

Holy Bible

Aionian Edition®

כתביה הקודש
Hebrew Aleppo Codex

AionianBible.org
התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

כתב הקדש

Hebrew Aleppo Codex

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2021

Text source: Unbound.Biola.edu

Source copyright: Public Domain

Hebrew scholars from Tiberias, Israel, 950

Formatted by Speedata Publisher version 4.3.16 on 4/24/2021

100% Free to Copy and Print

<http://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<http://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Here are the list of extant passages from Aleppo, but be aware that any others are unmarked and supplied from other sources. The Aleppo text is missing all of the Pentateuch to the Book of Deuteronomy 28.17; II Kings 14.21–18.13; Book of Jeremiah 29.9–31.33; 32.2–4, 9–11, 21–24; Book of Amos 8.12–Book of Micah 5.1; So 3.20–Za 9.17; II Chronicles 26.19–35.7; Book of Psalms 15.1–25.2 (MT enumeration); Song of Songs 3.11 to the end; all of Ecclesiastes, Lamentations, Esther, Daniel, and Ezra-Nehemiah, https://en.wikipedia.org/wiki/Aleppo_Codex. Also vowels and the Masorah are missing. This text is for parallel reference only.

All New Testament in Modern Hebrew (HRNT) citations are copyrighted.

They are used with permission from The Bible Society in Israel.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a lexicon. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the afterlife destinies of mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

תוכן העניינים

הברית הישנה

	בראשית
	נספח
שמות	45.....
מדריך קורא	73.....
ויקרא	93.....
במדבר	121.....
דברים	145.....
יושע	162.....
שופטים	179.....
שמעאל א	201.....
שמעאל ב	219.....
מלכים א	241.....
מלכים ב	262.....
ישעיה	291.....
ירמיה	328.....
חזקאל	360.....
תישע	365.....
יואל	367.....
עמוס	371.....
עבריה	372.....
יונת	374.....
מיכה	377.....
נחום	378.....
חבקוק	380.....
צפניה	382.....
חגי	383.....
זכריה	389.....
מלאכי	391.....
תהלים	427.....
איוב	441.....
משלי	453.....
רות	456.....
שיר השירים	459.....
קהלת	464.....
איכה	467.....
אסתר	473.....
דניאל	484.....
עזרא	491.....
נחמיה	501.....
דברי הימים א	520.....
דברי הימים ב

הברית הישנה

וינרש את האדם וישכן מקרם לנו עدن את הכרבים ואת להט החרב המתחפכת לשמר את דרך עץ החיים
(בראשית 3:24)

בראשית

25 ויעש אלהים את חיות הארץ למיןה ואת הבבמה
למיןה ואת כל רמש הארץ למיןה וירא אלהים כי
טוב 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמו כדמותנו
וירדו בדנת הים ובכעוף השמיים ובבבמה ובכל הארץ
ובכל הרמש הרמש על הארץ 27 ויברא אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה
ברא אתם 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה ורדו בדנת הים
ובכעוף השמיים ובכל חיה הרמשת על הארץ 29 ויאמר
אליהם הנה נתתי לכם את כל עשב זרע ודרע אשר
על פניו כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע
זרע לכם יהיה לאכלה 30 ולכל חיה הארץ ולכל עוף
השמיים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את
כל יرك עשב לאכלה והוא כן 31 וירא אלהים את כל
אשר עשה והנה טוב מאד והוא ערבות והוא בקר ים
השמי

2 ויכלו השמיים והארץ וכל צבאם 2 ויכל אלהים
ביום השבעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השבעי
מכל מלאכתו אשר עשה 3 ויברך אלהים את יום
השבעי וקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשותו 4 אלה חולדות השמיים והארץ
בחבראים ביום עשות יהוה אלהים-ארץ ושמיים 5 וכל
שיה השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
צמח כי לא המטיר יהוה אליהם על הארץ ואדם אין
לעבר את הארץ 6 ועוד יעלת מן הארץ והשקה את
כל פניו הארץ 7 וויציר יהוה אלהים את האדמה עפר
מן הארץ ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
חיה 8 וויטע יהוה אלהים נן בערד-מקדם וישם שם את
האדם אשר יציר 9 וויצמח יהוה אלהים מן הארץ כל
עץ נחמד למראה וטוב למאכל-ועץ החיים בתוך
הngen ועץ הדעת טוב ורע 10 ונחר יצא מעדן להשkont
את הגן ומשם יفرد והיה לאָרְבָּה ראותם 11 שם
האחד פישון--הוא הסבב את כל ארץ החוילא אשר
שם הוהב 12 ווהב הארץ הוה טוב שם הבדלה ואבן
השם 13 ושם הנهر השני גיהון--הוא הסובב את כל
ארץ כוש 14 ושם הנهر השלישי תדקיל הוא ההלך

1 בראשית בראשו אלהים את השמיים ואת הארץ 2
והארץ הייתה תהו ובהו וחש על פני תהום ורוח
אליהם מרחפת על פני המים 3 ויאמר אלהים ידו
אור ויהי אור 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
אליהם בין האור ובין החשך 5 ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא ליליה ויהי ערבות והוא בקר ים אחד 6
ויאמר אלהים ידו רקייע בתוך המים והוא מבידל בין המים
ימים לימים 7 ויעש אלהים את הרקע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקייע ובין המים אשר מעל לרקייע והוא
כן 8 ויקרא אלהים לרקייע שמיים והוא ערבות והוא בקר
יום שני 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמיים אל
מקום אחד ותראת היבשה והוא כן 10 ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוות המים קרא ימים וירא אלהים כי
טוב ובו ויאמר אלהים חרש הארץ דשא עשב מזריע
זרע עץ פרי עשה פרוי למינו אשר זרע בו על הארץ
ויהי כן 12 ותוצאת הארץ דשא עשב מזריע זרע למינתו
ועץ עשה פרי אשר זרע בו למינתו וירא אלהים
כי טוב 13 והוא ערבות והוא בקר ים שלישי 14 ויאמר
אליהם ידו מארת ברקייע השמיים להבדיל בין היום
ובין הלילה והוא לאות ולמועדדים ולימים ושנים 15
והיו למאורת ברקייע השמיים להאריך על הארץ ויהי
כן 16 ויעש אלהים את שני המארת הנדרלים את המאור
הגדל לממשלה היום ואת המאור הקטן לממשלה
הليل והאת הכוכבים 17 ויתן אתם אלהים ברקייע
השמי להאריך על הארץ 18 ולמשל ביום ובלילה
ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב
19 והוא ערבות והוא בקר ים רביעי 20 ויאמר אלהים--
ישרצו המים שרענש נפש חיה ועוף יעופף על הארץ
על פני רקייע השמיים 21 ויברא אלהים את התנינים
הנדרלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
למינים וatat כל עוף כנף למינתו וירא אלהים כי
טוב 22 ויברך אתם אלהים לאמր פרו ורבו ומלאו
את הימים בימים והעוף ירב בארץ 23 והוא ערבות והוא
בקר ים חמישי 24 ויאמר אלהים תוצאה הארץ נפש
חיה למינה בהבמה ורמש וחיתו ארץ למינה והוא כן

נתנה לי מן הארץ וואכל ¹³ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית והאמיר האשה הנחש השיאני ואכל ¹⁴ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארוור אתה מכל הבהמה ומכל חיה השרה על נתן תלך ועפר תאכל ¹⁷ וומען הדעת טוב ורע--לא תאכל ממנו כי עקב ¹⁶ אל האשה אמר הרבה ארבה עצובך והרנק- בעצב תלי בנים ולא אישך תשוקתך והוא ימשל בר ¹⁷ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתק ותאכל מן הארץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו-ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך ¹⁸ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השרה ¹⁹ בזעם אף תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לךח כי עפר אתה ולא עפר תשוב ²⁰ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היה אם כל חור ²¹ וביעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו בתנות עור-וילבשם ²² ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחוי לעלם ²³ וישלחו יהוה אלהים מן עדן-- עבר את האדמה אשר לך משם ²⁴ וניגרש את האדם וישכן מקדם לנין עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפלכת לשמר את דרכך עץ החיים

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותחר ותלד את קין ותאמיר קנייט איש את יהוה ² ותוסף לולדת את אחיו את הבעל ויהי הבעל רעה צאן וקין היה עבר אדמה ³ ויהי מקץ ימים וובא קין מפרי האדמה מנהה-- ליהוה ⁴ והכל הביא נם הוא מבכורות צאניו ומחלבון לישע יהוה אל הבעל ואל מנהתו ⁵ ואל קין ואל מנהתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ⁶ ויאמר יהוה אל קין למה חרחה לך ולמה נפלו פניך ⁷ הלווא אם הישב שאתה ואם לא תיטיב לפתח חטאך רבעך ואליך השוקתו ואתה תמשל בו ⁸ ויאמר קין אל הבעל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבעל אחיו ויהרנו ⁹ ויאמר יהוה אל קין اي הבעל אחריך ויאמר לא ידעת השמר أخي אנכי ¹⁰ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך עקדים אליו מן האדמה בועטה ארוור אתה מן האדמה

קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ¹⁵ ויקח יהוה אלהים את חאדם וינחו בון עדן לעבדה ולשמירה ¹⁶ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ¹⁷ וומען הדעת טוב ורע--לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנה--מוות הממות ¹⁸ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היהota האדם לבדו עשה לו עוז כנדנו ¹⁹ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיה השרה ואת כל עוף השמיים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וככל אשר יקרה לו האדם נפש חיה הוא שמו ²⁰ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמיים ולכל חיota השרה ולאדם לא מצא עוז כנדנו ²¹ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אותה מצלעתו ויסניר בשער תחתנה ²² ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לך מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ²³ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשריו לזויא יקרא אשה כי מאיש לךחה זאת ²⁴ על כן יзов איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד ²⁵ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשו

3 והנחש היה ערום מכל חיה השרה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ² ותאמיר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ³ ומפרי העץ אשר בתוכו הגן-- אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתנו ⁴ ויאמר הנחש אל האשה לא מוות תמתנו ⁵ כי ידע אלהים כי בימים אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהם ידעי טוב ורע ⁶ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי האשה הוא לעיניהם ונחמד העץ להשכיל ותקח מפרי ותאכל ותנת נם לאיישה עמה ויאכל ⁷ ותפקחנה עיני שנייהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עליה תאננה ויעשו להם חגרת ⁸ וישמעו את קול יהוה אלהים מתחלק בנן--לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוכו עץ הגן ⁹ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה ¹⁰ ויאמר את קלך שמעתי בון ואירא כי עירם אנכי ואחבה ¹¹ ויאמר--מי הניד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבলתי אכל ממנו-- אכלת ¹² ויאמר האדם האשה אשר נתהה עמידי הוא

ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת ¹² וייחי קין שביעים שנה וילוד את מהלאל ¹³ וייחי קין אחריו הולידו את מהלאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ¹⁴ וייהי כל ימי קין עשר שנים ותשע מאות שנה וימת ¹⁵ וייחי מהלאל חמש שנים ושים שנה וילוד את ירד ¹⁶ וייחי מהלאל אחריו הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ¹⁷ וייהי כל ימי מהלאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת ¹⁸ וייחי ירד שתים ושים שנה ומאה שנה וילוד את חנוך ¹⁹ וייחי ירד אחריו הולידו את חנוך שמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ²⁰ וייהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת ²¹ וייחי חנוך חמש וששים שנה וילוד את מהושלח ²² ויתהlek חנוך את האלים אחריו הולידו את מהושלח שלש מאות שנה וילוד בנים ובנות ²³ וייחי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה אליהם ²⁴ ויתהlek חנוך את האלים ואינו כי לכאורה את מהושלח שבע שנים ושמונים שנה ושבע מאות שנה וילוד בנים ²⁵ וייחי מהושלח שבע שנים ושמונים שנה ושבע מאות שנה וילוד את למשך ²⁶ וייחי מהושלח אחריו הולידו את שבעים ושבעה ²⁷ וייהי כל ימי מהושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת ²⁸ וייחי למשך שתים ושמונים שנה ומאות שנה וילוד בן ²⁹ ויירא את שמו נח לאמר זה יחמננו ממעשו ומצעבון ידרינו מן האדמה אשר ארחה יהוה וייחי למשך מאה שנה וילוד בנים ובנות ³⁰ וייחי נקבה ברם ויברך שבע שנים ושמנה שנה וימת ³¹ וייחי כל ימי למשך שבע שנים ושמנה שנה ושבע מאות שנה וימת ³² וייחי נח בן חמש מאות שנה וילוד נח את שם אתם ואתה יפתח ⁶ וייחי כי החל האדם לרבות פני הארץ ובנות ילדו להם ² ויראו בני האלים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ³ ויאמר יהוה לא ידרון רוחי באדם לעלם בשום הוא בשור והיו ימי מאה ועשרים שנה ⁴ הנפלים היו בארץ בימים ההם ונם אחריו כן אשר יבוא בני האלים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי קין ¹⁰ וייחי אנוש אחריו הולידו את קין חמש עשרה שנים ושמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ⁵ וייהי כל אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך ¹² כי תעבד את האדמה לא חפסת כחה לך Nun ונד תהיה בארץ ¹³ ויאמר קין אל יהוה גודל עוני מנשא ¹⁴ הן גרשת את היום מעל פנוי האדמה ומפניך אשת והייתי נוע ונדר בארץ והיה כל הארץ קין שבעתים יקס ושם יהוה לוי יהוה לכן כל הארץ קין שבעתים יקס ושם יהוה לכאן את לבתיכי הכותו כל מצאו ¹⁶ ויצא קין לפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן ¹⁷ וידע קין את אשתו ותהר ותلد את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ¹⁸ וילוד לחנוך את עירך ועירך ילד את מהחיאיל ומהחיאיל ילד את מהושאל האחת עירך ושם השנית צלה ²⁰ ותולד עדיה את יבל הוא היה-אבי ישב אהיל ומקנה ²¹ ושם אחיו ובל הוא הוה-אבי כל חפש כנור ועוגוב ²² וצלה נם הוא ילדה את טובל קין-לטש כל חרש נשחת וברזיל ואחותה טובל קין נומה ²³ ויאמר למשך לנשוו עדיה וצלה שמען קולי-נסי למשך האונה אמרתי כי איש הרגטי לפצעיו וילד לחברתי ²⁴ כי שבעתים יקס קין ולמשך שבעים ושבעה ²⁵ וידע אדם עוד את אשתו ותולד בן תקרא את שמו שת כי שת לי אליהם זרע אחר-תחת הבcli כי הרגנו קין ²⁶ ולשת נם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש או הוחל לקרוא בשם יהוה

5 זה ספר תולדת אדם ביום בראש האלים אדם בדמות אללים עשה אותו ² זכר נקבה ברם ויברך אתם ויקרא את שםם אדם ביום הבראם ³ וייחי אדם שלשים ומאה שנה וילוד בדמותו צלמו ויקרא את שמו שת ⁴ וייחי ימי אדם אחריו הולידו את שת שמנה מאה שנה וילוד בנים ובנות ⁵ וייחי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת ⁶ וייחי שת חמיש שנים ומאה שנה וילוד את אנוש ⁷ וייחי שת אחריו הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ⁸ וייחי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת ⁹ וייחי אנוש תשעים שנה וילוד את קין ¹⁰ וייחי אנוש אחריו הולידו את קין חמש עשרה

מים על הארץ ⁷ ויבא נח ובנוו ואשתו ונשי בניו אתו--
 אל התבבה מפני מי המבול ⁸ מן הבבמה דתורה
 ומן הבבמה אשר ארינה טהרה ומן העוף--וכאל אשר
 רמש על האדמה ⁹ שנים שניים באו אל נח התבבה--
 זכר ונקבה כאשר צוה אליהם את נח ¹⁰ ויהי לשבעת
 הימים ומני המבול היי על הארץ ¹¹ בשנת שש מאות
 שנה לחיי נח בחדר השני בשבעה עשר יום לחדש--
 ביום זה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים
 נפתחו ¹² ויהי הנשם על הארץ ארבעים ים וארכבים
 לילה ¹³ בעצם היום הזה בא נח ושם ויפת בני נח
 ואשת נח ושלשת נשוי בניו אתם--אל התבבה ¹⁴ המה
 וכל החיה למיניה וכל הבבמה למיניה וכל הרmesh
 הרmesh על הארץ למיניו וכל העוף למיניו כל צפור
 כל כנף ¹⁵ ויבאו אל נח התבבה שנים שניים מכל
 הבשר אשר בו רוח חיים ¹⁶ והבאום זכר ונקבה מכל
 בשר באו כאשר צוה אותו אלהים יוסנרו המים וישאו
 וייה המבול ארבעים ים על הארץ וירבו המים וישאו
 את התבבה ותרם מעל הארץ ¹⁸ ויגברו המים וירבו
 מאד על הארץ ותליך התבבה על פניו המים ¹⁹ והמים
 נבראו מאד--על הארץ ייכסו כל ההרים הנגנים
 אשר תחת כל השמים ²⁰ חמיש עשרה אמה מלמעללה
 נבראו המים ייכסו ההרים ²¹ ויגוע כלبشر הרmesh
 על הארץ בעוף ובבבמה ובבירה ובכל הרשות הרשין
 על הארץ--וככל האדם ²² כל אשר נשמת רוח חיים
 באפיו מכל אשר בחרבה--מתו ²³ וימתה את כל היקום
 אשר על פניו האדמה מדאם עד בהמה עד רmesh ועד
 עוף השמים וימחו מן הארץ יושאר אך נח ואשר אתו
 בתבבה ²⁴ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת ים
8 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבבמה
 אשר אתו בתבבה ויעבר אלהים רוח על הארץ ויסכו
 המים ² ויסכשו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא
 הנשם מן השמים ³ וישבו המים מעל הארץ הלוך
 ושב ויחסרו המים--מקצת חמשים ומאות ים ⁴ ותנה
 התבבה בחדר השבייע בשבעה עשר יום לחדר על
 הרים אררט ⁵ ומהם היו הלו וחוור עד החדר
 אשר צוהו יהוה ⁶ ונח בן ששים שנה והםבול היה
 מחשבת לבו רק רע כל היום ⁶ ווינחם יהוה כי עשה
 את adam בארץ וחיצב אל ללבו ויאמר יהוה אם מה
 את adam אשר ברatty מעל פניו האדמה מדאם עד
 בהמה עד רmesh ועד עופ השמים כי נחמתי כי עשית
 ונח מצא חן בעיני יהוה ⁹ אלה תולדת נח--נח איש
 צדיק תמים היה בדרתו את האלים התהלך נח
 ווילדר נח שלשה בניים--את שם את חם ואת יפת ¹⁰
 והשחת הארץ לפניו האלים ותמלא הארץ חמש ¹¹
 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחתה כל
 بشر בא לפניו--כי מלאה הארץ חמש מפניהם והנני
 משחיתם את הארץ ¹⁴ עשה לך תבת עצי נפר קנים
 תעשה את התבבה וכפרת אתה מבית ומוחוץ בכפר ¹⁵
 וזה אשר תעשה אתה שלש מאה ארכ תבבה
 חמשים אמה רוחה ושלשים אמה קומתה ¹⁶ צהرا
 תעשה לתבבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבבה
 בצדה תשים תחתים שניים ושלשים תעשה ¹⁷ ואני
 הני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כלبشر
 אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע
 ותקמתי את בריתך ואתך ובאת אל התבבה--אתה
 ובניך ואשתך ונשי בניך אתך ¹⁹ ומכל חיי מכלبشر
 שנים מכל תביא אל התבבה--להחות אתך זכר ונקבה
 יהיו ²⁰ מהעוף למיניו ומן הבבמה למיניה מכל רmesh
 האדמה למיניו--שנתיים מכל יבאו אליך להחיות ²¹
 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספה אליך
 והוא לך ולهم לאכללה ²² ויעש נח ככל אשר צוה
 אתה אלהים--כן עשה

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבבה כי
 אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה ² מכל הבבמה
 הטהורה תחק לך שבעה שבעה--איש ואשתו גם
 הבבמה אשר לא טהרה הוא שנים--איש ואשתו גם
 מעוף השמים שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על
 פניו כל הארץ ⁴ כי לימים עוד שבעה אני מטיר על
 הארץ ארבעים ים וארכבים לילה ומיתה את כל
 היקום אשר עשתיי מעל פניו האדמה ⁶ ויעש נח ככל
 אשר צוהו יהוה ⁶ ונח בן ששים שנה והםבול היה

6 ויהי מוקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבאה אשר עשה 7 ווישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעלה הארץ 8 ווישלח את היונה מאתה- לראות הקלו המים מעלה פני האדמה 9 ולא מצאה היונה מנוח לclf רגלה והשב אליו אל התבאה- כי מים על פני הארץ ווישלח ידו ויקח ויבא אתה אליו אל התבאה 10 ויחיל עוד שבעת ימים אחרים ויסוף שלח את היונה מן התבאה 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עליה זית טרפ בפייה וידע נח כי קלו המים מעלה הארץ 12 וויחיל עוד שבעת ימים אחרים ווישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד 13 ויהי באחת ושב מאות שנה בראשון באחד לחדרם הרבה המים מעלה הארץ ויסר נח את מכסה התבאה וירא והנה הרבו פניו הארץ 14 ובחדש השני בשבועה ועשרים יומם לחדר- יבשה הארץ 15 וידבר אלהים אל נח לאמר 16 צא מן התבאה- אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתה 17 כל החיה אשר אתה מכל בשער בעוף ובבמה ובכל הרמש הרמש על הארץ- הוזא (היצא) אתה ושרצנו בארץ ופרו ורבו על הארץ 18 ויצא נח ובנוו ואשתו ונשי בניו אותו 19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ- למשפחתיים יצאו מן התבאה 20 וייבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבמה הטהרה ומכל העוף הטהור ועל עלת במזבח 21 ויריח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את הארץ בעבר הארץ כי יציר לך האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להוכיח את כל חי כאשר עשית 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקץ וחרף ויום ולילה- לא ישבתו

9 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ 2 ומוראים וחתקם יהיה על כל חי הארץ ועל כל עוף השמיים בכל אשר תרמש הארץ ובכל דני הום בידכם נתנו 3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל 4 אך בשער בנפשו דמו לא תאכלו 5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חייה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחוי- אדרש את נפש האדם 6 שפך

10 אלה תולדת בני נח שם חם ויפת ווילחו להם בנים אחר המבול 2 בני יפת- גמר ומנוג ומדרי ווין ותבל ומשך ותירס 3 ובני גמר- אשכנו וריפת ותגרmeta 4 ובני יונן אלישה ותרשיש כתים ודדנים 5 מלאה

וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ⁶ ויאמר יהוה חן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות עתה לא יכפר מהם כל אשר יומו לעשות ⁷ הבה נרדה ונבללה שם שפטם-אשר לא ישמעו איש שפת רעהו ⁸ וופץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדרלו לבנתה העיר ⁹ על כן קרא שמה בכל כי שם בלב יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ ¹⁰ אלה תולדת שם-שם בן מאה שנה ווילד את ארכפshed שניםים אחר המבול ¹¹ וייחי שם אחרי הולידו את ארכפshed חמיש מאות שנה ווילד בנים ובנות ¹² וארכפshed חי המש ושלשים שנה ווילד את שלח ¹³ וייחי ארכפshed אחרי הולידו את שלח שלוש שנים וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות ¹⁴ ושלח חי שלשים שנה ווילד את עבר ¹⁵ וייחי שלח אחרי הולידו את עבר שלוש שנים וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות ¹⁶ וייחי עבר ארבע ושלשים שנה ווילד את פלג ¹⁷ וייחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות ¹⁸ וייחי פלג שלשים שנה ווילד את רעו ¹⁹ וייחי פלג אחרי הולידו את רעה תשע שנים ומאות טון שנה ווילד את בנים ובנות ²⁰ וייחי רעו שתים ושלשים שנה ווילד את שرون תשע שנים ומאות טון שנה ווילד בנים ובנות ²¹ וייחי רעו אחרי הולידו את שرون תשע שנים ומאות טון שנה ווילד את נחור ²² וייחי שرون שלשים נהר-מאות טון שנה ווילד בנים ובנות ²³ וייחי נחור תשע ועשרים טון שנה ווילד את תרח ²⁴ וייחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאות טון שנה ווילד בנים ובנות ²⁵ וייחי תרח שבעים טון שנה ווילד את אברם את נחור ואת הרן ²⁶ ואלה תולדת תרח-תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט ²⁷ וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולחתו באור כשדים ²⁸ ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אביה מלכה ואביה יסכה ²⁹ ותהי שרי עקרה אין לה ولד ³⁰ ויקח תרח את אברם בנו וויאת לוט בן הרן בן נבו ואת שרי קלתו אשת אברם בנו וויאתו אתם מאור כשדים ללבת נפרדו איי הנויים בארצתם איש ללשנו--למשפחתם בנייהם ³¹ ובני חם-כosh ומצדים ופות וכנען ³² ובני כוש-סבא וחילוה וסבתה ורעהה וסבתא ואבניה רעהה שבא ורדן ³³ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות נבר בארץ ³⁴ הוא היה נבר ציד לפני יהוה על כן יאמר לנמרד נבור ציד לפני יהוה ³⁵ ותהי ראשית מלכתו בבל וארך ואכד וככלנה בארץ שנער עד מן הארץ היה יצא אשור ויבן את נינווה ואת רחבת עיר ואת כלח ³⁶ ואת רסן בין נינווה ובין כלח-הוא העיר הנדרלה ³⁷ ומצרים ילד את לודרים ואת ענים ואת להבים-ואת נפתחים ³⁸ ואת פתרדים ואת כסלים אשר יצאו משם פלשחים-ואת כפתרים ³⁹ וכגען ילד את צידן בכרכו-ואת חת ⁴⁰ ואת היובסי ואת האמרי ואת הנרגנשי ⁴¹ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ⁴² ואת הארוידי ואת הצמרי ואת החמותי ואחר נפצו משפחות המכני ⁴³ ויהי נבול המכני מצידן--באכה גירה עד עזה באכה סדרה ועمرה ואדרמה וצבים--עד לשע ⁴⁴ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בנייהם ולשם ילד נם הוא אביו כל בני עבר-achi יפתח והגדול ⁴⁵ בני עילם ואשור וארכפshed ולוד וארם ובני ארם--עוז וחול גתר ומש ⁴⁶ וארכפshed ילד את שלח ושלח ילד את עבר ⁴⁷ ולעלבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי ביום נפלנה הארץ שם אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרים ואת ריח ⁴⁸ ואת הדורים ואת אויל ואת דקלה ⁴⁹ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא ⁵⁰ ואת אופר ואת חווילה ואת יוכב כל אלה בני יקטן ⁵¹ וייחי מושבם ממשא באכה ספרה היר הקדם ⁵² אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לנוייהם ⁵³ אלה משפחתי בני נח לחולתם בנייהם ומאלח נפרדו הנויים בארץ-אחר המבול **11** וייחי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ² וייחי בנסעם מקדם וימצא בקעה בארץ שנער וישבו שם ³ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשraphה לשraphה ותהי להם הלה לבנה לאבן והחמר היה להם לחמר ⁴ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ ⁵

אשר היה שם אהלה בתקלה בין בית אל ובין העי⁴ אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה ⁵ וגם ללוֹת-ההַלֵּך את אברם היה צאן ובקר ואהלים ⁶ ולוֹא נשא אתכם הארץ לשבת ייחדו כי היה רכוושם רב ולא יכולו לשבת ייחדו ⁷ ויהי ריב בין רعي מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנען והפרוז או ישב בארץ ⁸ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה בינוי ובינך ובין רעי ובין ריעיך כי אנשים אחים אנחנו ⁹ הלא כל הארץ לפני הפרד נא מעלי אם השמאלי ואימנה ואם הימני ואשMAILה ¹⁰ ורשא לוט את עניינו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה-לפניהם שחת יהוה את סדם ואת עמלה כן יהוה כארץ מצרים באכה צער ¹¹ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן וסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אליו ¹² אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי היכר ויאهل עד סdem ¹³ ואנשי סdem רעים וחטאיהם ליהוה מאד ¹⁴ וייהו אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא ענייך וראה מן המקומן אשר אתה שם--צפנה ונגבה וקדמה וימה ¹⁵ כי את כל הארץ אשר ראה לך ורעדת הארץ אשר אם יוכל איש למונota את עפר הארץ--גט עשרה שנאך מלך ארדמה ושמאכבר מלך צבאים וממלך הארץ ימנה ¹⁷ קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אנהנה ¹⁸ ויאهل אברם יובא וישב באלי מمرا- אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

14 ויהי ביום אמורפל מלך שנער אריויך מלך אלסר כדRELעMER מלך עילם ותදעל מלך גנים ² עשו מלחמה את ברע מלך סdem ואת ברשע מלך עקרה שנאך מלך ארדמה ושמאכבר מלך צבאים וממלך בלע הייא צער ³ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח ⁴ שיתים עשרה שנה עברו את כדRELעMER ושלש עשרה שנה מרדוו ⁵ ובארבע עשרה שנה בא כדRELעMER והמלחים אשר אותו ויכו את רפאים בשתרת קרניות ואת הוויים בהם ואת האימים בשוה קרייטים ⁶ ואת החורי בהררם שעיר עד אייל פארן אשר על המדבר ⁷ וישבו יובאו אל עין משפט הוא קדר ויכו את כל שדה העמליקי--ונגם את האמרי הישב

ארציה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ⁸ ויהיו ימי תרה חמיש שנים ומאותם שנה וימת תורה בחרן **12** ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארץ וממולכתך ומביתך אביך אל הארץ אשר ארך ² ועשה לנו גדור ואברך ואנדלה שמק והוא ברכה ³ ואברכה מברכך ומקלך אאר ונברכו לך כל משפחת האדרמה ⁴ וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אותו לוט ואברם בן חמיש שנים ושבעים שנה בצעתו מהרן ⁵ ויקח אברם את שריו אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רוכושים אשר רכשו ואת הנפש כנען ⁶ ויעבר אברם בארץ עד מקום שם עד-alone מורה והכנען או בארץ ⁷ וירא יהוה אל אברם ויאמר לורעך את הארץ זויאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו ⁸ ויעתק שם ההרה מקדם לבית אל- וית אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח להוה הנגבה ¹⁰ ויהי רעב בארץ יירד אברם מצרים להנור שם כי כבד הרעב בארץ ¹¹ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שריו אשתו נהנה נא ידעך כי אשה יפה מראה את ¹² והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זהה את והרנו אתך ייחוי ¹³ אמרנו נא אהתי את- למען ייטב לי בעבורך ותיתה נשפי בnalך ¹⁴ ויהי כבאו אברם מצרים ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד ¹⁵ ויראו אתה שרוי פרעה ויהלו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה ¹⁶ ולאברם הותיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר ותחמדים ועבדים ונגדלים ואנתנו ונגליים ¹⁷ ווינגע יהוה את פרעה נענים גדים ואת ביתו על דבר שרוי אשთ אברם ¹⁸ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זה עשית לי למה לא הגנת לי כי אשתק הוא ¹⁹ למה אמרת אהתי הוא ואכח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתק קח ולך ²⁰ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו

13 וילך אברם מצרים הוא ואת אשתו וכל אשר לו לוט עמו--הנגבה ² ואברם כבד מאד במנקה בכיסף ובזוהב ³ וילך למסעיו מנגב ועד בית אל--עד המקום

תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך ⁶ והامן ביהוה ויהשבח לו צדקה ⁷ ויאמר אליו אני יהוה אשׁר הוציאתי מאור שדים--لتת לך את הארץ הזאת לרשתה ⁸ ויאמר אדרני יהוה במה אדע כי אירשנה ⁹ ויאמר אליו קח לך עגלת משלשת ועז משלשת ואיל משׁלֵשׁ ותור וגוזל ¹⁰ ויקח לך את כל אלה ויבחר אתה בתוק ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואתה חצפר לא בתר בוירד העיט על הפנרים וישב אתה אברם ¹¹ וייה השם לבוא ותרדמה נפלת על אברם והנה אםה חשכה נדלה נפלת עליו ¹² ויאמר לאברהם יידך תדע כי גדר יהוה זרעך באرض לא להם ועבדום וענו אתם--ארבע מאות שנה ¹³ ונם את הגוי אשר יעבדו דן אנסי ואחריו כן יצאו ברכש גדול ¹⁴ ואתה תבוא אל אבותיך בשלום תקבר בשיבה טובה ¹⁵ ודור רבעי ישבו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה ¹⁶ וייה השם באה ועתה היה והנה תנור שען ולפיד אש אשר עבר בין הנורים האלה ¹⁷ ביום ההוא כרת יהוה את אברם--ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנה הנדל נהר פרת ¹⁸ את הקני ואת הקני ואת הקדרני ¹⁹ ואת החתו ואת הפרוי ואת הרפאים ²⁰ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הנרגשי ואת היבוסי

16 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפהה מצריה ושםה הנגר ² ותאמר שרי אל אברם בגנה נא עצני יהוה מלדת--בא נא אל שפחתי אויל' אבנה ממנה וישמע אברם לכול שרי ³ ותקח שרי אשת אברם את הנגר המצרים שפהה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברהם איש לה לאשה ⁴ ויבא אל הנגר ותרא כי הרתה ותקל נברחה בעיניה ⁵ ותאמיר שרי אל אברם חמسي עלייך--אנכי נתתי שפהתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה בני ובנייך ⁶ ויאמר אברם אל שרי הנה שפהתק בידך--עשַׂי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה ⁷ וימצא מלאך יהוה על עין המים--במדבר על העין בדרכ שור ⁸ ויאמר הנה שפהות שרי איז מזוה באת--وانה תלכי ותאמיר--מפני

ב恰צין תמר ⁸ ויצא מלך סdem וממלך עקרה וממלך אדרמה וממלך צבאים וממלך בלע הוא צער וייערכו אתם מלכחה בעמק השדים ⁹ את כדRELעמר מלך עילם ותדעל מלך נוים ואמרפל מלך שנער ואדריך מלך אלסר--ארבעה מלכים את החמשה ¹⁰ ועמק השדים בארת חמר וינסו מלך סdem ועקרה וממלכת שמה והנשאים הרה נסו ¹¹ ויקחו את כל רכש סdem ועקרה ואת כל אכלם--וילכו ¹² ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחוי אברם וילכו והוא ישב בסDEM ¹³ ויבא הפליט וניד לאברהם העברי והוא שcn באני מمرا האמרי אחוי אשכל ואחוי עניר והם בעלי ברית אברם ¹⁴ וישמע אברם כי נשבה אחוי וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן ¹⁵ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו וכם וירדפו עד חובה אשר נשמאל לדמשק ¹⁶ וישב את כל הרכש ונם את לוט אחוי ורכשו השיב ונם את הנשים ואת העם ¹⁷ ויצא מלך סdem לקראותו אחרי שבו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אותו--אל עמק שוה הוא עמק המלך ¹⁸ ומלאי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון ¹⁹ ויבורכוו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמיים וארץ ²⁰ וברוך אל עליון אשר מן צדיך בידך ויתן לו מעשר מכל ²¹ ויאמר מלך סdem אל אברם הן ליל הנפש והרכש קח לך ²² ויאמר אברם אל מלך סdem הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמיים וארץ ²³ אם מהות ודר שrok נעל ואם אכח מכל אשר לך ולא תאמיר אני העשתי את אברם ²⁴ בלבד רך קח אשר אכלו הנערם וחלק האנשים אשר הלו את עניר אשכל ומمرا הם יקחו חלקם

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במוחה לאמיר אל תירא אברם אנסי מן לך--שברך הרבה מאדר ² ויאמר אברם אדרני יהוה מה תנתן לי ואנכי הולך עריריו ובן משק بيתי הוא דמשק אליעזר ויאמר אברם--הן לי לנתחה זרע והנה בן ביתו יורשathi ⁴ והנה דבר יהוה אליו לאמיר לא יירשך זה כי אם אשדר יצא ממעיך הוא יירשך ⁵ וויצו אתה החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר הכוכבים--אם

והיתה לנוים מלכי עמים ממנה יהיו ¹⁷ וויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד ¹⁸ ויאמר אברהם אל האלים לו ישמעאל יהיה לפניך ¹⁹ ויאמר אלהים אבל שרה אשתק ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתך את ברית עולם לורעו אחריו ²⁰ ולישמעאל שמעתיך--הנה ברכתך אתה והפרתך אתה והרביתי אתה במאד מאד שנים עשר נשיאם יולד ונתחיו לנו נדול ²¹ ואת בריתך אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת ²² ויכל לדבר אתה ויעל אליהם מעל אברהם ²³ ויהך אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקנות כספו--כל וכבר באנשי בית אברהם וימל אתبشر ערלהם בעצם היום הזה כאשר דבר אתה אליהם ²⁴ אברהם--בן תשעים וחשע שנה בהמלויبشر ערלו וישמעאל בנו בן שלוש עשרה שנה בהמלוי--אתبشر ערלו ²⁵ ערלו ²⁶ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו ²⁷ וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאות בן נכר--نمלו אותו

18 וירא אליו יהוה באלני ממרא ודווא ישב פתח האهل כחם היום ² וויאענינו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראות מפתח האهل וישתחוו ארץ ³ ויאמר אדרני אם נמצאתיך בענייןך--אל נא עבר מעל עבדך ⁴ יקח נא מעט מים ורוחצו רגליים והשענו תחת העץ ⁵ ואקחה פת לחם וסעוד לבכם אחר תעבורו--כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת ⁶ וימחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים כמה סלתה--לושי ועשינו ענות ⁷ ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטווב ויתן אל הנער וימחר לעשות אתו ⁸ ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ⁹ ויאמרו אליו ויאמר אלהים אלה שרה אשתק ויאמר הנה באهل ¹⁰ ויאמר שב אשוב אלקיך כת חיה ותנה בן לשרה אשתק ושרה שמעת פתח האهل והוא אחריו ¹¹ ואברהם ושרה זקנים באים ביום חදל להיות לשרה ארוח נשים ¹²

שרי נברתי אני ברכות ⁹ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גבריך והתעני תחת ידיה ¹⁰ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה אזה רעד ולא יספר מרוב טויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדה בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך ¹² והוא יהוה פרא אדם--ידיו בכל ויד כל בו ועל פניו כל אחיו ישכן ¹³ ותקרא שם יהוה הדבר אליו ראי כי אמרה הנם הלם ראיתי--אחרי ראי ¹⁴ על כן קרא לבאר באר לחוי ראי--הנה בין קדש ובין ברד ¹⁵ ותולד הנר לאברהם בן וקרא אברהם שם בנו אשר ילדה הנר ישמעאל ¹⁶ ואברהם בן שמנים שנה ושמ שנים בלבדת הנר את ישמעאל לאברהם

17 ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי--התהלך לפני והיה תמים ² ותאנה בריתך בין ובין וארכבה אוترك במאד ³ וויפל אברהם על פניו וידבר אתה אלהים לאמך ⁴ אני הנה בריתך והיית לאב המון גוים ⁵ ולא יקרא עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתחיך ⁶ והפרתו אתך במאד מאר ונתתיק לנויים ומלאכים ממך יצאו והקמתי את בריתך בין ובין ובין זרע אחריך לדרכם--לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך ⁸ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגדריך את כל ארץ כנען לאחוזה עולם והייתי להם לאלהים ⁹ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתך השמור--אתה זורעך אחריך לדרכם ¹⁰ זאת בריתך אשר תשמרו בין וביניכם ובין זרע אחריך המול لكم זכר זכר ¹¹ ונמלתם אתبشر ערלהם והיה לאות ברית בין וביניכם זוכנן שמנת ימים ימול לכם כל זכר--לדרותיכם ילוד בית--ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא ¹³ המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והייתה בריתך בברחים לברית עולם ¹⁴ וערל זכר אשר לא ימול אותהبشر ערלהם--ונכרצה הנפש ההוא מעמיה את בריתך הפר ¹⁵ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתק לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה ¹⁶ ובברכתך אתה ונתמי ממנה לך בן וברכתיה

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראותו וישתחו אפים ארצתה ² ויאמר הנה נא אדרני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגניים והשכמתם והלכתם לדריככם ויאמרו לא כי ברחוב נליין ³ ויפצר בם מאד-ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומזכות אפה ויאכלו ⁴ טרם ישבבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מגער ועד זקן כל העם מקצתה ⁵ ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר בא אליך הלילה והוציאם אלינו ונדרעה אתם ⁶ ויצא אליהם לוט הפתחה והדרלה סגר אחריו ⁷ ויאמר אל נא אחי תרעו ⁸ הנה נא לוי שטי בנות אשר לא ידעו איש-אוציהה נא אתה אליכם ועשו להן כתוב בעיניכם רק לאנשים האלהי תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי ⁹ ויאמרו נש הלאה ויאמרו האחד בא לנור וישפט שפט- עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד וינשו לשבר הדרלה ¹⁰ וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגנו ¹¹ ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גдол וילאו למצאה הפתחה ¹² ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה-חתון ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצאה מן המקום ¹³ כי משהתים אנחנו את המקום הזה כי נדליה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשתחת ¹⁴ ויצא לוט וידבר אל חתנו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משיחית יהוה את העיר ויהיו כמצחך בעיני חתני ¹⁵ וכמו השחר עליה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתק ואת שתוי בנזיך הנמצאת-בן חספה בעון העיר ¹⁶ ויתמהנה- ויהזקון האנשים בידיו וביד אשתו וביד שתוי בנזיך בחמלת יהוה עלייו ויצאהו וינחחו מוחץ לעיר ¹⁷ ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך-אל תביט אחריך ועל העמד בכל היכר החרה המלט בן חספה ¹⁸ ויאמר לוט אליהם נא אדרני ¹⁹ הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותנדל חסיך אשר עשית עמידי להחיוות את נפשי ואני לא אוכל להמלט ההרה-בן תדבקני הרעה ומתי ²⁰ הנה נא העיר הזאת קרבנה והצחק שרה בקרבה לאמר אחריו בלתי היה לה עדנה ואדי ז肯 ²¹ ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האך אמרם אלך-ואני זקנתי ²² היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת היה- ולשרה בן ²³ ותכחש שרה לאמר לא צחקי כי יראה ויאמר לא כי צחקה ²⁴ ויקמו שם האנשים ושפכו על פני סדם ואברהם-החלק עם שלחם ²⁵ ויוהה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה ²⁶ ואברהם-היו היה לנו גدول ועצום ונברכו בו-כל נמי הארץ ²⁷ כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחורי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט- למטען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עלייו ²⁸ ויאמר יהוה זעקה סדם ועمرה כי רבה וחטאיהם- כי כבדה מאד ²⁹ ארדדה נא ואראה הצעקהה הבאה אל עשו כליה ואם לא אדעה ³⁰ וויפנו שם האנשים וילכו סדמה ואברהם-עדנו עמד לפני יהוה ³¹ וניש אברהם ויאמר האך חספה צדיק עם רשות ³² אולי יש חמשים צדיקים בתוכה העיר האך חספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה ³³ חלילה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשות והיהצדיק ברשות חלילה לך-השפט כל הארץ לא יעשה משפט ³⁴ ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוכה העיר-ונשאתי לכל המקום בעבורם ³⁵ ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדרני ואני עפר ואפר ³⁶ אולי יחסرون חמשים הצדיקים חמשה- התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה ³⁷ ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא עשה בעבור הארבעים ³⁸ ויאמר אל נא יחר לאדרני אם אמצא שם שלשים ³⁹ ויאמר הנה נא הואלתי לדבר ואדרברה- אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אשחית אל אדרני- אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים ⁴⁰ ויאמר אל נא יחר לאדרני ואדרברה אך הפעם- אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה ⁴¹ וילך יהוה- כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו

אמרה אחיו הוא בתם לבביו ובנקון כפי עשויתו זאת ⁶
 ויאמר אליו האלים בחלים נם אני ידעתי כי בתם
 לבבך עשית זאת ואחיך נם אני אוטק מהתו לי על
 כן לא נתתקיך לנגע אליה ⁷ ועתה השב אשת האיש כי
 נביא הוא ויתפלל בעדרך וחיה ואם איןך משיב-דע
 כי מות תמות אתה וכל אשר לך ⁸ ווישכם אבימלך
 בברק ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
 האלה באוניהם ויראו האנשים מאר ⁹ ויקרא אבימלך
 לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי
 הבאת עלי ועל מלכתי חטאנו נדלה מעשים אשר
 לא יעשו עשית עmedi ¹⁰ ויאמר אבימלך אל אברהם
 מה ראיית כי עשית את הדבר הזה ¹¹ ויאמר אברהם
 כי אמרתי לך אין יראת אלהים במקום הזה והרנוני
 על דבר אשתי ¹² ונום אמנה אחתי בת אבי הוא-אך
 לא בת אמוני וההו לי לאשה ¹³ וויהו כאשר התעו אתי
 אלהים מבית אבי ואמור לה זה חסוך אשר תעשי
 עmedi אל כל המקום אשר נבואה שמה אמר לי אחוי
 והוא ¹⁴ ויהי אבימלך צאן ובקר ועדרים ושפתות ויתן
 לאברהם וישב לו את שרה אשתו ¹⁵ ויאמר אבימלך
 הנה ארצى לפניך בטוב בעיניך שב ¹⁶ ולשרה אמר
 הנה נתתי אלף כסף לאחיך-הנה הוא לך כסות עניים
 לכל אשר אתה ואת כל ונכח ¹⁷ ויתפלל אברהם
 אל האלים וירפא אלדים את אבימלך ואת אשתו
 ואמהתו-וילדו ¹⁸ כי עצר עצר יהוה بعد כל רחם
 בבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה
 לשרה כאשר דבר ² ותהר ותולד שרה לאברהם בן
 לזקנינו למועד אשר דבר אותו אלהים ³ ויקרא אבraham
 את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה-יצחק ⁴
 וימל אברהם את יצחק בן שנמת ימים כאשר צוחה
 אותו אלהים ⁵ ואברהם בן מאות שנה בהולד לו את
 יצחק בנו ⁶ ותאמר שרה-צחק עשה לי אלהים כל
 השמע צחק לי ⁷ ותאמור מי מלל לאברהם הניתקה
 בנים שרה כי ילדתי בן לזקנינו ⁸ וינדל הילד וינמל
 ויעש אברהם משתה גדור ביום הנמל את יצחק ⁹
 ותרא שרה את בן הנגר המצרי אשר ילדה לאברהם-
 תהרן ⁵ הלא הוא אמר לי אחתי הוא והוא נם הוא
 לנו שמה-והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער
 הוא-ותחו נשפי ²¹ ויאמר אליו-הנה נשאתי פניך נם
 לדבר הזה לבalto הפci את העיר אשר דברת ²²
 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך
 שמה על כן קרא שם העיר צווער ²³ המשמש יצא על
 הארץ ולוט בא צורה ²⁴ ויהוה המטיר על סdem וועל
 עמרה-גנפרית ואש מאת יהוה מן השמיים ²⁵ ויההפ
 את הערים האל ואת כל היכר ואת כל ישב הערים
 וצמה הארץ ²⁶ ותבט אשתו מארחיו ותהי נציב מלח
 ווישכם אברהם בפרק אל המקום-אשר עמד שם
 את פניו יהוה ²⁸ ווישקף על פניו סdem ועמרה ועל כל
 פניו ארץ היכר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר
 הכבשן ²⁹ ויהיו בשחת אלהים את ערי היכר ויזכר
 אלהים את אברהם וישלח את לוט מתחוץ ההפקה
 בהפק את הערים אשר ישב בהן לוט ³⁰ ויעל לוט
 מצוער וישב בהר ושתי בנתוי עמו כי ירא לשבת
 בצדער וישב במערה-הוא ושתי בנתוי ³¹ ותאמר
 הבכירה אל הצערה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא
 עליינו בדרך כל הארץ ³² לכיה נשקה את אבינו יין
 ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע ³³ ותשקין את אביה
 יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא
 ירע בשכבה ובគומה ³⁴ ויהי ממחרת ותאמור הבכירה
 אל הצערה hon שכתיAMES את אבוי נשקנו יין נם
 הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע ³⁵ ותשקין
 נם בלילה ההוא את אביהן-יין ותקם הצערה ותשכב
 עמו ולא ידע בשכבה ובគמה ³⁶ ותחרין שתו בנות
 לוט מאביהן ³⁷ ותולד הבכירה בן ותקרא שמו מואב
 הוא אבי מואב עד היום ³⁸ והצעירה נם הוא ילדה בן
 ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמן עד היום

20 ויסע ממש אברהם ארצת הנגב וישב בין קדר
 ובין שור וינגר בגרר ² ויאמר אברהם אל שרה אשתו
 אחתי הוא וישלח אבימלך מלך נדר ויריך את שרה ³
 ויבא אלדים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו
 הגך מות על האשאה אשר לקחת והוא בעל בעל ⁴
 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר-אדני הני נם צדיק
 תהרן ⁵ הלא הוא אמר לי אחתי הוא והוא נם הוא

33 וויתע אשל בכאר שבע ויקרא שם--בשם יהוה אל
 עולם ³⁴ וייגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים
22 ויהי אחר הדברים האלה והאללים נשא את
 אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ² ויאמר לך
 נא את בנק את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך
 אל ארץ המריה והעלתו שם לעלה על אחד ההרים
 אשר אמר לך ³ וישכם אברהם בכקר ויחבש את
 חמור ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע
 עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלים
 4 ביום השלישי וישא אברהם את עינויו וירא את
 המקום--מראיך ⁵ ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם
 מה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחווה
 ונשובה אליכם ⁶ ויקח אברהם את עצי העלה וישם
 על יצחק בנו ויקח בירור את האש ואת המacula וילכו
 שניהם יחדו ⁷ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר
 אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואית
 השה לעלה ⁸ ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה
 לעלה בני וילכו שניהם יחדו ⁹ ויבאו אל המקום אשר
 אמר לו האלים ובין שם אברהם את המזבח ויערכ
 את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח
 ממעל לעצים ¹⁰ וישלח אברהם את ידו ויקח את
 המacula לשחת את בנו ובו ויקרא אליו מלך יהוה
 מן השמיים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ¹¹
 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ועל חשב לו מאומה
 כי עתה יידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את
 בנק את יחידך מני ¹² וישא אברהם את עינויו וירא
 והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
 את האיל ויעלתו לעלה תחת בנו ¹³ ויקרא אברהם
 שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
 יהוה יראה ¹⁵ ויקרא מלך יהוה אל אברהם שנית מן
 השמיים ¹⁶ ויאמר ביי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר
 עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנק את יחידך
¹⁷ כי ברך אברך וחרבה אורבה את זרעך ככוכבי
 השמיים וכחול אשר על שפת הים וירוש ודריך את שער
 אביו ¹⁸ והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר
 שמעת בקלי ¹⁹ וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו
 מצחיק ²⁰ ותאמיר לאברהם גרש האמה הזאת ואת
 בנה כי לא יידרש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק
 ובירע הדבר מאד בעני אברהם על אורחת בנו ²¹
 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער
 ויצחק יקרא לך ²² רוע ²³ וגם את בן האמה לנווי אשימנו
 כי זרעך הוא ²⁴ וישכם אברהם בכקר ויקח לחם
 וחמת מים ויתן אל הנער שם על שכמה ואת הילד--
 וישלחוה ותלך ותתע במדבר באר שבע ²⁵ ויכלו
 הימים מן החמתה ותשליך את הילד תחת אחד השיחים
²⁶ ותלך ותשב לה מנד הרחק ממתחוי קשת כי אמרה
 אל אראה במות הילד ותשב מנדר ותשא את קלה
 ותבך ²⁷ וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
 אלהים אל הנער מן השמיים ויאמר לה מה לך הנער אל
 תוראו כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם
 קומי שא את הנער והחויקי את ידק בו כי לגוי
 גדור אשימנו ²⁸ ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר
 מים ותלך ותמלא את החמתת מים ותשק את הנער ²⁹
 ויהיו אלהים את הנער וינדל וישב במדבר ויהיו רבה
 קשת ²⁰ וישב במדבר פארון ותקח לו אמו אשה מארץ
 מצרים ²² ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר
 צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה
 עשה ²³ ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי
 ולני ולכדי כחסד אשר עשית עמך תעשה עמודי
 ועם הארץ אשר גرتה בה ²⁴ ויאמר אברהם אני
 אשבע ²⁵ והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר
 הימים אשר גלו עבדי אבימלך ²⁶ ויאמר אבימלך--
 לא ידעת מי עשה את הדבר הזה והם אתה לא הגרת
 לי ²⁷ ונס אנכי לא שמעתי--בלתי הום ויקח אברהם
 צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית ²⁸
 וציב אברהם את שבע כבשת הצאן--לבדן ²⁹ ויאמר
 אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר
 הצבת לברנה ³⁰ ויאמר--כי אתה שבע כבשת תקח
 מיד בעבור תהיה לי לעדיה כי חפרתי את הבאר
 הזאת ³¹ על כן קרא למקום הזהו--באר שבע כי
 שם נשבעו שנייהם ³² ויכרתו ברית בכאר שבע ויקם
 אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים

19 ואחריו כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלת על פני מمرا---הוא חברון בארץ כנען 20 ויקם השדה והמערת אשר בו לאברהם---לאחות קבר מאות בני חת

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שם נא ידרך תחת ירכי 3 ואשביעך--- ביהוה אלה השמים ואלהי הארץ אשר לא תחקasha לבני מבנות הכנען אשר אנכי יושב בקרבו 4 כי אל ארציו ואל מולדתו תלך ולקחת אשה לבני ליצחק 5 ויאמר אליו העבר אולי לא תאהבה האשה לילכת אחרי אל הארץ הזאת אשיב את בך אל הארץ אשר יצאת שם 6 ויאמר אליו אברהם המשמר לך פן תשיב את בני שמה 7 יהוה אלה השמים אשר לך חנוי מבית אבי ומארץ מולדתו ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת---הוא שלח מלאcou לפניך ולקחת אשה לבני שם 8 ואם לא תאהבה האשה לילכת אחריך---ונקית משבעתי זאת רך את בני לא תשיב שם 9 וישם העבר את ידו תחת ירכ בעפרון בן צחר 10 ויתן לי את מערת המכפלת אשר עשרה נמלים מגמלי אדני וילך וכל טוב אדני בידיו ויקם וילך אל ארם נהרים---אל עיר נחורה בויברך הנמלים מחוץ לעיר אל בארץ המים לעת ערבת עת צאת השabbת 11 ויאמר---יהוה אלהי אדני אברהם הקירה נא לפני היום ועשה חסר עם אדני אברהם 12 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים 14 והיה תנער אשר אמר אליה הטה נא כך ואשתה ואמרה שתה וגמ נמליך אשקה---אתה הכחת לעבדך ליצחק ובנה אדע כי עשית חסר עם אדני 15 וזהו הוא טרם כללה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לbhואל בן מלכה אשת נחורה אדי אברהם וכדה על שכמה 16 והנה עד טבת מראה מaad---בתוכלה איש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל 17 וירץ העבר לקראתה ויאמר הנמייני נא מעט מים מכך 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה---ותשקו 19 ותכל להשקו ותאמר נם לנמליך

יהודו אל בארץ שביע וישב אברהם בכאיר שביע 20 וידע אחר הדברים האלה וינד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נם הוא בניהם---לנוח אחיך 21 את עוז בכורו ואת בו אחיו ואת קמויאל אבוי אדים 22 ואת כדור את חזז ואת פלדש ואת ידלף ואת בתוכאל 23 ובתוכאל ילד את רבקה שננה אלה ילדה מלכה לנוחור אחיך אברהם 24 ופילגשו ושםה ראו מה ותלד נם הוא את טבח ואת גחם ואת תהש ואת מעכה

23 ויהיו חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים---שני חyi שרה 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון---באرض כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולביבתה 3 ויקם אברהם מעל פni מתו וידבר אל בני חת לאמר 4 גור ותושב אגci עמכם תנוי לי אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בחוכנו--- במבחן קברינו קבר את מתק איש ממנו את קבריו לא יכלה מתק מקבר מתק 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני---שמעוני ופנעו לי בעפרון בן צחר 9 ויתן לי את מערת המכפלת אשר לו אשר בקצתה שדרה בכסף מלא יתננה לי בתוככם--- לאחות קבר 10 ועפרון ישב בתוכה בני חת ויין עפרון החתו את אברהם באוני בני חת לכל בא שער עירו לאמר 11 לא אדני שמעני---השודה נתתי לך והמערת אשבר בו לך נתתיה לעני בני עמי נתתיה לך קבר מתק 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ 13 וידבר אל עפרון באוני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השודה לך מני ואקברה את מתי שמה 14 ויין עפרון את אברהם לאמר לו 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף בינוי ובינך מה הוא ואתה מתק קבר 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם מאות שקל כסף עבר לשחר 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלת אשר לפני מمرا השודה והמערת אשר בו וככל העז אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב 18 לאברהם למקנה לעני בני חת בכל בא שער עירו

ашaab עד אם כלו לשחתה ²⁰ ותמהר ותער כדה אל השקתו והדרן עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו ²¹ והאיש משתאה לה מהחריש- לדעת הצליח יהוה דרכו אם לא ²² ויהי כאשר כלו הגמלים לשותות ויקח האיש נזום זהב בקע משקלו- ושני צמידים על ידי עשרה זהב משקלם ²³ ויאמר בת מי את הנידי נא לוייש בית אביך מקום לנו לילין ²⁴ ותאמר אליו בת בתואל אכיכי- בן מלכה אשר ילדה לנchor ²⁵ ותאמר אליו נם תבן נם מספוא רב עמננו- נם מקום לילון ²⁶ ויקד האיש ושתחו ליהוה ²⁷ ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזוב חסרו ואמתו מעם אדני אכיכי בדרך נחני יהוה בית אחיך אדני ²⁸ ותרץ הנער ותנד לבית אמה--דברים האלה ²⁹ ולרבeka אה ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוץ אל העין ³⁰ ויהי בראת הנזום ואת הצמדים על ידי אתה וכשמעו את דברי רבeka אחתו לאמר מה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ³¹ ויאמר בו ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואכיכי פנוי הבית ומוקם לגמלים ³² ויבא האיש הביתה ופתח הגמלים ויתן תבן ונספוא לגמלים ומם לרץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתה ³³ ווישם (וישם) לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דבריו ויאמר דבר ³⁴ ויאמר עבר אברהם אכיכי ³⁵ ויהוה ברך את אדני מאד- וינדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחתם וגמלים וחמורים ³⁶ ותולד שרה אשת אדני לארני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות המכונני אשר אכיכי ישב בארץ ³⁸ אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ³⁹ ויאמר אל אדני אליל לא תלך האשה אחרי ⁴⁰ ויאמר אליל יהוה אשר התהלהhti לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני משפחתי וمبית אבי ⁴¹ או והיית נקי מאלתי ⁴² ואבא היום אל העין ואמיר יהוה אליל אדני אברהם אם ישך נא מצליה דרכיכי אשר אכיכי הילך עליה ⁴³ חונה אכיכי נצב על עין חיים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקוני נא מעת

כלו כأدרת שער ויקראו שמו עשו ²⁶ ואחריו כן יצא אחיו יידו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן שים שנה בלדת אותם ²⁷ וינדל הנערים והוא עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב אישם ישב אהלים ²⁸ ויאhab יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבתה את יעקב ²⁹ ויזד יעקב ניד ויבא עשו מן השדה והוא עיף יעקב ³⁰ ויאמר עשו אל יעקב הלויטני נאמן האדם הזה--כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום ³¹ ויאמר יעקב מכירה כוים את בכורתך לי ³² ויאמר עשו הנה יעקב חולק למות ולמה זה לי בכירה ³³ ויאמר יעקב אנכי חולק לימות וישבע לו וימכר את בכורתו לעקב השבעה לי כוים וישבע לו וימכר את בכורתו לעקב ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל ווישת יוקם וילך ויבנו עשו את הבכורה

26 ויהי רעב בארץ מלבד הערוב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים נרחה ² וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרים מה שכן בארץ אשר אמר לאליך ³ גור בארץ זאת ואיה עמק ואברכך כי לך ולזרעך את כל הארץ אל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם האל נמי הארץ ⁵ יעקב באשר שמע אברהם ונתי אביך ⁴ והרבביות את זרע כוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארץ האל והתרברכו בזרעך כל נמי הארץ ⁶ יעקב באשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותיו חקוטי וטורתי ⁶ וישב יצחק בנדר וישאלו בני המקום לאשתו ויאמר אחורי הוא כי רוא לאמर אשתי פן יחרני אני נש המקום על רבקה כי טובת מראה הוא ⁸ ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקה אבימלך מלך פלשתים بعد החלון וירא ותנה יצחק מצחיק את רבקה אשתו ⁹ ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתק הוא ואיך אמרת אחורי הוא ויאמר אלהו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ¹⁰ ויאמר אבימלך מה ואת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתק והבאתי עליינו אשם ¹¹ ויצו אבימלך את כל העם לאמור הנגע באיש זהה ובאשטו--מות יומת ויזרע יצחק בארץ הוה ¹² ויינדל הארץ והלך שעירים ויברכתו יהוה ¹³ ויינדל הארץ וילך הלוך ונגדל עד כי נدل מאד ¹⁴ ויהי לו מקנה צאן ומקנה

האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאhab וינחם יצחק אחורי אמו

25 ויסף אברהם ויקח אשה ושם קטרורה ² ותולד לו את זמרן ואת يكن ואת מדן ואת מדין--וأت ישבק ואת שוח ³ ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשרום ולטושים ולאמים ⁴ ובני מדין עיפה ועפר וחנק ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטרורה ⁵ ולבני הפלנסים אברהם את כל אשר לו ליצחק ⁶ ולבני הפלנסים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישראל מעיל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם ⁷ ואלה ימי שני חי אברהם--אשר חי מאה שנה ושביעים שנה וחמש שנים ⁸ ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו ⁹ ויקברו אותו יצחק ושמעאל בנו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צהר החתי אשר על פני ממרא ¹⁰ השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת--שם קבר אברהם ושרה אשתו בו ויהי אחורי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי ¹¹ ואלה תלרת ישמعال בן אברהם אשר ילדה הגור המצרים שפהת שרה--לאברהם ¹² ואלה שמות בני ישמعال בשמות לתולדתם בכר ישמعال נביה וקרד ואדבא ומברש ¹⁴ ומשמע ודורמה ומשא ¹⁵ חדר ותימא יטור נפייש וקדמה ¹⁶ אלה הם בני ישמعال ואלה שמות בחצריהם ובכתריהם--שמות עשר נשאים לאמתם ¹⁷ ואלה שני חי ישמعال--מאה שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו ¹⁸ וישכנו מהווילה עד שור אשר על פניו מצרים באכה אשורה על פניו כל אחיו נפל ¹⁹ ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ²⁰ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם-אחות לבן הארמי לו לאשה ²¹ וויתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא וויתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ²² ויתרצחו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ²³ ויאמר יהוה לה שני גיים (נוים) בבטןך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאמ יאמץ ורב יעבד צער ²⁴ וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה ²⁵ ויצא הראשון ארמוני

נא כליך תליך וקשתך וצא השרה וצודה לך צידה
 (צד) 4 ועשה לך מטעמים כאשר אהבتي וחביא לה-
 ואכללה בעבר תברך נפשי בטרם אמות ורבקה
 שמעת--בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השרה
 לכך ציד לה比亚 6 ורבקה אמרה אליו יעקב בנה
 לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
 לאמר 7 ה比亚 לך ציד ועשה לך מטעמים ואכללה
 ואברככה לפני יהוה לפניו מותי 8 ועתה בני שמע
 בקלי--לאשר אני מצוחה אתה 9 ולך נא אל הצאן וכח
 לי שם שנו גדי עזים טבים ועשה אתם מטעמים
 לאביך כאשר אהב 10 והבאת לאביך ואכל בעבר
 אשר יברך לפני מותו 11 ויאמר יעקב אל רבקה amo
 הן עשו אחי איש שער ואני איש חלק 12 אולי ימשני
 אבי והיית בעיניו כמתעתה והבאתי עלי קללה ולא
 ברכה 13 ותאמר לו אמו עלי קלתך בני אך שמע
 בקלי ולך קח לי 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו
 מטעמים כאשר אהב אביו 15 ותkeh רבקה את בנדי
 שעשו בנה הנגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את
 יעקב בנה הקטן 16 ואת ערת גדי העזים הלבישה
 על ידיו--ועל חלקת צואריו 17 ותתן את המטעמים
 ואת הלחים אשר עשתה ביד יעקב בנה 18 ויבא אל
 אביו ויאמר אבוי ויאמר הנני מי אתהبني 19 ויאמר
 יעקב אל אבוי אני עשו בכרך--עשיתו כאשר דברת
 אליו קום נא שבה ואכללה מצידי--בעבור תברכני
 נפשך 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצוبني
 ויאמר כי קדקה יהוה אלהיך לפני 21 ויאמר יצחק
 אל יעקב נשא נא ואמשך בני אתה זה בני עשו אם
 לא 22 ויגש יעקב אל יצחק אבוי וימשחו ויאמר הקל
 קול יעקב והודים ידי עשו 23 ולא הכירו--כי היו ידיו
 כידי עשו אחי שערת ויבורכו 24 ויאמר אתה זה בני
 עשו ויאמר אני 25 ויאמר הנשה לך ואכללה מציד בני--
 למען תברך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין ווישת
 26 ויאמר אליו יצחק אבוי נשא נא וشكה לך בני 27
 ווישק לך וירח את ריח בנדי ויבורכו ויאמר
 ראה ריח בני כريح שדה אשר ברכו יהוה 28 וויתן לך
 האלדים מטל השמים ומשמי הארץ--ורוב דן ווירוש
 29 יעבדך עמים ווישתחוו (וישתחוו) לך לאמים--

בקר ועבדה רבה ויקנאו אותו פלשטים 15 וככל הbara
 אשר חפרו עבדי אבוי בימי אברהם אבוי--סתומים
 פלשטים וIMALOM עפר 16 ויאמר אבימלך אל יצחק
 לך מעמננו כי עצמות ממננו מאד 17 וילך משם יצחק
 ויוחנן גדר וישב שם 18 וישב יצחק וייחפר את
 bara הרים אשר חפרו בימי אברהם אבוי וויסתומים
 פלשטים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשםת
 אשר קרא להן אבוי 19 וייחפר עבדי יצחק בנחל
 וימצאו שם-באר מים חיים 20 ויריבו רוע גדר עם
 רוע יצחק לאמר--לנו המים ויקרא שם הבר עשק כי
 התעשקו עמו 21 וייחפרו באר אחרית ויריבו נס עליה
 ויקרא שמה שטנה 22 וייעתק שם ויחפר באר אחרית
 ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה
 הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ 23 ויעל שם באר
 שבע 24 וירא אליו יהוה בללה ההוא ויאמר אני
 אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתה אני וברכתיך
 והרביתיך את זרעך בעבור אברהם עבדי 25 ויבן
 שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אלהיו ויכרשו שם
 עבדי יצחק באר 26 ואבימלך הילך אליו מגדר ואחות
 מרעהו ופיקל שר צבאו 27 ויאמר אלהים יצחק מודוע
 באתם אליו ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם 28
 ויאמרו ראו ראיינו כי היה עמק ונאמר תהוי נא
 אלה בינוינו ובינך וכרכחה ברית עמק 29 אם
 תעשה עמננו רעה כאשר לא נגענו וכאשר עשינו עמק
 רק טוב ונשליך בשלום אתה עתה ברוך יהוה 30
 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו 31 וישכימו בכקר
 וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאותו בשלום
 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על
 אדרות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים 33
 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד
 היום הזה 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את
 יהודית בת בארי החתי--וاثת בשמי בת אילן החתי
 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה

27 ויהי כי זקן יצחק ותכהון עניינו מראת ויקרא
 את עשו בנו הנדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני 2
 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי يوم מותי 3 ועתה שא

והייתה לקהל עמים ⁴ ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך--לרשך את ארץ מגידך אשר נתן אליהם לאברהם ווישלח יצחק את יעקב וילך פרדנה ארם--אל לבן בן בתואל הארמי אחיו רבקה אם יעקב ועשה ⁶ וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלחה אותו פרדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אותו--ויציו עליו לאמר לא תחק את רבקה אשר מבנות נגע ⁷ וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פרדנה ארם ⁸ וירא עשו כי רעות בנות נגע בעני יצחק אביו ⁹ וילך עשו אל שמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו--לו לאשה ¹⁰ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ¹¹ ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא ¹² ויחלים והנה סלם מצב ארצתו וראשו מניע השמיימה והנה מלאכי אליהם עליים ורדרים בו ¹³ והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליו--לך אתenna ולזרעך ¹⁴ וזה יזרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגה ונברכו לך כל משפחת הארץ ובזרעך ¹⁵ והנה אנכי עמך ושומרתך בכל אשר תלך והשבתיך אל הארץ הזאת כי לא אעזיך עד אשר אם עשית את אשר דברתי לך ¹⁶ וויקץ יעקב מושתו ויאמר אכן יש יהוה במקום זה ונכני לא ירעתי ¹⁷ וירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אליהם וזה שער השמים ¹⁸ וישכם יעקב בברך ויקח את האבן אשר שם מראשתיו ושם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה ¹⁹ ויקרא את שם המוקם ההוא בית אל אלולים לו שם העיר לראשנה ²⁰ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אליהם עמדוי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובנד ללבש ²¹ ושבתי בשלם אל בית אבי והוא יהוה לי לאלהים ²² והאבן הזאת אשר שמתי מצבה--יהויה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אשurno לך

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם ² וירא והנה באර בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רכבים עליה--כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדרה

זה נביר לאחיך ווישתחוו לך בני אמך אררייך אדרור ומברכיך ברוך ³⁰ ויהי כאשר כל ה' יצחק לברך את יעקב ויהי לך יצא יעקב מאת פניו יצחק אביו ועשאו אחיו בא מצדך ³¹ ווישע נם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקס אבוי ויאכל מציד בננו--בעבר תברכני נפשך ³² ויאמר לו יצחק אבוי מי אתה ויאמר אני בך בכרך עשו ³³ ויחרד יצחק חרדה נדלה עד מادر ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבא ואברכה נם ברוך יהיה ³⁴ כשהמעש עשו את דברי אביו ויצעק עזקה גדרה ומרה עד מادر ויאמר לאביו ברכני נם אני אבוי ³⁵ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתק ³⁶ ויאמר ה' קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעים--את בכרתי לך והנה עתה לך ברכתי ויאמר ה' לא אצלתי לי ברכה ³⁷ וויען יצחק ויאמר לעשו ה' נביר שמתו לך ואת כל אחיו נתתי לך לעבדים ודנין ותירש סמכתיו ולכבה אפוא מה עשה בני ³⁸ ויאמר עשו אל אביו הברכה אתה לך לך אבוי--ברכני נם אני אבוי וישא עשו קללו ויבך ³⁹ וויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה ממשני הארץ יהיה מושבך ומTEL השמים מעל ⁴⁰ ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבר והיה כאשר תריד ופרקת על מעל צוארך ⁴¹ וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואחרנה את יעקב אחי ⁴² וינגד לרבקה את דברי עשו בנה הנדל והשלחה ותקרה ל יעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנהם לך להרנק ⁴³ ועתה בני שמע בקלי וקום ברוח לך אל לבן אחי חרנה ⁴⁴ ווישבת עמו ימים אחדים--עד אשר תשוב חמת אחיך ⁴⁵ עד שוב אף אחיך מך ושבח את אשר עשית לו ושלחתו ולקחתיך ממש למה אשכל נם שנוכם يوم אחד ⁴⁶ ותאמיר רבקה אל יצחק קצתי בחמי מפני בנות חת אם לך יעקבasha מבנות הארץ--למה לי חיים

28 ויקרא יצחק אל יעקב וברך אותו ויצווה ויאמר לו לא תחק אשה מבנות נגע ² קום לך פרדנה ארם ביהה בתואל אבוי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחיך אמך ³ וואל שדי יברך אתך ויפרך וירכב

רחל בתו לו לאשה ²⁹ וויתן לבן לרחל בתו את כללה
שפחתו-לה לשפהה ³⁰ ויבא נם אל רחל ויאחן גם
את רחל מלאה והוא עבר עמו עוד שבע שנים אחרות ³¹
וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל
עקרה ³² ותתר לאה ותולד בן ותקרא שמו ראובן כי
אמרה כי ראה יהוה בעניי-כי עתה יאהبني אישי ³³
וזהר עוד ותולד בן ותאמיר כי שמע יהוה כי שנואה
אנכי וויתן לו נם את זה ותקרא שמו שמעון ³⁴ ותתר
עוד ותולד בן ותאמיר עתה הפעם ילה אishi אליו כי
ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לו ³⁵ ותתר
עוד ותולד בן ותאמיר הפעם אורדה את יהוה-על כן
קראה שמו יהודה ותעמד מולדת

30 ותרא רחל כי לא ילדה לייעקב ותקנא רחל
באחתה ותאמיר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מטה
אנכי ² ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע מנק פרוי בטן ³ ותאמיר הנה אמרתי
בללה בא אליה ותולד על ברבי ואבנה נם אנכי ממנה
וותן לו את בללה שפחתה לאה ויבא אליה יעקב
⁴ ותתר בללה ותולד לייעקב בן ⁶ ותאמיר רחל דני
אליהם וגם שמע בקלי וויתן לו בן על כן קראה שמו
דן ⁷ ותתר עוד-וותולד בללה שפחתה רחל בן שני
לייעקב ⁸ ותאמיר רחל נפתחו אלהים נפתחתי עם
אחותי-נים יכלתי ותקרא שמו נפתחי ⁹ ותרא לאה
כי עמלה מולדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה
לייעקב לאשה ¹⁰ ותולד זלפה שפחתה לאה-לייעקב
בן ¹¹ ותאמיר לאה בנד (באנד) ותקרא את שמו נד
¹² ותולד זלפה שפחתה לאה בן שני לייעקב ¹³ ותאמיר
לאה-באשריו כי אשרנו בנות ותקרא את שמו אשר ¹⁴
וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו ותאמיר רחל אל לאה תנוי
נא לי מדוראי בנק ¹⁵ ותאמיר לה המעת קחויך את
אishi ולקחת נם את דודאי בני ותאמיר רחל לכן
שכב עמק הלילה תחת דודאי בנק ¹⁶ ויבא יעקב מן
השדה בערב ותצא לאה לקראותו ותאמיר אל תבוא
כי שכר שכרתיך בדוראי בני ושכב עמה בלילה
הוא ¹⁷ ווישמע אלהים אל לאה ותתר ותולד לייעקב

על פי הבהיר ³ ונאספו שמה כל העדרים ונלו את
האבן מעל פי הבהיר והשקו את הצאן והשיבו את
האבן על פי הבהיר למקומה ⁴ ויאמר להם יעקב אחוי
מאין אתם ויאמרו מהרן אנחנו ⁵ ויאמר להם הידעתם
את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ⁶ ויאמר להם השלים
לו ויאמרו שלום--והנה רחל בתו באה עם הצאן ⁷
ויאמר הן עוד היום נдол--לא עת האסף המקנה השקן
הצאן ולכו רעו ⁸ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו
כל העדרים ונלו את האבן מעל פי הבהיר והשקיינו
הצאן ⁹ וודנו מדבר עם ורחל באה עם הצאן אשר
לאביה--כי רעה הוא ¹⁰ ויהו כאשר ראה יעקב את
רחל בת לבן אחוי אמו ואת צאן לבן אחוי אמו וניש
יעקב ויגל את האבן מעל פי הבהיר וישק את צאן לבן
אחוי אמו בו וישק יעקב לרחל וישא את קלוי ויבך ¹¹
ויניד יעקב לרחל כי אחוי אביה הוא וכי בן רבקה הוא
ותרץ ותנד לאביה ¹² ויהי כשםל לבן את שמע יעקב
בן אחתו וירץ לקראותו ויחבק לו ויונש לו ויביאו
אל ביתו ויספר לבן ליעקב הכי אחוי אתה ועבדתני
ימים ¹³ ויאמר לבן ליעקב את כל הדברים האלה ¹⁴
ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש
חנים הנירה לי מה משכרתך ¹⁵ וללבן שתי בנות שם
הגדרלה לאה ושם הקטנה רחל ¹⁶ וועני לאה רכות
ורחל הייתה יפת האר ויפת מראיה ¹⁸ וואhab יעקב את
רחל ויאמר עבדך שבע שנים ברחל בתר הקטנה
¹⁹ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאריך
אחר שבה עמרי ²⁰ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים
ויהיו בעינויו כימים אחדים באחבותו אתה ²¹ ויאמר
יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה ²² ויאסף לבן את כל אנשי המקומ וויש משחה
²³ ויהי בערב--ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו
ובא אליה ²⁴ וויתן לבן לה את זלפה שפחתה--לאה
בתו שפחתה ²⁵ ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל
לבן מה זהאת עשית ל--הלא ברחל עבדת עמד ולמה
דרימותני ²⁶ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומו--لتת
הצערה לפני הבכירה ²⁷ מלא שבע זאת נתנה לך
נס את זאת בעברה אשר תעבד עמרי עוד שבע שנים
אחרות ²⁸ ויעש יעקב בן וימלא שבע זאת וויתן לו את

יהם הצען המקשרות ושם יעקב את המקלות לעניין
הצען ברוחשים-לחמונה במקלות⁴² ובהעšíף הצען
לא ישים והיה העטפים לבן והקשרים לע יעקב⁴³
ויפרץ האיש מאר מאר ויהיו לו צאן רבות ושפחות
ועברדים ונמלים וחמורים

31 וישמע את דבריו בני לבן לאמր לך יעקב את
כל אשר לאבינו ומאר לאבינו--עשה אתה כל הכביד
זהה² וירא יעקב את פניו לבן והנה אינו עמו כתמול
שלשות³ ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ולמולדך ואיה עמך⁴ וישלח יעקב ויקרא לרחל
וללאה השדה אל צאננו⁵ ויאמר להן ראה אנכי את
פני אביכן כי אינו אליו כחמל שלשם ואלוי אביך היה
עמדרי⁶ ואתנה ידעתן כי בכל חמי עבדתי את אביכן
ואביכן הtal bi והחלף את משכrichtי عشرת מנינם
ולאנתנו אלהום להרע עמדרי⁸ אם כי יאמר נקדרים
יהיה שכרכך--וילדו כל הצען נקדרים ואם כי יאמר
עקדים יהיה שכרכך--וילדו כל הצען עקדדים⁹ וויצל
אליהם את מקנה אביכם ויתן לי¹⁰ ויהי בעת יחם
הצען ואשה עני וארא בחלום והנה העתדים העלים
על הצען עקדדים נקדרים וברדים¹¹ ויאמר אלוי מלאך
האלים בחלום--יעקב ואמר הנני¹² ויאמר שאנא
ענקים וברדים כי ראיותי את כל אשר לבן עשה לך¹³
נקדים וברדים כי ראיותי את כל אשר לבן עשה לך¹³
אני האל בית אל אשר מושחת שם מצבאה אשר נדרת
לי שם נדר עתה קום צאן הארץ הזאת ושוב אל
ארץ מולדך¹⁴ ותען רחל ולאה והתאמRNA לה העוד
לנו חלק ונחלה בכיתה אבינו¹⁵ הלווא נכריות נחשבנו
לו כי מכרכנו ויאכל נם אכול את כספנו¹⁶ כי כל
העשור אשר הציל אליהם מאבינו--לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר אליהם אליך--עהה¹⁷ ויקם יעקב
וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים¹⁸ וינdag את כל
מקנהו ואת כל RCSO אשר RCS-מקנה קניינו אשר
רCSH בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען
וילבן הילך לנו את צאננו ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה²⁰ ויגניב יעקב את לב לבן הארמי--על
בל הינדר לו כי ברה הוא²¹ ויברכה הוא וכל אשר לו

בן חמישי¹⁸ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
נתנו שפהתו לאייש ותקרא שמו ישכבר¹⁹ ותודה
עוד לאה ותלד בן שני ליעקב²⁰ ותאמר לאה זבדני
אליהם אני זבר טוב--הפעם יובלני אישי כי ילדה
לו ששה בניים ותקרא את שמו זבולון²¹ ואחר ילדה
בת ותקרא את שמה דינה²² ויזכר אלהים את רחל
וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה²³ ותקרא את שמו
יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר²⁵ ויהו כאשר ילדה
רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
אל מקומי ולארצי²⁶ תנה את נשוי ואת ילדי אשר
עבדתי אתך בהן--ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי
אשר עבדתיך²⁷ ויאמר אליו לבן אם נא מצאת חן
בעיני נחשתי ויברכני יהוה בוגליך²⁸ ויאמר נקבה
שברך עלי ואתנה²⁹ ויאמר אלו--אתה ידעת את אשר
עבדתיך ואת אשר היה מנקך אתי³⁰ כי מעט אשר
הייה לך לפני ויפרץ לרוב ויברך יהוה אתך לדגני
ועתה מתוי עשה נם אנכי--לבתי³¹ ויאמר מה אתה
לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה--אם תעשה לי
הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשمر³² עבר בכל
צאנך היום הסר שם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום
בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי³³ וענטה
בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל
אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים--גנוב
הוא אתי³⁴ ויאמר לבן הנה לו יהיה לדברך³⁵ ויסיר
בימים ההוא את התישים העקדדים והטלאים ואת כל
העצים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וככל חום
בכשבים ויתן ביד בניו³⁶ וישם דרך שלשת ימים
בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן--הנותרת
ויקח לו יעקב מקל לבנה לה--וללו וערמן וויפצל בהן
פצולות לבנות--מחשף הלבן אשר על המקלות³⁸
ויצנן את המקלות אשר פצל ברהיטים בשקתו המים--
אשר תבאן הצען לשות לנכח הצען וייחמנה בכאן
לשנות³⁹ ויחמו הצען אל המקלות ותלידן הצען
עקדים נקדדים וטלאים⁴⁰ והכשבים הפריד יעקב
ויתןפני הצען אל עקר וכל חום בצען לבן ויתש ל⁴¹
עדרים לבדרו ולא שתם על צאן לבן וזה היה בכל

אל יעקב הבנות בנותיו והבנותם בניו והצאן צאניו וככל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותיו מה עשה לאלה חיים או לבניין אשר ילדו ⁴⁴ ועתה לך נכרתת ברית- אני ואתה והיה לעדר בניי ובינך ⁴⁵ ויקח יעקב אבן וירימה מצבה ⁴⁶ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבני ויקחו אבני ויעשו נל ויאכלו שם על הגל ⁴⁷ ויקראלו לבן יגר שהודota ויעקב קרא לו גלעד ⁴⁸ ויאמר לבן הגל הזה עד בניי ובינך היום על כן קרא שמו גלעד ⁴⁹ והמצפה אשר אמר יצף יהוה בניי ובינך כי נסתור איש מרעהו ⁵⁰ אם תענה את בנותי ואם תחק נשים על בנותי- אין איש עמננו ראה אלהים עד בניי ובינך ⁵¹ ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי בניי ובינך ⁵² עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא עבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא עבר אליו את הגל הזה ואתה המצבה הזאת לרעה ⁵³ אלהו אברהם ואלהו נחורה ישפטו ביןינו- אלהו אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק ⁵⁴ ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר ⁵⁵ ווישכם לבן בברק ווינשך לבניו ולבנותיו-- ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו

32 ויעקב הלך בדרךיו ויפגעו בו מלאכי אלהים ² ויאמר יעקב כאשר ראם מתחנה אליהם זה ויקרא שם המקום ההוא מלחנים ³ וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצתה שער שדה אדום ⁴ ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאנני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן נרתוי ואחר עד עטה ⁵ ויהי לי שור ותמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגידי לאנני למצא חן בעיניך ⁶ ווישבו המלאכים אל יעקב לאמר באננו אל אחיך אל עשו ונום הלך לקראותך וארבע מאות איש עמו ⁷ ווירא יעקב מאד וייצר לו ויחוץ את העם אשר אותו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים-- לשני מהנותו ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכחחו- ⁸ וזה הMahonah התשארא לפליטה ⁹ ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם וישראל וארץ ומלודתך-- וויאתיבה עמד ¹⁰ קטנתו מכל החסדים ומכל האמות אשר עשית את עבדך כי במקלי

ויקם ויעבר את הנהר ווישם את פניו היר הנגד ²² ויגד לבן ביום השלישי כי ברוח יעקב ²³ ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הנגד ²⁴ ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה והיאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב- מטיב עד רע ²⁵ ווישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הנגד ²⁶ ויאמר לבן לעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותגנוג את בנותי כשביות חרוב ²⁷ למה נחבתה לברוח ותגנוב אתוי ולא הנדרת לי ואשליך בשמחה ובשרים בחתף ובכונר ²⁸ ולא נמשתני לנשך לבני ולבנותיו עתה הסכלה עשו ²⁹ יש לאל ידי לעשותות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אליו לאמור השמר לך מדבר עם יעקב- מטיב עד רע ³⁰ ועתה הלק הילכת כי נכסףת לבית אביך ומה נגנבת את אלהו ³¹ וויען יעקב ואמר לבן כי יראתי- כי אמרתני פן תגלו את בנותיך מעמי ³² עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה- ננד אחינו הכר לך מה עמדרי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל נבנתה וויבא לבן באهل יעקב ובאהל לאה ובאהלathy האמות- ולא מצא וויא מאהله לאה וויבא באهل רחל ורחל לקחה את התרפים ותשם בכור הנמל- ³⁴ והשב עליהם וימש לבן את כל האהله ולא מצא ³⁵ ותאמר אל אביה אל ייחד בעני אドני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים ³⁶ ויהיר ליעקב וירב לבן וויען יעקב ויאמר לבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי ³⁷ כי משחת את כל כל מה מצאת מכל כל ביהך-- שים בה ננד אחוי ואחיך וויכוחו בין שנינו ³⁸ זה עשרים שנה אני עמד רחליך וועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתוי ³⁹ טרפה לא הבאת אליך- אני אחותה מיד תבקשנה נגנתוי יום וונגנתוי לילה ⁴⁰ הייתו ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותද שנתי מעני ⁴¹ זה לי עשרים שנה בכיהך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך וש שנים בצאנך ותחלף את משכrichtי عشرת מנים ⁴² לולי אלהי אבי אלהי אברהם וופחד יצחק היה לי- כי עתה ריקם שלחני את עניי ואת גיעע כפי ראה אלהים- וויכח אמש ⁴³ וויען לבן ויאמר

33 וַיָּשָׂא יַעֲקֹב עִנְיוֹ וַיַּרְא וְהַנָּה עָשָׂו בָּא וְעַמּוֹ אֶרְכָּב
מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים עַל לְאָה וְעַל רְחָל וְעַל
שְׁתִּי הַשְּׁפָחוֹת ² וַיִּשְׁם אֶת הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת יְלִדֵּיהֶן רַאשָׁה
וְאֶת לְאָה וְלִדְיהֶ אַחֲרָנִים וְאֶת רְחָל וְאֶת יוֹסֵף מְרֻב
וְהַוָּא עַבְר לְפָנֵיכֶם וַיִּשְׁתַּחַוו אֶרְצָה שְׁבָע פְּעָמִים עַד
נְשָׁטוּ עַד אֲחִיו ⁴ וַיַּרְצֵץ עַשְׂוֹ לְקַרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹקֵו וַיִּפְלֵל עַל
צֹאָר וַיִּשְׁקֹחֵו וַיִּבְכֵו ⁵ וַיִּשְׂא אֶת עִנְיוֹ וַיַּרְא אֶת הַנְּשָׁמָן
וְאֶת הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מַי אֱלֹהָ לְךָ וַיֹּאמֶר - הַיְלָדִים אֲשֶׁר
חָנַן אֱלֹהִים אֲתָּה עֲבָדָךְ ⁶ וַתְּגַשֵּׂן הַשְּׁפָחוֹת הַנָּה וְיְלִדֵּיהֶן
וְתַשְׁתַּחַוו ⁷ וְתַגְשֵׂן גַּם לְאָה וְלִדְיהֶ וַיִּשְׁתַּחַוו וְאֶחָר נְשָׁמָן
וְיַוסֵּף וְרְחָל - וַיִּשְׁתַּחַוו ⁸ וַיֹּאמֶר מַי לְךָ כָּל הַמְּחַנָּה הַזָּה
אֲשֶׁר פְּנַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצָא חָן בְּעֵינִי אָדָנִי ⁹ וַיֹּאמֶר עַשׂ
יְשָׁלֵי רְבָבָי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר לְךָ ¹⁰ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֲלֵיכֶם
נָא אָמַּתִּי חָן בְּעֵינֵיכֶם וְלִקְחַת מְנֻחָת מִידֵיכֶם
עַל כֵּן רָאִיתִי פְנֵיךְ כְּרָאת פְנֵי אֱלֹהִים - וְתַרְצֵנִי בְּכָח
נָא אָתָּה בְּרַכְתִּי אֲשֶׁר הַבָּאת לְךָ כִּי חָנֵן אֱלֹהִים וְכִי יְשָׁ
לֵי כֵל וַיִּפְצֵר בּוֹ וַיַּקְחֵ ¹¹ וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְנִלְכָה
לְנִנְדֵּק ¹² וַיֹּאמֶר אַלְיוֹ אָדָנִי יְדַע כִּי הַיְלָדִים רְכִים
וְהַצָּאן וְהַבָּקָר עֲלוֹת עַל וְדִפְקָום יְוָם אֶחָד וְמַתּוֹ כָל
הַצָּאן ¹⁴ יַעֲבֹר נָא אָדָנִי לְפָנָיו וְעַבְדוּ וְאָנָי אַחֲנָה לְאַטִּי
לְרִנְגָּל הַמְּלָאָכה אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם וְלְרִנְגָּל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר
אָבָא אֶל אָדָנִי שְׁעִירָה ¹⁵ וַיֹּאמֶר עַשׂ - אַצְינָה נָא עַמְּךָ
מִן הָעַם אֲשֶׁר אָתָּה וַיֹּאמֶר לִמְהֵז אֲמַצָּא חָן בְּעֵינִי
אָדָנִי ¹⁶ וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עַשְׂוֹ לְדֶרֶכוֹ שְׁעִירָה ¹⁷ וַיַּעֲקֵב
נִסְעָ סְכָתָה וּבִנְןָ לֹו בֵּית וּלְמִקְנָהוּ עַשְׂה סְכָתָה עַל כֵּן
קָרָא שֶׁם הַמְּקוֹם סְכוֹת ¹⁸ וַיָּבָא יַעֲקֹב שְׁלָמִים עִיר שְׁכָם
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ נִנְעָן בְּבָאוֹ מִפְּדָנִים אֶרְם וַיַּחַן אֶת פְנֵי הַעִיר
וַיַּקְרֵן אֶת חַלְקַת הַשְׁדָה אֲשֶׁר נִשְׁתָּה שֶׁם אֲהָלוֹ מִיד בְּנֵי
חַמּוֹר אָבִי שְׁכָם - בְּמַהְאָ קִשְׁתָּה ²⁰ וַיַּצְבֵּ שֶׁם מִזְבֵּח
וַיִּקְרֵא לֹו - אֶל אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל

34 וַתְּצִא דִינָה בַּת לְאָה אֲשֶׁר יַלְדָה לְיַעֲקֹב לְרָא
בְּבּוֹת הָאָרֶץ ² וַיַּרְא אֶת הַיְלָדִים שְׁכָם בַּן חַמּוֹר הַחוּי - נְשָׁא
הָאָרֶץ וַיַּחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים וַיַּעֲנֵה ³ וַיַּחֲדַבְקֵ נְפָשָׁו
בְּדִינָה בַּת יַעֲקֹב וַיַּאֲהַב אֶת הַנְּעֵר וַיַּדְבֵּר עַל כֵּן הַנְּעֵר
וַיֹּאמֶר שְׁכָם אֶל חַמּוֹר אָבִיו לְאָמֵר קְחֵ לִי אֶת הַיְלָדָה
הַזֹּאת לְאָשָׁה ⁵ וַיַּעֲקֵב שְׁמַע כִּי טָמָא אֶת דִינָה בְּתוֹ וּבְנוֹ

עַבְרָתִי אֶת הַיְרָדֵן הַזָּה וְעַתָּה הִיְתִּי לְשִׁנְיָה מְחַנּוֹת ¹¹
הַצְּלָנוּ נָא מִיד אֲדֹו מִיד עַשְׂו כִּי יַדָּא אָנְכִי אָזְ-פָּנוּ
יְבוֹא וְהַכְּנִי אֶם עַל בְּנֵים ¹² וְאַתָּה אָמְרָת הַיְתָב אִיטִּיב
עַמְּךָ וְשַׁמְּתִי אֶת זְרַע כְּחֹל הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא יַסְפֵּר מְרֻב
וְיַוְילֵן שֶׁ בְּלִילָה הַהוּא וַיַּחַזֵּק מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מְנַחָּה -
לְעַשְׂו אֲחִיו ¹⁴ עַזְזִים מַאֲתִים וְתִשְׁמַש עַשְׂרִים רְחָלִים
מַאֲתִים וְאַלְיִם עַשְׂרִים ¹⁵ גְּמַלִּים מִינְיקָות וּבְנוֹתִים
שְׁלִשִּׁים פְּרוֹת אֶרְכָּבִים וּפְרִים עַשְׂרָה אֶתְנָת עַשְׂרִים
וּעִירִים עַשְׂרָה ¹⁶ וַיַּתְּן בַּיַּד עַבְדָיו עַדְר עַדְר לְבָדוּ
וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדָיו עַבְרָו לְפָנֵי וְרוֹחַ תִּשְׁמַו בֵּין עַדְר
וּבֵין עַדְר ¹⁷ וַיַּצְוֹ אֶת הַרְאָשָׁוֹן לְאָמֵר כִּי יִפְנַשְׁ עַשְׂו
אֲדֹו וְשַׁאֲלֵךְ לְאָמֵר לְמַי אַתָּה וְאֶגָּה תַּלְךְ וְלַמַּי אֱלֹהָ
לְפָנֵיךְ ¹⁸ וַיֹּאמֶר לְעַבְדָךְ לְעַקְב - מְנַחָה הוּא שְׁלֹוחָ
לְאָדָנִי לְעַשְׂו וְהַנָּה נָמָה אַחֲרָנִי ¹⁹ וַיַּצְוֹ נָמָת הַשְׁנִי
נָמָת הַשְׁלִשִּׁי נָמָת אֶת כָּל הַהְלָכִים אַחֲרִי הַעֲדָרִים
לְאָמֵר כָּדָבָר הַזָּה תְּדַבְּרֵן אֶל עַשְׂו בְּמַצְאָמָת ²⁰
וְאָמְרָתָם - גַּם הַנָּה עַבְדָךְ יַעֲקֹב אֶחָדָנוּ כִּי אָמַר אָכְפָּרָה
פְנֵי בְּמַנְחָה הַהְלָכָת לְפָנֵיכֶם וְאַחֲרֵיכֶן כִּי אָמַר פְנֵי אָוֹלֵי
יְשָׁא פְנֵי ²¹ וְתַעֲבֵר הַמְּנַחָה עַל פְנֵיכֶם וְתַוְאֵל בְּלִילָה
הַהְוָא בְּמַנְחָה ²² וַיַּקְמֵם בְּלִילָה הַוָּא וַיַּקְחֵ אֶת שְׁתִי נְשָׁוֹ
וְאֶת שְׁתִי שְׁפָחָתוֹ וְאֶת אַחֲד עַשְׂרֵנִי וַיַּעֲבֵר אֶת
מַעֲכָר יְבָק ²³ וַיַּקְהֵל מַעֲכָר אֶת הַנְּחָל וַיַּעֲבֵר אֶת
אֲשֶׁר לוּ ²⁴ וַיַּוְתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוּ וַיַּאֲבֵק אִישׁ עַמוֹּ עַד
עַלְותַה הַשְׁחָר ²⁵ וַיַּרְא כִּי יַכְלֵל לוּ וַיַּגְעַב כֶּפֶר יְרָכוּ
וַתַּקְעֵ כֶּפֶר יַעֲקֹב בְּהַאֲבָקוּ עַמוֹּ ²⁶ וַיֹּאמֶר שְׁלָחֵנִי
כִּי עַלְהָה הַשְׁחָר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשְׁלַחֵךְ כִּי אָמַר בְּרַכְתַּנִּי ²⁷
וַיֹּאמֶר אַלְיוֹ מָה שְׁמֵךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב ²⁸ וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב
יָמַר עַד שְׁמֵךְ - כִּי אָמַר יִשְׂרָאֵל כִּי שְׁרִית עַם אֱלֹהִים
וּסְמַעְנִים וְתַחַל ²⁹ וַיַּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַנִּידָה נָא
שְׁמֵךְ וַיֹּאמֶר לִמְהֵז זהה צְלָמָי וַיַּבְרֵךְ אֶת הַיּוֹם ³⁰
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב שֶׁם הַמְּקוֹם פְנַיאֵל כִּי רָאִיתִי אֶלְהִים פְנִים
אֶל פְנִים וְתַגְצִל נְפָשִׁי ³¹ וַיַּוְרַחַת לוּ הַשְׁמָשָׁ כִּי שְׁדָךְ עַבְרָ
אֶת פְנָוָל וְהָוָא צָלָע עַל יְרָכוּ ³² עַל כֵּן לֹא יַכְלֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת נִידָה אֲשֶׁר עַל כֶּפֶר הַיְרָך עַד הַיּוֹם
זהה צְלָמָי נְגַע בְּכֶפֶר יַעֲקֹב בְּנֵיד הנִשְׁאָה

וְאֶת כָל חִילּוֹם וְאֶת כָל טָפֵם וְאֶת נְשִׁיהם שָׁבוּ וַיְבֹזוּ וְאֶת
כָל אֲשֶׁר בְּבֵיתָ³⁰ וַיֹאמֶר יַעֲקֹב אֶל שְׁמֻעוֹן וְאֶל לֹוי
עִכְרָתָם אֶת לִי הַבָּאִישִׁי בַּשְּׁבָהּ הָרֶץ בְּכָנְעָנִי וּבְפְרִזִּי
וְאַנְּתִי מִסְפֵר וְנוֹאָסֵפוּ עַלְיָהָנוּ וְנִשְׁמַרְתִּי אַנְּיִ וּבְתִי
³¹ וַיֹאמְרוּ הַכּוֹנֶה יַעֲשֶה אֶת אַחֲתֵנוּ

35 וַיֹאמֶר אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב קָום עַלְהָ בֵית אֶל וְשַׁבָּ
שֵׁם וְעַשֵּׂה שֵׁם מִזְבֵּחַ - לֹאֵל הַנָּרָא אֱלִיךְ בְּכָרְךָ מִפְנֵי
עָשָׂו אַחֲיךְ² וַיֹאמֶר יַעֲקֹב אֶל בֵיתוּ וְאֶל כָל אֲשֶׁר עָמַד
הַסּוּר אֶת אֶלְדִי הַנְּכֶר אֲשֶׁר בְתְחִיכָם וְהַטְהָרָוּ וְהַחְלִיפָוּ
שְׁמְלָתֵיכֶם³ וְנִקְוֹמָה וְנִעַלְהָ בֵית אֶל וְעַשֵּׂה שֵׁם מִזְבֵּחַ
לֹאֵל הַעֲנָה אֲתִי בְיוֹם צְרָתִי וַיְהִי עַמְדוּ בְדֶרֶךְ אֲשֶׁר
הַלְּבָתוֹ⁴ וַיַּגְנֹן אֶל יַעֲקֹב אֶת כָל אֶלְדִי הַנְּכֶר אֲשֶׁר
בִּידָם וְאֶת הַנּוּמִים אֲשֶׁר בְאַזְנוֹנָם וַיִּטְמֹן אֲתָם יַעֲקֹב
תְחַת הַאֲלָה אֲשֶׁר עַמְשָׂם שְׁכָם⁵ וַיָּשַׁעַר וַיְהִי חַתָּה אֲלָהִים
עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם וְלֹא רַדְפּוּ אֲחָרֵיכֶנּוּ
יַעֲקֹב⁶ וַיֹּבֶא יַעֲקֹב לְלוֹהָ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנָעָן - הַוָּא בֵית
אֶל הַוָּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עָמַד⁷ וַיַּבְנֶן שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא
לִמְקוֹם אֶל בֵּית אֶל כִּי שֵׁם גָּנוֹלָוּ אֶלְדִי הָאֱלָהִים בְּכָרְחוּ
מִפְנֵי אַחֲיו⁸ וְתִמְתַת דְּבָרָה מִינִקְתָּהָ רַבְקָה וְתִקְרָבָר מִתְחַת
לְבִתָּא לְתִחְתָּה אַלְלוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלְלוֹן בְּכוֹת⁹ וַיַּרְא
אֲלָהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבָאוֹ מִפְדָן אֶרְם וַיָּבֹךְ אֶת
וַיֹאמֶר לוּ אֲלָהִים שְׁמֵךְ יַעֲקֹב לְאִקְרָא שְׁמֵךְ עוֹד
יעַקְבָּכִי אִם יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמֵךְ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וַיֹאמֶר לוּ אֲלָהִים אֱנֹי אֶל שְׁדֵי פְרָה וּרְבָה - גַּנוּ וְקַהֵל
נוּוּם יְהִי מִנְךָ וּמִלְכִים מִהְלָצֵיךְ יִצְאֵוּ¹⁰ וְאֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַת לְאָבְרָהָם וְלִיצָחָק - לְאֶתְתָּה וְלִוְרָעֵךְ
אַחֲרֵיךְ אָתָן אֶת הָאָרֶץ¹¹ וַיַּעַל מַעַלְיוֹ אֶלְהִים בְּמִקּוֹם
אֲשֶׁר דִבֶר אָתָה¹² וַיַּצְבֵּב יַעֲקֹב מִצְבָּה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר
דִבֶר אָתָה - מִצְבָּתָ אָבִן וַיַּסְךְ עַלְיהָ נִסְךְ וַיַּצְקֵק עַלְיהָ שְׁמֵן
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר דִבֶר אָתָה שֵׁם
אֲלָהִים - בֵית אֶל¹³ וַיַּסְעַר מִבֵּית אֶל וַיְהִי עוֹד כְּבָרָת
הָאָרֶץ לְבּוֹא אֲפָרָתָה וְתַלְדָרָה וְתַקְשָׁ בְלְדָתָה¹⁴ וַיְהִי
בְחַקְשָׁתָה בְלְדָתָה וְתֹאמֶר לְהַמִּילְדָת אֶל תִּירְאֵי כִּי
סֵם וְהַלְךְ בָּנָן¹⁵ וַיְהִי בְצָאת נְפָשָׁה כִּי מִתָּה וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
בָּנָן אָנוּ וְאָבִיו קָרָא לוּ בְנִימִין¹⁶ וְתִמְתַת רְחֵל וְתִקְרָבָר
בְדֶרֶךְ אֲפָרָתָה הַוָּא בֵית לְחֵם¹⁷ וַיַּצְבֵּב יַעֲקֹב מִצְבָּה

הַיּוֹ אֲתָה מִקְנָהוּ בְשָׁדָה וְהַחֲרִשָּׁ יַעֲקֹב עַד בָּאָם 6 וַיָּצָא
חִמּוֹר אֲבִי שְׁכָם אֶל יַעֲקֹב לְדִבֶר אֲתָה⁷ וּבָנָיו יַעֲקֹב בָּאָוֹ
מִן הַשְׁדָה כִּשְׁמָעָם וַיַּעֲצֹבּוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֹל לָהֶם מַאֲדָר
כִּינְבָּלה עֲשָׂה בִּשְׁرָאֵל לְשַׁכֵּב אֶת בֵּת יַעֲקֹב וְכֹنְלָא
יַעֲשֶׂה 8 וַיֹּדְבֵר חִמּוֹר אֲתָם לְאָמֵר שְׁכָם בְּנֵי חִשְׁקָה
נִפְשׁוּ בְבְתִיכָם - תְּנוּ נָא אֲתָה לְוָא לְאֶשְׁאָה⁹ וְהַתְּחַתְּנוּ אֲתָנוּ
בְנִתְיכָם תְּהַנוּ לְנוּ וְאֶת בְּנִתְיכָנוּ תְּקַחְוּ לְכָם¹⁰ וְאֲתָנוּ
תְשַׁבּוּ וְהָאָרֶץ תְּהִי לְפִנֵיכָם - שְׁבָו וְסְחָרוֹת וְהָאָחוֹ
בָּה¹¹ וַיֹאמֶר שְׁכָם אֶל אֲבִיה וְאֶל אֲחִיה אִמְצָא חָן
בְעִינֵיכָם וְאֶשְׁר תָּמְרוּ אֶלְיָ אֲתָן¹² הַרְבּוּ עַל מַאֲדָר
מַהְרָ וּמַתָּן וְאֲתָה כַּאֲשֶׁר תָּמְרוּ אֶלְיָ אֲתָן וְהַנְּנוּ לְיַיְתָה
הַנְּעָר לְאֶשְׁאָה¹³ וְעַיְנָנוּ בְנֵי יַעֲקֹב אֶת שְׁכָם וְאֶת חִמּוֹר
אֲבִיו בְמִרְמָה - וַיֹּדְבְּרוּ אֲשֶׁר טְמָא תְדִינָה אֲחָתָם¹⁴
אֲבִיו וְיַעֲשָׂו אֲלֵיכָם לְאָנוּ נִכְלָל לְעֹשָׂות הַדָּבָר הַזֶּה - לְתַתָּ
אֲתָה חִמּוֹר לְאַיש אֲשֶׁר לוּ עַרְלָה כִּי חִרְפָּה הַוָּא לְנוּ
15 אֲךָ בְזֹאת לְכָם אֶם תְהִיוּ כְמַנוּ לְהַמְלָל לְכָם
כָל זְכָר¹⁶ וְנִתְהַנוּ אֲתָה בְנִתְיכָנוּ לְכָם וְאֶת בְּנִתְיכָם נִקְחָ
לְנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ אֲתָם וְיִשְׁרְיוּ לְעַם אֲחָד¹⁷ וְאָמַם לְאֶתְשָׁמְעוּ
אַלְיָנוּ לְהַמּוֹל - וַיְלַקְחָנוּ אֲתָה בְנִתְיכָנוּ וְהַלְכָנוּ¹⁸ וַיַּיְתְּבוּ
דְבָרִים בְעַיְנִים וּבְעַיְנִי שְׁכָם בְנֵי חִמּוֹר¹⁹ וְלֹא
אַחֲרָה הַנְּעָר לְעֹשָׂות הַדָּבָר כִּי חִפּּעָצָב בְּתַחַת יַעֲקֹב וְהַוָּא
נִכְבֵּד מְכָל בֵית אֲבִיו²⁰ וַיַּבְאֵחַמְרוּ וְשְׁכָם בְנוּ אֶל שְׁעָר
עִירָם וַיֹּדְבְּרוּ אֶל אֲנָשִׁים עִירָם לְאָמֵר²¹ הָאֲנָשִׁים הָאֲלָה
שְׁלָמִים הָם אֲתָנוּ וַיִּשְׁבּוּ בָאָרֶץ וַיִּשְׁחַרְוּ אֶתְהָ וְהָאָרֶץ
הַנְּהָרָה רְחַבְתִּי דִירִים לְפִנֵיכָם אֲתָה בְנִתְמָם נִקְחָ לְנוּ לְנִשְׁמָ
וְאֶת בְנִתְיכָנוּ נִתְן לְהָם²² אֲךָ בְזֹאת לְאַתָּה לְנוּ הָאֲנָשִׁים
לְשַׁבְתָה אֲתָנוּ - לְהַזְוֹת לְעַם אֲחָד בְּהַמּוֹלָן כָל זְכָר
כָאֶשְׁר הַמְנָלִים²³ מִקְנָהָם וְקָנִים וְכָל בְּהַמְתָמָה הַלְוָא
לְנוּ הָם אֲךָ נָאָתָה לְהָם וַיִּשְׁבּוּ אֲתָנוּ²⁴ וַיִּשְׁמַעְוּ אֶל
חִמּוֹר וְאֶל שְׁכָם בְנוּ כָל יִצְאֵי שְׁעָר עִירָוּ וְוַיָּמָלֵן כָל זְכָר
כָל יִצְאֵי שְׁעָר עִירָוּ²⁵ וַיְהִי בְיֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהַיוֹת
כָאַבִים וַיִּקְחָוּ שְׁנִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁמַעְוֹן וְלוֹיָ אֲחִי דִינָה אֲשֶׁר
חִרְבּוּ וְיַבְאָוּ עַל הָעִיר בְּתַחַת וַיַּהְרְגוּ כָל זְכָר
חִמּוֹר וְאֶת שְׁכָם בְנוּ הַרְגָנוּ לְפִי חִרְבָּ וַיִּקְחָוּ שְׁנִי
מִבֵּית אָנוּ וַיִּצְאָוּ²⁷ בְנֵי יַעֲקֹב בָּאָוֹ עַל הַחְלָלִים וַיִּזְבּוּ
הַשִּׁיר - אֲשֶׁר טְמָא אֶחָזָתָם²⁸ אֶת צָאנָם וְאֶת בְּקָרָם וְאֶת
חִמּוֹרִים וְאֶת אֲשֶׁר בָּעֵיר וְאֶת אֲשֶׁר בְּשָׁדָה לְקַחְוּ²⁹

אלוף זורה אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעוֹאַל
בארץ אָדָם--אללה بنى בשמות אשת עשו¹⁸ ואלה בני
אהל'יבמה אשת עשו--אלוף יועש אלוף יעלם אלוף
קרח אלה אלופי אהלי'במה בת ענה--ашת עשו¹⁹
אללה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדרום²⁰ אלה בני
שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה²¹
ודשן ואצר ודרישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ
אדום²² ויהיו בני לוטן חרי והימים ואחות לוטן תמנע
ואלה בני שובל עלון ומנתת ועיבל שפו ואונם²³
ואלה בני צבעון ואיה וענה הנה אשר מצא את
הימים במדבר ברערתו את החמורים לצבעון אביו²⁴
ואלה בני ענה דשן ואהלי'במה בת ענה²⁵ ואלה בני
דיישן--חמדן ואשבן יותרן וכרכן²⁷ אלה בני אצר--

בלחן וזעון ועקן²⁸ אלה בני דיישן עוז וארן²⁹ אלה
אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון
אלוף ענה³⁰ אלוף דשן אלוף אצר אלוף דיישן אלה
אלופי החרי לאלופיהם בארץ שער³¹ ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ אדרום--לפניהם מלך לבני ישראל
וימלך באדום בלוּבְן בעור ושם עירו דנהבה³²
וימת בלוּבְן ומלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה³⁴ וימת
יובב וימלך תחתיו חם מארץ התיימני³⁵ וימת חם
וימלך תחתיו הדר בן בדר המכחה את מדין בשדה
מוואב ושם עירו עווית³⁶ וימת הדר וימלך תחתיו
שלמה ממשרקה³⁷ וימת שלמה וימלך תחתיו שאל
מרחבות הנחר³⁸ וימת שאל וימלך תחתיו בעל חנן
בן עכבוד³⁹ וימת בעל חנן בן עכבוד ומלך תחתיו
הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהייתבאל בת מטרד
בת מי זהב⁴⁰ ואלה שמאות אלוף עשו למשפחים
למকומתם בשמותם אלוף תמנע אלוף עללה אלוף יתת
אלוף אהלי'במה אלוף אלה אלוף פינן⁴² אלוף קנו⁴¹
אלוף תימן אלוף מברץ⁴³ אלוף מנדריאל אלוף עירם
אללה אלופי אדרום למשבתם בארץ אחותם--הוא עשו
אבי אדרום

37 וישב יעקב בארץ מגורי אביו--בארץ כגען²
אללה תלדות יעקב יוסף בן שביע שערה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא נער את בני בלחה ואת בני ולפה

על קברתה--הוא מוצבת קברת רחל עד היום²¹ ויסע
ישראל יישט אהלה מלהלא למגדל עד²² ויזדי בשכו²³
ישראל בכרור יעקב ראוֹבֵן ושמעון ולו ויהודה
וישכר וובלון²⁴ בני רחל יוסף ובנימין²⁵ ובני בלחה
שפחת רחל דין ונפתל²⁶ ובני זלפה שפחת לאה
נד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפרן ארם²⁷
ויבא יעקב אל יצחק אביו מمرا קריות הארבע--הוא
חברון אשר נר שם אברם ויצחק²⁸ ויהיו ימי יצחק--
מאה שנה ושמנים שנה²⁹ ויגוע יצחק ימתו ואסף אל
עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אותו שעשו יעקב בנו

36 ואלה תלדות עשו הוא אדרום² עשו לך את נשוי
מבנות כגען את ערדה בת אילון החתי ואת אהלי'במה
בת ענה בת צבעון החתי³ ואת בשתם בת ישממעאל
אחות נביות⁴ ותולד ערדה לעשו את אליפז ובסמות
ילדת את רעוֹאַל ואהלי'במה ילדה את夷יש (יעוש)
ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ
גען⁶ ויקח עשו את נשוי ואת בניו ואת בנותיו ואת
כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בחמותו ואת כל
קניינו אשר רכש בארץ כגען וילך אל ארץ מפני יעקב
אחיו⁷ כי היה רוכש רב משכבה ייחדו ולא יכולת
ארץ מגורייהם לשאת אתם--מן מKENIM⁸ וישב עשו
בהר שער עשו הוא אדרום⁹ ואלה תלדות עשו אבי
אדום בהר שער¹⁰ אלה שמאות בני עשו אליפז בן
ערדה אשת עשו¹¹ ואלה בני רעוֹאַל נחת וורה
אליפז--תימן אומר צפו גונעתם וקנו¹² ותמנע היה
פיליש לאליפז בן עשו ותולד לאליפז את מלך אלה
בני ערדה אשת עשו¹³ ואלה בני רעוֹאַל נחת וורה
שם וזה אלה היו בני בשתם אשת עשו¹⁴ ואלה היו
בני אהלי'במה בת ענה בת צבעון-- אשת עשו ותולד
לעשו את夷יש (יעוש) ואת יעלם ואת קרח¹⁵ אלה
אלוף בני עשו בני אליפז בכור עשו--אלוף תימן
אלוף אמר אלוף צפו אלוף קנו¹⁶ אלוף קרח אלוף
נעחם אלוף מלך אלה אלוף אליפז בארץ אדרום
אללה בני ערדה¹⁷ ואלה בני רעוֹאַל בן עשו--אלוף נחת

ונמליהם נשים נכאת וצרי ולט-holelim להורייד מצרימה²⁶ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו²⁷ לכו ונמכרנו לישמעאים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרכנו הוא וישמעו אחיו²⁸ ויעברו אנשים מדינם סחרים ווושבו וייעלו את יוסף מן הבור ימכרו את יוסף לשמעאים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה²⁹ וישב רואבן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בנדיו³⁰ וישב אל אחיו ויאמר הילד אינו ואני أنها אני בא³¹ ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שער עזים ויטבלו את הכתנות בדם³² וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנק הוא-אם לא ויכירה ויאמר כתנת בני היה רעה אכלתחו טרפ טרפ יוסף³³ ויקרע יעקב שמלהיו וישם شك במתניו ויהאבל על בני נימום רבים³⁵ ויקמו כל בני ובתו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אותו אביו (Sheol h7585) ³⁶ והמדינים- מכרו אותו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר

הטבחים

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויתעד איש עדמוני ושמו חיריה² וירא שם יהודה בת איש בכני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה³ ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ערד⁴ ותהר עוד ותלד בן ותקדרא את שמו שלה ויהיה בקעיב בלודתה אותו⁶ ויקח יהודה אשה לעדר בכורו ושם תמר⁷ ויהי עדר בכור יהודה-רע בעני יהודה וימתה יהוה⁸ ויאמר יהודה לאונן בא אל אשיך ויבם אתה וחקם זרע לאחיך⁹ וידע אונן כי לא לו יהיה הורע והוא אם בא אל אשאת אחיו ושחת ארצתך לבתוי נתן זרע לאחיך¹⁰ וירע בעני יהוה אשר עשה וימת נם אותו¹¹ ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדר שלחה בני-כי אמר פן מות נם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה¹² וירבו הימים ומתה בת שוע אשאת יהודה וינהם יהודה ויעל על נזוי צאנו הוא וחירה רעהו העדרמי-תמנתה ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לנו

נשי אביו ויבא יוסף את דברתם רעה אל אביהם³ וישראל אהב את יוסף מכל בניו-כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים⁴ ויראו אחיו כי אתם אביהם מכל אחיו-וישנאו אותו ולא יכלו לדבר לשלם וויחלים יוסף חלום וניד לאחיו וויספו עוד שנא אותו⁶ ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי⁷ והנה אנחנו מאלימים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמותי וגם נצבה והנה חסבינה אלמותיכם ותשתחווין לאלמותי ויאמרו לו אחיו המלך המלך לעלינו אם משול תמשל בנו וויספו עוד שנא אותו על חלמתי ועל דבריו⁹ ויחלים עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה המשמש והירוח ואחד עשר כוכבים משתחחים לי¹⁰ ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלmeta הובא נבואה אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה נזקנו בו אחיו ואביו שמר את הדבר¹² וילכו אליו לערעתה את צאן אביהם בשכם¹³ ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם-לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנסי¹⁴ ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשכני דבר וישלחתו מעמק חברון ויבא שכמה¹⁵ וימצא בה איש והנה תעעה بشדה ויאלהו האיש לאמר מה תבקש¹⁶ ויאמר את אחיך א נכי מבקש הנידה נא לי איפה הם רעים ויאמר האיש נסע מזה-כי שמעתי אמרים נלכה רתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצא ברתון¹⁸ ויראו אותו מරחק ובתרם יקרב אליהם ויתנצלו אותו להמיito ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל הצלמות הלוזה¹⁹ בא²⁰ וועתה לכו ונהרגנו ונשלכו באחר הברות ואמרנו היה רעה אכלתחו ונראה מה היה חלמתיו וישמע רואבן ויצלחו מידם ויאמר לא נכו נפש אל הבור הזה אשר במודבר ויד אל תשלהו בו למען אל הצליל אמר אליהם רואבן אל תשפכו דם-השליכו אותו יוסוף אל אחיו ויפשטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו²⁴ ויקחוה-וישלכו אותו הברה והbor רק אין בו מים²⁵ וישבו לאכל לחם ויאשו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאים באה מגלעד

צאנו ¹⁴ וותסר בנדוי אלמנותה מעלה ותכס בצעיף
 והעהלפ' ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתא כי
 ראתה כי נדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה ¹⁵ ויראה
 יהודת ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ¹⁶ ווית אליה אל
 הדרך ויאמר הבה נא אבא אליך כי לא ידע כי כלתו
 הוא ותאמור מה תנתן לי כי תבווא אליו ¹⁷ ויאמר אני
 אשלח נdry עזם מן הצאן ותאמור אם תנתן ערבון עד
 שלחך ¹⁸ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמור
 חתמד ופתילד ומטרך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה
 וחרר לו ¹⁹ ותקס ותליך ותשר צעיפה מעלה ותלבש
 בנדי אלמנותה ²⁰ וישלח יהודת את נdry העזם ביד
 רעהו העדלי מלקחת הערבון מידי האשאה ולא מצאה
²¹ וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדרה הוא
 בעינים על הדרך ויאמרו לא הייתה בזה קדרה ²²
 וישב אל יהודת ויאמר לא מצאהו ונמאנש המקום
 אמרו לא הייתה בזה קדרה ²³ ויאמר יהודת תקח
 מצאהה ²⁴ ויהי כמשלש חדשים וינדר ליהודת לאמר
 נתה תמר כלתך ונמגה הרה לננים ויאמר יהודת
 החזיאוה ותשקר ²⁵ הוא מוצאתה והיא שלחה אל חמיה
 לאמר לאיש אשר אלה לו אנסי הרה ותאמור הכר נא-
 למי החתמתה והפתילים והמתה האלה ²⁶ ויכר יהודת
 ויאמר צדקה מני כי על כן לאנתיה לשלה בני ולא
 ישך עוד לדעתה ²⁷ ויהי בעת לדתה והנה תאוימים
 בכתנה ²⁸ ויהי בלבדה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר
 על ידו שני לאמר זה יצאראשה ²⁹ ויהי כמשיב ידו
 והנה יצא אחיו ותאמור מה פרצח עלך פרץ ויקרא
 שמו פרץ ³⁰ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השנו ויקרא
 שמו זרדה

39 וויסף הורד מצרים ויקנהו פושיפר סריס
 פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד היישמעלים אשר
 הורדתו שמה ² ויהי יהודת את יוסף ויהי איש מצליה
 ויהי בבית אדניו מצרי זורא אדניו כי יהודת אותו
 וכל אשר הוא עשה יהודת מצליה בידו ⁴ וימצא יוסף
 חן בעינויו וישראל אתו ויפקדתו על ביתו וכל יש לו
 נתן בידו ⁵ ויהי מאז הפקיד אותו בביתו ועל כל אשר

41 ויהי מקץ שנים ימים ופרעה חלם והנה עמד על הiar ² והנה מן הiar עלה שבע פרות יפות מראה ובכראתبشر ותרעינה באחו ³ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן הiar רעות מראה ⁴ ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת הiar ⁴ ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקמת הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות וייקץ פרעה ⁵ ווישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד--⁶ והנה שבע שבלים דקות ושדופת בריאות וטבות ⁶ והנה שבע שבלים דקות והדקות קרים--צמחות אחריהן ⁷ ותבלעה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום ⁸ ויהיו בפרק ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצדים ואת כל חכמיה ויספר פרעה שהם את חלומו ⁹ ופורר אותם לפרדעה ⁹ וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאך אני מזכיר היום ¹⁰ פרעה קצף על עבריו ויתן אליו במשמר בית שר הטבחים--אתה ואתה ש האפים ¹¹ ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו חלמוני ¹² ושם אנחנו נעדר עברי עבר לשר הטבחים ונספר לו ויפחר לנו אה חלמתיו איש כחליו פתר ¹³ ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתה השיב על בני ואתו תלחה ¹⁴ וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצחו מן הבור ויגלח ויחלק שמלהתו ויבא אל פרעה ¹⁵ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתה ואני שמעתי عليك לא אמר תשמע חלום לפתר אותו ¹⁶ ויעזן יוסף את פרעה לאמר בלעדך אלהים יענה את שלום פרעה ¹⁷ וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת הדיאר ¹⁸ והנה מן הדיאר עלה שבע פרות בריאות בשור ויפת תאר ותרעינה באחו ¹⁹ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ודקות בשור לא ראוי כהנה בכל ארץ מצרים לרע ²⁰ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות--את שבע הפרות הראשונות הבראת ²¹ ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואייקן ²² וארא בחלמי והנה שבע שבלים צנמות דקות שדריפות וטבות ²³ והנה שבע שבלים צנמות דקות שדריפות האופים 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים-- אל בית הסחר מקום אשר יוסף אסוד שם 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אטם--וישרת אתם ויהיו ימים במשמר ⁵ ויחלמו חלום שנייהם איש חלמו בלילה אחד--איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסחר ⁶ ויבא אליהם יוסף בפרק וירא אתם והם זעפים ⁷ וישראל את סרכיס פרעה אשר אותו במשמר בית אדרנו--לאמר מודיע פנים רעים הום ⁸ ויאמרו אליו--חלום חלמוני ופתר אין אתה ויאמר אליהם יוסף הלו ⁹ ויספר שר המשקים את חלומו לויוסף ספרו נא לוי ¹⁰ ויבא אליהם ויהנה נפנ' לפני ¹⁰ ובנפנ' שלשה שרינם והוא כפרחתה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה עניים ¹¹ וכוס פרעה בידי ואכח את הענבים ואשחתם ויאמר לו--בחלומי ויהנה נפנ' לפני ¹⁰ ובנפנ' שלשה ימים הם ¹³ בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראש והшибיך על כנק' ונחתת כוס פרעה בידו כמנשפט הראשון אשר הייתה משקחו ¹⁴ כי אם זכרתני אתה כאשר ייטב לך ועתית נא עמד כי חסר והזורתני אל פרעה והזאתני מן הבית הזה ¹⁵ כי גנב גנבתי מארץ העברים ונם פה לא עשתי מאמנה כי שמו אני בבור ¹⁶ וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי ויהנה שלשה סלי חרי על ראשיו ¹⁷ ובסל העליון מכל מאכל פרעה--מעשה אפה והעוףأكل אתם מן הסל--מעל ראשי ¹⁸ ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים--שלשת ימים הם ¹⁹ בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראש מליך ותלה אותו על עץ ואכל העוף את בראשך מליך ²⁰ ויהיו ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש המשקם ואות ראש האפים-- בתוך עבדיו ²¹ ווישב את שר המשקם על משקתו ויתן החнос על כף פרעה ²² ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף ²³ ולא זכר שר המשקם את יוסף וישכחו

יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל הארץ מצררים ⁴⁷ ותעש הארץ בשבע שנים השבע-לקמצים ⁴⁸ ויקבץ את כל הארץ שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתןأكل בעריםأكل שדה העיר אשר סביבתה נתן בתוכה ⁴⁹ ויצובר יוסף בר כהול הים הרבה עד כי חදל לספר כי אין מספר ⁵⁰ וליוסף ילד שני בנים בטרם הובא שנה הרעב אשר יילדה לו אנסת בת פוטי פרע כהן און ⁵¹ ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשוי אלהים את כל עמלוי ואת כל בית אבי ⁵² ואת שם השני קרא אפרים כי הפנוי אלהים בארץ עני ⁵³ ותכלינה שבע שנה השבע אשר היה בארץ מצרים ⁵⁴ ותחלינה שבע שנה הרעב לבוא כאשר אמר יוסף וייחי רעב בכל הארץ ובכל ארץ מצרים היה להם ⁵⁵ ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר אמר לכם תשעו ⁵⁶ והרעב היה על כל פni הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויהזק הרעב בארץ מצרים ⁵⁷ וככל הארץ באו מצרים מה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ

42 וירא יעקב כי יש שבר למצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו ² ויאמר-הנה שמעתי כי יש שבר למצרים רדו שמה ושברו לנו שם ונחיה ולא נמות כי ירדו אחיו יוסף עשרה לשבר בר מצרים ⁴ ואთ בנימין אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון ⁵ ויבאו בני ישראל לשבר בזוז הבאים כי היה הרעב בארץ כגען ⁶ ו יוסף הוא השליט על הארץ-הוא המושbir לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף ושתחוו לו אפים ארצها ⁷ וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתגכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאיں באתם ויאמרו הארץ נגען לשבר אבל ⁸ ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרדו ⁹ ויזכר יוסף-את החלומות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את שרות הארץ ¹⁰ ויאמרו אלו לא אדני ועבדיך באו לשבר אבל ¹¹ כלנו בני איש אחד נהנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ¹² ויאמר אלהם לא כי עורת הארץ באתם לראות ¹³ ויאמרו שנים עשר עבדיך

קדמים-צמחות אחרים ²⁴ ותבלען השבלי הדקמת שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי ²⁵ ויאמר יוסף אל פרעה חולם פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרקעה ²⁶ שבע פרה הטבת שבע שנים הנה חלום אחד והוא ²⁷ ושבע הפרות שבע שנים הנה שבע שנים הנה ושבע הרקות והרעת העלה אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדרפות הקדים--יהו שבע שנים הנה ושבע הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה ²⁹ הנה שבע שנים באות- שבע גודל בכל ארץ מצרים ³⁰ וكمו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ ³¹ ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כן כי כבד הוא מאד ³² ועל השנות החולום אל פרעה בעמיים-כי נכוון הדבר מעם האלהים ומזהר האלהים לעשתו ³³ ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתחו על ארץ מצרים ³⁴ יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצוברו בר תחת יד פרעה אכל בערים-ושמרו ³⁶ והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אבר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב ³⁷ וויתבר הדבר בעני פרעה ובעני כל עברי ³⁸ ויאמר פרעה אל עברי הנמצא כזה--איש אשר רוח אלהים בו ³⁹ ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע עלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך ⁴⁰ אתה תהיה על ביתו ועל פיך יشك כל עמי רק הכסא אנDEL ממק ⁴¹ ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי לך על כל ארץ מצרים יוסף וילבש אותו בגדים שיש רבר זהוב על צוארו וירוכב אותו במרכבה המשנה אשר לו ויקראו לפני אברך ונתון אותו על כל ארץ מצרים ⁴⁴ ויאמר פרעה אל يوسف אני פרעה ובילדך לא ירים איש את ידו ואת רגלו-בכל ארץ מצרים ⁴⁵ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענה ויתן לו את אנסת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים ⁴⁶ ויאסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא

ואביהם-ויראו ³⁶ ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי
שכליהם יוסף אינו ושמען אינו ות בנימין תקו עלי
היו כלנה ³⁷ ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני
בני תמיות אם לא אבינו אליך תננה אותו על ירי ואני
אשרבו אליך ³⁸ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיכם
והוא לבדו נשר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה
והורדתם את שיבתו בינו שואלה ^(Sheol h7585)

43 והרعب כבד בארץ ² ויהי כאשר כלו לאכל את
השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהם אביהם
שבו שברו לנו מעט אכל ³ ויאמר אליו יהודה לאמר
העד בנוי האיש לאמר לא תראו פנוי בלווי אחיכם
אתכם ⁴ אם ישך משלחה את אחינו אגנו-נרצה ונשברה
לך אכל ⁵ וואם איןך משלח לא נרד כי האיש אמר
אלינו לא תראו פנוי בלווי אחיכם אתכם ⁶ ויאמר
ישראל למה הרעתם לי--להניד לאיש העוד לכם
אך ⁷ ויאמרו שאל של האיש לנו ולמולדרגו לאמר
העוד אביכם חי היה לכם אח וננד לו על פי הדברים
האלה הידוע נדע-כי יאמיר הורידו את אחיכם ⁸
ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער ATI--
ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות נם אנחנו נס אתה נס
טפנו ⁹ אנחנו ערבענו-מידי התבקשנו אם לא הביאתינו
אליך והצנתינו לפניך וחטאתי לך כל הימים ¹⁰ כי
ולוא התמהמהנו-כי עתה שבנו זה פעמים ¹¹ ויאמר
אליהם ישראל אל אביהם אם כן אפוא זאת עשו-קחו
מוזמת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט
צדי וממעט דבש נכת וلت בטנים וshedrim ¹² וככפ'
משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמותחיתיכם
תשיבו בידכם-אולי מנגה הוא ¹³ ואת אחיכם קחו
וקומו שובו אל האיש ¹⁴ ואל שדי יתן לכם רחמים
לפניהם איש ושלח להם את אחיכם אחר ואת בנימין
ואני כאשר שכתי שכתי ¹⁵ ויקחו האנשים את
המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין
ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף ¹⁶ וירא יוסף
אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את
האנשים הביתה וטבח טבח והבן כי אני יאכלו
האנשים בצדדים ¹⁷ ויעש האיש כאשר אמר יוסף

אחים אנחנו בני איש אחד--בארכן כנען והנה הקטן את
אבינו דיים והאחד איןנו ¹⁸ ויאמר אלהם יוסף הוא
אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם ¹⁹ בזאת
תבחן חי פרעה אם יצא מזה כי אם בבוא אחיכם
הקטן הנה ²⁰ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם
האסרו ויבתנו בדבריכם האמת אתכם ואם לא-חי
פרעה כי מרגלים אתם ²¹ ויאסף אתכם אל משמר
שלשת ימים ²² ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת
עשׂו וחו את האלהים אני ירא ²³ אם כנים אתם--
אחיכם אחד יאסר בביתו משמרכם ואתם לכו הביאו
שער רענון בתיכם ²⁴ ואת אחיכם הקטן הביאו אליו
ויאמנו בדבריכם ולא תמותו ויעשו כן ²⁵ ויאמרו איש
אל אחיו אבל אשימים אנחנו על אחינו אשר ראיינו צרת
נפשו בהתחנו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו
הצרה הזאת ²⁶ וויען ראובן אתם לאמר הלו אמרתי
אליכם לאמר אל תחטאנו בילד--ולא שמעתם ונם דמו
הנה נדרש ²⁷ והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליך
בינתם ²⁸ ויסב מעלהיהם ויבך וישב אליהם וידבר
אליהם ויקח מהם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם ²⁹
ויצא יוסף וימלאו את כליהם בר ולהшиб כספיהם
איש אל שקו ולחתת להם צדה לדרך ויעש להם כן ³⁰
וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם ³¹ ויפתח
האחד את שקו לחתת מספוא לחמרו-במלון וירא את
כספו והנה הוא בפי אמתחטו ³² ויאמר אל אחיו הושב
כספי ונם הנה באמתחתי ויצא לכם ויחרדיו איש אל
אחיו לאמר מה זהה עשה אלהים לנו ³³ ויבאו אל
יעקב אביהם ארץ כנען וינידו לו את כל הקורת
אתם לאמר ³⁴ דבר האיש אדני הארץ אתנו-קשה
אתם אנחנו כMarginlim את הארץ ³⁵ ונאמר אליו כנים
אנחנו לא היינו Marginlim ³⁶ שנים עשר אנחנו אחים בני
אבינו האחד איןנו והקטן היום את אבינו בארץ כנען
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת עד כי כנים
אתם אחיכם האחד ניחנו ATI ות רענון בתיכם קחו
ולכו ³⁷ והביאו את אחיכם הקטן אליו וארעה כי לא
Marginlim אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן لكم ואת
הארץ חסחרו ³⁸ ויהי הם מריקים שקייהם והנה איש
צරור כספו בשקו ויראו את צדרות כספיהם המה

קום רדף אחרי האנשים והשנתם ואמרת אליהם למה
 שלמהם רעה תחת טובה וחלוא זה אשר ישנה אדרני
 בו והוא נחש ניחש בו הרעתם אשר עשיתם ⁶ ווישם
 וירבר אליהם את הדברים האלה לubeדיך מעשה
 ידבר אדרני בדברים האלה חלילה לubeדיך מעשה
 הדבר הזה ⁸ הן כסף אשר מצאנו בפי אמתהינו-
 השיבנו אלקיך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדרני
 כסף או זהב ⁹ אשר ימצא אותו מubeדיך ומאת ונס אנחנו
 נהיה לאדרני לעבדים ¹⁰ ויאמר נם עתה דבריכם כן
 הוא אשר ימצא אותו יהיה לי עבד ואחרם תהיו נקדים ¹¹
 וימחרו וירדו איש אמתהינו-ארציה ויפתחו איש
 אמתהינו ¹² ויחפש-בנורול החול ובקטן כליה וימצא
 הנבי באמתהנת בנימין ¹³ ויקרעו שמלאתם ויעמס איש
 על חמדרו וישבו הארץ ¹⁴ ויבא יהודה ואחיו ביתה
 יוסף והוא עודנו שם ויפולו לפני ארצו ¹⁵ ויאמר
 להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלו ידעתם
 כי נחש ניחש איש אשר כמני ¹⁶ ויאמר יהודה מה
 אמר לאדרני מה נדבר ומה נצדך האלים מצא
 את עוןUBEדיך-הננו עבדים לאדרני נם אנחנו נם אשר
 נמצא הנבי בידו ¹⁷ ויאמר-חלילה לי מעשות זאת
 האיש אשר נמצא הנבי בידו הוא יהיה לי עבד ואתם
 על לו שלום אל אחיםם ¹⁸ ויגש אליו יהודה ויאמר כי
 אדרני ידבר נאUBEדיך דבר באני אדרני ואל יידר אף
 בעבדך כי כמוך כפרעה ¹⁹ אדרני שאל את עבדך
 לאמור הוש لكم אב או אח ²⁰ ונאמר אל אדרני יש לנו
 אב ז肯 וליד זקנים קטן ואחיו מות ויתור הוא לבודו
 לאמו ואביו אהבו ²¹ ותאמր אלUBEדיך הורדתו
 אליו ואשימה עני עליו ²² ונאמר אל אדרני לא יכול
 הנער לעזוב את אביו ועזוב את אביו ומאת ²³ ותאמר אל
 UBEדיך אם לא ירד אחיםם הקטן אחיםם-לא הספון
 לראות פני ²⁴ ויהי כי עליינו אלUBEדיך אבי וננד לו-
 את דברי אדרני ²⁵ ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעת
 אבל ²⁶ ונאמר לא נוכל לדרת אם יש אחינו הקטן
 אנחנו וירדנו-כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו
 הקטן איננו אנתנו ²⁷ ויאמרUBEדיך אבי אלינו אתה
 ידעתם כי שים ילדה לי אשתי ²⁸ ויצא אחד מאי
 ואמר אך טרכ טרכ ולא ראיתו עד הנה ²⁹ ולCHKתם
 ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ¹⁸ וייראו האנשים
 כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכספי השב
 באמותהינו בתקלה אנחנו מובאים--להתגלל עליינו
 ולהתגניף עליינו ולחקת אתנו לעבדים ואת חמרינו ¹⁹
 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פחה
 הבית ²⁰ ויאמרו כי אדרני ירד ירדנו בתקלה לשבר
 אבל ²¹ ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתהינו
 והנה כסף איש בפי אמתהנו כספנו במשקלו ונשב
 אותו בידנו ²² וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אבל
 לא ידעו מי שם כספנו באמותהינו ²³ ויאמר שלום
 לכם אל תיראו אלהים ואלהי אחיםם נתן לכם
 מطمון באמותהיכם-כספכם בא אליו וויצו אליהם
 את שמעון ²⁴ ויבא איש את האנשים ביתה יוסף וויתן
 מים וירחצו רגליים וויתן מספוא לחמריהם ²⁵ ויכינוי
 את המנחה עד בוא יוסף בצדדים כי שמו כי שם
 יכלו להם ²⁶ ויבא יוסף הביטה ויביאו לו את המנחה
 אשר בידם הביטה ווישתחו לו ארצת ²⁷ ווישאל להם
 לשולם ויאמר השלום אחיםם הוקן אשר אמרתם-
 העודנו חי ²⁸ ויאמר שלום לעבדך לאבינו-עדוננו חי
 וירחו ווישתחו (וישתחו) ²⁹ ווישא עניינו וירא את בנימין
 אחיו בן אמו ויאמר זהו אחיםם הקטן אשר אמרתם
 אליו ויאמר אלהים וחנקبني ³⁰ ווימחר יוסף כי נגמרו
 רחמייו אל אחיו ויבקש לבכחות ויבא החדרה ויבך
 שמה ³¹ וירחץ פניו ויצא ויתפקיד-ויאמר שם לו לחם ³²
 וישמו לו לברוד ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו
 לבדם-כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים
 לחם כי תועבה הוא למצרים ³³ וושבו לפניו-הבר
 בכרכתו והצעיר צצערתו ויתמן האנשים איש אל
 רעהו ³⁴ ווישא משאת מטה פניו אליהם ותרב משאת
 בנימין משאת כלם המשידות ווישטו ווישכו עמו

44 ויצו את אשר על ביתו לאמור מלא את אמתה
 האנשים אבל כאשר יוכלו שאת ושים כסף איש בפי
 אמתהינו ² ואת נביו וביע הכספי חיים בפי אמתה
 הקטן ואת כסף שברו וויש דבר יוסף אשר דבר
 3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם 4 הם
 יצאו את העיר לא הרחיקו וויסוף אמר לאשר על ביתו

נָא תֵּה זֶה מַעַם פְּנֵי וּקְרָבָה אֲסֹן--וּתְוֹרְדָתָם אֶת שִׁבְתֵּי
ברָעָה שָׁאַלָּה (Sheol h7585) 30 וְעַתָּה כִּבְאֵי אֶל עַבְדָךְ
אָבִי וְהַנֶּעֶר אִינָנוּ אָתָנוּ וְנִפְשׁוּ קְשׂוֹרָה בְּנֶפֶשׁ 31 וְהִיא
כְּרָאוֹתָה כִּי אֵין הַנֶּעֶר--וּמָת וְהַרְדִּיו עַבְדִּיךְ אֶת שִׁבְתֵּי
עַבְדָךְ אָבִינוּ בְּגִינָן--שָׁאַלָּה (Sheol h7585) 32 כִּי עַבְדָךְ
עָרָב אֶת הַנֶּעֶר מִמְּעָמָד אָבִי לְאמֹר אֶם לֹא אָבִינוּ אֲלֵיךְ
וְחַטָּאת לְאָבִי כָּל הַיָּמִים 33 וְעַתָּה יִשְׁבֵן עַבְדָךְ תְּחַת
הַנֶּעֶר--עַבְדָ לְאָדָני וְהַנֶּעֶר יַעֲלֵם עִם אָחִיו 34 כִּי אֵיךְ
אָעַל אֶל אָבִי וְהַנֶּעֶר אִינָנוּ אָתִי פְנֵי אָרָה בְּרֻעָה אֲשֶׁר
יִמְצָא אֶחָד אָבִי

17 וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל יוֹסֵף אָמַר אֶל אָחִיךְ זֹאת עַשׂ
שְׁעַנוּ אֶת בְּעִירְכֶם וְלֹכֶד בָּאוּ אֶרְצָה כְּנָעָן 18 וּקְחוּ אֶת
אֲבִיכֶם וְאֶת בְּתִיכֶם וְבָאוּ אֶלְيָה וְאֶתְנָה לְכֶם אֶת טָבָא אֶרְץ
מִצְרָים וְאֶכְלָוּ אֶת חָלֵב הָאָרֶץ 19 וְאֶתְנָה צוִּיהָ זֹאת
עַשׂ קְחוּ לְכֶם מֵאָרֶץ מִצְרָים עֲגָלֹת לְטֶפֶכְם וְלְנִשְׁכָכְם
וְנִשְׁאַתָּם אֶת אֲבִיכֶם וּבְאֶתְמָם 20 וְעַינְכֶם אֶל תְּחַס עַל
כְּלִיכֶם כִּי טָבָא כָּל אֶרְץ מִצְרָים לְכֶם הוּא 21 וַיַּעֲשֵׂה כָּן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּתֵּן לְהָם יוֹסֵף עֲגָלֹת עַל פִּי פְּרָעָה וַיַּתֵּן
לְהָם צְדָה לְדֶרֶךְ 22 לְכָלָם נָתַן לְאִישׁ חַלְפָה שְׁמַלָּת
וְלְבִנְיָמִן נָתַן שֶׁלֶשׁ מִאוֹת כְּסָף וְחַמְשָׁה חַלְפָה שְׁמַלָּת
23 וְלְאָבִיו שְׁלָחָ כְּזֹאת עַשְ׈רָה חַמְרִים נְשָׁאָם מְטוּבָ
מִצְרָים וְעַשְׁרָה אֶתְנָה נְשָׁאָת בָּר וְלִחְם וְמַזְוֹן לְאָבִיו--
לְדֶרֶךְ 24 וַיַּשְׁלַח אֶת אָחִיו וַיָּלֹכֵד וַיֹּאמֶר אֶלְהָם אֶל
תְּרַנוּ בְּדֶרֶךְ 25 וַיַּעֲלֹוּ מִצְרָים וַיָּבֹא אֶרְץ כְּנָעָן אֶל
עַיקָּב אָבִיהם 26 וַיַּגְדוּ לוֹ לְאֶמְרָע וְיַסְפֵּחַ וְיַסְפֵּה וְיַסְפֵּה
מִשְׁלָבָל אֶרְץ מִצְרָים וַיַּגְפֵּג לְבָבוֹ כִּי לֹא הָאמְנִין לְהָם
וַיַּדְבְּרוּ אָלָיו אֶת כָּל דְּבָרָיו יוֹסֵף אֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהִים
וַיַּרְא אֶת הַעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שְׁלָחָ יוֹסֵף לְשָׂאת אֶתְוָה וְתָחִי
רוּחַ יְעַקָּב אָבִיהם 28 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עַד יוֹסֵף בְּנֵי
חַי אֶלְכָה וְאֶרְאָנוּ בְּתְּרָם אָמוֹת

46 וַיַּסְעַ יִשְׂרָאֵל וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּבֹא בָּאָרֶה שְׁבָעָ
יוֹצֵב וּבְחִים לְאָלָהִי אָבִיו יִצְחָק 2 וַיֹּאמֶר אֶלְהָם
לְיִשְׂרָאֵל בְּמִرְאַת הַלִּילָה וַיֹּאמֶר יְעַקָּב יְעַקָּב וַיֹּאמֶר
הַנָּנוּ 3 וַיֹּאמֶר אָנֹכִ הָאָלָה אָלָה אָבִיךְ אֶל תִּירָא מְרֻדָּה
מִצְרִימָה כִּי לְנוּ גְדוּלָה אֲשִׁימָךְ שֵׁם 4 אָנֹכִ אֶרְדָעֵמֶךְ
מִצְרִימָה וְאָנֹכִי אַעֲלֵךְ נֶם עַלְהָ וַיֹּוסֵף יִשְׁתַּחַווּ עַל
עַנְיִקְ 5 וַיָּקָם יְעַקָּב מִבָּאָר שְׁבָע וַיָּשָׂא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
עַיקָּב אָבִיהם וְאֶת טֶפֶם וְאֶת נִשְׁיָהָם בְּעַגְלֹות אֲשֶׁר שְׁלָחָ
פְּרָעָה לְשָׂאת אֶתְוָה 6 וַיִּקְחָוּ אֶת מִקְנִיהם וְאֶת רְכוּשָׁם
אֲשֶׁר רְכָשׂוּ בָּאָרֶץ כְּנָעָן וַיַּבְאָוּ מִצְרִימָה יְעַקָּב וְכָל זְרוּעוֹ--
אֶתְוָה 7 בְּנֵי וְבְנֵי בְּנֵי אֶתְוָה בְּנֵיטָוּ וּבְנֵוּתָו בְּנֵי וְכָל זְרוּעוֹ--
הַבְּיאָה אֶתְוָה מִצְרִימָה 8 וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבְּיאָם
מִצְרִימָה יְעַקָּב וְבְנֵיו בְּכָרֵךְ יְעַקָּב דָּאוּבָן 9 וְבְנֵי דָאוּבָן--
חַנוֹךְ וּפְלוֹא וְחַצְרָן וּכְרָמִי 10 וְבְנֵי שְׁמַעְון יְמָוֵל וְיִמְין
וְאֶחָד--וַיְכִין וְצָהָר וְשָׁאָול בְּנֵי הַכְּנָעָנִית 11 וְבְנֵי לְוִי--
נְרַשּׁוֹן קְהָת וּמְרַדִּי 12 וְבְנֵי יְהוּדָה עַר וְאָוָן וְשָׁלָה--

45 וְלֹא יִכְלֶן יוֹסֵף לְהַחְאַפְקָה לְכָל הַנְּצָבִים עַלְיוֹ
וַיַּקְרָא הַזְּבִיאוֹ כָּל אִישׁ מְעָלִי וְלֹא עָמַד אִישׁ אֶת
בְּהַתְּודָעָה יוֹסֵף אֶל אָחִיו 2 וַיַּתֵּן אֶת קְלֹו בְּכָבֵי וַיַּשְׁמַע
מִצְרָים וַיַּשְׁמַע בֵּית פְּרָעָה 3 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָחִיו
אַנְיִי יוֹסֵף הַעֲדָר אֶבְיָה וְלֹא יִכְלֶן אָחִיו לְעַנוּת אֶתְוָה כִּי
נִבְחָלוּ מִפְנֵיו 4 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָחִיו גַּשְׁוּ נָא אֲלֵי וַיַּנְשַׁׁ
וַיֹּאמֶר אַנְיִי יוֹסֵף אֲחִיכָם אֲשֶׁר מִכְרָתָם אֲתִי מִצְרִימָה 5
וְעַתָּה אֶל תַּعֲצְבוּ וְאֶל יִחָר בְּעַנְיָיכֶם כִּי מִכְרָתָם אֲתִי
הַנָּהָה כִּי לְמַחְיהָ שְׁלַחְנִי אֲלָהִים לִפְנֵיכֶם 6 כִּי הַשְׁנִית
הַרְעָב בְּקָרְבָה אֶרְדָעֵמֶךְ וְעוֹד חַמְשָׁה שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין חָרִיש
וְקַצְרִיר 7 וַיַּשְׁלַחְנִי אֲלָהִים לִפְנֵיכֶם לְשׁוֹם לְכֶם שָׁאָרִית
בָּאָרֶץ וְלַחֲזִיתָ לְכֶם לְפִלְיטָה גְּדָלָה 8 וְעַתָּה לֹא אַתָּם
שְׁלַחְתָּם אֶתְוָה הַנָּהָה כִּי אֶלְהָיִם וַיַּשְׁמַנְנִי לְאָבָל פְּרָעָה
וְלֹא דָרְדוּ לְכָל בֵּיתָו וְמַשְׁלַחְכָל אֶרְדָעֵמֶךְ 9 מַהְרָה
וְעַלְוּ אֶל אָבִי וְאֶמְרָתָם אֶלְיוֹ כִּי אָמַר בָּנֵךְ יוֹסֵף שְׁמַנְיָ
אֶלְהָיִם לְאָדָרָן לְכָל מִצְרָים רְדָה אֶלְיָה עַל תְּעִמָּד 10
וַיַּשְׁבַּת בָּאָרֶץ גְּשָׁן וְהִיָּתָה קָרוּב אֶלְיָה--אַתָּה וּבְנִיךְ וּבְנִי
בְּנִיךְ וּצְאָנָק וּבְקָרְךְ וְכָל אֲשֶׁר לְךָ 11 וּכְלַכְלָתוּ אֶת
שֵׁם כִּי עַד חַמְשָׁה שָׁנִים רָעָב פְּנֵי תְּרַשֵּׁשׁ אֶתְוָה וּבִתְּחַקְקָה
אֲשֶׁר לְךָ 12 וְהַנָּהָה עַנְיָיכֶם רְאוֹתָה וּוְעַנְיָה אֲחִי וְנִמְנִין כִּי
בְּיַהְיָה מִדְבָּר אֲלֵיכֶם 13 וְהַגְּדָתָם לְאָבֵי אֶת כָּל כְּבוֹדִי
בְּמִצְרָים וְאֶת כָּל רְאִיתָם מִתְּהִרְתָּם וְהַוְרָדָתָם אֶת
אָבֵי דָנָה 14 וַיַּוְפֵל עַל צְוָאָרִי 15 וַיַּנְשַׁק לְכָל אָחִיו וַיַּכְבֵּד עַלְהָם
בְּכָה עַל צְוָאָרִי 15 וַיַּנְשַׁק לְכָל אָחִיו וַיַּכְבֵּד עַלְהָם
וְאֶחָרִי כִּן דָבָרְוּ אָחִיו אֶתְוָה 16 וְהַקְלֵל נִשְׁמַע בֵּית פְּרָעָה
לְאָמֶר בָּאָוֹ אָחִי יוֹסֵף וַיַּוְיַטְבָ בְּעַנְיָ פְּרָעָה וּבְעַנְיָ עַבְדִי

אל פרעה רעה צאן עבדיך--נִמְאָנָהנוּ נִמְאָנָהוּ אֶבְוֹתֵינוּ
 4 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְפָרָעָה לְגֹזֶר בָּאָרֶץ בְּאָנֹנוּ כִּי אֵין מִרְעָה
 לְצַאן אֲשֶׁר לְעַבְדֵּךְ כִּי כָּבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ כְּנֻן וְעַתָּה
 יִשְׁבּוּ נָא עַבְדֵּיךְ בָּאָרֶץ גְּשֻׁן 5 וַיֹּאמֶר פָּרָעָה אֶל יוֹסֵף
 לְאָמֵר אֲבִיךְ וְאַחֲיךְ בָּאָוֹ אַלְיכְּ 6 אֶרְץ מִצְרָיִם לְפָנֶיךְ
 הוּא--בַּמִּטְבֵּחַ הָרָקֵן הַוּשֶׁב אֶת אַבְיךְ וְאֶת אַחֲיךְ יִשְׁבּוּ
 בָּאָרֶץ גְּשֻׁן--וְאִם יִדְעָת וְיִשְׁבּוּ בָּאָרֶץ חַיל וְשָׂמָמָה שְׁרֵי
 מִקְנָה עַל אֲשֶׁר לִי 7 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶת יַעֲקֹב אֶבְיוּ וַיַּעֲמֹד
 לְפָנֵי פָרָעָה וַיָּבֹרֶךְ יַעֲקֹב אֶת פָרָעָה 8 וַיֹּאמֶר פָרָעָה
 אֶל יַעֲקֹב כַּמָּה יִמְיוּ שְׁנִי חִידָּךְ 9 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל פָרָעָה
 יִמְיוּ שְׁנִי מִגְּנוּרִי שְׁלָשִׁים וּמִמְּאת שָׁהָה מַעַט וְדָרְעִים הַיּוּ
 יִמְיוּ שְׁנִי חִידָּךְ וְלֹא הַשְׁ�וֹא אֶת יִמְיוּ שְׁנִי חִידָּא בְּיַמִּי
 מִגְּנוּרִים 10 וַיָּבֹרֶךְ יַעֲקֹב אֶת פָרָעָה וַיַּצְאֵ מִלְּפָנֵי פָרָעָה
 11 וַיַּוְשֶׁבּ יוֹסֵף אֶת אַבְיוֹ וְאֶת אַחֲיוֹ וַיַּתֵּן לְהֶם אַחֲזָה
 בָּאָרֶץ מִצְרָיִם בַּמִּטְבֵּחַ הָרָקֵן בָּאָרֶץ רַעֲמָס--כַּאֲשֶׁר
 צָוה פָרָעָה 12 וַיַּכְלִיל יוֹסֵף אֶת אַבְיוֹ וְאֶת אַחֲיוֹ וְאֶת כָּל
 בֵּית אַבְיוֹ--לְחֵם לְפִי הַטָּף 13 וְלֹחֵם אֵין בָּכֶל הָרָקֵן כִּי
 כָּבֵד הָרָעָב מַאֲדָר וְתִלְהָ אֶרְץ מִצְרָיִם וְאֶרְץ כְּנֻן מִפְנֵי
 הָרָעָב 14 וַיַּלְקֹט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכְּסָף הַנִּמְצָא בָּאָרֶץ
 מִצְרָיִם וּבָאָרֶץ כְּנֻן בְּשֶׁבֶר אֲשֶׁר הַמִּשְׁבְּרִים וַיַּבָּא
 יוֹסֵף אֶת הַכְּסָף בַּיְתָה פָרָעָה 15 וַיַּחֲזַק הַכְּסָף מִאָרֶץ
 מִצְרָיִם וּמִאָרֶץ כְּנֻן וַיַּבָּא אֶל מִצְרָיִם אֶל יוֹסֵף לְאָמֹר
 הַבָּה לְנוּ לְחֵם וְלֹמַה נִמוֹת נִידָךְ כִּי אָפֵס כְּסָף 16 וַיֹּאמֶר
 יוֹסֵף הַבָּה מִקְנִיכֶם וְאַתָּה לְכֶם בַּמִּקְנִיכֶם--אִם אָפֵס
 כְּסָף 17 וַיַּבְיאוּ אֶת מִקְנִיכֶם אֶל יוֹסֵף וַיַּתֵּן לְהֶם יוֹסֵף
 לְחֵם בְּסָוסִים וּבְמִקְנָה הַצָּאן וּבְמִקְנָה הַבָּקָר וּבְחַמְרִים
 וַיַּהֲלִם בְּלִחְם בְּכָל מִקְנָה בְּשָׁנָה הַהוּא 18 וְתָהַם
 הַשָּׁנָה הַהוּא וַיַּבָּא אֶלְיוֹ בְּשָׁנָה הַשְׁנִית וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא
 נִכְחַד מַאֲדָנִי כִּי אִם תָּמִם הַכְּסָף וּמִקְנָה הַבָּהָמה אֶל
 אָדָנִי לֹא נִשְׁאַר לְפָנֵי אָדָנִי בְּלֹתִי אִם גַּוְתָּנוּ וְאַדְמָתָנוּ 19
 לְמַה נִמוֹת לְעַיִנִיק גַּם אֲנָהָנוּ גַּם אַדְמָתָנוּ--קְנָה אֲתָנוּ
 וְאַתָּה אַדְמָתָנוּ בְּלִחְם וְנִגְהַיָּה וְלֹא נִמוֹת וְהַאֲדָמָה לְאֶתְשָׁם
 לְפָרָעָה וְתַן זָרָע וְנִגְהַיָּה וְלֹא נִמוֹת וְהַאֲדָמָה לְאֶתְשָׁם
 20 וַיַּקְרֵן יוֹסֵף אֶת כָּל אַדְמָת מִצְרָיִם לְפָרָעָה כִּי מִכְרָו
 מִצְרָיִם אִיש שְׁדוֹה כִּי חֹזֶק עַלְהָם הָרָעָב וְתוֹהֵה הָרָקֵן
 לְפָרָעָה וְאֶת הָעָם--הַעֲבֹר אֶתְוֹ לְעָדרִים מִקְצָה גְּבוּל
 מִצְרָיִם וְעַד קַצְחוֹ 22 רַק אַדְמָת הַכְּהָנִים לֹא קָנָה כִּי

47 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף וַיַּגְדֵּל לְפָרָעָה וַיֹּאמֶר אֲבִי וְאַחֲרֵי וְצָאָם
 וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לְהָם בָּאָרֶץ כְּנֻן וְהָמָם בָּאָרֶץ
 גְּשֻׁן 2 וּמִקְצָה אֲחָיו לְקַח חַמְשָׁה אַנְשִׁים וְיִצְגַּם לְפָנֵי
 פָרָעָה 3 וַיֹּאמֶר פָרָעָה אֶל אֲחָיו מָה מַעֲשִׂים וְיִאָמְרוּ

חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה--על כן לא מברו את אדרתם ²³ ויאמר יוסף אל העם הן קניתו אתכם היום ואת אדרתכם לפרק
הא לכם זרע וזרעתם את הארץ ²⁴ והיה בתבואה נתתם חמישית לפרק וארבעה וארבעה יירית היה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם--ולאכל לטפכם ²⁵ ויאמרו היהנו נמצאה חן בעני אדרני והינו עבדים לפרק ²⁶ ויישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדרת מצרים לפרק--לחמש רק אדרת הכהנים לבדם--לא היה להפרק ²⁷ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחו בה ויפרו וירבו מادر ²⁸ ויהי יעקב בארץ מצרים שבע שנה שנה ויהי מי יעקב שני חייו--שבע שנים וארכבים ומאות שנה ²⁹ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו לויוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעניך שים נא דרך תירכי ועשה עמדך חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ³⁰ ושבתי עם אבותי ונשאתי ממצרים וקברתני בקבריהם ויאמר אני עשה דברך ³¹ ויאמר השבעה לי--וישבע לו ויאתחו ישראל על ראש המתה

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר לויוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו--את מנשה ואת אפרים ² וינדר לעקב--ויאמר הנה בנך יוסף בא אלך ויתחזק ישראל וישב על המתה ³ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אליו בארץ כנען ויברך את עמי ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך--אחותם עולם ⁵ ועתה שני בניו הנולדים לך באرض מצרים עד בא אלך מצרים--לי הם אפרים ומנשה--כראובן ושמعون יהיו לי ⁶ ומולדתך אשר הולדת אחיהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו במלחמות ⁷ ואני בכאי מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ ⁸ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ⁹ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קח נא אליו ואברכם ¹⁰ וענין ישראל כבדו מזון לא יוכל לראותו וונש אתם אליו וישק להם

ויחבק להם ¹¹ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללו ווינה הדראה אתי אלהים גם את זרעך ¹² וויצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחוו לפני הארץ ¹³ ויקח יוסף את שנייהם--את אפרים בימינו משמאלי ישראל ואת מנשה בשמאלו מימינו ישראל ווינש אליו ¹⁴ וישלח ישראל את ימינו ווישת על ראש אפרים והוא הצער ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור ¹⁵ ויברך את יוסף ויאמר האלים אשר התהלו אבתי לפניו אברהם ויצחק--האלים הרעהathi מועד עד היום זה ¹⁶ המלאךangan את מכל רע יברך את הנערם ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידנו לרבות בקרבת הארץ ¹⁷ וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעניינו ויתמך יד אביו להסידר אתה מעלה ראש אפרים--על ראש מנשה ¹⁸ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכור שים ימינך על ראשו ¹⁹ וימאן אבי ויאמר ידעתני בני ידעתני--גַם הוא היה לעם ונם הוא נגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו היה מלא הימים ²⁰ ויברכם ביום ההוא לאמור לך יברך ישראל לאמר ישוך אלהים כאפרים וכמנשה ווישם את אפרים לפניו מנשה ²¹ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אני מות והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אביהם ²² ואני נתתי לך שם אחד--על אחד אשר לקחת מיר האמרי בחרביו ובקשתיו

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואeidתם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים ² הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ³ ראוובן בכרי אתה צחי וראשית אוני--יתר שאת ויתר עז ⁴ فهو כמיים אל תוחר כי עלית משכבייך איז חללה יצוע עלה ⁵ שמעון ולוי אחיהם--כלי חמס מכרתיהם ⁶ בסדם אל תבא נשפי בקהלם אל תחדר כבדי כי באם הרנו איש וברצנים עקרו שור ⁷ אדרור אפס כי עז ועברתם כי קשתה אהילקם ביעקב ואפיקם בישראל ⁸ יהודה אתה יודוך אחיך--ידך בערף איביך ישתחו לך בני אביך ⁹ גור אריה יהודה מתרף בני עלית כרע רבץ כאריה וככלביה מי יקימנו ¹⁰ לא יسور שבט מיהודה

אם נא מצאתי חן בעיניכם--דברו נא באוני פרעה
 לאמר ⁵ אבוי השבעני לאמר הנה אני מות-בקבריו
 אשר כרתי ליל בארץ כנען שמה תקברני ועתה עללה
 נא ואקברת את אבי--ושובה ⁶ ויאמר פרעה עללה
 וקבר את אבייך כאשר השבעיך ⁷ ויעל יוסף לקביר
 את אביו ויעלו אותו כל עבדי פרעה זקנינו ביתו וכל
 זקנינו ארץ מצרים ⁸ וככל בית יוסף ואחיו ובית אביו
 רק טעם וצאנם ובקרם-עזו בארץ גשן ⁹ ויעל עמו
 גם רכבם גם פרשים ויחו המתחנה כבד מאד ¹⁰ ויבאו
 עד גן האטד אשר עבר הירדן ויספדו שם מסped
 נдол וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים ¹¹ וירא
 יושב הארץ המכונעת את האבל בנגן האטד ויאמרו
 אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים
 אשר עבר הירדן ¹² ויעשו בניו לו--כן כאשר צום
¹³ וישאו אותו בנוו ארצתה כנען ויקברו אותו במערת
 שדה המכפללה אשר קנה אברהם את השדה לאחות
 קבר מאת עפרן החתי--על פni ממרא ¹⁴ וישב יוסף
 מצירימה הוא ואחיו וכל העלים אותו לקבר את אבי
 אחורי קברו את אבי ¹⁵ ויראו אחיו יוסף כי מת אביהם
 ויאמרו לו ישטמננו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה
 אשר גמלנו אותו ¹⁶ ויציו אל יוסף לאמר אבי צוה
 לפניו מותו לאמור ¹⁷ כי האמור לישוף אנא שא נא לפשע
 אחיך וחטאכם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
 עבדי אלהי אבייך ויבך יוסף ברברם אליו ¹⁸ וילכו נם
 אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ¹⁹ ויאמר
 אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני ²⁰ ואתם
 חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה
 כיום הזה להחיתת עם רב ²¹ ועתה אל תיראו--אני
 אכלכל אתכם ואת טפכם וויחם אתם וידבר על לכם
 וישב יוסף למצרים הוא ובית אביו ויהי יוסף מה
 ועשר שנים ²² וירא יוסף לאפרים בני שלשים נם בני
 מכיר בן מנשה--ילדו על ברכיו יוסף ²⁴ ויאמר יוסף
 אל אחיו אני מות ואלהים פקד יפקד אתכם והעלת
 אתכם מן הארץ זו זאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
 ליזחק וליעקב ²⁵ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
 פקד יפקד אלהים אתכם ותעלתם את עצמותי מות
 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר
 ומהקק מבין רגלו עד כי יבא שילה ولو יקחת עמים
 ונאסרי לגפן עיריה ולשרקה בני אהנו כבב בין
 לבשו ובדם ענבים סותה ²⁶ חכלילי ענים מין ולבן
 שנים מוחלב ²⁷ זבולון לחוף ימים ישכן והוא לחוף
 אנית וירכתו על צידן ²⁸ ישכר חמר גרם--רבץ
 בין המשפטים ²⁹ וירא מנוח כי טוב ואת הארץ כי
 נעמה ויט שכמו לסלב וכי למס עבד ³⁰ דין דין
 עמו--אחד שבטי ישראל ³¹ יהי דין נחש עלי דרך
 שפין עלי ארץ--הנשך עקבי סוס וופל רכבו אחר
 לשושתק קויתי יהוה ³² נד גדור יונדנו והוא ינד
 עקב ³³ מאשר שמנה לחמו והוא יtan מעدني מלך ³⁴
 נפתלי אליה שלחה--הנתן אמר שפר ³⁵ בן פרת יוסף
 בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור ³⁶ וימרדו
 ורכבו ויטטמו בعل חצים ³⁷ ותשב באיתן קשתו ויפו
 זרעו ידיו מידי אביך יעקב משם רעה ابن ישראל ³⁸
 מאל אבייך ויעזרך ואת שדי ויבורך ברכבת שמים
 מעל ברכבת תחום רבעצת תחת ברכבת שדים ורחם ³⁹
 ברכבת אביך נברו על ברכת הורי עד תאות נבעת
 עולם תהוין לראש יוסף ולקרך ניר אחיו ⁴⁰ בנימין
 זאב יטרף בברק יאלל עד ולערוב יחלק שלל ⁴¹ כל
 אלה שבטי ישראל שנים עשר וזו את אשר דבר להם
 אביהם ויברך אותם--איש אשר כברכתו ברך אתם
 ויצו אתם ויאמר אליהם אני נאסר אל עמי--קברו
 atri אל אלהי אל המערה--אשר בשדה עפרון החתי
⁴² במערה אשר בשדה המכפללה אשר על פni ממרא
 הארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן
 החתי--להחות קבר ⁴³ שמה קברו את אברהם ואת
 שרה אשרו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו
 ושמה קברתי את אלה ⁴⁴ מקום השדה והמערה אשר
 בו מאת בני חת ⁴⁵ ויכל יעקב לזכות את בניו ויאסף
 רגליו אל המטה ונגוע ויאסף אל עמי

50 ויפל יוסף על פni אחיו ויבך עלייו וישק לו ² ויצו
 יוסף את עבדיו את הרפאים לחתנת את אביו ויחנטו
 הרפאים את ישראל ³ וימלאו לו ארבעים יום כי כן
 יملאו ימי החניטים ויבכו אותו מצרים שבעים יום ⁴
 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר

26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים וייחננו אותו ווישם

בארון במצרים

עשה לו ותרד בת פרעה לרוחן על היאר ונערתיה הלבת על יד היאר ותרא את התבבה בתוך הסופ ותשלח את אמתה ותקחה ⁶ וטופחת ותראה את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו--ותאמר מילדי העברים זה ⁷ ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתו לך ⁸ ותאמר אשר מינקת מן העברית ותיקنك לך את הילד ⁹ ותאמר לה בת פרעה לכיו ותליך העלה מה תקראה את אם הילד ¹⁰ ותאמר לה בת פרעה הילכי את הילד הזה והינויו לי ואני את שברך ותקח האשה הילד ותניקו ¹¹ ויגדל הילד ותבאחו לבת פרעה והוא לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו ¹² ובו יהיו בימים ההם יונדל משה ויצא אל אחיו וירא בסכלתם וירא איש מצרי מכח איש עברי מאחיו ¹³ ויפן כה וכיה וירא כי אין איש יותר את המצרי ויטמנהו בחול ¹⁴ ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצחים ויאמר לרשע ולמה תכה רעך ¹⁵ ויאמר מי שマー לאיש שר ושפט עלינו--הלהרגני אתה אמר כאשר הרגנת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר ¹⁶ וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרגן את משה וירבה משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על היבאר ¹⁷ ולכהן מדין שבע בנות ותבאהה ותדרנה ותמלאננה את הרהיטים להשקות צאן אביהן ¹⁸ ויראו הרעים יונרשוום ויקם משה ויושען וישק את צאנם ¹⁹ ותבאהה אל רעו אל אביהן ויאמר מדוע מהרטן בא היום ²⁰ ותאמרן--איש מצרי צילנו מיד הרעים ונם דלה דלה לנו וישק את הצאן ²¹ ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם ²² ויויאל משה לשבח את האיש ויתן את צפירה בתו למשה ²³ ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר--גר היהי בארץ נכריה ²⁴ ויהיו בימים הרבהם ההם וימת מלך מצרים ויאחנו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלים מן העבדה ²⁵ וישמע אלהים את נאכם ויזכר אליהם את בריתו את אברם את יצחק ואת יעקב ²⁶ וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים **3** ומשה היה רעה את צאן יתרו חתןנו--כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלים בסוף על שפת היאר ²⁷ ותתצבב אחתו מורהך לדעה מה

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים את יעקב איש וביתו באו ² ראנבן שמעון לוי ויהודה ³ יששכר זבולון ובנימן ⁴ דן ונפתלי נד ואשר ⁵ ויהו כל נש צאי ירכ יעקב--שבעים נש ו يوسف היה במצרים ⁶ ובני ישראל פרדו וישראל וירבו ויעצמו--במאד ומלא הארץ ⁷ וימת יוסף מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף ⁸ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל--רב ועצום מבניו ¹⁰ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקרהנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ ¹¹ וישימו עליו שרי מוסים למען ענתו בסכלתם ייבן ערי מסכנות לפרטה--את פתם ואת רעמסס ¹²oca ואשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקוץ מפני בני ישראל ¹³ ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרק ¹⁴ וימרדו כתהיהם בעברה קשה בחמר ובבלנים ובכל עברה בשדה--את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרק ¹⁵ ויאמר מלך מצרים למלחת העברית אשר שם האחת ספרה ושם השניה פועה ¹⁶ ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת הוא וחיה ¹⁷ ותיראן המילחת את האלים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותהיין את הילדים ¹⁸ ווקרא מלך מצרים למלחת ויאמר את הילדים ¹⁹ להן מדוע עשיתן הדבר כי לא לנשיהם המצרים והאמרן המילחת אל פרעה כי לא לנשיהם המצרים העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילחת וילדו ²⁰ וייטב אלהים למלחת וירב העם ויעש להם מאד ²¹ ויהי כי יראו המילחת את האלים ויעש להם בתום ²² פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היירה תשליקו וכל הבת תהיין

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ² ותהר האשה ותلد בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפndo שלשה ירחים ³ ולא יכול עוד הצפינו ותקח לו בת בת נמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר ⁴ ותתצבב אחתו מורהך לדעה מה

ונובחה ליהוה אלתינו ¹⁹ ואני ידעתיך כי לא ייתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה ²⁰ ושליחתי את ידי והזכיר את מצרים בכל נפלאתך אשר עשה בקרבו ואחריו כן ישלה אתכם ²¹ ונתתי את חן העם הזה בעני מצרים והה כי תלכו לאל תלכו ריקם ²² ושאלת האשה משכנתה ומגרת ביתה כל' כסף וכלי זהב ושמלתה ושטמת על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים **4** ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראת אליך יהוה ² ויאמר אליו יהוה מזה (מה זה) בידך ויאמר מטה ³ ויאמר השליכו ארצתך וישליכו ארצתך וייה לנו נש וינס משה מפניו ⁴ ויאמר יהוה אל משה שלח יידך ואחו בוגנו וישלח ידו ויזחק בו וייה למטה בכפו ⁵ ולמן יאמינו כי נראת אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ⁶ ויאמר יהוה לו עוד הבא נא יידך בחיקך ויבא ידו בחיקו וויצויה והנה ידו מצרעת כשלג ⁷ ויאמר השב יידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו וויצויה מהיקו והנה שבת כבשרו ⁸ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לך הנטה הרשותון - והאמינו לך הנטה האלה ⁹ והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לך - ולקחת מימי היאר ושפכת היבשה והיו הימים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת ¹⁰ ויאמר משה אל יהוה כי אדרני לא איש דברים אניים נומתמול נם משלשם נם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אני ¹¹ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פפח או עור - הלא אני יהוה ¹² וועתה לך ואני אהיה עם פיך וההוריתיך אשר תדבר ¹³ ויאמר כי אדרני שלח נא ביד תשלח ¹⁴ ויחיר אף יהוה במשה והוא נטה הוא יצא לקראותך ווראך ושם בלבבו ¹⁵ ודברת אליו ושמות את הדברים בפיו ואני אהיהעם פיך ועם פיהו וההוריתיך אתם את אשר תעשון ¹⁶ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהוה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים ¹⁷ ואת המטה הזה תקח בידך אשר העשה בו את האתת ¹⁸ וילך משה וישב אל יתר חתנו הרבה ² וירא מלך יהוה אליו בלבת אש - מתחה הסנה וירא ודנה הסנה בעיר באש והסנה אינהו אבל ³ ויאמר משה - אסורה נא ואראה את המראה הנגדל זהה מודע לא עבר הסנה ⁴ וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתחה הסנה ויאמר משה מהה - ויאמר הנסי ⁵ ויאמר אל תקרב הלם של נעלך מעל רגליך - כי המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קדר הוא ⁶ ויאמר אני אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים ⁷ ויאמר יהוה ראה ראייתך עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני ננסיו כי ידעתם את מכאביו ⁸ וארד להצלו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ אל ארץ טובה ורחבתך אל ארץ זבתה הלב ורבש - אל מקום הכנעני והחתי והארמי והפרזי והחוי והיבוסי ⁹ ועתה הנה צעקת בני ישראל באלהי ¹⁰ ועתה לך ואשלחך אל פרעה והוציא את עמי בני ישראל ממצרים טו ויאמר משה אל האלהים מי אני כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים ¹¹ ויאמר כי אהיה עמק וזה לך האות כי אני שלחתיך בהוציאך את העם מצרים תעבורן את האלהים על ההר הזה ¹² ויאמר משה אל האלהים הנה אני בא אל בני ישראל ואמרו לי מה שמו מה אמר אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם ¹³ ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר תה אמר לבני ישראל שלחני אליכם ¹⁴ ויאמר עוד אלהים אל משה כה תה אמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם וזה שמי לעלם וזה זכריו לדר דר ¹⁵ לך ואספת את זקניך ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נהרא אליו אלהי אברהם אלהי יצחק ויעקב לאמור פקד פקדתיך אתם ואת העשו לכם למצרים ¹⁷ ואמור עלה אתם מנעי מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והארמי והפרזי והחוי והיבוסי - אל ארץ זבתה הלב ורבש ¹⁸ ושמעו לך ובאת אתה זקניך ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עליינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר

ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחיו אשר במצרים ונבראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשлом ונובחה לאלהינו ⁹ ותכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר ¹⁰ ויזצאו נשוי העם וטריוו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן ¹¹ אתה לכטקו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין גנערע מעבדתכם דבר ¹² וויפץ העם בכל ארץ מצרים לקש קש לתבן ¹³ והנণשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביוםו כאשר בהיות התבון ¹⁴ וicosו שטורי בני ישראל אשר שמם עליהם נשוי פרעה לאמר מודיע לא כליחם חקכם לבן כתמול שלשם- נם תמול נם היום ¹⁵ ויבאו שטורי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך ¹⁶ תבן אין נתן לעבדיך ולבניהם אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכבים וחטא עמק ¹⁷ ויאמר נרפים אתם נרפים על בן אתם אמרים נלכה נובחה להוה ¹⁸ וועחה לבו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותבן לבנים תנתנו ¹⁹ ויראו שטורי בני ישראל אתם--ברע לאמר לא תנגרעו מלבניכם דבר יום ביוםו ²⁰ ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצדתם מאת פרעה ²¹ ויאמרו אלהים ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאותם את ריתחן בעני פרעה ובעני עבדיו לחתך בראשם להרגנו ²² ויאשב משה אל יהוה ויאמר אדרני למה הדרעתה לעם הזה- למה זה שלחני ²³ ומאו באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמק

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה לפרעיה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרש מארציו ²⁴ וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה ³ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב--באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם ⁴ ונומ הקמתי את בריתך אתם לתה להם את הארץ כגען-את ארץ מגוריהם אשר נרו בה ⁵ ונומ אני שמעתי את נאקה בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואוכר את בריתך ⁶ לבן אמר לבני ישראל אני יהוה והוציאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם ונאלתי אתכם בזורע נטויה ובשפתיים גדרלים ⁷ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם

ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחיו אשר במצרים ונבראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשлом כל האנשים המבקשים את נפשך ²⁰ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכbam על החמר וישב ארץ מצרים ויקח משה את מטה האלים בידו ²¹ ויאמר יהוה אל משה בלכטך לשוב מצרים ראה כל המפתים אשר שמו בידך ועשיהם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם ²² ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה הבני בקרי ישראל ²³ ואמר אליך שלח את בני ויעברני ותמאן לשלווחו--הנה אנכי הרג את בנך בכרכך ²⁴ ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש המיטו ²⁵ ותקח צפירה צר ותכרת את ערלהת בנה ותגע לריגלו ותאמר כי חתן דמים אתה לי ²⁶ וירף ממנו או אמרה חתן דמים למלות ²⁷ ויאמר יהוה אל אהרן לך לкриת משה המתברה וילך ויפגשו בהר האלים- ווישק לו ²⁸ ויינד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האת אשר צוווה ²⁹ וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקנין בני ישראל ³⁰ וידבר אהרן--את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האת לעני העם ³¹ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו ווישתחוו

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלדי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר ויאמר פרעה--מי יהוה אשר אשמע בקהל לשלה את ישראל לא ידעת את יהוה וنم את ישראל לא אשלה ³ ויאמרו אלהי העברים נקרא עליינו נלכה נא דרך שלוש ימים במדבר ונובחה ליהוה אלהינו- פן יפגעו בדבר או בחרב ⁴ ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשוlico לשבליךם ⁵ ויאמר פרעה הן ריבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם ⁶ ויציו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר ⁷ לא תאספונ לחתךם לעם לבן הלבנים- כתמול שלשם הם ילכו וקשו להם תבן ⁸ ואת מתוכנת הלבנים אשר הם עושים תמול לשם תשים עליהם--לא תנגרעו

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתנויך אליהם לפערעה
ואחרון אחיך היה נביאך ² אתה תדבר את כל אשר
אצוך ואחרון אחיך ידבר אל פערעה ושלח את בני
ישראל מארצו ³ ואני אקשה את לב פערעה והרביתי
את אתני ואת מופתך בארץ מצרים ⁴ ולא ישמע אלכם
פערעה ונתקו את ידי במצרים והוציאתי את צבאותי את
עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים נדלים ⁵ וידעו
מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוציאתי
את בני ישראל מותוכם ⁶ ויעש משה ו אהרן --כאשר
צוה יהוה אתם כן עשו ⁷ ומשה בן שמעון שנה ואחרון
בן שלש ושמניהם שנה--בדברם אל פערעה ⁸ ויאמר
יהוה אל משה ולא אהרן לאמר ⁹ כי ידבר אלכם
פערעה לאמר לנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את
מתק וhasilך לפני פערעה--יהי לתניין ¹⁰ ויבא משה
ואהרן אל פערעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישליך
אהרן את מטהו לפני פערעה ולפני עבדיו--יהי לתניין
¹¹ ויקרא נם פערעה לחכמים ולמכשפים ויעשו נם הם
חרטמי מצרים בלהתיהם--כן ¹² וישלכו איש מטהו
ויהיו לתניינם ויבלו מטה אהרן את מטהם ¹³ ויהזק
לב פערעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ¹⁴ ואמר
יהוה אל משה כבד לב פערעה מאן לשלח העם ¹⁵ לך
אל פערעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראותו
על שפת היאר והמטה אשר נהפק לנחש תחק בידך
¹⁶ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך
לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר ונהג לא שמעת
עד כה ¹⁷ כה אמר יהוה בזאת תודיע כי אני יהוה הנה
אנכי מכח במטה אשר בידי על המים אשר ביאר--
ונהפכו לדם ¹⁸ והדרגה אשר באר הממות ובאש הiar
ונלאו מצרים לשותות מים מן היאר ¹⁹ ויאמר יהוה
אל משה אמר אל אהרן קח מתק ונטה ירך על מימי
מצרים על נהרותם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל
מקוה מימייהם--יהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים
ובצעים ובאבניים ²⁰ ויעשו כן משה ואחרון כאשר צוה
יהוה וירם במטה ויקח את המים אשר ביאר לעני
פערעה ולענין עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר
לדם ²¹ והדרגה אשר ביאר מטה ויבאש היאר ולא
המושיא אתכם מתחת סבלות מצרים ⁸ והבאתי אתכם
אל הארץ אשר נשאתי את ידיו להתאותה לאברהם
ליצחק וליעקב ונתקו אותה لكم מורהה אני יהוה ⁹
VIDBR משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה
מקצר רוח ומבעדרה קשה ¹⁰ VIDBR יהוה אל משה
לאמר ¹¹ בא דבר אל פערעה מלך מצרים ושלח את
בני ישראל לא שמעו אליו ואיך ישמעו פערעה ואני
ערל שפטים ¹² VIDBR יהוה אל משה ואל אהרן ויצום
אל בני ישראל ואל פערעה מלך מצרים--להוציא את
בני ישראל מארץ מצרים ¹³ אלה ראשי בית אבותם
בני ראוון בכיר ישראל חנוך ופליא חצרון וכרכמי--
אללה משפחת ראוון ¹⁵ ובני שמעון יمواל וימין ואחד
ויכין וצחר ושואל בן הכנעני אלה משפחת שמעון
¹⁶ ואלה שמות בני לוי לתולדתם--גרשון וקהת ומררי
ושני חי לוי שבע ושלשים ומאת שנה ¹⁷ בני גרשון
לבני ושמי למשפחתם ¹⁸ ובני קהת--עמרם ויצחר
וחברון ועזיאל ושני חי קהת שלש ושלשים ומאת
שנה ¹⁹ ובני מררי מחל' ומשוי אלה משפחת הלווי
لتולדתם ²⁰ ויקח עמרם את יוכבד דרתו לו לאשה
ותילד לו את אהרן ואת משה ושני חי עמרם שלב
ושלשיות ומאת שנה ²¹ ובני יצחר--קרח ונג' וזכריו²²
ובני עיאל--מיישאל ואלצפן וסתרי ²³ ויקח אהרן
את אלישבע בת עמניב בת נחשותן--לו לאשה
ותילד לו את נרד ואת אביהו את אלעזר ואת איתמר
²⁴ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת
הקרחי ²⁵ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו
לאשה ותילד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים--
למשפחתם ²⁶ הוא אהרן ומשה--אשר אמר יהוה להם
הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם ²⁷
הם המדברים אל פערעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל מצרים הוא משה ו אהרן ²⁸ ויהי ביום
דבר יהוה אלהי משה--בארץ מצרים ²⁹ VIDBR יהוה אל
משה לאמר אני יהוה דבר אל פערעה מלך מצרים את
כל אשר אני דבר לך ³⁰ ויאמר משה לפני יהוה הן
אני ערל שפטים ואיך ישמע אליו פערעה

יכלו מצרים לשות מים מן היבר ויהי הדם בכל ארץ מצרים ²² ויעשו כן החרטמים בטליהם ויהוק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ²³ ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת ליבו נם לזאת ²⁴ ויחפרו כל מצרים סכיבת הייר מים לשותה כי לא יכול לשחת מימי הייר ²⁵ וימלא שבעת ימים אחריו הכות יהוה את הייר

ארץ מצרים ¹⁸ ויעשו כן החרטמים בטליהם להוציא את הנים ולא יכלו והדי הנים באדם ובבבנה ¹⁹ ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ²⁰ ויאמר יהוה אל משה השם בבקיר והתייצב לפני פרעה-הנה יוצא המימה ואמרת אליו כי אמר יהוה שלח עמי ויעבדני ²¹ כי אם איןך משלח את עמי--

הננו משליחך ובעבדיך ובעמך ובבתייך את הארץ ומלאו בתוי מצרים את הארץ ונום האדמה אשר הם עליה ²² והפליטוי ביום ההוא את הארץ נשן אשר עמי עמד עליה לבתו היות שם ערבי-למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ ²³ ושמתי פדה בין עמי ובין עמק למחר יהיה הארץ ²⁴ ויעש יהוה כן ויבא ערבי כבד ביתה פרעה ובית עברי ובכל הארץ מצרים תשחת הארץ מפני הארץ ²⁵ ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לך זבחו לאלהיכם-בארץ ²⁶ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לענייהם-ולא יסקלנו ²⁷ דרך שלשת ימים נלך במדבר וובחנו ליהוה אלהינו אשר יאמר לנו ²⁸ ויאמר פרעה אני אשלח אתכם וובחנתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחקו ללבת העתרו בעדי ²⁹ ויאמר משה הנה אני יוצא עמוק והעדרתי אל יהוה וסר הארץ מפרעה מעברי ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבתו שלח את העם לזבח ליהוה ³⁰ ויצא משה עם פרעה ויעתר אל יהוה ³¹ ויעש יהוה דבר משה ויסר הארץ מפרעה מעברי ומעמו לנשאר אחד ³² ויכבד פרעה את ליבו נם בפעם הזאת ולא שלח את העם

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי אםeman אתה לשלה וудרך מהזוק בם ³ הנה יד יהוה תהיה במקنى אשר בשדה בסוסים בחמורים בגמלים בקר ובקצן-דבר כבד מאד ⁴ והפללה יהוה--בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ⁵ וישם יהוה מועד לאמר

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ² ואםinan אתה לשלה הנה אנכי נגיף את כל גבולך-בצפרדעים ³ ושרץ הייר צפרדעים ועלו ובאו בביתי ובתונרייך משכבך ועל מטבח ובביה עבדיך ובעמך ובתונרייך ובmesharotיך ⁴ ובכח ובעמך ובכל עבדיך--עללו הצפרדעים ⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את ייך במתך על הנרתת על הרים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על הארץ מצרים ⁶ וויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדעים ותכס את הארץ מצרים ⁷ ויעשו כן החרטמים בטליהם ויעלו את הצפרדעים על הארץ מצרים ⁸ ויקרא פרעה למשה ולאחרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים מנמי ועמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה ⁹ ויאמר משה לפרקת הצפרדעים מטה ומטבח את העם ולעבדיך ולענמך להכירת הצפרדעים מטה ומבטיח רך ביאר תשארנה ¹⁰ ויאמר למחר ויאמר כדברך-למען תדע כי אין כי יהוה אלהינו بواسרו הצפרדעים מטה ומבטיח ומעבדיך ומעמך רך ביאר תשארנה ¹¹ ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפראעה ¹² ויעש יהוה

דבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החזרת כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החזרת וממן השדרת ¹⁴ ויצברו אתם חמרם ותבאש הארץ ¹⁵ וירא פרעה כי הייתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את מטה והך את עפר הארץ והיה לכטם בכל הארץ מצרים ¹⁷ ויעשו כן יט אהרן את ידו במטהו ויק את עפר הארץ ותהי הנים באדם ובבבנה כל עפר הארץ היה כנים בכל

אשר בשדה מادرם ועד בהמה ואת כל שעב השדה
הכה הבהיר ואת כל עין השדה שבר ²⁶ רך בארץ
נשן אשר שם בני ישראל--לא היה ברד ²⁷ וישלח
פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אליהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק ואני עמי הרשעים ²⁸ העתירו אל
יהוה ורב מה היה קלת אליהם וברד ואשלחה אתכם
ולא חספונו לעמד ²⁹ ויאמר אליו משה צאתי את
העיר אפרש את כפי אליו יהוה הקלות ייחדרון והבהיר
לא יהיה עוד למען תدع כי ליהוה הארץ ³⁰ אתה
יעבריך ידעתי--כי טרם תיראן מפני יהוה אליהם ³¹
והפשטה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשטה
גבעל ³² והחטה והכסמת לא נכו כי אפילה דנה ³³
ויצא משה מעם פרעה את העיר וופרש כפיו אל יהוה
ויחדרלו הקלות ובהיר ומטר לא נתק ארץ ³⁴ וורה
פרעה כי חידל המטר והבהיר והקלת--ויסוף לחטא
ויכבד לבו הוא ועבורי ³⁵ ויהזק לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדוי את לבו ואת לב עבורי למעןathy אתני
אללה בקרבו ² ולמען חספר באוני ברך ובן ברך את
אשר התעללתי במצרים ואת אתני אשר שמתי בהם
וידעתם כי אני יהוה ³ ויבא משה ואהרן אל פרעה
ויאמרו אליו כי אמר יהוה אלהי העברים עד מתי
מאנת לענט מפני שלח עמי ויעבדני ⁴ כי אם מאן אתה
לשלה את עמי--הנני מביא מחר ארבה בגבלך ⁵
וכסה את עין הארץ ולא יכול לארת את הארץ ואכל
את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הבהיר ואכל את
כל העין הצמח لكم מן השדה ⁶ ומלאו בתיך ובתי
כל עבורי ובתי כל מצרים אשר לא ראו אכתייך
יאבות אכתייך מיום היומם על האדמה עד היום הזה
ויפן ויצא מעם פרעה ⁷ ויאמרו עבורי פרעה אליו עד
מתי יהיה זה לנו למקש--שלח את האנשים ויעבדו
מצרים ²³ וית משה את מטהו על השמיים ויהוה נתן
את עבורי ואת מקנהו בשדה ²² ויאמר יהוה אל משה
נתה את ירך על השמיים ויהו ברד בכל ארץ מצרים
על האדם ועל הבהמה ועל כל שעב השדה--בארץ
מצרים ²¹ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה--ויעוזב
הביתה--וירד עליהם הבהיר ומתו ²⁰ הירא את דבר
יהוה מעבורי פרעה--הנис את עבורי ואת מקנהו אל
הביתה--ובתוך הבהיר--הניש את עבורי ויהוה אל
כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאוסף
הביתה--וירד עליהם הבהיר ומתו ²⁰ הירא את דבר
יהוה מעבורי פרעה--הניש את עבורי ואת מקנהו אל
הביתה--ובתוך הבהיר--הניש את עבורי ויהוה אל
כל העין הצמח לעבורי וילא יאוסף השמיים ויהוה
על כל הארץ ותתהליך אש ארצתה וימטר יהוה ברד על
ארץ מצרים ²⁴ ויהו ברד--ואש מותלקחת בתוך הבהיר
כביד מאד--אשר לא היה כמו במצרים בכל ארץ מצרים מאן
היתה לנו ²⁵ ויך הבהיר בכל ארץ מצרים את כל

מהר יעשה יהוה הדבר הזה--באرض ¹⁶ ויעש יהוה את
הדבר הזה ממחזרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה
בני ישראל לא מת אחד ⁷ ווישלח פרעה--וותנה לא
מות מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא
שלח את העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו
לכם מלא חפניכם פיח כבשן ווירקו משה השמיימה
לענין פרעה ⁹ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והוא
על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבعت--בכל
ארץ מצרים ¹⁰ ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני
פרעה ווירק את משה השמיימה והוא שhin אבעבעת
פרח באדם ובבהמה ¹¹ וולא יכולו החרטמים לעמוד
לפני משה--מן השחין כי היה השחין בחרטם
ובכל מצרים ¹² ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע
אליהם כאשר דבר יהוה אל משה ¹³ ויאמר יהוה
אל משה השכם בברך והתייצב לפני פרעה ואמרה
אליו כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני ¹⁴ כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתיו
אל לך ובכדייך ובעמך--בעבור תדע כי אין כמו
בכל הארץ ¹⁵ כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת
ענק בעבור והתחדר מן הארץ ¹⁶ וואלים בעבור זלח
העמדתיך בעבור הרatak את כחי ולמען ספר שני
בכל הארץ ¹⁷ ועדך מסתולל בעמי לבתיהם שלחים
הנני מטיר עתה מהר ברד כבד מאד אשר לא
היה כמו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה ¹⁹
ועתה שלח העז את מקנק ואת כל אשר לך בשדה
כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאוסף
הביתה--וירד עליהם הבהיר ומתו ²⁰ הירא את דבר
יהוה מעבורי פרעה--הניש את עבורי ויהוה אל
הביתה--ובתוך הבהיר--הניש את עבורי ויהוה אל
כל העין הצמח לעבורי וילא יאוסף השמיים ויהוה
על כל הארץ ותתהליך אש ארצתה וימטר יהוה ברד על
ארץ מצרים ²⁴ ויהו ברד--ואש מותלקחת בתוך הבהיר
כביד מאד--אשר לא היה כמו במצרים בכל ארץ מצרים מאן
היתה לנו ²⁵ ויך הבהיר בכל ארץ מצרים את כל

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביה על פרעה ועל מצרים--אחריו כן ישלח אתכם מזה כשלחו--כלה גרש יגרש אתכם מזה ² דבר נא באוני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעהה כל-כך וכלי זהב ³ ויתן יהוה את חן העם בעני מצרים נס האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעני עבדי פרעה ובעני העם ⁴ ויאמר משה מה שאמיר יהוה חחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים ⁵ ומתחם כל בכור בארץ מצרים--מכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפהה אשר אחר הרחמים וכל בכור בהמה ⁶ והויתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמתו לא נהיתה וכמתו לא תספ ⁷ ולכל בני ישראל לא יחרץ לב לשנו למאייש ועד בהמה--למען תדרען אשר יפלת יהוה בין מצרים ובין ישראל ⁸ וירדו כל עבדיך אלה אליו והשתחו ליל אמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן יצא ויצא מעם פרעה בחרי אף ⁹ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה--למען רבות מופתיך בארץ מצרים ¹⁰ ומשה ואחרן עשו את כל המפתחים האלה--לפני פרעה ויזוק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר ² החדרש הזה לכם ראש חדשים ראשון הווא لكم לחדרש השנה ³ דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדרש הזה ויקחו להם איש שהבית אבתה--שה לבית ⁴ ואם ימעט הבית מהוות משה--ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נשפת איש לפי אכלו תכסו על השה ⁵ שה תמים זכר בן שנה יהוה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו ⁶ והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדרש הזה ושהתו אותו כל עדת ישראל--בין העربים ⁷ ולקחו מן הדם וננתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף--על הבתים אשר יאכלו אותו בהם ⁸ ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרירים יאכלו ⁹ ואל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על קריעו ועל קרכבו ¹⁰ ולא תותירו ממנועד בקר ותנתר ממנו עד בקר באש תשרפו ¹¹ וככה תאכלו אותו--

ובבקרנו נלך--כי חג יהוה לנו ¹⁰ ויאמר אלהם יהיו כן יהוה עמכם כאשר אשלחה אתכם ואת טפכם דוא כי רעה הנגד פניכם ¹² ולא כן לכון נא הגברים ועבדו את יהוה--כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתכם מטה פני פרעה ¹² ויאמר יהוה אל משה נתה יידך על ארץ מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד ¹³ וית משא את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדמים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה--ורוח הקדים נשא את הארץ ¹⁴ ויעל הארץ על כל ארץ מצרים וניח בכל גבול מצרים כבד מאד--לפניו לא היה כן ארבה כמתו ואחריו לא היה כן ¹⁵ וויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרה העז אשר הותיר הברד ולא נותר כל יرك בעז ובעשב השדה בכל ארץ מצרים ¹⁶ וימחר פרעה לקרה למשה ולהארן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם--ולכם ¹⁷ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתינו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רקי את המות הזה ¹⁸ ויצא מעם פרעה ויutrר אל יהוה ¹⁹ ויהפוך יהוה רוח ים חזק מארד וישא את הארץ ותקעהוימה סוף לא נשא ארבה אחד בכל גבול מצרים ²⁰ ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל ²¹ ויאמר יהוה אל משה נתה יידך על השמיים ויהי חשך על ארץ מצרים וימשך ²² וית משא את ידו על השמיים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים ²³ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו--שלשת ימים ולכל בני ישראלlico עבדו את יהוה-- רק צאנכם פרעה אל משה ויאמר לך עמכם ²⁵ ויאמר משה נם ובקרים יצנו נם טפכם לך עמכם ²⁵ ויאמר משה נם אתה תתן בידינו ובחיהם ועתה ועשינו ליהוה אלהינו ²⁶ ונם מקננו לך עמננו לא תשר פרסה--כי מננו נקה לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נعبد את יהוה עד בנו שמה ²⁷ ויזוק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלהם ²⁸ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספ ראות פני--בי ביום ראתך פני תמות ²⁹ ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פNEY

מותנים חנרים נעליכם ברגליכם ומכלכם בידכם
 ואכלתם אותו בחפונ פסח הוא ליהוה ²⁹ ועברתו
 בארץ מצרים בליל הוה והכיתו כל בכור הארץ
 מצרים מארם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים עשה
 שפטים אני יהוה ³⁰ והיה הדם לכם לאת על הבתים
 אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא
 היה בכם נגף למשחית בחתמי בארץ מצרים ³¹
 והיה היום הזה לכם לזכרון וחנתם אותו חן ליהוה
 לדרכיכם חקת עולם תחנהו ³² שבעת ימים מצות
 האכלו-אך ביום הראשון השביתו שאר מבחיכם כי
 כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל-ימים
 הראשון עד יום השביעי ³³ וביום הראשון מקרא קדש
 וביום השביעי מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכה לא
 עשה בהם-אך אשר יכול לכל נפש הוא לבדו יעשה
 לכם ³⁴ ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה
 הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את
 היום הזה לדרכיכם-חקת עולם ³⁵ בראשן ארבעה
 עשר יום לחדר בערב תאכלו מצת עד יום האחד
 ועשרים לחדר-בערב ³⁶ שבעת ימים-שאך לא ימצא
 בתיכם כי כל אכל מהמצת ונכרתה הנפש ההוא
 מעדת ישראל-בגור ובאזור הארץ ³⁷ כל מהמצת
 לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו מצות ³⁸ ויקרא
 משה לכל זקן ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם
 צאן למשפחתייכם-ושבטו הפסח ³⁹ ולקחתם אנדת
 אזוב וטבלתם ברם אשר בסוף והגעתם אל המשקוף
 ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסוף ואחרם לא תצאו
 איש מפתח ביתו-עד בקר ⁴⁰ ו עבר יהוה לנגף את
 מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות
 פסח יהוה על הפתח ולא יתון המשחית לבא אל
 בתיכם לנגף ⁴¹ ושהרתם את הדבר הזה לך לך
 ולבניך עד עולם ⁴² והוא כי תבאו אל הארץ אשר
 יתן יהוה לכם--כאשר דבר ושמרתם את העבדה
 הזאת ⁴³ וזה יורה צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו
 ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו
 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל
 מארץ מצרים-על צבאותם

ללכת יומם וללילה ²² לא ימייש עמוד הענן יום ועמו
האש לילה--לפני העם

14 וידבר יהוה אל משה ² אמר דבר אל בני ישראל וישבו ויוחנו לפני החרות בין מנדל ובין הים לפני בעל צפן נחנו על הים ³ ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סניר עליהם המדבר וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן ⁵ וונד למלך מצרים כי ברוח העם ויהפוך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ⁶ ויאסר את רכבו ואת עמו ללחם עמו ⁷ ויקח שש מאות רכב בחור וככל רכב מצרים ושלשם על כלו ⁸ ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה ⁹ וירדף מצרים אחריהם וישגנו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחלו--על פי החרות לפני צפן ¹⁰ ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאור ויצעקו בני ישראל אל יהוה ¹¹ ויאמרו אל משה המבלי אין קברים למצרים לקחתו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאינו ממצרים ¹² הלא זה הדבר אשר דברנו אלק למצרים לאמור חיל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבר את מצרים ממתנו במדבר ¹³ ויאמר משה אל העם אל תיראו--החיצו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום--לא תספו לראותם עוד עד עולם ¹⁴ יהוה ילחם لكم ואתם תחרשון ¹⁵ ויאמר יהוה אל משה מה תצחק אליו דבר אל בני ישראל ויסעו ¹⁶ ואתה הרם את מטך ונטה את ירך על הים-- ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה ¹⁷ ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשו ¹⁸ וידעו מצרים כי אני יהוה בחכבי בפרעה ברכבו ובפרשו ¹⁹ ויסע מלך האלים ההלך לפני מתחה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ²⁰ ויבא בין מhana מצרים ובין מhana ישראל ויהי

פער כל רחם בני ישראל--באדם ובבנה לוי הו ³ ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יכול חמש ⁴ היום אתם יצאים בחדרש האביב וזה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנען והחתה והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לחת לך ארץ זבת הלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדרש הוה שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חוג ליהוה ⁷ מזות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמש ולא יראה לך שאר--בכל גבלך ⁸ והגדת לבך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי מצרים ⁹ והיה לך לאות על ידך ולזיכרין בין ענייך למען תהיה תורה יהוה בפייך כי ביד חזקה החזק יהוה מצרים ¹⁰ ושמירתה את החקה הזאת למועדה מימים ימימה וזה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנען כאשר נשבע לך ולאבתיך נתנה לך ¹² והעברת כל פטר רחם ליהוה וככל פטר שגר בהמה אשר יהוה לך הוכרים-- ליהוה ¹³ וככל פטר חמר הפדה בשעה ואם לא תפדה וערפחו וככל בכור אדם בבניך חפדה ¹⁴ והיה כי ישאלך בנך מחר--לאמר מה זאת ואמרת אליו--בחוק יד הוציאינו יהוה מצרים מבית עבדים ¹⁵ ויהי כי הקשה פרעה לשלהנו ויחרג יהוה כל בכור הארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח להוה כל פטר רחם הוכרים וככל בכור בני אפהה ¹⁶ והיה לאota על ידכה ולטושפת בין ענייך כי בחוק יד הוציאינו יהוה מצרים ¹⁷ ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשׂתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחים העם בראשותם מלחה--ושבו מצרים ¹⁸ ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ¹⁹ ויהי משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השבע את בני ישראל לאמור פקד יפקד אלהים אתכם והעליהם את עצמותי מזה אתכם ²⁰ ויסעו מסכת ויוחנו באתם בקצה המדבר ²¹ ויהוה הילך לפני מותם יומם בעמוד ענן לנחמת הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם--

ארץ ¹³ נחית בחסרך עם זו נאלת הנהלת בעזך אל נוה קדש ¹⁴ ושמו עמים ידנוון חיל אחזו ישבי פלשת ¹⁵ או נבנלו אלוopi אדורם -- אילי מואב אחזומו רעד נמנגו כל ישבי כנען ¹⁶ תפל עליהם אימתה ופחד בנדל זוועך ידמו כאבן עד יعبر עמק יהוה עד יعبر עם זו קנית ¹⁷ תבאמו ותטעמו בהר נחלתך -- מכון לשבתק פעלת יהוה מקדש אדרני כוננו ידייך ¹⁸ יהוה מלך לעלם ועד ¹⁹ כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הلقנו ביבשה בתקום הים ²⁰ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף- בידיה ותצאנן כל הנשים אחריה בתפיהם ובמחלת ²¹ ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה נאה סוס ורכבו רמה בים ²² ווישע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ²³ ויבאו מרתה- ולא יכולו לשתח מים מרתה כי מרים הם על כן קרא שם מרתה וילנו העם על משה לאמר מה נשתה ²⁴ ויצעק אל יהוה וירוחו יהוה עז וישליך אל המים וימתקו המים שם שם לו חוק ומשפט ושם נסחו ²⁵ ויאמר אם שמו השמע לccoli יהוה אלהיך והישר בעינוי העשה והאות למצוותיו ושמרת כל חקיו- כל המחללה אשר שמתי במצרים לאשים לך כי אני יהוה רפאך ²⁷ ויבאו אילמה- ושם שחים עשרה עינת מים ושביעים תמים ויתנו שם על המים

16 ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני-- במחשה עשר יום לחדרש השני לצאתם מארץ מצרים ² וילינו (וילינו) כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן-- במדבר ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה ³ ויאמרו אלהם בני ישראל אל המדבר הזה להמית את הארץ מצרים בשבתו על סיר הבשר באכלנו להם לשבע כי הוציאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהיל הזה ברגע ⁴ ויאמר יהוה אל משה הנסי ממתיר לכם לחם מן החסמים ו יצא העם ולקטו דבר יום ביום למן אננסו הילך בתורתו אם לא ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו يوم יום ⁶ ויאמר משה ואהרן אל כל בני

הען והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ²¹ ווית משא את ידו על הדים ווילך יהוה את הים ברוח קדרים עזה כל הלילה וישם את הים להרבה ויבקעו המים ²² ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מיימים ומושמאלם וירדפו מצרים ויבאו אחריהם-- כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים ²⁴ ויהי באשمرة הבקר ונלחם בהם למצרים ²⁶ ויאמר יהוה אל משה נתה את ירך על הים וישבו הימים על מצרים על רכבו ועל פרשו ²⁷ ווית משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו למצרים נסיהם לקראותו וינער יהוה את מצרים בתקום הים ²⁸ וישבו הימים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הכאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ²⁹ ובני ישראל הلقנו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מיימים ומושמאלם ³⁰ ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל-- מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מות על שפת הים ³¹ וירא ישראל את היר הנגדה אשר עשה יהוה למצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

15 אז ישר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים ² עזיו זומרת יהוה לי לישועה זה אליו ואנוهو אלהי אבי וארכמנתו ³ יהוה איש מלחה יהוה שמו ⁴ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשו טבעו בים סוף ⁵ תהמות יכיסימו ירדו במצולות כמו אבן ⁶ ימינך יהוה נדרדי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב ⁷ וברבナンך תחרס קמיך תשלח חרנק-- יאלמו כקס ⁸ וברוח אפיק נערמו מים נצבו כמו נד נולים קפאו תהמות בלב ים ⁹ אמר אויב ארדר אשיג חלק של תמלאנו נפשי-- אריך חרבוי תוריישמו ידי ¹⁰ נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדרירים ¹¹ מי מכחה באלים יהוה מי מכחה נادر בקדש נורא תהלה עשה פלא ¹² נטית ימינך-- חבצלענו

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אֲنֵה מְאֻנְתֶּם לְשִׁמְרָה מִצּוֹתִי וַתּוֹרְתִּי
 29 רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן לְכֶם חִשְׁבָּתָן--עַל כֵּן חָוָן לְכֶם
 בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי לְחַם יוֹמִים שְׁבוֹ אִישׁ תְּחִתּוֹ אֶל יֵצֵא אִישׁ
 מִמְּקָמוֹ--בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי 30 וַיֵּשְׁבַּתּוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי
 31 וַיַּקְרָא בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהַוא כּוֹרֵעַ נֶד לְבָנָן
 וְתַעֲמוֹ כַּפְחִית בְּرֵבֶשׂ 32 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
 צֹהָה יְהוָה--מֵלָא הָעָמָר מִמְּנָנוּ לְמִשְׁמָרָת לְדָרְתֵיכֶם
 לְמַעַן יִרְאָו אֶת הַלְּחֵם אֲשֶׁר הַאֲכָלָתִי אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר
 בְּהַזְׁכִּיאִי אֶתְכֶם מָארֶץ מִצְרָיִם 33 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל
 אַהֲרֹן קְחْ צְנַחַת אֶחָת וְתַחֲמֵה מֵלָא הָעָמָר מִן וְהַנֶּה
 אֲתָּה לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמָרָת לְדָרְתֵיכֶם 34 כַּאֲשֶׁר צֹהָה
 יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיַּנְיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הַעֲדָה לְמִשְׁמָרָת 35
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ אֶת הַמִּן אֶרְכָּבִים שָׁנָה--עַד בָּאָם אֶל
 אָרֶץ נֹשְׁבַתּוּ אֶת הַמִּן אֲכָלוּ--עַד בָּאָם אֶל קַצְחָא אֶרְץ
 כְּנָעַן 36 וְהָעָמָר עִשְׂרִית הַאֲיָפה הָא

17 וַיַּשְׁעַר כָּל עֲדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְבָּר סִינְיָן לְמִסְעָהֶם--
 עַל פִּי יְהוָה וַיַּהַנוּ בְּרִפְדִּים וְאַזְן מִים לְשַׁתְּתַהְתּוּ 2
 וַיַּרְבֵּה הָעָם עַם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ לָנוּ מִים וְנַשְׁתַּחַת וְיֹאמֶר
 לְהָם מֹשֶׁה מִה תְּרִיבֵן עַמְּדֵי מִה תְּגַסֵּן אֶת יְהוָה 3
 וַיַּצְמַא שְׁם הָעָם לְמִים וַיַּלְּעַן הָעָם עַל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְמִה
 זֶה הָעַלְיָתָנוּ מִצְרָיִם לְהַמִּית אֹתָי וְאֹתָ בְּנֵי וְאֹתָ מִקְנֵי
 בָּצְמָא 4 וַיַּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לְאָמֵר מָה אַעֲשָׂה לְעַם
 הַזֶּה עַד מַעַט וּסְקָלַנִּי 5 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַבְרֵי
 לִפְנֵי הָעָם וְקַח אֶת מִזְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַטֵּךְ אֲשֶׁר הָכִית
 בּוֹ אֶת הַיָּרָא--קָח בְּיַדְךָ וְהַלְכָתָ 6 הָנָנִי עַמְּדֵךְ לִפְנֵיךְ
 שְׁם עַל הַצּוֹר בְּחַרְבָּן וְחַכִּית בְּצָרָן וַיַּצְאָוּ מִמְּנָה מִים
 וַשְׁתָה הָעָם וַיַּעֲשֵׂה כֹּן מֹשֶׁה לְעַנִּי זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל 7 וַיַּקְרָא
 שֵׁם הַמִּקְומָם מִסָּה וּמִרְיבָּה עַל רֵיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 נִסְתָּחָם אֶת יְהוָה לְאָמֵר הִישְׁיָה בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵין 8
 וַיָּבֹא עַמְּלָק וְוַיָּלִחְם עַם יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִּים 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל יְהֹוּשָׁע בְּחֶר לְנוּ אֲנָשִׁים וְצִא הַלְּחֵם בְּעַמְּלָק מַהְרָה
 אַנְכִּי נִצְבֵּעַ עַל רַאשׁ הַגְּבֻעָה וְמִתָּהָא הָאֱלֹהִים בִּידֵי 10
 וַיַּעֲשֵׂה יְהֹוּשָׁע כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה--לְהַלְחֵם בְּעַמְּלָק
 וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וּחֹור עַלְוֹ רַאשׁ הַגְּבֻעָה 11 וְהַיְהָ כַּאֲשֶׁר
 יֹרִים מֹשֶׁה יְהֹוּ-וּגְבָר יִשְׂרָאֵל וּכַאֲשֶׁר יֹנִיחֵי יְהֹוּ וּגְבָר
 עַמְּלָק 12 וַיַּדְרֵי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיַּקְהֵל אֶבֶן וַיִּשְׁמֹנוּ תְּחִתּוֹ
 בְּיַמָּה הַשְׁבִּיעִי יֵצֵא מִן הָעָם לְלַקְטָה וְלֹא מִצָּא 13 וַיֹּאמֶר

יִשְׂרָאֵל עַרְבָּה--וַיַּדְעָתָם כִּי יְהוָה הַוֹּצִיא אֶתְכֶם מִאֶרֶץ
 מִצְרָיִם זָוְבָקָר וְאִזְתָּם אֶת כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת
 תְּלִנְתִּיכֶם עַל יְהוָה וְנַחַנוּ מָה כִּי תְּלִנוּ (תְּלִינוּ) עַל
 8 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בַּתְּתִיהוּ לְכֶם בְּעָרָבָה בְּשֵׁר לְאַכְלָה
 וְלַחַם בְּבָקָר לְשָׁבָע בְּשָׁמְעֵי יְהוָה אֶת תְּלִנְתִּיכֶם אֲשֶׁר
 אַתֶּם מַלְיָנִים עַלְיוֹן וְנַחַנוּ מָה לֹא עַלְנוּ תְּלִנְתִּיכֶם כִּי עַל
 יְהוָה 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמַר אֱלֹהִים כִּל עֲדָת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל קָרְבָּנו לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלִנְתִּיכֶם 10
 וַיְהִי כְּדָבָר אַהֲרֹן אֶל כָּל עֲדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּפְנוּ אֶל
 הַמִּדְבָּר וְהַנֶּה כְּבוֹד יְהוָה נֶרֶא בְּעַנְן 11 וַיַּדְבֵּר יִשְׂרָאֵל--
 דְּבָר אֲלֵהֶם לְאָמֵר 12 שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלִונָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--
 תְּשַׁבְּעוּ לְחַם וַיַּדְעָתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִים 13 וַיַּהַי
 בְּעָרָב--וְתַעַל הַשְּׁלָו וְתַכְסֵן אֶת המְהֻנָּה וּבְבָקָר הַוְתָה
 שְׁכַבְתּוּ הַטְלָה לְמִחְנָה 14 וְתַעַל שְׁכַבְתּוּ הַטְלָה וְהַנֶּה
 עַל פִּנְיֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מַחְסָפָס--דֶּק כְּכָפָר עַל הָאָרֶץ
 15 וַיַּרְא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אֶחָיו מִן הַוָּא--
 כִּי לֹא יִדְעַו מָה הָוּ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָמָם הַוָּא הַלְּחֵם
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְכֶם לְאָכְלָה 16 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צֹהָה
 יְהוָה לְכֶם לְאָכְלָה לְפִי אֲכָלוּ עַמְּרָל נְלִגְלָתָ מסָפָר
 נְפְשָׁתִיכֶם--אִישׁ לְאָשֶׁר בְּאַהֲלוֹ תַּקְחוּ 17 וַיַּעֲשׂוּ כֹּן בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּוַיַּקְטוּ הַמְּרַבָּה וְהַמְּמֻעִיט 18 וַיַּמְדֹר בְּעֶמֶר--
 וְלֹא הַעֲדִיף הַמְּרַבָּה וְהַמְּמֻעִיט לְאַחֲסִיר אִישׁ לְפִי
 אֲכָלוּ לְקַטְשׁו 19 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָמָם אִישׁ אֲכָלוּ וְיֹתֶר מִמְּנָה
 עַד בָּקָר 20 וְלֹא שָׁמַעַו אֶל מֹשֶׁה וְיֹתֶר אַנְשִׁים מִמְּנָה
 עַד בָּקָר וִירֵם תּוּלְעִים וּוּבָאשׁ וַיַּקְצֵף עַלְהָם מֹשֶׁה 21
 וַיַּקְטוּ אֹתוֹ בְּבָקָר בְּבָקָר אִישׁ כִּפְרָא אֲכָלוּ וְחַם הַשְׁמָשָׁ
 וּנוֹסָ 22 וַיַּהַי בְּיַמָּה הַשְׁשִׁי לְקַטְשׁו לְחַם מִשְׁנָה--שְׁנֵי הָעָמָר
 לְאַחֲד וּבְכָאוּ כָּל נְשָׁאי הַעֲדָה וְיַגְדוּ לְמֹשֶׁה 23 וַיֹּאמֶר
 אֶל הָמָם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה--שְׁבַתּוּ שְׁבַתּוּ קְדַשׁ לְיְהוָה
 מִחרָּת אֲשֶׁר תָּפֹא אֶפְוָא וְאֶת אֲשֶׁר תַּבְשִׁלְתּוּ וְאֶת
 כָּל הַעֲדָף הַנִּיחָוּ לְכֶם לְמִשְׁמָרָת עַד הַבָּקָר 24 וַיַּנְיחֵוּ
 אֶתְכָּה וַיַּדְעָתָם כִּי יְהוָה מִשְׁמָרָתְכֶם וְלֹא הַבָּאִישׁ וְרָמָה
 לֹא הִיְתָה בְּכָה 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָמָם הַוָּיָּם כִּי שְׁבַתּוּ
 הַיּוֹם לְיְהוָה הַיּוֹם לְאַתְּמָאָהוּ בְּשָׁדָה 26 שְׁשַׁת יְמִים
 תַּלְקְטוּהוּ וּבְיַמָּה הַשְׁבִּיעִי שְׁבַת לֹא יְהֹוָה בְּכָה 27 וַיַּהַי
 בְּיַמָּה הַשְׁבִּיעִי יֵצֵא מִן הָעָם לְלַקְטָה וְלֹא מִצָּא 28 וַיֹּאמֶר

ושב עליה ואחרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהיו ידיו אמונה עד בא המשמש ¹³ וייחלש יהושע את מלך ואת עמו לפि חרב ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באוני יהושע כי מזה אמרה זאת זכר מלך מתחת השמים ¹⁵ ויאמר כי יד על כס יה מזבח ויקרא שמו יהוה נס ¹⁶ ויאמר כי יד על כס יה מלכמת להוה בעמלק- מדריך

עשה ¹⁸ נבל הבל- גם אתה גם העם הזה אשר עמק כי כבך מפק הדבר לא תוכל עשו לבודך ¹⁹ עתה שמע בקלי איעץ וזה אלהים עמך היה אתה עם מול האלים והבאת אתה את הדברים אל האלים ²⁰ והזהרתה אותם את החוקים ואת התורה והורעתם להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון ²¹ ואתה תהזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמרת- שניי בצע ושםתם עליהם שרוי אלפיים שרוי מאות שרוי חמשים ושרוי עשרה ²² ושבטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעלייך ונשאו אחיך ²³ אם את הדבר הזה תעשה וזכוך אלהים ויכלה עמד ונם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום ²⁴ וישמע משה לכול חתנו וייעש כל אשר אמר ²⁵ ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם- שרוי אלפיים שרוי מאות שרוי חמשים ושרוי עשרה ²⁶ ושבטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם ²⁷ וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארציו

19 בחדר השלישי לצתת בני ישראל מאין מצרים- ביום זהה באו מדבר סיני ² ויסעו מרפדים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל ננד ההר ³ ומה עלה אל האלים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה אמר לבית יעקב ותnid לבני ישראל ⁴ אתם ראייהם אשר עשו למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ובבא אתכם אליו ⁵ ועתה אם שמועה השמעו בקלי ושמורתם את ברית- והיותם ל' סנהלה מכל העמים כי ל' כל הארץ ⁶ ואותם תהיו ל' ממלכת כהנים וגנו קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ⁷ ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר תדבר אל בני העם ייחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דבריו העם אל יהוה ⁹ ויאמר יהוה אל משה הנה אני כי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדבריו עמך ונם לך יאמינו לעולם וינגד משה את דבריו העם אל יהוה ¹⁰ ויאמר יהוה אל משה לך אל איש ובין רעהו והורעתו את חוק האלים ואת תורהתו ¹¹ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה

18 וישמע יתרו כהן מרדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ² ויקח יתרו חתן משה את צפירה אשת משה- אחר שלוחיה ³ ואשת שני בניה אשר שם האחד גרשם- כי אמר גך הייחי בארץ נCKERה ⁴ ושם האחד אליעזר- כי אלהי אבי בעורי ויצלני מחרב פרעה ⁵ ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו- אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם- הר האלים ⁶ ויאמר אל משה אני חאנך יתרו בא אליך ואשתך- ושמי בניה עמה ⁷ ויצא משה לקרהת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשולם ויבאו האלהה ⁸ ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אורה ישראל את כל התלאה אשר מצאיהם בדרך ויצלם יהוה ⁹ ויחיד יתרו- על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצלו מיד מצרים ¹⁰ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצליל אתכם ממצרים ומיד פרעה אשר הצליל את העם מתחת יד מצרים ¹¹ עתה ידעתו כי גדול יהוה מכל האלים כי בדבר אשר ידו עליהם ¹² ויקח יתרו חתן משה עליה וובחים- לאלים ויבא אהרן וככל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה- לפניו האלים ¹³ ויהי מחרחת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב ¹⁴ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם- מודיע אתה יושב לברך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערבי ¹⁵ ויאמר משה לחתנו כי בא אליו העם לדרש אלהים ¹⁶ כי יהיה להם דבר בא אליו ושבתי בין איש ובין רעהו והורעתו את חוק האלים ואת תורהתו ¹⁷ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה

נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעני
כל העם--על הדר שני ¹² והגבילת את העם סביב
לאמר השמור לכם עלות בהר ונגע בקצחו כל הנגע
בהר מות יומת ¹³ לא תגע בו יד כי סkol יסקל או
ירח יירח--אם בהמה אם איש לא יהיה ממשך היבול
המה יעלו בהר ¹⁴ וירד משה מן ההר אל העם ויקדש
את העם ויכבשו שמלתם ¹⁵ ויאמר אל העם הו ננים
לששת ימים אל תנשא אל אשה ¹⁶ ויהי ביום השלישי
בהתה הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר
וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה
¹⁷ וויצא משה את העם לקראת האלים מן המhana
ויתיצבו בתהית הדר ¹⁸ והר סיני עשן כלו מפני
אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשו כען הכבשן
ויחרד כל ההר מאד ¹⁹ והוא קול השפר הולך וחזק
מאד משה ידבר והאלים עננו בקול ²⁰ וירד יהוה
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל
ראש ההר ויעל משה ²¹ ויאמר יהוה אל משה רד
העד בעם פן יחרטו אל יהוה לדאות ונפל ממנה רב
²² ונם הכהנים הננים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ
בhem יהוה ²³ ויאמר משה אל יהוה לא יכול העם
לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל
את ההר וקדשו ²⁴ ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית
אתה ואחרון עמק והכהנים והעם אל יחרטו לעלת
אל יהוה--פן יפרץ בם ²⁵ וירד משה אל העם ויאמר
אליהם

תגלת ערוך עליי

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם ² כי תקנה
עבד עברי שש שנים יעבד ושבשעת--יצא לחפש חنم
³ אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה והוא יצאה
אשר עמו ⁴ אם אדרני יתן לו אשה וילדה לו בניים או
בנות--האשה וילדה תהיה לאדרנית וההיא יצא בגפו ⁵
ואם אמר יאمر העבר אhabתי את אדרני את אשתי ואת
בני לא יצא חופשי ⁶ והונישו אדרני אל האלים והונישו
אל הדלה או אל המזווה ורצע אדרני את אונו במרצע
ועבדו לעלם ⁷ וכי ימכר איש את בתו לאמה--לא
צטא כצאת העברים ⁸ אם רעה בעני אדרנית אשר
לא (לו) יעדיה--ותפדרה לעם נכרי לא ימשל למקרה
לקדשו ⁹ ששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך ⁹ ווים

20 וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר
² אנסי יהוה אלהיך אשר הוציאיך מארץ מצרים
מכיתהعبادים לא היה לך אליהם אחרים על פni ³
לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמיים ממועל
ואשר בארץ מתחת--ואשר במים מתחת הארץ ⁴ לא
תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנסי יהוה אלהיך אל
קנא--פרק עון אבת על בניים על שלשים וועל רבעים
לשנאי ועשה חסד לאלפים--לאhab ולשמוני מצותי
⁶ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא ⁷ זכור את יום השבת
לקדשו ⁸ ששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך ⁹ ווים

22 כי יגנֶב איש שור או שה וטבחו או מכרו--חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה 2 אם במחתרת ימצא הנגב והכה ומית--אין לו דמים 3 אם זרחה המשמש עלייו דמים לו שלם ישלם--אם אין לו גמcer בנבנתו 4 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמוץ עד שה-חיים שניים ישלם 5 כי יבר איש שדה או כרם ושלחה את בעירה ובעיר בשדה אחר-- מיטב שדרחו ומיטב כרמו ישלם 6 כי תצא אש וממצאה קצחים ונאכל נדייש או הקמה או השדרה--שלם ישלם המביר את העברה 7 כי יתן איש אל רעהו בסוף או כלים לשמר ונגב מבית האיש--אם ימצא הנגב ישלם שנים 8 אם לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האללים אם לא שלח ידו במלאת רעהו 9 על כל דבר פשע על שור עד חמוץ על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה--עד האללים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שניים לרעהו 10 כי יתן איש אל רעהו חמוץ או שור או שה וככל בהמה-- לשרמר ומות או נשבר או נשבה אין ראה 11 שבעת יתווה תהייה בין שנייהם--אם לא שלח ידו במלאת רעהו ולכך בעליו ולא ישלם 12 ואם גוב יגוב מעמו-- שלם לבניינו 13 אם טרכ' יטרך' יבאהו עד הטרפה לא ישלם 14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מות בעליין אין עמו שלם ישלם 15 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו 16 וכי יפתח איש ימיהנה לו לאשה אשר לא ארשה--ושכב עמה מהר ימיהנה לו לאשה 17 אם מאין ימיאן אביה לתחה לו--בסף ישקל כמזהה הבתוולת 18 מכשפה לא תחיה 19 כל שכב עם בהמה מות יומת 20 זבח לאלהים יחרם--בלתי ליהוה לבדו מטרים 22 כל אלמנה וחותם לא תחנון 23 אם ענה תענה אתה--כי אם צעק צעק אליו שמע אשמע עצקו 24 וחורה אפי והרנטוי אתם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתחמיים 25 אם בסף תלואה את עמי את העני עמק--לא תהיה לו כנsha לא תשימון עליו נשך 26 אם חבל תחבל שלמת רעך--עד בא המשמש תשיבנו לו 27 כי הוא כסותה לבדה הוא שמלו ערו במא ישבכ-- בבנדו בה 9 ואם לבנו ייעדנה--כמשפט הבנות יעשה לה 10 אם אחרית יקח לו--שארה כסותה וננהה לא נרע 11 ואם שלש אלה--לא יעשה לה ויזאה חنم אין כספ' 12 מכח איש ומות מות יומת 13 ואשר לא צדה והאללים אינה לדרו--ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה 14 וכי יזר איש על רעהו להרנו בערימה--מעם מזבחו תקחנו למות 15 וממכה אביו ואמו מות יומת 16 ומכלל אביו ואמו מיכרו וממצאה בידו מות יומת 17 ומכלל אביו ואמו מות יומת 18 וכי יריבן אנשים--והכה איש את רעהו באבן או באנרכ' ולא ימות ונפל למשכב 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו--ונקה המכחה רק שבתו יtan ורופא ירפא 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמותו בשפט ומה תחת ידו--נקם ינקם 21 אך אם יום או יומיים יעדמ--לא יקים כי כספו הוא 22 וכי ינצח אנשים ונפנו אשה הרה ויצאו לילדיה ולא יהיה אסון--עונש עינש כאשר ישית עליו בעל האשאה וננתן בפלילים 23 אסון יהיה--ונתנה נפש תחת נפש 24 עין תחת עין שנ תחת שנ ייד תחת ייד רגל תחת כויה 25 וכי יכה איש פצע תחת חברה תחת חברה 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמותו--ושחתה לחפשו ישלחנו תחת עינו 27 ואם שנ עבדו או שנ אמותו ייפיל--לחפשו ישלחנו תחת שננו 28 וכי יגיח שור את איש או את אשה ומות--סקול ישקל השור ולא יוכל את בשרו ובעל השור נקי 29 ואם שור נהג הוא מתמל שלשם והוועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אלה--הشور ישקל ונם בעליו יומת 30 אם כפר יושת עליו--ונתן פרין נפשו ככל אשר יושת עליו 31 או בן ינח או בת ינח-- כמשפט זהה יעשה לו 32 אם עבר ינח השור או אמה-- כספ' שלשים שקלים יתן לאדנייו והشور ישקל 33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר--ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמוץ 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו 35 וכי ניגף שור איש את שור רעהו ומות יתחמיין לאדנייו והשור ישקל 36 או נודע כי שור נהג הוא מתමול את המת יתחמיין או ישמרנו בעליו--שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו

ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמוריו והחתי והפרוי
והכנען החווי והיבשו והכחדו²⁴ לא השותה
אליהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס
תחרסם ושבך תשבר מצביהם²⁵ ועברתם את יהוה
אליהם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחללה
מרקביך²⁶ לא תהיה משכלה ועקרה בארץך את
מספר ימיך מלאך²⁷ את אימתי אשלה לפניך והמתי
את כל העם אשר תבא בהם ונתחי את כל איביך
אליך ערכ²⁸ ושלחתו את הצרעה לפניך ונורשה את
חווי את הכנעני ואת החתי- מלפניך²⁹ לא אגרשנו
מן פניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שמה ורבה عليك
חיתה השדה³⁰ מעט אגרשנו מנפניך עד אשר
תפרה ונחלת את הארץ³¹ ושתי את נבלך מים סוף
עד ים פלשתים ומדבר עד הנهر כי אתן בידכם
את ישבי הארץ ונורשנו מפניך³² לא הכרת להם
ולאליהם ברית³³ לא ישבו בארץך פן יחתיאו אותך
לי כי תעבר את אלהיהם כי יהיה לך לモסק

24 ואל משה אמר עליה אל יהוה אתה ואהרן נדב
ואביהוא ושביעים מזקני ישראל והשתווותם מרחק
2 ונשׁמש משה בלבד אל יהוה והם לא יגשו והעם לא
עלינו³ ויבא משה ויספר לעם את כל דבריו יהוה
ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר יהוה נעשה⁴ וויכתב משה את כל
דבריו יהוה וישםם בבריך ובין מזבח תחת הדר ושתים
עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל ווישלח את
נערי בני ישראל ויעלו עלת זיזבחו זבחים שלמים
לי יהוה- פרים⁶ ויקח משה חצי הדם ווישם באגנת
וחצי הדם ורך על המזבח⁷ ויקח ספר הברית ויקרא
באני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע⁸
ויקח משה את הדם ווירק על העם ויאמר הנה דם
הברית אשר כרת יהוה עמוק על כל הדברים האלה
ויעל משה ואהרן- נדב ואביהוא ושביעים מזקני
ישראל¹⁰ וויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנות הספир וכעצם השמיים לטהר¹¹ ואל אצלי¹²
בני ישראל לא שליח ידו וייחזו את האלים ויאכלו
וישתו¹² ויאמר יהוה אל משה עלה אליו הדרה- והיה

והיה כי יצעק אליו ושמעתו כי חנון אני²⁸ אלהים לא
תקלל ונשא בעמד לא תאר²⁹ מלאך ודמעך לא
תאחר בכור בניות תתן לי³⁰ כן תעשה לשך לנצח
שבעת ימים יהיה עם amo ביום השמיני תנתנו לי³¹
ואנשי חדש תהיון לי וبشر בשדה טרפה לא האכלו
לכלב השלכן אותו

23 לא תsha שמע שוא אל תשת ייך עם רשות להית
עד חמס² לא תהיה אחריו רבים לרעת ולא תענה על
רב לנשׁת אהרי רביבים- להחת 3ודל לא תחרר בربיו
4 כי הפגע שור איבך או חמרו- תעעה השב תשיבנו
לו⁵ כי תראה חמור שנאך רבי תחת משאו ותדרת
מעוז לו-- עזוב חועב עמו⁶ לא תטה משפט אביך
בריבו⁷ מדבר שקר תרחק נקי וצדיק אל תחרג
כי לא אצדיק רשות⁸ וושחר לא תקח כי השחד יעור
פקחים ויסלף דבריו צדיקים⁹ ונור לא תלחץ ואתם
ידעתם את נשׁ הנר- כי גורמים היו היותם בארץ מצרים¹⁰
ושש שנים תזרע את ארץך ואספת את תבואתה¹¹
והשביעת תשמנתנו וננטשה ואכלו אبني עמק ויתרם
תأكل חית השדה כן תעשה לכדרמן ליזיך¹² ששת
ימים תעשה מעשיך וביום השבעי תשבת- למן יונה
שורק ותmerc וינפש בן אמתך והנור¹³ ובכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תוכירו
לא ישמע על פיך¹⁴ שלש רגלים תחן לי בשנה¹⁵ את
חג המצוות תשמר- שבעת ימים תאכל מזות כאשר
ציויך למועד החדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא
יראו פניהם ריקם¹⁶ והן הקציר בכוורת מעשיך אשר
توزרעה בשדה והן האסף בצתת השנה באספה את
מעשיך מן השדה¹⁷ שלש פעמים בשנה- וראה כל
זוכרך אל פניהם הארץ יהוה¹⁸ לא תזוכה על חמצץ דם
זבחו ולא ילין חלב חמי עד בקר¹⁹ בראשית בכורי
אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלב
אמו²⁰ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשمرך בדרך
ולחכמיך אל המקום אשר הכתנו²¹ השמר מפני
ושמע בקהלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שני
בקרכו²² כי אם שמע תשמע בעקלו ועשית כל אשר
אדבר- וואיבתי את איביך וצרתי את צדריך²³ כי

אליך ²² ונודעתי לך שם ודברתי אותך מעל הכפרה מבין שני הכהנים אשר על ארון העדת-את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל ²³ ועשית שלחן עצי שטים אמיתיים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו ²⁴ וציפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב ²⁵ ועשית לו מסגרת טפה סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב ארבעה הפאות אשר לאربع רגליו ²⁷ לעממת המנסרתת תהיין הטבעת--לבחים לבדים לשאת את השלחן ²⁸ ועשית את הבדים עצי שטים וציפית אחם זהב ונשא בם את השלחן ²⁹ ועשית קערתו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור העשה אתם ³⁰ ונתת על השלחן לחם פנוי לפני תמיד ³¹ ועשית מנרתת זהב טהור מוקשה העשה המנורה ירכיה וקנה נביעה כפתיריה ופרוחיה מננה יהו ³² וושחה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני ³³ שלשה נבעים משקדרים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה נבעים משקדרים בקנה האחד כפתר ופרח וכן בקן לששת הקנים הייצאים מן המנורה ³⁴ ובמנרה ארבעה נבעים משקדרים--כפתיריה ופרוחיה ³⁵ וכפתיר תחת שני הקנים מננה וכפתיר תחת שני הקנים מננה וכפתיר תחת שני הקנים מננה-- לששת הקנים הייצאים מן המנורה ³⁶ כפתיריהם וקנותם מננה יהיו כליה מוקשה אחת זהב טהור ³⁷ ועשית את נרתיה שבעה והעללה את נרתיה והאר על עבר בניה ומלקוחה ומהתזיה זהב טהור ³⁸ בככר זהב טהור עשה אתה--את כל הכללים האלה ⁴⁰ וראה ועשה בחנויות--אשר אתה מראה בהר

26 ²⁶ ואת המשכן העשה עשר ירידת שיש משור ותכלת וארגןון ותולעת שני--קרים מעשה חשב העשה אתם ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מדרה אחת לכל היריעת חמיש היריעת תהיו חברת אשה אל אותה ⁴ ועשית לאלת תכלת על שפת היריעת האחת מזכה בחברת וכן תעשה בשפת היריעת הקיזונה במחברת השנית ⁵ חמשים לאלת

שם ואתנה לך את לחת האבן והتورה והמצווה אשר כתבתו להודרם ¹³ ויקם משה ויהושע מושחתו ויעל משה אל הר האללים ¹⁴ ואל הזקנים אמר שבו לנו ביה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם ¹⁵ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר ¹⁶ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השבעי מתוך הענן ¹⁷ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעני בני ישראל ¹⁸ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהו משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה **25** יידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ירבנו לבו תקחו את תרומתי ³ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וככסף וונחשת ⁴ ותכלת וארגמן ותולעת שני וshed ועוזם ⁵ ווערת אילם מארמים וערת תחשים ועצי שטים ⁶ שמן למאר בשמיים לשמן המשחה ולקטרת הסמיים ⁷ אבני שכם ואבני מלאים לאפר ולהחן ⁸ וועשו לי מקדר ושכנתה בתחום ⁹ ככל אשר אני מראה אותך את הבנית המשכן ואת הבניות כל כליו וכן תעשו ¹⁰ ועשו ארון עצי שטים אמיתיים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ¹¹ וציפית אותו זהב טהור מבית רחבו ואמה וחצי קמתו ¹² וציפית אותו זהב טהור מבית ומוחוץ תצפנו ועשית עלייו זר זהב סביב ¹³ ויצקת לו ארבעה פאות זהב ונתתה על ארבעה פערתינו ושתי פאות על צלעו האחת ושתי פאות על צלעו השנייה ¹⁴ וubah את הבדים בטבעת על צלעת הארץ לשאת את הארץ ¹⁵ בטבעת הארץ יהי הבדים לא יסרו ממנו ¹⁶ נתת אל הארץ--את העדה אשר אתן אליך ¹⁷ ועשית כפרת זהב טהור אמיתיים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה ¹⁸ ועשית שנים קרבים זהב מוקשה העשה אתם שני קצוות הכפרת ¹⁹ ועשה קרוב אחד מוקשה מזוה וכרוב אחד מוקשה מזוה מן הכפרת תעשו את הבדים על שני קצוותיו ²⁰ והוא הבדים פרשי כנפים למלחה סכךם בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת--יהיו פניו הבדים ²¹ ונתת את הכפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ--תתן את העדה אשר אתן

וחנישה בריחם לקרים צלע המשכן לירכתיים ימה²⁸ והבריה חוץין בחזק הקרים מברח מן הקצה אל הקצה²⁹ ואת הקרים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב-בתים לביריהם וצפיה את הבריהם זהב ודקמתה את המשכן כמשפטו--אשר הראית בהר³⁰ ועשית פרכתת תכלת וארגמן ותולעת שני--ושש משור מעשה חשב יעשה אתה כרבבים³² ונתחה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב--על ארבעה אדרני כסף³³ ונתחה את הפרכת תחת הקרים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכלם בין הקדרש ובין קדרש הקרים³⁴ ונתחת את הכפרת על ארון העדת-בקדרש הקרים ושםת את השלחן מחוין לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן--תנתן על צלע צפונ³⁵ ועשית מסך לפתח האهل תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור מעשה רקס³⁷ ועשית למסך חמישה עמודי שטים וצפיה אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמישה אדרני נחשת

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמיש אמות ארך וחמש אמות רחב רביע ויהה המזבח ושלש אמות קמתו² ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו--ממנו תהיין קרנתיו וצפיה אותו נחשת³ ועשית סירתיו לדשנו וייעו ומזרקתו ומולגתו ומחתתו לכל כליו תעשה נחשת⁴ ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצוותיו⁵ ונתחה אתה תחת כרכוב המזבח--מלמטה והוא תה הרשת עד חצי המזבח⁶ ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפיה אתם נחשת⁷ ווהובא את בדיו בטבעת והוא הבדים על שתי צלעות המזבח--בשאת אותו⁸ נבוב לחחת תעשה אותו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו⁹ ועשית את חצר המשכן--לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משור מהה אמרה ארך לפאה אחת¹⁰ ומה אמרה עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף¹¹ וכן כנ' לפאות צפונ בארך קלעים מהה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף¹² ורחב החצר לפאות

תעשה ביריעת האחת וחמשים לאלת תעשה בקצתה היריעת אשד במחברת השנית מקבילת הלהלאת אשה אל אותה⁶ ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אותה בקרים והוא המשכן אחד⁷ ועשית ירידעת עזים לאهل על המשכן עשתי עשרה ירידעת תעשה אותם⁸ אריך היריעת האחת שלשים באמה ורחב ארבע באהם היריעת האחת מודה אהת לעשתי עשרה ירידעת⁹ וחברת את חמיש היריעת בלבד ואת ש היריעת בלבד וכפלת את היריעת השנית אל מול פניה האهل¹⁰ ועשית חמשים לאלת על שפת היריעת האחת הקיננה בחברת וחמשים לאלת על שפת היריעת החברת השנית¹¹ ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרים בלאאת וחברת את האهل והיה אחד¹² וסורה העדרף ביריעת האهل-חציו היריעת העדרף הסורה על אחריו המשכן¹³ והאמה מזה והאמה מזה בעדרף בארכ' ירידעת האهل יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה--לכטו¹⁴ ועשית מכסה לאهل ערת אילם מאדרמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה¹⁵ ועשית את הקרים למשכן עצי שטים עמידים¹⁶ עשר אמות ארך הקרים ואמה וחצי האמה רחב הקרים האחד¹⁷ שני ידיות לקרים האחד--משלבת אשה אל אותה כן תעשה לכל קדרש המשכן¹⁸ ועשית את הקרים למשכן עשרים קרש לפאת נבבה תימנה¹⁹ וארבעים אדרני כסף תעשה תחת עשרים הקרים שני אדרנים תחת הקרים האחד לשתי יתהייו ושני אדרנים תחת הקרים האחד לשתי ידיותיו ולצלע המשכן השניות לפאות צפונ עשרים קרש²⁰ וארבעים אדרנים כסף שני אדרנים תחת הקרים האחד ושני אדרנים תחת הקרים האחד²² ולירכתי המשכן ימה תעשה שש קרשים²³ ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן--בירכתיים²⁴ ויהיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטעבת האחת כן יהיה לשנייהם לשני המקצעת יהיו²⁵ ויהיו שננה קרשים ואדרניים כסף שש עשר אדרנים שני אדרנים תחת הקרים האחד ושני אדרנים תחת הקרים האחד²⁶ ועשיות בריחם עצי שטים חמישה לקרים צלע המשכן האחד²⁷ ווחנשה בריחם לקרים צלע המשכן השנית

לפניו יהוה על שני כתפיו--לזכרן ¹³ ועשית משבצת
 זהב ¹⁴ ושתיו שרשרת זהב טהורה מגבלת התשאה אתם
 מעשה עבת ונתחה את שרשרת העבותת על המשבצת
¹⁵ ועשית חשן משפט מעשה חשב--כਮעה אפר
 העשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ומש מזור--
 העשה אותו ¹⁶ רבוע יהיה כפול זרת ארכו וורת רחבו
¹⁷ ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טר אדם
 פטרה וברקמת--התור האחד ¹⁸ והטור השני--נפק
 ספריר וייחלם ¹⁹ והטור השלישי--לשם שבו ואחלמה
²⁰ והטור הרביעי--חריש ושם יוישפה משבציהם
 זהב יהיו במלואתם ²¹ והאבנים תהיו על שמתי בני
 ישראל שניים עשרה--על שמותם פתווח חותם איש
 על שמו תהיו לשני עשר שבט ²² ועשית על החשן
 שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור ²³ ועשית על
 החשן שני טבאות זהב ונתחה את שתי הטבאות על
 שני קצוות החשן ²⁴ ונתחה את שתי עבות הזהב על
 שתי הטבאות--אל קצוות החשן ²⁵ ואת שתי קצוות שתי
 העבותת תתן על שתי המשבצות ונתחה על כתפות
 האפר אל מול פניו ²⁶ ועשית שתי טבאות זהב ושמות
 אתם על שני קצוות החשן--על שפטו אשר אל עבר
 האפר ביתה ²⁷ ועשית שתי טבאות זהב ונתחה אתם
 על שתי כתפות האפר מלמטה ממול פניו לעמota
 מחברתו--ממעל לחשב האפור ²⁸ וירכסו את החשן
 מטבחתו אל טבעת האפר בפתח תכלת להיות על
 חשב האפור ולא יזח החשן מעל האפור ²⁹ ונשא
 אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו--
 בבאו אל הקדר לזכרן לפני יהוה תמיד ³⁰ ונתחה
 אל החשן המשפט את האורמים ואת החטים והיו על
 לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני
 ישראל על לבו לפני יהוה--תמיד ³¹ ועשית את מעיל
 האפור כליל תכלת ³² והוא פִ' ראשו בתוכו שפה
 יהיה לפיו סביב מעשה ארן כפי תחרא יהיה לו--לא
 Kirع ³³ ועשית על שלויו רמניא תכלת וארגמן ותולעת
 שני--על שלויו סביב ופעמוני זהב בתוכם סביב ³⁴
 פעמוני זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שלוי המעיל
 סביב ³⁵ יהיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל
 הקדר לפני יהוה ובצאתו--ולא ימות ³⁶ ועשית ציצ

ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם
 עשרה ¹³ ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה-- חמשים
 אמה ¹⁴ וーム שעשרה אמה קלעים לכתר עמידיהם
 שלשה ואדניהם שלשה ¹⁵ ולכתר השניה--חמש עשרה
 קלעים עמידיהם שלשה ואדניהם קלעים שלשה ¹⁶ ולשער
 החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני
 ושמש מזור--מעשה רכם עמידיהם ארבעה ואדניהם
 ארבעה ¹⁷ כל עמודיו החצר סביב מחשקים כסף
 וויהם כסף ואדניהם נחשת ¹⁸ ארך החצר מה באמה
 ורחב חמשים בחמשים וכמה חמש אמות--שש מזור
 ואדניהם נחשת ¹⁹ לכל כל המשכן בכל עבדתו וכל
 יתרתו וכל יתרת החצר נחשת ²⁰ ואתה תזווח את
 בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית--למאור
 להעלת נר תמיד ²¹ באهل מועד מוחץ לפרטת אשר
 על העדרת יערך אתו אהרן ובנוו מערב עד בקר--
 לפני יהוה חקמת עולם לדרכם מאת בני ישראל

28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בני
 אותו מחוק בני ישראל--לכהנו לי אהרן--נדב ואביהו
 אלעזר ואיתמר בני אהרן ² ועשית בנדי קדר לאהרן
 אחיך לכבוד ולתפארת ³ ואתה תדבר אל כל חמי
 לב אשר מלאתו רוח חכמה ועשה את בנדי אהרן
 לקדרשו--לכהנו לי ⁴ ואלה הבנדים אשר יעשו החשן
 ואפוד ומעיל וכנתת החשין מצנפת ואבנט ועשה בנדי
 קדר לאהרן אחיך ולבניו--לכהנו לי ⁵ וויהם יקחו את
 הזהב ואת התכלת ואת הארמן ואת תולעת השני ואת
 השש ⁶ ועשה את האפר זהב תכלת וארגמן תולעת
 שני ומש מזור--מעשה חשב ⁷ שתי כתפות חברת
 היה לו אל שני קצוותיו--וחבר ⁸ וחשב אפרתו אשר
 עליו כמעשה ממנה יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
 שני--ושש מזור ⁹ ולקחת את שתי אבני שם ופתחת
 עליהם שמות בני ישראל ¹⁰ שהה שמותם על האבן
 האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השניה--
 בתולדתם ¹¹ מעשה חרש אבן--פטוחו חותם הפתח את
 שתי האבני על שמות בני ישראל מסכת משבצות
 זהב תעשה אתם ¹² ושמות את שתי האבני על כתפת
 האפר אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם

האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובנוו את ידיהם--על ראש האיל¹⁶ ושהחת את האיל ולקחת את דמו ורकת על המזבח סביב¹⁷ ואות האיל--תנחת לנתחו ורחצת קרבו וכרכיו ונתה על נתחו ועל ראשו¹⁸ והקטרת את כל האיל המזבחعلا הוא ליהוה ריח ניחוחasha ליהוה הוא¹⁹ ולקחת את האיל השני וסמרק אהרן ובנוו את ידיהם על ראשו²⁰ ושהחת את האיל ולקחת מדמו ונתה על תנוק און אהרן ועל תנוק און בניו הימנית ועל בנהן ידים הימנית ועל בנהן רגלים הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב²¹ ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והווית על מזבחם בדוריו ועל בניו ועל בנדי בניו אותו וקדש אהרן ועל בנדיו ובנוו ובנדי בניו אותו²² ולקחת מן האיל והוא לבנליה ואת החלב המכסה את הקרבב ואת יתרת הכבבר ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא²³ וככר לחם אהת וחלת לחם שמן אהת--וירקיק אחד מסל המצאות אשר לפניה יהוה²⁴ ושמחת הכלל--על כפי אהרן ועל כפי בניו וונפאתם תנופה לפניה יהוה²⁵ ולקחת אתם מידם ותקטרת המזבח על העלה לריח ניחוח לפניה יהוהasha יהוה²⁶ ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפאתו גנופה לפניה יהוה והיה לך למנה²⁷ וקדשת את החזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים--מאשר לאהרן ומאשר לבניו²⁸ והיה לאהרן ولבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחו של מזבחם--תרומותם ליהוה²⁹ ובנדי הקרש אשר לאהרן יהיו לבניו אהריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידים³⁰ שבעת ימים ילכשם הכהן ולקחת מכם ומבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש תחתיו--מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש תחתיו³¹ ואת איל המלאים תקח ושבשת את בשרו במוקם קדר³² ואכל אהרן ובנוו אתבשר האיל ואת הלחת אשר בסל פתח אהל מועד³³ ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדר את זור לא יאכל כי קדר הם³⁴ ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם--עד הבקר ושודפת את תנורך באש לא יאכל כי קדר הוא³⁵ ועשית לאהרן ולבניו ככח ככל אשר צויתי אתה

זהב טהור ופתחת עליו פתויחי חתום קדר לשיהוה³⁷ ושםת אותו על פזיל תבלת וזהה על המזבח אל מול פניו המזבח ייה³⁸ והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדרים אשר יקרישו בני ישראל לכל מתנה קדריהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה ושבצת הכתנת ש' ועשית מזבחה ש' ואכנת תעשה מעשה رقم⁴⁰ ולבני אהרן תעשה להם לכבוד ולהתפארה⁴¹ אכנתים ומגבעות תעשה להםUrvo ממתנים ועד הלבשתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחתם אתם ומלאת את ידים וקדשתם אותם--וכהנו ל⁴² ועשה להם מכנסו בדר לכוסות בשער ערוה ממתנים ועד ירכיכים יהיו⁴³ והיו על אהרן ועל בניו בבאמ אל אהל מועד או בנשותם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו

29 זה הדבר אשר תעשה להם לקדש אותם--לכchan לי ל千古 פר אחד בן בקר וายלים שנים--תמיים 2 וללחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקייק מצות משבחים בשמן סלת חמיטים תעשה אתם 3 ונתה אותם על סל אחד והקרבתם אותם בסל ואת הפר--ואת שנוי האילים 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ואת החשן ואפרת לו בחשב האפר 6 ושםת המזבח על ראשו ונתה את נור הקדר על המזבח 7 ולקחת את שמן המשחה וייצקה על ראשו ומשחתם אותו 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת 9 וחנרתם אכנת אהרן ובנוו וחבשתם להם מגבעת והויה להם כהנה לחתק עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו¹⁰ והקרבתם את הפר לפני אהל מועד וסמרק אהרן ובנוו את ידים על ראש הפר 11 ושהחתת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד¹² ולקחת מדם הפר ונתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח¹³ ולקחת את כל החלב המכסה את הקרבב ואת היתרת על הכבבר ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ותקטרת המזבחה¹⁴ ואת בשער הפר ואת ערvo ואת פרשו השרפכ באש מהוזען למחנה חטאת הוא¹⁵ ואת

ויתנו כל העבר על הפקדים--מחצית השקל במשקל הקדש עשרים נהה השקל--מחצית דשקל תזרמה ליהוה ¹⁴ כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה--יתן תרומות יהוה ¹⁵ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט מחצית השקל--לחת את תרומות יהוה לכפר על נפשיכם ¹⁶ ולקח את כסף הכהנים מאת בני ישראל ונחת אותו על עבדת אהל מועד והלה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשיכם ¹⁷ וידבר יהוה אל משה אמר ¹⁸ ועשית כור נחשת וכנו נחשת--לרחצה ונחת אותו בין אהל מועד ובין המזבח ונחת שמה מים ¹⁹ ורוחצנו אהרן ובניו ממן את ידיהם-- ואת רגליהם ²⁰ בכאם אל אהל מועד ירוחזו מים-- ולא ימתו או בנשותם אל המזבח לשרת להקтир אשה ליהוה ²¹ ורוחצנו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדורותם ²² וידבר יהוה אל משה אמר ²³ אתה קח לך בשמות ראש מרדרור חמיש מאות וקנמנן בשם מחציתו חמשים ומאותים וקנה בשם חמישים ומאותים ²⁴ וקדחה חמיש מאות במשקל הקדש ושמן זית הין ²⁵ ועשית אותו שמן משחת קדש-- רקה מרחחת מעשה רקה שמן משחת קדש יהה ²⁶ ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדרת ²⁷ ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטורת ²⁸ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכير ואת כנו ²⁹ וקדשת אותם והוא קדשים כל הנגע בהם יקדש ³⁰ ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אותם לכחן לי ³¹ ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהה זה לי--לדורותיכם ³² עלبشر אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמוה קדש הוא קדש יהיה לכם ³³ איש אשר יركח כמוהו ואשר יתן ממן על זר--ונכרת מעמו ³⁴ ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וshallת וחילנה סמים ולבנה וכח בבד יהיה ³⁵ ועשית אותה קטרת רקה מעשה רוקח מללח טהור קדש ³⁶ ושחקת ממנה הדק ונחתה ממנה לפני העדרת באهل מועד אשר אoudך לך שמה קדש קדשים תהיה לכם ³⁷ והקטרת אשר תעשה--במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה ³⁸ איש אשר יעשה כמו להריה בה--ונכרת מעמו

שבועיים מלא ידים ³⁶ וOPER חטא תעשה ליום על הכהנים וחטא על המזבח בכפרך עלייו ונשחת אותו לקרו ³⁷ שבועיים תכפר על המזבח וקדשת זוזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד ³⁹ את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים ⁴⁰ ועשרן סלת בלול בשמן כתית רביע ההין ונסך רביעת ההין יין--לכבש האחד ⁴¹ ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחחasha ליהוה עלת תמיד לדרכיהם פתח אהל מועד לבני יהוה ⁴² אשר אווד لكم שמה לדבר אליך שם ⁴³ ונעדתי שמה לבני ישראל ונקרש בכבודי ⁴⁴ וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקרש לכהן לי ⁴⁵ ושכنتה בתוכם בני ישראל והייתה להם לאלהיהם ⁴⁶ וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אותו ² אמה ארכו ואמה רחבו דבוש יהה ואמותים קמתו ממן קרנתיו ³ וצפית אותו זהב טהור את גנו ואת קירתיו סביב--ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב ⁴ ושטי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שני צלעתינו--תעשה על שני צדיו והיה לבתים בלבד לשאת אותו בחמה ⁵ ועשית את הבתים עצי שטים וצפית אתם זהב ⁶ ונחתה אותו לפני הפרכת אשר על ארון העדרת--לפני הכהרת אש על העדרת אשר אoudך לך שמה ⁷ ותקנתר עליו אהרן קטרת סמים בכקר בכקר בהיטיבו את הנרת--יקטרינה ⁸ ובעהלת אהרן את הנרת בין העARBים יקטרינה--קטרת תמיד לפני יהוה לדורותיכם ⁹ ולא תעלו עלייו קטרת זרה ועלה ומנהה ונסך לא חסכו עליו ¹⁰ וככפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטא הכהנים אחת בשנה יכפר עלייו לדורותיכם--קדש קדשים הוא ליהוה ¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹² כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם--קדש קדשים נהנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נnf בפקד אתם ¹³ זה

31 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ראה קראתי בשם
בצלאל בן אוריו בן חור למטה יהודה ³ ואמלא אתו
روح אלהים בחכמה ובתבונה ובՃעת ובכל מלאכה
⁴ לחשב מוחשבת לעשות בזחוב ובכסף ובנחתת ⁵
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכה ⁶ ואני הנה נתני אותו את האלייאב בן אחיסמרק
למטה דן ובבלב כל חכם לב נתני חכמה ועשנו את
כל אשר צויתך ⁷ את אהל מועד ואת הארון לעדת
את הכפרת אשר עליו ואת כל כל האהל ⁸ ואת
השלוח ואת כליו ואת המנורה הטהרה ואת כל כליה
 ואת מזבח הקטורת ⁹ ואת מזבח העלה ואת כל כליו
 ואת הכיפור ואת כנו ¹⁰ ואת בנדי השרד ואת בנדי
הקדש לאחנן הכהן ואת בנדי בניו לכהן ¹¹ ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים לקדש כל אשר צויתך
יעשו ¹² ויאמר יהוה אל משה לאמר ¹³ אתה דבר אל
בני ישראל לאמר אך את שבתו תשמרו כי אוטה הוא
בוני ובנייכם לדרתיכם--לדעתי כי אם מקדשכם
¹⁴ ושמירתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה
מוות יומת--כי כל העשה בה מלאכה וכונרתת הנפש
ההוא מקרב עמיה ¹⁵ ששת ימים יעשה מלאכה ובויום
השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה
ביום השבת מוות יומת ¹⁶ ושמרו בני ישראל את השבת
לעשota את השבת לדרתם ברית עולם ¹⁷ בניי ובין
בני ישראל--אותו הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ ¹⁸ וביום השבעה שבת ונפש
ויתן אל משה ככלתו לדבר אותו בהר סיני שני לחת
העדת--להת אבן כתבים באצבע אליהם

32 וירא העם כי בשש משה לדدت מן ההר ויקח
העם על אהרן ויאמרו אליו קומם עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפניינו--כי זה משה האש אש אשר העלנו
מאرض מצרים לא ידענו מה היה לו ² ויאמר אלהם
אהרן פרקו נומי הוהב אשר בזוני נשיכם בנים
ובנותיכם והביאו אליו ³ ויתפרקו כל העם את נומי
זהוב אשר באזוניהם ויביאו אל אהרן ⁴ ויקח מידם
ויצראתו בחרת ויעשה עגל מסכה ויאמרו--אליה
אליהיך יישראל אשר העלו מארץ מצרים ⁵ וירא
שםות

מי ליהוה אל²⁷ ויאספו אליו כל בני לוי²⁷ ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישאל שמו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרנו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו²⁸ ויעשו בני לוי לדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש²⁹ ויאמר משה מלאו ירכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו- ולחת עליכם הים ברכה³⁰ ויהי ממחרת ואל יהוה ואמר אנו חטאם העם הזה חטא נדלה ויאמר משה אל העם אתם חטאם חטא נדלה ועתה עללה אל יהוה ואלי אכפירה بعد חטאכם³¹ ווישב משה אל יהוה ויאמר אנו חטאם העם הזה חטא נדלה ויעשו להם אלהי זהב³² ועתה אם תשא חטאם ואמ אין- מהני נא מספרק אשר כתבת³³ ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי³⁴ ועתה לך נחה את העם לאשר דברתי לך- הנה מלacci לך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאיהם³⁵ וונוף יהוה את העם על אשר עשו את העnel אשר עשה אחרך

33 וידבר יהוה אל משה לך עליה מזה- אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתנה² ושלחתך לפניך מלך ונורשטי את המכני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי³ אל ארץ זכת הלב ודבש כי לאעללה בקרברך כי עם קשה ערף אתה- פן אכלך בדרך⁴ ווישמע העם את הדבר הרע זה- ויתחביב ולא שתו איש עדיו עליו⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף- רגע אחד עללה בקרברך וכליותיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה עשה לך⁶ וויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב⁷ ומזה יקח את האهل ונטה לו מחוץ לממחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אهل העם ונצבו איש מבקש יהוה יצא אל אهل מועד אשר מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אهل מוקמו כל מחוץ לממחנה⁸ וזהו צאת משה אל האهل יקומו כל באו האהלה⁹ וזהו כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האهل ודרבר עם משה¹⁰ וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האهل וקם כל העם והשתחחו איש פתח אהלו¹¹ ודבר יהוה אל משה פנים

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבניים בראשים וכתבי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשונים אשר שברת² והיה נכון לבקר ועלית בכקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר³ ואיש לא עללה עמוק ונס איש אל ירא בכל ההר נס סיני כאשר צוה יהוה אותו ויקח בידיו שני לחת אבניים וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא باسم יהוה⁶ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רוחם וחנון- ארך אפים ורב חסד ואמת⁷ נצח חסד לאלפים נשא- עון ופשע וחתאה ונקה לא נקקה- פקד עון אבותה על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל דבעים⁸ וימחר משה ויקר ארצתה וישראל⁹ ויאמר אם נא מצאתי חן בעניך אדרני לך נא אדרני בקרבונו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולהטה אתנו ונחלתנו¹⁰ ויאמר הנה

בעדה וידבר משה אליהם ³² ואחריו כן נגשו כל בני ישראל ויזום- את כל אשר דבר יהוה אותו בהדר סני ³³ ויכל משה מדבר אטם ויתן על פניו מסות ³⁴ ובבאו משה לפני יהוה לדבריו אותו יסיר את המسوות עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוח ³⁵ ורואו בני ישראל את פניו משה כי קרן עור פניו משה והשיב משה את המسوות על פניו עד באו לדבריו אותו

35 ויקhal משה את כל עדת בני ישראל--ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם ² ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדר שבת שבתו ליהוה כל העשה בו מלאכה ³ יומת לא תבערו אש בכל משబיכם ביום השבת ⁴ ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומות יהוה זהב וכסף ונחשת ⁶ ותכלת וארמנן ותולעת שני ושועזים ועורת אילם מאדים וערת תחשים ועצי שטים ⁸ ושמן למאור ובשים לשמן המשחה ולקטרת הסמים ⁹وابני שם--وابני מלאים לאפור ולהשן ¹⁰ וכל חכם לב בכם יבוא ויעשו את כל אשר צוה יהוה ¹¹ את המשכן--את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדרנו ¹² את הAaron ואת ברדיו את הכפרה ואת פרכת המスク ¹³ את השלחן ואת ברדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים ¹⁴ ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור ¹⁵ ואת מזבח הקטרת ואת ברדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתחה לפתח המשכן ¹⁶ את מזבח העלה ואת מבקר הנחתה אשר לו את ברדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו ¹⁷ את קלעי החצר את עמדיו ואת אדרניה ואת מסך שער החצר ¹⁸ את יתרת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם ¹⁹ את בוגדי השדר לשרת בקדש את בוגדי הקדש לאחרון הכהן ואת בוגדי בניו לכהן ²⁰ ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ²¹ ויבאו כל איש אשר נשא לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו הביאו את תרומות יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ובוגדי הקדש ³¹ ויקרא אליהם משה וישבו אליו אחרן וכל הנשאים

אנכי כרת ברית ננד כל ענק עשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך ²² שמור לך--את אשר אנכי מצוק היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפראי והחווי והיבוסי ²³ השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למקש בקרבך ²⁴ כי את מזבחתם תתצון ואת מזבחתם תשברון ואת אשריו תכרתון ²⁵ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנאומו אל קנא הוא ²⁶ פן תכרת ברית ליושב הארץ ונו אחרי אלהיהם וובחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו ²⁷ ולקחת מבנתי לבנייך ונו בנתוי אחרי אלהיהם והנו את בניך אחרי אלהיהם ²⁸ אלהי מסכה לא העשה לך ²⁹ את חן המצוות השמר--שבעת ימים תאכל מזחות אשר צויתך למועד חידש האביב כי בחדר האביב יצאת ממצדים ³⁰ כל פטר רחם לך וככל מנקד תוכר פטר שור ושה ³¹ ופטר חמוץ תפירה בשעה ואם לא תפירה וערפתו כל בכור בניך תפירה ולא יראו פניהם ³² ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחירות ובקץיר תשבת ³³ וחון שבעת תעשה לך בכורי קציר חתימים וחג האסוף--תקופת השנה ³⁴ שלש פעמים בשנה--יראה כל זוכרך את בני האדם יהוה אלהי ישראל ³⁵ כי אוריש נוים מפנייך ורחבתו את גבלך ולא יחמד איש את ארץך בעלתך לראות את פניהם יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה ³⁶ לא תשחט על חמץ דם זבחו ולא ילין לבקר זבח חג הפסח ³⁷ הראשית בכורי אדמתך תבייא כי עלי פי הדרבים האלה תבשל גדי בחלב אמו ³⁸ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי עלי פי הדרבים האלה כרתייך ברית--ואת ישראל ³⁹ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית--עשרה הדרבים ⁴⁰ ויהי ברורת משה מהר סיני ושני לחות העדת ביד משה ברדרתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו--בדברו אותו ⁴¹ וירא אהרן וכל בני ישראל את משה ונתה קרן עור פניו ויודאו מגשת אליו ויקרא אליהם משה וישבו אליו אחרן וכל הנשאים

22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדייב לב הביאו חה
 ונום וטבעת וכומו כל כל זחוב וכל איש אשר הנייה
 תנופת זהב ליהוה 23 וכל איש אשר נמצא אותו תכלת
 וארגמן ותולעת שני--ושׁ ועזים וערת אילים מאדמים
 וערת תחשים הביאו 24 כל מרדים תרומות כסף ונחשת
 הביאו את תרומות יהוה וכל איש אשר נמצא עצי שטים
 לכל מלאלכת העברדה--הביאו 25 וכל אשה המכמת לב
 בידיה טו ויביאו מטווה את התכלה ואת הארגמן את
 תולעת השני ואת השש 26 וכל הנשים--אשר נשא לבן
 אהנה בחכמה טו את העזים 27 והנשאים הביאו--את
 אبني השם ואת השמן למאור--ולשמנן המשחה ולקרתרת
 הרים 29 כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא
 לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה--
 הביאו בני ישראל נדבה ליהוה 30 ויאמר משה אל
 בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אוריה בן
 חור למטה יהודה 31 וימלא אותו רוח אלהים בחכמה
 בתבונה ובבדעת ובכיסף ובנחשת 32 ולחשב מוחשבת--
 לעשת בזחוב ובכיסף ובנחשת 33 ובחרשת אבן למלאת
 ובחרשת עץ לעשות בכל מלאלכת מוחשבת 34 וללהורת
 נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמרק למטה דין 35
 מלאכם חכמתם לב לעשות כל מלאלכת חרש וחשב
 ורקם בהכלת וארגמן בתולעת השני ובשש וארון
 עשי כל מלאה וחשי מוחשבת

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
 אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בחמה לדעת לעשת
 את כל מלאלכת עברת הקדרש--לכל אשר צוה יהוה
 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל
 איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו--כל אשר
 נשא לבו לקרבת אל המלאכה לעשת אתה 3 ויקחו
 מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל
 למלאכת עברת הקדרש--לעשת אתה והם הביאו אליו
 עוד נדבה--ביבקר בביבקר 4 ויבאו כל החכמים העשים
 את כל מלאלכת הקדש--איש איש מלאלכתו אשר
 מהה עשיים 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם
 להביא מדי העברדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת

שמות

הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן ¹⁵ וויעש את הבדים עצי שטים ויצף אותם זהב לשאת את השלחן ¹⁶ וויעש את הכללים אשר על השלחן את קערתו ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן-זהב טהור ¹⁷ וויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכיה וקנה-גבעיה כפתירה ופרחיה ממנה היו ¹⁸ וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני ¹⁹ שלשה גבעים משקדרים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדרים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה ²⁰ ובמנרה ארבעה גבעים משקדמים-כפתירה ופרחיה ²¹ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה--לששת הקנים היוצאים ממנה ²² כפתיריהם וקנתם ממנה היו כללה מקשה אחת זהב טהור ²³ וויעש את נרתיה שבעה ומלךיה ומהתיה זהב טהור ²⁴ ככר זהב טהור עשה אותה ואת כל כליה ²⁵ וויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמותים קמתו-מןנו היו קרנתיו ²⁶ ויצף אותו זהב טהור את גנו ואת קירתו סביב-וأت קרנתיו ווישע לו זר זהב סביב ²⁷ ושתי טבعت זהב עשה לו מתחת לו צרו על שתי צלעותיו על שני צדיו-- ללבתים לבדים לשאת אותו בהם ²⁸ וויעש את הבדים עצי שטים ויצף אותם זהב ²⁹ וויעש את שמן המשחה בברושים ואם בערמה הרכמים מהbor-משועה בכם

38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רוחבו רבוע ושלש אמות קמתו 2 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו--מןנו היו קרנתיו ויצףatto נחשת 3 ויעש את כל כל המזבח את הסרת ואת הייעם ואת המזוקת את המולנת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת 4 ויעש למזבח מכבר מעשה ראש נחשת תחת כרכבו מלמטה עד החציו 5 ויצק ארבע טבעת בארכע הקצוות--למכבר הנחשת בתים לבדים ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת 6 ויבא את הבדים בטבעת על צלעתה המזבח לשאת אותו בהם נבוב לחת עשה אותו 8 ויעש את הכיוור נחשת

המשכן-בירכתיים 29 והיו תואם מלמטה ויחדו יהיו
הימים אל ראשו אל הטעבת האחת כן עשה לשניהם
לשני המקיצעים 30 והוא שמנה קרשים ואדרנים כסף
ששנה עשר אדרנים-שני אדרנים שני אדרנים תחת הקרש
האחד 31 ווועש בריחיו עצי שיטום-חמסה לקרשי צלע
המשכן האחת 32 ווחמסה בריחם לקרשי צלע המשכן
השנייה ווחמסה בריחם לקרשי המשכן לירכתייםימה
וועש את הבריח התיכון לברחה בתוך הקרשים
מן הקצתה אל הקצתה 34 ואת הקרשים צפה זהב ואת
טבעתם עשה וזהב-בתים לביריחס וויצף את הבריחם
זהב 35 וויעש את הפרקת חכללה וארכמנן ותולעת שני
ושמשור מעשה החשב עשה אתה כרבים 36 וויעש לה
ארבעה עמודי שיטים וויצפם זהב וויהם זהב וויצק להם
ארבעה אדרני כסף 37 וויעש מסך לפתח האهل חכללה
וארמנן ותולעת שני וווש משור מעשה רקס 38 ואת
עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשייהם וחקיהם

37 ויעש בצלאל את הארון עצי שטים אמותים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו 2 וויצפהו
זהב טהור מבית ומוחץ ויעש לו זהב סביב 3 וויצק
לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעתהיו ושתי טבעת
על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנייה 4 ווועש
בבדי עצי שטים וויצפ אתם זהב 5 וויבא את הבדים
בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון 6 וויעש
כברחת זהב טהור אמותים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחהבה 7 וויעש שני כרבבים זהב מקשה עשה אתם משני
קצחות הכהפרת 8 כררוב אחד מקצת מזוה וכררוב אחד
מקצת מזוה מן הכהפרת עשה את הכרבים משני קצחותו
(קצחותיו) 9 וויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סכךים בכנפייהם על הכהפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכהפרת--הייו פנוי הכרבים 10 וויעש את השלחן עצי
שטים אמותים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו 11
וויצפ איזו זהב טהור וויעש לו זהב סביב 12 וויעש לו
מסגרת טפח סביב וויעש זר זהב למסגרתו סביב 13
וויצק לו ארבע טבעת זהב וויתן את הטבעת על ארבע
הבראים אשר לארבע בגלוין 14 לעםם המנסגרת בינו

מאות שקל ³⁰ וייעש בה את אדרני פתח אהל מועד ואת
מוזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל
כל' המזבח ³¹ ואת אדרני החצץ סביב ואת אדרני שער
החצץ ואת כל יתרת המשכן ואת כל יתרת החצץ
סביב

39 ומן התכלת ואֲרָנְמָן ותולעת השני עשו בנדי¹
שרד לשרת בקדש ויעשו את בנדי הקדש אשר לאחרן
אשר צוה יהוה את משה ² וייעש את האפר והב
תכלת ואֲרָנְמָן ותולעת שני--ווש משור ³ וירקעו
את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת
ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש--
מעשה חשב ⁴ כחתפת עשו לו חברה--על שני קצוצות
(קצוצות) חבר ⁵ ווחשב אפרתו אשר עליו ממננו הווא
כמעשיהם זהב תכלת ואֲרָנְמָן ותולעת שני ווש משור--
אשר צוה יהוה את משה ⁶ וייעשו את אבני השם
מסכת משבצת זהב מפתחת פתווי חותם על שמות
בני ישראל ⁷ וישם אתם על כחתפת האפר--אבני זכרון
לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ⁸ וייעש את
החسن מעשה חשב כמעשה אפר זהב תכלת ואֲרָנְמָן
ותולעת שני--ווש משור ⁹ רבוע היה כפול עשו את
החسن--זרת ארכו זורת רחבו כפול ¹⁰ וימלאו בו--
ארבעה טורי ابن טור אדם פטריה וכברקת--הטור
האחד ¹¹ והטור השני--נפק ספר ויהלם ¹² והטור
השלישי--לשם שבו ואחלמה ¹³ והטור הריביעי--
הרישיש שם וושפה מוסכת משבצת זהב במלאותם ¹⁴
והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתים עשרה--על
שמותם פתווי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט
יעשו על החسن שרשרת נבלת מעשה עבת זהב
טההור ¹⁶ וייעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב
ויתנו את שתי הטבעות על שני קצוצות החשן ¹⁷ ויתנו
שתי העבותות הזהב על שתי הטבעות--על קצוצות החשן
ויאת שתי קצוצות שתי העבותות נתנו על שתי המשבצות
ויתנו על כחתפת האפר אל מול פניו ¹⁹ וייעשו שתי
TeVuat זהב וישמו על שני קצוצות החשן על שפטו--
אשר אל עבר האפר ביתה ²⁰ וייעשו שתיTeVuat זהב
ויתנו על שתי כחתפות האפר מלמטה ממול פניו לעmeta

את כנו נחשת--בمرةת הצבאות אשר צבאו פתח
אהל מועד ⁹ וייעש את החצץ לפאת נגב זימנה קלע
החצץ שש משור מאה באמה ¹⁰ עמודיהם עשרים
ואדרניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשיוקיהם כטף ¹¹
ולפאת צפון מאה באמה--עמודיהם עשרים ואדרניהם
עשרים נחשת ווי העמודים וחשיוקיהם כטף ¹² ולפאת
ים קלעים חמשים באמה--עמודיהם עשרה ואדרניהם
עשרה ווי העמודים וחשיוקיהם כטף ¹³ ולפאת קדרמה
מורחה חמשים אמה ¹⁴ קלעים חמיש עשרה אמה אל
הכתר עמודיהם שלשה ואדרניהם שלשה ¹⁵ ולכתח
השנית מזה ומזה לשער החצץ קלעים חמיש שלשה ¹⁶ כל קלע
אמה עמודיהם שלשה ואדרניהם שלשה ¹⁷ והאדנים לעמודים נחשת ווי
החצץ סביב שיש משור ¹⁷ והאדנים לעמודים ראשיהם כטף ¹⁸ ומסך שער החצץ
העמודים וחשיוקיהם כטף וציפוי ראשייהם כטף ¹⁹ ומסך שער החצץ
מוחשיים כטף כל עמודי החצץ ¹⁸ ומסך שער החצץ
מעשה רקס--תכלת ואֲרָנְמָן ותולעת שני ווש משור
ועשרים אמה ארך וקומה ברוחב חמיש אמות לעmeta
קלעי החצץ ¹⁹ ועמודיהם ארבעה ואדרניהם ארבעה
נחשת וויהם כטף וציפוי ראשייהם וחשיוקיהם כטף ²⁰
וכיל היהת למשכן ולהחצץ סביב--נחשת ²¹ אלה
פקודי המשכן משבן העדרת אשר פקר על פי משה
عبدת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן ²² ובכצלאל
בן אוידי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה
יהוה את משה ²³ ואתו אלהי אב בן אחיסמך למטה דן--
חרש ווחשב ורקם בתכלת ואֲרָנְמָן ותולעת השני
ובשש ²⁴ כל זהוב העשו למלאה בכל מלאכת
הקדש--יוודי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע
מאות ושלשים שקל בקדש ²⁵ וכטף פקודי
העדה מאות ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים
שקל--בקדש ²⁶ בבקע לנילגת מהחצי השקל
בשקל הקדש--כלל העבר על הפקדים מבן עשרים
שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש
מאות וחמשים ²⁷ וירוי מאות ככר הקדש ל²⁸ ל²⁹ ל³⁰ ל³¹ ל³² ל³³ ל³⁴ ל³⁵ ל³⁶ ל³⁷ ל³⁸ ל³⁹ ל⁴⁰ ל⁴¹ ל⁴² ל⁴³ ל⁴⁴ ל⁴⁵ ל⁴⁶ ל⁴⁷ ל⁴⁸ ל⁴⁹ ל⁵⁰ ל⁵¹ ל⁵² ל⁵³ ל⁵⁴ ל⁵⁵ ל⁵⁶ ל⁵⁷ ל⁵⁸ ל⁵⁹ ל⁶⁰ ל⁶¹ ל⁶² ל⁶³ ל⁶⁴ ל⁶⁵ ל⁶⁶ ל⁶⁷ ל⁶⁸ ל⁶⁹ ל⁷⁰ ל⁷¹ ל⁷² ל⁷³ ל⁷⁴ ל⁷⁵ ל⁷⁶ ל⁷⁷ ל⁷⁸ ל⁷⁹ ל⁸⁰ ל⁸¹ ל⁸² ל⁸³ ל⁸⁴ ל⁸⁵ ל⁸⁶ ל⁸⁷ ל⁸⁸ ל⁸⁹ ל⁹⁰ ל⁹¹ ל⁹² ל⁹³ ל⁹⁴ ל⁹⁵ ל⁹⁶ ל⁹⁷ ל⁹⁸ ל⁹⁹ ל¹⁰⁰ ל¹⁰¹ ל¹⁰² ל¹⁰³ ל¹⁰⁴ ל¹⁰⁵ ל¹⁰⁶ ל¹⁰⁷ ל¹⁰⁸ ל¹⁰⁹ ל¹¹⁰ ל¹¹¹ ל¹¹² ל¹¹³ ל¹¹⁴ ל¹¹⁵ ל¹¹⁶ ל¹¹⁷ ל¹¹⁸ ל¹¹⁹ ל¹²⁰ ל¹²¹ ל¹²² ל¹²³ ל¹²⁴ ל¹²⁵ ל¹²⁶ ל¹²⁷ ל¹²⁸ ל¹²⁹ ל¹³⁰ ל¹³¹ ל¹³² ל¹³³ ל¹³⁴ ל¹³⁵ ל¹³⁶ ל¹³⁷ ל¹³⁸ ל¹³⁹ ל¹⁴⁰ ל¹⁴¹ ל¹⁴² ל¹⁴³ ל¹⁴⁴ ל¹⁴⁵ ל¹⁴⁶ ל¹⁴⁷ ל¹⁴⁸ ל¹⁴⁹ ל¹⁵⁰ ל¹⁵¹ ל¹⁵² ל¹⁵³ ל¹⁵⁴ ל¹⁵⁵ ל¹⁵⁶ ל¹⁵⁷ ל¹⁵⁸ ל¹⁵⁹ ל¹⁶⁰ ל¹⁶¹ ל¹⁶² ל¹⁶³ ל¹⁶⁴ ל¹⁶⁵ ל¹⁶⁶ ל¹⁶⁷ ל¹⁶⁸ ל¹⁶⁹ ל¹⁷⁰ ל¹⁷¹ ל¹⁷² ל¹⁷³ ל¹⁷⁴ ל¹⁷⁵ ל¹⁷⁶ ל¹⁷⁷ ל¹⁷⁸ ל¹⁷⁹ ל¹⁸⁰ ל¹⁸¹ ל¹⁸² ל¹⁸³ ל¹⁸⁴ ל¹⁸⁵ ל¹⁸⁶ ל¹⁸⁷ ל¹⁸⁸ ל¹⁸⁹ ל¹⁹⁰ ל¹⁹¹ ל¹⁹² ל¹⁹³ ל¹⁹⁴ ל¹⁹⁵ ל¹⁹⁶ ל¹⁹⁷ ל¹⁹⁸ ל¹⁹⁹ ל²⁰⁰ ל²⁰¹ ל²⁰² ל²⁰³ ל²⁰⁴ ל²⁰⁵ ל²⁰⁶ ל²⁰⁷ ל²⁰⁸ ל²⁰⁹ ל²¹⁰ ל²¹¹ ל²¹² ל²¹³ ל²¹⁴ ל²¹⁵ ל²¹⁶ ל²¹⁷ ל²¹⁸ ל²¹⁹ ל²²⁰ ל²²¹ ל²²² ל²²³ ל²²⁴ ל²²⁵ ל²²⁶ ל²²⁷ ל²²⁸ ל²²⁹ ל²³⁰ ל²³¹ ל²³² ל²³³ ל²³⁴ ל²³⁵ ל²³⁶ ל²³⁷ ל²³⁸ ל²³⁹ ל²⁴⁰ ל²⁴¹ ל²⁴² ל²⁴³ ל²⁴⁴ ל²⁴⁵ ל²⁴⁶ ל²⁴⁷ ל²⁴⁸ ל²⁴⁹ ל²⁵⁰ ל²⁵¹ ל²⁵² ל²⁵³ ל²⁵⁴ ל²⁵⁵ ל²⁵⁶ ל²⁵⁷ ל²⁵⁸ ל²⁵⁹ ל²⁶⁰ ל²⁶¹ ל²⁶² ל²⁶³ ל²⁶⁴ ל²⁶⁵ ל²⁶⁶ ל²⁶⁷ ל²⁶⁸ ל²⁶⁹ ל²⁷⁰ ל²⁷¹ ל²⁷² ל²⁷³ ל²⁷⁴ ל²⁷⁵ ל²⁷⁶ ל²⁷⁷ ל²⁷⁸ ל²⁷⁹ ל²⁸⁰ ל²⁸¹ ל²⁸² ל²⁸³ ל²⁸⁴ ל²⁸⁵ ל²⁸⁶ ל²⁸⁷ ל²⁸⁸ ל²⁸⁹ ל²⁹⁰ ל²⁹¹ ל²⁹² ל²⁹³ ל²⁹⁴ ל²⁹⁵ ל²⁹⁶ ל²⁹⁷ ל²⁹⁸ ל²⁹⁹ ל³⁰⁰ ל³⁰¹ ל³⁰² ל³⁰³ ל³⁰⁴ ל³⁰⁵ ל³⁰⁶ ל³⁰⁷ ל³⁰⁸ ל³⁰⁹ ל³¹⁰ ל³¹¹ ל³¹² ל³¹³ ל³¹⁴ ל³¹⁵ ל³¹⁶ ל³¹⁷ ל³¹⁸ ל³¹⁹ ל³²⁰ ל³²¹ ל³²² ל³²³ ל³²⁴ ל³²⁵ ל³²⁶ ל³²⁷ ל³²⁸ ל³²⁹ ל³³⁰ ל³³¹ ל³³² ל³³³ ל³³⁴ ל³³⁵ ל³³⁶ ל³³⁷ ל³³⁸ ל³³⁹ ל³⁴⁰ ל³⁴¹ ל³⁴² ל³⁴³ ל³⁴⁴ ל³⁴⁵ ל³⁴⁶ ל³⁴⁷ ל³⁴⁸ ל³⁴⁹ ל³⁵⁰ ל³⁵¹ ל³⁵² ל³⁵³ ל³⁵⁴ ל³⁵⁵ ל³⁵⁶ ל³⁵⁷ ל³⁵⁸ ל³⁵⁹ ל³⁶⁰ ל³⁶¹ ל³⁶² ל³⁶³ ל³⁶⁴ ל³⁶⁵ ל³⁶⁶ ל³⁶⁷ ל³⁶⁸ ל³⁶⁹ ל³⁷⁰ ל³⁷¹ ל³⁷² ל³⁷³ ל³⁷⁴ ל³⁷⁵ ל³⁷⁶ ל³⁷⁷ ל³⁷⁸ ל³⁷⁹ ל³⁸⁰ ל³⁸¹ ל³⁸² ל³⁸³ ל³⁸⁴ ל³⁸⁵ ל³⁸⁶ ל³⁸⁷ ל³⁸⁸ ל³⁸⁹ ל³⁹⁰ ל³⁹¹ ל³⁹² ל³⁹³ ל³⁹⁴ ל³⁹⁵ ל³⁹⁶ ל³⁹⁷ ל³⁹⁸ ל³⁹⁹ ל⁴⁰⁰ ל⁴⁰¹ ל⁴⁰² ל⁴⁰³ ל⁴⁰⁴ ל⁴⁰⁵ ל⁴⁰⁶ ל⁴⁰⁷ ל⁴⁰⁸ ל⁴⁰⁹ ל⁴¹⁰ ל⁴¹¹ ל⁴¹² ל⁴¹³ ל⁴¹⁴ ל⁴¹⁵ ל⁴¹⁶ ל⁴¹⁷ ל⁴¹⁸ ל⁴¹⁹ ל⁴²⁰ ל⁴²¹ ל⁴²² ל⁴²³ ל⁴²⁴ ל⁴²⁵ ל⁴²⁶ ל⁴²⁷ ל⁴²⁸ ל⁴²⁹ ל⁴³⁰ ל⁴³¹ ל⁴³² ל⁴³³ ל⁴³⁴ ל⁴³⁵ ל⁴³⁶ ל⁴³⁷ ל⁴³⁸ ל⁴³⁹ ל⁴⁴⁰ ל⁴⁴¹ ל⁴⁴² ל⁴⁴³ ל⁴⁴⁴ ל⁴⁴⁵ ל⁴⁴⁶ ל⁴⁴⁷ ל⁴⁴⁸ ל⁴⁴⁹ ל⁴⁵⁰ ל⁴⁵¹ ל⁴⁵² ל⁴⁵³ ל⁴⁵⁴ ל⁴⁵⁵ ל⁴⁵⁶ ל⁴⁵⁷ ל⁴⁵⁸ ל⁴⁵⁹ ל⁴⁶⁰ ל⁴⁶¹ ל⁴⁶² ל⁴⁶³ ל⁴⁶⁴ ל⁴⁶⁵ ל⁴⁶⁶ ל⁴⁶⁷ ל⁴⁶⁸ ל⁴⁶⁹ ל⁴⁷⁰ ל⁴⁷¹ ל⁴⁷² ל⁴⁷³ ל⁴⁷⁴ ל⁴⁷⁵ ל⁴⁷⁶ ל⁴⁷⁷ ל⁴⁷⁸ ל⁴⁷⁹ ל⁴⁸⁰ ל⁴⁸¹ ל⁴⁸² ל⁴⁸³ ל⁴⁸⁴ ל⁴⁸⁵ ל⁴⁸⁶ ל⁴⁸⁷ ל⁴⁸⁸ ל⁴⁸⁹ ל⁴⁹⁰ ל⁴⁹¹ ל⁴⁹² ל⁴⁹³ ל⁴⁹⁴ ל⁴⁹⁵ ל⁴⁹⁶ ל⁴⁹⁷ ל⁴⁹⁸ ל⁴⁹⁹ ל⁵⁰⁰ ל⁵⁰¹ ל⁵⁰² ל⁵⁰³ ל⁵⁰⁴ ל⁵⁰⁵ ל⁵⁰⁶ ל⁵⁰⁷ ל⁵⁰⁸ ל⁵⁰⁹ ל⁵¹⁰ ל⁵¹¹ ל⁵¹² ל⁵¹³ ל⁵¹⁴ ל⁵¹⁵ ל⁵¹⁶ ל⁵¹⁷ ל⁵¹⁸ ל⁵¹⁹ ל⁵²⁰ ל⁵²¹ ל⁵²² ל⁵²³ ל⁵²⁴ ל⁵²⁵ ל⁵²⁶ ל⁵²⁷ ל⁵²⁸ ל⁵²⁹ ל⁵³⁰ ל⁵³¹ ל⁵³² ל⁵³³ ל⁵³⁴ ל⁵³⁵ ל⁵³⁶ ל⁵³⁷ ל⁵³⁸ ל⁵³⁹ ל⁵⁴⁰ ל⁵⁴¹ ל⁵⁴² ל⁵⁴³ ל⁵⁴⁴ ל⁵⁴⁵ ל⁵⁴⁶ ל⁵⁴⁷ ל⁵⁴⁸ ל⁵⁴⁹ ל⁵⁵⁰ ל⁵⁵¹ ל⁵⁵² ל⁵⁵³ ל⁵⁵⁴ ל⁵⁵⁵ ל⁵⁵⁶ ל⁵⁵⁷ ל⁵⁵⁸ ל⁵⁵⁹ ל⁵⁶⁰ ל⁵⁶¹ ל⁵⁶² ל⁵⁶³ ל⁵⁶⁴ ל⁵⁶⁵ ל⁵⁶⁶ ל⁵⁶⁷ ל⁵⁶⁸ ל⁵⁶⁹ ל⁵⁷⁰ ל⁵⁷¹ ל⁵⁷² ל⁵⁷³ ל⁵⁷⁴ ל⁵⁷⁵ ל⁵⁷⁶ ל⁵⁷⁷ ל⁵⁷⁸ ל⁵⁷⁹ ל⁵⁸⁰ ל⁵⁸¹ ל⁵⁸² ל⁵⁸³ ל⁵⁸⁴ ל⁵⁸⁵ ל⁵⁸⁶ ל⁵⁸⁷ ל⁵⁸⁸ ל⁵⁸⁹ ל⁵⁹⁰ ל⁵⁹¹ ל⁵⁹² ל⁵⁹³ ל⁵⁹⁴ ל⁵⁹⁵ ל⁵⁹⁶ ל⁵⁹⁷ ל⁵⁹⁸ ל⁵⁹⁹ ל⁶⁰⁰ ל⁶⁰¹ ל⁶⁰² ל⁶⁰³ ל⁶⁰⁴ ל⁶⁰⁵ ל⁶⁰⁶ ל⁶⁰⁷ ל⁶⁰⁸ ל⁶⁰⁹ ל⁶¹⁰ ל⁶¹¹ ל⁶¹² ל⁶¹³ ל⁶¹⁴ ל⁶¹⁵ ל⁶¹⁶ ל⁶¹⁷ ל⁶¹⁸ ל⁶¹⁹ ל⁶²⁰ ל⁶²¹ ל⁶²² ל⁶²³ ל⁶²⁴ ל⁶²⁵ ל⁶²⁶ ל⁶²⁷ ל⁶²⁸ ל⁶²⁹ ל⁶³⁰ ל⁶³¹ ל⁶³² ל⁶³³ ל⁶³⁴ ל⁶³⁵ ל⁶³⁶ ל⁶³⁷ ל⁶³⁸ ל⁶³⁹ ל⁶⁴⁰ ל⁶⁴¹ ל⁶⁴² ל⁶⁴³ ל⁶⁴⁴ ל⁶⁴⁵ ל⁶⁴⁶ ל⁶⁴⁷ ל⁶⁴⁸ ל⁶⁴⁹ ל⁶⁵⁰ ל⁶⁵¹ ל⁶⁵² ל⁶⁵³ ל⁶⁵⁴ ל⁶⁵⁵ ל⁶⁵⁶ ל⁶⁵⁷ ל⁶⁵⁸ ל⁶⁵⁹ ל⁶⁶⁰ ל⁶⁶¹ ל⁶⁶² ל⁶⁶³ ל⁶⁶⁴ ל⁶⁶⁵ ל⁶⁶⁶ ל⁶⁶⁷ ל⁶⁶⁸ ל⁶⁶⁹ ל⁶⁷⁰ ל⁶⁷¹ ל⁶⁷² ל⁶⁷³ ל⁶⁷⁴ ל⁶⁷⁵ ל⁶⁷⁶ ל⁶⁷⁷ ל⁶⁷⁸ ל⁶⁷⁹ ל⁶⁸⁰ ל⁶⁸¹ ל⁶⁸² ל⁶⁸³ ל⁶⁸⁴ ל⁶⁸⁵ ל⁶⁸⁶ ל⁶⁸⁷ ל⁶⁸⁸ ל⁶⁸⁹ ל⁶⁹⁰ ל⁶⁹¹ ל⁶⁹² ל⁶⁹³ ל⁶⁹⁴ ל⁶⁹⁵ ל⁶⁹⁶ ל⁶⁹⁷ ל⁶⁹⁸ ל⁶⁹⁹ ל⁷⁰⁰ ל⁷⁰¹ ל⁷⁰² ל⁷⁰³ ל⁷⁰⁴ ל⁷⁰⁵ ל⁷⁰⁶ ל⁷⁰⁷ ל⁷⁰⁸ ל⁷⁰⁹ ל⁷¹⁰ ל⁷¹¹ ל⁷¹² ל⁷¹³ ל⁷¹⁴ ל⁷¹⁵ ל⁷¹⁶ ל⁷¹⁷ ל⁷¹⁸ ל⁷¹⁹ ל⁷²⁰ ל⁷²¹ ל⁷²² ל⁷²³ ל⁷²⁴ ל⁷²⁵ ל⁷²⁶ ל⁷²⁷ ל⁷²⁸ ל⁷²⁹ ל⁷³⁰ ל⁷³¹ ל⁷³² ל⁷³³ ל⁷³⁴ ל⁷³⁵ ל⁷³⁶ ל⁷³⁷ ל⁷³⁸ ל⁷³⁹ ל⁷⁴⁰ ל⁷⁴¹ ל⁷⁴² ל⁷⁴³ ל⁷⁴⁴ ל⁷⁴⁵ ל⁷⁴⁶ ל⁷⁴⁷ ל⁷⁴⁸ ל⁷⁴⁹ ל⁷⁵⁰ ל⁷⁵¹ ל⁷⁵² ל⁷⁵³ ל⁷⁵⁴ ל⁷⁵⁵ ל⁷⁵⁶ ל⁷⁵⁷ ל⁷⁵⁸ ל⁷⁵⁹ ל⁷⁶⁰ ל⁷⁶¹ ל⁷⁶² ל⁷⁶³ ל⁷⁶⁴ ל⁷⁶⁵ ל⁷⁶⁶ ל⁷⁶⁷ ל⁷⁶⁸ ל⁷⁶⁹ ל⁷⁷⁰ ל⁷⁷¹ ל⁷⁷² ל⁷⁷³ ל⁷⁷⁴ ל⁷⁷⁵ ל⁷⁷⁶ ל⁷⁷⁷ ל⁷⁷⁸ ל⁷⁷⁹ ל⁷⁸⁰ ל⁷⁸¹ ל⁷⁸² ל⁷⁸³ ל⁷⁸⁴ ל⁷⁸⁵ ל⁷⁸⁶ ל⁷⁸⁷ ל⁷⁸⁸ ל⁷⁸⁹ ל⁷⁹⁰ ל⁷⁹¹ ל⁷⁹² ל⁷⁹³ ל⁷⁹⁴ ל⁷⁹⁵ ל⁷⁹⁶ ל⁷⁹⁷ ל⁷⁹⁸ ל⁷⁹⁹ ל⁸⁰⁰ ל⁸⁰¹ ל⁸⁰² ל⁸⁰³ ל⁸⁰⁴ ל⁸⁰⁵ ל⁸⁰⁶ ל⁸⁰⁷ ל⁸⁰⁸ ל⁸⁰⁹ ל⁸¹⁰ ל⁸¹¹ ל⁸¹² ל⁸¹³ ל⁸¹⁴ ל⁸¹⁵ ל⁸¹⁶ ל⁸¹⁷ ל⁸¹⁸ ל⁸¹⁹ ל⁸²⁰ ל⁸²¹ ל⁸²² ל⁸²³ ל⁸²⁴ ל⁸²⁵ ל⁸²⁶ ל⁸²⁷ ל⁸²⁸ ל⁸²⁹ ל⁸³⁰ ל⁸³¹ ל⁸³² ל⁸³³ ל⁸³⁴ ל⁸³⁵ ל⁸³⁶ ל⁸³⁷ ל⁸³⁸ ל⁸³⁹ ל⁸⁴⁰ ל⁸⁴¹ ל⁸⁴² ל⁸⁴³ ל⁸⁴⁴ ל⁸⁴⁵ ל⁸⁴⁶ ל⁸⁴⁷ ל⁸⁴⁸ ל⁸⁴⁹ ל⁸⁵⁰ ל⁸⁵¹ ל⁸⁵² ל⁸⁵³ ל⁸⁵⁴ ל⁸⁵⁵ ל⁸⁵⁶ ל⁸⁵⁷ ל⁸⁵⁸ ל⁸⁵⁹ ל⁸⁶⁰ ל⁸⁶¹ ל⁸⁶² ל⁸⁶³ ל⁸⁶⁴ ל⁸⁶⁵ ל⁸⁶⁶ ל⁸⁶⁷ ל⁸⁶⁸ ל⁸⁶⁹ ל⁸⁷⁰ ל⁸⁷¹ ל⁸⁷² ל⁸⁷³ ל⁸⁷⁴ ל⁸⁷⁵ ל⁸⁷⁶ ל⁸⁷⁷ ל⁸⁷⁸ ל⁸⁷⁹ ל⁸⁸⁰ ל⁸⁸¹ ל⁸⁸² ל⁸⁸³ ל⁸⁸⁴ ל⁸⁸⁵ ל⁸⁸⁶ ל⁸⁸⁷ ל⁸⁸⁸ ל⁸⁸⁹ ל⁸⁹⁰ ל⁸⁹¹ ל⁸⁹² ל⁸⁹³ ל⁸⁹⁴ ל⁸⁹⁵ ל⁸⁹⁶ ל⁸⁹⁷ ל⁸⁹⁸ ל⁸⁹⁹ ל⁹⁰⁰ ל⁹⁰¹ ל⁹⁰² ל⁹⁰³ ל⁹⁰⁴ ל⁹⁰⁵ ל⁹⁰⁶ ל⁹⁰⁷ ל⁹⁰⁸ ל⁹⁰⁹ ל⁹¹⁰ ל⁹¹¹ ל⁹¹² ל⁹¹³ ל⁹¹⁴ ל⁹¹⁵ ל⁹¹⁶ ל⁹¹⁷ ל⁹¹⁸ ל⁹¹⁹ ל⁹²⁰ ל⁹²¹ ל⁹²² ל⁹²³ ל⁹²⁴ ל⁹²⁵ ל⁹²⁶ ל⁹²⁷ ל⁹²⁸ ל⁹²⁹ ל⁹³⁰ ל⁹³¹ ל⁹³² ל⁹³³ ל⁹³⁴ ל⁹³⁵ ל⁹³⁶ ל⁹³⁷ ל⁹³⁸ ל⁹³⁹ ל⁹⁴⁰ ל⁹⁴¹ ל⁹⁴² ל⁹⁴³ ל⁹⁴⁴ ל⁹⁴⁵ ל⁹⁴⁶ ל⁹⁴⁷ ל⁹⁴⁸ ל⁹⁴⁹ ל⁹⁵⁰ ל⁹⁵¹ ל⁹⁵² ל⁹⁵³ ל⁹⁵⁴ ל⁹⁵⁵ ל⁹⁵⁶ ל⁹⁵⁷ ל⁹⁵⁸ ל⁹⁵⁹ ל⁹⁶⁰ ל⁹⁶¹ ל⁹⁶² ל⁹⁶³ ל⁹⁶⁴ ל⁹⁶⁵ ל⁹⁶⁶ ל⁹⁶⁷ ל⁹⁶⁸ ל⁹⁶⁹ ל⁹⁷⁰ ל⁹⁷¹ ל⁹⁷² ל⁹⁷³ ל⁹⁷⁴ ל⁹⁷⁵ ל⁹⁷⁶ ל⁹⁷⁷ ל⁹⁷⁸ ל⁹⁷⁹ ל⁹⁸⁰ ל⁹⁸¹ ל⁹⁸² ל⁹⁸³ ל⁹⁸⁴ ל⁹⁸⁵ ל⁹⁸⁶ ל⁹⁸⁷ ל⁹⁸⁸ ל⁹⁸⁹ ל⁹⁹⁰ ל⁹⁹¹ ל⁹⁹² ל⁹⁹³ ל⁹⁹⁴ ל⁹⁹⁵ ל⁹⁹⁶ ל⁹⁹⁷ ל⁹⁹⁸ ל⁹⁹⁹ ל¹⁰⁰⁰ ל¹⁰⁰¹ ל¹⁰⁰² ל¹⁰⁰³ ל¹⁰⁰⁴ ל¹⁰⁰⁵ ל¹⁰⁰⁶ ל¹⁰⁰⁷ ל¹⁰⁰⁸ ל¹⁰⁰⁹ ל¹⁰⁰¹⁰ ל¹⁰⁰¹¹ ל¹⁰⁰¹² ל¹⁰⁰¹³ ל¹⁰⁰¹⁴ ל¹⁰⁰¹⁵ ל¹⁰⁰¹⁶ ל¹⁰⁰¹⁷ ל¹⁰⁰¹⁸ ל¹⁰⁰¹⁹ ל¹⁰⁰²⁰ ל¹⁰⁰²¹ ל¹⁰⁰²² ל¹⁰⁰²³ ל¹⁰⁰²⁴ ל¹⁰⁰²⁵ ל¹⁰⁰²⁶ ל¹⁰⁰²⁷ ל¹⁰⁰²⁸ ל¹⁰⁰²⁹ ל¹⁰⁰³⁰ ל¹⁰⁰³¹ ל¹⁰⁰³² ל¹⁰⁰³³ ל¹⁰⁰³⁴ ל¹⁰⁰³⁵ ל¹⁰⁰³⁶ ל¹⁰⁰³⁷ ל¹⁰⁰³⁸ ל¹⁰⁰³⁹ ל¹⁰⁰⁴⁰ ל¹⁰⁰⁴¹ ל¹⁰⁰⁴² ל¹⁰⁰⁴³ ל¹⁰⁰⁴⁴ ל¹⁰⁰⁴⁵ ל¹⁰⁰⁴⁶ ל¹⁰⁰⁴⁷ ל¹⁰⁰⁴⁸ ל¹⁰⁰⁴⁹ ל¹⁰⁰⁵⁰ ל¹⁰⁰⁵¹ ל¹⁰⁰⁵² ל¹⁰⁰⁵³ ל¹⁰⁰⁵⁴ ל¹⁰⁰⁵⁵ ל¹⁰⁰⁵⁶ ל¹⁰⁰⁵⁷ ל¹⁰⁰⁵⁸ ל¹⁰⁰⁵⁹ ל¹⁰⁰⁶⁰ ל¹⁰⁰⁶¹ ל¹⁰⁰⁶² ל

40 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ביום החדרש הראשון באחד לחדר תקים את משכן אהל מועד ³ ושם את ארון העדות וסכת על הארון את הפרכה ⁴ והכאת את השלחן ⁵ ונתחת את מזבח את המנרה והעלית את נרתיה ⁶ ונתחת את מזבח הזובב לקטרת לפני ארון העדות ושם את מסך הפתחה למשכן ⁶ ונתחת את מזבח הعلלה לפני פנים המשכן אהל מועד ⁷ ונתחת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתחת שם מים ⁸ ושם את החצר סביב ונתחת את מסך שער החצר ⁹ ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אותו ואת כל כליו והוא קדש ¹⁰ ומשות את מזבח הعلלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והוא קדש קדשים ומשות את הכיר ואת כנו וקדשת אותו ¹¹ ובקרבתה את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצתם אתם בימים ¹² והלבשתם את אהרן את בנדי הקדש ומשחתם אתו וקדשתם אותו וכחן ל' ¹⁴ ואת בניו תקריב והלבשתם אתם כתנת ¹⁵ ומשותם אתם כאשר משחתם את אביהם וכחנו ל' והיתה להו להם משחתם לכהנת עולם-- לדריהם ¹⁶ ויעש משה לכל אשר צוה יהוה אותו--כן עשה ¹⁷ וייחיו בחדר הראישון ויתן את בריחיו ויקם את חדש הוקם המשכן ¹⁸ ויקם משה את המשכן ויתן את ארנייו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו ¹⁹ ויפרשב את אהל על המשכן וישם את מכסה אהל עליו מלמעלה--כאשר צוה יהוה את משה ²⁰ ויקח ויתן את העדות אל הארון וישם את הבדים על הארון ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה ויביא את אהרן אל המשכן וישם את פרכת המסך ²¹ ויסך על ארון העדרות--כאשר צוה יהוה את משה ²² ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת ²³ ויערכ עליו ערך לחם לפני יהוה-- כאשר צוה יהוה את משה ²⁴ וישם את המנרה באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה ²⁵ ויעל הנרתת לפני יהוה--כאשר צוה יהוה את משה ²⁶ וישם את מזבח הזובב באهل מועד לפני הפרכת ²⁷ ויקטר עליו קטרת סמים--כאשר צוה יהוה את משה ²⁸ וישם את מזבחתו--ממעל לחשב האפד ²¹ וירכסו את החשן משבעתו אל טבעת האפד בפזיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יוזח החשן מעל המעיל האפד--כאשר צוה יהוה את משה ²² ויעש את מעיל האפד מעשה אריג כליל תכלת ²³ ופי המuil בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע ²⁴ ויעשו על שלו המuil רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני--משור ²⁵ ויעשו פעמי המuil סביב--בתוך הרמנים ²⁶ פעמן ורמן פעמן ורמן על שלו המuil סביב לשורת כאשר צוה יהוה לבניו ²⁷ ויעשו את הכתנת ששה מעשה אריג לאהרן את משה ²⁷ ויעשו את המצנפת ששה ואת פארוי המגבעת ששה ואת מכנסי הבד שמשור ²⁹ ואת האבנט שמשור ותכלת וארגמן ותולעת שני--משעה רקס כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ ויעשו את ציון נור הקדש וחב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחוי חותם--קדש ליהוה ³¹ ויתנו עליו פטיל תכלת לחת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה ³² ותכלל--כל עברת משכן אשר צוה יהוה את ממשור ³³ ויביאו את המשכן אל משה את אהל מועד ויעשו בני ישראל--ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו ³³ ויביאו את המשכן אל משה את אהל ואת כל קרסיו קרסיו בריחו ועמדיו ואדרנו ³⁴ ואת מכסה ערתה האילים המתדים ואת מכסה ערתה התחשים ואת פרכת המסך ³⁵ את ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת ³⁶ את השלחן את כל כליו ואת לחים הפונים ³⁷ את המנרה הטהורה את נרתיה נרת המעדכה--וاثת כל כליה ואת שמן המאור ³⁸ ואת מזבח הזובב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח אהל ³⁹ את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו ⁴⁰ את קלעי החצר את עמדיה ואת אדרניה ואת המסך לשער החצר את מוטריו ויתדרתיה ואת כל כל עבדת המשכן--לאהל מועד ⁴¹ את בנדי השדר לשורת בקדש את בנדי הקדש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכחן ⁴² ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה ⁴³ וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה--כאשר צוה יהוה כן עשו ויבדק אתם משה

מסך הפתח למשכן ²⁹ ואת מזבח העלה שם פתח
משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה--
כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ וישם את הכהר בין אהל
מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה ³¹ ורחצנו
מןנו משה ואהרן ובנוו את ידיהם ואת רגליויהם ³²
בבאים אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח--ירחצנו
כאשר צוה יהוה את משה ³³ ויקם את החצר סביב
למשכן ולמזבח ויתן אה מסך שער החצר ויכל משה
את המלאכה ³⁴ ויקס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה
מלא את המשכן ³⁵ ולא יוכל משה לבוא אל אהל
מועד--כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן
³⁶ ובהעלוות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
מסעיהם ³⁷ ואם לא יעליה הענן--ולא יסעו עד יום
העלתו ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
ללילה בו--לענין כל בית ישראל בכל מסעיהם

וַיָּקֹרֶא

המזבחה--אשה ריח ניחח ליהוה 3 והנותרת מן
המנחה--לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה 4
וכי תקרב קרבן מנחה נאפה הנור--סלת חלות מצט
בלולות בשמן ורקיין מצות משחים בשמן 5 ואם מנחה
על המחבת קרבןך--סלת בלילה בשמן מצה תהיה 6
פתחות אתה פתים וייצקת עליה שמן מנחה הווא 7
מנחה מרחשת קרבןך--סלת בשמן העשה 8 והבאאת
אתה המנחה אשר יעשה מלאה--ליהוה והקריבת אל
הכהן והגינה אל המזבח 9 ווהרים הכהן מן המנחה
את אוכרתה ותקשיר המזבחה--אשה ריח ניחח ליהוה
הכהן והגינה אל המזבחה--לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה 10 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה--לא
העשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטריו ממנה
אשה ליהוה 11 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל
המזבח לא יعلו לריח ניחח 12 וכל קרבן מנהתך
במליח ומילח ולא תשכית מליח ברית אלハイך מעל
מנחתך על כל קרבןך תקריב מליח 13 ואם תקריב
מנחה בכורים ליהוה--אביב קלוי באש גרש כרמל
תקריב את מנהת בכוריך 15 ונחת עלייה שמן ושמנת
עליה לבנה מנהה הווא 16 ותקשיר הכהן את אוכרתת
מגנשיה וממשנה על כל לבנטה--אשה ליהוה

3 וְאַمְזֵבֶת שְׁלָמִים קָרְבָּנוּ—אֲם מִן הַבָּקָר הוּא מִקְרָב
אֲם זָכָר אֲם נִקְבָּה תְּמִימִים יָקְרָבָנוּ לִפְנֵי יְהוָה ² וּסְמִךְ
יָדוֹ עַל רַאשׁ קָרְבָּנוּ וְשַׁחַטְוּ פָתָח אַهֲלָל מוֹעֵד וּרְקֻן בְּנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל המזבח—סְבִיב ³ וּהַקָּרֵב
מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לִיהוָה—אֶת הַחֶלְבָּן הַמְכֻסָּה אֶת
הַקָּרֵב וְאֶת כָּל הַחֶלְבָּן אֲשֶׁר עַל הַקָּרֵב ⁴ וְאֶת שְׁתִּי
הַכְּלִילָה וְאֶת הַחֶלְבָּן אֲשֶׁר עַל הָלוּחָה אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֶת
הַיְתָרָה עַל הַכְּבָד עַל הַכְּלִילָה יִסְרָנָה ⁵ וּהַקְטִירָה אֶת
בְּנֵי אַהֲרֹן המזבחה עַל הַעֲלָה אֲשֶׁר עַל הַעֲצִים אֲשֶׁר
עַל הַאֲשָׁר—אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַח לִיהוָה ⁶ וְאֲם מִן הַצָּאן קָרְבָּנוּ
לִזְבֹּחַ שְׁלָמִים לִיהוָה—זָכָר אוֹ נִקְבָּה תְּמִימִים יָקְרָבָנוּ ⁷
אֲם כִּשְׁבָּה הוּא מִקְרָב אֶת קָרְבָּנוּ—וּהַקָּרֵב אֶת לִפְנֵי
יְהוָה ⁸ וּסְמִיךְ אֶת יָדוֹ עַל רַאשׁ קָרְבָּנוּ וְשַׁחַט אֶת לִפְנֵי
אַהֲלָל מוֹעֵד וּרְקֻן בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת דָמוֹ עַל המזבח—סְבִיב
וּהַקָּרֵב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לִיהוָה—חַלְבוֹ הַאֲלִיהָ ⁹

1 וַיָּקֹרֶא אֵלָיו מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיכָם מִאָהָל מוֹעֵד
לְאַמְرֵד **2** דְּבָרָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתָם אֲלֵיכֶם אָדָם
כִּי יִקְרַב מִכֶּם קָרְבָּן לִיהוָה--מִن הַבְּהֻמָּה מִן הַבָּקָר
וּמִן הַצְּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּנְכֶם **3** אֶם עַלְּהَا קָרְבָּנוּ
מִן הַבָּקָר זֶכֶר תָּמִים יִקְרִיבָנָו אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
יִקְרִיב אָתוּ לְרִצְנָו לִפְנֵי יְהוָה **4** וְסָמֵךְ יְדוֹ עַל רָאשׁ
הַעֲלָה וּנְرָצֶחֶת לוֹ לְכִפּוֹר עַלְיוֹ **5** וּשְׁחַטָּת אֶת בָּנֵן הַבָּקָר
לִפְנֵי יְהוָה וְהַקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וּזְרוּ
אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד **6**
וְהַפְּשִׁיט אֶת הַעֲלָה וְנְתַחַת אֶת הַדָּם **7** וְנִתְנַנוּ בְנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲן אֲשֶׁר-עַל הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁרָכוּ עַצְימָם עַל הַאֲשָׁר **8**
וּעְרְכוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתִיחָה אֶת הַרְאָשָׁה וְאֶת
הַפְּדָר--עַל הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל הַאֲשָׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ **9**
וּקְרָבוּ וּכְרָעִיו יִרְחַץ בְּמִים וּהַקְטִיר הַכֹּהֲן אֶת הַכֶּל
הַמִּזְבֵּחַ עַלְּהָאָשָׁה רִיחַ נִיחֹוח לִיהוָה **10** וְאֶם מִן הַצְּאן
קָרְבָּנוּ מִן הַכְּשָׁבִים אוּמִן הַעֲזִים לְעַלְהָאָשָׁה--זֶכֶר תָּמִים
יִקְרִיבָנָו **11** וּשְׁחַטָּת אֶת יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפָנָה--לִפְנֵי
יְהוָה וּזְרוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ--
סְבִיב **12** גַּנְתָּח אֶת הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל הַאֲשָׁר פְּדָרָיו וּעְרָכָ
הַכֹּהֲן אֶת הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל הַאֲשָׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ
13 וּהַקְרִיב וּהַכְּרָעִים יִרְחַץ בְּמִים וּהַקְטִיר הַכֹּהֲן אֶת
הַכֶּל וּהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ--עַלְּהָאָשָׁה רִיחַ נִיחֹוח
לִיהוָה **14** וְאֶם מִן הַעֲופָרָה עַלְּהָאָשָׁה קָרְבָּנוּ לִיהוָה וּהַקְרִיב מִן
הַתְּרִיסִים אוּמִן בְּנֵי הַיּוֹנָה--אֶת קָרְבָּנוּ **15** וּהַקְרִיבוּ הַכֹּהֲן
אֶל הַמִּזְבֵּחַ וּמֶלֶךְ אֶת רָאשׁוֹ וּהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וּנְמִצָּה
דָּמוֹ עַל קוֹרֵב הַמִּזְבֵּחַ **16** וּהַסִּיר אֶת מְרָאָתוֹ בְּנִצְתָּה
וְהַשְׁלִיךְ אֶת הַעֲצִים קְרָמָה--אֶל מָקוֹם הַדְּשֵׁן
17 וּשְׁסַע אֶת הַעֲצִים קְרָמָה--אֶל יְבִדְיל וּהַקְטִיר אֶת הַכֹּהֲן
הַמִּזְבֵּחַ עַל הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל הַאֲשָׁר עַלְּהָאָשָׁה
רִיחַ נִיחֹוח--לִיהוָה

2 ונפש כי תקריב קרבן מנהה ליהוה--סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה 2 והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ נשם מלא קמצו מסלהה ומושמנה על כל לבנהה והקטיר הכהן את אוצרתה

תמיימה לעתה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ¹⁰ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליה אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה ¹¹ ותקטרו הכהן המזבחה--לחם אשה ליהוה ¹² ואם עז קרבנו-- והקריבו לפני יהוה ¹³ וסמך את ידו על ראשו ושחת אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח--סביר ¹⁴ והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה-- את החלב המכסה את הקרב ואת החלב אשר על הדם ¹⁵ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר על הדם על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה ¹⁶ ותקטרם הכהן המזבחה--לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה ¹⁷ חקת עולם לדרותיכם בכל מושביכם--כל חלב וכל דם לא תאכלו

4 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל לאמר--נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשה ועשה מהאת מהנה ³ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר טמים ליהוה--לחטאתו ⁴ והביא את הפר אל פתח אהל מועד--פני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחת את הפר לפני יהוה ⁵ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אותו אל אהל מועד ⁶ וטבל הכהן את אצבעו ברם והוא מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פניו פרכת הקדש ⁷ ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קתרת הסנים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ⁸ ואת כל חלב פר החטאית ירים מננו--את החלב המכסה על הקרב ואת החלב אשר על הדם ⁹ ואת שתי הכליות ואת החלב על עלייה אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה ¹⁰ כאשר יורם משור זבח השלמים והקטרם הכהן על מזבח העלה ¹¹ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעו וקרבו ופרשו ¹² והוציא את כל הפר אל מהוזע למחנה אל מקום תהור אל שפך הדשן ושחרף אותו על עצים באש על שפך הדשן ישחרף ¹³ ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם

דבר מעני הכהל ועשׂו את מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה--ואשמו ¹⁴ ונודעה החטא את אשר חטא עליה--והקריבו הכהל פר בן בקר לחטאות והביאו אותו לפני אהל מועד ¹⁵ וסמכו זקנין העדה את יידיהם על ראש הפר--לפני יהוה ושחת את הפר לפני יהוה ¹⁶ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד ¹⁷ וטבל הכהן אצבעו מן הדם וזה שבע פעמים לפני יהוה את פניו הפרכת ¹⁸ וממן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר לפני יהוה שבח אהל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ¹⁹ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטר המשכח מזבח ²⁰ ועשה לפר--כאשר עשה להפר החטא את כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם ²¹ והוציא את הפר אל מהוזע למחנה ושחרף אותו כאשר שרף את הפר שבח בראשון חטא הכהל הוא ²² אשר נשיא וחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה-- ²³ או הורע אליו חטאתו אשר חטא בה--והביא את קרבנו שעיר עזום זכר תמים ²⁴ וסמך ידו על ראש השער ושחת אותו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה החטא הוא ²⁵ ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה ²⁶ ואת כל חלבו יקטר המשכח חלב זבח השלמים וכפר לעלייו הכהן מהטאתו ונסלח לו ²⁷ ואם נפש אחת החטא בשגגה מעם הארץ בעשה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה--ואשם ²⁸ או הורע אליו חטאתו אשר חטא--והביא קרבנו שעיר עזום תמיימה נקבה על החטאו אשר חטא ²⁹ וסמך את ידו על ראש החטא את החטא במוקם העלה ³⁰ ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח ³¹ ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר הלב מעל זבח השלמים והקטר המשכח הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר לעלייו הכהן ונסלח לו ³² ואם כבש יביא קרבנו לחטאאת--נקבה תמיימה יביאנה ³³ וסמך את ידו על ראש החטא את שהחטאת במוקם אשר ישחט את העלה ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ³⁴ ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח ³⁵

ענו ¹⁸ והביה איל תמים מן הצען בערך לאם--אל הכהן וכפר עליו הכהן על שענותו אשר שנג ווזא לא ידע--ונסלח לו ¹⁹ אשר הוא אשם ליהוה ²⁰

6 וידבר יהוה אל משה לאמר ² נפש כי תחטא ומעלתך מעל ביהוה וכחש בעמיו בפקדון או בתשומת יד או בנזול או עשך את עמיתו ³ או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם-- לחטא בהנה ⁴ והיה כי יחטא ואשם--והшиб את הנוללה אשר גול או את העשך אשר מצא ⁵ או מכל אשר הפקד אותו או את האבדה אשר מצא ⁶ או מכל אשר ישבע עליו לשקר--ושלם אותו בראשו וחמשתו יסף עליו לאשר הוא לו יתנו ביום אשמו ⁶ והוא אשמו יביא ליהוה איל הרים מן הצען בערך לאמור לאשם אל הכהן ⁷ וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה ⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁹ צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורה העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו ¹⁰ ולبس הכהן מדו בד ומכנסי בד ילبس על בשרו והרים את הדשן אשר האכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח נו ופשט את בגדיו ולبس בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוון למחנה אל מקום טהור ¹¹ והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עלייה הכהן עצים בפרק בפרק וערק עלייה העלה והקשיר עלייה חלביו השלמים ¹² אש תמיד חזק על המזבח--לא הכהנה ¹³ ואות תורה המנחה הקרב את בני אהרן לפני יהוה אלפני המזבח ¹⁴ והרים מננו בקמץ מוסלת המנחה וממנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקשיר המזבח ריח ניחח אוכרתת--ליהוה ¹⁵ והנותרת ממנו יאכלו אהרן ובניו מזות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלו ¹⁶ לא תאפה חמץ חלום נתתי אתה מאשי קדרשים הוא כחטא וכאש ¹⁸ כל זכר בבני אהרן יאכלנה--חיק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש ¹⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁰ זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשחה אותו--עשירת האפה סלת מנהה תמיד ונסלח לו ²¹ אשר לא חעשה ולא ידע ואשם ונשא

ואת כל חלבה יסיר יוסר חלב הכבש מזבח השלמים והקשיר הכהן את המזבח על אש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ²²

5 נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא ניד ונשא ענו ² או נפש אשר הנע בכל דבר טמא או בנבלת חייה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שraz טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם ³ או כי גיע בטמא אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם ⁴ או נפש כי תשבע לבטה בשפטים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה--ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מלאה ⁵ וזהיה כי יאשם לאחת מלאה והתודה-- אשר חטא עליה ⁶ והביה את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצען כשבה או שעירה עזים-- לשעתה וכפר עליו הכהן מהחטאתו ⁷ ואם לא תגיע ידו בניוña להיה אחר לחטא ואחר לעלה ⁸ והביה אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטא את ראשונה מלך את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל ⁹ וזהו מדם החטא על קור המזבח והנשאר בدم ימיצה אל יסוד המזבח חטאתו הוא ¹⁰ ואת השני יעשה עליה כמשפט וכפר עליו הכהן מהחטאו אשר חטא ונסלח לו ¹¹ ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בניוña--והביה את קרבונו אשר חטא עשרה האפה סלת לחטא את לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה--כי חטא הוא ¹² והביה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אוכרתת והקשיר המזבחה על אש יהוה חטא הוא ¹³ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאתה מלאה--ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה ¹⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁵ נפש כי המעל מעל וחטאה בשננה מקרדי יהוה והביה את אשמו ליהוה איל תמים מן הצען בערך כסף שקלים בקהל הקדש--לאשם ¹⁶ ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמיישתו יסף עלייו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם-- ונסלח לו ¹⁷ ואם נפש כי תחטא ועתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא חעשה ולא ידע ואשם ונשא

מחציתה בבקר ומהציתה בערב 21 על מחבת בשמן תעשה--מורכתת תביאננה לפני מנהת פזום תקריב ריח ניחח ליהוה 22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חוק עולם ליהוה כליל תקטר 23 וכל מנהת כהן כליל תהיה לא תאכל 24 וירבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורה החטא במקום אשר חשת העללה השחת החטא לפני יהוה קדרש קדשים הוא 26 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדרש תאכל בחצר אהל מועד 27 כל אשר יגע בכירה יקדש ואשר יזהה מדמה על הבנד--אשר יהוה עליה תכbs במקום קדרש 28 וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחת בשלה ומפרק ושף במים כל זכר בכהנים יאכל אתה קדרש קדשים הוא 30 וכלה חטא אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש--לא תאכל באש תשרפ

קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו--ביום הקריבו את זבחו יאכל ומחרת והנותר ממנה יאכל 17 והנותר מבשר הזבח-- ביום השלישי באש ישרפ 18 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמי בו ביום השלישי לא ירצה--המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנה עונה תשא 19 והבשר אשר יגע כל טמא לא יאכל--באש ישרפ והבשר--כל טהור יאכל בשר 20 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו-- נוכרתה הנפש ההוא מעמיה 21 ונפש כי תנע בכל טמא בטמאת אדם או בהמה טמאה או בכל שקו נטה ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה--nocرتה הנפש ההוא מעמיה 22 וירבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב עז--לא תאכלו 24 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאה ואכל לא תאכלו 25 כי כל אכל חלב מן הבינה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה--nocرتה הנפש האכלת מעמיה 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבתוכם לעוף ולבהמה כל נפש אשר תאכל כל דם--nocرتה הנפש ההוא מעמיה 28 וירבר יהוה אל משה לאמר 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמי ליהוה--יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמי 30 ידיו תביאינה את אש זיהה את החלב על החזה יבאו--את החזה להניף אותו תנופה לפני יהוה 31 והקתר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו 32 ואת שוק הימין תנתנו תרומה לכהן מזבחיהם שליכם 33 המקריב את דם השלמים ואת החלב--בני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה 34 כי את החזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחיהם שליכם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל 35 זאת משות אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם אהרן ליהוה 36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו לכהן תורתם 37 אשר זבח תורתם לדרתם זאת אתם מאת בני ישראל--חיקת עולם לדרתם זאת התורה לעלה למנחה ולחתאת ולאשם ולמלאים-- ולזבח השלמים 38 אשר צוה יהוה את משה בחר השלמים--לו יהוה 5 ובשר זבח תורת שלמי--ביום

7 זוiat תורה האשם קדרש קדשים הוא 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו זירק על המזבח סביב 3 ואת כל חלבו יקריב ממננו--את האליה ואת החלב המכסה את הקרב 4 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירה 5 והקשריר אתם הכהן המזבחהasha ליהוה אשם הוא 6 כל וכר בכהנים יאכלנו במקום קדרש יאכל קדרש קדשים הוא 7 כחטא את אשם--תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה 8 והכהן--המקריב את עלה איש עור העלה אשר הקרב לכהן לו היה 9 וכל מנהה לכהן המקריב אתה לו תהיה 10 וכל מנהה בלולה בשמן וחרבה--לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו 11 זוiat תורה זבח השלמים אשר יקריב ליהוה 12 אם על תודה יקריבנו--והקרב על זבח התודה חלות מצות בוללות בשמן ודקיקי מצות משותם בשמן וסלת מרכיבת חלת בוללות בשמן 13 על חلت ללחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמי 14 והקרב ממננו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזוק את דם השלמים--לו יהוה 5 ובשר זבח תודת שלמי--ביום

משה ²² ויקרב את האיל השני אליו המלאים והוא מכון אהרן ובניו את ידיהם--על ראש האיל ²³ ווישחת--ויקח משה מדרמו ויתן על תנוק און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ²⁴ ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוק און הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלו הימנית וירק משה את הדם על המזבח סביב ²⁵ ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכביר ואת שתי הכליות ואת חלבهن ואת שוק הימין ²⁶ ומסלל המצויות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלה ללחם שמן אחת ורקייק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין ²⁷ ויתן את הכלל--על כפי אהרן ועל כפי בניו וינפ' אתם תנופה לפני יהוה ²⁸ ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשר הוא ליהוה ²⁹ ויקח משה את החזה וינויפה תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנגה כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויי על אהרן על בנדיו ועל בניו ועל בנדי בניו אותו ויקדש את אהרן את בנדיו ואת בניו ואת בנדי בניו אותו ³¹ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהיל מועד ושם תאכלו אותו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתו לאמר אהרן ובניו יאכלו ³² והנותר בבשר ובבלחים--באש תשרפו ³³ ומפתח אהיל מועד לא יצא שבעת ימים--עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ירכם ³⁴ כאשר עשה ביום זה--צוה יהוה לעשׂת לכפר עליהם ³⁵ ופתח אהיל מועד השבו יומם ולילה שבעת ימים ושמורתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתו ³⁶ ויעש אהרן ובניו--את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

9 ויהי ביום השmini קרא משה לאהרן ולבניו--ולזקן ישראל ² ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחתאת איל ¹⁹ ווישחת וירק משה את הדם על המזבח סביב ואיל לעלה--תמים וחקrab לפני יהוה ³ ואיל בני ישראל תדרב לאמר קחו שעיר עזים לחתאת ועגל וככש בני שנה תמיום לעלה ⁴ ושור ואיל לשלמים לובח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה

סני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה--במידבר סיני **8** וידבר יהוה אל משה לאמר ² קח את אהרן ואת בניו אתו והבנדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצאות ³ ואת כל העדה הכהל אל פתח אהיל מועד ⁴ וויש משה כאשר צוה יהוה אותו ותקhal העדה אל פתח אהיל מועד ⁵ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות ⁶ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים ⁷ ויתן עליו את הכתנתו וייחנו אותו באבנט וילבש אותו את המעיל ויתן עליו את האפר וייחנו אותו בחשב האפר ויאפר לו בו ⁸ ושים עליו את החשן ויתן אל החשן את האורנים ואת התמים ⁹ וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את צין הזוב נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה ¹⁰ ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו--לקדרש ¹¹ וויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו ¹² ויקרב משה את בני אהרן וילבש כהנתו וייחנו אותם אבנט ויחבש להם מנבות--כאשר צוה יהוה את משה ¹⁴ וינש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת ¹⁵ ווישחת ויקטר משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשו לכפר עליו ¹⁶ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכביד ואת שתי הכליות ואת חלבן ויקטר משה המזבחה ¹⁷ ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו--שרף באש מהווים למוחנה כאשר צוה יהוה את משה ¹⁸ ויקרב את איל העלה והוא מכון אהרן ובניו את ידיהם--על ראש האיל ¹⁹ ווישחת וירק משה את הדם על המזבח סביב ואיל האיל--נתח לנתחו ויקטר משה את בראש הנתחים ואת הפלר ²¹ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשר הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את

נראה אליום ויקחו את צוה משה אל פניו האהן מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה העשוי-וירא אלהים כבוד יהוה ז ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפער בעדרך ובعد העם ועשה את קרבנן העם וכפער בעדרם כאשר צוה יהוה 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטא את אשר יקבר אהרן בנו אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו ברם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח 10 ואת החלב ואת הכלויות ואת הדירתתן מן הכבד מן החטא-הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה 11 ואת הבשר ואת העור שرف באש מהוזע למחנה 12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו המזבח 13 ואת העלה ויזרקו על המזבח סביב 13 ואת העלה את הדם ויזרקו על המזבח ואת הכרעים ויקטר על העלה המזיאו אליו לנטחיה-ואת הראש ויקטר על העלה 14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבח 15 ויקרב את קרבנן העם ויקח את שער החטא אשר לעם וישחטוו ויחטאו בראשון 16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט 17 ויקרב את המנחה והבל עלה ומלא כפו ממנה ויקטר על המזבח-מלבד עלתה הבקר 18 וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על המזבח סביב 19 ואת החלבים מן השור ומן האיל-האליה והמכסה והכלيات ויתרת הכבד 20 וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבח 21 ואת החזות ואת שוק הדימין הניף אהרן תונפה לפני יהוה-כasher צוה משה 22 ושא אהרן את ידו אל העם ויברכם ויריד מעשת החטא והעללה-והשלמים 23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם 24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מהתחו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה-אשר לא צוה לכם 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה ז ויאמר משה אל אהרן

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת החיה אשר תאכלו דבריו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו משה הן היום הקריבו את חטאיהם ואת עליהם לפני יהוה ותקראנה ATI כהלה ואכלתו חטא היום הייטב בעני יהוה 20 וישמע משה וויתב בעיניו

מצלם הבהמה אשר על הארץ ³ כל מפרשת פרסה
 וששעת שפע פרסת מעלה נורה בבחמת-אותה האכלו
 4 אך זאת לא תאכלו מעלי הגירה ומפרסי
 הפרסה את הגמל כי מעלה נורה
 מפריס-טמא הוא לכם ⁵ ואთ השפן כי מעלה נורה
 הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם ⁶ ואת הארנבת
 כי מעלה נורה תמא הוא לכם ⁷ ואת הארנבת
 הוא ופרסה לא יפריס פרסה הוא וSSH שפע
 פרסה והוא נורה לא יגדר טמא הוא לכם ⁸ מבשרם לא
 תאכלו ובנבלתם לא הנעו טמאים הם לכם ⁹ את זה
 תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשחת
 במים ביום ובענחים-אתם תאכלו ¹⁰ וכל אשר אין
 לו סנפיר וקשחת ביום ובנחים מכל שערץ המים
 ומכל נשף החיה אשר במים-שקץ הם لكم בו ושקץ
 יהו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצז
 12 כל אשר אין לו סנפיר וקשחת ביום-שקץ הוא
 לכם ¹³ ואת אלה תשקצז מן העוף לא יאכלו שקץ
 הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה ¹⁴ ואת הדאה-
 ואת האיה למין ¹⁵ את כל ערב למינו ¹⁶ ואת בת
 היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינו ¹⁷
 ואת הכוס ואת השליך ואת הינשוף ¹⁸ ואת התנשימת
 ואת הדקאת ואת הרחם ¹⁹ ואת החסידה האנפה למינה
 ואת הדוכיפת ואת העטלף ²⁰ כל שערץ החלק
 על ארבע-שקץ הוא לכם ²¹ אך זאת תאכלו מכל
 שערץ העוף החלק על ארבע אשר לא (לו) (כרעים
 ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ ²² את אלה מהם
 תאכלו-את הארבה למינו ואת הסלעם למיניהם ואת
 החרנג למיניהם ואת החגב למיניהם ²³ וכל שערץ העוף
 אשר לו ארבע רגליים-שקץ הוא לכם ²⁴ ולא אלה
 טמאו כל הנגע בנבלתם טמא עד הערב ²⁵ וכל
 הנשא מנבלתם-יכבב בנדיו וטמא עד הערב ²⁶ לכל
 הבהמה אשר הוא מפרשת פרסה וSSH איננה שפע
 ונורה איננה מעלה-טמאים הם لكم כל הנגע בהם
 יטמא ²⁷ וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על
 ארבע-טמאים הם لكم כל הנגע בנבלתם יטמא עד
 הערב ²⁸ ותנסח את נבלתם-יכבב בנדיו וטמא עד
 הערב טמאים מהם לכם ²⁹ וזה לכם טמא בשערץ

12 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
 ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר-ו-טמא
 שבעת ימים כמי נדחת דותה טמא ³ ובכום חמני
 מול בשער ערלו ⁴ וושלשים יום ושלשת ימים תשב
 בדמי טהרה בכל קדרש לא הנגע ועל המקדש לא תבא
 עד מלאת ימי טהרה ⁵ ואמ נקבה תלד וטמא שבעים

ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא ¹⁹ והיה במקומם השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדרמדמות ונראה אל הכהן ²⁰ וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן--ותמוא הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחה ²¹ ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה--והסנירו הכהן שבעת ימים ²² ואם פשה תשפה בעור--ותמוא הכהן אותו נגע הוא ²³ ואם תחתיה תעמד הבהירת לא פשתה--צרבת השחין הוא וטהרו הכהן ²⁴ או בשיר כי יהוה בערו מכוח אש והיתה מהיות המכובה בהרת לבנה אדרמדמת--או לבנה ²⁵ וראה אתה הכהן והנה נהפק שער לבן בבהירת ומראה עמוק מן העור--צרצהו הוא במכובה פרחה וטמא אותו הכהן נגע צרעת הוא ²⁶ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהירת שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה--והסנירו הכהן שבעת ימים ²⁷ וראהו הכהן אותו נגע צרעת הוא ²⁸ ואם תחתיה תעמד וטמא הכהן צרבת המכובה הוא ²⁹ ואיש או איש כי יהיה בו נגע בראשו בזקן ³⁰ וראה הכהן אותו הנגע ותנה מראותו עמק מן העור ובו שער צהב דק--ותמוא אותו הכהן נתק הנטק ותנה אין מראותו עמק מן יראה הכהן את נגע הנטק ותנה אין מראותו עמק מן העור ושער שחר אין בו--והסניר הכהן את נגע הנטק שבעת ימים ³² וראה הכהן את הנגע ביום השביעי ותנה לא פשה הנטק ולא היה בו שער צהב ומראה הנטק אין עמק מן העור ³³ והתגלה--את הנטק לא גילה והסניר הכהן את הנטק שבעת ימים שנית ³⁴ וראה הכהן את הנטק ביום השביעי ותנה לא פשה הנטק בעור ומראתו איןנו עמק מן העור--וטהר אותו הכהן וככbs בנדדי וטהר ³⁵ ואם פשה יפשה הנטק בעור אחריו טהרתו ³⁶ וראהו הכהן ותנה פשה הנטק בעור--לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא ³⁷ ואם בעינו עמד הנטק ושער שחר צמח בו נרפא הנטק--בעינו לא פשה הנטק וטהרו הכהן ³⁸ ואיש או איש כי יהוה בעור בשרם בהרת--בהרת לבנת ³⁹ וראה הכהן ותנה בעור בשרם בהרת--כחوت לבנת בהק הוא פרה

כנדרת והשווים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה ⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת התביא כבש בן שני לעללה ובון יונה או תר חתאת--אל פתח אהל מועד אל הכהן ⁷ ותקריבו לפני יהוה וככבר עליה וטהרה ממקר דמייה זאת תורה הילדת לזכר או לנקבת ⁸ ואם לא נמצא ידה דרי שה--ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטא ומככבר עליה הכהן וטהרה

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת--וחובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים ³ וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמוק מעור בשרו--ונגע צרצהו הוא וראהו הכהן וטמא אותו ⁴ ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ותערה לא הפך לבן--והסניר הכהן את הנגע שבעת ימים ⁵ וראהו הכהן ביום השביעי ותנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור--והסנירו הכהן שבעת ימים שנית ⁶ וראה הכהן אותו ביום השביעי שנית ותנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור--וטהרו הכהן מספחת הווא וככbs בנדדי וטהר ⁷ ואם פשה תשפה המספרת בעור אחריו הראותו אל הכהן לטהרטו ונראה שנית אל הכהן ⁸ וראה הכהן ותנה פשה המספרת בעור--וטהמו הכהן צרצהו ⁹ לנגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן ¹⁰ וראה הכהן ותנה שאת לבנה והגלו--לכל מראה עני הכהן ¹¹ וראה הכהן בשאר חי בשאת צרצה נושאת הוא בעור בשרו וטמא הכהן לא יסננו כי טמא הוא ¹² ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכוסתה הצרעת את כל עור הנגע מראו ועד רגליו--לכל מראה עני הכהן ¹³ וראה הכהן כלו כוסתה הצרעת את כל בשרו--וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא ¹⁴ וביום הראות בו בשאר חי יטמא ¹⁵ וראה הכהן את הבשר الحي וטמא הבשר الحي טמא הוא צרצהו הוא ¹⁶ או כי ישוב הבשר الحي ונהפק לבן ובא אל הכהן ¹⁷ וראהו הכהן והנה נהפק הנגע לבן--וטהר הכהן את הנגע טהור הוא ¹⁸

14 וידבר יהוה אל משה לאמר ² זאת תהיה תורה המცרעת ביום טהרטו והובא אל הכהן ³ ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרע ⁴ יצוחה הכהן ולקח למטהרathy שתי צפירים חיות טהרות ועץ ארו ושני תולעת ואזוב ⁵ יצוחה הכהן ושחת את הציפור האחת--אל כל חרש על מים חיים ⁶ את הציפור החיים יקח אותה ואת עץ הארץ ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותם ואת הציפור החיים ⁷ והזהה על המטהר מן הצרעת--שבע פעמים וטהרו ושלח את הציפור החיים על פניו השדרה ⁸ וככbs המשחר את בנדייו גולח את כל שערו ורוחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המלחנה וישב מחוץ לאחלו שבעת ימים ⁹ וזהו ביום השביעי יגלה את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלה וככbs את בנדייו ורוחץ את בשרו במים--וטהר ¹⁰ וביום השמיני יקח שני כבשים תמיימים וככbs את בת שנתה תמיימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן ¹¹ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר--ואתם לפניהם יהוה פחה אהל מועד ¹² ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם--וاثם לנ השמן ותנייף אתם תנופה לפניהם יהוה ¹³ ושחת את הכבש במקום אשר ישחת את החטאota ואת העלה--במקום הקדש כי כחטאota האשם הוא לכהן--קדש קדשים הוא ¹⁴ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית ¹⁶ וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזהה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ¹⁷ ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית--על דם האשם ¹⁸ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפער עליו הכהן לפני יהוה ¹⁹ ועשה הכהן את החטאota וכפער על המטהר מטמאתו ואחר ישחת את העלה ²⁰ והעליה הכהן את העלה ואת המנחה

בעור טהור הוא ⁴⁰ ואיש כי ימרת ראשו--קרח הוא טהור הוא ⁴¹ ואם מפאת פניו ימרת ראשו--גבה הוא טהור הוא ⁴² וכי יהוה בקרחת או בנקחת נגע לבן אדמדם--צרעת פרחת הוא בקרחתו או בנקחתו ⁴³ וראה אותו הכהן והנה שאות הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בנקחתו--כمرאה צרעת עור בשר ⁴⁴ איש צרע הוא טמא הוא טמא יטמא הכהן בראשו גענו ⁴⁵ והצדרע אשר בו הנגע בנדייו יהיו פרמים וראשו יהוה פריע ועל שם יעתה וטמא טמא יקרה ⁴⁶ כל ימי אשר הנגע בו יטמא--טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו ⁴⁷ והבנד כי יהוה בו נגע צרעת בבנד צמר או בבנד פשתום ⁴⁸ או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור ⁴⁹ והיה הנגע יركך או אדמדם בבנד או בעור או בשתי או בערב או בכל כל עיר--נגע צרעת הוא וראה את הכהן ⁵⁰ וראה את הכהן את הנגע והסיגר את הנגע שבעת ימים ⁵¹ וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבנד או בשתי או בערב או בכל כל אשר יעשה העיר למלאכה--צרעת ממארת הנגע טמא הוא ⁵² וشرف את הבנד או את השתי או את הערב בצמר או בפשטים או את כל כל עיר אשר יהוה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש השרכ ⁵³ ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבנד או בערב או בכל כל עיר וצוה הכהן וככbs את אשר בו הנגע והסיגר שבעת ימים שניות ⁵⁴ וראה הכהן אחריו הכבש את הנגע והנה לא הפק הנגע את עינו והגע לא פשה--טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בנקחתו ⁵⁵ ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחריו הכבש אותו וקורע אותו מן הבנד או מן העיר או מן השתי או מן הערב ⁵⁶ ואם תראה עוד בבנד או בשתי או בערב או בכל כל עיר פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע ⁵⁸ והבנד או השתי או העיר או כל כל עיר אשר תכbs וסר מהם הנגע--וככbs שנית וטהר ⁵⁹ זאת תורה נגע צרעת בנד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כל עיר--לטהרו או לטמא

ואם ישוב הנגע ופרה בבית אחר חלץ את האבניים ואחרי התקצתו את הבית ואחריו הטוח ⁴⁴ ובא הבחן וראה והנה פשה הנגע בבית-צערעת ממאורת הווא בבית טמא הוא ⁴⁵ ונתקן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עperf הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ⁴⁶ והבא אל הבית כל ימי הסניר אותו-יטמא עד הערב ⁴⁷ והשכבר בבית יכbs את בנדיו והאכל בבית יכbs את בנדיו ⁴⁸ ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחריו הטח את הבית-וטהר הכהן אז הבית כי נרפא הנגע ⁴⁹ ולקח לחטא את הבית שתי צפירים ועז ארז ושני תולעת ואזוב ⁵⁰ ושחת את הצפר האחת אל כל חרש על מים חיים ⁵¹ ולקח את עז הארץ ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפר החיים וטבל אותם ברם הצפר השוחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעומים ⁵² וחטא את הבית-בדם הצפר ובמים החיים ובצפר החיים ובעז הארץ ובזב-ובשני התולעת ⁵³ ושלח את הצפר החיים אל מהווין לעיר--אל פni השדה וכperf על הבית וטהר יוצאת התורה לכל גגע הצערעת ולנטק ⁵⁴ ולצערעת הבנד וללבית ⁵⁵ ולשאת ולספחת ולברחת ⁵⁶ להורות ביום הטמא וביום הטהר זאת תורה הצערעת

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² דבריו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו--זובו טמא הוא ³ זו ואת תהייה טמאתו בזבו רדר בשרו את זבו או החרטים בשרו מזבו--טמאתו הוא ⁴ כל המשכבר אשר ישכב לעליו הזב--יטמא וכל הכללי אשר ישב לעליו יטמא ⁵ ואיש אשר יגע במשכבר--יכbs בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁶ והישב על הכללי אשר ישב לעליו הזב--יכbs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁷ והגע בבשר הזב--יכbs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁸ וכי יرك הזב בטהור--יכbs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁹ וכל המרכיב אשר ירכב לעליו הזב--יטמא ¹⁰ וכל גגע בכל אשר יהיה תחתיו--יטמא עד הערב והונושא אותו--יכbs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹¹ וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים--יכbs בנדיו ורחץ במים

המזבחה וכperf עליו הכהן וטהר ²¹ ואם דל הוא אין ידו משגת--ולקח כבש אחד אשר לתרופה לכperf עליו וועדרון סלת אחד בלוול בשמן למנחה--ולג' שמן ²² ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד החטא והאחד עלה ²³ והביא אתם ביום השמיני לטהרתו--אל הכהן אל פתח האهل מועד לפני יהוה ²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ואת לנ' השמן והניף אתם הכהן תרופה לפני יהוה ²⁵ ושותט את כבש האשם ולקח הכהן מדים האשם ונתן על תנוק און המטהר היומנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית ²⁶ ומון השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית ²⁷ וזה הכהן באצבעו היומנית מן השמן אשר על כפו השמאלית--שבע פעומים לפני יהוה ²⁸ ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוק און המטהר היומנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית--על מקום דם האשם ²⁹ והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יtan על ראש המטהר--לכperf עליו לפני יהוה ³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו ³¹ את אשר תשיג ידו את האחד חטא ואת האחד עליה--על המנחה וכperf הכהן על המטהר לפני יהוה ³² וזאת תורה אשר בו גגע צערעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו ³³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ³⁴ כי תבוא אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתתי גגע צערעת בבית ארץ אחזתכם ³⁵ ובא אשר לו הבית והיניד לכהן לאמר כגע נראה לי בבית ³⁶ וצוה הכהן וננו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית ³⁷ וראה את הנגע והנה גגע בקירות הבית שקדרורית יركתקת או אדרמדמת ומראייהן של פל מן הקיר ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסניר את הבית שבעת ימים ³⁹ ושב הכהן ביום השבעה וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית ⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את האבניים אשר בהן גגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ⁴¹ ואת הבית יקצע מבית סביר ושפכו את העperf אשר הקזו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ⁴² ולקחו אבני אחריות והביאו אל תחת האבניים ועperf אחר יקח וטה את הבית ⁴³

16 וידבר יהוה אל משה אחריו מות שני בני אהרן--
בקרבתם לפני יהוה וימתו ² ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יבָא בכל עת אל הקדש
מכיתה לפרטת--אל לפני הכפרה אשר על אהרן ולא
ימות כי בענן אראה על הכפרת ³ בזאת יבא אהרן
אל הקדש בפר בן בקר לחטאota ואיל לעלה ⁴ כנתנה
בד קדש ילبس ומכנסי בדר יהיו על בשרו ובאבותן
בד יתגנֵר ובמצנפת בדר יצנֵף בגדי קדש הם ורחץ
במים את בשרו ולבשם ⁵ ומאות עדת בני ישראל יקח
שני שעריו עזום לחטאota ואיל אחד לעלה ⁶ והקריב
אהרן את פר החטאota אשר לו וכפר בעדו ובعد ביתו
ולקח את שני השערדים והעמיד את לפני יהוה
פתח אהל מועד ⁸ ונתן אהרן על שני השערם גrelsot.
גנול אחד לפני יהוה ונורל אחד לעוזאל ⁹ והקריב
אהרן את השערד אשר עליה עליון הנורל לפני יהוה ועשה
חטאota ¹⁰ והשערד אשר עליה עליון הנורל לעוזאל
יעמד חיו לפני יהוה לכפר עליו--לשלח אותו לעוזאל
המברחה ¹¹ והקריב אב אהרן את פר החטאota אשר לו
וכפר בעדו ובعد ביתו ושות את פר החטאota אשר לו
ולקח מלא המחתה נחליל אש מעל המזבח מלפני
יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית
לפרטת ¹³ ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה
ען הקטרת את הכפרת אשר על העדרות--ולא מותה ¹⁴
ולקח מדם הפר והוא באצבעו על פני הכפרת קדמה
ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם--באצבעו ¹⁵
ושחת את שעיר החטאota אשר לעם והביא את דמו
אל מבית לפרטת ועשה את דמו כאשר עשה לדם
הפר והוא או על הכפרת ולפני הכפרת ¹⁶ וכפר על
הקדש מטמאת בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאota
וכן יעשה לאهل מועד השכן אתם בחור טמאות ¹⁷
וככל אדם לא יהיה באهل מועד בכאו לכפר בקדש--
עד צאתו וכפר בעדו ובعد ביתו ובعد כל קהל
ישראל ¹⁸ ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה--וכפר
עליו ולקח מדם הפר ומדם השערד ונתן על קרנות
המזבח סביב ¹⁹ וזהו עליון מן הדם באצבעו שבע
פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל ²⁰ וככל
ושמא עד הערב ²¹ וכל חרש אשר יגע בו הזוב ישבר
וכל כל עז--ישתחפ' במים ²³ וכי יטהר הזוב מזובו--
וספר לו שבעת ימים לטהרטו וכבס בנדייו ורחץ
בשרו במים חיים וטהר ²⁴ וביום השמיני יקח לו
שתי תרים או שני בני יהוה ובא לפני יהוה אל פתח
אהל מועד ונתנים אל הכהן ²⁵ ועשה אתם הכהן--אחר
חטאota והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו
¹⁶ ואיש כי יצא ממנה שכבת זרע--ורחץ במים את
כל בשרו וטמא עד הערב ¹⁷ וכל בנד וכל עור אשר
יהיה עליו שכבת זרע--וכבס במים וטמא עד הערב
¹⁸ ואשה אשר ישכב איש אהה שכבת זרע--ורחץ
במים וטמאו עד הערב ¹⁹ ואשה כי תהיה זבה דם
יהיה זבה בبشرה--שבעת ימים תהיה בנדרת והכל
הגע בה יטמא עד הערב ²⁰ וכל אשר תשכב עליו
בנדרת יטמא וכל אשר השב עליו יטמא ²¹ וכל הנגע
במשכבה--יכבס בנדייו ורחץ במים וטמא עד הערב
²² וכל הנגע--בכל כל אשר תשב עליו יכבס בנדייו
ורחץ במים וטמא עד הערב ²³ ואם על המשכב הוא
או על הכל אשר הוא ישבת עליו--בגענו בו יטמא עד
הערב ²⁴ ואם שכב איש אהה תשכב עליו יטמא
טמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא
²⁵ ואשה כי יזוב זב דמה ימים רבים בלבד עת נדרת
או כי הזוב על נדרת כל ימי זב טמאת כי מי נדרת
תהייה--טמאה הוא ²⁶ כל המשכב אשר תשכב עליו
כל ימי זבצה--כמשכב נדרת יהוה לה וכל הכל אשר
תשב עליו--טמא יהוה בטמאת נדרת ²⁷ וכל הנגע
בם יטמא וכבס בנדייו ורחץ במים וטמא עד הערב
²⁸ ואם טהרה מזובה--וספרה לה שבעת ימים ואחר
טההר ²⁹ ובימים השמיני תקח לה שתי תרים או שני
בני יהוה והביאו אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד
ועשה הכהן את האחד חטאota ואת האחד עלה
וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאת ³¹ והזרמת
את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בתמאמ
את משכני אשר בתוכם ³² זאת תורת הזוב ואשר תצא
מןנו שכבת זרע לטמאה בה ³³ והודורה בנדרת והזוב
את זובו לזרב ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאת

השראה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וובחו ובחו שלמים ליהוה--אותם 6 ווירק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אهل מועד והקثير החלב לריח ניחח ליהוה 7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם 8 ואלהם האמר--איש איש מבית ישראל ומן הנר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח 9 וזה אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח 10 ונכרת האיש ההוא מעמיו 11 ואיש איש מבית ישראל ומן הנר הגור בתוכם אשר יאכל כל דם--ונחתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקריב עמה 12 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשיכם כי הדם הוא בנפשיכם 13 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא האכל דם והנו גור בחוכם לא יאכל דם 14 ואיש איש מבני ישראל אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא האכל דם והנו גור בחוכם לא יאכל דם 15 וכל נפש אשר תאכל נבלת וטרפה באורה ובנבר וככbs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב--ותהר 16 ואם לא יכbs ובשרו לא ירחץ--ונשא עונו

18 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם 3 כמועה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תחלכו 4 את משפטינו תעשו ואת חקתי תשמרו לילכת בהם אני יהוה אלהיכם 5 ושמירתם את חקתי ואת משפטינו אשר יעשה אתם האדם וחוי בהם אני יהוה 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לנולות ערווה אני יהוה 7 ערotta אביך וערות אמך לא תנלה אמרך והוא לא תנלה ערotta 8 ערotta אשת אביך לא תנלה ערotta אביך הוא 9 ערotta אחותך בת אביך או בת אמרך מולדת בית או מולדת חוץ--לא תנלה ערotta 10 ערotta בת בנק או בת בתק לא תנלה ערotta כי ערotta הנה ערotta בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא--

מכפר את הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח והקריב את השער החזי ווסמך אהרן את שני ידו על ראש השער והתוודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאיהם ונתן אתם על ראש עליו את כל עונתם אל ארץ נורה ושלח את השער במדבר 23 ובא אחרן אל אهل מועד ופשת את בנדיו הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניהם שם 24 ורחץ את בשרו במים קדוש ולבש את בנדיו ויצא עשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובعد העם 25 ואת חלב החטא את יקטר המזבחה 26 והמשלח את השער לעוזול--יכבב בנדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המנחה 27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטא את הווא את דרמ לכפר בקדש-- ויציא אל מהוז למחנה ושרפו באש את ערתם ואת ברעם ואת פרשם 28 והשרף אתם--יכבב בנדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המנחה 29 והיתה לכם לחקת עולם בחדר השבעי בעשור לחדר תענו את נפשיכם וכל מלאכה לא תעשו--האזור והגדר הגור בתוכם 30 כי ביום זהה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיכם לפני יהוה תטהרו 31 שבת שבתון היא לכם ועתים את נפשיכם--חיקת עולם וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר יملא את ידו לכahn תחת אביו ולבש את בנדיו הבד בנדיו הקדש 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר 34 והיתה זאת לכם לחיקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאיהם--אחד בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה **17** וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מהוז למחנה 4 ואל פתח אهل מועד לא הביאו להקריב קרben ליהוה לפני משכנן יהוה--דם ייחס לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקריבumo 5 ולמן אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני

ארצכם לא תכלה פאת שך לкрат ולקט קצירך לא תנלה ערotta ¹² ערotta אחות אביך לא תנלה שאר אביך הוא ¹³ ערotta אחות אמרך לא תנלה כי שאר אמרך הוא ¹⁴ ערotta אתי אביך לא תנלה אל אשתו לא תקרב דרכך והוא ¹⁵ ערotta כלתך לא תנלה אשת בנק הוא לא תנלה ערotta ¹⁶ ערotta אשת אחיך לא תנלה ערotta אחיך הוא ¹⁷ ערotta אשת ובתה לא תנלה את בת בנה הוא ¹⁸ ואשה אל אחיה לא תקח לצרר לנגלות ערotta עלייה-בზיה ¹⁹ ואל אשת בנדת טמאתה-לא תקרב לנגלות ערotta ²⁰ ואל אשת עמידך-לא תחן שכבתך לזרע לטמאה בה ²¹ וזרעך לא תחן להעביר למך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה ²² ואת זכר-לא תשכב משכבי אשת חועבה הוא ²³ ובכל בהמה לא תנת שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפניו בהמה לרבעה-תבל הוא ²⁴ אל טמאותו בכל אלה כי בכל אלה נטמא הניום אשר אני משלח מפניכם ²⁵ ותטמא הארץ ואפקד עונה עלייה ותקא הארץ את ישבה ²⁶ ושמורתם אתם את חקיי ואות משפטיי ולא תשע מכם התועבת האלה הארץ והגדר הגדר בתוככם ²⁷ כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ ²⁸ ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הנוי אשר לפניכם ²⁹ כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה-ונכרתו הנפשות העשთ מקרוב עם ³⁰ ושמורתם את משמרתי לבתי עשות מהיקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא טמאות בהם אני יהוה אלהיכם

19 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם-קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם ³ אישampo ואביו תיראו ואת שבתאי תשמרו אני יהוה אלהיכם ⁴ אל הפנו אל האלים ואלמי מסכה לא תשעו לכם אני יהוה אלהיכם ⁵ וכי טובחו זבח שלמים ליהוה-לרצונכם טובחטו ⁶ ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף ⁷ ואם האכל יאכל ביום השלישי-פנול הוא לא ירצה ⁸ ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתת הנפש ההוא מעמיה ⁹ ובקריםם את קציר

תעשה על במשפט במדה במשקל ובמשורה ³⁶ מאזוני
צדק אבני צדק אויפת צדק וחון צדק--ידיה לכם אני
יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים ³⁷
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אתם
אני יהוה

נلتה את מקור דמייה--ונכרכתו שנייהם מקרב עם
ועורות אהות אמרך ואחות אביך לא תגלה כי את
שארו הערה עונם ישאו ²⁰ ואיש אשר ישכב את דרכו--
ערות דרכו גלה חטאם ישאו עירירים ימתו ²¹ ואיש
אשר יקח את אשת אהינו--נדיה הווערות אהינו גלה
עירירים יהיו ²² ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטיו
ועשיתם אותם ולא תקייא אתכם הארץ אשר אני מביא
אתכם שמה לשבת בה ²³ ולא תלכו בחקמת הגוי אשר
אני משליח מפנייכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם ²⁴
ואמר לכם אתם תירשו את אדרתם ואני אנתנה לכם
לרשת אהיה ארץ זבת חלב ורבש אני יהוה אלהיכם
אשר הבדלי אתכם מן העמים ²⁵ והבדלתם בין
הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא לטהה
ולא תשקצו את נפשתיכם בבחמה ובבעוף ובכל אשר
הרמש האדמנה אשר הבדלו לי לטעמם ²⁶ והויריהם
לי קדושים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים
להיות לי ²⁷ ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידען--
מות יומתו באבן ירגמו אתם דמייהם כם

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אליהם לנפש לא טמא בעמיו ² כי אם
לשארו הקרבן אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו
ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היה
לאיש--לה יטמא ⁴ לא יטמא בעל בעמיו--להחלו
לא יקרחה (יקרחו) קרחה בראשם ופאת זקנם
לא יגלו וocabשראם--לא ישרטו שרטת ⁶ קדשים ידיו
לא להילחםם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשיה יהוה
לחם אלהיהם הם מקריםם--והי קדש ⁷ אשה זונה
וחללה לא יקחו ואשה גירושה מאישה לא יקח כי
קדש הוא לא להיו ⁸ וקדשתו--כי את לחם אלהיך הוא
מרקיב קדש יהוה לך--כי קדוש אני יהוה מקדשים ⁹
ובת איש כהן כי תחול ליגנות--את אביה היא מהללת
באש תשרף ¹⁰ וככהן הנדור מהריו אשר יוצק על
ראשו שמן המשחה ומלא את ידו לבש את הבנדים--
את ראשו לא יפרע ובנוריו לא יטרוף ¹¹ ועל כל נפש
מות לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא ¹² ומן המקדש לא
יצא ולא יחולל את מקדש אלהיו כי נור שמן משחת

20 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ואל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הנגר בישראל
אשר יtan מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמו
באבן ³ ואני את פני באיש ההוא והכרתי אותו
מרקבר עמו כי מזרעו נתן למלך--למען טמא את
מקדשי ולהלך את שם קדשי ⁴ ואם העלים יעליימו עם
הארץ את עיניהם מן דאיש ההורא בתקוז מזרעו למלך--
לבaltı המית אותו ⁵ ושמתי אני את פני באיש ההוא
ובמשפטתו והכרתי אותו ואת כל היזנים אחריו לזונות
אחרי המלך--מרקבר עם ⁶ והונפש אשר תפנה אל
הابت ואל הידענים לזונות אחרים--ונתתי את פני
בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו ⁷ והתקדשות--
והיותם קדשים כי אני יהוה אלהיכם ⁸ ושמרתם את
חקתי ועשיהם אתם אני יהוה מקדשים ⁹ כי איש איש
אשר יקלל את אביו ואת אמו--מות יומת אביו ואמו
כל דמיו בו ¹⁰ ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר
ינאף את אש רעהו--מות יומת הנאף והנאפה ¹¹ וויאש
אשר ישכב את אשת אביו--ערות אביו גלה מות יומתו
שניהם דמייהם בס ¹² ואיש אשר ישכב את כלתו--
מות יומתו שניהם תבל עשו דמייהם בס ¹³ ואיש אשר
ישכב את זכר משבבי אשה--תוועבה עשו שניהם מות
יומתו דמייהם בס ¹⁴ ואיש אשר יקח את אשה ואת
אמיה--זומה הוא באש ישרפו אותו ואתהן ולא תהיה
זומה בתוכם ¹⁵ ואיש אשר יtan שכבותם בבחמה--
מות יומת ואת הבהמה תחרגו ¹⁶ ואשה אשר תרבב
אל כל בבחמה לרבעה אתה--והרגנת את האשה ואת
הבהמה מות יומתו דמייהם בס ¹⁷ ואיש אשר יקח את
אתה בת אביו או בת אמו וראה את ערובה והיא
תראה את ערובה חסד הוא--ונכרכתו לעני בני עם
ערות אהתו גלה עונו ישא ¹⁸ ואיש אשר ישכב את
אשה דוה גלה את ערובה את מקרה הערה והוא

אל ה' עליון--אני יהוה 13 והוא אשה בכתוליה יכח 14 אלמנה ונורשה והללה זונה את אלה לא יכח כי אם בתולה מעמייךacha 15 ולא יהלן זרעו בעמוי כי אני יהוה מקדשו 16 וידבר יהוה אל משה לאמר 17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתך אשר יהיה בו מום--לא יקרב להקריב לחם אלהיו 18 כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עזיר או פסח או חרם או שרווע 19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד או גבן או דק או חבצל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך 21 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן--לא יגש להקריב את אשיך יהוה מום בו--את לחם אלהיו לא יגש להקריב 22 לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומון הקדשים יאכל 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש--כי מום בו ולא יהלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם 24 וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

22 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל אהרן ואל בניו ויינזרו מקדשי בני ישראל ולא יהללו את שם קדשי--אשר הם מקדשים לי אני יהוה 3 אמר אליהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקידשו בני ישראל לכל יהוה וטמאו עליו וכורתה הנפש ההוא מלפני--אני יהוה 4 איש מזרע אהרן והוא צדוע או זב--בקדשים לא יאכל עד ממנה שבכת זרע 5 או איש אשר יטמא לו לכל טמאו 6 נפש אשר תנע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרוובמים 7 ובא השמש וטהר ואחר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאו 6 נפש יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא 8 נבלת וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה 9 ושמרו את משמרתיו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יהללו אני יהוה מקדשם 10 וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש ובכהן כי יקנה נפש קניין כספו--הוא יאכל בו וילד ביתו הם יאכלו בלחמו 12 ובית כהן--כי תהיה לאיש זר הוא בתרומות הקדשים לא תאכל 13 ובית כהן כי תהיה אלמנה ונורשה וזרע אין לה--ושבה אל

23

VIDBER YEHVA AL MOMEH LAAMAR 2 DRER AL BINI ISRAEL VAMERET HAMMOH MOUDI YEHVA ASHER TAKRAO ATTEM MKRAI KDRSH--ALLAH HAM MOUDI 3 SHATAIM MOMEH TASHA MELACKA VOBIM HABBIU SHATBON MKRAN KDRSH CEL ALLAH MOUDI YEHVA MKRAI KDRSH ASHER TAKRAO ATTEM 4 ALLAH MOUDI YEHVA MKRAI KDRSH ASHER TAKRAO ATTEM ANI YEHVA

במועדם ⁵ בחדש הראשון באربעה עשר לחדר-
בין הערבים פסח ליהוה ⁶ ובחמשה עשר יומ לחדש
זה חג המצוות ליהוה שבעת ימים מצות האכלו ⁷
ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו ⁸ ותקרבתם אשא ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁰ דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם וקצרתם את קצירה- והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן ¹¹ והניף את העמר לפני
יהוה לרצונם ממחרת השבת ינפנו הכהן ¹² וועשיתם
ביום הניפוס את העמר כבש תמים בן שנותו לעלה
לייהו ¹³ ומנהתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן
אשר ליהוה- ריח ניחח ונסכה יין ריבעת הhin ¹⁴
ולחם וקלוי וכרמל לא האכלו עד עצם היום הזה- עד
הביבאים את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם
בכל משכתייכם ¹⁵ וספרתם לכם ממחרת השבת
מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמיימת
תהיינה ¹⁶ עד ממחרת השבת השביעית בספרו חמשים
יום ותקרבתם מנהה חדש ליהוה ¹⁷ ממושבתייכם
תביאו להם תנופה שתים שני עשרנים- סלת תהינה
חמצז האפניה בכורים ליהוה ¹⁸ ותקרבתם על הלחים
שבעת כבשים תמידם בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם יהיו עליה ליהוה ומנהתם ונסכליהם אשא
ריח ניחח ליהוה ¹⁹ וועשיתם שעיר עזים אחר לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים ²⁰ והניף הכהן
אתם על לחם הכבדים תנופה לפני יהוה על שני
כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן ²¹ וקראותם בעצם
היום זה מקרא קדש יהוה לכם- כל מלאכת עבודה
לא תעשו חקת עולם בכל מושבתייכם לדרתיכם ²²
ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכללה פאת שך
בקציך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעוז
אתם אני יהוה אלהיכם ²³ וידבר יהוה אל משה
לאמר ²⁴ דבר אל בני ישראל לאמר בחדר השביעי
באחד לחדר יהוה לכם שבתון- זכרון תרוועה מקרא
קדש ²⁵ כל מלאכת עבודה לא תעשו ותקרבתם אשא
לייהוה ²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁷ אך בעשור

להחדש השביעי זהה יום המכפרים הוא מקרא קדש
יהיה לכם ועניהם את נשחיזם ותקרבתם אשא
לייהו ²⁸ וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי
יום מכפרים הוא לכפר עלייכם לפני יהוה אלהיכם
- ²⁹ כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה-
ונכרצה מעמיה ³⁰ וכל הנפש אשר העשה כל מלאכה
בעצם היום הזה- והאבדתי את הנפש ההוא מקרב
עמה ³¹ כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם
בכל משכתייכם ³² שבת שבתון הוא לכם ועניהם
את נשחיזם כתשעה לחדר בערך- מערב עד ערב
השבתו שבתיכם ³³ וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁴
דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדר
השביעי זהה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה ³⁵ ביום
הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו
שבעת ימים תקריבו אשא ליהוה ביום השמיני
מקרא קדש יהיה לכם ותקרבתם אשא ליהוה עצרת
הוא- כל מלאכת עבודה לא תעשו ³⁷ אלה מועד
יהוה אשר תקרבו אתם מקראי קדש להקריב אשא
לייהו עליה ומנהה זבח ונסכים- דבר יום ביום ³⁸
מלבד שבת יהוה ומלאך מתנותיכם ומלאך כל
נדיריכם ומלאך כל נדבתייכם אשר תנתנו ליהוה ³⁹
אך בחמשה עשר יום לחדר השביעי באספסכם את
taboat הארץ תחנו את חג יהוה שבעת ימים ביום
הראשון שבתון וביום השמיני שבתון ⁴⁰ ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי עז הדר כפת המרים וענף עז עבת
ערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם- שבעת ימים
וחנתם אותו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
לדרתיכם בחדר השביעי תחנו אותו ⁴² בסכת תשבו
שבעת ימים כל האורח בישראל ישבו בסכת ⁴³ למגן
ירשו דרתיכם כי בסכות הוושבטי את בני ישראל
בהזחיאו אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם ⁴⁴
VIDBER משה את מועד יהוה אל בני ישראל
24 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית וך כתית- למאור להעלת נר
תמיד ³ מהווים לפרט העדות באהל מועד יערך אותו
אהרן מערב עד בקר לפני יהוה- תמיד חקת עולם

לאכלתך לך ולעבך ולא מותך ולשכיך ולתושבך
 והנויים עמק וולבה מתקן ולחזה אשר בארץ תהיה
 כל תבואתך לאכל ⁸ וופרטך לך שבע שבת שנים-
 שבע שנים שבע פעמיים והוא לך ימי שבע שבת
 שנים תשע וארכבים שנה ⁹ והעברת שופר תרועה
 בחדש השבעי בעשור לחדרם ביום הכפרים העבירו
 שופר בכל הארץ ¹⁰ וקדשתם את שנת החמשים
 שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישוביה יובל הוא
 תחיה לכם ושבתם איש אל אחזתו איש אל משפטתו
 תשבו נו יובל הוא שנת החמשים שנה-תחיה לכם
 לא תזרעו-ולא תקצרו את ספיחתך ולא תבצרו את
 נוריה ¹¹ כי יובל הוא קדש תחיה לכם מן השדה-
 תأكلו את תבואה ¹² בשנת היובל הזאת תשבו
 איש אל אחזתו ¹³ וכי המכבר ממכיר לעמיתך או קנה
 מיד עמוותך-אל תנו איש את אהיו ¹⁴ במספר שנים
 אחר היובל תקנה מאת עמיתה במספר שני תבואה
 ימכר לך ¹⁵ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט
 השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואה הוא מכר
 לך ¹⁶ ולא תנו איש את עמיתו ויראת מלאהיך כי
 אני יהוה אלהיכם ¹⁷ ועשיתם את חקתי ואת משפט
 תשמרו ועשיתם אותם-וישבתם על הארץ לבטח ¹⁸
 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח
 עלייה ¹⁹ וכי אמרו מה נאכל בשנה השביעית זה לא
 נזרע ולא נאסף את התבואהנו ²⁰ וצוויתם את ברכתי
 لكم בשנה הששית ועשתם את התבואה לשלש שנים
 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה
 שעדר השנה התשיעית עד בוא התבואה-תأكلו ישן
 והארץ לא תמכר לצמתה-כי לארץ כי נרים
 ותושבים אתם עmedi ²¹ ובכל ארץ אחותכם נאלה
 תנו לארץ ²² כי ימודיך אחיך ומכר מאחזותך-ובא
 נאלו הקרקב אליו ונגאל את מכבר אהיו ²³ ואיש כי לא
 יהיה לו נגאל והשינה ידו ומוצא כדי גנאלתו ²⁴ ווחשב
 את שני ממכו וחשיב את העדר לאיש אשר מכר
 לו ושב לאחזתו ²⁵ ואם לא מצאה ידו די השיב לו-
 והיה ממכו ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא
 ביבל ושב לאחזתו ²⁶ ואיש כי ימכר בית מושב עיר
 חומה-והיתה נאלו עד תם שנת מכבר ימים תחיה
 לדרכיהם ⁴ על המנורה הטהרה יערך את הנרות
 לפניו יהוה תמייד וולקחת סלת-ו�피ית אתה שזitos
 עשרה חלות שני עשרנים יהוה תחוללה האחת ⁶ וושmeta
 אותך שתים מערכות שיש המערכת על השלחן הטהר
 לפניו יהוה ⁷ ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה
 ללחם לאזכרה אשה ליהוה ⁸ ביום השבת ביום
 השבת יערכנו לפניו יהוה-תמיד מאת בני ישראל
 ברית עולם ⁹ והיתה לאהרן ולבניו ואכללו במקום
 קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה-חק עולם ¹⁰
 ויצא בן אשא ישראלית והוא בן איש מצרי בתקון בני
 ישראל וינצטו במחנה בן היישראלית ואיש הוושראלי ¹¹
 ויקב בן האשא היישראלית את השם ויקלל ויביאו
 אותו אל משה ושם אמרו שלימות בת דבריו למטה דין ¹²
 ויניחו במנשמר לפresher להם על פי יהוה ¹³ וידבר
 יהוה אל משה לאמר ¹⁴ והוציא את המקלל אל מהוו
 למחנה וסמכו כל השמעיים את ידיהם על ראשו ורגנו
 את כל העדה ¹⁵ ואל בני ישראל תדבר לאמר איש
 איש כי יקלל אליו ונשא חטאו ¹⁶ ונקב שם יהוה
 מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כנור כאורת-
 בנקבו שם יומת ¹⁷ ואיש כי יכה כל נפש אדם-מות
 יומת ¹⁸ ומכה נפש בהמה ישלמנה-נפש תחת נפש ¹⁹
 ואיש כי יתן מום בעמיהו-כאשר עשה כן יעשה לו ²⁰
 שבר תחת שבר עין תחת עין שנ תחת שנ-כאשר יתן
 מום באדם כן יתנת בו ²¹ ומכה בהמה ישלמנה ומכה
 אדם יומת ²² משפט אחד יהוה לכל כנור כאורת היה
 כי אני יהוה אלהיכם ²³ וידבר משה אל בני ישראל
 ויזכיאו את המקלל אל מהוו למחנה וירגמו אותו אבן
 ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר ² דבר
 אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ
 אשר אני נתן לכם-ושבתה הארץ שבת ליהוה ³ שיש
 שנים תורע שדרך ושש שנים חומר כרמן ואספה את
 התבואה ⁴ ובשנה השביעית שבת שבתון יהוה לארץ-
 שבת ליהוה שדר לא תזרע וכרמן לא תומר ⁵ את
 ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נירך לא תבצר
 שנות שבתון יהוה לארץ ⁶ והיתה שבת הארץ لكم

ויצא בשנת היבל הוא ובנו עמו ⁵⁵ כי לי בני ישראל עבדים--עבדי הם אשר הוציאו אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

26 לא העשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכיות לא תנתנו בארץכם להשתתוח עליה כי אני יהוה אלהיכם ² אם בחקתי תלכו ואת ומקדשי תיראו אני יהוה ³ ונתתי נשימים בעתם מצותי תשמרו ועשיתם אתם ⁴ ונחתך נשבים בעת נתנה הארץ יבוליה וען השדה יתן פריו ⁵ והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לhammadכם לשבע וישבתם לבטח בארץכם ⁶ ונתתי לחמכם לשבוע וישבתם לבטח בארץכם לא תחת הארץ ושכבותם ואני מחריד והשבתי היה רעה שלום בארץ ושכבותם ואני מחריד והשבתי היה רעה מן הארץ וחרב לא העבר בארץכם ⁷ ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב ⁸ ורדפו מכם חמשה מהה מה מה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב ⁹ ופניתי אליכם--והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את בריתו אתכם ¹⁰ ואכלתם ישן ונשן יושן מפני חדש תוכיאו ¹¹ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם ¹² והתחלכתי בתוככם והיותי לכם לאלהיים ואתם תהיו לי לעם ¹³ אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים מיהית להם עבדים ואשבר מטה עליכם ואולך אתכם קוממיות ¹⁴ ואמ לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה ¹⁵ ואם בחקתי התמאסו ואם את משפטיך נפחים לבלי עשות את כל מצוחו לחייבם את בריתו אף אני עשאה זאת لكم והפרקתי עליכם בהלה את השחתת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעם ואכלתו איביכם ¹⁷ ונתתי פני בכם ונפחתם לפני איביכם ורדדו בכם שנאיכם ונסתם יוספת ליסרה אתכם שבע על חטאיכם ¹⁹ ושברתי את גנוון עינם ונתתי את שמייכם כברזל ואת ארצכם כנחשה ²⁰ ותם לrisk כחכם ולא תנת ארצכם את יבוליה וען הארץ לא יתן פריו ²¹ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי--ויספטו עליכם מכח שבע חטאיכם ²² והשלחתיכם בכם את חיית השדה וshallה גאלתו ³⁰ ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיימה--וקם הבית אשר בעיד אשר לא (לו) חמה לצמיהות לקנה אותו לדרכיו לא יצא ביבל ²¹ ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב--על שדה הארץ יחש נאלה תהיה לו וביבל יצא ³² ועריו הלוים--בתי ערי אחוזתם נאלת עולם תהיה ללוים ³³ ואשר יגאל מן הלוים והוא אחוזם ביתך ועיר אחוזתו ביבל כי בית ערי ערים לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם ³⁴ וshedeh מנרש ערים לא ימכר כי אחוזת עולם הוא לך ³⁵ וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמק--ווחזקת בנו ותושב וחיה עמק ³⁶ אל תחק מאתנו נשך ותרבויות ויראות מלאה הייך וחו לא תתן אכלך ³⁷ אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים--להת لكم את הארץ נגען להווית לכם לאלהיים ³⁹ וכי ימוך אחיך עמק ונמכר לך לא תעבר בו עבדת עבד ⁴⁰ שכיר כתושב יהיה עמק עד שנת היבל יעבד עמק ⁴¹ ויצא מעמק--הוא ובנו עמו ושב אל משפטהו ואל אחוזת אבתיו ישב ⁴² כי עבדי הם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לא ימכוו ממכרת עבד ⁴³ לא תרדת בו בפרק ויראות מלאה הייך ⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאות הגנים אשר סביותיכם--מהם תקנו עבד ואמה ⁴⁵ וכן מבני התושבים הנרים עמכם מהם תקנו וממשפתהם אשר עמכם אשר הולידו בארץכם בני ישראל איש באחיו והתנהלתם אתם לבניכם אחרים לרש את אחוי--עלם בהם חעבדו ובאחיהם בני ישראל איש באחיו לא תרדת בו בפרק ⁴⁷ וכי תשיג יד גור ותושב עמק ומך אחיך עמו ונמכר לנו תושב עמק או לעקר משפטה גור ⁴⁸ אחריו נמכר נאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו ⁴⁹ או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפתהו יגאלנו או השניה ידו ונגאל ⁵⁰ ווחשב עם קנהו משנה המקרו לו עד שנת היבל והוא כספר ממכרו במספר שנים כימי שכיר היה עמו ⁵¹ אם עוד הרבה בשרות שנים--לפיין ישיב נalto מכף מקنته ⁵² ואם מעט נשאר שנים עד שנת היבל--וחשב לו כפי שני ישיב את נalto ⁵³ שכיר שנה בשנה היה עמו לא ידרנו בפרק לעיניך ⁵⁴ ואם לא יגאל באלה--

לهم ברית ראשונים אשר הוצאתו אתם מארץ מצרים לעני הגויים להיות להם לאלהים-אני יהוה ⁴⁶ אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל--בחר סינוי ביד משה

27 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר--בערך נפשתי ליהוה ³ וזה ערךך הזכור מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והוא ערך חמישים שקל כסף-- בשקל הכספי ⁴ ואם נקבה הוא--והיה ערךך שלשים שקל ⁵ ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה--והיה ערך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים ⁶ ואם מבן חדש ועד בן חמיש שנים--והיה ערךך הזכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערךך שלושה שקלים ⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר--והיה ערך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים ⁸ ואם ערך הזכר מערכך--והעמידו לפני הכהן והעריך אותו מך הוא מערכך--יעריכנו הכהן ⁹ הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר--יעריכנו הכהן ¹⁰ ואם יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר באהמה--אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל הכהן על פניהן הכהן ¹¹ והעמיד את שבתתיה באהמה ויהיה הוא ותמורתו יהיה קדש ¹² ואם כל באהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה-- והעמיד את הבאהמה לפני הכהן ¹³ והעמיד את הכהן בין טוב ובין רע בערך הכהן בין יהוה ¹⁴ ואיש כי יקריש נאל ניאלה--יוסף חמישתו על ערךך ¹⁵ ואיש כי יקריש את ביתו קדש ליהוה--והעrico הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן בין יקום ¹⁶ ואם המקדיש ינאל את ביתו יוסף חמישתו כסף ערךך עליו--והיה לו ¹⁷ ואם משדה אהזתו יקדיש איש ליהוה--והיה ערך לפי דרעו חרור שעירים בחמשים שקל כסף אם משנה היובל יקידש שדהו--בערך יקום ¹⁸ ואם אחר היובל יקידש שדהו--וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנהו הנורתה עד שנת היובל ונגרע מערכך ¹⁹ ואם נאל את השדה המקדיש אותו יוסף חמישתו כסף ערךך עליו--וקם לו ²⁰ ואם ינאלא את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר--לא ינאלא עוד ²¹

ויקרא

אתכם והכrichtה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם ²³ ואם באלה--לא תוסרו לי וдолבתם עמי קרי ²⁴ והלכתי אף אני עמכם בקרי והכrichtי אתכם גם אני שבע על חטאיכם ²⁵ והבאתי עלייכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עיריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב ²⁶ בשברתי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים ללחםכם בתנור אחד והשיבו ללחםכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו ²⁷ ואם בזאת-- לא השמעו לי וдолבתם עמי בקרי ²⁸ והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאיכם ²⁹ ואכלתם בשד בוניכם ובשר בנותיכם תאכלו ³⁰ והשמדתי את מתחיכם והכrichtי את חמניכם ונתתי את פניריכם על פנרי גלויליכם ונעלחה נשוי אתכם ³¹ ונחתתי את עיריכם חרבנה והשMOVEDתי את מקדשיכם ולא אריח בריה נוחחכם ³² והשMOVEDתי אני את הארץ ושםנו עליה איביכם היישבים בה ³³ ואתכם אורה בונים והרิกתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שמה לא שבתה שבתתיכם שבתתכם עליה ³⁴ והנשאדים עריכים יהיו חרבנה או תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם או תשבת הארץ והרצת את שבתתיה ³⁵ כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה שבתתיכם שבתתכם עליה ³⁶ והנשאדים בכם--והתבאתי מך בלככם בארץ איביכם ורדף אתם קול עללה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף ³⁷ וכשלו איש באחו מפני חרב ורדף אין ולא תהיה لكم תקומה לפני איביכם ³⁸ ואבדתם בונים ואכלתם ארץ איביכם ³⁹ והנשאדים בכם ימקו בעונם בארץ איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו ⁴⁰ והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו כי ואף אשר הילכו עמי בקרי ⁴¹ אף אני אלך עם בקרי והבאתי אתכם בארץ איביכם או או יכנס לבכם העREL ואו ירצו את עונם ⁴² וכרכתי את בריתך יעקב ואף את בריתך יצחק ואף את בריתך אברהם אוצר-- והארץ אוצר ⁴³ והארץ תעוז מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם עין וביען--במשפטים מאסו ואות חקתי געללה נפשם ⁴⁴ ואף נס זאת בהיותם בארץ איביכם לא מאסותים ולא נעלחות לבלתם-- להפר בריתך אתם כי אני יהוה אלהיהם ⁴⁵ זוכרתי

והיה השדה בצאתו ביבל קדרש ליהוה--כשרה החرم לבhn תחיה אחותו ²² ואמ את שדה מקנותו אשר לא משדה אחותו--יקדרש ליהוה ²³ וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדרש ליהוה ²⁴ בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאותו--לאשר לו אחותה הארץ ²⁵ וככל ערכך-- יהיה בשקל הקדש עשרים גרא יהוה השקלה ²⁶ אך בכור אשר יבכר ליהוה בבחמה--לא יקדרש איש אותו אם שור אם שה ליהוה הוא ²⁷ ואמ בבחמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך ²⁸ אך חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובבחמה ומshedeh אחותו--לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדרש קדשים הוא ליהוה ²⁹ כל חרם אשר יחרם מן האדם--לא יפדה מוות יומת ³⁰ וככל מעשר הארץ מזרע הארץ מפברי העז--ЛИיהוה הוא קדרש ליהוה ³¹ ואמ נגאל איש ממושרו-חמשתו יסף עלייו ³² וככל מעשר בקר וצאן כל אשר יعبر תחת השבט--העשירי יהיה קדרש ליהוה ³³ לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואמ המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדרש לא יגאל ³⁴ אלה המזיות אשר צויה יהוה את משה--אל בני ישראל בהר סיני

תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁹ פקדיהם למטה ישכר--ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות ³⁰ לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³¹ פקדיהם למטה זבולון--שבעה וחמשים אלף וארבע מאות ³² לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³³ פקדיהם למטה אפרים--ארבעים אלף וחמש מאות ³⁴ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁵ פקדיהם למטה מנשה--שנים ושלשים אלף ומאותים ³⁶ לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁷ פקדיהם למטה בנימין--חמשה ושלשים אלף וארבע מאות ³⁸ לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁹ פקדיהם למטה דן--שנים ושלשים אלף ומאות ⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴¹ פקדיהם למטה אשר--אחד וארבעים אלף וחמש מאות ⁴² בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴³ פקדיהם למטה נפתלי--שלשה וחמשים אלף וארבע מאות ⁴⁴ אלה הפקדים אשר פקד משה ואחרון ונשיי ישראל--שנים עשר יצא צבא בישראל ⁴⁶ ויהיו עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל ⁴⁶ וכל הפקדים--שש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים ⁴⁷ והלויים למטה אבותם--לא התקפו בתוכם ⁴⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴⁹ אך את מטה כל הפקדר את הלויים על משכן העדרות ועל כל קליו ועל כל אשר לו--הימה ישאו את המשכן ואת כל קליו והם ישרתו וסביב למשכן יתנו ⁵¹ ובונסע המשכן יודירו אותו הלוים ובחנתה המשכן יקימו אותו הלוים והור הקרב יומת ⁵² וחנו בני ישראל איש על

1 וירבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השניה ליצאים מארץ מצרים--לאמר ² שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבותם--במספר שמות כל זכר גלגוליהם ³ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל--הפקדו אתם לצבאתם אתה ואחרון ⁴ ואתכם יהיו איש איש למטה--איש ראש לבית אבותיו הוא ⁵ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לדובן אלצורך בן שדיירור ⁶ לשמעון שלמיאל בן צוריישדי ⁷ ליהודה נחשותון בן עמנידב ⁸ ליששכר נתנאל בן צוער ⁹ ולזבולון אליאב בן חילן ¹⁰ לבני יוסף--לאפרים אלישמע בן עמיהו ר למשנה גמליאל בן פרחצור ¹¹ לבניין אבידן בן גדני ¹² לדן אחיעזר בן עמיישדי ¹³ לאשר פגעייאל בן עכרן ¹⁴ לנדי אליסף בן דעוואל לנפתלי אחירע בן עיןן ¹⁶ אלה קרייאי (קרואיאי) העדה נשאיי מטוות אבותם ראשי אלפי ישראל הם ¹⁷ ויקח משה ואחרון את האנשים האלה אשר נקבעו ואות כל העדה הקהילו באחד לחדש השני בשמות ¹⁸ ויתילדו על משפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--גלגוליהם ¹⁹ כאשר צוה יהוה את משה ופקדים במדבר סיני ²⁰ ויהיו בני דובן בכיר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות גלגוליהם--כל זכר מבן עשרים שנה ומלה כל יצא צבא ²¹ פקדיהם למטה דובן--ששה וחמש מאות ²² לבני שמעון שלשה וארבעים אלף ומאהן ²³ פקדיהם למטה נפה לבית אבותם תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות גלגוליהם--כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²⁴ לבני נד תולדתם למשפחתם אלף ושלש מאות ²⁵ פקדיהם למטה נד--חמשה וארבעים לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²⁶ לבני יהודה תולדתם אלף ושש מאות וחמשים פקדים לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²⁷ פקדיהם למטה יהודה--ארבעה ושלשים וחמשים ושבעים אלף וארבע מאות ²⁸ לבני יששכר

שנים וששים אלף ושבע מאות ²⁷ והחנינים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פניעיאל בן ערךן ²⁸ וצבאו ופקדיהם-אחד וארבעים אלף וחמש מאות ²⁹ ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחריען בן עיןן ³⁰ וצבאו לפקדיהם-שלשה וחמשים אלף וארבעה מאות ³¹ כל הפקדים למחנה דן--מאות אלף ושבעה וחמשים אלף ושمائות לאחרינה יסעו לדגנליים ³² אלה פקודי בני ישראל לבית אבותם כל פקודי המחנה לצבאותם-- צבאותם אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים שיש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים וחלויים--לא התפקדו בתוך בני ישראל כל אשר צוה יהוה את משה ³³ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגנליים וכן-איש לשפחתיו על בית אבותיו

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה--בהר סיני ² ואלה שמות בני אהרן הכהן נדב ואביהו אלעזר ואיתמר ³ אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחחים-אשר מלא ידם לכהן ⁴ רימתנדב במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר ⁶ על פני אהרן אביהם ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את מטה לוי והעמדת אותו לפני אהרן הכהן ושורתו אותו ⁷ ושמרו את משמרתו ואת משמרתה כל העדה לפני אהל מועד--לעבד את עבודת המשכן ⁸ ושמרו את כל כליא אהל מועד ואת משמרתה בני ישראל--לעבד את עבודת המשכן ⁹ נתחה את הלויים לאחנן ולבני נחונים נתונם המה לו מאות בני ישראל ¹⁰ ואת אהרן ואת בניו תפרק ושמרו את כהנותם והור הקרב יומת ¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹² ואני בכור פטר רחם מבני ישראל והוא לו- לְלִוּתָם
 כי לי כל בכור--ביום הכתבי כל בכור בארץ מצרים הקדרתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה ¹⁴ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר ¹⁵ פקר את בני לוי ללבית אבותם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעליה תפקרם ¹⁶ ויפקד את משה על פי יהוה כאשר צוה ¹⁷ ויהיו אלה בני לוי

מחנהו ואיש על דנלו לצבאותם ¹⁸ והלוים יהנו סביב למשכן העדה ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הליום את משמרת המשכן העדרות ¹⁹ ויעשו בני ישראל בכל אשר צוה יהוה את משה--כן עשו

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² איש על דגלו באחת לבית אבותם יהנו בני ישראל מנגד סביב לאهل מועד יהנו ³ והחנינים קרמה מזרחה דנלו מחנה יהורה לצבאותם ונשיא לבני יהודה נחשותן בן עמיינדר וצבאו ופקדיהם--ארבעה ושבעים אלף ושמאיות ⁵ והחנינים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתגאל בן צווער ⁶ וצבאו ופקדיו--ארבעה וחומשים אלף ורביע מאות ⁷ מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליויב בן חילן ⁸ וצבאו ופקדיהם--שבעה וחמשים אלף וארבעה מאות ⁹ כל הפקדים למחנה יהודה מאות אלף ושמנים אלף ושלשת אלפיים וארבעה מאות--לצבאותם ראשונה יסעו ¹⁰ דנלו מחנה ראובן תימנה לצבאותם ונשיא לבני ראובן אלצ'ור בן שדייאר ¹¹ וצבאו ופקדיו-- שלשאה וארבעים אלף וחמש מאות ¹² והחנינים עליו מטה שמעון ולבני שמעון שלמייאל בן צוריישי ¹³ וצבאו ופקדיהם--תשעה וחמשים אלף ושלש מאות שמעון ונשיא לבני שמעון שלמייאל בן צוריישי ¹⁴ ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל ¹⁵ וצבאו ופקדיהם--חמשה וארבעים אלף ושמאיות וחמשים ¹⁶ כל הפקדים למחנה ראובן מאות אלף ואחד וחמשים אלף וארבעה מאות וחמשים--לצבאותם ושנים יסעו ¹⁷ ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנה כאשר יהנו יסעו איש על ידו לדגנליים ¹⁸ דנלו מחנה אפרים לצבאותם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמען בן עמייחוד ¹⁹ וצבאו ופקדיהם--ארבעים מנשה נמליאל בן פרהצ'ור ²⁰ וצבאו ופקדיהם--שנים ושלשים אלף ומאתיים ²² ומטה בניין ונשיא לבני בניין אבידן בן גדענין ²³ וצבאו ופקדיהם--חמשה ושלשים אלף וארבעה מאות ²⁴ כל הפקדים למחנה ואפרים מאות אלף ושלנת אלפים ומאה--לצבאותם שלשים יסעו ²⁵ דנלו מחנה דן צפנה לצבאותם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמיישדי ²⁶ וצבאו ופקדיהם--

צוה יהוה את כל בכור בבני ישראל⁴³ ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה--לפקידיהם שנימ ועשרים אלף שלשה ושביעים ומאותים⁴⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר⁴⁵ קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחתם והיו לי הלויים אני יהוה⁴⁶ ואת פדרויו השלשה והשביעים והמאטם-העדפים על הלויים מבכור בני ישראל⁴⁷ ולקחת חמשת חמישת שקליםים--לגולגולת בשקל הקדש תקח עשרים גורה השקל⁴⁸ וננתה הכסף לאהרן ובנינו-פדרויו העדפים בהם⁴⁹ ויקח משה את כספו הפלדים-מאת העדפים על פדרויו הלויים⁵⁰ מאת בכור בני ישראל--לקח את הכסף חמישה וששים ושלש מאות ואלף--בשקל הקדש⁵¹ ויתן משה את כספי הפלדים לאהרן ובנינו-על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר² נשא את ראש בני קהת מתוק בני לוי--למשפחותם לבית אבותם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה--כל בא לצבאה לעשות מלאכה באהיל מועד⁴ זאת עברת בני קהת באהיל מועד-קדש הקדשים⁵ ובא אהרן ובנינו בנסע המנחה והורדו את פרכת המסק וכוסו בה--אט אהרן העדרת⁶ וננתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד קליל תכלת מלמעלה ושמו ברדיו⁷ ועל שלוחן הפנים יפרשו בגד תכלת וננתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עלייו יהיה⁸ ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את ברדיו⁹ ולקחו בגד תכלת וכוסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקתייה ואת מהתהייה ואת כל כלוי שמנת אשר ישרתו לה בהם וננתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש¹⁰ וננתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש וננתנו על המוט¹¹ ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את ברדיו¹² ולקחו את כל כלוי השרת אשר ישרתו בסCKET וננתנו אל בגד תכלת וכוסו אותם במכסה עור תחש וננתנו על המוט¹³ ודרשו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן¹⁴ וננתנו עליו את כל כלוי אשר ישרתו עליו בהם את

בשםתם--גרשון וקהת ומרדי¹⁸ ואלה שמota בני גרשון למשפחותם--לבני ושמי¹⁹ ובוני קהת למשפחותם--עמרם וצחר חbron ויעיאל²⁰ ובוני מרדי למשפחותם-מחלי ומושי אלה הם משפחת הלווי לבית אבותם גרשון-- משפחת הלבני ומשפחת השמי אלה הם משפחת הנרשמי²² פקידיהם במספר כל זכר מבן חרש ומעלה פקידיהם שבעת אלפים וחמש מאות²³ משפחת הנרשמי אחורי המשכן יתנוימה²⁴ ונשיא בית אב לנרגשי אליסף בן לאל²⁵ ומשמרת בני גרשון באהיל מועד המשכן והאהיל מכסחו--ומסק פתח אהיל מועד²⁶ וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו²⁷ ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היזהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי²⁸ במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--שמנה אלפיים ושמשאות שמרי משמרת הקדש²⁹ משפחת בני קהת יתנו על ירך המשכן תימנה³⁰ ונשיא בית אב למשפחה הקהתי אליצפן בן יעיאל³¹ ומשמרותם הארן והשלוחן והמנרה והמזבחות וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך--וכל עבדתו³² ונשיא נשייא הלווי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש³³ למזרדי-- משפחת המחלוי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מזרדי³⁴ ופקידיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--ששת אלפיים ומאותים³⁵ ונשיא בית אב למשפחה מזרדי צוריאאל בן אביחיל על ירך המשכן יתנו צפנה³⁶ ופקדת משמרת בני מזרדי--קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדרנו וכל כליו--וכל עבדתו³⁷ ועמדיו החצר סביב ואדרניהם ויתרתם ומיתריהם³⁸ והחנים לפני המשכן קדרמה לפני אהיל מועד מזבחה משה ואהרן ובנינו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזור הקרב יומת³⁹ כל פקדיו הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה--למשפחותם כל זכר מבן חדש ומעליה שנים ועשרים אלף⁴⁰ ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכיר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושה את מספר שמות⁴¹ ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכיר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכיר בbamot בני ישראל⁴² ופקד משה כאשר

שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד ³⁶ ויהיו פקדיהם למשפחתם--אלפים שבע מאות וחמשים ³⁷ אלה פקדוי משפחתי הכהני כל העבר באهل מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה ³⁸ ופקודי בני נרשותם למשפחותם ולבית אבותם ³⁹ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד ⁴⁰ ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבותם--אלפים וש מאות ושלשים ⁴¹ אלה פקדוי משפחתי בני נרשותם כל העבר באهل מועד--אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ⁴² ופקודיהם למשפחתם בני מררי למשפחתם לבית אבותם ⁴³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד ⁴⁴ ויהיו פקדיהם למשפחתם--שלשה אלףים ומאותים ⁴⁵ אלה פקדיהם למשפחתם בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פקדוי משפחתי בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה ⁴⁶ כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיין ישראל--את הלויים למשפחתם ולቤת אבותם ⁴⁷ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לעבד עבדה עבדה ועבדת משא--באهل מועד ⁴⁸ ויהיו פקדיהם--שמנת אלףים וחמש מאות ושמנים ⁴⁹ על פי יהוה פקד אותם ביד משה--איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה **5** וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל וישלחו מן המנוחה כל צרווע וככל זב וככל טמא לנפש ³ מזכיר עד נקבה תשלהו אל מחוץ למנוחה תשלוחם ולא יטמאו את מהניהם אשר אני שוכן בתוכם ⁴ וייעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למנוחה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁶ דבר אל בני ישראל איש או אשה כי עשו מכל חטא האדם מעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא ⁷ והתודרו את חטאיהם אשר עשו והשיבו את אשמו בראשו וחמייתו יסף עלייו ונתן לאשר אשם לו ⁸ ואם אין לאיש נאל להשיב האשם אליו--האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עלייו ⁹ ויכול תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן--לו יהיה ¹⁰ ואיש את קדשוilo יהיו המחתת את המזולגת ואת הייעם ואת המזוקת--כל kali המזוקח ופרשנו עליו כסוי עור חדש--ונשמו בדיו ¹⁵ וכלה אהרן ובנו לכסת את הכהן שמן המאור הדרש במסע המנוחה ואחרי כן יבוא בני קהת לשאת ולא יגעו אל הדרש ומתו אלה משא בני קהת באهل מועד ¹⁶ ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המשחה פקדת וקטרת הסמים ומנתת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו ¹⁷ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ¹⁸ אל תכrichtו את שבת משפחתי מהתק הדרש הלויים ¹⁹ וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בנשיהם את קדש הקדושים אהרן ובנו יבואו ושמו אותם איש על עבדתו ואל משאו ²⁰ ולא יבואו לראות כבלי עבד את הדרש ומתו ²¹ וידבר יהוה אל משה לאמר ²² נשא את ראש בני נרשותם--نم הם לבית אבותם למשפחתם ²³ מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמישים שנה--תפקד אותם כל הבא לצבא לצבא לעבד עבדה באهل מועד ²⁴ זאת עבדת משפחתי הנרשני-- לעבד ולמשא ²⁵ ונשאו את ירידת המשכן ואת אהל מועד מכסתו ומבסה התחש אשר עלייו מלמעלה ואת מסך--פתח אהל מועד ²⁶ ואת קלעי החצר ואת סכך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח ואת כל עבדת בני הנרשני ²⁷ על פא אהרן ובנו תהייה כל עבדת בני הנרשני--באهل מועד ומשמרתם--ביד אריחמר בן אהרן הכהן ²⁹ בני מררי--למשפחתם לבית אבותם תפקד אותם ³⁰ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה--תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד ³¹ וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באهل מועד קרשי המשכן וביריחו ועמדו יארני ³² ועמדו החצר סביב ואדנייהם ויתרתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשפת תפקדו את כל משמרת משאם ³³ זאת עבדת משפחתי בני מררי לכל עבדתם באهل מועד--ביד אריחמר בן אהרן הכהן ³⁴ ויפקד משה ואהרן ונשיין העדה את בני קהти למשפחתם ולቤת אבותם ³⁵ מבן שלשים

והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל הזרורה הזואת ²¹ ונקה האיש מעון והדאשה הדזואה תשא את עונה

6 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נור- להזיר ליהוה ³ מניין ושבר זיר חמצץ יין וחמצץ שכר לא ישתה וככל משורת ענבים לא ישתה ונענים לחים ויבשים לא יאכל ⁴ ככל ימי נורו מכל אשר יעשה מנפנ' היין מהרצנים ועד גז- לא יאכל ⁵ ככל ימי נדר נורו תער לא עבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהוה- גדר פרע שעיר ראשו ⁶ ככל ימי היזרו ליהוה על נפש מת לא יבא ⁷ לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו- לא יטמא להם במתם כי נור אלתהי על ראשו ⁸ ככל ימי נורו קדש הוא ליהוה ⁹ וכי ימות מה עליו בפתע פתאם וטמא ראש נורו- גנלח ראשו ביום טהרתו ביום השבעי יגולחנו ¹⁰ וביום השמיני יבא שני בני יונה אל הכהן- אל פתח אהל מועד ¹¹ והזיר ליהוה את ימי נורו והביא כבש ביום ההוא ¹² ובו עשה הכהן אחד לחטאota ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו פתח אهل מועד ¹⁴ והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו לאשם והימים הראשונים יפלוי כי טמא נורו ¹³ וזאת תורה הנזיר ביום מלאת ימי נורו יביא אותו אל המימה לחטאota ואיל אחד תמים לשלמיום ¹⁵ וסל מצות סלת חלהת בלולות בשמן ורקיוק מכות משבחים בשמן ומנחותם ונסכיהם ¹⁶ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאota ואת עלותו ¹⁷ ואת האיל ישחה זבח שלמים ליהוה על סל המכות ועשה הכהן את מנחותו ואת נסכו ¹⁸ וכן גנלח הנזיר פתח אهل מועד- את ראש נורו ולקח את שער ראש נורו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים ¹⁹ ולקח הכהן את הזרע בשללה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיוק מצה אחד נתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נורו ²⁰ והניף אותן הכהן תנופה לפני יהוה- קדש הוא לכהן על חזזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין

איש אשר יtan לכהן לו יהיה בו יודבר יהוה אל משה לאמר ²² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש אתה שכבת זרע ונעלם מעוני איש ונסתרה והיא נטמאה ועוד אין בה והוא לא נטהפה ²⁴ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא לא נטמאה ²⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרה האיפה כמה שערים לא יצחק עליו שמן ולא יtan עלי לבנה- כי מנחת קנאת הוא מנחה זכרון מזבחת עון ¹⁶ והקריב את הכהן והעמדה לפני יהוה ¹⁷ ולקח הכהן מים קדושים בכל חרש וממן העפר אשר היה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל הימים ¹⁸ והעמיד הכהן את האש לפני יהוה ופרע את ראש האש ונתן על כפיה את מנחת הוכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים ¹⁹ והשביע את הכהן ואמר אל האש אם לא שכב איש אתק ואם לא שית טמאה תחת אישך- הנקוי ממי המרים המאררים אלה ²⁰ ואות כי שיטת תחת אישך- וכי נטמאת ויתן איש בר את שכבותו מבעלדי אישך ²¹ והשביע הכהן את האש ששבעת האלה ואמר הכהן לאשה יtan יהוה את אלה בלאה ולשבעה בתוך עמד- בחתה יהוה את ירכך נפלת ואת בטן צבה ²² ובאו הימים המאררים אלה במעיך לצבאות בטן ולנפל ירכך ואמרה האש אמן אמן ²³ וכותב את האלה הכהן- בספר ומה אל מי המרים ²⁴ והשקה את האש את מי המרים המאררים ובאו בה הימים המאררים למרים ולקח הכהן מיד האש את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב את האלה אל המזבח ²⁶ וקמץ הכהן מן המנחה את זכרותה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האש את הימים ²⁷ והשקה את הימים המאררים למרים וצבתה בטנהו ונפללה ירכאה והייתה האש לאלה בקרוב עמה ²⁸ ואם לא נטמאה האש וטהרה הואה- ונקה את נורעתה זרע ²⁹ זאת תורה הקנאות אשר תשטה האש תחת אישת נטמאה ³⁰ או איש אשר העבר עליו רוח קנא- וקנא את אשתו

הקדש שנייהם מלאים סלה בולולה בשמן--למנחה ²⁰ כי אחת עשרה זהב מלאה קטרת ²¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--עליה ²² שעיר עזים אחד לחטאת ²³ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתגאל בן צווער ²⁴ ביום השלישי נשיא לבני זבולון-- אליאב בן חילן ²⁵ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בולולה בשמן--למנחה ²⁶ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ²⁷ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--עליה ²⁸ שעיר עזים אחד לחטאת ²⁹ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חילן ³⁰ ביום הרביעי נשיא לבני ראובן--אליזור בן שדי אור ³¹ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בולולה בשמן--למנחה ³² כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ³³ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--עליה ³⁴ שעיר עזים אחד לחטאת ³⁵ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליזור בן שדי אור ³⁶ ביום חמישית נשיא לבני שמעון--שלמייאל בן צוריishi ³⁷ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בולולה בשמן--למנחה ³⁸ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ³⁹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--עליה ⁴⁰ שעיר עזים אחד לחטאת וחמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמייאל בן צוריishi ⁴¹ ביום הששי נשיא לבני נד--אליסף בן דעוואל ⁴² קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בולולה בשמן--למנחה ⁴⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁴⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--עליה ⁴⁶ שעיר עזים אחד לחטאת ⁴⁷ ולזבח השלמים בקר שניים אילם

21 זאת תורה הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר--כన' יעשה על תורה נרו ²² וידבר יהוה אל משה לאמר דבר ²³ אל אהרן ואל בניו לאמר-caה תברכו את בני ישראל אמר להם ²⁴ יברך יהוה וישראל ²⁵ יאר יהוה פניו אליך ויהנך ²⁶ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום ²⁷ ושמו אתשמי על בני ישראל ואני אברכם

7 7 ויהיו ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקרש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקרש אותם ² ויקריבו נשייאי ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי המטה הם העמידים על הפקדים ³ ויביאו את קרבנם לפני יהוה שיש עגלת צב ושני עשר בקר--עגלת על שני התנאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן ⁴ ויאמר יהוה אל משה לאמר ⁵ קח מאתם והיו לעבד את עבדת האל מועד נתתת אותם אל הלוים איש כפי עבדתו ⁶ ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים ⁷ את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר--נתן לבני ראשון כפי עבדתם ⁸ ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר--נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אחרן הכהן ⁹ ولבני קהת لأنתן כי עבדת הקדרש עליהם בכתף ישאו ¹⁰ ויקריבו הנשים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשים את קרבנם לפני המזבח ¹¹ ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשייא אחד ליום יקריבו את קרבנם להנחת המזבח ¹² ויהיו המקריב ביום הראשון--את קרבנו נחשותן בן עמנידב למטה יהודה ¹³ וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כסף שבעים שקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בולולה בשמן--למנחה ¹⁴ כף אחת עשרה מהמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשותן בן עמנידב ¹⁸ ביום הששי הקריב נתגאל בן צווער--נשייא ישכר ¹⁹ הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כסף שבעים שקל בשקל

הקדש שנייהם מלאים סלה בלוולה בשמן--למנחה⁷⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת⁷⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--עללה⁷⁶ שעיר עזים אחד לחטאת⁷⁷ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן⁷⁸ ביום שנים עשר יום נישא לבני נתלי--אהירע בן עין⁷⁹ קרבנו קערת כספ' אחת בשמן--למנחה⁸⁰ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת⁸¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--עללה⁸² שעיר עזים אחד לחטאת⁸³ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אהירע בן עין⁸⁴ זאת חנכת המזבח חמשה וזה קרבן אהירע בן עין⁸⁵ זאת חנכת המזבח ביום המשח אותו מأت נשאי ישראל קערת כספ' שתים עשרה מזוקי כספ' שנים עשר כפות זהב שתים עשרה שנים ומאה הכהנה האחת כספ' ושבעים המזוק שאלים כל כספ' הכלים אלףים וארבע מאות ב שקל הקדש⁸⁶ כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה שעירה המכף בקהל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה⁸⁷ כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר--ומנתחים וشعורי עזים שנים עשר לחטאת⁸⁸ וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם שנים עשרים שיטים כבשים בני שנה שיטים ואית חנכת המזבח אחורי המשח אותו⁸⁹ ובכما משה אל אל מועד לדבר אותו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדרת מבין שני הכהנים וידבר אליו

8 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל אהרן ואמרת אליו בעהלך את הנרתא מל מול פni המנורה איירו שבעת הנרות³ ויעש כן אהרן--אל מול פni המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה⁴ וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכיה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה--כן עשה את המנורה⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר⁶ קח את הלוים מתווך בני ישראל וטהרת אותם⁷ וכח

חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסי בן דעאל⁴⁸ ביום השביעי נשיא לבני אפרים--אלישמע בן עמייחוד⁴⁹ קרבנו קערת כספ' אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כספ' שבעים שקל בקהל הקדש שנייהם מלאים סלה בלוולה בשמן--למנחה⁵⁰ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת⁵¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--לעללה⁵² שעיר עזים אחד לחטאת⁵³ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמייחוד⁵⁴ ביום השמנינו נשיא לבני מנשה--نمיליאל בן פרהצור⁵⁵ קרבנו קערת כספ' אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כספ' שבעים שקל בקהל הקדש שנייהם מלאים סלה בלוולה בשמן--למנחה⁵⁶ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת⁵⁷ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--לעללה⁵⁸ שעיר עזים אחד לחטאת חמשה כבשים בני גדי נרנני⁵⁹ ואיבידן פרהצור⁶⁰ ביום התשייעי נשיא לבני בניון--איבידן גדי נרנני⁶¹ קרבנו קערת כספ' שבעים שקל בקהל הקדש משקלה מזוק אחד כספ' שבעים שקל בקהל הקדש שנים מלאים סלה בלוולה בשמן--למנחה⁶² כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת⁶³ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--לעללה⁶⁴ שעיר עזים אחד לחטאת⁶⁵ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן איבידן גדי נרנני⁶⁶ ביום העשורי נשיא לבני דן--אחייעזר בן עמיישדי⁶⁷ קרבנו קערת כספ' אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כספ' שבעים שקל בקהל הקדש שנים מלאים סלה בלוולה בשמן--למנחה⁶⁸ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת⁶⁹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו--לעללה⁷⁰ שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחייעזר בן עמיישדי⁷¹ ביום עשתי עשר יום נישא לבני אשר--פגעיאל בן עכרן⁷² קרבנו קערת כספ' אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כספ' שבעים שקל בקהל

בנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפְּסָח בְּמִזְרָחּ ۳ בְּאֶרְבָּעָה עַשֶּׁر יוֹם בְּחַדְשָׁ הַזָּהָר בֵּין הַעֲרָבִים תַּעֲשׂו אֶת־ ۴ בְּמַעַד כָּל חֲקֹתְיוֹ וְכָל מִשְׁפְּטוֹ יְתַعֲשׂו אֶת־ ۵ וַיַּדְבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵשֶׂת הַפְּסָח ۶ וַיַּעֲשׂו אֶת הַפְּסָח בְּרִאשׁוֹן בְּאֶרְבָּעָה עַשֶּׁר יוֹם לְחַדְשָׁ בֵּין הַעֲרָבִים — בְּמִדְבָּר סִינְיָה כָּל אֲשֶׁר צָהָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה — כֹּן עָשׂו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ۷ וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיו טָמִאים לְנֶפֶש אָדָם וְלֹא יִכְלֹו לְעֵשֶׂת הַפְּסָח בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אֱהָרֹן — בַּיּוֹם הַהוּא ۸ וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהְמָה אֲלֵיכֶם אֱלֹהִים מֹשֶׁה עַמְּדוּ בַּתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ۹ וַיֹּאמֶר וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מֹשֶׁה לְאֶמֶר ۱۰ דְּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאמֹר אִיש אֲשֶׁר צָהָה יְהוָה טָמֵא לְנֶפֶש אוֹ בְּדֶרֶךְ רְחֻקָּה לְכֶם אוֹ לְדֶרֶתְיכֶם וְעַשֵּׂה פְּסָח לִיהוּה ۱۱ בְּחַדְשָׁ הַשְׁנִי בְּאֶרְבָּעָה עַשֶּׁר יוֹם בֵּין הַעֲרָבִים — יְعַשׂ אֶת מְצֹות וּמְרֹדרִים יַאֲכִלֵּהוּ ۱۲ לֹא יִשְׁאִירוּ מִמְּנוּ עַד בְּקֶר וּעְצָם לֹא יִשְׁבְּרוּ בּוֹ כַּכְלֵחֶקֶת הַפְּסָח יְعַשׂ אֶת מְצֹות ۱۳ וְהַאֲיש אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא הָיָה וּחְדָל לְעֵשֶׂת הַפְּסָח — וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶש הַזֹּאת מִעֵמִיהָ כִּי קָרְבֵּן יְהוָה לְאַהֲרֹן בְּמַעַד — חֶטְאוֹ יִשָּׂא הָאִיש הַזֹּאת ۱۴ וְכִי יִגּוֹר אֶתְכֶם נֶר וְעַשֵּׂה פְּסָח לִיהוּה — כְּחַקְתָּה הַפְּסָח וּמִמְשְׁפָטוֹ כֹּן יַעֲשֶׂה חֶקֶת אֲחֵת יִהְיָה לְכֶם וּלְנֶר וּלְאֹורֶת הָאָרֶץ ۱۵ וּבַיּוֹם הַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָן כִּסֵּה הַעֲנָן אֶת הַמִּשְׁכָן לְאֶהָל הַעֲדָת וּבַעֲרָב יִהְיָה עַל הַמִּשְׁכָן כְּמַרְאָה אַש — עַד בְּקֶר ۱۶ כֹּן יִהְיָה תְּמִיד הַעֲנָן יָסַן וּמְרָאָה אַש לִילָּה ۱۷ וּלְפִי הַעֲלוֹת הַעֲנָן מֵעַל הַאֲהָל — וְאַחֲרִי כֹּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבָמָקוֹם אֲשֶׁר יַשְׁכַּן שֵׁם הַעֲנָן — שֵׁם יְהִינּוּ ۱۸ כַּנְּיוֹן וּמְרָאָה אַש לִילָּה פְּעַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּפְעַל פִּי יְהוָה יִתְנוּ כָּל יְמֵי אֲשֶׁר יַשְׁכַּן הַעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָן — יִחְנוּ ۱۹ וּבְהַאֲרִיךְ הַעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָן יָמִים רַבִּים — וּשְׁמַרְוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁמָרָת יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ ۲۰ וַיַּשְׁמַר יְהִי הַעֲנָן יָמִים מִסְפָּר — עַל הַמִּשְׁכָן עַל פִּי יְהוָה וְעַל פִּי יְהִי יְסֻעָה ۲۱ וַיַּשְׁמַר יְהִי הַעֲנָן מַעֲרָב עַד בְּקֶר וּנְעָלָה הַעֲנָן בְּבֶקֶר וּנְסֻעָה אוֹ יוֹם וְלִילָה הַעֲנָן וּנְעָלָה ۲۲ אוֹ יוֹם אוֹ חַדְשָׁ אוֹ יוֹם בְּהַאֲרִיךְ הַעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָן לְשָׁכֵן עַל יְהִינּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבְהַעֲלָתוֹ יִסְעוּ

תַּעֲשֶׂה לְהַמְּלָאָה הַזָּהָר עַל יְהָמִים מִי חַטָּאת וְהַעֲבֵירוּ תַּעֲרֵל בְּלִבְשָׂר וְכַבְּסוּ בְּגַדְיוֹם וְהַתְּהַרְרוּ ۸ וְלִקְחוּ פָר בָּן בְּקֶר וּמְנַחְתּוּ סְלָת בְּלִולָה בְּשַׁמְן וְפֶר שְׁנִי בָּן בְּקֶר תַּקְחֵל לְחַטָּאת ۹ וְהַקְרְבָת אֶת הַלְוִימִים לְפָנֵי אַהֲלָה מַוְעֵד וְהַקְהֵלָת — אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ۱۰ וְהַקְרְבָת אֶת הַלְוִימִים לְפָנֵי יְהוָה יְהָמִים וְוְהַנְּפָאָה אֲחֵרָה ۱۱ אֶת הַלְוִימִים לְפָנֵי יְהוָה וְסִמְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיכֶם עַל הַלְוִימִים לְפָנֵי יְהוָה וְוְהַנְּפָאָה אֲחֵרָה ۱۲ אֶת הַלְוִימִים לְפָנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל הַלְוִימִים ۱۳ וְהַעֲמֵדָת אֶת הַלְוִימִים לְפָנֵי אַהֲרֹן וְלְפָנֵי בְּנֵי הַנְּפָאָה אֶת הַלְוִימִים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַנְּפָאָה אֲתָם תְּנוּפָה ۱۴ וְהַבְּדָלָת אֶת הַלְוִימִים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁרָאֵל וְהַיּוֹן לְלִילָם ۱۵ וְאַחֲרִי כֹּן יִבְאֹו הַלְוִימִים לְעַבְדָן אֶת אַהֲלָה מַוְעֵד וְשִׁהְרָת אֶתְכֶם תְּנוּפָה ۱۶ כִּי כָל רָחֵם בְּכָרְבָן מַבְנֵי יִשְׂרָאֵל — לְקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי ۱۷ כִּי כָל בְּכָרְבָן בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶדְם וּבְבְהָמָה בְּיּוֹם הַכְּתֵי נִתְנְגָנִים נִתְנְגָנִים הַמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּחַת פְּطָרָת כָּל רָחֵם בְּכָרְבָן כָּל מַבְנֵי יִשְׂרָאֵל — לְקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי ۱۸ וְאַקְחֵי כָל בְּכָרְבָן בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה אֲתָם תְּהַלֵּל הַלְוִימִים נִתְנִים לְאַהֲרֹן וְלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְעַבְדָן אֶת עֲבָדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶהָל מַזְרָע וְלְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּכָרְבָן בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִנְפְּנָה בְּגַדְיוֹם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדֵשׁ ۲۰ וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלִילָם כָּכָל אֲשֶׁר צָהָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לְלִילָם — כֹּן יַעֲשׂ לְהַמִּשְׁכָן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ۲۱ וַיַּתְהַחֲתָא הַלְוִימִים וְכַבְּבָסָוּ בְּגַדְיוֹם וַיַּנְפֵּא אַהֲרֹן אֶת מַזְרָע יְהוָה וְיַכְפֵּר עַל יְהָמִים אֶת עֲבָדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְטָהָרָם ۲۲ וְאַחֲרִי כֹּן בָּאָוֹ הַלְוִימִים לְעַבְדָת אֶת צָהָה יְהוָה בְּאֶהָל מַזְרָע וְנִפְנֵא אַהֲרֹן אֶת מַזְרָע יְהוָה וְיַכְפֵּר עַל יְהָמִים אֶת עֲבָדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ۲۳ וְאַתָּה אֲתָם תְּהַלֵּל הַלְוִימִים כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה אֲתָם תְּהַלֵּל הַלְוִימִים שָׁנָה וּמְעָלָה יָבֹא לְצָבָא צָבָא בְּעַבְדָת אֶהָל מַזְרָע ۲۴ זֹאת אֲשֶׁר לְלִילָם מִבְנֵי חַמְשׁ וּעְשָׂרִים מֹשֶׁה לְאָמֵר ۲۵ וְמִבְנֵי חַמְשׁ שָׁנָה יִשְׁׁבּוּ מִצְבָּא צָבָא הַעֲבָדָה וְלֹא יַעֲבֵד עוֹד וְשָׁרַת אֲתָה חַיָּה בְּאֶהָל מַזְרָע לְשִׁמְרָה מִשְׁמָרָת וּבְעַבְדָה לְאַיִלְעָד כְּכֶה תַּעֲשֶׂה לְלִילָם בְּמִשְׁמָרָת

9 וַיֹּדְבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר סִינְיָה בְּשָׁנָה הַשְׁנִית לְצֹאתֶם מִאֶרְץ מִצְרָיִם בְּחַדְשָׁ הַרְאָשׁוֹן — לְאָמֵר ۲ וַיַּעֲשֵׂה

23 על פִי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל פִי יְהוָה יִסְעוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה שָׁמְרוּ עַל פִי יְהוָה בִּיד מֵשָׁה

אַחִירָע בֶן עַיִן 28 אֶלָּה מַסְעֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְצַבָּאתָם
וַיִּסְעֻוּ 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֶבֶב בֶן רְעוֹאֵל הַמִּדְיָנִי חַתָּן
מֹשֶׁה נְסִיעָם אֲנָה נָנוּ אֶל הַמִּקְומָם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶתְךָ
אֶתְךָ לְכָם לְכָה אֲתָנוּ וְחַטְבָנוּ לְךָ כִּי יְהוָה דִּבֶּר טֹוב עַל
יִשְׂרָאֵל 30 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאָלֶף כִּי אָמַר אֶל אַרְצִי וְאֶל
מוֹלַדְתִּי אָלֶף 31 וַיֹּאמֶר אֶל אָנָה תַּעֲזֹב אֲתָנוּ כִּי עַל כֵּן
יִדְעַת הַנְּגָנָנוּ בְּמִדְבָּר וְהִיא תַּלְכִּידְךָ לְנֵו לְעַיִנִים 32 וְהִיא כִּי
תַּלְכִּידְךָ עַמְּנוּ וְהִיא הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִיטְבָּה יְהוָה עַמְּנוּ
וְחַטָּבָנוּ לְךָ 33 וַיִּסְעֻוּ מִהָּר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשָׁת יָמִים
וְאַרְון בָּרִית יְהוָה נָסַע לִפְנֵיהם דֶּרֶךְ שְׁלֹשָׁת יָמִים
לְתוֹרָה לְהַמִּנְוחָה 34 וְעַנְןִי יְהוָה עַל הַמִּלְחָמָה יּוּמָם וּיּוּנָם
מִן הַמְּחַנָּה] 35 וַיָּהִי בְּנֵסֶע הַאֲרָן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קָוָמָה
יְהוָה וַיַּפְצַץ אַיִבְיךָ וַיָּנוֹסֶן מְשַׁנְאִיךָ מִפְנִיךָ 36 וּבְנָהָה
אָמַר שׁוֹבֵה יְהוָה רְבָבוֹת אֶל פִי יִשְׂרָאֵל]

11 וַיָּהִי הַעַם כְּמֹתְאָנִים רֹעֵב בָּאוּנִי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה
וַיַּחֲרֵב אֶפְרַיִם וַיַּבְעֶר בָּם אֲשֶׁר יְהוָה וְתַאֲכֵל בְּקַצְחַת הַמְּחַנָּה
וַיַּצַּעַק הַעַם אֶל מִשְׁהָ וַיַּחֲפֵל מִשְׁהָ אֲלִיל יְהוָה וְתַשְׁקָע
הַאֲשָׁר 3 וַיַּקְרָא שְׁם הַמִּקְומָה הַהוּא תְּבִעָרָה כִּי בָּעָרָה בָּם
אֲשֶׁר יְהוָה 4 וַיַּאֲסִפֵּר אֲשֶׁר בְּקֶרֶבְיוֹ הַתְּאוֹוֹתָא וַיִּשְׁבֹּו
וַיַּבְכּוּ נְסִים בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מַיִּיכְלָנוּ בָּשָׂר 5 זְכָרָנוּ
אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נָאַכְל בְּמִצְרָיִם חָנָם אֶת הַקְשָׁאִים וְאֶת
הַאֲבָטְחִים וְאֶת הַחֲזִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים 6
וְעַתָּה נְפִשְׁנוּ בִּשְׁהָ אֵין כָּל--בְּלֹתִי אֶל הַמִּן עֲנֵינוּ וְוַהֲמָן
כוֹרֵעַ גָּד הָאָה וְעַנְוּ כְּעֵין הַבְּדָלָח 8 שָׁטוּ הַעַם וְלַקְטוּ
וְתַחֲנוּ בְּרָהִים אֲוֹדְכוּ בְּמִדְרָחָה וּבְשָׁלוּ בְּפֶרַור וְעַשׂו אֶת
עַנוֹתָה וְהִיא טָעַמוּ כְּطֻעם לְשֵׁד הַשְּׁמָן 9 וּבְרַדְתָּ הַטָּל עַל
הַמְּחַנָּה לִילָה יַרְדֵּן הַמִּן עַל 10 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הַעַם
בְּכָה לְמִשְׁפָּחָתוֹ--אִישׁ לְפִתְחָה אֲהָלָו וַיַּחֲרֵב אֶרְךָ יְהוָה
מַאֲדָר וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רֹעֵב 11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלִיל יְהוָה לִמְהָ
הַרְעָת לְעַבְרָךְ וְלִמְהָ לְאַמְצָחִי חָן בְּעֵינֵיךְ לְשָׁוֹם אֶת
מִשְׁאָה כָּל הַעַם הַזָּה--עַל 12 הָאֲנָכִי הַרְוִיתִי אֶת כָּל הַעַם
הַזָּה--אָם אֲנָכִי יַלְדְתִּיחּוּ כִּי תֹאמֶר אֱלִיל שָׁהָדוּ בְּחוֹקָךְ
כַּאֲשֶׁר יִשְׂאָה אָמַן אֶת חַיְנִיק עַל הָאַדְמָה אֲשֶׁר נִשְׁבָּעָת
לְאַתְּחִיו 13 מָאֵין לִי בָשָׂר לְחַת לְכָל הַעַם הַזָּה כִּי יַבְכּוּ
עַל לְאָמֵר תְּנָה לְנֵו בָשָׂר וְנַאֲכֵלה 14 לֹא אָוכֵל אֲנָכִי
לְבָדֵי לְשָׁאת אֶת כָּל הַעַם הַזָּה כִּי כָּבֵד מִמְנִי 15 וְאָם

10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלִיל מִשְׁהָ לְאָמֵר 2 עַשְׂה לְךָ שְׁתִי
חַצְוֹצְרָתָכָסֶף--מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֶתְךָ אֶתְךָ וְהַיְיָ לְךָ לְמִקְרָא
הַעֲדָה וְלִמְסֻעָה אֶת הַמְּחַנָּה 3 וַתַּקְעַז בְּהַנְּן--וַנוּעַדוּ אֶלְיךָ
כָּל הַעֲדָה אֶל פַּתָּח אֶהָל מוֹעֵד 4 וְאָם בְּאַחֲת יַתְקַעְוּ
וַנוּעַדוּ אֶלְיךָ הַנְּשִׁיאִים רָאשֵׁי אֶלְפִי יִשְׂרָאֵל 5 וַתַּקְעַתָּם
תְּרוּעָה שְׁנִית--וַנִּסְעַוְתָ הַמְּחַנָּה הַחֲנִים קְרִמָה תְּרוּעָה
יַתְקַעְוּ לְמִסְעֵיהם 7 וּבְהַקְהִיל אֶת הַקְהָל--תַּתְקַעְוּ וְלֹא
תַּרְעִיו 8 וּבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים יַתְקַעְוּ בְּחַצְרוֹתָה וְהִי
לְכָם לְחַקְתָ עַולְם לְדַרְתֵיכֶם 9 וְכֵי תָבֹא מִלְחָמָה
בָּאָרֶצְכָם עַל הַצְרֵר אֶתְכָם--וְהַרְעָת בְּחַצְרוֹת
וְנוֹכְרָתָם לְפִנֵּי יְהוָה אֶלְהֵיכֶם וְנוֹשְׁעָתָם מִאֲבִיכֶם
10 וּבְיוֹם שְׁמַחְתָכָם וּבְמַוְעָדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֲדִשֵּיכֶם--
וַתַּקְעַתָּם בְּחַצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זְבוֹחֵלְמֵיכֶם
וְהַיְיָ לְכָם לְזֹכְרֵן לְפִנֵּי אֶלְהֵיכֶם אַנְיִי יְהוָה אֶלְהֵיכֶם
� וְיֹהִי בְּשָׁנָה הַשְׁנִית בְּחֶדְשׁ הַשְׁנִי--בְּעִשְׁרִים בְּחֶדְשׁ
נִעְלָה הַעֲנָן מַעַל מִשְׁכָן הַעֲדָת 12 וַיִּסְעַו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמִסְעֵיהם מִמְדָבֵר סִינְי וַיַּשְׁכַּן הַעֲנָן בְּמִדְבָּר פָּרָעָן
13 וַיִּסְעַו בְּרָאשָׁה עַל פִי יְהוָה בַּיָּד מִשְׁה 14 וַיָּעַשְׂרֵנָה
דָגֵל מִחְנָה בְנֵי יְהוָה בְּרָאשָׁה--לְצַבָּאתָם וְעַל צְבָאוּ
נִחְשָׁוּן בְּעַמִּינְדָב 15 וְעַל צְבָא--מַטָּה בְנֵי יִשְׁכָר
נִחְנָאֵל בְּן צֹעֵר 16 וְעַל צְבָא--מַטָּה בְנֵי זָכְוָן אֶלְיאָב
בְּן חָלִן 17 וְהַוְרֵד המִשְׁכָן וְנוֹסַע בְּנוּ גְּרָשִׁון וּבְנוּ מְרָדִי
נְשָׁאי המִשְׁכָן 18 וְנוֹסַע דָגֵל מִחְנָה רָאוּבָן--לְצַבָּאתָם
וְעַל צְבָא--אֶלְיָזָר בְּן שְׁדִיאָוָר 19 וְעַל צְבָא--מַטָּה בְנֵי
שְׁמַעוֹן שְׁלֹמִיאָל בְּן צְוֹרִישָׁד 20 וְעַל צְבָא מַטָּה בְנֵי נְדָר
אַלְיָסָף בְּן דְּעוֹאֵל 21 וְנוֹסַע הַקְהָתִים נְשָׁאי הַמִּקְדָש
וְהַקְיָמוּ את המִשְׁכָן עַד בָּאָם 22 וְנוֹסַע דָגֵל מִחְנָה בְּנֵי
אַפְרִים--לְצַבָּאתָם וְעַל צְבָא--אֶלְישָׁמָע בְּן עַמִּינְדָב 23
וְעַל צְבָא--מַטָּה בְנֵי מְנַשָּׁה נְמַלְיאָל בְּן פְּדַחְצָרָוֶר 24
וְעַל צְבָא--מַטָּה בְנֵי בִּנְמִין אַבְיָדָן בְּן נְדָעִי 25 וְנוֹסַע
דָגֵל מִחְנָה בְנֵי דָן--מְאַסֵּף לְכָל הַמִּחְנָה לְצַבָּאתָם וְעַל
צְבָא--אֶחָיעָז בְּן עַמִּישָׁד 26 וְעַל צְבָא--מַטָּה בְנֵי
אַשְׁר פָּנְעַיאָל בְּן עַכְרָן 27 וְעַל צְבָא--מַטָּה בְנֵי נְפָתָלִי

יכה את עשה לי הרגני נא הרג- אם מצאתי חן בעיניך
 ואל אראה ברגעתו ¹⁶ ויאמר יהודא אל משה אספה
 ל' שביעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקנים
 העם ושטריו ולקחת אתכם אל אהל מועד והתיצבו שם
 עמד ¹⁷ וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח
 אשר עלייך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם
 ולא תשא אתה לבדך ¹⁸ ואל העם האמר התקרשו
 למחר ואכלתם בשער- כי בכיתם באוני יהודא לא אמר
 מי יאכלנו בשער כי טוב לנו במצרים ונתן יהודא לכם
 בשער ואכלתם ¹⁹ לא יום אחד האכלון ולא ימים ולא
 חמישה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום ²⁰ עד
 חדש ימים עד אשר יצא מאפריכם והיה לכם לזרא
 יען כי מסתכם את יהודא אשר בקריכם ותבכו לפני
 לאמר למה זה יצאו ממצרים ²¹ ויאמר משה ששה
 מאות אלף רגלי העם אשר אגci בקריבו ואתה אמרת
 בשער אתם להם ואכלו חדש ימים ²² החאן ובקר ישחת
 להם ומצא להם אם את כל דני הים יאסף להם ומצא
 להם ²³ ויאמר יהודא אל משה היד יהודא תקצר עתה
 תורה היקרך דברי אם לא ²⁴ ויצא משה- וירדבר אל
 העם את דברי יהודא ויאסף שביעים איש מזקני העם
 ויעמדו אתם סביבת האهل ²⁵ וירד יהודא בענין וידבר
 אליו ואצלל מן הרוח אשר עלייך ויתן על שביעים איש
 חוקנים יהיו כnoch עליהם הרוח ויתגנבו ולא יספו ²⁶
 וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדר ושם השני
 מירד ותנה עליהם הרוח והמה בכתביהם ולא יצאו
 האלה לה ויתגנבו במחנה ²⁷ וירץ גנער וינגד למשה
 ויאמר אל לדך ומידך מתגנבים במחנה ²⁸ ויען יהושע
 בן נון משרה משה מבחריו- ויאמר אדרני משה כל האם
 ויאמר לו משה המקום אתה ל' ומיתן כל עם יהודא
 נביאים- כי יתן יהודא את רוחו עליהם ³⁰ ויאסף משה
 אל המחנה- והוא זוקני ישראל ³¹ ורוח נסעה מאת יהודא
 ויינו שלולים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה
 וכדרך יום כה סביבות המחנה- וכאמורם על פניו
 הארץ ³² ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל
 יום המחרת ויאספו את השלו'- הממעיט אסף שעשרה
 חמרים ויטחו להם שטוח סביבות המחנה ³³ הבשר
 ועדנו בין שניהם- טרם יכרת ואף יהודא חרדה בעם ויך

12 ותדבר מרמים ואהרן במשה על אדרות האשה
 הcessית אשר לך כי אשה כשות לך ² ויאמרו הרק
 אך במשה דבר יהודא- הלא גם בנו דבר וישמע יהודא
 זה והאיש משה ענו מאד- מכל האדם אשר על פניו
 האדרמה ⁴ ויאמר יהודא בהתאם אל משה ואל אהרן ואל
 מרמים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצווא שלשתם
 וירד יהודא בעמוד ענן ויעמד פתח האهل ויקרא
 אהרן ומרמים יצאו שניהם ⁶ ויאמר שמעו נא דברי
 אם יהודא נביאכם- יהודא במראה אליו או תודע בחלים
 לדבר בו ⁷ לא כן עברי משה בכל ביתו נאמן הוא
 8 פה אל פה דבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת
 יהודא יביש ומדוע לא ראתם לדבר בעברי במשה
 ויחור אף יהודא בם וילך ¹⁰ והען סר מעל האهل
 והנה מרמים מצרעת כשלגנו ויפן אהרן אל מרמים ותנה
 מצרעת ¹¹ ויאמר אהרן אל משה כי אדרני- אל נא תשת
 עליינו חטאasher נואלנו ואשר חטאנו ¹² אל נא תהי
 כמת אשר בצתתו מרחיםamo ויאכל חצי בשרו ¹³
 ויצעק משה אל יהודא לאמר אל נא רפא נא לה ¹⁴
 ויאמר יהודא אל משה ובאהיה ירך ירך בפניה- הלא
 תכלם שבעת ימים תסנור שבעת ימים מחוץ לממחנה
 ואחר תאסף ¹⁵ ותשנור מרמים מחוץ לממחנה שבעת
 ימים והעם לא נסע עד האסף מרמים ¹⁶ ואחר נסעו
 העם מוחצאות וייחנו במדבר פארן

13 וידבר יהודא אל משה לאמר ² שלח לך אנשים
 ויתרתו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש
 אחד איש אחד למטה אבותיו תשלהו- כל נשיא בהם ³
 וישלח אתכם ממדבר פארן על פי יהודא כלם
 אנשים ראשיכם בני ישראל המה ⁴ ואלה שמותם למטה
 ראובן שמו⁵ בן זוכר ⁵ למטה שמעון שפט בןchori ⁶
 למטה יהודה כלב בן יפנה ⁷ למטה יששכר גינאל
 בן יוסף ⁸ למטה אפרים הושע בן נון ⁹ למטה בנימן
 פלטי בן רפוא ¹⁰ למטה זבולון גדיאל בן סודי ¹¹

14 ותשא כל העדרה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה החורא ² וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדרה לו מתנו כל הארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו ³ ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב-נסינו וטפנו יהיו לבז הלייא טוב לנו שוב מצרים ⁴ ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרים וויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהיל עדת בני ישראל ⁶ ויהושע בן נון וככל בן יפנה מן התירים את הארץ-קרועו בנדיותם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה-טובה הארץ מאד מאד ⁸ אם חפץ בנו יהוה-והביא אותנו אל הארץ הזאת נתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש ⁹ אך ביהוה אל תمرדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמו הם סר צלים מעלייהם והוא אנתנו אל תיראים ¹⁰ ויאמרו כל העדרה לרגnomם אתם באכנים וכבוד יהוה נראת באهل מועד אל כל בני ישראל ¹¹ ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועוד אנה לא יאמינו כי בכל האחות אשר עשו בקרבו ¹² אכן בדבר ואורשנו ואעשה אתך לוי נדול ועוזם ממוני ¹³ ויאמר משה אל יהוה ושמי מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו ¹⁴ ויאמרו אל יוושב הארץ הזאת שמי יי' אתה יהוה ונענך עמד עליהם ובעמד ענן אתה נראת אתה יהוה ונענך עמד לעלה ¹⁵ והמתה אתה הלך לפניהם יומם ובכומו אש לילה ¹⁶ והמתה אתה העם הזה כאיש אחד ויאמרו הננים אשר שמעו את שמעך לאמר ¹⁶ מבליתי יכול היה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וייחטם במדבר ¹⁷ ועתה גידל נא כח אדני כאשר דברת לאמר ¹⁸ יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא נקחה- פקד עון אבות על בניים על שלשים ועל רביעים ¹⁹ סלח נא לעון העם הזה-כגណל חסך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ²⁰ ויאמר יהוה סלחתי כדברך ²¹ ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ ²² כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתי אשר עשית במצרים ובמדבר יונסו אתי זה העשר בעיניהם למטה יוסף למטה מנשה-גדי בן סוסי ¹² למטה דין עמיאל בן גמלי ¹³ למטה אשר סטור בן מיכאל ¹⁴ למטה נפתלי נחבי בן ופסי ¹⁵ למטה נד נואאל בן מכி ¹⁶ אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע ¹⁷ וישלח אתכם מטה הארץ את החר ¹⁸ ווראותם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה-החוק הוא הרפה המעת הוא אם רב ¹⁹ ומה הארץ אשר הוא ישב בה-הטובה הוא אם רעה ומזה הערים אשר הוא יושב בהנה- הבמנחים אם במכזרים ²⁰ ומה הארץ השמנה הוא אם רזה הייש בה עין אם אין והתחזוקתם ולקחתם מפרי הארץ והוימים-ימי בכורי ענבים ²¹ ויעלו יותר את הארץ ממדרץ צען עד רחוב לבא חמת ²² ויעלו בנגב ויבא עד חברון שם אחימן שי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים ²³ ויבאו עד נחל אשבל ויכרתו שם זמורה ואשכול ענבים אחד ויאחו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאים ²⁴ למקום ההוא קרא נחל אשבול על אדרות האשבול אשר כרתו שם בני ישראל ²⁵ וישבו מזור הארץ מקץ ארבעים יום ²⁶ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן- קדשה וישיבו אתם דבר ואתה כל העדרה ויראום את פרי הארץ ²⁷ ויספרו לו ויאמרו לנו אל הארץ אשר שלחתנו ונם זבת חלב ודבש הוא-זה פריה ²⁸ אף כי עז העם הישב בארץ והערבים בצרות גדרת מאד ונם ילדי הענק ראיינו שם ²⁹ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנען יושב על הים ועל ייד הירדן ³⁰ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עליה נעלחה וירשנו אתה-כי יכול נוכל לה ³¹ והאנשים אשר על עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממוני ³² ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלה יושביה הוא וכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדות ³³ ושם ראיינו את הנסילים בני ענק-מן חנפליים ונחי בעינינו כתנים וכון הינו בעיניהם

פעמים ולא שמו בקולי ²³ אם יראו את הארץ אשר נשבחו לאביהם וכל מנאציו לא וימלא אחריו--והביאתו

על היהת רוח אחרית עמו וימלא אחריו--**15** וידבר יהוה אל משה אמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ מושבতיכם אשר אני נתן לכם ³ ועשיתםasha ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם--לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן ⁴ והקריב המקריב קרבנו ליהוה--מנחה סלת עשרון בלויל ברכיבת ההין שמן ⁵ ווין לנסך רכיבת ההין תעשה על העלה או זבח--לכבש האחד ⁶ או לאל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלוילה בשמן שלשית ההין ווין לנסך שלשית ההין--תקריב ריח ניחח ליהוה ⁸ וכן תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה ⁹ והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלויל בשמן חצי ההין ¹⁰ ווין תקריב לנסך חצי ההין--אשה ריח ניחח ליהוה ¹¹ וככה יעשה לשור האחד או לאל האחד או לשא בכבשים או בעזים ¹² כמספר אשר תעשו--ככה תעשו לאחד כמספרם ¹³ כל האורח יעשה ככה את אלה לתקריב אשר ריח ניחח ליהוה ¹⁴ וכי יגוז אהכם נר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה--כasher תעשו כן יעשה ¹⁵ הקhal חקה אחת لكم ולגר הנר חקמת עולם לדרתיכם ככם כנור יהוה לפני יהוה ¹⁶ תורה אחת ומשפט אחד יהוה لكم ולגר הנר אהכם ¹⁷ וידבר יהוה אל משה אמר ¹⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה ¹⁹ והיה באכלכם מלחת הארץ--תרימו תרומה ליהוה ²⁰ ראשית ערסתכם--²¹ חלק תרימו תרומה כתרומות נרן כן תרימו אתה מראשית ערסתיכם תנתנו ליהוה תרומה--לדרתיכם וכי תשנו--ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר דבר יהוה אל משה ²³ את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן הימים אשר צוה יהוה והלאה--לדרתיכם וזה יאם מעוני העדה נעשתה לשנה ונעשה כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנהתו ונasco כמשפט ושער עזים אחד להחת ²⁵

והכפר הכהן על כל עדת בני ישראל--ונסלח להם כי שנגה הוא--וهم הביאו את קרבנים אשר ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שנגתם ²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולnger הנר בתוכם כי לכל העם בשנה ²⁷ ואם נפש אתה תחתה בשנה--והקריביה עז בת שנתה לחטא ²⁸ וככפר הכהן על הנפש השגנת בחטאה בשנה--לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו ²⁹ האורח בבני ישראל ולnger הנר בתוכם-תורה אשר יהיה לכם לעשה בשנה ³⁰ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן הארץ וממן הנר--את יהוה הוא מגדר וכרכרה הנפש ההוא מקרב עמה ³¹ כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפך הכהרת תכרת הנפש ההוא עונה בה ³² ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים--ביום השבת ³³ ויקריבו אותו המזאים אותו מקשש עצים--אל משה ואל אהרן ואל כל העדה ³⁴ ויאמר יהוה אל משה כי לא פרש מה יעשה לו ³⁵ והוא אמר משה אל מטה מות יומת האיש רגום אותו באבני כל העדה מוחץ לממחנה ³⁶ ויציאו אותו כל העדה אל מוחץ למחנה וירגמו אותו באבני וימת כאשר צוה יהוה את משה ³⁷ ויאמר יהוה אל משה לאמר ³⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם וננתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת ³⁹ והיה לכם לציצית וראיתם אותו זכרתם את כל מצות יהוה ושיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחרים ⁴⁰ למען תזכור ועשיתם את כל מצותיהם והיותם קדושים לאלהיכם ⁴¹ אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיותם לאללים אני יהוה אלהיכם

16 ויקח קרח בן יצחר בן קחת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פلت-בני ראובן ² ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאותים נשאי עדה קראי מועד אנשי שם ³ ויקחלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם-כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם יהוה ומדוע מתנשאו על קהלה יהוה ⁴ וירושע משה ויפל על פניו ⁵ וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמր בקר וידע יהוה את אשר לו ואת

הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו ⁶ זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו ⁷ ותנו בהן אש ושימו עליהם קתרת לפני יהוה מהר והיה איש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי ⁸ ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי ⁹ המעת מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו--עליך את עבדת משכנן יהוה ועדתך--הנודרים על יהוה ואחרן מה הוא כי תלינו (תלינו) עליון ¹⁰ וישלח משה לקרה לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעללה ¹¹ המעת כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרד עליינו נם השתרד ¹⁴ אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאינו ותנו לנו נחלת שדה וכרם העני האנשים הם תנקר--לא נעללה ¹⁵ ויחיר למשה מادر ויאמר אל יהוה אל תפנ אל מנהתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתית את אחד מהם ¹⁶ ויאמר משה אל קרח אתה וככל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואחרן מחר ווקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קתרת והקרבתם לפניה יהוה איש מחתתו חמשים ומאותים מחתה ואתה ואחרן איש מחתתו ¹⁸ ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קתרת ויעמדו פתח אהל מועד-- ומשה ואחרן ¹⁹ ויקhal עליהם קרח את כל העדה אל פתח אهل מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ²⁰ לאמր בדורו על מותך העדה הזאת ואכללה אתם כרגע ²² ויפלו על פניהם ויאמרו אל אליו הרוחת לכלبشر האיש אחד יחתט ואל כל העדה תקצוף ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁴ דבר אל העדה לאמר העלו מסביבם לשכן קרח דתן ואבירם ²⁵ ויקם משה וילך אל דtan ואבירם וילכו אחריו זקנין ישראל ²⁶ וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אלהי האנשים הרשעים האלה ותגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאיהם ²⁷ ועל מעל משכנן קרח דתן ואבירם--מסביבם ודרן ואבירם יצאו נצביםفتح אהלייהם ונשיהם ובניהם וטפם ²⁸ ויאמר משה בזאת תדרון כי יהוה שלחני

50 וַיֹּשֶׁב אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמִּגְפָּה
נְצָרָה

17 וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֹאמֶר **2** דְּבָר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֲתָם מִטָּה מִבֵּית אֶבְתָּם--שְׁנָים עָשָׂר מִתְּוֹת אִישׁ אֲשֶׁר שָׁמוֹ
תְּכַתֵּב עַל מִטָּה **3** וְאֶת שְׁם אַהֲרֹן תְּכַתֵּב עַל מִטָּה לְיוֹ
כִּי מִטָּה אֶחָד לְر־אשׁ בֵּית אֶבְתָּם **4** וְהַנְחָם בְּאֹהֶל
מוֹעֵד--לִפְנֵי הַעֲדָות אֲשֶׁר אוּדֵר לְכֶם שְׁמָה **5** וְהַיּוֹ
הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחָר בָּו--מִטָּה יִפְרָח וְהַשְׁכָּחֵת מִעַל אֶת
חַלְנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מַלְיָנִים עַליכֶם **6** וַיֹּדַבֵּר
מִשְׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְתַנוּ אֲלֵיכוֹ כָּל נְשֵׂיאֵיכֶם מִטָּה
לְנְשֵׂיא אֶחָד מִטָּה לְנְשֵׂיא אֶחָד לְבֵית אֶבְתָּם--שְׁנָים
עָשָׂר מִתְּוֹת וּמִטָּה אַהֲרֹן בְּתוֹךְ מִטְּוֹתָם **7** וַיְנַח מִשְׁה אֶת
הַמְּתָת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל הַעֲדָת **8** וַיְהִי מִמְּחֻרָת וַיָּבֹא
מִשְׁה אֶל אֹהֶל הַעֲדָות וַיְהִי פָרָח מִטָּה אַהֲרֹן לְבֵית
לוֹ וַיֵּצֵא פָרָח וַיַּצֵּץ צַיְץ צַיְץ וַיָּגַם שְׁקָדִים **9** וַיַּצֵּא מִשְׁה
אֶת כָּל הַמְּתָת מִלְּפָנֵי יְהוָה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּרֹא
וַיַּקְהֵל אֶישׁ מִטָּה **10** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מִשְׁה הַשֵּׁב אֶת
מִטָּה אַהֲרֹן לִפְנֵי הַעֲדָות לְמִשְׁמָרָת לְאֹתָה לְבְנֵי מִרְיָם
וְתַכֵּל תְּלִונָתָם מִעַלְיוֹ וְלֹא יִמְתוּ **11** וַיַּעֲשֶׂה מִשְׁה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֲתָּה כֹּן עָשָׂה **12** וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִשְׁה
לְאֹמֶר הַן גַּעַנְוּ אֶבְדָּנוּ כָּל נְאֶבְדָּנוּ **13** כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב
אֶל מִשְׁכָּן יְהוָה יָמוֹת הָאָם תָּמָנוּ לְגֹועַ

18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן אַתָּה וּבְנֵיךְ וּבֵית אֲבִיךְ
אֶתְךָ תְּשַׁאֲזֵת עַזְנֵי הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה וּבְנֵיךְ אֶתְךָ תְּשַׁאֲזֵת
אֶת עַזְנֵי כְּהַנְחָתָם **2** וְגַם אֶת אַחִיךְ מִטָּה לְיוֹ שְׁבַט אֲבִיךְ
הַקָּרֵב אֶתְךָ וַיָּלוּ עַלְיךָ וַיְשַׁרְתָּךָ וְאַתָּה וּבְנֵיךְ אֶתְךָ
לִפְנֵי אֹהֶל הַעֲדָת **3** וְשִׁמְרָה מִשְׁמָרָת וְמִשְׁמָרָת כָּל
הַאֹהֶל אֶךְלְכֵי הַקָּדֵשׁ וְאֶלְמֹזְבָּחָ לְאַיְקָרְבָּו וְלֹא
יְמַנוּ גַם הֵם גַם אַתָּה **4** גַּנְלֹו עַלְיךָ--וְשִׁמְרָה אֶת מִשְׁמָרָת
אֶהָל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹתָה אֹהֶל וּזְרָא אַיְקָרְבָּ אֶליכֶם **5**
וְשִׁמְרָת אֶת מִשְׁמָרָת הַקָּדֵשׁ וְאֶת מִשְׁמָרָת המִזְבֵּחַ וְלֹא
יְהִי עוֹד קַצְף עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל **6** וְאַנְיַהְנֵה לְקַחְתִּי אֶת
אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתְּזָקֵד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--לְכֶם מִתְּנָהָנִים
לִיהוָה לְעַבְדָּת עֲבֹתָה אֹהֶל מוֹעֵד **7** וְאַתָּה וּבְנֵיךְ
אֶתְךָ תְּשִׁמְרָה אֶת כְּהַנְחָתָם לְכָל דְּבָר המִזְבֵּחַ וְלִמְבֵית

לְעַשֹּׂת אֶת כָּל הַמְעִשִּׁים הָאֱלֹהִים כֵּי לֹא מַלְבֵּי **29** אָם
כִּמְוֹת כָּל הָאָדָם יִמְהֹן אֶלְהָה וּפְקַדְתָּ כָּל הָאָדָם יִפְקַד
עַל יְהָם--לֹא יְהָה שְׁלֹחַנִי **30** וְאָם בְּרִיאָה יִבְרָא יְהָה
וּפְצַחַת הָאָדָמָה אֶת פִּיהָ וּבְלֹעה אֶתְכֶם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
לְהָם וּירְדוּ חַיִם שָׁאַלְהָה--וּדְעַתָּם כִּי נָאֹצֶר הָאָנָשִׁים
הָאֱלֹהִים אֶת יְהָה (Sheol h7585) **31** וַיְהִי כָּלְתוֹ לְדִבָּר אֶת
כָּל הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים וְתַבְקַע הָאָדָמָה אֲשֶׁר תְּחִתָּה
וְחַפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וְתַבְלַע אֶתְכֶם וְאֶת בְּתֵיכֶם
וְאֶת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר לִקְרָב וְאֶת כָּל הַרְכּוֹשׁ **33** וּירְדוּ
וְאִבְדְוּ מִתְּזָקֵד הַקְּהָל (Sheol h7585) **34** וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
סְכִיבְתָּהֶם--נָסוּ לְקָלְם כִּי אִמְרוּ פָנִים תְּבָלַענוּ הָאָרֶץ
וְאֲשֶׁר יֵצֵא מִתְּזָהָה מִתְּזָה אֶת הַחַמְשִׁים וּמִאֲתִים
אֲשֶׁר מִקְרַבְתִּי הַקְּרָתָה **36** וַיֹּדַבֵּר יְהָה אֶל מִשְׁה לְאָמָר
מִבּוּנֵי הַשְּׁרָפָה וְאֶת הַאֲשֶׁר זָרָה הָלָה כִּי קָרְדוּ **38** אֶת
מִחְתָּהָה הָחֲטָאים הָאֱלֹהִים בְּנֶפֶשְׁתָּם וְעַשׂ אֶתְכֶם רְקָעִי
פְּחִים צְפּוּי לְמִזְבֵּחַ--כִּי הַקְּרִיבִים לִפְנֵי יְהָה וַיַּקְרְדוּ
וַיַּהֲיוּ לְאֹתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל **39** וַיַּקְחֵה אֶלְעֹזֶר הַכֹּהן אֶת
מִחְתָּהָה אֲשֶׁר הַקְּרִיבִים הַשְּׁרָפָים וַיַּרְקְעוּ צְפּוּי
לְמִזְבֵּחַ **40** זָכוּרְוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יַקְרֵב
אִישׁ זֶר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַע אַהֲרֹן הַזֶּה לְהַקְטֵר כָּרְבָּתָה
לִפְנֵי יְהָה וְלֹא יִזְהַר בְּקָרְבָּה וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דָּבָר יְהָה
בַּיּוֹם הַלְּבָד **41** וְוַיָּלֹן כָּל עֲדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּחֻרָת
עַל מִשְׁה וּלְאַהֲרֹן לְאָמֶר אֶתְכֶם הַמְתָמָם אֶת עַם יְהָה
וְיַהֲיוּ בְּהַקְהָל הַעֲדָה עַל מִשְׁה וּלְאַהֲרֹן וַיַּפְנוּ אֶל
אֹהֶל מוֹעֵד וְהַנֵּה כְּסֵהוּ הָעָנָן וַיַּרְא כְּבוֹד יְהָה **43** וַיַּבְאֵא
מִשְׁה לְאָמֶר **45** הַרְמוּ מִתְּזָקֵד הַעֲדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֶתְכֶם
כְּרָגְעַן וַיַּפְלוּ עַל פְּנֵיהם **46** וַיֹּאמֶר מִשְׁה אֶל אַהֲרֹן קָח

נתתי לכם מיאתם בנהלתכם--והרממתם ממנו תרומות יהוה מעשר מן המעשר ²⁷ וגוחש لكم תזרוםכם--cdnן מן הנורן וכמלאה מן היקב ²⁸ כן תריםו נם את תרומת יהוה מכל מעשרותיכם אשר תקחו מאות בני ישראל ונתחם ממנה את תרומת יהוה לאחרן הכהן ²⁹ מכל מתנותיכם תריםו את כל תרומת יהוה מכל חלבו--את מקדשו ממנו ³⁰ ואמרת אליהם בחריםכם את חלבו ממנה וnochש כלויים כתבות נורן וכ כתבות את קרב ³¹ ואכלתם אותו בכל מקום אטם וביתכם כי שבר הוא לכם חלף עבדחכם באهل מועד ³² ולא תשאו עליו חטא בהריםכם את חלבו ממנה ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² זאת حقת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליו פרה ארמה תמיימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עלייה על ³ ונתחת אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושהת אתה לפניו ⁴ ולקח אלעזר הכהן מדמה--באצבעו וזה אל נכח פנוי אهل מועד מדמה--שבע פעמים ⁵ ושרפ את הפרה לעינוי את ערחה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף ⁶ ולקח הכהן עז ארזו ואזוב--ושני חולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה ⁷ וככbs בנדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המנחה וטמא הכהן עד הערב ⁸ והשרף אתה--יכבש בנדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ⁹ ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדרת בני ישראל למשמרת למי נדה--חטא הוא ¹⁰ וככbs האסף את אפר הפרה את בנדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הנר בתוכם--לחקת עולם ¹¹ והגע במת לכל נפש אדם--וטמא שבעת ימים ¹² הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי--ויטהר אם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי--לא יטהר ¹³ כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא--ונכרצה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרך עליו טמא יהוה--עוד טמאתו בו ¹⁴ זאת התורה אדם כי ימות

לפרקת--ובעדתם עבדת מתנה את כהנכם והור הקרב יומת ⁸ וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותיכם לכל קדשי בני ישראל לך נתחים למשחה ولבנייך--לחק עולם ⁹ זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנכם לכל מנוחם ולכל חטאיהם ולכל אשם אשר ישבו לי--קדש קדשים לך הווא לבנייך ¹⁰ בקדש הקדשים האכלנו כל זכר יאכל אותו קדש יהיה לך ¹¹ וזה לך תרומות מתנים לכל הנופת בני ישראל--לך נתחים ולבנייך אתך לך חק עולם כל טהור בבחיך יאכל אותו ¹² כל חלב יצחדר וכל חלב תירוש ודין--ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתחים ¹³ בכורי כל אשר בארץ אשר יביאו ליהוה--לך יהוה כל טהור בכחיך יאכלנו ¹⁴ כל חרם בישראל לך יהוה ¹⁵ כל פטר רחם לכלبشر אשר יקריבו ליהוה באדם ובבנהה--יהוה לך אך פודה תפירה את בכור האדים ואת בכור הבבנהה הטמאה תפירה ¹⁶ ופדריו מבן חדש תפירה בערכך כסף חמשת שקליםים בשקל הקדש עשרים גרא הוא ¹⁷ אך בכור שור או בכור שבו או בכור עז לא תפירה--קדש הם את דם תורק על המזבח ואת חלבים תקשר--אשה לריה ניחח ליהוה ¹⁸ ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהוה ¹⁹ כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה--נתתי לך הווא לפני יהוה לך ולזרעך אתך ²⁰ ויאמר יהוה אלהן בארץם לא תנחל וחילך לא יהיה לך בחותם אני חלקך ונחלתך בתחום בני ישראל ²¹ ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלת הולך עבדתם אשר הם עבדים את עבדת האهل מועד ²² ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אهل מועד לשאת חטא למות ²³ ועבד הלויה הווא את עבדת האهل מועד והם יshaw עונם חקת עולם לדרכיכם ובתווך בני ישראל לא ינהלו נחלת ²⁴ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו להוה תרומה נתתי ללוים לנחלת על כן אמרתי להם בתחום בני ישראל לא ינהלו נחלת ²⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁶ ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מיאת בני ישראל את המעשר אשר

tabiao את הקהיל הזה אל הארץ אשר נתנו להם ¹³ מה מי מדריבתך אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם ¹⁴ ווישלח משה מלכים מקדש אל מלך אדורם כה אמר אהיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו ¹⁵ וירדו אבותינו מצרים ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו ¹⁶ ונצעק אל יהוה וישמע כלנו וישלח מלךך ויצאנו מצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה נבולך ¹⁷ נערבה נא בארכך לא נ עבר בשדה ובכרם ולא נשתה מוי באードך המלך נלק לא נשטה מין ושמואל עד אשר נ עבר נבלך ¹⁸ ויאמר אליו אדורם לא תעבר כי פן בחרב יצא לקראתך ¹⁹ ויאמרו אליו בני ישראל במלחה נעלם ואם מימיך נשטה אני ומكني ונחתה מכם רק אין דבר ברגנלי אעbara ²⁰ ויאמר לא תעבר ויצא אדורם לקרותו בעם כבד וכבד חזקה ²¹ ונמאן אדורם נתן את ישראל עבר בגבלו ויטישראל מעליו ²² ויסעו מקרים ויבאו בני ישראל כל העדרה הר החר ²³ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על נובל ארץ אדורם לא אמר ²⁴ יאסף אהרן אל עמי כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל --על אשר מרימות את פי למי מריבה ²⁵ קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר החר ²⁶ והפשת את אהרן את בנדיו ולהלbastem את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומות שם ²⁷ ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר החר לעני כל העדרה ²⁸ ויפשط משה את אהרן את בנדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש החר וירד משה ואלעזר מן החר ²⁹ ויראו כל העדרה כי גוע אהרן ייבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממננו שבי ² וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תנתן את העם הזה בידך --וחזרתי את ערייהם ³ וישמע יהוה בקהל ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אותם ואת ערייהם ויקרא שם המקומ חרמה ⁴ ויסעו מחר החר דרך ים סוף לשבב את הארץ ותקצ'ר נפש העם בדרך ⁵ וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו

באהל כל הבא אל האهل וכל אשר באهل יטמא שבעת ימים ⁶ וככל כי פותח אשר אין צמיד פתיל עליו --טמא הוא ⁷ וככל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או בנות או בעצם ארם או בכר --יטמא שבעת ימים ⁸ ולקחו לטמא מעפר שרפת החטא ונתן עליו מים חיים אל כי ⁹ ולקח אוזב וטבל במים איש טהרה והוה על האهل ועל כל הכללים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בכר ¹⁰ והוה הטהר על הטמא ביום השלישי ובוים השביעי וחטא בוים השביעי וככוב בנדיו ורחץ במים וטהר בערב ¹¹ ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרת הנפש הזה מותוק הקהיל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרך עליו --טמא הוא ¹² והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה ייכב בנדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב ¹³ וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת לטמא עד הערב

20 ויבאו בני ישראל כל העדרה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם ² ולא היה מים לעדרה ויקחלו על משה ועל אהרן ³ ויריב העם עם משה ויאמרו לאמר ולגו גענו בנוע אחינו לפני יהוה ⁴ ולמה הבאתם את קהיל יהוה העליינו מצרים להביא אותנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאננה ונפנ ורמן ומים אין לשחות ⁶ ויבא משה ואהרן מפני הקהיל אל פתח האהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם ⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁸ קח את המטה והקהיל את העדרה אתה ואהרן אהיך ודברתם אל הסלע לעינייהם נתן מימייו והוציאת להם מים מן הסלע והשווית את העדרה ואת עירם ⁹ ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ¹⁰ ויקחלו משה ואהרן את הקהיל --אל פניהם הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים --המן הסלע הזה נוציא לכם מים ¹¹ וירם משה את ידו ויקח את הסלע במטהו --פעמים ויצאו מים הרבה רבים ותש את העדרה ובערים ¹² ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האממתם כי לתקרישני לעני בני ישראל --לכן לא

ממצרים למות במדבר כי אין להם ואין מים ונפשנו
קצתה בלחם הקלקל ⁶ וישלח יהוה בעם את הנחשים
השרפים ווינשכו את העם וימת עם רב מישראל ⁷ ויבא
העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך-
החפלו אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל
משה بعد העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף
ושים אותו על נס והוא כל הנשוך וראה אותו זה ⁹
ויעש משה נחש נחשתו וישמו על הנס והוא אם נשך
הנחש את איש-וחביבת אל נחש הנחשת וחוי ¹⁰ ויסעו
בני ישראל ויחנו באבת ¹¹ ויסעו מבאת וייחנו בעי

עד כלתו השair לו שיריך וירשו את הארץ

22 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר
ליordan יrho ² וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה
ישראל לאמרי ³ וויגר מואב מפני העם מאר- כי רב
הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל ⁴ ויאמר מואב אל
זקני מדין עתה ילחכו הקחל את כל סכיבתינו חלק
השור את ירך השדה וכblkן בן צפור מלך לモואב
בעת ההוא ⁵ וישלח מלאכים אל בלעם בן בער
פתחורה אשר על הנהר ארץ בני עמו- לקרא לו לאמר
הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא
שב מלוי ⁶ ועתה לך נא ארה לי את העם הזה כי
עצום הוא ממנוי- אוליائق נכה בו ואנרגשו מן הארץ
כי ידעת את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר ⁷
וילכו זקני מואב ווקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל
בלעם וידברו אליו דברי בלק ⁸ ויאמר אליהם לינו
פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה
אליהם ויבשו שרי מואב עם בלעם ⁹ ויבא אלהים אל
בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמק ¹⁰ ויאמר בלעם
אל האלים בלק בן צפר מלך מואב שלח אליו ¹¹
הנה העם היוצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה
לכה קבה לי אתו- אוליائق להלחם בו ונרטיו ¹²
ויאמר אלהים אל בלעם לא תליך עליהם לא תאר את
העם כי ברוך הוא ¹³ ויקם בלעם בבקיר ויאמר אל
שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתת לחלק
עםכם ¹⁴ ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן
בלעם הלק עמו ¹⁵ ויסוף עוד בלק שלח שניים רכבים
ונכבדים מלאה ¹⁶ ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה

העברים במדבר אשר על פni מואב מזרחה המשמש ¹²
משם נסעו ויחנו בנחל זרד ¹³ משם נסעו ויחנו מער
ארנון אשר במדבר היוצא מנבל האמרי כי ארנון
גובל מואב בין מואב ובין האמרי ¹⁴ על כן יאמר
בספר מלחת יהוה את ותב בסופה ואת הנחלים
ארנון ¹⁵ ואشد הנחלים אשר נתה לשבע ער ונשען
לגבול מואב ¹⁶ ונמשם באלה הוא הבאר אשר אמר
יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים ¹⁷ או ישיר
ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה ¹⁸ באדר
חפורה שרים כrho נדיבי העם במחק במשענותם
וממדבר מתנה ¹⁹ וממתנה נחליאל ומנהליאל במות
וambilות הגיא אשר בשדה מואב-ראש הפסגה
ונשקפה על פni היישמן ²¹ וישלח ישראל מלאכים אל
סיכון מלך האמרי לאמר ²² אעbara בארכץ לאנטה
בשדה ובכרם--לא נשתה מי באדר דרך המלך נלק
עד אשר עבר גבלק ²³ ולא נתן סיכון את ישראל עבר
גובלו ויאסף סיכון את כל עמו ויצא לקראות ישראל
המדבריה ויבא היצה וילחם בישראל ²⁴ ויכחו ישראל
לפי חרב ווירש את הארץ עד יבק עד בני עמון-
כי עז גובל בני עמון ²⁵ ויקח ישראל את כל הערים
האה ווישב ישראל בכל ערי האמרי בחשbon ובכל
בנתיה ²⁶ כי חשבון-עיר סיכון מלך האמרי הוא והוא
נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל הארץ מירז
עד ארנן ²⁷ על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה
וחכונן עיר סייחון ²⁸ כי אש יצאה מחשbon להבה
מרקיות סיכון אכללה עד מואב בעלי במות ארנן ²⁹ או
לך מואב אבדת עם כמוש נתן בינוי פלייטם ובנתיו

אמר בלק בן צפור אל נא חמנע מהלך אליו ¹⁷ כי כבד
אכבדך מיאד וכל אשר תאמור אליו עשה ולכה נא
קבה ל^י את העם הזה ¹⁸ וווען בלעם ויאמר אל עבדי
blk אם ייתן ליblk מלא ביתו כסף וזהב--לא אוכל
לעבר את פיה יהוה אלהי לעשות קטנה או גROLה
¹⁹ ועתה שבנו נא בזה נם אתם--היללה ואדעה מה
יסף יהוה דבר עמי ²⁰ ויבא אלהים אל בלעם ליליה
ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם
ואר את הדבר אשר אדריך אליך--אתו תעשה ²¹ ויקם
בלעם בכקר וחכש את אתו וילך עם שרי מואב ²²
על וירא ממש קצח העם

23 ויאמר בלעם אל בלק בונה לי בזה שבעה
מוזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים
² ויעשblk כאשר דבר בלעם ויעלblk ובלעם
פר ואיל בmozibch ³ ויאמר בלעם לבלק התיצב על
עלתך ואלכה אולי יקירה יהוה לקרأتي ודבר מה
יראני והנדתי לך וילך שפי ⁴ ויקר אלהים אל בלעם
ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערבתי ואעל פר ואיל
בmozibch ⁵ וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל
blk וכחה תדבר ⁶ וושב אליו והנה נצב על עלתו.
הוא וככל שרי מואב ⁷ וישא משלו ויאמר מן ארם
ינחניblk מלך מואב מהררי קדם--לכה ארחה לי
יעקב ולכה זעמה ישראל ⁸ מה אكب לא קבה אל ומה
אועם לא זעם יהוה ⁹ כי מראש צרים ארanno ומונבות
אשרנו הן עם לבודך ישכן ובנויים לא יתחשב ¹⁰ מי
מזה עperf יעקב ומספר את רבע ישראל חמת נפש
מוות ישראלים ותהי אחריות כמהו ¹¹ ויאמרblk אל
בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה ברכת
ברך ¹² ויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי--
אתו אשמר לדבר ¹³ ויאמר אליוblk לך לך נא אתי
אל מקום אחר אשר תראנו משם--אפס קצחו תראה
וכלו לא תראה וקנו לי שם ¹⁴ ויקחטו שדה צפים
אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
בmozibch ¹⁵ ויאמר אלblk התיצב כה על עלתך ואנכי
אקרה כה ¹⁶ ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפי
ויאמר שוב אלblk וכחה תדבר ¹⁷ ויבא אליו והנו נצב
על עלתו ושרי מואב אותו ויאמר לוblk מה דבר
אשר אדריך לך תדבר וילך עם שרי מואב

אמר בלק בן צפור אל נא חמנע מהלך אליו ¹⁷ כי כבד
אכבדך מיאד וכל אשר תאמור אליו עשה ולכה נא
קבה ל^י את העם הזה ¹⁸ וווען בלעם ויאמר אל עבדי
blk אם ייתן ליblk מלא ביתו כסף וזהב--לא אוכל
לעבר את פיה יהוה אלהי לעשות קטנה או גROLה
¹⁹ ועתה שבנו נא בזה נם אתם--היללה ואדעה מה
יסף יהוה דבר עמי ²⁰ ויבא אלהים אל בלעם ליליה
ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם
ואר את הדבר אשר אדריך אליך--אתו תעשה ²¹ ויקם
בלעם בכקר וחכש את אתו וילך עם שרי מואב ²²
ויחר אף אלהים כי חולך הוא ויתיצב מלאך יהוה
בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ונשי נעריו עמו
²³ ותרא האتون את מלאך יהוה נצב בדרכ וחרבו
שלופה בידיו ותש האتون מן הדרך ותליך בשדה ויך
בלעם את האتون להטהה הדרך ²⁴ וועמד מלאך
יהוה במשועל הכרמים--נדר מזה ונדר מזה ²⁵ ותרא
הatron את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את
רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה ²⁶ ויסוף מלאך
יהוה עבר ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנחות
ימין ושמאל ²⁷ ותרא האTON את מלאך יהוה ותרבע
תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האTON במקל ²⁸
ויפתח יהוה את פי האTON ותאמר לבלעם מה עשתי
לך כי היכתני זה שלש רגליים ²⁹ ויאמר בלעם לאTON
כי התעללת بي לו יש הרב בידי כי עתה הרנטיך
³⁰ ותאמר האTON אל בלעם הלווא אני אתך אשר
רכבת עלי מעדך עד היום זה--ההסכו הסכו
לעשות לך כה ויאמר לא ³¹ ויגל יהוה את עיני בלעם
וירא את מלאך יהוה נצב בדרכ וחרבו שלפה בידיו
ויקד וישתחו לאפיו ³² ויאמר אליו מלאך יהוה על
מה היכית את אתך זה שלוש רגליים הנה אני יצאי
לשטן כי רשת הדרך לנדי ³³ ותראנני האTON ותט לפני
זה שלש רגליים אויל נטהה מפני כי עתה נם אתה
הרנטיך ואתת החיתוי ³⁴ ויאמר בלעם אל מלאך יהוה
חטאתי--כי לא ידעתי כי אתה נצב לקרأتي בדרכ
ועתה אם רע בעיניך אשובה לי ³⁵ ויאמר מלאך
יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר
אשר אדריך לך תדבר וילך בלעם עם שרי

יתן לי בלבך מלָא ביהו כסף זההב--לא אוכל לעבר את פִי יהוה לעשות טובה או רעה מלָבִי אשר ידבר יהוה אליו אדרבְר 14 ועתה חנני הולך לעמי לכہ איעצֵך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים 15 ווישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הנבר שם העין 16 נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מהזה שדי יהוה נפל ונלו עינים 17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וכם שבט מישראל ומהן פאתוי מואב וקרקר כל בני שת 18 והיה אדורו יושה והיה ירצה שעדר-אייבו וישראל עשה חיל 19 וירד מיעקב והאביד שריד מער 20 וירא את עמלק ווישא משלו ויאמר ראשית נוים עמלק ואחריתו עדי אבד 21 וירא את הקינוי ווישא משלו ויאמר איתן מושבך ושום בסלע קנד 22 כי אם יהיה לבער קו-עד מה אשור השבר 23 ווישא משלו ויאמר אווי מי יהוה משמו אל וצחים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגס הוא עדי אבד 24 ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגס בלבך הלך לדרכו

25 וישב ישראל בשיטים ויחל העם לzonot אל בנות מואב 2 ומתקראן לעם לזבחי אלהיון ויאכל העם וישתחוו לאלהיון 3 ויזכרד ישראאל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל 4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה ננד הדשmess וישב חרונן אף יהוה מישראל 5 ויאמר משה אל שפטו ישראל הרנו איש נשוי הנצדים לבעל פעור 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אהיו את המדינית לעני משה ולעוני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח האל מועד 7 וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו 8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידרך את שניהם-את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעציר המגפה מעלה בני ישראל וירדבר יהוה אל משה לאמר טו פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן במגפה--ארבעה ועשרים אלף 10 ויהיו המתים את קביה ותעציר המגפה מעלה בני ישראל ואת קנאתי בתוכם ולא כלתי את בני ישראל בקנאתי לכן אמר חנני נתן לו את בריתם שלום 13 והיתה

יהוה 18 ווישא משלו ויאמר קום בלבך ושמוע האזינה עדי בנו צפר 19 ולא איש אל ייכוב ובן אדם וויתנחים ההוא אמר ולא עשה ודבר ולא יקומה 20 הנה ברך לךתי וברך ולא אשיבנה 21 לא הבית און בייעקב מלך בו 22 אל מוצאים ממצרים--כתועפה ראמ לוי 23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל עצה יאמר לייעקב ולישראל מה פעל אל 24 הן עם כלבייא קום וכארוי יתנסה לא ישכבר עד יאכל טרפ ודם חללים ישחה 25 ויאמר בלבך אל בלעם נם קב לא תקנו נם ברך לא תברכו 26 וויען בלעם ויאמר אל בלבך הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתה עשה 27 ויאמר בלבך אל בלעם להכה נא אקחך אל מקום אחד אולי ישר בעניי האלהים וקתו לי ממש וויקח בלבך את בלעם ראש הפעור הנש�� על פני היישמן 29 ויאמר בלבעם אל בלבך בניה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילם 30 ויעש בלבך כאשר אמר בלבעם ויעל פר ואיל במנובח

24 וירא בלבעם כי טוב בעניי יהוה לברך את ישראל ולא הילך כפעם בפעם לקראת נחשים ווישת אל המדבר פניו 2 וישא בלבעם את ענייו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עלי רוח אלהים 3 ווישא משלו ויאמר נאם בלבעם בנו בער ונאם הנבר שם העין 4 נאם-שמע אמרי אל אשר מהזה שדי יהוה נפל ונלו עינים 5 מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל 6 כנHALIM נטו כננת עלי נהר כאלהים נטע יהוה בארץים עלי מים 7 يول מים מדליין וזרעו במים רבבים וירם מאג מלכו ותנשא מלכתו 8 אל מוצאים ממצרים כתועפה ראמ לוי יאכל גוים צרייו ועצמותיהם יגרם-וחציו ימץ 9 כרע שכב כארוי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך ואדריך אדורו 10 ויחר אף בלבך אל בלבעם ויספק את כפיו ויאמר בלבך אל בלבעם לקב איבי קראזיך ותנה ברכת ברך זה שלש פעמים ט עתה ברוח לך אל מקום מארתוי כבד אכברך והנה מנעך יהוה מכבוד 12 ויאמר בלבעם אל בלבך הלא נם אל מלאכיך אשר שלחת אליך-דברתי לאמר 13 אם

משפחה השלני לפרק משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי²¹ ויהודיו בני פרץ--לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי²² אלה משפחתי יהודית לפקריהם--שהה ושביעים אלף וחמש מאות²³ בני יששכר למשפחות--תולע משפחת התולעי לפוח משפחת הפוני²⁴ לישוב משפחתי הישבו לשמרן משפחת השמרני²⁵ אלה משפחתי יששכר לפקריהם-- ארבעה וששים אלף ושלש מאות²⁶ בני זבולון למשפחות--לסדר משפחתי הסדרי לאלו משפחת האלני ליחלאל-- משפחתי היחלאלי²⁷ אלה משפחתי הזבולני לפקריהם--שבעים אלף וחמש מאות²⁸ בני יוסף למשפחות--מנשה ואפרים²⁹ בני מנשה למיכור משפחת המיכורי ומיכור הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי³⁰ אלה בני גלעד--אייזור משפחת האיזורי לחלק משפחתי החלק³¹ ואשדריאל-- משפחתי האשדריאלי ושכם משפחתי השכמי³² ושמירע משפחתי השמירע וחפר משפחתי החפרי³³ וצפלחן חפר לא היו לו בנימ--כי אם בנות ושם בנות צפלחן-- מחללה ונעה חנלה מלכה ותרצתה³⁴ אלה משפחת מנשה ופקריים שנים וחמשים אלף וחבע מאות משפחתי בני אפרים למשפחותם--לשוטלח משפחתי השתלויה לבכרי משפחתי הבכרי לתחן משפחתי התחני ואלה בני שותלה--לערן משפחתי הערני³⁵ אלה משפחתי בני אפרים לפקריהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסוף למשפחותם³⁶ בני בנימן למשפחותם--לבלע משפחתי הבלע לאשרב משפחתי האשברי לאהירם משפחתי האשורי³⁷ לשלופם משפחתי השופמי לחופם משפחתי החופמי⁴⁰ ויהיו בני בלע ארד ונעמן-- משפחתי הארדי לנעמן משפחתי הנעמי⁴¹ אלה בני בנימן למשפחותם ופקריים חמשה וארבעים אלף וש מאות⁴² אלה בני דן למשפחותם-- לשוחם משפחתי השוחמי אלה משפחתי דן למשפחותם כל משפחתי השוחמי לפקריהם-- ארבעה וששים אלף וארבע מאות⁴³ בני אשר למשפחותם-- לימנה משפחתי היינה ליישי משפחתי היישי לברעה משפחתי הבורי⁴⁴ לבני בריה-- לחבר משפחתי החברי למלכיאל-- משפחתי המלכיאלי⁴⁵ ושם בת אשר

לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם-- תחת אשר קנא לאלהיו ויכperf על בני ישראל¹⁴ ושם איש ישראל המכחה אשר הכה את המדינה-- זמרי בן סלאנסניה בית אב לשמעוני¹⁵ ושם האשה המכחה המדינה כובי יהוה אל משה לאמר¹⁷ צדוך את המדיניות והכitem אותם¹⁸ כי צררים הם لكم בנכלייהם אשר נכלו لكم על דבר פעור ועל דבר כובי בת נשיא מדין אהתם המכחה ביום המגפה על דבר פעור

26 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר² שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה-- לבית אבתם כל יצא צבא בישראל³ וידבר משה ואלעזר הכהן אתם-- בערבת מואב על ירדן ירדו לאמר⁴ מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל הייצאים מארץ מצרים⁵ רואובן בכור ישראל בני רואובן חנווק משפחתי החנוי לפלאו משפחתי הפלאי⁶ לחצרן משפחתי החצרני לכרמי משפחתי הכרמי⁷ אלה משפחתי הראובני ויhiro פקריהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים⁸ ובני פלאו אליאב⁹ ובני אליאב נМОאל ורchan ואבירם הוּ רתנן ואבירם קרואוי (קריאוי) העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצטם על יהוה¹⁰ ופתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח-- במוות העדה באכל האש את חמישים ומאותים איש ויhiro לשם בו ובני קרח לא מתו¹² בני שמונון למשפחותם-- לנמואל משפחתי הנמואל לימיין משפחתי הימני ליכין משפחתי היכיני¹³ לזרח משפחתי הזרחי לשאל משפחתי השואלי¹⁴ אלה משפחתי השמעני-- שנים ושערים אלף ומאתים¹⁵ בני גנד למשפחותם-- צפונ משפחתי הצפוני לתני משפחתי החני לשוני משפחתי השוני¹⁶ לאוני משפחתי האוני לערי משפחתי הערי¹⁷ לארוד משפחתי הארודי לאראלי-- משפחתי הארראי¹⁸ אלה משפחתי בני גנד לפקריהם-- ארבעים אלף וחמש מאות¹⁹ בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען²⁰ ויהיו בני יהודה למשפחותם-- לשללה

שם אבינו מתווך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אהזה בזעך אדו אבינו ז ויקרב משה את משפטן לפני יהודָה ויאמר יהוה אל משה לאמר ז כן בנות צלפחד דברת- נתן תנן להם אהזה נחלה בזעך אחיך אביהם והעברת את נחלהת אביכן להן ⁸ ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו--- והעברתם את נחלהתו לבתו ⁹ ואם אין לו בת--- ונתתם את נחלהתו לאחיו ¹⁰ ואם אין לו אחים--- ונתתם את נחלהתו לאחיך אביו ¹¹ ואם אין אחים לאביו--- ונתתם את נחלהתו לשארו הקרב אליו משפחתו וירש אתה את משה ¹² ויאמר יהוה אל משה עלה אל הרים העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל ¹³ וראיתה אתה ונאספה אל עמיך נס אתה כאשר נאסר אפר אהרן ¹⁴ כאשר מרימות פי במדבר צן במריבות קדרה להקריבני בנים לעיניהם הם מי מריבות קדרה צן ¹⁵ וירד בר משה אל יהוה לאמר ¹⁶ יפקד יהוה אלהי הרוחות לכלبشر איש על העדה ¹⁷ אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה עצמן אשר אין להם רעה ¹⁸ ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון--- איש אשר רווח בו וסמכת את ידך עליו ¹⁹ והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וציותך אותו לעיניהם ²⁰ ונתת מהודך עליו--- למען ישמעו כל עדת בני ישראל ²¹ ולפני אלעזר הכהן יעדם ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבוא הוא וכל בני ישראל אותו--- וכל העדה ²² ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמזרו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה ²³ ויסמך את ידיו עליו ויצוותו כאשר דבר יהוה ביד יפנה וייהושע בן נון

משה

28 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחתי נשמרו להקריב ל' במועדו ³ ואמרת להם---זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמים שניים ליום עליה תמיד ⁴ את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תששה בין העברים ⁵ ועשירות האיפה

שרה ⁴⁷ אלה משפחת בני אשר לפקדיהם---שלשה וחמשים אלף ⁴⁸ ואربع מאות ⁴⁹ בני נפתלי למשפחתם--- ליחסאל משפחת הייחצאי לגונוי משפחת הגוני ⁴⁹ ליוצר משפחת הוצרי לשלם משפחת השלמי ⁵⁰ אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדים המשה ורביעים אלף ⁵¹ אלה פקדוי בני ישראל---שש מאות אלף ⁵² שבע מאות ושלשים ⁵² וידבר יהוה אל משה לאמר ⁵³ לאלה תחלק הארץ בנחלה--- במספר שמota ⁵⁴ לרבע תרבה נחלהתו ולמעט המיעט נחלהתו איש לפני פקדויו יתן נחלהו ⁵⁵ אך בגורל חלק את הארץ לשמות מותם אבותם ינהלו ⁵⁶ על כל הנורל תחלק נחלהתו--- בין רב למעט ⁵⁷ ואלה פקדוי הלווי למשפחתם--- לנרשון משפחת המררי ⁵⁸ אלה משפחת הקהתי לмерרי משפחת החברני משפחת המהלי משפחת הלבני משפחת הקרחי וקהת הולך את עמרם משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולך את עמרם ⁵⁹ ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי איש ילדה אתה ללי במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחותם ⁶⁰ ווילוד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת אהוד ⁶¹ ומיתת נדב ואביהוא בהקריבם אש זורה לפני יהוה ⁶² ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף--- כל זכר מבן חדש ומעללה כי לא התפקידו בזעך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בזעך בני ישראל ⁶³ אלה פקדוי משה ואלעזר הכהן--- אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו ⁶⁴ ובaille לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן--- אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני ⁶⁵ כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש--- כי אם כל בן יפנה וייהושע בן נון

27 ותקרבה בנות צלפחד בן חפר בן נלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמota בתנוי--- מהלה נעה וחגלה ומלה ותרצת ² והתעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשאים וכל העדה---פתח אהל מועד לאמר ³ אבינו מות במדבר והוא לא היה בזעך העדה הנוגדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאנו מות ובנים לא היו לו ⁴ למה יגער

שער עזים אחד לכפר עליהם ³¹ מלבד עלת התמיד
 ומנהצון-העשו תמים יהיו לכם ונסכים
29 ובחדש השביעי באחד לחדר מקרה קדש היה
 לכם-כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהוה
 לכם ² ועשיתם עליה לריח ניחח ליהוה-פר בן בקר
 אחר איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמים ³
 ומנהצם-סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
 עשרנים לאייל ⁴ ועשרון אחד לכבר השביעי האחד לשבעת
 הכבשים ⁵ ושער עזים אחד חטא לכפר עליהם ⁶
 מלבד עלת החדר ומנהצחה ועלת התמיד ומנהצחה
 ונסכים ממשפטם לריח ניחח אשה ליהוה ⁷ ובעשר
 לחדר השביעי זהה מקרה קדש יהוה لكم ועניהם
 את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו ⁸ והקרבתם
 עליה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחר איל אחד
 כבשים בני שנה שבעה תמים יהיו לכם ⁹ ומנהצם-
 סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
 לאייל האחד ¹⁰ עשרון עשרון לכבר השביעי האחד-לשבעת
 הכבשים ¹¹ שער עזים אחד חטא מלבך חטא
 הכהרים ועלת התמיד ומנהצחה ונסכים ¹² ובמחשה
 עשר יום לחדר השביעי מקרה קדש יהוה لكم-כל
 מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חנוך יהוה שביתם ימים
¹³ והקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליהוה-פרים בני
 בקר שלשה עשר אילםணים כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמים יהיו ¹⁴ ומנהצם-סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד לששלשה עשר פרים שני
 עשרנים לאייל האחד לשני האילים ¹⁵ ועשרון עשרון
 לכבר השביעי-לארכעה עשר כבשים ¹⁶ ושער עזים
 אחד חטא מלבך עלת התמיד מנהצחה ונסכח ¹⁷
 וביום השני פרים בני בקר שניים עשר--איליםணים
 כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים ¹⁸ ומנהצם
 ונסכים לפרים לאילים ולכבשים במספרם--כמשפט
 עבדה לא תעשו ¹⁹ ושער עזים אחד חטא מלבך עלת התמיד
 ומנהצחה ונסכים ²⁰ וביום השלישי פרים עשר עשר
 אילםணים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים ²¹
 ומנהצם ונסכים לפרים לאילים ולכבשים במספרם-
 כמשפט ²² ושער עזים אחד מלבך עלת התמיד
 סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין ⁶ עלת
 תמיד-העשה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה ⁷
 ונסכו רביעית ההין לכבר השביעי האחד בקדש הסך נסך
 שבר-לייהוה ⁸ ואת הכבש השני העשה אשה ריח ניחח ליהוה
 כמנחת הבקר וכנסכו רביעית השני העשה אשה ריח ניחח ליהוה
⁹ וביום השביעי-שני כבשים בני שנה תמים ושני
 עשרנים סלת למנחה בלולה בשמן-ונסכו ¹⁰ עלת שבת
 בשבתו על עלת התמיד ונסכח ¹¹ ובראשי חדשיכם-
 תקריבו עליה ליהוה פרים בני בקר שניים ואיל אחד
 כבשים בני שנה שבעה תמים ¹² ושלשה עשרנים
 סלת למנחה בלולה בשמן לאייל האחד ¹³ ועשרון
 עשרון סלת למנחה בלולה בשמן לכבר השביעי האחד עליה
 ריח ניחח אשה ליהוה ¹⁴ ונסכים חמץ ההין לכבר-
 לפר ושלישת ההין לאייל ורביעית ההין לכבר-
 זאת עלת חדש בחדרו לחדרו השנה ¹⁵ ושער עזים
 אחד לחטא ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו
¹⁶ ובחדש הראשון בארכעה עשר יום-לחדר פסח
 ליהוה ¹⁷ ובחמשה עשר יום לחדר הזה חוג שבת
 ימים מצות יאלל ¹⁸ ביום הראשון מקרה קדש כל
 מלאכת עבדה לא תעשו ¹⁹ והקרבתם אשה עליה
 ליהוה פרים בני בקר שניים ואיל אחד ושבعة כבשים
 בני שנה תמים יהיו לכם ²⁰ ומנהצם-סלת בלולה
 בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאייל-
 תעשו ²¹ עשרון עשרון העשה לכבר השביעי האחד-לשבעת
 הכבשים ²² ושער עזים אחד לכפר עליהם ²³
 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד-העשה את
 אלה ²⁴ כאלה העשו ליום שבת ימים-לחם אשה
 ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו ²⁵
 וביום השביעי-מקרה קדש יהוה لكم כל מלאכת
 עבדה לא תעשו ²⁶ וביום הכהרים בהקריבכם מנחה
 חדשה ליהוה-בשבעתיכם מקרה קדש יהוה لكم כל
 מלאכת עבדה לא תעשו ²⁷ והקרבתם עליה לריח
 ניחח ליהוה-פרים בני בקר שניים איל אחד שבת
 כבשים בני שנה ²⁸ ומנהצם-סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאייל האחד
 עשרון עשרון לכבר השביעי האחד-לשבעת הכבשים ²⁹

וושמע אישת ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה
ואסורה אשר אסורה על נפשה--יקמו ⁸ ואם ביום שמעו
אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת
מבטא שפתיה אשר אסורה על נפשה--ויהוה יסלח
לה ⁹ ונדר אלמנה ונגורשה--כל אשר אסורה על נפשה
יקום עליה ¹⁰ ואם בית אישת נדרה או אסורה אשר על
נפשה בשבעה ¹¹ ושמוע אישת והחריש לה לא הניא
אתה--וקמו כל נדריה וכל אשר אסורה על נפשה
יקום ¹² ואם הפר יפר אתם אישת ביום שמעו--כל
מושׁא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישת
הפרם ויהוה יסלח לה ¹³ כל נדר וכל שבעת אסר
על ענת נפש--אישת יקומו ואישת יפרנו ¹⁴ ואם החריש
יהריש לאיisha מיום אל יום והקם את כל נדריה או
את כל אסורה אשר עליה--הקיים אתכם כי החריש לה
ביום שמעו ¹⁵ ואם הפר יפר אתם אחורי שמעו--ונשא
את עונה ¹⁶ אלה החיקם אשר צוה יהוה את משה בין
איש לאשתו--בין אב לבתו בנעריה בית אביה

31 וידבר יהוה אל משה לאמר ² נקם נקמת בני
ישראל מאת המדיינים אחר תאסף אל עמיך ³ וידבר
משה אל העם לאמר החלצמו מהאתם לצבא
ויהיו על מרדין לחת נקמת יהוה במדין ⁴ אלף למטה
אלף למטה--לכל מותות ישראל תשלחו לצבא ⁵
וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה--שנים עשר אלף
חלוצי צבא ⁶ ווישלח אתם משה אלף למטה לצבא
אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
וחצירות התרועה בידו ⁷ ויצבאו על מרדין כאשר צוה
יהוה את משה ויהרנו כל זכר ⁸ ואת מלכי מרדין הרנו
על חללייהם את אויביהם רעם ואת צור ואת חור ואת
רבע--חמשת מלכי מרדין ואת בלעם בן בעור הרנו
בחרב ⁹ וישבו בני ישראל את נשוי מדין ואת טפם ואת
כל בהמתם ואת כל מקונם ואת כל חילם בזו ¹⁰
 ואת כל עריםם במושבותם ואת כל טירתם--שרפו
בаш ¹¹ ווקחו את כל השלול ואת כל המלוכה--באדם
ובכבהה ¹² ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל
עדת בני ישראל את השבוי ואת המלוכה ואת השלול--
ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסורה על נפשה ¹³

וمنחתה ונסהה ²³ ובימים הרביעי פרים עשרה أيام
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימם ²⁴ מנחתם
ונסיכיהם לפורים לאילים ולכבשים במספרם--כמשפט
ושער עזים אחד חטא את מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסהה ²⁵ ובימים החמישי פרים תשעה أيام שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימם ²⁷ ומනחתם
ונסיכיהם לפורים לאילים ולכבשים במספרם--כמשפט
ושער חטא את אחד מלבד עלת התמיד ומנתחתה
ונסהה ²⁹ ובימים הששי פרים שמנה أيام שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמיימם ³⁰ ומנתחתם ונסיכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם--כמשפט ³¹ ושער
חטא את אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסהה ³²
ובימים השביעי פרים שבעה أيام שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמיימם ³³ ומנתחתם ונסיכיהם לפורים
לאילים ולכבשים במספרם--כמשפט ³⁴ ושער
חטא את אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסהה ³⁵
בימים השמיני--עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו ³⁶ והקרבתם עליה אשר ריח ניחח ליהוה--
פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימם ³⁷
מנחתם ונסיכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם--
כמשפט ³⁸ ושער חטא את אחד מלבד עלת התמיד
ומנתחתה ונסהה ³⁹ אלה תעשו לייהוה במודדים--
לבד מנדריכם ונבדתיכם לעתיכם ולמנחותיכם
ולנסיכיכם ולשלמיםיכם ⁴⁰ ויאמר משה אל בני ישראל
כל אשר צוה יהוה את משה

30 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה ² איש כי ידר נדר
לייהוה או השבע שבעה לאסר אשר על נפשו--לא
יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה ³ ואשה כי תדר
נדר לייהוה ואסורה אשר בבית אביה ⁴ ושם
אביה את נדרה ואסורה אשר אסורה על נפשה והחריש
לה אביה--וקמו כל נדריה וכל אשר אסורה על
נפשה יקום ⁵ ואם הניא אביה אתה ביום שמעו--כל
נדריה ואסורה אשר אסורה על נפשה לא יקום יהוה
יסלח לה כי הניא אביה אתה ⁶ ואם היו תהיה לאיש
ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסורה על נפשה

ושבעים ³⁸ והבקר--שהה ושלשים אלף וככוסם ליהוה שנים ושבעים ³⁹ וחמרים שלשים אלף וחמש מאות וככוסם ליהוה אחד וששים ⁴⁰ ונפש אדם טהרה עשר אלף וככוסם ליהוה--שנים ושלשים נפש ⁴¹ ויתן משה את מכס תרומות יהוה לאלעזר הכהן--כאשר צוה יהוה את משה ⁴² וממחצית בני ישראל אל' אשר הצה משה מן האנשי הצבאים ⁴³ ותהי מחצית העדרה מן הצאן--שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפיים וחמש מאות ⁴⁴ ובקר ששה ושלשים אלף ⁴⁵ וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ⁴⁶ ונפש אדם טהרה עשר אלף ⁴⁷ ויקח משה מחצית בני ישראל את האחו אחד מן החמשים--מן האדם ומון הבבנה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה אשר צוה יהוה את מה שברא בידנו ולא נפרק ממנו את ראש אנשי המלחמה אשר לאלפי הצבא--שרי האלפים ושרי המאות ⁴⁸ ויאמרו אל משה עבדיך נשאו איש ⁴⁹ ונקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא--שרי האלפים ושרי המאות לאך את הבדיל ואת העפרת ²³ כל דבר אשר יבא באש העבירו באש וטהר--אך בכמי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש העבירו במים ²⁴ וככשתם בגדייכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבא אל המחנה ²⁵ ויאמר יהוה אל משה לאמר ²⁶ שא את ראש מלכות השביaram וביבה מה מה מה--אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדרה ²⁷ ויחזית את המלוכה בין תשפי המלחמה הייצאים לצבאי--ובין כל העדרה ²⁸ והרמת מכס ליהוה מאות אנשי המלחמה הייצאים לצבאי--אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומון הבקר ומון החמורים ומון הצאן ²⁹ ממחציתם תקחו ונתתת לאלעזר הכהן טהרתת יהוה ³⁰ וממחצית בני ישראל תקח אחד אהיו מן החמורים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומון הצאן--מכל הבבנה ונתתת אם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה ³¹ ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה ³² ויהי המלוכה יתר הבוי אשר בזו עם הצבא צאן שיש מאות אלף ושבעים אלף--וחמשת אלפיים ³³ ובקר שניים ושבעים אלף ³⁴ וחמורים אחד וששים אלף ³⁵ ונפש אדם--מן הנשים אשר לא יידעו משכב זכר כל נפש שניים ושלשים אלף ³⁶ ותהי המחצית--חלק הייצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפיים וחמש מאות ³⁷ ויהי המכס ליהוה מן הצאן--שש מאות חמיש

32 ומקנה רב היה לבני ראוון ولבני גד--עצום מאד ויראו את ארץ יזרעאל ואת ארץ גלעד ותנה המוקם מקום מקנה ² ויבאו בני גד ובני ראוון ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשייאי העדרה לאמר ³ עטרות וידבן ויוזר ונמרה וחשbon ואלעללה ושם נבו ובען ⁴ הארץ אשר הכהן יהוה לפני עדת ישראל--ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה ⁵ ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך--יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזה אל עברנו את הירדן ⁶ ויאמר משה לבני גד ולבני ראוון האחיםיכם יבואו למלחמה ואתם תשיבו פה ⁷ ולמה תנאוין (תנייאון) את לב בני ישראל--מעבר

חולציהם אתם--ונאחו בתוכם הארץ כנען ³¹ ויענו
בנין נד ובני רואבן אמר את אשר דבר יהוה אל
עבדיך כן נעשה ³² נחנו עבר חלוצים לפני יהוה
ארץ כנען ואתנו אחזות נחלתנו מעבר לירדן ³³ ויתן
 להם משה לבני נד ולבני רואבן ולוחז שבט בן
 יוסף את ממלכת סיחון מלך האמרי ואת ממלכת עוג
 מלך הבשן הארץ לעריה בנבלת--עריך הארץ סיבב
 ויבנו בני נד את דיבן ואת עתרת ואת ערער ³⁵ ואת
 עתרת שופן ואת יעוז וינבאה ³⁶ ואת בית נמרה ואת
 בית הרכן ערי מבצר ונדרת צאן ³⁷ ובבני רואבן בנו את
 השבון ואת אלעלא ואת קריותים ³⁸ ואת נבו ואת בעל
 מעון מוסבת שם--וاث שבמה ויקרא בשמה את שמות
 הערים אשר בנו ³⁹ וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה--
 וילכדה ווירש את האמרי אשר בה ⁴⁰ ויתן משה את
 הנגיד לנכير בן מנשה והוא יושב בה ⁴¹ ויאיר בן מנשה
 הילך וילכדר את חותיהם ויקרא אתה יהיר ⁴²
 ונכח הילך וילכדר את קנות ואת בניה ויקרא לה נכח
 בשמו

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים--
 לצבאים ביד משה ואהרן ² ויכתב משה את מוצאים
 למשיעיהם--על פי יהוה ואלה מסעיהם למושאים
 ויסעו מרעמסס בחדרש הראשון בחמשה עשר יום
 לחדרש הראשון ממחירת הפסח יצאו בני ישראל ביד
 רמה--לענין כל מצרים ⁴ ומצדדים מקרים את אשר
 הכה יהוה בהם--כל בכור ובאליהויהם עשה יהוה
 שפטים ⁵ ויסעו בני ישראל מרעמסס וייחנו בסכת ⁶
 ויסעו מסכת וייחנו בהם אשר בקצתה המדבר ⁷ ויסעו
 מאתם וישב על פי החירות אשר על פני בעל צפון
 וייחנו לפניו מנדל ⁸ ויסעו מפני החירות ויעברו בתוכך
 הים המדרבה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם
 וייחנו במרה ⁹ ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאים
 שתים עשרה ענית מים ושבעים תמרים--וייחנו שם ¹⁰
 ויסעו מאילים וייחנו על ים סוף ¹¹ ויסעו מים סוף וייחנו
 במדבר סין ¹² ויסעו ממדבר סין וייחנו ברפקה ¹³
 ויסעו מפרקה וייחנו באלווש ¹⁴ ויסעו מאלווש וייחנו
 ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתו ¹⁵ ויסעו

אל הארץ אשר נתן להם יהוה ⁸ כה עשו אבותיכם
 בשלדי אחים מקדש במדבר לולדות הארץ ⁹ ויעלו
 עד נחל אשכול ויראו את הארץ וינראו את לב בני
 ישראל--לבalto בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה ¹⁰
 ויחר אף יהוה ביום ההוא יושבע לאמר ¹¹ אם יראו
 האנשים העליים מצרים מבן עשרים שנה ומעליהם
 את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
 כי לא מלאו אחריו ¹² בלתי לבן יפנה הקני
 ויהושע בן נון כי מלאו אחריו יהוה ¹³ ויחר אף יהוה
 בישראל ויגעט במדבר ארבעים שנה--עד חם כל
 הדור העשה הרע בעני יהוה ¹⁴ והנה קמתם תחת
 אבותיכם--תרבות אנשים חטאים לسفות עוד על חרון
 אף יהוה--אל ישראל ¹⁵ כי תשובן מהחריו ויסף עוד
 להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה ¹⁶ ויגשו אליו
 ויאמרו גדרת צאן נבנה למקומו מה וערום לטפנו
 ¹⁷ ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם
 הביאנו אל מקוםם וישב טפנו בערי המבצר מפני
 ישי הארץ ¹⁸ לא נשוב אל בתינו--עד התגחל בני
 ישראל איש נחלתו ¹⁹ כי לא נחל אתם מעבר לירדן
 והלא כי בא נחלתנו אלנו ממעבר הירדן מירחה
 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר זהה אם
 תחלצו לפני יהוה למלחמה ²¹ ועבר לכם כל חלוין
 את הירדן לפני יהוה עד והורישו את איביו מפני ²²
 וככשה הארץ לפני יהוה ואחר השבו--והיitem נקים
 מיהוה ומישראל והיתה הארץ זאת لكم לאחוזה--
 לפני יהוה ²³ ואם לא תעשון כן הנה חטאכם לייהוה
 ורדו חטאכם אשר תמצא אחכם ²⁴ בנו לכם ערדים
 לטפכם ונדרת לנצחם והויצא מפיקם תעשו ²⁵ ויאמר
 בני נד ובני רואבן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר
 אדני מצוח ²⁶ טפנו נשינו מוקנו וכל בהמתנו--יהיו
 שם בערי הנגיד ²⁷ ועבדיך יעברו כל חלוין צבא
 לפני יהוה--מלחמה כאשר אדני דבר ²⁸ ויצו להם
 משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראש
 אבות המתוות לבני ישראל ²⁹ ויאמר משה אלהם
 אם יעברו בני נד ובני רואבן את הירדן כל
 חלוין למלחמה לפני יהוה וככשה הארץ לפנייכם--
 ונתחם להם את הארץ הנגיד לאחוזה ³⁰ ואם לא יעברו

הנורל לו יהיה למטרות אבותיכם תנתנהלו ⁵⁵ ואמ לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם- והיה אשר תוציאו מהם לשכים בעיניכם ולציניכם בצדיכם וצדרו אתם על הארץ אשר אתם ישבים בה ⁵⁶ והיה כאשר דמיית לעשות להם- עשה לכם

מרפידם ויחנו במדבר סיני ¹⁶ ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התחאה ¹⁷ ויסעו מקברת התחאה ויחנו בחצרת ¹⁸ ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה ¹⁹ ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ ²⁰ ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה ²¹ ויסעו מלבנה ויחנו ברסה ²² ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה ²³ ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר ²⁴ ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה ²⁵ ויסעו מחרדה ויחנו במקהלה ²⁶ ויסעו ממקהלה ויחנו בתחת ²⁷ ויסעו מתחת ויחנו בתורה ²⁸ ויסעו מתרח ויחנו במתקה ²⁹ ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה ³⁰ ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות ³¹ ויסעו מסירות ויחנו בבני יען ³² ויסעו מבני יען ³³ ויסעו מהר הגנדג' ³⁴ ויסעו מיטבה ויחנו בעברנה ³⁵ ויחנו ביטבה ³⁴ ויסעו מיטבה ויחנו בעברנה ³⁵ ויסעו מעברנה ויחנו בעצין נבר ³⁶ ויסעו מעצין נבר ויחנו במדבר צן הוא קדר ³⁷ ויסעו מקדר ויחנו בהר ההר בקצת ארץ אדום ³⁸ ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה--וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארך מצדים בחדר החמשי באחד לחדר ³⁹ ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במוֹתָה בהר ההר ⁴⁰ וישמע המכני מלך ערד והוא יש בנבן בארץ כנען--בבא בני ישראל ⁴¹ ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה ⁴² ויסעו מצלמנה ויחנו בפנון ⁴³ ויסעו מפנון ויחנו באבת ⁴⁴ ויסעו מאבת ויחנו בעי העברים בנבול מואב ⁴⁵ ויסעו מעיים ויחנו בדיבן נד ⁴⁶ ויסעו מדיבן נד ויחנו בעלמן דבלתימה ⁴⁷ ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפניו נבו ⁴⁸ ויסעו מהרי העברים ויחנו בערדת מואב על ירדן יrhoו ויחנו על הירדן מבית היישות עד אבל השטחים שעירדן מואב ⁵⁰ וידבר יהוה אל משה בערדת מואב על ירדן יrhoו לאמר ⁵¹ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען ⁵² והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכitemם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל בנותם נשמידו ⁵³ והורשתם את הארץ לרשף אתה ⁵⁴ והתנהלתם כי לכמ נתתי את הארץ לרשות אתה ⁵⁴ ולמתה בנו את הארץ בגורל למשפחותיכם לודב מרבו את נחלתו ולמעט תעמיד את נחלתו--אל אשר יצא לו שמה

34 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם אל הארץ כנען זאת הארץ אשר חפל לכם בנחלת הארץ כנען לגבוליה ³ והיה לכם פאת נגב מדבר צן על ידי אדם והיה הנובל נגב מקצת ים המלח קדרמה ⁴ ונוסף لكم لكم גובל נגב מקצת ים המלח קדרמה ⁴ ונוסף لكم הנובל מנגב למלחה עקרבים ו עבר צנה והיה (והיו) הוציאתו מנגב לקדש בדנע ויצא הצד אדר ו עבר עצמנה ⁵ ונוסף הנובל מעצמוני נחלת מצרים והיה הוציאתו הימה ⁶ וגובל ים והיה לכם הים הנדרול וגובל זה והיה לכם גובל ים ⁷ וזה היה לכם גובל צפון מן הים הנדרול תחאו לכם הר החר ⁸ מהר ההר תחאו לבא חמת והיו הוציאתו חצר עין וזה היה לכם הנובל זפרנה והיו הוציאתו חצר עין וזה היה לכם גובל צפון ¹⁰ והוציאותם لكم לנובל קדרמה מחצר עין שפינה ¹¹ וירד הנובל משפט הרבללה מקדם לעין וירד הנובל ומהה על כתף ים כנרת קדרמה ¹² וירד הנובל הירדן והיו הוציאתו חצר עין וזה היה לךם לארץ לנחלתיה סביב ¹³ ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ לנחלתיה סביב ¹³ ויצו משה את בני הארץ לנחלתיה סביב ¹³ ויצו משה את בני הנדרול אשר צזה יהוה לחתעת המתוות וחצי המטה ¹⁴ כי לקחו מטה בני הרואבי לבית אבותם ומטה בני הנדרול לבית אבותם וחצי מטה מנסה לקחו נחלתם ¹⁵ שני המתוות וחצי המטה לארץ נחלתם על ירדן יrhoו- קדרמה מזרחה ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר יrhoו- קדרמה מזרחה ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים אשר ינהלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון ¹⁸ ונשיא אחד נשיא אחד מטה-תקחו לנחל את הארץ ¹⁹ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יננה ²⁰ ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיודה ²¹ ולמטה בני נemin אלידד בן כסלו ²² ולמטה בני דן נשיא-בקי בן גiley ²³ לבני יוסף למטה בני מנסה נשיא-חניאל בן אפס ²⁴ ולמטה בני

אפרים נשיא-קמואל בן שפטן 25 ולמטה בני זבולון נשיא-אליצפון בן פרנק 26 ולמטה בני יששכר נשיא-פלשיאל בן עזן 27 ולמטה בני אשר נשיא-אהיהוד בן שלמי 28 ולמטה בני נפתלי נשיא-פדרהאל בן עמידור 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר 2 צו את בני ישראל וננתנו ללוים מנהלת המשפטים האלה 25 והצילו העדה את הרצח מיד נאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה ושב בה עד מות הכהן הגדל אל גובל אותו ושב בה עד מות הכהן הגדל אל גובל עיר בשמי 26 ואם יצא יצא הרצח את גובל עיר מקלטו אשר ינוס שמה 27 ומוצא אותו נאל הדם מחוץ לגובל עיר מקלטו ורצח נאל הדם את הרצח אין לו דם 28 כי בעיר מקלטו שב עד מות הכהן הגדל ואחריו מות הכהן הגדל-ישוב הרצח אל ארץ אחותו 29 והוא אלה לכם לחקת משפט לדורותיכם בכל מושבתייכם 30 כל מכה נפש-לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא עינה בנפש למות כי מות תקו כפר לנפש רצח אשר הוא רשאי למות כי מות יומת 32 ולא תקו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשbat באرض עד מות הכהן 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא ארץ לא יכפר לדם אשר שפק בה כי אם בדם שפכו 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה-אשר אני שבן בתוכה כי אני יהוה-שכן בתוכך בני ישראל

36 ויקרבו ראשיה האבות למשפחה בני גלעד בן מכיר בן מנשה-משפחה בני יוסף וידברו לפניו משה ולפני הנשים-ראשי אבות לבני ישראל 2 ויאמרו את אדרני צוה יהוה לחת את הארץ בנהלה בגורל לבני ישראל ואדרני צוה ביהוה לחת את נחלה צלפחד אחינו לבנותיו 3 וזהו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנהלת אבותינו ונוסף על נחלה המתה אשר תהיה להם ומגדר נחלתן יגער 4 ואם יהיה היבול לבני ישראל ונוסף נחלתן על נחלה המתה אשר תהיה להם ומנהל מתה אבותינו יגער נחלתן 5 ויצו משה את בני ישראל על פי

שש ערים מקלט היהינה לכם 14 את שלוש הערים תנתן עד עמדרו לפני העדה למשפט 13 והערים אשר תנתנו- מעבר לירדן ואת שלוש הערים תנתנו בארץ כנען ערי מקלט היהינה ששהערים האלה למקלט-לנוס שמה כל היהינה ששהערים האלה למקלט-לנוס שמה כל מה מה נפש בשנה 16 ואם בכל עיר רול הכהן יומת רצח הוא מות יומת הרצח 17 ואם באבן יד אשר יموت בה הכהן יומת-רצח הוא מות יומת הרצח 18 או בכל עץ יד אשר יموت בו הכהן יומת-רצח הוא מות יומת הרצח 19 נאל הדם הוא יموت את הרצח בפנשו בו

יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם-תהיינה לנשים ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנהלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל 8 וככל בתירוש נחלה ממנות בני ישראל--לאחר משפחתי מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלה אבתו 9 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנהלתו ידבקו ממות בני ישראל 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד וו ותהיינה מחלה תרזה ותגלה ומולכה ונעה-בנות צלפחד לבני דודיהם לנשים 12 משפחתיبني מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלהן על מטה משפחתי אביהם 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה-אל בני ישראל בערבת מו庵 על ירדן ורחו

דברים

אל הינו נתן לנו ²¹ ראה נתן יהוה אלהיך לפניך--את הארץ עליה דש כאשר דבר יהוה אלהיך אמר לך--אל תירא ואל תהת ²² ותקרבון אליו כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר--את הדרך אשר געלה בה ואת הערים אשר נבא אליהם ²³ וייטב בעני הדבר ואכח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבעת ²⁴ ויפנו ויעלו הדרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה ²⁵ ויקחו בידם מפרי הארץ ווירדו אלינו וישבו אתנו דבר ²⁶ ויאמרו טבה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²⁷ ולא אביהם לעלה ותמרו את פי יהוה אלהיכם ²⁷ ותרנו באלהיכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים--לחת אתנו ביד האמרי להשמידנו ²⁸ אנה אנחנו עליים אחינו המסואת לבבנו לאמר עם נדול ורם ממננו ערים נדלות ובצורת בשמות ונס בנו ענים ראיינו שם ²⁹ ואמר אלכם לא תערzion ולא תיראון מהם ³⁰ יהוה אלהיכם ההלך לפנייכם הוא ליחם לכם ככל אשר עשה אתם במצרים--לעיניכם ³¹ ובמדבר אשר ראיית אשר נשאך יהוה אלהיך ³¹ כאשר ישא איש את בנו--בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה ³² ובדבר הזה--איןכם מאמינים כי יהוה אלהיכם ³³ ההלך לפנייכם בדרך לדור لكم מקום--לחניכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובגען יומם ³⁴ ווישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה--את הארץ הטובה אשר נשבעתי לחת לאבתיכם ³⁶ זולתי כלב בן יפה הוא יראה ولو אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו--יען אשר מלא אחרי יהוה ³⁷ גם כי התאנך יהוה בגוליכם לאמר נס אתה לא תבא שם ³⁸ יהושע בן נון העמד לפנייך הוא יבא שמה אותו חזק כי הוא ינהלנה את ישראל ³⁹ וטפיכם אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא יידעו היום טוב ורע--המונה יבא שמה ולהם אהננה והם יירושה ⁴⁰ ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף ⁴¹ ותענו ותאמרו אליו חטאנו ליהוה--אנחנו נעלחה ונלחמנו בכל אשר צונו יהוה אלהינו ותחנו איש את כל מלחמותו ותהיינו לעלה ההרה ⁴² ויאמר

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר היורדן מדבר עברכה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן והצפת--נדי זהוב ² אחד עשר יום מהרבך דרך הר שעיר עד קדרש ברנע ³ ויהיו בארכבים שנה בעשתי عشر חדש באחד לחודש דבר משה אל בני ישראל הכל אשר צוה יהוה אותו אליהם ⁴ אחריו הכתו את סיון מלך האמרי אשר ישב בחשbon--ואת עוג מלך הבשן אשר ישב בעשורת אדרעי ⁵ בעבר היורדן בארץ מוואב הוואיל משה בארץ התורה הזאת אמר ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב אמר רב לכם שבת בהר זה ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוות הים--ארץ הכרען והלבנון עד הנהר הנגד נهر פרת ⁸ ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לחת להם ולזרעם אחיםיהם ⁹ ואמר אלכם בעת החוא לאמר לא אוכל לברך שתם אתם ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבהה אתכם והנכם היום כוכבי השמים לרוב ¹¹ יהוה אלהיכם אבותכם יסף לעליכם ככם--אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם ¹² איך אשה לבדי טרחכם ומשאכם וריביכם ¹³ הבו לכם אנשים חכמים ונבניהם וידעים--לשבטיכם ואשים בראשיכם ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ¹⁴ ואכח את ראש שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלףים ושורי מאות ושרי חמשים ושורי ששתה ושתרים לשבטיכם ¹⁵ ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין נרו ¹⁷ לא תכירו פנים במשפט קקטן גנדול תשמעון--לא הגנו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אליו ושמעתיו ¹⁸ ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשוו ¹⁹ ונסח מחרב ונלק את כל המדבר הנגדל והנורא ההוא אשר ראייתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדרש ברנע ²⁰ ואמר אלכם אתם עד הר האמרי אשר יהוה

וְאַל תָּהַגֵּר בָּם כִּי לֹא אָתָּן מְאֻרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן לְךָ יַרְשָׁה--
כִּי לְבָנֵי לֹט נָתָתִיהָ יַרְשָׁה 20 אָרֶץ רַפְאִים תַּחַשְׁבָּ אֲפִי
הָוָא רַפְאִים יִשְׁבּוּ בָהּ לְפִנֵּים וְהָעָמְנִים יִקְרָאוּ לְהָם
זָמְזִימִים 21 עַם נְדוּל וּרְבָרְם כְּעַנְקִים וּיְשִׁמְידִים יְהָוָה
מִפְנֵיהֶם וַיִּרְשֶׁם וַיִּשְׁבּוּ תַחַת 22 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְבָנֵי
עַשְׂוֵי הַיּוֹשְׁבִים בְּשָׁעֵיר--אֲשֶׁר הַשְׁמִיד אֶת הַחֲרִי מִפְנֵיהֶם
וַיִּרְשֶׁם וַיִּשְׁבּוּ תַחַת עַד הַיּוֹם הַוָּה 23 וְהַעוֹם הַיּוֹשְׁבִים
בְּחַצְרוֹם עַד עַזָּה--כְּפָתְרִים הַיִצְאִים מִכְפָּתָר הַשְׁמִידִים
וַיִּשְׁבּוּ תַחַת 24 קָמוּ סָעוּ וַיַּעֲבְרוּ אֶת נְחֶל אַרְנָן--רָאָה
נָתָתִי בַּידְךָ אֶת סִיחָן מֶלֶךְ חַשְׁבּוֹן הַמְּאֻרֶץ וְאֶת אַרְצָוּ
הַחֶל רְשׁוֹת וְהַתְּגִנֵּר בּוּ מִלְחָמָה 25 הַיּוֹם הַזֶּה אֲחַל תַּה
פְּחַדְךָ וַיַּרְאָתָךְ עַל פְּנֵי הַעֲמִים תַּחַת כָּל הַשָּׁמְמִים--אֲשֶׁר
שָׁמְעוּן שְׁמַעַךְ וַרְגַּנוּ וְחַלְוּ מִפְנִיק 26 וְאַשְׁלַח מְלָאִים
מִמְּדָבֵר קְדוּמּוֹת אֶל סִיחָן מֶלֶךְ חַשְׁבּוֹן דְּבָרִי שְׁלוֹם
לְאָמֵר 27 אַעֲבָרָה בָּאָרֶץ בְּדַרְךָ בְּדַרְךָ אַלְךָ לְאָמֵר
אָסֹור יְמִין וְשָׁמָאל 28 אַכְלֵב בְּכִסֵּף תְּשִׁבְנֵי וְאַכְלֵתִי
וּמִים בְּכִסֵּף תַּתְן לִי וְשִׁתְיוֹתִי רַק אַעֲבָרָה בְּרָגְלֵי 29
כַּאֲשֶׁר עָשָׂו לִי בְּנֵי הַיּוֹשְׁבִים בְּשָׁעֵיר וְהַמְּאוֹבִים
הַיּוֹשְׁבִים בְּעַר--עַד אֲשֶׁר אַעֲבָר אֶת הַיְרָדֵן אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ 30 וְלֹא אָבָה סִיחָן מֶלֶךְ
חַשְׁבּוֹן הַעֲבָרָנוּ בּוּ כִּי הַקְּשָׁה יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ אֶת רְוחָו
וְאִמְצֵן אֶת בְּכֹבוֹל לְמַעַן תַּתְוֹ בַּידְךָ כַּיּוֹם הַזֶּה 31 וַיֹּאמֶר
יְהָוָה אֱלִי רָאָה הַחֲלֹתִי תַּתְּלַפְנֵיךְ אֶת סִיחָן וְאֶת אַרְצָוּ
הַחֶל רְשָׁלַת אֶת אַרְצָוּ 32 וַיַּצֵּא סִיחָן לְקַרְאָתָנוּ
הַוָּא וְכָל עַמוֹּ לְמִלְחָמָה--יָחִצָּה 33 וַיַּתְּגַהֵּר יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ
לִפְנֵינוּ וְנַךְ אֶתְהָוּ וְאֶת בְּנוֹ וְאֶת כָּל עַמוֹּ 34 וְנַלְכֵד אֶת
כָּל עַרְיוֹ בְּעֵת הַזֹּה וְנַחֲרֹם אֶת כָּל עִיר מִתְמַמָּה וְהַנְּשִׁים
וְהַתְּפִיךְ לְאַהֲרֹן שְׁרִיד 35 רַק הַבְּהָמָה בְּזֹונֹנוּ לָנוּ
וְשָׁלַל הַעֲרִים אֲשֶׁר לְכָדֵנוּ 36 מַעֲרָעֵר אֲשֶׁר עַל שְׁפָת
נְחֶל אַרְנָן וְהַעֲיר אֲשֶׁר בְּנְחֶל וְעַד גַּנְלָעֵד לְאַהֲרֹן
קְרִיה אֲשֶׁר שְׁנַבֵּה מִמְּנוּ אֶת הַכֵּל נָתַן יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ
לִפְנֵינוּ 37 רַק אֶל אָרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן לְאַקְרָבָת כְּלִיד נְחֶל
יְבָקְשָׁר הַהָר וְכָל אֲשֶׁר צָוָה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ

3 נָפַן וְנַעַל דַּרְךָ הַבְּשָׁן וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
לְקַרְאָתָנוּ הָוָא וְכָל עַמוֹּ לְמִלְחָמָה--אַדְרָעֵי 2 וַיֹּאמֶר
יְהָוָה אֱלִי אֶל תִּירָא אֶתְהָוּ--כִּי בַּידְךָ נָתַתִּי אֶתְהָוּ וְאֶת כָּל

יְהָוָה אֱלִי אָמַר לָהֶם לֹא תַּעֲלוּ וְלֹא תַּלְחַמּוּ--כִּי אַנְנִי
בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תַּנְגִּנוּ לְפָנֵי אַיִבְיכֶם 34 וְאַדְבֵר אֲלֵיכֶם
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְתִמְרֹרוּ אֶת פִּי יְהָוָה וְתוֹדוּ וְתַעֲלֹו הַהָרָה
44 וַיֵּצֵא הַאֲמָרִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהָוָא לְקַרְאָתָכֶם וְיַרְדְּפוּ
אֲתָכֶם כַּאֲשֶׁר תַּعֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיַּכְתּוּ אֲתָכֶם בְּשָׁעֵיר
עַד חַרְמָה 45 וְתַשְּׁבּוּ וְתַבְכּוּ לְפָנֵי יְהָוָה וְלֹא שְׁמַע יְהָוָה
בְּקִלְמָם וְלֹא אַלְיכֶם 46 וְתַשְּׁבּוּ בְקָדְשֵׁי יְמִים
רַבִּים כִּים אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם

2 נָפַן וְנַעַל הַמְּדִבְרָה דַּרְכֵיכֶם סָוף כַּאֲשֶׁר דָבַר יְהָוָה
אֱלִי וְנָסַב אֶת הָר שְׁעֵיר יְמִים רַבִּים 2 וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֱלִי
לְאָמֵר 3 רַב לְכֹם סָבָת הַחָרָה פָנוּ לְכֹם צְפָנָה 4
וְאֶת הָעָם צָו לְאָמֵר אֶתְהָם עֲבָרִים בְּגַבְלָ אֲחִיכֶם בְּנֵי
עַשְׂוֵי הַיּוֹשְׁבִים בְּשָׁעֵיר וַיַּרְאָוּ מִכְמָ וְנִשְׁמַרְתֶּם מַאֲדֵי 5
אֶל תַּהֲגְרוּ בָם--כִּי לֹא אָתָּן לְכֹם מְאֻרְצָם עַד מַדְרָךְ
כִּפְרָגֵל כִּי יַרְשָׁה לְעַשְׂוֹת נָתַתִּי אֶת הָר שְׁעֵיר 6 אַכְלֵ
תְּשִׁבְרָוּ מִאתָם בְּכִסְף וְאַכְלָתָם וְנִמְמָתָם תְּכִרְוּ מִתְעַשְּׂה
בְּכִסְף--וְשִׁתְיָתִים 7 כִּי יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ בְּרָכָה בְּכֶל מַעֲשָׂה
יְדָךְ--יַדְעַ לְכַתֵּךְ אֶת הַמְּדִבְרָה гַנְדֵל הַזֶּה וְהַאֲרָבִים
שָׁנָה יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ עַמְקָ--לֹא חִסְרָת דָבָר 8 וּנְעַבְרָ מִאֲתָה
אֲחִיכָנוּ נְבָר וּנְפָנָן וּנְעַבְרָ דַרְךָ מִדְבָר מוֹאָב 9 וַיֹּאמֶר
יְהָוָה אֱלִי אֶל תִּצְרֹד אֶת מוֹאָב וְאֶל תַּהֲגְרוּ בָם מִלְחָמָה כִּי
לֹא אָתָּן לְךָ מְאֻרְצָו יַרְשָׁה--כִּי לְבָנֵי לֹט נָתַתִּי אֶת
יַרְשָׁה 10 הָאָמִים לְפָנֵים יִשְׁבּוּ בָהּ--עַם נְדוּל וּרְבָרְם
כְּעַנְקִים וְרַפְאִים יִחְשְׁבּוּ אֶתְהָם כְּעַנְקִים וְהַמְּאָבִים
יִקְרְאוּ לְהָם אֲמִים 12 וּבְשָׁעֵיר יִשְׁבּוּ הַחֲרִים לְפָנֵים וּבְנֵי
עַשְׂוֵי יִרְשָׁם וְיִשְׁמִידִים מִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁבּוּ תַחַת
עַשְׂהָ יִשְׁרָאֵל לְאָרֶץ--אֶת נְחֶל זֶרֶד וּנְעַבְרָ אֶת נְחֶל זֶרֶד
14 וְהִימִים אֲשֶׁר הַלְכָנוּ מַקְדֵשָׁ בְּרָנָע עַד אֲשֶׁר עַבְרָנוּ אֶת
נְחֶל זֶרֶד שְׁלִשִּים וְשְׁמָנָה שָׁנָה--עַד תִּמְמָ כָּל הַדּוֹר אַנְשִׁי
הַמִּלְחָמָה מִקְרָב הַמִּחְנָה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהָוָה לְהָם 15
וְנִמְמָתָם לְהָמָרָה בְּמִתְמַמָּה

לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה ²² לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם ²³ ואתהן אל יהוה בעת ההוא לאמור ²⁴ אדני יהוה אתה הצלות להראות את עברך את גדרך ואת ידך החזקה-אשר מי אל בשמי ובארץ אשר יעשה כמעשיך וככברתך ²⁵ עברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה והלבן ²⁶ ויתעבר יהוה כי למעןכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו רב לך-אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה ²⁷ עליה ראש הפסנה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה-וראה בעיניך כי לא עבר את הירדן זה ²⁸ וציו את יהושע וחזקתו ואמצחו כי הוא יعبر לפניו העם הזה והוא ינחי אל אותם את הארץ אשר תראה ²⁹ ונשב בניא מול בית פעור

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ועל המשפטים אשר אנחנו מלמד אתכם לעשות-למען חייו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם ² לא הסבו על הדבר אשר אנחנו מצוה אתכם ולא תגערו ממנה-לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנחנו מצוה אתכם ³ עינייכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל החיש אשר הילך אחריו בעל פעור-הشمירו יהוה אלהיך מקרוב ⁴ ואותם הדבקים ביהוה אלהיכם-חיים לכלכם היום ⁵ ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוינו יהוה אלהי לעשות כן-בקרבת הארץ אשר אתם באים שם לרשותה ⁶ ושמרתם ועשיתם-כי דוא חכמהם ובניתכם לעני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגודול הזה ⁷ כי מי גוי נדול אשר לו אלהים קרבנים אליו כי יהוה אלהינו בכל קראנו אליו ⁸ ומי גוי נדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנחנו נתן לפניכם היום ⁹ רק השמר לך ושמיר נפשך מادر פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסרו מליבך כל מי חיך והודעתם לבנייך ולבני נני ¹⁰ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אמר יהוה אליו הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילםدون ליראהarti כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת יהו ואת ארצו ועשית לו--כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ¹¹ זיוון יהוה אלהינו בידינו נם את עוג מלך הבשן ¹² ואות כל עמו ונכחו עד בלתי השair לו שריד ¹³ ונלכדר את כל ערו בעת ההוא- לא היהת קרייה אשר לא ללחננו מאטם ששים עיר כל חבלי ארגב מלכת עוג בבשן ¹⁴ וכל אלה ערים בצרת חומה נבהה-דלתים וכבריח לבר מערי הפורי הרבה מאד ¹⁵ ונחרם אותם--כאשר עשינו לסיכון מלך חשבון החרם כל עיר מתר הנשים והחטף ¹⁶ וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו ¹⁷ ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר עבר הירדן-מנחל ארנן עד היר חרמן ¹⁸ צידנים יקראו לחרמן שרים והאמרי יקראו לו שניר ¹⁹ כל ערי המשר וככל הנלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי-עיר מלכת עוג בבשן ²⁰ כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיותר הרפאים--הנהUrsho Ursho ברזל הלה הוא ברבות בני עמון תשע אמות ארוכה וארבע אמות רחבה--באמת איש ²¹ ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מעדר עיר על נחל ארנן וחצי היר הנלעד ועריו--נתתי לראובני ולנדי ²² יותר הנלעד וכל הבשן מלכת עוג--נתתי לחצי שבת המנשה כל חבלי הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים ²³ יאיר בן מנשה לך את כל חבלי ארגב עד גבול הנשורי והמעברי יקרא אהם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום זה ²⁴ ולמיכיר נתתי את הנלעד ²⁵ ולראובני ולנדי נתתי מן הנלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל ונבל--ועד יבק הנחל גבול בני עמון ²⁶ והערבה והירדן ונבל--מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשחת הפסנה מורה ²⁷ ואצנו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה-חולציהם תעברו לפניו אחיכם בני ישראל כל בני חיל ²⁸ רק נשיכם וטפלכם ומוקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם--ישבו בערכיכם אשר נתתי לכם ²⁹ עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ איש לירשתו אשר נתתי לכם ³⁰ ואת יהושע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הרatas את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה--כן יעשה יהוה

בוצר לך -- ומזהן כל הדברים האלה באחרית
 הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושםעך בכל כי
 אל רחומ יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא
 ישכח את ברית אביך אשר נשבע להם כי שלא נא
 לימים ראשנים אשר היו לפניו למנ הום אשר בראש
 אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה
 השמים הנהיה כדבר הנadol הזה או הנשמע כמו
 השמע עם קול אלהים מדבר מותך האש כאשר
 שמעת אתה -- ויהי ³⁴ או הנסה אלהים לבוא לחתת לו
 נוי מקרב נוי במסת אחת ובמושדים ובמלחמה וביד
 חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים נדלים ככל אשר עשה
 לכם יהוה אלהיכם במצרים -- לענייך ³⁵ אתה הראת
 לדעת כי יהוה הוא אלהים אין עוד מלבדו ³⁶ מן
 השמים השמייך את קלו ליסרך ועל הארץ הרחק
 את אשנו הנורלה ודבריו שמעת מותך האש ³⁷ ותחת
 כי אהב את אביך ויבחר בזورو אחריו ויזאץ בפניו
 בכחו הנגדל מצרים ³⁸ להורייש נויים גדליהם ועצמים
 ממקד -- מנפניך להביך לתחת לך את ארצם נחלה --
 ביום זה ³⁹ וידעת היום והשבת אל לבך כי יהוה
 הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
 עוד ⁴⁰ ושמרת את חקי ואת מצותיו אשר אנכי מצוק
 היום אשר ייטב לך ולבנייך אהיך -- ולמן תאריך
 ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים
 או ⁴¹ יבריל משה שלוש ערים בעבר הירדן מזרחה
 שימוש ⁴² לנס שמה רוחasher ירצה את רעהו בבל
 דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם ונס אל אחת מן
 הערים האלה -- ויהי ⁴³ אתה בוצר במדבר בארץ המישר
 לראובני ואת ראמת בגדען לנדי ואת גולן בبشן
 למנסי ⁴⁴ זו זאת התורה אשר שם משה לבני ישראל
 אלה העדרת והחיקים והמשפטים -- אשר דבר משה
 אל בני ישראל בצתם מצרים ⁴⁵ בעבר הירדן
 בניה מול בית פעור בארץ סיכון מלך האמרי אשר
 יושב בחשbon -- אשר הכה משה ובני ישראל בצתם
 מצרים ⁴⁶ ויירשו את ארציו ואת ארץ עוג מלך הבשן
 שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן -- מזרחה משמש ⁴⁸
 מעריך אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן -- והוא
 אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפש

בנים ילמדון נו ותקרבון ותעמדון תחת התר וההר
 בער באש עד לב השמים -- חשך ענן וערפל ²² וידבר
 יהוה אליכם מותוק האש קול דברים אתם שמעם
 ותמונה איןכם ראים זולתי קול ²³ ויגיד לכם את בריתו
 אשר צוה אתכם לעשות -- עשרה הדברים ויכתבם
 על שני לחות אבניים ²⁴ ואתי צוה יהוה בעת ההוא
 ללמד אתכם חיקים ומשפטים לעשכם אטם -- בארץ
 אשר אתם עברו שמה לרשותה ²⁵ ונשמרתם מאר
 לנפשתיכם כי לא ראותם כל תמונה ביום דבר יהוה
 אליכם בחרב מותך האש ²⁶ פן תשחתן -- ועשיתם
 لكم פסל תמונה כל סמל הבנית זכר או נקבה ²⁷
 הבנית כל בהמה אשר בארץ הבנית כל צפור כנף
 אשר תעוף בשמיים ²⁸ הבנית כל רמש באדרמה הבנית
 כל דנה אשר במים מתחת לארץ ²⁹ ופן תשא עיניך
 השמונה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים
 כל צבא השמים ונדרחת והשתחוית להם ועבדתם --
 אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת
 כל השמים ²⁰ ואתכם לך יהוה וויצו אתכם מכור
 הברזל מצרים להיות לו לעם נחלת ביום זה ²¹
 יהוה התאנף בו על דבריכם ושבע לבלתי עברי
 את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה ²² כי אנכי מטה בארץ הזאת
 אני עבר את הירדן ואתם עברו וירשתם את הארץ
 הטובה הזאת ²³ השמרו لكم פן תשחחו את ברית
 יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם لكم פסל
 תמונה כל אשר צוך יהוה אלהיך ²⁴ כי יהוה אלהיך
 אש אכלה הוא אל קנא ²⁵ כי תוליד בנים ובני בנים
 ונשנתם בארץ בעני יהוה אלהיך להכעיסו ²⁶ העידי
 בכם הימים את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון
 מהר מעל הארץ אשר אתם עברו את הירדן טהרה
 לרשותה לא האריכון ימים עליה כי השמד תשמדון ²⁷
 והפיין יהוה אתכם בעמים ונשארתם מותי מספר בנים
 אשר ינגן יהוה אתכם טהרה ²⁸ ועבדתם שם אלהים
 מעשה ידי אדם עז ואבן -- אשר לא יראו ולא ישמעו
 ולא יאכלו ולא יריחו ²⁹ ובקשתם משם את יהוה
 אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפש

הרמןון⁴⁹ וככל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים
הערבה--תחת אשדת חפנסנה

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אגci דבר
בأنיכם היום ולמורתם אתם ושמורתם לעשומם² יהוה
אלヒינו כרת עמו בברית--בחרב³ לא את אביכינו
ברית יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אלה פה
היום כלנו חיים⁴ פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר--
מתוך האש⁵ אנחנו עמד בין יהוה ובניכם בעת ההוא
להnid לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש
ולא עלייתם בהר לאמר⁶ אנחנו יהוה אלהיך אשר
הוזאתיך מארץ מצרדים מבית עבדים לא יהיה לך
אליהם אחרים על פנו⁷ לא תעשה לך פסל כל תמונה
אשר בשםים ממועל ואשר בארץ מתחת--ואהדר במים
 מתחת לארץ⁸ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
 אנחנו יהוה אלהיך אל קנא--פקד עון אבות על בניים
 ועל שלשים ועל רבעים לשנאי⁹ ועשה חסד לאלפים--
 לאחבי ולשמרי מצותו (מצות) ¹⁰ לא תשא את שם
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
 את שמו לשוא ¹¹ שמור את יום השבת לקדשו כאשר
 צוק יהוה אלהיך ¹² ששת ימים תעבד ועשה כל
 מלאכתך ¹³ ויום השבעי--שבת ליהוה אלהיך לא
 תעשה כל מלאכה אתה ובן ובתך ובעדר ואמתך
 ושורך וחמרך וכל בהמותך ונרכך אשר בשעריך--
 למען נוח עבדך ואמתך כמוך¹⁴ זוכרת כי עבד
 היהת בארץ מצרדים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד
 חזקה ובזרע נתואה על כן צוק יהוה אלהיך לעשות
 את يوم השבת ¹⁵ כבוד את אביך ואת אמך כאשר
 צוק יהוה אלהיך--למעןiaricon ימיך ולמען ייטב לך
 על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁶ לא תרצה
 ולא תנאנך ולא תגנוב ולא תענה ברעך עד שוא ¹⁷ ולא
 תהמוד אשת רעך ולא תתאווה בית רעך שרו ועבדו
 ומתחו שרו ותחרמו וכל אשר לרעך ¹⁸ את הדברים
 האלה דבר יהוה אל כל קhalbם בהר מתוך האש
 הענן והערפל--קול נдол ולא יסף ויכתבם על שני
 להחת אבניים ויתנם אליו¹⁹ ויהי כשם עצם את הקול

בארץ אשר תירשון

6 וזאת המצווה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אליכם ללמד אתכם--לעשוטם בארץ אשר אתם
 עברים טמה לרשותה² למען תירא את יהוה אלהיך
 לשמר את כל חקתו ומצוותו אשר אנחנו מצוך אתה
 ובן ובן בנק כל ימי חייך--ולמעןiaricon ימיך ³
 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר
 תרבונן מאדך אשר דבר יהוה אלהיך אביך לך--ארץ
 זבת חלב ודבש⁴ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
 אחד⁵ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 נפשך ובכל מאדרך⁶ והוא דברם האלה אשר אנחנו
 מצוך היום--על לבבך ⁷ ושוננתם לבנייך ודברתם
 בשbatch בכיתך ובכיתך בדרכך ובשבבך ובקומייך
 וושחרתם לאות על ידך והוא לטפתת בין עיניך⁸
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ¹⁰ והיה כי יביאך

6 כי עם קדוש אתה ליהוה אליהיך בך בחר יהוה
 אליהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על
 פני האדמה 7 לא מרבים מכל העמים חשך יהוה
 בכם-ויבחר בכם כי אתם הנערת מכל העמים 8
 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר
 נשבע לאביכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדר
 מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים 9 וידעת
 כי יהוה אליהיך הוא האלhum האל הנאמן--שמר
 הברית והחסד לאחבי ולשמרי מצותו לאלף דור 10
 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבירו לא יאחר לשנאו
 אל פניו ישלם לו 11 ושמירתה את המצווה ואת החוקים
 ואת המשפטים אשר אני מצוך היום-לעשותם 12
 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
 ועשיתם אותם-ושמיר יהוה אליהיך לך את הברית
 ואת החסד אשר נשבע לאביך 13 ואתך וברך
 והברך וברך פרי בטנק ופרי ארמתך דנק ותרשך
 ויצחרך שנר אלפייך ועתרת צאנך על האדמה
 אשר נשבע לאביך לחתך 14 ברוך תהיה מכל
 העמים לא יהיה לך עקר ועקרה ובבהתוך 15 והסיד
 יהוה מפרק כל חלי וכל מדיוי מצרים הרעים אשר
 ידעת לא ישנים לך וננתם בכל שניך 16 ואכלת
 את כל העמים אשר יהוה אליהיך נתן לך--לא תחוס
 עיניך עליהם ולא תעבר את אליהם כי מוקש הוא
 לך 17 כי אמר לבבך ריבים הגוים האלה ממנני
 איך אוכל להורישם 18 לא תירא מהם זכר תוכר
 את אשר עשה יהוה אליהיך לפרעה ולכל מצרים
 19 המסת הנגדלת אשר רוא עיניך והאתה והמפתחים
 והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוציא יהוה אליהיך
 כן יעשה יהוה אליהיך לכל העמים אשר אתה ירא
 מפנייהם 20 וכן את הצדעה ישלח יהוה אליהיך בם
 עד אבד הנשארים והנסתרים--מןפניך 21 לא תערץ
 מפנייהם כי יהוה אליהיך בקרובך אל גדור ונורא 22
 ונשל יהוה אליהיך את הגוים האל מפנייך--מעט מעט
 לא תוכל כלתם מוחר פן תרבה عليك חיות השדה 23
 וננתם יהוה אליהיך לפניו והם מהומה נדליה עד
 השמדם 24 וננתן מלכיהם בידך והאבדת את שם
 מתחת השמיים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך

יהוה אליהיך אל הארץ אשר נשבע לאביך לאברהם
 ליצחק וליעקב--להת לך ערים גדולות וטבות אשר
 לא בנית בוותחים מלאים כל טוב אשר לא מלאת
 וברת חצובים אשר לא חצתת כרמים וזיתים אשר
 לא נשעת ואכלת ושבעת 12 השומר לך פן השכח את
 יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים 13
 את יהוה אליהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע 14
 לא תלכו אחריו אלהים אחרים--מאלהי העמים אשר
 סביבותיכם 15 כי אל קנא יהוה אליהיך בקרובך פן
 חרחה אף יהוה אליהיך בך והשמדך מעל פניו האדמה
 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיהם במסה 17
 שמור תשמרן את מצות יהוה אלהיכם ועדתו וחקי
 אשר צוק 18 ועשית היישר והטוב בעיני יהוה--למען
 ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע
 יהוה לאביך 19 להדר את כל איביך מנפניך כאשר
 דבר יהוה 20 כי ישאלך בך מחר לאמר מה העדת
 והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם 21
 ואמרת לבך עבדים היינו לפרעה במצרים ויצוiano
 יהוה מצרים ביד חזקה 22 וויתן יהוה אותן ומפתחים
 גדרלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו--לעינינו
 23 ואותנו הוציא מכם--למען הביא לנו להת לנו את
 הארץ אשר נשבע לאבינו 24 וויתנו יהוה לעשות את
 כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו--לטוב
 לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה 25 וצדקה תהיה
 לנו כי נשמר לעשות את כל המצוות הזאת לפני יהוה
 אלהינו--כאשר צונו

7 כי יביאך יהוה אליהיך אל הארץ אשר אתה בא
 שמה לרשותה ונשל נוים רבים מנפניך החתי והגרנשי
 והאמרי והכנעני והפראי והחוי והיבוסי--שבעה נוים
 רבים ועצומים מפרק 2 וננתם יהוה אליהיך לפניך--
 והכitem החרים תחרים אתם לא חכרת להם ברית
 ולא תחן 3 ולא תחתן בסם בתק לא תחן לבנו ובתו
 לא תחק לבך 4 כי יסיר את בך מאחריו ועבדו
 אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמדך מחר 5
 כי אם כה תעשו להם--مزבחתיהם מתכו ומצבתם
 תשברו ואשיריהם תנדרוון ופסיליהם תשרפון באש

אתם 25 פסילו אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כספ
 זהב עליהם ולקחת לך -- פן תוקש בו כי תועבת יהוה
 אלהיך הוא 26 ולא תביא תועבה אל ביתה והיית חרם
 כמו כן שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא
 לרשות נזום נדלים עצמים ממקדש ערים גדלות ובצרה
 בשמיים 2 עם גודול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת
 ואתה שמעת -- מי יתיצב לפני בני ענק 3 וידעת היום
 כי יהוה אלהיך הוא העבר לפני אש אכללה -- הוא
 ישמידם והוא יכנעם לפניו והורשתם והאבדתם
 מהר כאשר דבר יהוה לך 4 אל תאמר לבבך
 בהדריך יהוה אלהיך אתם מלפני לא אמר בצדקה
 הביאני יהוה לרשות את הארץ הזאת וברשעת הגויים
 האלה יהוה מורישים מפניך 5 לא בצדקה ובישר
 לבבך אתה בא לרשות את ארצם כי ברשות הגויים
 האלה יהוה אלהיך מורישים מפניך ולמען הקים את
 הרבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק
 וליעקב 6 וודעת כי לא בצדקה יהוה אלהיך נתן
 לך את הארץ הטובה הזאת -- לרשותה כי עם קשה
 ש馥 אתה 7 זכר אל תשכח את אשר הקצתה את יהוה
 אלהיך במדבר למן הימים אשר יצאת מארץ מצרים
 עד באכם עד המקום הזה ממרומים הייתם עם יהוה 8
 ובחרב הקצתם את יהוה ויתאנך יהוה בכם להשמיד
 אתכם 9 בעליتي ההרעה לקחת לוחת האבניים לוחת
 הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים
 יום וארבעים לילך -- לחת לא אכלתי נמי לא שתו
 10 ויתן יהוה אליו את שני לוחת האבניים -- כתבים
 באכבע אלהים ועליהם כל הדברים אשר דבר
 יהוה עמכם בהר מותך האש -- ביום הקhalb 11 ויהי מקץ
 ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אליו את שני
 לוחת האבניים -- לוחת הברית 12 ויאמר יהוה אליו קום
 רד מהר מודה -- כי שחת עמק אשר הוצאה ממצרים
 סרו מהר מן הדריך אשר צויתם -- עשו להם מסכה 13
 ויאמר יהוה אליו לאמר ראייתי את העם הזה והנה עם
 קשה ש馥 הוא 14 הרף ממוני ואשימים ואמהה את
 שם מתחת השמים ואעשה אותה לconi עצום ורב ממנה
 15 ואפן ואדרן מן הדר והדר עבר באש ושני לוחת

וְאֶפְןָן וְאֶרְדָן מִן הַהָר וְאֶשְׁם אֶת הַלְּחָת בְּאַרְון אֲשֶׁר עָשָׂיו יְהִיוּ שֶׁמֶן כָּאֵשֶׁר צוֹנִי יְהֹוָה 6 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְסֻעָה מִבָּאָרֶת בְּנֵי יְעָקֹן--מוֹסְרָה שֶׁמֶן אַהֲרֹן וַיַּקְרֵב שֶׁמֶן וַיְכַהֵן אֶל-עִזּוֹר בְּנֵי תְּחִתּוֹ 7 מִשְׁם נְסֻעָה הַגְּנָדָה וּמִן הַגְּנָדָה יִטְבַּחַת אֶרְצָנָחָלִי מִים 8 בְּעֵת הַחֹתָא הַבְּדִיל יְהֹוָה אֶת שְׁבַט הַלְּוִי לְשָׁאת אֶת אַרְון בְּרִית יְהֹוָה--לְעֵמֶד לְפִנֵּי יְהֹוָה לְשָׁרוֹן וּלְבָרְךָ בְּשָׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה 9 עַל כֵּן לֹא הָיָה לְלֹי חָלָק וּנְחָלָה--עַם אֲחֵי יְהֹוָה הוּא נְחַלְתוֹ כָּאֵשֶׁר דָבַר יְהֹוָה אֶל-הָיָק לֹו 10 וְאֶנְכִי עַמְּדָתִי בְּהָר כִּים הַרְאָשִׁים--אַרְכָּعִים יוֹם וְאַרְכָּעִים לִילָה וְיִשְׁמְעָה יְהֹוָה אֱלִי גָם בְּפָעַם הַהָא--לֹא אֲבָה יְהֹוָה הַשְׁחִיתָך 11 וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלִי קָום לְךָ לְמַסֵּעַ לְפִנֵּי הָעָם וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשְׁעוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם לְתַתְּלָהּם 12 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל--מֵה יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ שֶׁאָל מַעֲמֵךְ כִּי אָמַם לִירְאָה אֶת יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ לְלַבָּת בְּכָל דָּرְכָיו וְלָאָהָבָה אֶתְוָוָה וְלַעֲבֹד אֶתְוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל לְבָבָךְ וּבְכָל נֶפֶשָׁךְ 13 לְשָׁמֶר אֶת מִצּוֹתָיו יְהֹוָה וְאֶת הַקְרִיטָה אֲשֶׁר אֲנָכִי מִצּוֹק הַיּוֹם--לְטוֹב לְךָ 14 הָן לִיהֹוָה אֱלֹהִיךְ הַשְׁמִים וּשְׁמוֹי הַשְׁמִים הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ 15 רַק בְּאַבְתָּוק חַשְׁקָה יְהֹוָה לְאַהֲבָה אֶתְוָה וְיִחְבְּרָה בּוֹרָעָם אַחֲרֵיהֶם בְּכָם מִכְלָל הַעֲמִים--כִּיּוֹם הַזֶּה 16 וְנוֹלְתָם אֶת עַרְבֵיהֶם בְּכָם וְעַרְבֵפָסָם--לֹא תִקְשׁוּ עוֹד 17 כִּי יְהֹוָה אֱלֹהִיכְם--הָוָא אֱלֹהִי הָאֱלֹהִים וְאֶנְדִּי הָאֱדֹנִים הָאָל הַגָּדוֹל הַגָּבֵר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשְׂא פְנִים וְלֹא יִקְחֶה שָׁחָר 18 עַשְ׈ה מִשְׁפְּט יְהֹוָם וְאַלְמָנָה וְאַהֲבָה גָּרֶב לְתַת לוֹ לְחַם וְשְׁמַלָּה 19 וְאַהֲבָתָם אֶת הַגָּרֶב כִּי גָרִים הִיִּתְם בָּאָרֶץ מַצְרִים 20 אֲתָּה יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ תִּירְאָ אֶתְוָה תַּעֲבֶד וּבָוֹחֶךְ וּבְשָׁמוֹ תַּשְׁבַּע 21 הוּא תַּהֲלֹךְ וְהָוָא אֱלֹהִיךְ--עַתָּה שָׁמֶךְ יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ כָּכָבָדי הַשְׁמִים לְרַב

11 וְאַהֲבָתָ את יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ וְשִׁמְרָתָ מִשְׁמָרָתָו וְחַקְתָּיו וּמִשְׁפְּטוּ וּמִצְוְתוּ--כָל הַיּוֹם 2 וְוִידֻעָתָם הַיּוֹם כִּי לֹא אָתָה בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יִדְעַו וְאֲשֶׁר לֹא דָאַו אֶת מִוסְרָה יְהֹוָה אֱלֹהִיכֶם אֶת נֶדֶלְוָה--אֲתָּה יִדּו הַחֹזֶקה וּזְרוּעָה הַנְּטוּיה 3 וְאָתָה אַתְּתִי וְאָתָה מַעֲשִׂיו אֲשֶׁר עַשָּׂה בְּתוֹךְ מַצְרִים--

הַבְּرִית עַל שְׁתֵּי יְדֵי 16 וְאֶרְאָה וְהַנֶּה חַטָּאתָם לִיהֹוָה אֶל-הָיִם--עֲשִׂיתָם לְכֶם עַגְלָה מִסְכָּה סְרִתָּם מִהְדָּר--מִן הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר צָוָה יְהֹוָה אֶתְכֶם 17 וְאַתְּפַשֵּׁשׁ בְּשִׁנִּי הַלְּחָת וְאַשְׁלַׁכְתָּם מַעַל שְׁתֵּי יְדֵי וְאַשְׁבָּעִים לְלִילָה--לִפְנֵי יְהֹוָה כָּרָאשָׂנה אֶרְבָּעִים יוֹם וְאֶרְבָּעִים לְלִילָה--לְחַמְתָּם יְהֹוָה אֶל-אַכְלָתוֹ וְמִים לְאַשְׁתָּוֹתָיו עַל כָּל חַטָּאתָכֶם אֲשֶׁר לְחַמְתָּם יְהֹוָה מִפְנֵי הַאָפָּה וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהֹוָה עַל-כֶּם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְיִשְׁמַעְיָה יְהֹוָה אֶל-יָם בְּפָעַם הַהָא 20 וּבְאַהֲרֹן הַתְּאָגָּם יְהֹוָה מֵאָד--לְהַשְׁמִידוּ וְאַתְּפַלֵּל נִמְ בְּעֵד אַהֲרֹן בְּעֵת הַהָא 21 וְאַתְּחַטְּאָתָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָם אֶת הַעֲגָל לְקַחְתִּי וְאַשְׁרָפֵת אֶתְוָאָשָׁבָה בְּאַשׁ וְאֶת אָתָה טְהוֹן הַוִּטְבָּע עַד אֲשֶׁר דָק לְעַפְרָה וְאַשְׁלַׁךְ אֶת עַפְרָה אֶל הַנְּחָל הַיָּרֵד מִן הַהָר 22 וּבְתַבְעָרָה וּבְמַסָּה וּבְקַבְרַת הַתְּאָוֹה--מַקְצָפִים הַיּוֹתָם אֶת יְהֹוָה 23 וּבְשָׁלָחָה וְהַוָּה אֲתָם מִקְרָשׁ בְּרָנָע לְאִמְרָד עַלְוָו וּרְשָׁוֹא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִתְּתִי לְכֶם וְתִמְרוּ אֶת פִי יְהֹוָה אֱלֹהִיכֶם וְלֹא הָמְנַתָּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתָּם בְּקָלוּ 24 מִמְרִים הַיּוֹתָם עַם יְהֹוָה מִיּוֹם דָעַתְיָ אֲתָם 25 וְאַתְּנַפְּלָל לְפִנֵּי יְהֹוָה אֲתָם אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים הַלְּילָה--אֲשֶׁר הַתְּנַפְּלָתִי כִּי אָמַר יְהֹוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם 26 וְאַתְּפַלֵּל אֶל יְהֹוָה וְאָמַר אֶנְדִּי יְהֹוָה אֶל תְּשַׁחַת עַמְּךָ וְנַחֲלָתָךְ אֲשֶׁר פְּרִית בְּנַדְלָךְ--אֲשֶׁר הַוֹּצָאת מִמְצָרִים בַּבְּרִיךְ זָכָר לְעַבְדֵיךְ--לְאַבְרָהָם לְצַחַק וּלְיעַקְבָּן אֶל תִּפְנַן אֶל קַשְ׀י הָעָם הַזֶּה וְאֶל רְשָׁעָוָא וְאֶל חַטָּאתָוָה 28 פָּנִים אִמְרָו הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַוֹּצָאתָנוּ מִבְּלִי יִכְלַת יְהֹוָה לְהַבְּיאָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָבַר לְהָם וּמְשַׁנְּתָהוּ אֶתְהָם הַוֹּצָיאָם לְהַמְתָם בְּמַדְבָּר 29 וְהָם עַמְּךָ וְנַחֲלָתָךְ אֲשֶׁר הַוֹּצָאת בְּכָחָר הַנְּדָל וּבְוּרָעָה הַנְּטוּיה

10 בְּעֵת הַהָא אָמַר יְהֹוָה אֱלִי פְּסָל לְךָ שְׁנִי לְוַחַת אַבְנִים כְּרָאשָׂנִים וּוְלָה אֱלִי הַהָרָה וְעַשְׂתִּי לְךָ אַרְон עַז 2 וְאַכְתַּב עַל הַלְּחָת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלְּחָת הַרְאָשָׁנִים אֲשֶׁר שִׁבְרָת וְשִׁמְתָה בְּאַרְון 3 וְאַשְׁעַר אֶרְן עַצְיָ שְׁתִים וְאֶפְסָל שְׁנִי לְחַת אַבְנִים כְּרָאשָׂנִים וְאַעֲלֵה הַהָרָה וְשְׁנִי הַלְּחָת בְּיַדְךְ 4 וְיִכְתַּב עַל הַלְּחָת כִּמְכַתְּבֵה הַרְאָשָׁון אֶת עַשְׁרַת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָבַר יְהֹוָה אֲלֵיכֶם בְּהַמּוֹךְ הַאֲשֶׁר בְּיּוֹם הַקָּהָל וְיָתְהָם יְהֹוָה אֱלִי

והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם נויים גNELים ועצמים מכם²⁴ כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו--לכם יהיה מן המדבר והלבנוןמן הנهر נהר פרת ועד הים האחרון--יהיה גובלכם²⁵ לא יתיצב איש בפנים פחדכם ומוראכם יתון יהוה אליהם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם²⁶ ראה אני נתן לפניכם--היום ברכה וקללה²⁷ את הברכה--אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר א נכי מצוה אתכם חום²⁸ והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסדרם מן הדרך אשר א נכי מצוה אתכם חום לרכת אחרי אלהים אחרים--אשר לא ידעתם²⁹ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שם לרשתה--ונתנה את הברכה על הר נרים ואת הקללה על הר עיבל³⁰ הלא הנה בעבר הירדן אחרי דרכם מבוא המשם בארץ הכנעני הישב בערבה-- מול הנילן אצל אלוני מריה³¹ כי אתם עברם את הירדן לבא לרשות את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה³² ושמורתם לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר א נכי נתן לפניכם חום

12 אלה החוקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים--אשר אתם חיים על הארץ² אבד תאבדו את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ורשים אתם--את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות והחתה כל עז רענן³ ונתקצתם את מזבחתם ושברתם את מזבחם ואשריהם השרפון באש ופסלי אלהיהם תנבען ואבידתם את שם מן המקום ההוא⁴ לא תעשון כן ליהוה אלהיכם⁵ כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטייכם לשום את שמו שם--לשכנו תדרשו ובאת שמה⁶ והבאתם שם על תייכם ובחוכם ואת מעשarticם ואת תרומת ידיכם ונדריכם ונדבציותם ובכורת בקדכם וצאנכם⁷ ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושוחתם בכל משליח ידיכם אתם ובתייכם--אשר ברוך יהוה אלהיך⁸ לא תעשון--כל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל היישר

לפרעה מלך מצרים ולכל ארציו⁴ ואשר עשה לחיל מצרים לסוטו ולרכבו אשר ח齊יף את מי ים סוף על פניהם ברודפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה וואשר עשה לכם במדבר עד באם עד המקום הזה ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן רואבן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אלהיהם--ואת כל הקום אשר ברגלהם בקרבת כל ישראל⁷ כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הנDEL אשר עשה⁸ ושמורתם את כל המצווה אשר א נכי מצוק היום--למען תחקו ובאתם וירשתם את הארץ אתם עברים שמה לרשתה⁹ ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לחת להם ולזרעם--ארץ זבת חלב ודבש¹⁰ כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה--לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תורע את זרעך והשקיית ברגלאן בנן הירק וזה הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה--ארץ הרים ובקעת למטר השמיים תשתח מים¹² ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך בה--מראשית השנה ועד אחרית שנה¹³ והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר א נכי מצוה אתכם היום--לאhabba את יהוה אלהיכם ולבudo בכל לבבכם ובכל נפשכם¹⁴ ונחתי מטר ארציכם בעטו יורה ומלךוש ואספת דגnek ותירשך וצחרך¹⁵ ונחתי עשב בדרך לבהמתק ואכלת ושבעת¹⁶ השמרו לכם פן יפתח לבבכם וסורתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם¹⁷ וחירה אף יהוה בכם ועצר את השמיים ולא יהיה מטר והאדמה לא תנתן איתם יבולה ואבדתם מהרחה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם¹⁸ ושמחתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידיכם והיו לטוטפת בין עיניכם¹⁹ ולמדתם אתם את בניכם לדבר בס בשבחך בבייך ובבלתך בדרך ובשכובך ובគומך²⁰ וכתבתם על מזויות ביתך ובשעריך²¹ ולמען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לחת להם--כימי השמיים על הארץ²² כי אם שמר תשמרון את כל המצווה זאת אשר א נכי מצוה אתכם--לעשתה לאhabba את יהוה אלהיכם לכת בכל דרכיו--ולרדבקה בו²³

מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל ²⁸ שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אני מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם--כי תשעה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך ²⁹ כי יכritis יהוה אלהיך את הנויים אשר אתה בא שם לרש אתם--מן ניך וירשת אתם וישבתם בארץם ³⁰ השמר לך פן תנקש אהיהם אמר אחרי השודם מניך ופָן תדרש לאלהיהם לאמר איך יעבדו הנויים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני ³¹ לא תשעה כון ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שוא עשו לאלהיהם--כי גם את בנהם ואת בנייהם ישרפו באש לאלהיהם ³² את כל הדבר אשר אני מצוח אתם--אתו תשמרו לעשות לא תספ עלינו ולא תגרע ממנה

13 כי יקום בקרבך נביא או חלום נתנו לך
אות או מופת ² ובאהאות ומופת אשר דבר לך
לאמר נלכה אחריו אלהים אחרים אשר לא ידעתם--
ונעבדם ³ לא תשמע אל דברי הנביא והוא או אל
חולם החלום הוא כי מנסה יהוה אלהים אתכם
לדעת הישם אhabim את יהוה אלהים בכל לבכם
ובכל נש诗词ם ⁴ אחריו יהוה אלהים תלכו ואתו
תיראו ואת מצותיו תשמרו ובכלו תשמעו ואתו תעבדו
ובן תרבוקן ⁵ והנביא ההוא או חלום המוציא אתכם
יוםת כי דבר סרה על יהוה אלהים המוציא אתכם
מארץ מצרים והפרק מבית עבדים--להריחך מין
דרך אשר צוק יהוה אלהיך לכלת בה ובעדת הרע
מרקברך ⁶ כי יסיתך אהיך בן אמך או בן ברך או
אשת חיקך או רעך אשר לנפשך--בסתור לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ובתיך
⁷ מאלחי העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך
או הרחקים ממך--מקצת הארץ ועד קצת הארץ ⁸
לא תאהבה לו ולא תשמע אליו ולא חhos עינך עליו
ולא תחמל ולא תכסה עליו ⁹ כי הרג תחרגנויך
תהייה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ¹⁰
וסקלתו באבניים ומית כי בקש להדיחך מעיל יהוה
אליהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹¹ וככל
ישראל--ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות דבר הרע

בעינויו ⁹ כי לא באתם עד עתה--אל המנוחה ואל
הנחלת אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁰ ועברתם את
הירדן ושבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל
אתכם והנחי לכם מכל איביכם מסביב וישבתם
בטה בו והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו
לשכן שמו שם--שםה תבייאו את כל אשר אני מצוח
אתכם עולתיכם ווחזיכם מעשരתיכם ותרמות ידכם
וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה ¹² ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם--אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
ואהתייכם והלו יאשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלתם אתכם ¹³ השמר לך פן תעלה עלתיך בכל
מקום אשר תראה ¹⁴ כי אם בمكانם אשר יבחר יהוה
באחד שבטייך--שם תעלה עלתיך ושם תשעה כל
אשר אני מצוח ¹⁵ רק בכל אות נשך תזבח ואכלת
בשער כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך--בכל שעדריך
הטמא והטההור יאכלנו צבאי וככайл ¹⁶ רק הדם לא
תאכלו על הארץ תשפכנו כמים ¹⁷ לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דנק ותירשך ויזהרך ובכורת בקרך
וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדריך ותרמות ידך ¹⁸
כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו--אתה ובנק ובתק ועבדך ואמתך
והלו יאשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל
משלח ידך ¹⁹ השמר לך פן תעוב את הלו כל ימיך
על אדמתך ²⁰ כי יריחיב יהוה אלהיך את נבלך כאשר
דבר לך ואמרת אכלת בשר כי תאהה נשך לאכל
בשער--בכל אות נשך תאכל בשר ²¹ כי יריחק מפרק
המקום אשר יבחר יהוה נתן יהוה לך כאשר צויתך--
מרקברך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך--
ומבקרכם מצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך--
ואכלת בשעריך בכל אות נשך ²² אך כאשר יאכל
את הצבי ואת האיל--בן תאכלנו הטמא והטההור יחדו
יאכלנו ²³ רק חזק לבתוי אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר ²⁴ לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים ²⁵ לא תאכלנו--למען ייטב
לק ולבניך אחריך כי תשעה היישר בעני יהוה ²⁶
רק קדריך אשר יהוו לך נדריך תש ואבת אל
המקום אשר יבחר יהוה ²⁷ ועשיות עלתיך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על

והעטף¹⁹ וכל שערן העופר טמא הוא לכם לא יאכלו²⁰ כל עוף טהור תאכלו²¹ לא תאכלו כל נבלת לנו אשר בשעריך תנתנה ואכללה או מכר לנכרי--כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלב אמו²² עשר תעשר את כל התבואה ורעד היבשה השנה שנה²³ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכנן שמו שם מעשר דגnek תירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך--כל הימים²⁴ וכי ריבבה מוך הדרך כי לא תוכל שאחו--כי ריחק מוך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברך יהוה אלהיך²⁵ ונתחה בסוף וצורת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו²⁶ ונתחה הכסף בכל אשר תאהו נפשך בCKER ובצאן ובין ובשר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ומשמעות אתה וביתך²⁷ והלווי אשר בשעריך לא העזנו כי אין לו חלק ונחלה עמק²⁸ מקצת שלוש שנים תוכיא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך²⁹ ובא הלווי כי אין לו חלק ונחלה עמק והנור והיותם והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו--למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידרך אשר תעשה

15 מקץ שבע שנים תעשה שמיטה² וזה דבר השמיטה--שמות כל בעל משה ידו או אשר ישנה ברעשו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמיטה ליהוה³ את הנכרי תנש ואשר יהוה לך את אהיך תשפט ידרך⁴ אפס כי לא יהיה לך אבינו כי ברך יברך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותך⁵ רק אם שמו תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצווה הזאת אשר אני מצוך היום⁶ כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת נוים רבים אתה לא תעטב ומשלחת בניוים רבים ובך לא ימשלו⁷ כי יהיה לך אבינו מחד אהיך באחד שעיריך בארץך אשר יהוה אלהיך נתן לך--לא תאמץ את לבך ולא תקפץ את ידרך מאחיך האבינו⁸ כי פתח תפחה את ידרך לו והעבטת תעביטנו די מהסרו אשר יחסר לך⁹ השמר לך פן יהוה דבר עם לבך

זהו--בקרכך¹² כי נשמע באחת עיריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם--לאמד¹³ יצאו אנשים בני בליעל מקרובך וידrho את ישבי ערים לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים--אשר לא ידעתם¹⁴ ודרשתה וחקרת ושאלת הوطב ונתנה אמתה נכוון הדבר נушטה התועבה הזאת בקרך¹⁵ הכה תהא את ישבי העיר הזהא--לפי הרבה החרים אתה ואת כל אשר בה ואתה בהמתה לפי חרב¹⁶ ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפפת באש את העיר ואת כל שללה כליל יהוה אלהיך והיתה חל עלם לא תבנה עוד¹⁷ ולא ידבק בידך מאומה מן החרים--למען ישוב יהוה מהרין אפו ונתן לך רחמים וرحمך והרבך כאשר נשבע לאבותיך¹⁸ כי נשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אני מצוך היום--לעשות הדישר בעני יהוה אלהיך

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתנדדו ולא תשים קרהה בין עיניכם--למה² כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגולת מכל העמים אשר על פני הארץ³ לא תאכל כל תועבה⁴ זאת הבמה אשר תאכלו שור שהcessive ושה עזים⁵ איל וצבי ויחמור ואקו ודרישן ותאו זומר⁶ וכל בהמה מפרסת פרסה ושבעת ששי פרסות מעלה גירה בבהמה--אתה תאכלו⁷ אך זה לא תאכל מעלי הנרה ומפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארכבת ואת השפן כי מעלה נרה המה פרסה לא הפריסו--טמאים הם לכם⁸ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא נרה--טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבליהם לא תנעו⁹ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשחת תאכלו¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת לא תאכלו--טמא הוא לכם וכן כל ציפור טהרה תאכלו¹¹ וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה¹² והראה ואת האיה והדריה למינה¹⁴ ואת כל ערב למינו¹⁵ ואת בת הרענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנז למשינה¹⁶ את הocus ואת היינשוף והתנשומת¹⁷ והתקאת ואת הרחמה ואת השליך¹⁸ והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת

בליעל לאמור קרבה שנת השבע שנות השימוש ורעה עינך באחיך האביוון ולא תתן לו וקרא עלייך אל יהוה והיה בך חטא ¹⁰ נתן תנתן לו ולא ירע לבבך בתוך לו כי בגנול הדבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משליח ידרך ¹¹ כי לא ייחדך אביוון מקרוב הארץ על כן אני מצוק לאמור פתח תפחה את ירך לאחיך לעינך ולאביך באדץך ¹² כי מכיר לך אחיך העברי או העבריה--ועברך שש שנים ובסנה השבעית השלחנו חפשי עמוק ¹³ וכי השלחנו חפשי עמוק--לא תשלחנו רקסם ¹⁴ העניק תעניק לו מצאנך ומגרנק ומיקברך אשר ברוך יהוה אלהיך תנתן לו ¹⁵ וזכרת כי עבד היהת בארץ מצרים ויפרך יהוה אלהיך על כן אני מצוק את הדבר הזה--היום ¹⁶ והיה כי יאמר לך מאך עזא מעמך כי אהברך ואת ביתך כי טוב לו עניך ¹⁷ ולקחת את המרצע ונתחה באזנו ובדלתות והיה לך עבד עולם ואף לא מתק תעשה כן ¹⁸ לא יקשה שכיר עברך שש שנים וברוך יהוה כי משנה שכיר שכיר עברך אתו חפשי עמוק-- אלהיך בכל אשר תעשה ¹⁹ כל הבכור אשר יולד בברך ובצאנך הזכר--תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבר בככර שורך ולא תנז בכור צאנך ²⁰ לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יברך יהוה-- אתה וביתך ²¹ וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע--לא תזבחנו ליהוה אלהיך ²² בשעריך תאכלנו-- הטמא והטההור יחרדו צבי וכאליל ²³ רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים

16 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדר האביב הוציאך יהוה אלהיך מצרים-- לילה ² וובחת פסח להוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יברך יהוה לשונ שמו שם ³ לא תאכל עלייו חמץ שבעת ימים תאכל עלייו מצות לחם עני כי בחפazon יצאת מארץ מצרים--למען הזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך ⁴ ולא יראה לך שאר הכל נבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון--לבקר ⁵ לא תוכל לזבח את הפסה באחד שערכך אשר יהוה אלהיך נתן לך ⁶ כי אם אל

המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשוכן שמו--שם טובח את הפסח בערב כבוא המשמש מועד צאתך מצרים וובשת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנוי בברך והלכת לאחליך ⁸ ששת ימים האכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך--לא העשה מלאכה ⁹ שבעה שבעתה תספר לך מוחל חרמש בكم מה תחל לספר שבעה שבעות ¹⁰ ועשה חן שבעות ליהוה אלהיך--מסת נדבת ירך אשר תנתן כאשר יברך יהוה אלהיך ¹¹ ושמחת לפניו יהוה אלהיך אתה ובנק וכחך ועבדך ואמתך אשר בשעריך והגנור והיותם והאלמנה אשר בקרבך--במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשוכן שמו שם ¹² וזכרת כי עבד היהת במצרים ושמרת ועשית את החוקים האלה ¹³ חן הסכת העשה לך שבעת ימים באספה--מנגרنك ומיקברך ¹⁴ ושמחת בחנק אתה ובנק ובתקד' ועבדך ואמתך והגנור והיותם והאלמנה אשר בשעריך ¹⁵ שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך בכל תבאותך ובכל מעשה כי יברך יהוה אלהיך בכל תבאותך ובכל מעשה ידריך והיתה לך שמה ¹⁶ שלוש פעמים בשנה יראה לך זקורך את פניו יהוה אלהיך במקומות אשר יבחר יהוה כל זקורך את פניו יהוה אלהיך במקומות אשר יבחר יהוה בחוג המצות ובחוג השבעות ובחוג הסוכות ולא יראה את פניו יהוה ריקם ¹⁷ איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך ¹⁸ שפטים ושותרים נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק ¹⁹ לא תטה משפט לא תכיר פניהם ולא תחק שחד--כי השחד יעור עינו חכמים ויסלוף דברי צדיקים ²⁰ צדק צדק תרדף--למען תחיה וירושת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ²¹ לא תטע לך אשורה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך--אשר תעשה לך ²² ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום--כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הו ² כי ימצא בקרבך באחד שערכך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך--לעבר בירתו ³ וילך ויעבד אלהים אחרים ווישתחוו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים--

18 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק
ונחלתו--עם ישראל אשיה יהוה ונחלתו יאלון ² ונחלתו
לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
לו צויה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחיו
הזבח--אם שור אם שה ונתן לכחן הזרע והלהים
והקבה ⁴ ראשית דגnek תירשך ויצחרך וראשית
נו צאנך--תתן לו ⁵ כי בו בחור יהוה אלהיך--מכל
שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובנוי כל הימים
ווכי יבא הלווי מאחד שעיריך מכל ישראל אשר הוא
נור שם ובא בכל אות נפשו אל המקומ אשר יבחר
יהוה ⁷ ושרת בשם יהוה אלהיך--ככל אליו הלוים
העמדים שם לפניו יהוה ⁸ חלק כחلك יאלון בלבד
ממכרו על האבות ⁹ כי אתה בא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך--לא תלמד לעשות כתועבת
הנינים ההם ¹⁰ לא ימצא לך מעביר בנו ובתו באש
קסם קסמים מעונן וממחש ומכחש ¹¹ וחابر חבר ושאל
אוב וידעני ודרש אל המתים ¹² כי תועבת יהוה כל
עשה אלה ובגנול התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש
אותם מפניך ¹³ תמים תהיה עם יהוה אלהיך ¹⁴ כי
הנינים האלה אשר אתה יורש אוחם--אל מעוננים ואל
קסמים ישמעו אתה--לא כן נתן לך יהוה אלהיך ¹⁵
נכיא מקרבך מאהיך כמוני קיים לך יהוה אלהיך אליו
השמעון ¹⁶ ככל אשר שאלת עםם יהוה אלהיך בחרב
ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהיך
ואת האש הנדרלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות ¹⁷
ויאמר יהוה אליו הייטיבו אשר דברו ¹⁸ נכיא אקים
לهم מקרב אחיהם כמוך ונתי דברי בפייך ודבר
אליהם את כל אשר אצנו ¹⁹ וודיה האיש אשר לא
ישמע אל דבריך אשר יזריך לדבר רבר בשמי את אשר
אך הנביא אשר יזריך לדבר רבר בשמי את אחרים--
לא צויתו לדבר ואשר ידבר לבבך איך נדע את
ומת הנביא הוא ²¹ וכי התאמר לבבך איך נדע את
דברך אשר לא דברו יהוה ²² אשר ידבר הנביא בשם
יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא--הוא הדבר אשר לא
דברו יהוה בודין דברו הנביא לא תנור ממנו
ושמאול--למעןiarיך ימים על מלכתו הוא ובני
בקרב ישראל

אשר לא ציויתי ⁴ והגד לך ושמעת ודרשת היבש--וננה
אמת נכון הדבר נעשתה החזקה חזותם בישראל ⁵
והוציא את האיש הזה או את האשה הזה או אשר עשו
את הדבר הרע הזה אל שעירך--את האיש או את
האשה וסקלתם באבונים ומתו ⁶ על פי שנים עדים או
שלשה עדים--יוםת המת לא יומת על פי עד אחד ⁷
יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרונה ובערת הרע מקרבך ⁸ כי יפלא מפרק דבר
למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין גנע--
דבר ריבת בשעריך ומכתת ועלית--אל המקומות אשר
יבחר יהוה אלהיך בו ⁹ ובאת אל הכהנים הלוים ואל
השפט אשר יהוה ביוםיהם הם ודרשת והגידו לך את
דבר המשפט ¹⁰ ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך
מן המקום שהוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
כל אשר יורוק ¹¹ על פי ההוראה אשר יורוק ועל
המשפט אשר יאמר לך--ימין ושמאל ¹² והאיש אשר יעשה
בידון לבליו שמע אל הכהן העמד לשרת שם את
יהוה אלהיך או אל השפט--יוםת האיש הזה ובערת
הרע מישראל ¹³ וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון
עוד ¹⁴ כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך כל
הנינים אשר סביבתו ¹⁵ שום תשים עלי מלך אשר
יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עלי מלך--
לא תוכל לחת עלייך איש נכרי אשר לא אחיך הוא ¹⁶
רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרים
למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא חספון לשוב
בדרכ הזה עוד ¹⁷ ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו
וכסף וזהב לא ירבה לו מאד ¹⁸ וזהה כשבתו על כסא
מלךתו--וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר
מלפני הכהנים הלוים ¹⁹ והורתה עמו וקרא בו כל ימי
חייו--למען למד ליראה את יהוה אלהיך לשמר את
כל דברי התורה הזאת ואת החוקים האלה לעשיהם ²⁰
בלבלתי רום לבבו מאחיו ובלבלתי סור מן המזווה ימין
ושמאול--למעןiarיך ימים על מלכתו הוא ובני

עוד כדבר הרע זהה--בקרבך ²¹ ולא תחוס עינך נפש
בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגל

20 כי תצא למלחמה על איביך וראות סוס ורכב עם
רב מפקד--לא תירא מהם כי יהוה אלהך עמך המעלך
מארץ מצרים ² והיה כקרבכם אל המלחמה ונכנס
הכהן ודבר אל העם ³ ואמר אליהם שמע ישראל אתם
קרבים הווים למלחמה על איביכם אל ירך לבככם
אל תיראו ולא תחפו ולא תערצו--מן匪הם ⁴ כי יהוה
אליהם ההלך עמכם--להלחם לכם עם איביכם
להושיע אתכם ⁵ ודברו השטרים אל העם לאמר מי
האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ירך וישב לבתו
פָן מוות במלחמה ואיש אחר יחנכו ⁶ ומיו האיש
אשר נטע כרם ולא חללו--ירך וישב לבתו פָן מוות
במלחמה ואיש אחר יחלנו ⁷ ומיו האיש אשר ראש
אשה ולא לחהה--ירך וישב לבתו פָן מוות במלחמה
ואיש אחר יקחנה ⁸ ויספו השטרים לדבר אל העם
ואמרו מי האיש היורא ורק הלבב ירך וישב לבתו
ולא ימס את לבב אחיו כלבבו ⁹ והיה ככלת השטרים
 לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם ¹⁰ כי
תקרב אל עיר להלחם עליה--וקראת אליה לשולם
וזהו אם שלום תענך ופתחה לך וזהה כל העם
ה נמצא בה יהיו לך למס--ועבדוך ¹¹ ואם לא תשלים
עמך ועתה עמך מלחמה--וצרת עליה ¹² ונתנה
יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכריה לפני חרב
14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר
כל שללה--תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן
יהוה אלהיך לך ¹⁵ כן תעשה לכל הערים הרחקה
ממך אשר לא מערי הגנים האלה הנה ¹⁶ רק
עיר העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה--
לא תהיה כל נשמה ¹⁷ כי החרים תחריהם החתי
והאמריו הכנעני והפרזי החוי והיבוסי--כאשר צוק
יהוה אלהיך ¹⁸ למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות
כל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאיהם ליהוה
אליהם ¹⁹ כי הצור אל עיר ימיים רבים להלחם
עליה לתחפה לא תשחית את עצה לנדח עליו נרזון--
כי ממנה תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עז השרה

אליהיך נתן לך את ארצם וירושתם ווישבת עיריהם
ובבתייהם ² שלוש ערים תבדיל לך בתוך הארץ--
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה ³ תכין לך הדריך
ושלשת את גבול הארץ אשר ינחילך יהוה אלהיך
והיה לנו שמה כל רצח ⁴ וזה דבר הרצח אשר ינוס
שם והו אשר ייכה את רעהו בבלדי דעת והוא לא שנא
לו מתමיל שלשם ⁵ ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב
עצים ונדחה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הברזל מן
העץ ומצא את רעהו ומota הוא ינוס אל אחת הערים
האהה--וחוי ⁶ פן ירדף גאל הדם אחורי הרצח כי יחם
לבבו והשינו כי ירבה הדריך והכחיו נפש ולו אין
משפט מוות כי לא שנא הוא לו מתමיל שלשם ⁷ על
כן אני מzoek לאמר שלש ערים תבדיל לך ⁸ ואם
ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבותיך
ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לחת לאבותיך ⁹ כי
תשמר את כל המצווה הזאת לעשתה אשר אני מzoek
היום לאhabה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל
הימים--וישפט לך עוד שלש ערים על השלש האלה
¹⁰ ולא ישפֶך דם נקי בקרב הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה והיה עלייך דמים ¹¹ וכי היה איש שנא
לרעשו וארב לו וקם עלייו והכחיו נפש ומota נס אל
אתה הערים הללו ¹² ושלחו זקניהם ולקחו אתו
משם ונתנו אותו ביד גאל הדם--ומota ¹³ לא תחוס עינך
עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך ¹⁴ לא תסינ
גבול רעך אשר גובל ראשנים--בנהלךך אשר תנחל
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה ¹⁵ לא יקום
עד אחד באיש לכל עזון ולכל חטאاته בכל חטא אשר
יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדדים--יקום
דבר ¹⁶ כי יקום עד חמץ באיש לענות בו סרה ¹⁷
וממדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני
הכהנים והשפטים אשר יהו ביוםיהם ההם ¹⁸ ודרשו
השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו
ועשיהם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע
מקרבך ²⁰ והנשאים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות

לבא מפניך במצוור ²⁰ רק עז אשר תדע כי לא עז
מאכל הוא--אתו תשחות וכורת ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשה עמך מלחמה--עד רדתה

21 כי מצא חלל באדמה אשר יהוה אליה נתן לך
לרשחה נפל בשדה לא נודע מי הכהו ² וויצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החיל ³ וזהה
העיר הקרבה אל החיל--ולקחו זקנין העיר ההוא
עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל
והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך ² ואם לא קרוב
אחיך אליך ולא ידעתו--ואספו אל תוך ביתך והיה
עמך עד דרש אחיך אתו והשbeta לו ³ וכן תעשה
לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת
אחיך אשר תאביד ממנו ומצתאתה לא תוכל להתעלם
לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך ⁴
והתעלמת מהם הקם תקים עמו ⁵ לא יהיה כל נבר
על אשה ולא ילبس נבר שמלה אשה כי תועבת יהוה
אליהך כל עשה אלה ⁶ כי יקרה כן צפ/or לפניך
בדרכך בכל עז או על הארץ אפרחים או ביצים והאם
רבתצת על האפרחים או על הביצים--לא תקח האם
על הבנים ⁷ שלח השלח את האם ואת הבנים תקח
לק למן ייטב לך והארכת ימים ⁸ כי תבנה בית
חדש ועשית מעקה לנך ולא תשים דמים בכיתך כי
יפל הנפל ממנה ⁹ לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר תזרע והבאות הכרם ¹⁰ לא תחרש
בשור ובחרן ייחדו ¹¹ לא תלبس שעטנו צמר ופשთים
יחדו ¹² גדרלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה ¹³ כי יקח איש אשה ובא אליה וشنאה
14 ושם לה עליית דברים והוציא עלייה שם רע ואמר
את האשיה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה
בתוליים ¹⁵ וילקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתولي
הנער אל זקנין העיר--השערה ¹⁶ ואמר אבי הנער
אל הזקנים את בתני נתני לאיש הזה לאשה--וישנאה
זונגה הוא שם עליית דברים לאמר לא מצאתי
לבתק בתולים ואלה בתולי בתוי ופרשו השמלת לפני
זקנין העיר ¹⁸ ולקחו זקנין העיר ההוא את האיש ויסרו
אתו ¹⁹ וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה--כי
אבי ואמו והוציאו אותו אל זקנין עירו ואל שער מקמו

20 ואמרו אל זקנין עירו בנו זה סורר ומורה--איןנו שמע
בקלו זולל וסבא ²¹ ותגמהו כל אנשי עירו באבני
ומת בערתת הרע מקריך וכל ישראלי ישמעו ויראו ²²
וכי יהיה באיש חטא משפט מוות--וחומרת ותלית אותו
על עז ²³ לא תלין נבלתו על הארץ כי קבור הקברנו
ביום ההוא--כי קללה אלהים תלוי ולא תטמא את
אדמתך אשר יהוה אליהך נתן לך נחלה

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים
והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך ² ואם לא קרוב
אחיך אליך ולא ידעתו--ואספו אל תוך ביתך והיה
עמך עד דרש אחיך אתו והשbeta לו ³ וכן תעשה
לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת
אחיך אשר תאביד ממנו ומצתאתה לא תוכל להתעלם
לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך ⁴
והתעלמת מהם הקם תקים עמו ⁵ לא יהיה כל נבר
על אשה ולא ילبس נבר שמלה אשה כי תועבת יהוה
אליהך כל עשה אלה ⁶ כי יקרה כן צפ/or לפניך
בדרכך בכל עז או על הארץ אפרחים או ביצים והאם
רבתצת על האפרחים או על הביצים--לא תקח האם
על הבנים ⁷ שלח השלח את האם ואת הבנים תקח
לק למן ייטב לך והארכת ימים ⁸ כי תבנה בית
חדש ועשית מעקה לנך ולא תשים דמים בכיתך כי
יפל הנפל ממנה ⁹ לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר תזרע והבאות הכרם ¹⁰ לא תחרש
בשור ובחרן ייחדו ¹¹ לא תלبس שעטנו צמר ופשתים
יחדו ¹² גדרלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה ¹³ כי יקח איש אשה ובא אליה ושןאה
14 ושם לה עליית דברים והוציא עלייה שם רע ואמר
את האשיה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה
בתוליים ¹⁵ וילקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי
הנער אל זקנין העיר--השערה ¹⁶ ואמר אבי הנער
אל הזקנים את בתני נתני לאיש הזה לאשה--וישנאה
זונגה הוא שם עליית דברים לאמר לא מצאתי
לבתק בתולים ואלה בתולי בתוי ופרשו השמלת לפני
זקנין העיר ¹⁸ ולקחו זקנין העיר ההוא את האיש ויסרו
אתו ¹⁹ וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה--כי
אבי ואמו והוציאו אותו אל זקנין עירו ואל שער מקמו

ויצא אל מוחוץ למחנה לא יבא אל תוך המהנה ¹¹
וזיהה לפנות עבר ירדה ¹² במים וככאמ המשמש יבא אל
תוך המהנה ¹² וירד תהיה לך מוחוץ למחנה ויצאת
שם חוץ ¹³ ויתוד תהיה לך על אונך והיה בשבחך
חוץ וחרפתה בה ושבת וכסיות את צאתך ¹⁴ כי יהוה
אליהיך מטהליך בקרוב מטהליך להצילך ולתת איביך
לפניך והיה מהמןיך קדוש ולא יראה לך ערות דבר
ושב מאחריך ¹⁵ לא חסניר עבר אל ארני אשר ניצל
אליך מעם ארני ¹⁶ עמק ישב בקרוב במקום אשר
יבחר באחד שעריך--בטוב לו לא תוננו ¹⁷ לא תהיה
קדשה מבנوت ישראל ולא יהיה קדרש מבני ישראל ¹⁸
לא תבייא אתנן זונה ומחריר לבב בית יהוה אלהיך--
לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך נם שניהם ¹⁹ לא
תשיך לאחיך נשך כספר נשך אל כל דבר אשר שכב
ישך ²⁰ לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך-. למען יברכך
יהוה אלהיך בכל משליחך יך על הארץ אשר אתה
בא שמה לרשותה ²¹ כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא
הآخر לשלהמו כי דרש ידרשו יהוה אלהיך עמוק
והיה בך חטא ²² וכי תחרדל לנדר--לא יהיה בך חטא
23 מוצאת שפטיך השמר ועשית כאשר נדרת ליהוה
אליהיך נדרבה אשר דברת בפייך ²⁴ כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תנתן
25 כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש
לא תניף על קמota רעך

24 כי יקח איש אשה ובבעלה והיה אם לא נמצא חן
בעינוי כי מצא בה ערות דבר--וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידיה ושלחה מביתו ² ויצאה מביתו וחלכה
והייתה לאיש אחר ³ וושנאה האיש האחרון וכותב לה
ספר כריתת ונתן בידיה ושלחה מביתו או כי ימota
האיש האחרון אשר שלחה לשוב לקחתה לו לאשה ⁴ לא יוכל עליה
הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה
אחרי אשר חטמאה--כי תועבה הוא לפני יהוה ולא
תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ⁵
כי יקח איש אשה חדשה--לא יצא בצדקה ולא עבר
עליו לכל הדבר נקי יהיה לבתו שנה אחת ושמה את
אשר אשדר לך ⁶ לא יחביל רחיהם ורכב כי נפש הוא

הוציאו שם רע על בתולות ישראל ولو תהיה לאשה
לא יוכל לשלהה כל ימיו ²⁰ ואם אמרת דיהה הדבר
זהה לא נמצא בתולים לנער ²¹ והוציאו את הנער אל
פתח בית אביה וסקלהה אנסי עירה באבנים ומותה--
כי עשתה נבליה בישראל לזוות בית אביה ובערת
הרע מקרובך ²² כי ימצא איש שכוב עם אשה בעלת
בעל ומוחה נס שנייהם--האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל ²³ כי יהיה נער בתולה מארצה
לאיש ומזאה איש בעיר ושכב עמה ²⁴ והוציאתם את
שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באביהם
מרקובך ²⁵ ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארצה
והחזקיק בה האיש ושכב עמה ומות האיש אשר שכב
עמה--לבדו ²⁶ ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא
מוות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש--כן
הדבר הזה ²⁷ כי בשדה מצאה צעקה הנער המארצה
ואיןמושיע לה ²⁸ כי ימצא נער בתולה אשר לא
ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצא ²⁹ ונתן האיש השכב
עמה לאבי הנער--חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת
אשר ענה--לא יוכל שלחה כל ימיו ³⁰ לא יקח איש את
אשר אביו ולא יגלה כנף אביו

23 לא יבא פצע דכא וכרכות שפכה בקהל יהוה
2 לא יבא מזוז בקהל יהוה נם דור עשריר לא יבא
לו בקהל יהוה ³ לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה
نم דור עשריר לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם ⁴
על דבר אשר לא קדרו אתכם בלחם ובמים בדרך
בצאתכם מצרים ואשר שכר עלייך את בלעם בן
בעור מפתחור ארם נהרים--לקללך ⁵ ולא אבה יהוה
אליהיך לשמע אל בלעם ויהפוך יהוה אלהיך לך את
הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך ⁶ לא תדרש
שלםם וטביהם כל ימיך לעולם ⁷ לא תתעב אדם כי
אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גדר היהת בארץו ⁸ בניהם
אשר يولדו להם דור שלישי--יבא להם בקהל יהוה ⁹
כי תצא מנהה על איביך ונשמרת--מכל דבר רע ¹⁰
כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרהليلה--

ועלתה יבמותו השערה אל הוקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראאל--לא אבה יבמי⁸ וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפותי לקחתה⁹ וונשנה יבמותו אליו לעני הוקנים וחלצתה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו¹⁰ ונקרא שמו בישראל בית חלוין הנעל ¹¹ כי ניצן אנשים ייחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכחו ושלחה ידה והחויקה במבשו¹² וקצתה את כפה לא תחוס עינך¹³ לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן נדולה וקטנה¹⁴ לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה נדולה וקטנה¹⁵ אבן שלמה וצדקה יהיה לך איפה שלמה וצדקה יהיה לך--למעןiarico ימיך על האדרמה אשר יהוה אלהיך נתן לך¹⁶ כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה על¹⁷ זכור את אשר עשה לך מלך בדרך בצתכם ממצרים¹⁸ אשר קרך בדרך ויזנכך כל הנחשלים אחריך--ואתה עף ויגע ולא יריא אלהים¹⁹ והיה בהניחס יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה--תמחה את זכר מלך מתחת השמים לא תשכח

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירושתה וישבת בה² ולקחת מראשית כל פרי האדרמה אשר תביא מארץך אשר יהוה אלהיך נתן לך--וישמה בטנה ולהלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם³ ובאת אל הכהן אשר יהיה ביוםיהם ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לחתת לנו⁴ ולקח הכהן התנא מידך והניחו--לפני מזבח יהוה אלהיך⁵ וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרים ויגר שם במתה מעט ויהו שם לנו נדול עצום ורב⁶ וירעו אתנו המצרים ועננו ותנתנו לנו עבדה קשה⁷ ונצעק אל יהוה אלהיך אבתיינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו⁸ וויצו לנו יהוה מצרים ביד חזקה ובורעת נטויה ובמרא גדל--ובאות ובמפתים שמו מישראל⁹ ואמ לא יחפש האיש לקחת את יבמותו

חבל⁷ כי ימצא איש גנב נפש מהicho מבני ישראל והתענמר בו ומברוח--ומת חגב החוא ובעדת הרע מקרובך⁸ השמר בנגע הצערת לשמר מאד ולעשות הכל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם-- נשמרו לעשות⁹ זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצתכם ממצרים¹⁰ כי תהה ברעך משאת מאומה--לא תבא אל ביתו לעבט עבטו¹¹ בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשא בו ויציא אליך את העבות החוצה¹² ואמ איש עני הוא--לא תשבכ בעבטו¹³ השב תшиб לו את העבות כבאו המשמש ושכב בשלמותו וברך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך¹⁴ לא תשחק שכיר עני ואביוון מהיך או מנרכ אשר בארץ שעדריך¹⁵ ביוםיו תתן שכרו ולא תבוא עליו המשמש כי עני הוא ואליו הוא נשא נפשו ולא יקרא לך אל יהוה וודיה בך חטא¹⁶ לא יומתו אבota על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטא יומתו לא תטה משפט גור יתום ולא תחבל בנד אלמנה¹⁷ לא תטה משפט כי עבד היה במצרים ויפרך יהוה אלהיך וזכרת כי עבר היה במצרים לעשות את הדבר הזה¹⁸ כי שם על כן אני מצוק לעשות את הדבר הזה¹⁹ כי תקצר קציך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לךתו--לגר ליתום ולאלמנה יהיה למן יברך יהוה אלהיך בכל מעשה יידיך²⁰ כי תחבט זתק לא תפאר אהיך לגר ליתום ולאלמנה יהיה²¹ כי תבצר קרמך לא תעלול אהיך לגר ליתום ולאלמנה יהיה זכרת כי עבר היה בארץ מצרים על כן אני מצוק לעשות את הדבר הזה

25 כי יהיה ריב בין אנשים וגנשו אל המשפט ושפטו והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע² והיה אם בן הכות הרשע--והփיל השפט והכחו לפני כדי רשותו במספר³ ארבעים יכו לאיסוף פן יסיף להכתו על אלה מכח רכה ונקלה אחיך לענייך⁴ לא תחסם שור בדישו⁵ כי ישבו אחיהם יהרו ומטה אחד מהם ובן אין לו--לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה⁶ והיה הבכור אשר תולד--יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל⁷ ואמ לא יחפש האיש לקחת את יבמותו

ויבאנו אל המكان הזה ויתן לנו את הארץ הזאת
ארץ זבח החלב ורבעש ¹⁰ ועתה הנה הבאת את ראשית
פרי האדמה אשר נתה ליהוה והנחתו לפני יהוה
אליהיך והשתחוות לפני יהוה ונחחו לפני יהוה
בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אליהיך -ולביתך אתה
והלווי וגנור אשר בקרבך ¹¹ כי תכללה לעשר את כל
מעשר התבאותך בשנה השלישית-שנת המעשר ונתה
ללי נגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו ¹²
ואמרת לפני יהוה אליהיך בערתי הקדרש מן הבית
וגם נתתיו ללו ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצוחך
אשר צויתנו לא עברתי ממצוחך ולא שחתינו ¹³ לא
אכלתי באני ממוני ולא בערתי ממוני בטמא ולא נתתי
ממוני למלה שמעתי בכול יהוה אלהי -עשיתו ככל
אשר צויתני ¹⁵ השקופה ממעון קדשך מן השמים
וברך את עמד את ישראל ואת האדמה אשר נתה
לנו-כasher נשבעת לאבותינו ארץ זבח החלב ורבעש
¹⁶ היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים
האללה-ואת המשפטים ושמרת ועשה אותם בכל
לבך ובכל נפשך ¹⁷ את יהוה האמרת היום להווית
לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקי ומצוותיו
ומשפטיו-ולשמעך בקהלו ¹⁸ ויהוה האמיריך היום להווית
לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצוחךיו ¹⁹
ולתתק עליון על כל הגוים אשר עשה לתחלה ולশם
ולחפאתך ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
דבר

הتورה הזאת-לעשות אתם ואמר כל העם Amen **27**
כל המצויה אשר אני מצוה אתכם היום 2 והיוה ביום
אשר עברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך-והקמתה לך אבני נדלות ושדה אתם בשיד **3**
וכתבת עליהם את כל דבריו התורה הזאת-בעברך
למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
ארץ זכת חלב ורbesch כאשר דבר יהוה אלהיך אביחיך
לק 4 והיוה בעברכם את הירדן תקים את האבניים
האללה אשר אני מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדה
אתם בשיד **5** ובוניתם שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח
אבניים לא תניף עליהם בזרול **6** אבני שלמות הבנה
ובשבעה דרכיהם ימוסו לפניך **8** יצו יהוה אתך את

הימים--וain מושיע³⁰ אשה הארץ ואיש אחר ישגנלה
 (ישכבה)--בית הבנה ולא חשב בו כרם חטף ולא
 תחלנו³¹ שורך טבוח לענייך ולא האכל ממן--
 חמץ נזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך
 ואין לך מושיע³² בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ענייך
 ראות וכלוות אליהם כל היום ואין לא לאליך³³ פרי
 אדמתך וככל גניעך יاقل עם אשר לא ידעת והיית רק
 שעשוק ורצוץ--כל הימים³⁴ והיית משגע ממראה ענייך
 אשר תראה³⁵ ייכבה יהוה בשחין רע על ההברכים
 ועל השקים אשר לא תוכל להרפה--מקף רגלא ועד
 קדרך³⁶ يولך יהוה אתך ואת מלךך אשר תקיים
 עלייך אל גנו אשר לא ידעת אתה ובאתיך ועבדת
 שם אלהים אחרים עז ואבן³⁷ והיית לשמה למשה
 ולשנינה--בכל העמים אשר ינהנק יהוה שמה³⁸ זרע
 רב תוציא השדה ומטע תאסף כי יחסלו הארבה
 כרמים³⁹ תאכלנו התלעת⁴⁰ זיתים יהיו לך בכל גבולך ושם
 לא חסוך כי ישל זיתך⁴¹ בנים ובנות תולדך ולא יהיו
 לך כי ילכו בשבי⁴² כל עץ ופרי אדמתך יירש
 הצלצל⁴³ הנר אשר בקרך יעלה עלייך מעלה
 מעלה אתה תרד מטה מטה⁴⁴ הוא ילוך אתה לא
 תלונו הוא יהוה בראשך אתה תהיה ליזב⁴⁵ ובאו עלייך
 כל הקללות האלה ורדפק והשיניך עד השמדך כי
 לא שמעת בקול יהוה אלהיך--לשمر מצותיו וחקתיו
 אשר צוק⁴⁶ והיו לך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם
 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמה⁴⁷
 ובטוב לבב--מרב כל⁴⁸ ועבדת את איביך אשר
 ישלחנו יהוה לך ברעב ובצמא ובעניים ובחסר כל
 ונtan על ברזל על צוארך עד השמידו אתך⁴⁹ ישא
 יהוה עליך גנו מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר
 גנו אשר לא תשמע לשנו⁵⁰ גנו עז פנים אשר לא ישא
 פנים לזקן ונער לא ייחן⁵¹ ואכל פרי בהמתך ופרי
 אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דן תירוש
 ויצחר שנר אלפיק ועתורת צאנך--עד האבידו אתך
 והחצר לך בכל שעיריך עד רדת חמותיך הנგבתה
 והבצורות אשר אתה בשת בחון בכל ארץ זהר לך⁵²
 בכל שעירך בכל ארץ אשר נתן יהוה אלהיך לך⁵³

הברכה באסמייך ובכל משלח יידך וברכך--באرض
 אשר יהוה אלדייך נתן לך⁵⁴ ויקימד יהוה לו לעם קדוש
 כאשר נשבע לך כי תשمر את מצות יהוה אלהיך
 והלכת בדרכיו⁵⁵ ווראו כל עמי הארץ כי שם יהוה
 נקרא עלייך ויראו מך טהרה לטעבה בפרוי
 בטנק ובפרוי בהמתך ובפרוי אדמתך--על הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבטיח לחת לך⁵⁶ יפתח יהוה לך
 את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארץ בעתו
 ולברך אותה כל מעשה יידך והלויות נוים רבים אתה
 לא תלווה⁵⁷ ונתנק יהוה לראש ולא לזנב והיית רק
 למעללה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
 אלהיך אשר אנכי מצוק היום--לשמר ולעשנה¹⁴ ולא
 תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוח אתכם היום--
 ימין ושמואל לכלת אחורי אלהים אחרים--לעבדם¹⁵
 והוא אם לא השמע بكل יהוה אלהיך לשמר לעשות
 את כל מצותיו וחקתו אשר אנכי מצוק היום--ובאו
 עלייך כל הקללות האלה והשיגוך¹⁶ אדרור אתה בעיר
 ואדרור אתה בשדה¹⁷ אדרור טאנך ומושארתך¹⁸ אדרור
 פרי בטנק ופרי אדמתך--שנרג אלפיק ועתורת צאנך
 אדרור אתה בכאך ואדרור אתה בצתאך¹⁹ ישלה
 יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל
 משלח יידך אשר תעשה--עד השמדך ועד אביך מהר
 מפני רע מעיליך אשר עוזתני²¹ יידבק יהוה בך
 את הדבר--עד כלתו אתך מעל הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשותה²² ייכבה יהוה בשחפת ובקדחת
 ובדרקה ובחරח ובחרב ובshedpon ובירקון ורדפק
 עד אביך²³ והוא שמייך אשר על ראש נחשת והארץ
 אשר תחתיך ברזול²⁴ יתnan יהוה את מטר ארץ אביך
 ועפר מן השמים ירד עלייך עד השמדך²⁵ יתנרכ יהוה
 ננה לפניו איביך--בדרכך אחד חטא אליו ובסבעה
 דרכים תנוס לפניו והיות לוועה לכל מלכות הארץ
 והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמתה²⁶
 הארץ אין מחריד²⁷ ייכבה יהוה בשחין מצרים
 ובעפליים (ובטהרים) ובנרב ובחרס--אשר לא תוכל
 להרפה²⁸ ייכבה יהוה בשגנון ובעורון ובתמונה לבב
 והיית ממש בצדדים כאשר ימש השור באפליה²⁹
 ולא תצליח את דרכיך והיות לך שעוק וגוזל כל

ואכלת פרי בטנק בשער בנייך ובנתייך אשר נתן לך יהוה אלהיך--במצור ובמצוק אשר יציק לך איביך⁵⁴ האיש הרך בר והעוג מאד--תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותר מותת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאלל מליל השair לו כל--במצור ובמצוק אשר יציק לך איביך בכל שעיריך⁵⁵ הרכה בר והעוגה אשר לא נסחה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרק--תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבטה⁵⁶ ובשליטה היוצאת מבין רגלה ובבניה אשר תלד כי האכלם בחסר כל בסתר--במצור ובמצוק אשר יציק לך איביך בשעריך⁵⁸ אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה--את יהוה אלהיך⁵⁹ והפליא יהוה את מכתך ואת מכוחך וזרען מכות גדרת ונאמנות וחלם רעים ונאמנים⁶⁰ והשיב בר את כל מדינה מצידם אשר יגרת מפניהם ודרכו בר⁶¹ נם כל חלי וכל מכחה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת-- יעלים יהוה עלייך עד השמדך⁶² ונשארתם במתוי מעט תחת אשר היותם ככוכבי השמים לרבות כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך⁶³ והיה כאשר יש יהוה עליים להיטיב אתכם ולהרבות אתכם--כין ישיש יהוה עליים להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסתהם מעל הארץ אשר אתה בא שם לרשתה⁶⁴ והפיץ יהוה בכל העמים מקצת הארץ ועד קצת הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ובתיך-- עז ואבן⁶⁵ ובגווים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לפך רגליך ונתן יהוה לך שם לב רנו וכליון עינים וראבון נש⁶⁶ והוא הייך תלאים לך מנדר ופחדת לילה ויום ולא תאמין בחיך⁶⁷ בבקיר אמר מי יתן ערבית וברב תאמר מי יתן בקר--מפחך לבבך אשר תפחד ומפארה עיניך אשר תראה⁶⁸ והשיבך יהוה מצרים בנויות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכלרת את בני ישראל--בארץ מואב מלבד הברית שבטי ישראל--כל כלות הברית הכתובה בספר
 ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר זה ומזה יהוה את שמו מתחת השמים²¹ והבדילו יהוה לדעה מכל

הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ²² כי המזווה הזאת אשר אני מזמן ביום לא נפלאת הוא מזמן ולא רחקה הוא ²³ לא בא שמיים הוא לא אמר מי יעלה לנו השמיימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה ²⁴ ולא תצמח ולא מעבר לים הוא לא אמר מי עבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו ישמענו אתה ונעשה ²⁵ כי קרוב אליו הרבר מאיד בפייך ובלבך לעשטו כי ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע ²⁶ אשר אני מזמן היום לא אהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמור מצותו וחקתו ומשפטיו וחוויתך ורבייה--ובברך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ²⁷ ואם יפנה לבך ולא השמע ונדרת והשתחוית לאלהים אחרים--ועבדתם הנגידתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תארכין ²⁸ מים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה לרשותה ²⁹ העדרתיכי בכם היום את השמיים ואת הארץ--החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחויים--למען תחיה אתה וזרעך ³⁰ לא אהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבכה בו כי הוא חייך ואיך ימיך--לשבט על האדמה אשר נשבע יהוה לאבטיח לאברהם ליצחק וליעקב تحتיהם

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל ² ויאמר אליהם בן מהא ועשרים שנה אני היום--לא אוכל עוד לצתת ולבוא והוא אמר אליו לא תעבר את הירדן זהה ³ יהוה אלהיך הוא עבר לפניך והוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך--וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה ⁴ ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיכון ולעוג מלכי האמרי ולארצם--אשר השמיד אתם ⁵ ונתנטם יהוה לפניכם ועשיהם להם--ככל המזווה אשר צויתי אתכם ⁶ חקוק ואמצנו אל תיראו ואל תעריצו מפנים כי יהוה אלהיך הוא החלך עמר--לא ירפא ולא יעזב ⁷ ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו ליעני כל ישראל חזק ואמן--כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבכם לחתת להם ואתה תנחילנה אותם ⁸ ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך--לא ירפא ולא יעזב

התורה זהה ²² ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחורים והנכרי אשר יבא מארץ רוזקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחליה אשר חלה יהוה בה ²³ גפרית ומלה שרפה כל הארץ--לא תروع ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כנופכת סדק ועمرה אדמה וצבים אשר הפך יהוה באפו ובחמו ²⁴ ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה כהה לארץ הזאת מה חרוי האף הנדרול היה ²⁵ ואמרו--על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עם החציאו אתם מארץ מצרים ²⁶ וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידועם ולא חלק להם ²⁷ ויחיר אף יהוה בארץ החוא להכיבא עליה את כל הקלה הכתובה בספר זה ²⁸ ויתשם יהוה מעל אדרמתם באף ובחמה ובacakt נדרול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה ²⁹ הנסתרת--ליודה אלהינו והגנלת לנו ولבניינו עד עולם--לעתות את כל דברי התורה הזאת

30 והיה כי יבא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבך בכל הגוים אשר הודיעך יהוה אלהיך שמה ² ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אני מזמן היום אתה ובנייך בכל לבך ובכל נפשך ³ ושב יהוה אלהיך את שבוטך ורחמנך ושב וקצת מכל העמים אשר הפיץ יהוה אלהיך שמה ⁴ אם יהיה נדרח בקצת השמיים--מושם יקצת יהוה אלהיך ומשם יקח ⁵ והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבטיח--וירשתה והיטבק והרבך מאבטיח ⁶ ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבך וזרעך לא אהבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך--למען חייך ⁷ ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות האלה על איביך ועל שניך אשר רדף ⁸ ואתה חשוב ושמעת בכול יהוה ועשה את כל מנותיו אשר אני מזמן היום ⁹ ווהו תירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידרך בפרי בטנק ובפרי בהמתך וכפרי אדרמתך--לטהה כי ישוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשר שש על אבטיח ¹⁰ כי תשמע בכול יהוה אלהיך לשמר מנותיו וחקתו הכתובה בספר התורה

עד תם 25 ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר 26 לך את ספר הגדורה הזה ושמתת אותו מצד ארון בברית יהוה אליהם והיה שם בך עד 27 כי אנכי ירדתי את מיריך ואת ערפק הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היותם עם יהוה ואף כי אחרי מוותי 28 הקהילו אליו את כל זקניכם שבטיכם ושתיריכם ואדרבה באזיניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמיים ואת הארץ 29 כי ידעתني אחריו מוותי כי השחת תשחטו וסրתם מן הדרך אשר צויתו אתם וקראתם אתם הרעה בהארית הימים - כי חשו אתה הרע בעני יהוה להכעיסו במעשה ידיםם 30 וידבר משה באזנו כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת -

עד תם

32 האזינו השמיים ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי יערף כמטר לקחי תול כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרבבבים עלי עשב 3 כי שם יהוה אקרא הבו נדל לאלהוננו 4 החזר תמים פעללו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין על צדיק ושיר הוא 5 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלטל 6 ה ליהוה תנמלו זאת - עם נבל ולא חכם הלווא הוא אביך קנק הוא עשך ויינכןך 7 זכר ימות עולם בין שנות דר ודר שאל אביך ויגדר זקניך ויאמרו לך 8 בהנהל עליון גוים בחפירו בני אדם יצב נבלת עמים למספר בני ישראל 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתחו יל ישמן יסבבנהו יבוננהו - יטרנדתו כאישון עינו 11 כנשר יער קנו על גוזליו ירחף נפשיו קחחו ישאחו על אברתו 12 יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר 13 ירכבבו על במותיו (במתוי) ארץ ויאכל תנובת שדי ווינקו על אברתו 14 יהוה תנחה צור 14 חמאת בקר וחולב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב קליפות חטה ודם ענב תנחה חמאר 15 וישמן ישرون ויבעת שמנת עביה כשות ויטש אלה שעשו וינבל צור ישעתו 16 יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסחו 17 יובחו לשדים לא אלה - אלהים לא ידועם חדשם מקרב באו לא שערום אבותיכם 18 צור ילך nisi וירא יהוה וינאץ מכעס

לא תירא ולא תחת 9 ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל 10 ויצו משה אותן לאמר מקץ שבע שנים מועד שנת השמטה - בבחוג הסוכות 11 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אליהך במקומו אשר יבחר תקרה את התורה הזאת ננד כל ישראל - באזיניהם 12 הקהל את העם האנשים והנשים והטהר ונך אשר בשעריך - למען ישמעו ולמען לימדו ויראו זהה זכוניהם אשר לא ידעו שם וליםדו - ליראה את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת 13 ובוניהם אשר לא ידעו שם וליםדו - ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה 14 ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ומיד למות - קרא את יהושע והתיצבו באهل מועד ואצנו וילך משה ויהושע וויתצבו באهل מועד 15 וירא יהוה באهل בעמוד ענן ויעמוד עמוד הענן על פתח האهل 16 ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבתייך ועם העם הזה וונה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ויעבני והפר את בריתך אשר כרתית אתו 17 וחרה אף בו ביום ההוא ועובדות וסתירות ואמר ביום והיה לאכל ומצחاهו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה 18 ואנכי הסת אסתיר פבי ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אליהם אחרים 19 ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמירה את בני ישראל שימושה בפיhem למען תהיה לי השירה הזאת לעד - בכינוי ישראל 20 כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתו לאבתיו זבת הלב ודרבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונצונו והפר את בריתך 21 והוא כי תמצאן את רעות רבות וצרות ועננתה השירה הזאת לפניו עד כי לא תשכח מפני ורדו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי 22 ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמירה את בני ישראל 23 ויצזו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ - כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואני אהיה עמדך 24 וכי היה ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת - על ספר

ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשותה ⁴⁸ וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר ⁴⁹ עליה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פניהם ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחוזה ⁵⁰ ומota בהר אשר אתה עליה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמו ⁵¹ על אשר מעליהם כי בתוך בני ישראל במאי מריבת קדרש מדבר צן--על אשר לא קדשתם אותו בתוך בני ישראל ⁵² כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא-אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

33 וזה הברכה אשר ברך משה איש האלים-את בני ישראל לפני מותו ⁵³ ויאמר יהוה מסיני בא וורה משעריך למו-הופיע מהר פארן ואתה מרביבת קדרש מימינו אשחת (*ash drit*) למו ⁵⁴ אף חכוב עמים כל קדשו ביריך והם חכו לרגלו ישא מדברתיך ⁵⁴ תורה צוה לנו משה מורה קהילת יעקב ⁵⁵ ויהי בישرون מלך בהתחасף ראשי עם ייחד שבטי ישראל ⁵⁶ יהי ראובן ואל ימת ויהי מתו מספר ⁵⁷ וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידייך רב לו וער מצריו תהיה ⁵⁸ וללויך אמר תמייך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במטה תריבתו על מי מריבבה ⁵⁹ האמר לאביו ולאמו לא ראייתו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובירתך ינצחו ⁶⁰ ורו משפטיך לע יעקב ותורתך לשישראל יישמו קטורה באפק וככליל על מזבחך ⁶¹ ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתרנים קמיו ומשנאיו מן יקומו ⁶² לבניין אמר-ידיך יהוה ישכן לבטה עלי הפה עלי כל היום ובין כתפיו שכן ⁶³ ולヨוסוף אמר מברכת יהוה ארצו מנגד שמים מטה ומחותם רכצת תחת ⁶⁴ וממנד תבאות שמש ומגנד גרש ירחים ⁶⁵ ומראש הררי קדם ומגנד גבעות עולם ⁶⁶ ומגנד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואה לה דראש יוסף ולקקדק ניר אחים ⁶⁷ בכו שורו הדר לו וקרני ראם קרניינו--בhem עמים יננה יהדו אפסי ארץ וهم רבבות אפרים וهم אלפי משה ⁶⁸ ולזבולן אמר שם זבולון בצתך וישכר באלהיך

בנוי ובנתו ⁶⁹ ויאמר אסתירה פניו מהם--אראה מה אחיזתם כי דור תהफכת המה בניים לאאמין בם ⁷⁰ חם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקנאים בלא עם בני נבל אכיעיסם ⁷¹ כי אש קדרה באפי ותיקד עד שאלת התחיה ותאכל ארץ ויבלה ותלהת מוסדי הרים ⁷² אספה עלימו רעות חצי אכללה בם ⁷³ מיוז (Sheol h7585) רעב ולחמי רשב וקשב מרורי ושן בהמת אשלה בם עם חמת זחל עפר ⁷⁴ מחוץ תשכל חרב ומחרדים אימה נם בחור נם בתוללה--יונק עם איש שיבה ⁷⁵ אמרתו אפאיהם אשבייה מאושץ זכרם ⁷⁶ לולי כעס אויב אנור-- פן ינכרו צרינו פן יאמרו ידנו רמה ולא יהוה פועל כל ⁷⁷ זאת כי נוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה ⁷⁸ לו חכמו ישליכלו זאת יבינו לאחריתם ⁷⁹ איך ירדף אחד אלף ושנים ינסו ריבבה אם לא כי צורם מכרים ויהוה הסנירים ⁸⁰ כי לא צורנו צורם ואיבינו פלילים ⁸¹ כי מגפן סדק נפם ומשדרמת עררה ענבמו ענבי רוש-- אשכלה מרדה למו ⁸² חמוט תנינים ינים וראש פתנים אכזר ⁸³ הלא הוא במס עמדת חותם באוצרתי ⁸⁴ לי נקם ושלם לעת תמות רגולם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו ⁸⁵ כי יידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנהם כי יראה כי אולה ייד ואפס עזר ועוז ⁸⁶ אמר אי אלהינו-- צור חסיו בו ⁸⁷ אשר חלב זבחינו יכללו ישתו יון נסיכם יקומו ויעזרכם-- יהו עליכם סתרה ⁸⁸ ראו עתה כי אני אני הוא ואני אלהים עמדוי אני אמרת ואחיה מחצתי ואני ארפא ואני מידי מציל ⁸⁹ כי אשה אל שמים ידי ואמרתי כי אני לעלם אם שנתו ברכך הרבי ותאחו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלים ⁹⁰ אשכרי חצי מדם וחרבי תאכל בשור מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב ⁹¹ הרניינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו ⁹² ויבא משה וידבר את כל דבריו השורה הזאת--באזני העם הוא והושע בן נון ⁹³ ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה--אל כל ישראל ויאמר אלהם שמו לבכם לכל הדברים אשר אני מעד בכם אשר צום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת ⁹⁴ כי לא דבר רק הוא מכם--כי הוא חייכם ובדבר זהה תאריכו

¹⁹ עמים הר יקראו--שם יובחו זבחו צדק כי שבע ימים
יינקו ושבני טמוני חיל ²⁰ ולנד אמר ברוך מרדזיב גוד
כלביא שכן וטרף זרוע אפ' קדרך ²¹ וירא ראשית לו
כי שם חלקת מהחק ספון ויתא ראשי עם--צדקה יהוה
עשה ומשפטיו עם ישראל ²² ולדן אמר דן גור אריה
יונק מן הבשן ²³ ולנטלי אמר--נפתלי שבע רצון
ומלא ברכת יהוה ים ודורם ירצה ²⁴ ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו ²⁵
ברול ונחשת מנעלך וכימיך דבאק ²⁶ אין כאל ישرون
רככ' שמים בעוזך ובגאותו שחקרים ²⁷ מענה אלהו
קדם ומתחה זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר
השמד ²⁸ וישכן ישראל בטה ברד עין יעקב אל ארץ
דגן ותירוש אפ' שמי יערפו טל ²⁹ אשריך ישראל מי
כמוך עם נושא ביהוה מן עוזך ואשר חרב גאותך
ויכחו אויביך לך ואתה על במוותיהם תדרך

34 ויעל משה מערבת מואב אל הרים נבו ראש הפסנה
אשר על פני ירדו ויראה יהוה את כל הארץ את
הגָלְעָד ² ואת כל נפתלי ואת הארץ אפרים ומונשה
את כל הארץ יהודה עד הים האחדרון ³ ואת הנגב ואת
הככר בקעת ירחו עיר התמירים--עד צער ⁴ ויאמר
יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתגנה הראיתיך בעניך ושמה
לא תעביר ⁵ זימת שם משה עבר יהוה בארץ מואב--
על פי יהוה ⁶ ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית
פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה ⁷ וממשה
בן מאה ושעים שנה--במתו לא כהתה עינוי ולא נס
לחחה ⁸ וויככו בני ישראל את משה בערבת מואב
שלשים יום ויתמו ימי בכ' אבל משה ⁹ ויוחשע בן נון
מלא רוח חכמה--כי סמרק משה את ידייו עלייו וישמעו
אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה ¹⁰
ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה
פניהם אל פנים ¹¹ לכל האთה והמוותים אשר שלחו
יהוה לעשות בארץ מצרים--לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארציו ¹² ולכל הדוד החזק והכל המורא הנдол
אשר עשה משה לעניי כל ישראל

ימורה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו-
יומת רकח ואמץ

2 וישלח יהושע בן נון מן השיטים שנים אנשים מרנגים בראש לאמר לו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושם רחוב-וישכנו שם 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה היליה מבני ישראל-לחרוף את הארץ 3 וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליו אשר באו לביתך-כי לחרוף את כל הארץ באו 4 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אליו האנשים ולא ידעת מי אין מהה 5 ויהי השער לסנוור בחשך והאנשים יצאו-לא וידעתו أنها הלבכו האנשים רדפו מהר אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגורו-אחריו כאשר יצאו הרדפים אחריהם 8 והמהם טרם ישכbones והיא עלה על הגג 9 ותאמר אל האנשים-ירדתי כי נתן לך לכם הארץ וכי נפלת האנשים-בצאתכם לעליון וכי נמנעו כל ישבי הארץ מפונים 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשitem לשני מלכי האמרי אשר עבר הירדן לסיכון ולעונג-אשר החרממתם אוחם 11 ונשמעו מים לבכנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם-הוא אלהים בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתם עמכם חסד ועשיתם נם אתם עם בית אבי חסד ונחתם ל'אות אמת 13 וזה חיותם את אבי ואת אמי ואת אחיו ואת אחותי (אהחותי) ואת כל אשר להם והצלתם את נפשינו ממות 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתייכם למות אם לא תנידו את דברנו זה והיה בתה יהוה לנו את הארץ ועשינו עמק חסד ואמות ותורדים בחבל بعد החלון כי ביתה בקירות החומה ובחומה היא יושבת 16 ותאמר להם חזרה לו פן יפנעו בכם הרדפים ונחבטם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלוו לדריכם 17 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך זהה אשר השבעתנו

1 ויהי אחרי מות משה- עבר יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר 2 משה עבר מטה ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל 3 כל מקום אשר תדריך כף רגלכם בו-לכם נתתיו כאשר דברתיך אל משה 4 מההמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הנגדל נהר פרת כל ארץ החטים ועד הים הנגדל מבוא המשמש-יהוה נבולכם 5 ולא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר היית עם משה אהיה עמך לא ארפק ולא אעזבך 6 חזק ואמץ כי אתה תניחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעת לאותם לחתת להם 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות כל התורה אשר צוך משה עבורך אל הסור ממני ימין ושמאל למען תשכילד בכל אשר תלך 8 לא ימוש ספר התורה הזה מפייך והנית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות כל הכתוב בו כי או חצליה את דרכך ואו השכילד 9 הלווא צויתיך חזק ואמץ אל חערץ ואל תהת כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך 10 ויצו יהושע את שטריך העם לאמר 11 עברו בקרבת המנה וצוו את העם לאמר הכנינו לכם צידה כי بعد שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשותת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם צידה כי לאחר רשותה 12 ולראובני ולגדי ולחצוי שבט המנשא-אמור יהושע לאמר 13 וכור את הדברך אשר צוה אתכם משה עבור יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח لكم ונתן لكم את הארץ הזאת 14 נשים טפחים ומנקיכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל וערתם אותם 15 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירושתם אותה אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן מורה המשם 16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה וכל אשר תשלחנו נלך 17 ככל אשר שמענו אל משה כן ושמע אלך רק יהוה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה 18 כל איש אשר

18 הנה אנחנו באים בארץ את תקות חות השני זהה תקשתי בחלון אשר הורדנו בו ואת אביך ואת אמא
 איש אחד איש אחד לשבעת ¹³ וזהו כnoch כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן והוא כל אשר יצא מදתו ביתך החוצה דמו בראשו-
 ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתה בבית-דמו בראשו-
 אם יד תהיה בו ²⁰ ואם תנידי את דברנו זה-והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו ²¹ ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון נתבלו בקצת המים והירדן מלא על כל גנותיו כל מי קציר ²² ויעמדו המים הירדים מלמעלה כמו נד הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו ישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל הושע בן נון וספרו לו--את כל הממצאות אותן ²⁴ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ ונם נמננו כל ישבי הארץ מפניו

ירדן

4 יהו כאשר תמו כל הגוי ל עבר את הירדן ויאמר יהו אל יהושע ² לאמր קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים-איש אחד איש אחד משבעת ³ וצוו אותם לאמר ארון שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכנין שתים עשרה אבני והעברתם אותן עמכם והנה坦ם אותן במלאן אשר תלינו בו הלילה ⁴ ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכנין מבני ישראל-איש אחד איש אחד משבעת ⁵ ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו لكم איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל ⁶ למען היה זאת אות-בקרכם כי ישאלו בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם ⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה-בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והוא האבנים האלה לזכרון לבני ישראל-עד עולם ⁸ ויעשו כן בני ישראל אשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבני מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם אל המלאן וינוחם שם ⁹ ושתים עשרה אבני היקים יהושע בתוך הירדן-תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה ¹⁰ והכהנים נשאי ארון עבדים בתוך הירדן עד תם

3 וישם יהושע בקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן-הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו ² ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השתרים בקרבת המנחה ³ ויצו את העם לאמר קראתכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הללו נשים אותו-
 יהוה בינוים ובנוו אלפיים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה-כי לא עברתם בדרך מתמול שלשים ⁵ ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מהר יעשה יהוה בקרככם-
 נפלאות ⁶ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שא את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם ⁷ ויאמר יהוה אל יהושע כי כארה היה עט מטה אהיה עט ⁸ ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון ברית לאמר כבאים עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו ⁹ ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה-ושמעו את דברי יהוה אלהיכם ויאמר יהושע-בזאת תרעון כי אל חי בקרככם והורש וירוש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרוז ואת הנרגשי והאמרי והיבוסי ¹⁰ הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן

כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך כל דבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימחרו העם ויעברו בצדיהם ממצרים - לא מל' ⁶ כי ארבעים שנה הלאו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה והכהנים לפניו העם ¹² ויעברו בני ראובן ובנינד וחציו שבת המנחה חמשים לפני בני ישראל - כאשר דבר אליהם משה ¹³ כארבעים אלף חלוצי הצבא - עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו ¹⁴ ביום ההוא נדל יהוה את יהושע בעניי כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כלימי חייו ¹⁵ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר ¹⁶ צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן ¹⁷ ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן ¹⁸ ויהי בעלות (כעלוות) הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מחוק הירדן נתכו כפות רגלי הכהנים אל החרבה ושבו ממי הירדן למקוםם וילכו כהמול שלשים על כל גנותיו ¹⁹ והעם עלו מן הירדן בעשור לחדר הראשון ויחנו בנגל בקזה מורה יריחו ²⁰ ואת שטים עשרה האבניים האלה אשר לקחו מן הירדן - הרים יהושע בנגאל ²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בנייכם מחר את אבותם לאמר מה האבניים האלה ²² והודעתם את בנייכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן זה ²³ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם - עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו ²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא - למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים

6 ויריחו סגרת ונסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא ² ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה - גבורי החיל ³ וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה - הקיף את העיר פעמי שבעה כה תעשה ששת ימים ⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות הווילם לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות ⁵ והוא במשך בקרון הווילם בשמעכם (כשמעם) את קול השופר יריעו כל העם תרועה נдолה ונפללה חומות העיר תחתיה ועלו העם איש ננד ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הים היצאים ממצרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים ⁵ כי מלים היו

למחנה ישראל²⁴ והעיר שרפכו באש וכל אשר בה ריק
הכسف והזהב וכלי הנזהת והברזל--נתנו אוצר בית
יהוה²⁵ ואთ רחוב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר
לה החיים יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה
כי החביה את המלכים אשר שליח יהושע לרnell
את יריחו²⁶ וישב יהושע בעת ההיא לאמר אדור
האיש לפני יהוה אשר יקיים ובנה את העיר הזאת את
יריחו--בבכדו ייסדנה ובכעירו יציב דלתיה²⁷ ויהי
יהוה את יהושע ויהיו שמעו בכל הארץ

7 וימלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי
בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם וחיר אף
יהוה בבני ישראל² וישלח יהושע אנשים מיריחו
השי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם
לאמר עלו ורנלו את הארץ ויעלו האנשים וירנלו
את העי³ וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל
העם--כאלפים איש או כשלשה אלפיים איש יעלו וכי
את העי אל תונגע שם את כל העם כי מעט המה⁴
ויעלו מן העם שם כשלשה אלפיים איש וינסו לפני
אנשי העי⁵ ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש
וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במודד וימס
לבב העם ויהי למים⁶ ויקרע יהושע שמלהתו ויפול
על פניו ארצתה לפני ארון יהוה עד הערב--הוא זוקני
ישראל ויעלו עפר על ראשם⁷ ויאמר יהושע אהה
אדני יהוה ומה העברת העביר את העם הזה את
הירדן تحت אתנו ביד האמרי להאבידנו ולוא האלנו
ונשב בעבר הירדן⁸ כי אדרני מה אמר--אחרי אשר
הפרק ישראל ערך לפני איביו⁹ ווישמעו הכנעני וכל
ישבי הארץ ונסבו עליינו והכריתו את שמו מן הארץ
ומה תעשה לשמך הנדרול¹⁰ ויאמר יהוה אל יהושע
קם לך למה זה אתה נפל על פניך¹¹ בחתא ישראל וגם
עברו את בריתך אשר צויתך אותם וגם לקחו מן החרם
ונם גנבו ונם כחשו ונם שמו בכליהם¹² ולא יכולו בני
ישראל لكم לפני איביהם--ערך יפנו לפני איביהם
כי היו לחרם לא אוסף להוות עמכם אם לא השמידו
החרם מקרבכם¹³ קם קדרש את העם ואמרת התקדשו
למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חرم בקרבך
אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו--מחוץ

לפני ארון יהוה¹⁴ ויאמרו (ויאמר) אל העם עברו
וסבו את העיר והחלוץ--יעבר לפני ארון יהוה¹⁵ ויהי
כאמור יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה
שופרות הויובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות
וארון בירת יהוה החלך אחריהם¹⁶ והחלוץ הילך--לפני
הכהנים תקעו (תקע) השופרות והמאסף החלך אחריו
הארון הילך ותקע בשופרות¹⁷ ואת העם צוה יהושע
לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא
מן פיכם דבר עד יום אמר אליכם הריעו--והריעתם
וגויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו
המחנה וילינו בממחנה¹⁸ ווישם יהושע בבר וישאו
הכהנים את ארון יהוה¹⁹ ושבעה הכהנים נשאים
שבעה שופרות הויובלים לפני ארון יהוה הילכים הילך
ותקע בשופרות והחלוץ הילך לפניהם והמאסף הילך
אחרי ארון יהוה הילך (הילך) ותקע בשופרות²⁰
ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה
כה עשו שש שנים²¹ ויהי ביום השביעי וישכמו
ceilות השחר ויסבו את העיר כמשפט זהה שבע
פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים²²
ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר
יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר²³
והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחוב
הזונה תהיה היא וכל אשר אתה בבית--כי החבאתה
את המלכים אשר שלחנו²⁴ ורק אתם שמרו מן
החרם פן תחרימו ולקחتم מן החרם ושמתם את
מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו²⁵ וככל כסף וזהב
וכלי נחשת וברזל--קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא
וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמי העם את
kol השופר ויריעו העם תרועה נדולה ותפל החומה
תחתיה ויעל העם העירה איש ננד וילכדו את העיר
ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער
עד ז肯 ועד שור ושה וחמור לפני חרב²⁶ ולשנים
האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית
האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר
לה כאשר נשבעתם לה²⁷ ויבאו הנערם המרגלים
ויצאו את רחוב ואת אביה ואת אמה ואת אחותה ואת כל
אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו--מחוץ

יִשְׂרָאֵל—לֹא תּוֹכַל לְקֻומָּה לְפָנֶיךָ אִישׁ גָּבוֹרִי הַחֵיל וַיְשַׁלַּח
 הַחֲרָם מִקְרָבְכֶם ¹⁴ וַיִּקְרַבְתֶּם בַּבְּקָר לְשְׁבָטֵיכֶם וְזֹיהָ
 הַשְּׁבָט אֲשֶׁר יַלְכְּדָנוּ יְהוָה יִקְרַב לְמִשְׁפָּחוֹת וְהַמְּשֻׁפָּחָה
 אֲשֶׁר יַלְכְּדָנָה יְהוָה תִּקְרַב לְבָתוֹם וְהַבִּית אֲשֶׁר יַלְכְּדָנוּ
 יְהוָה יִקְרַב לְגָבְרִים ¹⁵ וְהִיא הַגָּלְכָּד בְּחָרָם—יִשְׁרָאֵל
 בָּאֵשׁ אֲתָּה כָּל אֲשֶׁר לוּ כִּי עָבֵד אֶת בְּרִית יְהוָה וְכִי
 עָשָׂה נְבָלָה בִּשְׂרָאֵל ¹⁶ וַיִּשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבְּקָר וַיִּקְרַב
 אֶת יִשְׂרָאֵל לְשְׁבָטְיוֹ וַיָּלֶךְ שְׁבָט יְהוּדָה ¹⁷ וַיִּקְרַב אֶת
 מִשְׁפָּחָת יְהוּדָה וַיָּלֶךְ אֶת מִשְׁפָּחָת הַזָּרְחִי וַיִּקְרַב אֶת
 מִשְׁפָּחָת הַזָּרְחִי לְגָבְרִים וַיָּלֶךְ זְבִּדי ¹⁸ וַיִּקְרַב אֶת
 בֵּיתְךָ לְגָבְרִים וַיָּלֶךְ עַכְן בֶּן כְּרָמִי בֶּן זְבִּדי בֶּן זְרָח—
 לִמְתָּה יְהוּדָה ¹⁹ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל עַכְן בֶּן שִׁים נָא
 כְּבוֹד לְיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל—וְתַּן לוּ תֹודָה וְהַגֵּד נָא
 לִי מֵהַעֲשֵׂת אֶל תְּכַחֵד מִמְנִי ²⁰ וַיַּעֲנֵן עַכְן אֶת יְהוָה
 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי חָטָאתִי לְיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹאֵת
 וְכֹאֵת עֲשִׂיתִי ²¹ וְאֶרְאָה (וְאֶרְאָה) בְּשָׁלַל אֲדָרָת שְׁנָעֵר
 אֶחָת טוֹבָה וּמְאָתִים שְׁקָלִים כְּסָף וּלְשׁוֹן זָהָב אֶחָד
 חַמְשִׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלָוּ וְאַחֲמָדָם וְאַחֲמָם וְהַנְּמָנוּמִים
 בָּאָרֶץ בָּתוֹךְ הַאֲהָלִי וְהַכְּסָף תְּחִתְּהִיה ²² וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
 מְלָאכִים וַיַּרְצֹוּ הַאֲהָלָה וְהַנָּהָה טָמֹונה בָּאָהָלָוּ וְהַכְּסָף
 תְּחִתְּהִיה ²³ וַיִּקְחֹום מִתוֹךְ הַאֲהָלָוּ וַיָּבֹאָם אֶל יְהוֹשֻׁעַ וְאֶל
 כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצְקִם לְפָנֵי יְהוָה ²⁴ וַיִּקְחַב יְהוֹשֻׁעַ אֶת
 עַכְן בֶּן זְרָח וְאֶת הַכְּסָף וְאֶת הַאֲדָרָת וְאֶת לְשׁוֹן הַזָּהָב
 וְאֶת בְּנֵי וְאֶת בְּנָתָיו וְאֶת שְׂרוֹרָוּ וְאֶת צָאנוּ
 וְאֶת אֲהָלָוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל עַמּוּ וְיעַלּוּ
 אֶתְם עַמְקָעָכָר ²⁵ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מָה עֲכַרְתֶּנוּ יַעֲכַרְךָ
 יְהוָה בְּיָמָיו הָזָה וַיָּרֶגֶנוּ אֶתְהוּ אֶבֶן וַיְשַׁרְפֵּנוּ
 אֶתְם בָּאֶשׁ וַיְסַקְלוּ אֶתְמָם בְּאֶבֶן ²⁶ וַיִּקְרְמוּ עַלְיוֹ גָּלָל
 אֶבֶן נְדוּלָה עַד הַיּוֹם הָזָה וַיִּשְׁבַּע יְהוָה מְחֹרְן אֶפְוֹעַל
 כִּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עַמְקָעָכָר עַד הַיּוֹם הָזָה

8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל תִּירָא וְאֶל תְּחַת—
 עַמְקָעָכָר אֶת כָּל עַמְקָה הַמִּלְחָמָה וּקְוֹם עַלְהָה הַעַי רְאֵה נְתָנֵי
 בִּידְךָ אֶת מֶלֶךְ הַעַי וְאֶת עַמּוּ וְאֶת עַדְרוּ וְאֶת אַרְצָז ²
 וְעַשְׂתֵּי לְעַי וְלְמִלְכָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂת לִירְחִוּ וְלִמְלָכָה—
 רַק שְׁלָלָה וּבְחִמְתָּה תִּבְזֹוּ לְכָם שִׁים לְךָ אֶרְבָּעָה לְעִיר
 מְאַחֲרִיה ³ וַיִּקְמֵם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל עַמְקָה הַמִּלְחָמָה לְעַלּוֹת הַעַי

ומצררים גונלוות בלוטה ומטלאות ברגליהם ושלמות
 בלוטה עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקיים 6 וילכו
 אל יהושע אל המנהה הגלגלה ויאמרו אליו ואל איש
 ישראל מארץ רחוכה באננו ועתה כרתו לנו ברית 7
 ויאמרו (ויאמר) איש ישראל אל החוי אול' בקרבי
 אתה יושב ואיך אכרות (אכרת) לך ברית 8 ויאמרו
 אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם
 ומ אין תבאו 9 ויאמרו אליו מארץ רחוכה מאד באו
 עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל
 אשר עשה במצרים 10 ואת כל אשר עשה לשני מלכי
 האמרי אשר עבר הירדן--לסיחון מלך השבען ולעוג
 מלך הבשן אשר בעשרות נו ויאמרו לנו זקנינו
 וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו
 לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו
 לנו ברית 12 זה להמננו חם הצידינו אותו מבתו בום
 צאתנו לכלת אליכם ועתה הנה יבש והוא נקיים 13
 ואלה נארות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקרו
 ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד 14
 ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו 15
 ויישר להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם
 וישבעו להם נשאי העדה 16 ויהי מקצתה שלשת ימים
 אחריו אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם
 אליו ובקרבו הם ישבים 17 ויסעו בני ישראל ויבאו
 אל עربיהם--בום השלישי ועריהם נבעון והכפירה
 ובארות וקרית יעריהם 18 ולא הcomes בני ישראל כי
 נשבעו להם נשאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו
 כל העדה על הנשיים 19 ויאמרו כל הנשיים אל כל
 העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה
 לא נוכל לנגע בהם 20 זאת נעשה להם והחיה אותם
 ולא יהיה עליינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם
 ויאמרו אליהם הנשיים יהו ויהיו חתמי עצים 21
 ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיים 22
 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמր ומה רמיTEM
 אנחנו לאמר רוחקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו
 ישבים 23 ועתה אරוריהם אתם ולא ייכרת מכם עבד
 וחתמי עצים ושאבי מים--לבית אלהי 24 ויענו את
 יהושע ויאמרו כי הנד נגד לעבדיך את אשר צוה

מזה ויכו אותו עד בלתי השair לו שריד ופליט 23
 ואת מלך העי חופשי זיו ויקרבו אותו אל יהושע 24
 וייה כל כוכיות ישראל להרג את כל ישבי העי בשדה
 במדבר אשר רופום בו ויפלו כלם לפি חרב עד
 תמס ויבשו כל ישראל העי ויכו אתה לפפי חרב 25
 וייה כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה--שנתיים
 עשר אלף כל אנשי העי 26 ויהושע לא השיב ידו אשר
 נתה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי 27
 רק הבהמה ושלל העיר היא בזום להם ישראל--
 לדבר יהוה אשר צוה את יהושע 28 וישראל יהושע
 את העי וישימה תל עולם שמנה עד היום הזה 29
 ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הארץ וככובא
 המשמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליך
 אותה אל פתח שער העיר ויקומו עליו נל אבני נдол
 עד היום הזה 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי
 ישראל בהר עיבל 31 כאשר צוה משה עבד יהוה את
 בני ישראל כתוב בספר תורה משה--מזבח אבני
 שלמות אשר לא הנתק עלייהן ברזל ויעלו עליו עלה
 ליהוה ויזבחו שלמים 32 ויכתב שם על האבני--
 את משנה תורה משה אשר כתב לפני בני ישראל 33
 וכל ישראל ווקני ושתרים ושטורים עמדים מזה ומזה
 לארון ננד הכהנים הלום נשאי ארון בירת יהוה כנר
 כאורה--חציו אל מול הר גרוים והחציו אל מול הר
 עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם
 ישראל--בראשנה 34 ואחרי כן קרא את כל דבריו
 התורה הברכה והקללה--כל הכתוב בספר התורה
 לא היה דבר מכל אשר צוה משה--אשר לא קרא
 יהושע ננד כל קהיל ישראל והנשים והטף והגרא ההלך
 בקרבם

9 ויהי כשמי כל המלכים אשר עבר הירדן בהר
 ובשפלה ובכל חוף הים הנגדל אל מול הלבנון--
 החתי והאמרי המכני הפרזי החוי והיבוס 2 ויתקמצו
 יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל--כח אחד 3
 וישבי נבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו--
 ולעדי 4 ויעשו נם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו
 שקים כלים לחמוריהם ונארות יין כלים ומבקעים

נוו איבינו--הלא היא כתובה על ספר הירש ויימד
השימוש בחזקי השם ולא אין לבוא ביום תמים ²⁴ ולא
היה ביום ההוא לפניו ואחריו למשך יהוה בקהל איש
כי יהוה נלחם לישראל ²⁵ ווישב יהושע וככל ישראל
עמו אל המלחנה הנגללה ²⁶ וינסו חמשת המלכים
האליה ויחבאו במערה במקדה ²⁷ ווינגד ליהושע לאמר
נמצאו חמשת המלכים נחכאים במערה במקדה
²⁸ ויאמר יהושע גלו אבני גדרות אל פי המערה
והפקידו עליה אנשים לשמרם ²⁹ ואתם אל תעמדו--
רדפו אחריו אבירים ונובתם אוותם אל תחנות לבוא
אל עיריהם כי נתם יהוה אלהיכם בידכם ³⁰ ויהי
כללות יהושע ובני ישראל להכחות מכה נדולה
מאד--עד תם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי
המגוצר ³¹ וישבו כל העם אל המלחנה אל יהושע
מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש--את לשנו
ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אליו
³² את חמשת המלכים האלה--מן המערה ³³ ויעשו כן--
ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה
את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירמות
את מלך לכיש את מלך עגנון ³⁴ ויהי כהצאים את
המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש
ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אותו
קרבושמו את רגליים על צואר המלכים האלה
ויקרבו וישימו את רגלייהם על צואריהם ³⁵ ויאמר
אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתטו חוקו ואמצו--כי
כך יעשה יהוה לכל אבירים אשר אתם נלחמים
אותם ³⁶ ויקם יהושע אחורי כן ומיימת ויתלם על
חמשה עצים והוא תלוין על העצים עד הערב ³⁷ ויהי
לעת בוא המשמש צווה יהושע וירדום מעל העצים
וישלכם אל המערה אשר נחכאו שם וישמו אבני
נדלות על פיה המערה עד עצם היום זה ²⁸ ואת מקדה
לכדר יהושע ביום ההוא וכיה לפי חרב ואת מלכה--
החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד
ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו ²⁹ ויעבר
יהושע וככל ישראל עמו ממתקה--לבנה וילחם עם
לבנה ³⁰ ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה
וכיה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השair

יהוה אלהיך את משה עבדו לחתת לכם את כל הארץ
ולחשמי את כל ישבו הארץ מפנים וnidra מאד
לנפשתינו מפנים ונעשה את הדבר הזה ²⁵ ועתה
הנו בידך לטוב וכיشر בעיניך לעשות לנו עשה ²⁶
ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרנים
²⁷ ויתגנום יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושבוי מים--
לעדת ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר
יבחר

10 ויהי כשמע אדרני צדק מלך ירושלים כי לכדי
יהושע את העי ויחרימה--כאשר עשה ליריחו ולמלכה
כן עשה לעי ולמלכה ובci שלמי ישבו נבעון את
ישראל ויהיו בקרbam ² וויראו מאד--ci עיר נדולה
नבעון כאחת ערי הממלכה וכי היה נדולה מן העי
וכל אנשיה גברים ³ וירושלה אדרני צדק מלך ירושלים
אל הוות מלך חברון ואל פרעם מלך ירמות ואל
יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגנון--לאמר ⁴ על
אל וערני ונכח את נבעון כי השלימה את יהושע
ואת בני ישראל ⁵ ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי
מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש
מלך עגנון--הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו
עליה ⁶ וירושלהו אנשי נבעון אל יהושע אל המלחנה
הגיגלה לאמר אל תרכיך יידך מעבריך עליה אלינו
מהירה והושעה לנו וערנו--ci נקבעו אלינו כל מלכי
האמרי ישבו החר ⁷ ויעל יהושע מן הנגלן הוא וככל
עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל ⁸ ויאמר יהוה אל
יהושע אל תירא מהם כי בידך נתחים לא יעד איש
מהם בפניך ⁹ ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה
עליה מן הנגלן ¹⁰ ויהם יהוה לפני ישראל ויכם
מכה נדולה נבעון וירדפס דרך מעלה בית חברון
ויכם עד עזקה ועד מקדה ¹¹ ויהי בנס מפני ישראלי
הם במורד בית חברון ויהוה השליך עליהם אבני
נדלות מן השמים עד עזקה--וימתו רבים אשר מתו
באבני הברד מאשר הרנו בני ישראל בחרב ¹² או
ידבר יהושע ליהוה ביום שת יהוה את האמרי לפני
בני ישראל ויאמר לעני ישראל שם נבעון דום
וירח בעמק אילון ¹³ וידם השמש וירח עמד עד יקם

נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תערק
ויאת מרכבזיהם תשרף באש זיויא יהושע וככל עם
המלחמה עמו עליהם על מי מרום-פתאום ווירדפום עד צידון
8 ויתגנמ יהוה ביד ישראל ויכום ווירדפום עד צידון
רבה ועד מושבותם מים ועד בקעת מצפה מזרחה
ויכם עד בלתי השair להם שריד 9 וויעש להם יהושע
כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבזיהם
שרף באש 10 ווישב יהושע בעת ההיא וילכד את חזור
ואת מלכה הכה בחרב כי חזור לפנים-היא ראש כל
המלךות האלה 11 וויכו את כל הנפש אשר בה לפני
חרב החרים-לא נותר כל נשמה ואת חזור שרף באש
12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם لقد
יהושע ויכם לפני חרב-החרים אותם כאשר צוה משה
עבר יהוה 13 רק כל הערים העמדות על תלים-לא
שרפם ישראלי וולתו את חזור לברה שרף יהושע
14 וככל שלל הערים האלה והבהמה בזויהם לבני
ישראל רק את כל האדם הכו לפני חרב עד השמדם
אותם-לא השאירו כל נשמה 15 כאשר צוה יהוה את
משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע-
לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה 16
וקח יהושע את כל הארץ הזאת והארץ והנגב
ואת כל ארץ הגשן ואת השפללה ואת הערבה ואת
הר ישראל ושפללה 17 מן ההר החלק העולה שעיר
ועד בעל נד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת
כל מלכיהם لقد ויכם ווימיהם 18 ימים רבים עשה
יהושע את כל המלכים האלה-מלחמה 19 לא היהת
עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבו
ובגון את הכל לקחו במלחמה 20 כי מאת יהוה היתה
לחזק את לכם לקראת המלחמה את ישראל למען
החרים לבלתי היהות להם תחנה כי למען השמידם
כאשר צוה יהוה את משה זיויא יהושע בעת ההיא
ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן
ענב ומכל הר יהודה ומכל הארץ ישראל עם ערייהם
החרים יהושע 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל
רק בעזה בנת ובאשדוד-נשארו 23 ויקח יהושע את
כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתגנמ יהושע

ביה שריד וויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו 21
ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבה-לבישה ויוזן
עליה וילחם בה 22 ויתון יהוה את לכיש ביד ישראל
וילכדה ביום השני ויכוחה לפני חרב ואת כל הנפש אשר
ביה-כלך אשר עשה לבנה 23 אז עלה הרם מלך
נזר לעזר את לכיש ויכוחה יהושע ואת עמו עד בלתי
השair לו שריד 24 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו
מלכיש-עגלה ויתחנו עליה וילחמו עליה 25 וילכדה
ביום ההוא ויכוחה לפני חרב-וاثת כל הנפש אשר בה
עליה 26 וילכדה ויכוחה לפני חרב ואת מלכה ואת כל
עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד כל
אשר עשה לעגלוון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר
ביה 27 וילכדה ויכוחה לפני חרב יהושע וויעל
עליה 28 ווישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחמו
עליה 29 וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום
לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השair
שריד כאשר עשה לבנה ולמלכה 30 ויכוחה יהושע את
וכאשר עשה לבנה ווילכדה 31 ויכוחה יהושע את
כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאסדות ואת כל
מלךיהם-לא השair שריד ואת כל הנשמה החרים
כאשר צוה יהוה אלה ישראל 32 ויכם יהושע מקדש
ברגע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון 33 ואת כל
המלךים האלה ואת ארצם لقد יהושע עם אחת כי
יהוה אלה ישראל נלחם לישראל 34 ווישב יהושע
וכלי ישראל עמו אל המחנה הנגללה

11 ויהי כשםע יבין מלך חזור ווישלח אל יובב
מלך מדינו ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף 2 ואל
המלךים אשר מצפון בהר ובערבה גנב נגרות--
ובשפלה ובנפות דרום מים 3 המכונן מழחה וממים
והאמרוי והחתוי והפזרוי והיבוטי בהר והחוי תחת
הרמן בארץ המצפה 4 ויצאו הם וככל מהנינים עםם-
עם רב כחול אשר על שפת הים לרוב וסוס ורכב רכב
מאד 5 ווידעו כל המלכים האלה זיויא יהודו
אל מי מרום להלחם עם ישראל 6 וואמר יהוה אל
יהושע אל תירא מפנים-כי מחר CUT הזאת אני

לנחלת לישראל כמחולקתם לשבטייהם והארץ שכתה
ממלה מה

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה המשמש-מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה ² סיחון מלך האמרי היושב בחשbon-משל מעורער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הנילען ועד יבק הנחל נבול בני עמון ³ והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית היישנות ומתיימן-תחת אשדות הפסנה ⁴ ונבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים-היושב בעשורות ובאדראני ⁵ ומשל בהר חרמון ובסללה ובכל הבשן עד נבול הנשרוי והמעכתי וחצי הנילען-נבול סיחון מלך חשבון ⁶ משה עבר יהוה לרואבני ולגדי ולחציו שבת המنشה ⁷ יהוה ירשה לרואבני ולגדי ובני ישראל מושב בדור הירדןימה מבעל נד בבקעת הלבנון ועד ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל ההר החלק העלה שעירה וייתה יהושע לשבי ישראל ירשה-כמחלקתם ⁸ בהר ובשפלה ובערבה ובאזורות ובמדרבר ובנגב-החותי האמרי והכנעני הפרזוי החוי והיבוסי ⁹ מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד ¹⁰ מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד ¹¹ מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד ¹² מלך עגנון אחד מלך נור אחד ¹³ מלך דבר אחד מלך גדר אחד ¹⁴ מלך חרמה אחד מלך ערד אחד מלך מגדה ¹⁵ מלך לבנה אחד מלך עדולם אחד ¹⁶ מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד ¹⁷ מלך תפוח אחד מלך חפר אחד מלך אפק אחד מלך לשرون אחד ¹⁹ מלך מדון אחד מלך חצור אחד ²⁰ מלך שמרון מרואן אחד מלך אכשף אחד ²¹ מלך תענך אחד מלך מנדו אחד מלך קדרש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד ²³ מלך דור לנפת דור אחד מלך גויים לנילג' אחד ²⁴ מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד

13 ויושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתהokenה בא בתים והארץ נשאה הרבהה מאר לרשתה ² זאת הארץ הנשאהת כל גלילות הפלשתים וכל

הגנורי ³ מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה--לבנוני תהשש חמישת סדרי פלשדים העוזי והאשודרי האשקלוני הגנתי והעקרוני והעוים ⁴ מתיימן כל ארץ המכונן ומערה אשר לצדדים-עד אפקה עד נבול האמרי ⁵ והארץ הנבלית וכל הלבנון מזרחה השמש מבעל נד תחת הר חרמון-עד לבוא חמת ⁶ כל ישבי הארץ מן הלבנון עד מושפה מים כל צידנים-אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפליה לישראל בנחלתה כאשר צויתיך ⁷ ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלתה-لتשעת השבטים וחצי השבט המנשא ⁸ עמו הרואבני והגדי לקחו נחלתם-אשר נתן להם משה משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבר יהוה ⁹ מעורער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מירבא-עד דיבון ¹⁰ וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשbon-עד נבול בני עמון ובנילען ונבול הנשרוי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן-עד סלכה ¹² כל מלכות עוג בבשן אשר מלך בעשורות ובادرעי הוא נשאר מיותר הרפאים ויכם משה וירשם ¹³ ולא הורישו בני ישראל את הנשרוי ואת המעתה יושב גשור ומעכת בקרבת ישראל עד היום הזה ¹⁴ רק לשפט הלווי לאנתן נחלת אש יהוה אלהי ישראל הו נחלתו כאשר דבר לו ¹⁵ ייתן משה למטה בני ראובן למשפחתם ¹⁶ יהיו להם עריה אשר במישר דיבון ובמota בעל ובית בעל מעון ¹⁸ ויוחזה וקדמת ומפעת ¹⁹ וקוריותם ושבמה וצרת השחר בהר העמק ²⁰ ובית בעור ואשדות הפסנה ובית היישנות ²¹ וכל ערי המישר וכל מלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשbon אשר הכה משה אותו ואת נשאי מדין את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע נסיכי סיחון ישבי הארץ ²² ואת בלעם בן בעור הקוסם-הרנו בני ישראל בחרב אל חללייהם ²³ יהיו נבול בני ראובן-הירדן ונבול זאת נחלת בני ראובן למשפחות הערים והצריחון ²⁴ ייתן משה למטה נד לבני נד למשפחתם ²⁵ יהיו להם הנילג'-יעור וכל ערי הנילען וחצי ארץ בני עמון עד ערעור אשר

וְעַד פָנֵי רַבָּה ²⁶ וּמִחְשָׁבֹון עַד רַמֶת הַמַּצְפָּה וּבְטַנִים
וּמִמְחַנִּים עַד גַּבֵּל לְדִבָּר ²⁷ וּבְעֵמֶק בֵּית הַרְם וּבֵית
נָמָרָה וְסֻכּוֹת וְצָפוֹן יִתְר מִמְלְכוֹת סִיחָן מֶלֶךְ חַשְׁבוֹן
הַיְרָדֵן וּגְבֵל--עַד קַצְחָיִם כָּנְרָת עַבְר הַיְרָדֵן מַוְרָחָה ²⁸
זֹאת נָחֲלָת בְּנֵי נֵד לְמִשְׁפָּחוֹת הָעָרִים וְחַצְרִיהם ²⁹ וַיַּתֵּן
מָשָׁה לְחַצְיִ שְׁבַט מִנְשָׁה וַיַּהַי לְחַצְיִ מִתְהָ בְּנֵי מִנְשָׁה-
לְמִשְׁפָּחוֹת ³⁰ וַיַּהַי גְּבָלָם מִמְחַנִּים כָּל הַבָּשָׂן כָּל
מִמְלְכוֹת עָגָן מֶלֶךְ הַבָּשָׂן וְכָל חָותָא יָאִיר אֲשֶׁר בַּבָּשָׂן-
שָׁשִׁים עִיר ³¹ וְחַצְיִ הַגְּלָעֵד וְעַשְׁתָּרוֹת וְאַדְרָעֵי עַרְעֵי
מִמְלְכוֹת עָגָן בַּבָּשָׂן לְבָנֵי מְכִיר בֶּן מִנְשָׁה לְחַצְיִ בְּנֵי
מִכִּיר לְמִשְׁפָּחוֹת ³² אֲלָה אֲשֶׁר נָחַל מָשָׁה בְּעָרְבּוֹת
מוֹאָב מַעֲבָר לִיְרָדֵן יְרִיחָוּ מוֹרָחָה ³³ וּלְשְׁבַט הַלוּוּי--
לְאַנְתָּן מָשָׁה נָחֲלָה יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל הוּא נָחֲלָת
כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהּ

15 וַיְהִי הַגּוֹרֵל לִמְתָה בְּנֵי יְהוּדָה--לְמִשְׁפָּחוֹת אֶל
גְּבֻל אֲדוֹם מִדְבָּר צָן נְגַבָּה מִקְצָה תִּימְן ² וַיַּהַי לָהּ
גְּבֻל נְגַב מִקְצָה יִם הַמֶּלֶךְ מִן הַלְשׁוֹן הַפָּנָה נְגַב ³
וַיֵּצֵא אֶל מִנְבָּה לְמַעַלָה עֲקָרְבִּים וַיַּעֲבֵר צְנָה וַעֲלָה מִנְבָּה
לְקַדְשָׁ בְּרָנָע וַיַּעֲבֵר חַצְרוֹן וַעֲלָה אֲדָרָה וַיַּסֵּב הַקְּרָעָה
וַיַּעֲבֵר עַצְמָנוֹה וַיֵּצֵא נְחַל מִצְרָיָם וַיַּהַי (וְהִי) הַצָּאוֹת
הַגְּבֻל מִנָּה זוּ יִהְיָה לְכֶם גְּבֻל נְגַב ⁵ וְגְבֻל קָרְמָה יִם
הַמֶּלֶךְ עַד קַצְחָה הַיְרָדֵן ⁶ וְגְבֻל לְפָאַת צְפּוֹנָה מִלְשׁוֹן
הַיּוֹם מִקְצָה הַיְרָדֵן ⁶ וְעַלְהָגְבֻול בֵּית חַנְלָה וַיַּעֲבֵר
מִצְפָּן בֵּית הַעֲרָבָה וַעֲלָה הַגְּבֻל אֶבֶן בְּהַן בְּן רָאוּבָן
וַעֲלָה הַגְּבֻל דְּבָרָה מַעֲמָק עַכּוֹר וַצְפּוֹנָה פְנָה אֶל
הַגְּלָנָל אֲשֶׁר נִכְחָה לְמַעַלָה אֲדָמִים אֲשֶׁר מִנְבָּה לְנָחָל
וַיַּעֲבֵר הַגְּבֻל אֶל מַי עַיְן שָׁמֶשׁ וַיַּהַי תְּצַאתְיוֹ אֶל עַיְן
רֶגֶל ⁸ וַעֲלָה הַגְּבֻל נֵי בֵן הַנֵּם אֶל כַּתֵּף הַיּוֹבָסִי מִנְבָּה--
הַיְאִוּשָׁלָם וַעֲלָה הַגְּבֻל אֶל דָּרָשָׁה אֲשֶׁר עַל פְנֵי
נֵי הַנֵּם יִמְהָא אֲשֶׁר בַּקְצָה עַמְקָה מִקְרָאִים צְפּוֹנָה ⁹ וְתַאֲדָר
הַגְּבֻל מִרְאֵשׁ הַהָר אֶל מַעַיְן מִי נְפָתָח וַיֵּצֵא אֶל עַרְעִי
הָר עֲפָרָן וְתַאֲרֵגְבֻול יִמְהָא בַּעַלְה הַיָּא קָרִיטִי יְעָרִים ¹⁰
וַסְּבָבָה הַגְּבֻל מִבְעָלָה יִמְהָא הַר שְׁעִיר וַיַּרְדֵּב בֵּית שְׁמַשׁ וַיַּעֲבֵר
הַר יְעָרִים מִצְפּוֹנָה הַיָּא כְּסָלוֹן וַיַּרְדֵּב בֵּית שְׁמַשׁ וַיַּעֲבֵר
תִּמְנָה ¹¹ וַיֵּצֵא הַגְּבֻל אֶל כַּתֵּף עַקְרָון צְפּוֹנָה וְתַאֲרֵגְבֻול
הַגְּבֻל שְׁכְרָוָנה וַיַּעֲבֵר הַר הַבָּעֵלָה וַיֵּצֵא יְבָנָל וַיַּהַי
חַצְאֹתָה הַגְּבֻל יִמְהָא ¹² וְגְבֻל יִם הַיּוֹמָה הַגְּדֹלָה וְגְבֻל
זָה גְּבֻל בְּנֵי יְהוּדָה סְבִיב--לְמִשְׁפָּחוֹת ¹³ וְלְכָלְבָן
יִפְנֵה נָתַן חָלֵק בְּתוֹךְ בְּנֵי יְהוּדָה אֶל פִי יְהוָה לְיַהּוֹשָׁעַ--
אֶת קָרִיט אֶרְבָּע אֲבִי הַעֲנָק הַיָּא חַבְרָון ¹⁴ וַיַּרְשֵׁ מִשְׁמָ

עַל פָנֵי רַבָּה ²⁶ וּמִחְשָׁבֹון עַד רַמֶת הַמַּצְפָּה וּבְטַנִים
וּמִמְחַנִּים עַד גַּבֵּל לְדִבָּר ²⁷ וּבְעֵמֶק בֵּית הַרְם וּבֵית
נָמָרָה וְסֻכּוֹת וְצָפוֹן יִתְר מִמְלְכוֹת סִיחָן מֶלֶךְ חַשְׁבוֹן
הַיְרָדֵן וּגְבֵל--עַד קַצְחָיִם כָּנְרָת עַבְר הַיְרָדֵן מַוְרָחָה ²⁸ וַיַּתֵּן
מָשָׁה לְחַצְיִ שְׁבַט מִנְשָׁה וַיַּהַי לְחַצְיִ מִתְהָ בְּנֵי מִנְשָׁה-
לְמִשְׁפָּחוֹת ³⁰ וַיַּהַי גְּבָלָם מִמְחַנִּים כָּל הַבָּשָׂן כָּל
מִמְלְכוֹת עָגָן מֶלֶךְ הַבָּשָׂן וְכָל חָותָא יָאִיר אֲשֶׁר בַּבָּשָׂן-
שָׁשִׁים עִיר ³¹ וְחַצְיִ הַגְּלָעֵד וְעַשְׁתָּרוֹת וְאַדְרָעֵי עַרְעֵי
מִמְלְכוֹת עָגָן בַּבָּשָׂן לְבָנֵי מְכִיר בֶּן מִנְשָׁה לְחַצְיִ בְּנֵי
מִכִּיר לְמִשְׁפָּחוֹת ³² אֲלָה אֲשֶׁר נָחַל מָשָׁה בְּעָרְבּוֹת
מוֹאָב מַעֲבָר לִיְרָדֵן יְרִיחָוּ מוֹרָחָה ³³ וּלְשְׁבַט הַלוּוּי--
לְאַנְתָּן מָשָׁה נָחֲלָה יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל הוּא נָחֲלָת
14 וְאֲלָה אֲשֶׁר נָחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּרָץ כְּנָעָן--אֲשֶׁר
נָחָלוּ אָוָתָם אֶלְעֹז הַכֹּהֵן וַיַּהַשְׁעֵג בֵן נָנוֹן וּרְאֵשִׁי אֲבוֹת
הַמְּטוֹת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל ² בְּגָנוֹרָל נָחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר צָהָה יְהוָה
בַּיּוֹם מִשְׁשָׁה לְתַשְׁעַת הַמְּטוֹת וְחַצְיִ הַמְּטוֹת ³ כִּי נָתַן מָשָׁה
נָחֲלָת שְׁנִי הַמְּטוֹת וְחַצְיִ הַמְּטוֹת מַעֲבָר לִיְרָדֵן וְלְלוּוּי-
לְאַנְתָּן נָחֲלָה בְּתוֹכָם ⁴ כִּי הִיוֹ בְּנֵי יוֹסֵף שְׁנִי מְטוֹת
מִנְשָׁה וְאֲפָרִים וְלֹא נָתַנוּ חָלֵק לְלוּוּי בָּרָץ אֲמִם ⁵ כַּאֲשֶׁר
עֲרָדִים לְשִׁבְתָּם וְמִגְּרָשִׁים לְמִקְנִיהם וּלְקָנִים ⁶ כַּאֲשֶׁר
צָהָה יְהוָה אֶת מָשָׁה כִּן עָשָׂו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיַחֲלִקוּ אֶת
הָרָץ ⁶ וּיְגַנְשׁוּ בְּנֵי יְהוּדָה אֶל יַהְוֹשָׁעָ בְּנֶלְגָּל וַיֹּאמֶר
אֶלְיוֹ כָּלֵב בֶּן יִפְנָה הַקְּנִי אֶת הַדָּעַת אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר
דָּבַר יְהוָה אֶל מָשָׁה אֲשֶׁר אִישָׁ הָלָהִים עַל אֲדֹתִי וְעַל
אֲדוֹתִיךְ--בְּקַדְשָׁ בְּרָנָע ⁷ בֶּן אֶרְבָּעִים שָׁנָה אֲנָכִי בְּשַׁלָּח
מָשָׁה עַבְד יְהוָה אֲתִי מִקְדָּש בְּרָנָע--לְרָגְלָתָה אֶת הָרָץ
וְאַשְׁבֵּעַ אֶת הָרָץ כַּאֲשֶׁר עַמְּלָה ⁸ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר עַל
עַמִּי הַמְּסִיוֹ אֶת לְבֵב הָעָם וְאַנְכִי מִלְּאָתִי אֶת הָרָץ
אֶלְהִי ⁹ וַיַּשְׁבַּע מָשָׁה בַּיּוֹם הַהוּא לְאָמֵר אֶלְאַת הָרָץ
אֲשֶׁר דָּרְכָה רֶגֶל בָּה לְךָ תַּהֲיָה נָחֲלָה וְלְבָנִיךְ עַד
עוֹלָם כִּי מִלְּאָתִי אֶת הַדָּבָר יְהוָה אֶלְהִי ¹⁰ וְעַתָּה הַנְּהָה הַחַיָּה
יְהוָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲלִמְלָאִי אֶת הַדָּבָר
דָּבָר יְהוָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲלִמְלָאִי אֶת הַדָּבָר
בְּמִדְבָּר וְעַתָּה הַנָּה אֲנָכִי הַיּוֹם בְּנֵי חַבְרָון ¹⁴ וַיַּרְשֵׁ מִשְׁמָ

ובית ענות ואלהן ערדים שש וחצרים⁶⁰ קריית בעל
היא קריית יערדים-וחדרבה ערדים שדים וחצרים⁶¹
במדבר-בית הערבה מדין וסכה⁶² והנבען ועיר
המלח ועין גדי ערדים לא יוכלו (יכלו) בני יהודה להורשים
ושבי ירושלים לא יוכלו (יכלו) בני יהודה להורשים
ושיבי היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה

16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן וירחו למי יריחו
מורחה המדבר עליה מיריחו בהר-בית אל² ויצא
mbith אל לוזה ו עבר אל נבול הארכי עטרות³ וירד
ימה אל נבול היפלטי עד נבול בית חורן תחתון-
עד נזר והוא תצאתוימה⁴ וינחלו בני יוסף מנשה
ואפרים⁵ ויהי נבול בני אפרים למשפחתם ויהי נבול
נחלתם מורחה עטרות אדר עד בית חורן עליון⁶
ויצא הנבול הימה המכמתת מצפון ונסב הנבול
מורחה תאגת שללה ו עבר אותו ממזרח ינוחה⁷ וירד
מינווה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא היידן⁸
מהפהו ילק הנבולימה נחלה קנה והיו תצאתו הימה
זאת נחלת מטה בני אפרים-למשפחתם⁹ והערים
המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה-כל
הערים וחצרים¹⁰ ולא הורישו את הכנעני היישב
בגור ו ישב הכנעני בקרבת אפרים עד היום הזה ויהי
למס עבד

17 ויהי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף-
למכיר בכור מנשה אבי הנגיד כי הוא היה איש
מלחמה ויהי לו הנגיד והבשן² ויהי לבני מנשה
הנותרים למשפחתם-לבני אביער ולבני חלק ולבני
אשרייל ולבני שםם ולבני חפר ולבני שמידע אלה
בני מנשה בן יוסף הזכרים-למשפחתם³ ולצלפחד
בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנימ-
כי אם בנות ואלה שמות בנותיו-מחלה ונעה חנלה
מלכה ותרצה⁴ ותקרבה לפני אלעזר הכהן ולפני
יהושע בן נון ולפני הנסיכאים לאמר יהוה צוה את
משה לחת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי
יהוה נחלה בתוך אחינו אביהם⁵ ויפלו חבליהם מנשה
שרה-לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן

כלב את שלושה בני הענק-את שני ואת אחימן ואת
תלמידי ילידי הענק¹⁵ ויעיל ממש אל ישבו דבר ושם
דבר לפנים קריית ספר¹⁶ ויאמר כלב אשר יכה את
קריית ספר ולכדה-ונתתי לו את עכסה בתו לאשה¹⁷
וילכדה עתניאל בן קני אחיו כלב ויתן לו את עכסה
בתו לאשה¹⁸ ויהי בבואה ותסיתתו לשאול מאת
אביה שרה ותזכה מעל החמור ויאמר לה כלב מה
לך¹⁹ ותאמר תנאה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני
ונתתה לי נחלת מים ויתן לה את נחלת עליות ואת נחלת
תחתונות²⁰ זאת נחלת מטה בני יהודה אל נבול
ויהיו הערים מקצתה למטה בני יהודה אל נבול
אדום בנגב-קבצאל ועדר וינור²² וקינה ודימונה
ועדרעה²³ וקדש וחצור ויתן²⁴ זיף וטלים ובכליות²⁵
וחצר חדרתה וקריות ה策רין היא החצור²⁶ אכם ושמע
ומולדת²⁷ וחצר גדרה וחשמון ובית פלט²⁸ וחצר
שועל וברא שבע ובויזותה²⁹ בעלה ועיים ועצם³⁰
אלתולד וכסיל וחרמה³¹ וצקלג ומדמנה ונסנה³²
ולבאות ושלחים ועין ורמן כל ערים עשרים ותשע
וחצרים³³ בשפלת-אסתאול וצדרעה ואשנה³⁴ וzonoh
ועין ננים תפוח והעינים³⁵ ירמות ועדלים שוכת ועזה
ושערם ועדיתים והגדירה וגדרתים ערים ארבע
עשרה וחצרים³⁷ צנן וחרשה ומגדל גד³⁸ ודלען
ומצפה ויקתאל³⁹ לכיש ובצתת וענלו⁴⁰ וככון
ולחמס וכתליש⁴¹ וגדרות בית דגון ונעמה ומקרה
ערם שיש עשרה וחצרים⁴² לבנה ועתר ועשן⁴³
ויפתח ואשנה ונ齊יב⁴⁴ וקעילה ואכזיב ומראהה ערם
תשע וחצרים⁴⁵ עקרון ובנתיה וחצירה⁴⁶ מעקרון
וימה כל אשר על יד אשוד וחצרים⁴⁷ אשדור
בנותיה וחצירה עזה בנותיה וחצירה-עד נחל מצרים
והרים הנבול (הנדול) וnable⁴⁸ ובהר-شمיר ויתיר
ושוכה⁴⁹ ורנה וקרית סנה היא דבר⁵⁰ וענן ואשתמה
וענים⁵¹ וגשן וחלן ונלה ערים אחת עשרה וחצרים⁵²
ארב ורומה ואשען⁵³ וינים (וינום) ובית תפוח
ואפקה⁵⁴ וחמתה וקרית ארבע היא חברון-וצייר
ערם תשע וחצרים⁵⁵ מעון כרמל זיף וויטה⁵⁶
ויזרעאל ויקדעם זנוח⁵⁷ התקין גבעה ותמנה ערם
עשר וחצרים⁵⁸ חלהול בית צור וגדור⁵⁹ ומערה

ובאותם אליו הנה וירתו לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו ז כי אין חלק ללוים בקרככם כי כהנת יהוה נחלתו ונוד ואובן וחצי שבת המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לך והתחלבו בארץ וכתבו אותה ושבו אליו ופה אשליך لكم גורל לפני יהוה בשלחה יילכו האנשים ויעברו בארץ יוכתבה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע על המנחה שלה וישלחם להם יהושע ירדה לבשלה לפני יהוה ויחלך שם יהושע הארץ לבני ישראל כמחלקתם וויעל גורל מטה בני בנימין-למשפחתם ויצא נבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף ז ויהי להם הנbold לפאת צפונה מן הירדן ועללה הנbold אל כתף יריחו מצפון ועללה בהר ימה והיה (והי) תצאתיו מרברה בית און ז ועבר משם הנbold לויה אל כתף לוזה נגב-חיא בית אל וירד הנbold עתרות אדר על נהר אשר מנבב לבית חרמון י ותאר הנbold ונסב לפאתם נגבמן ההר אשר על פניהם בית חרמון נגב והיה (והי) תצאתיו אל קריית בעל הייא קריית ערים עיר בני יהודה זאת פאתם י ופאט נגב מקצת קריית ערים ויצא הנbold ימה ויצא אל מעין מי נפתחו י וירד הנbold אל קצה ההר אשר על פניהם נון אשר בעמק רפאים צפונה וירד נון הנם אל כתף היבוסי נגב והירד עין הנל י ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדרים וירד eben בהן בן ראובן י ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבה י ו עבר הנbold אל כתף בית חנלה צפונה והיה (והי) תצאתיו (צאות) הנbold אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגב זה נבול נגב י וhirden יגבל אותו לפאת קדרמה זאת נחלת בני בנימין לגבולותה סביב-למשפחתם ז ויהי הערים למטה בני בנימין-למשפחותיהם יריחו ובית חנלה ועמק קצין י וביית הערבה וצمرם ובית אל והעומים והפרה ועפרה י וכפר העממי (העממי) והעפני וגבע ערים שניים עשרה וחצריהם נגבנון מנצח ז ותארם תכתבו את הארץ שבעה חלקים

יהושע

צידון רבה²⁹ ושב הנבול הרכמה ועד עיר מבוצר צר
 ושב הנבול חסה ויזרו (וודי) תצאיו הימה מהבל
 אכזיבה³⁰ ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים
 וחצריהן³¹ זאת נחלת מטה בני אשר--למשפחתם
 הערים האלה וחצריהן³² לבני נפתלי יצא הנורל
 הששי--לבני נפתלי למשפחתם³³ ויהי נבולם מחלף
 מאלוּן בצענים ואדרמי הנكب ויינאל--עד לקום ויהי
 תצאיו הירדן³⁴ ושב הנבול ימה אנות תבור ויצא
 שם חוקקה ופנעה בזבולון מנוג ובאשר פגע מים
 וביהודה הירדן מורה המשם³⁵ ועריו מבצר--הצדדים
 צר וחמת רקט וכנרת³⁶ ואדמה והרמה והצור³⁷
 וקדש ואדרעי ועין החור³⁸ ויראן ומנדל אל חרם
 ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן
 זאת נחלת מטה בני נפתלי--למשפחתם הערים
 וחצריהן⁴⁰ למטה בני דן למשפחתם יצא הנורל
 השבייע⁴¹ ויהי נבול נחלתם--צראעה ואשתאול ועיר
 שמש⁴² ושבילין ואילון ויתלה⁴³ ואילון ותמנתה
 ועקרון⁴⁴ ואלתקה ונבותון ובעלת⁴⁵ ויחד ובני ברק
 ונוה רמן⁴⁶ ומי הירקון והרkon עם הנבול מול יפו⁴⁷
 ויצא נבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם
 וילכדו אותה ויכו אותה לפוי חרב וירשו אותה וישבו
 בה ויקראו לשלם דן כשם דן אביהם⁴⁸ זאת נחלת
 מטה בני דן--למשפחתם הערים האלה וחצריהן⁴⁹
 ויכלו נחלה הארץ לנבותיה ויתנו בני ישראל
 נחלת ליהושע בן נון בתוכם⁵⁰ על פי יהוה נתנו לו
 את העיר אשר שאל--את תמנת סרה בהר אפרים
 ויבנה את העיר וישב בה⁵¹ אלה הנחלת אשר נחלו
 אלעזר הכהן והושע בנו נון וראש האבות למטה בני
 ישראל בנורל בשללה לפני יהוה--פתח אهل מועד
 ויכלו מחלוקת הארץ

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר² דבר אל בני
 ישראל לאמר לנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי
 אליכם ביד משה³ לנו שמה רוחח מכיה ונפש בשגונה
 בבליל דעת והוא לך למקלט מנאל הדם⁴ וכן אל
 אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר
 באוני זקנין העיר היהיא את דבריו ואספו אתו העירה
 וכובל משמאל²⁸ ועברן ורחב וחמון וקנה עד

ורכם וירפאל ותראל²⁸ וצלע האלף והיבוסי היא
 ירושלים גבעת קריות--ערים ארבע عشرה וחצריהן
 זאת נחלת בני בנימן למשפחתם

19 ויצא הנורל השני לבני שמעון--למטה בני שמעון
 למשפחתם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה
 2 ויהי להם בנחלתם--באאר שבע ושבע ומולדת³
 וחרץ שועל ובלה ועצם⁴ ואלתולד ובתול וחרמה⁵
 וצקלג' ובית המרכבות וחצריהן⁶ ובית לבאות
 ושרוון ערים שלש עשרה וחצריהן⁷ עין רימון ועתה
 סביבות הערים האלה עד בעלת באאר ראמת נגב
 זאת נחלת מטה בני שמעון--למשפחתם⁹ מהבל בני
 יהודה נחלת לבני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב
 מהם וניהלו בני שמעון בתוך נחלתם¹⁰ ויעל הנורל
 השלישי לבני זבולון למשפחתם ויהי נבול נחלתם עד
 שריד¹¹ ועלה נבולם לימה ומרעה ופנעה בדבשת
 ופנעה אל הנחל אשר על פנו יקנעם¹² ושב משריד
 קדרמה מורה המשם על נבול כסלת תבר ויצא אל
 הדרבת ועלה יפייע¹³ ושם עבר קדרמה מורה נתה
 חפר עתה קצין ויצא רמן המתאר הנהע¹⁴ ונסב אליו
 הנבול מצפון חנתן והיו תצאיו ני ופתח אל¹⁵ וקתה
 ונחל ושמرون וידאליה ובית לחם ערים שתים עשרה
 וחצריהן¹⁶ זאת נחלת בני זבולון למשפחותם--הערים
 האלה וחצריהן¹⁷ ליששכר--יצא הנורל הרביש
 לבני יששכר למשפחותם¹⁸ ויהוד נבולם--ירושלים
 והכסולות ושונם¹⁹ וחברים ושיאן ואנחרת²⁰ והרבית
 וקשיון ואבץ²¹ ורמות ועין גנים ועין חרדה ובית פצץ
 22 ופנעה הנובל בתבור ושהצומה (ושחצימה) ובית
 שמש והיו תצאות נבולם הירדן ערים שש עשרה
 וחצריהן²³ זאת נחלת מטה בני יששכר--למשפחתם
 הערים וחצריהן²⁴ יצא הנורל חמישי למטה בני
 אשר למשפחותם²⁵ ויהי נבולם--חלקת וחלי ובטן
 ואכשף²⁶ ואלמלך' ועמד ומשאל ופנעה בכרמל הימה
 ובשיחור לבנות²⁷ ושב מורה המשם בית דן ופנעה
 בזבולון ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא
 אל כבול משמאל²⁸ ועברן ורחב וחמון וקנה עד

אליהם ונתנו לו מקום וישב עמו ⁵ וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא ישנו את הרצה בידיו כי בבלדי דעת הכהן את רעהו ולא שנא הוא לו מתמולל שלהם ⁶ וישב בעיר ההייא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מותה הכהן הנדול אשר היה ביוםיהם ההם או ישב הרוצה ובא אל עירו ואל ביתו--אל העיר אשר נס שם ⁷ ויקדר את קדרה בNIL בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קדרית ארבע היא חברון בהר יהודה ⁸ מעבר לירדן ירידתו מורה נטה את בצר במדבר ממשר ממטה רואבן ואת ראמת בנויל ממטה גדר ואת גלון (גולן) בבשן ממטה מנשה ⁹ אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הנגר בתוכם לנוס שמה כל מכיה נשפ בשנה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה

21 ויגשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המתו לבני ישראל ² וידברו אליום בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביר משה לחת לנו ערים לשכט ומגשין להbamתו ³ ויתנו בני ישראל ללוים מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגשין ⁴ ויצא הנורל למשפחה הקתית וייה לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בניין בגורל--ערים שלש עשרה ⁵ ולבני קהת הנותרים ממשפחה ממטה אפרים וממטה דן וממץ ממטה מנשה בגורל--ערים עשר ⁶ ولבני נרשון ממשפחה ממטה יששכר וממטה אשׁר ⁷ ושלש עשרה ⁸ לבני מרדי למשפחה ממטה רואבן וממטה נד וממטה זבולון--ערים שתים עשרה ⁹ ויתנו מבני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מגשין ¹⁰ כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל ¹¹ וממטה בני יהודה וממטה בני שמעון--את הערים האלה אשר יקרא אותן בשם ¹⁰ וייה לבני אהרן ממשפחה הקתית מבני לוי כי להם היה הנורל ראשונה ¹¹ ויתנו להם את קדרית ארבע אבי הענק היא חברון-- בהר יהודה ואת מגשנה שכיבתיה ¹² ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפה באחוותו ¹³ ולבני

אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצה--את חברון ואת מגשנה ואת לבנה ואת מגשנה ¹⁴ ואת יתד ואת מגשנה ואת אשתמע ואת מגשנה ¹⁵ ואת חלן ואת מגשנה ואת דבר ואת מגשנה ¹⁶ ואת עין ואת מגשנה ואת יטה ואת מגשנה את בית שם ואת מגשנה ערבים תשע--מאות שני השבטים האלה ¹⁷ וממטה בניין את נבען ואת מגשנה את נבע ואת מגשנה ¹⁸ את ענות ואת מגשנה ואת עלמון ואת מגשנה ערבים ארבע ¹⁹ כל ערי בני אהרן הכהנים--שלש עשרה ערבים ומגשין ²⁰ ולמשפחות בני קהת הלוים הנוטרים מבני קהת וייחי ערי גורלם ממטה אפרים ²¹ ויתנו להם את עיר מקלט הרצה את שכם ואת מגשנה-- בהר אפרים ואת נור ואת מגשנה ²² ואת קבצים ואת מגשנה ואת בית חברון ואת מגשנה ערבים ארבע ²³ וממטה דן--את אלתקא ואת מגשנה את נבעון ואת מגשנה ²⁴ את אילון ואת מגשנה את נת רמנון ואת מגשנה ערבים ארבע ²⁵ וממחצית מטה מנשה--את תענך ואת מגשנה ואת נת רמנון ואת מגשנה ערבים שתים ²⁶ כל ערים עשר ומגשין למשפחות בני קהת הנוטרים ²⁷ ולבני נרשון ממשפחה הלוים--מחצית מטה מנשה את עיר מקלט הרצה את גלון (גולן) בבשן ואת מגשנה ואת בעשתרה ואת מגשנה ערבים שתים ²⁸ ואת מגשנה ישבך את קשין ואת מגשנה את דברת ואת מגשנה ²⁹ את ירמות ואת מגשנה את עין גנים ואת מגשנה ערבים ארבע ³⁰ וממטה אשר את משאל ואת מגשנה את עבדון ואת מגשנה ³¹ את חלקת ואת מגשנה ואת רחוב ואת מגשנה ערבים ארבע ³² וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצה את קדרה בגוליל ואת מגשנה ואת חמת דאר ואת מגשנה ואת קרתן ואת מגשנה ערבים שלש ³³ כל ערי הנרשוני למשפחהם-- מגשנה עיר שער ³⁴ ומגשין ³⁵ ולמשפחות בני מרדי שלש ערבה עיר ומגשין ³⁶ וממטה יקנעם ואת הלוים הנוטרים--מאות מטה זבולון את יקנעם ואת מגשנה את קרתת ואת מגשנה ³⁷ את דמנה ואת מגשנה את נהיל ואת מגשנה ערבים ארבע ³⁸ ונמטה נד את עיר מקלט הרצה את רמות בגולעד ואת מגשנה ואת מחנים ואת מגשנה את חשבון ואת מגשנה את יעוז ואת מגשנה כל ערבים ארבע ³⁹ כל הערים לבני

מרדי למשפחתם הנוטרים מממשפחות הלוים וכי
נורלים--עדורים שתים עשרה ³⁹ כל ערי הלוים בזוק
אחות בני ישראל--עדורים ארבעים ושמנה ומונשין ⁴⁰
תהיינה הערים האלה--עיר יהוה לישראל את כל
כן לכל הערים האלה ⁴¹ ויתון יהוה לישראל את כל
הארץ אשר נשבע תחת לאבותם וירשו ויישבו בה ⁴²
וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא
עמד איש בפניהם מכל איביהם--את כל איביהם נתן
יהוה בידם ⁴³ לא נפל דבר--מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא

22 אֹזֵיקְרָא יְהֹוּשָׁעַ לְרָאוּבִּנִי וְלֶגְדִּי וְלְחַצִּי מְתָה
מְנַשֶּׁה ² וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים--אַתָּם שִׁמְרָתָם אֶת כָּל אֲשֶׁר
צָוָה אֲתֶכְם מֹשֶׁה עַבְדֵי יהֹוָה וְתַשְׁמִעוּ בְּקוּלִי לְכָל
אֲשֶׁר צְוִיתִי אֲתֶכְם ³ לֹא עֹזְבָתֶם אֶת אֲחִיכֶם זֶה יָמִים
רַבִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְשִׁמְרָתָם--אֶת שִׁמְרָתָם מִצּוֹתִי יהֹוָה
אֱלֹהִיכֶם ⁴ וְעַתָּה הַנִּיחָה אֱלֹהִיכֶם לְאֲחִיכֶם כַּאֲשֶׁר
דָּבָר לְהֶם וְעַתָּה פָּנוּ וְלִכְוּ לְכָם לְאֲהָלֵיכֶם אֶל אֶרֶץ
אֲחֹתְכֶם אֲשֶׁר נָתַן לְכָם מֹשֶׁה עַבְדֵי יהֹוָה בְּעַבְרֵי הַיּוֹדֵן
⁵ רַק שְׁמָרוּ מָאֵד לְעֹשָׂת אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר צָוָה אֲתֶכְם מֹשֶׁה עַבְדֵי יהֹוָה לְאַהֲבָה אֶת יהֹוָה
אֱלֹהִיכֶם וְלִלְכָת בְּכָל דָּרְכֵיכֶם וְלִשְׁמָר מִצּוֹתָיו וְלִדְבְּקָה
בּוֹ וְלִעְבְּדוּ בְּכָל לְבָבְכֶם וּבְכָל נְפָשָׁכֶם ⁶ וַיַּכְרְכִּם
יְהֹוּשָׁעַ וַיְשַׁלַּחַם וַיְלִכְוּ אֶל אֲהָלֵיכֶם ⁷ וְלְחַצִּי שְׁבַט
הַמִּנְשָׁה נָתַן מֹשֶׁה בְּבִשְׁנָה וְלְחַצִּיו נָתַן יְהֹוּשָׁעַ עַם אֲחִיכֶם
מַעַבֵּר (בְּעַבְרֵ) הַיּוֹדֵן יְמָה וְנָמָס כִּי שְׁלָחָם יְהֹוּשָׁעַ אֶל
אֲהָלֵיכֶם--וַיַּכְרְכִּם ⁸ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאָמֵר בְּנָכִיס
רַבִּים שָׁבוּ אֶל אֲהָלֵיכֶם וּבְמִקְנָה רַב מָאֵד בְּכֶסֶף
וּבְזַהָב וּבְנְחַשָּׁת וּבְבָרוּל וּבְשְׁלֹמוֹת הַרְבָה מָאֵד חַלְקָן
שְׁלָל אֲיַבְיכֶם עַם אֲחִיכֶם ⁹ וַיִּשְׁבּוּ וַיְלִכְוּ בְּנֵי רָאוּבִן
וּבְנֵי נְדֵר וְחַצִּי שְׁבַט הַמִּנְשָׁה מִתְאַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁלָה
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנֻעַן--לִלְכָת אֶל אֶרֶץ הַגְּלָעֵד אֶל אֶרֶץ
אֲחֹותְכֶם אֲשֶׁר נָחַזְתָה עַל פִּי יהֹוָה בַּיד מֹשֶׁה ¹⁰ וַיַּכְרְכִּיאוּ
אֶל גְּלָלוֹת הַיּוֹדֵן אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנֻעַן וַיַּבְנּוּ בְּנֵי רָאוּבִן
וּבְנֵי נְדֵר וְחַצִּי שְׁבַט הַמִּנְשָׁה שֶׁמֹּזְבֵּחַ עַל הַיּוֹדֵן--
מֹזְבֵּחַ גְּדוֹלָה לִמְרָאה ¹¹ וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר הַנָּהָ
בְּנֵי רָאוּבִן וּבְנֵי נְדֵר וְחַצִּי שְׁבַט הַמִּנְשָׁה אֶת הַמֹּזְבֵּחַ

אֶל מוֹלֵד אָרֶץ כְּנֻעַן--אֶל גְּלָלוֹת הַיּוֹדֵן אֶל עַבְרֵ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ¹² וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְהָלְלָה כָּל עַדְתֵיכֶנִי
יִשְׂרָאֵל אֶל שְׁלָה לְעַלּוֹת עַלְיָהֶם לְצַבָּא ¹³ וַיִּשְׁלַחְתָּנוּ בְּנֵי
מְנַשֶּׁה--אֶל אֶרֶץ הַגְּלָעֵד אֶת פִּינְחָס בֶּן אַלְעֹזֶר הַכֹּהן
¹⁴ וַיַּעֲשֵׂה נְשָׁאִים עַמּוֹ-נְשִׂיא אֶחָד נְשִׂיא אֶחָד לְבֵית
אָבָל כָּל מִתְּהֻרְתָּה יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רָאֹבֶן וְאֶל בְּנֵי נְדֵר
לְאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל ¹⁵ וַיָּבֹאוּ אֶל בְּנֵי רָאוּבִן וְאֶל בְּנֵי נְדֵר
וְאֶל חַצִּי שְׁבַט מְנַשֶּׁה--אֶל אֶרֶץ הַגְּלָעֵד וַיֹּדְבְּרוּ אֶתְכֶם
לְאָמֵר ¹⁶ כַּה אָמְרוּ כָל עַדְתֵיכֶנִי הַמְּעַל הַזֶּה אֲשֶׁר
מַעֲלָתְכֶם בָּאֱלֹהִי יְהֹוָה לְשׁוֹב הַיּוֹם מַאֲחָרֵי יְהֹוָה--
בְּנֹתְכֶם לְכָם מַזְכֵה לְמַרְדְּכֵם הַיּוֹם בִּיהֹוָה ¹⁷ הַמְּעַט
לְנוּ אֶת עַזְוֹן פָּעוֹר אֲשֶׁר לְאַתְּהָרְנוּ מִמְּנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
וַיְהִי הַגָּנְפָה בְּעַדְתֵיכֶנִי יְהֹוָה ¹⁸ וְאַתָּם תָּשִׁבְנָה בְּיִהְוָה
וְיִהְוָה וְדֹווֹת אֶתְכֶם תְּמִרְדּוּ הַיּוֹם הַזֶּה וְמַהְרָה
עַדְתֵיכֶנִי יִקְצַּפְתָּה קְצַּפְתָּה וְהַזָּה אֲשֶׁר לְאַתָּה
עַבְרָוּ לְכָם אֶל אֶרֶץ אֲחֹתְכֶם וְבִיהְוָה אֶל תְּמִרְדּוּ וְאַתָּנוּ אֶל
יִהְוָה וְהַאֲחֹזָה בְּתַחְנוּנוּ וְבִיהְוָה אֶל תְּמִרְדּוּ
תְּמִרְדּוּ בְּבִנְתְּכֶם לְכָם מַזְכֵה מַבְלָעֵדִי מַזְכֵה יְהֹוָה
אַלְהִינוּ ²⁰ הַלְוָא עַכְןִ בְּנֵי זֶרֶח מַעַל בְּחָרֶם וְעַל כָּל
עַדְתֵיכֶנִי הַיְהָה קְצַּפְתָּה קְצַּפְתָּה וְהַזָּה אֲשֶׁר לְאַתָּה
וַיַּעֲנוּ בְּנֵי רָאוּבִן וּבְנֵי נְדֵר וְחַצִּי שְׁבַט הַמִּנְשָׁה וַיֹּדְבְּרוּ
אֶת רָאשֵׁי אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל ²² אֶל אֲלֹהִים יְהֹוָה אֶל אֱלֹהִים
יִהְוָה הַזָּה יְדָעָה יִשְׂרָאֵל הַזָּה יְדָעָה אֶל בְּמַרְדּוֹן
בִּיהְוָה אֶל תְּשִׁיעָנוּ הַיּוֹם הַזֶּה ²³ לְבִנּוֹת לְנוּ מַזְכֵה
לְשׁוֹב מַאֲחָרֵי יְהֹוָה וְאֶת הַעֲלוֹת עַלְיוֹן עַלְוָה וְמִנְחָה
וְאֶת לְעֹשָׂת עַלְיוֹן וְבְחוֹזֶק שְׁלֹמִים--יְהֹוָה הַזֶּה יְבָקֵשׁ ²⁴
וְאֶם לְאֶמְגָנָה מִדְבָּר עַשְׁנָנוּ אֶת זֹאת לְאָמֵר מַהְרָה
אַמְרָנוּ בְּנֵיכֶם לְבִנְיָנוּ לְאָמַר מִהְהָא לְכָם וְלִיהְוָה אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל ²⁵ וּגְבוּל נָתַן יְהֹוָה בְּינָנוּ וּבְינִיכֶם בְּנֵי רָאוּבִן
וּבְנֵי נְדֵר אֶת הַיּוֹדֵן--אַיִן לְכָם חָלֵק בִּיהְוָה וְהַשְׁבִּיתוֹ
בְּנֵיכֶם אֶת בְּנִינוּ לְבָלְתִי יְרָא אֶת יְהֹוָה ²⁶ וְנוֹאָמֵר--
נָעַשָּׂה נָא לְנוּ לְבִנּוֹת אֶת הַמַּזְכֵה לְאַלְעֹזֶר וְלֹא יְזַבֵּח
כִּי עד הַזָּה בְּינָנוּ וּבְנִיכֶם וּבֵין דָרְוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ ²⁷
לְעַבְדָת יְהֹוָה לְפָנָיו בְּעַלְוֹתֵינוּ וּבְזָבוֹחֵינוּ
וּבְשָׁלְמֵינוּ וְלֹא יִאָמְרֵנוּ בְּנֵיכֶם מַהְרָה לְבִנְיָנוּ אַיִן לְכָם
חָלֵק בִּיהְוָה ²⁸ וְנוֹאָמֵר--וְהַיְהָ כִּי יִאָמְרֵנוּ אַלְיָנוּ וְאֶל

ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם בונשמרתם מאד לנפשיכם לאהבה את יהוה אלהיכם ¹² כי אם שוב תשובו ודקתם ביתר הנינים האלה הנשארים האלה אתכם והתחננתם בהם ובאתם בהם והם בכם ¹³ ידוע תדע כי לא יוסף יהוה אלהיכם להוריש את הנינים האלה מלפניכם והוא לכם לפוח ולמוקש ולשפט בצדיכם ולצנינם בעיניכם עד אבדכם מעלה האדמה הטובה הזאת אשר נתן لكم יהוה אלהיכם ¹⁴ והנה אני הולך היום בדרך כל הארץ ידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם-הכל באו لكم לא נפל ממוני דבר אחד ¹⁵ והיה כאשר בא עלייכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יכיא יהוה עליהם כל הדבר הרע-עד השמיינו אותן מעל עלייכם את כל הדבר הרע-עד השמיינו אותן מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן لكم יהוה אלהיכם ¹⁶ בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוותם להם- וחורה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעלה הארץ הטובה אשר נתן لكم

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזכני ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלים ² ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר נהר ישבו אבותיכם מעולם רחבה אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים ³ וחק את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולץ אותו בכל ארץ נגען וארב (וארבה) את זרענו ואתן לו את יצחק ⁴ ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הרכשieur לרשותו ויעקב ובניו ירדנו מצרים ⁵ ואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשתי בקרבו ואחר הוצאתי אתכם ⁶ ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבוא הימה וירדף מצרים אהדי אבותיכם ברוכב ובפרושים-ים סוף ⁷ ויצעקו אל יהוה וישם מאפל בינויכם ובין המצריים ויבא עלו את הים ויכסחו ותראניה עיניים את אשר עשיתו למצרים ותשבו במדבר ימים רבים ⁸ ואבאה לא עמד איש בפניכם עד היום הזה ¹⁰ איש אחד מכם דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעלה ולא לזבח-כי עד זה באינו וביניכם ²⁹ חילילה לנו ממן לмерד ביהוה ולשוב היום מאחריו יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח- מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משבנו ³⁰ וישמע פינחס הכהן ונשי אי העדרה וראשי אלפי ישראל אשר אותו את הדברים אשר דברו בני רואון ובני נד ובני מנשה וויטב בעיניהם ³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני רואון ואל בני נד ואל בני מנשה היום ידענו כי בחוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המעל הזה או הצלתם את בני ישראל-מיד יהוה ³² ווישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני רואון ומאות בני נד מארץ הנלעד אל ארץ כנען-אל בני ישראל ושבו אתם דבר ³³ וויטב הדבר בעני בני ישראל ויברכו אלהם בני ישראל ולא אמרו לעלה עליהם לצבאתה את הארץ אשר בני רואון ובני נד למזבח כי נד ישבים בה ³⁴ ויקראו בני רואון ובני נד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלים

23 וכי מימים רבים אחרי אשר הנית יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויחושע זקן בא בימים ² ויקרא יהושע לכל ישראל-לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם- אני זקנתי באתי ביום ³ ואתם ראיותם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הנינים האלה-מן פניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם ⁴ ראו הפלתי לכם את הנינים הנשארים האלה בנהלה- לשפטיכם מן הירדן וכל הנינים אשר הכרתו והם הנadol מבוא המשמש ⁵ ויהוה אלהיכם הוא יהדרם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירושתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם ⁶ וחזקתם מادر- לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבתתי سور ממני ימין ושמאול ⁷ לבתתי בא בנויים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיכם לא תוכירו ולא תשבעו ולא תעבידם ולא תשחחו להם ⁸ כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה ⁹ ווירש יהוה מפניכם נום נדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה ¹⁰ איש אחד מכם

(ואבא) אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותורשו את הארץ ואשמידים מפניכם ²⁶ ויקם בלק בן צפורה מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור-²⁷ לקל אתכם ²⁸ ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידך ²⁹ ווועתרו את הירדן ותבואו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכני והחתי והגנוני החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם ³⁰ ואשלח לפניכם את הצרעה ותונרש ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכני והחתי והגנוני החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם ³¹ ואשלח לפניכם את הצרעה ותונרש להר געש ³² ווועדר ישראאל את יהוה כל ימי יהושע לנחלתו בתמונת סרה אשר בהר אפרים מצפון וכלי ימי הוקנים אשר הארכו ימים אחריו יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל ³³ ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלוקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אביו שכם במאה קשיטה והוא לובנו לבנו יוסף לנהלה ³⁴ ואלעזר בן אהרן מות ויקברו אותו בנכעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים

בעבר (מעבר) הנهر ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצות ואנכי ובירתי נعبد את יהוה ³⁵ ויען העם ויאמר חיללה לנו מעוז את יהוה-על עבר אליהם אחרים ³⁶ כי יהוה אלהינו הוא המעלה אנתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעיניינו את האות הגדולה האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הילכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבתם ³⁷ ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ-מן פנינו גם אנחנו נعبد את יהוה כי הוא אלהינו ³⁸ ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבר את יהוה-כי אלהים קדשים הוא אל קנו הוא לא ליא ישא לפשעכם ולחתאותיכם ³⁹ כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחריו אשר היטיב לכם ⁴⁰ ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי נعبد ⁴¹ ויאמר יהושע אל העם אל יהושע לא כי את יהוה אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים ⁴² ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבתם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל ⁴³ ויאמר העם אל יהושע את יהוה אלהינו עבר ובקול נשמע ⁴⁴ ויכרת יהושע ברית עם ביום ההוא יישם לו חוק ומשפט

לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה ²² ויעלו בית יוסף נם חם בית אל ויודה עם ²³ וויתרו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לו ²⁴ ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא אתה מבוא העיר ועשינו עמק חסר ²⁵ ויראמ את מבוא העיר ויכו את העיר לפִי חרב ואת האיש ואת כל משפחותו שלחו ²⁶ וילך האיש ארץ החתים ובין עיר ויקרא שמה לו--הוא שמה עד היום זה ²⁷ ולא הוריש מנסה את בית שאן ואת בנויותה ואת הענק ואת בנויותה ואת יושב (*יושבי*) דר ואות בנויותה ואת יושבי בלבעם ואת בנויותה ואת יושבי מנדו ואת בנויותה וויאל הכנען לשכנת הארץ הזאת ²⁸ ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנען למס והוריש לא הורישו ²⁹ ואפרים לא הוריש את הכנען היושב בנורו וושב הכנען בקרבו בוגר ³⁰ זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהיל וושב הכנען בקרבו ויהיו למס ³¹ אשר לא הוריש את ישב עכו ואת ישב צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחוב ³² וישב האשורי בקרבת הכנען ישב הארץ כי לא הורישו ³³ נפתלי לא הוריש את ישב בית שמש ואת ישב בית ענט וישב בקרבת הכנען ישב הארץ וישבי בית שמש ובית ענט היו להם למס ³⁴ וילחצו האמרי את בני דן החרה כי לא נתנו לדחת לעמק ³⁵ וויאל האמרי לשכנת בהר חרס באילון וכשלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס ³⁶ ונוביל האמרי מעלה עקרבים--מהסלע ומעלה

2 ויעל מלאך יהוה מן הנגלג' אל הבכום ויאמר עליה אתם מצרים ואביה אתם אל הארץ אשר נשבעתי לאביכם ואמר לא אפר בריתיכי אתם לעולם ² ואתם לא תחרתו ברית לישב הארץ זאת--מזבחותיהם תחצון ולא שמעתם בקול מה זאת עשיהם ³ וגם אמרתי לא אנגרש אותם מפניכם והיו לכם לזרם ואלהיהם יהיו לכם לモחק ⁴ ויהי דבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו ⁵ ויקראו שם המקומ ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה ⁶ וישראל יהושע את העם

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנען מתחלה להלחם בו ² ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתני את הארץ ³ ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אליו בנדרי ונלחמה בכנען והלכתי נס אניatak בגורלך וילך אותו שמעון ⁴ ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנען והפרזי בידם ויכום בזוק עשרה אלפיים איש ⁵ וימצא את אדני בזוק בזוק וילחמו בו ויכו את הכנען את הפרזי ⁶ וניס אדני בזוק וירדף אחריו ויאחו אותו--ויקצטו את בהנות ידי ורגליו ⁷ ויאמר אדני בזוק שבעים מלכים רושלים וימת שם ⁸ וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוח לפִי חרב ואת העיר שלחו באש ⁹ ואחר ירדנו בני יהודה להלחם בכנען--וישב ההר והנגב והשפלה ¹⁰ וילך יהודה אל הכנען היושב בחברון ושם חברון לפנים קריית ארבע ויכו את שני ואת אחימן ואת תלמי ¹¹ וילך ממש אל ישבוי דבר ושם דבר לפנים קריית ספר ¹² ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה--ונתני לו את עכסה בתה לאשה ¹³ וילכדה עתיאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממננו ויתן לו את עכסה בתו לאשה ¹⁴ ויהיו בבואה וטסתו לשאל מאת אביה השדה והצנה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ¹⁵ וatom לו הבה לי ברכח כי ארץ הנגב נתני נתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלתה עלית ואת גלתה תחתית ¹⁶ ובני קני חתן משה על מעיר התמירים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב עריד וילך וישב את העם ¹⁷ וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנען ישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמלה ¹⁸ וילכד יהודה את עזה ואת נבולה ואת אשקלון ואת נבולה ואת עקרון ואת נבולה ¹⁹ ויהי יהוה את יהודה וירש את החר כיו לא להוריש את ישב העמק כי רכב ברזל להם ²⁰ ויתנו לכלב אה חברון כאשר דבר משה ווירש שם את שלשה בני הענק ²¹ ואת היבוסי ישב ירושלם

למן דעת דורות בני ישראל ללימודם מלחמה-ך. וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשות הארץ ⁷ ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי חזקיה אשר ליהוה נחלה הנדרש אשר עשה לישראל ⁸ וימת יהושע בן נון עבר יהוה בן מאה ועשר שנים ⁹ ויקברו אותו בנבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש ¹⁰ ונם כל הדור ההוא נאכפו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה ונם את המעשה אשר עשה לישראל בו יעשו בני ישראל את הרע בעני יהוה יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מלאхи העמים אשר סביבותיהם ישתחוו להם ויכנסו את יהוה ¹¹ ויעזבו את יהוה ויעבדו לבعل ולעתרות ¹² ויהר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שפטים וירושו אותם ומכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמוד לפני אויביהם ¹³ בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בהם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד ¹⁴ ויקם יהוה שפטים וירושו מידי שסיהם ¹⁵ ונם אל שפטיהם לא שמעו- כי צנו אחרי אלהים אחרים ישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה- לא עשו כן ¹⁶ וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט והושיע מידי אויביהם כל ימי השפט כי ינחים יהוה מנתקתם מפני לחציהם ודרקיהם ¹⁷ והיה במוות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללבכת הפילו מעלהיהם ומדרכם הקשה ¹⁸ ויהר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתוי אשר צויתו את אבותם ולא שמעו לכולי ¹⁹ נם אני לא אוסף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת ²⁰ למן נסota בהם את ישראל השמריהם הם את דרך יהוה ללבכתם כאשר שמרו אבותם- אם לא ²¹ וינה יהוה את הגוים האלה לבליה הורייהם מהר ולא נתנם ביד יהושע

3 ואלה הגוים אשר דניהם יהוה לנסota בהם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען ²² רק

זבולון ואת נפתלי קדרה ויעל ברגלו עשרה אלף איש והעל עמו דברה יוחבר הקני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אילון בענין (בענינים) אשר את קדרה ¹² ויגדו לסייע א כי עלה ברק בן אביגעם הר תבור ¹³ ויעזק סיירה את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אותו מחרשת הגנים אל נחל קישון ¹⁴ ותאמר דבירה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיירה בידך - הלא יהוה יצא לפניו וירד ברק מתר תבור ושרת אלפים איש אחריו ¹⁵ וויהם יהוה את סיירה ואת כל הרכב ואת כל המהנה לפני חרב - לפניו ברק וירד סיירה מעל המרכבה ווינס ברגלו ¹⁶ וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המהנה עד חרש הגנים ויפל כל מהנה סיירה לפני חרב - לא נשאר עד אחד ¹⁷ ו הסיירה בסרגלו אל אליל יען אשת חבר הקני כי שלום בין יבין מלך חזור ובין בית חבר הקני ¹⁸ ותצא יען ל夸ראת סיירה ותאמר אליו סורה אדני סורה אל אל תירא ויסר אליה האלה ותוכהו בשםיכה ¹⁹ ותאמר

אליה השקני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו - ותוכהו ²⁰ ויאמר אליה עמד פתח האهل והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היישפה איש - ואמרת אין ²¹ ותתקיע על אשת חבר את יתד האهل ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת ותנה ברק רדף את סיירה ותצא יען ל夸ראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש יבא אליה - ותנה סיירה נפל מות והיתד ברקתו ²² ויכנע אליהם ביום ההוא את יבין מלך כנען לבני בני ישראל ²³ ותלך יד בני ישראל הוליך וקשה על יבין מלך כנען - עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען

5 ותש דברה וברק בן אביגעם ביום ההוא אמר ² בפרע פרעות בישראל בחתנרב עם ברכו יהוה ³ שמעו מלכים האינו רוגים אגוי ליהוה אני אשירה אומר ליהוה אלהי ישראל ⁴ יהוה בצתוך משעריך בצדך משדרה ארום הארץ רעשה נם שמיים נטפו נם עבים נטפו מים ⁵ הרים נולו מפני יהוה זה סיני - מפני

החלב بعد הלubb - כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשנה ²³ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו - ונעל ²⁴ והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיק הוא את רגליו בחדר המקרה ²⁵ ויחילו עד בוש והנה איןנו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדריהם נפל ארץ מטה ²⁶ ואhood נמלט עד התמהמתם והוא עבר את הפסילים וימלט השערתה ²⁷ ויהיו בכוואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם ²⁸ ויאמר אליהם רדפו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למועד ולא וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למועד ולא נתנו איש לעבר ²⁹ ויכו את מואב בעת ההיא כעתה אלפיים איש - כל שמן וכלי איש חיל ולא נמלט איש ³⁰ ותכנס מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמוני שנה ³¹ ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר ויושע נם

הו את ישראל

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ואחד מת ² וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצרו ושר צבאו סיירה והוא יושב בחרש הגנים ³ ויעזקון בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה ⁴ ודברה אשא נביאה אשת לפירות - היא שפיטה את ישראל בעת ההיא ⁵ והיא יושבת תחת תמר דברה בין הרמה ובין בית אל - בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט ⁶ ותשלח ותקרה לביק בן אביגעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אליו ישראל לך ונסכת בהר תבור ולקחת עמק עשר אלפיים איש מבני נפתלי ומבני זבלון ⁷ ומשתאי אליך אל נחל קישון את סיירה שר צבאיין ואת רכבו ואת המונו ונתתייו בירך ⁸ ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי וחלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך ⁹ ותאמר הלק אלך עמק אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך - כי ביד אשא ימבר יהוה את סיירה ותקם דברה ותלך עם ברק קדרה ¹⁰ ויעזק ברק את

שלל צבאים רכמה צבע רכמתים לצוاري שלל ³¹ כנ
 יאבדו כל איביך יהוה ואהבו כצאת דשmess בנהרתו
 ותשקט הארץ ארבעים שנה

6 ויעשו בני ישראל הרע בעני יהוה ויתنم יהוה
 ביד מדין שבע שנים ² ותעו יד מדין על ישראל
 מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר
 בהרים ואת המערות ואת המצודות ³ והיה אם זרע
 ישראל--עליה מדין ועמלק ובני קדם ועליו עליו ⁴
 ויחנו עליהם וישחוו את יבול הארץ עד בזק עזה
 ולא ישאירו מחייה בישראל ושה ושור וחמור ⁵ כי
 הם ומKENIM יعلו ואהילם יבאו (ובאו) כדי ארבה
 לרבותיהם ולגמליהם אין מספר ויבוא הארץ לשחתה
 וידיל ישראל מאד מפני מדין ויעזקו בני ישראל
 אל יהוה ⁷ ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על
 אדרות מדין ⁸ וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל
 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אני העליyi
 אתכם מצרים ואציא אתכם מבית עבדים ⁹ ואצל
 אתכם מיד מצרים ומיד כל לחיציכם ואנרגש אותם
 מפניכם ותחנה لكم את ארצם ¹⁰ ואמרה لكم אני
 יהוה אלהיכם-לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם
 ישבים בארץם ולא שמעתם בקולוי ¹¹ וויבא מלאך
 יהוה וישב תחת האלה אשר עברפה אשר ליואש
 אבי העזרי ונדרוון בנו חבט חטמים בנת להnis מפני
 מדין ¹² וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה ענק
 גבור הוויל ¹³ ויאמר אליו גדרוון כי אדני וישראל
 עמנו ולמה מצאנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר
 ספרו לנו אבותינו לאמר הלא מצרים העלנו יהוה
 ועתה נטשנו יהוה ויתנו בpcf מדין ¹⁴ ויפן אליו יהוה
 ויאמר לך בכח זה והושעת את ישראל מכפ מדין
 הלא שלחותיך ¹⁵ ויאמר אליו כי אדני במא אשיע את
 ישראל הנה אלף הדל במנשה ואני הצער בבית
 אבי ¹⁶ ויאמר אליו יהוה כי אתה ענק והכית את
 מדין כאיש אחד ¹⁷ ויאמר אליו אם נא מצאתי חן
 בעיניך ועשית לי אותן שאתה מדבר עמי ¹⁸ אל נא
 תמש מזה עד בא אליו והצאי את מנהתי והנחהתי
 לפניך ויאמר אני אשע עד שובך ¹⁹ ונדרוון בא ויעש

יהוה אלהי ישראל ⁶ ביום שמנור בן ענת ביום יעל
 חදלו אדרות והלci נזירות-ילכו אדרות עקלקלות
 וחרלו פרזון בישראל חදלו-עד שקממי דברה
 שקממי אם בישראל ⁸ יבחר אליהם חדשים או לחם
 שעירים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל
⁹ לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה
 רכבci ארגנות צחרות ישבי על מדין והלci על
 דרך--שייחו ¹¹ מוקול מהציצים בין משאבים שם יתנו
 צדקות יהוה צדקה פרזונו בישראל או ירדו לשעריהם
 עם יהוה ¹² עורי עורי דברה עורי דברי שיר
 קום ברק ושבה שביך בן אביגעם ¹³ או ירד שריד
 לאדרורים עם יהוה ירד ל' בנבורים ¹⁴ מני אפרים
 שרשם בעמלק אחדריך בנימין בעממי מני מכיר
 ירדו מהקקים ומזובלים משכים בשבט ספר ¹⁵ ושרי
 ביששכר עם דברה ווישכר בן ברק בעמק שלח
 ברגלו בפלנות ראנן גדים חקקי לב ¹⁶ למה ישבת
 בין המשפטים לשמע שركות עדדרים לפלנות ראנן
 גדים חקרי לב ¹⁷ גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה
 יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכו ¹⁸
 זבלון עם חרף נפשו למות-ונפתחי על מרומי שדה
 באו מלכים נלחמו או נלחמו מלכי כנען בתהען
 על מי מגדו בצע כסף לא לחקו ²⁰ מן שמים נלחמו
 הכוכבים מסלולם נלחמו עם סיסרא ²¹ נחל קיושון
 נרפס נחל קדומים נחל קיושון תדרכי נפשי עז ²² או
 תלמו עקיבי סוס מדרחרות דהרות אבירי ²³ אודרו
 מרוז אמר מלאך יהוה-אדרו אדורו ישבה כי לא באו
 לעורת יהוה לעורת יהוה בנבורים ²⁴ תברך מנשים-
 יעיל אשת חבר הקיני מנשים באهل תברך ²⁵ מים
 שאל חלב נחנה בספל אדרירים הקריבה חמאה ²⁶
 ידה ליתר תשלחנה וימינה להלומות עמלים והלמה
 סיירה מחקה ראש ומחצה וחולפה רקטו ²⁷ בין
 רגליה כרע נפל שכוב בין רגליה כרע נפל באשר
 כרע שם נפל שדור ²⁸ بعد החלון נשקפה ותיבכ אם
 סיירה بعد האשנב מדרוע בשש רכבו לבוא--מדוע
 אחריו פעמי מרכבותיו ²⁹ חכמתו שרוטיה תעניתה אף
 היא תשיב אמריה לה ³⁰ הלא ימצא יחולקו שלל
 רחם רחמתים לראש גבר--שלל צבאים לסייע

נوت הצמר- בוגרן אם טל יהוה על הנזה לברכה ועל כל הארץ חרב- וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת ³⁸ ויהי כן- וישם ממהרת וירא את הנזה וימץ טל מן הנזה מלא הספל מים ³⁹ ויאמר גדרון אל האלהים אל ייחר אפרק כי ואדרבה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בנזה- יהי נא חרב אל הנזה לברכה ועל כל הארץ יהה טל ⁴⁰ ויעש אליהם כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הנזה לברכה ועל כל הארץ היה טל

7 וישם ירבעל הוא גדרון וכל העם אשר אותו ויחנו על עין חרד וממנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק ² ויאמר יהוה אל גדרון רב העם אשר אחך מתה את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראלי לאמר ידי הוועעה לי ³ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי יראה וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף וعشרת אלף נשארו ⁴ ויאמר יהוה אל גדרון עוד העם רב הורד אותם אל הימים ואצרכנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה לך אחך הוא לך אחך וככל אשר אמר לך זה לא לך עמק הוא לא לך ⁵ ווירד את העם אל הימים ויאמר יהוה אל גדרון כל אשר ילך בלשונו מן המים כאשר לך הכלב חצינו אותו בלבד וכל אשר יכרע על ברכו לשותות ⁶ ויהי מספר המלכים בידם אל פיהם- שלש מאות איש וכל יתר העם כרע על בריכיהם לשותות מים ⁷ ויאמר יהוה אל גדרון בשלש מאות האיש המלכים אושיע אתכם ונתהי את מדין בידך וכל העם-- ילכו איש למקומו ⁸ ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתם ואת כל איש ישראלי שלח איש לאחלו ובשלש מאות האיש החזוק וממנה מדין היה לו מתחת בעמק ⁹ ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קומ רד במחנה כי נתהי בידך ¹⁰ ואם ירא אתה לרדה- רד אתה ופירה ונערך אל המחנה ¹¹ ושםעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופירה נערו אל קציה החמשים אשר במחנה ¹² ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרוב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרוב ¹³ ויבא גדרון- והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר

נדיעות ואיפת כמה מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפודר ויזא אליו אל תחת האלה והוא ניש ²⁰ ויאמר אליו מלך האלים קח את הבשר ואת המצות והנה אל הסלע הלו ואת המרק שפרק וייש בן ²¹ וישראל מלך יהוה את קציה המשענת אשר בידו וייע בשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותأكل את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הילך מעינוי ²² וירא גדרון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדרון אהה אדני יהוה- כי על כן ראוי מלאך יהוה פנים אל פנים ²³ ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות ²⁴ וכן שם גדרון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה- עודנו בעפרת אבי העזרי ²⁵ ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר שני שבע שנים ותרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו הברת ²⁶ ובונת מזבח להודה אליהיך על ראש המעווז הזה-- במערכה ולקחת את הפה השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת ²⁷ ויקח גדרון עשרה אנשים מעבדיו וייש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתת ואת הפה השני העלה על המזבח הבניו ²⁹ ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו- ויאמרו גדרון בן יוаш עשה הדבר הזה ³⁰ ויאמרו אנשי העיר אל יוash הוציא את בנק וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו לבעל אם אתם תושעון אותו אשר יריב לך יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לך כי נתץ את מזבחו ³² ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בך הבעל כי נתץ את מזבחו ³³ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל ³⁴ ורוח יהוה לבשה את גדרון אשר יריב לך מנזקה נם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובבלון ובנפתלי ויעלו ל夸ראתם ³⁶ ויאמר גדרון אל האלים אם ישך מושיע בידך את ישראל- כאשר דברת ³⁷ הנה אני מցינ את

עשות ככם או רפטה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה
 4 ויבא גדרון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש
 אשר את עיפים ורדפים 5 ויאמר לאנשי סכות תננו נא
 כקרות להם לעם אשר ברגני כי עיפים הם-ואנכי
 רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מدين 6 ויאמר שרי
 סכות הכהן זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לך באך
 לחם 7 ויאמר גדרון--לכן בתה יהוה את זבח ואת
 צלמנע בידך ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר
 ואת הברקנים 8 ויעל שם פנואל וידבר אליהם
 זאת וענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות 9
 ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתך
 את המנדל הזה 10 זבח וצלמנע בקרקר ומছניהם
 עם כחמשת עשר אלף--כל הנוגדים מכל מחנה
 בני קדם והנפלים מה ועשרים אלף איש שלף חרב
 11 ויעל גדרון דרך השכוניו באלהים מקדם לנבה
 ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח 12 וינסו
 זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי
 מדין את זבח ואת צלמנע וכל המלחמה מלמעלה החיריד 13
 וישב גדרון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החירס
 14 וילכד נער מאנשי סכות ויאלאו והוא כתוב אליו
 את שרי סכות ואת זקניה--שבעים ושבעה איש 15
 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר
 חרפתם אותו לאמור הכהן זבח וצלמנע עתה בידך
 כי נתן לאנשיך הייעפים לחם 16 ויקח את זקни העיר
 ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי
 סכות 17 ואת מגדל פנואל נתץ ויחרג את אנשי העיר
 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר
 הרותם בתבור ויאמרו מכוחם כאחך כתאר בני
 המלך 19 ויאמר אחוי בני אמי הם חי יהוה לו החיותם
 אתם-לא הרנתי אתכם 20 ויאמר ליתר בכורו קומ
 הרוג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער
 21 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופנע בנו--כי כאיש
 נבורתו ויקם גדרון ויחרג את זבח ואת צלמנע ויקח
 את השחרנים אשר בצוורי נמליהם 22 ויאמרו איש
 ישראל אל גדרון משל בני נם אתה נם בנק נם
 בנק כי חושעתנו מיד מדין 23 ויאמר אליהם גדרון לא
 אםשל אני בכם ולא ימשלبني בכם יהוה ימשל בכם

הנה חלום חלומי והנה צליל לחם שעירים מתחפה
 במחנה מדין ויבא עד דאהל ויבחו ויבל ויחפה חזו
 למעליה והפל האهل 24 ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי
 אם הרבה גדרון בן יואש איש ישראל נתן האלהים
 בידך את מדין ואת כל המחנה 25 ויהי כשם ענו גדרון
 את מספר החלום ואת שברו-וישתחוו וישב אל מחנה
 ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה
 מדין 26 ויחוץ את שלש מאות האיש שלשה ראשי ויתן
 שופרות ביד כלם וכבדים ריקום ולפדרים בתוך הבדים
 27 ויאמר אליהם ממוני תראו וכן והנה אנכי בא
 בקיצה המחנה והיה כאשר עשה כן תעשן 28 ותקעתי
 בשופר-אנכי וכל אשר אני ותקעתם בשופרות נם
 אתם סביבות כל המחנה ואמרתם לי יהוה ולגדרון 29
 ויבא גדרון ומאה איש אשר אותו בקיצה המחנה ראש
 האשמרת התקינה-אר הקם הקינו את השמרין
 ויתקעו בשופרות ונפוץ הבדים אשר בידם 30 ויתקעו
 שלשת הראשים בשופרות וישברו הבדים ויחזקו
 ביד שמואלים לפדרים וביד ימנים השופרות לתקוע
 ויקראו חרב לי יהוה ולגדרון 31 ויעמדו איש תחתיו
 סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו וינסו (וינסו)
 32 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב
 איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה
 צדרתיה-עד שפת אבל מחוללה על טבת 33 ויצעק
 איש ישראלי מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו
 אחורי מדין 34 ומלאכים שלח גדרון בכל הרים אפרים
 לאמר רדו לקרה מדין ולכדו להם את המים עד
 בית ברחה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו
 את המים עד בית ברחה ואת הירדן 35 וילכדו שני שרי
 מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את ערוב בצורך ערוב
 ואת זאב הרנו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערוב
 וזאב-הביאו אל גדרון מעבר לירדן

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשו לנו
 לבתקי קראות לנו כי הילכת להלחם במדין ויריבון
 אותו בחזקה 2 ויאמר אליהם מה עשית עתה ככם
 הלא טוב עלילות אפרים- מבציר אביעזר 3 בידכם
 נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה ייכלו

מלך ויאמרו לווית מלוכה (מלכה) עלינו ⁹ ויאמר
 להם הווית החדרתו את דשני אשר כי יכבדו אליהם
 ואנשימים והלכתי לנוע על העצים ¹⁰ ויאמרו העצים
 להחנה לכוי את מלכי עליינו ¹¹ ותאמר להם התאננה
 החדרתי את מתקין ואת הנובתו הטובה והלכתי לנוע
 על העצים ¹² ויאמרו העצים לנפנ' לכוי את מלוכי
 (מלך) עליינו ¹³ ותאמר להם הנפנ' החדרתי את
 תירושי המשמח אלהים ואנשימים והלכתי לנוע על
 העצים ¹⁴ ויאמרם כל העצים אל האתר לך אתה מלך
 עליינו ¹⁵ ויאמר האתר אל העצים אם באמת אתם
 משיחים אני למלך עליכם באו חסוך בצלוי ואם אין--
 חזא אש מן האתר והתכל את ארוזי הלבנון ¹⁶ ועתה
 אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך
 ואם טוביה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול
 ודריו עשיתם לו ¹⁷ אשר נלחם אבי עליכם וישליך את
 נפשו מנדר ויציל אתכם מיד מדין ¹⁸ ואתם קמתם על
 בית אבי הימים ותחרנו את בניו שביעים איש על אבן
 אחת ותמליכו את אבימלך בן אמותו על בעלי שכם
 כי אחיכם הוא ¹⁹ ואם באמת ובתמים עשיתם עם
 ירבעל ועם ביתו היום הזה--שמהו באבימלך וישראל
 נם הוא בכם ²⁰ ואם אין--חציא אש מאבימלך ותתכל
 את בעלי שכם ואת בית מלוא ותציא אש מבצעי שכם
 ומבית מלוא ותתכל את אבימלך ²¹ ויונס יותם ויברא
 يولך באראה וישב שם מפני אבימלך אליו ²² וירוש
 אבימלך על ישראל שלש שנים ²³ וישלח אליהם רוח
 רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבנדבו בעלי שכם
 באבימלך ²⁴ לבוא חמס שביעים בני ירבעל ודרכם
 לשום על אבימלך אהיהם אשר הרג אותם ועל בעלי
 שכם אשר חוקו את יודו להרג את אליו ²⁵ ווישמו לו
 בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ונגלו את כל
 אשר עבר עליהם בדרך ייגד לאבימלך ²⁶ ויבא נעל
 בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטהו בו בעלי שכם
 ויצאו השדה ויבצרו את כרמייהם וידרכו ויעשו
 הלוילים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו ווישטו ויקללו
 את אבימלך ²⁸ ויאמר געל בן עבד מי אבימלך וכי
 שכם כי נעבדנו--הלא בן ירבעל זובל פקדו עבדו
 את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו ²⁹ וכי

איש נום שללו כי נומי זהב להם כי ישמעאלים הם ²⁵
 ויאמרנו נתון נתן ויפרשו את השמלה ווישליך שמה
 איש נום שללו ²⁶ ויהי משקל נומי הזהב אשר שאל
 אלף ושבע מאות זהב--לבך מן השהנים והנטיפות
 ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות
 אשר בצוואר נמליהם ²⁷ וייעש אותו נדען לאפוד ויצנ
 אותו בעירו בעפרה ויונזו כל ישראל אחריו שם והוא
 לנדען ולכיתו למקש ²⁸ ויכנע מדין לפני בני ישראל
 ולא יספו לשאת ראמש ותשקט הארץ ארבעים שנה
 ביום נדען ²⁹ וילך ירבעל בן יוаш וישב בביתו ³⁰
 ולנדען הוי שביעים בניים יצאי ירכו כי נשים רבות
 הויו לו ³¹ ופילנסו אשר בשכם ילדה לו נם היא בן
 ושם את שמו אבימלך ³² וימת נדען בן יוash בשיבה
 טובה ויקבר בקדר ויאש אביו בעפרה אביו העורי ³³
 ויהי כאשר מת נדען וישובו בני ישראל ויונזו אחורי
 הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים ³⁴ ולא
 זכרו בני ישראל את יהוה אלהם המציאו אותם מיד
 כל איביהם מסביב ³⁵ ולא עשו חסד עם בית ירבעל
 ונדען לכל הטובה--אשר עשה עם ישראל

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחיו אמר
 וידבר אליהם ואל כל משפחתי בית אבי אמר ²
 דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם--המשל
 בכם שביעים איש כל בני ירבעל אם مثل בכם איש
 אחד וזכרתם כי עצכם ובשרכם אני ³ וידברו אחים
 אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה
 ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא ⁴ ויתנו לו
 שביעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך
 אנשים ריקום ופחומים וילכו אחורי ⁵ ויבא בית אביו
 עפרתה והחרג את אחיו בני ירבעל שביעים איש על
 אבן אחת יותר יותם בן ירבעל הקטן--כי נחבא ⁶
 ויאספו כל בעלי שכם וככל בית מלוא וילכו וימליכו
 את אבימלך למלך--עם אלון מצב אשר בשכם ⁷
 ויגדו ליותם يولך ויעמד בראש הר גרים ווישא קולו
 ויקרא ויאמר להם שמעו אליו ⁸ בעלי שכם וישמע
 אליכם אלהים ⁸ הלווק הלווק העצים למשח עליהם

מנדל שכם כאלוֹף--איש ואשה ⁵⁰ וילך אבימלך אל תבץ וייחן בתבע וילכדה ⁵¹ ומנדל עז דיה בתקה העיר יונסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסנוו בעדם ויעלו על נס המנדל ⁵² ויבא אבימלך עד המנדל וילחם בו וינש עד פתח המנדל לשרפבו באש ⁵³ ותשליך אשה אחת פלה רכב--על ראש אבימלך ותרץ את נגלתו ⁵⁴ ויקרא מורה אל הנער נשא כליז ויאמר לו שלף חרבך ומותני--פָּנִים יאמרו לי אשה הרנתהו וידקrhoנו נערו יימת ⁵⁵ ויראו איש ישראל כי מה אבימלך וילכו איש למקומו ⁵⁶ ושב אליהם את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו ⁵⁷ ואת כל רעת אנשי שכם השיב אליהם בראשם ותבא אליהם קללה יותם בן ירבעל

10 ויקם אחריו אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו--איש ישכר והוא ישב בשמורת בהר אפרים ² וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמייר ³ ויקם אחריו יair הגולדי וישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה ⁴ ויהיו לו שלשים בניים רכבים על שלשים ערים ושלשים ערים להם לסת ⁵ יקראו חות יair עד היום הזה אשר בארץ הגולעד ⁶ וימת יair ויקבר בקמו ⁶ ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויעבדו את הבعلים ואת העשתות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעבו את יהוה ולא עבדו ⁷ יותר אף יהוה בישראל ומיכרים ביד פלשתים וביד בני עמון ⁸ וירעצו וירצזו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר עבר הירדן--בארץ האמרי אשר בגולעד ⁹ ויעברו בני עמון את הירדן להלחם נם ביהודה ובבנימין ובכבה אפרים ותצר לישראל מאד ¹⁰ ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך--וכי עובנו את אלהינו ונעבד את הבعلים ¹¹ ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון מן פלשתים ¹² וצידונים ועמלק ומעון לחצוו אתכם ותצעקו אליו ואושעה אתכם מידם ¹³ ואותם עזבתם אותו ותעבדו אלהים אחרים لكن לא אוסף להושיע

יתן את העם הזה בידיו ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רبه צבאך וצאה ³⁰ יישמע זבל שר העיר את דבריו געל בן עבד ויחר אףו ³¹ וישלח מלכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו הבאים שכמה והنم צרים את העיר עלייך ³² ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתה וארב בשדה ³³ והיה בפרק כורך המשמש תשכחים ופשטה על העיר והנה הוא והעם אשר אותו יצאים אליויך ועשית לו כאשר תמצא ירך ³⁴ ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארכו על שכם ארבעה ראשיים ³⁵ ויצא געל בן עבד ויימד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אותו מן המערב ³⁶ וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורדים מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה דאה כאנשיים ³⁷ ווסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים ³⁸ ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נعبدנו הלא זה העם אשר מסתחה בו צאן נא עתה והלחם בו ויצא געל לפניו בעלי שכם וילחם באבימלך ⁴⁰ וירדפו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער ⁴¹ ווישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משחת בשכם ⁴² ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך ⁴³ ויקח את העם ויחצם לשלה ראשיים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויקם ⁴⁴ ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושנו הראשים פשטו על כל אשר בשדה--ויקום ⁴⁵ ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרגו ויחוץ את העיר ויזרעה מלחה ⁴⁶ וושמעו כל בעלי מנדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית ⁴⁷ ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מנדל שכם ⁴⁸ ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אותו ויקח אבימלך את הקדרמות בידיו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשית--מהרו עשו כמוני ⁴⁹ ויכרתו נם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי

לכל ישיי נלעך

אתכם 14 לכו וועו אל האלים אשר בחרתם בם
המה יושעו לכם בעת צורתם 15 ויאמרו בני ישראל
אל יהוה הטהנו-עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך
אך הצלינו נא היום זהה 16 ויסירו את אלהי הנכר
מקרכם ויעברו את יהוה ותקצער נפשו בעמל ישראל
17 ויצו עוק בני עמו וייחנו בנלעך ויאספו בני ישראל
ויחנו במצפה 18 ויאמרו העם שרי נלעך איש אל רעה
מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמו-יהיה לראש

בعلותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף
ויבא קדשה לו ישלה ישראל מלכים אל מלך אדם
לאמר אעbara נא בארץ ולא שמע מלך אדם וגם
אל מלך מוואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש 18
וילך במדבר ויסב את ארץ אדם ואת ארץ מוואב
ויבא מזורה שמש לארץ מוואב וייחנו עבר ארנון
ולא בא נגבול מוואב כי ארנון נובל מוואב 19 וישלה
ישראל מלכים אל סייחון מלך האמרי מלך חשבון
ויאמר לו ישראל נערנה נא בארץ עד מקומי 20 ולא
האמין סייחון את ישראל עבר נבלו ויאסף סייחון את
כל עמו וייחנו ביהצתו וילחם עם ישראל 21 וויתן יהוה
אליהו ישראל את סייחון ואת כל עמו ביד ישראל-
ויקום ויריש ישראל את כל ארץ האמרי ישב הארץ
ההיא 22 ווירשו את כל נבול האמרי-מארנון ועד
היבק ומון המדבר ועד הירדן 23 ועתה יהוה אלהי
ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה
תירשנו 24 הלא את אשר יוריש כמוש אלהיך--אותו
תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו--אותו
נירש 25 ועתה הטוב טוב אתה מלך בן צפורה מלך
מוואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם 26
שבשת ישראל בחשבון ובכניתה ובדרעור ובכניתה
ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה--
ומרווע לא האצחים בעת ההיא 27 ואנכי לא חטאתי לך
אתה עשה את רעה להלחם כי שפט יהוה השפט
היום בין בני ישראל ובין בני עמו 28 ולא שמע מלך
בני עמו אל דבריו יפתח אשר שלח אליו 29 ותהי על
יפתח רוח יהוה ויעבר את הנלעך ואת מנשה ויעבר
את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמו 30 וידר
יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתנו תנתן את בני עמו
בידי 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתוי לקרأتي
בשובי בשלום מבני עמו-והיה ליהוה והעליתיה
עליה 32 ויעבר יפתח אל בני עמו להלחם בם וייתן
יהוה בידו 33 ויכם מדרעור ועד באך מנית עשרים
עיר ועד אבל כרמים מכיה נדולה מאד ויכנעו בני
עמו מפני בני ישראל 34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו
וינה בתו יצאת לקראותו בתפים ובמלחמות וرك היא
יהודיה אין לו ממנה בן או בת 35 ויהי כראותו אותה

11 ופתח הנלעך היה נבור חיל והוא בן אשה זונה
וילך נלעך את יפתח 2 ותلد אשת נלעך לו בנים
וינדלו בני האשה וינרשו את יפתח ויאמרו לו לא
תנהל בביתה אבינו-כי בן אשה אחרת אתה 3 ויברה
יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח
אנשים ריקום ויצאו עמו 4 ויהי מימים וילחמו בני עמו
עם ישראל 5 ויהי כאשר נלחמו בני עמו עם ישראל
וילכו זקני נלעך ללחמת את יפתח מארץ טוב 6 ויאמרו
ליפתח-לכה והיתה לנו לקצין ונלחמה בני עמו
7 ויאמר יפתח לזקני נלעך הלא אתם עתה כאשר
ותנרשוני מבית אבוי ומדוע אתם אליו עתה כאשר
צער לכם 8 ויאמרו זקני נלעך אל יפתח لكن עתה
שבענו אלך והלכת עמו ונלחמת בני עמו והיתה
לנו לראש לכל ישיי נלעך 9 ויאמר יפתח אל זקני
נלעך אם משיבים אתכם אוותי להלחם בני עמו ונתן
יהוה אותך לפני-אנכי אהיה לכם לראש 10 ויאמרו
זקני נלעך אל יפתח יהוה שמע בינויתנו-אם
וישימו העם אותך עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח
לא כדברך כן נעשה 11 וילך יפתח עם זקני נלעך
את כל דבריו לפני יהוה במצפה 12 וישלה יפתח
מלךם אל מלך בני עמו לאמր מה לילך כי
באת אליו להלחם בארץ 13 ויאמר מלך בני עמו
אל מלכי יפתח כי לך ישראל את ארצי עתה השיבה
מנצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן וישלח מלכים
אתהן בשלום 14 וווסף עוד יפתח וישלח מלכים
אל מלך בני עמו 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא
לקח ישראל את ארץ מוואב ואת ארץ בני עמו 16 כי

עברון בן היל הפלרעתוני ¹⁴ ויהו ל' ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים ערים וישפט את ישראל ¹⁵ ומותע עברון בן היל הפלרעתוני ויקבר בפלרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי ויקבר בפלרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי

13 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויתنم יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה ² ויהי איש אחד מצערה ממשחתת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה ³ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והדרת בן ⁴ ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכל כל טמא ⁵ כי תנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו--כי נזיר אליהם יהוה הנער מן הבطن והוא יחל להושיע את ישראל--מיד פלשתים ⁶ ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלים בא אליו ומראהו כمرאה מלאך האלים נורא מאד ולא שאלהתו אי מזה הוא ואתה שמו לא הניד לי ⁷ ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכל כל טמא--כי נזיר אליהם יהוה הנער מן הבطن עד יום מותו ⁸ ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר כי אדרוני--איש האלים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו וירנו מה נעשה לנער היולד ⁹ וישמע האלים בקול מנוח ויבא מלאך האלים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח איש אין עמה ¹⁰ ותמהר האשה ותרץ ותנד לאישה ותאמר אליו--הנה נראת אליו האיש אשר בא ביום אליו ¹¹ ובוקם וילך מנוח אחורי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה איש אשר דברת אל האשה ויאמר אני ¹² ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהוה משפט הנער ומעשיו ¹³ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר ¹⁴ מכל אשר יצא מגן הין לא תאכל יוין ושכר אל התה וכל טמא מבית לחם ¹⁵ ויהו לו שלשים בנם ושלשים בנות שלח הוצאה ושלשים בנות הכיא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים ¹⁶ וימת אבצן ויקבר בבית לחם ווישפט אחריו את ישראל אילון הובלני וישפט את ישראל עשר שנים ¹⁷ ומותם אילון הובלני ויקבר באילון בארץ זבולון ¹⁸ ווישפט אחריו את ישראל

וקרע את גנדייו ויאמר אלה בתוי הכרע הכרעתני ואת דית בעכרי ואני פציזיו פי אל יהוה ולא אוכל לשוב ³⁶ ותאמר אלו אובי פציתה את פיך אל יהוה--עשה לי כי יצא מפיק אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך--מכניعمון ³⁷ ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתוליה אל תולני אני וריעתי (ורעוטי) ³⁸ ויאמר לכוי וישלח אותה שני חדש ותליך היא ורעותה ותבק על בתוליה על ההרים ³⁹ ויהי מקץ שנים חדש ותשב אל אביה וייש לה את נדרו אשר נדר והוא לא ידעה איש ותהי חק בישראל ⁴⁰ מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הנגידי--ארבעת ימים בשנה

12 וצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מרוע עברת להלחם בבני עמן ולנו לא קראת לילכת עמק--בירך נשרכ עלייך באש ² ויאמר בפתח אליהם איש ריב הדיטו אני ועמי ובני עמן מאד ואזעך אתם ולא הוועתם אותו מודם ³ ואראה כי איןךמושיע ואשימה נשפי בכפי ואעברה אל בני עמן ויתنم יהוה בידיו ולמה עלייהם אליו היום הזה--להלחם כי ⁴ ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם--galud בתוך אפרים בתוך מנשה ⁵ ויליכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא ⁶ ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחו אותו וישחתו אל מעברות הירדן ויפל בעת היא מאפרים ארבעים ושנים אלף ⁷ וישפט יפתח את ישראל את ישראל אל אבצן ויקבר בעיר גלעד ⁸ ווישפט אחריו את ישראל אל אבצן מבית לחם ⁹ ויהו לו שלשים בנם ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הכיא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים ¹⁰ וימת אבצן ויקבר בבית לחם ווישפט אחריו את ישראל אילון הובלני וישפט את ישראל עשר שנים ¹¹ ומותם אילון הובלני ויקבר באילון בארץ זבולון ¹² ווישפט אחריו את ישראל

סדרנים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו--חוורה הידתק ונשמענה¹⁴ ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מותק ולא יבלו להניד החידה שלשת ימים ¹⁵ ויהי ביום השבעה ויאמרו לאשת שמשון פתח את אישך וינדר לנו את החידה--פָּנַּשְׁרֵ אֹתֶךָ וְאֶת בֵּית אֲבִיךָ בְּאַשְׁלֵרְשָׁנוּ קָרָאתָם לְנוּ הַלָּא ¹⁶ וְתַבְּךָ אֶשְׁת שמשון עליו ותאמר רך שנאנני ולא אהבתני--ההירהחרת לבני עמי ולוי לא הנדרת--ולך אניד ¹⁷ ותברך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה והוא ביום השבעה יונד לה כי הציקתחו ותנד החידה לבני עמה ¹⁸ ויאמרו לו אנשי העיר ביום השבעה בטרם יבא החרסה מה מותק מדברש ומה עז מאריו ויאמר להם--ולא חרשتم בעגלו לא מצאתם הידתי ¹⁹ ותצלה עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים אש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אףו ויעל בית אביהו ²⁰ ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו

15 ויהי ימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בנדי עום ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבודא ² ויאמר אביה אמר אמראתו כי שנה שנאתה ואתנה לмерעך הלא אחותה הקטנה טוביה ממנה תהיו נא לך תחתיה ³ ויאמר להם שמשון נקיتي הפעם מפלשטים כי עשה אני עםך רעה ⁴ וילך שמשון וילבד שלוש מאות שועלים ויקח לפדרים ויפן ונב אל זנב ווישם לפיר אחד בין שני הגבוקות בתוך ⁵ ויבעיר אש בלפידים ווישלח בקמות פלשטים ויבער מנדייש ועד כמה ועוד כרם זית ⁶ ויאמרו פלשטים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמנין כי לפקח את אשתו ויתנה למרעעהו ויעלך פלשטים וישראלו אורה ואביה באש ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדרל ⁸ ויך אתם שוק על ירד מכחה נדולת וירד וישב בסעיף סלע עיטם ⁹ ויעלך פלשטים ויהנו ביהורה וינטשו בלחי ¹⁰ ויאמרו איש יהודת למה עלייתם עליינו ויאמרו לאסור את שמשון עליינו לעשות לו כאשר עשה לנו ¹¹ וירד שלשת אלפיים ¹² וואם לא תוכלו להניד לי--ונתתם אתם לי שלשים

פלאי ¹³ ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הוצר ליהוה ומפללא לעשות ומנוח ואשתו ראים ¹⁴ ויהי בעלות הלהב מעל המזבח神圣ה ויעל מלך יהוה בללהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפל על פניהם ארצה ¹⁵ וולא יספ עוד מלך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו או ידע מנוח כי מלך יהוה הוא ¹⁶ ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראיינו ותאמיר לו אשתו לו חפץ יהוה להמתינו לא לך מידנו עליה ומנחה ולא הראנן את כל אלה וכעת לא השמיינו כזאת ¹⁷ ותולד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכו יהוה ¹⁸ ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דין בין צרעה ובין אשתאל

14 וירד שמשון תמנתה וירא האש בתמנתה מבנות פלשטים ² ויעל וינדר לאביו ולאמו ויאמר אשא ראיינו בתמנתה מבנות פלשטים ועתה קחו אותה לי לאשה ³ ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אש--כי אתה הולך לקחת האש מפלשטים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישירה בעיני ⁴ ואביו ולא ידעו כי מיהוה היא--כי תאהנה הוא מבקש מפלשטים ובעת ההיא פלשטים משלים בישראל ⁵ וירד שמשון ואביו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר ארויות שאג לקראותו ⁶ ותצלה עליו רוח יהוה וישעחו כשבע הנדי ומאותה אין בידו ולא הניד לאביו ולאמו את אשר עשה ⁷ וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון ⁸ וושב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת הארץ והנה עדת דבריהם בנות הארץ ודבש ⁹ וירדחו אל כפיו וילך הילך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הניד להם כי מנוגת הארץ דרכה הדבש ¹⁰ וירד אביהו אל האש ויעש שם שמשון משחה כי כן יעשה כי ידו אל אשתו וירד השם שמשון נא לבם חידה אם הניד תנידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצתתם--ונתני لكم שלשים סדרנים ושלשים חלפת בגדים ¹¹ וואם לא תוכלו להניד לי--ונתתם אתם לי שלשים

ותאסרתו בהם ⁹ והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון יונתק את היזדים כאשר יונתק פתייל הנערת בהריהו אש ולא נודע כהו ¹⁰ ותאמר דיליה אל שמשון הנה התלת כי תדבר אליו כובים עתה הגידה נאלי במה תאסר ¹¹ ויאמר אלהי --אם אסור יאסרוני בעבותים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאה וחליות והואתי כאחר האם ¹² ותכח דיליה בעבותים חדשים ותאסרתו בהם ותאמר אלהי פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר יונתקם מעלה ורעהתו כחוט ¹³ ותאמר דיליה אל שמשון עד הנה התלת כי ותדבר אליו כובים --גנידה לי במה תאסר ¹⁴ ויאמר אלהי --אם התארכني את שבע מחלפות ראש עם המסתה ותתקע ביהד ותאמר אלהי פלשתים עליך שמשון ויקץ מנסתו ויסע את היזד הארגן ואת המסתה ¹⁵ ותאמר אלהי איך תאמיר אהבתיך ולברך און אמי זה שלש פעומים התלת כי ולא הנגדת לי במה כחך גדוול ¹⁶ ויהי כי חזקה לו בדבירה כל הימים --ותאלצחו ותקצר נפשו למות ¹⁷ ויגיד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על רashi-- כי ניר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר מנני חי וחליתוי והייתי כל האדם ¹⁸ ותרא דיליה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עליו הפעם כי הגיד לה (לי) את כל לבו ועליך אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם ¹⁹ ותישנהו על ברכיה ותקרא לאייש ותגלה את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו יסר כהו מעליו ²⁰ ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ מנסתו ויאמר יצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו ²¹ ויוחווו פלשתים וינקרו את עינוי ווירידו אותו עזזה ויאסרוונו בנחשתים ויהי טחון בבית האסירים (האסורים) ²² ויחל שער ראשו לצמח כאשר נלח ²³ וסרני פלשתים נאספו ליבח זבח נדול לדגנון אלהיהם --ולשםחה ויאמרנו --נתן אלהינו בידינו את שמשון אויבנו ²⁴ ויראו אותו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידינו את אויבנו ואמת מהריב ארצנו ואשר הרבה את חלליינו ²⁵ ויהי כי טוב (כטוב) לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים (האסורים)

איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם --כאשר עשו לי כן עשיתו להם ²⁶ ויאמרו לו לאסרך ירדנו לחתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן חפנעון בי אתם ²⁷ ויאמרו לו לא אמר לא כי אסר נאסרך ונגנוך בידם והמת לא נמייך ויאסרו בו שנים עבותים חדשים ויעלהו מן הסלע ¹⁴ הוא בא עד לחוי ופלשתים הריעו לקראותו וצלה עליו רוח יהוה ותהיינה העבותים אשר על רועתו כפשתים אשר עברו באש וימסו אסורי מעל ידיו ¹⁵ ומוצא לחוי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ייך בה אלף איש ¹⁶ ויאמר שמשון --בלחי החמור חמור המרתים בלחי החמור הכהיטי אלף איש ¹⁷ ויהי ככלתו לדבר וישליך להליך מידי ויקרא למוקם ההוא רמת לחוי ¹⁸ וצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נת ביד עבדך את התשועה הנדרלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים ¹⁹ ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה ²⁰ וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה

16 וילך שמשון עזזה וירא שם אשה זונה ויבא אליה ² לעוזבים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרננהו ³ וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויהאço בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון ⁴ ויהי אחרי כן ויאח אשה בנחל שرك ושמה דיליה ⁵ ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אוטו וראוי במה כחoco נדול ובמה נוכל לו ואסרוונו לענותו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף ⁶ ותאמר דיליה אל שמשון הגידה נא ל' במה כחך גדוול ובמה תאסר לענותך ⁷ ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבועה יתרים לחיים אשר לא חרבי --וחליות והואתי כאחר האם ⁸ ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחיים --אשר לא חרבי

יד הלווי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה ¹³ ויאמר מיכה- עתה ידעת כי ישיב יהוה ליה כי יהה ליה כהן

18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבת הדני מבקש לו נחלה לשבת- כי לא נפלת לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה ² וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשיים מקטובות נשים בנו חיל מצרעה ומ Ashton אל לריגל את הארץ וחקירה ויאמרו אלהם לכון חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם ³ הימה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלווי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביך הלם ומה אתהעשה בה מה לך פה ⁴ ויאמר אלהם- כוה וכזה עשה לי מיכה וישראל ואני לו לכהן ⁵ ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדע- התצליח דרכנו אשר אנחנו הלבים עליה ⁶ ויאמר להם הכהן לכון לשולם נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה ⁷ וילכו חמשת האנשים ויבאו לישעה ויראו את העם אשר בקרבה וישבח לבטה כמשפט צדנים שקט ובטה ואין מقلים דבר בארץ יורש עצר ורוחקים מהם מצידנים ואשתאל אין להם עם אדם ⁸ ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל עליהם כי ראינו את הארץ ותנה טוביה מאר ואתם מחשימים- אל תעצלו ללבת לבא לרשות הארץ ⁹ocabem תבואו אל עם בטח והארץ רחבת ידים- ¹⁰ כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחשוף כל דבר אשר בארץ ¹¹ וויסעו משם ממשפחה הדני מצרעה ומ Ashton אל ש מאות איש חגור כל מלחמה אין מלך בישראל איש היישר בעיניו יעשה ¹² ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחה יהודת והוא לוי והוא גור שם ¹³ וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לעשota דרכו ¹⁴ ויאמר לו מיכה מאיין תבוא ויאמר אליו לוי אני מבית לחם יהודה ואני הלא לנור באשר אמצע ¹⁵ ויאמר לו מיכה שבה עמדת והיה לאי אב ולכלה ואני אתן לך עשרה כסף לימיים וערך בנדים ומחייבך וילך הלווי בו ויאל הלווי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבני ¹⁶ וימלא מיכה את

שמשון אל הנער המהויק בידו הנינה אוזו ודימשני (והמייני) את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם ¹⁷ והבביה מלא האנשים והנשים ושם כל סרני פלשתים ועל הגן כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון ¹⁸ ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדרני יהוה זכרני נא וחזקי נא אך הפעם זהה האלים ואנכמה נcum אחת משתי עניי מפלשתים ¹⁹ וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם- אחד ביוםינו ואחד בשמאלו ²⁰ ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחיו ²¹ וירדו אחים וכל בית אביהו וישאו אותו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה

17 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו ² ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לך לך ואתי (ואת) אלית ונם אמרת באוני הנה הכסף ATI אני לך תיו ותאמר amo ברוךبني ליהוה ³ וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר amo הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך ⁴ וישב את הכסף לאמו ותקח amo מאותים כסף ותתנהו לצורף ויעשו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו ⁵ וזה איש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים ומילא את יד אחד מבניו והוא לו לכהן ⁶ בימים ההם אין מלך בישראל איש היישר בעיניו יעשה ⁷ ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחה יהודת והוא לוי והוא גור באשר ימצא וובא הר אפרים עד בית מיכה לעשota דרכו ⁸ ויאמר לו מיכה מאיין תבוא ויאמר אליו לוי אני מבית לחם יהודה ואני הלא לנור באשר אמצע ¹⁰ ויאמר לו מיכה שבה עמדת והיה לאי אב ולכלה ואני אתן לך עשרה כסף לימיים וערך בנדים ומחייבך וילך הלווי בו ויאל הלווי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבני ¹² וימלא מיכה את כל מלחמתם נצבים פתח השער-- אשר מבני דין ¹⁷

בית אביה ויראהו אביו הנערה ויישמה לקראותו ⁴ ויהזק בו חתנו אביו הנערה ויישב אותו שלושה ימים ויאכלו וישתו וילינו שם ⁵ ויהי ביום הרבייע ויישכו בפרק ויקם ללבכתו אמר אביו הנערה אל חתנו סעד לך פת לחם- ואחר תלבכו ⁶ וישבו ויאכלו שנייהם יהדו- וишטו ויאמר אביו הנערה אל האיש הואר נא ולין וייטב לך ⁷ ויקם האיש ללבכתו ויופזר בו חתנו וישוב וילן שם ⁸ וישכם בפרק ביום החמישי ללבכתו ויאמר אביו הנערה סעד נא לבפרק והחטמה מהו עד נתות היום ויאכלו שנייהם ⁹ ויקם האיש ללבכתו ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אביו הנערה הנה נא רפה היום לערוב לנו נא הנה תנוט היום לנו פה וייטב לבפרק והשכמתם מחר לדריככם והלכת לאהלהך ¹⁰ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושם ועמו צמד חמוריים חbowים ופילגשו עמו ¹¹ הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדני לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי הזאת- גולין בה ¹² ויאמר אליו אדני לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה עברנו עד גבעה ¹³ ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בנבעה או ברמה ¹⁴ ויעברו וילכו ותבא לbam המשמש אצל הנבעה אשר לבניין ¹⁵ ויסרו שם לבוא ללון בנבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותן הביתה ללון ¹⁶ והנה איש ז肯 בא מן מעשיהם מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר בנבעה ואנשי המקום בני ימיini ¹⁷ וישא עניינו וירא את האיש הארץ- ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן أنها תלך ומאיין תבוא ¹⁸ ויאמר אליו רך ערבים אנחנו מבית לחם יהודה עד ררכתי הר אפרים- משם אנקיך ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הילך ואין איש מאסף אותך הביתה ¹⁹ וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ווין יש לי ולאמתך ולנעדר עם עבריך אין מוחסור כל דבר ²⁰ ויאמר האיש הזקן שלום לך רך כל מחשוךך על רך ברחוב אל תלון ²¹ ויביאהו לבתו ויבול (ויבל) לחמוריים וירחציו רגליים ויאכלו וישתו ²² מה מאיטיבים את לבם ותנה אנשי העיר אשבי בני בליעל נסבו את הבית מודפים על הדרלה ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר

יעלו חמשת האנשים ההלכים לרוגל את הארץ--²³ והוא שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות איש החנור כל' המלחמה ²⁴ ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עושים ²⁵ ויאמרו לו החרש שם ירך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היוטך כהן לבית איש אחד או היוטך כהן לשפט ולמשפחה בישראל ²⁶ וייטב לך הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם ²⁷ ויפנו וילכו וישמו את הטרף ואת המקנה ואת הכבודה- לפניו ²⁸ מהה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בbatis אשר עם בית מיכה נזקו וידבוקו את בני דין ויקראו אל בני דין ויסבו פניהם ויאמרו למיicha מה לך כי נזקפת ²⁹ ויאמר את אלהו אשר עשותו לקחתם ואת הכהן ותלבכו- ומה לך עוד ומה זה תאמרו אליו מה לך ³⁰ ויאמרו אליו בני דין אל תשמע קולך עמנו- פן יפנו בכם אנשים מרני נשא ואספה נשא ונפש ביתה וילכו בני דין לדריכם וירא מיכה כי חזקים מה מהמןו ויפן וישב אל ביתו ³¹ והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטה ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש ואין מציל כי רחואה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה ³² ויקראו שם העיר דין בשם דין אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשה ³³ ויקימו להם בני דין את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובנו היו הכהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ ³⁴ וישמו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היה בית האלים בשלה

19 *ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי נר בירכתי הר אפרים ויקח לו אש פילגש מבית לחם יהודה ² ותונגה עליו פילגשו ותליך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים ³ ויקם אישת וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו (להשיבה) ונערו עמו וצמד חמריים ותביאו*

בnimin ככל הנבלה אשר עשה בישראל ¹¹ ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חבריהם ¹² וישלחו שבטי ישראל אנשים מכל שבטי בנימין לאמור מה הרעה הזאת אשר נהייתה בהם ¹³ ועתה תנו את האנשים בני בילעאל אשר בגבעה ונמיהם ובגערה רעה מישראל ולא אבו (בני) בנימין לשמע בקול אחיםם בני ישראל ¹⁴ ויאספו בני בנימין מון הערים הגבעה לצאת למלחמה עם בני ישראל ¹⁵ ויתפרקו בני בנימין ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף הרב-לבד מישבי הגבעה החתפרקו שבע מאות איש בחור ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אחר ייד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה--ולא יחטא ¹⁷ ואיש ישראל החתפרקו בלבד מבנימין ארבע מאות אלף איש שלף הרב כל זה איש מלחמה ¹⁸ ויקמו ויעלו ביה אל ויאשלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחה למלחמה עם בני בנימין ויאמר יהוה יהודה בתחה ¹⁹ ויקומו בני ישראל בבקר וחנו על הגבעה ²⁰ ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימין ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה ²¹ ויצאו בני בנימין מן הגבעה וישחו בו ישראל ביום ההור שניים ועשרים אלף איש--ארציה ²² ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במוקם אשר ערכו שם ביום הראשון ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב ויאשׁו ביהוה לאמר האוסף לנשת למלחמה עם בני בנימין אחיו ויאמר יהוה עליך ²⁴ וירכבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני ²⁵ ויצא בנימין לקראותם מן הגבעה ביום השני וישחו בבני ישראל עד שמנת עשר אלף איש ארציה כל אלה שלפי חרב ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההור עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה ²⁷ ויאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים ביוםיהם ההם ²⁸ ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו ביוםיהם ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אחיך אם אחרדי ויאמר יהוה עליך כי מחר אנחנו בידך ²⁹ וישם ישראל אורבים אל הגבעה סביב ³⁰ ויעלו בני ישראל אל בני בנימין ביום השלישי ויערכו

הוציא את האיש אשר בא אל ביתך ונדרנו ²³ ויצא אליום דאיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחד אל תרענו נא אחריו אשר בא האיש הזה אל ביתך--אל תעשו את הנבלה הזאת ²⁴ הנה בתוי הבתולה ופילגשוו אוציה נאות ומנו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת ²⁵ ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבוקר וישלחוה בעלות (כעלות) השחר ²⁶ ותבא האשה לפנות הבוקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם-עד האור ²⁷ ויקם אדוניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא לכלת לדרכו ותנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף ²⁸ ויאמר אליה קומי ונלכה ואני ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למকמו ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו ²⁹ ויתחלה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל ³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נהייתה ולא נראתה כזאת לימים עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שמו לכם עליה עזו ודברו

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד לمدن ועדobar שבע וארץ הגלעד--אל יהוה המצפה ² ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל--בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב ³ וישמעו בני בנימין כי עלו איזה נזהה חרעה הזאת ⁴ ויען בני ישראל דברו איך נזהה חרעה הזאת ⁵ ויקמו עלי אש הלויה איש האשה הנרצחה--ויאמר הגבעה האיש הלויה איש האשה הנרצחה אשר לבנימין באתי אני ופילגשי ללון ⁶ ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותה דמו להרגן ואת פילגשי ענו ותמות ⁶ ואוזו בפילגשי ואנטחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל ⁷ הנה כלכם בני ישראל--הבו לכם דבר עצה חלים ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלק איש לאהלו ולא נסור איש לביתו ⁹ ועתה--זה הדבר אשר נעשה לגבעה עלייה בגורל ¹⁰ ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבהה לקחת צדה לעם--לעשות לבואם לגבע

21 ואיש ישראל נשבע במצופה לאמיר איש ממנו לא יתן בתו לבניין לאשה ² ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלים ויאשו קולם ויבכו בכינור ³ ויאמרו- למה יהוה אלהי ישראל היה זהה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד ⁴ וכי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות שלמים ⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבואה הנדרולה היהת לאשר לא עלה אל יהוה המצופה לאמר--מות יומת ⁶ ויהמנו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגיד היום שבט אחד מישראל ⁷ מה נעשה להם לנוטרים לנשים ואנתנו נשבענו ביהוה לבתי תחתם מבנותינו לנשים ⁸ ויאמרו- מי אחד משבטיהם ישראלי אשר לא עלה אל יהוה המצופה והנה לא בא איש אל המנה מוביש גלעד--אל הקהל ⁹ ויהפק העם והנה אין שם איש מושבי יבש גלעד ¹⁰ וישלחו שם העדרה שנים עשר אלף איש--בני החיל ויצוו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטרף ¹¹ וזה הדבר אשר תשׂו כל זכר וכל אשה ידעת משכוב זכר-תחרימו ¹² ומימצאו מושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתוליה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויבאו אותם אל המנה שלה אשר בארץ כנען ¹³ וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע הרמן ויקראו להם שלום וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן ¹⁴ והעם נהם לבניין כי עשה יהוה פרץ בשבט ישראל ¹⁶ ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנוטרים לשנים כי נשמדה מבנימן אשא ¹⁷ ויאמרו ירשת פליטה לבניין ולא ימזהה שבט ישראל ¹⁸ ואנחנו לא נוכל לחת להם נשים--מבונתוינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדור נתן אשא לבניין ¹⁹ ויאמרו הנה הן יהוה בשלו מימים ימי מה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה--ומנוב לבונה ²⁰ ויצו (ויצו) את בני בנימן לאמר לכו וארכבתם בכרמים ²¹ ואראתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במלחות ויצאתם

אל הגבעה כפעם בפעם ³¹ ויצאו בני בנימן לקראות העם הנתקון מן העיר ויחלו להגבות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת בעתה בשדה כשלשים איש בישראל ³² ויאמרו בני בנימן ננפים הם לפניו כבראשנה ובני ישראל אמרו גנosa ונתקנו מהן העיר אל המסילות ³³ ובכל איש ישראלי קמו ממקומו ויערכו בעטל תמר וארכב ישראל מניה ממקמו ממערה נבע ³⁴ ויבאו מנדר לנבעה עשרה אלף איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי גנעה עליהם הרעה ³⁵ ווינפ יהוה את בנימן לפניו ישראלי ויחיוו בני ישראל בבניין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב ויראו בני בנימן כי גנפו וירנו איש ישראל מקום לבניין כי בטחו אל הארכ אשר שמו אל הגבעה ³⁷ והארב החיש וופשטו אל הגבעה רומשך הארב ויר את כל העיר לפי חרב ³⁸ ומהמועד היה לאיש ישראל-עם הארכ הרב להעלותם משאת העשן מן העיר ויהפק איש ישראל אל מלחתה ובבניין החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש--כי אמרו אך גנוף הנף הוא לפניו מלחתה הראינה ⁴⁰ ומהשא חלה לעלות מן העיר--עמדו עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמיימה ⁴¹ ואיש ישראל הפך ויבחן איש בנימן כי ראה כי גנעה עליו הרעה ⁴² ויפנו לפניו איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הרביקתחו ואשר מהערם משחיתים אותו בתוכו ⁴³ כתרו את בנימן הרדיפה מנוחה הדריכתו עד נכח הגבעה מזרחה שמש ⁴⁴ ויפלו בניין שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל ⁴⁵ ובבניין שנשפת אל סלע הרמן ויעלחו במסילות המשת אלפיים איש וידבקו אחריו עד גдум ויכו ממנו אלפיים איש ⁴⁶ וייחיו כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב--ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל ⁴⁷ ויפנו בסלע הרמן אל סלע הרמן שיש מאות איש וישבו בני בנימן ארבעה חדשים ⁴⁸ ואיש ישראל שבו אל כל הנמצא גם כל העדים הנמצאות שלחו באש

מן הקרים וחתפם לכמ איש אשתו מבנות שילו
והלכם ארץ בנימן ²² וזהה כי יבוא אבותם או אחיהם
לרוב (לידיב) אלינו ואמרנו אליהם חנונו אתם--כי
לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתם
לهم כעת האשמו ²³ ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים
למספרם מן המחללות אשר נלו וילכו וישבו אל
נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם ²⁴ ויהלכו משם
בני ישראל בעת ההיא איש לשבתו ולמשחתו ויצאו
משם איש לנחלתו ²⁵ ביוםיהם ההם אין מלך בישראל
איש היישר בעיניו יעשה

שמואל א

את זבח הימים ואת נדרו ²² וחנה לא עלתה כי אמרה ל' איש עד יגמל הנער והבאתו ונראה את פניו יהוה וישב שם עד עולם ²³ ויאמר לה אלקנה איש עשי הטוב בעניך שבי עד גמלךך אתה-אך יקם יהוה את דבריו ותשב האשה ותינוק את בנה עד גמלךה אתה ²⁴ ותעלחו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאחו בית יהוה שלו והנער נער ²⁵ וישחטו את הפר ויבאו את הנער אל עלי ²⁶ ותאמר כי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכם בזיה להחפלו אל יהוה ²⁷ אל הנער הו החפלותי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו ²⁸ וגם אנכי השאלתנו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה ושתחו שם ליהוה

2 ותחפלו חנה ותאמר עליך לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך ² אין קדרוש כיהוה כי אין בליך ואני צור כאלהנו ³ אל תרבו תדברו נבהה נבהה יצא עתק מפיקם כי אל דעות יהוה ולא (ילו) נתכנו עלילות ⁴ קשת נברים חתים ונכשלים אورو חיל ⁵ שבעים בלחם נשכרו ורבעים חרלו עד עקרה יליה שבעה ורבת בנים אמללה ⁶ יהוה מימות ומחייה מורד שאול ויעל (Sheol) ⁷ יהוה מורייש ומעשיר משפיל אף מרומים ⁸ (7585) עד מתי מתה ללבני יהוה ועלי שמר את פיה ⁹ כי הרבתה להחפלו לפני יהוה ועלי שמר את פיה ¹⁰ והנה היא מדברת על לבה- רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה ¹¹ ויאמר אליה עלי עד מתי תשתרין הסירוי את יינך מעלייך ¹² ותען את שאלתך אשר שאלת מעמו ¹³ ותאמר תמצא יתן את שאלתך אשר שאלת את יהוה ¹⁴ אל תתן את שתותי ואשפְך את נפשי לפני יהוה ¹⁵ אל תתן את אמתך לפני בת בליך כי מרוב שיחיו וכעסיך דברתי עד הנה ¹⁶ וווען עלי ויאמר לכוי לשלום ואלהי ישראל יתן את שאלתך אשר שאלת את יהוה ¹⁷ ותאמר תמצא שפחתך חן בעניך ותלך האשה לדרך ותאכל ובניה לא הי לה עוד ¹⁸ ווישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידעו אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה ¹⁹ ויהיו לחקפות הימים ותחר חנה ותלד בון ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלהתו ²⁰ ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה

1 ויהי איש אחד מן הרמותים צופים- מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחים בן אליהו בן תחוי בן צוף- אפרתי ² ولو שתי נשים- שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולchnerה אין ילדים ³ ועליה האיש ההוא מעיריו מימים ימימה להשתחו ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה ⁴ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה- מנotta ⁵ ולchnerה יתן מונה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה ⁶ וכעתה צרצה נם כעס בעבר הרעה כי סגר יהוה بعد רחמה ⁷ וכן יעשה שנה בשנה מרדי עלתה בבית יהוה- כן תכעננה ותבכה ולא האכל ⁸ ויאמר לה אלקנה איש חנה למה תבכי ולמה לא האכל ולמה ירע לביך הלו אנסי טוב לך מעשרה בנים ⁹ ותקם חנה אחריוأكلת בשלה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזות היכל יהוה ¹⁰ והיא מרת נפש ותחפלו על יהוה ובכח תבכה ¹¹ ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתי ולא תשכח את אמתך ונתחה לאמתך זרע אנשים- ונתתיו ליהוה כלימי חייו ומורה לא עלה על ראשו ¹² וזהו כי הרבתה להחפלו לפני יהוה ועלי שמר את פיה ¹³ והנה היא מדברת על לבה- רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה ¹⁴ ויאמר אליה עלי עד מתי תשתרין הסירוי את יינך מעלייך ¹⁵ ותען את שאלתך אשר שאלת את יהוה ¹⁶ אל תתן את שתותי ואשפְך את נפשי לפני יהוה ¹⁷ אל תתן את אמתך לפני בת בליך כי מרוב שיחיו וכעסיך דברתי עד הנה ¹⁸ וווען עלי ויאמר לכוי לשלום ואלהי ישראל יתן את שאלתך אשר שאלת את יהוה ¹⁹ ותאמר תמצא שפחתך חן בעניך ותלך האשה לדרך ותאכל ובניה לא הי לה עוד ²⁰ ווישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידעו אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה ²¹ ויהיו לחקפות הימים ותחר חנה ותלד בון ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלהתו ²² ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה

ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי ¹⁶ ויאמר אליו
האיש קטר יקשורין ביום החרב ויה לך כאשר תאה
נפשך ואמר לו (לא) כי עתה התנתן--ואם לא ללחחות
בחזקה ¹⁷ ותהי חתאת הנערם גדרולה מאר את פני
יהוה כי נאפו האנשים את מנהת יהוה ¹⁸ ושמואל
משרת את פניו יהוה נער הנור אפוד בד ¹⁹ ומעליל קטן
תעשה לו אמו והעלתה לו מימיים ימייה--בעלotta
את אישת לובח את זבח הימים ²⁰ וברך עלי את
אלקנה ואת אשתו ואמר שם יהוה לך זרע מן האשה
זהות תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקוםו
²¹ כי פקד יהוה את חנה ותתר ותולד שלשה בנים
ושתי בנות ונגדל הנער שמואל עם יהוה ²² ועליזקו
מאר ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת
אשר ישכובן את הנשים הצבאותفتح אהל מועד ²³
ויאמר להם למה העשוו בדברים האלה אשר אני
שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה ²⁴ אל
בני כי לא טובה השמעה אשר אני שמע מעברים
עם יהוה ²⁵ אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם ואם
לייהוה יחתא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול
אביהם כי חפץ יהוה להמיתם ²⁶ והנער שמואל הלך
ונגדל וטוב גם עם יהוה ונעם עם אנשים ²⁷ ויבא איש
אליהם אל עלי ויאמר אליו כי אמר יהוה הנגלה
גנליות אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה
²⁸ ובחר אותו מכל שבטי ישראל לי לכחן לעלות
על מזבחיו להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה
לבית אביך את כל איש בני ישראל ²⁹ למה תבעטו
ובזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך
מןני להבראים מראשת כל מנהת ישראל לעמי
³⁰ שכן נאם יהוה אלהי ישראל אמרת כי תחטף ביתה
וביתה אביך ותתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה
חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזוי יקללו ³¹ הנה ימים
באים ונדעתינו את זרעך ואת זרע בית אביך-- מהוות
זקן בביתך ³² והבטחת צר מעון בכל אשר ייטיב את
ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים ³³ ואיש לא
אכרים לך עם מזבחיו לכלות את ענייך ולאידיב
את نفسך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים ³⁴ זהה לך
האות אשר יבא אל שני בניך--אל חפני ופינחס ביום

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפניו עלי ודבר
יהוה היה יקר בימים ההם--אין חזון נפרץ ² ויהי ביום
ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל
לראות ³ ונור אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל
יהוה אשר שם ארון אלהים ⁴ ויקרא יהוה אל שמואל
ויאמר הנני ⁵ וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי
ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב ⁶ ויסוף יהוה
קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר
הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתיبني שוב שכב ⁷
ושמואל טרם ידע את יהוה ותרם גילה אלה אליו דבר
יהוה ⁸ ויסוף יהוה קרא שמואל בשלישת ויקם וילך
אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה
קרא לנער ⁹ ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם
קרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עברך וילך
שמואל וישכב במקומו ¹⁰ ויבא יהוה ויתrzב ויקרא
כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי
שמע עברך ¹¹ ויאמר יהוה אל שמואל הנה אני עשה
דבר בישראל אשר כל שמווע--חצילינה שתי אזניו ¹²
ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברת אל
ביתו--החל וכלה ¹³ וזה גדרתי לו כי שפט אני את ביתו
עד עולם--בעון אשר ידע כי מקהלם להם בניו ולא
כהה בם ¹⁴ ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכperf עון
בית עלי בזבח ובמנחה--עד עולם ¹⁵ וישכב שמואל
עד הבוקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא
מהnid את המראה אל עלי ¹⁶ ויקרא עלי את שמואל
ויאמר שמואל בני ויאמר הנני ¹⁷ ויאמר מה הדבר
אשר דבר אליך--אל נא תכחד ממי כי יעשה לך
אליהם וכח יוסיף אם תכחד ממי דבר מכל הדבר
אשר דבר אליך ¹⁸ וירד לו שמואל את כל הדברים
ולא כחד ממוני ויאמר--יהוה הוא הטוב בעינו יעשה ¹⁹
וינדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפל מכל דבריו

ארציה ²⁰ וידע כל ישראל מדין ועדobar שבע כי נאמן
שמעאל לנביא ליהוה ובויסוף יהוה להדרה בשלחה כי
נגליה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה

לפניהם פלשתים וגם מגפה נדוללה הייתה בעם וגם שני
בניך מות חפני ופינחס אරון האלים נלקחה ²¹ וידי
כהזכירו את ארון האלים ויפל מעל הכסא אחרנית
בעדר יד השער ותשבר מפרקתו וימת- כי זקן האיש
וכבר והוא שפט את ישראל ארבעים שנה ²² וככלתו
אשר פינחס הרה ללת ותשמע את השמוועה אל הלקה
ארון האלים ומota חמיה ואישה ותכרע ותלד כי
זהפכו עליה צירה ²³ וכעת מותה ותדברנה הנכבות
עליה אל תיראי כי בין ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה
ותקרא לנער איכבוד לאמר גלה כבוד מישראל
אל הלקה ארון האלים ואל חמיה ואישה ²⁴ והאמיר
גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלים

5 ופלשתים לקחו את ארון האלים ויבאו מהבן
העוז אשרודה ²⁵ ויקחו פלשתים את ארון האלים
ויבאו אותו בית דגון ויצינו אותו אצל דגון ²⁶ וושכמו
אשרודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני
ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אותו למקומו ²⁷ וושכמו
בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון
יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתח-
רך דגון נשאר עליו ²⁸ על כן לא ידרכו כהני דגון
וכל הבאים בית דגון על מפתח דגון- באשרוד עד
היום הזה ²⁹ ותכבד יד יהוה אל האשרודים וישם
ויך אתם בעפליים (בטחרים) את אשדור ואת גבולה
ויראו אנשי אשדור כי כן ואמרו לא ישא ארון אלהי
ישראל עמו- כי קשחה ידו עלינו ועל דגון אלהינו ³⁰
וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו
מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת ישב ארון
אליה יהרא ויסבו את ארון אלהי ישראל ³¹ ויהי
אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה נדוללה
מאד ויך את אנשי העיר מתקנן ועד נדול וישתרו להם
עפליים (טהרים) ³² ויוישלחו את ארון האלים עקרון
ויהי כבאו ארון האלים עקרון ויזעקו העקרנים
לאמר הסבו אליו את ארון אלהי ישראל להזכיר ואות
עמי בו ווישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו
שלחו את ארון אלהי ישראל ושב למקומו ולא ימיה
המערכה ואני מן המערכה נסתה היום ויאמר מה
היה הדבר בני ³³ ויען המבשר ויאמר נס ישראל

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל
לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העוז
ופלשתים חנו באפק ² וייערכו פלשתים לקראות
ישראל ותשם המלחמה וינגן ישראל לפניהם פלשתים
ויכו במערכה בשדה כארבעת אלף איש ³ ויבא
העם אל המחנה ויאמרו וקנוי ישראל למה נגפנו יהוה
יהוה ולפני פלשתים נקחה אלינו משלחה את ארון ברית
יהוה ויבא בקרבונו ויעשנו מכף איבינו ⁴ וישלח העם
שלחה וישאו מושם את ארון ברית יהוה צבאות ישוב
הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלים-
חפני ופינחס ⁵ ויהיו כבאו ארון ברית יהוה אל המחנה
וירעו כל ישראל תרואה נדוללה ותהם הארץ ⁶ וושמעו
פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה
הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו- כי ארון יהוה
בא אל המחנה ויראו הפלשתים- כי אמרו בא אלהים
אל המחנה ויאמרו אווי לנו כי לא היה כזאת אהמול
שלשם ⁸ אווי לנו- מי יצילנו מיד האלים האדים
האליה אלה הם האלים המכדים את מצרים בכל
מכה- במדבר ⁹ התחזקו והיו לאנשים פלשתים- פן
תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים
ונלחמתם ¹⁰ וילחמו פלשתים וינגן ישראל וינסו
איש לאהליו ותהי המכח נדוללה מואד ויפל מישראל
שלשים אלף רגלי ¹¹ וארון אלהים נלקח ושני בני עלי
מתו חפני ופינחס ¹² וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא
שלחה ביום ההוא ומדיו קרעיהם ואדמה על ראשו ¹³
ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך (יד) דרך מצפה-
כי היה לכו חרד על ארון האלים והאיש בא להניד
בעיר ותווק כל העיר ¹⁴ ווישמע עלי את קול הצקה
ויאמר מה קול ההמון זהה והאיש מהר ויבא וניד
עליו ¹⁵ ועליו בן תשעים ומשנה שנה וענינו כמה ולא
יכול לראות ¹⁶ ויאמר איש אל עלי אני הבא מן
המערכה ואני מן המערכה נסתה היום ויאמר מה
היה הדבר בני ¹⁷ ויען המبشر ויאמר נס ישראל

שם השם הulo עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא--ל'יהוה ¹⁶
וזחמה סרני פלשתים דאו וישבו עקרון ביום ההוא
¹⁷ ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם
לייהוה לאשדור אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לנפת
אחד לעקרון אחד ¹⁸ ועכבריו הזהב מספר כל ערי
פלשתים לחמשת הסרנים--מעיר מבצר ועד כפר
הפרזוי ועד אבל הנדולה אשר הניחו עליה את ארון
יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית המשמי ¹⁹ ויך
באנשי בית שם כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעם
איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה
בעם מכיה נדולה ²⁰ ויאמרו אנשי בית שם מי יוכל
לעמד לפני יהוה האללים הקדוש הזה ואל מי יעלה
מעלינו ²¹ וישלחו מלכים אל ישבו קריית יערם
לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה--דרו הulo אותו
אליכם

7 ויבאו אנשי קריית יערם ויילו את ארון יהוה
ויבאו אותו אל בית אבנידב בנכבה ואת אלעזר בנו
קדשו לשמר את ארון יהוה ² ויהי מיום שבת הארון
בקריית יערם וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו
כל בית ישראל לאחרי יהוה ³ ויאמר שמואל אל כל
בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל
יהוה הסירו את אלהי הנכר מותכם והעתורת
והכינו לבבכם אל יהוה ועבדתו לבדו ויצל אתכם
מיד פלשתים ⁴ ויסרו בני ישראל את הבעלים ואת
העתורת ויעבדו את יהוה לבדו ⁵ ויאמר שמואל
קbezו את כל ישראל המצפחה ואתפלל בעדרם אל
יהוה ⁶ ויקbezו המצפחה וישאבו מים וישפכו לפני
יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה
וישפט שמואל את בני ישראל במצפה ⁷ וישמעו
פלשתים כי התקbezנו בני ישראל המצפחה ויעלו סרני
פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני
פלשתים ⁸ ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש
מןנו מזעך אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים ⁹
ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה (ויעלה) עליה
כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה بعد יسرائيل
ויענהו יהוה ¹⁰ ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים בית

מאיד אל האללים שם ¹¹ והאנשים אשר לא מתו הכו
בעפלים (בטחרים) והעל שועת העיר השמים

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדים ²
ויקראו פלשתים לכוהנים ולקסמים לאמר מה נשעה
לארון יהוה הודענו ומה נשלהנו למקוםו ³ ויאמרו
אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו
ריקם-כי השב תשיבו לוاسم או תרפאנו ונודע
לכם למה לא תסור ידו מכם ⁴ ויאמרו מה האשם
אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה
עפל (טחרי) זהב וחמשה עכברי זהב כי מנפה
אתם לכלם ולסרגנים ⁵ ועשיהם צלמי עפליכם
(טהרכים) וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ
ונחתם אלהי ישראל כבוד אولي יקל את ידו מעליכם
ומעל אלהיכם ומעל ארצכם ⁶ ולמה תכבדו את
לבבכם כאשר כבדו מצרים ופערעה את לכם הלו
כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו ⁷ ועתה קחו ועשו
עגללה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עללה
עליהם על ואסתרם את הפרות בעגללה והשיבותם
בניהם מאחריהם הביתה ⁸ ולקחתם את ארון יהוה
ונחתם אותו אל העגללה ואת כל הזהב אשר השבתם
לו اسم תשימו בארכן מצדו ושלחתם אותו והלך ⁹
וראיתם אם דרך נבולי יעלה בית שם-הוא עשה
לנו את הרעה הנדולה הזאת ואם לא וירענו כי לא
ידי נגעה בנו--מקרה הוא היה לנו ¹⁰ ויעשו האנשים כן
ויקחו שתי פרות עלות ויאסרו בעגללה ואת בנותם
כלו בבית ¹¹ וישמו את ארון יהוה אל העגללה ואת
הארון ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם ¹²
וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שם במסלה
אתה הלכו ההלך ונעו ולא סרו ימין ושמאל וסדרני
פלשתים היליכם אחריהם עד נבול בית שם ¹³ ובית
שם קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם
ויראו את הארון וישמחו לראות ¹⁴ והעגללה באה אל
שדה יהושע בית המשמי ותעמד שם ושם אבן גדולה
ויבקעו את עצי העגללה ואת הפרות העלו עליה ליהוה
והלולים הורידו את ארון יהוה ואת הארן אשר אותו
אשר בו כלוי זהב וישמו אל האבן הנדולה ואנשי בית

14 ואת שדרותיכם ואת כרמייכם וויתריכם הטובים--
 יקח ונתן לעבדיו ¹⁵ וודיעיכם וכרמייכם יעדן וננתן
 לשריסו ולעבדריו ¹⁶ ואת עבדיכם ואת שפחותיכם
 ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם--יקח ועשה
 למלאכתו ¹⁷ צאנכם ישר ואתם תהיו לו לעברים
 וזעקהם ביום ההוא מ לפני מלככם אשר בחרתם
 לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא ¹⁸ וימאנו העם
 לשמע בקהל שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהוה
 עלינו ¹⁹ והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו
 ויצא לפניו ונלחם את מלחמתנו ²⁰ וישמע שמואל את
 כל דבריו העם וידברם באוני יהוה ²¹ ויאמר יהוה
 אל שמואל שמע בקהל והמלכת להם מלך ויאמר
 שמואל אל אנשי ישראל לכוי איש לעירו

9 ויהי איש מבן ימין (מבניימין) ושמו קיש בן אbial
 בן צדור בן בכורת בן אפיקה--בן איש ימוני נבור חיל
 ולו היה בן ושמו שאול בחור וטווב ואין איש מבני
 ישראל טוב ממנו משבכו ומעלה גבה מכל העם ³
 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל
 שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנהערים ווקם לך
 בקש את האתנת ⁴ ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ
 שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר
 בארץ ימוני ולא מצאו ⁵ חמה באו בארץ צוף ושאל
 אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה--פָנִיחֶדְלַ אֲבִי
 מן האתנות ודרגן לנו ⁶ ויאמר לו הנה נא איש אלהים
 בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בא יבוא
 עתה נלכה שם--אולי יניד לנו את דרכנו אשר הילכנו
 עליה ⁷ ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש--
 כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש
 האלהים מה אנחנו ⁸ ויסף הנער לענות את שאל
 ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונחתה לאיש
 האלהים והגיר לנו את דרכנו ⁹ לפנים בישראל כה
 אמר האיש בלבתו לדרכו אליהם לכוי ונלכה עד
 הראה כי לנביא היום יקרה לפנים הראה ¹⁰ ויאמר
 שאול לנערו טוב דברך לכיה נלכה וילכו אל העיר
 אשר שם איש האלהים ¹¹ מעלה עליים וכלי רכבו
 ולקצ'ר קצ'רו ולעתות כל'י מלחמותו וכלי רכבו
 ומה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן

גנשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקהל נдол ביום
 ההוא על פלשטים וייחמס וינגפו לפני ישראל ¹²
 ויצאו אנשי ישראל מן המצחפה וירדפו את פלשטים
 ויכום עד מתחת לבית כר ¹³ ויקח שמואל אבן אחת
 ושם בין המצחפה ובין החשן ויקרא את שמה אבן
 העזר ויאמר עד הנה עוזרנו יהוה ¹⁴ ויכנעו הפלשטים
 ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ¹⁵ והשכנה הערים אשר
 בפלשטים כל ימי שמואל ¹⁶ והשכנה הערים אשר
 לקחו הפלשטים מארץ ישראל מערךון ועד
 נת ואת נבולן הziel ישראל מיד פלשטים והוא שלום
 בין ישראל ובין האמרי ¹⁷ ווישפט שמואל את ישראל
 כל ימי חייו ¹⁸ וההלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל
 והגולן והמצפה ושפט את ישראל--את כל המקומות
 האלה ¹⁹ ותשבעו הרמותה כי שם ביתו ושם שפט את
 ישראל ובן שם מזבח להוה

8 ויהי כאשר זקן שמואל ושם את בניו שפטים
 לישראל ²⁰ והוא שם בנו הבכור זאל ושם משנהו אביה--
 שפטים בבאар שבע ²¹ ולא הלכו בינוי בדרכו ויטו
 אחרי הצע ויקחו שחדר--ויטו משפט ²² וויתקמצו כל
 קני ישראל ויבאו אל שמואל הרמותה ²³ ויאמרו אליו
 הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה
 לנו מלך לשפטנו--כל הגוים ²⁴ וירעד הדבר בעני
 שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל
 שמואל אל יהוה ²⁵ ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל
 העם לכל אשר יאמר לך כי לא אתך מסכו כי אני
 מסכו מלך עליהם ²⁶ ככל המעשים אשר עשו מיום
 העליות אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבנו ויעבדו
 אלהים אחרים--כן הימה עשים נם לך ²⁷ ועתה שמע
 בקהלם אך כי העד תעיד בהם והנדת להם משפט
 המלך אשר ימלך עליהם ²⁸ ויאמר שמואל את כל
 דברי יהוה אל העם השאלים מאותו מלך ²⁹ וויאמר--
 זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בנים
 יכח ושם לו במרכבותו ובפרשו ורצו לפני מרכבותו
 וולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו
 ולקצ'ר קצ'רו ולעתות כל'י מלחמותו וכלי רכבו
 ואת בנותיכם יכח לרקחות ולטבחות ולאפות

10 ויקח שמואל את פֶּרֶךְ הַשָּׁמֶן וַיַּצֹּק עַל רַאשׁוֹ-
וַיִּשְׁקֹחַ וַיֹּאמֶר--הָלוּא כִּי מִשְׁחָק יִתְהַווּ עַל נַחַלְתּוֹ
לְנַגֵּד ² בְּלֹכֶת הַיּוֹם מַעֲמָדֵי וּמִצְאָת שְׁנִי אֲנָשִׁים
עַם קְבָרָת רְחֵל בְּגִבְעָן בְּנִימָן בְּצִלְצָחָה וְאָמָרוּ אֶלְיךָ
נִמְצָאוּ הַאֲתָנוֹת אֲשֶׁר הַלְּכָת לְבָקֵשׁ וְהַנְּהָנָה נִטְשׁ אַבִיךָ
אֲתָה דְּבָרֵי הַאֲתָנוֹת וְדָגָן לְכֶם לְאמֹר מָה אַעֲשֶׂה לְבָנֵי ³
וְחַלְפָת מַשְׁמֵשׁ וְהַלְאָה וּבָאת עַד אֶלְעָן תְּבוּר וּמִצְאָךְ
שֵׁם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עַלְיִם אֶל הָאֱלֹהִים בֵּית אֶלְךָ
נְשָׁא שְׁלֹשָׁה נְדִירִים וְאֶחָד נְשָׁא שְׁלֹשָׁה כְּכֻרוֹת לְחַם
וְאֶחָד נְשָׁא נְגַבֵּל יְין ⁴ וּשְׁאָלָו לְךָ לְשָׁלוֹם וְנַתְנוּ לְךָ שְׁתִי
לְחַם וּלְקַחְתָּ מִידָּם ⁵ אַחֲרֵن תְּבוֹא גְּבֻעָת הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר שֵׁם נִצְבֵּי פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי כַּבָּאֵךְ שֵׁם הָעִיר וּפְנַעַת
חַבֵּל נְבָאִים יְרִידִים מִהַּבְמָה וּלְפָנֵיהם נְגַבֵּל וּתְפֵף וּתְלִיל
וּכְנָור וְהַמָּה מִתְנָבָאים ⁶ וְצַלְחָה עַלְיךָ רוח יְהוָה
וְהַתְּגִבָּה עִם נְהַפְּכָת לְאִישׁ אֶחָר ⁷ וְהִיָּה כִּי חַבְיאָתָה
(תָּבָאָה) הַאֲתָוֹת הָאֱלֹהִה--לְךָ עָשָׂה לְךָ אֲשֶׁר תִּמְצָא
יַדְךָ כִּי הָאֱלֹהִים עַמְקָם ⁸ וַיַּרְדֵּת לִפְנֵי הַגְּלָל וְהַנָּהָה
אֲנָכִי יַרְדֵּךְ אֶלְיךָ לְהֻעָלוֹת עַלְוָת יוֹכֵחַ זְבוּחַ שְׁלֹמִים
שְׁבָעַת יְמִים תַּוחַל עַד בּוֹאֵי אֶלְיךָ וְהַדְרֵת לְךָ אֶת
אֲשֶׁר עָשָׂה ⁹ וְהִיָּה כַּהֲפֹתוֹ שְׁכָמוֹ לְלַכְתָּ מַעַם שְׁמָוֹלָל
וַיַּהַפֵּךְ לוּ אֱלֹהִים לְבָבָךְ וַיָּבֹאֵוּ כָּל הַאֲתָוֹת הָאֱלֹהִה
בַּיּוֹם הַהוּא ¹⁰ וַיַּבְאֵוּ שֵׁם הַגְּבֻעָה וְהַנָּהָה חַבֵּל נְבָאִים
לְקַרְאָתוֹ וְתַצְלָחָה עַלְיוֹן רוח אֱלֹהִים וַיַּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם
¹¹ וַיְהִי כָּל יוֹדָעָו מִאֲתָמוֹל שְׁלָשָׁם וַיַּרְאֵוּ וְהַנָּהָה עִם
נְבָאִים נְבָאִים וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל רָעָהוּ מָה זֹהַיְהַ לְבִן
קִרְשׁ--הָגֵם שָׁאָל בְּנְבָאִים ¹² וַיַּעֲנֵן אִישׁ מִשְׁמָן וַיֹּאמֶר
וְמִ אֲבִיהם עַל כִּן הִתְהַהֵה לְמַשְׁלֵחַ הָגֵם שָׁאָל בְּנְבָאִים
¹³ וַיַּכְלֵל מִתְהַנְּבּוֹת וַיָּבֹא דְבָרָה ¹⁴ וַיֹּאמֶר דָוד שָׁאָל
אֶלְיוֹן וְאֶל נָעָרֹן אֶל הַלְּכָתָם וַיֹּאמֶר לְבָקֵשׁ אֶת הַאֲתָנוֹת
וּנְرָאָה כִּי אִין נְבָאָאֵל שְׁמָוֹלָל ¹⁵ וַיֹּאמֶר דָוד שָׁאָל
הַנִּידָה נָאֵל מִהָּ אָמַר לְכֶם שְׁמָוֹלָל ¹⁶ וַיֹּאמֶר שָׁאָל
אֶל דָודוֹ הַגֵּד הַנִּידָל נָנוּ כִּי נִמְצָאוּ הַאֲתָנוֹת וְאֶת דָבָר
הַמְלֹכוֹת לְאַהֲנִיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמָוֹלָל ¹⁷ וַיַּצֹּק
שְׁמָוֹלָל אֶת הָעָם אֶל יְהוָה המְצָפָה ¹⁸ וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כָּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָכִי הַעֲלִיטִי
אֶת יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים וְאֶצְיל אֶתְכֶם מִידָמִים וּמִידָ

היש בזה הראה ¹² וְתַעֲנִינה אוֹתָם וְתַאֲמְרֵנה יִשְׁהַנָּה
לְפָנֵיךְ מִזְהָר עַתָּה כִּי דָיוּם בָּא לְעִיר--כִּי זָכָה הַיּוֹם
לְעַם בְּבָמָה ¹³ כְּבָאַם הָעִיר כִּן תִּמְצָאוּ אֶתְכֶם בְּתְּרֵם
יַעֲלָה הַבְּמָתָה לְאַכְלֵי כִּי לֹא יַאֲכֵל הָעָם עַד בָּאוּ--כִּי
הָאָבָרֶךָ הַזָּבֶח אֲחָרִי כִּן יַאֲכֵל הָקְרָאָתָם לְעַלְתַּת הַבְּמָה
כִּי אַתְּ כְּהָוּם תִּמְצָאוּ אֶתְכֶם ¹⁴ וְיַעֲלֵוּ הָעִיר הַמָּה בְּאַיִם
בְּתוֹךְ הָעִיר וְהַנָּהָה שְׁמָוֹלָל צִיאָ לְקְרָאָתָם לְעַלְתַּת הַבְּמָה
וַיַּהַוֵּה גַּלְהָ אֶת אַזְן שְׁמָוֹלָל יוֹם אֶחָד לְפָנֵי בּוֹא שָׁאָל
לְאַמְרֵן ¹⁶ כַּעֲתִיד מַחְרֵחָל אֶלְיךָ אִישׁ מַארְץ בְּנִימָן
וּמַשְׁחָתוֹ לְנַגֵּד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁוִיעָת עַמִּי מִידָ
פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאָתָו אֶת עַמִּי כִּי בָה צַעְקוֹתָו אֶלְיָה ¹⁷
וּשְׁמָוֹלָל רָאָה אֶת שָׁאָל וַיַּהַוֵּה עַגְהָה--הַנָּהָה אֲיַשָּׁא
אָמָרְתִּי אֶלְךָ זֶה יַעֲצֵר בְּעַמִּי ¹⁸ וַיָּגַשׁ שָׁאָל אֶת שְׁמָוֹלָל
בְּתוֹךְ הַשְׁעָר וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָאֵל אֵי זֶה בֵּית הָרָאָה
¹⁹ וַיַּעֲנֵן שְׁמָוֹלָל אֶת שָׁאָל וַיֹּאמֶר אַנְכִי הָרָאָה--עַלְהָ
לְפָנֵי הַבְּמָה וְאֶכְלָתָם עַמִּי הַיּוֹם וְשְׁלַחְתִּיךְ בְּכָרֶךָ וְכָל
אֲשֶׁר בְּלַבְבֶּךָ אֲגִיד לְךָ ²⁰ וְלְאַתָּנוֹת הַאֲבָדוֹת לְךָ הַיּוֹם
שְׁלֹשָׁת הַיּוֹם--אֶל תִּשְׁמַם אֶת לְבָבְךָ לְהַמִּלְאָה וּלְמִי
כָּל חִמְדַת יִשְׂרָאֵל--הָלוּא לְךָ וְלְכָל בֵּית אַבִיךָ ²¹ וַיַּעֲנֵן
שָׁאָל וַיֹּאמֶר הָלֹא בָנִי אֲנָכִי מַקְטַנִּי שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל
וּמִשְׁפָּחָתִי הַצְּעָרָה מִכָּל מִשְׁפָּחָות שְׁבָטִי בְּנִימָן וְלִמְהָ
דְּבָרָת אֲלִי כְּדָבָר הַזָּה ²² וַיַּקְחֵן שְׁמָוֹלָל אֶת שָׁאָל
וְאֶת נָעָרִי וְיַבְאֵם לְשַׁכְתָּה וְתַן לְהַמִּלְאָה מִקְומָם בְּרָאֵשׁ
הַקְּרוֹאִים וְהַמָּה כָּשָׁלַשְׁ אִישׁ ²³ וַיֹּאמֶר שְׁמָוֹלָל לְטַבָּח
תְּנָה אֶת הַמָּהָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לְךָ--אֲשֶׁר אָמָרְתִּי אֶלְיךָ שֵׁם
אֲתָה עַמְקָם ²⁴ וַיַּרְמֵן הַטְבָּח אֶת הַשּׂוֹק וְהַעֲלִיהָ וַיִּשְׁמַע
לְפָנֵי שָׁאָל וַיֹּאמֶר הַנָּהָה הַנִּשְׁאָר שִׁים לְפָנֵיךְ אַכְלֵי--כִּי
לְמוֹעֵד שְׁמָרֵל לְךָ לְאַמְרֵה הָעָם קָרָאֵתִי וַיַּאֲכֵל שָׁאָל עַם
שְׁמָוֹלָל בְּיוֹם הַהוּא ²⁵ וַיַּרְדֵּן מִבְּמָה הָעִיר וַיַּדְבֵּר עַמִּי
שָׁאָל עַל הַגָּג ²⁶ וַיַּשְׁכַּם וַיַּהַיְה כְּעֹלוֹת הַשְׁחָר וַיַּקְרָא
שְׁמָוֹלָל אֶל שָׁאָל הַגָּג (הַגָּג) לְאמֹר קָרָאֵתִי וַיַּאֲכֵל
וַיִּקְרַב שְׁנִים הָוּא וְשְׁמָוֹלָל--הַחוֹזֶה ²⁷ הַמָּה
וַיַּרְדֵּם בְּקַצְחָה הָעִיר וְשְׁמָוֹלָל אָמַר אֶל שָׁאָל אֶל
לְנָעָר וַיַּעֲבֵר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֵר וְאֶתְחַדְּמֵה עַמִּד כִּיּוֹם וְאַשְׁמִיעַ
אֶת דָבָר אֱלֹהִים

השימוש וייבאו המלאכים יונידו לאנשי יביש--וישמחו
ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו
כל הטוב בעיניכם וויהי ממחורת וישם שאל את
העם שלשה ראשיים וייבאו בtower המחנה באשמרת
הבקר ויכו את עמן עד חם היום ויהי הנשארים יופצו
ולא נשארו בהם שניים יחד ²¹ ויאמר העם אל שמואל
מי האمر שאלiol מלך עליינו תננו האנשים ונמייהם ²²
ויאמר שאלול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה
והוה תשועה בישראל ²³ ויאמר שמואל אל העם לכון
ונלכה הנגל ונחדר שם המלוכה ²⁴ וילכו כל העם
הנגל וימלכו שם את שאלול לפני יהוה בנגלן ויזבחו
שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמה שם שאלול וכל
אנשי ישראל עד מאר

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי
בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עליכם מלך ²
ועתה הנה המלך מותאל לפניים ואני וקنتיו ושבתי
ובני הنم אתכם ואני התהלך לפניים מנעריך עד
היום הזה ³ הגני ענו כי ננד יהוה וננד משיחו את שור
מי ל夸תי וחותמו מי ל夸תי ואת מי עשתה את מי
רצותוי ומיר מי ל夸תי כפר ועלים עני בו ואшиб
לכם ⁴ ויאמרו לא עשketנו ולא רצוננו ולא ל夸ת
מיד איש מאומה ⁵ ויאמר אלהם עד יהוה בכם ועד
משיחו היום הזה--כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר
עד ⁶ ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את
משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ
מצרים ⁷ ועתה התייצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה
את כל צדוקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם ⁸
כאשר בא יעקב מצרים--ויזעקו אבותיכם אל יהוה
וישלח יהוה את משה ואת אהרן וויצו את אבותיכם
ממצרים ושבום במקום הזה ⁹ וישלחו את יהוה
אליהם ומכר אתם ביד סיסרא שר צבא הצור
וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בהם ¹⁰ ויזעקו
אל יהוה ויאמר (ויאמר) חטאנו כי עזבנו את יהוה
ונעבד את הבعلים ואת העתרות ועתה הצלינו
מיד איבני--ונעבדך ¹¹ וישלח יהוה את ירעול ואת
בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם

כל הממלכות הלחצים אתכם ¹² ואתם היום מסתם
את אלהיכם אשר הואמושיע לכם מכל רוחצים
וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עליינו ועתה
התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפייכם ¹³ ויקרב
שמואל את כל שבטי ישראל ולכד שבט בנימן ¹⁴
ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת
המatri וילכד שאל בן קיש ויבקשו ולא נמצא ¹⁵
וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה
הנה הוא נחבא אל הכללים ¹⁶ וירציו ויקחיו שם
ויתציב בtower העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלת ¹⁷
ויאמר שמואל אל כל העם הראותם אשר בחר בו
יהוה כי אין כמוה בכל העם וירשו כל העם ויאמרו
יהו המלך ¹⁸ וידבר שמואל אל העם את משפט
המלכה ויכתב בספר וינה לבני יהוה וישלח שמואל
את כל העם איש לבתו ¹⁹ וגם שאל--הליך לבתו
נכעתה וילכו עמו--החיל אשר גנע אלהים בכלם ²⁰
ובני בילען אמרו מה ישענו זה ויבחו ולא הביאו לו
מנחה ויהו כמחрист

11 ויעל נחש העמוני ויהן על יביש גלעד ויאמר כל
אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך ²¹ ויאמר
אליהם נחש העמוני בזאת אכרת لكم בנקור לכם כל
עין ימין ושמחתה חרפה על כל ישראל ²² ויאמרו אליו
זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים
בכל נבול ישראל ואם איןמושיע אותנו ויצאו אליך ²³
ויבאו המלאכים נבעה שאול וידברו הדברים באוני
העם וישאו כל העם את קולם ויבכו ²⁴ והנה שאל בא
אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאל מה לעם כי יבכו
ויספר לו--את דברי אנשי יביש ²⁵ ותצלח רוח אלהים
על שאל בשמעו (כשמעו) את הדברים האלה ויחר
גבול ישראל בקר וינתחחו וישלח בכל
אחרי שאל ביד המלאכים לאמר אשר איןנו יצא
גבול ישראל ואחר שמאול מה יעשה לבקרו ויפל
פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד ²⁶ ויפקדם בבור
ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף איש יהודה שלשים
אלף ²⁷ ויאמרו למלאים הבאים כה האמרון לאיש
יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם (כחם)

עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים
עם כחיל אשר על שפת הדם לרבות ועליהם וחנו במכנס
קדמת בית און ⁶ ואיש ישראל ראו כי צר לו כי
נש העם ויתחבאו העם במערות ובחוותים ובשלעים
ובצרים ובברות ⁷ ועברים עברו את הירדן ארץ נד
ונלעד ושאול עודנו בגליל וכל העם חרדו אחרי
ויהיל (ויהיל) שבעת ימים למועד אשר שמואל ⁸
ולא בא שמואל הגליל ויפצ' העם מעליו ⁹ ויאמר
שאלן-הנשו אליו העלה והשלמים וועל העלה ¹⁰
והיו ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא
שאלן לקראותו לברכו ¹¹ ויאמר שמואל מה עשית
ויאמר שאול כי ראייתי כי נפוץ העם מעלי אתה לא
באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכם ¹² ויאמר
עתה ירדן פלשתים אליו הגליל ופני יהוה לא חלית
אתה אף ואעלת העלה ¹³ ויאמר שמואל אל שאלן
נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי
עתה הכנין יהוה את מלכתך אל ישראל עד עולם ¹⁴
ועתה מלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבו
ויצויה יהוה לנגיד על עמו-כי לא שמרת את אשר
צוך יהוה ¹⁵ ויקם שמואל ויעל מן הגליל-גבעת בנימין
ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כSSH מאות איש
ושאל ויונתן בנו והעם הנמצא עם ישבים בגבע
בנימין ופלשתים חנו במכנס ¹⁶ ויצא המשוחה ממחנה
פלשתים לשלה ראשם הראש אחד יפנה אל דרך
עפרה אל ארץ שועל ¹⁷ והראש אחד יפנה דרך בית
חרון והראש אחד יפנה דרך הנבול הנש�� עלי ני
הצבעים המדобраה ¹⁸ וחרש לא ימצא בכל ארץ
ישראל כי אמר (אמרו) פלשתים-פניעשו העברים
חרב או חנית ¹⁹ וירדו כל ישראל הפלשתים-לטוש
איש את מהרשתו ואת אותו ואת קדרמו ואת מהרשתו
והויה הפצרה פים למחשת ולאותם ולשלש ²⁰
קלשון ולהקרדיים ולהציב הדרבן ²¹ והיה ביום
מלחמות ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את
שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו ²² ויצא
מצב פלשתים אל מעבר מכם

מסביב ותשבו בטח ²³ ותראו כי נחש מלך בני עמון
בא עליים ותאמרו לי לא כי מלך עליון ויהוה
אליהם מלכים ²⁴ ועתה הנה המלך אשר בחרתם-
אשר שאלתם והנה נתנו יהוה עליהם מלך ²⁵ אם תיראו
את יהוה-והיותם נם אתם וגם המלך אשר מלך עליהם
פי יהוה-והיותם נם אתם וגם המלך אשר מלך עליהם
אחר יהוה אליהם ²⁶ ואם לא תשמעו בקול יהוה
ומריהם את פי יהוה-והיתה יד יהוה בכם ובabitיכם
ונם עתה החיצבו וראו את הדבר הנדול הזה אשר
יהוה עשה לענייכם ²⁷ חלאן קציד חטים הדום-אקרא
אל יהוה ויתן קלות ומטר וראו כי רעהם הרבה
אשר עשיהם בעני יהוה לשאול לכם מלך ²⁸ ויקרא
שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא
וירא כל העם מאד את יהוה ואת שמאלו ²⁹ ויאמרו
כל העם אל שמואל התפלל بعد עבדיך אל יהוה
אליהיך-ואל נמות כי יסכנו על כל חטאינו רעה
לשאל לנו מלך ³⁰ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו-
אתם שעיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסورو
מאחורי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם ³¹ ולא
תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועלו ולא יצילו-
כי תהו מהה ³² כי לא יטש יהוה את עמו--בעבור
שם הנדול כי הויאל יהוה לעשות אתכם לו לעם ³³
نم אנסי חיללה לי מחתא ליהוה-מוחדל להתפלל
בעדכם והוריתוי אתכם בדרך הטובה והשרה ³⁴ אך
יראו את יהוה ועבדתם אותו באמת--בכל לבבכם כי
ראו את אשר הנדל עיכם ³⁵ ואם הרע תרעו-نم אתם
שם מלכים תשפו

13 בן שנה שאול מלכו ושתי שנים מלך על ישראל
2 ויבחר לו שאול שלשה אלפים מישראל וייהו עם
שאול אלפים במכנס ובחור בית אל ואלף היה עם
יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאחליו
3 ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו
פלשתים ושאלן התקע בשופר בכל הארץ לאמיר ישמעו
הערבים ⁴ וככל ישראל שמעו לאמיר הכה שאול את
נצח פלשתים ונבаш ישראל בפלשתים ויצעקו
העם אחרי שאול הגליל ⁵ ופלשתים נאספו להלחם

ויזעק שאל וכל העם אשר אותו ויבאו עד המלחמה והנה דינה חרב איש ברעהו--מהומה נדולה מאד 21 והעברים היו לפלשתים כאטמול לשлом אשר עלו עם במחנה סבב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאל וויתן 22 וככל איש ישראל מותחאים בהר אפרים שנעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחרים במלחמה 23 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה--עbara את בית און 24 ואיש ישראל גש ביום ההוא ויאל שאל את העם לאמר אדור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם 25 וככל הארץ באו בעיר ויהו דבש על פni השדה 26 ויבא העם אל העיר והנה הילך דבש ואין משיג ידו אלף פיו כי ראה העם את השבעה 27 וויתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצח המתה אשר ברדו ויטבל אותה בעירת הדבש וישב ידו אלף פיו ותרנה (ותארנה) עניינו 28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אבחן את העם לאמר אדור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם 29 ויאמר וויתן עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עניין--כי טעםטי מעט דבש זהה 30 אף כי לוא אכל אל היום העם משלהי אייבו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכח בפלשתים 31 ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכם אלינה ויעף העם מאד 32 ויעש (ויעט) העם אל שלל (השלל) ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישתחוו ארצתה ויאכל העם על הדם 33 ווינדו לשאול לאמר הנה העם חטאיהם ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדחם נלי אליו היום אבן גדריה 34 ויאמר שאל פצז בעם ואמרתם להם גנישו אליו איש שורו ואיש שיחו ושחתתם בזה ואכלתם ולא תחתטו ליהוה לאכל אל הדם ווינשו כל העם איש שורו בידיו הלילה--וישתחוו שם 35 וויבן שאל מזבח ליהוה אותו החל לבנות מזבח ליהוה 36 ויאמר שאל נדרה אחריו פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הtout בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלים אל האלים 37 ווישאל שאל באלהים ביום ההוא 38 ויאמר שאל--גשו הלים כל פנות העם וידעו וראו--במה הייתה החטא זאת היום 39 כי

כליו לכיה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא הניד 2 ושאל יושב בקצת הנבעה תחת הרמן אשר במגנון והעם אשר עמו כSSH מאות איש 3 ואחיה בן אחטוב אחוי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו--נשא אפוד והעם לא ידע כי הילך וויתן 4 ובין המערבות אשר בקש וויתן לעבר על מצב פלשתים--שון הסלע מה עבר מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה 5 השין האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול נגב 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכיה ונעברה אל מצב הערלים האלה--אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להוציא ברב או במעט 7 ויאמר לנו נשא כליו עשה כל אשר בלביב נתה לך הנני עמק כלביב 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם 9 אם כי יאמרו אלינו דמו עד הינוינו אליכם--ועמדנו תחתינו ולא נעלם אליהם 10 ואם כי יאמרו עלו עליינו ועלינו--כי נתם יהוה בירנו וזה לנו אותן בויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים--נה הערבים יצאים מן הרים אשר התהבאו שם 12 ווינו אנשי המצבה את וויתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יהונתן אל נשא כליו עליה אהרי--כי נתם יהוה ביד ישראל 13 וויעל וויתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אהרי וויפלו לפני וויתן ונשא כליו ממותת אהרי 14 ותהי המכה הראשנה אשר הכה וויתן ונשא כליו-- כעשרים איש כבצץ מענה צמד שדה 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכלי העם--המצב והמשוחות חרדו נם המה ותרנו הארץ ותהי לחרדת אלהים 16 ויראו הצפים לשאול בנבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם 17 ויאמר שאל לעם אשר אותו פקדו נא וראו מי הילך מעמננו ויפקדו והנה אין וויתן ונשא כליו 18 ויאמר שאל לאחיה הנישה ארון האלים כי היה ארון האלים ביום ההוא--ובני ישראל 19 וויהי עד דבר שאל אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הילך ורב ויאמר שאל אל הכהן אסף ידק 20

בנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֲלוֹתָם מִמְצָדִים וַיֵּרֶא קָנִי מִתּוֹךְ עַמְּקָה
 וַיַּזֶּה שָׁאול אֶת עַמְּלָק מִחְוִילָה בַּוְּאַד שָׁוֹר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
 מִצְרָיִם ۸ וַיַּתְפַּשׁ אֶת אָגָן מֶלֶךְ עַמְּלָק חִוָּה וְאֶת כָּל הָעָם
 הַחֲרִים לְפִי חָרֶב ۹ וַיַּחַמֵּל שָׁאול וְהָעָם עַל אָגָן וְעַל
 מִיטָּב הַצָּאן וְהַבְּקָר וְהַמְשִׁנִּים וְעַל הַכְּרִים וְעַל כָּל
 הַטּוֹב וְלֹא אָבוֹ הַחֲרִים וְכָל הַמְלָאָכָה נִמְבֹזה וְנִמְסָה
 אֲתָה הַחֲרִים ۱۰ וַיַּהַי דָּבָר יְהוָה אֶל שָׁמוֹאֵל לְאמֹר ۱۱
 נִחְמַתִּי כִּי הַמְלָכָתִי אֲתָה שָׁאול לְמֶלֶךְ -- כִּי שְׁבַּרְמָה
 וְאֶת דָּבָרִי לְאֶת קִים וַיַּחַר לְשָׁמוֹאֵל וַיַּזְעַק אֶל יְהוָה
 כָּל הַלִּילָה ۱۲ וַיִּשְׁכַּם שָׁמוֹאֵל לְקַרְאָת שָׁאול בְּבָקָר
 וַיַּגְדֵּל לְשָׁמוֹאֵל לְאמֹר בָּא שָׁאול הַכְּרִמָּלָה וְהַנָּהָר
 לְוָיָּד וַיַּסְבֵּט וַיַּעֲבֹר וַיַּרְדֵּת הַגְּלָל ۱۳ וַיַּבָּא שָׁמוֹאֵל אֶל
 שָׁאול וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאול בָּרוּךְ אַתָּה לְיְהוָה -- הַקִּימָתִי
 אֶת דָּבָר יְהוָה ۱۴ וַיֹּאמֶר שָׁמוֹאֵל וְמָה קָוָל הַצָּאן הַזֶּה
 בָּאוֹנוּ וְקָוָל הַבָּקָר אֲשֶׁר אָגָן שָׁמֵעַ ۱۵ וַיֹּאמֶר שָׁאול
 מַעֲמְלָקִי הַבָּיאָוָם אֲשֶׁר חַמֵּל הָעָם עַל מִיטָּב הַצָּאן
 וְהַבָּקָר לְמַעַן וּבְכָחָ לְיְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְאֱגִידָה לְךָ אֲתָה אֲשֶׁר
 ۱۶ וַיֹּאמֶר שָׁמוֹאֵל אֶל שָׁאול הַרְף וְאֱגִידָה (וַיֹּאמֶר) לוֹ דָבָר
 דָבָר יְהוָה אֲלֵי הַלִּילָה וַיֹּאמֶר (וַיֹּאמֶר) רָאשָׁ
 ۱۷ וַיֹּאמֶר שָׁמוֹאֵל -- הַלְּלוֹא אָמַת קָטָן אֲתָה בְּעִינֵךְ -- שָׁמַע
 שָׁבָטִי יִשְׂרָאֵל אֲתָה וַיִּמְשַׁחֵּךְ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל
 ۱۸ וַיַּשְׁלַחְךָ יְהוָה בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר לְךָ וְהַחֲרָמָתָה אֲתָה
 הַחֲטָאים אֲתָה עַמְּלָק וְנִלְחָמָת בָּו עַד כְּלֹותָם אֶתְּם ۱۹
 וְלֹמַה לֹא שָׁמְעָת בְּקוּל יְהוָה וְתַעַט אֶל הַשְּׁלָל וְתַעַש
 הַרְעָ בְּעִינֵי יְהוָה ۲۰ וַיֹּאמֶר שָׁאול אֶל שָׁמוֹאֵל אֲשֶׁר
 שְׁמַעְתִּי בְּקוּל יְהוָה וְאַלְכָךְ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי יְהוָה
 וְאַבְיאָ אֶת אָגָן מֶלֶךְ עַמְּלָק וְאֶת עַמְּלָק הַחֲרָמָתִי ۲۱
 וַיַּחַק הָעָם מִהְשָׁלֵל צָאן וְבָקָר אֲשֶׁר לִזְבַּח לְיְהוָה
 לְיְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּגָלְגָל ۲۲ וַיֹּאמֶר שָׁמוֹאֵל הַחֲפֹץ לְיְהוָה
 בְּעֲלוֹתָיו וּבְחִים כַּשְּׁמֻעָה בְּקוּל יְהוָה הַנָּהָר שֶׁמֶעָ מִזְבֵּחַ
 טוֹב לְהַשְׁכִּיב מִחְלָב אַיִלִים ۲۳ כִּי חַטָּאת קָסָם מַרְיָ
 אָוֹן וְתַרְפִּים הַפְּצָרִים יַעֲנִין מִאֶסֶת אֶת דָבָר יְהוָה וְיִמְאַסֵּךְ
 מֶלֶךְ ۲۴ וַיֹּאמֶר שָׁאול אֶל שָׁמוֹאֵל חַטָּאתִי כִּי עֲבָרְתִּי
 אֶת פִּי יְהוָה וְאֶת דָבְרֵיךְ כִּי יַרְאָתִי אֶת הָעָם וְאַשְׁמַעַ
 בְּקוּלָם ۲۵ וְעַתָּה שָׁאָנָא אֶת חַטָּאתִי וְשׁוֹב עַמִּי וְאַשְׁתַּחוּ
 לְיְהוָה ۲۶ וַיֹּאמֶר שָׁמוֹאֵל אֶל שָׁאול לֹא אֲשׁׁוֹב עַמְּךָ כִּי
 מִאֶסֶתָה אֲתָה דָבָר יְהוָה וְיִמְאַסֵּךְ יְהוָה מִהְיוֹת מֶלֶךְ עַל

חַי יְהוָה הַמּוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל -- כִּי אִם יִשְׁנוּ בְּיוֹנְתָן בְּנֵי
 כִּי מוֹת יִמְתֹּה וְאֵין עַדְךָ מִכֶּל הַעַם ۴۰ וַיֹּאמֶר אֶל כָּל
 יִשְׂרָאֵל אַתָּה תְּהִיוּ לְעֹבֵר אֶחָד וְאֵינוֹ יוֹנְתָן בְּנֵי נְהִיה
 לְעֹבֵר אֶחָד וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שָׁאול הַטּוֹב בְּעִינֵיכֶם
 עַש ۴۱ וַיֹּאמֶר שָׁאול אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל -- הַבָּה
 תִּמְוֹם וַיָּלֶךְ יוֹנְתָן וַשָּׁאול וַיָּלֶךְ יוֹנְתָן ۴۲ וַיֹּאמֶר שָׁאול
 הַפְּלִלוּ בְּנֵיכֶם וּבְנֵי יוֹנְתָן בְּנֵי וְיָלֶךְ יוֹנְתָן ۴۳ וַיֹּאמֶר שָׁאול
 טָעַם טָעַמְתִּי בְּקַצְחָה הַמְתָה אֲשֶׁר בַּיּוֹדִי מַעַט דְּבָשׁ --
 הַנִּי אָמוֹת ۴۴ וַיֹּאמֶר שָׁאול כִּי יִשְׁהָא אֶלְהָם וְכָה יוֹסֵף
 כִּי מוֹת תָּמוֹת יוֹנְתָן ۴۵ וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שָׁאול הַיּוֹנָתָן בְּיִשְׂרָאֵל --
 חֲלִילָה חִי יְהוָה אִם יִפְלֶא מִשְׁעַרְתָּ רָאשָׁו אֶרְצָה כִּי
 עַם אֶלְהָים עַשְׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּפְדוּ הָעָם אֶת יוֹנְתָן וְלֹא
 מוֹת ۴۶ וַיַּעַל שָׁאול לְכָרְדָּמָה עַל יִשְׂרָאֵל וְיַלְחָם
 לִמְקוּמָם ۴۷ וַשָּׁאול לְכָרְדָּמָה עַל יִשְׂרָאֵל וְיַלְחָם
 סְבִּיב בְּכָל אַיִּבָּו בְּמוֹאָב וּבְכָנְעָן וּבְאֶדְםָ וּבְמִלְכִי
 צִוְּבָה וּבְפְלִשְׁתִּים וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנִיחַ וְרִישְׁעֵי ۴۸ וַיַּהַי
 וַיַּקְרֵב עַמְּלָק וַיַּצְלֵל אֶת יִשְׂרָאֵל מִיד שְׁחָתוֹ ۴۹ וַיַּהַי
 בְּבִכְרָה מְרַב וּשְׁמַה הַקְּטָנָה מִיכְלָל ۵۰ וּשְׁמַה אַשְׁתָּוֹ שָׁאול
 בְּבִכְרָה מְרַב וּשְׁמַה הַקְּטָנָה מִיכְלָל
 אֲחִינְעָם בְּתַחְיִמְעֵץ וּשְׁמַה שֶׁר צָבָאוּ אֶבְיוֹנָר בְּנֵי דָוד
 שָׁאול ۵۱ וַיַּקְרֵב אָבִי שָׁאול נָדָר אָבִי אַבְנָר בְּנֵי אַבְיָאל
 וְתַהֲי הַמְלָחָמָה חֹזֶקָה עַל פְּלִשְׁתִּים כָּל יְמִי שָׁאול
 וּרְאָה שָׁאול כָּל אִישׁ נָבָר וְכָל בָּן חִיל וְיִאֲסֵפוּ אַלְיוֹ
15 וַיֹּאמֶר שָׁמוֹאֵל אֶל שָׁאול אֲתָי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחָךְ
 לְמֶלֶךְ עַל עַמְּךָ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שָׁמַע לְקִילְדָּה
 יְהוָה ۲ כִּי אָמַר יְהוָה צָבָאות פְּקָדָתִי אֲתָה שְׁרָעָה
 עַמְּלָק לִשְׂרָאֵל -- אֲשֶׁר שֵׁם לוֹ בְּדֶרֶךְ בְּעַלְתוֹ מִצְרָיִם
 ۳ עַתָּה לְךָ וְהִכְתַּחֲתָה אֶת עַמְּלָק וְהַחֲרָמָתָה אֲתָל כִּי
 לוֹ וְלֹא תַהֲמִל עַלְיוֹ וְהַמְתָה מַאֲשִׁישׁ עַד אֲשֶׁר מַעַל
 יוֹנְקָה מִשְׁוֹר וְעַד שָׁהָמָגָן וְעַד חַמּוֹר ۴ וַיִּשְׁמַע שָׁאול
 אֶת הָעָם וַיַּפְקַד בְּטַלְאִים מֵאֶתְּמִים אֶלְף רְגִלִּי וְעַשְׁרָתִ
 אֶלְפִּים אֲתָא אִישׁ יִהְוָה ۵ וַיֹּאמֶר שָׁאול אֶל הַקִּינִי לְכָוֹסְרוֹ רְדוֹ
 וַיַּרְבֵּ בְּנָחָל ۶ וַיֹּאמֶר שָׁאול אֶל הַקִּינִי לְכָוֹסְרוֹ רְדוֹ
 מִתּוֹךְ עַמְּלָק פָּנָ אַסְפֵּךְ עַמְּךָ וְאֶת הַשְׁתָּהָה חָסֵד עַמְּךָ

ישראל 27 ויסב שמואל ללבת ויוחק בכם מעילו ויקרע 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את מלבות ישראל מעליך היום וננהה לרעך הטוב מך 29 וכן נצח ישראל לא ישקר ולא ינהם כי לא אדם הוא להנחות 30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא ננד זקנינו עמי וננד ישראל ושוב עמי והשתחוותי ליהוה אלהיך 31 וישב שמואל אחריו שאל ווישחו שאל ליהוה 32 ויאמר שמואל הגינו אליו את אגנו מלך עמלך וילך ואמר שמואל מעדנת ויאמר אגן סר מר המות 33 ואליו אגן מעדנת ונכח שאל תשלל מנשים שמואל - כאשר שכלה נשים חרבך כן תשלל מנשים אמר ווישוף שמואל את אגנו לפני יהוה בנגלי 34 וילך שמואל הרמטה ושאול עללה אל ביתה נכעת שאל 35 ולא יסף שמואל לראות את שאל עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאל יהוה נחם כי המליך את שאל על ישראל

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאל ואני מאסתהו מלך על ישראל מלך קרנק שמן ולק אשלהך אל ישיב בית החלמני - כי ראייתם בבני ל' מלך 2 ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאל והרגני ויאמר יהוה ענלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח יהוה באתי 3 וקראת לישיב בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחדרו זקני העיר לקראותו ויאמר שלם בואה 5 ויאמר שלום לזבח להוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישיב ואת בניו ויקרא להם לזבח 6 ויהי בבאים וירא את אליאב ויאמר לך ננד יהוה משיחו 7 ויאמר יהוה אל שמואל אל חבט אל מראהו ואל נבה קומתו - כי מאסתהו כי לא אשר יראה האדם - כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב 8 ויקרא ישיב אל אבינגד וי עבריו לפני שמואל ויאמר נם בזה לא בחר יהוה 9 ויעבר ישיב שמה ויאמר נם בזה לא בחר יהוה 10 וי עבר ישיב שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישיב לא בחר יהוה באלה 11 ויאמר שמואל אל ישיב הטעים והנאה רתקן וננהה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישיב שלחה וקחנו כי לא נסב

אני אוכל לו והכיתו... והייתה לנו לעבדים ועבדתם אתנו ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני חרבתי את מעדנות ישראל היום זהה תננו לי איש ונלחמה יחד בוישמע שאל וכל ישראל אל דבר הפלשתי האלה וייחתו ייראו מאד ¹¹ ודור בן איש אפרתי זהה מבית לחם יהודה ושמו ישן ולו שמנה בניים והאיש בימי שאל זקן בא אנשים ¹² וילכו שלשת בני ישי הנדלים--halbco אחריו שאל למלחמות שם שלשת בניו אשר halco במלחמה--אליאב הבכור ומשנהו אבינדר והשלישי רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הרוב ונשא שההעדר ³⁵ ויצחתי אחריו והכתיו והצתי מפיו ויקם עלי--והחזקתי בזקנו והכתיו והמיינו ³⁶ נם את הארים נם הדבר הכה עבדך והוא הפלשתי העREL הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים ³⁷ ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיר הדבר הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאל אל דוד לך ויהוה יהיה עמך ³⁸ וילבש שאל את דוד מדיינו ונtan קובע נשחת על ראשיו וילבש אתו שרון ³⁹ וינחר דוד את חרבו מעל למדיינו ויאל ללבת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאל לא אוכל ללבת באלה כי לא נסיתו ויסרدم דוד מעליו ⁴⁰ ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקין אבנים מן הנהל וישם אותם בכל הרעים אשר לו וביקלות--וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי ⁴¹ וילך הפלשתי הלק' וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו ⁴² ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבחו כי היה נער ואדמוני עם יפה מראה ⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אגci כי אתה בא אליו במקולות ויקלל הפלשתי את דוד באלהייו ⁴⁴ ויאמר הפלשתי אל דוד לך אל--וathanה את בשרך לעוף השמים ולבחמת השדה ⁴⁵ ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אליו בחרב ובchneriot ובכידון ואני כי בא לך בשם יהוה צבאות אלהי ממערכות ישראל אשר חרפת ⁴⁶ היום הזה יסנוך יהוה בידי והכיתך והסרתי את ראשך מעלייך ונתתי פנור מהנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולהיות הארץ ידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל ⁴⁷ וידעו כל האנשים ויהר אף אליאב בדור ויאמר למה זה ירדת ליהוה המלחמה נתן אתכם בירנו ⁴⁸ והיה כי קם ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר--אני ידעתי

ההוא והלאה ¹⁰ ויהי ממחרת ותצלח רוח אליהם רעה אל שאל יותגנָא בתקד' הבית ודוד מנן בידיו כיום ביום והחנית ביר' שאל נויטל שאל את החנית ויאמרacha בדור ובקר ויסב דור מפניהם פעמים ¹² וירא שאל מלפני דור כי היה יהוה עמו ומעם שאל סר ¹³ ויסרחו שאל מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפניו העם ¹⁴ ויהי דור לכל דרכו משכיל ויוהה עמו ¹⁵ וירא שאל אשר הוא משכיל מאר ויינר מפניהם ¹⁶ וככל ישראל ויהודה אהב את דור כי הוא יצא ובא לפניהם ¹⁷ ויאמר שאל אל דור הנה בת הגדולה מרוב אתה אתן לך לאשה--אך היה לי לבן חיל והלחם מלוחמות יהוה ושאול אמר אל תה יידי בו ותהי ביד פלשתים ¹⁸ ויאמר דור אל שאל מי אנסי ומוי חדי משפחתי אבי בישראל--כי היה חתן למלך ¹⁹ ויגדו בעת הח את מרבי בת שאול--לדור והוא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה ²⁰ ותאהב מיכל בת שאל את דור וינגדו לשאול וישראל הדבר בעינו ²¹ ויאמר שאל אתנה לו ותהי לו למושק ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאל אל דור בשתיים תחתן כי היום ²² ויצו שאל את עבדו דברו אל דור בלט לאמר הנה חפץ בר המלך וכל עברי אהבו ועתה תחתן במלך ²³ וירבדו עבדו שאל באני דור את הדברים האלה ויאמר דור הנקלה בעיניכם תחתן במלך ואנסי איש רשות נקלה ²⁴ וינגדו עבדו שאל לו--לאמר בדברים האלה דבר דור ²⁵ ויאמר שאל כה אמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה של הפלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דור ביד פלשתים ²⁶ וינגדו עברי לדוד את הדברים האלה וישראל בעניי דור לחתון במלך ולא מלאו הימים ²⁷ ויקם דור וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאותים איש ויבא דור את ערלויהם וימלאום למלך לחתון במלך ויתן לו שאל את מיכל בתו לאשה ²⁸ וירא שאל וידע כי היה עם דור ומיכל בת שאל אהבתהו ²⁹ ויאסף שאל לר' מפני דור--עוד ויהי שאל איב את דור כל הימים ³⁰ ויצאו שרי פלשתים ויהי מרי צאתם שכל דור מכל עברי שאל ויקר שמו מאר

הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי ³⁴ וישלה דוד את ידו אל הכללי ויקח שם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו וייפל על פניו ארצתה ³⁵ ויהוק דור מן הפלשתי בקהל ובאבן ויך את הפלשתי וימתחו וחרב אין ביד דור ווירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את הרבבו וישלפה מטבחה וימתתחו ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מות נברים וינסו ³⁶ ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך ניא ועד שער עקרון ויפול חללי פלשתים בדרך שערם ועד נת ועד עקרון וישבו בני ישראל מדלק אחורי פלשתים וישכו את מהניהם ³⁴ ויקח דור את ראש הפלשתי ויבאוו ירושלים ואת כליו שם באלהלו ³⁵ וכראות שאל את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנור שר הצבא בן מי זה הנער אבנור ויאמר אבנור חי נשך המלך אם ידעתי ³⁶ ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם וכשוב דור מהכוות את הפלשתי ויך אותו אבנור ויבאוו לפניו שאל וראש הפלשתי בידו ³⁸ ויאמר אליו שאל בן מי אתה הנער ויאמר דור בן עבדך יש בית הלחמי

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאל לנפש יהונתן נקשרה בנפש דור ויאהבו (ויאהבהו) יהונתן נפשו ² ויקחחו שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו ³ ויכרת יהונתן ודור ברית באבתו אותו נפשו ⁴ ויתפשט יהונתן את המעליל אשר עליו יתנהה לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו ⁵ ויצא דור בכל אשר ישלחנו שאל ישביל וישמהו שאל על אנשי המלחמה וייטב בעניי כל העם ונם בעניי עבדו שאל ⁶ ויהי בכוואם בשוב דוד מהכוות את הפלשתי וצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור (לשיר) ומהחולות לקראת שאל המלך--בתפים בשמהה ובשלשים ⁷ ותענינה הנשים המשחקות ותאמורן הכה שאל באלו ודוד ברכבותיו ⁸ ויחר לשאל מאר וירע בעניין הדרב הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו אלפיים ועד לו אך המלוכה ⁹ ויהי שאל עזן (עוזן) את דור מהווים

19 וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עברי ליהמיה את דוד ויהונתן בן שאל חפי בדור מאד ² וכן יהונתן לדוד לאמר מבקש שאל אבי להמיתך ועתה השמר נא בCKER וישבת בסתר ונחבתא ³ ואני אצא עםמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדרבר בר' אל אבי וראותי מה והנדתי לך ⁴ וידבר יהונתן בדור טוב אל שאל אבי ויאמר אלו אל הטע האמלך בעבדו בדור כי לא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד ⁵ ווישם את נפשו בכפו וירך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה נדרולה לכל ישראל--ראית ותשמה ולמה תחטא בדם נקי ליהמיה את דוד חنم ⁶ ווישמע שאל בקהל יהונתן וישבע שאל חי יהוה אם יומת ⁷ ויקרא יהונתן לדוד וינגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאל ויהי לפניו אתם מול שלשים ⁸ ותוסוף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים וירך בהם מכחה נדרולה והוא נסנו מפניו ⁹ ותהי רוח יהוה רעה אל שאל והוא בכיתו ישב וחניתו בידיו ודוד מנגן ביד ¹⁰ וויבקש שאל להוכיח בחניתה בדור ובCKER ויפטר מפניו שאל וירך את החניתה בCKER ודוד נס וימלט בלילה הוא ¹¹ ווישלח שאל מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיטו בCKER ותגר לדוד מיכל אשתו לאמר אם אין ממלט את נפש הלילה מהר אתה מומת ¹² ותרד מיכל את דוד بعد החלון וילך ויברח וימלט ¹³ ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מרשותיו ותכס בכנד ¹⁴ ווישלח שאל מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא ¹⁵ ווישלח שאל את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אליו במתה אליו להמתו ¹⁶ ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתו ¹⁷ ויאמר שאל אל מיכל למה ככה רמשtiny ותשליך את אבי וימלט ותאמר מיכל אל שאל הוא אמר אליו שלחני למה אמיתי ¹⁸ ודוד ברח וימלט יבא אל שמואל הרמותה וינגד לו את כל אשך עשה לו שאל וילך הוא ושמואל וישבו בנויות ¹⁹ וינגד לשאל לאמר הנה דוד בנויות ²⁰ ברכמה וישלח שאל מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת

הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאל רוח אלדים ויתגנבו גם חמה ²¹ ויינגד לשאל וישלח מלאכים אחרים ויתגנבו גם המה ויסוף שאל וישלח מלאכים שלשים ויתגנבו גם חמה ²² וילך גם הוא הרמותה ויבא עד בור הנגול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנויות ^(בניות) ברכמה ²³ וילך שם אל נויות ^(בניות) ברכמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלויך ויתגנבו עד באו בנויות ^(בניות) ברכמה ²⁴ ויפשט גם הוא בגדיו ויתגנבו גם הוא לפני שמואל וופל ערום כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו--ה גם שאל בנביים **20** ויברך דוד מנות (מניות) ברכמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך--כי מבקש את נפשי ² ויאמר לו חלילה לא תמות--הנה לו עשה (^{לא עשה}) אבי דבר גדול או דבר קטן ולא גילה את אני ומדוע יסתיר אבי ממנה את הדבר הזה אין זאת ³ וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתի חן בעיניך ויאמר אל יידע זאת יהונתן פן עצוב ואולם חי יהוה וחוי נפשך--כי כפשבינו ובין הבנות ⁴ ויאמר יהונתן אל דוד מה התאמր נפשך ואעשה לך ⁵ ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אש בעם המלך לאכול ושלחתני ונשחרתי בשדה עד הערב השלישי ⁶ אם פקד יפקدني אביך ואמרת נשאל נשאל ממוני דוד לרוץ בית לחם עירך--כי זבח הימים שם לכל המשפהה ⁷ אם כה אמר טוב שלום לעברך ואם חרחה לך--דע כי כלתת הרעה מעמו ⁸ ועשית חסד על עברך כי בברית יהוה הבאת את עברך עמק ואם יש כי עז המיתני אתה ועד אביך למה זה תבאי ⁹ ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אגיד לך ¹⁰ ויאמר מעם אבי לבוא עלייך--ולא אתה אגיד לך ¹⁰ ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יעניך אביך קשה ¹¹ ויאמר יהונתן אל דוד לך ונצא חשודה ויצאו שניהם השדה ¹² ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלישי והנה טוב אל דוד--ולא אז אשלח אליך ונLIGHTו את אונך ¹³

בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם--כי נעצב את חדעה עלייך--גלויתו את אונך ושלחציך והלכת לשולם והיה יהוה עמך כאשר היה עם אבי¹⁴ ולא אם עודני כי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמותה¹⁵ ולא תכritis את חסיך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל פני האדמה¹⁶ ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד¹⁷ ו יוסף יהונתן להשביע את דוד באחבותו אותו כי אהבת נפשו אהבו¹⁸ ויאמר לו יהונתן מהר חדש ונפקחת כי יפקדמושבך¹⁹ ושלשת תרד מארך ובאת אל המוקם אשר נסתתרת שם ביום המעשה יושבת אצל האבן האול²⁰ ואני שלשת החצים צדרה אורחה לשלוח לי למטרה²¹ והנה אשלה את הנער לך מצא את החצים אם אמר לך לנער הנה החצים ממקם והנה קהנו ובאה כי שלום לך ואין דבר--חי יהוה²² ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממקם והלאה--ליך כי שלוח יהוה²³ והדבר--אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה בין ובין לך עולם²⁴ ויסתר לך בשדה והיה החדש וישב המלך על (אל) הלחם לאכול²⁵ וישב המלך על מושבו כפעם ביום הקור ויקם יהונתן וישב אבנור מצד שאול ויפקר מקום דוד²⁶ ולא דבר שאל שאל מהומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור²⁷ ויהי ממחرات החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאל אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי נם תמול נם היום אל הלחם²⁸ ויען יהונתן את שאל נשאל נשאל דוד מעמידי עד בית לחם²⁹ ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחיו ועתה אם מצאי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחוי על בן לא בא אל שלחן המלך³⁰ ויחיר אף שאל ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלויא ידעתי כי בחר אתה לבן יש לבשת ולבשת עררות אמך³¹ כי כל הימים אשר בן יש לבשת על האדמה לא תכוון אתה ומכלותך ועתה שלוח וקח אותו אליו--כי בן מות הוא³² ויען יהונתן את שאל אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה³³ ויטל שאל את החנית עליו להכחו וידע יהונתן כי כל היא מעם אביו להמית את דוד³⁴ ויקם יהונתן מעם השלחן

למה קשרתם עלי אתה ובן ישি--בתתקח לו לחם וחרב ושאל לו באלדים לקום אליו לארכ' כו' כו' יונען
אחים מלך את המלך ויאמר ומיו בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך וכבר בביתך ^ט
היום החלתי לשאול (לשאלא) לו באלהם חיללה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי--כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או נדול ^{טט} ויאמר המלך מות תמות אחים מלך אתה וכל בית אביך ^{טט}
ויאמר המלך לרציהם הנצבים עליו סבו והמתו כהני יהוה כי נם ידם עם דוד וכי ידע כי ברח הוא ולא גלו את אזנו (אנני) ולא אבו עברי המלך לשלח את ידם לפניהם יהוה ^{טט} ויאמר המלך לדוגן (לדוגן) סב אתה ופנע בכהנים ויסב דוגן (דוגן) האדרמי ויפגע הוא בכהנים רימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בך ^{טט} ואת נב' עיר הכהנים הכהן לפני הרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפני חרוב ^{טט} וימלט בן אחד לאחים מלך בן אחותוב ושמו אביתר ויברך אחריך דוד ^{טט} וינגד אביתר לדוד כי הגורש שאל את כהני יהוה ^{טט} ויאמר דוד לאביתר ידעתך ביום ההוא כי שם דוגן (דוגן) האדרמי כי הנג'יניד לשאל אני סבתי בכל נפש בית אביך ^{טט} שבתאתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמרי.

23 וינגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסיט את הגנותך ^{טט} וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתוי בפלשתים האללה ויאמר יהוה אל דוד לך והכיתוי בפלשתים והושעת את קעילה ^ט ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה ירים ואף כי נלך קעילה אל מערכות פלשתים ^{טט} ו יוסף עוד דוד לשאול ביהוה ויענה יהוה ויאמר קום רד קעילה--כי אני נתן את פלשתים בידך ^{טט} וילך דוד ואגשו קעילה וילחם בפלשתים וינהן את מקניהם ויך בהם מכח נדוליה וישע דוד את ישבי קעילה ^{טט} ויהי בברח אביתר בן אחיהם מלך אל דוד--קעילה אפוד ירד בידו ^{טט} וינגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר בן ויבאו כלם אל המלך ^{טט} ויאמר שאול שמע נא בן אחיהם ויאמר הנהני אדני ^{טט} ויאמר אלו שאול

לotta בשמלה אחורי האפוד--אם אתה תקח לך קח כי אין אחירות זולתה בזה ויאמר דוד אין כמו זה תננה לי ^{טט} ויקם דוד ויברך ביום ההוא מפני שאלו יוכא אל אחיש מלך נטה בו ויאמרו עברי אחיש אליו הלווה וזה דוד מלך הארץ הלווה ליה יענו במחלה לאמר הכהה שאול באלו וירא מאיד מפני אחיש מלך נת ^{טט} וישנו את טumo בעיניהם ויתהלה בידם ויתו על דלתות השער ויורד דרכו אל זקנו ^{טט} ויאמר אחיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אותו אליו ^{טט} חסר משגעים אני כי הבהיר את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתו

22 וילך דוד משם וימלט אל מערהعدلם וישמעו אחיו וכל בית אביו ויירדו אליו שמה ^{טט} ויתקמצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש ^{טט} וילך דוד משם מצפה מוואב ויאמר אל מלך מוואב יצא נא אבי ואני אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים ^{טט} ווינחם את פנוי מלך מוואב וישבו עמו כל מיimento היהות דוד במצודה ^{טט} ויאמר גנד הנביא אל דוד לא תשב במצודה--לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יעד חרת ^{טט} וישמע שואל--כי נודע דוד וגנבים אשר אותו ושאל יוושב בנכעה תחת האשל ברמה והניתו בידו וכל עברי נצבים עליו ^{טט} ויאמר שאול לעבריו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיינו גם לכלכם יתן בן יש שדות וכרכמים--לכלכם ישם שרי אלפים ושרי מאות ^{טט} כי קשורתם לכלכם עלי ואין גלה את אוני בכרת בני עם בן יש ואין חלה מכם עלי ונלה את אוני כי הקים בני את עברי עלי לארכ' כו' ^{טט} ויאמר ויען דאג האדרמי והוא נצב על עברי שואל--^{טט} ראייתי את בן יש בא נבה אל אחיהם בן אחוטוב ^{טט} וישאל לו ביהוה וצדקה נתן לו ואת הרב גלית הפלשתי-נתן לו ^{טט} וישלח המלך לקרא את אחיהם בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים--אשר בנב ויבאו כלם אל המלך ^{טט} ויאמר שאול שמע נא

דלוּתִים וּבְרִיחַ 8 וַיָּשֶׁם שָׁאֹל אֶת כָּל הָעָם לְמִלְחָמָה לְדַרְתָּ קַשְׁילָה לְצָוָר אֶל דָּוד וְאֶל אֲנָשָׂיו 9 וַיַּדַּע דָּוד כִּי עָלָיו שָׁאֹל מִחְרִישׁ הַדָּרֻה וַיֹּאמֶר אֶל אֲבִיתְךָ הַכֹּהן

הַגִּישָׁה הַאֲפֹר 10 וַיֹּאמֶר דָּוד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמַע שָׁמַע עָבֹדָךְ כִּי מִבְקַשׁ שָׁאֹל לְבָאָא אֶל קַעַילָה-לְשָׁחַת לְעִיר בְּעִזּוֹר יְהוָה יִסְגְּרוּ בְּעַלְיָה בִּידֵו הַיְרָדֵן שָׁאֹל כִּאֵשׁ שָׁמַע עָבֹדָךְ--יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמַע עָבֹדָךְ וַיֹּאמֶר יְהוָה יְרָד 12 וַיֹּאמֶר דָּוד--יִסְגְּרוּ בְּעַלְיָה אֲתִי וְאַתָּה אֲנָשִׁי בַּיד שָׁאֹל וַיֹּאמֶר יְהוָה יִסְגְּרוּ בְּעַלְיָה וַיָּקַם דָּוד וַיַּכְתֵּב אֶת כְּנָפָת הַמְעִיל אֲשֶׁר לְשָׁאֹל בְּעִינֵיךְ וַיַּקְרֵם דָּוד וַיַּכְתֵּב אֶת כְּנָפָת הַמְעִיל אֲשֶׁר לְשָׁאֹל-בְּלַט 5 וַיֹּהֵי אֶחָרִי כֵּן וַיַּקְרֵם דָּוד אֶתְהוּ-עַל אֲשֶׁר כָּרְתָּ אֶת כְּנָפָת אֲשֶׁר לְשָׁאֹל 6 וַיֹּאמֶר לְאַנְשָׁיו חֲלִילָה לְיִמְיוֹנָה אָם אָעָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה לְאָדָנִי לְמִשְׁיחָה יְהוָה-לְשָׁלֵחַ יְדֵי בָּו כִּי מִשְׁיחָה יְהוָה הוּא 7 וַיָּשֶׁעַ דָּוד אַתָּה אַנְשָׁיו בְּדָבְרִים וְלֹא נָגֵם לִקְוּם אֶל שָׁאֹל וַשָּׁאֹל קִם מִהְמַעַרְתָּה וַיַּלְכֵד בְּדַרְךְ 8 וַיַּקְרֵם דָּוד אֶחָרִי כֵּן וַיַּצָּא מִן הַמִּעְרָה (מִהְמַעַרְתָּה) וַיֹּאמֶר אֶחָרִי שָׁאֹל לְאֶמֶר אֶדְנִי הַמֶּלֶךְ וַיַּבְטֵחַ שָׁאֹל אֶחָרִי וַיַּדַּק דָּוד אֶפְים אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחַוו 9 וַיֹּאמֶר דָּוד לְשָׁאֹל לִמְהָה הַשְׁמָעָה אֶת דְּבָרַי אָדָם לְאֶמֶר הַנָּהָרָה דָּוד מִבְקַשׁ רַעַתְךָ 10 הַנָּהָרָה הַזָּה רָאוּ עֲנֵינִיךְ אֲתָא שְׁנָאָךְ יְהוָה הַיּוֹם בִּידֵי בְּמִעְרָה וַיֹּאמֶר לְהַרְגֵּנָךְ וְתַחַס עַלְךְ וַיֹּאמֶר לְאַשְׁלֵחַ יְדֵי אֶדְנִי-כִּי מִשְׁיחָה יְהוָה הוּא טוֹאָבֵי רָאָה-נָם רָאָה אֶת כְּנָפָת מְעִילָךְ בַּידֵיכְיַי בְּכָרְתִּי אֶת כְּנָפָת מְעִילָךְ וְלֹא הַרְגִּנְתָּךְ דַּע וַיֹּרֶא כֵּי אֵין בַּידֵיכְ רַעַת וַפְשָׁע וְלֹא חַטָּאת לְךָ-וְאַתָּה צְרָה אֶת נְפָשֶׁת לְקַחְתָּה 12 וַיַּשְׁפַּט יְהוָה בֵּין וּבֵין וְנִקְמַנֵּי יְהוָה מִמֶּךָ וַיַּדַּי לֹא תַּהֲיָה בְךָ 13 כִּאֵשׁ יֹאמֶר מִשְׁלַח הַקְרָמָנִי מַרְשָׁעִים יִצְאָה שָׁוֹר וַיַּדַּי לֹא תַּהֲיָה בְךָ 14 אֶחָרִי מֵי יִצְאָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶחָרִי מֵי אַתָּה רַדְף אֶחָרִי כָּלֵב מִתְאֶחָרִי פְּרֻעָשׁ אֶחָד 15 וְהִי אֲתָה לְדִין וְשִׁפְטָה בֵּין וּבֵין וַיַּרְבֵּב אֶת רַבִּי וַיַּשְׁפַּט מִידְךָ 16 וַיַּהַי כָּלּוֹת דָּוד לְדַבֵּר אֶת הַדָּבָרִים הַאֲלָה אֶל שָׁאֹל וַיֹּאמֶר שָׁאֹל הַקְלָךְ זֶה בְּנֵי דָוד וַיֹּשֶּׁא שָׁאֹל קָלָךְ וַיַּבְךְ וַיֹּאמֶר אֶל דָוד צְדִיק אַתָּה מִנְמָנוּ כִּי אַתָּה גַּמְלָתָנִי 17 וַיֹּאמֶר אֶל דָוד צְדִיק אַתָּה מִנְמָנוּ כִּי אַתָּה גַּמְלָתָנִי 18 לְאָמֵר מִהְרָה וְלֹכֶה כִּי פִשְׁטוּ פְּלַשְׁתִּים עַל הָאָרֶץ

טובים לנו מادر ולא הכלמנה ולא פקדנו מאמנה כל ימי התחלכנו אתם בחוויגנו בשדה¹⁶ חומה דיו עליינו נם לילך נס יומם כל ימי היונטו עם רעים הצאן¹⁷ ועתה רעי וראי מה תעשי- כי כלת הרעה אל אדניינו ועל כל ביתו והוא בן בלעל מרבר אליו¹⁸ ותמהר אבוגיל (אכגיניל) ותקח מאתים לחם ושנים נבלין יין וחמש צאן שעשות (עשויות) וחמש סאים קל' ומאה צמקיים ומאותים דבלים והשם על החמורים¹⁹ ותאמר לנויריה עברו לפני הנני אחרים באה ולאישה נבל לא הנירה²⁰ והיה היא רכבה על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדום לךראתה ותפנסתם²¹ ודוד אמר לך לשקר שמרתי את כל אשר לוזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה²² כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכיה יסוף אם אשair מכל אשר לו עד הבקר משתון בקריך²³ ותרא אכגיניל את דוד ותמהר ותרד מעלה החמור ותפלל לאפי דוד על פניה ותשתחוו ארץ²⁴ ותפלל על רגליו ותאמר כי אני אדרני העון ותדבר נא אמרתך באזיך ושמע את דברי אמרתך²⁵ אל נא ישם אדרני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא- נבל שמו ונבלה עמו ואני אמרתך- לא ראיית את נעריך אדרני אשר שלחת²⁶ ועתה אדרני חוי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים וחושע יידך לך ועתה יהיו כנבל איביך ותמקשים אל אדרני רעה²⁷ ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפהחך לאדרני וננה לנערים המתhalbכים ברגלי אדרני²⁸ שא נא לפשע אמרתך כי עשה יעשה יהוה לאדרני בית נאמן כי מלחותה יהוה אדרני נלחם ורעה לא נמצא בך מייך²⁹ ויקם אדם לרדרך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדרני צורורה בצורך החיים את יהוה אלהייך ואנת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע³⁰ והיה כי עשה יהוה לאדרני ככל אשר דבר את הטובה عليك- וצוק לנגיד על ישראל³¹ ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדרני ולשפקدم חنم ולהושע אדרני לו והויטב יהוה לאדרני וזכרת את אמרתך³² ויאמר דוד לאביבל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלוחך חיים זהה לקראתי³³ ובברוך טעםך וברוכה את אשר כלתני

הטובה ואני גמלתויך הרעה¹⁸ ואת (ואתה) הגנתה היום את אשר עשתה אותו טובות- את אשר סנני יהוה בידך ולא הרנטני¹⁹ וכי ימצא איש את אייבו ושלחו בדרך טוביה ויוהו ישלםך טובות תחת היום זהה אשר עשתה לך²⁰ ועתה הנה יעדתי כי מלך תמלך וקמה בידך מלכת ישראל²¹ ועתה השבעה ליביהוה אם תכricht את זרעך אחריו ואם תשמיד את שמי מבית אבי²² וישבע דוד לשאול וילך שאל אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצדקה

25 וימת שמואל- ויקבצו כל ישראל ויסփדו לו ויקברחו בכיתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן² ואיש במעון ומעשׂהו בכרמל והאיש נдол מאד ולו צאן שלשת אלףים ואלף עזים ויהי בנו את צאנו בכרמל³ ושם האיש נבל ושם אשתו אכגיניל והasha טובות של כל ויפת האר והאיש קשה ורע מעלים והוא כלבו (כלבי)⁴ וишמע דוד במדבר כי גוז נבל את צאנו⁵ ווישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לעדרים על כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום ואמרתםכח להו אתה שלום וביתך שלום וככל אשר לך שלום⁶ ועתה שמעתי כי נזויים לך עתה הרעים אשר לך היו עמו- לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי הווים בכרמל⁸ שאל את נעריך וינוידו לך וימצאו הנערים חן בענייך- כי על יום טוב בנו תנה נא את תמצא יידך לעבדיך ולבך לדוד⁹ ויבאו נעריך וינויחו¹⁰ וויען נבל את עבדיך דוד ויאמר מי דוד ומני בן ישי היום רבבו עבדים המתפרצים איש מנבי אדרני בולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לנזוי ונתתי לאנשיים אשר לא ידעתاي מזוה המה¹² ויהפכו נעריך דוד לדריכם וישבו ויבאו וינגדו לו ככל הדברים האלה¹³ ויאמר דוד לאנשיו חגרנו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר נס דוד את חרבו ויעלו אוחרי דוד כארבע מאות איש ומאותים ישבו על הכלים¹⁴ ולאכגיניל אשר נבל הניד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדרניינו ויעט בהם¹⁵ ואנשיהם

ויבא דוד ואבישי אל העם ליליה והנה שאל שכב ישן במעגל ודנייתו מעוכבה בארץ מראשתו ואבונו והעם שכבים סביבתו ⁸ ויאמר אבישי אל דוד סנור אלהים היום את אויבך בידך ועתה אנחנו נא בחניתה ובארץ פעם אתה ולא אשנה לו ⁹ ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה-ונקה ¹⁰ ויאמר דוד חוי יהוה כי אם יהוה יגנו או יומו יבוא ומota או במלחתה ירד ונספה ¹¹ חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החניתה אשר מראשתו ואת צפחת המים-וילכה לנו ¹² ויקח דוד את החניתה ואת צפחת המים מראשתי שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי כלם ישנים-כי תרדמת יהוה נפלת עליהם ¹³ ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביןיהם ¹⁴ ויקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר לאמר הלווע תענה אבנור ויען אבנור ויאמר מי אתה קראת אל המלך ¹⁵ ויאמר דוד אל אבנור הלווע איש אתהומי ממוק בישראל ולמה לא שמרת אל אנדריך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך ¹⁶ לא טוב הרבר זהה אשר עשית-חוי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חניתה המלך ואת צפחת המים-אשר מראשתו ¹⁷ ויכר שאל את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך ¹⁸ ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עברו כי מה עשית ומה בידי רעה ¹⁹ ועתה שמע נא אדני המלך את דבריו עבדו אם יהוה הסיטך כי ירח מנחה ואם בני האדם אדורוים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפה בנחלת יהוה לאמר לך עבר אליהם אחרים ²⁰ ועתה אל יפל דמי ארץך מננד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרושך אחד כאשר ירדף הקרא בהרים ²¹ ויאמר שאל חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשנה הרבה מאד ²² ויען דוד ויאמר הנה החניתה (חנית) המלך ויעבר אחד מהנערם ויקח ²³ ויהוה ישיב לאיש את צדרכו ואת אמנתו-אשר נרנק יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה ²⁴ ותנה אשר היום הזה מבוא בדמיים והשע ידי לי ²⁵ ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנعني מהרעatak כי לילוי מהרת ותבאתי (ותבא את) לקראותי-כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקירות ²⁶ ויקח דוד מידת אשר הביאה לו וללה אמר עלי לשлом לביתך-ראי שמעת בקהלך ואשה פניך ²⁷ ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הנידה לו דבר קטן ונдол-עד אור הבקר ²⁸ ויהי בבקר בצתה היין מנבל ותנד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו השך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל ללחתה לו לאשה ²⁹ ויבאו עבדיו דוד אל אביגיל-הכטלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו לך לקחך לו לאשה ³⁰ ותקם ותשתחוו אפיקים ארץך ותאמר הנה אמתך לשפה להרץ רגלי עבדי אדני ותתmerc נם שתיחון לו לנשים ³¹ ושאל נטן את מיכל בתו-אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים ³²

26 ויבאו הזופים אל שאל הנבעטה לאמר הלווע דוד מסתהר בנבעת החכילה על פני היישמן ² ויקם שאל וירד אל מדבר זיף ואותו שלשת אלפים איש בחורי ישראל-לבקש את דוד במדבר זיף ³ ויזחן שאל בנבעת החכילה אשר על פני היישמן-על הדריך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאל אחריו המדברה ⁴ וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאל אל נcone ⁵ ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאל וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאל ואבנור בן נר שר צבאו ושאל שאל שכב במעיל והעם חנים סביבתו ⁶ ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאל אל המהנה ויאמר אבישי אני ארד עמק ⁷

נדלה נפשך היום הזה--בעיני כן תndl נפשי בעני
יהוה ויצלי מכל צדקה 25 ויאמר שאל אל דוד ברוך
אתה בני דוד--نم עשה תשעה ונם יכל תוכל וילך
דור לדרכו ושאל שב למקומו

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד
שאל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים
ונואש ממני שאל לבקשנו עוד בכל גבול ישראל
ונמלטה מידי 26 ויקם דוד ויעבר הוא וש מאות איש
אשר עמו אל אכיש בן מעך מלך נת 3 ושב דוד
עם אכיש בנה הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשים
אחינעם היזורעאלת ואביניל אשת נבל הכרמלית 4
ויגד לשאל כי ברא דוד נת ולא יוסף (יסף) עוד
לבקשו 5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן
בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה--ואשבה שם
ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמק 6 ויתן לו אכיש
ביום ההוא את צקלג'ן לבן היטה צקלג'ן למלאכי יהודה
עד היום הזה 7 ויהי מספר הימים אשר ישב דוד
בשדה פלשתים--ימים וארבעה חדשים 8 ויעל דוד
אנשיו ויפשטו אל הנשור ותגריו (ותגרוי) והעמלי
כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בוואך שורה وعد
ארץ מצרים 9 וזכה דוד את הארץ ולא יהיה איש
ואהה ולחק צאן ובקר וחמורים וגמלים ובנדים ישב
ויבא אל אכיש 10 ויאמר אכיש אל פשתחם היום ויאמר
דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקני
� ואש ואשה לא יהיה דוד להביא נט לאמר-בן ינדי
עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים
אשר ישב בשדה פלשתים 11 ויאמן אכיש ברוד לאמר
הבאש הבאי שבעמו בישראל וזהה לי לעבד עולם

28 ויהי ביוםיהם ההם ויקבצו פלשתים את מהניהם
לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע
תדע כי אני יצא במחנה אתה ואני 12 ויאמר דוד
אל אכיש לבן לך עשה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר
אכיש אל דוד לך שמר לראשי אשיך כל הימים 3
ושמואל מת--ויספדו לו כל ישראל ויקברתו ברמה
ובעירו ושאל הסיר האבות ואת הירענים-מה הארץ
4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאל

אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו ⁴ וישראל דוד והעם אשר אותו את קולט-ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות ⁵ ושותי נשי דוד נשבו- אחינעם היורטלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי ⁶ ותצר לדוד מادر כי אמרו העם לסקלו- כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו ⁷ ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הנישה נא לי האפוד ויגש אביתר את האפוד אל דוד ⁸ וישאל דוד ביהוה לאמר ארדרך אחרי הנדור הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשג והצלה ציל ⁹ וילך דוד הוא ותש מאות איש אשר אותו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו ¹⁰ וירדף דוד הוא ורבב עמות איש ויעמדו מאותים איש אשר פנדו מעבר את נחל הבשור ¹¹ וויכזאו איש מצרי בשדה ויקחו אותו אל דוד וויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים ¹² וויתנו לו פלח דבללה ושני צמוקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות ¹³ ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אני עבד לאיש עמלקי ויועבני אדני כי חליתי היום שלשה ¹⁴ אנחנו פשטונו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה--ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש ¹⁵ ויאמר אליו דוד התורני אל הנדור הזה ויאמר השבעה לי באליהם אם תמייני ואם הסנני ביד אדני ואורך אל הנדור הזה ¹⁶ וירדחו והנה נשים על פni כל הארץ אכלים ושטים וחננים בכל השלול הנדור אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה ¹⁷ ויכם דוד מה נשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הנמלים וינסו ¹⁸ ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שני נשוי הצליל דוד ¹⁹ ולא נעדר להם מן הקטן ועד הנגדל ועד בניים ובנות ומשיל ועד כל אשר לקחו להם הכל השוב דוד ²⁰ ויקח דוד את כל הצאן והבקר נתנו לפניהם המקנה ההורא ויאמרו זה שלל דוד ²¹ ויבא דוד אל מאותים האנשים אשר פנדו פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וירspo אתה באש ²² וישבו את הנשים אשר בה מקטן יעד גדור לא המתו איש וינהנו וילכו לדרכם ²³ ויבא דוד ואנשו ויאמר ויאכל ויפריצו בו עבדיו וגם האשה וישמע لكلם ויקם מהארץ וישב אל המטה ²⁴ ולאשה עגל מרפק בבית ותמהר ותובהתו ותקח קמה ותלש ותפחו מצות ²⁵ ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא

29 ויקבצו פלשתים את כל מנהיהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל ² וסרני פלשתים עברים למאות אלף ורוד ואנשיו עברים באחרנה--עם אכיש ³ ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלא זה דוד עבר שאל מלך ישראל אשר היה אז זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה ⁴ ויקცפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדני--הלו באראש האנשים דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב עני צאתך ובאך את במחנה--כי לא מצאתי לך רעה מיום באך אליו עד היום הזה ובעני הסרנים לא טוב אתה ⁷ ועתה שוב לך בשלום ולא תעשה רע בעני סרני פלשתים ⁸ ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתו ומה מצאת בעברך מיום אשר הייתה לפניו עד היום הזה כי לא אבא ונלחמתי באבי אדני המלך ⁹ ויען אכיש ואמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעני כמלךך אליהם אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמו במלחמה ¹⁰ ועתה השם בבקר ועבדיו אדני אשר בא או אתק והשכמתם בבקר ואור לכם ולכון ¹¹ ושכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל

30 ויהי בא דוד ואנשיו צקלג--ביום השלישי ומלך פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וירspo אתה באש ² וישבו את הנשים אשר בה מקטן יעד גדור לא המתו איש וינהנו וילכו לדרכם ³ ויבא דוד ואנשו

פלשתים לשאול ¹² ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלכו עמי לא נתן להם מה שלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת נזירות שאל ואת גנית בניו מלחמות ביתן שנ ויבאו יבשה ווישרפו אתם שם ¹³ ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת לא העשו כן אחוי את נתן יהוה לנו וישמר אנתנו יתnan את הנדור הבא עליינו בידנו ²⁴ ומרי ישמע לכם ימים לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכללים-יחדו יחלקו ²⁵ ויהי מלחום ההוא ומעליה ישמה לחק ולמשפט לשראל עד היום הזה ²⁶ ויבא דוד אל צקלג ווישלח מה שלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה لكم ברכה משלל איבי יהוה ²⁷ לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר ²⁸ ולאשר בערער ולאשר בשפומות ולאשר באשטע ²⁹ ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקני ³⁰ ולאשר בחרמלה ולאשר בכור עשן ולאשר בעתק ³¹ ולאשר בחברון ولכל המקומות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו

31 ופלשתים נלחמים בישראל וננסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הנלבע ² וירבדקו פלשתים את שאל ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע--בני שאל ³ ותכבד המלחמה אל שאל וימצאו המורדים אנשים בקשת ויהל מאר מהמורדים ⁴ ויאמר שאל לנשא כליו שלף הרובך ודרקני בה פן יבואו הערלים האלה ודרקני והתעלול כי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאר ויקח שאל את החרב ויפל עליה וורה נשא כליו כי מה שאל ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו ⁶ וימת שאל ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא-- יהדו ⁷ ויראו אנשי ישראל אשר עבר העמק ואשר עבר הירדן כי ננסו אנשי ישראל וכי מתו שאל ובניו ויעזבו את הערים וננסו יבאו פלשתים וישבו בהן ⁸ ויהי מלחמתה ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאל ויפשטו את כליו וישלחו בארץ ⁹ ויכרתו את ראשו ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עציביהם--וأت העם ¹⁰ וישימו את כליו בבית עשתרות ואת נזירות תקעו בחומת ביתן שנ ¹¹ ווישמעו אליו ישבו יבש נלעד אה אשר עשו

שמואל ב

תשוב ריקם ²³ שאל ויהונתן הנאהבים והנעימים בחזיהם ובמוחם לא נפדרו מנשדים קלוי מאריות נברו ²⁴ בנות ישראל--אל שאל בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעליה עדי זהב על לבושכם ²⁵ איך נפלו נברים בתוך המלחמה--יהונתן על במותך חלל ²⁶ צר לי عليك אחיך יהונתן--נעמת לי מאר נפלאתה אהבתך לי מהבת נשים ²⁷ איך נפלו נברים ואבדו כל מלחה

2 ויהי אחרי כן וישראל דוד ביהוה לאמור האعلاה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד ana עללה ² ויעל שם דוד ונש תשי נשו--אחינעם הירעלי ואבניאל אשת נבל הכרמלי ³ ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו ישבו בעיר חברון ⁴ ויבאו אנשי יהודה וימשו שם את דוד למלך על בית יהודה וגנוו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול ⁵ וישלח דוד מלכים אל אנשי ביש גלעד ויאמר אליום ברכים אתם ליהוה אשר עשתם החסד זהה עם אדניםכם עם שאול ותקברו אותו ⁶ ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמות ונם אנסי עשה אתם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה ⁷ ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל--כי מית אדניםכם שאל ⁸ וגס את משחו בבית יהודה למלך--עליהם ואבניר בן נר שר צבא אשר לשאול--לקח את איש בשת בן שאול ויעברתו מתחנים ⁹ וימלכוו אל גלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כל כלה ¹⁰ בן ארבעים שנה איש בשת בן שאל במלכו על ישראל ושתיים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד ¹¹ וכי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה--שבע שנים ושהה חמשים ¹² ויצא אבניר בן נר ועבדי דוד יצאו ממחנים נבעונה ¹³ וויאב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על ברכת נבעון יחו וישבו אלה על הברכה מזה ו אלה על הברכה מזה ¹⁴ ויאמר אבניר אל יואב קומו נא הנערם וויחקו לפניו ויאמר יואב יקמו ¹⁵ ויאמו ויעברו במספר--שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד ¹⁶ ויהוקו איש בראש נברים--קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאל לא

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלך וישב דוד בצקלג ימים שניים ² ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המהנה מעם שאל ובנדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי באו אל דוד ויפל ארצתה ושתחוו ³ ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטי ⁴ ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הנדר נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה ונם הרבה נפל מן העם וימתו נס שאל ויהונתן בנו מתו ⁵ ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מה שאל ויהונתן בנו ⁶ ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקרית בהר הגלבע ותנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעל הפרשים הדבקהו ⁷ ויפן אחורי ויראני ויקרא אליו ויאמר הני ⁸ ויאמר לי מי אתה ויאמר (ואמר) אליו עמלקי אנסי ⁹ ויאמר אליו עמד נא עלי ומתחתי--כי אחזוני השבץ כי כל עוד נשוי כי ¹⁰ וואמד עליו ומתחתי--כי ידעת כי לא היה אחרי נפל ואכח הנור אשר על ראשו ואצעה אשר על זרועוوابאים אל אדני הנה בו יחזק דוד בבנדו ויקרעם ונם כל האנשים אשר אותו ¹¹ ויסփדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל--כי נפלו בחרב זו ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש נר עמלקי אנסי ¹² ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידק לשחת את מישיח יהוה ¹³ ויקרא דוד לאחד מהנערם ויאמר נש פגע בו וויכחו וימת ¹⁴ ויאמר אליו דוד דמייך (דמיך) על ראשך כי פיך ענה לך לך לאמר אנסי מותה את מישיח יהוה ¹⁵ וויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו ¹⁶ ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר ¹⁹ הצבוי ישראל על במותיך חלך איך נפלו נברים ²⁰ אל תנדרו בנת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן השמantha בנות פלשתים פן תעלינה בנות הערלים ²¹ הרי בgalב עאל טל ואל מטר עליכם--ושדי תרוםת כי שם נגען מן נברים--מן שאל בלוי מישיח בשםן ²² מדם חללים מחלב נברים--קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאל לא

אמןן לאחינעם היורעאלת ³ ומושגנו כלאכ לאביגיל רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו ייחדו ויקרא למקום
 החהא חלקת הצדדים אשר נגביען גותדי המלחמה
 קשה עד מאד ביום ההוא וינפ אבניר ואנשי ישראלי לפני עבדי דור ¹⁸ ויהיו שם שלשה בני צרויה--יואב
 ואבישי ושבהאל ושבהאל קל ברגלו כאחד הצבים אשר בשדה ¹⁹ וירדף עשהאל אחריו אבניר ולא נטה ללקת על הימין ועל השמאול מאחרי אבניר וויפן אבניר אחורי ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אני
 ויאמר לו אבניר נטה לך על ימיך או על שמאלך ואחו לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו ²² ויסף עוד אבניר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך ²³ וימאן לסור ויכחו אבניר באחריו התנית אל החמש ותצא החנית מאחריו וויפל שם וימת תחטו ויהיו כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת--ויעמדו ²⁴ וירדפו יואב ואבישי אחורי אבניר והשמש באה--והמה באו עד נבעת אמה אשר על פני ניח דרך מדבר נגבון ²⁵ ויתקbezו בני בנימן אחרי אבניר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש נבעה אחת ויקרא אבניר אל יואב ויאמר הלצח האכל הרבה--
 הלויא ידעתה כי מורה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחים ²⁷ ויאמר יואב--חו האלהים כי לולא דברת כי או מהבקר נעל העם איש מאחרי אחיו ²⁸ ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחים ²⁹ ואבניר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מתחנים ³⁰ ויאוב שב מאחרי אבניר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעברי דור תשעה עשר איש--ועשהאל ³¹ ועבדי דור הכו מבניין ובאנשי אבניר שלש מאות ושים איש מות ³² וישאו את עשהאל ויקברחו בכרב אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון

ב

3 ותהי המלחמה ארכה בין בית שואל ובין בית דור ודור הלק וחוק ובית שואל הלבטים ודלים ²
 וילדיו (וילדו) לדוד בנם בחברון ויהי בכורו

4 וישמע בן שואול כי מטה אבנر בחברון וירפו ידיו וככל ישראל נבהלו ² ושני אנשים שרי גדרים היו בן שואול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבהירוי--מכני בינוי כי נס בארות החשב על בנים ³ ויברחו הבארתים נתימה ויהיו שם נרים עד היום הזה וליהונתן בן שואול בן נכה רגלים בן חמישה שנים היה בבא שמעת שאל ויהונתן מיזרעאל ותשאחו אמנתו ⁴ ותנס ויהי בחפה לנוס ויפל וופסה ושמו מביבשת ⁵ וילכו בני רמן הבהירוי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשות והוא שכב את משכב הظהרים ⁶ והנה באו עד תוך הבית לקח חיטים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו ⁷ ויבאו הביתה והוא שכב על מתחו בחדר משכבו ויכחו וימתו ויסרו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה ⁸ ויבאו את ראש איש בשות אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשות בן שואל אייך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו ⁹ ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בנו רמן הבהירוי--ויאמר להם חוי יהוה אשר פרה את נפשי מכל צרה ¹⁰ כי המויד לי לאמר הנה מת שואל והוא היה כמבשר בעינו ואחזתו בו ואחרנהו בצלגנ--אשר לחתיו לו בשירה ¹¹ אף כי אנשים רשעים הרנו את איש צדיק בביתו--על משכבו ועתה הלווא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ ¹² ויצו דוד את הנערמים ויהרגום ויקצטו את ירידם ואת רגליים ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנر בחברון

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד--חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמן ובשער אנחנו ² נם אתמול נס שלשות בהיות שואל מלך עליינו אתה הייתה מוציאה (המושטיא) והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנויד על ישראל ³ ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת لهم המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל ⁴ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך ⁵ בחברון מלך על

בריות ומלכת בכל אשר תאה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום ²² והנה עבדי דוד ויוואב בא מהנדוד ושלל רב עמס הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון--כי שלחו וילך בשלום ²³ ויוואב וכל הצבא אשר אותו בא ויגדו ליוואב לאמר באבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום ²⁴ ויבא יוואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנر אליך למה זה שלחתו וילך הלויך ²⁵ ידעת את אבנר בן נר כי לפתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך (mobæk) ולדעת את כל אשר אתה עשה ²⁶ ויצא יוואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אותו מבור הסרה וילחן על ראב אבנר חברון ויתהו יוואב אל תוך השער לדבר אותו בשלוי ויכחו שם החמש--וימת בדם עשהאל אחיו ²⁸ וושמע דוד מאחריו כן ויאמר נקי אני וממלכתו עם יהוה עד עולם--מדמי אבנר בן נר ²⁹ יחלו על ראש יוואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יוואב זב ומצרע ומוחיק בפלך ונפל בחרב-- וחסר לחם ³⁰ ויוואב ואבישי אחיו הרנו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בנבעון--במלחמה זויאמר דוד אל יוואב ואל העם אשר אותו קרענו בגדיכם וחגרו שקים וספרדו לפניו אבנר והמלך דוד החל אחריו המטה ³² ויקברו את אבנר בחברון ויאssa המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם ³³ ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכותנות נבל ימות אבנר יידך לא אסירות ורנליה לא לנחותים הגשו כנפול לפניו עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו ³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם--בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפניו בוא המשם אטעם לחם או כל מואמה ³⁶ וכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעני כל העם טוב ³⁷ וירדו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא הייתה מהמלך להמית את אבנר בן נר ³⁸ ויאמר המלך אל עבדי הלוא תדע--כי שר ונדרול נפל היום זהה בישראל ³⁹ ואנכי היום רק משוח מלך והאנשים האלה בנוי צרויה קשים ממנין ישלם יהוה לעשה הרעה ברעות

יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודיה 6 וילך המלך ואנשיו ירושלים אל היבטי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה 7 וילך דוד את מצדת ציון-היא עיר דוד 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכח יבטי וניגן בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו (שנואי) נפש דוד על כן יאמרו עוזר ופסח לא יבוא אל הבית 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויובן דוד סביב מן המלוא וביתה 10 וילך דוד הליך ונגדל ויהוה אלהי צבאות עמו 11 ווישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחדרשי עץ וחדרשי אבן קויר ויובנו בית לדוד 12 וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכתו בעבר עמו ישראל 13 ויקח דוד עוד פלנשימים ונשים מירושלים אחרי בא מחברון ווילחו עוד לדוד בנימ וبنות 14 ואלה שמות הילדיים לו--בירושלים שמווע ושובב וננתן ושלמה 15 ויבחר ואלישווע ונפנוי פיע 16 ואלישמע ואלידע ואליפלט 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצדדה 18 ופלשתים באו וינטו בעמק רפאים 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האعلاה אל פלשתים התגנס בידי ויאמר יהוה אל דוד עליה כי נתן את הפלשתים בידך 20 ויבא דוד בכעל פרצים יוכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איביכי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא- בעעל פרצים 21 ויעזבו שם את עצביהם ויאסם דוד ואנשיו 22 ויספו עוד פלשתים לעלות ווינטשו בעמק רפאים 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעללה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים 24 ויהי בשמיך (כשמנע) את קול צעדת בראשי הבכאים- או תחרץ כי או יצא יהוה לפני להכות במחנה פלשתים 25 ויעש דוד כן כאשר צוה יהוה וידק את פלשתים מגבע עד באך גור

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אותו מבعلي יהודה-

תורת האדם אדני יהוה ²⁰ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואותה ידעת את עבדך אדני יהוה ²¹ בעבור דברך וככלך עשית את כל הנורלה הזאת---להודיעך את עברך ²² על כן נדלת יהוה אלהם כי אין כמוך ואין אלהים זולתק בכל אשר שמענו באינו ²³ וממי כעמך כישראל גוי אחד בארץ---אשר הלויכו אלהים לפירות לו לעם ולשם לו שם ולבשותם לכט הנורלה נוראות לארצך מפני עמק אשר פרידת לך ממצרים נוים ואלהיו ²⁴ ותוכנן לך את עמק ישראל לך לעם--- עד עולם אתה יהוה הייתה להם לאלהים ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת ²⁶ ויגדל שמק עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל וביתם עבדך דוד יהוה נכוון לפניך ²⁷ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליה אתazon עבדך לך לבו להתפלל לך עלי כן מצא עבדך את לבו להתפלל לך אביך התפלה הזאת ²⁸ ועתה אדני יהוה אתה הותבה הזאת ודריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת ²⁹ ועתה הוואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עבדך לעולם

8 ויהי אחרי כן וירק דוד את פלשתים וככינעם ויקח דוד את מותג האמה מיד פלשתים ² וירק את מואב וימדרם בחבל השכוב אותם ארץיהם וימדר שני חבלים להמות ומלא החבל להחותות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנהה ³ וירק דוד את הדרדרון בן רחוב מלך צובה בלבתו להשיב ידו בנחר (פרת) ⁴ וילבד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויוטר ממנו מה רכב ⁵ ותבא-arm דמשק לעזר להדרדר מלך דוד נצבים בארכם דמשק ותהי-arm לדוד לעבדים נושא מנהה ושבע יהוה את דוד בכל אשר הילך ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עברי הדרדר ויבאים ירושלים ⁸ ו מבטה וمبرתי ערי הדרדר לך המלך דוד נחתת---הרבה מאד ⁹ ו ישמע תען מלך אדני יהוה ותדבר נם אל בית עבדך למרחוק וזאת

ומכל ביתו לצתות אני נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתו לפני יהוה ²² ונקלחו עד מזאת והיינו שפה בעני ועם האמהות אשר אמרת עם אכבהה ²³ ולמיוכן בת שאול לא היה לה ילד---עד יום מותה

7 ויהי כי ישב המלך בביתו יהוה הניח לו מסביב מכל איביו ² ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אני יושב בכבוד ארים וארון האלים ישב בתוך הרים ³ ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבך לך עשה כי יהוה עמק ⁴ ויהי בלילה ההוא יהיו דבר יהוה אל נתן לך ⁵ ואמרת אל עבדי אל דוד כי אמר יהוה אתה תבנה לי בית לשבותי ⁶ כי לא ישבי בבית לימים העלמי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואיה מתהלך באهل ובמשכן ⁷ בכל אשר התחלכתי בכל בני ישראל הדבר רברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארים ⁸ ועתה כה חאמר לעברי לדוד כי אמר יהוה צבאות אני לקחתי מן הנהה מאחר הצאן---להוות נגיד על עמי על ישראל ⁹ ואיה עמק בכל אשר הולכת ואכרתה את כל איביך מפני ושתוי לך שם נדול כשם הנדרלים אשר בארץ ¹⁰ ושמתי מקום לעמי לישראל נטעתו ושכנ תחתיו ולא ירגנו עוד ולא יסיפו בני עליה לעונתו כאשר בראשונה ¹¹ ולמן היום אשר צויתי שפחים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית夷שה לך יהוה ¹² כי ימלאו ימיך ושבבת את אביך והקימו את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינו את מלכתו ¹³ והוא בינה בית לשמי וככנתה את כסא מלכתו עד עולם ¹⁴ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן---אשר בהעטו והכחתו בשבט אנשים ובגוני בני אדם ¹⁵ וחסדי לאיסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאל אל אשר הסרתי מלפניך ¹⁶ ונאמן ביהך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהוה נכוון עד עולם ¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החזון זה---כו דבר נתן אל דוד ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני אדני יהוה וכי בית---כי הבאתני עד הלם ¹⁹ ותקטן עוד זאת בعينיך אדני יהוה ותדבר נם אל בית עבדך למרחוק וזאת

חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרדער ¹⁰ וישראל תען את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרדער ויכחו-כי איש מלחמות תען היה הדרדער ובידו היו כלי כסף וכלי זהב- וכלי נשחת ¹¹ גם את הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכלסף והזהב אשר הקדיש מכל הנינים אשר כבש ¹² מארם וממוואב ומנבי עמוון ומפלשתים וממלכת משלל הדרדער בן רחוב מלך צובה ¹³ ויעש דוד שם בשבו מהחותו את ארם בניא מלך-שמונה עשר אלף ¹⁴ ושם באדום נצבים בכל אדרום שם נצבים והוא כל אדרום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הילך ¹⁵ וימליך דוד על כל ישראל והוא דוד עשה משפט וצדקה-לכל עמו ¹⁶ וויאב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזקיר ¹⁷ וצדרוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביהר כהנים ושרה סופר ¹⁸ ובנינוו בן יהוירע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו

10 ויהי אחריו כן וימת מלך בני עמוון ומלך חנון בנו החתיו ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמידי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדיו דוד ארץ בני עמוון ³ ויאמרו שרי בני עמוון אל חנון ארניהם המכבד דוד את אביך בעניך-כי שלח לך מנהמים הללו בעבר חקר את העיר לרוגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אלקיך ⁴ ויקח חנון את עבדיו דוד ויגלח את חצי זקם ויכרת את מדוייהם בחצי עד שתותיהם וישלחם ⁵ וגנדו לדוד וישלחם לקראותם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד צמחה ז肯כם ושבתם ⁶ ויראו בני עמוון כי נבאשו בדור וישלחו בני עמוון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי וחתון ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש ⁷ ווישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים ⁸ ויצאו בני עמוון וייערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה ⁹ וירא יואב כי הדתא אליו פנוי המלחמה מפניהם ומאהור ויבחר מכל בחורי בישראל (¹⁰ישראל) ווירך לקראת ארם ¹⁰ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו וייערכ לקראת בני עמוון ¹¹ ויאמר אם תחזק ארם ממוני-והיתה לי לישועה ואם בני עמוון יחזקו מפק והלכתי להוציא לך ¹² חזק ונתחזק بعد עמוון ובعد ערי אלהינו יהוה עשה הטוב בענינו ¹³ וויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארים וינסו מפניו ¹⁴ ובני עמוון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי וייבאו העיר וישב יואב מעל בני עמוון ויבא ירושלם ¹⁵ וירא ארם כי נס לפני ישראל ויאספו יחד ¹⁶ וישלח הדרדער ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרדער לפניהם

חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרדער ¹⁰ וישראל תען את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרדער ויכחו-כי איש מלחמות תען היה הדרדער ובידו היו כלי כסף וכלי זהב- וכלי נשחת ¹¹ וגם את הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכלסף והזהב אשר הקדיש מכל הנינים אשר כבש ¹² מארם וממוואב ומנבי עמוון ומפלשתים וממלכת משלל הדרדער בן רחוב מלך צובה ¹³ ויעש דוד שם בשבו מהחותו את ארם בניא מלך-שמונה עשר אלף ¹⁴ ושם באדום נצבים בכל אדרום שם נצבים והוא כל אדרום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הילך ¹⁵ וימליך דוד על כל ישראל והוא דוד עשה משפט וצדקה-לכל עמו ¹⁶ וויאב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזקיר ¹⁷ וצדרוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביהר כהנים ושרה סופר ¹⁸ ובנינוו בן יהוירע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו

9 ויאמר דוד--הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבר יהונתן ² ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עבדך ³ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכח רגליים ⁴ ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר ⁵ וישלח המלך דוד ויקחתו מבית מכיר בן עמיאל--מלו דבר ⁶ וובא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו ווישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך ⁷ ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה עמך חסד בעבר יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני--תמיד ⁸ ווישתחוו ויאמר מה עבדך כי פניתי אל הכלב המת אשר כמוני ⁹ ויקרא המלך אל ציבא נער שאול--ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביהו נתתי לבן אדניך ¹⁰ ועבדת לו את האדמה אתה ובנייך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומשיבת בן ארניך יאל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בניהם-וועשרים עבדים ¹¹

ומות ¹⁶ וויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את א/orיה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם ¹⁷ וויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדיו דוד וימת נס א/orיה החתי ¹⁸ וישלח יואב ונגד לדוד את כל דברי המלחמה ¹⁹ ויצו את המלך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה- לדבר אל המלך ²⁰ והיה אם העלה חמת המלך ואמור לך מודיע נשתם אל העיר להוציא עוד את בני עמו

יבא חלאמה ויערכו ארם לקרת דוד וילחמו עמו ²¹

וניס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבא הכה

וימת שם ²² ויראו כל המלכים עבדי הדרעוי כי נגפו לפניו ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם

להוציא עוד את בני עמו

11

והי לחשובה השנה לעת צאת המלכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישראל את בני עמו ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלים ² ויהי לעת העבר ויקם דוד מעל משכבו וויהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוฯ זאת בת שבע בת אליעם- אשת א/orיה החתי ⁴ וישלח דוד מלאים ויקח ותבוא אליו וישכב עמה והוא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה ⁵ ותהדר האשה ותשלח וגנד לדוד ותאמר הרה אני ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אליו את א/orיה החתי וישלח יואב את א/orיה אל דוד ⁷ ויבא א/orיה אליו וישאל דוד לשולם יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה ⁸ ויאמר דוד לא/orיה רד לביתך ורחץ רגלייך ויצא א/orיה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך ⁹ וישכב א/orיה פתח בית המלך את כל עבדי אדני ולא ירד אל ביתו ¹⁰ וינדרו לדוד לאמר לא ירד א/orיה אל ביתו ויאמר דוד אל א/orיה הלוฯ מדרך אתה בא- מדוע לא ורדת אל ביתך ¹¹ ויאמר א/orיה אל דוד הארון וישראל ויירודה ישבים בסכונות אדני יואב ועבדי אדני על פניהם השדה חנים ואני אבוא אל ביתו לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך וחין נפשך אם עשה את הדבר זה ¹² ויאמר דוד אל א/orיה שב בוה נם היום- ומחר אשליך וישב א/orיה בירושלים ביום ההוא וממחרת זיקרא לו דוד ויאכל לפניו וישכרכו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדני ואל ביתו לא ירד ¹³ ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד א/orיה ¹⁴ ויכתב בספר לאמר הבו את א/orיה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מהחריו ונכח

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש כל עשיר היה צאן ובקר- הרבה מאד ³ ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויהיה ותנדל עמו ועם בניו יחו מפתח תأكل ומכסו תשחה ובхиוך השכב ותהי לו כבכת ⁴ ויבא הלק' לאי השער ויחמפל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארכyb הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו ⁵ ויהר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן כי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת ⁶ ואת הכבשה ישלם ארבעים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל ⁷ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל וכי אני משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאל ⁸ ואתנה לך את בית אדני ועת נשי אדני

יבא חלאמה ויערכו ארם לקרת דוד וילחמו עמו ²¹ וניס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבא הכה וימת שם ²² ויראו כל המלכים עבדי הדרעוי כי נגפו לפניו ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להוציא עוד את בני עמו

את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את
 העיר ונקראשמי עליה ²⁹ ויאסף דוד את כל העם
 וילך רבתהו וילחמו בה וילכדה ³⁰ ויקח את עתרת
 מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקירה ותהי
 על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד ³¹ ואת
 העם אשר בה הוציאו ויושם במגירה ובחרציו הברזל
 ובגונורתה הברזל והעביר אותם במלון ^(בלבול) וכן
 עשה לכל ערי בני עמו יושב דוד וכל העם ירושלים

13 *ויהי אחריו כן ולאשולם בן דוד אחות יפה-*
 ושםה תמר ויאבבה אמןון בן דוד ² ויצר לאמןון
 להתחלה בעבור תמר אחתו- כי בתולה היא ויפלא
 עני אמןון לעשותה לה מאומה ³ ולאמנון רע ושמו
 יונדרב בן שמעה אחיו דוד ויונדרב איש חכם מאד
⁴ ויאמר לו מודע אתה ככה דל בן המלך בפרק
 בפרק- הלווא תניד לי ויאמר לו אמןון את תמר אחות
 לאשולם אחוי אני אהב ⁵ ויאמר לו יהונדרב שכוב על
 משכבר והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו
 תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעני את
 הבריה למען אשר אראה ואכלתו מידה ⁶ וישכב
 אמןון ויתחל ויבא המלך לדאותו ויאמר אמןון אל
 המלך תבוא נא תמר אחותי ותלבב לעני שניathy לבבות
 ואברה מידה ⁷ וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר
 לכני נא בית אמןון אחיך ועשה לו הבריה ⁸ ותליך
 תמר בית אמןון אחיך- והוא שכב ותקח את הבצק
 ותלוש ^(ותלש) ותלבב לעניינו ותבשל את הלבבות ⁹
 ותקח את המשרתות תצק לפניו וימאן לאכול ויאמר
 אמןון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעלי ¹⁰
 ויאמר אמןון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה
 מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא
 לאמןון אחיה החדרה ¹¹ ותונש אליו לאכל ויחוק בה
 ויאמר לה באו שכבי עמי אחותי ¹² ותאמר לו אל
 אחוי אל תענני- כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה
 את הנבליה הזאת ¹³ ואני אנה אוילך את חרפתו ותאה
 תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר דבר נא אל
 המלך כי לא ימנענו מפק ¹⁴ ולא אבה לשמע בקולה
 ויחוק ממנה ויענה וישכב אתה ¹⁵ ווישנאה אמןון שנאה

בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואמ מעת-
 ואספה לך כהנה וכהנה ⁹ מדווע בוית את דבר יהוה
 לעשות הרע בעינו ^(בעיני) את אוריה החתי הכתה
 בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב
 בני עמון ¹⁰ ועתה לא הסור חרב מביתך- עד עולם
 עקב כי בזמני ותקח את אשת אוריה החתי להיות
 מביתך ולקחת את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכוב
 עם נשיך לעיני המש השואת ¹¹ כי אתה עשית בסתר
 ואני עשאה את הדבר הזה ננד כל ישראל וננד השם
¹² ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל
 דוד נס יהוה העביר חטאך- לא תמות ¹⁴ אפס כי
 נאץ את איבי יהוה בדבר הזה נס הבן הילוד
 לך- מות ימות ¹⁵ וילך נתן אל ביתו וגוף יהוה את
 הولد אשר ילדה אשת אוריה לדוד- ויאנש ¹⁶ ויבקש
 דוד את האלהים بعد הנער ויצם דוד צום ובא ולן
 ושכוב ארצתה ¹⁷ ויקמו זקניהם ביתו עליו להקימו מן
 הארץ ולא אבה ולא בראותם לחם ¹⁸ ויהי ביום
 השבעי וימת הילד ויראו עבדיו דוד להגידי לו כי
 מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד כי דבנהנו אליו
 ולא שמע בקולנו ואריך נאמר אליו מות הילד ועשה
 רעה ¹⁹ וירא דוד כי עבדיו מותחים ויבן דוד כי
 מות הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו
 מות הילד ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלה
 ויבא בית יהוה וישתחוו ויבא אל ביתו וישאל וישימו
 לו לחם ויאכל ²¹ ויאמר עבדיו אליו מה הדבר הזה
 אשר עשיתה בעבור הילד כי צמתה ותברך וכאשר
 מת הילד קמתה ותאכל להם ²² ויאמר- בעוד הילד
 חי צמתי ואבכה כי אמרת מי יודע יהנני (והנני)
 יהוה והי הילד ²³ ועתה מה למה זה אני צם- האוכל
 להшибו עוד אני הילך אליו והוא לא ישוב אליו ²⁴
 וניחם דוד את בת שביע אשתו ויבא אליה וישכב עמה
 ותלך בן ויקרא (ותקראי) את שמו שלמה ויהוה אהבו
 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה-
 בעבור יהוה ²⁶ וילחמו יואב ברבת בני עמן וילכד את
 עיר המלוכה ²⁷ וישלח יואב מלכים אל דוד ויאמר
 נלחמתי ברבה נס לכדרתי את עיר המים ²⁸ ועתה אסף

כל בני המלך מתו כי אם אמןון לברדו מות ³⁴ ויברא
אבשלום וישא הנער דצפה את עינו וירא והנה עם רبه
הלוים מדרך אחורי מצד החר ³⁵ ויאמר יונדר אל
מלך הנה בני המלך באו לדבר עבדך כן היה ³⁶
והי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם
ויבכו גם המלך וכל עבדיו בכו בכינן גודל מאד ³⁷
ואבשלום ברוח וילך אל תלמי בן עמידור (עמידור)
מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים ³⁸ ואבשלום
ברוח וילך גשור והוא שם שלש שנים ³⁹ ותכל דוד
מלך לצתא אל אבשלום כי נחם על אמןון כי מה

14 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום ²
וישלח יואב תקועה ויקח שםacha חכמה ויאמר
אליה התאבל נא ולבש נא בגדי אבל ואל חסוכי
שמנן והיות כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מות
ובאת אל המלך ודברת אבליו בדבר הוה וישם
ויאב את הדברים בפייה ⁴ ותאמר האשה התקעית
אל המלך ותפל על אלף ארצה ותשתחוו ותאמור
הושעה המלך ⁵ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל
אשר אלמנה אני--רימות אישי ⁶ ולשפחתך שני בניים
וינצטו שניהם בשדה ואין מציל בינויהם וכו' האחד
את האחד וימתה אותו ⁷ והנה קמה כל המשפחה על
שפחתך ויאמרו לנו את מכחה אחותו ונמתהו בנפש אחוי
אשר הרג ונשמידה גם את הירוש וככבר את נחלתי
אשר נשארה לבתיו שום (שים) לאיש שם ושארית
על פני האדמה ⁸ ויאמר המלך אל האשה לבייך
ואני אצוה עליך ⁹ ותאמר האשה התקעית אל המלך
על ארני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו
נקו ¹⁰ ויאמר המלך המודבר אליך וhabato אליל ולא
טיף עוד לגעת בך ¹¹ ותאמר זיכר נא המלך את יהוה
אליהך מהרבית (מהרבת) נאל הדם לשחת ולא
شمידתו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בך
ארצה ¹² ותאמר האשה תדבר נא שפחךך אל ארני
מלך דבר ויאמר דברי ¹³ ותאמר המלך המלך הדבר
זהה כאשם לבתיו השיב המלך את נדחו ¹⁴ כי מות
נמות--וכמם הנגרים ארצתה אשר לא יאפסו ולא ישא

נדולה מאד--כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה
אשר אהבה ויאמר לה אמןון קומי לבי ¹⁶ ותאמור לו
אל אודת הרעה הגדולה הזאת מהחרת אשר עשת
עמי לשלהני ולא אבה לשמע לה ¹⁷ ויקרא את נערו
משרתו ויאמר שלחו נא זאת מעלי החוצה ונעל
הדרת אחרת ¹⁸ ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן
בנות המלך הבתוות מעליים ויצא אותה משרתו
החוץ ונעל הדלת אחרת ¹⁹ ותקח תמר אפר על
ראשה וככתנת הפסים אשר עליה קרעה והשם יירה על
ראשה ותכל הлок וזעקה ²⁰ ויאמר אליה אבשלום
אהיה האמיןון אחיך היה עמק ועתה אחותי החרוי
אחיך הוא אל תשתי את לבך לדבר הוה ותשב תמר
ושממה בית אבשלום אהיה ²¹ והמלך דוד--שמע
את כל הדברים האלה ויחר לו מאד ²² ולא דבר
אבשלום עם אמןון לмерע ועד טוב כי שנא אבשלום
את אמןון על דבר אשר ענה את תמר אחתו ²³ ויהי
לשנים ימים ויהיו נזום לאבשלום בבעל חזור
אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך ²⁴
ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא נזום לעבדך
ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך ²⁵ ויאמר המלך אל
אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד عليك
ויפרץ בו ולא אבה לכלת ויברכחו ²⁶ ויאמר אבשלום
ולא ילך נא אמןון אחיו ויאמר לו המלך למה ילך
עמך ²⁷ ויפרץ בו אבשלום וישלח אותו את אמןון ואת
כל בני המלך ²⁸ ויצו אבשלום את נעריו לאמור ראו
נא לטוב לב אמןון בירין ואמרתי אליכם הכו את אמןון
והמתם אותו--אל תיראו הלו כי אני צויתם אתם--
חזקו והיו לבני חיל ²⁹ ויעשו נעריו אבשלום לאמןון
כאשר צויה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו
איש על פרדו--וינסו ³⁰ ויהי המה בדרך והשمعה
באה אל דוד לאמור הכה אבשלום את כל בני המלך
ולא נותר מהם אחד ³¹ ויקם המלך ויקרע את בגדיים ³² ויען
וישכב ארצתה וכל עבדיו נצבים קרעין בגדיים
וינדר בון שמעה אחיך דוד ויאמר אל יאמיר ארני את
כל הנעריים בני המלך המתו--כי אמןון לברדו מות כי
על פי אבשלום היה שמה מיום ענתו את תמר אחותו
33 ועתה אל ישם ארני המלך אל לבו דבר לאמור

אליו למה הציתו עבדיך את החלקה אשר לי באש ³² ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחו לי לאמור בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מנשור-טוב לי עד אני שם ועתה אראת פניהם ³³ ואם יש כי עון והמרגנית ³⁴ ויאוב יואב אל המלך וניד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחוו לו על אפיו ארצתה לפניהם וישק המלך לאבשלום

15 ויהי מאחריו כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסיטים וחמשים איש רצים לפניו ² והשכימים אבשלום ועמד על יד דרכך השער ויהיו כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר איז מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך ³ ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכונים ושמע אין לך מאת המלך ⁴ ויאמר אבשלום מי ישמעני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט- והצדקתו זוהיה בקרבת איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזק לו ונשך לו ⁶ ויעש אבשלום בדבר הזה לכל ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך ונינב אבשלום את לב אנשי ישראל ⁷ ויהיו מくん ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון ⁸ כי נדר נדר עבדך בשתי נשותם לאדם לאמר אם ישיב (ישוב) שיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה ⁹ ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה ¹⁰ וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמיעם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון ¹¹ ואת אבשלום הלוינו מעתים איש מירושלים קראים והליכים לתמס ולא ידע כל דבר ¹² וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמן והעם הולך ורב את אבשלום ¹³ ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לך איש ישראל אחר אבשלום ¹⁴ ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אותו בירושלם קומו ונברחה- כי לא תהיה לנו פלטה מפני אבשלום מהרו לכלת פן ימחר והשנו והודיע עלינו את הרעה והכח העיר לפני חרב ¹⁵ ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדרני המלך

אליהם נפש וחשב מוחשבות לבלוו ידה ממנה נהח ¹⁶ ועד מה אשר באתי לדבר אל המלך אדרני את הדבר זהה- כי יראני העם ותאמר שפחתך אדרברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמרתו ¹⁶ כי ישמע המלך להציג את אמרתו מכף האיש להשמיד אתו ¹⁷ ואת בני ייחד מנהלת אליהם ¹⁷ ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדרני המלך למנה צי מלך אליהם כן אדרני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהו עמק ¹⁸ ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכבדי מני דבר אשר אנקו שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדרני המלך ¹⁹ ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר כי נשך אדרני המלך אם אש להמיין ולהشمיל מכל אשר דבר אדרני המלך- כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה ²⁰ לבעבר סבב את פניו הדבר שעשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדרני חכם כחמתה מלאך האלים לדעת את כל אשר בארץ ²¹ ויאמר המלאך אל יואב הנה נא עשיתו את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום ²² וויפל יואב אל פניו ארצתו ותשחחו וירבד את המלך ויאמר יואב היום ירע עבדך כי מצאתך חן בעיניך אדרני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדך (עבדך) ²³ ויקם יואב וילך נשרה ויבא את אבשלום ירושלים ²⁴ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא ראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה ²⁵ וכocabשלום לא היה איש יפה בכל ישראל- להלל מאד מכף גנלו ועד קדרקו לא היה בו מום ²⁶ ובגלחו את ראשו והיה מקין נימים למים אשר גלח כי כבד עליו גולחו וشكل את שער הראש מאותים שקלים באבן המלך ²⁷ וילדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושם תמר היא היהת אשה יפת מראה ²⁸ וישב אבשלום בירושלם שנתיים ופני המלך לא ראה ²⁹ וישלח אבשלום אל יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לובא אליו ושילח עוד שנית ולא אבה לובא ³⁰ ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולך שם שערם- כלכו והוציאה (וזכיותה) באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה- באש ³¹ ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר

עמרק שם צדוק ואביהר הכהנים והוא כל הדבר אשר השמע מבית המלך -גניד לצדוק ולאביהר הכהנים ³⁶ הנה שם עם שני בנים- אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביהר ושלחתם בירם אליו כל דבר אשר תשמעו ³⁷ ויבא חושך רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלם

16 ודור עבר מעט מהראש והנה ציבא גער מפיבשת לקרתו וצמד חמריהם חבשים ועליהם מאותם לחם ומאה צמוקים ומאה קייז-גנבלין ² ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם (והלחם) והקיז לאכול הנערם והיין לשתו הייעט במדבר ³ ויאמר המלך תנח ואיה בן אדיניך ויאמר ציבא אל המלך תנח יושב בירושלים-- כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את מלכות אבי ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת ⁴ ויאמר ציבא השתוויי נמצא אדני המלך ⁵ ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא משפחתי בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יוצא ⁶ ויסקל באבני את דוד ואת כל עברי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימיינו ומשמאלו ⁷ וכשה אמר שמעי בקהל צא איש הדמים ואיש הבליעל ⁸ השיב عليك יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת החתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בך והנה ברעתק כי איש דמים אתה ⁹ ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך עברנה ואסירה את ראשו ¹⁰ ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי (כח) יקלל וכי (כ) יהוה אמר לו קלל את דוד וממי אמר מדווע שעיטה כן ¹¹ ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עברי הנה בגין אשר יצא ממעי מבקש את נפשו ואף כי עתה בן הימני הנהו לו ויקלל--כי אמר לו יהוה ¹² אولي יראה יהוה בעוני (בעני) והшиб יהוה לי טוביה תחת קללו היהום הזה ¹³ וילך דוד ואנשיו בדרך ושמי הילך בצלע ההר לעמתו הלויך ויקלל ויסקל באבניים לעמו ועפר בעפר ¹⁴ ובא המלך וכל העם אשר אותו עיפם ווינפש שם ¹⁵ ואבשלום וכל העם איש ישראל בא ירושלם ואחיתפל אתו ¹⁶ ויהי כאשר בא חושך הארכי רעה

הנה עבריך ¹⁶ ויצא המלך וכל ביתו ברגלו ויעזב המלך את עשר נשים פלנשיס--לשمر הבית ¹⁷ ויצא המלך וכל העם ברגלו ויעמדו בית המרתק ¹⁸ וכל עברדי עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר בא ברגלו מנת עברים על פני המלך ¹⁹ ויאמר המלך אל את הgentי למה תלך נם אתה תנשוב ושב עם המלך כי נזכיר אתנו גומ נלה אתה למקומך ²⁰ תמול בואך והיום אנו עורך (אגיעך) עמנו לлечת ואני הולך על אשר אני חולך שוב והשב את אחיך עמרק חסד ואמת ²¹ ויין את המלך ויאמר חוי יהוה וחוי אדרני המלך כי אם אשר יהוה שם אדרני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבריך ²² ויאמר דוד אל אתך ועבר ויעבר את הgentי וככל האנשי וככל הטע אשראתו ²³ וככל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וככל העם עברים על פני דרך את המדבר ²⁴ והנה גם צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלים ויצקו את ארון האלים ויעל אביהר--עד חם כל העם לעבור מן העיר ²⁵ ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלים העיר אם מצא חן בעני יהוה--והשבני והרני אותו ואת נוהו ²⁶ ואם כה יאמר לא חפטצי בך הgentי--יעשה לי כאשר טוב בעניינו ²⁷ ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבת הער ששלום ואחימעץ בך ויהונתן בן אביהר שני בניםם-- אתם גם ראו אנכי מתהמה בעברות (בערות) ²⁸ והם כל העלה במעלה הזיות עליה ובוכה וראש לו ויאמר דוד בער בדור מעםכם להניד לי ²⁹ וויש צדוק ואביהר את ארון האלים ירושלם וישבו שם ³⁰ ודור עלה במעלה הזיות עליה ובוכה וראש לו חפי והוא הילך ייחף וכל העם אשר אותו חפו איש ראשו ועליו עלה ובכה ³¹ ודור הניד לאמר אחיתפל בקשרים عم אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצה אחיתפל יהוה ³² ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחווה שם לאלים והנה לקראו חושי הארכי קרווע כתנתו ואדרמה על ראשו ³³ ויאמר לו דוד אם עברת אתוי והווע עלי למשא ³⁴ ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עברך אני המלך אתה-- עבר אביך ואני מאז ועתה ואני עברך והפרטה לי את עצת אחיתפל ³⁵ והלווא

ונחנו עליו כאשר יפל הטל על הארץ ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אותו נס אחד ¹³ ואם אל עיר יאסף--והשיאו כל ישראל אל העיר היה חבלים וסחבו אותו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם נס צור ¹⁴ ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובעה עצה חזוי הארכי מעצת אהיתפל ויודה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה ¹⁵ ויאמר חזוי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יען אחיתפל את אבשלום ואת זקנינו ישראל וכזאת וכזאת יעצמי אני ¹⁶ ועתה שלחו מהריה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערבות המדבר ונם עברו תבור--פָּנִים בְּלֹעַ לְמַלֵּךְ וְלְכָל העם אשר אותו ¹⁷ ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רג'ן והלכה השפהה והnidah להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי יואויכלו להראות לבוא העירה ¹⁸ וירא אתם נער ויינד לאבשלום וליכו שניהם מתרה ויבאו אל בית איש בכחורים וללו בארכחצרו--וירדו שם ¹⁹ ותקח האשה ותפרש את המסק על פניו הבאר ותשתח עליו הרפות ולא נודע דבר ²⁰ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו אליה אחימעץ ויהונתן והתאמր להם האשה עברו מיבל המים ויבקשו ולא מצאו ישבו ירושלים ²¹ ויהי אחריו לכטם ויעלו מהבאר יילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהריה את הימים--כי כקה יען עליכם אחיתפל ²² ויקם דוד וכל העם אשר אותו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן ²³ ואחיתפל ראה כי לא נועתה עצתו ויחבש את החמור ייקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויתנק וימת ויקבר בקבר אביו ²⁴ ודוד בא מהニアמה ואבשלום עבר את הירדן--הוא וכל איש ישראל עמו ²⁵ ואת עמשא שם אבשלום תחת יואב--על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרה היישרائي אשר בא אל אביגל בת נש Achot צרואה אם יואב ²⁶ ויחן ישראל ואבשלום ארץ הנלעד ²⁷ ויהי כבאו דוד מהニアמה ושביו בן נחש מרבת בני עמון ומיכיר בן עמייאל מלא דבר וברולי הנלעדי מרגליים ²⁸ משכבות ספות וכלי יצור וחטים ושעריות וקמחי וקל ופול ועדשים וקל ²⁹ וodbש וחמאה וצאן דור--אל אבשלום ויאמר חזוי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך ¹⁷ ויאמר אבשלום אל חזוי זה חסיד את רעך ¹⁸ ויאמר חזוי אל אבשלום לא כי איש בחור יהוה והעם הזה וכל איש אבשלום לא (לו) אהיה ואתו אשב ¹⁹ והשניה למי אני אעבד--הלא לפני בנו כאשר עברתי לפני אביך כן אהיה לפניך ²⁰ ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה ²¹ ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלנשי אביך אשר הינה לשמור הבית ושמע כל ישראל כי נבאתה את אביך וחזקו ויבא אבשלום אתה ²² ויטו לאבשלום האهل על הגן ויבא אבשלום אל פלנשי אביו לעני כבישראל ²³ ועצה אחיתפל אשר יעי בימים ההם כאשר ישאל (איש) בדרבר האלהים כן כל עצה אחיתפל נס לדוד נס לאבשלום **17** ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחורה נא שנים عشر אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה ² וابואו עליו והוא יגע ורפא ידים וחרדתיו אליו ונס כל העם אשר אותו והכתי את המלך לבדו ³ ואשיבה כל העם אליו כשוב הכל--האיש אשר אתה מבקש כל העם ייה שלם ⁴ ווישר הדבר בעני אבשלום ובעני כל זקנינו ישראל ⁵ ויאמר אבשלום קרא נא נס לחוזי הארבי ונשמעה מה בפיו נס הוא ⁶ ויבא חזוי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר בדבר זהה דבר דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר ⁷ ויאמר חזוי אל אבשלום לא טובעה העצה אשר יעמץ אחיתפל בפעם זו ⁸ ויאמר חזוי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדבר שכול בשדה ואביך איש מלחה ולא ילין את העם ⁹ הנה עתה הוא נחבא באחת הפתחים או באחד המיקומת והיה כנפל בהם בתחלה ושם השמע ואמר היהת מגפה בעם אשר אחרי אבשלום ¹⁰ והוא נם בנחיל אשר לבו כלב האריה--המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אותו ¹¹ כי יעצמי האסף יאסף عليك כל ישראל מרדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לריב ופניך הלבכים בקרוב ¹² ובאונו אליו באחת (באחד) המיקומת אשר נמצא שם

את העם ¹⁷ ויקחו את אבשלום וישלכו אותו בעיר אל הפתה הנדרול ויצבו עליו גל אבניים נדרול מאד וכל ישראל אל-נסו איש לאלהלו ¹⁸ ואבשלום לחק ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך- כי אמר אין לי בן בעבור הoxicרשמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה ¹⁹ ואחימען בן צדוק אמר ארוכחה נא ואברשה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו ²⁰ ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היوم זהה ובשרה ביום אחר והיום זהה לא תبشر כי על (כן) בן המלך מות ²¹ ויאמר יואב לכוש לך הדן למלך אשר ראייה וויתחו כוש לוייאב וירץ ²² ויסוף עוד אחימען בן צדוק ויאמר אל יואב והוא מה ארצתה נא נם אני אחורי הכוshi ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת ²³ ויהיו מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימען דרכ הכהר ויעבר את הכוshi ²⁴ ודור יושב בין שני השעריים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עניינו וירא והנה איש רץ לבדו ²⁵ ויקרא הצפה וניד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלויך וקרב ²⁶ וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך נם זה מבשר ²⁷ ויאמר הצפה אני ראה את מוצצת הראשון ממרצת אחימען בן צדוק ייאמר המלך איש טוב זה ועל בשורה טובה יבוא ²⁸ ויקרא אחימען ויאמר אל המלך שלום וויתחו למלך לאפיו ארצתה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידים באדרני המלך ²⁹ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימען ראייה ההמן הנדרול לשלח את עבר המלך יואב ואת עבדך ולא ידעת מה ³⁰ ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד ³¹ והנה הכוshi בא ויאמר הכוshi יתبشر אדרני המלך- כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך ³² ויאמר המלך אל הכוshi השלום לנער לאבשלום ויאמר הכוshi יהיו כנעד איבי אדרני המלך וכל אשר קמו عليك לרעה ³³ וירגנו המלך ויעל על עליית השער- ויבך וכח אמר בלבתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתונ מותי אני מתחזיך אבשלום בני בני

ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אותו לאכול כי אמרה- העם דרב עזף וצמא במדבר **18** ויפקד דוד את העם אשר וישם עליהם שרוי אלפים ושדי מאות ² ווישלח דוד את העם השלשת ביר יואב והשלשת ביר אבישי בן צרויה אחיו יואב והשלשת ביר אתי נתני ויאמר המלך אל העם יצא אצא נמי עמכם ³ ויאמר העם לא תצא כי אם נס נס לא ישימו אלנו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב- כי עתה כמו עשרה אלפיים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר (לעוזר) ⁴ ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל ד' השער וכל העם יצא למאות ולאלפים ⁵ ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצוות המלך את כל השדים- על דבר אבשלום ⁶ ויצא העם השדה לקראות ישראל ותהי המלחמה בייר אפרים ⁷ ווינגעו שם עם ישראל לפניו עברי דוד ותהי שם המגפה גדרולה ביום ההוא- עשרים אלף ⁸ ותהי שם המלחמה נפצות (נפצות) על פניו כל הארץ וירב העיר לאכל בעם מאשר אלה החרב ביום ההוא ⁹ ויקרא אבשלום לפניו עברי דוד ובבשלום רכוב על הפרד ויבא הפרד תחת שוכן האלה הגדולה וחיזק ראשו באלה ויתן בין השמיים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר ¹⁰ וירא איש אחד וניד לוייאב ויאמר הנה ראייה אתה אבשלום תלוי באלה ¹¹ ויאמר יואב לאיש המניד לו והנה ראיית מודוע לא היכיתו שם ארצתה ועליה לחתת לך עשרה כסף ותגרה אותה ¹² ויאמר האיש אל יואב ולא (וליא) אגבי שקל על כפי אלף כסף לא שלח ידי אל בן המלך כי באזינו צוח המלך אתק ואת אבישי ואת אתי לאמור שמרו מי בעניר באבשלום ¹³ או עשוית בנפשו (בנפשי) שקר וככל דבר לא יכח מן המלך אתה תתיצב מננד ¹⁴ ויאמר יואב לא כן אהילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום- שעודנו חי בלב האלה ¹⁵ ויסבו עשרה גדרים נשאי כל יואב ויכו את אבשלום וימתהו ¹⁶ ויתקע יואב בספר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חזק יואב

ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן ¹⁹ ויאמר אל המלך אל יחשבי לי אדרני עון ואל תזכור את אשר העזה עבדך ביום אשר יצא אדרני המלך מירושלם--לשם המלך אל לבו ²⁰ כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראות אדרני המלך ²¹ ויען אבישי בן צריה ויאמר התחת זאת לא יומת שמי כי קללת משה יהוה ²² ויאמר דוד מה לי ולכם בני צריה--כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל--כי הלא ידעת כי היום אני מלך על ישראל ²³ ויאמר המלך אל שמי לא תמות וישבע לו המלך ²⁴ ומפבשת בן שאול ירד לקראות המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בנדיו לא כבס למן הום לכת המלך עד היום אשר בא בשולם ²⁵ וודוי כי בא וירושלם לקראות המלך ויאמר לדני המלך עבדי רמנוי כי אמר עבדך ²⁶ ויאמר אדרני המלך עבדי רמנוי כי אמר עבדך אחבה לי החמור וארככ עלייה ואליך את המלך-- כי פסח עבדך ²⁷ וירגנל בעבדך אל אדרני המלך ואדרני המלך כמלך האלהים ועשה הטוב בעיניך כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדרני ²⁸ והנה תשתת את עבדך באכלי שלתך ומה יש לי עוד דרך ולזעך עוד אל המלך ²⁹ ויאמר לו המלך ומה תדבר עוד דבריך אמרתי--אתה וציבא תחלקו את השדה ³⁰ ויאמר מפבשת אל המלך נם את הכל יקח אחריו אשר בא אדרני המלך בשולם--אל ביתו ובזרולי הנגיד עידן ירד מרוגלים ויעבר את המלך הירדן לשלהחו את בירדן (hirdon) ³² ובזרולי זקן מادر בן שניםים שנה והוא כלכל את המלך בשיכון במוחנים כי איש גדול הוא מادر ³³ ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וככלתו אתה עמד בירושלם ³⁴ ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חי כי עלה את המלך ירושלים ³⁵ בן שניםים שנה אנחנו הרים היום הארע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשחה אם אשמע עוד בקהל שרים ושורות ולמה יהוה עבדך עוד למשא אל אדרני המלך ³⁶ כמעט עבר עבדך את הירדן--את המלך ולמה יגמלני המלך ¹⁸

וינד ליאוב הנה המלך בכה ויוחABL על אבשלום ² ותהי התשעה ביום ההוא לאבל--לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו ויתגניב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגניב העם הנכלמים--בנוסם במלחמה 4 והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול נдол בני אבשלום אבשלום בני ³ ויבא אבא אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פניו כל עבדיך הממלטים את נשך היום ואת נשך בנים ובנותיך ונשיך ונפש פלנשיך ⁶ לא אהבה את שנאיך ולשנאג את אהביך כי הגדת הום כי אין לך שרים ועבדים--כי ידעתי הום כי לא (לוא) אבשלום חי וככלנו הום מותים כי אויש בענין ⁷ ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי איןך יוצא אם ילין איש אתך היללה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עלייך מנעריך עד עתה ⁸ ויקם המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש להאלו ⁹ ווהי כל העם נדור בכל שבטי ישראל אל אמר המלך הצלינו מכך איבינו והוא מלטנו מכך פלשתים ¹⁰ ואבשלום אשר שעחה ברח מן הארץ מעל אבשלום ¹¹ ואבשלום אשר משחנו עליו מות במלחמה ועתה למה אתם מחרשים-- להшиб את המלך ¹² וזה מלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמור דבריו אל זקנין יהודה לאמר למה תהיו אחרים להшиб את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו ¹³ אה כי אתם עצמי ובשריהם אתם ולמה תהיו אחרים להшиб את המלך ¹⁴ ולעומשא תמרו הלו עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכיה יוסיף אם לא שר צבא זהיה לפני כל הימים תחת יואב ¹⁴ ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך ¹⁵ וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודיה בא הגלגלה לרכת לקראות המלך להעיר את המלך את הירדן ¹⁶ וימחר שמי בן נרא בן הימני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראות המלך דוד ¹⁷ ואלף איש עמו מבנימין וציבא נער בית שואל וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אותו וצלהו הירדן לפני המלך ¹⁸

הגמורה הוצאה ³⁷ ישב נא עבדך ואמת בערדי עם קבר אבו ואמו והנה עבדך כמהם עבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך ³⁸ ויאמר המלך אתי עבר כמהם ואני עשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבהיר עלי עשה לך ³⁹ ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזיל ויברכחו ישב במקום ⁴⁰ ויעבר המלך הגנלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעברו (העברו) את המלך ונם חצי עם ישראל ⁴¹ והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוּ גבוק אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו ⁴² ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אליו ולמה זהחרה לך על הרבר הזה האכלו אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו ⁴³ ויען איש ישראל את איש יהודה ואמר עשר ידות לי במלך ונם בדור אני מפרק ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להסביר את מלכי ויקש דבר איש יהודה בדבר איש ישראל

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי... איש ימיינו ויתקע בספר ויאמר אין לנו חלק בדור ולא נחלה לנו בגין ישি--איש לאחליו ישראל ² ויעל כל איש ישראל מאחריו דוד אחורי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים ³ ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר נשים פולושים אשר נהיה לשמר הבית ויתנים בית משמרת ויכללם ואליהם לא בא ותהיינה צרורות עד יום מתן אלמנות חיות ⁴ ויאמר המלך אל עמשא חזק לך את איש יהודה שלשת ימים אתה מה שיעיר עמשא להוציאק את יהודה וייחר (ווייחר) מן המועד אשר יעדו ⁶ ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עברי אדניך ורדף אחוריו--פָּנִצְאַל עַירִם בְּצָרוֹת וְחַצִּיל עִנְנוּ ויצאו אחוריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ומירושלם לרדף אחורי שבע בן בכרי ⁸ הם עם האבן הנдолה אשר בגבעון ועמשא בא לפניויהם ויאב חנור מרדו לבשו ועל חנור חרב מצמדת על

26 וגמ עריא היاري היה כהן לדוד

21 ויהי רעב ביום דוד שלש שנים שנה אחורי שנעה על הפלתי ²⁴ ואדרם על הנוס ויהושפט בן אוחילוד המוציאר ²⁵ וושיא (ושוא) ספר וצדוק ואביתר כהנים

בֵּית הַדְּרָמִים עַל אֲשֶׁר הִמִּית אֶת הַגְּבֻנִים 2 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְגָבֻנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם וְהַגְּבֻנִים לֹא מַבְנִים
יִשְׂרָאֵל הַמֶּה כִּי אִם מִתְּהִרְךְ הָאָמֵר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְשַׁבְּעָו
לָהֶם וַיִּבְקַשׁ שָׁאוֹל לְהַכְתֵּם בְּקַנְעָתוֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּהֹדָה 3 וַיֹּאמֶר דוד אֶל הַגְּבֻנִים מַה עָשָׂה לְכֶם
וּבָמָה אֲכִפֵּר וּבָרְכוּ אֶת נְחַלְתְּ יוֹהָה 4 וַיֹּאמֶר לוֹ
הַגְּבֻנִים אֵין לִי (לֹנוֹ) כָּסֶף וּזְהָבָב עַם שָׁאוֹל וְעַם בֵּיתוֹ
וְאֵין לָנוֹ אִישׁ לְהִמִּית בִּישראל וַיֹּאמֶר מָה אַתָּם אָמָרִים
עָשָׂה לְכֶם 5 וַיֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלָנוּ
וְאֲשֶׂר דָּמָה לָנוּ נִשְׁמַדְנוּ מִחְתִּיבָב בְּכָל גְּבָל יִשְׂרָאֵל 6
וַיֹּתַן (יוֹתָן) לְנוּ שְׁבַעַת אֲנָשִׁים מִבְנֵי וְהַקְרָעָנוּ לְיהוָה
בְּגַבְעָתָ שָׁאוֹל בְּחֵירָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אַתָּן 7
וַיִּחְמַל הַמֶּלֶךְ עַל מִפְּיכַשְׁתָּ בֵּן יְהוֹנָתָן בֵּן שָׁאוֹל עַל
שְׁבַעַת יְהוָה אֲשֶׁר בִּינָתָם - בֵּין דוד וּבֵין יְהוֹנָתָן בֵּן
שָׁאוֹל 8 וַיִּקְחֵךְ הַמֶּלֶךְ אֶת שְׁנִי בְּנֵי רְצָפָה בְּתָ אֲוֹהָה אֲשֶׁר
יָלְדָה לְשָׁאוֹל אֶת אַרְמָנִי וְאֶת מִפְּבָשָׁת וְאֶת חַמְשָׁת
בְּנֵי מִיכָּל בְּתָ שָׁאוֹל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעַדְרִיאָל בֶּן בְּרוֹזְלִי
הַמְּחַלְתִּי 9 וַיָּתְנַם בַּיד הַגְּבֻנִים וַיִּקְיַּעַם בְּהָרָה לְפִנֵּי
יְהוָה וַיִּפְלֹּא שְׁבָעָתִים (שְׁבָעָתִים) יְחִיד וְהַם (וְהַמָּה)
הַמּוֹתָה בִּימֵי קָצִיר בַּרְאָשָׁנִים תְּחִלָּת (בְּתִיחַלְתָּ) קָצִיר
שְׁעָרִים 10 וַתָּקַח רְצָפָה בְּתָ אֲוֹהָה אֶת הַשְּׁקָה וְתַתְּהַהֵּה לָהּ
אֶל הַצָּרָה מִתְּחִילָה קָצִיר עַד נִתְּחַקֵּר מִים עַלְיהֶם יוֹמָם וְאֶת
הַשְּׁמִים וְלֹא נִתְּנַהֵה עַפְּרַת הַשְּׁמִים לְנוֹחַ עַלְיהֶם יוֹמָם וְאֶת
הַוִּיחָדָה לִילָּה וּוְינְדָה לְדוֹד אֲתָא אֲשֶׁר עַשְׂתָּה רְצָפָה
בְּתָ אֲוֹהָה פָּלָנֵשׁ שָׁאוֹל 12 וַיָּלַךְ דוד וַיַּקְהֵל אֶת עַצְמֹות
שָׁאוֹל וְאֶת עַצְמֹות יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מִתְּאַבְּלִי וַיְשַׁלֵּחַ גָּלְעָד -
אֲשֶׁר נִנְבַּו אַתָּם מִרְחַבְתָּ בֵּית שָׁן אֲשֶׁר תְּלוּם (תְּלָאוּם)
שֵׁם הַפְּלִשְׁתִּים (שֵׁם פְּלִשְׁתִּים) בַּיּוֹם הַכּוֹתֵף פְּלִשְׁתִּים
אֶת שָׁאוֹל בְּנַלְבָּעַ 13 וַיַּעַל מִשְׁמָה אֶת עַצְמֹות שָׁאוֹל וְאֶת
עַצְמֹות יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיַּאֲסִפוּ אֶת עַצְמֹות הַמוֹקֻעִים 14

22 וַיֹּאמֶר דוד לְיְהוָה אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בַּיּוֹם הַצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכְּפָה כָּל אַיִבּוּ וּמִכְּפָה שָׁאוֹל 2
וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלָעִי וּמַצְדָּתִי וּמִפְּלָטָתִי 3 אֶלְהָי צָרוֹר
אֲחָסָה בּוּ מִנְנִי וּקְרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי וּמִנוֹסִי מִשְׁעֵי מִחְמָס
הַשְׁעִי 4 מִהְלָל אֶקְרָא יְהוָה וּמַאֲכִיבָּי אָוֹשָׁעֵ 5 כִּי אֲפָנֵי
מִשְׁבָּרִי מוֹת נְחָלִי בְּלִיעֵל יְבָעַנְיָו 6 חַבְלִי שָׁאוֹל סְבָנִי
קְדָמַנִּי מִקְשֵׁי מוֹת (Sheol h7585) 7 בְּצָרְלִי אֶקְרָא יְהוָה
וְאֶלְהָי אֶקְרָא וּוְשָׁמָעֵי מִהְיכָלְוָי קָלְוִי וּשְׁעוּתִי בְּאַזְנֵי
וְתַהְגַּשֵּׁש (וַיִּתְגַּשֵּׁש) וְתַדְרַשֵּׁש הָאָרֶץ מִוסְדוֹת הַשָּׁמִים
וְרִגְזוֹ וְתַהְגַּשֵּׁש כִּי חָרָה לוֹ 9 עַלְהָעָשָׁן בְּאָפּוֹ וְאֶשְׁפֵּי
תַּאֲכֵל נְחָלִים בְּעָרוֹ מִמְנָנוֹ 10 וְיַוְתֵּחַ שְׁמִים וְיַרְדֵּן וְעַרְפֵּל
תַּחַת רְגָלָיו וְוַיַּרְכֵּב עַל כָּרוֹב וַיַּעֲפֵן וַיַּרְא עַל כְּנָפִי
רוֹח 12 וַיִּשְׁתַּחַשֵּׁךְ סְבִיבָתוֹ סְכֹות חִשְׁרָת מִים עַבְיוֹ
שְׁחִקִּים 13 מִמְנָה נְגַדּוּ בְּעָרוֹ גְּחָלִי אָש 14 יַרְעָם מִן שְׁמִים
יְהוָה וְעַלְיוֹן יִתְן קוֹלֵו 15 וַיַּשְׁלַח חָצִים וַיִּפְצַּם בְּרָק
בְּגַעֲרָת יְהוָה מִנְשָׁמַת רֹחֶךֶת אָפּוֹ 17 יַשְׁלַח מִרְדּוֹם יִקְחָנֵי
יְמִשְׁנֵי מִמְּמִים רְבִים 18 וַיַּצְלֵלֵנִי מִאֲכִיבָּי עַז מִשְׁנָאִי כִּי אִמְצָא
מִמְנִי 19 יִקְדְּמֵנִי בַּיּוֹם אִידִי וַיֹּהֵי יְהוָה מִשְׁעָן לִי 20
וַיַּצָּא לִמְרַחְבָּתִי יְהָלָצְנוּ כִּי חָפֵץ בַּי 21 יִגְמְלָנֵי יְהוָה
כִּצְדָּקָתִי כִּכְרִי יִשְׁבֵּל לִי 22 כִּי שְׁמַרְתִּי דְּרָכֵי יְהוָה
וְלֹא רְשָׁעָתִי מַאֲלָהוִי 23 כִּי כָל מִשְׁפְּטוֹ לְנוֹנְדִי וְחַקְתִּי לֹא
אָסֹר מִמְנָה 24 וְאֶהָּיוּ תְּמִים לֹו וְאַשְׁתָּמָרָה מַעֲנוֹי 25
וַיַּשְׁבֵּת יְהוָה לִי כִּצְדָּקָתִי כִּכְרִי לְגַדְעָנוֹי 26 עַם חָסִיד 27
וַיֹּועֶז לְ

בפעם אחד (אהת) ¹⁹ ואחרו אלעזר בן דוד (דוד) בן אחוי בשלשה גברים (הגבאים) עם דוד בחרפם בפלשתים נאפו שם למלחמה וילו איש ישראל ²⁰ הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותרבך ידו אל החרב וייע יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחיו אך לפשת בו ואחריו שמה בן אנא הררי וייספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים ²¹ ויתיצב בתוכה החלקה ויצילה ויך את פלשתים וייע יהוה תשועה גדולה ²³ וירדו שלשים (שלשה) מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד-אל מערה עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים ²⁴ ודוד או במצודה ומצב פלשתים או בית לחם ²⁵ ויתאה דוד ויאמר מי ישקי מים מבאר בית לחם אשר בשער ¹⁶ ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשותם ויסך אתם ליוה ²⁷ ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי ואת הדם האנדים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשותם אלה עשו שלשת הגברים ¹⁸ ואבישי אחיו יואב בן צרואה הוא ראש השלישי (השלשה) והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלול ולו שם בשלשה ¹⁹ מן השלשה hei נכביד וייה להם לשר ועד השלשה לא בא ²⁰ ובניהם בן יהודע בן איש חי (חיל) רב פעלים מקבע הוא הכה את שני אראל מוואב והוא ירד והכה את האריה (הארו) בתוכה בבר בימי השלג ²¹ והוא הכה את איש מצרי אשר עשה בניתו בן יהודע ולו שם בשלשה הגברים ²³ מן השלשים נכביד ועל השלשה לא בא וישמהו דוד אל משמעו ²⁴ עשהאל אחיו יואב בשלשים אלחנן בן דוד בית לחם ²⁵ שמה החradi אליקא החradi ²⁶ חלץ הפלתי עירא בן עקש התקועי ²⁷ אבי עוז הענתתי מבני החשי ²⁸ צלמון האחוי מהרי הנפטפי ²⁹ חלב בן בענה הנפטפי אותו בן ריבוי מגבעת בני בנימן ³⁰ בניה פרעוני חדי מנהלי געש ³¹ אבי עלבון הערבתי עצמות הברחמי ³² אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן תתחסד עם נבור תמים תחתם ²⁷ עם נבר תחבר ועם עקש התפל ²⁸ ואת עם עני הוושע ועניך על רמים תשיפל ²⁹ כי אתה נרי יהוה ויהוה גניה השבי ³⁰ כי בכח הארץ נדור באלהו ארלונג שור ³¹ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה--מן הוא לכל החסמים בו כי מי אל מלעדי יהוה וממי צור מלעדי אלהינו ³² האל מעוז חיל יותר תמים דרכו (דרכי) ³⁴ משוחה ³³ גגלי (rangle) כאילות ועל במתי יעדני ³⁵ מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחותה זרעתו ³⁶ ותנתן לי מנדיע שוך ענטך תרבני ³⁷ תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלוי ³⁸ ארדרפה איבוי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם ³⁹ ואכלם ואמחצם ולא יקומן ויפלו תחת גגלי ⁴⁰ ותורני חיל למלחמה הכריע קמי תחתני ⁴¹ ואיבי תחת לי ערף משנאי ואצמויות ⁴² ישעו ואין משיע אל יהוה ולא עטם ⁴³ ואשகם עבר ארץ כטיט החזות אדקם ארקעם ⁴⁴ ותפלטני מריבי עמי תשרני לראש גנים עם לא ידעתו יעדרני ⁴⁵ בני נכר יבלו ויתגרנו לי לשמו און ישמעו לי ⁴⁶ בני נכר יבלו ויתגרנו מסנסנותם ⁴⁷ חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישיי ⁴⁸ האל הנתקמת לי ומריד עמים תחתני ⁴⁹ ומוציאי מאיבי ומוקמי הרומני מאיש חמסים הצילני על כן אודך יהוה בנוים ולשמד אומר ⁵⁰ מגדיל (MANDOL) ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

23 ואלה דברי דוד האחרונים נאם דוד בן ישן והם הנבר הקם על-משיח אלהי יעקב ונעים ומרות ישראל ² רוח יהוה דבר בפי ומולתו על לשוני ³ אמר אלהי ישראל לדי דבר צור ישראל מושל באדם-צדיק מושל יראת אליהם ⁴ וכhaar בקר יורה שם בקר לא עבות מנה ממתיר דשא מארך ⁵ כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה-כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיה ⁶ ובכלייל כקוץ מנדי כליהם כי לא ביד יקחו ⁷ ואיש יגע בהם ימלא ברזל עז חנית ובаш שורף ישרפו בשבת ⁸ אלה שמות הנברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמוני ראש השלש הוא עדינו העצנו (העצני)--על שמנה מאות חלל

אלף איש ¹⁶ וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה
וינח יהוה אל הדרעה ויאמר למלך המשוחית בעם
רב עתיה הרף יידך ומלאך יהוה היה עם נרון האורונה
(הארונה) היבסי ¹⁷ ויאמר דוד אל יהוה בראשתו את
המלך המכבה בעם ויאמר הנה אני חטאתי ואנכי
העוותוי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך כי ובכיתה
אבי ¹⁸ ויבא נד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עליה
הכם לייה מזבח בנוון ארניה (ארונה) היבסי ¹⁹
ויעל דוד לדבר נד כאשר צוה יהוה ²⁰ וישקף ארונה
וירא את המלך ואת עבדיו עברים עלייו ויצא ארונה
וישתחוו למלך אףיו ארצה ²¹ ויאמר ארונה מודוע בא
אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות עמוק את
הגרן לבנות מזבח לייהו ותעצר המגפה מעל העם
ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב
בעינו ראה הבקר לעלה והמנים וכלי הבקר לעצים
הכל נתן ארונה המלך--למלך ויאמר ארונה אל ²²
המלך יהוה אלהיך ירצה ²⁴ ויאמר המלך אל ארונה
לא כי קנו אקנה מאותך במחירות ולא עלה לייהו
אליהו עלות חنم ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף
شكلים חמשים ²⁵ ויבן שם דוד מזבח לייהו ויעל
עלות ושלמים ויעתר יהוה לאرض ותעצר המגפה מעל
ישראל

33 שמה ההררי אחיאם בן שרר הארכי ³⁴ אליפלט
בן אחסבי בן המיעצתי אליוים בן אדיחפל גנלי ³⁵
חצרו (חצרי) הכרמל פעריו הארכי ³⁶ ינאל בן נתן
מצבה בני הנדי ³⁷ צלק העמוני נהרי הבארתי-נשי
(נשא) כלוי יואב בן צדريا ³⁸עירא הותרי גרב היתרי
אוריה החתי--כל שלשים ושבעה ³⁹

24 ויסוף אף יהוה לחורות בישראל ויסת את דוד
בhem לאמור לך מנה את ישראל ואת יהודה ² ויאמר
המלך אל יואב שר החיל אשר אותו שוטנא בכל שבטי
ישראל מדין ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתו
את מספר העם ³ ויאמר יואב אל המלך וויסוף יהוה
אליהך אל העם כהם וכחם מה פעים ועינוי אדני
המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר זהה ⁴
ויהזק דבר המלך אל יואב ועל שריו החיל ויצא יואב
ושריו החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל
ויעברו את הירדן ויהנו בערעור ימין העיר אשר
בתוכה הנחל הנדי--ואל עזר ⁶ ויבאו הגלעד והארץ
תחתיים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון ⁷ ויבאו
מכבצר צר וכל ערי החוי והכנען ויצאו אל נגב יהודה
באר שבע ⁸ וישטו בכל הארץ ויבאו מוקצת תשעה
חדרים ועשרים יומם-ירושלים ⁹ וויתן יואב את מספר
מקפק העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף
איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמיש מאות אלף איש
וירק לב דוד אותו אחורי כן ספר את העם ויאמר
דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשית ועתה יהוה
ה עבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד ¹⁰ ויקם דוד
בבקר ודבר יהוה היה אל נד הنبيiah חזה דוד לא אמר
הלויך ודרברת אל דוד כה אמר יהוה--שלש אנכי
נותל עלייך בחר לך אחת מהם ועשה לך ¹¹ ויבא
נד אל דוד וינד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים
רעב בארץיך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא
רדפק ואם היות שלשת ימים דבר בארץיך--עתה דע
וראה מה אשיב שלוחיך דבר ¹⁴ ויאמר דוד אל נד צר
לי מאד נפלחה נא ביד יהוה כי ריבים רחמו וביד אדם
אל אפלה ¹⁵ וויתן יהוה דבר בישראל מהבקיר ועד
עת מועד וימת מן העם מדין ועד באר שבע שביעים

מלכים א

המלך עם אבתו והייתי אני ובני שלמה--חטאים 22

והנה עודונה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא 23

וינידו למלך לאמר הנה נתן הנביא והוא לפני המלך

וישתחוו למלך על אףיו ארצתה 24 ויאמר נתן אדני

המלך אתה אמרת אדניינו מלך אחריו והוא ישב על

כסאי 25 כי ירד היום ויזבח שור ומריה וצאן לרבות

וקרא לא כל בני המלך ולשרי הצבא ולא בתי הכהן

והנם אכלים ושטים לפניי ויאמרו ייחו המלך אדניינו

26 ולי אני עברך ולצדך הכהן ולבניינו בן יהודע

ולשלמה עבדך--לא קרא 27 אם מאה אדני המלך

נהייה הדבר הזה ולא הודיע את עבדיך (עבדך)

מי ישב על כסא אדני המלך אחריו 28 ויען המלך

דור ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך

ותעמד לפני המלך 29 וישבע המלך ויאמר כי יהוה

אשר פדה את נפשי מכל צרה 30 כי כאשר נשבעתי

לק ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנק מלך

אחריו והוא ישב על כסאי תחתי כי כן עשה היום

זהו 31 ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחוו למלך

ותאמר--יהי אדני המלך דוד לעלם 32 ויאמר המלך

דוד קראו לי לבודך הכהן ולנתן הנביא ולבניו

בן יהודע ויבאו לפני המלך 33 ויאמר המלך ללם

קחו עמכם את עבדי אדניםם והרכבתם את שלמה

בני על הפרדה אשר לי וזרדתם אותו אל גנון 34

ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך--על

ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יהו המלך שלמה 35

עליהם אחורי ובא וישב על כסאי והוא מלך תחתי

ואתו צויתו להיות נגיד על ישראל ועל יהודה 36 ויען

בניו בן יהודע את המלך 37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך

אליהו אדני המלך 38 וירד צדוק הכהן וננתן הנביא ובניו בן

המלך דוד 39 והפלתיו וירכבו את שלמה על פרדת

המלך דוד וילכו אותו על גנון 39 ויקח צדוק הכהן

את קרן השמן מן האهل וימשח את שלמה ויתקעו

בשפוף ויאמרו כל העם יהו המלך שלמה 40 ויעלו

כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים

שמחה נдолה ותבקע הארץ בקולם 41 וישמע אדני

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בגדיים ולא

יחם לו 2 ויאמר לו עבדיו יבקש לאదני המלך נערה

בתוכלה ועמדו לפני המלך ותהי לו סכת ושבבה

בחויק וחם לאדני המלך 3 ויבקש נערה יפה בכל

גובל ישראל וימצא את אבישג השונמית ויבאו אותה

למלך 4 והנערה יפה עד מאר ותהי למלך סכת

ותשרתו והמלך לא ידעת 5 ואדניה בן חנית מתה שא

לאמר אני אמלך ויישל רכב ופרשים וחמשים איש

רצים לפניו 6 ולא עצבו אביו מימי לאמר מדרוע

ככה עשית ונם הוא טוב תאך מאר ואתו ילדה אחרי

אבשלום 7 ויהיו דבריו--עם יואב בן צריה ועם

אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה 8 וצדוק הכהן

ובניינו בן יהודע ונתן הנביא ושמעי ורעד והנבורים

אשר לדוד--לא היו עם אדניינו 9 ויבח אדניינו צאן

ובקר ומריא עם אבן החותל אשר אצל עין רג'ל ויקרא

את כל אהיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך

10 ואתה נתן הנביא ובניינו ואת הגבורים ואת שלמה

אהיו--לא קרא בו ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה

לאמר הללו שמעת כי מלך אדניינו בן חנית ואדניינו

נפש ואת נפש בנק שלמה 11 לכוי ובאי אל המלך דוד

ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך

לאמר כי שלמה בנק מלך אחרי והוא ישב על כסאי

ומדרוע מלך אדניינו 14 הנה עודך מדברת שם--עם

המלך ואני אבואה אחיך ומלאתי את דבריך 15 ותבא

בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאר ואבישג

השונית משרות את המלך 16 ותקד בת שבע ותשתחוו

למלך ויאמר המלך מה לך 17 ותאמר לו אדני אתה

נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנק מלך

אחריו והוא ישב על כסאי 18 וזאת הנה אדניה מלך

ועתה אדני המלך לא ידעת 19 ויבח שור ומריא

וצאן לרוב ויקרא לכל בני המלך ולא בתי הכהן

וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא 20 ותא

אדנו המלך עני כל ישראל עלייך להגird להם--מי

ישב על כסא אדני המלך אחרי 21 והוא שכוב אדני

במתנווּ ובנעוּ אשר ברגלוּ⁶ ועשית כחכמתך ולא
 חורד שיבחו בשלם שאל⁷ (Sheol h7585) ולבני ברזלי
 הנגיד תעשה חסד והיו באכלי שלחן כי כן קרכבו
 אליו בבריחי מפני אבשלום אחיך⁸ והנה עמק שמי
 בן גראן הימני מבחדים והוא קלני קללה נמיצה
 ביום לכת מלחנים והוא ירד לקראי הורדן ואשבע
 לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב⁹ ועתה אל תנexo
 כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו ותורדת
 את שיבתו בדם שאול¹⁰ (Sheol h7585) וישכב דוד עם
 אחיו ויקבר בעיר דוד¹¹ וזהמים אשר מלך דוד
 על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
 ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים¹² ושלמה-ישב
 על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד¹³ ויבא אדנינו
 בן חנויות אל בת שבע אם שלמה ותאמור השלום באך
 ויאמר שלום¹⁴ ויאמר דבר לי אליך ותאמור דבר
 ויאמר את ידעת כי לי היהת המלוכה ועלי שם¹⁵
 כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי
 כי מיהוה היהת לו¹⁶ ועתה שאלתך אתה אנכי שאל
 מאתק-אל תשבי את פני ותאמור אליו דבר¹⁷ ויאמר
 אמרינו לא לשמה המלך כי לא ישיב את פני ויתן
 לי את אבישג השונמית לאשה¹⁸ ותאמור בת שבע
 טוב אנכי אדרבך عليك אל המלך¹⁹ ותבא בת שבע
 אל המלך לשמה לדבר לך על אדנינו ויקם המלך
 לך ראהת ותשחו לה והוא שבע על כסאו וישם כסא לאם
 המלך ותשב לימיינו²⁰ ותאמור שאלתך אתה קטנה אנכי
 שאלתך מאתק-אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי
 אני כי לא אשיב את פניך²¹ ותאמור יתן את אבישג
 השונמית לאדנינו אחיך לאשה²² ויען המלך לשמה
 ויאמר לאמו ולמה את שאלתך את אבישג השונמית
 לאדנינו ושאלתך לו את המלוכה כי הוא אחוי הנגיד
 ממוני ולו ולא בtier הכהן וליאוב בן צרואה²³ וישבע
 המלך לשמה ביהוה לאמר מה יעשה לי אלהים וכח
 יוסיף כי בנפשו דבר אדנינו את הדבר הזה²⁴ ועתה
 חי יהוה אשר הכנינו ווישיבני (וישיבני) על כסא
 דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום
 יומת אדנינו²⁵ וישלח המלך לשמה ביד בנינו בן
 יהודע ויפגע בו יומת²⁶ ולא בtier הכהן אמר המלך
 וכל הקרים אשר אותו והם כלו לאכל וישמע יואב
 את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה דומה⁴²
 עודנו מדבר והנה יונתן בן אבtier הכהן בא ויאמר
 אדנינו בא כי איש חיל אתה וטוב תשבר⁴³ ויען יונתן
 שלמה⁴⁴ וישלח את המלך את צדוק הכהן ואת נתן
 הנביא ובנינו בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו
 אותו על פרדת המלך⁴⁵ וימשחו אותו צדוק הכהן
 נתן הנביא למלך בנחון ויעלו משם שמחים ותם
 הקריה הוא הקול אשר שמעם⁴⁶ וגם ישב שלמה
 על כסא המלוכה⁴⁷ וגם באו עבדי המלך לברך את
 אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך (אלhim) את
 שם שלמה משマー וינדל את כסאו מכסיך וישתחו
 המלך על המשכב⁴⁸ וגם ככח אמר המלך ברוך
 יהוה אלהיו ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי-ועני
 ראות⁴⁹ ויחרדו ויקמו כל הקרים אשר לאדנינו
 וילכו איש לדרכו⁵⁰ ואדנינו ירא מפני שלמה ויקם
 הנה אדנינו ירא את המלך שלמה והנה אזה בקרנות
 המזבח לאמר ישבע לי ביום המלך שלמה אם יmitta
 את עבדו בחרב⁵² ויאמר שלמה-אם יהיה לבן חיל
 לא יפל משערתו ארצתה ואם רעה תמצא כו ומית
 וישלח המלך לשמה יורדה מעל המזבח ויבא
 וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך

2 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר
 2 אנקו הילך בדרך כל הארץ וחזקתו והייתה לאיש
 3 ושמירת את משמרות יהוה אלהיך ללכת בדרךיכו
 לשמר חוקתו מצוחיו ומשפטיו ועדותיו כתוב ב תורה
 משה-למען חסיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר
 תפנה שם 4 למן יקים יהוה את דברו אשר דבר
 עלי לאמר אם ישמרו בנים את דרכם ללכת לפני
 באמצעותם בכל לבבם ובכל נפשם לאמר-לא יכרת לך
 איש מעל כסא ישראל⁵ וגם אתה ידעת את אשר
 עשה לי יואב בן צרואה אשר עשה לשני שרוי צבאות
 ישראל לאבנבר בן נר ולעמשה בן יתר וישראלים וישראל
 דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחננותו אשר

שמרת את שבת יהוה ואת המצווה אשר צוית עליך
44 ויאמר המלך אל שמעיע אתה ידעת את כל הדרות
אשר ידע לך אשר עשית לדוד אביו והшиб יהוה
את רעתק בראשך 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד
יהוה נכון לפני יהוה-עד עולם 46 ויצרו המלך את
בניהם בן יהודע ויצא ויפגע בו וימת והמלך נכונה
ביד שלמה

3 ויהתון שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את
בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את
ביתו ואת בית יהוה ואת חומות ירושלים סביב 2 רק'
העם מובחחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד
הימים ההם 3 ויאהב שלמה את יהוה ללבת בחקות
דוד אביו רק' במאות-הוא מזבח ומikit'ר 4 וילך
המלך נבענה לזכח שם כי היא הבמה הגדולה אלף
עלות יعلا שלמה על המזבח ההוא 5 בגבעון נרא
יהוה אל שלמה-בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל
מה אתן לך 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד
אבי חסד נдол כאשר הלק' לפניך באמת ובצדקה
וכישרת לבב עמך והשמר לו את החסד הגדול הזה
ותנתן לו בן ישב על כסאו ביום הוה 7 ועתה יהוה
אליהו אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי
נער קטן לא אדע זאת ובא 8 ועבדך-בתוך עמך אשר
בחורת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרבי 9 וננתה
לעבדך לב שמע לשבט את עמך להבין בין טוב לרע
כיו מיו יכול לשפט את עמך הכביר הוה 10 וויטב הדבר
בעניי אדני כי שאל שלמה את הדבר הוה 11 ויאמר
אליהם אליו יען אשר שאלת את הדבר הוה ולא
שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת
נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט 12 הנה
עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבונן אשר
כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך 13 וגם
אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא
היה כמוך איש במלכים כל ימיך 14 ואם תALK בדריכי
לשמר חוק ומצוותי אשר הלק' דוד אביך-והארכתי
את ימיך 15 ויקין שלמה והנה חלום ויבוא ירושלים
ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות וויש שלמים

ענתת לך על שידיך-כי איש מות אתה ובאים זהה לא
אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אביו וכי
התענית בכל אשר התענה אבוי 27 ויגרש שלמה את
אביתור מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר
דבר על בית עלי בשללה 28 והשמעה באה עד יואב
כי יואב נתה אחרי ארניה ואחריו אבשלום לא נתה
וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח 29 ויינס
למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל
המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהודע לאמר-מלך
פנע בו 30 וויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה
אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו
את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכח עניי 31
ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקורבו
והסירה דמי חنم אשר שפק יואב מעלי ומעל בית
אבי 32 והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני
אנשים צדיקים וטבחים ממננו ויהרגם בחרב-ואבי דוד
לא ידע את אבנור בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא
בן יתר שר צבא יהודה 33 ושבו דמיהם בראש יואב
וברראש זדרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו
יהיה שלום עד עולם-עם יהוה 34 ויעל בניהו בן
יהודע ויפגע בו וימתחו ויקבר בכיתו במדבר 35
ויתן המלך את בניהו בן יהודע תחתיו-על הצבא
וاث צדוק הכהן נתן המלך תחת אביהר 36 וישלח
המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלים
וישבת שם ולא תצא משם אני ואני 37 והיה ביום
צאתך ועברת את נהר קדרון-ידע תדע כי מות תמות
דמך יהוה בראשך 38 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר
כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי
בירושלים ימים רבים 39 ויהי מזמן שלש שנים ויבrho
שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך נת וגינויו
לשםיע לאמר הנה עבדיך בתה 40 ויקם שמעי ויחשב
את חמרו וילך נתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך
שמעי ויבא את עבדיו מגת 41 ויינס לשלה כה הלק'
שמעי מירושלים נת ויבש 42 וישלח המלך ויקרא
לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתו ביהוה ואעד לך
לאמור ביום צאתך והלכת אתה ואה ידע תדע כי מות
תמות ותאמר אליו טוב הדבר שמעי 43 ומודע-לא

לו לאשה ¹² בענא בן אחילוד תענק ומגנו וכל בית
 שאן אשר אצל צדקה מהחת לירושלים מבית שאן
 עד אבל מחוללה עד מעבר לקמעם ¹³ בן נבר ברמת
 נלעד לו חות יair בן מנשה אשר בגולעד לו חבל
 ארגב אשר בבשנ-שים ערמים גדרות חומה ובריה
 נחשת ¹⁴ אבידרב בן עדא מהנימה ¹⁵ אחימען בנטלי
 נס הווא לך את בשמי בת שלמה--לאשה ¹⁶ בענא בן
 חושי באשר ובועלות ¹⁷ יהושפט בן פרוח בישכר ¹⁸
 שמיין בן אלא לבניין ¹⁹ נבר בן ארוי בארץ גלעד--
 ארץ סיכון מלך האמריו וגון מלך הבשן ונכיב אחד
 אשר בארץ ²⁰ יהודה ושישראל רבים כחול אשר על
 הים לרבות אכלים ושתים ושמחים ²¹ ושלמה היה
 מושל בכל הממלכות-מן הנهر ארץ פלשתים ועד
 נבול מצרים מונשים מנהה ועבדים את שלמה כל ימי
 חייו ²² ויהו לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת
 וששים כר קמה ²³ עשרה בקר בראשים וערבים בקר
 רעוי-ומאה צאן לבד מאייל וצבי ויחמור וברברים
 אבושים ²⁴ כי הוא רודה בכל עבר הנهر מתחפסה
 ועד עזה--בכל מלכי עבר הנهر ושלום היה לו מכל
 עברי-מוסביב ²⁵ ישב יהודה וישראל לבטח איש
 תחת גפנו ותחת תנתו מדור ועד באר שבע--כל ימי
 שלמה ²⁶ ויהי לשלהם ארבעים אלף אמות טוים--
 למרכבו ושנים עשר אלף פרשים ²⁷ וככללו הגנים
 האלה את המלך שלמה ואת כל הקרבן אל שלחן
 המלך שלמה-איש חדש לא יעדרו דבר ²⁸ והשערים
 והתבן לסתום ולרכש--יבאו אל המקום אשר יהוה
 שם איש כמושפטו ²⁹ ויתן אלהים חכמה לשלהם
 ותבונה הרבה מאד ורחב לב-כחול אשר על שפת
 הים ³⁰ ותרב חכמה שלמה מהכמה כל בני קדם ומכל
 חכמת מצרים ³¹ ויחכם מכל האדם מאיתן האורי
 והימן וככלול ודרדרע בני מחול ויהי שמו בכל הנינים
 סביב ³² וידבר שלשת אלפיים משל ויהי שירו חמשה
 אלף ³³ וידבר על העצים מן הארץ אשר לבנונו ועד
 האזוב אשר יצא בקורס וידבר על הבבמה ועל העוף
 ועל הרמש ועל הדנים ³⁴ ויבאו מכל העמים לשמע
 את חכמת שלמה--מאות כל מלכי הארץ אשר שמעו
 את חכמו

וייש משתה לכל עבדיו ¹⁶ או תבנה שתים נשים
 גנות-אל המלך והעמדנה לפניו ¹⁷ ותאמר האשה
 האחת بي אדני אני והאשה הזota ישבת בבית אחד
 ואלך עמה בבית ¹⁸ ויהי ביום השלישי לדרכו ותלך
 נס האשה הזota ואנחנו יהדו אין זר אנחנו בבית זולתי
 שתים אנחנו בבית ¹⁹ וימת בן האשה הזota לילה
 אשר שכבה עליו ²⁰ ותקם בתוך הלילה ותקח את
 בני מוצלי ואמתך ישנה ותשכיבתו בחיקה ואת בנה
 המת השכיבה בחיקי ²¹ ואקסם בברק להיניק את בני
 והנה מת ואתבנן אליו בברק והנה לא היה בני חי ובן
 ילדתי ²² ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובן
 המת זהה אמרת לא כי בך המת ובני החי ותדברנה
 לפניו המלך ²³ ויאמר המלך-זאת אמרת זה בני החי
 ובך המת זהה אמרת לא כי בך המת ובני החי ²⁴
 ויאמר המלך קחו לי הרב ובאו החרב לפני המלך
 ויאמר המלך גورو את הילד החי לשנים ותנו את
 החצי לאחת ואת החצי לאחת ²⁵ ותאמר האשה אשר
 בנה החי אל המלך כי נגמר רחמה על בנה ותאמר
 בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמייתו
 וזה אמרת נם לי נם לך לא יהה-גورو ²⁷ ויען המלך
 ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמייתו היא
 אמו ²⁸ וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט
 המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אליהם
 בקרבו לעשות משפט

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל ² ואלה
 הדברים אשר לו עזריהו בן צדיוק הכהן ³ אליחרף
 ואחיה בני ישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזcur
 ובנייתו בן יהודע על הצבא ואזרוק ואבירת כהנים
 ועזריהו בן נתן על הגנים וזבוד בן נתן כהן רעה
 המלך ⁶ ואחישר על הבית ואדנורם בן עבדא על
 המס ⁷ ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל
 וככללו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על
 אחד (האחד) לככלל ⁸ ואלה שמותם בן חור בהר
 אפרים ⁹ בן דקר במקץ ובשלבים ובית שמש ואילון
 בית חנן ¹⁰ בן חסד בארכות לו שכה וככל ארץ חפר
 ובן אבידרב כל נפת דאר טפת בת שלמה הייתה

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אותו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד--כל הימים ² וישלח שלמה אל חירם לאמר ³ אתה ידעת את דוד אבוי כי לא יכול לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבבו-- עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו ^(רגלי) ⁴ ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין גען רע ⁵ והנני אמר--לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבוי לאמר בך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי ⁶ ועתה צוח ויכרתו ל' ארזים מן הלבנון ועבדיו יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים--כצדנים ז'ויהו כשם עדים את דברי שלמה--וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרוב הזה ⁸ וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אליו אני עשה את כל חפץ בעצי ארזים ובעצים ברושים ⁹ עבדי ירדו מן הלבנון ימיה ואני אשימים דברות בים עד המקום אשר תשלח אליו ונפצחים שם--ואתה תשא ואתה העש את חפצי לחם ¹⁰ ויהו חירום נתן לשלהם עצי ארזים ועצים ברושים--כל חפץ ¹¹ ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לבתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה ¹² ויהוה נתן חכמה לשלהם כאשר דבר לו ויהו שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו בריות שנייהם ¹³ ויעל המלך שלמה מס כל ישראל והוא המש שלשים אלף איש ¹⁴ וישראלם לבוננה עשרה אלפיים בחדר חליפות--חדר יהו בלبنון שנים חדשים בבתו ואנדרים על המס ¹⁵ ויהו לשלהם שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף הצב בחר ¹⁶ בלבד משרי הנצבים לשלהם אשר על המלאכה שלשת אלפיים ושלש מאות--הרדים בעם העשים במלאה ¹⁷ ויצרו המלך ויסעו אבני נדרות אבניים יקרים ליטד הבית--אבני נזיות ¹⁸ וויפסלו בני שלמה ובני חירום--והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית

והב סגור וייעבר ברטיקות (ברתוקות) זהב לפני
 הדריך ויצפחו זהב ²² ואת כל הבית צפה וזהב עד
 תם כל הבית וככל המזבח אשר לדבריך צפה זהב ²³
 וייש בדבריך שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו
²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף
 הכרוב השני עשר אמות מקומות כנפיו ועד קצוות
 כנפיו ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מודה אחת וקצוב
 אחד לשני הכרבים ²⁶ קומת הכרוב האחד עשר
 באמה וכן הכרוב השני ²⁷ ויתן את הכרובים בתוך
 הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף
 האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני
 וכנפייהם אל תוך הבית נגעה כנף אף ²⁸ ויצפּ
 את הכרובים זהב ²⁹ ואת כל קירות הבית מסבּ
 קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמראת ופטורי ציצים-
 מלפנים ולהיזון ³⁰ ואת קרקע הבית צפה וזהב-
 לפנימה ולהיזון ³¹ ואת פתח הדבר עשה דלתות
 עצי שמן האיל מזוודות חמישית ³² ושתי דלתות עצי
 שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמראת ופטורי
 ציצים וצפה וזהב וירד על הכרובים ועל התמורות את
 הזחוב ³³ ושתי דלתות עצי בירושים שני צלעים דלתה
 האחת גלילים ושני קלעים הדלת השניה גלילים ³⁵
 وكلע כרובים ותמראת ופטורי ציצים וצפה וזהב מישר
 על המזקה ³⁶ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי
 נוית וטור כתרת ארזים ³⁷ בשנה הרביעית יסיד בית
 יהוה-בירחה זו ³⁸ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא
 החדר השמיני כלה הבית לכל דבריו וכל משפטו
 ובנוו שבע שנים

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את
 כל ביתו ² ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו
 וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה
 טורי עמודי ארזים וכתרות ארזים על העמודים ³ ומספר
 בארו ממעל על הצלעות אשר על העמודים ארבעים
 וחמשה-חמשה עשר הטור ⁴ וושקפים שלשה טורי
 ומזהה אל מהזה שלש פעמיים ⁵ ובכל הפתחים והמזוזות
 רביעים שקייף ומול מהזה אל מהזה שלש פעמיים ⁶

לשתי השבכוות--שני טורים רמנים לשככה האחת לכוסות את שתי נלונות הכתרתת אשר על פני העמודים 43 ואთ המכנות עשר ואת הכתרת עשרה על המכנות 44 ואת דים האחד ואת הבקר שניים עשר תחת דים 45 ואת הסירות ואת העיטים ואת המזוקות ואת כל הכלים האهل (האהלה) אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה--נחשת ממרט 46 בככר הירדן יצקם המלך במעבה הארץ בין סכות ובין צratherן 47 ווינה שלמה את כל הכלים מרוב מادر--לא נחקר משקל הנחשת 48 ויעש שלמה--את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב 49 ואת המנורות המש מימין וחמש משמאלו לפני הדביר--זהב סגנו והפרח והנרת והמלכים וזהב הפסופות והמוזמורות והמזוקות והכפות והמחותות-- 50 זהב סגנו והפתחות לדלתות הבית הפנימי לקדרש הקדרשים לדלת הבית להיכל--זהב וזהב וותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדרשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים--נתן באוצרות בית יהוה

8 או יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המתוות נשאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה-- ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד-- היא ציון 2 ויק惶ו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחגנו--הוא החדר השביעי 3 ויבאו כל זקני ישראל ויישאו הכתנים את ארון 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل ויעלו אתם הכהנים והלוים 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אותו לפני הארון--מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר הבית--אל קדרה הקדרשים אל תחת כנפי הכרובים 7 כי הכרובים פרושים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרבים על הארון ועל בדיו מלמעלה 8 ויארכו הבדים ויראו ראש הבדים מן הקדרש על פני הדבר ולא יראו החוצה וייחיו שם עד היום הזה 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנה שם משה בחרב--אשר כרת

אתו--עشر באמה מקרים את דים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו 25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פניםימה ושלשה פנים גגה ושלשה פנים מורה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה 26 וצבעו טפח ושפטו כמעשה שפת כס פרח שושן אלפיים בת יכילד 27 ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה 28 וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין החלבים 29 ועל המשכנות אשר בין החלבים ארדיות בקר וכרכובים מעשה מודר 30 וארבעה אופני נחשת למcona האחת ועל החלבים כן מעל ומתחת לארדיות ולבקר לויות האופניים במcona וקומה האופן האחד אמה וחצי העגלות 32 וארבעת האופניים למתחת למסגרות וידות האופניים 33 ומעשה האופניים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגיביהם וחקיהם וחרシリם--הכל מוצק 34 ואربع כהפות--אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכנה כהפה 35 ובראש המכונה חצי האמה קומה-- עגל סביב ועל ראש המכונה ידთיה ומסגרתיה ממנה 36 ופתח על הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה (מסגרתיה) כרכובים ארדיות ותמרת--כמער איש ו寥ות סביב 37 כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדקה אחת קצב אחד--לכלתנה 38 ויעש עשרה כירודות נחשת ארבעים בת יכילד הכירור האחד ארבע באמה הכירור האחד--כירור אחד על המכונה האחת לעשר המכנות ויתן את המכנות המש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת דים נתן מכתף הבית הייניות קדמה--ממול נגב 40 ויעש חירם--את הכירות כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה 41 עמדים שניים ונلت הכתרת אש על ראש העמודים שרים ושבוכות שתים--לבשות את שתי נלונות הכתרת אש על ראש העמודים 42 ואת הרמנים ארבע מאות

לשמע אל התפלה אשר יתפלל לבדוק אל המקום
 זהה ³⁰ ושמיית אל תחנות עבדך ועמד יسرائيل אשר
 יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתק
 אל השמיים ושמיית וסלחת ³¹ את אשר יחתא איש
 לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך-
 בכיתה הזה ³² ואתה תשמע השמיים ועשית ושפטת את
 עביך--להרשיע רשות לחתת דרכו בראשו ולצדיק
 צדיק לחתת לו כצדקו ³³ בהנוף עמך יישראל לפני
 אויב--אשר יחתאו לך ושבו אליך והודו את שמק
 והתפללו והתחנוו אליך בבית הזה ³⁴ ואתה תשמע
 השמיים וסלחת לחתטא עמך יישראל והשבותם אל
 האדמה אשר נתת לאבותם ³⁵ בהעذر שמיים ולא
 יהיה מטר כי יחתאו לך והתפללו אל המקום הזה
 והודו את שמק ומחתאתם ישבון כי תעטם ³⁶ ואתה
 תשמע השמיים וסלחת לחתטא עבדיך ועמד יישראל--
 כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה וננתה מטר
 על הארץ אשר נתת להעמד לנחלת ³⁷ רעב כי יהיה
 בארץ דבר כי יהיה שדפון יركן ארבה חסיל כי
 יהיה כי יציר לו אויב בארץ שעורי--כל גג כל מחלה
 כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל
 עמך יישראל--אשר ידעון איש גג לבבו ופרש כפיו
 אל הבית הזה ³⁹ ואתה תשמע השמיים מכון שבתק
 וסלחת וعشית וננתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את
 לבבו כי אתה ירצה לברך את לבב כל בני adam
 למען יראוך כל הימים אשר הם לפני אשר
 האדמה--אשר נתת לאבותינו ⁴¹ וגם אל הנכרי אשר
 לא מעמד יישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמק
 כי ישמעו את שמק הנגדל ואת ירך החזקה וזרעך
 הנטויה ובוא והתפלל אל הבית הזה ⁴³ אתה תשמע
 השמיים מכון שבתק ועשית ככל אשר יקרה אליך
 הנכרי--למען ידעון כל עמי הארץ את שמק לרווחה
 אתך בעמד יישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית
 הזה אשר בניתו ⁴⁴ כי יצא עמך למלחמה על איבו
 בדרך אשר תשלם והתפללו אליו יהוה דרך העיר
 אשר בחרת בה והבית אשר בניתו לשמק ⁴⁵ ושמיית
 השמיים את חפלהם ואת תחנותם ועשית משפטם ⁴⁶
 כי יחתאו לך כי אין אדם אשר לא יחתא ואנפתם--

יהוה עם בני ישראל בצתם מארץ מצרים ¹⁰ ויהי
 בצתם הכהנים מן המקדש והען מלא את בית יהוה ¹¹
 ולא יכול הכהנים לעמוד לשרת מפני הען כי מלא
 כבוד יהוה את בית יהוה ¹² אז אמר שלמה יהוה
 אמר לשכן בערפל ¹³ בנה בניתו בית זבל לך--מכון
 לשבק עולמים ¹⁴ וויבס המלך את פניו ויברך את כל
 קהיל ישראל וכל קהיל ישראל עמד ¹⁵ ויאמר ברוך
 יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו
 מלא לאמר ¹⁶ מן היום אשר הוציאתי את עמי את
 ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
 לבנות בית להיותשמי שם ואבהיר ברוד להיות על
 עמי ישראל ¹⁷ והוא עם לבב דוד אבי--לבנות בית
 לשם יהוה אלהי ישראל ¹⁸ ויאמר יהוה אל דוד אבי
 יען אשר היה עם לבב לבנות בית לשמי--התיבת כי
 היה עם לבב ¹⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי אם
 בנק היצא מhalbציך הויא יבנה הבית לשמי ²⁰ ויקם
 יהוה את דברו אשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם
 על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם
 יהוה אלהי ישראל ²¹ ואשם שם מקום לארון אשר
 שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אתם
 מארץ מצרים ²² ויימד שלמה לפני מזבח יהוה ננד
 כל קהיל ישראל ויפרש כפיו השמיים ²³ ויאמר יהוה
 אלהי ישראל אין כמיך אלהים בשמיים ממעל ועל
 הארץ מתח שמר הברית והחסדר לעבדיך ההלכים
 לפניך בכל לכם ²⁴ אשר שמרת לעברך דוד אבי את
 אשר דברת לו ותדבר בפייך ובידך מלאת כיום הזה
 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעברך דוד אבי את
 אשר דברת לו לאמר לך כרת לך איש מלפני ישוב
 על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
 לפני אשר הלכת לפני ²⁶ ועתה אלהי ישראל--יאמן
 נא דבריך (דבריך) אשר דברת לעברך דוד אבי ²⁷
 כי האמנים ישב אלהים על הארץ הנה השמיים ושמי
 השמיים לא יכלכלך--אף כי הבית הזה אשר בניתו
 ופניהם אל תפלה עבדך ואל תחנתנו--יהוה אלהי
 השם על הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל
 לפניך היום ²⁹ להיות עינך פתחת אל הבית הזה
 לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהוהשמי שם--

וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת חַלְבֵי הַשְׁלָמִים ⁶⁵ וַיַּעֲשֶׂה שְׁלָמָה בְּעֵת
הַחִיא אֶת הַחֹג וְכֹל יִשְׂרָאֵל עִמוֹ קָהָל גָדוֹל מִלְבוֹא
חַמֶת עַד נַחַל מַצְדִּים לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁבֻתָּת יְמִים
וְשְׁבֻתָּת יְמִים--אַרְבָּעָה עַשֶּׂר יוֹם ⁶⁶ בַּיּוֹם הַשְׁמִינִי שֶׁלְחָ
אֶת הָעָם וּבְרָכוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וְיִלְכְוּ לְאֲהָלָהֶם שְׁמָחוֹם
וְטוֹבִי לְבָב עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְרוֹד עַבְדוֹ
וְיִשְׂרָאֵל עָמוֹ

9 וְיַהְוָה כָּכְלוֹת שְׁלָמָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית יְהוָה וְאֶת בֵּית
הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל חַשֵּׁק שְׁלָמָה אֲשֶׁר חָפֵץ לְעַשּׂוֹת ² וּרְאָ
יְהוָה אֶל שְׁלָמָה שְׁנִית כַּאֲשֶׁר נְرָאָה אֱלֹיָה בְּגַבְעָן ³
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹיָה שְׁמַעְתִּי את תִּפְלָתְךָ וְאֶת תְּחִנְתָּךָ
אֲשֶׁר תְּחִנְנָתָה לִפְנֵי--הַקְרָבָתְךָ אֶת הַבִּתְהָרָה אֲשֶׁר
בְּנַתָּה לְשֹׁם שְׁמֵי שֵׁם עַד עוֹלָם וְהוּא עַנִּי וְלִבִּי שֵׁם
כָּל הַוּמִים ⁴ וְאַתָּה אָמַת תַּלְךְ לִפְנֵי כַּאֲשֶׁר הַלְךְ דָוד
אָבִיךְ בְּתִים לְבָב וּבִישָׁר לְעַשּׂוֹת כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּתִיךְ--
חַקִּים וּמִשְׁפָטִים תִּשְׁמַר ⁵ וְדַקְמָתִי את כָּסָא מִמְלְכָתְךָ
עַל יִשְׂרָאֵל--לְעַלְלָם כַּאֲשֶׁר דָברָתְךָ עַל דָוד אָבִיךְ
לְאָמֵר לֹא יִכְרֹת לְךָ אִישׁ מַעַל כָּסָא יִשְׂרָאֵל ⁶ אֲםַם שׁוֹבֵ
תְשִׁבּוֹן אֶתְכֶם וּבְנֵיכֶם מַאֲחָרֵי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצּוֹתִיךְ
אֲשֶׁר נָתָת לִפְנֵיכֶם וְהַלְכָתֶם וּבְעֲדָתֶם אֶלָּاهֶם אֶחָרִים
וְהַשְׁתְּחוּוּתֶם לָהֶם ⁷ וְהַכְרָתְךָ אֶת יִשְׂרָאֵל מַעַל פְנֵי
הָאֶרֶם אֲשֶׁר נָתָת לָהֶם וְאֶת הַבִּתְהָרָה אֲשֶׁר הַקְרָבָתְךָ
לְשֹׁמֶן אֲשֶׁר מַעַל פְנֵי וְהַיָּה יִשְׂרָאֵל לְמַשֵּׁל וּלְשִׁנְיָה
בְּכָל הַעֲמִים ⁸ וְהַבִּתְהָרָה יְהוָה עַלְיוֹן כֹּל עַבְרָה עַלְיוֹן
שֵׁם וּשְׁرָק וּמְאוֹרָה עַל מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּהֵן לְאֶרְצָה
זֹאת וּלְבִתְהָרָה זוֹה ⁹ וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזַבְתָּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הַזִּיאָה אֶת אֶבֶתְמֵאָרֶץ מִצְדִּים וַיַּחֲזֹקּ
בְּאֶלְהִים אֲחֶרִים וַיִּשְׁתָּחוּ (וַיִּשְׁתָּחוּ) לְהַם וַיַּעֲבֹדּוּ
כִּן הַבִּיאָה יְהוָה עַלְיוֹם אֶת כָּל הַרְעָה זוֹה ¹⁰ וַיְהִי
מִקְצָה עַשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלָמָה אֶת שְׁנִי הַבָּתִים--
אֶת בֵּית יְהוָה וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ ¹¹ חִירּוֹם מֶלֶךְ צָר נְשָׂא
אֶת שְׁלָמָה בְּעֵצִים אֲרָזִים וּבְעֵצִים בְּרוּשִׁים וּבְזָהָב--לְכָל
חַפְצָיו אוֹ יִתְן הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה לְחוֹרֶם עַשְׂרִים עִיר בְּאֶרְצָה
הַגְּלִיל ¹² וַיַּצְאָה חִירּוֹם מֶצֶר לְרָאֹת אֶת הָעָרִים אֲשֶׁר
נָתַן לוֹ שְׁלָמָה וְלֹא יִשְׁרוּ בְעֵינָיו ¹³ וַיֹּאמֶר--מִהָּעָרִים
הָאֱלָה אֲשֶׁר נָתָתָה לִי אַחִי וַיָּקֹרֵא לְהַם אֶרְץ כְּבוֹל

וְנַתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וּשְׁבָום שְׁבִיחָם אֶל אֶרְץ הָאוֹיב
רְחֹקָה אוֹ קְרוֹבָה ¹⁴ וַיָּשִׁיבוּ אֶל לְבָם בְּאֶרְץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּו שְׁמָ וְשְׁבוֹ וְהַתְּהִנֵּנוּ אֶלְיךָ בְּאֶרְץ שְׁבִיחָם לְאָמֵר
חַטָּאנוּ וְהַעֲוִינוּ רְשָׁעָנוּ ¹⁵ וַיָּשִׁבוּ אֶלְיךָ בְּכָל לְבָם וּבְכָל
נֶפֶשׁ בָּאָרֶץ אֲיַבְתָּם אֲשֶׁר שִׁבָּו אֶתְכֶם וְהַתְּפִלְלוּ אֶלְיךָ
וְהַבִּית אֲשֶׁר בְּנִית (בְּנִיטִי) לְשָׁמֶךָ ¹⁶ וְשִׁמְעַת הַשָּׁמִים
מִכֹּן שְׁבַתְךָ אֶת תִּפְלָתְם וְאֶת תְּחִנְתָּם וְעַשְׂתָּה מִשְׁפָטְם
¹⁷ וְסִלְחָתָה לְעַמְךָ אֲשֶׁר חָטָאוּ לְךָ וְלְכָל פְשָׁעָיהם אֲשֶׁר
פָשְׁעוּ בְךָ וְנִתְחַמֵּם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שְׁבִיחָם וְרַחֲמוֹם ¹⁸ וְכֵי
עַמְךָ וְנִתְחַלֵּךְ הַם אֲשֶׁר הַזָּכָאת מִצְדִּים מִתּוֹךְ כָּור
הַבָּרוּז ¹⁹ לְהַיּוֹת עִנִּיךְ פְתַחְתָּא לְחַנְתָּא עַבְדָךְ וְאֶל
תְּחִנְתָּא עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְשָׁמֵעַ אֲלֵיכָם בְּכָל קְרָאֵם אֶלְיךָ
כִּי אַתָּה הַבְּדָלָתָם לְךָ נִחְלָה מִכָּל עַמִּי הָאָרֶץ
כַּאֲשֶׁר דִּבְרָת בַּיּוֹם מָשָׁה עַבְדָךְ בְּהַזִּיאָה אֶת אֶבְתָּנוּ
מִצְדִּים--אֲדֹנֵי יְהוָה ²⁰ וַיֹּהֵי כָּכְלוֹת שְׁלָמָה לְהַתְּפִלָּ
אֶל יְהוָה אֶת כָּל הַתִּפְלָה וְהַתְּחִנָּה זוֹה אֶת קַמְפָנִי
מִזְבְּחָה יְהוָה מִכְרֻעָה עַל בְּרִכּוֹי וּכְפִיו פְּרָשָׂות הַשָּׁמִים ²¹
וַיַּעֲמֵד--וַיָּבֹרֶךְ אֶת כָּל קָהָל יִשְׂרָאֵל קָול נְדוּל לְאָמֵר
²² בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מִנוֹחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּכָל
אֲשֶׁר דִּבְרָל לֹא נִפְלֵל דָבָר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר
דִּבְרָ בַּיּוֹם שָׁה עַבְדָוּ ²³ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַמְנוּ כַּאֲשֶׁר
הִיה עַמְּ אֶבְתָּנוּ אֶל יְעֹזְנוּ וְאֶל יִטְשְׁנוּ ²⁴ לְהַטּוֹת
לְבָנָנוּ אֱלֹיָה--לְלַכְתָּ בְּכָל דְּרֶכְיוֹ וּלְשִׁמְרָ מִצּוֹתָיו וְחַקָּיו
וּמִשְׁפָטָיו אֲשֶׁר צָוָה אֶת אֶבְתָּנוּ ²⁵ וַיְהִי דְּבָרֵי אֱלֹהָה
אֲשֶׁר הַתְּחִנָּתִי לִפְנֵי יְהוָה קָרְבָּנִים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וּיְמִם וְלֹלֶה לְעַשְׂתָּה מִשְׁפָט עַבְדָוּ וּמִשְׁפָט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל--
דִּבְרָ בַּיּוֹם בְּיוֹמוֹ ²⁶ לְמַעַן דַעַת כָּל עַמִּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד ²⁷ וְהִיא לְבָבָכֶם שְׁלָמָם עַמּוֹ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְלַכְתָּ בְּחַקָּיו וּלְשִׁמְרָ מִצּוֹתָיו כֵּי זֹה ²⁸
וְהַמֶּלֶךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ זָבֵחַ לִפְנֵי יְהוָה ²⁹
וַיִּזְבְּחֶה שְׁלָמָה אֶת זָבֵחַ הַשְׁלָמִים אֲשֶׁר זָבֵחַ וְזָבֵחַ
עַשְׂרִים וְשָׁנִים אֶלְף וְצָאנָן מֵאָה וְעַשְׂרִים אֶלְף וְיַחֲנָכוּ אֶת
בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ³⁰ בַּיּוֹם הַהוּא קְדָש
הַמֶּלֶךְ אֶת תּוֹךְ הַחֶזֶר אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה--כִּי עָשָׂה
שְׁמָ אֶת הַעֲלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת חַלְבֵי הַשְׁלָמִים כִּי
מִזְבְּחָה הַנְּחַשָּׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטָן מַהֲכִיל אֶת הַעֲלָה

היה בה עוד רוח ⁶ והתאמר אל המלך אמרת היה
 הדבר אשר שמעתי בארץ--על דבריך ועל חכמتك
 וולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה
 עני והנה לא הנדר לי החצוי הוספה חכמה וטוב אל
 השמעה אשר שמעתי ⁸ אשרי אנשיך אשרי עבריך
 אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמتك
 יהי יודה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לתקף על
 כסא ישראל--באחבות יהוה את ישראל לעלם וישמך
 למלך לעשוות משפט וצדקה ¹⁰ ותתן למלך מאה
 ועשרים ככר זהב וכשים הרבה מאד--ואבן יקרה
 לא בא כבשם הוא עוד לרבי אשר נתנה מלכת שבא
 למלך שלמה ¹¹ ובונם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר
 הביא מאפיר עצי אלמנטים הרבה מאד--ואבן יקרה
 ויעש המלך את עצי האלמנטים מסעד לבוריה יהוה
 ולבית המלך וככרות ונבלים לשרים לא בגין עצי
 אלמנטים ולא נראיה עד היום הזה ¹³ והמלך שלמה
 נתן למלכת שבא את כל חפצها אשר שאלה בלבד
 אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותכל לארצה
 היא ועבדיה ¹⁴ ויהי משקל הזהב אשר בא לשירה
 בשנה אחת--ש מאות שקלים שש ככר זהב ¹⁵ בלבד
 מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הארץ
 ופותחות הארץ ¹⁶ ויעש המלך שלמה מאותים צנה זהב
 שחוטש מאות זהב יעלה על הצנה אחת ¹⁷ ושולש
 מאות מננים זהב שחוטש--שלשה מנימ זהב יעלה על
 המןן האחת וירגנום המלך בית יער הלבנון ¹⁸ ויעש
 המלך כסא שנ גדול ויצפחו זהב מופז ¹⁹ שיש מעלות
 לכסה וראש ענלו לכסה מהדריו וידת מזה ומזה אל
 מקום השבח ושנים ארויות עמדים אצל הידות ²⁰
 ושנים עשר ארדים עמדים שם על שיש המעלות--מזה
 ומה זאה נעשה כן לכל מלכות ²¹ וכל כלי משקה
 המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב
 סגור אין סוף לא נחשב בימי שלמה--למאומה ²²
 כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש
 שנים תבו א אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבבים
 וקפים ותכמים ²³ ויונדל המלך שלמה מכל מלכי
 הארץ--לעשרות וחכמאות ²⁴ וכל הארץ--מבקשים את
 פני שלמה לשמע את חכמו אשר נתן אליהם בלבו ²⁵

עד היום הזה ¹⁴ וישלח חירם למלך מאה ועשרים
 ככבר זהב ²⁶ וזה דבר המש אשר חעלת המלך שלמה
 לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוֹא ואת חומת
 ירושלים ואת חצר ואת מנדו ואת גוזר ¹⁶ פרעה מלך
 מצרים עלה וילכד את נור וישראל באש ואת הכנען
 היושב בעיר הרון ויתגה שלחים לבתו אש שלמה
 וויבן שלמה את נור ואת בית הרון תחתון ¹⁸ ואת
 בעלת ואת תמר (תדרמר) במדבר הארץ ¹⁹ ואת
 כל ערי המסכנות אשר היו לשירה אשך השק לבנות
 בירושלים ובלבנון ובכל ארץ מושלו ²⁰ כל העם
 הנותר מן האמרוי החתי הפזרי החוי והיבוסי אשר
 לא מבני ישראלῆ מהה ²¹ בנייהם אשר נתרו אחריהם
 באرض אשר לא יכולו בני ישראל להחרימים ויעלים
 שלמה למס עבד עד היום הזה ²² ומבני ישראל לא
 נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו
 ושלישיו ושרי רכביו ופרשיו ²³ אלה שריה הנצבים אשר
 על המלאכה לשירה חמשים וחמש מאות--הרדיט
 בעם העשים במלאכה ²⁴ אך בת פרעה עלתה מער
 דוד אל ביתה אשר בנה לה או בנה את המלוֹא ²⁵
 והעליה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על
 המזבח אשר בנה ליהוה והקтир אותו אשר לפניו יהוה
 ושלם את הבית ²⁶ ואני עשה המלך שלמה בעציין
 נבר אשר את אלות על שפתם סוף--בארץ אדום ²⁷
 וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ירעוי הים--
 עם עבדי שלמה ²⁸ ויבאו אופירה--ויקחו ממש זהב
 ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה

10 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה--לשם
 יהוה ותבא לנסתו בחידות ² ותבא ירושלים בחיל
 ככבר מאד גמלים נשים בשם זהב רב מאד ואבן
 יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר
 היה עם לבבה ³ ויגד לה שלמה את כל דבריה
 לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא היניד לה ⁴
 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והביה אשר
 בנה ⁵ ומأكل שלחנו ומושב עבדיו ומעמד מושרטו
 ומלבושים ומשקייו ועתלו אשר יעלה בבית יהוה ולא

שר הצבא לזכור את החללים ורק כל זכר באדם ¹⁶ כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדם ¹⁷ ויברחה ארד הוא ואנשיהם אדרמיים מעבדי אביו אותו--לובוא מצרים והרד נער קתן ¹⁸ ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנסים עם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו ¹⁹ וימצא הדר חן בעני פרעה מאיד ויתן לו אשה את אחותו אשתו אחות תחפנס הנכירה ²⁰ ותלד לו אחות תחפנס את נבנתה בנו ותגמלחו תחפנס בתוך בית פרעה והוא נבנתה בית פרעה בתוך בני פרעה ²¹ והדר שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ולאך אל ארצי ²² ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר ונתק מבקש ללבכת אל ארץ ויאמר לא כי שלח התשחנו ²³ ויקם אלהים לוט שטן את רזון בן אל-ירדע אשר ברוח מата הדרודז מלך צובה--אדני ²⁴ ויקbez עליו אנסים והוא שרד בחרגן דוד את וילכו دمشق וישבו בה וימלכו בדמשק ²⁵ ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל ומלך על ארים ²⁶ וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צדועה אשא אלמנה עבר לשלהמה וירם יד במלך ²⁷ וזה הדבר אשר הרם יד במלך שלמה בנה את המלווא-- סגר את פרץ עיר דוד אביו ²⁸ והאיש ירבעם גיבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אותו לכל סכל בית יוסף ²⁹ והוא בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אותו אחיה השילני הנביא בדרכו והוא מתכסה בשלמה חרדשה ושניהם לב玳 בשדה ויתפש אחיה בשלמה החדרשה אשר עליו ווקראה-- ³⁰ שנים עשר קרעים ³¹ ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אליו ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים והשבט האחד יהיה לו--למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחратי בה מכל שבטי ישראל ³² יען אשר עזובני וויתחו לעשתרת אליו צדני ³³ לכמוש אלהי מוואב ולמלך אלהי בני עמון ולא הלו כבודרבי לעשות הייש בעני ותקתי ומשפטי.

מלך א

והמה מבאים איש מנהתו כל כי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשימים סוטים ופרדדים--דבר שנה בسنة ²⁶ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בעיר הרכב ועם המלך בירושלם ²⁷ ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת האדרומים נתן כ skimim אשר בשפלת-- לרבי ²⁸ ומוצא הסוטים אשר לשלהם מצרים ומוקה-- סחריו המלך יקחו מוקה במחירות ²⁹ ותעללה ותצא מרכבה מצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים מאות וכן לכל מלכי החתים ולמלך ארס--בידם יצאו

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות--ואת בת פרעה מואבות עמנויות אדרמיה צדנית חתית ² מן הנשים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבואו בהם אacen יטו את לבבכם אחרי אלהיהם--בهم דבק שלמה לאהבה ³ ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשيو את לבו ⁴ ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהי לבב דוד אביו זיויך שלמה--אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקע עמנים ⁶ ויעש שלמה הרע בעני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו ⁷ או יבנה שלמה بما לכמוש שקע מואב בהר אשר על פנו ירושלם ולמלך שקע בני עמון ⁸ וכן עשה לכל נשוי הנכריות מקثيرות וモבותות לאלהיהם ⁹ וויאנפ יהוה בשלמה כי נתה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים ¹⁰ וצוה אליו על הדבר הזה לבתוי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה ¹¹ ויאמר יהוה לשלהם עין אשר היהת ואת עמק ולא שמרת בריתך וחתקי אשר צויתך עלייך--קרע אקרע את הממלכה מעלייך ונתתיה לעבדך ¹² אך בימיך לא עשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה זו רק את כל הממלכה לא אקרע שבת אחד אתון לבך למען דוד עברי ולמען ירושלם אשר בחратי ¹⁴ ויקם יהוה שטן לשלהם את הדר האדרמי מזרע המלך הוא באדרום ¹⁵ ויהי בהיות דוד אתה אדרום בעלות יואב

כדרוד אביו³⁴ ולא אקח את כל הממלכה מידי כו
נשיא אשגנו כל ימי חייו למען דוד עברי אשר בחזרתי
אתו אשר שמר מצותי וחתקי³⁵ ולקחתי המלוכה
מיר בנו וננתיה לך את עשרת השבטים³⁶ ולבנו אתן
שבט אחד--למען היות ניר לדוד עברי כל הימים
לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם
ואתך אקח--ומלכתה בכל אשר תאה נפשך והיתה
מלך על ישראל³⁷ והיה אם השמע את כל אשר אצוך
וחילכת בדרכי ועשית היישר בעניי לשמר חוקתי
ומצותי כאשר עשה דוד עברי--והיוית עמד ובנוי
לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד וננתתי לך את ישראל
ואענה את זרעך למן זהך--אך לא כל הימים⁴⁰
ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברא
מצרים אל שיק מלך מצרים והוא במצרים עד מות
שלמה⁴¹ וותר דברי שלמה וכל אשר עשה והכמתו--
הלוואם כתבים על ספר דברי שלמה⁴² והימים
אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל--ארבעים
שנה⁴³ ושבב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד
אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל

להמלך אותו² ויהי כשמי ירבעם בן נבט והוא עודנו
במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה ויברא
וישלחו ויקראו לו ויבאו (ויבא) ירבעם
כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אותו אל העדה
וימליךו אותו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד
ולחות שבת יהודה לבדו²¹ ויבאו (ויבא) רחבעם
ירושלים ווקהלו את כל בית יהודה ואת שבת בנימנ
מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה--להלחם עם
בית ישראל להשיב את המלכה לרחבעם בן שלמה
ויהי דבר האלים אל שמעיה איש האלים לאמור
 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל
 בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמור²⁴ כה אמר יהוה
 לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שבו
 איש לביתו--כי מأتي נהייה הדבר הזה וישמעו את
 דבר יהוה וישבו לכלת דבר יהוה²⁵ ויבן ירבעם
 את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא שם ויבן את
 פנואל²⁶ ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה
 לבית דוד²⁷ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית

יהוה בירושלם ושב לְבָהּ הַעַם הַזֶּה אֶל אֲדֹנֵיָהּ אֶל
רְחִיבָּם מֶלֶךְ יְהוָה וְהַרְגָּנִי וְשָׁבוּ אֶל רְחִיבָּם מֶלֶךְ
יְהוָה ²⁸ וַיַּעֲצֵץ הַמֶּלֶךְ--וַיַּעֲשֵׂה עֲנֵלִי זָהָב וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים רַב לְכֶם מְעוּלָת יְרוּשָׁלָם--הַנָּה אֱלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הַעֲלוֹךְ מֵאָרֶץ מִצְרָיִם ²⁹ וַיַּשֵּׂם אֶת הַאֲחָד בְּבֵית
אֶל וְאֶת הַאֲחָד נָתַן בְּדִין ³⁰ וַיֹּהֵי הַדָּבָר הַזֶּה לְחַטָּאת
וַיָּלִכְוּ הָעָם לְפָנֵי הַאֲחָד עַד דָּן ³¹ וַיַּעֲשֵׂה אֶת בֵּית בּוֹתָה
וַיַּעֲשֵׂה כְּהָנִים מִקְצּוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מַבְנִי לְיוֹ ³² וַיַּעֲשֵׂה
רְבָעָם חָג בְּחַדְשֵׁי הַשְׁמִינִי בְּחַמְשָׁה עַשֶּׂר יוֹם לְחַדְשֵׁי
כָּהָנוֹת בְּיְהוָה וַיַּעֲלֵל עַל הַמִּזְבֵּחַ--כֹּן עָשָׂה בְּבֵית
אֶל לְזָבֵחַ לְעָנֵלִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַעֲמִיד בְּבֵית אֶל אֶת
כָּהָנוֹת הַבְּמֹתָא אֲשֶׁר עָשָׂה ³³ וַיַּעֲלֵל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה
בְּבֵית אֶל בְּחַמְשָׁה עַשֶּׂר יוֹם בְּחַדְשֵׁי הַשְׁמִינִי--בְּחַדְשֵׁי
אֲשֶׁר בְּדָא מִלְבָד (מִלְבָד) וַיַּעֲשֵׂה חָג לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵל
עַל הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר

13 וְהַנָּה אִישׁ אֱלֹהִים בָּא מִיהוָה בְּדָבָר יְהוָה--אֶל
בֵּית אֶל וְרְבָעָם עַמְּדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר ² וַיַּקְרָא
עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּדָבָר יְהוָה וַיֹּאמֶר מִזְבֵּחַ כִּי אָמַר
יְהוָה הַנָּה בָּן נָולֵד לְבֵית דָוד יְאִשְׁיָהוּ שָׁמוֹ וּזְבֻחַ עַל־
אֶת כְּהָנוֹת הַבְּמֹתָא מִקְטְּרִים עַל־לֵךְ וְעַצְמוֹת אָדָם יִשְׁרָפוּ
עַל־לֵךְ ³ וְנָתַן בְּיוֹם הַהוּא מִזְבֵּחַ לְאָמֵר זֶה הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
דָבָר יְהוָה הַנָּה הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָעַ וְנִשְׁפַּךְ הַדְּשָׁן אֲשֶׁר עַל־
4 וַיֹּהֵי כִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דָבָר אִישׁ אֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא
עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית אֶל וַיַּשְׁלַח יְרָבָעָם אֲתִי יְדוֹ מִעַל
הַמִּזְבֵּחַ לְאָמֵר תְּפִשְׂהוּ וְתִבְשֶׂשׁ יְדוֹ אֲשֶׁר שָׁלַח עַל־לֵךְ וְלֹא
יָכַל לְהַשִּׁיבָה אֶל־יוֹ ⁵ וְהַמִּזְבֵּחַ נִקְרָעַ וְיִשְׁפַּךְ הַדְּשָׁן מִן
הַמִּזְבֵּחַ כִּמְזֹופָת אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ אֱלֹהִים--בְּדָבָר יְהוָה ⁶
וַיַּעֲנֵן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל אִישׁ אֱלֹהִים חָל נָא אֶת פְּנֵי
יְהוָה אֱלֹהִיךְ וְהַתְּפִלֵּל בְּעֵדִי וְחַשֵּׁב יְדִי אֶלְיָהוּ וַיַּחַל אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲתִי בְּנֵי יְהוָה וְתַשְׁבֵּח יְדֵךְ הַמֶּלֶךְ אֶל־לֵךְ וְתַהַ
כְּבָרָאשָׁה ⁷ וַיֹּדְבֵּר הַמֶּלֶךְ אֶל אִישׁ אֱלֹהִים בָּא אֶת
הַבְּיִתָּה וְסֻעְדָה וְאַתָּה לְךָ מִתְּהָ ⁸ וַיֹּאמֶר אִישׁ אֱלֹהִים
אֶל הַמֶּלֶךְ אָם תַּתְּהַנֵּן לִי אֶת חַצִּי בְּתַךְ לְאֶבֶא עַמְּךָ וְלֹא
אֶכֶל לְחַם וְלֹא אֲשֶׁתָּה מִים בָּمָקוֹם הַזֶּה ⁹ כִּי כֹּן צֹוָה
אֲתִי בְּדָבָר יְהוָה לְאָמֵר לֹא תִאכְלֵל לְחַם וְלֹא תִשְׁתַּחַת
מִים וְלֹא תִשְׁׁוּב בְּדָרָךְ אֲשֶׁר הַלְּכָת ¹⁰ וַיַּלְכֵד בְּדָרָךְ

אל החמור--וישיבתו ויבא אל עיר הנביה הוקן לספר ולקבריו ³⁰ וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחיו ³¹ זיהוי אחרי קברו אותו ויאמר אל בניו לאמר במנותי וקברתם אני בקר אשר איש האלוהים קבור בו אצל עצמותיו הנחיו את עצמותי ³² כי היה היה הדרב אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתיה הבמות אשר בעיר שמרון ³³ אחר הדבר היה לא שב ירבעם מדרך הרעה ושב ויעש מקומות העם כהני במוות--החפץ יملא את ידו ויהיו כהני במוות ³⁴ ויהי בדבר הזה לחטא בית ירבעם ולהכחיד ולהשמד מעל פני האדמה

14 בעת היה לה אבה בן ירבעם ² ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי (את) אשית ירבעם והלכת שלחה הנה שם אהיה הנביה--הוא דבר עלי למלך על העם הזה ³ ולחקת בידך עשרה לחם ונקרים ובקבק דבש--ובאת אליו הוא גיד לך מה יהיה לנער ⁴ ותעש כן אשית ירבעם ותקם תולך שלחה ותבא בית אהיה ואתיו לא יכול לראות כיomo עינוי משיבו ⁵ ויהוה אמר אל בנה כי חלה הוא ירבעם באה לדרש דבר אלה והוא כבאה והוא מתנכרה ⁶ ויהי כשמי אהיה את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשית ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה ⁷ וכי אמר ליירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל עזע אשר הרמתיך מתחוק העם ואתגר נגיד על עמי ישראאל ⁸ ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היה כעבידי דוד אשר שמר מצותי וארתע המשות מכל אשר היו לפניו ותולך ותעשה לך אליהם אחרים ומסכות להכעיסני ואתה השלחת אחורי גוך ¹⁰ لكن הני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתוין בקירות עזר ועוזב בישראל ובערתי אחורי בית ירבעם כאשר יבער הגליל עד תמו עת חמת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר ¹¹ ואת קומי לכלי לביתך בבאה רגליך העירה ומטה הילך ¹² וספדו לו כל ישראל וקברו

אתו--כי זה לבדו יבא לרבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל--בבית ירבעם ¹⁴ והקיים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכירת את בית ירבעם זה היום ומזה גם עתה ¹⁵ והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל הארץ הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם זורם מעבר לנهر יען אשר עשו את אשריהם--ממעסים את יהוה ¹⁶ ויתן את ישראל--בנכל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל ¹⁷ ותקם אשית ירבעם ותולך ותבא תרצהה היא באה בסוף הבית והגעך מת ¹⁸ ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל לדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אהיה הנביה ¹⁹ ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דבריו הימים--למלך ישראל ²⁰ והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עם אבתו ומלך נדב בנו תחתיו ²¹ ורחבם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים וاثת שנה רחבעם במלךו ושבע עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמניות ²² ויעש יהודה הרע בעני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אbatchם בחטאיהם אשר חטאו ²³ ויבנו גבהה ותחתה כל עז רענן ²⁴ וגם קדר היה בארץ שעשו ככל התועבת הנים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ²⁵ ויהיו בשנה החמשית למלך רחבעם עללה שושק (שישק) מלך מצרים על ירושלים ²⁶ ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לך ויקח את כל מגני הוזב אשר עשה שלמה ²⁷ ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נשחת והפקיד על יד שרוי הרצים השמארים פתח בית המלך ²⁸ ויהיו מדין בא המלך בית יהוה--ישואום הרצים והשיבו אל תא הרצים ²⁹ ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא מהה כתובים על ספר דבריו הימים--למלך יהודה ומלהוניה הייתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים ³⁰ ומלהוניה הייתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים ³¹ וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר עט אבתו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמניות ומלך אביהם בנו תחתיו העירה ומטה הילך ³² וספדו לו כל ישראל וקברו

הרמה ויישב בתרצה ²² והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי ויישוא את אبني הרים ואת עזיה אשר בנה בעשא יובן בס המלך אסא את נבע בנימין ואות המצפה ²³ יותר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערם אשר בנה--הלא מהה כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגלו ²⁴ וישכב אסא עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו ומלך יהודה יושפט בנו תחתיו ²⁵ ונדר בון ירבעם מלך על ישראל בשנת שטים לאסא מלך יהודה ומלך על ישראל שנים ²⁶ וועש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאו אשר החטיא את ישראל ²⁷ ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר וכicho בעשא בנבתו אשר לפלשתים ונדר וכל ישראל צרים על נתון ²⁸ וימתו בעשא-- בשנת שלש לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו ²⁹ והוא מלכו הכה את כל בית ירבעם--לא השair כל נשמה לרבעם עד השמדתו בדבר יהוה--אשר דבר ביד עבדו אהיה השילני ³⁰ על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו--אשר הкусם את יהוה אלה ישראל ³¹ יותר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך ישראל ³² ומלחמה היהת בין אסא ובין בעשא מלך ישראל--כל ימיהם ³³ בשנת שלש לאסא מלך יהודה--מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה ³⁴ ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאו אשר החטיא את ישראל

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר ² יعن אשר הרימתייך מן העפר ואתנק נגיד על עמי ישראל ותליך בדרך ירבעם ותחטא אתעמי ישראל להכעיסני בחטאיהם ³ הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את בירתך כבית ירבעם בן נבט ⁴ המת לב羞א בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עופ השמים ⁵ יותר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך יהודה ישראל ⁶ וישכב בעשא עם אבתו ויקבר בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו ⁷ וגם ביד

אבים על יהודה ² שלש שנים מלך בירושלים ושם אמר מעכה בת אבישלים ³ ומלך בכל חטאota אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו ⁴ כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלים להקים את בנו אחורי ולהעמיד את ירושלם ⁵ אשר עשה דוד את היישר בעני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כלימי חייו--ך בדבר אוריה החתי ⁶ ומלחמה הייתה בין רחבעם ובין ירבעם כלימי חייו ⁷ יותר דברי אביהם וכל אשר עשה הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה ומלחמה היהת בין אביהם ובין ירבעם ⁸ וישכב אביהם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אסא בנו תחתיו ⁹ ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה ¹⁰ וארבעים ואחת שנה מלך ירושלם ושם אמר מעכה בת אבישלים ¹¹ ויעש אסא היישר בעני יהוה כדוד אביו ¹² ויעבר הקדשים מארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתו ¹³ וגם את מעכה אמו ויסירה מניריה אשר עשתה מפלצת לאשרה והיכרת אסא את מפלצתה וישראל נהקל קדרון ¹⁴ והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה-- כל ימי ¹⁵ ויבא את קדשי אביו וקדשו (וקדשי) בית יהוה כסף וזהב וכליים ¹⁶ ומלחמה היהת בין אסא ובין בעשא מלך ישראל--כל ימיהם ¹⁷ ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרים--לבליות תה יצא ובא לאסא מלך יהודה ¹⁸ ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנחותים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך (המלך) ויתנס ביד עבדיו וישראל המלך אסא אל בן הדרן בן טברמן בן חזון מלך ארם הישב בדמשק לאמר ¹⁹ ברית בין ויבין בין אביו ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף זהב-- לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי ²⁰ וישמע בין הדר אל המלך אסא וישראל את שריה המלחים אשר לו על ערי יהודה ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנורות על כל ארץ נפתלי ²¹ ויהו כשמי בעשא ויחדל מבנות את

וירע מכל אשר לפניו²⁶ וילך בכל דרך ירבעם בן נבט וחטא זו (ובחטא זו) אשר החטיא את ישראל להכיס את יהוה אלהי ישראל--בhablim²⁷ ויתר דברי עמרי אשר עשה ונברתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ירושלם²⁸ ושכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון ומלך אחאב בנו תחתיו²⁹ ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ומשנה שנה לאסא מלך יהודה ומלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה³⁰ ויעש אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה--מלך צידנים וילך לפניו³¹ ויהו הנקל לכטו בחטאיהם ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אhabbel מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל ויושתחו לו³² ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון³³ ויעש אחאב את האשRNA ווסוף אחאב לעשות להכיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו³⁴ בימייו בנה חיאל בית האל--את ירידת האבירים בכרו יסדה ובשניב (ובשנוב) צערו הציב דלתיה בדבר יהוה אשר

דבר ביד יהושע בן נון

17 ויאמר אלהיו החשב מתחמי גנעד אל אחאב כי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר--כי אם לפי דברי² ויהי דבר יהוה אליו לאמר³ לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן⁴ וזה מהנה החל תשטה ואות העדרבים צוית לכלכלה שם⁵ וילך ויעש בדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן⁶ והערבים מבאים לו לחם ובשר בבקר וללחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה זיהו מקץ ימים ויישב הנחל כי לא היה נשם בארץ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמר⁹ קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך¹⁰ ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר ותנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה¹¹ ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לך כי נא ליפת לחם בידך¹² ותאמר כי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף כמה בצד וממעט שמן

יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביזוח ועל כל חרעה אשר עשה בעני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להווות כבית ירבעם ועל אשר הכה אותו 8 בשנות עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה--שנתים 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שמחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצתו אשר על הבית בתרצה¹⁰ ויבא זמרי ויכחו וימיתחו בשנות עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו¹¹ ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא--לא השair לו משתוין בקירות נאליו ורעהו¹² ווישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא¹³ אל כל חטאיהם בעשא וחטאיהם אלה בניו-- לאמר קשר זמרי ונם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי ש צבא על ישראל ביום ההוא-- במנחנה¹⁷ ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבותון ויצרו על תרצה¹⁸ ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישראל עליו את בית מלך באש וימת¹⁹ על חטאיהם אשר חטא לעשות הרע בעני יהוה--ללכת בדרך ירבעם ובחטאיהם אשר עשה להחטיא את ישראל²⁰ ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלאם כתובים על ספר דברי הימים-- למלך ירושלם²¹ או יחקק העם ישראל לחצי הארץ העם היה אחורי תבנין בן נינת להמלךיו והחצי אחורי עמרי²² ויחוק העם אשר אחורי עמרי את העם אשר אחורי תבנין בן נינת וימת תבנוי ומלך עמרי²³ בשנתה שלשים וacht שנה לאסא מלך יהודה מלך שש שנים²⁴ ישראל לשנים עשרה שנה בתרצה מלך שעשן ויקן את ההר שמרון מאות שמר--בככרם כסף ויבן את החר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר ארני ההר שמרון²⁵ ויעשה עמרי הרע בעני יהוה

בצפת והנני מקשחת שנים עצים ובאתיו ועשיתו
לי ולבני ואכלנו ומננו ¹³ ויאמר אלהו אל
תיראו בא עשי בדברך אך עשי לי משם ענה קטנה
בראשנה והוציאת לי ולך ולבך תעשי באחרנה ¹⁴
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמץ לא תכלת
צפתה השמן לא תחשר עד יום תן (תת) יהוה נשם-
על פni האדרמה ¹⁵ ותלך ותעשה דבר אליהם ¹⁶ כד הקמץ לא
הוא והיא (הייא והוא) וביתה ימים ¹⁷ כד הקמץ לא
תכלת וצפתה השמן לא חסר--כדבר יהוה אשר דבר
ביד אלהו ¹⁸ ותויה אחר הדברים האלה חלה בן
הasha בעלת הבית יהו חליין חוק מادر עד אשר לא
נותרה בו נשמה ¹⁹ ותאמר אל אלהו מה לי ולך
איש האלים באתי להזכיר את בנק ויקחחו מהיקה
בני ²⁰ ויאמר אלהו תנוי לי את בנק ישב שם וישכבה על
יעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבה על
משתו ²¹ ויקרא אל יהוה והוא אמר יהוה אלהי--הנם על
האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את
בנה ²² ויתמודד על הילד שלש פעמים ויקרא אל
יהוה והוא אמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על
קרבו ²³ וישמע יהוה בקול אליו ותשב נפש הילד
על קרבו וייחי ²⁴ ויקח אלהו את הילד וירדו מן
העליה הביתה וירנהו לבמו והוא אמר אלהו ראי חוי
בנק ²⁵ ותאמר האשא אל אלהו עתה זה ידעתי כי
איש האלים אתה ודבר יהוה בפיך אמתה

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אלהו
בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אהאב ואנתה
מטר על פni האדרמה ² וילך אלהו להראות אל אהאב
והרעב חוק בשמרון ³ ויקרא אהאב אל עבדיו
אשר על הבית ועבדיו היה ירא את יהוה--מאדר ⁴
ויהי בחכricht איזובל את נביי יהוה ויקח עבדיו
מאה נבים ויחכאים חמשים איש במערה וככלכם
לחם וממים ⁵ ויאמר אהאב אל עבדיו לך בארץ אל
כל מעוני המים ואל כל הנהלים אולי נמצא ציד
ונחיה סוס ופרד ולוא נכricht מהבהמה ⁶ ויהילך
לهم את הארץ לעבר בה אהאב הלך בדרך אחד
לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו ⁷ ויהי עבדיו

18 ויהי ימיהם ברוחם וברבר יגונה היה אל אלהים

18 וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר יְהוָה הִיא אֶל־אֱלֹהִים
בָּשָׂנָה הַשְׁלִישִׁית לֵאמֹר לְךָ הָרָא אֶל־אֲחָב וְאֶת־נָהָר
מִתְרַע עַל־פָּנֵי הָאָדָם ² וַיֹּולֶךְ אֲלֵיכָו לְהָרְאָתָא אֶל־אֲחָב
וְהַרְעָב חֹזֶק בְּשָׁמְרוֹן ³ וַיֹּקְרָא אֲחָב אֶל־עֲבָדָיו הָאָרֶב
אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְעַבְדָּיו הָיָה יָרָא אֶת־יְהוָה — מֵאָד ⁴
וַיֹּהַי בְּהַכְרִיתָא אִיזְבְּלָא אֶת־נְבִיאָי יְהוָה וַיָּקַח עֲבָדָיו הָאָרֶב
מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחֲבִיאֶם חַמְשִׁים אִישׁ בְּמִעֵדָה וְכָלְכָלָם
לְחַם וּמִים ⁵ וַיֹּאמֶר אֲחָב אֶל־עֲבָדָיו לְךָ בָּאָרֶץ אֶל־
כָּל־מְעֵנֵי הַמִּים וְאֶל־כָּל־הַנְּחָלִים אָוְלֵי נִמְצָא חַצִּיר
וּנְחִיה סָס וּפְרֵד וּלֹאַ נִכְרֵית מִהַּבְהָמָה ⁶ וַיַּחֲלִיקוּ
לְהַם אֶת־הָאָרֶץ לְעִבָּר בָּהּ אֲחָב הַלְּךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד
לְבָדוּ וְעַבְדָּיו הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדוּ וַיֹּהַי עֲבָדָיו הָאָרֶב

הייתה אל אליו וישנס מתנו וירץ לפני אחאב עד
באכה יזרעאל

19 וינד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליו
ואת כל אשר הרג את כל הנבאים בחרב ² ותשלה
איובל מלאך אל אליו לאמר כי יעשן אלהים וכח
יוספין כי כעת מחר אשים את נפשך נפש אחד מהם
³ וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר
לייהוד וינה את נערו שם ⁴ והוא הלק במדבר דרך
יום ויבא וושב תחת רתם אחת (אחד) וישאל את נפשו
למota ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אני
מאבותי ⁵ וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך
גע בו ויאמר לו קום אכול ⁶ ויבט והנה מרשתו
ענת רצפים וצפתה מים ויאכל ווישת וישכב
וישב מלאך יהוה שנית יגע בו ויאמר קום אכל
כי رب ממך הדרך ⁸ ויקם ויאכל ווישת וילך בכח
האכילה ההיא ארבעים يوم וארבעים לילה עד הדר
האלחים חרב ⁹ ויבא שם אל המערה וילן שם ותנה
דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליו ¹⁰ ויאמר
קנא קנא ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני
ישראל--את מזבחתיך הרסו ואת נבייך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה ¹¹ ויאמר
צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח
נדולה וחוזק מפרק הריס ומשבר סלעים לפני יהוה
לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא ברעם יהוה ¹²
ואחר הרעם אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה
דקה ¹³ ויהי כשמע אליו וילט פניו באדרתו ויצא
ויעמד פתח המערה ותנה אליו קול ויאמר מה לך פה
אליהם ¹⁴ ויאמר קנא קנא ליהוה אלהי צבאות כי
עזבו בריתך בני ישראל--את מזבחתיך הרסו ואת
نبيיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי
לקחתה ¹⁵ ויאמר יהוה אליו לך שוב בדרך מדברה
דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך--על ארם ¹⁶ ואת
יהוא בן נמי תמשח למלך על ישראל ואון אלישע
בן שפט מאבל מחוללה תמשח לנביא תחתיך ¹⁷ וזה יהיה
הנמלט מחרב חזאל--ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא
ימית אלישע ¹⁸ והשארתי בישראל שבעת אלפיים כל

בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל ענו
ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה ²⁷
ויהיו בצדדים ויהת בהם אליהם ויאמר קראו בקהל
גדול כי אלהים הוא--כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו
אולי ישן הוא ויקץ ²⁸ ויקראו בקהל נדר ויתגדרו
כמשפטם בחרכות ובכרכמים--עד שפקدم עליהם ²⁹
ויהו כ עבר הザרים ויתגבעו עד לעלות המנחה ואין
קהל ואין ענה ואין קשב ³⁰ ויאמר אליו לכל העם
נשו אליו וינשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
ההרים ³¹ ויהי אלהים שרים עשרה אבני מספר
שבטי בני יעקב--אשר היה דבר יהוה אליו לאמר
ישראל יהוה שמך ³² ויבנה את האבני מזבח בשם
יהוה ויעש תעלה כבביה סאותם זרע סביב למזבח ³³
ויערך את העצים ווינה את הפר ווישם על העצים ³⁴
ויאמר מלאו ארבעה כדורים מום ויצקו על העלה ועל
העצים ויאמר שנו ווינו ויאמר שלשו וישלשו ³⁵ וילכו
הימים סביב למזבח ונם את התעלה מלא מים ³⁶ ויהי
בעלות המנחה וינש אליו הנביא ויאמר יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים
בישראל ואני עבריך ובבריך (ובברך) עשית את
כל הדברים האלה ³⁷ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה
כי אתה יהוה האלים ואותה הסבת את לבם אחרנית
ותפל אש יהוה ותأكل את העלה ואת העצים ואת
האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעה לחכה
וירא כל העם ויפלו על פניהם ואמרו--יהוה הוא
האלים יהוה הוא האלים ⁴⁰ ויאמר אליו להם
תפשו את נביי הבעל איש אל מלט מהם--ויהפשים
וירדם אליו קישון וישחטם שם ⁴¹ ויאמר
אליהם יהוה אל נחל קישון וישחטם שם
אליהם לאחאב עליה אכל ושתה כי קול המון הגשם ⁴²
ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהם עליה אל ראש
הכרמל וינחר ארצה וישם פניו בין ברכו ⁴³ ויאמר
אל נערו עליה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר
אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים ⁴⁴ ויהי בשבעית
ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עליה מים ויאמר עליה
אמր אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הנשים ⁴⁵ ויהי
עד כה ועד כה והשימים התקדרו עבים ורוח ויהי
נשים נдол וירכב אחאב וילך יזרעאל ⁴⁶ ויד יהוה

הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו ¹⁹ ווילך ממש וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמידים לפניו והוא בשנים העשר ייעבר אליו ייְהוָה אֱלֹהִי ווַיֵּשֶׁלֶךְ אֲדֹרְתֹּו אֶלְיוֹ ²⁰ ויעזב את הבקר וירץ אחריו אליה ויאמר אסקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשית לך ²¹ וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחריו אליו-וירושתתו

20 ובן הדר מלך ארם קבע את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל ויידר על שמרון וילחם בה ²² ווישלח מלכים אל אחאב מלך ישראל העירה ³ ויאמר לו כה אמר בן הדר כסוף זהבך לוי הוא ונשיך ובניך הטוביים לי הם ⁴ וויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וככל אשר לי ⁵ וישבו המלכים ויאמרו כה אמר בן הדר לאמר כי שלחתך אליך לאמר כסוף זהבך ונשיך ובניך לוי נתן ⁶ כי אם כעת מחר אשלה את עבדך אליך וחפשו את ביתך ואת בתך עבדיך והיה כל מחמד ענייך ישימו בידם ולקחו ⁷ ויקרא מלך ישראל לכל זקניך הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלחה אליו לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעהו ממנה ⁸ ויאמרו אליו כל הוקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאהבה ⁹ ויאמר למלאכי בן הדר אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה עשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלכים וישבשו דבר ווישלח אליו בן הדר ויאמר כה יעשה לי אלהים וכח יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעליהם לכל העם אשר ברנלי ¹⁰ וויען מלך ישראל ויאמר דברו אל תההן חגר כפתחה ¹¹ ויהי כשמי את הדבר הזה והוא שתה הוה והמלכים בסכנות ויאמר אל עבדיו שמו ויהיו ביום השבעי ותקרב המלחמה ויכו בני יהודים את ארם מאה אלף רגלים ביום אחד ³⁰ וינסו ישראל את הנורדים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנורדים ובן הדר נס ויבא אל העיר חדר בחדר ³¹ ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שרים במתניתנו וחבלים בראשינו ונצא אל מלך ישראל-אולי יהוה את נפשך ³² ויהגנו שקים במתניתיהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן

מלך א

אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי ⁷
 והאמר אליו איזבל אשׁוֹ אֲשֶׁר עַתָּה עֲשָׂה מִלְכָה
 על יִשְׂרָאֵל קָום אֶכְל לְחֵם וַיְתַב לְבָךְ - אַנְּתָן לך את
 כֶּרֶם נְבוּת הַיּוֹרְעָלֶי ⁸ וַתְּכַתֵּב סְפָרִים בְּשָׁם אֶחָב
 וְתַחַת בְּחַתּוֹ וְתַשְׁלַח הַסְּפָרִים (סְפָרִים) אֶל הַקְּנִים
 וְאֶל הַחֲרִים אֲשֶׁר בָּעִירוֹ הַיּוֹשְׁבִים אֲתָן ⁹ וַתְּכַתֵּב
 בְּסְפָרִים לְאמֹר קָרְאוּ צָוָם וְהַשְׁבוּ אֲתָן נְבוּת בָּרָאשׁ
 הַעַם ¹⁰ וְהַשְׁבוּ שְׁנִים אֲגָשִׁים בְּנֵי בְּלִיעֵל נֶגֶד וַיַּדְּהוּ
 לְאמֹר בְּרָכָת אֱלֹהִים וְמֶלֶךְ וְהַצִּיאָהוּ וְסַקְלָהוּ וַיָּמָת
 וַיַּעֲשֶׂוּ אֲנָשִׁים עַירוּ הַקְּנִים וְהַחֲרִים אֲשֶׁר הַשְׁבִּים
 בָּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שְׁלָחָה אֲלֵיכֶם אַיּוֹב - כַּאֲשֶׁר כתוב
 בְּסְפָרִים אֲשֶׁר שְׁלָחָה אֲלֵיכֶם ¹² קָרְאוּ צָוָם וְהַשְׁבוּ אֲתָן
 נְבוּת בָּרָאשׁ הַעַם ¹³ וַיַּבְאָוּ שְׁנִים אֲנָשִׁים בְּנֵי בְּלִיעֵל
 וַיַּשְׁבּוּ נֶגֶד וַיַּדְּהוּ אֲנָשִׁים וְמֶלֶךְ וַיַּצְלַחְוּ מִתְחַזֵּק לְעִיר
 לְאמֹר בְּרָכָת נְבוּת אֱלֹהִים וְמֶלֶךְ ¹⁴ וַיַּשְׁלַחְוּ אֶל אַיּוֹב לְאמֹר
 וַיַּסְקְלָהוּ בָּאָבָנִים וַיָּמָת ¹⁵ וַיַּהַיּוּ כִּשְׁמָעָא אַיּוֹב כִּי סְקָל נְבוּת
 וַיָּמָת וַתְּהִאמֶר אַיּוֹב אֶל אֲחָב קָום רָש אֲתָר כֶּרֶם נְבוּת
 הַיּוֹרְעָלֶי אֲשֶׁר מָאן לְתַת לך בְּכֻסֶּף - כִּי אַינְתָּ נְבוּת חַי
 כִּי מָת ¹⁶ וַיַּהַיּוּ כִּשְׁמָעָא אַיּוֹב כִּי מָת נְבוּת וַיַּקְרַב
 לְרָדָת אֶל כֶּרֶם נְבוּת הַיּוֹרְעָלֶי - לְרָשְׁתו ¹⁷ וַיַּהַיּוּ דָבָר
 יְהוָה אֱלֹהֵי הַתְּשִׁיבָה לְאמֹר ¹⁸ קָום רָד לְקָרָאת
 אֲחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל - אֲשֶׁר בָּשְׁמָרוֹן הַנֶּה בְּכֶרֶם נְבוּת
 אֲשֶׁר יָרַד שֶׁ לְרָשְׁתו ¹⁹ וַדְּבָרָת אֶלְיוֹן לְאָמֵר כִּי מָת
 יְהוָה הַرְצָחָת וְנֶם יְרַשָּׁת וַדְּבָרָת אֶלְיוֹן לְאָמֵר כִּי מָת
 יְהוָה בְּمָקוֹם אֲשֶׁר לְקַקְעַו הַכְּלָבִים אֲתָד נְבוּת יְלַקְעַו
 הַכְּלָבִים אֲתָד מְרַךְ גָּם אֲתָה ²⁰ וַיֹּאמֶר אֲחָב אֶל אֱלֹהֵינוּ
 הַמְּצָאָתִי אַיִבְיָה וַיֹּאמֶר מִצְאָתִי - יְעַנְּצָה תְּמִכְרָךְ לְעַשּׂות
 הַרְעָב בְּעִינֵי יְהוָה ²¹ הַנְּגִינָה מִבְּאַלְיָךְ רָעוֹה וּבְעַרְתִּי
 אַחֲרִיךְ וְהַכְּרָתִי לְאֲחָב מִשְׁתַּחַן בְּקַיְר וּעְצֹור וּעְזֹוב
 בִּישְׂרָאֵל ²² וַתְּהִתְּנַתֵּת אֶת בִּתְךָ כִּבְיָה יְרַכְּבָם בְּנֵבֶט
 וְכַבְיָה בְּעֵשָׂא בְּן אֲחִיה אֶל הַכְּעָס אֲשֶׁר הַכְּעָס וְתַחַטָּא
 אֶת יִשְׂרָאֵל ²³ וְגָם לְאַיּוֹב - דָבָר יְהוָה לְאָמֵר הַכְּלָבִים
 יְאַכְל אֶת אַיּוֹב בְּחַל יְהוּדָה ²⁴ הַמָּת לְאֲחָב בָּעֵיר
 יְאַכְל אֶת הַכְּלָבִים וְהַמָּת בְּשָׁדָה יְאַכְל עַופְתְּשִׁים ²⁵
 רַק לֹא הָיָה כָּאֲחָב אֲשֶׁר הַתְּמִכָּר לְעַשּׂות הַרְעָב בְּעִינֵי
 יְהוָה - אֲשֶׁר הַסְּתָה אֶת אַיּוֹב אֲשֶׁר ²⁶ וַיַּתְעַב מַאֲדָם

הַדָּר אָמַר תְּהִוָּה נֶאֱנָשִׁי וַיֹּאמֶר הַעֲדָנוּ חִי אֲחִי הַוָּא
 וְהֶאֱנָשִׁים יִנְחָשׁוּ וַיַּמְהָרוּ וַיַּהַלְטוּ הַמְמָנוּ וַיֹּאמְרוּ אֲחִיך
 בְּן הַדָּר וַיֹּאמֶר בָּאוּ קָהָהוּ וַיַּצְא אֶלְיוֹן בְּן הַדָּר וַיַּעַלְהוּ
 עַל הַמְּרַכְבָה ³⁴ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן הַעֲרִים אֲשֶׁר לְקַח אֲבִי
 מֵאֲבִיךְ אֲשֶׁר חָשָׁב וְחָזָות תְּשִׁים לְךָ בְּדִמְשָׁק כַּאֲשֶׁר שָׁמָּה
 אֲבִי בָּשְׁמָרוֹן וְאַנְּיִ בְּבְרִית אֲשֶׁלְחָק וַיַּכְרֵת לוּ בְּרִית
 וַיַּשְׁלַחְהוּ ³⁵ וְאִישׁ מְבָדֵל הַגְּבִיאִים אָמַר אֶל רָעָה
 בְּדִבְרֵי יְהוָה - חַכְמֵי נָא וַיַּמְאַן הָאִישׁ לְהַכְתּוֹ ³⁶ וַיֹּאמֶר
 לוּ יַעֲנֵן אֲשֶׁר לֹא שָׁמַעַת בְּקֹל יְהוָה הַנְּקָהָלָה מַאֲתִי
 וְחַכְמָה אֲרִירָה וְלֹךְ מַאֲצָלָו וְיִמְצָא הָאָרִירָה וְיִכְהָוּ
 וַיַּמְצַא אֲשֶׁר חָרָב וַיֹּאמֶר הַכְּנִי נָא וַיַּכְהֵב הָאִישׁ הַכָּה
 וַיַּכְעַז ³⁸ וְלֹךְ הַנְּבִיא וַיַּעֲמֵד לְמֶלֶךְ עַל הַדָּר וַיַּתְהַפֵּשׁ
 בְּאָפָר עַל עַנְיָנוֹ ³⁹ וַיַּהַיּוּ מֶלֶךְ עַבְרָה וְהַוָּא צַעַק אֶל
 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שָׁמֵר שָׁמֵר אֶת אֲנָשֵׁה הַזָּה - אָם
 סָר וַיַּבְאָ אֶלְיוֹן אֲישׁ וַיֹּאמֶר שָׁמֵר שָׁמֵר אֶת הָאִישׁ הַזָּה - אָם
 הַפְּקֵד יִפְקֵד וְהַיְתָה נְפָשָׁךְ תְּחַת נְפָשָׁוּ אֲכַר כְּסִיף
 תְּשָׁקּוֹל ⁴⁰ וַיַּהַיּוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּן מִשְׁפְּטָךְ אֲתָה הַרְצָאת
 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְצָא בְּקָרְבֵּן הַמְלָחָמָה וְהַנֶּה
 וַיַּמְהָרָה - וַיִּסְרַר אֶת הַאֲפָר מַעַל (מַעַלִי) עַנְיָנוֹ וַיֹּאמֶר
 אֲתָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מְהֻנְבִּיאִים הַוָּא ⁴² וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן
 כִּה אָמַר יְהוָה יַעֲנֵן שְׁלָחָת אֶת אֲנָשֵׁה חַרְמֵי מִזְרָח - וְהַיְתָה
 נְפָשָׁךְ תְּחַת נְפָשָׁוּ וְעַמְקָד תְּחַת עַמְקָו ⁴³ וְלֹךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 עַל בֵּיתוּ סָר וּזְעַפְתָּ וַיַּבְאָ שְׁמָרוֹנָה

21 וַיַּהַי אַחֲר הַדָּבָרִים הָאָלָה כֶּרֶם הַיָּה לְנָבוּת
 הַיּוֹרְעָלֶי אֲשֶׁר בַּיּוֹרְעָל - אַכְל הַכְּלָבָה מֶלֶךְ
 שְׁמָרוֹן ² וַיַּדְּבֵר אֲחָב אֶל נָבוּת לְאָמֵר תְּהִנֵּה לִי אֶת
 כְּרָמָךְ וַיַּהַי לִי לְגַנְךָ יְרַק כִּי הוּא קָרוּב אַכְל בֵּיתִי
 לְקַח תְּהִוָּה כֶּרֶם טָב מִמְנָנוּ אָם טָב בְּעִינֵךְ אָתָה
 לְךָ כְּסִיף מִחְרִיר זָה ³ וַיֹּאמֶר נָבוּת אֶל אֲחָב חֲלִילָה
 לְיִלְמֹד מִתְהִוָּת אֶת נְחָלָת אַבְתִּיךְ לְךָ ⁴ וַיַּבְאָ אֲחָב
 אַל מִיהָה מִתְהִוָּת אֶת נְחָלָת אַבְתִּיךְ לְךָ ⁵ וַיַּבְאָ אֲחָב
 אַל בֵּיתוּ סָר וּזְעַפְתָּ עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר דָבָר אֶלְיוֹן נָבוּת
 הַיּוֹרְעָל וַיֹּאמֶר לְאָתָן לך נְחָלָת אַבְתִּיךְ לְךָ ⁶ וַיַּבְאָ אֲבִי
 עַל מַטְחוֹ וַיַּסְבֵּת אֶת פָּנָיו וְלֹא אֶכְל לְחֵם וְזַהֲבָא אֶלְיוֹן
 אַיּוֹב אֲשֶׁתוֹ וְתַדְבֵר אֶלְיוֹן זָה וְהַרְחֵק סְרָה וְאַינְךָ
 אַכְל לְחֵם ⁶ וַיַּדְבֵר אֶלְיוֹן זָה כִּי אַדְבָר אֶל נָבוּת הַיּוֹרְעָל
 וַיֹּאמֶר לוּ תְּהִנֵּה לִי אֶת כְּרָמָךְ בְּכִסְף אוּ אָם חָפֵץ אָתָה

ויאמר אליו עלה והצלחה נתן יהוה ביד המלך ¹⁶ ויאמר אליו המלך עד כמה בעמום אני משבעך אשר לא תדבר אליו רק אם---בשם יהוה ¹⁷ ויאמר רأיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אנדים לאלה ישובו איש לבתו בשלום ¹⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלו אمرתי לך לא יתגaba על טוב כי אם רע ¹⁹

ויאמר לכן שמע דבר יהוה רأיתי את יהוה ישב על כסא וככל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו ²⁰ ויאמר יהוה מיiphatha את אחאב ויעל וופל ברמתה גלעד ויאמר זה בכח זה אמר בכח ²¹ ויצא הרוח ויעמוד לפני יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו بما ²² ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביינו ויאמר תפחה גומ חוכל---צא ועשה כן ²³ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאך אלה והוא דבר נטה ואחריו רעה ²⁴ ויגש זקיתו בן גנעה ויכה את מיכיהו על הלחוי ויאמר איז זה עבר רוח יהוה מatoi לדבר אותך ²⁵ ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להתחבה ²⁶ ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבו האל אמר שר העיר ואלי ואש בון המלך ²⁷ ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלתו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום יודהה בימי מיכיהו---אם שוב תשוב בשלום לא דבר ²⁸ ויאמר מיכיהו---אם שוב תשוב בשלום ²⁹ ויעל מלך ישראל יהושפט מלך יהודה רמת גלעד ³⁰ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחשפס ובא במלחמה אתה על לבש בגדיך ויתחשפס מלך ישראל ויבוא במלחמה לבנייך אדרם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמր לא תלחמו את קתן ואת נדול כי אם אתה מלך ישראל לבדך ³² ויהי קראות שרי הרכב את יהושפט והנמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט ³³ ויהי קראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאחריו ³⁴ ואיש משך בקש לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדרקים ובין השرين ויאמר לרכבו הפך ירך והותציאני מן המלחנה---כי החולתי ³⁵ ותעללה המלחמה ביום החוזה והממלך היה מעמד במרקבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם

לכלת אחרי הנגללים---ככל אשר עשו האמרי אשר הודיע יהוה מפני בני ישראל ²⁷ ויהי כשמע אהב את הדברים האלה ויקרע בנדייו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך את ²⁸ ויהי דבר יהוה אל אליו התחשי לאמור ²⁹ הראית כי נכנע אהב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו---בימי בנו אביה הרעה על ביתו

22 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל ² ויהי בשנה השלישי וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל ³ ויאמר מלך מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנתנו מחשים---מקחת אתה מיד מלך ארם ⁴ ויאמר אל יהושפט התליך אליו למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוני כעמי כעמך כסוסי כסוסיך ⁵ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה ⁶ ויקבץ מלך מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אהדרל ויאמרו עליה ויתן אדרני ביד המלך ⁷ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו ⁸ ויאמר מלך מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע---מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן ⁹ ויקרא מלך מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה ¹⁰ וממלך ישראל יהושפט מלך יהודה ושבים איש על כסאו מלבושים בגדרם בגרן פתח שער שמרון וככל הנביאים---מתנגדים לפניהם וויעש לו זקיקה בגין כנענה קרני ברול ויאמר כה אמר יהוה באלה תננה כנענה כנענה קרני ברול והצלחה נתן יהוה באלה תננה את ארם עד כלתם ¹² וכל הנביאים---נביאים כן לאמր עליה רמת גלעד והצלחה נתן יהוה ביד המלך ¹³ והמלך אשר הלק לקרא מיכיהו דבר אליו לאמր הנה נא דברי הנביאים פה אחד שוב אל המלך יди נא דבריך (דבריך) כדי אחד מהם---ודברת טוב ¹⁴ ויאמר מיכיהו חי יהוה---כי את אשר יאמר יהוה אליו אתו אדרב ¹⁵ ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו תנלק אל רמת גלעד למלחמה אם לא נחדר

המכה אל חיק הרכב ³⁶ ויעבר הרנה במתנה כבא
המשם לאמור איש אל עירו ואיש אל ארצו ³⁷ וימת
מלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון ³⁸
וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים
את דמו והנותר רחציו--כדבר יהוה אשר דבר ³⁹ יותר
דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה
וכל הערים אשר בנה הלוּא הם כתובים על ספר
דברי הימים--למלך ירושאל ⁴⁰ וישבב אחאב עם
אבתיו ומלך אחזיו בנו תחתיו ⁴¹ ויהושפט בן אסא
מלך על יהודה--בשנת ארבע לאהאב מלך ירושאל
⁴² יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו עזובה בת שלחי
⁴³ וילך בכל דרך אסא אביו--לא סר ממנו לעשות
הישר בעני יהוה מך הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומתקנים בבמות ⁴⁴ וירושלים יהושפט עם מלך
ירושאל ⁴⁵ יותר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה
asher nolah halaa hem ctovim ul sfer דברי הימים--
למלך יהודה ⁴⁶ יותר הקדרש אשר נשאר ביום אסא
אביו--بعد מן הארץ ⁴⁷ ומלך אין באודם נצב מלך ⁴⁸
יהושפט עשר (עשה) אניות תריש לлечת אפירה
לזהב--ולא הלה כי נשברה (נשברו) אניות בעזין
NUMBER ⁴⁹ או אמר אחזיו בן אחאב אל יהושפט ולכו
עברי עם עבדיך באיות ולא אבה יהושפט ⁵⁰ וישבב
יהושפט עם אבתיו וקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך יהודם בנו תחתיו ⁵¹ אחזיו בן אחאב מלך על
ירושאל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך
יהודה ומלך על ירושאל שנתיים ⁵² ויעש הרע בעני
יהוה וילך בדרך אביו וברך אביו וברך ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ירושאל ⁵³ ויעבר את הבעל
וישתחווה לו ויכעס את יהוה אלהי ירושאל ככל אשר

עשה אביו

מלכים ב

המלך ^ט וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זובב אלהי עקרון-המבלין אין אלהים בישראל לדרש בדברו לבן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה-כי מות תמות ^ט וימת דבר יהוה אשר דבר אלהיו יומלך יהודם תחתו בשנת שתים ליהודם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן ^ט ויתר דברי אחזיו אשר עשה הלוא המטה כתובים על ספר דברי הימים-למלך ישראל

2 יהי הצלות יהוה את אלהיו בסערה השמיים וילך אלהיו ואלישעמן הגלגל ^ט ויאמר אלהיו אל אלישע שב נפה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחיה נפשך אם אעזוב וירדו בית אל ^ט ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אלהי הידעת כי היום יהוה לך את אנדריך מעל הראש ויאמר נם אני ידעת כי החשו ^ט ויאמר לו אלהי אלישע שב נפה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחיה נפשך אם אעזוב ויבאו וריחו ^ט ונישו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אלהי הידעת כי היום יהוה לך את אנדריך מעל הראש ויאמר נם אני ידעת כי החשו ^ט ויאמר לו אלהי שב נפה כי יהוה שלחני הירדן ויאמר חי יהוה וחיה נפשך אם אעזוב וילכו שנייהם ^ט וחמשים איש מבני הנביאים הלו ויעמדו מנגד מרוחק ושניהם עמדו על הירדן ^ט ויקח אלהי את אדרתו ויגלם ויכבה את המים ויחציו הנה ותנה ויעברו שנייהם בחרבבה ^ט ויהי כעברים ואלהי אמר אל אלישע שאל מה עשה לך ^ט בטרם אלקח מעמד ויאמר אלהי אלישע ויהי נא פי שניים ברוחך אליו ^ט ויאמר הקשิต לשאול אם תראה אתיך לך מatak יהיו לך כן ואם אין לא יהיה ^ט ויהי המטה הלוך ודבר והנה רכבך אש וסוסי אש ויפרדו בין שנייהם ויעל אלהי בಸערה השמיים ^ט ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראלי ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בכנדיו ויקרעם לשנים קרים ^ט וירם את אדרת אלהי אשר נפלת מעליו יושב ועמד על שפת הירדן ^ט ויקח את אדרת אלהי אשר נפלת מעליו ויכבה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אלהי

1 ויפשע מוואב בישראל אחרי מות אחאב ^ט ויפל אהוזיה بعد השבכה בעליתו אשר בשמرون-ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהי לכו דרכו בבעל זובב אלהי עקרון אם אהזה מחלוי זה ^ט ומלאך יהוה דבר אל אלהי התחשי קום עלה לקרה מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם-המבלין אין אלהים בישראל אתם הילכים לדרש בבעל זובב אלהי עקרון ^ט ולכון כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אלהי ^ט וישבו המלאכים אלהי ויאמר אלהם מה זה שבתם ^ט ויאמרו אליו איש עלה לקרה לנו ויאמר אלהי לכו שבו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלין אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זובב אלהי עקרון לבן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה- כי מות תמות ^ט וידבר אלהם ממה משפט האיש אשר עלה לקרה לכם ^ט ועל שער ואזור אור במטהינו ^ט ויאמרו אלהי איש בעל שען וועור אור זור אלהי ^ט וישלח אלהי שר חמשים ויאמר אלהי החשי הוא ^ט ויאמר אלהי איש אדניך מעל הראש ויאמר לו אלהי שב על ראש ההר וידבר וחמשיו ויעל אלהי והנה ישב על ראש החמשים ותכל אלהי המלך דבר רדה ^ט ווענה אלהי וידבר אל שר חמשים ותכל אתך ואת חמישייך ותרד אש מן השמיים ותכל אתו ואת חמישיו ^ט וישלח אלהי איש אלהי שר חמשים אחר-וחמשיו ויען וידבר אלהי אלהים כה אמר המלך מהרה רדה ^ט ווענה אלהי וידבר אלהים אם איש האלהים אני תרד אש מן השמיים ותכל אתך ואת חמישייך ותרד אש אלהים מן השמיים ותכל אתו ואת חמישיו ^ט ויבא שר חמשים שלשים-וחמשיו ויעל ויבא שר חמשים שלשים ויכרע על ברכיו לנגד אלהי ויתחנן אלהי ^ט וידבר אלהי איש האלהים תזכיר נא נפש ונפש עבדיך אלה חמשים בענייך ^ט הנה ירדה אש מן השמיים ותכל את שני שר חמשים הרשנים ואת חמישיהם ותבה נפשי בענייך ^ט וידבר מלאך יהוה אל אלהי רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל

מים למחנה ולבהמה אשר ברגנליהם ¹⁰ ויאמר מלך ישראל אהה-כי קרא יהוה לששת המלכים הללו להתחאותם ביד מואב ²² ויאמר יהושפט החין פה נבייה ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעברי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יזכה מים על ידי אלהו ²³ ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אלו מלך ישראל ישראל מלח ²⁴ ומלך אדום ²⁵ ויאמר אלישע על מלך ישראל מה לי ולך-לך אל נבאי אביך ואל נבאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לששת המלכים האלה לחת אתם ביד מואב ²⁶ ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתני לפניו כי לولي פני יהושפט מלך יהודה אני נשא-אם אביכם אליך ואם אראך ²⁷ ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עלייך יד יהוה ²⁸ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנהל הזה נבים נבים ²⁹ כי כה אמר אמר יהוה עשה הנהל הזה נבים נבים ³⁰ כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו נש ונהnal ההוא ימלא מים ושתיים אתם ומקניכם ובמהתכם ³¹ ונקל זאת בעני יהוה נתן את מואב בידכם ³² והחitemם כל עיר מבצר וכל עיר מבחרך וככל עז טוב תפילו וככל מעוני מים הסתמו וכל החלקה הטובה תካבו באכנים ³³ ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים ³⁴ ובכל מואב שמעו כי על המלכים להלחם בהם ויצעקו מכל חגר גנאה ועלה ויעמדו על הגבול ³⁵ ויסכימו בבקר וההמשורחה על המים ויראו מואב מננד את המים אדים כדם ³⁶ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים וכיון שהריאל ויקומו ישראל וכיון את מואב וינסו מפניהם ויבנו (ויכו) בה והכו את מואב ³⁷ והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליך איש אבנו ומלאה וכל מעין מים יסתמו וכל עז טוב יפלו עד השער אבניה בקירות חרש ויסכו הקלעים ויכוח ³⁸ וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום-ולא יכלו ³⁹ ויקח את בנו הבכור אשר מלך תחתיו ויעלה על החמה יהוי קצף גדול על ישראל ויסעו מעלייו וישבו לארץ

אף הוא ויכה את המים ויחציו הנה והנה ויעבר אלישע ויראהו בני דנבייאם אשר ביריחו מננד ויאמרו הנה רוח אלהו על אלישע ויבאו לקראתו ווישתחו לו ארצתה ⁴⁰ ויאמרו אליו הנה נא יש את עבריך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדרניך-פן נשוא רוח יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת הנויות (הנויות) ויאמר לא תשלחו זו ויפצרו בו עד بش ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאיהם ⁴¹ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו ⁴² ויאמרו איש העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדרני ראה והם רעים והארץ משבלת ⁴³ ויאמר קחו לי צלחות חדשה ושמו שם מלך ויקחו אליו ⁴⁴ ויצא אל מוצאת המים וישלח שם מלך ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה-לא יהוה שם עוד מות ומשבלת וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר ⁴⁵ ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערם קטנים יצא מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עליה קרח עלה קרח ⁴⁶ וויפן אחורי ויראמ ויקללים בשם יהוה ותצאנה שתים רבעים מן העיר ותבקעה מהם ארבעים ושניILDIM ⁴⁷ וילך משם אל הר הכרמל ושם שב שמרון

3

ויהרים בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים עשרה שנה ⁴⁸ ויעשה הרע בעני יהוה--רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו ⁴⁹ רק בחטאות ירכבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל-- דבק לא סדר ממנה ⁵⁰ ומישע מלך מואב היה נתקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר ⁵¹ ויהי כמוות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל ⁵² ויצא המלך יהoram ביום ההוא-משמרון ויפקד את כל ישראל ⁵³ וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע ב-הتلך אתי אל מואב למלחמה ויאמר עלה כמוני כמוני כעמי כעמך כסוסיך ⁵⁴ ויאמר אי זה הדרך נעלה ואמר דרך מדבר אדום ⁵⁵ וילך מלך ישראל וממלך יהודה וממלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה

וашה אחת מנשי בני הנביאים צעה אל אלישע 4 לאמר עברך איש מות אתה ידעת כי עברך היה ירא את יהוה והנשה--בא לבקשת את שני ילדי לו לעבדים 2 ויאמר אליה אלישע מה עשה לך הנדי לי מה יש לכוי (לך) בבית ותאמר אין לשפחתך כל ביתך כי אם אסוק שמן 3 ויאמר לכוי שאלה לך כלים מן החוץ מאת כל שכני (שכני)--כלים רכים אל תמעיטי 4 ובאת ונסגרת הדלת בעדרך ובعد בניך ויצקה על כל הכלים האלה והמלא חסיעי 5 ותלך מאתו ותסגר הרלת בעדך ובعد בנייתם מגנישים אליה והיא מיצקת (מוחצת) 6 ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הנישה אליו עוד kali ויאמר אליה אין עוד כל ייעמוד השמן 7 ותבא ותגד לאיש האלים ויאמר לכוי מכרי את השמן ושלמי את נשיכו (נשיך) ואת בניכי (ובניך) תחיי בנותך 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם שם אשה נדולה ותחזק בו לאכל להם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל להם 9 ותאמר אל אישה הנה נא ירעתי כי איש אלהים קדוש הוא--עבר עלינו תמיד ונעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלוחן וכסא ומונרה והיה באו אלנו יסור שמה 10 ויהי היום לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קויל ואין קשב וישב לקראתו וינגד לו לאמר לא הקוץ הנער 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מות משכב על מטהו 33 ויבא ויסגר הדלת بعد שניהם ויתפלל אל יהוה ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו וינחר עליו ויחם בשר הילד 35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל וינחר עלייו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו 36 ויקרא אל ניחוי ויאמר קרא אל השנ�ית הזאת ויקרא ותבא אליו ויאמר שאי בנק 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחוו ארצחה ותשא את בנה ותצא 38 ואלישע שב הנגללה והרعب בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הנדורלה ובשל נור לבני הנביאים 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא נפה שדה וילקוף ממנה פקעת שדה מלא בגנו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד--כי לא ידענו 40 ויצקו لأنשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד ומהה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלים ולא יכלו לאכל 41 ויאמר וקחו כמה וישליך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר 42 ויאש בא מבעל שלשה ויבא לאיש

דבר יהוה

האלhim ללחם בכוריהם עשרים לחם שעריהם וכרכמל בזקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו ⁴³ ויאמר משרות מה אתן זה להפניהם איש והוא תן לעם ויאכלו--כי כה אמר יהוה אכל והוחר ⁴⁴ לפניהם ויאכלו ויתרנו

בכל הארץ כי אם כי ישראלי ועתה קח נא ברכה מאת עבדך ¹⁶ ויאמר דיו יהודה אשר עמדתו לפני אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן ¹⁷ ויאמר געמן ולא יתן נא לעברך משא צמד פרדים ארמה כי לוא יעשה עוד עברך עליה זוחב לאלהים אחרים--כי אם ליהוה ¹⁸ לדבר הזה יסלח יהוה לעברך--ככוא אדרני בית רמנון להשתחוות שמה והוא גען על ידי והשתחוות בית רמן בהשתחוות בית רמן יסלח נא יהוה לעברך בדבר הזה ¹⁹ ויאמר לו לך לשולם וילך מאתו כברת הארץ ²⁰ ויאמר ניחוי נער אלישע איש האלhim הנה חשק אדרני את געמן הארמי הזה מקחת מידי את אשר הביא חזי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה ²¹ וירדף ניחוי אחרני געמן ויראה געמן רץ אחריו וופל מעל המרכבה לקראותו ויאמר השלים ²² ויאמר שלום אדרני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אליו שני גערדים מהר אפרים מבני הנבאים תננה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בנדיים ²³ ויאמר געמן הוואל קח כקרים ויפרץ בו ויוצר כקרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בנדיים ויתן אל שני גערדייו וישאו לפניו ²⁴ ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקר בבויות וישלח את האנשים וילכו ²⁵ והוא בא ויעדן אל אדרני ויאמר אליו אליעש מעאן (^{מאמין}) נחזי ויאמר לא הילך עבדךanca ana vanecha ²⁶ ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר הפק איש מעל מרכבותו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בנדיים וויתרים וכרכמים וצאן ובקר ועברים ושפחות ²⁷ וצערת געמן תרבך בר ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג

6 ויאמרו בני הנבאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך--ציד ממנו ² נלכה נא עד הירדן ונקחה שם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשbeta שם ויאמר לכט ³ ויאמר האחד הווא נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך ⁴ וילך אתם ויבאו הירדן וינזרו העצים ⁵ ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אתה אדרני והוא שאל ⁶ ויאמר איש האלhim הנה נפל ויראהו וויתר ⁷ את המקום ויקצב עז ווישליך שם ויצף הברזל

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדרני ונשא פנים--כי בונtan יהוה תשועה לאדם והאיש היה גבור חיל--מצרע ² ואדם יצאו גדרדים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפניהם געמן ³ ותאמר אל גברתך אחלי אדרני לפניהם הנביא אשר בשמרון או יאסף אותו מצרעתו ⁴ ויבא ויגיד לאדרני לאמור כואת וכואת דברה הנערה אשר מארץ ישראל ויאמר מלך ארם לך בא ואשלהח ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככריו כסף וששת אלפיים זהוב ועשר חליפות בנדיים ⁶ ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה ככוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את געמן עבדך ואספהתו מצרעתו ⁷ ויהי קרא מלך ישראל את הספר ויקרע בנדייו ויאמר האלhim אני להמיט ולהחיתו כי זה שלח אליו לאסף איש מצרעתו כי לך נרו כי מתנה הוא לאי ⁸ ויהי כשמע אלישע איש האלhim כי קרע מלך ישראל את בנדייו ושלח אל המלך לאמר למה קרעת בנדייך יבא נא אליו--וידע כי יש נביא בישראל ⁹ ויבא געמן בסוס וברכבו ויעמד פתח הבית לאלשע ¹⁰ ווישלח אליו אליעש מלך לאמר הלווק ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר ¹¹ ויקצוף געמן וילך ויאמר הנה אמרתי אליו יצא יצוא ועמד וכרא בשם יהוה אליהו והנפיך ידו אל המקום ואסף המצרע ¹² הלא טוב אבנה (^{אמנה}) ופרפר נהרות دمشق מכל מימיי ישראל--הלא ארץ בחם וטהרתיו ויפן וילך בחמה ¹³ ווינשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר נדול הנביא דבר אליך הלווא העשה ואך כי אמר אליך רחץ וטהר ¹⁴ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלhim וישב בשרו בשרן נער קטן--ויטהר ¹⁵ וישב אל איש האלhim הוא וכל מנהנו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעת כי אין אלhim

אדני המלך ²⁷ ויאמר אל יושעך יהוה מאיין אושיעך
המן הגרן או מן דיקב ²⁸ ויאמר לך המלך מה לך
ותאמר האשה הזאת אמרה אליו תני את בך ונאכלנו
היום ואת בני נאכל מחר ²⁹ ונבשל את בני ונאכלחו
ואמר אלה ביום אחר תני את בך ונאכלנו ותחבא
את בנה ³⁰ ויהי כשמע המלך את דבריו האשה ויקרע
את בנדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק
על בשרו מבית ³¹ ויאמר כה יעשה לי אללהים וככה
ויסף אם יעמוד ראש אלישע בן שפט עליו--היום ³²
ואלישע שב בכיתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש
מלפניו בטרכם יבא המלך אליו והוא אמר אל הזקנים
הראיתם כי שלח בין המרצח זהה להסיר את הראש
ראו כבא המלך סניו הדלת ולחתמת אותו בדלת
הלוא קול רגלי אדני אחורי ³³ עודנו מדבר עם
ותנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מأت
יהוה--מה אוחיל ליהוה עוד

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כתעת
מהר סאה סלה בשקל וסאהים שעריהם בשקל--בשער
שומרון ² ווין השלישי אשר למלך נשען על ידו את איש
האללים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמי היהה
הדבר הזה ויאמר הנכח ראה בענייך ומשם לא תأكل
3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו
איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו ⁴ אם
אמרנו נבוא העיר והרعب בעיר ומתחנו שם ואם ישבעו
פה ומתחנו ועתה לכו ונפלת אל מhana ארם--אם יהינו
נחייה ואם ימיהנו ומתחנו ⁵ ויקמו בנשוף לבוא אל מhana
ארם ויבאו עד קצתה מhana ארם והנה אין שם איש ⁶
ואדני השמייע את מhana ארם קול רכב קול סוס--קול
חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עליינו מלך
ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים--לבוא
עלינו ⁷ ויקומו וינסו בנשוף ויעזבו את אהלייהם ואת
סוסיהם ואת חמוריהם המונהם כאשר היא וינסו אל
נפשם ⁸ ויבאו המצרים האלה עד קצתה מhana יובאו
אל אהל אחד ויאכלו וישטו ווישטו מושם כסף וזהב
ובנדירים וילכו ויטמןו וישבו ויבאו אל אהל אחר ויאשו
משם וילכו ויטמןו ⁹ ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו
 עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הוושעה

ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחיו ⁸ ומלך ארם היה
ナルם בישראל ווועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני
אלמוני תחתני ⁹ ווישלח איש האללים אל מלך ישראל
לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נהתים
10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש
האללים והזהירה--ונשמר שם לא אחת ולא שתים ¹¹
ויסעד לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו
ויאמר אליהם הללו תנידו לי מי משלנו אל מלך
ישראל ¹² ויאמר אחד מעבדיו לוא ארני המלך כי
אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את
הדברים אשר תדבר בחדר משכבר ¹³ ויאמר לו
וראו איך הוא ואשלח ואקחחו וינגד לו לאמר הנה
בדתן ¹⁴ וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו
לילה ויקפו על העיר ¹⁵ ווישם משרת איש האללים
למקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב
ויאמר נודנו אליוacha אדניacha נעשה ¹⁶ ויאמר אל
תירא כי רבים אשר אנתנו מאשר אותם ¹⁷ ויתפלל
אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עניינו ויראה ויפחק
יהוה את עני הנער ויראה והנה התר מלא סוסים ורכב
аш סביבת אלישע ¹⁸ וירדו אליו ויתפלל אלישע
אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים וכים
בסנורים בדבר אלישע ¹⁹ ויאמר אליהם אלישע לא זה
הדרך ולא זה העיר--לכו אחריו ואוליכא אחכם אל
האיש אשר תבקשוין וילך אתם שמרונה ²⁰ ויהי כבאים
שומרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עני אלה ויראו
ויפחק יהוה את ענייהם ויראו והנה בתוך שמרון ²¹
ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה
אכה אבי ²² ויאמר לא תבה האשר שבית בחרכב
ובקשתך אתה מכח שים לחם ומום לפניהם ויאכלו
וישתו וילכו אל ארניתם ²³ וויכרה להם כרה גדולה
ויאכלו ווישתו ווישלחם וילכו אל ארניתם ולא יספו
עוד גדורין ארם לבוא בארץ ישראל ²⁴ ויהי אחרי כן
ויקבחן בן הדר מלך ארם את כל מhana והוא על ויוצר
על שומרון ²⁵ ויהי רעב גדול בשומרון והנה צרים
עליה עד היהות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב
חרוי (רב) יונים בחמשה כסף ²⁶ ויהי מלך ישראל
عبر על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הוושעה

הנדרלות אשר עשה אלישע ⁵ ויהי הוא מספר למלך עד אור הבקר ומיצאו עון ועתה לבו ונבא וננידה בית המלך ¹⁰ ויבאו ויקראו אל שער העיר וינוידו להם לאמר באננו אל מנהה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואלהם כאשר המה ¹¹ ויקרא השערם וינוידו בית המלך פנימה ¹² ויקם המלך ליליה ויאמר אל עבדיו אנית נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המהנה להחבה בהשדה (בשרה) לאמר כי יצאו מן העיר ונתקפש חיים ואל העיר נבא ¹³ ויען אחד מעבריו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה ¹⁴ ויקחו שני רכבי סוסים וישראל המלך אחריו מהנה ארם לאמר - לכו וראו ¹⁵ וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בנדרים וכליים אשר השיליכו ארם בהחפזם (בחפזם) וישבו המלאכים וגידו למלך ¹⁶ ויצא העם - וייבו את מהנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאותם שערים בשקל - כדבר יהוה ¹⁷ והמלך הפקד את השלוש אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך אליו ¹⁸ ויהי כדבר איש האלים אל המלך לאמר סאותם שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כת מחר בשער שמרון ¹⁹ וייען השליש את איש האלים ויאמר והנה יהוה עשה ארכבות בשמי יהוה כדבר זהה ויאמר תנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל ²⁰ ויהי לו כן וירמסו אותו העם בשער וימת

8 **ואלישע** דבר אל האשא אשר היה את בנה לאמר קומי ולכי אתי (את) וביתך ונורי באשר תנורי כי קרא יהוה לרעב ונם בא אל הארץ שבע שנים ² ותקם האשא ותשע כדבר איש האלים ותלך היא ובויה ותגַר בארץ פלשתים שבע שנים ³ ויהי מקצת שבע שנים ותשב האשא בארץ פלשתים ותצא לצעך אל המלך אל ביתך ואל שדה ⁴ והמלך מדבר אל נהו נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל לאהלו ²² ויפשע ארום מתחתי ירושה עד היום הזה

יהוה משחתיך למלך אל ישראל¹³ וימחרו ויקחו איש
 בגדו וישמו תחתיו אל גדם המעלות ויתקעו בשופר
 ויאמרו מלך יהודה¹⁴ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן
 נensiי- אל יורם ו יורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל
 ישראל מפניהם חואל ארם¹⁵ ו ישב יהודם המלך
 להתרפא ביזרעאל מן המכמים אשר יכהו ארמים
 בחלחמו את חואל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש
 ונפשכם- אל יצא פליט מין העיר ללבת לניד (לתניד)
 ביזרעאל¹⁶ וירככ יהוא וילך יזרעאל כי יורם שכב
 שם ואחיו מלך יהודה ירד לראות את יורם¹⁷
 והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת
 יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהודם קח
 רכב ושלח לקראותם- ויאמר השלום¹⁸ וילך רכב
 הסוס לקראותו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר
 יהוא מה לך ולשלום סב אל אחורי וגנד הצפה לאמר
 בא המלאך עד הם ולא שב¹⁹ וישלח רכב סוס שני
 ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא
 מה לך ולשלום סב אל אחריו²⁰ ויגד הצפה לאמר
 בא עד אליהם ולא שב והמנגן מנגן יהוא בן נensiי-
 כי בשגעון ינהג²¹ ויאמר יהודם אסר ויאסר רכבו
 ויצא יהודם מלך ישראל ואחיו מלך יהודה איש
 ברכבו ויצאו לקראות יהוא וימצא בה בחלוקת נבות
 היזרעאלי.²² ויהי קראות יהודם את יהוא ויאמר
 השלום יהוא ויאמר מה השלום- עד זנוני איזבל אמרך
 וכשפייה הרבים²³ ויהפוך יהודם ידריו יונס ויאמר אל
 אחיו מה מרמה אחזה²⁴ ויהוא מלא ידו בקשה ויך את
 יהודם בין וריעו ויצא החצוי מלבו וכרכע ברכבו²⁵
 ויאמר אל בדרכ שלשה שא השלהו בחלוקת שדה
 נבות היזרעאלי כי זכר אני אתה את רכבים צמדים
 אחריו אהב אביו ויהוה נשא עליו את המשא זהה²⁶
 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אם אש
 יהוה ושלמתי לך בחלוקת הזאת נאם יהוה ועתה שא
 השלהו בחלוקת- כדבר יהוא²⁷ ואחזה מלך יהודה
 ראה יונס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר נאם
 אותו הכהו אל המרכבה במעלה נור אשר את בילעם
 יונס מגנו וימת שם²⁸ וירככו אותו עבדיו ירושלים
 ויקברו אותו בקברתו עם אבתו בעיר דוד²⁹ ובשנת

אז תפטע לבנה בעת ההיא²³ ויתר דברי יורם וכל
 אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים-
 למלכי יהודה²⁴ וישכב יורם עם אבתו ויקבר עמו
 אבתו בעיר דוד ומלך אחיזתו בנו תחתיו²⁵ בשנת
 שתום עשרה שנה לירום בן אחאב מלך ישראל מלך
 אחיזתו בן יהודם מלך יהודה²⁶ בן עשרים ושתיים
 שנה אחיזתו במלכו ונשנה אחת מלך בירושלם ושם
 אמרו עתליהו בת עמרי מלך ישראל²⁷ וילך בדרך
 בית אהב וייש הרע בעני יהוה כבית אהב כי חתן
 עם חואל מלך ארם--ברמת גלעד ויכו ארמים את
 יורם²⁸ וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן
 המכמים אשר יכהו ארמים ברמה בחלחמו את חואל
 מלך ארם ואחיזתו בן יהודם מלך יהודה ירד לראות
 את יורם בן אהב ביזרעאל- כי חלה הוא

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר
 לו חנוך מתניך וזכה פר השמן הזה בידך ולך רמת
 גלעד² ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן
 נensiי ובאת והקמתו מותוק אחיזו והביאת אותו חדר
 בחדר³ ולקחת פר השמן ויצקת על ראשו ואמרת
 כי אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת
 הדלת ונסתה ולא תחכח⁴ וילך הנער הנער הנביא
 רמת גלעד זובא והנעה שר החוליל ישבים ויאמר דבר
 לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכליינו ויאמר אליך
 השר⁶ ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר
 לו כי אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל
 עם יהוה אל ישראל⁷ וזה כי- את בית אהב אדריך
 ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה-
 מיד איזבל⁸ ואבד כל בית אהב והכרתו לאחאב
 משתון בקירות ועזר ועוזב בישראל⁹ ונחתה את בית
 אהב כבאות ירבעם בן נבט וככית בעשא בן אחיה¹⁰
 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלוקת יזרעאל- אין קבר
 ופתח הדלת וינס בו יהוא יצא אל עבדי אדריך ויאמר אליהם
 לו השלום מודע בא המשגוע הזה אליך ויאמר אליהם
 אתם יעדתם את האיש ואת שיזו¹² ויאמרו שקר הנדר
 לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אליו לאמר כי אמר

יהוה ארצתה אשר דבר יהוה על בית אהאב ויהוה עשה--את אשר דבר ביד עבדו אליו בו יוז יהוא את כל הנשארים לבית אהאב ביזרעל וכל גדריו ומידעיו וכחניו--עד בלתי השair לו שריד ²² ויקם ובא וילך שמرون--הוא בית עקד הרים בריך ²³ ויהוא מצא את אחיו אחיזיו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחוי אחיזיו אנחנו ונרד לשлом בני המלך ובני הגבירה ²⁴ ויאמר תפשים חיים ותפסים חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השair איש מהם ²⁵ וילך משם וימצא את יהונרכ בן רכב לקרתו וירכחו ויאמר אליו הייש את לבךisher כאשר לבבי עם לבך ויאמר יהונרכ יש ויש תנאה את ידק ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה ²⁶ ויאמר לה' את וראה בקנאותיו ליהוה וירכבו אותו ברכבו ²⁷ ובא שמרון וירק את כל הנשארים לאחאב לשמורן עד השמדתו--כדבר יהוה אשר דבר אל אליו ²⁸ ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אהאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה ²⁹ ועתה כל נביי הבעל כל עבדיו וכל כחניו קראו אליו איש אל יפק כי זבח נדול לי בעעל--כל אשר יפק לך יהוה ויהוא עשה בעקבה למען האבד את עבדי הבעל ³⁰ ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל--ויקראו ³¹ וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה ³² ויאמר לאשר על המלתחה הוצאה לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש ³³ ובא יהוא ויהונרכ בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן שפה עמוק מעברי יהוה--כי אם עבדי הבעל לבדם ויבאו לעשות זבחים וועלות יהוא שם לו בחוץ ³⁴ שננים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו ³⁵ ויהי ככלתו לעשותה העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכם איש אל יצא ויכום לפני חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל ³⁶ ויצאו את מצתות בית הבעל וישראל ³⁷ ויתצאו את מצתת הבעל ויתצאו את בית הבעל וישמחו למחראות (למוציאות) עד היום ³⁸ וישמד יהוא את הבעל מישראל ³⁹ רק

אחת עשרה שנה לירום בן אהאב מלך אחיזיה על יהודה ⁴⁰ ויבוא יהוא יורעאל והזבל שמעה ותשם בפרק עניה ותיטב את דראה ותשוף بعد החלון ⁴¹ ויהוא בא בשער ותאמיר השלום זמרי הרג אדרנו ⁴² וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקו/alio shinim shelsha serisim ⁴³ ויאמר שמתהו (שמטהו) וישטטו ויז מרצה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה ⁴⁴ ויבא ויאכל וושת ויאמר פקדו נא את האורה הזאת וכברוה--כי בת מלך היא ⁴⁵ וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגללת והרגלים--וכפות הידים ⁴⁶ וישבו ונידנו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליו התחשי לאמר בחלק יורעאל יאכלו הכלבים אתبشر איזבל ⁴⁷ והיתה (ויהיתה) נבלת איזבל כדן על פני השדה--בחלק יורעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל

10 ולאחאב שבעים בנים לשמורן ויכתב יהוא ספרים ושלח שמרון אל שדי יורעאל הזקנים ואל האמנים אהאב לאמר ² ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדרניים ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנסק ³ וראיתם הטוב והישר מבני אדרניים ושמותם על כסא אביו והלחמו על בית אדרניים ⁴ ויראו מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא عمדו לפניו ואיך נעמד אנחנו ⁵ וישלח אשר על הבית אשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבריך אתנו וכל אשר האמר אלינו נעשה לא מלך איש הטוב בעיניך עשה ⁶ ויכתב אליהם ספר שני לאמր אם לי אתם ולכליהם אתם שמעים קחו את ראשינו בני אדרניים ובאו אליו כת מחר יורעאל והבני המלך שבעים איש נדלוי העיר מגדלים אותם ⁷ ויהי כבא הספר אליום ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש ווישימו את ראשיהם בדורדים וישלחו אליו יורעאל ⁸ ובא המלך ויגד לו לאמר הביאו ראש הבני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פתח השער--עד הבקר ⁹ ויהי בבקר יצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשתי על אדרני ואחרהנוומי הכה את כל אלה ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר

(המאות) את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד--³⁰
 אשר בבית יהוה וויעמדו הרצים איש וכלי בוידו
 מכתף הבית המנויות עד כתף הבית השמאלית למזבח
 ולבית--על המלך סביב ³¹ וויצא את בן המלך ויתן
 עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אותו וימשחו יוכו
 כף--ויאמרו יהי המלך ³² ותשמע עתליה את קול
 הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה ³³ ותרא והנה
 המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצרות
 אל המלך וכל עם הארץ שמה ותקע בחצרות
 ותקרע עתליה את בנדיה ותקרה קשר ³⁴ ויצו
 יהודע הכהן את שריו המאות (המאות) פקד החיל
 ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא
 אחיריה המת בחרב כי אמר הכהן אל חותמת בית יהוה
 וישמו לה ידיים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית ³⁵
 המלך וחותמת שם ³⁶ ויכרת יהודע את הברית בין
 יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין
 המלך ובין העם ³⁷ ויבאו כל עם הארץ בית הבעל
 ויתצחו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן
 כהן הבעל הרנו לפני המזבחות וישם הכהן פקדת
 על בית יהוה ³⁸ ויקח את שריו המאות ואת החרי ואת
 הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית
 יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על
 כסא המלכים ³⁹ וישמח כל עם הארץ והעיר שקתה
 ואת עתליה המתו בחרב בית מלך (מלך) ⁴⁰ בן
 שבע שנים יהואש במלךו

12 בשנה שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה
 מלך בירושלים שם אמו צביה מבאר שבע ² ויעש
 יהואש הירש בעני יהוה כל ימיו אשר הורדו יהודע
 הכהן ³ רק הרים לא סרו עוד העם מזבחים
 ומתקנים ברים ⁴ ויאמר יהואש אל הכהנים כל
 כסף הקדושים אשר יובא בית יהוה כסף עובד--איש
 כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש
 להביא בית יהוה ⁵ יקחו להם הכהנים איש מאות
 מכרו והם ייחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא
 שם ברק ⁶ ויהי בשנת עשרים ושלש שנה--מלך
 יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית ⁷ ויקרא
 ויבאו אל יהודע הכהן ¹⁰ ויתן הכהן לשרי המאות
 השבת ושמרו את משמרות בית יהוה אל המלך ⁸
 והקפתם על המלך סביב איש וכלי בוידו והבא אל
 השדרות ימת ודו את המלך בצדתו ובכבודו ⁹ ויעשו
 שריו המאות (המאות) ככל אשר צוח יהודע הכהן
 ויקחו איש את אנשיו בא השבת עם יצאי השבת
 השבת ושמרו את משמרות בית יהוה אל המלך ¹⁰

3 ויהר אף יהוה בישראל ויתنم ביד חזאל מלך ארם
 וביד בן חדד בן חזאל-כל הימים ⁴ ויהל יהואחו את
 פניו יהוה וישמע אליו יהוה כיראה את לחץ ישראל
 כי לחץ אתם מלך ארם זוויתן יהוה לישראל מושיע
 ויצאו מתחתי יד ארם וישבו בני ישראל באלהיהם
 כתمول שלשים ⁶ אך לא סרו מהטאת בית ריבעם
 אשר החטי את ישראל--בָה הַלְךָ וְגַם הַשְׁרָה עִמָּדָה
 בשמרון ⁷ כי לא השair ליהואחו עם כי אם חמשים
 פרשים וعشרה רכב ושרת אלף רגלי כי אבדם
 מלך ארם וישם כעף לדש ⁸ ויתר דברי יהואחו
 וכל אשר עשה נגורתו הלוא הם כתובים על ספר
 דברי הימים-למלך ישראל ⁹ וישכב יהואחו עם
 אבותיו ויקברתו בשמרון ומלך יואש בנו תחתיו ¹⁰
 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה--מלך
 יהואש בן יהואחו על ישראל בשמרון שש עשרה
 שנה בו עישה הארץ בעני יהוה לא סר מכל חטאota
 ירבעם בן נבט אשר החטי את ישראל--בָה הַלְךָ
 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה נגורתו אשר
 נלחם עם אמץיה מלך יהודה הלוא הם כתובים על
 ספר דברי הימים-למלך ישראל ¹¹ וישכב יואש עם
 אבותיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם
 מלכי ישראל ¹² ואלישע מלחה את חלייו אשר ימו בו
 וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ואמר אבי
 אבי רכב ישראל ופרשיו ¹³ ויאמר לו אלישע קח קשת
 וחצים ויקח אליו קשת וחצים ¹⁴ ויאמר למלך ישראל
 הרכב ייך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על
 ידי המלך ¹⁵ ויאמר פתח החלון קדרמה--ויפתח ויאמר
 אלהים יירה וויר ואמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה
 בארים והכית את ארם באפק עד כליה ¹⁶ ויאמר קח
 החצים ויקח ויאמר למלך ישראל לך ארצך ויקח
 שלש פעמים ויעמד ¹⁷ ויקצת עליו איש האלים
 ויאמר להכוות חמץ או שיש פעמים אז הcrit את ארם
 עד כליה ועתה שלש פעמים תכה את ארם ¹⁸ וימת
 אלישע ויקברתו ונדרוי מואב יבוא בארץ באשנה ²¹
 ויהי הם קברים איש והנה ראו את הנדרוד וישראל
 את האיש בקרב אלישע וילך וינגע האיש בעצמות
 אלישע ויחיו ויקם על רגליו ²² וחזאל מלך ארם לחץ

המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם
 מודיע אינכם מחוקים את בדק דבית ועדת אל תקחו
 כסף מאות מכריכם כי לבודק הבית תנתנו ⁸ ויאתו
 הכהנים לבתו קחת כסף מאות העם ולבתו חוק את
 בדק הבית ⁹ ויהק יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חרב
 בדלו ויתן אותו אצל המזבח בימין (ימיין) בבואה
 איש בית יהוה וננתנו שמה הכהנים שמורי הסף את כל
 הכסף המובא בית יהוה ¹⁰ ויהיו כראותם כי רב הכסף
 בארון ויעל ספר המלך והכהן הנדרול ייצורו וימנו את
 הכסף הנמצא בית יהוה ¹¹ וננתנו את הכסף המתכו
 על יד (ידי) עשי המלאכה הפקדים (המפקדים)
 בית יהוה וויצויהו לחרשי העץ ولבני העשים בית
 יהוה ¹² ולנדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני
 מחצב להזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על
 הבית להזקה ¹³ אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף
 מזרמות מזרקות חצירות כל כליה וחב וכלי כסף--מן
 הכסף המובא בית יהוה ¹⁴ כי לעשי המלאכה ינתנו
 וחזקקו בו את בית יהוה ¹⁵ ולא ייחסו את האנשים
 אשר ינתנו את הכסף על ידם לחתת לעשי המלאכה כי
 באמנה הם עושים ¹⁶ כסף אשם וכסף חטאota לא יוכא
 בית יהוה לכהנים יהו ¹⁷ או יעלה חזאל מלך ארם
 וילחם על נת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על
 ירושלם ¹⁸ ויהק יהואש מלך יהודה את כל הקדשים
 אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחיזהו אבותיו מלכי
 יהודה ואת קדשו ואת כל הוחב הנמצא באוצרות בית
 יהוה ובבית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל
 ירושלם ¹⁹ ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוא
 הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה
 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יוаш בית מלא
 הירד סלא ²⁰ ויווכר בן שמעת ויהובד בן שמר
 עברדי הכהנו ומתקברו אותו עם אבותיו בעיר דוד
 ומלך אמץיה בנו תחתיו

13 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אהיזהו מלך
 יהודה--מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמרון שבע
 עשרה שנה ² ויעש הארץ בעני יהוה וילך אחר חטאota
 ירבעם בן נבט אשר החטי את ישראל--לא סר ממנה

התערבות וישב שמרונה ¹⁵ ויתר דבריו יהואש אשר עשה נבודתו ואשר נלחם עם אמץיו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ¹⁶ וישכב יהואש עם אבתו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל ומלך ירבעם בנו תחתיו ¹⁷ ויהואש אמץיו בן יהואש מלך יהודה אחורי מות יהואש בן יהואש מלך ישראל--חמש עשרה שנה ¹⁸ יותר דברי אמץיו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ¹⁹ ויקשרו לעליו קשר בירושלים וינס לכישה וישלחו אחורי לכישה ומתחו שם ²⁰ ויהוא אתו על הסוסים ויקבר בירושלים עם אבתו בעיר דוד ²¹ ויקחו כל עם יהודה את עזורייה והוא בן ששה עשרה שנה וימלכו אותו תחת אביו אמץיו ²² הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחורי שכוב המלך עם אבתו ²³ בשנת חמש עשרה שנה לאמץיו בן יהואש מלך יהודה--מלך ירבעם בן יהואש מלך ישראל בשמרון ארבעים וacht שנה ²⁴ ויישר הרע בעני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ²⁵ הוא השיב את גבול ישראל מלכוא חמת עד ים הערבה--כדבר יהוה אליו ישראלי אשר דבר ביד עבדיו יונה בן אמוני הנביא אשר מגות החפר ²⁶ כי ראה יהוה את עני ישראל מריה מאור ואפס עצור ואפס עזוב ואין עיר לשראל ²⁷ ולא דבר יהוה--למחות את שם ישראל מתחת השמים וושיעם ביד ירבעם בן יהואש ²⁸ יותר דבריו ירבעם וכל אשר עשה ונבורתו אשר נלחם ואשר השיב את دمشق ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ²⁹ וישכב ירבעם עם אבתו עם מלכי ישראל ומלך זכריה בנו תחתיו

15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזורייה בן אמץיה מלך יהודה ² בן ששה עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים שם אמו יכליה מירושלים ³ ויישר בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיהו אביו ⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות ⁵ ווינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשית הנמצאים בית יהוה ובאוצרות בית המלך ⁶ ואת בני

את ישראל כל ימי יהואחו ²³ וייחן יהוה אתם וירחם ויפן אליהם למען בדרכו את אברם יצחק ויעקב ולא אהבה השחיתות ולא השליכם מעל פניו עד עתה ²⁴ וימת חזאל מלך אדרם וימלך בן הדר בנו תחתיו ²⁵ וישב יהואש בן יהואחו ויקח את הערים מיר בן הדר בן חזאל אשר לקח מיד יהואחו אביו במלחמה שלש

פעמים הכהו יהואש וישב את ערי ישראל

14

בשנת שטים ליהואש בן יהואש מלך ישראל מלך אמץיהו בן יהואש מלך יהודה ² בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמר יהודין (יהודין) מן ירושלים ³ ויישר בעני יהוה--ך לא כהוד אביו ככל אשר עשה יהואש בעני יהוה--ך לא כהוד אביו ככל אשר עשה יהואש ואביו עשה ⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות ⁵ ויהי כאשר חזקה המלכה בידו וירק את עבריו המכבים את המלך אביו ⁶ ואת בני המכבים לא המית ככתוב בספר תורה משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות--כי אם איש בחטא ימות (יומת) ⁷ והוא הכה את אדום בני המלח (מלח) עשתה אלף ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה קתאל עד היום הזה או שלח אמץיה מלאים אל יהואש בן יהואחו בן יהואש מלך ישראל אל אמץיהו מלך יהודה לאמר החוו אשר לבנון שלח אל הארץ אשר לבנון לאמר הנה את בתק לבני לאשה והעביר חותה אשר אדום לבנון ותרמס את החוו ¹⁰ הנה היכית את אדום ונשאך לך הכבד ושב בכיתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתת אתה ויהודה עמק ¹¹ ולא שמע אמץיהו ויעיל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הווא ואמץיהו מלך יהודה בביה שמש אשר ליהודה ¹² ווינק יהודה לפניו ישראל וינסו איש לאהלו ¹³ ואת אמץיהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל--בביה שמש ייבאו (ויבא) ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה ¹⁴ ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאוצרות בית המלך ¹⁵ ואת בני

מבני גלעדים וימתחו וימלך תחתיו²⁶ ויתר דבריו פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים--מלך ירושלים בתקופה של שלשים ושמנה שנה לעזיריה מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל בשמرون- בענין יהוה לא בנו תחתיו⁸ בתקופה של שלשים ושמנה שנה לעזיריה מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל בשמرون- ששה חדשים⁹ ויעש הרע בענין יהוה כאשר עשו סר מנהיגת ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בימי פקח מלך ישראל בא גנלה פלאס מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת יונה ואת קדרש ואת חצור ואת הנלוד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשרה³⁰ ויקשר קשר הדושן בין אלה על פקח בן רמליהו ויקח וימתחו וימלך תחתיו--בתקופה של שלשים ותשעה שנה לעזיריה מלך יהודה ומלך ישראל בתקופה של שלשים ותשעה שנה לעזיריה מלך יהודה ומלך מלך יותם בן עוזיה מלך יהודה³³ ובתקופה של שלשים ותשעה שנה מלך בירושלים שנה היה במלכו ושעשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו ירושא בת צדוק³⁴ ויעש היישר בענין יהוה ככל אשר עשה עוזיה אביו עשה³⁵ רק הבמות לא סרו--עוד העם מזבחים ומתקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה--העלין³⁶ ויתר דבריו יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך יהודה בתקופה של שלשים ותשעה שנה לעזיריה מלך יהודה מלך נחמן בן נדי מהרצה ויבא שמרון ויקח את שלום בן יבש בשמرون וימתחו ומלך תחתיו¹⁵ ויתר דבריו שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים--מלך ישראל¹⁶ או יכח מנהם בן נדי מהרצה ויבא מתרצתה ומובליה מתרצתה--כי לא פתח וייך את כל ההרתויה בקע¹⁷ בתקופה של שלשים ותשעה שנה לעזיריה מלך יהודה מלך מנהם בן נדי על ישראל עשר שנים--בשמרון¹⁸ ויעש הרע בענין יהוה לא סר מעלה חטאות ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--כל ימי¹⁹ בא פול מלך אשר על הארץ ויתן מנהם לפול אלף ככר כספ--

16 בתקופה של שלשים ותשעה שנה לפקח בן רמליהו מלךacho בן יותם מלך יהודה² בן עשרים שנהacho במלכו ושעשרה שנה מלך בירושלים ולא עשה היישר בענין יהוה אלהיו--כדרוד אביו³ וילך בדרך מלכי ישראל ונם את בנו העביר באש כתובות הגנים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל⁴ ויזבח ויקטר בבמות ועל הנבשות ותחת כל עץ רענן⁵ או יعلלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלים--למלחמה רצין מלך ארם את אילת לארם וונישל את היהודים מאילות וארכמים (וארכמים) באו אילת ויבשו שם עד

ויתם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ⁶ ויתר דבריו עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך יהודה ווישכב עזיריה עם אבתו ויקברו אותו עם אבתו בעיר דוד ומלך יותם בנו תחתיו⁸ בתקופה של שלשים ושמנה שנה לעזיריה מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל בשמرون- ששה חדשים⁹ ויעש הרע בענין יהוה כאשר עשו אבתו לא סר מהטאות ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל¹⁰ ויקשר עליו שלם בן יבש ויכחו קבל את ישראל¹¹ ויתר דברי הימים--מלך ישראל¹² הוא כתובים על ספר דברי הימים--מלך ישראל¹³ דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לא אמר בני רבייעים ישבו לך על כסא ישראל ויהיו כן¹³ שלום בן יבש מלך בתקופה של שלשים ותשעה שנה לעזיריה מלך יהודה ומלך ירחה יותם בשמרון¹⁴ וועל מנהם בן נדי מהרצה ויבא שמרון ויקח את שלום בן יבש בשמרון וימתחו ומלך תחתיו¹⁵ ויתר דבריו שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים--מלך ישראל¹⁶ או יכח מנהם את תפוח ואת כל אשר בה ואת נוביליה מתרצתה--כי לא פתח וייך את כל ההרתויה בקע¹⁷ בתקופה של שלשים ותשעה שנה לעזיריה מלך יהודה מלך מנהם בן נדי מהרצה ויבא מתרצתה ומובליה מתרצתה--כי לא פתח וייך את כל ההרתויה בקע¹⁷ להיות ידיו אותו להזיק הממלכה בידו²⁰ ויצא מנהם את הכסף על ישראל על כל נבורי החיל להחת לממלך אשר המשים שקלים כסף לאיש אחד ויבש מלך אשר ולא עמד שם בארץ²¹ ויתר דבריו מנהם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך ישראל²² וישכב מנהם עם אבתו ומלך פקחיה בנו תחתיו²³ בתקופה של שלשים שנה לעזיריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנהם על ישראל בשמרון- שנותים²⁴ ויעש הרע בענין יהוה לא סר מהטאות ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל²⁵ ויקשר עליו פקח בן רמליהו שליש ויכחו בשמרון בארכון בית מלך (מלך) את ארגב ואת האדריה ועמו חמשים איש

קשור אשר שלח מלכים אל סוא מלך מצרים ולא
 העלה מנהה לממלך אשור כשנה בשנה ויעזרו מלך
 אשור ויאסרו בית כלא ⁵ ויעל מלך אשור בכל
 הארץ ויעל שמרון יוצר עליה שלש שנים ⁶ בשנת
 החשיטה להושע לכדר מלך אשור את שמרון וניל את
 ישראל אשורה וישב אותם בחלה ובחור נחר נזון--
 ועריו מדי ⁷ ויהי כי חטא בני ישראל ליהוה אלהיהם
 המעלתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך
 מצרים ויראו אלהים אחרים ⁸ וילכו בחוקות הנויים
 אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומליינו ישראל
 אשר עשו ⁹ ויחפהו בני ישראל בדברים אשר לא כן על
 יהוה אלהיהם ויבנו להם במותם בכל עריהם מנידל
 נצרים עד עיר מבצר ¹⁰ ויצבו להם מצבות ואשרים
 על כל נבעה נבהה ותחת כל עץ רענן ¹¹ ויקטרו שם
 בכל במותם ננים אשר הנלה יהוה מפניהם ויעשו
 דברים רעים להכיעס את יהוה ¹² ויעבדו הנבלים
 אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה ¹³
 ויעד יהוה בישראל וביהודה בידי כל נבייו (نبيיא)
 כל חזה לאמר שבו מדריכיכם הרעים ושמרו מצותי
 חוקתי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם--ואהר
 שלחתו אליכם בידי עבדי הנביים ¹⁴ ולא שמעו
 ויקשו אתعرفם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה
 אלהיהם ¹⁵ וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את
 אבותם ואת עדותיו אשר העיר בס וילכו אחרי ההבל
 ויהבלו ואחריו הנויים אשר סביבתם אשר צוה יהוה
 אתם לבתיהם עשות כהם ¹⁶ ויעזבו את כל מצות יהוה
 אלהיהם ויעשו להם מסכה שניים (שני) ענלים ויעשו
 אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבعل
¹⁷ ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו
 קסמים וינהשו ויתמכרו לעשות הרע בעני יהודת--
 להכיעס ¹⁸ ויתאנך יהוה מאד בישראל ויסרם מעל
 פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו ¹⁹ גם יהודת--
 לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחוקות
 ישראל אשר עשו ²⁰ וימאס יהוה בכל זרע ישראל
 ויענס וירטם ביד שדים--עד אשר השליכם מפני ²¹ כי
 קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן
 נבט וידא (וידה) ירבעם את ישראל מאחרי יהודת
 היהום זה ²² וישלח אליו מלכים אל תגלת פלסר
 מלך אשר לאמר עבדך ובנד כי עלה והשענו מכך
 מלך ארם ומך מלך ישראל הקומיים עלי ²³ ויקח אהו
 את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאתירות בית
 המלך וישלח לממלך אשור שחדר ²⁴ וישמע אליו מלך
 אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפש וינלה קירה
 ואת רצין המת ²⁵ וילך המלך אהו לקראת תגלת
 פלאסר מלך אשור דמשק וירא את המזבח אשר
 בדמשק וישלח המלך אהו אל אוריה הכהן את דמות
 המזבח ואת הבניתו--כלל מעשה בוין אוריה הכהן
 את המזבח מכל אשר שלח המלך אהו מדמשק כן
 עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אהו מדמשק ²⁶ ויבא
 המלך מדמשק ויעל עליו ²⁷ ויקטר את עלתו ואת מנהתו
 ויסך את נסכו ויזרק את דם השלומים אשר לו על
 המזבח ²⁸ ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב
 מאת פנוי הבית מבני המזבח ומביין בית יהוה ויתן אותו
 על ירך המזבח צפונה ²⁹ ויצוחו (ויצוה) המלך אהו
 את אוריה הכהן לאמר על המזבח הנדול הקתר את
 עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת
 מנהתו ואת עלת כל עם הארץ ומנהתם ונסכויהם וככל
 דם עללה וככל דם זבח עליו תורק ומזבח הנחשת יהוה
 ליל בקר ³⁰ ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך
 אהו ³¹ ויקצץ המלך אהו את המסגרות המכונות ויסר
 מעלהם ואת (את) הכיר ואת הים הורד מעל הבקר
 הנחשת אשר תחתיה ויתן אותו על מרכפת אבניים ³²
 ואת מיסך (מוסך) השבת אשר בנו בבית ואת מבוא
 המלך החיצונה--הסב בית יהוה מبني מלך אשור ³³
 יותר דברי אהו אשר עשה הלאם כתובים על ספר
 דברי הימים--למלך יהודה ³⁴ וישכב אהו עם אבותיו
 ויקבר עם אבותיו בעיר דוד וימלך חוקיו בנו תחתיו

17 בשנת שיתים עשרה לאחוי מלך יהודה מלך
 הוועש בן אלה בשמרון על ישראל--השע שנים ² ויעש
 הרע בעני יהוה רק לא כמלך ישראל אשר היו
 לפניו ³ עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו
 הוועש עבר וישב לו מנהה ⁴ וימצא מלך אשור בהושע

אם את יהוה אלהיכם תיראו--והוא יציל אתכם מזיד
כל אובייכם ⁴⁰ ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון
הם עשים ⁴¹ ויהיו הנויים האלה יראים את יהוה ואת
פסיליהם היו עבדים נם בניםם ובני בנים כאשר
עשׂו אbehם הם עשים עד היום הזה

18 ויהי בשנה שלש להושע בן אלה מלך ישראל
מלך חזקיה בן אחיו מלך יהודה ² בן עשרים וחמש
שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים
שם אמר אבי בת זכריה ³ ויעש הרישר בעני יהוה
כל אשר עשה דוד אבי ⁴ הוא הסיר את הבמות
ושבר את המזבחות וכברת את האשRNAה וכחת נחשת
הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים הימה היו בני
ישראל מקררים לו ויקרא לו נחשת ⁵ כי יהוה אלהי
ישראל בטח ואחריו לא היה כמוון בכל מלכי יהודה
ואשר היו לפניו ⁶ וידבק ביהוה לא סר מארחיו
וישמר מצורתו אשר צוה יהוה את משה ⁷ וזה יהוה
עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא
עבדו ⁸ הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבולה
מןיד נצרים עד עיר מבצר ⁹ ויהי בשנה הרביעית
למלך חזקיה--היא השנה השביעית להושע בן אלה
מלך ישראל עליה שלמנאסר מלך אשור על שמרון--
ויצר עליה ¹⁰ וילכדה מקצתה שלש שנים בשנתו ששה
להזקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל לנכדה
שמרון ¹¹ ויגל מלך אשור את ישראל אל אשורה וינחם
בחלח ובחבור נהר גוזן-וערקי מורי ¹² על אשר לא
שמעו בקהל יהוה אלהיהם ויעבדו את בריתו את
כל אשר צוה משה عبد יהוה ולא שמעו ולא עשו
¹³ ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנהדריב
מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות--ויתפסם ¹⁴
וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לכיישה
לאמר חטאתי שוב מעלי--את אשר תנתן עלי אשא
וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות
ככר כסף ושלשים ככר זהב ¹⁵ וויתן חזקיה את כל
הכסף הנמצא בית יהוה ובאוצרות בית המלך ¹⁶
בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת
האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנמ למלך

והחטאים חטא נדולה ²² וילכו בני ישראל בכל
חטאיהם ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה ²³ עד אשר
הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד
כל עברי הנכאים וניגל ישראל מעל ארמותו אשרה
עד היום הזה ²⁴ ויבא מלך אשור מבבל ומכותה
ומעו ומכתת וספריהם וישב בעיר שמרון החת בני
ישראל וירושא את שמרון וישבו בעירה ²⁵ כי יהוה בתקלת
שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את
האריות ויהיו הרנים בהם ²⁶ ויאמרו למלך אשור
לאמר הגוים אשר הנ吉利ות ותושב בעיר שמרון לא
ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות
והנמ מימותם אותם כאשר אין ידים את משפט
אליהו הארץ ²⁷ ויצו מלך אשור לאמר הליכוῆ מה
אחד מהכהנים אשר הנ吉利ות ממש וילכו וישבו שם
וירם את משפט אלהי הארץ ²⁸ ויבא אחד מהכהנים
אשר הנלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם
איך ייראו את יהוה ²⁹ ויהיו עשים נמי נמי אלהי ויינחו
בבית הבמות אשר עשו השמרנים נמי נמי בעיריהם
אשר הם ישבים שם ³⁰ ואנשיavel ואנשי חמות עשו את סוכות בנות
ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמות עשו את אשמא
והעווים עשו נבחזו ואת תרתוק והספרים שרפים את
בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים (אליהו
ספרים) ³¹ ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצתם
כהני במות ויהיו עשים להם בבית הבמות ³² את
יהוה הינו יראים ואת אלהיהם הינו עבדים כמשפט
הנוים אשר הנלו אתם ממש ³³ עד היום הזה הם עשים
כמשפטים הראשונים אין יראים את יהוה ואינם עשים
כחוקם וכמשפטם וכחורה וכמצוות אשר צוה יהוה
את בני יעקב אשר שםשמו יسرائيل ³⁵ ויכרת יהוה
אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים
ולא תשתחוו להם--ולא תעבדום ולא תזבחו להם
³⁶ כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים
בכח גדול ובזרע נתניה--אתו תיראו ולא תשתחוו
ולא תזבחו ³⁷ ואת החקים ואת המשפטים והתורה
וממצוות אשר כתב לכם--תשמרון לעשות כל הימים
ולא תיראו אלהים אחרים ³⁸ והחברות אשר כרתו
אתכם לא תשכח ולא תיראו אלהים אחרים ³⁹ כי

וכרמים הארץ זית יצהר ורבש וחיו ולא תמתו ואל
הشمעו אל חוקיו כי ישית אתכם לאמר יהוה יצילנו
³³ מהצט הצללו אלה הנויים איש את ארצו מיד מלך
אשרור ³⁴ היה אלה חמות ואפרת איה אלה ספרויים-
הנעווה כי הצללו את שמרון מיד ³⁵ מי בכל אלה
הארציות אשר הצללו את ארצם מידי כי יציל יהוה
את ירושלים מידי ³⁶ והחרישו העם ולא ענו אותו דבר
כי מצות המלך היא לאמר לא תענחו ³⁷ ויבא אליכם
בן חלקה אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף
המושcir אל חוקיו-קרועי בנדים וינדו לו דברי

רבקה

19 ויהי כשמע המלך חוקיו וירע את בנדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה ² וישלח את אליכם אשר
על הבית ושבנה הספר ואת זקני הכהנים מתכסים
בشكים-אל ישעיו הנביא בן אמוץ ³ ויאמרו אליו כי
אמר חוקיו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי
בא בנים עד משביר וכח אין לדה ⁴ אל יישמע יהוה
אליהיך את כל דברי רבקה אשר שלחו מלך אשר
אדני לחרף אליהם חיו והוכיח בדברים אשר שמע
יהוה אלהיך ונשאת הפלגה בעד השאריות הנמצאה ⁵
ובאו עבדי המלך חוקיו-אל ישעיה ⁶ ויאמר להם
ישעיו כי תאמرون אל אדניכם כי אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדענו מלך
אשר אותי ⁷ והני נתן בו רוח ושם שמועה ושב לארצו
והפלתו בחרב הארץ ⁸ וישב רבקה וימצא את
מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש ⁹
וישמע אל תרתקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם
אתך וישב וישלח מלאכים אל חוקיו לאמר ¹⁰ כי
מלך אשר נלחם על לבנה אשר שמעת את אשר עשו
אתכם מידו ³⁰ ואל יבטח אתכם חוקיו כי יוכל להציג
להם הצלל יצילנו יהוה ולא תננתן את העיר הזאת
ביד מלך אשר ³¹ אל השמעו אל חוקיו כי כי אמר
מלך אשר עשו אותו ברכה וצאו אליו ואכלו איש גפנו
ואיש תאנתו ושטו איש מי ברו ³² עד בא ולקחתו
¹⁴ ויקח חוקיו את הספרים מיד המלאכים ויקראם

אשר רבקה מן לכיש אל המלך חוקיו בחזיל כב-
ירושלם ויעלו ויבאו ירושם ויעלו ויואו ויעמדו
בתעלת הברכה העליונה אשר במלכת שדה כבב ¹⁸
ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקייה
אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזיכר
¹⁹ ויאמר אליהם רבקה אמרו נא אל חוקיו כי
אמר המלך הנדול מלך אשר מה הבטחון הזה
אשר בטחת ²⁰ אמרת אך דבר שפטים-עזה ונבורה
למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדה כי ²¹ עתה הנה
בטחת לך על משענתה הקנה הרצוץ הזה על מצרים
אשר יסנק איש עלייו ובא בכפו ונכח בcn פרעה מלך
מצרים לכל הבטחים עלייו ²² וכי תאמرون אליו אל
יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חוקיו את
במתו ותモבהתו ויאמר ליהודה ולירושם לפני
המושב הזה תשתחוו בירושלם ²³ ועתה התערב נא
את אדני את מלך אשר ונתנה לך אלפיים סוסים אם
תוכל לחתך רכבים עליהם ²⁴ וואך תשיב את פני
פתח אחד עברי אדני-הקטנים ותבטה לך על מצרים
לרכב ולפרשים ²⁵ עתה המבלעדיה יהוה עלייתך על
המקום הזה להשחתו יהוה אמר אל עלה על הארץ
זהות והשותה ²⁶ ויאמר אליכם בן חלקייה ושבנה
ויאח אל רבקה דבר נא אל עברייך ארמית-כי
שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באוני העם
אשר על החמה ²⁷ ויאמר אליהם רבקה העל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא
על האנשים היושבים על החמה לאכל את חריהם
(צואתם) ולשותה את שנייהם (מיימי גנלהם) עמכם
ויעמד רבקה ויקרא בקהל נדול יהודית וידבר
ויאמר שמעו דבר המלך הנדול מלך אשר ²⁹ כי
אמר המלך אל ישא לכם חוקיו כי לא יוכל להציג
אתכם מידו ³⁰ ואל יבטח אתכם חוקיו אל יהוה
ל Amar הצלל יצילנו יהוה ולא תננתן את העיר הזאת
ביד מלך אשר ³¹ אל השמעו אל חוקיו כי כי אמר
מלך אשר עשו אותו ברכה וצאו אליו ואכלו איש גפנו
ואיש תאנתו ושטו איש מי ברו ³² עד בא ולקחתו
אתכם אל ארץ הארץ דגון ותירוש הארץ לחם

למען ולמען דוד עברי³⁵ ויהי בלילה ההוא יצא מלאך יהוה ויקם במחנה אשור מאה שמנים וחמשה אלף וישכמו בבורק והנה כלם פנרים מתים³⁶ ויסע וילך וישב סנהריב מלך אשור וישב בנינה³⁷ ויהי הוא משתחווה בית נסיך אליהו ואדרמאלך ושארצ'ר (בניו) הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ ארדט וימלך אשר חדן בנו תחתיו

20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו שעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כי אמר יהוה צו לביתך- כי מה אתה ולא תהיה² ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל- אל יהוה לאמר³ אנה יהוה זכר נא אשר התחלבי לפניך באמות ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכى גדול⁴ ויהי ישעיוו- לא יצא העיר (חצר) התיכנה ודבר יהוה- היה אליו לאמיר⁵ שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כי אמר יהוה אליה דוד אביך שמעתי את תפלאך ראיית את דמעתק הגני רפא לך- ביום השלישי עתלה בית יהוה⁶ ווהספתי על ימיך חמיש עשרה שנה ומכלך מלך אשר אצילך ואת העיר הזאת וננותי על העיר הזאת- למעני ולמען דוד עברי⁷ ויאמר ישעיוו קחו דברתת תנאים ויקחו וישימו על השחין ויהי⁸ ויאמר חזקיהו אל ישעיוו מהו זאת כי ירפא יהוה לי ועלית ביום השלישי בית יהוה⁹ ויאמר ישעיוו זה לך אותן מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלק הצל עשר מעלות אם ישב עשר מעלה¹⁰ ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנוטה עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלה¹¹ בו ויקרא ישעיוו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירצה במעלותacho אחרנית- עשר מעלה¹² בעת ההיא שליח ברادرם בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וממנה- אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו¹³ וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשימים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתו לא היה דבר אשר לא הראמ חזקיהו בביתו- ובכל ממשלתו¹⁴ ייבא ישעיוו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה

ויעל בית יהוה ויפרשו חזקיהו לפני יהוה¹⁵ ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלhim לבדך לכל מלכות הארץ¹⁶ הטה יהוה אונך ושמע פך יהוה ענייך וראה ושמע את דברי סנהריב אשר שלחו לחרכ' אליהם ח' 17 אמן יהוה החדריבו מלכי אשר את הגנים- ואת ארצת¹⁸ נתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים הנה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן- וויאבדום¹⁹ ועתה יהוה אלהינו הושעינו נא מידו וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך²⁰ וישלח ישעיוו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כי אמר יהוה אלהי ישראל אשר התחללה אליו אל סנהריב מלך אשר שמעתי²¹ וזה הדבר אשר דבר יהוה עלייו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון- אחריך ראש הנעה בת ירושלים²² את מי חרפת גנדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרים ענייך על קדוש ישראל²³ ביד מלacky חרפת אדרני ותאמיר ברכב (ברכ) רכבי אני עליyi מרים הרימים ירכתי לבנון ואכרת קומות אריזיו מבוחר בראשיו ואבואה מלון קצח יעד כרמל²⁴ אני קרת ושתי מים זרים ואחרב בכם פעמי כל יاري מצור²⁵ הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי לימי קדם ויצרתיה עתה הביאז- ותהי להשות נלדים נצים ערים בצרות ווישביהן קצרי יד- חתנו ויבשו הי' עשב שדה וירק דשא הツיר גנות וshedpa לפני קמה²⁶ ושבתק וצאתך ובאך ידעת ואות התרנוך אליו²⁸ יען התרנוך אליו ושאנך עלה באזני- ושמתי חמי באפק ומנתנו בשפטיך והשבתייך בדרך אשר בא בה²⁹ זהה לך האות- אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלישי זרעו וקצרו ונטעו כרמים- ואכלו פרים³⁰ ויספה פלטה בית יהודה נשארה- שרש למטה ועשה פרוי למלעה³¹ כי מירושלם יצא שאירת ופליטה מהר ציון קנת יהוה (צבאות) תעשה זאת³² לכן כי אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקרמנה מגן ולא ישפך עליה סללה³³ בדרך אשר יבא בה ישב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה³⁴ וננותי אל העיר הזאת להושיעה--

אמרו האנשים האלה ומאין יבוא אליך ויאמר חזקיהו מארץ דחזקה באו מבבל ¹⁵ ויאמר מה רוא בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בבריתך ראו--לא היה דבר אשר לא הראitem באוצרתי ¹⁶ ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה ¹⁷ הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתק עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה ¹⁸ ומבריך אשר יצאו מך אשר תולדיך (יקחו) והיו סדריסים בהיכל מלך אשר החטיא את יהודה לעשו הרע בעני יהוה ²⁰ יותר דברי חזקיהו וכל נברתו ואשר עשה את הברכה ואת התעללה ויבא את המים העיריה הללו הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ²¹ ושוכב חזקיהו עם אבתו ומלך מנשה בנו תחתיו

21 בן שיתים עשרה שנה מנשה מלך בירושלם ושם אמר חמיים וחמש שנה מלך בעני יהוה--כטוועבת הנויים אשר הוריש יהוה משפטם בת חרוץ מן יטבה ²⁰ ויעש הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ²¹ וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגலלים אשר עבר אביו וישתחוו להם ²² ויעזב את יהוה אלהי אביו ולא הלך בדרך יהוה ²³ ויקשרו עבדי אמון לעזיו וימתו את המלך בבתו ²⁴ וירק עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליך עם הארץ את אישתו בנו תחתיו ²⁵ יותר דברי אמון אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ²⁶ ויקבר אותו בקברתו בן עזיו ומלך אישתו בנו תחתיו

22 בן שמנה שנה יASHIHO במלך ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדים מבצתת ² ויעש היישר בעני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול ³ ויהיו בשמנה עשרה שנה למלך יASHIHO שלח המלך את שפן בן צליחו בן משולם הספר בית יהוה לאמר ⁴ עללה אל חלקייהו הכהן הנדרול ויתם את הכסף המבוא בית יהוה--אשר אספו שMRI הסוף מאות העם ⁵ ויתנה (ויתנו) על יד עשי המלאכה המפקדים בכית (בית) יהוה ויתנו אותו לעשי המלאכה אשר בכית יהוה לחוק בדרכ הבית ⁶ להרים ולגנים ולנדרים ולקנות עצים ובנוי במלוליו ⁷ לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הגני מביא

מחצב לחזק את הבית ⁷, אך לא ייחסם הכהן הנתן על ידם כי באמונה הם עושים ⁸ ויאמר הלקחו הכהן הנודול על שפן הספר ספר הרוחה מצא בבית יהוה ⁹ ויעמד המלך על בית יהוה ויתן חלקיה את הספר אל שפן ויקראתו העמוד ויכרת את הברית לפניו יהוה לרכת אחר יהוה ולשרם מצותיו ואת עדותיו ואת חקתו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויימדר כל העם בברית ⁴ ויצו המלך את חלקייו הכהן הנודול ואת כהנו המשנה ואת שמרי הספר להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ושרפם מחוץ לירושלים בשדמאות קדרון ונשא את עפרם בית אל ⁵ והשבית את הרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר במבותם בערי יהודה ומסבי ירושלים ואת המקטרים לבעל לשמש ולירוח ולמולות ולכל צבא השמים ⁶ ויצא את האשורה מבית יהוה מהוויל לירושלים אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וירק לעפר וישליך את עפרה על קבר בני העם ⁷ ויתץ את בת הקדושים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארונות שם בתים-- לאשרה ⁸ וויבא את כל הכהנים מעידי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד בא ר שבע ונתחן את במות השעריים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמואל איש בשער העיר ⁹, אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלים כי אם אכלו מצות בתוכך אחיהם ¹⁰ וטמא את החפת אשר בני בני (בן) הנם לבליה להעיר איש את בנו ואת בתו באש-למלך ¹¹ ווישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הרים אשר בפירותם ואת מרכבות המשש שרף באש ואת המזבחות אשר על הגג עלייה אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה--נתן המלך וירץ שם והשליך את עפרם אל נחל קדרון ¹² ואת הבמות אשר על פניו ירושלים אשר מימיין להר המשיח אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכים תועבה בני עמוון--טמא המלך ¹³ ושב את המזבחות ויברת את האシリים וימלא את מקום עצמות אדם ¹⁴ וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה

מלחים ב **23** וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלים ² ויעל המלך בבית יהוה וכל איש יהודה וישבו את המלך דבר

ויבאו יהודים ויקבררו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחו בן אישיהו וימשוח אותו וימליך אותו תחת אביו ³¹ בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים ושם אמר חמותל בבית ירמיהו מלבנה ³² ויעש הרע בעני יהוה כל אשר עשו אבתו ויאסררו פרעעה נכה ברבליה בארץ חמת במלך ³³ (מלך) בירושלים ויתן ענש על הארץ מהה ככר כסף וככר זהב ³⁴ ווילך פרעעה נכה את אלקים בן אישיהו תחת אישיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו לך ויבא מצרים ומת שם ³⁵ והכסף והזהב נתן יהויקים לפלרעה-אך העיריך את הארץ לחת את הכסף על פי פרעעה איש כערכו נש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לחת לפלרעה נכה ³⁶ בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמר זבדיה (זבודה) בת פרידה מן רומה ³⁷ ויעש הרע בעני יהוה כל אשר עשו אבתו **24** בימי עלה נבכדנאצ'ר מלך בכל יהיו לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו ² וישלח יהוה בו את גדרוי כשרדים ואת גדרוי ארם ואת גדרוי מואב ואת גדרוי בני עמון וישלחם ביהודה להאבירו בדבר יהוה-אשר דבר ביד עבדיו הנביאים ³ אך על פי יהוה היהת ביהודה להסיר מעל פניו--בחטא את מנשה ככל אשר עשה ⁴ ונם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלים דם נקי ולא אבה יהוה לסלח ⁵ ויתר דברי יהויקום וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים-למלך יהודה ⁶ וישכב יהויקום עם אבתו ומלך יהויקין בנו תחתיו ⁷ ולא הסיף עוד מלך מצרים לצתת הארץ כי לקח מלך בכל מנהל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים ⁸ בן שמנה עשרה שנה יהויקין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים ושם אמר נחשתא בת אלנתן מירושלים ⁹ ויעש הרע בעני יהוה כל אשר עשה אביו ¹⁰ בעת ההיא-עליה (על) עבדי נבכדנאצ'ר מלך בכל ירושלים ותבא העיר למצור וויבא נבכדנאצ'ר מלך בכל על העיר ועבדיו צרים עלייה ¹¹ וויאז יהויקין מלך יהודה על מלך יהויקין למלך יהודה ויראתו וימותתו במנגו כראתו אטו ¹² וירכבהו עבדיו מות מנגו אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל- נם את המזבח הזה ואת הבמה נתן וישרכ את הבמה הדק לעperf ושרף אשרה ¹³ וויפן אישיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרכ על המזבח ויטמאו--כדבר יהוה אשר קרא איש האלים אשר קרא את הדברים האלה ¹⁴ ויאמר מה הציוון הללו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשה על המזבח בית ¹⁵ ויאמר הניחו לו אש אל יונע עצמותיו ומולטו אל ¹⁶ ויאמר העצמות הנביה אשר בא משמדון ¹⁷ וגם את כל בתיהם הבמות אשר עברו שמדון אשר עשו מלכי ישראאל להכעיס-הסיד אישיהו ויעש להם- כל המעשים אשר עשה בבית אל ¹⁸ ויזבח את כל הכרנו הבמות אשר שם על המזבחות וישרכ את עצמות אדם עליהם וישב ירושלים ¹⁹ ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם--ככתוב על ספר הברית הזזה ²⁰ כי לא נעשה כפסח זה מיימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראאל-ומלכי יהודה ²¹ כי אם בשמנה עשרה שנה למלך אישיהו נעשה הפסח הזה ליהוה--ירושלים ²² וגם את האבות ואת הידענים ואת התрапים ואת הגלילים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלים--בעיר אישיהו למצע חלקייו הכהן בית יהוה ²³ וכמו הפסדר אשר מצא חלקייו הכהן בית יהוה בכל לבבו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו--כל הטעמים אשר הטעמו קם כמו ²⁴ אך לא שב יהוה מהדורן אף הנדורן אשר חרהapiro ביהודה--על כל הטעמים אשר הטעמו מנשה ²⁵ ויאמר יהוה נם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסתה את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהה שמי שם ²⁶ ויתר דברי אישיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים-למלך מצרים-מלך יהודה ²⁷ בימי עלה פרעעה נכה מלך מצרים על מלך אשר עלה נהר פרת וילך יהויקין למלך יהודה ²⁸ על נהר פרת וילך יהויקין למלך יהודה ויראתו ומגנו כראתו אטו ²⁹ וירכבהו עבדיו מות מנגו

טבחים ²² ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר החמון-הגלה נבזיראנן رب טבחים ²³ ומודלת הארץ השair רב טבחים לכרכאים וליגבים ²⁴ ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה-שברו כshedim וישאו את נחשתם בבל ²⁵ ואת הסרת ואת היעם ואת המזמות ואת הקבוצה ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם-לקחו ²⁶ ואת מהותם רב טבחים ²⁷ העמודים שניהם הם האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה-לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה ²⁸ שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליון נחשת וקומה הכתרת שלש אמה (אמות) ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאליה לעמוד השני על השבכה ²⁹ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניאו כהן מונה ואת שלשת שמרי הסף ³⁰ וממן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראויפני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המתבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר ³¹ ויקח אתם נבזיראנן רב טבחים וילך אותם על מלך בבל רבלטה ³² ויקח אותם מלך בבל וימיותם ברבלטה בארץ חמת וייגל יהודת מעלה ארמותו ³³ והעם הנשאർ בארץ יהודת אשר השair נבכדנאצ'ר מלך בבל-ויפקד עליהם את גדריהו בן אחיקם בן שפן ³⁴ וישמעו כל שריו החילים ומה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדריהו ויבאו אל גדריהו המצחפה וישמעאל בן נתניה וויתנן בן קרחה ושריה בן תנחתת הנטפות ואיזניהו בן המעתהי-המה ואנשיהם ³⁵ ווישבע להם גדריהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכהדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל-ויטיב לכם ³⁶ ויהי בחדר השבי עלי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אותו ויכו את גדריהו וימת ואת היהודים ואת הכהדים אשר היו אתו במצפה ³⁷ ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כshedim ³⁸ ויהי בשלשים ושבע שנה וסריסיו ויקח אותו מלך בבל בשנת שמנה למלךו ³⁹ ויוצא שם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה (עשרה) אלף נולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ ⁴⁰ ויגל את יהויכין בבל והמלך ואם המלך ואת נשוי המלך ואת סריסיו ואת אויל (איל) הארץ חוליך נולה מירושלים בבל ⁴¹ ואת כל אנשי החיל שבעת אלפיים והחרש והמסגר אלף-המלך נבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל הרע בעני יהוה מכל אשר עשה יהויכין ⁴² כי על אף יהוה הייתה הייתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקוו במלך בבל

25 ויהי בשנת החשיעית למלךו בחදש העשrido בעשור לחדש בא נבכדנאצ'ר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחוץ עלייה ויבנו עלייה דיק סביב ותבא העיר במצרים עד עשתי עשרה שנה למלך צדקוו ³ בתשעה לחודש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ ⁴ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרכ שער בין החומות אשר על גן המלך וכshedim על העיר סביב וילך דרך הערבה ווירדפו חיל כshedim אחר המלך וישנו אותו בערבות יrhoו וכל חילו-נצחו מעליו ⁶ וויתפשו את המלך ויעלו אליו מלך בבל רבלטה וידברו אותו משפט ⁷ ואת בני צדקוו שחטו לעניינו ואת עני צדקוו עור ויאסרדו בנחחותם ויבאהו בבל ⁸ ובחדש החמישי בשבעה לחדר-היא שנה תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצ'ר מלך בבל בא נבזיראנן רב טבחים עבר מלך בבל-ירושלם ⁹ וושרכף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בת ירושלם ואת כל בית נдол שרכף באש ¹⁰ ואת חומת ירושלם סביב-נתכו כל חיל כshedim אשר רב

לגולות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשורים
ושבעה לחודש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת
מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה--מבית כלא²⁸
VIDBER ATTO TBOTH VITAN AT CSAO MEUL CSAA HMLCIM
אשר אותו בבל²⁹ ושנא את בנדי כלאו ואכל להם
תמיד לפניו כל ימי חייו³⁰ ואראחו ארחת תמיד נתנה
לו מאת המלך--דבר יום ביומו כל ימי חייו

אנחן מוצרי ואנקמה מאוביי ²⁵ ואשיבה ידי עליך
ואצורך כבר סייך ואסירה כל בדיליך ²⁶ ואשיבה
שפטייך כבראשנה ויעץך כבתחללה אחרי כן יקרה
לך עיר ה策ך-קריה נאמנה ²⁷ ציון במשפט תפדרה
ושביה בצדקה ²⁸ ושבך פשעים וחטאיהם יחוּ ועובי
ויהו יכלו ²⁹ כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו-
מחננות אשר בחרתם ³⁰ כי תהיו אלה נבלת עליה
וכננה אשר מים אין לה ³¹ והיה החسن לנערת ופעלו
לייצוֹן ובعرو שניות יהדו ואין מכבה

2 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה
וירושלים ² והיה באחרית הימים נכוּ יהיה הר בית
יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות נהרו אליו כל
הנים ³ והלכו עמיים רבים ואמרו לנו ועלה אל
הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדריכיו ונלכה
בארכתו כי מצינו תאורה ודבר יהוה מירושלים ⁴
ושפט בין הנויים והוכיח לעמים רבים וכתחתו חרבותם
לאתים וחניתותיהם למומרות-לא ישא גוי אל גוי
חרב ולא ילמדו עוד מלחמה ⁵ בית יעקב-לכו ונלכה
באור יהוה ⁶ כי נטשה עמק בית יעקב-כי מלאו
מרקם ועננים כפלשתים ובילדיו נקרים ישפיקו ⁷
ותמלא הארץ בסוף וזהב ואין קצה לאוצרתו ותملא
ארציו סוסים ואין קצה למרכבותיו ⁸ ותמלא הארץ
אלילים למשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו ⁹
וישח אדם ווישפל איש ואל תשא להם ¹⁰ בוא בצד
והטמן בעבר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו ¹¹ עני
נכחות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבודו
ביום ההוא ¹² כי יום ליהוה צבאות על כל הארץ-ורם
ועל כל נשא ושפלו ¹³ ועל כל ארץ הלבנון הרמים
והנשים ועל כל אלוני הבשן ¹⁴ ועל כל ההרים
הרמים ועל כל הנבעות הנשאות ¹⁵ ועל כל מגדלים גבה
ועל כל חומה בצדקה ¹⁶ ועל כל אניות תרשיש ועל
כל שכיות החמדרה ¹⁷ ושח נבות האדים ושפלו רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא ¹⁸ והאלילים
כליל ייחלף ¹⁹ ובאו במערות צרים ובמחלות עפר-
מןפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעזר הארץ
²⁰ ביום ההוא ישליך האדים את אלילי כספו ואת

1 ¹ חיוין ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה
וירושלם-בימי עזיהו יותם אחיו יחזקיהו מלכי יהודה
² שמעו שמיים והאוני ארץ כי יהוה דבר בנימ גדלתי
ודרומתי והם פשעו כי יידע שור קנהו וחמור אבוס
בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן ⁴ היו נוי חטא
עם כבד עון-זרע מרעם בניים משחיתים עזבו את
יהוה נאצנו את קדרוש ישראל-נזרו אחר ⁵ על מה
תכו עוד חסיפו סרה כל ראש להללי וכל לבב דווי ⁶
מקף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה
טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן ⁷ ארצכם
שממה עריכם שרפות אש ארדתכם לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה כמחפה זרים ⁸ ונורתה בת ציון
כסכה בכרכם מכלונה במקשה בעיר נצורה ⁹ לולו
יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט-כסdem הינו
לעمرה דמיינו ¹⁰ שמעו דבר יהוה קציני סרג האוני
תורת אלהינו עם עمراה על מה ל' רב זבחים יאמר
יהוה שבת עלות אילים וחלב מריאים ודם פרדים
ובכשים ועתודים לא הפתצי ¹¹ כי TABAO לראות פנוי-
מי בקש זאת מידכם רמס חצרי ¹² לא הוסיף הביא
מנחת שוא-קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא
מרקא לא אוכל און ועטרה ¹³ חדשים ומועדים
שנאה נפשי הוו עלי לטרח נלאיתו נשא ¹⁴ ובפרשכם
כפיכם אעלים עני מכם-نم כי תרבו תפלה אני
ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג
ילבינו אם יאדימו כחולע כצמר יהו ¹⁵ אם האבו
ושמעתם-טוּב הארץ האכלו ²⁰ ואם המאנו ומריתם-
חרב התאכלו כי פיה יהוה דבר ²¹ איך היה זה זונה
קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה-ועתה
מרצחים ²² כספר היה לסייעם סבאך מהול במים ²³
שריך סורדים וחבריו גנבים-כללו אהב שוד ורדרף
שלמוני יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם
²⁴ لكن נאם האדון יהוה צבאות-אביך ישראל הוא

הוּא

אלילִי זְהֻבוֹ—אֲשֶׁר עָשָׂו לֹזַה שְׁתַחַות לְחַפֵּר פְּרוֹת
וְלְעַטְלִים ²¹ לְבָאוֹ בַּנְקָרוֹת הַצְּדִים וּבַסְעַפִּי הַסְּלִעים—
מִפְנֵי פָּחֵד יְהֹוָה וּמִהְדָּר נָנוּ בְּקוּמוֹ לְעָרֵץ הָרָץ ²²
חַדְלוּ לְכָם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפָו כִּי בְּנָה נִחְשָׁב
4 וְהַחִזְיקוּ שְׁבַע נְשִׁים בָּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא לְאָמֵר
לְחַמְנוּ נְאָלָה וְשַׁמְלָטוּ נְלִבָּשָׁם רִקְרָא שְׁמָךְ עַלְינוּ—
אָסֶף חַרְפָּתָנוּ ² בַּיּוֹם הַהוּא יְהֹוָה צַמְחָ יְהֹוָה לְצִבְיָה
וְלְכָבוֹד וְפָרֵי הָאָרֶץ לְנָאוֹן וְלַתְּפָאָרָת לְפָלִיטָה יִשְׂרָאֵל
וְהַיָּה הַנְּשָׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַגָּתָר בִּירוּשָׁלָם—²³ קָדוֹשׁ אָמֵר
לֹו כָּל הַכְּתוּב לְחַיִּים בִּירוּשָׁלָם ⁴ אִם רָחֵץ אָדָני אֵת
צָאת בְּנוֹת צִיּוֹן וְאֵת דָמֵי יִרְוּשָׁלָם יְדִיחָ מִקְרָבָה—²⁴ בְּרוֹחָ
מִשְׁפְּט וּבְרוֹחָ בְּעָרָה ⁵ וּבְבָרָא יְהֹוָה עַל כָּל מִכּוֹן הָר צִיּוֹן
וְעַל מִקְרָאהָ עָנֵן יוֹם וְעַשֵּׁן וְעַנְהָא שְׁלַבְבָה לִילָה כִּי
עַל כָּל כְּבוֹד חַפָּה ⁶ וְסִכְתָּה תְּהִוָה לְצֵל יוֹם מִחְרָב
וְלִמְחָסָה וְלִמְסֹתָרָ מִזְרָם וּמִמְטָר

5 אֲשִׁירָה נָא לִידְיָה שִׁירַת דָּרוּי לְכַרְמוֹ כְּרֵם הָיָה
לִידְיָה בְּקָרְנוֹ בֶן שְׁמָן ² וּוַיְעַזְקָהוּ וַיְסַקְלָהוּ וַיְטַעַתָוּ שָׁرָק
וַיָּבֹן מְגַדֵּל בְּתוּכוֹ וְגַם יַקְבֵּחַ צָבָבּוּ וְיַקְוּ לְעַשְׂוֹת עֲנָכִים
וַיַּעֲשֵׂשׁ בָּאִישִׁים ³ וְעַתָּה יַוְשֵׁב יִרְוּשָׁלָם וְאִישׁ יְהֹוָה—
שִׁפְטוּ נָא בְּנֵי וּבְנֵי כְּרָמִי ⁴ מִהָּ לְעַשְׂוֹת עֲדָר לְכְרָמִי
וְלֹא עֲשִׂיתָיו בָּוּ מִדְועַ קְוִיָּה לְעַשְׂוֹת עֲנָכִים וַיַּעֲשֵׂשׁ בָּאִישִׁים
וְעַתָּה אָוְדִיעָה נָא אַתְּכָם אֶת אֲשֶׁר אַנְיָ עָשָׂה לְכְרָמִי
הַסְּרִ מְשׁוֹכְתָה וְהַיָּה לְבָעֵר פְּרָץ נְדָרָו וְהַיָּה לְמַרְמָס
וְאַשְׁיָדָהוּ בְּתָה לֹא יוֹמֵד וְלֹא יַעֲדר וְעַלְהָ שְׁמִיד
וְשִׁיתָ וְעַל הַעֲבִים אַצְוָה מַהְמַטֵּר עַלְיוֹ מְטָר ⁷ כִּי כְרֵם
יְהֹוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהֹוָה נִטְעָה שְׁעוֹזְיוּ
וַיָּקוּ לְמִשְׁפְּט וְהַנָּהָ מַשְׁפָּחָה לְצִדְקָה וְהַנָּהָ צַעַקָּה ⁸ הָיוּ
מַנְعִי בֵּית בְּבִית—שְׁדָה בְּשָׁדָה יִקְרִיבּוּ עַד אַפָּס מִקּוֹם
וְהַשְׁבָתָם לְבָדְכָם בְּקָרְבָה הָרָץ ⁹ בָּאוּנִי יְהֹוָה צְבָאוֹת
עַשָּׂה אַיִּפה ¹⁰ הָיוּ מַשְׁכִּימִי בְּבָקָר שְׁכָר יַרְדְּפָוּ מַאֲחָרִי
בְּנַשְׁׁיָּוּן יַדְלִיקִים ¹¹ וְהַיָּה כְּנָור וְנְבָל תְּפָח וְחַלְלִי וְיַיְן—
מַשְׁתַּחַתָּם וְאֵת פָעֵל הַיָּה לְאַיְבָטוּ וְמַעֲשָׂה יִדְיוֹ לְאַרְאָו
לְכָן גַּלְהָ עַמִּי מַבְלִי דָעַת וְכָבְדוּ מִתִּ רָעַב וְהַמְוֹנוֹ
צָחָה צָמָא ¹⁴ לְכָן הַרְחִיבָה שָׁאָלָל נְפָשָׁה וְפָעָרָה פִּיה
לְבָלִי חַק וּרְדֵד הַדְרָה וְהַמּוֹנָה וְשָׁאָוָה עַלְוָה בָהּ (Sheol)
וַיִּשְׁחַ אָדָם וַיִּשְׁפֵּל אִישׁ וַיִּעַנְיַ נְבָהִים תְּשִׁפְלָנָה ¹⁵ h7585

16 ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ¹⁷ וודעו כבשים בדברם וחרבות מדים נדים יאכלו ¹⁸ هو משכי העון בחבלי השוא וכעבותה הענלה חטא ¹⁹ האמרם ימחר יחישה מעשהו--למען נראה ותקרב ותבוא עצת קדוש ישראל--ונדע ²⁰ הוא האמרם לרע טוב ולטוב רע שמיים חש לאור ואור להחש שמיים מר למתוק ומתק למך ²¹ הוא חכמים בעיניהם וננד פניהם נבנים ²² היו נברים לשנותין ואנשי חיל למסך שכר ²³ מצדיקי רשות עקב שחדר מצבתה

7 ויהי בימי אחו בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלים למלחמה עלייה ולא יכול להלחם עלייה ² וייד לבית דוד לאמר נזה ארם על אפרים וינוּ לבבו ולבבumo כנוּ עצי יעד מפני רוח ³ ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחו אתה ושאר ישוב בנק אל קצחה תעלת הברכה העלונה--אל מسلط שדה כובס ⁴ ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא וליבך אל ירך שני זגבות האודים העשנים האלה--בחורי אף רצין וארם ובן רמליהו ⁵ יען כי עץ עלייך ארם--רעה אפרים ובן רמליהו לאמר ⁶ נעלם ביהודה ונקיצה נבקעה אלינו ונמלך מלך בתוכה את בן טבאל ⁷ כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה ⁸ כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובعود ששים וחמש שנה יחת אפרים עם ⁹ וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו ¹⁰ יוסף יהוה דבר אל אחו לאמר ¹¹ שאל לך אורה מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגביה למעלה ¹² ויאמר אחו לא אשאל ולא אנסה את יהוה ¹³ ויאמר שמעו נא בית דוד המעת מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי ¹⁴ لكن יתן אדני הוא לכם--אות הנה העלמה הרה וילדה בן וקראת שמו עמנואל ¹⁵ חמאה ודברש יאכל--לדרתו מואס ברע ובחוור בטוב ¹⁶ כי בטרם דע הנער מואס ברע--ובחר בטוב תשׂוב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה ¹⁷ יביא יהוה عليك ועל עמד ועל בית אביך ימים אשר לא באו לימים סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור ¹⁸ והוא ביום ההוא ישרק

לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תبنيו וראו ואל תידעו ¹⁹ המשמן לב העם הזה ואוני הכבן ועינוי השע פן יראה בעינוי ובאוניו ישמע ולבבו יבין ושב-ורפא לו ²⁰ ואומר עד מתי אדרני ויאמר עד אשר אם שאו ערבים מאין יושב ובתיים מאין אדם והאדמה תשאה שטמה ²¹ ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ ²² ועוד בה עשרה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלין אשר בשלכת מצבתם בס-זרע קדרש מצבתה וצדקה צדיקים יסרו ממנה ²⁴ לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם ממך היה ופרהם כאבן עליה כי מסכו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו ²⁵ על כן חרחה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכחו וירנוו ההרים ותהי נבלתם כסופה בקרב חומות בכל זאת לא שב אף ו עוד ידו נתוויה ²⁶ ונשא נס לנוּ מרחוק ושרק לו מקצת הארץ והנה מהרה קל יבו ²⁷ אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אוזור חלציו ולא נתק שרוק גלilio ²⁸ אשר חציו שנונים וכל קשתתו דרכות פרוסות סוסיו צצר נחשו גולגוליו כסוףה ²⁹ שאנה לו כלביא ושאג (ישאג) ככפירים ויינם ויאזו טרפ וופלט ואין מציל ³⁰ וינהם עליו ביום ההוא כהמתים ים ונכט לאرض והנה חזך צר ואור חש בעריפיה

6 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדרני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את היכל ² שרפים עמידים מועל לו שיש כנפים שיש כנפים לאחד בשתיים יסכה פניו ובשתיים יסכה רגליו--ובשתיים יעופף ³ וקרא וה אל זה ואמר קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו ⁴ וינוּ אמות הספים מוקול הקורא והביה ימלא עשן ⁵ ואמר אי לי כי נרמתי כי איש טמא שפטים אני ובטוך עם טמא שפטים אני כי שוב כי את המלך יהוה צבאות--ראו עני ⁶ ויעף אליו אחד מן שרפים ובידו רצפה במלכים--לקח מעל המזבח ⁷ וינגע על פי--ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאך תכפר ⁸ ואשמע את قول אדרני אמר את מי אשלה ומילך לנו ואמր הני שלחני ⁹ ויאמר

17 וחכתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויותיו
 לו 18 חנה אגוי והילדים אשר נתן לי יהוה לאלהות
 ולמופתים בישראל--עם יהוה צבאות השם בחר
 ציון 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל
 הירענים המצפאים ומהנים הלוא עם אל אלהי
 ידרש بعد החיים אל המתים 20 לתורה ולתעודה
 אם לא יאמרו לדבר זהה אשר אין לו שחר 21 ועابر
 בה נקעה ורعب והוה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו
 ובאלתו--ופנה למעלה 22 ואל ארץ יביט והנה צרה
 וחשכה מעוף צוקה ואפלת מנדח

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון הקל
 ארצת זבלון וארצת נפתלי והאהרון הכביד--דרך
 חיים עבר הירדן גליל הגנים 2 העם ההלכים בחשך
 ראו אור נдол ישבי הארץ צלמות אור נהה עליהם 3
 הרביה הנויל לא (לו) הנגדת השמחה שמהו לפניו
 כשמחה בקצריך כאשר יגילו בחולקים שלל 4 כי את
 על סבלו ואחת מטה שכמו שבט הנחש בו--החתת כוים
 מדין 5 כי כל סאון סאן ברعش ושמלה מנוללה בדים
 והיתה לשפה מאכלת אש 6 כי ילד ילד לנו בן נתן
 לנו ותהיו המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא ויעז
 אל גבור אבי עד שר שלום 7 למ רבבה (למרבה)
 המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מלכתו
 להכין אתה ולסעדתך במשפט ובצדקה מעטה ועד
 עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת 8 דבר שלח
 אדני ביעקב ונפל בישראל 9 וידעו העם כל אפרים
 יוושב שמרון בנואה ובגנדל לבב לאמר 10 לבנים
 נפלו וגוזית נבנה שקמים נדעו וארזים נחליף 11 ויושגב
 יהוה את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסס 12 ארם
 מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה
 בכל זאת לא שב אפו עוד ידו נטויה 13 והעם לא שב
 עד המכחו ואת יהוה צבאות לא דרשו 14 ויכרת יהוה
 מישראל ראש וונב כפה ואגמון--יום אחד 15 זקן ונושא
 פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב 16 וייחיו
 מאשורי העם הזה מהטעים ומארדי מבלעים 17 על כן
 על בחריו לא ישמה אדרני ואת יתמיו ואת אלמנתו
 לא יرحم--כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל
 נוקשו ונכלכו 18 צור תעודה חתום תורה בלmedi

יהוה לובוכ אשר בקצתה יארוי מצרים ולדברה--אשר
 בארץ אשוד 19 ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי
 הסלעים ובכל הנעצחים ובכל הנהללים 20 ביום
 ההוא גילה אדרני בתער השכירה בעבר נهر מלך
 אשר את הראש ושרר הרגלים וגם את הזקן תהפה 21
 והיה ביום ההוא יהיה איש עגלת בקר ושתי צאן 22
 והוא מרוב עשות חלב--יאכל חמאה כי חמאה ורבש
 יאכל כל הנוטר בקרב הארץ 23 והיה ביום ההוא--
 יהוה כל מקום אשר יהיה שם אלף נפש באלו כספר
 לשמיר ולשיט היה 24 בחצים ובקשת יבוא שמה
 כי שmir ושות תהיה כל הארץ 25 ובכל החרים אשר
 בمعدר יעדرون--לא תבוא שמה יראת שmir ושיט
 והיה לשלוח שור ולמרמס שה

8 ויאמר יהוה אליו קח לך גליון נдол וכחב עליו
 בחרת אנוש למהר שלל חש בו 2 ואעידה לי עדים
 נאמנים--את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו 3
 ואקרב אל הנבואה והתר ותلد בן ויאמר יהוה אליו
 קרא שמו מהר שלל חש בו 4 כי בטרם ירע הנער
 קרא אבי וامي--ישא את חיל دمشق ואת שלל שמרון
 לפניו מלך אשור ו יוסף יהוה דבר אליו עוד לא אמר 6
 יען כי מסע העם הזה את מי השלח ההלכים לאט
 ומשוש את רצין ובן רמליהו 7 וכן הנה אדרני מעלה
 עליהם את מי הנהר העצומים והרבבים--את מלך
 אשר ואת כל כבדיו ועליה על כל אפיקיו והלך על
 כל נdroתיו 8 וחולף ביהודה שטף ו עבר עד צואר יניע
 והיה מטעות כנפיו מלא רחוב ארץך עמו אל 9 רעו
 עמים וחתו והאוינו כל מרכז הארץ וחתו
 התאזרו וחתו 10 עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום
 כי עמו אל 11 כי כה אמר יהוה אליו בחזקota היד
 ויסרני מלכתך בדרך העם הזה לאמר 12 לא תאמרון
 קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מורהו לא
 תיראו ולא תעריצו 13 את יהוה צבאות אותו תקדשו
 והוא מורהכם והוא מערצכם 14 והוא למקדש ולאבן
 נגה ולצורך מכשול לשוני בתו ישראל לפח ולmockש-
 לישוב ירושלם 15 וכשלו גם רביהם ונפל ונשברו
 ונוקשו ונכלכו 16 צור תעודה חתום תורה בלmedi

נטויה

מן نفس ועד בשרג' יכללה והייתה כמסס נסס ¹⁹ ושאר עץ
יערו מספר יהיו ונער יכתרם ²⁰ והייתה ביום החואלא
ויסוף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על
מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל--באמות ²¹ שאר
ישוב שאר יעקב--אל אל גבור ²² כי אם יהיה עמק
ישראל בחול הים--שאר ישוב בו כלין חרוץ שטף
צדקה ²³ כי כליה ונחרצתה--אדני יהוה צבאות עשה
בקרב כל הארץ ²⁴ لكن כה אמר אדני יהוה צבאות
אל תירא עמי ישב ציון מאשר שבת יככה ומטהו
ישא עלייך בדרך מצרים ²⁵ כי עוד מעט מזעך וכלה
זעם ואפי על תבליהם ²⁶ וועודך עלייך יהוה צבאות
שות מכם מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו
בדרכ מצרים ²⁷ והייה ביום ההוא יסור סבלו מעלה
שכמך ועליו מעלה צוארך וחבל על מפני שמן ²⁸ בא
על עית עבר במגנון למכמש ופקוד כליו ²⁹ עברו
מעברה נבע מעלה לנו חרדת הרמה--גבעת שאול נשאה
צחלי קולך בת גלים הקשיבי לישה עניה ענותה ³⁰
נדחה מדורנה ישבי הגבים העיזו ³² עוד הימים בבב
לעמד ינפף ידו הר בית (בת) ציון נבעת ירושלים ³³
הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערכתו ורמי
הקומה גדרוים והגבויים ישפלו ³⁴ ונקף סבכי העיר
ברזיל והלבנון באדר יפול

11 *ויצא חתר מגוז ישי ונצר משרשו יפרה* ² ונחתה
עליו רוח יהוה--روح חכמה ובינה רוח עצה ונבראה
רוח דעת ויראת יהוה ³ והרייחו ביראת יהוה ולא
למראה עינוי ישפטו ולא למשמע אוניו יוכיח ⁴ ושפטע
בצדך דלים והוכיח במשור לעוני ארץ והכח ארץ
שבט פיו וברוח שפתיו ימיה רשות ⁵ והיוה צדק
אזרע מתנוVA והאמונה אוצר חלציו ⁶ וגדר עם כבש
ונמר עם נדי ירכץ וגע לכפיר ומריא יהדו ונער קטן
נונג בם ⁷ ופרה ורב תרעינה יהדו ירכזו לדיהן
ואריה בכבר יاقل תבן ⁸ וושעש יונק על חרב פתן
ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה ⁹ ולא ירעו ולא
ישחיתו בכל הרכדshi כי מלאה הארץ דעה את יהוה
כמים לים מכסים ¹⁰ והייתה ביום ההוא שרש ישי אשר
עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנהתו כבוד
למלך האליל ופסיליהם מירושלים ומשמרון ¹¹
הלא כאשר עשית לשמרון--ולאליליה כן עשה
לירושלים ולעכבה ¹² והייה כי יבצע אדרני את כל
מעשחו בהר ציון ובירושלם--פקוד על פריגDEL לבב
מלך אשור ועל תפארת רום עינוי ¹³ כי אמר בכח
ידי עשית ובחכמתך כי נבנותי ואסיר נבות עמים
ועתידתיהם (ועתודתיהם) שותחי ואוריד כאביר
יושבים ¹⁴ ותמצא כן ידי לחיל העמים וכאסף ביצים
שובות כל הארץ אנו אספהHi ולא היה נדר כנף ופצה
פה ומצפצח ¹⁵ הiotפאהן הנרזן על החצב בו אם
יתנדל המשור על מניפו כהניף שבט ואת מרימיyo
כהרים מטה לא עז ¹⁶ לבן ישלח האדון יהוה צבאות
במשמנו--רzon ותחת כבדו יקד יקד כי קוד אש ¹⁷
והיה אור ישראל לאש וקדשו להבה ובעה ואכללה
שיותו ושמירנו--ביום אחד ¹⁸ וכבוד יערו וכרמלו

בזהה ביום ההוא יוסיף אדרני שנית ידו לכנסות את
שאר עמו--אשר ישאר מאשור וממצרים ומפרתוס
ומכוש ומשיעם ומשןער וממחמת ומאיי הים ¹² ונשא נס
לגויים ואסף נדחי ישראל לנפצות יהודיה יקbez מארבע
כונפות הארץ ¹³ וסדרה קנאת אפרים וצරבי יהודה
יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויודה לא יציר את
אפרים ¹⁴ ועופו בכתף פלשטים ימה יחו יבו אט בני
קדם אדרום ומואב משלו ידים ובני עמן משמעיהם ¹⁵
והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר
בעים רוחו והכחו לשבעה נחלים והדרך בעלים ¹⁶
והיתה מסלה--לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר
ויהה לישראל לשלוחם עלתו מארץ מצרים

12 אמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת כי ישב
אפק ותגחמני ² הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי
עוז וומרת יהוה והוא לי לישועה ³ ושבתם מים
בשושן ממנייני היישועה ⁴ ואמרתם ביום ההוא היהודי
לייהוה קראו בשם הודיינו בעם עלייתו חוכירו כי
נסב שמו ⁵ זמריו יהוה כי נאות עשה מידעת (מודעת)
זאת בכל הארץ ⁶ צהלי ורני ושבת ציון כי גدول
בקרכך קדוש ישראל

13 משא בבל--אשר חזזה ישעיהו בן אמוני ² על
הר נשפה שאו נס הרינו קויל להם הניפו ייד ויבאו
פתחי נדיים ³ אני צויתי למקרשי נס קראתי נבורי
לאפי עלייזי נאותי ⁴ קול המון בהרים דמותם עם רב
קול שאוں מלכחות נוים נאפסים--יהוה צבאות מפקד
צאא מלחה ⁵ באים מארץ מרחק מקצה השמים
יהוה וכל זעמו לחבל כל הארץ ⁶ הילילו כי קרוב
יום יהוה כshed משדי יבוא ⁷ על כן כל ידים תרפאינה
וכל לבב אגוש ימס ⁸ וננהלו--צידרים ותבלים יאהזון
coilדה יחולון איש אל רעהו יתמהזו פני להבים
פניהם ⁹ הנה יום יהוה בא אכזרי ועbara וחرون אפ--
לשום הארץ לשמה וחתאה ישמיד ממנה ¹⁰ כי כוכבי
השמים וכוכיליהם לא יהלו אורם השך המשש בזאתו
וירח לא יניה אורו ¹¹ ופקדתי על תבל רעה ועל
רשעים עונם והשบทו גאון ודים וגאות ערי צים אשפיל
¹² אוקיר אונש מפו ואדם מכתם אופיר ¹³ על כן שמים

ובאר אילים יילתה ⁹ כי מי דימון מלאו דם כי אישת
על דימון נספות- לפליית מואב אריה ולשארית
אדמה

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מרברה אל הרים בת
ציוון ² והיה כעוף נודר קין משלח- תהינה בנות מואב
מעברת לארכנון ³ הביאו (הביאו) עצה עשו פלילה
שיתו כליל צלק בתוך חרים סתרי נדחים- נדר אל
תגלי ⁴ יגورو בך נדחו מואב הו סתר למו מפני שוד
כי אפס המץ כליה שד תמו רמס מן הארץ ⁵ והוכן
בחסד כסא וישב עליו באמת באחד דוד שפט ודרש
משפט ומחר צדק ⁶ שמענו גאון מואב נא מאיד גאותו
גאונ ועברתו לא כן בריו ⁷ لكن ייליל מואב למואב-
כליה ייליל לאישי קיר הרשת תחנו אך נכאים ⁸
כי שדרמות החשוב אמלל גפן שבמה בעלי נוים הלמו
שרוקיה- עד יעוז גנוו תעוז מדבר שלחותה נשטו
עברויים ⁹ על כן אבקה בכבי יעוז גפן שבמה אריך
דמעתי החשוב ואלעללה כי על קיצך ועל קיציך
הירד נפל ¹⁰ ונאסף שמחה גוניל מן הכרמל ובכרמים
לא ירנן לא ירעין בקבים לא ידרך הדרך- הייד
השבתי ¹¹ על כן מעי לモאב ככור יהמו וקרבי לקיר
חרש ¹² והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא
אל מקדשו להתפלל ולא יוכל ¹³ זה הדבר אשר דבר
יהוה אל מואב- מאז ¹⁴ ועתה דבר יהוה לאמר בשלש
שנים כשני שיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב
ושאר מעט מוער לוא כביר

17 משא دمشق הנה دمشق מוסר מעיר והיתה
מעי מפללה ² עזובות ערי ערעד לעדרים תהינה
ורכזו אין מהריד ³ ונשבה מבוצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהו נאם יהוה
צבאות ⁴ והיה ביום ההוא ידל כל יעקב ונשמן
בשערו ירצה ⁵ והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים
יקצור והיה כמלך שבלים בעמק רפאים ⁶ ונשאר
בו עוללהenkף זית שנים שלשה גרגירים בראש
אמיר ארבעה חמשה בסעפה פריה- נאם יהוה אלהי
ישראל ⁷ ביום ההוא ישעה האדם על עשה ועינוי
אל קדוש ישראל תראייה ⁸ ולא ישעה אל המזוחות

יתבוננו הוה איש מרגני הארץ מרעייש מלבות ¹⁷
שם חבל כמדבר ועריו הרים אסידיו לא פתח ביתה
18 כל מלכי נוים כלם- שכבו בכבוד איש ביבו
ואתה השלכת מקברך ננצח נתעב- לבש הרנים
מטענינו הרב יורדי אל אبني בור כפגר מוכס ²⁰ לא
תחד אתם בקבורה כי ארץך שה עמק הרגת לא
יקרא לעולם ורע מרים ונחכינו לבני מטבח בעז
אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים
²² וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל
שם ושאר נון וכנד- נאם יהוה ²³ ושמתייה למורש
קפד ואגמי מים וטאטאתה במטאטה השמד נאם יהוה
צבאות ²⁴ נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר
דמויות בן היהת וכאשר יעצמי היא תקום ²⁵ לשבר
אשר בארץ ועל הרי אבונו וסר מעלייהם על
וסבלו מעל שכמו יסוד ²⁶ זאת העצה העוזה על כל
הארץ וזאת הירד הנטויה על כל הגוים ²⁷ כי יהוה
צבאות יעץ ומוי יפר וירדו הנטויה ומוי ישיבנה ²⁸ בשנת
מות המלך אחיו היה המשא הוה ²⁹ אל תשmino פלשת
כלך כי נשבר שבת מכך כי משרש נחש יצא צפע
ופריו שרכ מועוף ³⁰ ורדו בכוורי דלים ואבונים
לבטה ירכזו והמתה ברגע שרשך ושאריתך יהרג ³¹
היליל שער זקע עיר נמנוג פלשת כלך כי מצפון עשן
בא ואין בודד במועדיו ³² ומה ענה מלאכי נוי כי
יהוה יסד ציון ובה יהסו עני עמו

15 משא מואב כי בלילה שדר עד מואב נדמה-
כי בלילה שדר קיר מואב נדמה ² עלה הבית ודרבן
הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל- בכל
ראשיו קרחה כל זקן גרוועה ³ בחוצתו חנרו שך על
גנותיה וכברחתה כליה ייליל ירד בכבי ⁴ ותחזק
חשובן ואלעללה עד יהיז נשמע קולם על כן חלצוי
מואב ירייעו- נפשו ירעה לו ⁵ ללביו לモואב יזק בריחת
עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלווחה בכבי עלה
בו- כי דרך חורנים זעתק שבר יעמדו ⁶ כי מינמרים
משמעות יהו כי יבש חציר כליה דשא יرك לא היה ⁷
על כן יתרה עשה ופקדרתם- על נחל הערבים ישואם
⁸ כי הקופה הזועקה את גבול מואב עד אנלים יילתה

מוצר קנה וסוף קמלו ⁷ ערות על יאור על פי יאור וככל מזוע יאור ייבש נdry ואינו ⁸ ואנו הדינים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשி מכמתה על פניהם אמללו ⁹ ובשו עבדי פשותם שriskות ואגנים חורי ¹⁰ והיו שתותה מדכאים כל עשי שכר אנמי נשפ ¹¹ אך אולים שרי צען חכמי יעצץ פרעה עצה נבעה איך אמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם ¹² אם אףוא חכמייך וונידנו נא לך וידעו מה יען יהוה צבאות על מצרים ¹³ נואלו שרי צען נשאו שרי נס מרתק מצרים פנת שבתיה ¹⁴ יהוה מסך בקרבה רוח עוזים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהעתות שכור בקיאו ¹⁵ ולא היה למצרים מעשה אשר יעשה ראש זונב כפה ואגמון ¹⁶ ביום ההוא יהוה מצרים נשים וחדר ופחד מפני תגופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו ¹⁷ והויה ארמות יהודה למצרים לחנא כל אשר יוכיר אתה אליו יפה-מןפני עצה יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו ¹⁸ ביום ההוא יהו חמיש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבות ליהוה צבאות עיר החרס יאמר לאחת ¹⁹ ביום ההוא יהוה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה ²⁰ והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקן אליו יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילים ²¹ ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ²² ושלמו ²³ וננק יהוה את מצרים נסך ורפא ושבו עד יהוה ונערת להם ורפאם ²⁴ ביום ההוא תהיה מסלה מצרים אשורה ובא אשור למצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור ²⁴ ביום ההוא יהוה ישראל שלישיה למצרים ולאשר ברכה בקרב הארץ ²⁵ אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל

20 בשנה בא תרתן אשדורה בשלה אתו סרגון מלך אשורי וילחם באשור וילכדה ² בעתה היה אדריך יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לך ופתחת השק מעל מתנייך ונעלך תחולץ מעל גנילך וישע כו הך ערום ויחף ³ ויאמר יהוה כאשר הך עבדי ישעיהו ערום

מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתו לא יראה והאשרים והחננים ⁹ ביום ההוא יהו ערי מעוז כעוזבת החרש והאמיר אשר עוזב מפני בני ישראל והיתה שמה ¹⁰ כי שכחת אלה ישבך וצורך מעוז לא זכרת על כן תטעי נתעי נעמנים וזמרת זר תזרענו ¹¹ ביום נתעך תשנני ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש ¹² הו המון עמיים רבים כהמות ימים יהמינו וshanon לאמים כshanon מים בכירום ישאן ¹³ לאמים כshanon מים רבים ישאן ונער בו ונס מרתק ורדף כמו הרם לפניו רוח וככלNEL לפניו סופה ¹⁴ לעת ערוב והנה בלחה בטרם בקר איןנו זה חלק שסינו ונורל לבזינו

18 ¹ הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנחרי כוש ² השלח בים צירים ובכלי נמא על פני מים לכט מלאים קלים אל נוי ממשך ומורת אל עם נורא מן הוא והלאה- נוי קו קו וمبוסה אשר בזוא נהרים ארציו ³ כל ישבי חבל ושכני ארץ כנשא נס הרים חרוא וכתקע שופר תשמעו ⁴ כי אמר יהוה אליו אשקotta (אשקotta) ובאייטה במכווני כחם צח עלי אור כעב טל בחם קציר ⁵ כי לפניו קציר כתם פרח ובסדר גמל יהיה נזה וכרת הזוללים במוזמות ואת הנטיות הסיר התו ⁶ יעוזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף ⁷ בעתה היהיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורת ומעם נורא מן הוא והלאה נוי קו קו ומבוסה אשר בזוא נהרים ארציו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים וננו אליו לי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו ² וסכסhti מצרים למצרים ונלחמו איש באחו ואיש ברעהו עיר בעיר מלוכה ³ ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבל ודרשו אל האלילים ואל האטדים ואל האבות ואל הידעים ⁴ וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומך עז ימשל בס נאם האדון יהוה צבאות ⁵ ונשתו מים מהים ונחרב ויבש ⁶ והאניחו נהרות דללו וחרבו יארו

לאנני יהוה צבאות--בני חיון מקרך קר ושווע אל החר 6 וועלם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקור ערדה מנן 7 ויהי מבחר עמקיך מלוא רכב והפרשים שת שתו השערה 8 ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית העיר 9 ואთ בקייע עיר דוד ראייתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה 10 ואת בתיהם ירושלם ספרותם ותחצז הבטים לבצר החומה ומוקה עשitem בין החמתים למי הברכה הישנה ויקרא אדרני יהוה צבאות--ביום ההוא לבכי ולמספד ולארחנה ולחרגך ש 13 והנה שנון ושםחה הרוג בקר ושחת צאן אכל בשור ושתות יין אכול ושותו כי מהר נמות 14 וננלה באוני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתונן אמר אדרני יהוה צבאות 15 כה אמר אדרני יהוה צבאות לך בא אל הסכון הזה על שבנה אשר על הבית 16 מה לך פה ומוי לך פה כי חצתת לך פה כבר חצבי מרום קבריו חקקי בסלע משכן לו 17 והנה יהוה מטטלך טلطלה גבר ועטף עטה 18 צנוף יצנוף צנפה כדורי אל ארץ רחבת ידים שמה תמות ושםה מרכבות כבודך--קלין בית אדרני 19 והדרתיך מצביך וממעמדך יהרסך 20 והיה ביום ההוא וקראתו לעבדי לאליךם בן חלקייחו 21 והלבשתיו כנתך ואבנטך אחוקנו וממשלך אתן בידך והיה לאב לישוב ירושלים ולבית יהודה 22 ונתחי מפתח בית דוד על שכמו ופתח אין סגר ונסגר ואין פתח 23 ותקעתו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו 24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצעאים והצעות כל כל הקטן--מכלי האננות ועד כל כל הנבלים 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות המשוח היזדר התקועה במקום נאמן וננדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה--כי יהוה דבר

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדר מבית מבוא מארץ כתים גנלה למו 2 דמו ישבי איש סחר צידון עבר ים מלאוך 3 ובכמים רביבים זרע שהר קציר יאור תבואתך ותהי סחר ניים 4 בושי צידון--כי אמר ים מעוז הום לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא נדלתי

ויהפ--שלש שנים אותן ומופת על מצרים ועל כוש 4 כן יתג מלך אשר את שבי מצרים ואת נלות כוש נערם וזקנים--ערומים ויהפ והשופי שת ערות מצרים 6 וחתו ובשו--מכוש מבטם וממן מצרים הפארתם 6 ואמר ישב האי זהה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשר ואיך נמלט אנחנו

21 משא מדברים כסופות בנגב לחוף מדבר בא מארץ נוראה 2 חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עילם צורי מידי כל אנחתה השבטי 3 על כן מלוא מהני חלהלה--צירים אחזוני צירוי يولדה נעוותי משמע נבהליך מראות 4 תעה לבבי פלצות בעתני אית נשף חשי שם לי להרדה 5 ערך השלחן צפה הצפתה אכול שתה קומו השרים משחו מגן 6 כי כי אמר אליו אדרני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד 7 וראה רכב צמד פרשים--רכב חמוץ רכב נמל והקשיב קשב רב קשב 8 ויקרא אריה--על מצפה אדרני אני עמד תמיד יומם ועל משמרתי אני נצוב כל הגלילות 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בכל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ 10 מודשתי ובן גראני אשר שמעתינו מأت יהוה צבאות אלהי ישראל--הגדתי לכם 11 משא דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה שבר מה מליל 12 אמר שמר אתה בקר ונםليل אם תבעיון בעיו שבו אותו 13 משא בערב בעיר בערב תלינו ארחות דרכנים 14 לךראת צמא התיו מים ישבו ארץ תימא בלחמו קדרמו נדר 15 כי מפני חרבות נדרו מפני הרב נטשה ומפני קשת דרכך ומפני כבר מלחה 16 כי כי אמר אדרני אליו بعد שנה שני שכיר וכלה כל כבוד קדר 17 ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר

22 משא ניא חיוון מה לך אפוא כי עלייה כלך לגנות 2 תשאות מלאה עיר הומיה--קריה עלייה חללייך לא חללי הרבה ולא מתי מלחה 3 כל קציניך נדרדו יחד מקשת אסרו כל נמציך אסרו יחו דרnoch ברחו 4 על כן אמרתי שעו מני אמר רב כי אל האיצ' לנחמני על שד בת עמי 5 כי يوم מהומה ומבוסה ומבוכה

בchorim--רוממותי בתולות 5 כאשר שמע למצרים
יזילו כשמע צד 6 עברו תרישיה הילילו ישבו אי 7
זהות לכם עליה מיימי קדם קדמתה יבלוה נגילה
מרחוק לנור 8 מי יעצ' זאת על צר המעתירה אשר
סחריה שרims כנעניה נכברי ארץ 9 יהוה צבאות
יעצה--לחיל גאון כל צבי להקל כל נכברי ארץ 10
עברי ארץ כיар בתתרישין אין מזח עוד נו יידונטה
על הים הרני ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד
מעוניה 11 ויאמר לא תוספי עוד לעלו המשקה
בתולת בת צידון כתים (כתים) קומי עברי--נום שם
לא ינוח לך 13 הן ארץ כדים זה העם לא היה--
אשר יסדה לציים הקימו בחינוי (בחינוי) עוררו
ארמנותיה--שמה למפללה 14 הילילו אניות תרישיה כי
שדר מעוכן 15 והיה ביום ההוא ונשחת צר שבעים
שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהוה לצר
כשירות הזונה 16 קחי כנור סבי עיר זונה נשכח
הייטיבי נגן הרבי Shir למן תוכרי 17 וזה היה מקץ
שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתנה וונתה
את כל ממלכות הארץ על פני האדמה 18 והיה סחרה
ואתנה קדר ליהוה--לא יצטר ולא יחנן כי לישבים
לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק

25 יהוה אלה אתה--ארומטיך אודה שמק כי עשית
פלא עצות מרתק אמונה אמן 2 כי שמתה מעיר לנו
קריה בצורה למפללה ארמון זרים מעיר לעולם לא
יבנה 3 על כן יכבד עם עז קריית נוים ערים
יראוך 4 כי הייתה מעה לדל מעוז לאביוון בצר לו
מחסה מוזם צל מחרב כי רוח ערים כדורם קיר 5
כחרב בציון שאון זרים תכנייח חרב בצל עז ימוי
עריצים יענה 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר
זהו משתה שמנים משתה שמרדים שמנים ממחים
שמירדים מזקקים 7 ובבעל בהר הזה פניו הלוות הלוות
על כל העמים והמסכה הנוטחה על כל הנויים 8 בלע
המוות לנצח ומחה ארני יהוה דמעה מעל כל פנים
וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ--כי יהוה דבר 9
ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ווישענו זה
יהוה קיינו לו נגילה ונשמה בישועתו 10 כי תנינה יד
יהוה בהר הזה--ונדוש מואב התהוו כהדורש מתבן
במי (במי) מדמנה בו פרש ידיו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל נאותו עם ארבות ידי 11
ומבצד משגב חומתייך השח השפיל הניע לארץ--עד
יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם וננד זקנו כבוד

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה והפי
ישביה 2 והיה עם כהן כעבד כדני כשבחה
כברתה כקונה כמושר כמלוחה כלוחה נשחה כאשר
נשא בו 3 הבקוק הארץ והבזוב תבו כי יהוה דבר
את הדבר הזה 4 אבל נבללה הארץ אמללה נבללה
תבל אמללו מרים עם הארץ 5 וזה חנפה תחת
ישביה כי עברו תורה החלפו חוק הפרו ברית עולם 6
על כן אלה אכללה ארץ ויאשמו ישבי בה על כן חרו
ישבי ארץ ונשאר אנש מזער 7 אבל תירוש אמללה
גפן אנחנו כל שמייה לב 8 שבת משוש חפים חדל שאון
עליזום שבת משוש כנור 9 בשיר לא ישטו אין ימר
שבר לשתיו 10 נשברה קריית תהו סגר כל בית מבוא
נו צוחה על היין בחוזיות ערבה כל שמחה גליה משוש
הארץ 12 נשאר בעיר שמה ושאה יכת שער 13 כי כה
עפר
יהוה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללת

26

תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים ⁹ וכן בזאת
יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסדר והטאזו בשומו כל
אבני מזבח אבני גדר מנפותות לא מקמו אשרים וחמנים
¹⁰ כי עיר בצורה ברד נוה משלחה ונעוז כדבר שם
ירעה עגל ושלם ירבען וכלה סעפה ¹¹ ביבש קצירה
תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינויו
הוא-על כן לא רוחמננו עשהו ויצרו לא יחננו ¹² וזה
ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים
ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל ¹³ וזה ביום
ההוא יתקע בשופר נдол ובאו האבדים בארץ אשור
ונגדים בארץ מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש
בירושלים

28 הוי עטרת נאות שכרי אפרים וצץ נבל צבי
הפארתו-אשר על ראש ניא שמנים הלומי יין ²
הנה חזק ואמצץ לאدني כורם ברד שער קטב כורם
מים כבירם שטפים הניח לארץ-ביד ³ ברגלים
הרמסנה עטרת נאות שכרי אפרים ⁴ והיתה יצאת
נכלי צבי הפארתו אשר על ראש ניא שמנים-כבכורה
טרם קיזע אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו
יבלענה ⁵ ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת
צבי ולצפירתה תפארה-לשאר עמו ⁶ ולודוח משפט-
ליושב על המשפט ולגבורה מшибיו מלכמתה שערכה ⁷
ונם אלה ביין שנובשבר תעוז כהן ונכיא שנובשבר
נכלו מון היין תעוז מן השכר שנובש בראה פקו פליליה
⁸ כי כל שלחותו מלא קיא צאה בל' מקום ⁹ ואת מי
יראה דעה ואת מי בין שמווע-גמוני מחלב עתיקי
משדים ¹⁰ כי צו לצו צו לצו קו לקו לקו-זעיר שם
זעיר שם ¹¹ כי בלעוני שפה ובולשן אחרית ידבר אל
העם הזה ¹² אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו
לעיף וזאת המרנעה ולא אבוא שמווע ¹³ וזה להם
דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו לקו זעיר שם
זעיר שם-למען ילכו וכשלו אחרו ונשברו ונוקשו
ונלכדו ¹⁴ וכן שמעו דבר יהוה אנשי לצוון-משל
העם הזה אשר בירושלים ¹⁵ כי אמרתם כרתו ברית
את מות ועם שאול עשינו זהה שיט (שות) שוטף כי
 עבר (יעבר) לא יבואנו כי שמו צוב מהנסנו ובשבר

בימים ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר
עו לנו ישועה ישיטת חומות וחל ² פתחו שערים ויבא
גוי צדיק שמר אמנים ³ יציר סמור תצר שלום שלום
כי ברק בטוח ⁴ בטהו ביהוה עדי עד כי ביהוה צור
עלומים ⁵ כי השח ישבי מרום קריה נשנבה ישפילה
ישפילה עד ארץ יגיעה עד עפר ⁶ תרמסנה רגל
רגלי עני פעני דלים ⁷ ארח לצדיק מישרים ישר
מעnal צדיק תפלס ⁸ אף ארח משפטיך יהוה קיינוך-
לשםך ולזוכרך תאות נפש ⁹ נפשי אויתך בלילה אף
רווחי בקרבי אשרך כי כאשר משפטיך לארץ-צדך
למדוי ישבי תבל ¹⁰ ייחן רשות כל למד צדק בארץ
נכחות יעול ובל וראת נאות יהוה עז יהודה רמה ידק
בל יהזון יהזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם
¹² יהוה תשפט שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו
¹³ יהוה אלהינו בעליינו אדנים זולתך לבך נזיך
¹⁴ מותים כל יהו-רפאים כל יקמו לכון פקדת
ותשמידם ותאבר כל זכר למוי ¹⁵ יספת לנו יהוה
יספת לנו נכברת רחיקת כל קצוי ארץ ¹⁶ יהוה בצר
פרקוד צקoon לחש מוסרך למוי ¹⁷ כמו הרה תקריב
לולדת חוויל חזק בחבליה-כן היינו מפניך יהוה ¹⁸
הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת כל נעשה ארץ ובל
יפלו ישבי תבל ¹⁹ יהיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו
ורנוו שנכני עפר כי טל אורחת טל וארכז רפאים תפיל
²⁰ לך עמי בא בחדריך וסנור דליתך (דליך) בעדר
חייב כמעט רגע עד יעבור (יעבר) ועם ²¹ כי הנה
יהוה יצא ממקוםו לפקר עון ישב הארץ עלייו ונглаה
הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגניה

27

בימים ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגנולה
והחזקקה על לוויתן נשבר וועל לוויתן נשבר עקלתו
והרגן את התנין אשר בים ² ביום ההוא כרם חממר ענו
לה ³ אני יהוה נצחה לרוגעים אשקנה פן יפקד עליה
ליליה ויום אצRNA ⁴ חמה אין לי מי יתנני שמיר שית
במלחמה-אפשרה בה אצRNA יחיד ⁵ או יהוז במעוזי
עשה שלום לי שלום עשה לי ⁶ הבאים ישרש יעקב
צץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל הנובה ⁷ המכמת
מכהו הכהו אם כהרב הרני הרג ⁸ בסאסאה בשלחה

נסתרנו (Sheol h7585) 16 לכון מה אמר אדרני יהוה הגני יסד
 בזיוון אבן בחן פנת קירת מוסד מוסד-המאמין
 לא יהיש ¹⁷ ושמתי משפט לך וצדקה למסקלת ועה
 ברד מחסה כוב וסתור מים ישטפו ¹⁸ וככפר בריתכם
 את מות וחוזתכם את שאלול לא תקום שוט שוטף כי
 עבר והייתם לו למרים (Sheol h7585) 19 מדי עברו
 יכח אתכם כי בברך בברך יערב ביום ובלילה והיה
 רק זועה הבין שמוועה ²⁰ כי קוצר המצע מהשתרע
 והמסכה צרה כהתקנס ²¹ כי כהר פרצחים יקום יהוה
 עמוק נבען ירנו-לעשות מעשה זו רע מעשה ולעבד
 עבדתו נכריה עבדתו ²² ועתה אל תחלוץ פן יחזק
 מוסריכם כי כללה ונחרצתה שמעתי מאת אדרני יהוה
 צבאות-על כל הארץ ²³ האזינו ושמעו קולי הקשיבו
 ושמעו אמרתי ²⁴ הכל היום יתרש החרש לזרע יפתח
 וישד ארמותו ²⁵ הלווא אם שוה פניה והפיין קצח וכמן
 יזוק ושם חטה שורה ושורה נסמן וכסמת נבלתו ²⁶
 ויסרו למשפט אלהיו יורנו ²⁷ כי לא בחרזון יודש
 קצח ואפנ ענלה על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח
 וכמן בשבט ²⁸ לחם יודק כי לא לנצח אדרוש ידושנו
 והם נלגל גנלה ופרשו לא ידקנו ²⁹ גם זאת מעם
 יהוה צבאות יצאה הפלא עצה הגדיל תושיה

29 הוי אריאל אריאל קריית חנה דוד ספו שנה
 על שנה חנים ינקפו ² והציקותי לאריאל והיתה
 תאניה ואניה והיתה לי אריאל ³ וחניתי כדור עלייך
 וצרתי עלייך מצב והקימתי עלייך מצרת ⁴ ושפלה
 מארץ תדרבי ומUPER תש אמרתך והיה כאוב מארץ
 קולך ומUPER אמרתך תצפץ ⁵ והיה כאבק דק המון
 ויריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפטע פתאם ⁶
 עם יהוה צבאות הפך ברעם וברעש וקול גדוול
 סופה וסערה ולהב אש אוכלה ⁷ וזה היה כלום חזון
 לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה
 ומצדתה והמצדיקים לה ⁸ והיה כאשר יהלם הczמא
 והנה אוכל והקיז וריקה נשאו וכאשר יהלם הczמא
 והנה שתה והקיז והנה עיף ונפשו שוקקה-כן היה
 המון כל הגוים הצבאים על הדר ציון ⁹ התחמה מהו
 ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא אין נעו ולא שכר ¹⁰

כי נסך עלייכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם
 את הנביאים ואת ראשיכם החיים בסה ווודהו לכם
 חזות הכל בדברי הספר החתום אשר יתנו אלו
 יודע הספר (ספר) ¹² לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל
 כי חתום הוא ¹² ונתן הספר על אשר לא ידע ספר
 לאמר-קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר ¹³ ויאמר
 אני עין כי נש העם הזה בפיו ובשפתיו כבודני ולבו
 רחק מני-ותהי יראתם אני מצות אנשים מלמדה ¹⁴
 לכן הני יוסף להפליא את העם הזה-הפלא ואפלא
 ואבדה חכמה חכמי ובנית נבנוי תסתה ¹⁵ הוי
 המעמיקים מיהוה לסתור עצה והיה במחשך מעשיהם
 ויאמרו מי ראנוומי ידענו ¹⁶ הפקכם-אם כחמר
 היצור יחשבי אמר מעשה לעשנו ויצר
 אמר ליצרו לא הבין ¹⁷ הלווא עוד מעט מזער ושב
 לבנון לכרמל והכרמל ליער יחשב ¹⁸ ושמו בוים
 ההוא החרים דברי ספר ומאבל ומהשע עני עיריהם
 תראינה ¹⁹ ויספו ענויים ביהוה שמחה ואבוני אדם
 בקדושים ישראל גינלו ²⁰ כי אפס עירץ וכלה לץ ונכרתו
 כל שקי רואן ²¹ מחתיאי אדם בדבר ולמכוח בשער
 יקשון ויטו בתחו צדיק ²² לכן מה אמר יהוה אל בית
 יעקב אשר פדה את אברם לא עתה ימוש יעקב
 ולא עתה פניו יהورو ²³ כי בראשו ילדיו מעשה ידי
 בקרבו-יקדשו שמי והקדשו את קדוש יעקב ואת
 אלהי ישראל יעריצו ²⁴ וירדעו תע רוח בינה ורוננים
 למדרו לך

30 הוי בנים سورרים נאם יהוה לעשות עצה ולא
 מני ולנסך מסכה ולא רוח-למן ספות חטא על
 חטא ² החלים לרדת מצרים ופי לא שאלה לעוז
 במעו פרעה ולהחות בצל מצרים ³ והיה לכם מעוז
 פרעה לבשת והחות בצל מצרים לכלמה ⁴ כי היו
 בצען שריו ומלאכיו חנס יניעו ⁵ כל הבאיש על עם
 לא יועילו למם לא לעזר ולא להוציא כי לבשת נום
 לחרפיה ⁶ מושא בהמות נגב בארץ צדקה וצוקה לביא
 ולייש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עיריהם
 חילם ועל דבשת גמלים אוצרתם על עם לא יועילו
 ומctrים הבעל וריך יעדרו לכן קראתי לזאת הרבה הם

לכם כליל התקדש חן ושמחת לבב כהוֹלֵך בחליל
 לבוא בהדר יהוה אל צור ישראל³⁰ והשׁמְעוּ יהוה
 את הוי קולו ונחת זרועו יראה בזעף אָפַל ולחבב אש
 אוכלה נפשׁ זורם ואבן ברד³¹ כי מוקול יהוה יחת
 אשר שבט יכה³² והיה כל מעבר מטה מוסדה
 אשר יניח יהוה עלייו בתפים ובכגרות ובמלחמות
 תנופה נלחם בהם (בם)³³ כי עדוך מأتמול הפתחה נם
 הוא (הייא) למלך הוכן העמיך הרחוב מדרכה אש
 ועצים הרבה- נשמת יהוה כנהל נפרית בערה בה
31 היו היירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו
 ויבטחו על רכב כי רכב ועל פרשים כי עצמו מאד--
 ולא שנו על קדוש ישראל את יהוה לא דרשו² וגם
 הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וכען על בית
 מרים ועל עוזרת פועל³ און ומזרים אדם ולא אל
 וסוסיהם בשך ולא רוח ויוה ישח ידו וכשל עוזר
 ונפל עוזר--ויחדו כלם יכלין⁴ כי-ca אמר יהוה אליו
 כאשר יהגה הארייה והכפר על טרפו אשר יקרה
 עליו מלא רעים מוקלים לא היה ומהמון לא יענה כן
 ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל נבעתה⁵
 צפירים עפות--כן יין יהוה צבאות על ירושלים גנו⁶
 והציל פסח והמליט⁶ שוכו לאשר העמיקו סרה--
 בני ישראל⁷ כי ביום ההוא ימאsson איש אליל' כספו
 ואלילי זהבו--אשר עשו לכם ידים חטא⁸ ונפל
 אשר בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו
 מפני הרב ובחרוריו למס יהיו⁹ וסלו ממנור יעבור
 וחתו מנס שרוי נאם יהוה אשר אויר לו בציון ותנויר לו
 בירושלם

32 הן לצדיק מלך מלך ולשרים למשפט ישראל²
 והיה איש כמחבא רוח וستر זרם כפלני מים בציון
 צכל סלע כבד בארץ עיפה³ ולא תשעינה עני ראים
 ואוני שמעים תקשbetaה⁴ וללבב נמהרים יבין לדעת
 ולשון עלנים תמהר לדבר צחות⁵ לא יקרא עוד
 לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שוע⁶ כי נבל נבל
 ידבר וללבו יעשה און--לעשות חנק ולדבר אל יהוה
 תועה להדריך נפשׁ רעב ומשקה צמא יחשיך⁷ וכלי
 כליו רעים הוא זמות יעץ להבל ענויים (ענויים) באמרי
 שבת 8 עתה בוא כתבה על לוח אתם--ועל ספר חקה
 ותדי ליום אחרון לעד עד עולם⁹ כי עם מרדי הוא
 בנים כחשים בנים לאubo שמועת תורה יהוה¹⁰ אשר
 אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות
 דברו לנו חלקות הזה מהתלו¹¹ בסרו מני דרך הטו
 מנין ארוח השבתו מפניינו את קדוש ישראל¹² לכן-ca
 אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו
 בעסק ונלו ותשענו עליו¹³ לכן יהיה לכם העון הזה
 כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה--אשר פתאם לפתח
 יבוא שברה¹⁴ ושבירה כשבר נבל יוצרם כתה--
 לא יחמל ולא ימצא במכחתו חרש לחות אש מיקוד
 ולהשך מים מגבא¹⁵ כי-ca אמר ארני יהוה קדוש
 ישראל בשובה ונחת תושען--בבקשת ובכבה תהיה
 נברתכם ולא אביהם¹⁶ והתאמרו לא כי על סוס ננוס
 על כן תמושון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפייכם¹⁷
 אלף מפני גערת אחד--מפני גערת חמהת תנסו¹⁸
 עד אם נותרתם כתון על ראש ההר וכנס על הגבעה
 ולכן ייחכה יהוה לחנכם ולכן ירום לרחמים כי
 אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו¹⁹ כי עם בציון
 ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון יתנק לכול זעך--
 כשמיתו ענק²⁰ ונתן לכם אדרני לחם צר ומום לחץ
 ולא יכוף עוד מודיך והוא עניק ראות את מודיך²¹
 ואנייך השמעה דבר מאחריך לאמור זה הדרך לכון
 בו כי תאמין וכי תשמעיאלו²² וטמאתם את צפי פסיל
 כספק ואת אפרת מסכת זהבך תורם כמו דוח צא
 תאמר לו²³ ונתן מטר ורעך אשר תזרע את האדמה
 ולחם תבאות האדמה והיה דשן ושמן ירעעה מקין
 ביום ההוא כר נרחב²⁴ והאלפים והערים עבדי
 האדמה בليل חמץ יאכלו--אשר זורה ברחת ובמזהה
 והיה על כל הר גבה ועל כל נבעה נשאה פלנים
 יבל מים--ביום הרגן רב בנפל מגדים²⁶ והיה אויר
 הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור
 מכתו ירפא²⁷ הנה שם יהוה בא ממורחק بعد אפו
 וכבד שהוא שפטו מלוא זעם ולשונו כאש אכלת
 ורוחו כנהל שוטף עד צואר יחצח לתגפה נוים
 בנפת שוא ורסן מותעה על לחי עמי²⁹ השיר היה

16 הוא מרומים ישבן מצדות סלעים משגבו להמו נתן
 מימיו נאמנים 17 מלך ביפוי החזינה עיניך תראינה
 ארץ מרחוקים 18 לבך יהנה אימהiah ספר איה שקל
 איה ספר את המגדלים 19 את עםנו לא תראה עם
 עמי שפה ממשמע נלעג לשון אין בינה 20 חזה ציוון
 קריית מועדנו ענייך תראינה ירושלם נוה שאן אהל
 כל יצען ביליט יתדריו לנצח וכל חבליו בילנטקו
 21 כי אם שם אדריך יהוה לנו מקום נהרים יארום רחבי
 ידים כל חלק בו אני שיט וכי אדריך לא יעברנו 22 כי
 יהוה שפטנו יהוה מהקנו יהוה מלכנו הו ישענו
 23 נטשו חבליך כל יחזקון כן תרנס כל פרשו נס או
 חלק עד שלל מרבה פסחים בזו בז' 24 ובב' יאמר
 שכן חליתי העם היישב בה נשא עון

34 קרכו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ
 ומלאה תבל וכל צצאייה 2 כי קצף לייהו על כל
 הגוים וHEMAה על כל צבאם החרדים נתנם לטבח
 וחיליהם ישלו ופנוריהם יעללה באשם ונמסו הרים
 מדמים 4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו בספר השמיים
 וכל צבאם יבול--כنبל עליה מגפן וככבלת מתאהנה
 5 כי רותה בשם חרבני הנה על אדורם תרד ועל
 עם חרמי למשפט 6 חררב לייהו מלאה דם הדשנה
 מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי
 זבח לייהו בכזרה וטבח גדול בארץ אדום 7 וירדו
 ראים עם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם
 ועפרם מחלב ידשן 8 כי יום נקם לייהו--שנת שלומים
 לריב ציון 9 ונחפכו נחליה ליפת ועפרה לנפרית
 והיתה הארץ לזפת בערה 10 לילה ויום לא הכבבה
 לעולם יעללה עשנה מדור לדור תחרב--לנצח נצחיהם
 אין עבר בה 11 וירושה קאת וקפוד וינשוף וערב
 ישבנו בה ונטה עליה קו החו ואבנו בה 12 חരיה ואין
 שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס 13 ועלתה
 ארמנתיה סיורים קמוש וחווח במbezירה והיתה נוה
 תנים חצר לבנות יענה 14 ופנסו ציים את أيام ושער
 על רעה יקרא אך שם הרגיעה לילית ומזהה לה
 מנוחה 15 שמה קנה כפו והמלט ובקעה ודרנה בצללה
 אך שם נקבעו דורות אשה רעהותה 16 דרשו מעל ספר

שרker וברבר אבינו משפט 8 ונדייב נדייבות ייעז והוא
 על נדיבות יקים 9 נשים שאננות-קמנה שמענה קולי
 בנות בטחות-האונה אמרתי 10 ימים על שנה תרגונה
 בשחות כי כליה בציר אסף בלי יבוא 11 חרדו שאננות
 רגזה בטחות פשטה וערה וחונרה על חלצים 12 על
 שדים ספדים על שדי חמד על גפן פריה 13 על אדמות
 עמי קויז שמיר תעללה כי על כל בתי מושש קרייה
 עלייה 14 כי ארמן נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה
 بعد מערות עד עולם--מושש פראים מדרעה עדרים
 15 עד יערה עליינו רוח ממרים והיה מדבר לכרכמל
 וכרכמל (והcrcמל) ליער ייחשב 16 ושכן במדבר
 משפט וצדקה בכרמל תשב 17 והיה מעשה הצדקה
 שלום ועבדת הצדקה--השקט ובטח עד עולם 18
 ושב עמי בונה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחה
 שאננות 19 וברד ברחת העור ובשפלה התשלפ העיר
 20 אשיריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור
 והחמור

33 היו שודד אתה לא שודד ובונד ולא בנדו בו
 כהtmp שודד תושד כנלתך לבנד יבנדו בך 2 יהוה
 חננו לך קיינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת
 צראה 3 מקהל המון ננדדו עמים מרוממתך נפצו גוים
 4 ואסף שליכם אסף החסיל--כמשק גבים שק בך
 5 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה
 6 והיה אמונה עתיך חסן ישותה חכמת ודעת יראת
 יהוה היא אוצרו 7 הן אראלם צעקו חזה מלאכי
 שלום מר יבכון 8 נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר
 ברית מאס ערין לא חשב אנוש 9 אבל אמללה ארץ
 החפיר לבנון קמל היה השرون כערבה ונער בשן
 וכרכמל 10 עתה אקים יאמר יהוה עתה ארים--עתה
 אנשא 11 תהרו חחש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם
 12 והיו עמים מشرפות שיד קוצים כסוחים באש יצטו
 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים גברתי 14
 פחדו בציון חטאים אחזה רעדת הנפים מי יגור לנו
 אש אוכלה--מי יגור לנו מוקדי עולם 15 הילך צדקות
 ודבר מישרים מאס בבעצם מעשיות נער כפיו מתפרק
 בשחד אطم אונו ממשמע דמים ועצם עניינו מראות ברע

יהוה וקראו--אחד מהנה לא נעדרה אשה רעה לא פקד כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבוץ זה והוא הפליל להן נורל וידו חלקת להם בקו עד עולם יירשו-- לדור ודור ישכנו בה

35 ישום מדבר וציהו ותגל ערבה והפרה בחבלת פרה תהפרה ותגלו אף נילת ורנן--כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו **3** חזק ידים רפות וברכים כשלות אמץ **4** אמרו לנו מהרי לב חזק אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא--גמול אלהים הוא יבוא וישעכם **5** או תפתקנה עני עורם ואוני חרים תפתקנה **6** או יידגן כאיל פסה ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה **7** והיה השרב לאנש וצמאן למבועי מים בונה תנום רכבה חצייר לקנה ומما **8** והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה--לא יעברנו טמא והוא למו הלקך דרך ואוילם לא יתעו **9** לא יהיה שם אריה ופרץ חיות בל עלה--לא תמצא שם ולהלכו נאולים **10** ופדרוי יהוה ישבו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראש שנון ושמחה ישינו ונסו יגון ואני

36 יהי באربع עשרה שנה למלך חזקיהו עלה שנחריב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצרות-- ויתפסם **2** וישלח מלך אשר את רשותה מלכיש ירושלים אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במسلط שדה כובס **3** ויצא אליו אלהים בן חלקיחו אשר על הבית--ושבנה הספר ויואchan אסף המזוכיר **4** ויאמר אלהים רשותה אמרתי לך אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשר מה הבטחון הזה אשר בטחת **5** אמרתי לך דבר שפטים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדה بي **6** הנה בטחת על משענת הקנה הרצוין הזה על מצרים אשר יסנוך איש עלייו ובא בכפו ונכחנה כן פרעה מלך מצרים לכל הבתחים עליו **7** וכי אמר אלהי אל יהוה אלהינו בטחנו הלו הוא אשר הסיר חזקיהו את במו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו **8** ועתה התערב נא את אדרני המלך אשר ואתנה לך אלף סוסים--

מלך אשר אדרנו להחרף אלהים חיו והוכיה בדברים אשר שמע יהוה אלחיך ונשאת הפללה بعد השארית הנמצאה ז ויבאו עבדי המלך חזקיהו-אל ישעיהו 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה אמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדרו נערי מלך אשר אותו 7 הני נוטן בו רוח ושמע שמעה ושבע אל ארץו והפלתו בחרב הארץ 8 ישב רבשה וימצא את מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נס עמלכיש 9 וישמע על תרקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך ושם ושלח מלאכים אל חזקיהו לאמר 10 כה אמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בותח בו לאמר לא נתן ירושלים בידי מלך אשר 11 הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אישור לכל הארץ- להחרים ואתה הנצל 12 ההצלו אותם אלהי הגויים אשר השחיתו אבותיהם גזון ואת חרן ורכץ ובני עדן אשר בתלשר 13iah מלך חמת ומילך ארפנד מלך לעיר ספרדים הנע וועה 14 ויקח חזקיהו את הספרדים מיד המלאכים ויקראחו ויעל בית יהוה ויפרשו יהוה לפניהם וזה הולחן חזקיהו אל יהוה לאמר 15 יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הו האלהים לבך לכל מלכות הארץ אתה עשית את השם ואת הארץ 17 הטה יהוה אונך ושמע פכח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי שנחריב אשר שלח להחרף אלהים חי 18 אמם יהוה החריבו מלכי אישור את כל הארץ- ואת ארצם 19 וננתן את אלהיהם באש כי לא אלהים מהה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן- ויאבדום 20 ועתה יהוה אלהינו הושענו מידיו וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה לבך 21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אליו אל סנחריב מלך יהוה אל ישעיהו לאמר דבר יהוה עלייו זהה לך לענה אשר 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עלייו זהה לך לענה לך בתולת בת ציון- אחריך ראש הנעה בת ירושלים את מי חרפת וגדרת ועל מי הרימotta קול ותשא 23 מרום עניך אל קדוש ישראל 24 ביד עבדיך חרפת אוני וואמר ברב רכבי אני עליות מורום הרים ירדתי לבנון ואכרת קומת ארצו מבחר בראשיו ואבוא מורום

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך- כי מת אתה ולא תחיה 2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה 3 ויאמר אנא יהוה זכר נא את אשר התחלクト לפני באהמת ובבל שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכى נדול 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר 5 חלוק ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראייתי את דמעתך הנני יוסוף על ימיך חמיש עשרה שנה 6 ומכל מלך אשר אצילך ואת העיר הזאת וננותי על העיר הזאת 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר 8 הני מшиб את צל

מלך בבל ⁸ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהוה שלום ואמת בימי נחמו נחמו עמי--יאמר אלהיכם ² דברו על לב ירושלים וקראו אלה--כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לך מה מיר יהוה כפלים בכל חטאתי ³ קול קורא--במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו ⁴ כל ניא נישא וכל הר גבעה ישפלו והיה העקב למשור והרכסים לבקעה ⁵ ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשער יהדו כי פי יהוה דבר ⁶ קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כצץ השדה ⁷ יבש החזיר נבל צץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם ⁸ יבש החזיר נבל צץ ודבר אלהינו קיום לעולם ⁹ על הר נבה עלי לך מבשורת ציון הרימי בכח קולך מבשורת ירושלים הרימי אל תיראי אמריו לעזר יהודת הנה אלהיכם ¹⁰ הנה אדרני יהוה בחזק יבווא וזרעו משלחה לו הנה שכרו אותו ופעלו לפניו ¹¹ כרעעה עדרו ירעעה בורעו יקbez תלאים ובחויקו ישא עלות ינהל ¹² מי מרד בשעלוי מים ושמיים בורות תכן וככל בשלש עפר הארץ וشكل בפלס הרים וגבעות במאנים ¹³ מי תכן את רוח יהוה ואיש עצחו יודיענו ¹⁴ את מי נועז ויבינהו וילמדתו בארכ משפט וילמדתו דעת ודרך תבונות יודיענו ¹⁵ הנה גנים כמר מדלי וכשחק מאונים נחשבו הן אוים כדק יטול ¹⁶ ولבנון אין די בער וחיתו--אין די עולה ¹⁷ כל הגנים כאן גנדו מאפס ותהו נחשבו לו ¹⁸ ואל מי תדמינו אל ומה דמותה תערכו לו ¹⁹ הפסל נסך חרש וצרא בזובב יركענו ורתקות כסף צורף ²⁰ המסקן תרומה לא ימוט ²¹ הלוא תדרעו הלוא נשמעו הלוא הנד מראש לכם הלוא הבינוthem מוסדות הארץ ²² הישב על חון הארץ וישביה כחנבים הגונטה דרך שמיים וימתם כאהל לשבת ²³ הנוטן רזונות לאין שפט ארץ כתהו עשה ²⁴ אף בל נתעו אף בל זוען--אף בל בראש הארץ געם ונשך בהם ויבשו וסערת קש תשאם ²⁵ ואל מי תדמינו ואשה--יאמר קדוש ²⁶ שא מרום עיניכם וראו מי בראש אלה המוציא במספר המועלות אשר ירדה במעלות אחזו בשמש אהרנית-- عشر מעלות ותשב המשמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה ⁹ מכתב להזקיהו מלך יהודה במלחו ¹⁰ אני אמרתי בדמי ימי אלכה--בשער שאל פקדתי יתר שניתי (Sheol h7585) ¹¹ אמרתי לא אראה יה יה באرض החיים לא אביך אדם עוד עם יושבי חدل ¹² דורו נסע ונלה מני--כאלה רעי קפודתי כאן חיו מדלה יבצענו מיום עד לילה תשליימי ¹³ שוויינו עד בקר כאריו כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשליימי ¹⁴ כסוס ענוור כן אצפץ אהנה כוונה דלו עני למروم אדרני עשקה לי ערבי ¹⁵ מה אדרב ואמר לי והוא עשה אדרה כל שניתי על מר נפשי ¹⁶ אדרני עליהם יחו ולכל בהן חיו רוחיו ותחלימי והחני ¹⁷ הנה לשולם מר לי מר ואתה חשכת נשחת בל' כי השלכת אחורי נוק כל חטא ¹⁸ כי לא שאל תודע מות יהלך לא ישברו יורדי בור אל אמרתך (Sheol) ¹⁹ חיו חיו הוא יודע כמוני הימים אב לבנים יודיע אל אמרתך ²⁰ יהוה להושעני ונגנתו נגן כל מי חיינו על בית יהוה ²¹ ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תמים וימרחו על השחין וייחי ²² ויאמר חזקיהו מה אתה כי עללה בית יהוה

39 בעת החיה שלח מריך בלאדן בן בלאדן מלך בכל ספרים ומנה--אל חזקיהו ושמע כי חלה ויהוק וישמח עליהם חזקיהו ויראמ את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשימים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתו לא היה דבר אשר לא הראמ חזקיהו בביתו--ובכל ממשלו ³ ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאיין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אליו מביבל ⁴ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בבתי ראו--לא היה דבר אשר לא הראים באוצרתי ⁵ ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות ⁶ הנה ימים באים ונsha כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתייך עד היום זהה בבל לא יותר דבר אמר יהוה ⁷ ומנין אשר יצאו מנק אשר תולדיך--יקחו והיו סדרים בהיכל

צbam לכלם בשם יקרא מרבית אונינים ואמיין כח איש לא נעדך ²⁷ למה האמר יעקב והדבר שישראל נסתה דרכו מיהוה ומאלתו משפטו יעבור ²⁸ הלו ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ- לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו ²⁹ נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה ³⁰ ויעפו נערמים וינעו בחורדים כשל יכשלו ³¹ וקוי יהוה יחליפו כח יעלן

אבר כנשרים ירצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו

41 החרישו אליו أيام ולימים יחליפו כח יגשו או ידברו יחדו למשפט נקרבה ² מי העיר מمزורה צדק יקראהו לרוגלו יתן לפניו נום ומכלים ירד--- יתן כעפר הרבו כקש נדרך קשתו ³ ורדפס יעבור שלום ארוח ברוגלו לא יבוא ⁴ מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואחרנים אני הוא ⁵ ראו أيام ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו ואיתיו ⁶ איש את רעהו יעוזו ולאחו יאמר חזק ⁷ ויזוק בראש את צרכך מהליך פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויזוקהו במסמרים לא ימוות ⁸ ואתה ישראל עברי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי ⁹ אשר החזקתייך מקומות הארץ ומאנצליה קראתיך ואמר לך עברי אתה בחרתיך ולא מסתיך ¹⁰ אל תירא כי עמך אני אל התשתע כי אני אלהיך אמתיך אף עוזתיך--- אף תמכתק בימין צרכי ¹¹ זה יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו אין ואבדו אנשי ריבך ¹² תבקש ולא תמצאים אנשי מצחך יהיו כאין וכאפס האמר לך אל תירא אני עוזתיך ¹³ כי אני יהוה אלהיך--- מהזוק ימינך אנשי מלחתך ¹⁴ אל תירא תולעת יעקב מה תישראל אני עוזתיך נאם יהוה ונאלך קדוש ישראל ¹⁵ הנה שמתיך למורג חרוץ חדש---בעל פיפות תדוש הרים ותדק ונבעות כמי תשים ¹⁶ תזרם ורוח תשם וסערה תפין אותם ואתה תניגל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל ¹⁷ העניינים והאביונים מבקשים מים ואין---לשונם ב策מא נשחה אני יהוה תאריך---על איביו יתגבר ¹⁸ החשטי מעולם---אחריש אתappaק כירודיה אפעה אשם ואשאף ייחד ¹⁹ אחריך הרים ונבעות וכל עשבם אובייש ושמתי נהרות לאיים הארץ ציה למושאי מים ²⁰ אתן במדבר ארזו שטה

והדס וען שמן אשים בערבה ברוש תדרהר ותאשר--- יהדו ²¹ למען יראו יידעו ויישמו וישכלו יהדו--- כי ייד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראשו ²² קרבו ריבכם יאמר יהוה הנישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב גינויו ויגידו לנו את אשר תקינה הראשונות מה הנה הנגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיינו ²³ הנגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תישיבו ותרעו ונשתעה ונרא (ונראה) יהדו ²⁴ הן אתם מאין ופעלם מאפע חועבה יבחר בכם העירות מצפון ויאת ממזורה שם יקרא בשם יובא סגנים כמו חמר וכמו יוצר רמס טיט ²⁵ מי הנגיד מראש וננדעה ומלהפנים ונאמר צדק אף אין מניד אף אין משמע--- אף אין שמע אמריכם ²⁶ ראשון לציוון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן ²⁷ וארא ואין איש מואלה ואין וועז ואשלאם וישבו דבר ²⁸ הן כלם און אף מעשיהם רוח ותחו נסכים

42 הן עבדי אתהך בו בחורי רצתה נפשי נתתי רוחוי עליו משפט לנויו יוציא ² לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו ³ קנה רצוץ לא ישbor ופשטה כהה לא יכונה לאמתו יוציא משפט ⁴ לא יכה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולהורתו אים ייחלו ⁵ כה אמר האל יהוה בורא השמים וגוטיהם רקע הארץ וצאניה נתן נשמה לעם עלייה ורוח להליכם בה ⁶ אני יהוה קראתיך בצדך ואחוך בידך ואצרך ואנתך לברית עם---לאור נום ⁷ ולפקח עניים עורות להוציא מנסגר אסיד מביה כתלא ישבי חחק ⁸ אני יהוה הוא שמי וכבודך לאחרך לא אתן ותתלותי לפסילים ⁹ הראשות הנה באו וחדשות אני מניד בטרם תצמחנה אשמייע אתכם ¹⁰ שירו ליהוה שיר חדש תהלו מkaza הארץ יורדיה הים ומלאו אים ישביהם ¹¹ ישאו מדבר ועריו חצריהם תשב קדר ירנו ישבוי סלע מראש הרים יצחו ¹² ישימו ליהוה כבוד ותתלותו באים יגידו ¹³ יהוה כניבור יצא איש מלחותות עיר קנאה וריע אף יצרייך---על איביו יתגבר ¹⁴ החשטי מעולם---אחריש אתappaק כירודיה אפעה אשם ואשאף ייחד ¹⁵ אחריך הרים ונבעות וכל עשבם אובייש ושמתי נהרות לאיים הארץ ציה למושאי מים ¹⁶ אתן במדבר ארזו שטה

וأنגמים אובייש ¹⁶ והחולכתו עורדים בדרך לא ידעו-
בונזיות לא ידעו אדריכם אשום מחשך לפניו
ישראל למענכם שלחתי בבליה והורדתי ביריחו
כלם וכשדים באניות רנתם ¹⁵ אני יהוה קדושכם
בורא ישראל מליכם ¹⁶ כה אמר יהוה הנתן ביום
דרך ובמים עזים נתיבה ¹⁷ המוציא רכב וסוס חיל
ועוזו ייחדו ישבו ביליקומו דעכו כפשתה כבו ¹⁸ אל
הזכרו ראשנות וקדמונות אל התבננו ¹⁹ הנה עשה
חדש עתה תצמה הלוא תדעוה אף אשום בדבר
דרך בישמון נהרות ²⁰ תכברני חיות השדה תנימ
ובנות יענה כי נתתי בדברם מים נהרות בישמן
להשקות עמי בחורי ²¹ עם זו יצרתוי לי תהלי
יספרו ²² ולא אתו קראת יעקב כי יגעת כי ישראלי
לא הביאת לי שה עתיך זובחיך לא כברתני לא
העברתי במנחה ולא הונחתך בלבונה ²⁴ לא كنت
לי בכיסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתנו אך העברתני
בחטאותיך הונחתני בעונתיך ²⁵ אגכי אכן הוא מטה
פשעיך למען וחטאיך לא אזכור ²⁶ הוכירני נשפהה
יחד ספר אתה למען תצדך ²⁷ אביך הראשו חטא
ומליך פשעו כי ²⁸ ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם
יעקב ויישראל לנדרופים

44 ⁴⁴ ועתה שמע יעקב עברדי ויישראל בחרתי בו כה
אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעוזך אל תירא עברדי
יעקב וישرون בחרתי בו כי אצק מים על צמא ונולים
על יבשה אצק רוחיו על זרעך וברכתו על צאניך ⁴
ונצחו בין חציר כערבים על יבלי מים ⁵ זה אמר
לי יהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו לי יהוה
ובשם ישראל יכנה ⁶ כה אמר יהוה מלך ישראל
ונאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבעלדי
אני אלהים ⁷ומי כמוני יקרא וינוידה ווירכה לי משומי
עם עולם ואתיות ואשר תבאה נידו למו ⁸ אל תפחדו
ואל תרדו- הלא מאזו השמעתייך והגדרתי ואתם עדי
היש אלה מבלעדי ואני צור ביל יעדתי ⁹ יצרי פסל
כלם תחו וחזודיהם כל יוציאו ועדיהם חמה כל
יראו ובל יידעו- למען ישבו ¹⁰ מי יציר אל ופסל נסך--
בלתהי הועל ¹¹ ההן כל חברי יבשו וחרשים המה
מארם יתקבצו כלם יעדמו יפחדו יבשו יתדר ¹² חרש

וأنגמים אובייש ¹⁶ והחולכתו עורדים בדרך לא ידעו-
על אור ומעקשים למישור-- אלה הדברים שעשיתם ולא
עזבתם ¹⁷ נסנו אחדור יבשו בשת הבתחים בפסל
האמרים למסכה אתם אלהינו ¹⁸ החרשים שמעו
והעוררים הביטו לראות ¹⁹ מי עור כי אם עבדי וחרש
כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה
20 ראיית (ראות) רבות ולא תשמר פקוח אונים ולא
ישמע ²¹ יהוה חפן ²² למען צדקנו יגיד תורה ויאדר
כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר
השב ²³ מי בכם יאוזין זאת יקשב וישמע לאחור
מי נתן למשסה (למשסה) יעקב ויישראל לבזים
הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכו הלוך ולא
שמעו בחורתו ²⁴ וישפוך עליו חמה אפו ועוזו מלחה
ותלהתחו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על
לב

43 ⁴³ ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל
אל תירא כי גאלתיך קראתי בשםך לי אתה ² כי
העבר בכם אתך אני ובנהרות לא ישטוף כי תALK
במו אש לא תכווה וללהבה לא תבער בך ³ כי אני יהוה
אל הייך קדוש ישראלמושיע נתי כפרק מצרים
כוש וסבא תחתיך ⁴ מאשר יקרת בעני נכברת ואני
אהבתיך וatan אדם תחתיך ולאלמים תחת נפשך ⁵
אל תירא כי אתך אני ממרוח אביה זרעך וממערב
אבקצת ⁶ אמר לצפונ תני ולתימן אל הכלאי הבייא
בני מרחוק ובנותיו מקצת הארץ ⁷ כל הנקרא בשם
ולכבודך בראשתו אף עשייתו ⁸ הוציא עם עיר
ועינים יש וחרשים ואונים למו ⁹ כל הגוים נקבעו יהדו
ויאספו לאימים--מי בהם יnid זאת וראשנות ישמעו
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמתה ¹⁰ אתם עדי
נאם יהוה ועברדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו
לי ותבינו כי אני הاء--לפנוי לא נוצר אל ואחרי לא
יהיה בָּנָי אגכי יהוה ואני מבלעדי מושיע ¹² אגכי
הגדרתי והושעתני והשמעתי--ואין בכם זר ואתם עדי
נאם יהוה ואני אל ¹³ גם מיום אני הוא ואני מידי מציל

4 למן עברי יעקב וישראל בחורי ואקרא לך בשםך
 בדורות כה---נאם רעב ואין כה לא שתה מים וויעד ¹³
 בראש עצים נתה קו יתארחו בשרד יעשה במקצתה
 ובמחונה יתארחו ויעשו כתבונת איש כתפאתה אדם
 לשבת בית ¹⁴ לכרת לו ארזים---ויקח תרזה ואלון
 ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן ונשם גנדל ¹⁵ והיה
 לאדם בעבר ויקח מהם ויחם אפיישיק ואפה לחם
 אף יפעל אל ווישתחו עשהו פסל ויסנד למו ¹⁶ חציו
 שرف במו אש על החיזיו בשיר יאכל יצלה צלי וישבע
 אף יחים ויאמר האח חמוטי ראייתי אור ¹⁷ ושארתו
 לאל עשה לפסלו יסנווד (יסנד) לו ווישתחו ויתפלל
 אליו ויאמר הצלני כי אליו אתה ¹⁸ לא ידע ולא יבינו
 כי טה מראות עניות מהשכיל לבתיהם ¹⁹ ולא ישיב
 אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר החיזיו שרפתוי
 במו אש אף אפיקו על גחליו להם אצלהبشر ואכל
 ויתרו להועבה עשהה לבול עץ אסנווד ²⁰ רעה אפר
 לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הללו
 שקר בימיינ ²¹ זכר אלה יעקב וישראל כי עבדך אתה
 יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני ²² מהחיתיך כעב
 פשעיך וכענן חטאיך שובה אליו כי נאלתך ²³ רנו
 שניים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים
 רנה יער וכל עץ בו כי נאל יהוה יעקב ובישראל
 יתפ哀ר ²⁴ כה אמר יהוה נאלך ויצרך מבטן אני
 יהוה עשה כל---נטה שמים לברך רעך הארץ מי מי
 (מאתי) ²⁵ מפר אותן בדים וקסמים יהולל משיב
 חכמים אחר ודעתם יסכל ²⁶ מקימים דבר עבדו ועצת
 מלאכייו ישלים האמר לירושלם תושב ולעריו יהודה
 תבוננה וחרבותיה אקומות ²⁷ האמר ל'צולה' חרבי
 ונחרתיך אובייש ²⁸ האמר לכוורש רעוי וכל חפצי
 ישלם ולאמר לירושלים תבונה והיכל חוסד

45 כה אמר יהוה למשicho לכורש אשר החזקי
 בימינו לרד לפניו נוים ומטעני מלכים אפתח---לפתח
 לפניו דלתות ושערים לא יסגרו ² אני לפיך אלך
 והדורים אושר (אישר) דלתות נחשוה אשר ובחריו
 ברזל אגדע ³ וננתתי לך אוצרות חזק ומטמוני מסתרים
 למן תדע כי אני יהוה הקורא בשםך---אליהו ישראל

ז' שעה

עליך הוה לא תוכלי כפירה ותבא עליך פהאמ שאה לא תדע ¹² עמדני נא בחביריך ורבב כשפיך באש יונעת מנעוריך אולי תוכלי הוועיל אולי תערוצי ¹³ נלאית ברב עציך יעמדו נא ווישיעך הברו (הבר) שמים החום בכוכבים מודעים לחדים מאריך יבוא עליך ¹⁴ הנה הוי קש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין נחלת לחם אור לשבת ננדו ¹⁵ כן הוי לך אשר יונעת סחריך מנעוריך איש לעברו תעו- אין מושיעך

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודיה יצאו הנשבים בשם יהוה ובאליהו ישראל יזכיר---לא באמות ולא בצדקה ² כי מעיר הקדש נקרו ועל אליהו ישראל נסמכו יהוה צבאות שמנו ³ בראשנות מאוז הנדרתי ומפי יצאו ואשימים פתחים עשייתי ותבאננה ⁴ מדעתיו כי קשה אתה וניד ברזול ערפק ומצחך נחשוה ⁵ ואניד לך מאוז בטרם תבווא השמעתי---פָן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום ⁶ שמעת זהה כליה ואתם הלייא תנידו השמעתי חדרות מעתה ונצרות ולא ידעתם ⁷ עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם---פָן תאמר הנה ידעתין ⁸ גם לא שמעת נם לא ידעת---גַם מאז לא פחהה אוניך כי ידעתינו בוגר תבונך ופשע מבטן קרא לך ⁹ למן שמי אאריך אפי ותחלתו אחטם לך---לבלוטי הכריתך ¹⁰ הנה צרפתיך ולא בכקס בחרתיך בכור עני ¹¹ למען למשני עשה כי איך יהל וכבודיו לאחר לא אתן ¹² שמע אליו יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון ¹³ אף יידי ישדה ארץ וימני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יתרו ¹⁴ הקבצוו כלכם ושמעו מי בהם הניד את אלה יהוה אהבו--- יעשה חפציו בבל וורעו כshedim ¹⁵ אני אני דברתי אף קראתי הבאתינו והצליח דרכו ¹⁶ קרבו אליו שמעו זאת לא מראש בסתר דברתיך---מעת היotta שם אני ועהה אדרני יהוה שלחני---וועחו ¹⁷כה אמר יהוה נאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריך בדרכך תלך ¹⁸ לוא הקשבת למצוותיו ויהי כנהר שלומך וذرקטךnelly חיים ¹⁹ ויהי כחול

נשאיכם עמוסות משא לעיפה 2 קרסו כרען יהדו לא יכול מלת משא ונפשם בשבי הלכה ³ שמעו אליו בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים מני רחם ⁴ ועד זקנה אני הוא ועד שיבת אני אסבל אני עשותי ואני אשא ואני אסבל ואמלט ⁵ למי הרמוני ותשוו ותמשלוני ונדרמה ⁶ הולמים זהב מכיס וככסף בקנה ישכלו ישרכו צורף ויעשו אל יסndo אף ישתחוו ⁷ ישאחו על כתף יסבלחו יוניחתו תחתיו ויימד---ממוקמו לא ימשח אף יעעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושענו ⁸ זכרו זאת והתאשוו השיבו פושעים על לב ⁹ זכרו ראשונות מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים ואפס כמווני ¹⁰ מגיד מראות אחרות ומקדם אשר לא נעשנו אמר עצמי תקום וכל חפצי עשה ¹¹ קרא ממזוח עיט מארץ מרחק איש עצחו (עצמי) אף דברתאי אף אביאנה---צורתاي אף אעשנה ¹² שמעו אליו אבורי ל---

הרחוקים מצדקה ¹³ קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא אחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי

47 רדי ושבי על עפר בתולת בה בבל---שבוי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה ועננה ² קחוי רחמים וטהני קמה גלי צמתך חשפיך שביל נלי שוק עברי נהרות ³ תגלו ערותך---נים תורה חרפתך נקם אוך ולא אפנע אדם ⁴ נאלנו יהוה צבאות שמנו--- קדוש ישדאל ⁵ שבי דוםם ובאי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך נברת מלולות ⁶ קצפתו על עמי חלلتני נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם אהיה נברת---עד לא שמת אלה על לך לא זכרת אהיריתה ⁸ ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטה האמרה בלבכ אני ואפסי עוד לא אשכ אלמנה ולא אדוע שכול ⁹ ותבאננה לך שתו אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתם באו عليك ברב כשפיך בעצמתה חבריך מאד ¹⁰ ותבטח ברכותך אמרת אין ראני--- חכמתך ודעתך היא שובכתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד בו בא עליך רעה לא תדע שחרה ותפל

זרעך וצאצאי מעיך כמעתו לא יכרת ולא ישמד
שמו מלפני ²⁰ צאו מבלל ברכו מقدسים בקהל רנה
הנידור השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו
נאלו יהוה עבדו יעקב ²¹ ולא צמאו בחרבות הוליכם-
מים מצור הזיל לממו ויבקע צור-ויזבו מים ²² אין
שלם אמר יהוה לרשעים

49 שמעו אים אליו והקשיבו לאמים מרחוק יהוה
מבطن קראני ממעיAMI הזכירשמי ² וישם פי כחرب
חרה בצל ידו החבאי וישמען לחץ ברור באשפותו
הסתירני ³ ויאמר לי עבדי אהה-ישראל אשר בך
אתפאר ⁴ ואני אמרתי לריק יונתוי להתו והבל כחו
כליתו אמן משפטיו את יהוה ופעלו את אלהי ⁵ ועתה
אמר יהוה יוצרנו מבطن לעבד לו לשובב יעקב אליו
וישראל לא (ל) יאסף ואכבר בעני יהוה ואלהי
יהיה עז ⁶ ויאמר נקל מהיויתך לי עבד להקים את
שבטי יעקב ונצרי (ונצורי) ישראל להשוו ונתתיק
לאור נום להוות ישועתי עד קצה הארץ ⁷ כי אמר
יהוה נאל ישראל קדרשו לבזה נשפם למתעב נוי לעבד
משלים מלכים יראו וكمו שרים ווישתחוו--למען יהוה
אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך ⁸ כי אמר יהוה בעת
רצין עניתיך וביום ישועה עוזתיך ואציך ואתנק
לבירות עם להקים ארץ להנחלת נחלות שמות ⁹
לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכיהם
ירעו ובכל שפדים מרעים ¹⁰ לא ירעבו ולא יצמאו
ולא יכם שרב ושותש כי מרחמים ינהגנו ועל מבועי
מים ינהלם בוושמתי כל הריו לדרכ וمسلתי ירמון ¹¹
הנה אלה מרחוק יבוא והנה אלה מצפון ומים ואלה
מארץ סינים ¹² רנו שמים ונילאי ארץ יפצחו (ופצחו)
הרims רנה כי נחם יהוה עמו ועינוי ירחם ¹³ ותאמיר
ציוון עיבוני יהוה ואדנו שכחנו ¹⁴ התשכח אשה עולה
מרחם בן בטנה נם אלה השכחנה ואנכי לא אשכחך
הן על כפים חקתייך חומתיך גנדי תמיד ¹⁵ מהרו
בניך מהרסיך ומחריביך מפרק יצאו ¹⁶ שאי סביב
עניך וראי כלם נקבצו באו לך כי אני נאם יהוה כי
כלם כעד תלבשי ותקשרים ככליה ¹⁷ כי חרבתייך
ושםתיך וארץ הרסטך כי עתה תצרי מושב ורחקו

מבלייך ²⁰ עוד יאמרו באזnek בני שליך צר לי
המקום גשה לי ואשבה ²¹ ואמרת הבלבך מי ילד לי
את אלה ואני שcolaה גלמודה גלה וסורה ואלה מי
נדל-הן אני נשארתי לברדי אלה איפה הם ²² כה אמר
אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארבים
נסי והביאו בניך בחוץ ובניך על כתף תנשאה ²³
והיו מלכים אמנים ושורתייהם מינתקיך--אפים ארץ
ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה
אשר לא יבשו קו ²⁴ הייח מוגבר מלכו ואמ שבוי
צדיק ימלט ²⁵ כי כה אמר יהוה גם שבוי גבור יכח
ומלכו ערץ ימלט ואת יריבך אנקי ארייך ואת בניך
אנקי אוישע ²⁶ והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיס
דמים ישכرون וידעו כל בשד כי אני יהוה מושיע
ונאלך אביך יעקב

50 כי אמר יהוה اي זה ספר כריתות אמכם אשר
שלחתיה או מי ממושי אשר מכרתי אתכם לו הן
בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם ² מודע
באתי ואין איש קראתי ואין עונה--הקצור קצורה ידי
מفردות ואם אין כי כה להציל הן בונערתו אחריב
ים אשימים נהרות מדבר התבаш דנתם מאין מים ותמות
בצמא ³ אלביש שמיים קדרות וشك אשימים כסותם ⁴
אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף
דבר עיר בבקיר בבקיר עיר לי און לשמעם כלמודים
אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריטי אחרור לא
נסוגתי ⁶ נוי נחתו למכים ולהחי למרטים פני לא
הסתתרתי מכלמות וرك ⁷ ואדני יהוה יוזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמייש ואדע כי לא
אבוש ⁸ קרוב מצדייקי-מי יריב ATI נעמדה יהוד מי
בעל משפטינו יגש אליו ⁹ הן אדני יהוה יעוז לי מי הוא
ירשענינו הן כלם כבגד יבלו עש יאלכם ¹⁰ מי בכם
ירא יהוה שמע בקהל עבדו-אשר הלך חשבים ואין
נגה לו יבטה בשם יהוה וישען באלהיו ¹¹ הן כלכם
קדוח אש מאורי זיקות לכט באור אשכם ובזיקות
בערham-מיד היהת זאת לכם למעצתה תשכון

51 שמעו אליו רדייך מבקש יהוה הביטו
אל צור הצבם ואל מקבת בור נקרתם ² הביטו

אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתו ואברכו וארבחו 3 כי נחם יהוה ציון נהם כל חורבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כנין יהוה ששון ושםחה ימצא בה תורה וקול זמרה 4 הקשיבו אליו עמי ולأומי אליו האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטו לאור עמים ארגייע 5 קרוב צדקיו צא ישען וזרע עמים ישפטו אליו أيام יקו ואל זרע ייחلون 6 שאו לשמים עינויים והבieten אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבנד תבלה--וישביה כמו כן ימוחון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת 7 שמעו אליו ידען צדק עם תורה בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגנפתם אל תחחו 8 כי כבנד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורות 9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה--עורי כימיו קדם דורות עולמים הלא את היא המהצתת רהբ מחוללה תנין 10 הלא את היא המחרבת ים מי תהום רבבה השמה עמוקים ים--דרך לעבר נאולים ובפדרוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראש שנון ושםחה ישיגון נסוי ינון ואנכח 12 אני כי אין הוא מנהכם מי את ותיראי מאושם ימות וմבן אני כי אין הוא מנהכם מי את ותיראי מאושם ימות ומן אמר חציר ניתן 13 ותשכח יהוה עשך נתה שמים יוסד ארץ ותפחר תמיד כל הום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק 14 מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו 15 ואני יהוה אלהיך רגע חיים ויהמו גלי יהוה צבאות שמו 16 ואשם דבריך בפרק ובצלידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמיר לציון עמי אתה 17 ההתעוררי התעררי קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעה כוס התרעללה שתית-מצית 18 אין מנהל לה מכל בניים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדרלה 19 שתים הנה קראתיך מי יינוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמנך 20 בניך על פço שכבו בראש כל חוץות--כחותא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך 21 לכן שמעי נא זאת עניה ושברת ולא מיין 22 כה אמר ארנייך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחו מידך את כוס התרעללה--את קבעת כוס חמוי לא חוספי לשותה עוד 23 ושותיה ביד מוניך אשר

52 אמרו לנפשך شي ונעbara ותשימי הארץ גוך וכחוץ לעברים עורי לבשי עז ציון לבשי בnder תפארתך ירושלם עיר הקדרש--כי לא יוסיף יבא אך עד ערל וטמא 2 התנעררי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו (הפתוח) מוסרי צוארך שביה בת ציון 3 כי כה אמר יהוה חנן נמכרתם ולא בכסף תנאלו 4 כי כה אמר אדרני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לנור שם ואשור באפס עשkon 5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לך עמי חנן משלו היילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאי 6 لكن ידע עמי שמי לבן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני 7 מה נאו על ההרים רגלי מבשר משמע שלום מבשר טוב--משמע ישועה אמר לציון מלך אלהיך 8 קול צפיק נשאו קול יהדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון 9 פצחו רננו ייחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו נאל ירושלם 10 חשף יהוה את זרוע קדרשו לעניי כל הגנים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו 11 סרו סרו צאו שם טמא אל התנו צאו מותכה--הברנו נשאי כי יהוה 12 כי לא בחפזון הצאו ובמנסה לא תלכון כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל 13 הנה ישכיל עברי ירום ונשא ונבה מאד 14 כאשר שמו עלייך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם 15 כן יהו יום רבים עלייך יקפזו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו

53 מי האמין לשמעתנו וזרע יהוה על מי נלחתה 2 ויעל כינוי לבניו וכשרש מארץ ציה--לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדאו 3 נבזה וחדל אישים איש מכבות וידעו חלי וכמסתיר פנים ממנה נבזה ולא השבנהו 4 אכן חלינו הו נושא ומכבינו סבלם ואנתנו חשבנהו גנווע מכח אלחים ומענה 5 והוא מהל מפשענו מדקא מעונתינו מוסר שלומנו עלייך ובחברתו נרפא לנו 6 כלנו צאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפניע בו את עון כלנו 7 נש והוא נעה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכראחל לפני גזיה נאלמה ולא יפתח פיו 8 מעצר וממשפט לכה ואשר

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכמו
שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלווא מהירין
וחלב ² למה תשקלו כסף בלוא להם וינויעם בלוא
לשבעה שמו שמו אליו ואכלו טוב וחתען בדשן
נפשכם ³ חטו אונכם ולכו אליו שמו ותחוי נפשכם
ואכרתתם לכם ברית עולם חסדי רוד הנאמנים ⁴ ההן
עד לאומים נתתו נגיד מצוחה לאמים ⁵ ההן נוי לאחד
תקרא וגוי לא ידעך אליך ירצו--למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך ⁶ דרשו יהוה בהמצאו
קראהו בהיותו קרוב ⁷ יעוז רשות דרכו ואיש און
מחשבתו וישב אל יהוה וירחמוו ואל אלהינו כי
ירבה לסלוח ⁸ כי לא מחשבות מהשבותיכם ולא
דריכים דרכיכי--נאם יהוה ⁹ כי גבחו שמיים מארץ--כן
גבחו דרכיכם ומהשבות מהשבותיכם ¹⁰ כי
אשר ירד הנשׁם והשלג מן השמיים ושם לא ישוב--
כי אם הרוח את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע
לזרע ולחם לאכל ¹¹ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא
ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח
אשר שלחתיו ¹² כי בשמה תהז'ו ובשלום טובלון
ההרים והגבעות יפיצו לפוכם רנה וככל עצי השדה
מיהאו כף ¹³ תחת הנעוץ יעללה ברוש תחת (ותחת)
הספרד יעללה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא
יכרת

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשה צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלוות ² אשר אנו ש
עשה זאת ובן אדם יחויק בה--שמר שבת מחללו
ושמר ידו מעשות כל רע ³ ואל יאמר בן הנכר
הנלווה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל
עמו ואל יאמיר הסריס הן אני עז יבש ⁴ כי כה
אמר יהוה לסירטם אשר ישמרו את שבתו ובחרו
באשר חפצתי ומהזיקם בברית ⁵ ונחתה להם בכתי
ובחוותי יד ושם--טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו
אשר לא יכרת ⁶ ובני הנכר הגלוים על יהוה לשratio
ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים--כל שמר
שבת מחללו ומהזיקם בברית ⁷ והבאותם אל הר
קדשי ושמחותם בבית תפלי--עלתיהם ובחיהם
דורו מי יושחה כי נזר מארץ חיים מפשע עמי נגע
למו ⁹ ויתן את רשותם קברנו ואת שעיר במתו על לא
חמס עשה ולא מרמה בפיו ¹⁰ ויהוה חפץ דכאו החלי--
אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ
יהוה בידך יצלח ¹¹ מעמל נפשו יראה ישבע--בדעתו
יצדיק צדיק עברי לרבים ועונתם הוא יסבל ¹² לכון
אחליך לו ברבים ואת עצומים יחלק של תחת אשר
הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים
נשא ולפשעים יפניע

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצלהי לא
חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה
הרחובבי מקום אהליך ויריעות משכניתיך יטו--אל
תחשי האריכי מיתרך ויתדריך חזקי ³ כי ימין
ושמאול חפרציז וורעך גנים יירש וערים נשמות יוישבו
אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפרי
כי בשת עולםיך תשחחי וחרפת אלמנותיך לא תזכור
עד ⁵ כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמנו ונאלק קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרה ⁶ כי כאשר עזובה
ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נערום כי תמאס
אמר אלהיך ⁷ ברנע קטן עזביך וברחמים נדלים
אקבץ ⁸ בשצוף קצף הסתרתי פני רגע מוך ובחסד
עולם רחמתיך--אמר נאלק יהוה ⁹ כי מי ניח זאת לי
אשר נשבעתי מעבר מי ניח עוד על הארץ--כן נשבעתי
מקצף עליך ומוגער ברך ¹⁰ כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטינה--וחסדי מאתק לא ימוש וברית שלומי לא
תמוט אמר מרחמנך יהוה ¹¹ ענייה סערה לא נחמה
תנה אני מרביבץ בפוך אבני ויסדתיק בספרים ¹²
ושמתי כדרכך שמשתיק ושעריך לאبني אקרח וכל
גובלך לאبني חפץ ¹³ וכל בניך למודי יהוה ורב
שלום בניך ¹⁴ בצדקה תוכני רחקי מעשך כי לא
תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך ¹⁵ ההן גור גור
אפס מאותי--מי גור אתך עליך יפול ¹⁶ הן (הנה) אני
בראתי חרש--נפח באש פחים ומוציאיא כלוי למשהו
ואנכי בראתי משחית לחבל ¹⁷ כל כליל יוצר עליך
לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשעי זאת
נחלת עברי יהוה וצדקתם מatoi--נאם יהוה

ולאבליו¹⁹ בורא נוב (ניב) שפטים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה-ורפאותו²⁰ והרשעים
כימנרגש כי השקט לא יוכל וינרשו מימי רפש וטיט
21 אין שלום אמר אלה לרשעים

58 קרא בגרון אל תהשך כשובר הרם קולך והנד
לעמוי פשעם ולביה יעקב חטאיהם² ואותי יום יומ
ירשון ודעת דרכי יהפצון כמי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזוב ישאלוני משפטיך צדק קרבת
אליהם יהפצון³ למה צמנו ולא ראית עניינו נפשנו
ולא תדע הן ביום צמכם המצאו חפץ וכל עצביכם
תגנשו⁴ הן לריב ומזה תצומו ולהכווה באנרגך רשות
לא תצומו כוים להشمיע במרומים קולכם⁵ הכהה היה
צום אבחרהו-יום ענות אדם נפשו הלקף אגנון ראשו
ושק ואפר יציע-הלווה תקרה צום ויום רצון ליהוה
6 הלווא זה צום אבחרהו-פתח חרבצתות רשות התר
אנדרות מותה ושלוח רצוצים חפסים וכל מותה מתנקו
7 הלווא פרס לרעב לחמק וענינים מרדדים תביא בית
כי תראה ערם וכיסתו ומבשרך לא תתעלם⁸ או יבקע
כשחר אורך וארכתק מהרה הצמח והלך לפני
צדך כבוד יהוה יאספק⁹ או תקרה יהוה יענה התשוע
ויאמר הנני אם תסיר מותוך מותה שלח אצבע ודבר
10 און ותפק לרעב נפשך ונפש עננה תשבע וזרח
בחשך אורך ואפלתק מצהרים¹¹ ונחך יהוה תמיד
והשביע בצחחות נפשך ועטמתו ייחליין והיית כנן
רווה וכמוציא מים אשר לא יכיבו מימי¹² ובנו מפך
חרבות עולם מוסדי דור ודור תקונם וקראל לך נדר
פרץ משובב נחיקות לשבת¹³ אם השיב משובב רגליך
עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש
יהוה מכבר וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך
ודבר דבר¹⁴ או תענען על יהוה והרכבתיך על
במותי (במתה) ארץ והאכלתיך נחלה יעקב אביך-
כפי יהוה דבר

59 הן לא קטרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אונו
משמעות² אם עונתיכם היו מבידלים ביןכם לבין
אליהם וחתואתיכם הסתרו פנים מכם-משמעות³
כפי כפיכם נגלו ברם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם

לרצון על מזבחיו כי ביתי בית תפלה יקרא לכל
הימים⁸ אם אדני יהוה מקבץ נדחו ישראל עוד
אקבץ עליהם לנבקציו⁹ כל חיתו שדי אליו לאכל כל
חיתו בעיר¹⁰ צפו ערים כלם לא ידע-כלם כלבים
אלמים לא יוכלו לנבח הרים שכבים אהבי לנו¹¹
והכלבים עזוי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא
ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מזקחו¹²
אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גдол
יתר מאד

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד
נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסר הצדיק²
יבוא שלם ינוח על משכבותם הלק' נכח³ ואתם
קרבו הנה בני ענזה ורע מנאף ותונת⁴ על מי תעתנו-
על מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלאם ילי-
פשע ורע שקר⁵ והנחים באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים⁶ בחלוקת
נהל חלקם הם גורלך נם להם שפכת נסך העלית
מנחה-העל אלה אנחנו⁷ על הר נבה ונשא שמת
משכברך נם שם עליית לזכוב זבח⁸ ואחר הדרלת
המושווה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלוי הרחבות
משכברך והכרתך לך מהם-אהבתה משכברם יד חזות⁹
ותשרי למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחו צרייך עד
מרחך ותשפלי עדר שאול^(Sheol h7585) 10 ברב דרכך
יגעת לא אמרת נואש חיתיך מצאת על כן לא חלית
ונאת מי דאגת ותיראי כי תוכבי ואותי לא זכרת
לא שמתה על לך הלא אני מהשא ומעלם ואותי לא
תיראי¹¹ אני אניד צדקהך ואת מעשיך ולא יועילך
13 בעוקץ צילך קבוציך ואת כלם ישרא רוח יקח הכל
והחcosa כי נחלה ארץ ויירש הר קדשי¹⁴ ואמר סלו
סל פנו דרך הרימו ממושל מדרך עמי¹⁵ כי כה אמר
רם ונשא שכן עד וקדוש שמו-מרום וקדוש אשכנז
ואת דכא ושפלו רוח להחיות רוח שלדים ולהחיות
לב נדכאים¹⁶ כי לא לעולם ארייב ולא לניצח אקצוף
כי רוח מלפני יעתוף ונשומות אני עשית¹⁷ בעון בצעו
קצփת ואכחו הסתר ואקצוף וילך שובב בדרך לבו
18 דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחתו ואשלם נחמים לו

דברו שקר--לשונכם עליה תהגה ⁴ אין קרא בצדך
וain נשפט באמונה בטוחה על תהו ודברו שוא הרו
עמל והוליד און ⁵ ביצי צפוני בקעו וקורוי עכבייש
יארנו האכל מביציהם ימות והוורה תבקע אפהה ⁶
קוריהם לא היו לבנור ולא יתכסו במעשייהם מעשייהם
מעשי און ופעל חמס בכפיהם ⁷ רגיליםם לרע ורצה
וימחרו לשפק דם נכו מחשבותיהם מחשבות און--شد
ושבר במסלולם ⁸ דרך שלום לא ידעו ואין משפט
במעלוותם נתיבותיהם עקשו להם--כל דרך בה לא
ידע שלום ⁹ על כן רחך משפט ממנו ולא תשגנו
צדקה נקוה לאור והנה חשך לננהות באפלות הנלהך
גנשא כערום קיר וכאיין עינים גנשאה כלנו ¹⁰
בצחרים נשף באשימים כמהים בו נהמה כדבים
כלנו וכינויים הנה נקוה למשפט ואין לישועה
רחקה מנו ¹¹ כי רבבו פשעינו גנדך וחטאינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו ועונינו ידענו ¹² פשע וכח
bihoo ונסוג מאחר אלהינו דבר עשך ושרה הרו והנו
מלב דברי שקר ¹³ והסוגן אחר משפט וצדקה מרחוק
תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכח לא תוכל לבוא
וותהי האמת נעדרת וסר מרע משותל ולראייה
וירע בעינו כי אין משפט ¹⁴ וירא כי אין איש וייתומם
כי אין מפני ותווע לזרען וצדקה היא סמכתחו
וילבש צדקה כשרין וכובע ישעה בראשו וילבש
בנדני נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה ¹⁵ כעל גמלות
ceil ישלם--חמה לצריו גמול לאיובי לאיים גמול
ישלים ¹⁶ ויראו ממערב את שם יהוה ומזרחה שמש
את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נסחה בו ¹⁷
ובא לציון נואל ולשבוי פשע ביעקב--נאם יהוה ¹⁸ ואני
זאת בריתו אתם אמר יהוה--רוחי אשר עליך ודברי
אשר שמתי בפיק לך ימושו מפרק ומפי זרעך ומפי
זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם

அகிஶநை

61 רוח אדרני יהוה על--יען משה יהוה אתי לבשר
ענויים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור
ולאסורים פקח קוח ² לקרא שנות רצון ליהוה ויום
נקם לאלהינו לנחם כל אבלים ³ לשום לאבל ציון
הקטן יהוה לאלף והצעיר לנו עצום אני יהוה בעטה

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה عليك זרחה
2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך
יזרח יהוה וככבודו عليك יראה ³ והלכו נוים לאורך
ומלכים לננה זרחה ⁴ שא סביב ענייך וראיי--כלם
נקבצו באו לך בניך מרחוק יבוא ובנותיך על צד

לפניהם ¹² וקרוואו להם עם הקדש נאולין יהוה ולך יקרא דרישעה עיר לא נזוכה

63 מי זה בא מארום חמוֹץ בגדים מבצורה זה

הדור בלבד צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע ² מודוע אדם ללבושך ובנדיך בדרך בנת ³ פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדריכם באפי ואדריכם בחמותיו ווי נצחם על בגדי וכל מלכושי אנאלתו ⁴ כי יום נקם לבבי ושותה נאולין באה ⁵ ואבית אין עוז ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני ⁶ ואבוס עמיים באפי ואשכרים בחמותי ואוריד לארץ נצחם ⁷ חסדי יהוה ואכיר תחולת יהוה כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיyo וכרב חסדיyo ⁸ ויאמר אך עמי המה בנימ לא ישקרו וייה להם למושיע ⁹ בכל צratherם לא (לו) צר ומלאך פניו הושיעם--בהאבתו ובחמלתו הוא נאלם וונטלים ווינשאמם כל ימי עולם ¹⁰ והמה מרדו עצבו את רוח קדרשו ויהפוך להם לאיוב הוא נלחים בהם וויאcer ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו--איה השם בקרבו את רוח קדרשו ¹¹ מוליך לימי משה ורווע החפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם ¹² מוליכם בתהומות כסוס במדבר לא יכשלו ¹³ בכחמה בבקעה תרד רוח יהוה תניינו--כן נהגת עמק לעשות לך שם תפארת ¹⁴ הבט משמיים וראה מובל קדרש ותפארתך איה קנאתק נBORתך המון מעיך ורחתמיך אליו התפקיד ¹⁵ כי אתה אבינו--כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו נאלנו מעולם שמק ¹⁶ למלה תתענו יהוה מדריכך תקשיח לבנו מיראתך שוב למן עבדיך שבטי נחלתך ¹⁷ למצוור ירשו עם קדרך צרינו בוססו מוקדשך ¹⁸ היינו מעולם לא משלת בהם--לא נקרא שמק עליהם לוא קרעת שמיים ירדת מפניך הרים נולו

64 ² כקדח אש המסים מים Tabua אש להודיע שמק לצריך מפניך נוים ירנו ³ בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נולו ⁴ ומעולם לא שמעו לא האינו עין לא ראתה אלהים זולתק--יעשה למחכה לו ⁵ פגעת את שׁ ועשה צדק בדריכך יזכור חן אתה

לחת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל--
מעטה תדללה תחת רוחה כחה וקרווא להם איל' הצדיק
ראשונים יקומו וחדשו ערי חרב שמנות דור ודור ⁶ ואתם כהני יהוה תקראו--משרתاي אלהינו אמר לכם חיל נוים האכלו וביבודם תתימרו ⁷ תחת בשתכם
משנה וכלה מירנו חלקם לכון בארכם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם ⁸ כי אני יהוה אהב משפט שנא גול בעולה וננתני פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם ⁹ ונודע בנויים זרעם וצאנאיםם בתוך העמים כל ראייהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה ¹⁰ שוש אשיש ביהוה תנגל נפשי באלהוי--כי הלבישני בגדים ישע מעיל צדקה יעטני כחנן כהן פאר וככליה תעודה כליה טו כי הארץ הוצאה צמחה וכגנה זרעה תצמיה--כן אדני יהוה יצמיה צדקה ותחלת ננד כל הגוים

62 למען ציון לא אחשוה ולמען ירושלים לא אשקווט עד יצא כננה צדקה ויושעתה כלפיך יברך ² וראו נוים צדך וכל מלכים כבודך וקרוא לך שם חדש אשר פי יהוה יקנו ³ והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף (צניף) מלוכה בcpf אל-היך ⁴ לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שמה--כי לך יקרא חפצי בה ולא רצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארץ תבעל ⁵ כי יבעל בחור בתוליה יבעלך בńיך ומשוש חתן על כליה ישיש עליך אל-היך ⁶ על חומתיך ירושלים הפקדרתו שמרים--כל היום וכל הלילה תמיד לא ייחשו המזוכרים את יהוה--אל דמי לכם ⁷ ואל תנתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תחולתך--בא-ארץ ⁸ נשבע יהוה בימינו ובזורע עוז אם אתן את דנקך עוד מאכל לאיביך ואם ישתוו בני נכר תירושך אשר געתה בו ⁹ כי מספיו יאכלתו והללו את יהוה ומקבציו ישתחוו בחצרות קדרשי ¹⁰ עברו עברו בשעריהם פנו דרך העם סלו סלו המשלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים טו הנה יהוה השמייע אל' קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אותו ופעלו

והנחתם שמכם לשבועה לבחורי והמיתך אדני יהוה ולעבديו יקראה שם אחר ¹⁶ אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והnbsp;eshuv בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכח הוצאות הראשונות וכי נסתרו מעיני ¹⁷ כי הנני בורא שמים חדשים ואرض חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב ¹⁸ כי אם שישו ונילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים נילה ועמה משוש ¹⁹ ונילתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכיו וזקה ²⁰ לא יהיה שם עוד עול ימים וזקן אשר לא י מלא את ימי כי הנער בן מאה שנה ימות והחותטא בן מאה שנה יקלל ²¹ ובנו בתים וישבו ונטשו כרמים ואכלו פרדים ²² לא יבנו ואחר ישב לא יטטו ואחר יאלל כי כימי העין ימי עמי ומשעה ידיהם יבלו בחורי ²³ לא יגנו לדריך ולא ילדו לבלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאנאים אתם ²⁴ והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מודברים ואני אשמע ²⁵ זאב וטללה ירעו כאחד וארים כבקר יאלל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחותו בכל הר קדשי אמר יהוה

66 כה אמר יהוה השמיים כסאי והארץ הדם רגלי اي זה בית אשר תבנו לי ואיז זה מקום מנוחתי ² ואת כל אלה ידי עשתה וייחיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביך-אל עני ונכח רוח וחרד על דברי ³ שוחט השור מכח איש זובח השה ערף מלכ' מעלה מנהה דם חזיר מוציא לבנה מביך און-نم חמה בחרו בדריכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה ⁴ גם אני אבחר בתעללייהם ומגורתם אביא להם--יען קראתי ואני עונה דברתיו ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו ⁵ שמעו דבר יהוה החדרים אל דבריו אמרו אחיכם שנאים מנדייכם למען שמי יכבר יהוה-ונראה בשמחכם ומה יבשו ⁶ קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם נמול לאיובי ⁷ בטרם תחיל לידה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר ⁸ מושמע צואת מי ראה כאלה-היוחל ארץ ביום אחד אם יולד נוי פעם אחיך כי חלה נם ילדה ציון את בניה ⁹ האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המולדיך ועצרתי

קצתה ונחטא בהם עולם ומושע ⁶ ונהי כטמא כלנו וכבנד עדים כל צדקינו ונבל כעלת כלנו ועוננו ברוח ישנאנו ⁷ ואין קורא בשם מותוער להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמונהו בידי עוננו ⁸ ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרכנו ומעשה ידר כלנו ⁹ אל תקצף יהוה עד מאר ואל לעד תוכר עון הэн הבט נא עמק כלנו ¹⁰ ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היהת ירושלים שמה ¹¹ בית קדשנו ותפארתנו אשר הלווק אבותינו-היה לשפטת אש וכל מחמדינו היה להרבה ¹² העל אלה תהאפק יהוה תהש ותענו עד מאר

65 נדרשתי ללו שאלו נמצאי ללא בקשי אמרתי הנני אל גוי לא קרא בשמי ² פרשתי ידי כל הימים אל עם סורר--ההלים הדרך לא טוב אחר מוחשבתיהם ³ העם המכושים ATI עלי פני-תמיד זבחים בננות ומקטרים על הלבנים ⁴ היישבים בקברים ובנצחורים ילינו האכלים בשער החoir ופרק (ומרך) פגlim כליהם ⁵ האמורים קרב אליך אל תנש כי כי קדרתיך אלה עשן באפי אש קדרת כל הימים ⁶ הנה כתובה לפני לאacha כי אם שלמתי ושלמתו על חיקם ⁷ עונתיכם ועונת אבותיכם יהדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הנבעות חרפוני ומדתי פעליהםראשונה על (אל) חיקם ⁸ כה אמר יהוה כאשר ימצא החירוש באשכול ואמר אל תשחיתתו כי ברכיה בו-כן עשה למען עבדי לבתו השווות הכל ⁹ והזאתני מיעקב זרע ומיהודה יורש הריו וירשו בחורי ועבדי ישכנו שמה ¹⁰ והיה השرون לנוה צאן עמוק עכוור לרבי בקר לעמי אשר דרשוני ¹¹ ומונתי אתם שלחן והמלמאות למני מסך ¹² ומונתי אתם לחרב וככלם לשבח תכרכע-יען קראתי ולא עניתם דברתוי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחורתם ¹³ לבן כי אמר אדני יהוה הנה עבדי יאלל עברו ישבחו ואתם תבשו ¹⁴ הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו ¹⁵

אמר אלהיך ¹⁰ שמהו את ירושלם וגילו בה כל אהבה
שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה בلمען זינקו
ושבעתם מshed תנחמה למען תמצאו והתעננתם מזוי
כבודה ¹¹ כי כי אמר יהוה הנני נתה אליה כנהר
שלום וכנהחל שוטף כבוד נוים-וינקתם על צד תשוא
ועל ברכיהם תשעשעו ¹² כאשר איש אשר אמר תנחמו--
בן אנכי אחכם ובירושלים תנחמו ¹³ וראיתם ושש
לבכם ועצמותיכם כדשא הפרתנה ונודעה ייד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו ¹⁴ כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו--להשיך בחמה אפו וגערתו בלחש
אשר ¹⁵ באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורכיו
חוללי יהוה ¹⁶ המתקדשים והמתהרים אל הגנות
אחר אחד (אחד) בתוך אכל'י בשך החזר והשquiz
העכבר--יחדו יספו נאם יהוה ¹⁷ ואנכי מעשיהם
ומחשבותיהם--באה לקבץ את כל הנזום והלשנות
ובאו וראו את כבודי ¹⁸ ושמתי בהם אותן ושלחת מהם
פליטים אל הנזום תריש פול ולוד משכי קשת-תבל
וין האיים הרחיקם אשר לא שמעו את שמי ולא דאו
את כבודי--והגינו את כבודי בנזום ¹⁹ והביאו את
כל אחיכם מכל הנזום מנחה ליהוה בסוסים וברכבות
ובצבים ובפדרים ובכרכרות על הר קדרשי ירושלים--
אמר יהוה כאשר יבאוبني ישראל את המנחה בכללי
טההור בית יהוה ²⁰ וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר
יהוה ²¹ כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה
אשר אני עשה עמידים לפנוי--נאם יהוה כן יעמוד וריעם
ושמכם ²² והיה מדוי חדש בחדרשו ומדוי שבת בשכחו
יבוא כל בשר להשתחות לפנוי אמר יהוה ²³ ויצאו
וראו--בפנרי האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא
תמות ואשם לא תכבה והוא דראון לכל בשר

אהבת כלולתיך--לכתח' אחריו במדבר הארץ לא
זורהעה ³ קדש ישראל ליהודה הראשית תבואהה כל
אכליו ייאשו רעה תאא אליהם נאם יהוה ⁴ שמעו
דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל וכח
אמר יהוה מה מצאו אבותכם כי עול--כי רחוק מעלי
וילכו אחרי ההבל ויהבלו ⁶ ולא אמרו--אייה יהוה
הmulלה אנחנו מארץ מצרים המוליך אנחנו במדבר
באארץ ערבה ושוחה הארץ ציה וצلمות--באארץ לא
עבר בה איש ולא ישב אדם שם ⁷ ואביא אתכם אל
ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבואו וחטמאו את
ארצ'י ונחלתי שמתם ל佗ועה ⁸ הכהנים לא אמרו
אייה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו
בי והנבים נבאו בבעל ואחריו לא יועלו הלויכו ⁹
לכן עד אריב אתכם--נאם יהוה ובני ננים אריב
¹⁰ כי עברו אי כתים וראו וקרד שלחו והתבוננו
מادر וראו אין היה כזאת ¹¹ ההימיר נוי אלהים
והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יויעיל ¹²
שמו שמי על זאת ושברו חרבו מادر נאם יהוה ¹³
כי שתים רעות עשה עמי ATI עזבו מקור מים חיים
לחצב להם בארות--בדרכ' נשברים אשר לא יכולו
המים ¹⁴ העבר ישראל--אם ליד בית הוא מודיע
היה לבז ¹⁵ עליו ישאו כפרים נתנו קולם וישטו
ארצ'ו לשמה ערי נצחה (נצח) מבלי ישב ¹⁶ נם בני
נפש ותחפנס (ותחפנס) ירעוך קדרק ¹⁷ הלויא זאת
עשה לך עזבק את יהוה אלהיך בעת מוליך בדרך
ועתה מה לך לדרכ' מצרים לשחות מי שהור ומה
לך בדרך אשור לשחות מי נהר ¹⁸ תיסרך רעתך
ושבשותיך תוכחך ודעי וראי כי רע ומך עזבק את
יהוה אלהיך ולא פחדתו אליך נאם אדני יהוה צבאות
כ' מועלם שברתי עלך נתקי מוסרויך ותאמרי
לא אעבד (אבעור) כי על כל גבעה נבאה ותחת
כל עץ רענן את צעה זנה ²⁰ ואני נתעתק שורק
כליה ורעד אמרת ואיך נהפקת לי סורי הגפן נכירה ²²
כי אם תככסי בנתר ותרבי לך בירת--נכחים עונך
לפני נאם אדני יהוה ²³ איך תאמרי לא נטמא אחריו
הבעלים לא הלויחי--ראי דרך בניא דע' מה עשית
בכראה קלה משרכת דרכיה ²⁴ פרה למך מדבר

1 דברי ירמיהו בן חלקייו מן הכהנים אשר בענותו
באארץ בנימן ² אשר היה דבר יהוה אליו בימי יASHIHO
בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו ³
ויהי בימי יהויקים בן יASHIHO מלך יהודה עד תם
עשתי עשרה שנה לצדקתו בן יASHIHO מלך יהודה--
עד גלות ירושלים בחודש החמישי ⁴ ויהי דבר יהוה
אל' לאמך ⁵ בטרכ' אצורך (אצרכ') בכתן ידעתיך
ובטרם יצא מרדח הקדשיך נבייא לגויים נתיך ⁶
ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתיך דבר כי נעד
אנכי ⁷ ויאמר יהוה אליו אל' האמר נער אנכי כי על כל
אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר ⁸ אל
תירא מפניהם כי אתה אני להצלך נאם יהוה ⁹ וישלה
יהוה את ידו ויגע על פ' ויאמר יהוה אליו הנה נתתי
דברי בפייך ¹⁰ ראה הפקדתיך היום הזה על הגויים
ועל הממלכות לנחש ולנטוץ ולהאיבר ולהרבס--
לבנות ולנטיש בוויה דבר יהוה אליו לא אמר מה אתה
ראיה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה ¹¹ ויאמר יהוה
אל' היטבת לראות כי שקד אני על דבריו לעשתו ¹²
ויהי דבר יהוה אליו שנית לאמר מה אתה ראה ואמר
סיר נפוח אני ראה ופנוי מפני צפונה ¹⁴ ויאמר יהוה
אל' מצפון תפחה הרעה על כל ישבו הארץ ¹⁵ כי
הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה--נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח שעריו ירושלים ועל כל
חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה ¹⁶ ורברטוי משפט
אותם על כל רעתם--אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים וויתחו למשעי ידיהם ¹⁷ וזה תזר מותניך
וקמות ורברטת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת
מנוחיהם--פָן אחתקך לפניהם ¹⁸ ואני הנה נתתיק היום
לעיר מבצר ולעמדו ברוזל ולחמות נחתת--על כל
הארץ למלכי יהודה לשရיה לכהניה ולעם הארץ ¹⁹
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני נאם יהוה
להציגך

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמך ² חלך וקראת באזני
ירושלם לאמך כה אמר יהוה זכרתי לך חסר נעוריך

את כל אלה אליו תשוב- ולא שבה ותראה (ותרא)
 בוגודה אהותה יהודת ⁸ וארא כי על כל אדרות אש
 נאה משבה ישראל שלחותה ואtan את ספר כריתה
 אליה ולא יראה בוגודה יהודת אהותה-ותלך ותzon נס
 היא והיה מקל זנותה ותתנפ' את הארץ ותנאנ' את
 האבן ואת העץ ¹⁰ וגם בכל זאת לא שבה אליו בוגודה
 אהותה יהודת--בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה ¹¹
 ויאמר יהוה אליו צדקה נפשה משבה ישראל מבנדה
 יהודת ¹² הילך וקראת את הדברים האלה צפונה
 ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה--לא אפ' פנו
 בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם ¹³ אך
 דע עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפury את דרכיך
 לזרים תחת כל עץ רענן ובכווי לא שמעתם נאם יהוה
 שובו בנים שוכבים נאם יהוה כי אנכי בעלייכם ¹⁴
 ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפה והבאתי
 אתכם ציון ¹⁵ ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם
 דעה והשכיל ¹⁶ והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים
 ההמה נאם יהוה--לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה
 ולא יעלה על לב ולא יזכיר בו ולא יפקדו ולא יעשה
 עוד ¹⁷ בעת ההיא יקראו לירושלים ולא ילכו עוד--
 אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלים ולא ילכו עוד--
 אחרי שררותם לבם הרע ¹⁸ ביום ההמה ילכו בית
 יהודת על בית ישראל ויבאו יהודו מארץ צפון על
 הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם ¹⁹ ואני אמרתי
 איך אשתק בבניים ואתן לך ארץ חמדנה נחלת צבי
 צבאות נויים ואמר אבי תקראו (תקראי) לי ומחרדי
 לא תשוכו (חשובי) ²⁰ אכן בוגודהasha מרעה כן
 בגדתם כי בית ישראל נאם יהוה ²¹ קול על שפיהם
 נשמע בכוי תחנוינו בני ישראל כי העו את דרכם
 שכחו את יהוה אלהיהם ²² שובו בנים שוכבים ארפה
 משובתיכם ההנו לך כי אתה יהוה אלהינו ²³ אכן
 לשקר מגבעות המון הרים אכן כי יהוה אלהינו תשועת
 ישראל ²⁴ והבשת אכללה את יג'יע אבותינו--מנעורינו
 את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם ²⁵
 נשכבה בבשנותנו ותכסנו כל מותנו--כי ליהוה אלהינו
 חתנונו אנחנו ו아버지ינו מנעורינו ועד היום הזה ולא
 שמענו בקול יהוה אלהינו

באות נפשו (נפשה) שאפה רוח--האנטה מי ישיבנה
 כל מבקשה לא יעפו בחדשה ימצאה ²⁶ מען
 רגליך מיחף גורנק (גורונק) מצמאה ותאמורי נושא--
 לא כי אהבת זרים ואחריהם אלך ²⁷ כבשת גנב כי
 מצא כן הבישו בית ישראל מה מלכיהם שרים
 וכחניהם ונכאייהם ²⁸ אמרים לעצ' אבי אתה ולא בן
 את ילתני (ילדתנו) כי פנו אליו ערך ולא פנים ובעת
 רעתק יאמרו קומה והושענו ²⁹ ואיה אלהיך אשר
 עשית לך--יקומו אם יושיעך בעת רעתק כי מסטר
 ערך היה אלהיך יהודת ³⁰ למשה הכתוב את בנים מוסר
 פשעתם כי נאם יהוה ³¹ לשוא הכתוב את בנים מושחת
 לא לקחו אכללה חרבכם נכאיים כאריה משחית
 הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל
 אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו--לא נבואה
 עוד אלקיך ³² התשכח בהוללה עדיה כליה קשירה
 ועמי שכחוני ימים אין מסטר ³³ מה טובך דרכך
 לבקש אהבה لكن גם את הרעות למדתך (למדתך) את
 דרכיך ³⁴ גם בכנעך נמצא דם נפשות אבויים נקיים
 לא במחתרת מצאים כי על כל אלה ³⁵ ותאמר כי
 נקיותיך שב אפו ממנני הני נשבט אותך על אמריך
 לא חטאתי ³⁶ מה הזלי מאד לשנות את דרכך גם
 ממצריכם תבשי כאשר בשת מאשור ³⁷ גם מאות זה
 הצאי וידיך על דראש כי מס' יהוה במבטחיך ולא
 תצליחו להם

3 ³⁸ לאמור הן ישלח איש את אשתו והלכה מאותו והיתה
 לאיש אחר היישוב אליה עוד--הלווא חנוף תחנוף הארץ
 ההיא ואת זנית רעים רביכם--ושוב אליו נאם יהוה ²--
 שי עיניך על שפיהם וראי איפה לא שנلت (שכבה)--
 על דרכיכם ישבת להם עברבי במדבר ותתני הארץ
 בזונתיך וברעתק ³ וימנו רבבים ומלך לוא היה
 מצחasha זונה היה לך מאנת הכללים ⁴ הילא מעתה
 קראתי (קראת) לי אבי אלף נערין אתה ⁵ הינטר
 לעולם אם ישמר לנצח הנה דברת ותעש הרעות
 והוכל ⁶ ויאמר יהוה אליו בימי אישתו המלך הראית
 אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גנבה
 ואל תחת כל עץ רענן--ותוני שם ⁷ ואמר אחרי עשותה

ובהו ואל השם יאנו ראייתו החרים והנה רעים וככל הנבעות חתקלקלו ראייתו והנה אין האדם וככל עף השם נדרדו ראייתו והנה הכרמל המרבר וככל עיריו נחציו מפני יהוה- מפני חרון אף כי כה אמר יהוה שמה תהיה כל הארץ וכלה לא עשה על זאת האבל הארץ וקדרו השם ממעל- על כי דברתי זמתי ולא אשוב ממנה עלי פרש ורמה קשת ברחת כל העיר--באו בעבים וככפיהם על כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש ואתי (וاث) שדור מה העשי כי תלבשי שני כי תעד עדי זהב כי תקרע בפוך ענייך- לשוא התמי מסאו בר ענבים נפשך יבקש כי קול כחולה שמעתי צרה מבכירה- קול בת ציון תחיפה הפרש כפיה אוֹ נָא לִכְיַעֲפָה נֶפֶשִׁי לְהַרְגִּים

5 שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחווכותיה אם המכיאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה-וaslach לה ² ואם כי יהוה אמרו לכן לשקר ישבעו ³ יהוה ענייך הלוא לאמונה-הכיתה אתם ולא חלו כליהם מאנו קחת מוסר חזקון פניהם מסלע מאנו לשוב ⁴ ואני אמרתי אך דלים הם נואלו- כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם ⁵ אלכה לי אל הנדרים ואדברה אתם- כי מה יידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך הנה ייחדו שברו על נתקו מוסרות על כן המכ אריה מיער זאב ערבות יشدדם- ⁶ נמר שקר על ערייהם כל היוצא מהנה יתרף כי רבו פשעיהם עצמו משבותיהם ⁷ אי לואת אסלה (אסלח) לך--بنיך עזובני וישבעו ללא אלהים ואשבע אותם יונפה ובית זונה יתגנדו ⁸ סוסים מזינים משכים היו איש אל אשת רעהו יצחלו ⁹ העל אלת לו אפקד נאם יהוה ואם בניו אשר כזה לא תחנק נפשי ¹⁰ על בשרותיה ושותו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה כי לא ליהוה מה ¹¹ כי בנוד בנדוי כי בית ישראל ובית יהודה- נאם יהוה ¹² כחשו ביהוה ויאמרו לו לא הוא ולא תבוא עליינו רעה וחרב ורעב לו נראת והנביאים היו לרוח והדבר אין בהם יעשה להם ¹⁴ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם

4 אם תשוב ישראל נאם יהוה אליו תשוב ואם תסיר שקייציך מפני ולא תנוד ² ונשבעת כי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים וכו' יתהלך ³ כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלים נירו لكم ניר ואל תורען אל קציהם ⁴ המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה ושבוי ירושלים פן תצאakash חמתי ובערה ואין מכבה- מפני רע מעליכם ⁵ הגנויד ביהודה ובירושלם השמייעו ואמרו והקעו (תקעו) שופר בארץ ⁶ שאנס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה ערי המבצר ⁷ עללה אריה מסבכו אני מביא מצפון- ושבך נдол ⁸ על זאת חנרו שקים ספדו עיריך תצינה מאין יושב ⁹ על זאת חנרו שקים ספדו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה מומנו ¹⁰ והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמו ¹¹ ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלים לאמר שלום היהיה לכם וננעה חרב עד הנפש ¹² בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלים רוח צח שפים במדבר דרך בת עמי--לא לזרות ולא להבר ¹³ רוח מלא אלה יבוא לי עתה גם אני אדרב משפטים אותם ¹⁴ הנה עננים יעלה וכוספה מרכבותיו--כלו מנשרים סוסיו אוֹ לְנוֹ כִּי שְׁדַדְנוּ כִּבְסֵי מְרֻחָה לְכִי יְרוּשָׁלָם לְמַעַן הנה השמייעו על ירושלים נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם ¹⁷ כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אורי מורתה נאם יהוה ¹⁸ דרך ומעליך עשו אלה לך זאת רעתק כי מר כי מגע עד לבך ¹⁹ מעין אוחלה (אוחלה) קירות לבי מהה ליב-לא אחראש כי קול שופר שמעתי (שמעת) נפש תרועת מלחמה ²⁰ שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ ה汰ם שדרו אלהי רגע ירידתי ²¹ עד מותי אדראה נס- אשמעה קול שופר ²² כי אויל עמי אוית לא ידעו--בני סכלים מהה ולא נבונים מהה חכמים מהה להרע ולהיותיב לא ידעו ²³ ראייתו את הארץ והנה תדו

יהוה צבאות כרתו עזה ושפכו על ירושלם סללה
 היא העיר הפך כל עשך בקרבה ⁷ כהקדיר בור
 (ביר) מימה כן הקהה רעתה חמס ושד ישבה בה על
 פni תמיד-חל' ומכח 8 הוסרי ירושם-פנ תקע נשוי
 ממק פן אשימך שמה ארץ לא נושא ⁹ כה אמר
 יהוה צבאות עליל يولלו כנפנ שאירית ישראל השב
 ייך כבוצר על סלסלות ¹⁰ על מי אדרבה ואעדיה
 יושמו-הנה ערלה אונם ולא יכולו להקשיב הנה
 דבר יהוה היה להם לחרפה-לא יחפצו בו ¹¹ ואת
 חמת יהוה מלאתי נלאתי הכליל-שפך על עלל בחוץ
 ועל סוד בחורים ייחדו כי נס איש עם אלה ילבכו זקן
 עם מלא ימים ¹² ונסבו בהםם לאחרים שדות ונשים
 ייחדו כי אתה את ידי על ישבי הארץ נאם יהוה ¹³ כי
 מקטנים ועד גדולים כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן-
 כלו עשה שקר ¹⁴ וירפאו את שבר עמו על נקללה-
 לאמר שלום שלום ואין שלום ¹⁵ הבישו כי טובעה
 עשו נם בוש לא יבשו גם הכלים לא ידעו-לכן יפלו
 בנפלים בעת פקדים ייכשלו אמר יהוה ¹⁶ כה אמר
 יהוה עמדו על דרכם וראו ושאלו לנתבות עולם
 אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצא מרגנו לפכים
 ויאמרו לא נלך ¹⁷ והקמתי עליכם צפים הקשייבו
 לccoli שופר ויאמרו לא נקייב ¹⁸ لكن שמעו הגויים
 ודעי עדת את אשר בס ¹⁹ שמי הארץ-הנה אני
 מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי
 לא הקשייבו ותויתי וימאסו בה ²⁰ למה זה לי לבונה
 משבא תבוא וקנה הטוב מארין מרחק עלותיכם לא
 לרazon זוחיכם לא עברו לי ²¹ لكن כי אמר יהוה
 הנני נתן אל העם הזה מכתלים וכשלו בס אבות ובנים
 ייחדו שכן ורעו-יאבדו (אבדו) ²² כי אמר יהוה הנה
 עם בא מארץ צפון וגוי נдол יעור מירכתי ארץ ²³
 קשת וכידון יחויקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים
 יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלייך
 בת ציון ²⁴ שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזקנו-
 חיל כיוולדת ²⁵ אל תצאי (תצא) השדה ובדרך
 אל תלפי (תלכו) כי חרב לאיב מוגר מסביב ²⁶ בת
 עמי חנורי שק וחתפלש באפר-אבל יהוד עשי לך
 מספר תמרורים כי פהאמ יבא השדר עליינו ²⁷ בחון

את הדבר הזה הנני נתן דברי בפרק לאש והעם הזה
 עצים-וأكلתם ²⁸ והנני מביא עליהם גוי ממחתק בית
 ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מועלם הווא-גוי
 לא תרע לשנו ולא תשמע מה ידבר ²⁹ אשפטו כבר
 פתוח כלם נבורים ³⁰ ואכל קצירך ולחמך יאללו
 בניך ובנותיך-יאכל צאנך ובקרך יאכל נפנך ותאנך
 ירשש ערי ממציריך אשר אתה בטח בהנה-בחרב ³¹
 וגם ביום החמה נאם יהוה לא עשה אתם כליה ³²
 והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את
 כל אלה ואמרת אליהם כאשר עובחים אותו ותעבדו
 אלהי נכר בארץכם-כן תעבדו זרים בארץ לא לכם
 הגינוי זאת בבית יעקב והשמיעה ביהודה לא אמר
³³ שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא
 יראו אונים להם ולא ישמעו ³⁴ האותי לא תיראו נאם
 יהוה אם מפני לא תחילה אשר שמות חול נבול לים
 חק עולם ולא יברנהו ויתגעשו ולא יוכלו המגו גליו
 ולא יעברנהו ³⁵ ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו
 וילכו ³⁶ ולוא אמרו בלבכם נירא נא את יהוה אלהינו
 הנתן נשים וירה (ירוח) ומלךוש בעתו שבעת חקות
 קציר יישمر לנו ³⁷ עוניותיכם הטו אלה וחתאותיכם
 מנעו הטוב מכם ³⁸ כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשר
 יקושים היצבו משחיתת אנשים ילכדו ³⁹ ככלב מלא
 עוף כן ביהם מלאים מרמה על כן נדלוי ויעשרו
⁴⁰ שמנעו עשתו נם עברו דברי רע-דין לא דנו דין
 יתום וצילהו ומשפט אבויים לא שפטו ⁴¹ העל אלה
 לא אפקד נאם יהוה אם בניו אשר כוה לא תנתן
 נפשי ⁴² שמה ושרורה נהיתה בארץ ⁴³ הנבאים נכאו
 בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו בן ומה
 העשו לאחריתה

6

העזו בני בנימין מקרב ירושם ובתקוע תקעו
 שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה
 מצפון ושבר נдол ² הדנו והמעננה דמייטי בת ציון ³
 אלה יבוא רעם ועדידיהם תקעו עליה אהלים סביב
 רעו איש את ידו ⁴ קדרשו עליה מלחמה קומו ונעלת
 בצהרים אויל ננו כי פנה היום כי ינטו צללי ערבי ⁵
 קומו ונעלת בלילה ונשוויתה ארמנותיה ⁶ כי כה אמר

נתתיק בעמי מבצר ותדר ובחנת את דרכם ²⁸ כלם סדי סורדים היליכי רכבל נחתת וברול כלם משודדים הנה ²⁹ נהר מפח מأشתם (מאש תם) עפרה-לשוא צרפ צרוף ורעים לא נתקו ³⁰ כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמור עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשעריהם אלה להשתנות ליהוה ³ כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקום הזה ⁴ אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה חיל יהוה חיל יהוה מה ⁵ כי אם היישוב יטיבו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו אולם היכל יהוה חיל יהוה חיל יהוה מה ⁶ גור יתומם ואלמנה תשוע משפט בין איש ובין רעהו ⁶ גור יתומם ואלמנה לא העשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחריו אלהים אחרים לא תחלכו לרע לכם ⁷ ושכני תם אתכם במקום הזה-בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם ⁸ הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר- לבתו היעיל ⁹ הנגב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר יענוכה ²⁸ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקהל יהוה אלהיו ולא لكمו מוסר אבראה האמונה וכרתתך מפיהם ²⁹ גוי נזר והשליכו ישאי על שפם קינה כי מס יהוה ויטש את דор עברתו ³⁰ כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליון-לטמאו ³¹ ובנו במוות התחפה אשר בניא בן הנם לשרפ' את בניהם ואת בנותיהם באש- אשר לא צוית ולא עלהה על לביו ³² لكن הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התחפה וניא בן הנם כי אם ניא ההרנה וקבעו בתפה מאין מקום ³³ והיתה נבלת העם הזה למאכל לעופר השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד ³⁴ והשבתי מערבי יהודה וממחוזות ירושלים קול שwon קול שמה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו (יוציאו) את עצמותם מלכי יהודה ואת עצמות שריון ואת עצמות הכהנים בערי יהודה ובಚות ירושלים ¹⁸ הבנים מלקטים

עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בזק לעשות כונים למלכת השמים והסק נסכים לאלהים אחרים-למען הצעני ¹⁹ האتي הם ממעשים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם ²⁰ لكن כה אמר אדני יהוה תנה אפי וחמותי נתקת אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עז השדה ועל פרי הארץ ובעיר ולא תכבה ²¹ כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר ²² כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא (הוציאי) אותם מארץ מצרים-על דברי עלה וזבח ²³ כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי-והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלחם בכל הדרך אשר אצווה אתכם למען ייטב לכם ²⁴ ולא שמעו ולא הטו את אונם וילכו במעצות בשרחות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים ²⁵ למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה-ואשלח אליכם את כל עברי הנביאים يوم השכם ושלח ²⁶ ולא שמעו אליו ולא הטו את אונם ויקשו את ערפן--הרעו מאבותם ²⁷ ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליו וקראת אליהם ולא יענוכה ²⁸ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקהל יהוה אלהיו ולא لكمו מוסר אבראה האמונה וכרתתך מפיהם ²⁹ גוי נזר והשליכו ישאי על שפם קינה כי מס יהוה ויטש את דор עברתו ³⁰ כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליון-בענייניכם גם אני תנה ראיות נאם יהוה ¹² כי לכנו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכני שמי שם בראשונה וראו את אשר עשית לו מפני רעת עמי ישראל ¹³ ועתה יען עשותם את כל המעשים אלה-נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אהבתיכם ולא עניתם ¹⁴ ועשית לביית אשר נקרא שמי עליון אשר אתם בטחים בו ולמקום והשלתי אתכם מעל פני כאשר השלתי את כל אחוכם את כל ודע אפרים ¹⁶ ואתה אל תחפכל بعد העם הזה ואל תשא בעדרם רנה ותפללה--ואל תפנע כי כי איני שמע אתה ¹⁷ האין ראה מה המה עשים

הצרי אין בוגלעד אם רפה אין שם כי מודע לא עלתה
ארכת בת עמי

9 מי יתן ראשינו מים וענינו מקור דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בית עמי ² מי יתגنى במדבר מלון
ארחים ואזובה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאים
עצרת בנדרים ³ וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא
לאמונה נבררו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי
לא ידעו נאם יהוה ⁴ איש מרדעה השמרו ועל כל
אך אל התבתו כי כל אח יעקב יעקב וכל רע רכילה
יהלך ⁵ ואיש ברעהו יתחלו ואמת לא ידברו למדוע
לשונם דבר שקר העווה נלאו ⁶ שבתקת חותם מרמה
במרמה מאנו דעתו נאם יהוה ⁷ וכן כה אמר
יהוה צבאות הני צורפם ובחנתוים כי איך אעשה
מן פני בת עמי ⁸ חז שוחט (שחות) לשונם מרמה דבר
בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו ⁹
העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בניו אשר כהה
לא תנקם נפשי ¹⁰ על ההריםASA שא בכוי נהר ועל
נאות מדבר קינה--כי נצחו מבלי איש עבר ולא שמעו
כול מקנה מעוף השמיים ועד בהמה נדרדו הלו ¹¹
ונתהי את ירושלים לנגלים מעון תנימ ונת עריה יהודה
אתן שמנה מבלי יושב ¹² מי החכם ויבן את
ואת ואשר דבר פי יהוה אליו יונרה על מה אברחה
הארץ נצחה במדבר מבלי עבר ¹³ ויאמר יהוה--
על עזובם את תורה אשר נתתי לפניהם ולא שמעו
בקולי ולא הלו ¹⁴ וילכו אחורי שררות לבם--
ואהורי הבעלים אשר למדרום אביהם ¹⁵ וכן כה אמר
יהוה צבאות אלה ישראל הני מאכילים את העם הזה
לענה והשקיותם מי ראש ¹⁶ והפכו אותם בנים אשר לא
ירדו המה ואבותם ושליחתי אחריהם את החרב עד
כלותיהם ¹⁷ כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקרו
למקונות התבונינה ואל החכמות שלחו ותבוננה
ותהברנה ותשנה עליינו נהי ותרדנה עינינו דמעה
ועפענינו ילו מים ¹⁸ כי קול נדי נשמע מצוין אך
שדרנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השיליכו משוכנותינו
כ כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר
פיו ולמוננה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה ²¹ כי

ואת עצמות הנכיאים ואת עצמות יושבי ירושלים--
מקביריהם ² ושתחום לשמש ולידוח לכל צבא דשימים
אשר אהובם ואשר עברם ואשר הלו ³ אשר הדריהם
יקברו לדמן על פני האדמה יהו ³ ונבחר מות מהיים
לכל השאריות הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת--
בכל המקומות הנשארים אשר הדחותם שם נאם
יהוה צבאות ⁴ ואמרת אליהם כי אמר יהוה היפלו
ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב ⁵ מודיע שובבה העם
זהו ירושלים--משבה נצח החזקון בתרכמת-מאנו
לשוב ⁶ הקשתי ואשמע לוא כן ידברו-אין איש
נחם על רעתו לא אמר מה עשי כי כלה שב במרצוותם
(במרצוותם) כסוס שוטף במלחמה ⁷ גם חסידה
בשם יודה מועדיה ותר וסוס (וסיס) וענור שמרו
את עת באנה ועמי--לא ידעו את משפט יהוה ⁸ איך
תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אנחנו אכן הנה
לשקר עשה עט שקר ספרים ⁹ הבשו חכמים חתו
וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם ¹⁰
ולכן את נשיהם לאחרים שדורותיהם לירושים--
כי מקטן ועד גדור כליה בצע בצע מנבי ואעד כהן--
כליה עשה שקר ¹¹ וירפו את שבר בת עמי על נקלה--
לאמר שלום שלום ואין שלום ¹² הבשו כי תועבה עשו
نم בוש לא יבשו והכלם לא ידעו--לכן יפל בונפלים
בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה ¹³ אסף אסיפם נאם
יהוה אין עניים בנפן ואין תאגים בחאנגה והעללה נבל--
וathan להם יעברים ¹⁴ על מה אנחנו ישבים--האספו
ונבוא אל ערי המבצר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו
הדרנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה ¹⁵ קוה לשולם
ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה ¹⁶ מדן נשמע נחרת
סוסיו--מקול מצהלות אכזריו רעשה כל הארץ ויבאו
וأكلו ארץ ומלאה--עיר וישבי בה ¹⁷ כי הני משלה
בכם נחשים צפunningים אשר אין להם לחש ונשכו אתם
אם יהוה ¹⁸ מבלייתו עלי ינון עלי לבי דרי ¹⁹ הנה
קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון
אם מלכה אין בה מודיע הצעוני בפסלייהם--בחבל
נכד ²⁰ עבר קזר כלה קיז' ואנחנו לוא נושאנו ²¹
על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקANTI ²²

עליה מות בחלוניינו בא בארמנותינו--להכרית עולל מהץ בחווים מרוחבות ²² דבר כה נאם יהוה ונפלת נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמר מאחרי הקוצר ואין מוסף ²³ כה אמר יהוה אל יתהלך חכם בחכמו ואל יתהלך הגיבור בגבורתו אל יתרהיל שעיר בעשרו ²⁴ כי אם בזאת יתהלך המתהלך השכל יידע אותו--כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה ²⁵ הנה ימים באים נאם יהוה ופקרתו על כל מול בערלה ²⁶ על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עمون ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הושבים במדבר--כי כל הגויים ערלים וכל בית ישראל על רגלי ל'ב

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליום-ב'ת ישראל ² כה אמר יהוה אל דרך הנויים אל תלמודו ומאותה השם אל תחתו כי ייחתו הנויים מהמה ³ כי חקוט העמיים הבלתי הוא כי עז מיער כרתו מעשה ידי חרש במאעד ⁴ בכסף ובזהב ייפחו במסמרות ובמקבות יחזוקם ולוא יפיק ⁵ כתמר מקש המה ולא ידברו נשוא ונושא כי לא יצערו אל תיראו מהם כי לא ידרשו וגס היטיב אין אתם ⁶ מאיין מוך יהוה גודל אתה וגודל שמד בגבורה ⁷ מי לא ריאך מלך הגויים כי לך אתה כי בכל חכמי הגויים ובכל מלכותם מאיין מוך ⁸ ובאחד יבערו ויכסלו מסור הבלתי עז הוא ⁹ כסף מruk מתרישש וocab זהב מאופז-מעשה בראש יידי צורף תכלת וארמנן לבושים מעשה החכמים כלם ¹⁰ ויהוה אלהים אמרת הוא אלהים חיים וממלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכול גויים זומו ¹¹ כדנה תאמرون להם אלהיא דישmia ואראק לא עבדו יאבדו מארעה ומן תחות שמייא אלה ¹² עשה הארץ בכחו מכין תבל בחכמו ו בתובנותו נתה שמיים ¹³ לקולתו המון מים בשמיים וועל נشاء מקצה ארץ (הארץ) ברקים למטר עשה וויצו רוח מאצרתו נבער כל אדם מודעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח כה הכל מה מעשה העתעים בעת פקדתם יאבדו ¹⁴ לא כאלח חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמנו ¹⁵

11 דבר אשר היה אל רמייהו מאת יהוה לאמר

שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישביו ירושלים ³ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אדור האיש-אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת ⁴ אשר צויתו את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכוור הברזל לאמר שמעו בקולו ועשיהם אותם ככל אשר אצוה אחותכם והייתם לי לעם ואני איה لكم לאלהים ⁵ ולמן הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לחתם ארץ זבת הלב ודבש-כויום הזה ואען ואמר אמן יהוה ⁶ ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובಚות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיהם אותם ⁷ כי העדרתי באבותיכם ביום העלוות אוthem מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולו ⁸ ולא שמעו ולא הטו את אונם וילכו איש בשירותם לכם הרע ואביה עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתו לעשותו-ולא עשו ⁹ ויאמר יהוה אליו נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים ¹⁰ שבו על עונת אבותם הראשונים אשר מאנו לשמעו את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפכו בית ישראל ובית יהודה את בריתם אשר כרתי את אבותם ¹¹

האמן בם כי ידברו אליו טובות ועובי את ביתך – נשבדי את נחלתי נתני את ידידות נפשי בך איביה⁸ היתה לי נחלתי כאריה בעיר נתנה עלי בוקלה על כן שנותיה⁹ העיט צבע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חות השדרה – התו לאכללה¹⁰ רעים רבים שהחו כרמי בססו את חלקי נטעו את חלקת המדרתי למדבר שםנו בו שמה לשמה – אבל עלי שמה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב¹¹ על כל שפם במדבר באו שדרים כי חרב ליהוה אלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכלبشر¹² זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יוועל ובשו מתבאותיכם מהרין אף יהוה¹³ כי אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נשם מעל אדמתם ואת בית יהודאה אתוש מהוכם¹⁴ והיה אחורי נשוי אתם אשוב ורמחמים והשבתיהם איש לנחלתו ואיש לארציו¹⁵ והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבה בשמי כי יהוה כאשר למדו את עמי להשבה בבעל – ונכנו בתוך עמי¹⁶ ואמ לא ישמעו ונשתתית את הגוי ההוא נתוש ואבד – נאם יהוה

13 כי אמר יהוה אליו הלוך וקנית לך אוזור פשטים ושמתו על מتنיך ובמים לא תבאחו² ואקנה את האוזור בדבר יהוה ואשם על מתני³ ויהי דבר יהוה אליו קומ⁴ קח את האוזור אשר קנית אשר על מתנייך וקום לך פרתה וטמנתו שם בנקיק הסלע⁵ ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צווה יהוה אותו⁶ ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אליו קום לך פרתה וקח משם את האוזור אשר צויתך לטמננו שם⁷ ואלך פרטה – ואחפר ואחח את האוזור לא יצלח לכל⁸ ויהי דבר יהוה והנה נשחת האוזור כהא שחתה את גנון אליו לאמר⁹ כי אמר יהוה כהא שחתה את גנון יהודאה ואת גנון ירושלים – הרבה¹⁰ העם הזה הרע המאנים לשמעוע את דבריו ההלכים בשורותם לbam וילכו אחורי אליהם אחים לעברם ולהשתחו להם ויהי כאוזור הזה אשר לא יצלח לכל¹¹ כי כאשר ידבק האוזור אל מתני איש כן הדבקתי אליו את כל

לכן כי אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכל לצאת ממנה וזעקו אליו ולא אשמע אליהם¹² והלכו ערי יהודה וישראל וירושלם וזעקו אל האליהם אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם¹³ כי מספר עיריך הוא אלהיך והוא אשמע אליהם¹⁴ והזות ירושלים שמהן מזבחות לבשת – מזבחות لكטר לבעל¹⁵ ואחה אל התפלל بعد העם הזה ואל תשא בעדים רנה ותפללה כי איני שמע בעת קראמ אל – בעדר רעתם¹⁶ מה לידידי בביתי עשותה המזומה הרבבים וכשר קדר שבר עברו מעילך כי רעתך או תعلוי זיות רענן יפה פרה תאר קרי יהוה שמק – לכול המוללה נדלה הצית אש עליה ורעו דלויתו¹⁷ ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגין רעה בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסי – لكטר לבעל¹⁸ ויהוה הודיעני ואדעה אז הראותינו מעלהיהם ואני ככבר אלוף יובל לטבוח ולא ידעת כי עלי¹⁹ וחשבו ממחשובות נשחיתה עז בלחמו ונכרתנו מארץ חיים – ושמו לא זכר עוד²⁰ ויהוה צבאות שפט זדק בחן כלויות ולב אראה נקמוך מהם כי אליך נלית את ריבוי²¹ וכן כה אמר יהוה על אנשי ענותה המבקשים את נפשך לא אמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמותו בידנו²² לכן כי אמר יהוה צבאות הנני פקר עליהם הבחרים ימותו בחרב בנייהם ובנויתיהם ימותו ברעב ושארית לא תהיה להם כי אביה רעה אל אנשי ענותה שנת פקרתם

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים דברך מדווע דרך רשיים צלהה שלו כל בנדי בנד² נשעתם גם שרשו – ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפייהם ורחוק מכלויותיהם³ ואתה יהוה ידעתני – תראני ובחנתן לבך התקם צאן לטבחה והקדשם ליום הרגה⁴ עד מות האבל הארץ ושב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספחה בהמות ועוף – כי אמרו לא יראה את אחריותנו⁵ כי את רגילים רצחה ולאורך ואיך תתרה את הסוסים ובארץ שלו אתה בותח גם המה בנדו בך – גם המה קראו אחריך מלא אל

חפו ראשם ⁵ כי גם אילת בשדה ילדה ועוזב כי לא היה דשא ⁶ ופראים עמדו על שפים שאפוא רוח כהנים כלו עיניהם כי אין עשב ⁷ אם עונינו ענו--- יהוה עשה למען שמק כי רבו מושובתינו לך חטאנו ⁸ מוקה ישראל מלוחמו מושיעו בעת צרה---למה תהיה כנור בארץ וכארח נתה ללוון ⁹ למה תהיה כאיש נדרם שנבוד לא יכול להושע ואתה בקרבנו יהוה ושמק עליינו נקרא---אל תנחנו ¹⁰ כי אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע---רגלהם לא חשבו יהוה לא רצם--- עתה יזכר ענום ויפקד חטאיהם ¹¹ כי יצמו איני אל תחפלו بعد העם הזה לטובה ¹² כי יצמו איני בחרב וברעב ובדבר אני מכלה אותם ¹³ ואמר אתה אדני יהוה הנה הנכאים אמרים להם לא תראו הרבה ורعب לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקומות הזה ¹⁴ ויאמר יהוה אליו שקר הנכאים נבאים בשם---לא שלחותים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול (ויאליל) ותרומות (ותרמיה) לבם מה מתנבאים לכם ¹⁵ לכן כי אמר יהוה על הנכאים הנבאים בשם ואני לא שלחותים ומה מארים הרבה ורعب לא יהיה הארץ בחרב וברעב יתמו הנכאים הימה ¹⁶ והעם אשר המה הנכאים להם יהיו משליכים בחצאות ירושלים מפני הרעב והחרב ואני מCKER להימה---הימה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושבכתי עליהם את רעתם ¹⁷ ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה עני דמעה לילה ויום ועל תדמינה כי שבר נדול נשברה בתולת בת עמי---מכה נחלה מאד ¹⁸ אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלוא רעב כי נביא נם כהן סחרו אל הארץ ולא ידעו ¹⁹ המאס מסכת את יהודה אם בצעון נעלה נפש---מדוע היכיתנו ואני לנו מרפא קווה לשלים ואני טוב ולעת מרפא והנה בעטה ²⁰ יידענו יהוה רשותנו עון אבותינו כי חטאנו לך ²¹ אל תנאץ למען שמק אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפיר בריתך אנחנו ²² הייש כל אלה הנו יתומים מנשימים ואם החסמים יתנו רבבים הללו אתה הוא יהוה אלהינו ונ��ת לך---כי אתה עשית את כל אלה

בית ישראל ואת כל בית יהודה אם יהוה היהות לי לעם ולשם ולזהלה ולהתפארת ולא שמעו ²³ ואמרת אליהם את הדבר הזה כי אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל י מלא אין ²⁴ ואמרת אליהם כי אמר יהוה כל נבל י מלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים הקיימים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הגבאים ואת כל ישבי ירושם---שכرون ²⁵ ונפקחים איש אל אחיו והאבות והבנים יהדו---נאם יהוה לא אהמול ולא אהוס ולא ארחים מהשחיתם ²⁶ שמעו והזינו אל תנבהו כי יהוה דבר ²⁷ תננו ליהוה אלהיכם כבוד טרם יחשך ובטרם יתנפנו רגליך על הרין נשף וקויתם לאור ושם לצלמות ישית (ושית) לערפל ²⁸ ואם לא השמעה במסתרים תבכה נפשי מפני גונה ורמע הדמע והרד עני דמעה כי נשבה עדר יהוה ²⁹ אמר למלך ולגבירה השפilio שבוכי ירד מראותיכם עטרת תפארתכם ³⁰ ערי הנגב סדרו ואין פתח הנגלת יהודה כללה הגלת שלולים ³¹ שאי (שאו) ענייכם וראי (וראו) הבאים מצפון איה העדר נתן לך---צאן תפארתך ³² מה אמר כי פקיד עלייך ואתה למדת אתם עלייך אלפים לראש הלווא חבלים יאחזוק כמו אשת לדה ³³ וכי האמרי בלבד מודיע קראני אלה ברב עזק נלו שוליך נחמסו עקיביך ³⁴ היה הפק כושי ערוו ונמר חברברתו נם אתם תוכלו להויבם למדרי הרע ³⁵ ואפיקם כקש עובר לרוח מדבר זה גורלך מנת מדיך מאות אם יהוה אשר שכחת אותו וחבתי בשקר ³⁶ ונם אני השפטו שוליך על פניו ונראה קלנק ³⁷ נאפיק ומצחלהותיך זמת נזתק על גבעות בשדה ראייתי שקוציך אויל לך ירושם---לא תהרי אחרי מותי עד

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דבריו הבצורות ² אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עליה ³ ואדריהם שלחו צעריהם (צעריהם) למים באו על נגים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם---בשו והכלמו ותחפו ראשם ⁴ בעבר האדמה חתה כי לא היה נשם בארץ בשו אקרים

ולא יוכל לך כי אתה אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה ונזהלך מיד רעים ופדריך מkap ערים ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמואל לפני אין נשוי אל העם הזה שלח מעלה פניו וצאו 2 וזהה כי יאמרו לך אניה נזאת ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים לשבח ואת עופת השמיים ואת בדמת הארץ לאכל להשהיות 4 ונחתיהם לזוועה (לוועה) לכל מלכות הארץ--בנלן מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלים 5 כי מי ייחמֵל עליך ירושלים ומני נורא לך וכי יסור לשאל לשלם לך 6 את נטשת אתי נאם יהוה אחר תלבכי ואט את ידי עלייך ואשחיתך נלאיטי הנחם 7 ואורם במזורה בשעריו הארץ שכלהי אבדתי את עמי מדריכיהם לוא שבו 8 עצמו לי אלמנתו מהחול ימים הבאתיהם להם על אם בחור שרד בצחרים הפלתי עלייה פתאם עיר ובהלות 9 אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה (בא) שמשה بعد יומם-- בושה וחפרה ושאריהם לחרב אתן לפניו איביהם-- נאם יהוה 10 אווי לי אמי--כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נושא ולא נשׂו כי כלה מקללו נ 11 אמר יהוה אם לא שרותך (שירותך) לטוב אם לוא הפנعني בך בעת רעה ובעת צרה--את האיב 12 הירע ברזל ברזל מצפון ונחת 13 חילך ואוצרותיך לבי אתן לא במחור ובכל חטאותיך ובכל גובלך 14 והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדרה באפי עליכם תוקר 15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקני והנקם לי מרדפי--אל לארך אפק תקחני רע שאתי עלייך חרפה 16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך (דברך) לי לשון ולשםחת לבבי כי נקדא שמד עלי יהוה אלהי צבאות 17 לא ישבתי בסוד משלחים ועליז מפני ידק בך בך ישבתי כי זעם מלאתני 18 למה היה כאבי נצח ומכתاي אנושה מאנה הרפא--היי תהיה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים 15 כי אם חי יהוה אשר העלה את העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארץ אשר הדרכם שמה והשבותם על אדרמתם אשר נתתי לאבותם 16 התני שלח לדונים (לידנים) רבים נאם יהוה--וידיגים ואחרי כן אשלח לרבים צדים וצדום

ועל כל הר ומעל גבעה ומנקיקי הסלעים ¹⁷ כי עין על כל דרכיהם לא נסתור מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני ¹⁸ ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאיהם על חללים את ארצי בנבלת שקוצחים ותוועבותיהם מלאו את נחלתו ¹⁹ יהוה עזיז ומعزيز ומונסיך--בימים צרה אליך גויים יבואו מapeshי ארץ ויאמרו לך שקר נחלו אבותינו הבלתי ואין בהם מועל ²⁰ היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים ²¹ ולכןן הני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת נברותיו וידעו כישמי יהוה

17 חטא יהודה כחוכה בעט ברזל--בצפן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיהם ² כזכור בנייהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הנבות ³ הררי בשדה--חילך כל אוצרותיך ליבו אתן במתוך החטא בכל נבוליך ⁴ ושמטה וברך מההלך אשר נתתי לך והעברתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד ⁵ כי אמר יהוה אדרור הגבר אשר יבתח באדם ושם בשער זרועו ומפני יהוה יסוד ליבו ⁶ והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבווא טוב ושכן חරרים במדבר הארץ מלחה ולא תשב ⁷ בירוק הגבר אשר יבצח בהיה והיה יהוה מבתו ⁸ והיה עץ שתול על מים ועל יובל ישלה שרשו ולא ירא (יראה) כי יבא חם והיה עליו רענן ובשנת בצרת לא יdag ולא ימש מעשות פרוי ⁹ עקב הלב מכל ואנש הוא מי יידענו ¹⁰ אני יהוה חקר לך בבחן כלויות ולחת לאיש כדרכו כפרי מעליו ¹¹ קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחציו ימו יעבנו ובאחריתו יהיה נבל ¹² כסא כבוד מרום מראשון--מקום מקדשנו ¹³ מקוה ישראל יהוה כל עזיך יבשו יסורי (סורי) בארץ יכתבו כי עזו מוקור מים חיים את יהודה ¹⁴ רפאי יהוה וארפאו הוישענו ואושעה כי תהלתי אתה ¹⁵ הנה המה אמרים אליו איה דבר יהוה יבווא נא ¹⁶ ואני לא אצתי מדרעה אחריך ויום אנש לא התאזרתי--אתה ידעת מוצא שפתך נכח פניך היה ¹⁷ אל תהיה לי למחתה מחשי אתה ביום רעה ¹⁸ יבשו רדפי ואל אבשה אני--יחתו המה ואל אתה אני הביא עליהם يوم רעה

ומשנה שברון שברם ¹⁹ כה אמר יהוה אליו הlk' שעמדת בשער בני עם (העם) אשר יבוא בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו וככל שעורי ירושלם ²⁰ ואמרתה אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וככל ישבי ירושלם--הbabim בשעריהם האלה ²¹ כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ועל התשוא משא ביום השבת והבאתם בשעריו ירושלים ²² ולא תוציאו משא מבהיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתו את אבותיכם ²³ ולא שמעו ולא הטו את אונם ויקשו את ערוף לבליך שומע (שמע) ולבלי קחת מוסר ²⁴ והיה אם שמעו המשמעון אליו נאם יהוה לבלי הכbia משא בשעריו העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבליך עשוות בה כל מלאכה ²⁵ ובאו בשעריו העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושരיהם--איש יהודה וישבי ירושלים וישראל הזאת לעולם ²⁶ ובאו מערי יהודה וஸוביות ירושלים ומארץ בנימן ומפני השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה זבח ומנחה ולבונה--ומבאי תודה בית יהודה ²⁷ ואם לא תשמעו אליו לקידש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשעריו ירושלים ביום השבת והצטי אש בשעריה ואכלת ארמנות ירושלים--ולא תכבה

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמור ² קום וירדת בית היוצר ושמה אשמייך את דבורי ³ וארד בית היוצר והנתנו (והנה הוא) עשה מלאכה על האבנים ⁴ ונשחת הכליל אשר הוא עשה בחומר--ביד היוצר ושב ויעשה כליל אחר כאשר ישר בעיניו היוצר לעשות ⁵ ויהי דבר יהוה אליו לאמור ⁶ המכיזר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל--נאם יהוה הנה בחומר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל ⁷ רגע דבר על נזוי ועל מלוכה לנחש ולנתוץ ולהאביד ⁸ ושב הגנו ההוא מרעתו אשר דברתי עליו--ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו ⁹ ורגען אדרבר על נזוי ועל מלוכה לבנות ולנטוע ¹⁰ ועשה הרעה (הרעה) בעיני לבלי שמע בקהל>--ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו ¹¹ ועתה אמר נא אל איש יהודה

על יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי
וizard עליכם רעה והשׁב עליכם מחהשה שבו נא
איש מדרכו הרעה והיתיבו דרכיכם ומעליכם ¹²
ואמרנו נושא כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות
לבו הרע נשעה ¹³ לכן כי אמר יהוה שאלה נא
בנויים מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בתולת
ישראל ¹⁴ היעוב מצור שדי שלג לבנוו אם ינתשו מים
זרים קרים- נזולים ¹⁵ כי שכחני עמי לשוא יקטרו
ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם לכלת נתיבות דרך
לא סלולה ¹⁶ לשם ארצם לשמה שרווקת (שריקת)
עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו ¹⁷ כרוחה קדים
אפייצם לפני אויב ערך ולא פנים אראם ביום אידם
¹⁸ ויאמרו לכו ונחשה על ירמיהו מחשבות- כי לא
תאבך תורה מכחן ועזה מהכם ודבר מנביא לכו
ונכחו בלשון ואל נקשiba אל כל דבריו ¹⁹ הקשiba
יהוה אליו ושם לעkol יריבי ²⁰ היישלים תחת טוביה
רעיה כי כרו שואה לנפשי זכר עמדיל לפני לדבר
עליהם טובה להшиб את חמתק מהם ²¹ לכן תן את
בניהם לדרעב והגרם על ידי חרב ותהיינה נשים
שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרני מות בחורייהם
מכי חרב במלחמה ²² תשמע זעקת מבתיהם כי תביא
עליהם נרדף פהאמ כי כרו שואה (שואה) לכלدني
ופחים טמו לרגלי ²³ אתה יהוה ידעת את כל עצתם
על למות- אל חכבר על עונם וחטאיהם מלפניך אל
תמייחי והיו (ויהיו) מכשלים לפני בעת אפק עשה
דבריו

20 וישמע פשchor בָּן אָמֵר הַכֹּהן וְהוּא פָּקֵד נִגְדָּה

בביה יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה ²
ויכה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על המהפהכת
אשר בשער בנימין העליון אשר בביה יהוה ³ ויהי
מחהרת ויצא פשchor את ירמיהו מן המהפהכת ויאמר
אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמק- כי אם מגור
מסביב ⁴ כי כה אמר יהוה הנני נתנק למגור לך ולכל
אהביך ונפלו בחרב איביהם- ועיניך ראות ואת כל
יהודה את ביד מלך בבל והגולם בבליה והכם בחרב
⁵ ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל ינעה ואת כל
יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה את ביד איביהם
את המקום הזה דם נקים ⁶ ובנו את במות הבעל

לשוף את בניהם באש- עלות לבעל אשר לא צוית
ולא דברתו ולא עליה עלי ⁶ לבן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יקרא למקום זהה עוד החפת
וניא בן הנם- כי אם ניא החרנה ⁷ ובקתי את עצת
יהודה וירושלם במקומות הזה והפלתיהם בחרב לפני
איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבחמות הארץ ⁸ ושמתי את העיר
זו את לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם ווישرك על
כל מכתה ⁹ והאכלותם את בשר בניהם ואת בשר
בניתיהם ואיש בשדר רעהו יאכלו במצרים ובמצרים אשר
ציקו להם איביהם ומבקשי נפשם ¹⁰ ושבירת הבcken-
לעינוי האנשים הhallכים אותך ¹¹ ובאמרת אליהם כה
אמר יהוה צבאות ככה אשור את העם הזה ואת העיר
זו את אשר ישבר את כל היוצר אשר לא יוכל
להרפה עוד ובחתפת יקברו מאין מקום לקבור ¹²
כן עשוי לה مكان הזה נאם יהוה- וליושבו ולתת את
העיר הזאת כתפת ¹³ והיו בת ירושלם ובתי מלכי
יהודה מקומות החתפת הטעמים- לכל הבתים אשר
קtero על גנותיהם לכל צבא השמים והסך נסכים
לאלהיים אחרים ¹⁴ ויבא ירמיהו מהחתפת אשר שלחו
יהוה שם להנכא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
כל העם ¹⁵ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
מבי אל העיר הזאת ועל כל עיריה את כל הרעה אשר
דברתי עליה כי הקשו את ערפן לבלי שמווע את
דבריו

19 כי אמר יהוה הלק וקנית בקבק יוצר חרש
ומזוני העם ומזוני הכהנים ² ויצאת אל ניא בן הנם
אשר פתח שער החרסות (החרסית) וקראת שם את
הדברים אשר אדרב אליך ³ ואמרת שמעו דבר
יהוה מלכי יהודה וושבי ירושלם כי אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום
זה אש כל שמעה תצלנה אוניו ⁴ יען אשר עזבי
וינכראו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהיים אחרים
אשר לא ידועם מהם ואבותיהם ומלי יהודה ומלא
הם

ובזום ולקוזם והבאים בבלה ⁶ ואתה פשchor וכל
ישבי ביזק תלכו בשבי ובבל הבוא שם תמות ושם
תקבר--אתה וכל האביך אשר נבאת להם בשker ⁷
ਪਤਿਤਨੀ ਯਹੋ ਅਫ਼ ਚੁਕਟਨੀ ਤੋਕਲ ਹਿਤੀ ਲਾਖੂਕ ਕਲ
היום כליה לענ' ל' ⁸ כי מדי אדרב אויך חמס ושד
אקרא כי היה דבר יהוה לילחרפה ולקלס כל היום
9 ואמרתי לא אזכורנו ולא אדרב עוד בשמו והוא
בלבי כאשר בערת עזר בעצמי נלאיתו לכלול ולא
אוכל ¹⁰ כי שמעתי דברם מגור מסביב הנידו
ונגידנו כל אונש שלמי שמרי צלי עולי יפתה ונכללה
לו ונכחנה נקמתנו ממןנו ¹¹ ויהוה אוטי כנגור ערץ על
כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילה
כלמת עולם לא תשכח ¹² ויהוה צבאות בחן צדיק
ראה כלויות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גלית
את ריבי ¹³ שירדו להוה--הלו את יהוה כי הציל את
נפש אבינו מיד מרעים ¹⁴ אරור היום אשר ילדתי בו
יום אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך ¹⁵ ארור האיש
אשר בשר את אבי לאמרILD לך בן זכר--שמעה
שםחחו ¹⁶ ויהוה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה
ולא נחם ושמע עזקה בבקר ותרועה בעת צהרים ¹⁷
אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורhma
הרת עולם ¹⁸ למה זה מרחם יצאי לראות عمل ויגן
ויכלו בשת ימי

ASH BIURAH VAKHLA KAL SIBBIYAH

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת
שם את הדבר הזה ² ואמרת שמע דבר יהוה מלך
יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמד הבאים
בשערים האלה ³ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה
והצילו גזול מיד שוק ונגר יותם ואלמנה אל תננו אל
תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום זהה ⁴ כי אם עשו
תעשה את הדבר הזה--ובאו בשעריו הבית הזה מלכים
ישבים לדוד על כסאו רכבים בראש ובסוסים הוא
ועבדו עמו ⁵ ואמ' לא תשמעו את הדברים האלה--
בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהוה הבית הזה ⁶
כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי
ראש הלבנון אם לא אשיקך מדבר ערים לא נושבה
(מושבו) ⁷ וקדשתי עליך משחתים איש וכלי וכרכטו
מכח ארזיך והפילו על האש ⁸ ועברו נוים רכבים על
העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה
ככה לעיר הנדולה הזאת ⁹ ואמרו--על אשר עזבו
את ברית יהוה אלהיהם וישתחו לאלהים אחרים
ויעבדו ¹⁰ אל תבכו למטה ואל תנדו לו בכוכו בכוכו
להלך--כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו ¹¹ כי

21 הדרך אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה--בשליח
אליו המלך צדקהו את פשchor בן מלכיה ואת צפניה
בן מעשה הכהן לאמר ² דרש נא בעדנו את יהוה כי
_nvocderatzr מלך בבל נלחם עליינו أولי ישעה יהוה
אותנו כל נפלאתינו ויעלה מעליינו ³ ויאמר ירמיהו
אליהם כה תאמרן אל צדקהו ⁴ כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני מסב את כל המלחמה אשר בידכם אשר
אתם נלחמים כם את מלך בבל ואת הבדים הצרים
עליכם מוחץ לחומה ואספהו אתם אל תוך העיר
זו ⁵ ונלחמו אוי אתכם ביד נתניה ובורוע חזקה
ובאר ובחמה ובקצר גдол ⁶ והכיתוי את יושבי העיר
זהו ⁷ ואחריו את האדם ואת הבהמה בדבר גدول ימתו
ואחריו כן נאם יהוה אתן את צדקהו מלך יהודה

הרעים הרעים את עמי אתם הפצחים את צאנו ותדרחים
 ולא פקדתם אתם חנני פקד עליכם את רע מעלייכם
 נאם יהוה ³ ואני אקבחן את שארית צאנו מכל הארץות
 אשר הרחתתי אתכם שם והשבתי אתך על נוחן ופרו
 ורבו ⁴ ותקומתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד
 ולא ייחתו ולא יפקדו נאם יהוה ⁵ הנה ימים באים נאם
 יהוה והקמנתי לדוד צמח צדיק וממלך מלך והשכיל
 ועשה משפט וצדקה בארץ ⁶ ביוםיו תושע יהודה
 וישראל ישכן לבטה זהה שמו אשר יקרו יהוה צדקנו
⁷ וכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד כי
 יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים ⁸ כי
 אם כי יהוה אשר העלה והביא את זרע בית
 ישראל מארץ צפונה ומכל הארץות אשר הדרתיהם
 שם וישבו על ארמותם ⁹ לנכאים נשבר לבי בקרבי
 רחפו כל עצמותו- היותו כאיש שכור וכגבר עברו יין
 מפני יהוה ומפני דברי קדשו ¹⁰ כי מנאים מלאה
 הארץ--כי מפני אלה הארץ יבשו נאות מדבר
 ותהי מרצוthem רעה ונגורותם לא כן ¹¹ כי נם נביא נם
 כהן חנפנו נם בביותי מצatoi רעתם נאם יהוה ¹² וכך
 היה דרכם להם כחלקלקות באפליה ירחו ונפלו
 בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה ¹³
 ובנביائي שמרון רأיתי תפליה הנבאו בבעל ויתעו את
 עמי את ישראל ¹⁴ ובנבאי ירושלם רأיתי שערורה
 נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבתיו שבו
 איש מרעה היו לי כלם כסדים וшибיה כעمرה ¹⁵
 וכך אמר יהוה צבאות על הנכאים הני מאכיל
 להן אמר יהוה צבאות על הנכאים הני מאכיל
 השמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם--מהבלמים
 מה אתה חoon לכם ידברו לא מפני יהוה ¹⁷ אמרם
 אמרו למן צדי דבר יהוה שלום יהוה لكم וכל הלא
 בשירותם לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה ¹⁸ כי מי
 עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב
 דברי (דברו) וישמע ¹⁹ הנה סערת יהוה חמה יצאה
 וסער מתחולל על ראש רשעים יהול ²⁰ לא ישוב אף
 יהוה עד שעשו وعد הקימו מזומות לבו באחריות חיים
 התבוננו בה בינה ²¹ לא שלחתי את הנכאים והם רצנו

כי אמר יהוה אל שלם בן ישיחו מלך יהודה המלך
 תהית ישיחו אבוי אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב
 שם עוד ²² כי במקום אשר היגנו אותו--שם ימות ואת
 הארץ זאת לא יראה עוד ²³ הוא בנה ביתו ללא צדקה
 ועלויותיו ללא משפט ברעה יעבד חنم ופעלו לא
 יתן לו ²⁴ האמר אבנה לי' בית מדות ועלויות מרוחים
 וקרע לו חולוני וספון בארו ומשוח בששר ²⁵ הtmpלך
 כי אתה מתחירה בארו אביך הלווא אכל ושתה ועשה
 משפט וצדקה--או טוב לו ²⁶ דין דין עני ואבינו או טוב
 הלווא הדא הדעת אתך נאם יהוה ²⁷ כי אין ענייך ולברך
 כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשך ועל
 המרוצחה לעשות ²⁸ וכך אמר יהוה אל יהוקים
 בן ישיחו מלך יהודה לא יספדו לו הווי אחיו והוו
 אהות לא יספדו לו הווי אדון והוו הדה ²⁹ קבורת
 המור יקבר סחוב והשלך מHALAH לשעריו וירושלם ³⁰
 עלי הלבנון וצעקנו ובבשן תנוי קולך וצעקן מערבים
 כי נשברו כל מהביך ³¹ דברתיך אליך בשלותיך
 אמרת לא אשמע זה דרכך מנוריך כי לא שמעת
 בקול ³² כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו
 כי או תבשי ונכלמות מכל רעך ³³ ישבתי (ישבתה)
 בלבנון מקננתי (מקננתה) בארים מה נתנת בבא לך
 חבלים חיל כילדתך ³⁴ חי אני נאם יהוה כי אם היה
 כנינו בן יהוקים מלך יהודה חותם על יד ימינו כי
 ממש אתך נתקנק ³⁵ ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר
 אתה ינור מפנים--וביד נוכדרاذר מלך בבל וביד
 הכהדים ³⁶ והטלתי אתך ואת אמרך אשר ילדתך על
 הארץ אחרית אשר לא ילדתם שם ושם תמותו ³⁷ ועל
 הארץ אשר הם מנשאים את נפשם--לשוב שם שמה
 לא ישובו ³⁸ העצב נבזה נפוץ האיש זהה כנינו אם
 כל אין חפץ בו מודיעו הוטלו הוא וזרעו והשלכו על
 הארץ אשר לא יידעו ³⁹ ארץ ארץ--شمיעי דבר
 יהוה ⁴⁰ כה אמר יהוה כתבו את האיש זהה ערי--
 גבר לא יצליח בימי כי לא יצליח מזורעו איש ישב על
 כסא דוד ומשל עוד ביהודה

23 הוי רעים מאבדים ומפצחים את צאן מרעיתי--
 נאם יהוה ² וכך אמר יהוה אלהי ישראל על

לא דברתי אליהם והם נבוא ²² ואמ עמדו בסודי-
וישמעו דברי את עמי וישובם מדריכם הרע ומרע
עליליהם ²³ הלא לי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי
מרחך ²⁴ אם יסתר איש במשתרים ואני לא אראנו נאם
יהוה הלא את השמיים ואת הארץ אני מלָא נאם יהוה
שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר
לאמר חלמתי חלמתי ²⁵ עד מתי היוש בלב הנבאים-
נא כי השקר ונבייא תרmeta לבם ²⁷ החשבים להשכיה
את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו-
כאשר שכחו אבותם את שמי בעל ²⁸ הנביא איש
אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אותו ידבר דבריו
אמת מה לתרבן את הבר נאם יהוה ²⁹ הלא כה דבריו
כאש נאם יהוה וכפטייש יפיצץ סלע ³⁰ לכן הני על
הנבאים נאם יהוה מנבייא דברי איש מארת רעהו ³¹ הנהני
על הנבאים נאם יהוה הלקחים לשונם וויאמו נאם ³²
הני על נבאי חלומות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו
את עמי בשקרים ובפחותם ואנכי לא שלוחתים ולא
צוויתים והוועיל לא ויעילו לעם הזה--נאם יהוה ³³ וכי
ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא
יהוה--ואמרת אליהם את מה משא ונטשו אתכם נאם
יהוה ³⁴ וזה נבאי והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה-
ופקדתني על האיש והוא ועל ביתו ³⁵ כה האמור
איש על רעהו ואיש אל אליו מה ענה יהוה ומה דבר
יהוה ³⁶ ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא היה
לאיש דבריו והפלכתם את דברי אלהים חיים יהוה
צבאות אלהינו ³⁷ כה אמר אל הנביא מה ענק יהוה
ומה דבר יהוה ³⁸ ואם משא יהוה תאמרו לכן כה
אמר יהוה יען אמרכם את הבר הזה משא יהוה--
ואשלח אליכם לאמר לא האמור משא יהוה ³⁹ לכן
הני ונשייתו אתכם נשא ונטשו אתכם ואת העיר אשר
נתתי לכם ולאבותיכם--ועל פנוי ⁴⁰ ונתי עלייכם
חרפת עולם וככלמות עולם אשר לא תשכח

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא
השנה הראשונית לנבכדראצר מלך ² בבל אשר
דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישבי
ירושלים לאמר ³ מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן
אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים
שנה היה דבר יהוה אליו ואדבר אליכם אשכים ודבר
ולא שמעתם ⁴ ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו
הנבאים השכים ושליח--ולא שמעתם ולא הטיתם את
זונכם לשמע ⁵ לאמר שיבו נא איש מדרך הרעה
ומרע מעליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם--למן עולם ועד עולם ⁶ ואל תלכו אחרי
אליהם אחרים לעבדם ולהשתחחות להם ולא תכעיסו
אורי במעשה ידיכם ולא ארע לכם ⁷ ולא שמעתם
אליהם נאם יהוה למען הкусוני (הכעיסני) במעשה
ידיכם לרע לכם ⁸ לכן כה אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את דברי ⁹ הני שלח ולקחתי את

24 הראני יהוה ותנה שני דודאי האנים מועדים
לפני היכל יהוה אחורי הגולות נבכדראצר מלך בבל
את יכינויו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה
וاثת ההרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל ² הדוד

בעיר אשר נקרא שמי עליה אני מחל להרעד ואתם הנקה גנקו לא תנקו--כי חרב אני קרא על כל יישבי הארץ נאם יהוה צבאות ³⁰ ואתה תנבא אליהם את כל הרברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדרשו יtan קולו--שאג ישאג על נoho הידר כדריכים יעהה אל כל ישבי הארץ ³¹ בא שאון עד קצחה הארץ--כי ריב ליהוה בנויו נשפט הוא לכלبشر הרשעים נתנו לחרב נאם יהוה ³² כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגני אל גוי וסער נדול יעור מיררכתי ארץ ³³ והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצת הארץ ועד קצחה הארץ לא יספחו ולא יאספו ולא יקברו--לדמן על פני האדמה יהיו ³⁴ הייליו הרעים ועקנו והתפלשו אדרוי הצאן--כי מלאו ימיכם לטבוח ותופחותיכם ונפלתם ככלי חמלה ³⁵ ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מה אדרוי הצאן ³⁶ קול צעקת הרעים ויללת אדרוי הצאן--כי שרד יהוה את מרעיתם ³⁷ ונדרמו נאות השלים מפני חرون אף יהוה ³⁸ עזב ככפר סכו--כי הייתה הארץ לשמה מפני חرون הионаה ומפני חرون אףו

26 בראשות ממלכות יהויקים בן אישיהו--מלך יהודה היה הדבר הזה מאה יהוה לאמר ² כה אמר יהודה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחוות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל תגרע דבר ³ אולי ישמעו--וישבו איש מדרךו חרעה ונחמו אל חרעה אשר אני חשב לעשות להם מפני רע מעליהם ⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אליו ללבת בתורתך אשר נתתי לפניכם ⁵ לשמע על דברי עברי הנבאים אשר אני שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם ⁶ ונתקתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאת (זו) אתן לך ללה לכל גוי הארץ ⁷ וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה ⁸ ויהיו ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו את הכהנים והנבאים וכל העם לאמר--מותות ⁹ מודיע נביה בית בשם יהוה לאמר כשלו יהוה

כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נובודרא策 מלך בבבלי עבדיו והבאותם על הארץ זאת ועל ישビיה ועל כל הגנים האלה סביר והחרמותים--ושמתים לשם ולשרה ולהרבות עולם ¹⁰ והאברתו מהם קול שwon וקול שמחה קול חתן וקול כללה--קובל רחמים ואור נר בו היהתה כל הארץ הזאת להרבה לשם ועבדו הגנים האלה את מלך בבבלי--שבעים שנה ¹¹ וזהו כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבבלי ועל הגנו היהוא נאם יהוה את עונם--ועל ארץ (הבאתי) על הארץ אותו לשמות עולם ¹² והבאתו (הבאתי) על הארץ היהיא את כל דברי אשר דברתי עלייה--את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגנים ¹³ כי עבדו גם נם המה גנים רבים ומלאים גדולים ושלמותיהם להם כפעלים וכמעשה ידיהם ¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אליו קח את כוס הוין החמה הזאת מידי והשקייתה אותו את כל הגנים אשר אני שלח אותך אליהם ¹⁵ ושטו והתגעו והתהלך מפני החרב אשר אני שלח בינהם ¹⁶ ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגנים אשר שלחני יהוה אליהם ¹⁷ את ירושלים ואת ערי יהודה ואת מלכיהחת שריםחת את תחת אתם להרבה לשם לשראה ולקללה--כיום הזה ¹⁸ את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שרו ואת כל עמו ¹⁹ ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העזיז ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדור ²⁰ את אדרום ואת מואב ואת בני עמו ²¹ ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר עבר הים ²² ואת דדן ואת תימא ואת בזו ואת כל קצבי פאה ²³ ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר ²⁴ ואת כל מלכי מדין מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדין ואת כל מלכי הצפון הקרים והרחקים איש אל ²⁵ אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה יהוה צבאות אלהי ישראל שטו ושכרו וקוינו ונפלו לא תקומו-- מפני החרב אשר אלני שלח בינהם ²⁶ והוא כי ימאנו לקחת הocus מידך--לשנות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ²⁷ כי הנה

27 בראשית מלכיה יהויקם בן יאושיהו--מלך יהודה היה הדבר הזה רמייה העלה אל רמייה מאי יהוה לאמר 2 כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומטעות ונתתם על צוארך 3 ושלחיהם אל מלך אדום ואל מלך מוואב ואל מלך בני עמנון ואל מלך צר ואל מלך צידון--ביד מלכים הבאים וירושלם אל צדיקיהם מלך יהודה 4 וזאת מהם אל ארניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל אל כל הארץ אמרו אל ארניהם 5 אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בעני 6 ועתה אנכי נתתי את כל הארץ אלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את השדה נתתי לו לעבדו ועובדו אותו כל הגנים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצונם הואה ועובדו בו גנים רבים ומלאים נדלים 8 והיה הנוי והמלוכה אשר לא יעבדו אותו את נבוכדנאצר מלך בבל--בחרב ובברעב ובדבר אפקד על בעל מלך בבל--ובחרב ובברעב ובדבר אפקד על הנוי התואם יהוה עד תמי אותם בידו 9 ואתם אל תשמעו אל נבאייכם ועל קסמייכם ועל חלמתייכם ועל ענויכם ועל כשפיכם--אשר הם נבאים לכם לא תעבדו את מלך בבל 10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעלה ארמתחם והרחתי אתכם ואבדתם 11 והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל--עובדו והנחתיו על ארמותו נאם יהוה ועבדה רישב בה 12 ואל צדקה מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צוארכם בעל מלך בבל ועובדו אותו וחו 13 למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר--כאשר דבר יהוה אל הנוי אשר לא יעבד את מלך בבל 14 ואל תשמעו אל דברי הנבאים האמורים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בכל כי שקר הם נבאים לכם 15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשם לשקר למען הריחי אתכם ואבדתם--אתם והנבאים הנבאים לכם 16 ואל הכהנים ישלח המלך יהויקם אנשים--מצרים את אלנתן בן עכבר ונשים אותו אל מצרים 17 וויצויאו את אוריה ממצרים ויבאו אל המלך יהויקם ויבחו בחרב ישליך את נבלתו אל קברי בני העם 24 אך יד אחיקם בן שפן היהת את רמייהו--לבלי תחתו ביד העם להמיונו כל יהוה מושבים מבבלה עתה מהירה כי שקר

הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל רמייה בבית יהוה 10 ויישמעו שרדי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך ביהו וישבו בפתח שער יהוה החדש 11 ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזיניכם 12 ויאמר רמייה ואל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם 13 ועתה הייטבו דרכיכם ועליליכם ושמו בקהל יהוה אלהיכם וינחם יהוה--אל הרעה אשר דבר עליכם 14 ואני הנהני בידכם עשו לי בטוב וכישר בעיניכם 15 אך ידע תודיע כי אם ממתים אתם אתי--כי דם נקי אתם נתנים שלחני יהוה עליכם העיר הזאת ואל ישבייה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזיניכם את כל הדברים האלה 16 ויאמרו הדברים וכל העם אל הכהנים ואל הנבאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו אל כל קהל העם ויקמו אנשים מזקנינו הארץ ויאמרו אל כל ערים אמרו אמ' מיכיה (מיכיה) המורשתיה היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כי אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עים תהייה והר הבית לבודה עיר 19 החמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה--ויחל את פני יהוה ונחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עושים רעה נדולה--על נשותינו 20 ונם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריה בן שמעיו מקריות הערים ונבא על העיר הזאת ועל הארץ זאת ככל דברי רמייהו 21 וישמע המלך יהויקם וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים 22 וישלח המלך יהויקם אנשים--מצרים את אלנתן בן עכבר ונשים אותו אל מצרים 23 וויצויאו את אוריה ממצרים ויבאו אל המלך יהויקם ויכחו בחרב ישליך את נבלתו אל קברי בני העם 24 אך יד אחיקם בן שפן היהת את רמייהו--לבלי תחתו ביד העם להמיונו

ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרך
22 ויזהו דבר יהוה אל ירמיה אחורי שבור חנניה הנביא
את המותה מעל צואר ירמיה הנביא ¹³ אמר ¹³ הולך
ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מותת עז
שברת ועשית תחתיה מותת ברזל ¹⁴ כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר
כל הגוים האלה לעבד את עבד את ירמיה ¹⁵ ויאמר ירמיה
ועברתו גם את חיית השדה נתתי לו ¹⁶ וכל העם
הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך
יהוה ¹⁷ ואתה הבטחת את העם הזה על שקר ¹⁶ לכן
כה אמר יהוה גנני משלחך מעל פניו האדמה השנה
אתה מות כי סרה דברת אל יהוה ¹⁷ ומות חנניה הנביא
בשנה ההיא בחודש השביעי

29 אלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא
ミירושלם- אל יתר זקנינו הנולה ואל הכהנים ואל
הנביאים ואל כל העם אשר הנולה נבוכדנאצ'ר
מיירושלם בבל ² אחריו צאת יכינה המלך והגבירה
והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר-
מיירושלם ³ ביד אלעשה בן שפן וגמירה בן חלקיה
אשר שלח צדקה מלך יהודה אל נבוכדנאצ'ר מלך
בל-⁻ בבל ⁴ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לכל הנולה-- אשר הנליות מיירושלם בבל ⁵
בנו בתים ושבו ונטו גנות ואכלו את פרין ⁶ קחו נשים
וחולידו בניים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם
תנו לאנשים ותלדנה בניים ובנות ורכבו שם ואל תמעטו
7 ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי אתכם שמה
וחתפללו בעדרה אל יהוה כי בשלומה יהוה לכם
שלום ⁸ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל
ישiao לכם נבייכם אשר בקרבתכם וקסמים ואל
תשמעו אל חלמיכם אשר אתם מהלמים ⁹ כי בשקר
הם נבאים לכם בשמי לא שלחותם נאם יהוה ¹⁰
כי כה אמר יהוה כי לפি מלאת לבבל שבעם שנה
אפקד אתכם והקמתי עלייכם את דברי הטוב להשיב
אתיכם אל המקום הזה ¹¹ כי אנקיך ידעת את המחשבת
אשר אנקיך חשב עלייכם- נאם יהוה מחשבות שלום
ולא לדرعا לחת لكم אחרית ותקווה ¹² וקראותם

הנה נבואים לכם ¹³ אל תשמעו אליויהם עבדו את מלך
בבל והוו מה תהיה העיר הזאת חרבה ¹⁴ ואם נבואים
הם ואם יש דבר יהוה אתם- יפגעו נא ביהוה צבאות
לבתי באו הכלים הנוטרים בבית יהוה ובית מלך
ירמיה ובירושלם בבל ¹⁵ כי כה אמר יהוה צבאות
אל העמדים ועל הים ועל המכנות-- ועל יתר הכלים
הנותרים בעיר הזאת ²⁰ אשר לא לךם נבוכדנאצ'ר
מלך בבל בגולתו את יכינה (יכינה) בן יהוקים
מלך יהודה מירושלם בבל ואת כל חורי יהודה
וירושלם ²¹ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל-
על הכלים הנוטרים בית יהוה ובית מלך יהודה
וירושלם ²² בבל יוכאו ושם יהיו- עד יום פקדוי
אתם נאם יהוה והעלויות והשיבותם אל המקומ הזה

28 יהו בשנה החיה בראשית מלכת צדקה מלך
יהודה בשנת (בשנה) הרביעית בחודש החמישי אמר
אל חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בבית יהוה
לעוני הכהנים וכל העם לאמר ² כה אמר יהוה צבאות
אל היישראלי-⁻ לאמר שברתי את על מלך בבל ³
בעוד שניםים ימים אני מшиб אל המקום הזה את כל
כל בית יהוה- אשר לך נבוכדנאצ'ר מלך בבל מן
המקום הזה ויבאים בבל ⁴ ואת יכינה בן יהוקים
מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הכאים בבל אני
משיב אל המקום הזה-- נאם יהוה כי אשבר את על
מלך בבל ⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא
לעוני הכהנים ולעוני כל העם העמדים בבית יהוה ⁶
ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה ים יהוה את
דבריך אשר נבא לחשיב כל בית יהוה וכל הנולה
מבבל אל המקום הזה ⁷ אך שמע נא הדבר הזה
אשר אנקיך דבר באזיניך ובאוניך כל העם ⁸ הנביאים
אשר היו לפני לבנייך- מן העולים וינבואו אל הארץ
רבות וועל מלכות נדלות למלחמה ולרעיה ולדבר
הנביא אשר ינבא לשולם- בבא דבר הנביא יודע
את המותה מעל צואר ירמיה הנביא וישברתו ⁹
ויאמר חנניה לעוני כל העם לאמר כה אמר יהוה כה
אשר עת נבוכדנאצ'ר מלך בבל בעוד שניםים

הנוללה לאמור כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלימי יعن אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחו ויבטה אתכם על שקר ³² לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלימי ועל זרעו--לא יהיה לו איש יושב בתוכה העזזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה

30 הדבר אשר היה אל רמייחו מأت יהוה לאמור כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתוב לך את כל הדברים אשר דברתי לך--אל ספר ³ כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויוחודה אמר יהוה והשבותים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וורשו ⁴ ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל--ואל יהודה ⁵ כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו--פחד ואין שלם ⁶ שאלנו נא ורא אם ילד זכר מודיע ראייתך כל גבר ידיו על חלציו קוילדה ונחפכו כל פנים לירקון ⁷ והיו כי גודול היום ההוא-- מאין כמוה ועת צרה היא ליעקב וממנה וושע ⁸ וזה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך ומוסרתויך אתה ולא יעבדו בו עוד זרים ⁹ ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם ¹⁰ ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תהת ישראלי--כי הנני מושיעך מරוחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מהריד ¹¹ כי אתה אני נאם יהוה להושיעך כי עשה כליה בכל הימים אשר הפציזיך שם אך אתה לא עשה כליה ויסרטיך למשפט ונקה לא אנך ¹² כי כה אמר יהוה אنسוש לשברך--נהלה מכתך ¹³ אין דין דין למור רפאות תעלה אין לך ¹⁴ כל מהביך שכחך אויך לא ידרשו כי מכת אויב היכיתך מוסר אכורי--על רב עונך עצמו חמאתיך ¹⁵ מה תזעך על שברך אنسוש מכאברך על רב עונך עצמו חמאתיך--עשיותו אלה לך ¹⁶ לכן כל אכלייך יאכלו וכל צרייך כלם בשבי ילכו והוא שאסיך למשסה וככל בזוויך אתן לבז ¹⁷ כי עלה ארכה לך ומיכויתיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך-- ציון היא דרש אין לה ¹⁸ כה אמר יהוה הנסי שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחים ונבנתה עיר על

אתו והלכתם והתפללתם אליו ושמעתוי אליהם ¹³ ובקשתם אדי ומצאתם כי תדרשו בכל לבבכם ¹⁴ ונמצאת לי לכם נאם יהוה ושבתי את שבותכם (שבותכם) וקצתתי אתכם מכל הגנים ומכל המקומות אשר הרחתاي אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם-- אל המקום אשר הגלתי אתכם שם ¹⁵ כי אמרתם הקום לנו יהוה נבאים בבליה ¹⁶ כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת צבאות הנני משלח בכם את החרב את כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בכם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כהאנים השעריים אשר לא תأكلנה מרע ¹⁸ ורדפתني אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתיהם לזועה (לזועה) לכל מלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולהרפה בכל הגנים אשר הדרתיהם שם ¹⁹ תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה--אשר שלחותי אליהם את עברי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה ²⁰ ואתם שמעו דבר יהוה כל הנוללה--אשר שלחותי מירושלם בבליה ²¹ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדיקיו בן מעשיה הנבאים לכם שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדרاذר מלך בבבל והכם לעיניכם ²² ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל לאמור ישמך יהוהצדיקו וכאוחב אשר קלים מלך בבל באש ²³ יען אשר עשו נבלה בישראל ווניאפו את נש רעהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לא צויתם ואני הידוע (הידוע) ועד נאם יהוה ²⁴ ואל שמעיתו הנחלימי תאמר לאמר ²⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראלי--לאמר יען אשר אתה שלחת בשם מה שפרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר ²⁶ יהוה נתןך כהן תחת יהודע הכהן להיות פקידים בבית יהוה לכל איש משגנע ומתנבה ונתחה אותו אל המהפהכת ואל החזינ ²⁷ ועתה למה לא נערת בירמיהו הענתדי--המתנבה ²⁸ לכם כי על כן שלח אלינו בבל לאמר--ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרידן ²⁹ ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באני ירמיהו תנבי ³⁰ יהודי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר ³¹ שלח על כל

תלה וארכמו על משפטו ישב ¹⁹ ויצא מהם תודה
וקול משלחים והרבחים ולא ימעטו והכבדים ולא
יעצרו ²⁰ והיו בנוו קדרם ועדתו לפני תacon ופקרתי
על כל לחציו ²¹ והיה אדריו ממנה ומשלו מקרבו
יצא והקרבתיו ונשנ אלי כי מי הוא זה ערבות את לבו
לנשת אליו--נאם יהוה ²² והייתם לי לעם ואני אהיה
לכם לאלהים ²³ הנה סערת יהוה חמה יצאה--סער
מתנורר על ראש רשיים יחול ²⁴ לא ישוב חרון אף
יהוה עד עשתו ועד הקומו מזמות ליבו באחרית הימים
תתביבנו בה

31 בעת היה נאם יהוה אהיה לאלהים לכל
משפחות ישראל והמה יהוו לי לעם ² כה אמר יהוה
מצחן במדבר עם שרידי הרב הлок להרניעו
ישראל ³ מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך
על כן משכתייך חס ⁴ עוד אבך ונבנית בתולת
ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משלחים ⁵
עוד תעטי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו
⁶ כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה
ציוון אל יהוה אלהינו ⁷ כי כה אמר יהוה רנו ליעקב
שמחה וצחלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו
הושע יהוה את עמק את שארית ישראל ⁸ הנה מביא
אותם מארץ צפון וקבצחים מירכתי ארץ--בם עור
ופסח הרה וילדת יתדו קהיל גדול ישבו הנה ⁹
בכבי יבאו ובחחנונים אוכלים--אוליכם אל נחלי מים
ברדך ישר לא יכשלו בה כי חיוו לישראל לאב
ואפרים בכרי הוא ¹⁰ שמעו דבר יהוה נוים והגידו
באים ממורחק ואמרו מורה ישראל יקבצנו ושמרו
כרעה עדרו ¹¹ כי פדה יהוה את יעקב ונאל מיד
חזק ממננו ¹² ובאו ורנו במרום ציוון ונחרדו אל טוב
יהוה על דן ועל תירש ועל יצחד ועל בני צאן ובקר
והיתה נפשם כנן רוח ולא יוסיפו לדאה עוד ¹³ או
תשמה בתולה במחול ובחרים וקנים יחדו והפכתי
אבלם לשון ונחמתים ושמחתים מינונם ¹⁴ ורהיוט
נפש הכהנים דשן ועמי את טוב ישבעו נאם יהוה ¹⁵
כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכוי תמרוריים--
רחל מבכה על בניה מאנה להנחים על בניה כי אינו

צבאות אלדי ישראל לכוח את הספרים האלה את ספר המקונה הזה ואת החתום ואת ספר גנלי הזה ונתחם בכל רשותו-למען יעדיו ימים רבים ¹⁵ כי כה אמר יהוה צבאות אלדי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וקרקמים בארץ זאת ¹⁶ ואחפלו אל יהוה אחרי תני את ספר המקונה אל ברוך בן נריה לאמר ¹⁷ אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמיים ואת הארץ בכחך הנדול ובזורך הנטויה לא יפלא ממק' כל דבר ¹⁸ עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחרים האל הנדול הגבור יהוה צבאות שלו ¹⁹ גדל העצה ורב העיליליה-אשר עיניך פקחות על כל דרכיכי בני נמי לחת לאיש כדריכיו וככפרי מעליו ²⁰ אשר שמות אלה ומפותים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כוים זהה ²¹ והצאת את עמק את ישראל מארץ מצרים-. באות ובמופתים וביד חזקה ובאזורע נטויה ובמורא נדול ²² ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לחת להם--ארץ זבת חלב ודבש ²³ ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתורתך (ובתורתך) לא הלאכו-את כל אשר צויתך להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת ²⁴ הנה הסללות באו העיר ללבירה והעיר נתנה ביד הכהדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה ²⁵ אתה אמרת אליו אדני יהוה קנה לך השדה בכיסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכהדים ²⁶ וייחי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר ²⁷ הנה אני יהוה אלהי כל בשדר-המנמי יפלא כל דבר ²⁸ לכן מה אמר יהוה נתן את העיר הזאת ביד הכהדים וביד נבוכדראצר מלך בבל-ולכדה ²⁹ ובאו הכהדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים-למען הкусני- ³⁰ כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעני- מגערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים ATI במעשה יודיהם-נאמן יהוה כי על אף ועל חמתו היהתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה-- להסירה מעל פנוי ³² על כל רעת בני ישראל ובני

שםו ³⁶ אם ימשו החוקים האלה מלפני--נאם יהוה נם ודע ישראל ישבתו מחיות נוי לפני-כל דמיים ³⁷ כי אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה נם אני אמאס בכל רוע ישראל על כל נבנתה העיר ליהוה מנגדל תנגאל שער הפנה ³⁹ אשר עשר-נאם יהוה הנה ימים (באים) נאם יהוה ויצא עוד קוה (קו) המדה ננדו על נגבת נרב ונסב געתה ⁴⁰ וכל העמק הפנורים והדורש וכל השרמות (השדמות) עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מורהה-קדש ליהוה לא יונש ולא יהרס עד לעולם **32** הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנה (בשנה) העשרה לצדiquו מלך יהודה--היא השנה שננה עשרה שנה לנובוכדראצר ² ואו חיל מלך בבל צרים על ירושלים וירמיהו הנביא היה ככלא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה ³ אשר ככלאו צדiquו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנה נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה ⁴ וצדiquו מלך יהודה לא ימלט מיד הכהדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועינוי את עינו תרانيا ⁵ ובבל יולך את צדiquו ושם יהוה עד פקדי אותו נאם יהוה כי תלחמו את הכהדים לא תצליחו ⁶ ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אליו לאמר הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענותה-כי לך משפט הנאה לknوت ⁸ ויבא אליו חנמאל בן דידי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אליו קנה נא את שדי אשר בענותה אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הנאה קנה לך ועוד כי דבר יהוה הוא ⁹ ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דידי אשר בענותה ואשקל לה לו את הכסף שבעה שקלים ושערה הכסף ¹⁰ ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים ¹¹ ואקח את ספר המקנה את החתום המצויה והחוקים ואת הגלי ¹² ואtan את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעני חנמאל דידי ולעוני העדים הכתבים בספר המקנה--לעני כל היהודים היושבים בחצר המטרה ואצווה את ברוך לעיניהם לאמר ¹⁴ כה אמר יהוה

ורפהאים גנלייתי להם עתרת שלום ואמת ⁷ והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנותם כבראשה ⁸ וטהרתיהם מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכל (לכל) עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי ⁹ והיתה לי לשם שwon לתהלה ולהפאהת לכל נוי הארץ--אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנק עשה אתם ופחוון רגנו על כל הטובה ועל כל השлом אשר אנק עשה לה ¹⁰ כה אמר יהוה עוד ישמע במקומ הזה אשר אתם אמרים הרבה הוא מאין אדם ומאין בהמה--בערי יהודה ובಚות ירושלים הנשות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה ¹¹ קול שwon וקול שמהה קול חתן וקול כליה קול אמרים הודה את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מbabim תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ ¹² כבראשנה אמר יהוה ¹³ כי אמר יהוה צבאות עוד יהוה במקום הזה ההרב מאין אדם ועוד בהמה ובכל ערו--גונה רעים מרבעים צאן ¹⁴ בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביביו ירושלים ובערי יהודה--עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה ¹⁵ הנה ימים באים נאם יהוה והקמו את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה ¹⁶ ביוםם ההם תושע יהודה וירושלם השוכן לבטה הארץ לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ ביוםם ההם תושע יהודה וירושלם השוכן לבטה וזה אשר יקרא לה יהוה צדקו ¹⁷ כי אמר יהוה לא יכרת לדוד--איש ישב על כסא בית ישראל ¹⁸ ולכהנים הלויים לא יכרת איש לפני מעלה עולה ומקטיר מנהה ועשה זבח--כל הימים ¹⁹ וכי דבר היה אל ירמיהו לאמור ²⁰ כי אמר יהוה אם תברוא את בריתך הימים ואת בריתך הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם ²¹ גם בריתך תפר את דוד עברי מהוות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכתנים משתתי ²² אשר לא יספר צבא השמיים ולא ימד חול הים--כן ארבה את זרע דוד עברי ואת הלוים משתתי אני ²³ וכי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור ²⁴ הלו ראית מה העם הזה דברו לאמור שת הי משפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפנייהם ²⁵ כי אמר יהוה אם לא בריתך יומם ולילה-- יהודה אשר עשו להכעסי המה מלכיהם שריהם כהניהם ונבאייהם ואיש יהודה יושבי ירושלים ³³ ויפנו אליו ערך ולא פנים ולמד את השם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר ³⁴ ויישמו שוקציהם בבית אשר נקרא שמי עלו--לטמאו ³⁵ ויבנו את במותה הבעל אשר בניה בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתם ולא עלה על לבי לעשות התועבה הזאת--למען החטי את יהודה ³⁶ ועתה לכן כי אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת--אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בכל בחרב וכרכוב ובדבר ³⁷ הנהו מקבצם מכל הארץ אשר הרחחים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבותים אל המקום הזה והשבותים לבטה ³⁸ והוא ליעם ואני אהיה להם אלהים ³⁹ וננתני להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותנו כל הימים--לטוב להם ולבנייהם אחרים ⁴⁰ וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאהרים להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבכם לבתוי סור מעלי ⁴¹ וששתי עליהם להטיב אותם ונשעתים בארץ הזאת באמת--בכל לבי ובכל נשפי ⁴² כי כי אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדרולה הזאת--כן אנק מביא עליהם את כל הטובה אשר אנק דבר עליהם ⁴³ ונקנה השדה בארץ הזאת--אשר אנק שמה היא מאין אדם ובימה אשר אתם אמרים שמה היא מאין אדם ובימה נתנה ביד הכהדים ⁴⁴ שרות בכסף יקנו וכתוב בספר וחותם והעד עדדים בארץ בנימן ובסביביו ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה

33 וכי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמור ² כי אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה--יהוה שמו ³ קרא אליו ואענך ואנידה לך גדלות ובכירות לא ידעתי ⁴ כי כי אמר יהוה אלהי ישראל על בתו העיר הזאת ועל בתו מלכי יהודה--הנתצים אל הסללות ועל החרב ⁵ באים להלחם את הכהדים ולמלאמ את פנרי האדים אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פנימה עיר הזאת על כל רעתם ⁶ הנהו מעלה לה ארכה ומרפא

ותכרתו ברית לפני בביה אשר נקרא שמי עליו ¹⁶ ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם לחפשם לנפשם ותכשו אתם-- להיות לכם לעברים ולשפות ¹⁷ וכן כי אמר יהוה אתם לא שמעתם אליו לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לוועה (לוועה) לכל מלכות הארץ ¹⁸ ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני--הענק אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתורי ¹⁹ שרי יהודה ושרי ירושלים הסדרים והכהנים וכל עם הארץ--העברים בין בתורי הענק ²⁰ ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאלך לעופ השמים ולבמת הארץ ²¹ ואת צדקהו מלך יהודה ואת שרו און ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבב העלים מעלייכם ²² הנני מצואה נאם יהוה והשבותים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדהו ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שמה מאין יש

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהוקים בן אישיהו מלך יהודה לאמר ² הוליך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקות אותם יין ³ ואקח את יזונה בן ירמיהו בן חצנינה ואת אחיו ואת כל בניו--ואת כל בית הרכבים ⁴ ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדייהו איש האלהים--אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל לשכת מעשיהם בן שלם שמר הסוף ⁵ ואtan לפני בני בית הרכבים גבעם מלאים יין--וכסות ואמר אליהם שטו יין ⁶ ויאמרו לא נשתה יין כי יונדק בן רכב אבינו צוה לנו לאמר לא תשטו יין אתם ובניכם עד עולם ⁷ ובית לא הבנו וורע לא תורעו וכרכם לא חטטו ולא יהיה לכם כי באלהים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פni האדמה אשר אתם גרים שם ⁸ ונשמע בקהל יהונדק בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתו שתות יין כל ימינו--אנחנו נשינו בניינו ובנתינו ⁹ ולבلتינו בנות היום ותעשו את היישר בעני לקרא דרור איש לרעהו

חקות שמים ואرض לא שמתי ²⁶ גם זרע יעקב ודוד עבדו אמאס מקחת מודען משלים אל זרע אברהם ישחק וייעקב כי אשוב (אшиб) את שבותם וرحمותם **34** הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונכבד אוצר מלך בבל וכל חילו וכל מלכות ארץ ממשת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עריה--לאמר ² כה אמר יהוה אלהי ישראל הילך ואמרת אל צדקהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש ³ ואותה לא תמלט מידו--כי תפש תחשוף ובירדו תנתן ועיניך את עני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר--ובכל תבוא ⁴ אך שמע דבר יהוה צדקהו מלך יהודה כה אמר יהוה עלייך לא תמות בחרב ⁵ בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשונים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוא ארון ירמיהו לך כי דבר אני דברת נאם יהוה ⁶ וידבר ירמיהו הנביא אל צדקהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם ⁷ וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנוטרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו בעיר יהודה ערי מבצר ⁸ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה--אחריו כרת המלך צדקהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור ⁹ לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה--חפשים לבلتוי עבר בס ביהורי אוחיה איש ¹⁰ וישמעו כל השירים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבلتוי עבר בס עוד וישמעו וישלחו ¹¹ וישובו אחריו כי ישבו את העברים ואת השפות אשר שלחו חפשים ויכבושים (ויכבושים) לעברים ולשפות ¹² וייהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ¹³ כה אמר יהוה אלהי ישראל אני כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אתם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר ¹⁴ מקץ שבע שנים חשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך ש שנים ושלחתו חפשי מעמד ולא שמעו אבותיכם אליו ולא הטו את אונם ¹⁵ ותשבו אתם היום ותעשו את היישר בעני לקרא דרור איש לרעהו

ברוך לאמר אני עצור---לא אוכל לבוא בית יהוה ⁶
 ובאות אחד וקראות במגלה אשר כתבת מפני את דברי
 יהוה באוני העם בית יהוה--בזום צום וגם באוני כל
 יהודת הבאים מעריהם תקראמ ⁷ אולי תפל תחנתם
 לפנוי יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי נдол האף
 והחמה אשר דבר יהוה אל העם זהה ⁸ וויעש ברוך בן
 נריה ככל אשר צוחו ירמיהו הנביא--לקרא בספר
 דברי יהוה בית יהוה ⁹ ויהיו בשנה החמשית ליהוקים
 בן אישתו מלך יהודה בחדר התשען קראו צום
 לפנוי יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאם מערי
 יהודה--בירושלם ¹⁰ ווקררא ברוך בספר את דברי
 ירמיהו בית יהוה--בלשכת גמരיהו בן שפן הספר
 בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באוני כל
 העם ¹¹ ווישמעו מכיווינו בן גמורי יהו בן שפן את כל דברי
 יהוה--מעל הספר ¹² וירד בות המלך על לשכת
 הספר והנה שם כל השרים יושבים אל'ישמעו הספר
 ודריליהו בן שמעיהו ואלנטן בן עכבר גמורי יהו בן
 שפן וצדריקיו בן חננייהו--וככל השרים ¹³ ויגד להם
 מכיווינו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר
 באוני העם ¹⁴ וישלחו כל השרים אל ברוך את היהודי
 בן נתניהו בן שלמייהו בן כושי לאמר המגלה אשר
 קראתה בה באוני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן
 גמורי יהו את המגלה בידו ויבא אליהם ¹⁵ ויאמרו אליו--
 שב נא וקראה באוניינו ויקרא ברוך ברא באניהם ¹⁶ ויהי
 כשםם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו
 אל ברוך גוניד נגיד למלך את כל הדברים האלה
¹⁷ ואת ברוך--שאלו לאמר הגנד נא לנו--איך כתבת
 את כל הדברים האלה מפני ¹⁸ ויאמר להם ברוך
 מפני יקרא אליו את כל הדברים האלה ואני כתוב על
 הספר בדיו ¹⁹ ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר
 אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם ²⁰ ויבאו אל
 המלך חזרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אל'ישמעו
 הספר וינידו באוני המלך את כל הדברים ²¹ וישלח
 המלך את היהודי לקחת את המגלה ויקח מה לשכת
 אל'ישמעו הספר ויקרא יהודי באוני המלך ובאוני
 כל השרים העמידים מעל המלך ²² והמלך ישב
 בית החרפ' בחדר התשען ואת האח לפניו מבערת

בתים לשבתנו וכרם ושרה ורעד לא יהיה לנו ²³ ונשב
 באחלים ונשמע ונעש בכל אשר צונו יונדק אבינו ²⁴
 וייה בעלות נבוכדראץ מלך בבל אל הארץ ונאמר
 באו ונבוא ירושלם מפני חיל השרדים ומפני חיל
 ארם ונשב בירושלם ²⁵ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 לאמר ²⁶ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הlk
 ואמרת לאיש יהודה ולושבי ירושלם הלוא תקחו
 מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה ²⁷ חוקם את דברי
 יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלו שותותין
 ולא שתו עד היום זהה--כי שמעו את מצות אביהם
 ואנכי דברתי אליכם השם ודבר--ולא שמעתם אליו
²⁸ ואשלח אליכם את כל עברי הנבאים השם ושלח
 לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעליכם
 ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ושבו אל
 האדמה אשר נתנו לכם ולא אבתיכם ולא הטיחם את
 אוניכם ולא שמעתם אליו ²⁹ כי הקימו בני יהונדב בן
 רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו
 אליו ³⁰ لكن כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל
 הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל
 הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
 שמעו ואקרו להם ולא ענו ³¹ ולבית הרכבים אמר
 ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראלי יען אשר
 שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל
 מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם ³² لكن כה אמר
 יהוה צבאות--אליהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן
 רכב עמד לפני--כל הימים

36 ³³ יהי בשנה הרביעית ליהוקים בן אישתו מלך
 יהודה היה הדרב הזה אל ירמיהו מאות יהוה לאמר
 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים
 אשר דברתי אליו על ישראל ועל יהודה ועל כל
 הגנים--ימים דברתי אליו מימי אישיהו ועד היום הזה
³⁴ 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אני
 חשב לעשות להם--למען ישבו איש מדרכו הרעה
 וסלחתו לעונם ולהחטאיהם ³⁵ ויקרא ירמיהו את ברוך
 בן גריה ויכתב ברוך מפני ירמיהו את כל דברי יהוה
 אשר דבר אליו--על מגלת ספר וויצויה ירמיהו את

ויהיו כקروا יהודו שלש דלותות וארבעה יקרעה ²³
 בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האה עד תם
 כל המגלה על האש אשר על הארץ ²⁴ ולא פחדרו ולא
 קרו את בוגריהם--המלך וכל עבדיו השמעים את כל
 הדברים האלה ²⁵ וגם אלנתן ודיליו וגמיריו הפנו
 במלך לבתיו שرف את המגלה ולא שמע אליהם ²⁶
 ויצו המלך את ורמאל בן המלך ואת שרייו בן
 עזראאל ואת שלמייחו בן עבדאל לחתת את ברוך
 הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יeho ²⁷ והוא דבר
 היה אל ירמיהו--אחריו שرف המלך את המגלה ואת
 הדברים אשר כתוב ברוך מפי ירמיהו לאמר ²⁸ שב
 כח לך מגלה אהרת וכותב עליה את כל הדברים
 הראשונים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שرف
 יהוקים מלך יהודה ²⁹ ועל יהוקים מלך יהודה
 אמר כה אמר יהוה אהת שרפאת את המגלה זאת
 לאמר מודע כתבת עליה לאמר בא יבו מלך בכל
 והשחית את הארץ זאת והשבית ממנה אדם ובמה
³⁰ לכן כה אמר יהוה על יהוקים מלך יהודה לא
 יהיה לו יוושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת
 לחרב ביום ולקרח בלילה ³¹ ופקדתי עלייך ועל
 זרעך ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישבי
 ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי
 אליהם--ולא שמעו ³² וירמיהו לכה מגלה אהרת
 ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי
 ירמיהו את כל דברי הספר אשר שرف יהוקים מלך
 יהודה באש ועוד נסף עליהם דברים רבים כהמה
37 *וימליך מלך--צדיקתו בן ירמיהו תחת כנינו* ³³
 יהוקים אשר המלך נבוכדראצר מלך בכל הארץ
 יהודה ² ולא שמע הוא ועבדיו עם הארץ אל דבריו
 יהוה--אשר דבר ביד ירמיהו הנביא ³ וישלח המלך
 צדיקתו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניה בן מעשה
 הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל
 יהוה אלהינו ⁴ וירמיהו בא ויצא בתוכה העם ולא נתנו
 אותו בית הכליא (הכלוא) ⁵ וחיל פרעה יצא מצרים
 ושמעו הestersים הצרים על ירושלים את שםם ויעלו
 מעל ירושלים ⁶ והוא דבר יהוה אל ירמיהו הנביא

38 *וישמע שפטיה בן מתן ונדיחו בן פשchor ווילכ*
 בן שלמיהו ופשchor בן מלכיה את הדברים--אשר
 ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר ² כה אמר יהוה
 הישב בעיר זאת ימוש בחרב ברעב ובבדר ויהיא
 אל הestersים ייה (וחיה) והוא היה לו נפשו לשכל
 וחוי ³ כה אמר יהוה הנתן תנען העיר זאת ביד

ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם ¹⁹ ויאמר המלך צדקויהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכהדים--פָנִינוּ אֶתְּנֵנוּ בַּיָּדָם וְתַעֲלֵלוּ בֵּי ²⁰ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמענא בקול יהוה לאשר אני דבר אלקיך--ויטב לך ותחני נפשך ²¹ ואם מאן אתה לצתת--זה הדבר אשר הראני יהוה ²² והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרת הסיטוך ויכלו לך אנשי שלמך הטענו בבען רגלא נסנו אחרו ²³ ואת כל נשיך ירמיהו בתבליים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ואת בניק מוצאים אל הכהדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תחפש ואת העיר הזאת תשוף באש ²⁴ ויאמר צדקויהו אל ירמיהו איש אל ירע בדברים האלהה--ולא חמות ²⁵ וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אלקיך ואמרו אלקין הגידה לנו מה דברת אל המלך אל הבהיר מננו ולא נמייך ומה דבר אליך המלך ²⁶ ואמרת אליהם מפליל אני תחתני לפני המלך לבלי הшибני בית יהונתן למות שם ²⁷ ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אותו וייד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממן כי לא נשמע הדבר ²⁸ וישוב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר נלכדה ירושלם

39 בשנה התשיעית לצדקויהו מלך יהודה בחודש העשרי בא נבוכדראצ'ר מלך בבל וככל חילו אל ירושלם ויצרו עליה ² בעשתי עשרה שנה לצדקויהו בחדר הרביעי בתשעה לחדר הקבעה העיר ³ ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער הtower--גרנגל שראצ'ר סמג'ר נבו שר סכימים רב סריס נרגל שראצ'ר רב מג'ן ושאריות שרי מלך בבל ⁴ ויהי כאשר ראם צדקויהו מלך יהודה וככל אנשי המלחמה וירחו ויצאוليلתמן העיר דרך נון המלך בשער בין החומות ויצא דרך הערבה וירדפו חיל כshedים אחרים וישנו את צדקויהו בערכות ירחו ויקחו אותו ויעלה אל נבוכדראצ'ר מלך בבל רבלטה בארץ חמת וידבר אליו משפטים ⁶ וישחת מלך בבל את בני צדקויהו ברבלטה--לענינו ואת כל חרדי יהודה שחט מלך בבל ⁷ ואת עני צדקויהו עור ויאסרתו בנחשתים לבי

חיל מלך בבל--ולכדה ⁴ ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את איש הזה--כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם בדברים האלה כי איש הזה העם איננו דרש לשולם לעם הזה--כי אם לרעה ⁵ ויאמר המלך צדקויהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול אתכם ויקחו את ירמיהו וישלחו אותו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בתבליים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטيط ⁷ וישמע עבד מלך הכספי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך ישב בשער בניין ⁸ ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר ⁹ אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחים עוד בעיר ¹⁰ ויצוחה המלך את עבד מלך הכספי לאמר קח בידך מווה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטעם ימות וויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח ממש בלי הסחבות (סחבות) ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בתבליים ¹² ויאמר עבד מלך הכספי אל ירמיהו שים נא בלואו הסחבות והמלחמות תחתazelות ידיך מתחת התבליים ויעש ירמיהו כן ¹³ ווימשכו את ירמיהו בתבליים ויעלו אותו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה ¹⁴ וישלח המלך צדקויהו ויקח את איש זהה ויאמר המלך אל מבוא השליishi אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאן אני אתך דבר--אל חח'ך ממי דבר ¹⁵ ויאמר ירמיהו אל צדקויה כי אגיד לך הלוא המת חמיטני וכי אייעץ לא תשמע אליו ¹⁶ ווישבע המלך צדקויהו אל ירמיהו--בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמריך ואם אתך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך ¹⁷ ויאמר ירמיהו אל צדקויה כי אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך ¹⁸ ואם לא תצא אל שרי מלך בבל--ונתנה העיר הזאת ביד הכהדים

אתו בבל ⁸ ואות בית המלך ואת בית העם שראו הכהדים באש ואה חמות ירושלים נחצנו ⁹ ואות יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים--הנלה נבוֹזָרָן רַב טבחים בבל ¹⁰ ומן העם הדרלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוֹזָרָן רַב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים נבוֹזָרָן רַב טבחים בנובודראצ'ר מלך בבל ויגבים ביום ההוא ¹¹ וויצו נבוֹזָרָן רַב טבחים לבב עלייו ואל העש לו מאומה רע כי אם כאשר דבר אליך--כון עשה עמו ¹² וישלח נבוֹזָרָן רַב טבחים ונבוֹזָבָן רַב סריס ונרגל שרארצ'ר רב מגן--וכל רבי מלך בבל ¹³ וישלחו את ירמיהו מהוצר המטרה ויתנו אותו אל נדלי'הו בן אחיקם בן שפן כבב שפנ' והו אל הבית וישב בתוך העם ¹⁵ ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיותו עוצר בחצר המטרה לאמר ¹⁶ הלוּךְ ואמרת לעבד מלך הכספי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניו ביום ההוא ¹⁷ והצטlich ביום ההוא נאם יהוה ולא נתן ביד האנשים אשר ינור מפניהם ¹⁸ כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשכל כי בשחת כי נאם יהוה

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אותו נבוֹזָרָן רַב טבחים מן הרמה--בקחו אותו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלים ויהודיה המגולים בבל ² ויקח רַב טבחים לירמיהו ויאמר אליו--יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה ³ ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאיהם ליהוה ולא שמעתם בקלו והוא לכם דבר (הדבר) זה ⁴ ועתה הנה פחתהיך היום מן האזקים אשר על ידך--אם טוב בעיניך לבודאי בבל ואשים את עני עלייך ואם רע בעיניך לבודאי בבל חדל דאה כל הארץ לפניך אל טוב ועל היישר בעיניך לילכת שמה לך ⁵ ועוֹדֵנוּ לא ישוב ושבה אל גדריה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בארץ ושב אותו בתוך העם או אל כל היישר בעיניך לילכת

42 ויגשו כל שרי הכהלים ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעיה--וכל העם מתקין ועד גדור² ויאמרו אל רמייחו הנביא חפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך بعد כל השאריות הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר ענייך ראות אתנו ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר עשה ³ ויאמר אליהם ירמייחו הנביא שמעתי--הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם דבריכם והוא כל הדבר אשר ענה יהוה אתכם אגיד לכם--לא אמנע מכם דבר זה והמה אמרו אל ירמייחו יהי יהוה בנו לעד אמתנו ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו--כן נעשה ⁶ אם טוב ואם רע--בקול יהוה אלהינו אשר אנו (אנחנו) שלחמים אתך אליו נשמע למן אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו ⁷ ויהי מקץ עשרה ימים יהיו דבר יהוה אל ירמייחו ⁸ ויקרא אל יהנן בן קרח ואל כל שרי הכהלים אשר אותו ולכל העם--למקطن ועד גדור ⁹ ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אותי אליו להפיל תחנתכם לפניו ¹⁰ אם שוב תשבו בארץ הארץ--ובניתו אתם ולא אהרס ונטעטו אותם ולא אחשש כי נחמתי אתם ולא אהרס ונטעטו אותם ולא אחשש כי נחמתי כל הרעה אשר עשיתו לכם ¹¹ אל תיראו מפני מלך בכל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנה נאם יהוה--כי אתכם אני להוציא אתכם ולהציל אתכם מידו ¹² ואtan לכם רחמים וرحم אתכם והшиб אתכם אל אדרמתכם ¹³ ואם אמירים אתכם לא נשב בארץ הארץ לבליי שמע בקול יהוה אלהיכם ¹⁴ לאמר לא כי ארץ מצרים נבואה אשר לא נראתה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב ¹⁵ וועזה--לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם ¹⁶ והיותה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשים אתכם בארץ מצרים וחרב אשר אתם דנים ממנה שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמותו ¹⁷ ויהיו כל האנשים אשר שמואת פניהם לבוא מצרים לגור שם--ימתו בחרב ברעב וכבדר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא

ואת הכהלים אשר נמצאו שם--את אנשי המלחמה הכה יsemester ⁴ ויהי ביום השני להמויות את נדליהו ואיש לא יידע ⁵ ויבואו אנשים משבט משלו ומשמרון שמניהם איש מגלה זוקן וקרען בגדים ומונדרים ומונחה ולבונה בידם להכיא בית יהוה ⁶ ויצא יsemester בן נתניה לקראותם מן המזפה הילך הילך ובכח ויהו נתניה אל תוך הבודר--הוא והאנשים אשר אותו ⁸ כפנסם ויאמר אליהם באו אל נדליהו אן אחיקם ויהיו כבאים אל תוך העיר ושחתם יsemester בן נתניה אל שעשרה אנשים נמצאו בהם מטמינים בשדה חטים ושערבים ושמן תמןנו--כי יש לנו מטמינים בשדה חטים ושערבים ושמן ויחדלו ולא המיטם בתוך אחיהם ⁹ והבודר אשר השליך שם יsemester את כל פנרי האנשים אשר הכה ביד נדליהו--הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אותו מלא יsemester בן נתניהו--הלו ¹⁰ וישב יsemester את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבואראן רב טבחים את נדליהו אן אחיקם וישבע יsemester בן נתניהו וילך לעבר אל בני עמון את כל הרעה אשר עשה יsemester בן נתניהו ¹¹ ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם יsemester בן נתניהו וימצאו אותו אל מים רבים אשר בגבעון ¹² ויהיו כראותם כל העם אשר יsemester את יהנן בן קרח ואת כל שרי הכהלים אשר אותו--וישמוו ¹⁴ ויסבו כל העם אשר שבה יsemester מן המזפה וישבו וילכו אל יהנן בן קרח ¹⁵ וsemester בן נתניהו נמלט בשמנה אנשים מפני יהנן וילך אל בני עמון ¹⁶ ויקח יהנן בן קרח וכל שרי הכהלים אשר אותו את כל שארית העם אשר השיב מטה יsemester בן נתניה מן המזפה אחר הכה את גדרליה בן אחיקם--גברים אנשי המלחמה ונשים טף וסדרים אשר השיב מגבעון ¹⁷ ווילכו וישבו בנוות כמוהם (כמהם) אשר אצל בית לחם--ללכת לבוא מפני הכהדים כי יראו מפניים כי הכה מלך בבל בארץ

עליהם 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אשר נתק אפי וחותמי על ישבוי ירושלים כן תתק חמותי עליהם בבאים מצרים והיותם לאלה ולשםה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה 19 דבר יהוה עליים שאירית יהודה אל תבוא מצרים ידוע תדע כי העידתי בכם היום 20 כי התעתים ישרף באש

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים היישבים בארץ מצרים-היישבים במגדר ובתחפנחים ובנפ' ובארץ פתרוס לאמר 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיותם את כל הדרעה אשר הבאתו היה זה ירושלם ועל כל ערי יהודה והנמ' חרבה היום זהה ואין בהם ישב 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסי לרכת לקטר לעבד לאלהים אחרים-אשר לא ידועם מהם אתם ובתיכם 4 ואשלוח אליכם את כל עבדי הנכאים השכירים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת--אשר שנأتي 5 ולא שמעו ולא הטו את אונם לשוב מຽתם--לבلتוי קטר לאלהים אחרים ותתק חמותי ואפי ותבער ערי יהודה ובבחזות ירושלים ותהיינה לחרבה לשם כיום הזה 6 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עושים רעה גודלה אל נפשתכם להכריתתיכם איש ואשה עלול ויונק מותך יהודה--לבلتוי הותיר לכם שארית 8 להכעסי במעשה ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לנור שם-- למען הכריתתיכם ולמען היוחכם לקללה ולחרפה בכל גוי הארץ 9 השבחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשים ואת רעותם ואת רעת נשים--אשר עשו בארץ יהודה ובבחזות ירושלם 10 לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתינו ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפנ' אבותיכם 11 וכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני שם פני בכם לרעה--ולהכריתתיכם כל יהודה 12 ולקחתי את שאירית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לנור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גודל בחרב וברעב ימתו והוא לאלה לשמה ולקללה ולחרפה 13 ופקדתי על היושבים

כאמ' נתק אפי וחותמי על ישבוי ירושלים כן תתק חמותי עליהם בבאים מצרים והיותם לאלה ולשםה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה 19 דבר יהוה עליים שאירית יהודה אל תבוא מצרים ידוע תדע כי העידתי בכם היום 20 כי התעתים (התעתים) בנפשותיכם--כי אתם שלחתם את אל יהוה אלהיכם לאמ' החפכל בעדרנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הנד לנו--ועשינו 21 ואנד לך הימים ולא שמעתם בקהל יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם 22 ועתה ידוע כי בחרב ברעב ובבדבר תמותו--במקום אשר חפצתם לבוא לנור שם

43 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם--את כל הדברים האלה 2 ויאמר עזירה בן הושעיה ויהונתן בן קרחה וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר--לא שליך יהוה אלהינו לאמר לא תבוא מצרים לנור שם 3 כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו--למען תה אתנו ביד הכהדים להמית אתנו ולהגלוות אתנו בבבל 4 ולא שמע יהונתן בן קרחה וכל שרי החילים וככל העם--בקול יהוה לשבת הארץ יהודה 5 ויקח יהונתן בן קרחה וכל שרי החילים את כל שאירית יהודה--אשר שבו מכל הגויים אשר נדחו שם לנור בארץ יהודה 6 את הגברים ואת הנשים ואת הטע ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוزادן רב טבחים את נדליהם בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנכיא ואת ברוך בן נריהו 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקהל יהוה ויבאו עד תחפנחים 8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בחרפנחים אמר 9 קח בידך אבני גדלות וטמנתם במלט במילון אשר בפתח בית פרעה בתחפנחים--לענין אנשים יהודים 10 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני שלח ולקחתי את נבוכדרاذר מלך בכל עברי ושמתי כסאו ממעל לאבני האללה אשר טמנתי נתה את שפירו (שפיררו) עליהם נובאה (ובא) והכה

בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים--כחרכ במדבר ובדבר ¹⁴ ולא יהוד פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר מה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם- כי לא ישובו כי אם פליטים ¹⁵ ויענו את ירמיהו כל האנשים הידועים כי מקטרות נשיהם לאלהם אחרים וכל הנשים העמדות קחל נדול וכל העם היישבים בארץ מצרים בפרטוס לאמר ¹⁶ הדבר אשר דברת לנו בשם יהוה--אינו שמעים אלך ¹⁷ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובಚזות ירושלים ונשבע לחם ונהייה טובים ורעה לא ראיינו ¹⁸ ומין או חדלנו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים ¹⁹ ווכי אגנתנו מקטרים למלכת השמים וברעב המנו ²⁰ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אותו דבר לאמר ²¹ הללו את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובבחזות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם עם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו ²² ולא יכול יהוה עוד לשאת מפני רע מעלייכם מפני התעבת אשר עשיתם והיה ארצכם להרבה ולשמה ולקללה מאין ישב--כהיום זהה ²³ מפני אשר קטרתם ואשר חטאכם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הלחתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת--כיום הזה ²⁴ ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים ²⁵ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסיך לה נסכים הקיים תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם ²⁶ לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה היישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הנדור אמר יהוה אם יהיה עודשמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדרני יהוה בכל ארץ מצרים ²⁷ הנני שקד עליהם

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה--בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהוקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר ² כה אמר יהוה אלהי ישראל عليك ברוך ³ אמרת אוי נא לי כי יוסף יהוה יונן על מכabi געתה באנחותי ומנוחה לא מצאתה ⁴ כה ח אמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בוניتي אני הרס ואת אשך נתעת אמי נשח ואת כל הארץ היא ⁵ ואתה תבקש לך נדלות אל תבקש כי הני מביא רעה על כלبشر נאם יהוה ונחתך לך את נשך לשלו על כל המקומות אשר תלך שם

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הימים ² למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש--אשר הכה נבוכרדאצ'ר מלך בכל בשנת הרביעית ליהוקים בן יאשיהו מלך יהודה ³ ערכו מן וצנה וגשו למלחמה ⁴ אסרו הסוסים ועל הפרשיות והחציבו בכובעים מרכז הרמחים לבשו הסרינת ⁵ מדורע ראיית הנה חתים נסיגים אחר וגבורייהם יכחו ומנוס נסו ולא הפנו--מנור מסביב נאם יהוה ⁶ אל ינוש הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו נפללו ⁷ מי זה כיар יעלה כנהרותו ותגעושו מימייו ⁸ מצרים כיар יעלה וכנהרותו יתגעושו מים ויאמרఆعلاה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה ⁹ על הסוסים והתהלו הרכב ויצאו הנבורים-- כוש וופט חפשי מן ולודים חפשי דרכי קשת ¹⁰ והיום הוא לאדרני יהוה צבאות יום נקמה להנקם

ומלואה עיר יושבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ ³ מ��ול שעתה פרשות אביריו מרעש לרכבו המון נגליין- לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים ⁴ על היום הבא לשוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצדון כל שירד עזר כי שדר יהוה את פלשתים שארית אי כפתור ⁵ באה קרח אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמק עד מתי תגונדי ⁶ هو חרב ליהוה עד أنها לא תשקטי האספִי אל תערך- הרני ורמי ⁷ איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדת

48 למואכ כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטם הבישה המשגב וחתה ² אין עוד תחלת מואב- בחשבון חשבו עליה רעה לכוי וכירינה מגני נם מדמן תדמי אחריך תלך חרב ³ קול צעקה מהרונים- שד ושר גدول ⁴ נשברה מואב השמייעו זעה צעורייה (צעיריה) ⁵ כי מעלה הלחות (הלהחות) בבכי עלה בכוי כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו ⁶ נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערעור במדבר ⁷ כי יען בטחך במעשהיך ובازרתו נם את תלכדי ויצא כמש (כמוש) בנולה כהנוי ושריו יחד (יחדו) ⁸ ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמיך ונשמד המישר- אשר אמר יהוה ⁹ תננו ציז למוаб כי נצאת הツא ועריה לשמה תהיני מאין יושב בהן ¹⁰ אדורו עשה מלאכת יהוה- דמייה ואדורו מנע חרבו מודם ¹¹ שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כל יונלה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר ¹² لكن הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתיו לו צעים וצעחו וכליו יריקו ונבליהם ניפצו ¹³ ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראאל מבית אל מבתחם ¹⁴ איך חאמרו נבורים אנחנו ואנשי חיל למלחה ¹⁵ שדר מואב ועריה עליה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך- יהוה צבאות שמו ¹⁶ קרוב איך מואב לבוא ורעתו מהרה מאד ¹⁷ נndo לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איך נשבר מטה עז- מקל תפארה רדי מכבוד ישבו (ושבי) בצמא ישבת בת דיבון

מצרי ומכלה חרב ושבעה ורotta מדמים כי זבח לאدني יהוה צבאות בארץ צפון- אל נחר פרת בעלי גלעד וקחתי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבוי (הרבית) רפאות העלה אין לך ¹² שמעו גויים קלינך וצוחתך מלאה הארץ כי נבור נבוכר כשלו ייחדו נפלו שנייהם ¹³ הדבר אשר דבר יהוה אל ירמייהו הנביא- לובא נובכדראצר מלך בכל להכות את הארץ מצרים ¹⁴ הינו במצרים והשמיעו במנדול והשמיעו בנהף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך- כי אכלת חרב סביביך ¹⁵ מודיע נסחף אבירך לא עמד כי יהוה הדפו ¹⁶ הרבה כושל נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני העריך היונה ¹⁷ קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ¹⁸ חי אני נאם המלך- יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככaramel בים ובאו ¹⁹ כלוי גולה עשו לך יושבת בת מצרים כי נפ' לשמה תהיה ונצחה מאין יושב ²⁰ עגליה יפה פיה מצרים קרי' מצפון בא בא ²¹ נם שכירה בקרבה כעגלי מרכז מצפון בא עלייהם עת פקדתם יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עלייהם עת פקדתם ²² קולה נחשילך כי בחיל ילכו- ובקדמות בא לה כחתבי עצים ²³ כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מס' ²⁴ הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון ²⁵ אמר יהוה צבאות אלהו ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה- ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה- ועל הבתחים בו ²⁶ ונחתים ביד מבקשי נפשם וביד נובכדראצר מלך בכל וביד עבדיו ואחריו כן תשכנן כימי קדם נאם יהוה ²⁷ אתה אל תירא עברי יעקב ואל תחת ישראל- כי הננימושעך מרחוק ואת זרעד מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מהריד ²⁸ אתה אל תירא עברי יעקב נאם יהוה- כי אתה אוי כי עשה כליה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא עשה כליה ויסרטיך למשפט ונקה לא אנך

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמייהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה ² כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והוא לנחל שופט ויישטפו ארץ

אל מוֹאָב שְׁנַת פְּקָרְתָּם נָאָמֵן יְהוָה ⁴⁵ בְּצֶל חִשְׁבּוֹן עַמְדוֹן
מִכְחָנָפִים כִּי אֲשֶׁר יֵצֵא מִחְשָׁבּוֹן וְלֹהֲבָה מִבֵּן סִיחָוֹן
וְתָאֵל פָּאֵת מוֹאָב וְקַדְקַד בְּנֵי שָׁאוֹן ⁴⁶ אוֹי לְךָ מוֹאָב
אָכֶר עַם כְּמוֹשָׁךְ כִּי לְקַחְתָּו בְּנֵיךְ בְּשָׁבֵי וּבְנָתוֹךְ בְּשָׁבֵיה
⁴⁷ וּשְׁבָתוֹ שְׁבָתוֹ מוֹאָב בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָאָמֵן יְהוָה עַד
הַנְּהָה מִשְׁפְּט מוֹאָב

49 לְבָנֵי עַמְוֹן כִּי אָמַר יְהוָה הַבְּנִים אֵין לִי שָׂרָאֵל
אִם יַרְשֶׁנָּא אֵין לוֹ—מְרוּעָה יַרְשֶׁנָּא מַלְכֵם אֶת גָּד וְעַמּוֹ בְּעֶרֶב
יַשְׁבֵּט ² לְכָן הַנְּהָה יְמִים בְּאִים יְהוָה וְהַשְׁמָעָתִי אֶל
רַבָּת בְּנֵי עַמְוֹן תְּרוּעָת מִלְחָמָה וְהִתְהַתָּה לְתָלְשִׁמְמָה
וּבְנִתְיָה בְּאַשׁ תְּצִנָּה וַיַּרְשֶׁנָּא יִשְׂרָאֵל אֶת יְרֻשָּׁוֹ אָמַר
יְהוָה ³ הַלְּלִי הַשְּׁבוֹן כִּי שְׁדָה עַי צַּעֲקָנָה בְּנוֹת
רַבָּה—חַגְרָנָה שְׁקִים סְפָרָנָה וְהַתְּשׁוּטָטָנָה בְּנְדָרוֹת כִּי
מַלְכֵם בְּנֻולָּה יַלְךְ כְּהַנְּיוֹ וְשְׁרִיו יְהָדוֹי ⁴ מֵהַתְּהִלָּי
בְּעַמְקִים—זֶבֶם עַמְקָךְ הַבְּתָה הַשׁוּבָה הַבְּטָחָה בְּאַצְרָתִיה
מֵי יַבּוֹא אָלִי ⁵ הַנְּגִינָה מִבְּאָא עַלְיךָ פְּחַד נָאָם אַדְנִי יְהוָה
צְבָאוֹת—מַכְלֵס סְבִיבָךְ וְנַדְחָתָם אִישׁ לִפְנֵינוּ וְאַיִן מִקְבֵּץ
לְנַדְדָּה ⁶ וְאַחֲרִי כִּן אֲשִׁיבָה אֶת שְׁבָותֵנוּ בְּנֵי עַמְוֹן—נָאָם
יְהוָה ⁷ לְאָדוֹם כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָאֵין עוֹד חַכְמָה
בְּתִימִין אָבְדָה עַצָּה מִבְּנִים נִסְרָחָה חַכְמָתָה ⁸ נִסְוָה הַפְּנוֹן
הַעֲמִיקָה לְשִׁבְתֵּי יִשְׁבִּי דָּדוֹן כִּי אִיד עָשָׂו הַבָּאָתִי עַלְיוֹ
עַת פְּקָרְתָּו ⁹ אָם בְּצָרִים בָּאָוֶלֶךְ לְאַיְשָׁאָרוּ עֲוֹלוֹת
אָם גִּבְּרִים בְּלִילָה הַשְׁחִיתָוּ דִּים ¹⁰ כִּי אֲנִי חַשְׁפָּטִי
אֶת עַשְׂוֹתָנִי גְּלִיטָה אֶת מִסְתָּרָיו וְנַחֲבָה לְאָיִלְכָּל שְׁדָד
זְרַעַו וְאַחֲרָיו וְשְׁכַנְיוֹ וְאַיִלְנוֹ ¹¹ עַזְבָּה יְהִמְמִיךְ אֲנִי אַתָּה
תְּנַקֵּה לְאַתָּה כִּי שְׁתָה תְּשָׂתָה ¹² כִּי כִּי אָמַר יְהוָה הַנָּה אֲשֶׁר
אַלְמָנוֹתִיךְ עַלְיִתְבְּתָחוֹ ¹³ כִּי כִּי הַנָּה כִּי נִשְׁבָּעְתִּי
תְּנַקֵּה לְאַתָּה כִּי שְׁתָה תְּשָׂתָה ¹⁴ כִּי כִּי נִשְׁבָּעְתִּי
אַם יְהוָה כִּי לְשָׁמָה לְחַרְפָּה לְחַרְבָּה וּלְקַלְלָה תְּהִוָּה
בְּצָרָה וּכְלָעָרִיה תְּהִיָּה לְחַרְבָּה לְחַרְבָּה עַלְמָעוֹת ¹⁵ שְׁמָעוֹת
שְׁמָעָתִי מִתְּיָהוָה וְצִיר בְּנוֹים שְׁלוֹחָה הַתְּקִבְצָוּ וּבָאוּ
עַלְיהָ וּקוּמוּ לְמִלְחָמָה ¹⁶ כִּי הַנָּה קָטָן נִתְּזִיךְ בְּנוֹים—
בְּזַיְוִי בְּאָדָם ¹⁷ תְּפִלְצַתְךָ הַשִּׁיא אַתָּךְ זְדוּן לְבָדְךָ שְׁכַנִּי
בְּחַגְ�יו הַסְּלָע תְּפִשְׁי מַרְמָם גְּבָעָה כִּי תְּגִבָּה כְּנֶשֶׁר קָנָךְ
מִשְׁמָ אָוּרִיךְ נָאָם יְהוָה ¹⁸ וְהִתְהַתָּה אָדוֹם לְשָׁמָה כָּל
עַבְרָה עַלְיהָ יִשְׁמַם וַיְשַׁרְקַע כָּל מִכּוֹתָה ¹⁹ כְּמִהְפְּכָת

כִּי שְׁדָד מוֹאָב עַלְהָה בְּךָ שְׁחָתָה מִבְּצָרִיךְ ²⁰ אֶל דָּרְךָ
עַמְדִי וְצִפְיָו שְׁבָתָה עַדְרֹעֶרֶת שָׁאָלִי נָס וְנַמְלָתָה אַמְדִי
מִהַּנְהָתָה ²¹ הַבִּשְׁשׁ מוֹאָב כִּי חַתָּה הַוְּלִילִי (הַלְּילִיל)
וּזְעַקְוּ (זְעַקְוּ) הַגִּידּוֹ בָּאָרְנוֹן כִּי שְׁדָד מוֹאָב ²² וּמִשְׁפָּט
בְּאֶל אָרֶץ הַמִּשְׁרֶר—אֶל חַלּוֹן וְאֶל יְהָצָה וּלְמַוְפָּעָת
(מִיפָּעָת) ²³ וּלְעַל דִּיבּוֹן וּלְעַל נְבוֹן וּלְעַל בֵּית דְּבָלְתִּים
וּלְעַל קְרִירִתִּים וּלְעַל בֵּית נְמוּל וּלְעַל בֵּית מְעוֹן ²⁴ וּלְעַל
קְרִירִות וּלְעַל בֵּצֶרֶת וּלְעַל כָּל עַרְיָה אֶרְץ מוֹאָב—הַרְחָקּוֹת
וְהַקְּרָבּוֹת ²⁵ נַנְדָּעָה קְרָן מוֹאָב וּזְרָעָו נַשְּׁבָּרָה—נָאָם
יְהוָה ²⁶ הַשְּׁכִירָה כִּי עַל יְהָוָה הַגְּדִיל וּסְפָק מוֹאָב
בְּקִיאוֹ וְהִיה לְשָׁחָק נָם הוּא ²⁷ וְאָם לֹא הַשָּׁחָק הָיָה לְךָ
יִשְׂרָאֵל אָם בְּגִנְבִּים נִמְצָא (נִמְצָא) כִּי מִדי דְּבָרִיךְ בּוֹ
תַּהְנוּדָד ²⁸ עָזְבוּ עָרִים וְשָׁכְנוּ בְּסָלָע יִשְׂבִּי מוֹאָב וְהִי
כִּיּוֹנָה תִּקְנָן בְּעַבְרִי פִּי פְּחַת ²⁹ שְׁמַעַנוּ נָאָם מוֹאָב נָאָה
מַאֲרָגְבָּו וְאָנוּ נָגָוֹתָו וְרָם לְבָוֹ ³⁰ אֲנִי יִדְעַתִּי נָאָם
יְהָוָה עַבְרָתוֹ וְלֹא כָּן בְּדִיוֹ לֹא כָּן עַשְׂוֹ ³¹ עַל כָּן עַל
מוֹאָב אַיִלָּו וְלִמוֹאָב כְּלָה אַזְעָק אֶל אַנְשֵׁי קִיר חַרְשָׁ
יְהָנָה ³² מִבְּכִי יִזְעַר אֶבְכָּה לְךָ הַגָּפָן שְׁבָהָה מִשְׁיָּתִיךְ
עַבְרָוִים עַד יִם יְעוֹר נְגָעָו—עַל קִיצְךָ וּלְעַל בְּצִירָךְ שְׁדָד
נִפְלָא ³³ וּנוֹאָסָפה שְׁמָה וְגַיְלָה מִכְרָמֵל וּמִאֲרַץ מוֹאָב וַיַּיִן
מִיקְבִּים הַשְּׁבָּתִי—לֹא יִדְרֵךְ הַיְדָר הַיְדָר לֹא הַיְדָר
מוֹעֲקָת הַשְּׁבוֹן עַד אֶלְעָלה עַד יְהִינָּן תְּגָנוֹן קּוֹלָם—מִצְעָר
עַד חַרְנִים עַגְלָתָה שְׁלִשָּׁה כִּי נָם מַיְמָרִים לְמִשְׁמָוֹת
יְהִי ³⁵ וְהַשְּׁבָּתִי לְמוֹאָב נָאָם יְהָוָה מַעְלָה בְּמַה וּמַקְטֵר
לְאַלְהָיו ³⁶ עַל כָּן לְבִי לְמוֹאָב כְּחַלְלִים יִהְמָה וּלְבִי
אַל אַנְשֵׁי קִיר חַרְשָׁ כְּחַלְלִים יִהְמָה עַל כָּן יִתְהַרְתָּעָה
אַבְדָּו ³⁷ כִּי כָל רָאשׁ קִרְחָה וְכָל זְרָעָה עַל כָּל דִּים
נִדְרָת וְעַל מְהֻנָּתָם שָׁק ³⁸ עַל כָּל גַּנוֹת מוֹאָב וּבְרַחְבָּתָה
כְּלָה מִסְפָּד כִּי שְׁבָרָתִי אֶת מוֹאָב כְּכָל אַיִן חַפְּצָן בּוֹ—
נָאָם יְהָוָה ³⁹ אַיִךְ חַתָּה הַלְּילִילוֹ אַיִךְ הַפְּנָה עַרְף מוֹאָב
בּוֹשָׁ וְהִיא מוֹאָב לְשָׁחָק וּלְמַחְתָּה לְכָל סְבִיבָוֹ ⁴⁰ כִּי
כִּי אָמַר יְהָוָה הַנָּה כְּנֶשֶׁר יְהָדָה וּפְרָשָׁנָה כְּנֶפֶשׁ אָלְמִי
41 נִלְכָּדָה הַקְּרִירּוֹת וְהַמְּצִדּוֹת נִתְפָּשָׁה וְהִיא לְבִגְרוֹרִי
מוֹאָב בְּיוּם הַהוּא כָּלָב אֲשֶׁר מִצְרָה ⁴² וּנְשָׁמֵד מוֹאָב
מִעֵם כִּי עַל יְהָוָה הַגְּדִיל ⁴³ פְּחַד וְפָחַת וְפָחַד—עַל יְהִי
יְשָׁבָתִי נָאָם יְהָוָה ⁴⁴ חַנִּיס (חַנִּיס) מִפְנֵי הַפָּחַד יְהִי
אל הַפָּחַת וְהַעַלְהָה מִן הַפָּחַת יְלִכְדָּבָר בְּפָחַת כִּי אֲבִיאָא אַלְהָה

יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם
ושמכו בסאי בעולם והאבדתי משם מלך ושרים
נאם יהוה ³⁸ והיה באחרית הימים אשוב (אשוב) את
שבית (שבות) עילם--נאם יהוה

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל-אל ארץ
כשדים ביד ירמיהו הנביא ² הגידו בנויים והשמיעו
ושאו נס השמיעו אל חחדו אמרו מלכה בבל הביש
בל חת מרדך הבישו עצבה חתו גוליה ³ כי עליה
עליה נוי מצפון הוא ישית את ארצها לשמה ולא יהיה
ושב בה מאדם ועד בחמה נרו הלו ⁴ ביום התחמה
ובעת ההיא נאם יהוה יבוא בני ישראל המה ובני
ישראל ייחדו הלו ובעו ילכו ואת יהוה אלהיהם
יבקשו ⁵ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלו אל
יהוה ברית עולם לא תשכח ⁶ צאן אבודות היה (היו)
עמי-רעיהם התעומם הרוים שובבים (שובבים) מהר
אל נבעה הלו יכחו רבעם ⁷ כל מוצאיםם אכלום
צרים אמרו לא נאש תחת חטא ליהוה נהה
צדק ומוקה אבותיהם יהוה ⁸ נרו מותך בכל ומאץ
כשדים יצאו (צאו) והיו כעתודים לפני צאן ⁹ כי הנה
אנכי מעיר ומעליה על בבל קה גוים גדים מארץ
צפון וערכו לה שם תלכד חיזיו נגבור משכיל
לא ישוב ריקם ¹⁰ והיתה כשדים לשלל כל שלליה
ישבעו נאם יהוה ¹¹ כי תשמי (תשmeno) כי תعلז
(תעלז) שטי נחלתי כי תפושי (הפוש) כענלה דשה
ותצחלי (ותצחלו) כאברים ¹² בושה אמכם מאד
חרפה يولרכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה
¹³ מקצף יהוה לא השב והיתה שמנה כליה כל עבר
על בבל ישים וישرك על כל מכותיה ¹⁴ ערכו על בבל
סביר כל דרכיו קשת ידו אליה אל תחמלו אל חז כי
לייהו חטא ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו
אשריותה (אשריותה) נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה
הייא נקמו בה כאשר עשתה עשו לה ¹⁶ כרתו זורע
מבבל ותפש מגן בעת קציר-מנפנ חרב היונה איש
אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו ¹⁷ שה פזרה ישראל
אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון
עצמם נבוכדראצ'ר מלך בבל ¹⁸ لكن כה אמר יהוה

סdem ועمرה ושכניתה--אמר יהוה לא ישב שם איש
ולא יגור בה בן אדם ¹⁹ הנה כאריה יעלוה מנואן
הירדן אל נוה איטן-כי ארניתו מעליה ומוי זה רעה
בחור אליה אפקד כי מי כמוני מי יעדני מי זה רעה
אשר יעד לפנוי ²⁰ לכן שמעו עצה יהוה אשר ירע
אל אדורם ומחשובתו אשר חשב אל ישבי הימן אם
לוא יסחובם צעריו הצאן אם לא ישים עליהם נוהם
²¹ מוקל נפלם רעשה הארץ צעה בים סוף נשמע
קולה ²² הנה כנש רעה עלה ויראה וופרש כנפיו על
צראה והיה לב גבורי אדורם ביום ההוא לבב אשה
מצרה ²³ לדמשק בושה חמת ואפרפ-כי שמעה רעה
שמעו נמו בים דנה השקט לא יוכל ²⁴ רפה דמשק
הפנהה לנוס ורטט החזקה צראה וחבלם אחותה
כילדיה ²⁵ איך לא עזבה עיר תhalb (תhalbת)--
קריות משוש ²⁶ לבן יפלוי בחוריה ברחבתה וכל
אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות ²⁷
והצתי אש בחומת דמשק ואכליה ארמנות בן הדר
לקדר ולמלכויות חצור אשר הכה נבוכדראצ'ר
(نبוכדראצ'ר) מלך בבל--כה אמר יהוה קומו על
אל קדר ושדרו את בני קדם ²⁸ האליהם וצאנם יקחו
יריעותיהם וכל קליהם וಗמליהם ישאו להם וקראו
עליהם מנור מסביב ³⁰ נסו נרו מאר העמקו לשבת
ישבי חצור--נאם יהוה כי ירע עליהם צליכם נבוכדראצ'ר
מלך בבל עצה וחשב עליהם (עליכם) מחשבה ³¹
קומו עלו אל נוי שלו יושב לבטה--נאם יהוה לא
דלתים ולא בריח לו בדר קדרה ³² והוא גמליהם לבו
והמן מקניהם לשלל וורתים לכל רוח קצוצי פאה
ומכל עבריו אביה את אידם נאם יהוה ³³ והיתה חצור
למעון תנאים שמנה--עד עולם לא ישב שם איש ולא
יגור בה בן אדם ³⁴ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו
הגביא אל עילם בראשית מלכות צדקה מלך יהודה-
לא אמר ³⁵ כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת
עלים ראשית נבורתם ³⁶ והבאתי אל עילם ארבע
רוחות מארכע קצחות השמים וורותים לכל הרוחות
האהלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבו שם נדרחי עולם
(עלם) ³⁷ והחרתني את עילם לפני איביהם ולפני
מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אף--נאם

צבאות אלהו יישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל אדר-טו--כאשר פקדתו אל מלך אשוד ¹⁹ ושבבותי את יישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובחר אפרים והנגולע תשבע נפשו ²⁰ ביום הדם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון יישראל ואיננו ואת חטא יהודה ולא תמציאנה כי אسلح לאשר אשיר ²¹ על הארץ מراتים עללה עלייה ואילו יшибו פקד חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה כל אשל צויתיך ²² קול מלחמה בארץ--ושבר גדור ²³ ארך גנדע וישבר פטיש כל הארץ איך היה להשה לבבָל בְּנוֹים ²⁴ יקשתי לך-וגם נלכדה בבל ואת לא ידעת נמצאת ונם נתפשת--כי ביהוה התנורית ²⁵ פתח יהוה את אוצריו ויוצא את כל זומו כי מלאכה היא לאדרני יהוה צבאות--באرض כשדים ²⁶ בא לה מקץ פתחו מאבסה סלוה כמו ערמים והחרימים אל תהו לה שאירית ²⁷חרבו כל פריה יירדו לטבח הוי עלייהם כי בא יום עת פקדתם קול נסים ופלטים מארץ בבל להגידי בציון את נקמת יהוה אלהינו--נקמת היכלו ²⁸ השמייעו אל בבל ריבים כל דרכך קשת חנו עלייה סביב אל יהי (לה) פליטה שלמו לה כפעלה כל אשל עשתה עשו לה כי אל יהוה זהה אל קדוש יישראל ²⁹ لكن יפלו בחוריה ברחבה והכל אנשי מלחמותה ירמו ביום ההוא נאם יהוה ³¹ הגני אליך זדון נאם אדרני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך ³² וככשל זدون ונפל ואין לו מקום והצתי אש בערוי ואכלת כל סכיבתיו ³³ כה אמר יהוה צבאות שעשוקים בני יישראל ובני יהודה יהדו וכל שביהם החזוקו בס מאנו שלחם ³⁴ גאלם חזק יהוה צבאות שמנו--ריביך את ריבם למען הרניע את הארץ והרנו לשבוי בבל ³⁵ חרב על כshedim נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה ³⁶ חרב אל הבדים ונאלח חרב אל גבוריה וחתו ³⁷ חרב אל סוסיו ואל רכבי ואל כל הערב אשר בתוכה--והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזוז ³⁸ חרב אל מימה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאים יתהלך ³⁹ لكن ישבו ציים את אים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור ⁴⁰ במחפה אליהם את סדרם ואת עמרא ואת שכינה--נאם יהוה

וזעה בנים נשמע

51 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי--روح משחיתה ² ושלחתי לבבָל זרים וורה ויבקקו את ארץך כי היו עליה מסביב ביום רעה ³ אליך ירדך ירדך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל הממלא אל בחירה--החרימים כל צבאה ⁴ וונפלו חללים בארץ כshedim ומדקרים בחוץותיה ⁵ כי לא אלמן יישראל ויהודה מאלהיו--מייה צבאות כי ארצם מלאה אש מקדוש יישראל ⁶ נסו מתחוך בבל ומלאו איש נפשו--אל תדרמו בעונה כי עתה נקמתה היא ליהוה--גמול הוא משלם לה ⁷ כסוס זהב בבל ביד יהוה--משכורת כל הארץ מינינה שתו נוים על כן יתחללו נוים ⁸ פהאמ נפלת בבל ותשבר היללו עלייה קחו צרי למכובה--אולי תרפא ⁹ רפאננו את בבל ולא נרפטה--עוזבה גמול איש לארצו כי גנע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים ¹⁰ הוציא יהוה את צדקתוינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו ¹¹ הברו החצים מלאו השליטים--העיר יהוה את רוח מלכי מדוי כי על בבל מזמותו להשוויתה כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו ¹² אל חומות בבל שאנו נס החזוקי המשמר--הקיים שמרים הכנינו הארבים כי נס זעם יהוה--נס עשה את אשר דבר אל ישבי בבל ¹³ שכנות (שכנת) על מים רבים רבת אוצרת בא Katz אמת בצעק ¹⁴ נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתקיך אדם כיילק וענו

עליך הידך ¹⁵ עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמו
ובהבוננו נתה שמות ¹⁶ לקלול תחזו דמן מים בשם
ויעל נשים מקצתה ארץ ברקים למתיר עשה וויצא
روح מאצתרתו ¹⁷ ונבער כל אדם מדעת הביש כל צרכ
מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם ¹⁸ הבל מה מעשה
עתהיים בעת פקדתם יאבדו ¹⁹ לא אלה חלק יעקב
כי יוצר הבל הוא-ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו ²⁰
מפץ אתה לי כלוי מלחמה ונפצעתי בר' גוים והשחתי
בר' מלכות ²¹ ונפצעתי בר' סוס ורכבו ונפצעתי בר'
רכוב ורכבו ²² ונפצעתי בר' איש ואשה ונפצעתי בר'
זקן ונער ונפצעתי בר' בחור ובתולה ²³ ונפצעתי בר'
רעעה ועדרו ונפצעתי בר' אכר וצמדיו ונפצעתי בר' פחדות
ו Sangnims ²⁴ ושלמתי לבבל ולכל יוושבי כשרדים את
כל רעתם אשר עשו בזכון-לעניכם נאם יהוה ²⁵
הנני אליך הדר המשיחות נאם יהוה המשיחות את כל
הארץ ונטווית את יידי عليك וגלוותיך מן הסלעים
ונתתיק לך שרפה ²⁶ ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן
למושדות כי שמות עולם תהיה נאם יהוה ²⁷ שאו נס
באرض תקעו שופר בנויים קדרשו עליה גוים-השמיינו
עליה מלכות ארדת מני ואשכנו פקדו עליה טפר
העלו סוס כילק סמר ²⁸ קדרשו עליה גוים את מלכי
מדוי את פחוותה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו
وترעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות
יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאיין יושב ³⁰ חדרלו
גבורי בבל להלחם ישבו במצרים-נשחה נבורותם
היו לנשים החיטה משכניתה נשברדו בריחיה ³¹ רץ
לקראת רץ ירוזן ומגיד לקראות מניד--להניד למלך
בבל כי נלכדה עירו מקצתה ³² והמעברות נפשו ואת
האגמים שרפפו באש ואנשי המלחמה נכהלו ³³ כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן עת
הדריכה עוד מעט ובאה עת הקצר לה ³⁴ אכלנו
(אכלנו) הממן (המןני) כל ריק בלענו (בלענו) כתניין מלא
כרשו מעדרני הדיחנו (הדייחנו) ³⁵ חמסי ושاري על
בבל חאמר ישבת ציון ודמי אל ישבי כשרדים אמר
ירושלם ³⁶ לכן אמר יהוה הנני רב את ריבך
ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימיה והבשתי את כל
למלךו ושריה שר מנוחה ⁶⁰ ויכתב ירמיהו את כל
רמיה

העם ואות יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יוצר האמון-הגלה נבוארדן רב טבחים לכרמים וליגבים ¹⁷ ואת עמודי הנחשת אשר בבית יהוה-שברו כshedim ויישאו את כל נחשתם בבל ¹⁸ ואת הסרות ואת היעם ואת המזמות ואת המזרקה ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם-לקחו ¹⁹ ואת הספים ואת המחותות ואת המורקות ואת הסירות ואת המנורות ואת הכפות ואת המנקיות אשר והב זhab ואשר כספ כספ-לקח רב טבחים ²⁰ העמודים שניים הם אחד והבקר שניים עשר נחשת אשר תחת המנכונות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה-לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה ²¹ והעמודים שננה עשרה אמה קומה (קומות) העמד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסנו ובעבו ארבע אצבעות נבוב ²² וכתרת עליון נחשת וקומות הכתרת הבאת חמיש אמות ושבכה ורמוניים על הכותרת סביב הכל נחשת וכאליה לעמוד השני ורמוניים ²³ ויהיו הרמנים-תשעים וששה רוחה כל הרמוניים מהא על השבכה סביב ²⁴ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה-וأت שלשת שMRI הספ ²⁵ ומן העיר לך סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המזבא את עם הארץ וששים איש עם הארץ הנמצאים בתחום העיר ויקח אותם נבוארדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל לרבלתה ²⁷ ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבליה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו ²⁸ זה העם אשר הגלה נבוכדראצ'ר בשנת שבע-יהודים שלשת אלפיים ועשרים ושלשה ²⁹ בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצ'ר מירושלים--נפש שננה מאות שלשים ושנים ³⁰ בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצ'ר הגלה נבוארדן רב טבחים יהודים נשפ שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפיים ושש מאות ³¹ יהודים בשלשים ושבע שנה לגולות יהויכן מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדר נשא אויל מריך

הרעה אשר תבוא אל בבל--אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבם אל בבל ³² ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל--ORAית וקראת את כל הדברים האלה ³³ ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להזכיר לבלתי להיות בו יושב למלך ועד בהמה כי שמות עולם תהיה ³⁴ והיה כלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת ואמרת כה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אני מביא עלייה--ויעפו עד הנה דברי ירמיהו

52 בן עשרים ואחת שנה צדקיוו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירישלם ושם אמרו חמייטל (חמויטל) בת ירמיהו מלבנה ² וייש הרע בעני יהוה לככל אשר עשה יהוקם ³ כי על אף יהוה הייתה בירישלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרכ' צדקיוו במלך בבל ⁴ ויהי בשנה החשעית למלך בבל הוא וכל בעשור לחידש בא נבוכדראצ'ר מלך בבל והוא וכל חילו על ירושלים ויחנו עלייה וייבנו עלייה דיק סביב ותבא העיר מצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיוו ⁶ בחידש הרבעי בתשעה לחידש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ ⁷ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמותים אשר על נון המלך וכסדרים על העיר סביב וילכו דרך הערבה ⁸ וירדפו חיל כסדרים אחריו המלך וישינו את צדקיוו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו ⁹ ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בכל רבלתה בארץ חמת וידבר אותו משפטים ¹⁰ וישחט מלך בכל את בני צדקיוו לעניינו ונם את כל שריה יהודה שחט ברבלתה ¹¹ ואת עני צדקיוו עור ויאסרהו בנחותים ויבאהו מלך בכל בבל ויתנחו בבית (בית) הפקדת עד يوم מותו ¹² ובחדש החמשי בעשור לחידש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצ'ר מלך בבל--בא נבוארדן רב טבחים עמד לפניו מלך בבל בירושלם ¹³ וישראל את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלים ואת כל בית הנדול שرف באש ¹⁴ ואת כל חמות ירושלים סביב נתכו כל חיל כסדרים אשר את רב טבחים ¹⁵ ומדלות

מלך בבל בשנת מלכותו את ראש יהויכין מלך יהודה
ויצא אותו מבית הכליא (הבלוא) ³² וידבר אותו טבות
ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים (המלכים) אשר
אתו בבל ³³ ושנה את בגדיו כלאו ואכל לחם לפניו
תמיד כל ימי היו ³⁴ וארכחו ארחת תמיד נתנה לו
מאט מלך בבל דבר يوم ביוםו-עד יום מותו כל ימי

חיו

יהזקאל

1

הנורא-נטו על ראשיהם מלמעלה²³ ותחת הרקיע
כנפוחם ישרות אשה אל אחותה לאייש שתים מכסות
להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם²⁴
ואשמע את קול כנפיהם כקהל מים רבים כקהל שדי
בלכתם-קהל המלה כקהל מהנה בעמדם תרפינה
כנפיהם²⁵ ויהי קול-מעל לרקע אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהם²⁶ וממעל לרקע אשר על
ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא
דמות כמראה אדם עליו מלמעלה²⁷ וארא כעין
חשמל כמראה אש בית לה סביב מראה מתינו
ולמעלה וממראה מתינו ולמטה ראיותי כמראה אש
וננה לו סביב²⁸ כמראה הקשת אשר היה בענן ביום
הגשם כן מראה הנגה סביב-הוא מראה דמות כבוד
ויהה וארא ואפל על פניו ואשמע קול מדבר

2 ויאמר אליו בן אדם עמד על רגליך ואדרב אתך
וותבא כי רוח כאשר דבר אליך ותעמדני על רגליך
ואשמע את מדבר אליך³ ויאמר אליו בן אדם שלוח
אני אותך אל בני ישראל-אל נום המורדים אשר
מרדו כי המה ואביהם פשעו כי עד עצם היום הזה⁴
והבנים קשי פנים וחוקי לב-אני שולח אותך אליהם
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ומהם אם ישמעו
ואם ייחדרו כי בית מורי המה-וידעו כי נביא היה
בתוכם⁶ ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם
אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ועל עקרבים אתה
ישוב מדבריהם אל תירא ונמניהם אל תהת כי בית
מרי המה⁷ ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם
יחדרו כי מורי המה⁸ ואתה בן אדם שמע את אשר אני
מדבר אליך-אל תהי מרי בית המרי פצת פיך-
ואכל את אשר אני נתן לך⁹ וארא והנה ירד שולחה
אליך והנה בו מגלה ספר¹⁰ ויפרש אותה לפני ויהיא
חתוכה פנים ואחור וכתווב אליה קנים ותגה והי

3 ויאמר אליך-בן אדם את אשר תמצא אוכל אוכל
את המגלה הזאת ולך הדבר אל בית ישראל² ואפתח
את פיו יאכלני את המגלה הזאת³ ויאמר אליו בן אדם
בטנק האכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני
נתן לך⁴ ואכליה ותהי בפי כדרש למתק⁴ ויאמר

1 ויהי בשלשים שנה ברבי עי בחמשה לחדר ואני
בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמיים ואראה
מראות אלהם² בחמשה לחדר-הייא השנה החמישית
לגולות המלך יוכין³ היה הוה דבר יהוה אל יהזקאל
בן בוזי הכהן בארץ כסדרים-על נהר כבר ותהי
עליו שם יד יהוה⁴ וארא והנה רוח סערה באהמן
הצפון ענן נדול ואש מתלקחת וננה לו סביב ומתחכה-
כעין החשמל מוחך האש⁵ ומתחכה-דמות ארבע
חיות וזה מראיתן-דמות אדם להנה⁶ וארכעה פנים
לאחת וארכען כנפים לאחת להם⁷ ורונליים רגל
ישרה וכף רגליהם ככף רגל געל וגנצים כעין נשחת
כלל⁸ וירדו (וידי) אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
רביעיהם ופניהם וכנפיהם לארכעתם⁹ חברת אש
אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר
פניו ילו¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופנו אריה אל
הימין לארכעתם ופנו שור מהשمال לארבעתן ופנו
נשר לארכעתן¹¹ ופוניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה
12 ואיש אל עבר פניו ילו אל אשר יהיה שמה
הרוח ללבכת ילו לא יסבו בלכתן¹³ ודמות ההיota
מראותם כנהלי אש בערות כמראה הלפדים-הייא
מתהלך בין ההיota וננה לאש ומן האש יוצא ברק
14 וההיota רצוא ושוב כמראה הבזק¹⁵ וארא ההיota
והנה אופן אחד בארץ אצל ההיota לארכעת פניו¹⁶
מראה האופנים ומעשיהם כעין תריש ודמות אחד
לארכעתן ומראותם ומעשיהם כאשר היה האופן
בתוך האופן¹⁷ על ארבעת רביעיהם בלכתם ילו לא
יסבו בלכתן¹⁸ ונגביה-וגביה להם ויראה להם ונבתם
מלאת עיניהם סביב-לארכעתן¹⁹ ובהלך ההיota ילו
האופנים אצלם ובחנשא ההיota מעל הארץ ינשאו
הרוח ללבכת והאופנים ינשאו לעתם כי רוח ההיota
באופנים²¹ בלכתם ילו ובעדם יעדמו ובחנשא
מעל הארץ ינשאו האופנים לעתם-כי רוח ההיota
באופנים²² ודמות על ראשיו ההיota רקייע כעין הקרא

אל^י בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדבריו אליהם כי לא אל עם עמק שפה וכבדי לשון--אותה שלוח אל בית ישראל לא אל עםם רבים עמק שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתך המה ישמעו לך ובית ישראל לא יאבו לשמעך אליך--כי אין אביהם לשמע אליו כי כל בית ישראל חזק מצח וקשי לב המה 8 הנה נתתי את פניך חזקים לעתה פניהם ואת מצחך חזק לעתה מצחם 9 כשמיר חזק מצח נתתי מצחך לא תירא אותך ולא חחת מפניהם כי בית מריה המה 10 ויאמר אליו בן אדם--את כל דברי אשר אדרב אליך קח לבכבר ובאזור שמע וולך בא אל הנולאה אל בני עמק ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדרני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו 12 ותשאני רוח--וашמעו אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה מ מקומו 13 קול נפש החיים משיקות אהה אל אהותה וקול האופנים לעמם וקול רעש גדול 14 רוח נשאתי ותקחני ואליך מר בחמת רוחוי יוד יהוה עלי חזקה ואבאו אל הנולאה תל אביב היישבים אל נהר כבר ואשר (ואהב) --המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים ממשימים בתוכם 16 ויהי מוקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אליו לאמר 17 בן צפה נתתיק לבית ישראל ושמעת מפי דבר זהורתם אותם מנני 18 אמרו לרשע מות תמות ולא הזורתו ולא דברת להזוהר רשות מרכזו הרשעה לחיתו--הוא רשות בעמו ימות ודמו מידך אבקש 19 ואתה כי הזורת רשות ולא שב מדרשו ומדרכו הרשעה--הוא בעונו ימות אתה את נפשך הצלחה 20 ובשובך צדיק מצדקו ועשה על נחתוי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזורתו בחטאתו ימות ולא תוכרן צדקהו אשר עשה ודמו מידך אבקש 21 ואתה כי הזורתו צדיק לבלתי חטא צדיק--והוא לא חטא היו יהוה כי נזהר אתה את נפשך הצלחה 22 והתי עלי שם יד יהוה ויאמר אליו קום צא אל הבקעה שם אדרב אותך 23 ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד כבוד אשר ראייתי על נהר כבר ואפל על פני 24 ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי ידבר אתי ויאמר אליו בא הסגר בתוך ביתך 25 אתה

ישתו ^ז למן יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו
ונמקו בעונם

דבריו

6 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ^ב בן אדם שם פניך אל הרים ישראל והנbaum אליהם ^ג ואמרת-הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבועות לאפיקים ולגיאות (ולגיאיות) הנני אני מביא עליכם חרב וacerbתי במוחיכם ^ד ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חללים לפני גלויליכם ^ה ונחתה את פנורי בני ישראל לפני גלויליהם וזריתו את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם ^ו בכל מושבותיכם הרים תחרבנה והבמות היישמה---למן יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבחו גלויליכם וננדעו חמניכם ונמחו מעשיכם ^ז ונפל חלל בתוככם וירדעתם כי אני יהוה ^ח והותרתי להיות לכם פלייטיכם הרבה- בנים בהזחותיכם בארכות ^ט וזכרו פלייטיכם אותי אשר סר מעלי ^י ואת עיניהם הזנות אחריו גלויליהם ונתקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם ^ו וידעו כי אני יהוה לא אל חنم דברתי לעשותם להם הרעה זאת ^כ כה אמר אדני יהוה הכה בכפרא וركע ברגלאך ^כ ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב וברבב--יפלו ^ד הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפל ^ה והנסאר והנצח ברעב ימות וכליות חמתי בהם ^ו וירדעתם כי אני יהוה בהיות חללים בהן גלויליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשיהם ותחת כל עין רענן ותחת כל אלה עבטה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלויליהם ^ט ונתרתי את ידי עליהם ונחתה את הארץ שמנה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה

7 ויהידבר יהוה אליו לאמר ^ב ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדרמת ישראל--קץ בא הקץ על ארבעת (ארבע) כנפות הארץ ^ג עתה הקץ עלייך ושלחתך אף בך ושפתיך כדריכך ונחתה עלייך את כל תועבותיך ^ד ולא תהוס עני עלייך ולא אהמול כי דרכיך עלייך ^ה אתון ותועבותיך בתוך תהין ^ו וירדעתם כי אני יהוה ^ז

5 אתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים התקנה לך והעברת על ראשך ועל זנקך ולקחת לך מאוני משקל וחלקתם ^ב שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשת תכה בחרב סכיבותיה והשלשת תזהה לרוח וחרב אריך אחריהם ^ג ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפי ^ד מהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אותם באש ממנה יצא אש אל כל בית ישראל ^ה כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הנום שמתהoS וסבירותיה ארצות ^ו ותאמר את משפטיו לרשעה מן הנום ואת חקויות מן הארץ אשר סביבותיה כי במשפטיו מסטו וחקותיו לא הילכו בהם ^ז ולכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הנום אשר סביבותיהם בחקותיו לא הילכתם ואת משפטיו לא עשיתם וכמשפטיו הנוים אשר סביבותיהם לא עשיתם ^ט ולכן כה אמר אדני יהוה הנני עלייך נם אני ועשתיו בתחום משפטי לעיני הנום ^ו ועשתיו בכך את אשר לא עשיתו ואת אשר לא עשה ממש עוד--יען כל הועבדיך ^ט ולכן כבאות יאכלו בניהם בתוךך ובנים יאכלו אבותם ועשתיו בכך שפטים וזריתו את כל שאריתך לכל רוח ^ט ולכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת כל שקווץיך וככל חועביך ^ט וגם אני אנדרע ולא תחוס עני ^ט ואני לא אהמול ^ט שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוךך והשלשת בתוךך יפלו סביבותיך והשלשת לכלי רוח אורזה וחרב אריך אחריהם ^ט וכל אפי ותנוחתי חמתי בהם--ונהנתמו וידעו כי אני יהוה דברתיך בקנאותי בכלותי חמתי בהם ^ט ואתנק לחרבה ולחרפה בנים אשר סביבותיך לעיני כל עובר ^ט והיתה חרפה וגדרפה מוסר ומשמה לנויים אשר סביבותיך בשנותיך בכך שפטים באף ובחמה ובחכחות חמתה--אני יהוה דברתיך ^ט בשלדי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלה אותם לשחתתכם--ורעב אסף עליכם ושבתינו לכם מטה לחם ^ט ושלחתך עליכם רעב וחיה רעה ושכלך

8 ויהי בשנה הששית בשמי בחמשה לחדרש אני יושב
בביתי זוקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד
אדני יהוה ² ואראה והנה דמות כמראה אש-מראה
מתנו ולמטה אש ומתנו ולמעלה כמראה זהר כעין
החשמלה ³ וישלח תבנית יד ויקחני בציית ראש
ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמיים ותבא אתי
ירושלמה במראות אלהם אל פתח שער הפנימיות
הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה ⁴
והנה שם--כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיyi
בקעה ⁵ ויאמר אליו-בן אדם שא נא עינייך דרך
צפונה ואשא עינייך דרך צפונה והנה מצפון לשער
המושב סמל הקנאה הזה בבאה ⁶ ויאמר אליו-בן אדם
הראה אתה מהם (מה הם) עשים תועבות נדלות
אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעלה מקדרי
עווד השוב תראה תועבות נדלות ⁷ ויבא אתי אל
פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר ⁸ ויאמר
אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח
אחד ⁹ ויאמר אליו בא וראה את התועבות הרעות
אשר הם עושים פה ¹⁰وابוא ואראה והנה כל הבנית
רמש ובמה שקיים וכל גלויל בבית ישראל--מחקה
על הקיר סביב סביב ¹¹ ושביעים איש מזוקן בית
ישראל ויאזינו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם
ויש מקרתו בידו ועתר ענן הקתרת עליה ¹² ויאמר
אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים
בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה
אתנו--עוז יהוה את הארץ ¹³ ויאמר אליו עוד תשוב
תראה תועבות נדלות אשר המה עשים ¹⁴ ויבא אתי
אל פתח שער בית יהודה אשר אל הצפונה והנה שם
הנשים ישבות מבוכות את התמו ¹⁵ ויאמר אליו הראית
בן אדם עוד תשוב תראה תועבות נדלות מלאה ¹⁶
ויבא אתי אל החצר בית יהודה הפנימית והנה פתח
היכל יהוה בין האלים ובין המושב כעשרים וחמשה
איש אחריהם קדמה לשמש ¹⁷ ויאמר אליו הראית בן
משתחוויהם קדמה לשמש ¹⁸ ויאמר אלי הראית בן
אדם-הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר
עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני
כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה ⁶ קץ בא
בא קץ הקיין אליך דנה באה ⁷ באה הצפירה אליך
יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה-ולא הד
הריהם ⁸ עתה מקרוב אשפוך חמייך עליך וכלייתו אף
בר ושפטתיך כדרכייך ונתחז עלייך את כל תועבותיך
⁹ ולא תהוס עני ולא אחמול כדרכייך עלייך אתן
ותועבותיך בתוך תהין וידעתם כי אני יהוה מכח
הנה היום הנה באה יצאה הצפירה--צץ המטה פרה
הודון ¹⁰ נח חמסם קם למטה רשע לא מהם ולא מהmons
ולא מהם-ולאנה בהם ¹² בא העת הניע היום--
הקונה אל ישמה והמבר אל יתאבל כי חרונו אל כל
המונה ¹³ כי המכבר אל המכבר לא ישוב עוד בחיים
חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בענו חיתו
לא ותחוקו ¹⁴ תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלק
למלחה כי חרוני אל כל המונה ¹⁵ החרב בהוו
והדרב והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר
בעיר רעב ודבר יאכלנו ¹⁶ ופלטו פלייטיהם והיו
אל ההרים כיווני הגאות כלם המות--איש בענו ¹⁷
כל היהודים תרפינה וככל ברכים תלכנה מים ¹⁸ והנרו
שקים וכסתה אותן פלצות ואל כל פנים בושה ובכל
ראשיהם קרחה ¹⁹ כספם בחוץ ישליך זוהבם
לנדח יהודית--כספם זוהבם לא יכול להצילים ביום
עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא מלאו כי
מכשול עונם היה ²⁰ וצבי עדריו לנאון שמהו וצלמי
תועבתם שוקציםם עשו בו על כן נתתי להם לנדה ²¹
ונתתיו ביד הורדים לבז ולרשע הארץ לשלו וחללו
(וחללו) ²² והסבוט פני מהם וחללו את צפוני
ובאו בה פריצים וחללו ²³ עשה הרחוק כי הארץ
מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס ²⁴ והבאתי
רע נום וירושו את בתיהם והשבתי נאון עזים ונחלו
מקדשים ²⁵ קפדה בא ובקשו שלום ואני ²⁶ הוה
על הוה תבוא ושםעה אל שמו תהיה ובקשו חזון
מנביא--ו תורה תאבר מכהן ועצה מזוקנים ²⁷ המלך
יתאבל ונשיא ילبس שמה וידי עם הארץ תבהלה
מדרכם עשה אתם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי
אני יהוה

וקול כנפי הכרובים--נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו ⁶ ויהיו בצוותאת האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן ⁷ וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינוות הcredבים ישואיתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא ⁸ וירא לcredבים--תבנית יד אדם תחת כנפיהם ⁹ ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הcredבים--אופן אחד אצל הcredוב אחד ואופן אחד אצל הcredוב אחר ומראה האופנים כעין ابن תריש ¹⁰ ומראייהם--דמויות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן ¹¹ בכלכם אל ארבעת רביעיהם ילכו--לא יסכו בכלכם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו--לא יסכו בכלכם ¹² וככל בשרם ונגביהם וידיהם וכנפיהם--והאופנים מלאים עיניהם סכיב לארבעתם אופניים ¹³ לאופנים--להם קורא הנגלי באוני ¹⁴ וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הcredוב ופni השני פni אדם והשלישי פni אריה והרביעי פni נשר ¹⁵ וירמו הcredובים--היא החיה אשר ראיית בנדר כבר ¹⁶ ובבלכת הcredובים ילכו האופנים אצלם ובשתת הcredובים את כנפיהם לרום מעלה הארץ לא יסכו האופנים נם הם מאנצלם ¹⁷ בעמדם יעדמו וברומם ירומו אותם כי רוח היהת בהם ¹⁸ ויצא כבוד יהוה מעלה מפתחן הבית ויעמד על הcredובים ¹⁹ וישאו הcredובים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעני בצאתם והאופנים לעמם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה ²⁰ היא החיה אשר ראיית תחת אלהי ישראל--בנהר כבר ואדע כי credובים המה ²¹ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ורמות ידי אדם תחת כנפיהם ²² ודמויות פניהם--המה הפנים אשר ראיית על נהר כבר מראיהם ואתם איש אל עבר פניו ילכו

11 ותשא את רוח ותבא את אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עוז ואת פלטיהו בן בנויה--שרוי העם ² ויאמר אליו בן אדם--

והنم שלחים את הזמורה אל אפס ¹⁸ וגם אני עשה בחמה לא תהס עיני ולא אחמל וקרוא באוני קול גדוול ולא אשמע אתם

9 ויקרא באוני קול נдол לאמר קרכבו פקודות העיר ואיש כל' משחתו בידו ² והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כל' מפכו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתנייו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת ³ וכבוד אלהי ישראל נעל מהל הcredוב אשר היה עליו אל מפתח הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר כסת הספר במתנייו ⁴ ויאמר יהוה אל' עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתיוותתו על מצחות האשמים הגאנחים והגאנקים על כל התועבות הנушאות בתוכה ⁵ וללאלה אמר באוני עברו בעיר אחריו והכו על (אל) תחס עיניכם (עיניכם) ואל תחלמו ⁶ זקן בחור ובתולה וטף ונשים תחרנו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תנשו ומאקדשי תחולו ויחלו באנשים הזוקנים אשר לפני הבית ⁷ ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות החללים--צאו ויצאו והכו בעיר ⁸ ויהי כהוכתם ונשאר אני ואפלת על פני ואזעק ויאמר אהה אדרני יהוה המשחית אתה את כל שרarity ישראלי בשפק את חמתק על ירושלים ⁹ ויאמר אליו עון בית ישראל ויהודה נдол במאד מאד והמלך הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה ¹⁰ ונם אני--לא תחש עני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי ¹¹ והנה האש לבש הבדים אשר הקסת במתנייו מшиб דבר לאמר עשיתי כאשר (כל אשר) צויתני

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הcredביםocaben ספר כمراה דמותה כסא--נראה עליהם ² ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינוות לגלל אל תחת הcredוב ומלא חפני נחל' אש מבינות לcredבים וזרק על העיר ויבא לעני ³ והcredבים עמידים מימיין לבית--בבאו האיש והען מלא את החצר הפנימית ⁴ וירם כבוד יהוה מעלה הcredוב על מפתחן הבית וימלא הבית את הען והחצץ מלאה את גגה כבוד יהוה ⁵

אליהם ויעל מعلى המראה אשר רأית²⁵ ואדבר אל
הנולאה את כל דבריו יהוה אשר חראני

12 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם בתווך
בית המרי אתה ישב אשר עיניהם להם לראיון ולא
ראו אזונים להם לשמע ולא שמעו-כי בית מרי הם ³
ואתך בן אדם עשה לך נולאה ונולאה יומם לעיניהם
ונולית מקומך אל מקום אחר לעיניהם-אול'י ראו
כי בית מרי הנה ⁴ והוציאת כלך כל כלי נולאה יומם-
לעיניהם ואתך יצא בערב לעיניהם כמושאי נולאה ⁵
לעיניהם חתר לך בקירות והוציאת בו ⁶ לעיניהם על
כתף תsha בעלתה הוציא-פניך תכסה ולא תראה
את הארץ כי מופת נתיך לבות ישראל ⁷ וואשךן
כאשר צויתך כל הוציאתי כל כלי נולאה יומם ובערב
חרתך לי בקירות בעלתה הוציאתי על כתף נשאתי
לעיניהם ⁸ ויהי דבר יהוה אליו בבקיר לאמור ⁹ בן
אדם הלא אמרו לך כי בית ישראל בית המרי מה
אתה עשה ¹⁰ אמר אליויהם כי אמי יהוה הנשיא
המשא הזה בירושלים וכל בית ישראל אשר הנה
בתוכם ¹¹ אמר אני מופתכם כאשר עשיתך כן יעשה
להם-בנולאה בשבי ילכו ¹² והנשיא אשר בתוכם אל
כתף ישא בעלתה ויצא-בקיר ייחדר להוציא בו פניו
יכסה-יען אשר לא יראה לעין הווא את הארץ ¹³
ופרשתי את רשותי עליון ונחפש במצודתי והבאתי אותו
בכל הארץ כshedim ואותה לא יראה שם ימות ¹⁴ וכל
אשר סכיבתו עזורה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב
אריך אחריהם ¹⁵ וידעו כי אני יהוה בהפניו אותם
בגנים וזריתם אותם בארכות ¹⁶ והוורתך מהם אני
מספר מהחרב מרעב ומדבר-למגען יספרו את כל
תוועותיהם בגנים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה ¹⁷
ויהי דבר ייהוה אליו לאמור ¹⁸ בן אדם לחמק בראש
האכל ומימיך ברנזה ובדאגה תשתה ¹⁹ ואמרת אל
עם הארץ כי אמר אמי יהוה לישבי ירושלים אל
אדמת ישראל לחם בדאניה יאכלו ומימיהם בשמנון
ישתו-למגען תשם ארצתם מללאה מהכם כל היישבים
בها ²⁰ והערים הנושבות תחרבנה והארץ שמה
תהייה וידעתם כי אני יהוה ²¹ ויהי דבר ייהוה אליו

אליה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר
זואות ³ זאמורים לא בקרוב בנות ברים היא הסיד
ואנחנו הבשר ⁴ לכון הנבא עליהם הנבא בן אדם
ו��פלו עלי רוח יהוה ויאמר אליו אמר כי אמר
יהוה כן אמרתם בית ישראל ומלות רוחכם אני
ירעתיה ⁶ הרביהם חלליים בעיר הזאת ומלאתם
חוצתיה חלל ⁷ לכון כי אמר אמי יהוה חלליים
אשר שמתם בתחום המה הבשר והוא הסיר ואתכם
הוציא מתוכה ⁸ חרב יראתם וחרב אביה עליכם נאם
אדמי יהוה ⁹ והוציאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם
ביד זרים ועשויו בכם שפטים ¹⁰ בחרב תפלו על
גבול ישראל אשפט אתכם וידעתם כי אני יהוה ¹¹
היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתחום הבשר
גבול ישראל אשפט אתכם כי אני יהוה ¹² וידעתם כי אני
יהוה אשר בחקון לא הלבתם ומשפט לא עשיתם
וכmeshpat הנוים אשר סביבותיכם עשיתם ¹³ וכי
כהנאי ופלטינו בן בניה מת ואפל על פני ואזעך
kol גדוול ואמר אלה אמי יהוה-כליה אתה עשה את
שarity ישראל ¹⁴ ויהי דבר יהוה אליו לאמור ¹⁵ בן
אדם אחיך אנשי גאליך וכל בית ישראל כליה
אשר אמרו להם ישבי ירושלים רחקו מעיל יהוה-לנו
היא נתנה הארץ למורשה ¹⁶ לכון אמר כי אמר אמי
יהוה כי הרחקיותם בגנים וכי הפיזיותם בארץות
וואהי להם למקדש מעט בארץות אשר באו שם ¹⁷ לכון
אמר כי אמר אמי יהוה וקצתו אתכם מן העמים
ואספתו אתכם מן הארץ אשר נפוצותם בהם ונתתי
לכם את אדמת ישראל ¹⁸ ובאו שמה והסירו את כל
ש��ציה ואת כל תועבותיה-מןנה ¹⁹ ונתתי להם לב
אחד ורוח חדשה אתון בקריכם והסרתי לב האבן
מבשרם ונתתי להם לב בשער ²⁰ למען בחקי יילכו
ואת משפטו שמרו ועשו אתם והיו לי לעם-ואני איה
להם לאלהים ²¹ וואל לב ש��ציותם ותועבותיהם לכם
הליך-درיכם בראש נתתי נאם אמי יהוה ²² וישאו
הכרובים את כנפיים והאופניים לעמם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה ²³ ויעל כבוד יהוה מעל
תוך העיר ויעמד על החר ארשר מקדם לעיר ²⁴ ורוח
נסתני ותבאני כshedima אל הנולאה במראה ברוח

לאמר 22 בן המשל הזה לכם על ארמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון 23 לבן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבוי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא-ומקסם חלק בתוך בית ישראל כי אני יהוה אדרב את אשר אדרב דבר ועשה-לא תמשך עוד כי בימים בית המרי אדרב דבר ועשיתו נאם אדני יהוה 26 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 27 בן אדם הנה ביהי ישראל אמרים החון אשר הוא חזון למים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא 28 לבן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דבר-י-אשר אדרב דבר ועשה נאם אדני יהוה

15 וכליותי את חמתי בקיר ובתחים אותו תפל ואמר לכם אין חקיר ואין שתחים אותו 16 נביי ישראל הנכאים אל ירושלם והחוזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה 17 ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמק המתנכאות מלבהן והנба עליהן 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתחפות כסחות על כל אצילי ידי ושות המסתפות על ראש כל קומה-לצדדים נפשות הנפשות תצדדנה לעמי ונפשות לננה תחינה 19 ותחללנה אתך אל עמי בשעליו שערם ובפתחותי לחם להמת נפשות אשר לא תמותנה ולהיות נפשות אשר לא תחינה בכובכם-לעמך שמעי כוב 20 לבן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסותחינה אשר אתה מצדדות שם את הנפשות לפרכות וקרעתי אתכם מעל זרועיכם ושלוחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשם לפארחת 21 וקערתו את מספחתיכם והצלתו את עמי מידיכן ולא יהו עוד בידיכן למצוודה וידעתן כי אני יהוה 22 יعن הכותות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשות לבתי שוב מדרכו הרע להחיתו 23 לבן שוא לא תחינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתαι את עמי מידיכן וידעתן כי אני יהוה

14 ויבוא אליו אנשים מזוקני ישראל וישבו לפני 2 יהי דבר יהוה אליו לאמר 3 בן האנשים האלה העלו גולגוליהם עליכם וממושל עונם ננתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם 4 לבן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר עלה את גולגוליו אל לבו וממושל עונו ישם נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נגעתי לו בה (בא)-ברב גולגוליו 5 ולמען תפש את בית ישראל בלביכם אשר נורו מעלי בגוליהם כלם 6 לבן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שוכנו והשיבו מעל גוליכם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם 7 כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינוור מאחריו ויעל גולגוליו אל לבו וממושל עונו ישם נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו ב-י-אני יהוהגענה לו ב-י 8 ונתתי פני באיש והוא והשمتהו לאות ולמשלים והכרתיו מותך עמי 9 וידעתם כי אני יהוה 9 והנביא כי יפתח ודבר דבר-

13 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן הנבא אל נביי ישראל הנכאים ואמרת לבאיי מלכם שמעו דבר יהוה 3 כה אמר אדני יהוה הוי על הנכאים הנבלם אשר הלכים אחר רוחם ולבתו ראו 4 כשלעים בחרכות-נבייך ישראל היו 5 לא עלייתם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה 6 فهو שוא וקסם כוב-האמרים נאם יהוה יהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר 7 הלו מהזה שוא חזיתם ומקסם כוב אמרתם ואמרם נאם יהוה ואני לא דברתי 8 לבן כה אמר אדני יהוה יعن דברכם שוא וחוזיתם כוב-לבן התני אליכם נאם אדני יהוה 9 והיתהידי אל הנכאים החוזים שוא ותקסמים כוב בסוד עמי לא יהו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל ארמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני אדני יהוה 10 יعن וביען הטעו את עמי לאמר שלום-ואין שלום והוא בנה חיץ והنم טחים אותו תפל 11 ועוד אל טחי תפל ויפל היה נשם שוטף ותנה אבני אלגביש חפלנה אליכם אינה הטיח אשר טחתם 12 לבן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי ונשם שטף באפי יהוה ואבני אלגביש בחמה לכלה 14 והרסתי את הקיר אשר תחטם תפל והגעתיו אל הארץ-ונגנלה יסדו ונפלה וכליותם בתוכה וידעתם כי אני יהוה

אכלתחו ויהר ונעשה עוד למלאה ⁶ וכן כה אמר אדני יהוה כאשר עין הנפן בעין והעיר אשר נתקוו לאש לאכלתך-כן נתתי את ישבי ירושלם ⁷ ונתתי את פני בהם--מה האש יצאו וה האש האכלם וידעתם כי אני יהוה בשומו את פני בהם ⁸ ונתתי את הארץ שמה--
יען מעלו מעל נאם אדני יהוה

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם הודיע את ירושלם את תועבתיה ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלים מכרתיך ומולדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי ואمرك חתית ⁴ ומולדותיך ביום הולדתך אוטך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחוה והחתול לא חתלה ⁵ לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מלאה--לחמלה عليك ותשלכי אל פni השדה בגעל נפשך ביום הלדתך אתה ⁶ ואעבר عليك ואראך מתחבוסת בדמיך ואמר לך בדמיך חי ואמר לך בדמיך חי ⁷ רבבה צמח השדה נתיניך ורבי וגדרלי ותבאו בעdry עדים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה ⁸ ואעבר عليك ואראך והנה עתק עת דדים ואפרש כנפי عليك ואכסה ערוץ ואשבע לך ואבוא בכירית אתה נאם אדני יהוה--ותהי לי ⁹ ואראחצך במים ואשטוף דמיך מעלייך ואסקך בשמן ¹⁰ ואלבישך רקמה ואגעלך תהש ואחבקש בשש ואכסך משי ¹¹ ואעדך עdry ואתנה צמידים על ידיך ורבוד על גרוןך ¹² ואתן נום על אפק וענילים על אזיך ועתרת הפארת בראשך ¹³ ותעדז זהב וכסף ומלבושך שני (שׁ) ומשי ורקמה סלתה ורbesch ושמן אכלתיו (אכלתך) ותיפוי במאד מאד ותצלחו למולכה ¹⁴ ויצא לך שם בניים ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי عليك--נאם אדני יהוה ¹⁵ ותבטחך ביפיך והזנו על שמק וחשפכى את חזוניך על כל עverb לו יהוי ¹⁶ ותקחיו מבנדייך ותעשיו לך במות טלאות והזנו עין הנפן מכל עין--הזמורה אשר היה בעצי העיר ³ מיקח ממוני עין לעשות למלאה אם יקחו ממוני יתד לתלות עליו כל כלוי ⁴ הנה לאש נתן לאכללה את שני קצוחיו אכללה האש ותוכו נהר--היוצאה למלאה ⁵ הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאה אף כי אש

אני יהוה פתינו את הנביה ההוא ונטחי את ידי עליו והשמדתו מתק עמי ישראל ¹⁰ ונשאו עונים כעון הדרש--כעון הנביה יהיה ¹¹ למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחריו ולא יטמא עוד בכל פשעים והיו לוי לעם ואני אהיה להם לאלהים--נאם אדני יהוה ¹² ויהי דבר יהוה אליו לאמר ¹³ בן אדם ארץ כי תחתה לוי למעל מעל ונטחי יידי עלייה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובמה ¹⁴ ויהי שלשת האנשים האלה בתוכה--נח דנאל (דניאל) ואוב המה בצדקה ניצלו נפשם נאם אדני יהוה ¹⁵ לו היה רעה עבירות בארץ ושכללה והיתה שמה מבליע עובר מפני החיה ¹⁶ שלשת האנשים האלה בתוכה--חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצלו המה לבדם ניצלו ¹⁷ והארץ תהיה שמה מארץ והכרתי ממנה אדם ובמה ¹⁸ ושלשת האנשים האלה בתוכה--חי אני נאם אדני יהוה לא יצלו בנים ובנות כי הם לבדם ניצלו ¹⁹ או דבר אשלחה אל הארץ היהיא ושפכתי חמתך עליה בדם להכרית ממנה אדם ובמה ²⁰ ונח דנאל (דניאל) ואוב בתוכה--חי אני נאם אדני יהוה אם בנין אמרת כה זקחם הצדקה יצלו נפשם ²¹ כי אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרים חרב ורבע וזה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם--להכרית ממנה אדם ובמה ²² והנה נורתה בה פלטה המוצאים בנים ובנות--הנם יוצאים אליהם וראיתם את דרכם ואת עלייהם ונחמתם על הרעה אשר הבאתו על ירושלם--את כל אשר הבאתו עליה ונחמו אחים כי תראו את דרכם ואת עלייהם וידעתם כי לא חנם עשוית את כל אשר עשית בה--
נאם אדני יהוה

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם מה היה עין הנפן מכל עין--הزمורה אשר היה בעצי העיר ³ היקח ממוני עין לעשות למלאה אם יקחו ממוני יתד לתלות עליו כל כלוי ⁴ הנה לאש נתן לאכללה את שני קצוחיו אכללה האש ותוכו נהר--היוצאה למלאה ⁵ הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאה אף כי אש

ממך וشكתיו ולא אכעס עוד ⁴³ יعن אשר לא זכרתי (זכרת) את ימי נעוריך ותרגוי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתני נאם אדני יהוה ולא עשית (עשית) את הומה על כל תועבתיך ⁴⁴ הנה כל המשל עלייך יימשל לאמרacamoa בתה ⁴⁵ בת אמרך את געלת אישת ובניה ואחות אהותך את אשר געלו אנשיהן ובניהם-אמכן חתית ואביכן אמריך ⁴⁶ ואחותך הנדרלה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמואלך ואחותך הקטנה מנק היושבת מימינך--סדם ובנותיה ⁴⁷ ולא בדרכיה הילכת וכחובותיהם עשייתו (עשית) כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך ⁴⁸ כי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אהותך היא ובנותיה-כאשר עשית את ובנותיך ⁴⁹ הנה זה היה עון סדם אהותך נאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ייד עני ואביו לא החזקה ⁵⁰ ותגבונה ותעשנה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיותי ⁵¹ ושמרון כחץ חטאיך לא חטא והרבי את תועבותיך מהנה והצדקי את אהותך (אהותיך) בכל תועבתיך אשר עשייתו (עשית) ⁵² נם את שאי כלמתק אשר פלلت לאחותך בחטאיך אשר התעבת מהן הצדקנה ממך ונם את בושׁי ושאי כלמתק בצדקהך אהיותך ⁵³ ושבתו את שביתה (שבות) את שבית (שבות) סדם ובנותיה ואת שבית (שבות) שמרון ובנותיה ושבית (שבות) שבתיך בתוכנה למען תשאי כלמתק ונכלמת מכל אשר עשית-⁵⁴ בנחמק אתן ⁵⁵ ואחותיך סדם ובנותיה השבען לקדמתן לשמרון ובנותיה השבען לקדמתן ואת ובנותיך השבינה לקדמתך ⁵⁶ ולוא הייתה סדם אהותך לשמעה בפייך ביום אנוניך ⁵⁷ בטרם תגלה רעתק כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשטים השאותו אותך מסביב ⁵⁸ את מתק ואחות תועבותיך את נשאותים-נאם יהוה ⁵⁹ כי כה אמר אדני יהוה ועשית (עשית) אותך כאשר עשית-אשר בזות אללה להפר ברית ⁶⁰ זכרתי אני את בריתו אותך בימי נעוריך והקימוטי לך ברית עולם ⁶¹ זכרת את דרכיך ונכלמות בקחתק את אהותיך הנדרלות מנק אל הקטנות מנק נתתי אתהן לך לבנות ולא מבירתך ⁶² והקימוטי אני את בריתו יידעת כי אני יהוה ⁶³ למען תזכיר ובשת אתנן לא תתני עוד ⁴² והנחתי חמוטי לך וסרה קנאתי

לריח ניחח וייה נאם אדני יהוה ²⁰ ותקחי את בניך את בנוחיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול-המעט מותוניך (מותוניך) ²¹ ותשחטי את בני ותתנים בהעbir אותם להם ²² ואת כל תועבתיך והזיניך לא זכרתי (זכרת) את ימי נעוריך-בהתווך ערים ועריה מתבוססת בדמרק היהת ²³ ויהי אחורי כל רעתק אוイ אוילך נאם אדני יהוה ²⁴ ותבנוי לך ובו ותעשי לך רמה בכל רחוב ²⁵ אל כל ראש דרך הבניה רמתק ותתעני את יפיק ותפשמי את רגליך לכל עובר ותרכי את תונוטך (הונוטיך) ²⁶ ותוני אל בני מצרים שכניך גNELI בשור ותרכי את תונוטך להכעיסני ²⁷ והנה נטעית ידי עלייך ואנרע חקך ואתנק בנפש שנאותיך בנות פלשטים--הנכמלות מדרכך ומזה ²⁸ ותוני אל בני אשור מלתי شبתק ותונים גם לא שבעת ²⁹ ותרבוי את תונוטך אל ארץ כנען כשירימה וגם בזאת לא שבעת ³⁰ מה אמללה לבתך נאם אדני יהוה--בעשהך את כל אלה מעשה אתה זונה שלטה ³¹ בבנותיך נברך בראש כל דרך ורמתק עשייתו (עשית) בכל רחוב ולא היותי (היית) כזונה לקלס אתנן ³² האשאה המנאפת--תחת אישת תקה את זרים ³³ לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדיניך לכל מהביבך ותשחריו אותך לבוא אליך מסביב בתונוטיך ויהי לך הפק מן הנשים בתונוטיך ואחריך לא זונה ובתתק אתנן ואתנן לא נתן לך-וותהי להפק ³⁵ לך זונה שמי דרכך יהוה ³⁶ כה אמר אדני יהוה יען השפך נשתתק ותגלה ערותך בתונוטיך על מהביבך ועל כל גולוי תועבותיך וכדים נבריך בוניך אשר נתת להם ³⁷ לך הני מקבץ את כל מהביבך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנה וקבצתי אתם عليك מסביב ונליתו ערותך אליהם וראו את כל ערותך ³⁸ ושפטיך משפט נאפות ושפכת דם ונתתייך דם חמה וקנאה ³⁹ ונתתי אתך בידם והרסו נברך ונתחזו רמותיך והפשטו אותך בגדיך ולקחו כל תפארתך והניחוך ערים ועריה ⁴⁰ והעליו עלייך קהיל ורגמו אותך באבן ובתקוק בחרבותם ⁴¹ ושורפו בזיך באש ועשו לך שפטים לעיני נשים רבות והשכיז מזונה וגם אתנן לא תתני עוד ⁴² והנחתי חמוטי לך וסרה קנאתי

במצורתי והביאותיהם בבליה ונשפטיהם אתו שם מעלו אשר מעלה בזאת כל מברחו בכל אגפו בחרב פלו והנשאים לכל רוח יפרשו ווירעתם כי אני יהוה דברתוי ²² כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמראת הארי הרמה וגנתתי מראש נקוטיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול ²³ בהר מרים ישראל אשתלנו ונשא ענק ועשה פרי והוא לא רוז אדריך ושכנו תחתינו כל צפור כל כנף--בצל דליותיו תשכנה ²⁴ וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלה עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרתוי עץ ישב אני יהוה דברתוי ועשתי

18 ויהי דבר יהוה אליו ² אמר מה לכם אתם משלים את המשל הזה על ארמות ישראל לאמר אבותינו יאכלו בסר ושני הבנים תקינה ³ חי אני נאם אדני יהוה אם היה לכם עוד משל המשל הזה--בישראל ⁴ חן כל הנפשות לי הנה נפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאתי היא תמותו ⁵ ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה ⁶ אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואלה אשנה נדה לא יקרב ⁷ ואיש לא יונה--חבלתו חوب ישיב גוללה לא יגוז ללחמו לרעב יtan וערם יכסה בנד ⁸ בנשך לא יתן ותרכית לא יקח--מעול ישיב ידו משפט אמת夷עשה בין איש לאיש ⁹ בחקוקו יחולק ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא היה נאם אדני יהוה ¹⁰ והולדין בן פרץ שפרק דם ועשה אה מאחד מאלה ¹¹ והוא אה כל אלה לא עשה--כי נס אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא ¹² עני ואבינו הונגה--גנות גול חבל לא ישיב ועל הנלילים נשא עניינו תועבה עשה ¹³ בנשך נתן ותרכית לך וחוי לא יהיה את כל התועבות האלה עשה--מוות יומת דמי בו יהיה ¹⁴ והנה הוליד בן וירא את כל חטאתי אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן ¹⁵ על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראאל את אשת רעהו לא טמא ¹⁶ ואיש לא הונגה--חבל לא חבל ונזהלה לא נזול ללחמו לרעב נתן וערום כסה בנד ¹⁷ מעוני השיב ידו נשך ותרכית לא לך--משפט夷עשה בחקוקי הלא

ולא יהיה לך עוד פתוחון פה מפני כל מתק--בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה

17 ויהי דבר יהוה אליו ¹ לאמר ² בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל ³ ואמרה כי אמר אדני יהוה הנשר הנדרול הנדרול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה--בא אל הלבנון ויקח את צמראת הארץ ⁴ את ראש רכלים שמו ⁵ ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה ורעד קח על מים רבים צפפה שמו ⁶ ויצמח וזהו לנפנ סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשו תחתיו יהיו ותהי לנפנ--ותחש בדים והשלחה פראות ⁷ ויהו נשר אחד נדרול בנפם ורכ נצחה והנה הנפנ הזאת כפנה שרשיה עלייו ודליותיו שלחה לו להשכות אותה מערנות מטהעה ⁸ אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה--לעתות ענק ולשאותה פרוי להיות לנפנ ארדה ⁹ אמר כי אמר אדני יהוה-- תצליח הלא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס וייש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרע נדרולה ובעם רב למשאות אותה מרשישה ¹⁰ והנה שתולה החצלה הלא נצעת בה רוח הקדשים תיבש יבש על ערגנת צמחה תיבש ¹¹ ויהי דבר יהוה אליו ¹² לאמר הנה בא מלך בבל המרי הלא ירעט מה מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבל ¹³ ויקח מזרע המלוכה ויכרת אותו ברית ויבא אותו באלה ואת איליה הארץ לך ¹⁴ להיות מלכה שפלת לבתיו התנסה לשמר את בריתו לעמדה ¹⁵ ובמרד בו לשלה מלכיו מצרים تحت לו סוסים ועם רב היצלה הימלט העשה אלה והפר בריתו ונמלט ¹⁶ כי אני נאם אדני יהוה אם לא במקומו המלך המליך אותו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו--אתו בתוך בבל ימות ¹⁷ ולא בחיל נדרול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפק סללה ובכנות דיק-- להכריות נפשות רבות ¹⁸ ובזה אלה להפר בריתו והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט ¹⁹ לכן כי אמר אדני יהוה כי אני נאם לא אלתו אשר בזה ובריתו אשר הפיר--ונתנוו בראשו ²⁰ ופרשטי עלייו רשותי ונחפש

ארץ ומלאה מוקול שאגתו 8 ויתנו עליו נוים סביב
מדיניות ויפרשו עלייו רשות בשחתם נחפש 9 ויתנדות
בסוגר בחורים ייבאו אל מלך בבל יבאהו במצוות
למען לא ישמע קולו עוד אל הרוי ישראל 10 אמרך
כגון בריך על מים שתוליה פריה וענפה היהת ממים
רבים בויהיו לה מטאות עז אל שבטי משלים ותגבה
קומו על בין עתדים וירא בגבוחו ברב דליתיו 11
ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש
פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתחו 12 ועתה
שחוליה במדבר בארץ ציה וצמא 13 ותצא אש מטה
בריה פריה אכללה ולא היה בה מטה עז שבט למושל
קינה היא ותהי לקינה

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדרש באו
אנשים מוקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני 2
יהי דבר יהוה אליו לאמר 3 בן אדם דבר את זקנינו
ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלدرש
אתם אתם חיו אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה
התשפט אתכם התשפטו בן אדם את תועבת אבותם
הודיעם 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום
בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם
בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם
6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים
אל ארץ אשר תרתמי להם זבת חלב ודרכש-צבי היא
לכל הארץ 7 ואמר אליהם איש שקווצי עניינו השליך
ובגולוי מצרים אל תטמא אני יהוה אלהיכם 8 וימרו
בוי ולאabo לשמע אליו-איש את שקווצי ענייניהם לא
השליכו ואת גלווי מצרים לא עזבו ואמר לשפך
חמתוי עליהם לכלותם אפי בהם בתוך ארץ מצרים
9 ועשה למעןשמי לבaltı החל לעני הנוים אשר
המה בתוכם-אשר נודעתי אליהם לעניינם להוציאם
מארץ מצרים 10 ואוציאם מארץ מצרים ואבאים אל
המדבר 11 ונתן להם את חקוטי ואת משפטוי הודיעתי
אותם אשר יעשה אותם האדם וחוי בהם 12 ונום אתה
שבתו נחתוי להם להווות לאות בני ובניהם-לדע
כי אני יהוה מקדשך 13 וימרו כי בית ישראל במדבר
בחקותי לא הלו ואות משפטי מסכו אשר יעשה אתם

הוא לא ימות בעון אביו--חיה יחיה 18 אביו כי עשה
עשק נול גול Ach ואשר לא טוב עשה בתוכך עמי וגהנה
מת בעונו 19 ואמרתם מדוע לא נשא הבן בעון האב
והבן משפט וצדקה עשה את כל חוקותי שמר ויעשה
אתם-חיה יחיה 20 הנפש החטא היא תמותה בן לא
ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן-צדקה הצדיק
עליו תהיה ורשעת רשע (הרשות) עליו תהיה 21
ורשות כי ישוב מכל חטאו אשר עשה ושמר את
כל חוקותי ועשה משפטי וצדקה-חיה יחיה לא ימות
כל פשעיו אשר עשה לא יזכר לו בצדקה אשר
עשה יחיה 23 החפש אחפי מות רשות נאם אדני יהוה
הליא בשובו מדרכיו והיה 24 ובשוב צדיק מצדקהו
עשה על כל התועבות אשר עשה הרשות יעשה וחיה-
כל צדקהו אשר עשה לא חוכרה במועלו אשר מעלה
ובחטאו אשר חטא בסם ימות 25 ואמרתם לא יתרון
דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתרוןلال
דריכים לא יתרון 26 בשוב צדיק מצדקהו ועשה
על ומטה עליהם בעולו אשר עשה ימות 27 ובשוב
רשע מרשותו אשר עשה ויעש משפטי וצדקה-הוא
את נפשו יחיה 28 ויראה וישוב (וישוב) מכל פשעיו
אשר עשה-חיו יחיה לא ימות 29 ואמרו בית ישראל
לא יתרון דרך אדני הדרכי לא יתרון בית ישראל-
הלא דרכיכם לא יתרון 30 لكن איש בדרכיו אשפט
אתכם בית ישראל-נאם אדני יהוה שובו והшибו מכל
פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון 31 השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בסם ועשו לכם
לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל 32 כי
לא אחפי במוות המת נאם אדני יהוה והшибו וחיה

19 ואתה שא קינה אל נשיין ישראל 2 ואמרת מה
אמרך לביא בין ארויות רביצה בתוך כפרים רבתה
גוריה 3 ותעל אחד מנoria כפיר היה וילמד לטרף
טרף אדם אכל 4 וישמעו אליו נוים בשחתם נתפש
ויבאו אל ארץ מצרים 5 ותרא כי נוחלה
אברה תקווה ותקח אחד מנoria כפיר שמתהו 6
ויתהlek בתוך ארויות כפיר היה וילמד לטרף טרפ
אדם אכל 7 וידעו אלמנתו ועריהם החריב ותשם

רוחכם-היו לא תהיה אשר אתם אמרם נניה כנויים כמשפחות הארץות-לשורת עז ובן ³³ ח' אני אם אדרני יהוה אם לא ביד חזקה ובורוע נטויה ובחמה שפוכה-מלך עליכם ³⁴ והחטאתי אתכם מן העמים וקצתיתם מכם מן הארץות אשר נפוצתם בהם-ביד חזקה ובורוע נטויה ובחמה שפוכה ³⁵ והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטת ה' אתכם שם פנים אל פנים- ³⁶ כאשר נשפטת ה' את אבותיכם במדבר ארץ מצרים- כן אשפט אתכם נאם אדרני יהוה ³⁷ והעברתי אתכם תחת השפט והבאתי אתכם במסרת הברית ובורותי מכם המרדדים והפושעים כי-ארץ מגוריהם אוציאה אתם ואל ארמת ירושאל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה ³⁸ ואתם ואותם בית ישראל כה אמר אדרני יהוה איש נללו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעם אליו ואת שם קדשי לא תחללו עוד במנחותיכם ובגלויכם ⁴⁰ כי בהר קדשי בהר מרים ישראל נאם אדרני יהוה- שם יעבדני כל בית ישראל כליה בארץ שם ארצם- ⁴¹ ושם אדרוש את טרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם בירח ניחח ארצתם אתכם בהוציאי אתם נפצעתם בהם ונקרשתם בהם לעני הנוגים ⁴² וידעתם כי אני יהוה בהבאי אחותם אל ארמת ירושאל-אל הארץ אשר נשאי את ידי לחת אותה לאבותיכם ⁴³ וכורתם שם את דרכיכם ואת כל עליותיכם אשר נטמאתם בהם ונקנתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם ⁴⁴ וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדריכיכם הרעם וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל-נאם אדרני יהוה ⁴⁵ ויהי דבר יהוה אליו לאמור ⁴⁶ בן אדם שים פניך דרך תימנה והטהך אל דרום והנבא אל יער השדה נגב ⁴⁷ ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדרני יהוה הני מציתך אש ואכלת ברך כל עז לך וככל עז ישב לא חכבה להבת בשך כי אני יהוה בעדרתיה לא חכבה ⁴⁸ ואמור אתה אדרני יהוה מהה אמרם לי הלא מושל משלים הוא האדם וחוי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפה חמותי עליהם במדבר-בלבולותם ⁴⁹ ואעשה למען שני לבתו החול לעני הנוגים אשר הוציאים לעיניהם ⁵⁰ וגם אני נשאי ידי להם-במדבר לבתו הבא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת הלב ורבש-צבי היא לכל הארץות ¹⁶ יען במשפטם מאסו ואת חוקתי לא הלאם בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לם הלה ¹⁷ ותחס עני עליהם משחתם ולא עשו אוthem כליה במדבר ¹⁸ ואמר אל בנייהם במדבר בחוקי אבותיכם אל חלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלויהם אל תטמאו ¹⁹ אני יהוה אלהיכם בחוקותי לכון ואת משפטם שמרו ועשו אותם ²⁰ ואת שבתותי קדשו והואו לאות בני ובנייכם- לדעת כי אני יהוה אלהיכם ²¹ וימרו כי הבנים בחוקותי לא הלאם ואת משפטו לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם והוא בהם-את שבתותי חללו ואמר לשפה חמותי עליהם לכלת אפי- ²² ובמדבר והשבתתי את ידי ואעש מען שניים- לבתו החול לעני הנוגים אשר הוציאי אותם לעיניהם ²³ גם אני נשאי את ידי להם-במדבר להפין אותם בניום ולזרות אותם בארץות ²⁴ יען משפטו לא עשו וחוקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותיהם היו ענייהם ²⁵ וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים ומשפטים-לא יהיו בהם ²⁶ ואטמא אותם במנחותם בהעbir כל פטר רחם למען אשימים-למען אשר ידעו אשר אני יהוה ²⁷ لكن דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדרני יהוה עוד זאת גדרו אותו אבותיכם במעלם כי מעל ²⁸ ואבאים אל הארץ אשר נשאי את ידי לחת אותה להם ויראו כל נבעה רמה וככל עז עבת ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכךם ²⁹ ואמר אלהם- מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שם במה עד היום הזה ³⁰ لكن אמר אל בית ישראל כה אמר אדרני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוציהם אתם זנים ³¹ ובשאת מתנתיכם בהעbir בניכם באש אתם נטמאים לכל גלויכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדרני יהוה אם אדרש לכם ³² והעלתה על

(כקסם) שוא בעיניהם שבעי שבועות להם והוא מזכיר עון להחטף ²⁴ לבן כה אמר אדני יהוה יען הוכרכם עונכם בהגלוות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל עליותיכם--יען הוכרכם בכספי תחפשו ²⁵ ואתה חלל רשות נסיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ ²⁶ כה אמר אדני יהוה הסיר המזנפת והרים העטרה זאת לא-זאת-השללה הנבאה והגבבה השפיל ²⁷ עווה עווה אשימנה נם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט נתתיו ²⁸ ואתה בן אדם הנבא ואמרתה כה אמר אדני יהוה אל בני עמן ואל הרפתם ואמרתה חרב הרב פתוחה לטבח מרוטה להכלי למען בرك בחזות לך שוא בקסם לך כוב-לחחת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ ³⁰ השב אל הערבה במקום אשר נבראה בארץ מCKERותיך אשפט אותך ³¹ ושפכתי عليك זעמי באש עברתי אפיק عليك ונתريك ביד אנשים בערים חרש משחיתות ³² לאש תהיה לאכללה דמך יהיה בתוך הארץ לא תוכר כי אני יהוה דברתי

22 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² אתה בן אדם התשפט התחשב את עיר הדרמים והודעתה את כל תועבותיה ³ ואמרתה כה אמר אדני יהוה עיר שפכתدم בתוכה לבוא עתה ועתה גלולים עליה לטמאה ⁴ בדמך אשר שפכת אשמה ובגלוליך אשר עשית טמאת ותקרבי ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיק חרפחה לנויים וקלסה לכל הארצות ⁵ הקרבות והרחוקות מפרק יתקלסו בך--טמאת השם רבת המהומה ⁶ הנה נשאי ישראל איש לזרעו היי בך למען שפק דם ⁷ אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשך בתוכך יותם ואלמנה הנו בך ⁸ קדרשי ביתות ואת שבתתי חללת ⁹ אנשי רכילד היי בך למען שפק דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך ¹⁰ ערמות אב גליה בך טמאת הנדה ענו בך ¹¹ ואיש את אשת רעהו עשה תעובה ואיש את כלתו טמא בזומה ואיש את אחיו בת אבינו ענה בך ¹² שחר לקחו בך למען שפק דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשך ואת שחת נאם אדני יהוה ¹³ והנאה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל

אל ירושלם והטהר אל מקדשים והנба אל ארמתה ישראל ¹⁴ ואמרת לאדמות ישראל כה אמר יהוה הנני אלק והוציאתי חרב מתחערה והכרתי מפרק צדיק ורשע ¹⁵ יען אשר הכרתי מפרק צדיק ורשע לכן תצא חרב מתחערה אל כלبشر--מנגב צפון ¹⁶ וידעו כלבשר כי אני יהוה הוציאתי חרב מתחערה לא חשוב עוד ¹⁷ אתה בן אדם האנה בשברון מתנים ובמרירות תנאה לעיניים ¹⁸ והיה כי יאמרו אלק על מה אתהナンח ואמרתה אל שמועה כי באה ונמס כלב ורופא כלידים וכחתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים--הנה באה ונהייתה נאם אדני יהוה ¹⁹ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ²⁰ בן אדם--הנבא ואמרתה כה אמר אדני אמר חרב הוחרה והודרה וגס מרוטה ²¹ למען טבח טבח הוחרה למען היה לה ברכ מרטה או נשש שבט בני מסת כל עץ וויתן אתה למרטה לחשוף בכספי היה הוחרה חרב והיא מרטה לחת אותה ביד הורג ²² זעק והילל בן אדם--כי היא הייתה בעמי היה בכל נשאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך ²³ כי בחרן--ומה אם נם שבט מסת לא היה נאם אדני יהוה ²⁴ ואתה בן אדם--הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים--היא חרב חלל הנדול החדרת להם ²⁵ למען למנ לב והרבה המכשלים--על כל שעיריהם נתני אבחת חרב אה שעשויה לברך מעטה לטבח ²⁶ התאזרדי הימני השמי השמיילי אינה פניך מעדות ²⁷ וגם אניacha כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי ²⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ²⁹ ואתה בן אדם שם לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל--מארץ אחד יצאו שנייהם ויד בראש דרך דרך עיר ברא ³⁰ דרך תשים--לבוא חרב את רבת בני עמן ואת יהודה בירושלם בצורה ³¹ כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים--לקסם קסם קלקל בחציהם שאל בתפקידים ראה בכבד בימיינו היה הקסם ירושלם לשום קרим לפתח פה ברצח להרים קול בתרוועה--לשום קריהם על שערם לשפק סלה לבנות דיק ³² והיה להם כקסם

פרשים רכבי סוסים 7 ותתן תונותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר ענבה בכל גלויותם נטמאה 8 ואת תונותיה מצרים לא עזבה--כי אותה שכבו בנוריה והמה עשו דרי בתוליה וישפכו תונותם עליה 9, ולכן נתהה ביד מאהבה--ביד בני אשור אשר ענבה עליהם 10 המכ נלו ערותה--בניה ובנותיה לקחו אותה בחרב הרנו ותהי שם לנשים ושופטים עשו בה 11 ותרא אהותה אהילבה ותשחת ענבתה ממנה ואת תונותיה--מנוני אהותה 12 אל בני אשור ענבה פחות וסננים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים-
-בחורי חמד כלם 13 וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיין 14 ותוסף אל תונותיה ותרא אנשי מהקה על הקיר צלמי כshediyim (כשדים) הקרים בשער 15 חנורי אзор במתניותם סרוחי טבולים בראשיהם-
-מראה שלשים כלם דמות בני בבל כshedim ארץ מולדתם 16 ותענגב (ותענבה) עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כדרימה 17 ויבאו אליה בני בבל למשכב דרים ויטמאו אותה בתונותם והתמאו גם-ותקע נפשה מהם 18 ותגלה תונותיה ותגלה את ערותה ותקע נפשי מעלייה כאשר נקעה נפשי מעלה אהותה 19 ותרבה את תונותיה לזכר את ימי נוריה אשר זנחה בארץ מצרים 20 ותענגב על פלישיהם אשר בשער חמורים בשרם וזרמת סוסים ורמאות 21 ותפקידי את זמת נעריך בעשות מצרים דרך למען שדי נעריך 22 لكن אהילבה כה אמר אדני יהוה הננו מעיר את מאהיבך עלייך את אשר נקעה נפשך מהם והבאים עליך מסביב 23 בני בבל וכל כshedim פקוד ושות וקווע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסננים כלם-שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם 24 ובאו עלייך הצען רכב גונגל ובקהל עמים-צנה ומגן וקובע ישימו עלייך סביב ונתהי לפניו משפט ושפוק במשפטיהם 25 ונתהי קנאתי לך ועשוי אותך בחמה--אפק ואוניך יסרו ואחריתך בחרב הפלול המכ בגיןך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש 26 והפשיטוך את בנדיך ולקחו כל תפארתך 27 והשבתי זמתך ממק ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי ענייך אליהם ומצרים לא תוכרי עוד 28 כי

דמך אשר היו בתוכך 14 הייעד לבחך אם תחוקנה כדי לימים אשר אני עשה אתה אוחז אני יהוד דברוזי ושיתוי 15 והפיקוחו אתה בוגדים וזריתיך בארץות והתמיティ טמאך ממק 16 ונחלתך לעני גויים וידעת כי אני יהוה 17 כי יהוה אליל לאמר 18 בן אדם היו לי בית ישראל לסון (לסין) כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור--סנים כסף היז 19 וכן כה אמר אדני יהוה יען היהות כלכם לסנים לבני קבוץ אחכם אל תוך ירושלים 20 קבצת כסף ונחשת וברזל וכנסתי אתכם ונפחתי עליהם באש עברתי ונתתתם בתוכה 21 כהתווך כסף בתוך כור כן תחכו בתוכה כי אני יהוה שפכתי חמתו עליהם 22 וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתו עליהם 23 וכי יהוה אליו לאמר 24 בן אדם--אמר לה את הארץ לא מטהרה היא לא נשמה ביום עצם 25 קשר נבייה בתוכה כאשר שואג טרכ טרכ נפש אכלו חسن ויקר יקחו--אלמנותיה הרבו בתוכה 26 כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי--בין קדר לחל לא הבדילו ובין הטעמא לטהור לא הודיעו ומשבתו העלימו עיניהם ואחל בתוכם 27 שריה בקרבה כזאים טרפי טרכ--לשף דם לאבד נפשותם לעמן בעצם 28 ונבייה טחו להם חפל--חומי שוא וקסמים להם כוב אמרים כה אמר אדני יהוה והוא לה לא דבר 29 עם הארץ עשקו עשך נזול נזול וענוי ואבינו הונו ואת הנר עשקו בלא משפט 30 ואבקש מהם איש גדר נדר ועמד בפרק לפני بعد הארץ--לבalto שחתה ולא מצאי 31 ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתני נאם אדני יהוה

23 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם--שתי נשים בנות אם אחת היו 3 ותונינה במצרים בנויריהן ננו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דרי בתוליהן 4 ושותן אהלה הגדולה ואהילבה אהותה ותהיינה לי ותלנה בנים ובנות ושותן--שמרון אהלה וירושלם אהילבה 5 ותzon אהלה תחתיו ותענגב על מאהבה אל אשור קרוביים 6 לבשי תכלת פחות וסננים בחורי חמד כלם

24 ויהי דבר יהוה אליו בשנה התשיעית בחדר
העשירי בעשור לחדר לאמר 2 בן אדם כחוב (כתב)
לך את שם היום-את עצם היום הזה סמך מלך בכל
אל ירושלים עצם היום הזה 3 ומשל אל בית המרי
משל ואمرת אליהם כה אמר אדני יהוה שפט הסיר
שפט וنم יצק בו מים 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב
ורך וכחך מבחר עצמים מלא 5 מבחר הצאן לךוח וטם
דור העצמים תחתיה רתחה נטח נטח עצמים
בתוכה 6 ולכן אמר אדני יהוה אויר עיר הרים-
סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא נפל עליה גורל 7 כי
נתחיה נתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל 7 כי
DMAה בתוכה היה עלי צחיח סלע שמתחו לא שפכהו
על הארץ לכוסות עלי עפר 8 להעלות חמה לנוקם
נטח את דמה על צחיח סלע-לבלו הכסות 9
לכן אמר אדני יהוה אויר הרים נטח החם הבשר
המדורה 10 הרבה העצים הדלק האש החם הבשר
והרחק המרקה והעצמות יחרו 11 והעמידה על
נחליה רקה למען חם וחרה נשחתה ונתקה בתוכה
טמאתה-תחת חלאתה 12 תנאים הלאת ולא תצא
מן הרבה רבה חלאתה באש חלאתה 13 בטמאתך זמה יען
טהרתו ולא טהרה-מטמאתך לא תהורי עוד עד
הנחיי את חמתי בך 14 אני יהוה דברתי בא ועשיתי
לא אפרע ולא אchos ולא אנחנו כדריכך וכעלולותיך
שפטוך נאם אדני יהוה 15 וכי ידבר יהוה אליו לא אמר
16 בן אדם הנני לך מכם את מהם עדין במנפה
ולא הספד ולא תבכה ולא תבוא דמעתך 17 האנק
דם מותים אבל לא תשעה על שם ולهم אנשים לא
השים ברגליך ולא תעטה על שם ולهم אנשים לא
האכל 18 ואדבר אל העם בברק ותמת אשתי בערב
ונאש בעבר קאר צויתי 19 ויאמרו אליו העם הלא
תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה 20 ואמר אליהם
דבר יהוה-יהה אליו לאמר 21 אמר לבית ישראל כה
אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי נאנו עזם
מחמד עיניכם ומחלל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר
עוכבתם בחרב יפלו 22 ועשיתם כאשר עשיתם על שם
לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו 23 וPEARCEM על
כיה אמר אדני יהוה הנני נתנק ביד אשר שנאת-bid
אשר נקעה נשחק מכם 29 ועשיו אותו בשנה ולquo
כל גינע ועבוק ערים ועריה ונגלת ערות זוניניך
וזומתך ותונתיך 30 עשה אלה לך בזונתך אחרי גנים
על אשר נטמאת בנגליים 31 כה אמר אדני יהוה כוס אחותך
ונתנו כוסה בידך 32 כה אמר אדני יהוה כוס אחותך הלכת
תשתי העמקה והרחהה תהיה לzechak וללעג מרבה
להכיף 33 שכרון וינוון תמלאי כוס שמה ושממה כוס
אתותך שמרון 34 ושתייה אותה ומצית ואת חרשיה
תגרמי-ושדריך נתתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה
לכן אמר אדני יהוה יען שכחת אותה ותשליכי
אותך אהרי גוך ונם את שא זמתך ואת תונתיך 36
ויאמר יהוה אליו בן אדם התשפט את אהלה ואת
אהליביה והגנד להן את תועבותיהן 37 כי נאפו ודם
ביריהן ואת גולליהן נאפו ונם את בניהן אשר ילדו ל-
העבירותם להם לאכללה 38 עוד ואת עשו לי טמאו את
מקדשי ביום ההוא ואת שבתווי חללו 39 ובשבחים
את בניהם לגלולים ויבאו אל מקדשי ביום ההוא
לחללו ותנה כה עשו בזוק ביתו 40 ואף כי תשלהנה
לאנשים באים ממורתך-אשר מלך שלוח אליהם
והנה באו לאשר רחצת כחולת עניין ועדית עדי 41
וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי
ושמניו שמת עליה 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים
מרב אדים מובאים סובאים (סבאים) מדבר ויתנו
צמידים אל ידיהן ועתרת הפארת על הראשהן 43
ואמר לבלה נאופים עת (עתה) יונה (זינו) תזונת
והיא 44 ויבוא אליה כבואה אל אשה זונה בן באו אל
אהלה ואל אהלייביה-אסחת הזומה 45 ואנשים צדיקים
דם כי נאפת הנה ודם בידיהן 46 כי אמר אדני
יהוה העלה עליהם קהיל נתן אתה לזעווה וליבו 47
ורגמו עליהם אבן קהיל וברא אותה בחרבותם בניהם
ובונותיהם יהרגנו ובתיהם באש ישרפנו 48 והשบทי זמה
מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תשעינה כוימתכנה 49
ונתנו זמתכנה עלייכן וחטאיכן גוללייכן תשאינה וידעתם
כי אני אדני יהוה

ראשיכם ונעליכם ברגליךם--לא תספרו ולא תבכו
ונמקתם בעונזיכם ונחמתם איש אל אחדיו 24 ויהי
יזזקאל לכם למועד כל אשר עשה תשוע בבואה--
וירעתם כי אני אדני יהוה 25 אתה בן אדם--הלוּא
בתמי את נקמותי בם

26 יהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדר היה
דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם יען אשר אמרה צר
על ירושלם האח--נשברה דלות העמים נסבה אליו
אםלאה החרבה 3 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך
צץ והעליתך עליך גנים רבים כה歇ות הים לגליו
4 ושחתו חמות צץ וחרסו מנדליה וסחיתו עפרה
מןנה ונתהי אותה לzechich סלע 5 משתח חרמים תהיה
בתוך הים--כי אני דברתני נאם אדני יהוה והותה לבço
לגנים 6 ובונתיה אשר בשדה בחורב תהרנה וידעו כי
אני יהוה 7 כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צץ
נכודראצר מלך בכל מצפון מלך מלכים--בסוס
וברכב ובפרשים וקהל ועם רב 8 בנותיך בשדה
בחורב יחרגנו ונתן לך דיק ושפך عليك סלהה והקם
עליך צנה 9 ומחי קבלו יtan בחמותיך ומנגדתיך--
ויתן בחרכותיו 10 משפעת סוסיו יסכך אבקם מוקול
פרש גנגלן ורכב תרעשה חומותיך בכאו בשעריך
cmbaoi עיר מבקעה 11 בפרשנות סוסיו ירמס את כל
חווצותיך ענק בחורב יחרג ומצבות עז לארץ תרד
12 ושללו חילך ובזזו רכבלך וחרסו חומותיך ובתי
חמדתך יתצאו ואבניך ועציך ועperfך בתוך מים ישימו
13 והשבתי המן שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד 14
ויתתקל לzechich סלע משתח חרמים תהיה--לא תבנה
עוד כי אני יהוה דברתני נאם אדני יהוה 15 כה אמר
אדני יהוה לוצר הלא Möglich באנק חלל בהרגן
הרג בתוכך ירעשו האיים 16 וירדו מעל כסאותם כל
נשייא הים והסירו את מעיליהם ואת בנדי רקמתם
יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרוגעים
ושממו عليك 17 ונשאו عليك קינה ואמרו לך אין
אבדת נשבת מימים העיר ההללה אשר היה חזקה
בימים היא וישביה אשר נתנו חתיהם לכל יוושביה 18
עתה יחרדו האין יום מפליך ונכחלו האים אשר
בימים מצאך 19 כי כה אמר אדני יהוה בתמי אתך

ראשיכם ונעליכם ברגליךם--לא תספרו ולא תבכו
את כרזים והאבדתי את שרירות חזוף חיים 20 ועשיתי
בם נקמות נדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה
בתמי את נקמותי בם

ביום קחתני מהם את מעוז מושש תפארתם את מהמר
עיניהם ואת משא נפשם בנייהם ובנותיהם 26 ביום
ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אונים 27 ביום
ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד
והיות להם למועד וידעו כי אני יהוה

25 יהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם שם
פניך אל בני עמו ותנכה עלייהם 3 ואמרת לבני עמו
שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך
האה אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה
ואל בית יהודה כי הילכו בגולה 4 לכן הנני נתנק
לבני קדם למורשה וישבו טירוטיהם ברק ונתנו לך
משכניהם המה יאכלו פריך ומה ישתו חלבך 5
ונתהי את רבה לנזה גמלים ואתה בני עמו למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה 6 כי כה אמר אדני יהוה יען
מוחאך יד וركעך ברגל ותשמח בכל שאטך בנשך אל
אדמת ישראל 7 לכן הנני נתוני את ידי עלייך ונתיך
לכג (לבך) לגנים והכרתיך מן העמים והאבדתיך
מן הארץ אשמידך וידעת כי אני יהוה 8 כה אמר
אדני יהוה יען אמר מואב ושורר הנה מכל הגנים
בבית יהודה 9 לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים-
מעריו מקצתה צבי ארץ בית השימחה--בעל מעון
וקריתמה (וקריתימה) 10 לבני קדם על בני עמו גנים
ונתיה למורשה למען לא תזכר בני עמו בגנים
� ובמואב עשה שפטים וידעו כי אני יהוה 12 כה
אמר אדני יהוה יען עשות אדם בנקם נקם לבית
יהודה--ויאשמו אשומ ונתתי ידי על אדום והכרתי ממנו אדם
אדני יהוה ונתתי ידי על אדום והכרתי ממנו אדם
ובחמה ונתתי חרבת מתימן ודדנה בחרב יפל 14
ונתתי את נקמותי באדום ביד עמי ישראל ועשוי באדום
כאפי וכחמתי וידעו את נקמותי--נאם אדני יהוה 15 כה
אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו
נקם בשאט בנשך למשחת איבת עולם 16 לכן כה

עיר נחרבת כערים אשר לא נשבו בהעלות עליך את תחום ובסוד חמים הרבים ²⁰ והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושתיתך בארץ תחתיתות כחרבות מעולם את יורדי בור--למען לא חשבי ונתתי צבי בארץ חיים ²¹ בלהות אתך ואינך ותבקש ולא תמצאי עוד לעולם--נאם אדני יהוה

שבא ורעהה המה רכלייך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה זהב גנו עזובנייך ²³ חרון וכנה ועדן רכלי שבא אשר למד רכלייך ²⁴ המה רכלייך במכללים בנומי הצלת וركמה ובגנו ברמים בחבלים חשים וארים במרכלתך ²⁵ אניות תריש שרותיך מערבק ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים ²⁶ בימים רבים הבאך השיטים אקר רוח הקדים שברך בלב ימים ²⁷ הוניך ועזובנייך מערבק מליחיך וחבליך מחויקי בדקיך וערבי מערבק וכל אנשי מלחתך אשר ברך ובכל קhalbך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלחהך ²⁸ ל科尔 זעקה חבליך ירעשו מגרשות ²⁹ וירדו מאנויותיהם כל חפש משוט-מלחמות כל חבליהם אל הארץ יעדמו ³⁰ והשמיעו عليك בקולם ויזעקו מריה ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו ³¹ והקריחו אליך קרחה והגרו שוקם ובכו אליך במר נפש מסped ונסאו אליך בנייהם קינה וקוננו عليك מי כי צור מר ³² כדרמה בתוכך חיים ³³ בצתה עזובנייך מימי השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערליך העשרה מלכי ארץ עת נשברת מימים במעמקי מים מערבק וכל קhalbך בתוכך נפלו ³⁵ כל ישבי האיים שממו عليك ומכליהם שערו שער רעמו פנים ³⁶ סחרים בעמים שרקו عليك בלהות היהת ואינך עד עולם

28 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם אמר לנויד צר כה אמר אדני יהוה יען נבה לךך והתאמר אל אני--מושב אלהים ישבי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לךך כלב אלהים ³ הנה חכם אתה מדנאל (מדニアל) כל סתום לא עמיוך ⁴ בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש והב וכסף באוצרותיך ⁵ ברב חכמתך ברכלייך הרביה חיליך וינגה לךך בחיליך ⁶ לבן כה אמר אדני יהוה יען תחק את לךך כלב אלהים ⁷ לבן הנני מביא عليك זרים--עריצין נוים והריקו הרבותם על פי חכמתך וחלו יפעתק ⁸ לשחת יורדויך ומטה ממותי חלל בלב ימים ⁹ האמר תאמר אלהים אני לפני הרנק ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך ¹⁰ מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתני נאם אדני יהוה ¹¹ ויהי דבר יהוה אליו

27 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² אתה בן אדם שא על צר קינה ³ ואמרת לצור הישבתי (היישבת) על מבואתים רכלת העמים אל أيام רבים מה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי ⁴ בלב ימים גובליך בניך כללו יפיק ⁵ ברושים משניר בנו לך את כל לחחים ארזו מלבנון לךו לעשות תרנו عليك ⁶ אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שנ בת אשרים מיי תחיהם ⁷ שיש ברקמה ממזרים היה מפרשך להיות לך למס תכלת וארגמן מיי אלישה היה מכסך ⁸ ישבי צידון ואדרוד היו שיטים לך חכמיך צור היו לך חמה חבליך ⁹ זקנינו גבל וחכמיה היו לך מוחיקי בדקך כל אניות הים וממלחיהם היו לך מלחמתך מגן וכובע תלו לך חמה נתנו הדרך ¹⁰ בני אדור וחילך על חומותיך סביב גומדים במנדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב--המה כללו יפיק ¹² תריש שחרתך מרב כל הון בכיסף ברזול בידיל וועפרת נתנו עזובנייך ¹³ יון תבל ומשך המה רכלייך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבק ¹⁴ מביתו תונרימה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזובנייך ¹⁵ בני דדן רכלייך أيام רבים סחרתך ירד קרנות שן והובנים (והובנים) השיבו אשברך ¹⁶ ארם סחרתך מרב מעשיך בנפק ארגמן ורכמה ובזע וראמת וכדרכך נתנו בעזובנייך ¹⁷ יהודה וארץ ישראל המה רכלייך בחטי מנות ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבק ¹⁸ דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון בין חלבון וצמר צחר ¹⁹ ודנן יונ מאוזל בעזובנייך נתנו ברזול עשوت קדה וקנה במערבק היה ²⁰ דדן רכלייך בבנדי חפש לרכבה ²¹ ערב וכל נשייאי קדר המה סחרי ירד בכרים ואלים ועתודים בסחריך ²² רכלי

מחוק יאריך ואת כל דגת יאריך בקששתיך תדבר
 וונטשיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על
 פני השדה הפלול לא תאסף ולא תקבץ--לחיז הארץ
 ולעוף השמיים נתיר לאללה ⁶ וידעו כל ישבו מצרים
 כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל ⁷
 בתפשם ברק ככפיך (בכפיך) תרוץ ובקעת להם כל
 כתף ובחשען עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים
⁸ לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עלייך חרבות
 והכרתי ממך אדם ובהמה ⁹ והייתה ארץ מצרים
 לשמה וחרבתה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לוי
 ואני עשיתו ¹⁰ לכן הנני אליך ואל יאריך ונחתת את
 ארץ מצרים לחרבות חרב שמה ממנדל סונה ועד
 נבול כוש ¹¹ לא תעבר בה רגלי אדם ורגל בהמה
 לא תעבור בה ולא תשב ארבעים שנה ¹² ונחתת את
 ארץ מצרים שמה בתוכך ארצות נשומות ועריה בתוכך
 ערים מהרבות תהין שמה ארבעים שנה והפצית את
 מצרים בנויים וזריטים בארכיות ¹³ כי כה אמר אדני
 יהוה מקץ ארבעים שנה אבקץ את מצרים מן העמים
 אשר נפצו שמה ¹⁴ ושבתי את שבות מצרים והשבתי
 אתם ארץ פתרוס על הארץ מכוורתם והוא שם מלכחה
 שפלה ¹⁵ מן הממלכות תהיה שפלה ולא תגנשא עוד
 על הגוים והמעטים--לבلت רdotות בנויים ¹⁶ ולא
 יהיה עוד לבית ישראל למבחן מוכיר עון בפנותם
 אחרים וידעו כי אני אדני יהוה ¹⁷ ויהי בעשרים
 ושבע שנה בראשון אחד לחדר היה דבר יהוה אליו
 לאמר ¹⁸ בן אדם נבוכדראצר מלך בכל העbid את
 חילו עבדה גודלה אל צר--כל ראש מקרח וכל כתף
 מרוטה ושבר לא היה לו ולחיילו מצר על העברה
 אשר עבד עלייה ¹⁹ לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן
 לנבוכדראצר מלך בכל את ארץ מצרים ונשא המנה
 ושלל שללה ובזו הויה שבר להילו ²⁰ פעלו
 אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו
 לי נאם אדני יהוה ²¹ ביום ההוא אצמיח קרון לבית
 ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה
30 וכי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם--הנба
 ואמרת כה אמר אדני יהוה הייללו היה ליום ³ כי

לאמר ¹² בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו
 כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה
 וככליל יפי ¹³ עדן גן אלהים היה כל אבן יקרה
 מסכתך אדם פטרה וייהלם תרשיש שם ויישפה ספר
 נפק וברכת זוהב מלאכת התפקיד ונקייבך בר בים
 הבראך כוננו ¹⁴ את קרוב--משיח הסוכך ונתתיק
 בהר קדש אלהים היה--בתוך אבני אש התהלהכת ¹⁵
 תמיד אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה
 בר ¹⁶ בר רב רכלתך מלוי תוכך חמס--ותחטא ואחללק
 מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מחוק אבני אש
 גבה לך בפרק שחת חכמתך על יפה ערך על
 ארץ השכלתו לפניו מלכים נתתקיך--לרואה בר ¹⁸
 מרוב עונייך בעול רכלתך חללה מקדשיך ואוזיא אש
 מתוכך היא אכלתך ואתנק לאפר על הארץ לעני כל
 ראייך ¹⁹ כל יודיעך בעם שמו עליך בלהות היהת
 ואני עד עולם ²⁰ והי דבר יהוה אליו לאמר ²¹ בן
 אדם שם פניך אל צידון והנба עלייה ²² ואמרת כה
 אמר אדני יהוה הנני עלייך צידון ונכבדתי בתוכך
 וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים--ונקדשתי בה
²³ ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל
 בתוכה בהרבע עלייה מסביב וידעו כי אני יהוה ²⁴ ולא
 יהיה עוד לבית ישראל סלון ממיר וקוץ מכאב מכל
 סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה ²⁵
 כה אמר אדני יהוה בקכזי את בית ישראל מן העמים
 אשר נפצו בהם ונקדשתי בהם לעני הגוים וישבו על
 אדמתם אשר נתתי לעבדי לעקב ²⁶ וישבו עלייה
 לבטה ובני בתים ונטעו כרמים וישבו לבטה בעשויות
 שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם--VIDUO כי אני
 יהוה אלהים

29 בשנה העשרת בעשרי שנים עשר לחדר--
 היה דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם--שם פניך על
 פרעה מלך מצרים והנבא עלייו ועל מצרים כליה ³
 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עלייך פרעה
 מלך מצרים התנים הנדול הרבע בתוך יאריו אשר
 אמר לוי יאריו ואני עשיתני ⁴ ונחתת חיים (חחים)
 בלHIGH וחרבקתי דגת יאריך בקששתיך והעליתיך

וידעו כי אני יהוה בתתי חרביך ביד מלך בכל נטה
 ואתה אל ארץ מצרים ²⁶ והפיצו את מצרים בנויים
 וורייתו אתם בארכות וידעו כי אני יהוה

31 ויהי באחת עשרה שנה בשישי באחד לחדר
 היה דבר יהוה אליו ² בן אדם אמר אל
 פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמיות בגדליך
³ הנה אשור ארץ לבנון יפה ענף וחרש מצל-
 וגבה קומה ובין עבותים הייתה צמורתו ⁴ מים גדלוהו
 תחום רממותה את נהריה הילך שכבות מטהה ואת
 העלהיה שלחה אל כל עצי השדה ⁵ על כן נבאה
 קמו מכל עצי השדה ותרכינה סערפתיו ותארכנה
 פארתו ממים רבים--בשלחו ⁶ בעפטיו קנוו כל עוף
 השמיים ותחת פארתו ילדו כל חייה השדה ובצלו
 ישבו כל נoisם רבים ⁷ יויף בגדרו בארץ דליותיו כי
 היה שרשו אל מים רבים ⁸ ארזים לא עממוו בנן
 אליהם--ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו
 כפראותיו כל עץ בנן אלהים--לא דמה אלו ביפויו ⁹
 יפה עשיותו ברוב דליותיו וקנאהו כל עצי עדן אשר
 בנן האלים ¹⁰ לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר
 נבאת בקומה ויתן צמורתו אל בין עבותים ורם לבבו
 בנבאו ¹¹ ואנתהו--ביד איל נoisם עשו יעשה לו כרשו
 נרשתהו ¹² ויכרתהו זרים ערי צנויים ויטשהו אל
 ההרים ובכל גאות נפלו דליותיו ותשברנה פראתו
 בכל אפיק הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו
¹³ על מפלתו ישכנו כל עוף השמיים ואל פראתו היו
 כל חייה השדה ¹⁴ למן אשר לא יגבה בקומו כל
 עצי מים ולא יתנו את צמורתם אל בין עבותים ולא
 יעדמו אליהם בנבאה כל שני מים כי כלם נתנו למota
 אל ארץ תהיותה בתוך בני אדם--אל יורדי בור ¹⁵ כה
 אמר אדני יהוה ביום רדתו שאלת האבלתי כסתי
 עליו את תחום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים
 ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה (Sheol)
¹⁶ מקול מפלתו הרעתינו גוים בהורדיו את
 שואלה את יורדי בור וייחמו בארץ תהיותה כל עצי
 עדן--մבחן וטוב לבנון כל שני מים (Sheol h7585) ¹⁷
 נם הם אותו יורדו שואלה--אל חללי חרב וזרעו ישבו

קרובי יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה
 4 ובאה חרב במצרים ולקחו המונה ונחרטו יסודותיה ¹⁸ כוש
 החל במצרים ולבו וכוב ובני ארץ הברית--אתם
 בחרב יפלו ⁶ כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים
 וירד נאון עזה מגדל סונה בחרב יפלו בה--נאם
 אדני יהוה ⁷ ונשׁמו בtower ארץ נשומות ועריו בתוך
 ערים נחרבות תהינה ⁸ וידעו כי אני יהוה בתתי
 אש במצרים ונסברו כל עוזיה ⁹ ביום ההוא יצאו
 מלאכים לפני בזמנים להחריד את כוש בטח והיתה
 חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה ¹⁰ כה אמר
 אדני יהוה והשכתי את המון מצרים ביד נוכדרاذר
 מלך בבל ¹¹ והוא ועמו אותו ערי צנויים--מושבים
 לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו
 את הארץ חלל ¹² ונתקו יארים חרבה ומכרתי את
 הארץ ביד רעים והشمמי הארץ ומלאה ביד זרים--
 אני יהוה דברתי ¹³ כה אמר אדני יהוה והאבדתי
 גלולים והשכתי אלילים מנפ' נשיא מארץ מצרים
 לא יהיה עוד ונתקו יראה בארץ מצרים ¹⁴ והשכתי
 את פתרוס ונתקו אש בצען ועשיתו שפטים בנא ¹⁵
 ושפכתי חמותי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון
 נא ¹⁶ ונתקו אש במצרים--חול תחילה (תחול) סין ונא
 תהיה להבקע ונפ' צרי יומם ¹⁷ בחורי און ופי בסת
 בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה ¹⁸ ובחהפנחים חזק
 היום בשברי שם את מנות מצרים ונשבת בה נאון
 עזה היא ענן יסנה ובוניה בשבי תלכנה ¹⁹ ועשיתו
 שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה ²⁰ ויהי באחת
 עשרה שנה בראשון שבעה לחדר היה דבר יהוה
 אליו לאמר ²¹ בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים
 שברתי והנה לא חבשה לתה רפאות לשום חתול
 לחבשה לחזקה--لتחש בחרב ²² לכן כה אמר אדני
 יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרועתו
 את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידי
 והפיצו את מצרים בנויים וזריהם בארכות ²³
 וחזקתי את זרועות מלך בבל ונתקו את חרב בידו
 ושברתי את זרועות פרעה ונתקו נקודות חلل לפני ²⁵
 והחזקתי את זרועות מלך בבל וזרועות פרעה תפלגה

נתנה משבכו אותה וכל המוניה ²¹ יידברו לו אל גברים מהוך שאל - את עוריו ירדו שכבו הערלים הלי חרב ²² שם אשור וכל קהלה סביבתו קברתו כברתו כלם חללים הנפלים בחרב ²³ אשר נתנו קברתו ביררכתי בור וייחי קהלה סביבות קברתו כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית הארץ חיים ²⁴ שם עילם וכל המוניה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלם את ירדי בור ²⁵ בחוך חללים נתנו משכוב לה בכל המונה - סביבות קברתו כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלם את ירדי בור בחוך חללים נתן ²⁶ שם משך תבל וכל המונה סביבות קברתו כולם ערלים מהללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים ²⁷ ולא ישכבו את גברים נפלים מעrelsים אשר ירדו שאול בכל מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם - כי חתית גברים בארץ חיים ²⁸ (Sheol h7585) ואתה בחוך ערלים תשבר ותשכב - את חללי חרב ²⁹ שמה אדור מלכיה וכל נשיאה אשר נתנו בגבורהם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור ³⁰ שמה נסכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיהם נגבורתם בושם וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלם את ירדי בור ³¹ אותם יראה חילו נאם אדני יהוה ³² כי נתן את חתיתו (חתית) בארץ חיים והשכב בחוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה - נאם אדני יהוה

33 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם דבר אל בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם נתנו אותו להם לצפה ³ וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם ⁴ ושם השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחוה - דמו בראשו יהוה ⁵ את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהוה והוא נזהר נפשו מלט ⁶ והצפה כי יראה את החרב באה ולא

בצלו בתחום נוים (Sheol h7585) ¹⁸ אל מי דמית כהה בכבוד ובגודל בעצי עדן והוורת את עצי עדן אל ארץ תחתיות בתחום ערלים תשכב את חללי חרב - הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

32 ויהי בשתי עשרה שנה שני עשר חדש באחד לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרתו אליו כפיר נוים נרמיה ואותה כתנים ביום ונהכה בנחרותיך ותדרח מים ברגניליך ותרפס נהרותם ³ כה אמר אדני יהוה ופרשטי עליך את רשתך בקהל עמים רבים והעליך בחרמי ⁴ ונטשתיך בארץ על פניו השדה אטיליך והשכנתך עלייך כל עוף השמים והשבעתך ממדך חיה כל הארץ ⁵ ונתתי את שרך על ההרים ומלאתי הנאות רמוות ⁶ והשקייתו ארץ צפתך ממדך אל ההרים ואפקום יملاؤן ממדך ⁷ וכיסיתך בכבוחך שמיים והקדרתיא את ככיביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יارد ארו ⁸ כל מאורי אור בשמיים אקרים עלייך ונתתי חشك על ארץ נאם אדני יהוה ⁹ והכעסתיך - לב עמיים רבים בהבאי שברך בגוים על ארצותם ומלאיהם לא ידעתם ¹⁰ והשמוני עלייך עמים רבים ומלאיהם ישערו עלייך שער בעופפי חרביו על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלצת ¹¹ כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בכל תבואך ¹² בחרבות גברים אפיל המונך עריצני נוים כלם ושדרו את נאנו מצרים ונשمر כל המונה ¹³ והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדרחם רגלו אדם עוד ופרשות בהמה לא תדרחם ¹⁴ או אשקיע מימייהם נהרותם כשםן אוליך - נאם אדני יהוה ¹⁵ בתחום את ארץ מצרים שמה ונסמה ארץ מללאה - בהכחותו את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה ¹⁶ קינה היא וקונונה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה ¹⁷ ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמור ¹⁸ בן אדם - נהה על המון מצרים והורדתו אותה ובנות נוים אדרם אל ארץ תחתיות - את ירדי בור ¹⁹ ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים ²⁰ בחוך חללי חרב יפלוי חרב

רעהו טמאתם והארץ תירשו ²⁷ כה אמר אליהם כה אמר אדני יהוה כי אם לא אשר בחורבות בחורב יפלוא אשר על פני השדה לחייה נתתיו לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדבר ימתו ²⁸ וגנתתי את הארץ שמה ומשמה ונשחת נאנו עזה ושםמו הרי ישראל מאיין עבר ²⁹ וידעו כי אני יהוה בתהית את הארץ שמה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו ³⁰ ואתה בן אדם-בני עמק הנדרבים בר' אצל הקירות ובפתחי הרים ודבר חרד את אחד איש את אחיו לאמר באנו וושמעו מה הדבר היוצא ³¹ ובויאו אליו מבוא עם וישבו לפני עמי ושמעו את דבריך ואתם לא יעשו כי גנבים בפייהם המה עושים אחרי בצעם לבם הלך ³² והנק להם כשיר ענבים יפה קול ומטב לנו ושמעו את דבריך ועשה איןום אונם ³³ ובכאה הנה בא-וידעו כי נביא היה בתוכם

34 ויהי דבר יהוה אליו ² בן הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים מה אמר אדני יהוה הי רעוי ישראל אשר היו רעים אותם הללו הצאן ירעו הרעים ³ את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא טרעו ⁴ את הנחלות לא חזקתם ואת החוללה לא רפאתם ולשבירת לא חbstם ואת הנדרת לא השבתם ואת האבדת לא בקשتم ובחזקה רדיותם אתם ובפרק ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכללה לכל חית השדה ותפוצינה ⁶ ישנו צאיין בכל הרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצנו צאיין ואין דורש אין מבקש ⁷ לכן רעם שמעו את דבר יהוה ⁸ כי אני נאם אדני יהוה אם לא עין היה צאיין לבו ותהיינה צאיין לאכללה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאיין וירעו הרעים אותם ואת צאיין לא טרעו ⁹ לכן הרעים--שמעו דבר יהוה ¹⁰ כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאיין מידם והשบทים מרעות צאיין ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלת צאיין מפיהם ולא תהין להם לאכללה ¹¹ כי אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאיין ובקרתים ¹² בCKERת רעה ערדו ביום היוותה בתוך צאינו נפרשות-כן אבקש

תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נש-הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש ⁷ אתה בן אדם צפה נתתיק לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם אתם ממוני ⁸ באמרי לרשע רשותם וללא דברת להזhor רשע מדרכו-הוא רשע בעונו ימות וدمו מיד אבקש ⁹ ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנו ולא שב מדרכו-הוא בעונו ימות אתה נפשך הצלת ¹⁰ ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמוכים ואיך נחיה ¹¹ אמר אליהם כי אני נאם אדני יהוה אם אהפץ במות הרשע כי אם בשוב רשות מדרכו והיה שבו שבו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו-בית ישראל ¹² ואתה בן אמר אל בני עמק צדקה הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יצליח בה ביום שבו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה-בימים חטאטו ¹³ באמרי לצדיק היה היה והוא בטח על צדקו ועשה על-כל צדקו לא תוכרנה ובعلו אשר עשה בו ימות ¹⁴ ובאמרי לרשע מות תמות ושב מהחטאטו ועשה משפט וצדקה ¹⁵ חבל ישיב רשות גזלה ישלם בחוקות החיים הלך לבתוי עשות על-חויה לא ימות ¹⁶ כל חטאטו אשר חטא לא הזכרנה לו משפט וצדקה עשה חוו יהיה ¹⁷ ואמרו בני עמק לא יתכן דרך אדני והמה דרך לא יתכן ¹⁸ בשוב צדיק מצדקתו ועשה על-ומת בהם ¹⁹ ובשוב רשות מרשע ועשה משפט וצדקה-עליהם הוא יהיה ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפטו אתם בית ישראל ²¹ ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי חמישה לחדרש-לגולתנו בא אליו הפליט מירוחלים לאמր הכתה העיר ²² ויד יהוה היה אלהי בערך לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אליו בברק ויפתח בון אדים ישבי החרבבות האלה על ארמות ישראל אמרים ²⁴ לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה ²⁵ לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלולים-ודם תשפכו והארץ תירשו ²⁶ עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת

35 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שם פניך על הר שער והנבא עליו ³ ואמרת לו כה אמר אדני והוה הני אליך הר שער ונטתי ידי عليك ונתזיך שממה ומשמה ⁴ עיריך חרבча אישים אתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה ⁵ יען היהות לך איבת עולם וגנרג את בני ישראל על ידי חרב-בעת אידם בעת עון קץ ⁶ לבן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם עשך ודם ירՃך אם לא דם נשאת ודם ירՃך ⁷ ונתתי את הר שער לשטחה ושממה והכרתו ממנה עבר ושב ⁸ ומלאתי את הריו חלליו גבעותיך וגינויותיך וככל אפיקיך חללי חרב יפללו בהם ⁹ שטחות עולם אתنك ועריך לא תשכנה (תשכנה) וידעתם כי אני יהוה ¹⁰ יען אמרך את שני הגנים ואת שתי הארץות לי תהיננה- וירשונה יהוה שם היה ¹¹ לבן חי אני נאם אדני יהוה ועשתיו כאך וכקנאך אשר עשיתה משנאך בם ונודעתה בם כאשר אשפטך ¹² וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצחותך אשר אמרת על הריו ישראל לאמר שטחה (שטחו) לנו נתנו לאכללה ¹³ ותנדילו עלי בפייכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי ¹⁴ כה אמר אדני יהוה כשם כל הארץ שטחה עשה לך ¹⁵ כשםחתק לנחלת בית ישראל על אשר שטחה- כן אעשה לך שטחה תהיה הר שער וככל אדורם כלה וידעו כי אני יהוה

את צאני והצלתי אותם מכל המkommenת אשר נפכו שם ביום ענן וערפל ¹⁶ וזהצחים מן העמים וקbatchים מן הארץות והביאותם אל ארמותם ורעותיהם אל הריו ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ ¹⁷ במרעה טוב ארעה אתם ובחרי מרום ישראלי יהוה נוהם שם תרכצנה בונה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הריו ישראלי ¹⁸ אני ארעה צאני ואני ארביבים נאם אדני יהוה את האבדת אבקש ואת הנחתת אשיב ולנסברת אחבש ואת החוללה אחוק ואת השמנה ואת החזקה אשמד אדרעה במשפט ¹⁹ ואתנה צאני כי אמר אדני יהוה יהוה הני שפט בין שה לשאה לאילים ולעתודים ²⁰ המעת מכם המרעה הטוב תרעעו יותר מרעיכם תרמסו ברגליך ומשכע מים תשטו-ואת הנותרים ברגליך תרפzon ²¹ וצאנין- מרמס רגליך תרעינה ומרפש רגליך תשטינה ²² לבן כי אמר אדני יהוה- אליהם הני-ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה ²³ יען בצד ובכתרת תחדפו ובקרניכם תנגהו כל הנחלות- עד אשר הפיצותם אותן אל החוזה והושעתי לצאני ולא תהיננה עוד לבז ושפתיי בין שה לשאה ²⁴ והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתה- את עברדי רוד הוא ירעעה אתם והוא היה להן לרעה ²⁵ ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבידי רוד נשי באתוכם אני יהוה דברתי וכרתי להם ברית שלום והשבתי היה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטה ויישנו בערים ²⁶ ונתתי אותם וסביבות נבעתי ברכה והורדתי הנשים בעתו גשמי ברכה יהיו ²⁷ נתן עין להשדה את פריו והארץ תתן יבוליה והוא על אדמתם לבטה וידעו כי אני יהוה בשברי את מטבחם והצלתיהם מיד העבדים בהם ²⁸ ולא יהיו עוד בז לנויים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטה ואין מהריד ²⁹ והקמתי להם מטבחם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הנויים ³⁰ וידעו כי אני יהוה אלהיהם- אתם והמה עמי בית ישראל- נאם אדני יהוה ³¹ ואתэн צאני צאן מרעיתי אידם אתם אני אליהם- נאם אדני יהוה

ונתתי לכם לב בשר ²⁷ ואת רוחך אתן בקרבכם
ושיזטו אה אשר בחקי תלכו ומשפטיו תשמרו ויעשitem
²⁸ וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לוי
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים ²⁹ והושעתיך אחיםכם
מכל טמאותיכם וקראתי אל הדן והרבויתו אתה ולא
אתן עליכם רעב ³⁰ והרבויתו את פרי הארץ ותונבות
השדה למן אשך לא תקחו עוד כרפת רעב-בניהם
³¹ וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעליכם אשר לא
טובים ונתקתם בפניהם על עונתיכם ועל תועבותיכם
³² לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה--ירוד לכם
בoso והכלמו מדריכיכם בית ישראל ³³ כה אמר אדני
יהוה ביום טהריא אחכם מכל עונותיכם--והושבתי
את הערים ונבנו החרבות ³⁴ והארץ הנשמה תעבד
תחת אשר היה שמה לעניין כל עובר ³⁵ ואמרנו
הארץ הלו הנשמה היהת כן עדן והערים החרבות
ונתשומות והנהרותות בצורות ישבו ³⁶ וידעו הגויים
אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניי הנהרותות
נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשתי ³⁷ כה אמר
אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם
ארבה אתם צaan אדים ³⁸ צaan קדשים צאן ירושלים
במועדיה--בן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן
אדם וידעו כי אני יהוה

37 היה עלי יד יהוה וויצאנו ברוח יהוה ויניחנו
בתוך הבקעה והוא מלאה עצמות ² והעבירני עליהם
סביב סביר ותנה רבות מאד על פני הבקעה והנה
יבשות מאד ³ ויאמר אליו--בן אדם התחיה העצמות
האליה ואמר אדני יהוה אתה ידעת ⁴ ויאמר אל הנבא
על העצמות האלה ואמרת אליהם--העצמות היבשות
שמעו דבר יהוה ⁵ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה
הנה אני מביא בהם כבם רוח--וחייהם ⁶ ונתתי עליהם
נידים והעלתי עליהם בשר וקרמות עליהם עור ונתתי
בכם רוח וחיותם וידעתם כי אני יהוה ⁷ ונבאתיך כאשר
ציויתי ויהי קול כהנבא והנה רعش ותקרבו עצמות
עצמם אל עצם ⁸ וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עליה
ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם ⁹ ויאמר
אל הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח

לכן הנבא על ארמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות
לאפקים ולגאות כה אמר אדני יהוה חמי בקאנאי
ובחמתה דברתי יען כלמתנו גוים נשאים ⁷ וכן כה
אמר אדני יהוה אני נשאי את ידי אם לא הנויים
אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו ⁸ ואתם הרוי
ישראל ענפכם תנתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל ונעבדתם
קרבו לבוא ⁹ כי הנוי אליכם ובנוי אליכם ונעבדתם
ונורעתם ¹⁰ והרבויתו עליכם אדם כל בית ישראל
כליה ונשבו הערים והחרבות תבנינה ¹¹ וזה שבתי
עליכם אדם ובכמה ורכבו ופכו והושבתי אתכם
בקדרמותיכם והיטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני
יהוה ¹² והולכתו עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך
והיות להם לנחלת ולא תוסף עוד לשכלם ¹³ כה
אמר אדני יהוה יען אמרים לכםأكلת אדם את
(את) ומשכלה גויך (גוייך) הייתה ¹⁴ וכן כה לא
תאכל עוד גויך (גוייך) לא חכשי (חכלי) עוד--
נאם אדני יהוה ¹⁵ ולא אשמע לך עוד כלמת הגויים
וחרפת עמיים לא ת שא עוד גויך (גוייך) לא חכשי
עוד נאם אדני יהוה ¹⁶ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ¹⁷
בן אדם בית ישראל ישבים על אדרמתם ויטמאו אותה
בדרכם ובעליהם כטמאת הנדה הייתה דרכם לפני
אדם וידעו כי אני יהוה

¹⁸ ואשפך חמתך עליהם על הדם אשר שפכו על
הארץ ובגוליהם טמאוה ¹⁹ ואפיין אתם בנויים ויורו
בארצות כדריכם וכעליהם שפטתים ²⁰ ויבוא אל
הנויים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי--באמר
לهم עם יהוה אלה ומארצו יצאו ²¹ ואחמל על שם
קדשי אשר חללו בית ישראל בנויים אשר באו שם
²² וכן אמר לבית ישראל כי אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר
חלחלה בנויים אשר באתם שם ²³ וקידשתי את שמי
הגדול המהיל בנויים אשר חלחלתם בתוכם וידעו
הנויים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם
לעניהם ²⁴ ולקחתיך אתכם מן הנויים וקבצתיך אתכם
מכל הארץ והבאתי אתכם אל ארמתכם ²⁵ ווירקתי
עליכם מים טהורם ושחרתם מכל טמאותיכם ומכל
גלוילים אתכם אחריהם ²⁶ ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם

והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהם והמה יהו
 לי לעם ²⁸ וידעו הגנים כי אני יהוה מקדש את ישראל
 ביהות מקורי בתוכם לעולם

38 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שם פניך
 אל גן ארץ המנוח- נשיא ראש משך ותבל והנבה עלי
 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גן- נשיא
 ראש משך ותבל ⁴ ושובתיך ונתתי חיים בלחיך
 והוציאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי
 מכלול כלם- קהיל רב צנה וממן חפשי חרבות כלם ⁵
 פרס כוש ופוטם כלם מגן וכובע ⁶ גמר וככל אנפה-
 בית תונרומה ירכתי צפון ואת כל אנפו עמים רבים
 אתך ⁷ והכן והכן לך-- אתה וכל קהילן עלייך
 והיותם להם למשמר ⁸ מימים רבים הפך-- באחרית
 הימים תבוא אל ארץ מושבכת מחרב מכבצת מעמים
 רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תмир והיא
 מעמים הוצאה ויישבו לבטח כלם ⁹ ועלית כשהאה
 בואו כען לכסות הארץ תהיה- אתה וכל אנפה
 ואמרת עאללה על ארץ פרוות- אבואה הקטנים ישבו
 לבטח כלם ישבים באין חומה וביריח ודלהים אין
 להם ¹⁰ לשיל שלול ולובז בז- להשיב ירך על חרבות
 נושבות ואל עם מסף מגנים עשה מקנה וקנין ישבו
 על טבור הארץ ¹¹ שבא ודרון וסחריו תרשיש וככל
 כפורה יאמרו לך הילשיל שלול אתה בא הלובז בז
 הכהילות קהילך-- לשאת כסף זהב לקחת מקנה וקנין
 לשיל שלול נдол ¹² לבן הנבא בן אדם ואמרת לנו
 כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי
 ישראל לבטח-- תדע ¹³ ובאות מקום מירכתי צפון-
 אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהיל נдол
 וחיל רב ¹⁴ ועלית על עמי ישראל כען לכסות הארץ
 באחרית הימים תהיה והבאoxic על ארצי למען
 דעת הגנים ATI בחקדש בר' לענייהם גוג ¹⁵ כה אמר
 אדני יהוה אתה הוא אשר דברתו ביום קדמוניים
 ביד עבדי נבאי ישראל הנבאים ביום ההם שניהם-
 להביא אתך עלייהם ¹⁶ והוא ביום ההוא ביום בו

כה אמר אדני יהוה מאربע רוחות באי הרוח ופח
 בהרונים האלה יהיו ¹⁷ והגבאות כאשר צוני ותבוא
 מאר ¹⁸ ויאמר אליו בין אדם העצמות האלה כל בית
 ישראל המה תנה אמרים יבשו עצמותינו ואברה
 תקوتנו- נזרנו לנו ¹⁹ לכן הנבא ואמרת אליהם כה
 אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעלתי
 אתכם מקברותיכם עמי והבאoxic אתכם אל ארמת
 ישראל ²⁰ וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם
 ובעהליך אתם מקברותיכם- עמי ²¹ ונתתי רוח
 בכם וחיותם והנחיتي אתכם על ארמתכם וידעתם
 כי אני יהוה דברתי ועשיתי-- נאם יהוה ²² ויהי דבר
 יהוה אליו לאמר ²³ אתה בן אדם קח לך עץ אחד
 וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ
 אחד וכתוב עליו לירוסף עץ אפרים וכל בית ישראל
 חקרו ²⁴ וקרבתם אחד אחד לך-- לעצך אחד והוא
 לאחדים בידך ²⁵ וכאשר יאמרו לך בני עמק לאמר
 הלוא תניד לנו מה אלה לך ²⁶ דבר אלהם כה אמר
 אדני יהוה הנה אני لكم עץ יוסף אשר ביד אפרים
 ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
 ועשיהם לעצך אחד והוא אחד בידך ²⁷ והוא העצים
 אשר כתבת עליהם בידך-- לענייהם ²⁸ ודבר אלהם
 כה אמר אדני יהוה הנה אני لكم את בני ישראל מבין
 הימים אשר הילכו שם וכבצתי אתם מסביב והבאoxic
 אורם אל ארמתם ²⁹ ועשיתי אתכם לנו אחד בארץ
 בהרי ישראל וממלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה
 עוד לשני גוים ולא יחציו עוד לשתי ממלכות
 (יהו) עוד במלוכה עד בגלולים ובש>((ז))
 פשעים והושעתם אותם מכל מושביהם אשר חטא
 בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם
 לאלהים ³⁰ ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה
 לכלם ובמשפטיו ילכו וחוקתי ישמרו ועשוו אותם ³¹
 וישבו על הארץ נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו
 בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם
 עד עולם ודור עברי נושא להם לעולם ³² וכרתי
 להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתחזם
 והרביתי אותם ונתתי את מקורי בתוכם לעולם ³³

ונג על ארמת ישראל--נאם אדני יהוה תעללה חמתי באפי ¹⁹ ובקנאותו באש עברתו וברתו אם לא ביום ההוא יהוה רعش נדול על ארמת ישראל ²⁰ ורעו מפני דמי הים ועופ השמים והית השדה וכל הרמש הרמש על הארץ וכל האדם אשר על פנ הארץ ונחרטו הרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול ²¹ וקרأتي עלי לכל הרי חרב נאם אדני יהוה הרבה איש באחיו תהיה ²² ונשפטת אתו בדבר ובדם ונש שוטף ואבני אלגבייש אש וגפרית אמרת עלי ועל אנפיו ועל עמי רכבים אשר אתו ²³ והתגלה תחתקדשתי ונודעת לי עני נום רכבים יודע כי אני יהוה

39 ²⁴ ואתה בן הנבא על גונ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גונ--ניסי ראש משך ותבל ²⁵ ושבתיך וששתיך והעליתיך מירכת צפון והבאות על הרי ישראל ²⁶ זה כי קשך מיד שמואלך וחיציך מיד ימוך אפיק ²⁷ על הרי ישראל תפול אתה וכל אפיק ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף והית השדה נתתק לأكلה ²⁸ על פנ השדה תפול כי אני דברתיך נאם אדני יהוה ²⁹ ושלחתי אש במנוג ובישבי האיים לבטה וידיעו כי אני יהוה ³⁰ ואת שם קדשי אודיע בთוך עמי ישראל ולא אחיל את שם קדשי עוד וידיעו הנים כי אני יהוה קדוש בישראל ³¹ הנה בא והיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתיך ³² ויצאו ישבי ערי ישראל ובעירו והשיקו בנשיך ומגן זנזה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמה ובערו בהם אש שבע שנים ³³ ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן הערים--כי בנשיך יברעו אש ושללו את שליהם וביזו את בזיהם-- נאם אדני יהוה ³⁴ וזה היה ביום ההוראת גונ מקום שם קבר בישראל ני העברים קדמותם הים וחסמתה היא את העברים וקברו שם את גונ ואת כל המונה וקראו ניא המון גונ ³⁵ וקברם בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדים ³⁶ וקברו כל עם הארץ והוא להם לשם--יום היכדי נאם אדני יהוה ³⁷ ואנשי תמיד יבדלו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פנ הארץ לטהרה--מקצה שבעה

ישראל נאם אדני יהוה

40 בעשרים וחמש שנה לגולתו בראש השנה בעשור לחדרם בארכע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר--בעצם היום הזה הויה עלי יד יהוה ויבא אליו שמה ² במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ³ וינחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב יביאו אותה שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתול פשתים בידיו וקנה המדה והוא עמד בשער ⁴ וידבר אליו האיש בן אדם ראה בעיןיך ובאוניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך--כי למען

האללה חמשים אמה ארך ורחב חמיש ועשרים אמה 26 ומעלות שבעה עליות ואלמו לפניויהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו-אל אילו 27 ושער לחצר הפנימי דרך הדרום יימד משער אל השער דרך הדרום מהא אמות 28 ויביאני אל החצר הפנימי בשער הדרום יימד את השער הדרום כמדות האלה 29 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחולנות לו ואלמו סביב- חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות 30 ואלמו סביב סביב- ארך חמיש ועשרים אמה ורחב חמיש אמות 31 ואלמו אל החצר החיצונה ותמרים אל אילו ומעלות שמונה מעלו 32 ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקרים יימד את השער כמדות האלה 33 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחולנות לו ולאלמו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמיש ועשרים אמה 34 ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלו 35 ויביאני אל שער הצפון ומדך כמדות האלה 36 תאו אילו ואלמו וחולנות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמיש ועשרים אמה 37 ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלו 38 ויביאני אל השכבה ופתחה באילים השערים שם יידחו את העלה ובאלם השער שניים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה-לשוחט אליהם העולה והחטא והאשם 40 ואל הכתף מחוץ לעולה לפתח השער הצפונה שניים שלחנות ואל הכתף الآخرת אשר לאלים השער שניים שלחנות 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה-לכתף השער שמנוה שלחנות אליהם ישחטו 42 ואربعה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי ונבה אמה אחת אליהם וינויו את הכלים אשר ישחטו את העולה בם- והזובח 43 והשפטים טפח אחד מוכנים בבית-סביב סביב ואל שלחנות בשער הקרבן 44 וממחוצה לשער הפנימי לשכות שרims בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקרים פנו דרך הצפון 45 וידבר אליו זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכתנים שמורי משמרת הבית 46 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכתנים שמורי אלה 25 וחולנים לו ולאלמו סביב סביב כהחולנות

הראותכה הבאתה הגנה הנגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל 6 והנה חומה מהווין לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחוב הבניין קנה אחד וקומה קנה אחד 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדרימה וועל במעלות ימוד את שפ השער קנה אחד רחוב ואת סף אחד קנה אחד רחוב 7 והחטא קנה אחד ארך וקונה אחד רחוב ובין התאים חמיש אמות וסף השער מאצל אלם השער מהתיבת-קנה אחד 8 וימד את אלם השער מהבית-קנה אחד 9 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית 10 ותאי השער דרך הקרים שלשה מפה ושלשה מפה- מדקה אחת לשלהם ומדקה אחת לאילם מפה ומפו 11 וימד את רחוב פתח השער עשר אמות אורך השער שלוש עשרה אמות 12 ונכון לפניו התאות אמה אחת ואמה אחת נכון מפה והחטא-שש אמות מפו ושש אמות מפו 13 וימד את השער מגן התא לגנו- רחוב עשרים וחמש אמות פתח ננד פתח 14 ויעש את אילים ששים אמה ואיל החצר השער סביב סביב 15 ועל פניו השער הייתון (האיתון) על לפניו אל השער הפנימי- חמשים אמה 16 וחלונות אטמות אל התאים ואל אלה מה לפניה לשער סביב סביב וכן לאלמאות וחולנות סביב סביב לפניה ואיל תמרים 17 ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשויי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה 18 והרצפה אל כתף השערים לעממת ארך השערים-הרצפה התחתונה 19 וימד רחוב מלפני השער התחתונה לפניו החצר הפנימי מהווין- מה אמה הקרים והצפון 20 והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה- מדך ארכו ורחבו 21 ותאו שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמיש ועשרים באמה 22 וחולנו ואלמו ותימרו כמדת השער אשר פניו דרך הקרים ובמעלות שבע יעלו בו ואלמו לפניהם 23 ושער לחצר הפנימי ננד השער לצפון ולקרים ימוד משער אל שער מאה אמה 24 ויוילכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדך אילו ואלמו כמדות אלה 25 וחולנים לו ולאלמו סביב סביב כהחולנות

וأتוקיהא (וأتוקיהא) מפו ומפו--מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר 16 חספים והחולנים האשומות והאתיקום סביר לששלות ננד הסף שחויפ עז סביב סביר והארץ עד החלונות והחלנות מכסות 17 על מעלה הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביר סביר בפנימי ובחיצון--מדות 18 ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב 19 ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשויאל כל הבית סביר סביר 20 מהארץ עד מעלה הפתח הכרובים והתרmers שעשוין וקירות ההיכל 21 ההיכל מוזות רבעה ופני הקדר השמראה כמראה המזבח עז שלוש אמות נבנה וארכו שתים אמות 22 המזבח עז מקצתו ילו וארכו וקורתו עז וידבר אליו--זה השלחן אשר לפני יהוה 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש 24 ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות--שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת 25 ועשיה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויהם לקורות וubar עז אל לפני האולם מהחוץ 26 וחולנים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים

42 ויזאנאי אל החצר החיצונה--הדרך דרך הצפון ייבאני אל הלשכה אשר ננד הנורה ואשר ננד הבניין-- אל הצפון 2 אל פניו ארך אמות המאה פתח הצפון והרחוב חמישים אמות 3 ננד העשורים אשר לחצר הפנימי וננד רצפה אשר לחצר החיצונה--אתיק אל פניו אתיק בשלים 4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחוב אל הפנימית--דרך ארך אמה אחת ופתחיהם לצפון 5 וולשכות העליונות קוצרות כי יכולו אתיקום מהנה מהתחנות ומהתקנות--בניין 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החדרות על כן נאצל מהתחנות ומהתקנות--מהארץ 7 וגדר אשר לחוץ בעמת הלשכות דרך החצר החיצונה אל לפני הלשכות--ארכו חמישים אמה 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה--חמשים אמה והנה עלפני היכל מהא אמה ומתחנה לשכות (מתחנת הלשכות) האלה--המבוא (המביא) מהקדמים בבאו להנה מהחצר החיצונה 10

משמרת המזבח המה בני צדוק הקרים מבני לוי אל יהוה--לשדרתו 47 וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית 48 ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער--שלש אמות מפו ושולש אמות מפו 49 ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה

41 ויבאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחוב מפו וSSH אמות רחוב מפו--רחוב האהל 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמיש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה 3 ובא לפניה וימד אריל הפתח שתים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות 4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה-- אלפני ההיכל ויאמר אליו זה קדר הקדים 5 וימד קויר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביר סביר לבית--סביר 6 והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעים ובאות בקירות אשר לבית לצלעות סביר סביר סביר--להיות אחוזים ולא יהו אחוזים בקירות הבית ורחהבה ונסבה למלטה לצלעות כי מוסב הבית למלטה למלטה סביר סביר לבית-- על כן רחוב לבית למלטה וכן התחנות יعلاה על אצילה 9 רחוב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמיש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית 10 ובין הצלעות (מוסדות) הצלעות מלן הקנה שש אמות מיסודות רחוב עשרים אמה סביר לבית--סביר סביר הלשכות רחוב עשרים אמה סביר לבית--סביר סביר נו ופתח הצלע למנה--פתח אחר דרך הצפון ופתח אחד לדром ורחוב מקום המנה חמיש אמות סביר סביר 12 והבנין אשר אל לפני הנורה פאת דרך הים רחוב שבעים אמה וקויר הבניין חמיש אמות רחוב סביר סביר וארכו תשעים אמה 13 ומדוד את הבית ארך מהא אמה והנורה והבניה וקורותיה ארך מאה אמה 14 ורחב לפני הבית והנורה לקדרים מאה אמה 15 וממדוד ארך הבניין אל לפני הנורה אשר על אחריה

הקרש לחהל

ברחוב נדר ה策ער דרכַּ הקדִים אל פְנֵי הגוֹרָה ואל פְנֵי הבְּנִין--לשכּוֹת בְּזֶה וְדֶרֶךְ לְפִיאֵם כִּמְרָאָה הַלְשׁוֹנוֹת אשר דָרְךְ הַצְפּוֹן כָּאֲרֻכָן כִּן רְחַבָן וְכָל מַזְאִיחָן וּכְמַשְׁפְטִיחָן וּכְפַתְחִיחָן זֶה וּכְפַתְחִיחָן הַלְשׁוֹנוֹת אשר דָרְךְ הַדרּוֹם פָתָח בְּרָאֵשׁ דָרְךְ דָרְךְ בְּפְנֵי הַגְּדָרָת הַגִּינָה דָרְךְ הַקְדִים בְּכֹואָן זֶה וַיֹּאמֶר אֱלֵי לשכּוֹת הַצְפּוֹן לשכּוֹת הַדרּוֹם אשר אל פְנֵי הגוֹרָה הנֶה לשכּוֹת הַקְדִשׁ אשר יַאֲכִלוּ שֶׁם הַכְהִנִּים אשר קָרְבָּוּם לִיהְוָה קָרְשִׁי הַקְדִשִּׁים שֶׁם יַנְחִוּ קָדְשִׁי הַקְדִשִּׁים וְהַמְנָה וְהַחְתָאָת וְהַשְׁמָשָׁם--כִּי הַמָּקוֹם קָדֵשׁ 14 בְּכָאָם הַכְהִנִּים ולא יצָאו מהקדרש אל ה策ער החיצונה ושם ינחו בנדייהם אשר ישרתו בהן כי קדרש הנה ילבשו (ולבשו) בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם 15 וכלה את מהות הבית הפנימי והוציאני דרכַּ השער אשר פנוי בנדיךם ומחרדו סביב סביב 16 מדר רוח הקדמים בקנה המדה-חמש אמות (מאות) קנים בקנה המדה סביב 17 מדר רוח ה策ער-חמש מאות קנים בקנה המדה סביב 18 את רוח הדרום מדר-חמש מאות קנים בקנה המדה סביב 19 סביב אל רוח הים מדר חמש מאות קנים בקנה המדה 20 לארכע רוחות מדרדו חומה לו סביב סביב-ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין

את שם קדרשי בתועבותם אשר עשו ואכלתם באפי 9 עתה יירחכו את גנותם ובגורי מלבייהם--ממני ושכונתי בתוכם לעולם 10 אתה בן אדם הנדר את בית ישראל את הבית וייכלמו מעוניותיהם ומודדו את תכניות 11 ואמ ניכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותיו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתו וכל צורתו וכל תורתו הודיעו אותם וכותב לענייהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתו-ועשו אותם 12 זאת תורה הבית צורתו ואת כל חקתו-וישמרו את כל קדשים-הנה על ראש ההר כל נבלו סביב סביב קדרשים-הנה זאת תורה הבית 13 ואלה מדות המובה באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחוב ונבולה אל שפהה סביב ורת האחד וזה נב המובה 14 ומהיק הארץ עד העוזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעוזרה הקטנה עד העוזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה 15 וההראאל ארבע אמות ומהראאל ולמעלה הקרים ארבע 16 וההראאל שתים עשרה ארך בשתיים עשרה רחוב רביע אל ארבעת רביעיו והעוזרה ארבע עשרה ארך בארכע עשרה רחוב אל ארבעת רביעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתחו פנות קדרים 18 ויאמר אליו בן אדם כה אמר אדרני יהוה אלה חוקות המובה ביום העשותו--להעלוט עליו עולה ולזרק עליו דם 19 ונתחה אל הכהנים הלוים אשר הם מזועז צדוק הקרים אל נאם אדרני יהוה--לשרגני פר בן בקר לחטאתי 20 ולקחת מרמו ונתחה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העוזרה ואל הגבול סביב וחתאתו אותו וכפרתחו 21 ולקחת את הפר החטא ושרפו במפקד הבית מהזע למקדש 22 ובכום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאתי וחתאו את המובה כאשר חטאנו בפר 23 בכלותך מהטה-תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מליח והעלו אותם עלה לייהו 25 שבעת ימים תעשה שעיר החטא ליום ופרק בן בקר ואיל מן הצאן תמים יעשה 26 שבעת ימים יכפרו את המובה וטהרו את ומלאו ידו 27 ויכללו את הימים והיה ביום השמיני וחלאה יעשה הכהנים על

43 20 וילכני אל השער--שער אשר פנה דרכַּ הקדִים והנה כבוד אלהי ישראל באל מדרך הקדמים וקולו קולם רבים והארץ היאירה מכבריו 3 וכמראה המראה אשר ראייתי כמראה אשר ראייתי בכאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראייתי אל נהר כבר ואפל אל פְנֵי 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרכַּ שעיר אשר פנוי דרכַּ הקדִים 5 ותשאני רוח--ותבאני אל ה策ער הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית 6 ואשמע מדבר אליו מהבית ואיש היה עמד אצלי 7 ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפota רגלי אשר אשכנ שם בtower בני ישראל לעולם ולא יטמא עוד בית ישראל שם קדרשי המה ומלייכיהם בזונותם ובפנרי מלכיהם במותם 8 בתהם ספם אט ספי ומזוותם אצל מזוותיו והקירות ביןיהם ובנייהם וטמאו

המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורכצתי אתכם
נאם אדני יהוה

44

וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה
קדים והוא סנור 2 ויאמר אליו יהוה השער הזה סנור
יהיה לאפתח ואיש לא יבא בו- כי יהוה אלהי ישראל
בא בו והיה סנור 3 את הנשיא נשיא הוא ישב בו
לאכול (לאכל) לחם- לפניו יהוה מדרך אלולם השער
יבוא ומדרכו יצא 4 ויביאנו דרך שער הצפון אל
פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה
ואפל אל פנוי 5 ויאמר אליו יהוה בן אדם שים לבך
ORAה בעיניך ובאזוריך שמע את כל אשר אני מדבר
אתך לכל חקוקת בית יהוה ולכל תורה ושותת לבך
למבוא הבית בכל מוצאי המקדש 6 ואמרת אל מרוי
אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל
תוועבותיכם בית ישראל 7 בהבאים בני נכר ערלי-
לב וערלי בשדר להיות במקדשי לחללו את ביתך-
behkareivcum את לחמי הלב ודם ויפרו את בריתך-
אל כל תועבותיכם 8 ולא שמרתם משמרת קדשי
והשימונן לשמרי משמרתי במקדשי--לכם 9 כה אמר
אדני יהוה כל בן נכר ערל לברעל בשדר לא יבוא
אל מקדשי לכל בן נכר ערל לברעל בתוך בני ישראל
10 כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל
אשר תעו מעלי אחריו גלויהם ונשאו עונם נז והיו
במקדשי משמריהם פקדות אל שער הבית ומשמריהם
את הבית מה ישחטו את העולה ואת הזבח לעם
והמה יעדמו לפניהם לשרתם 11 יען אשר ישרתו
אותם לפניו גלויהם והיו לבני ישראל למכשול עון
על כן נשאתי ידי עלייהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם 13
ולא יגשו אליו לכהן לי ולנשא על כל קדשי אל קדשי
הקדושים ונשאו כל מתחם ותוועותם אשר עשו 14 וננתתי
אותם שמרי משמרת הבית- לכל עבדתו ולכל אשר
יעשה בו 15 והכהנים הליים בני צדוק אשר שמרו
את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי- מה
ירקרו אליו לשרגני ועמדו לפניו להקריב ליב
ודם- נאם אדני יהוה 16 מה יבוא אל מקדשי ומה
ירקרו אל שלחני- לשרגני ושמרו את משמרתי 17

45 וככפילהם את הארץ בנחלה תרימו תרומה
לייהו קדרש מן הארץ- ארך חמשה ועשרים אלף
ארך ורחב שרה אלף קדרש הוא בכל גבולה סביב' 2
ויהי מזה אל הקדרש חמיש מאות בחמש מאות מרבע
סביב' וחמשים אמה מגרש לו סביב' 3 וממן המדה הזאת
תמוד ארך חמיש (חמשה) ועשרים אלף ורחב עשרה
אלפים ובו יהיה המקדש קדרש קדשים 4 קדרש מן
הארץ הוא לכהנים משורי המקדש יהיה הקרבנים
לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש

תמים ליום שבעת הימים וחטא שער עזם ליום
 24 ומגנה איפה לפֶר ואיפה לאיל-יעשה ושםן דין
 לאיפה 25 בשביעי בחמזה עשר יום לחדר בתוכה עשה
 כאלה שבעת הימים כחטא כתלה וכמנחה וכשםן
46 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה
 קדמים יהוה סגור שששת ימי המעשה וביום השבת יפתח
 וביום החדר יפתח 26 ובא הנשיא דרך אלם השער
 מוחוץ ועמד על מזוזות השער ועשו הכהנים את עולתו
 יאת שלמי והשתחו על מפתן השער ויצא השער
 לא יסגר עד הערב 3 והשתחו עם הארץ פתח השער
 החוא בשבותות וכחדשים--לפניהם יהוה 4 והעליה אשר
 קרב הנשא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמים-
 ואיל תמים 5 ומגנה איפה לאיל ולכבשים מגנה
 מטה ידו ושםן הין לאיפה 6 וביום החדר פר בן
 בקר תמים וששת כבשים ואיל תמים יהיו 7 ואיפה
 לפֶר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג
 ידו ושםן הין לאיפה 8 ובבואה הנשיא-דרך אלם
 השער יבוא ובדרכו יצא 9 ובבואה עם הארץ לפניהם
 יהוה במועדים הבא דרך שער נגב יצא דרך שער
 דרך שער נגב והבא דרך שער צפון להשתחו יצא
 צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו--כיו נכוו
 יצאו 10 והנשיא--בתוכם בכוואם יבוא ובצאתם
 יצאו 11 ובcheinם ובמועדים תהיה המנחה איפה לפֶר
 ואיפה לאיל ולכבשים מטה ידו ושםן הין לאיפה
 12 וכי יעשה הנשא נדבה עולה או שלמים נדבה
 ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את
 עלתו יאת שלמי כאשר יעשה ביום השבת ויצא סגנו
 את השער אחריו יצאו 13 וככש בן שנתו תמים תעשה
 עולה ליום-לייהוה בברק בברק תעשה אותו 14 ומגנה
 העשה עלו בברק בברק ששית האיפה ושםן שלישית
 ההין לרס את הסלת מגנה ליהוה-חיקות עולם תמיד
 15 ועשו (יעשו) את הכבש ואת המנחה ואת השמן
 בברק בברק עולת התמיד 16 כה אמר אדני יהוה
 כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו-נהלתו היא לבניו
 תהיה אחותם היא בנלה 17 וכי יתן מתנה מנהלו
 לאחד מעבדיו-ויהויה לו עד שנת הדרור ושבת

למקרדש 18 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרה אלפיים
 רחוב יהוד (והיה) לילום משורי הבית להם לאחוזה-
 עשרים לשכת 19 ואחוזה העיר תננו חמשת אלפיים
 רחוב וארכח חמשה ועשרים אלף לעמת תרומות הקדש-
 לכל בית ישראל יהוה 20 ולונשייא מזוה ומזה לתרומות
 הקדש ולאחוזה העיר אל פניהם תרומות הקדש ואל פניהם
 אחותה העיר מפאתם ימה ומפאת קדמיה אריך
 לעמותה אחד החלקים מנובלם אל גבול קדמיה 8
 לארץ יהיה לו לאחוזה בישראל ולא ינו עוד נשאי
 את עמי הארץ לבייה רב לכם נשאי ישראל-חמס וشد
 אמר אדני יהוה רב לכם נשאי ישראל לשבטיהם 9 כה
 הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו נרשותיכם מעל
 עמי נאם אדני יהוה 10 מאזוני צדק ואיפת צדק ובת
 צדק יהו לכם 11 האיפה והבת תבן אחד יהה--לשאת
 מעשר החמר הבת ועשרה החמל האיפה אל החמר
 יהיה מתקנתו 12 והשקל עשרים גרא עשרים שקלים
 חמישה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל--המנה
 יהיה لكم 13 זאת התרומה אשר תרים מכם ששית האיפה
 מחמר החטים וששיטם האיפה מחמר השערם 14
 וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר--עשרה
 הבטים חמר כי עשרה הבטים חמר 15 ושה אחת מן
 הצאן מן המאטים ממשקה ישראל למנחה ולעללה
 ולשלמים--לכפר עליהם נאם אדני יהוה 16 כל העם
 הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל 17 ועל
 הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחנים ובחדשים
 ובשבותות בכל מועד בית ישראל אל הוא יעשה את
 החטא ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר
 בעד בית ישראל 18 כה אמר אדני יהוה בראשון
 באחד לחדר תקח פר בן בקר תמים וחטא את
 המקדש 19 ולקח הכהן מדם החטא ונתן אל מזוזת
 הבתים ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזות--
 שער החצר הפנימית 20 וכן תעשה בשבועה בחדר
 מאיש שנגה ומפטוי וכפרתם את הבית 21 בראשון
 באربעה עשר יום לחדר יהיה لكم הפסח חננ-
 שבוטות ימים מצוט יאלל 22 ועשא הנשיא ביום התוא
 בעדרו ובעד כל עם הארץ--פר חטאota 23 ושבועת ימי
 החג יעשה עולה ליהוה בשבועת פרים ושבועת אילים

לנשא אך נחלתו--בנוי להם תהיה ¹⁸ ולא יקח הנשיא
מנחלות העם להונם מהוזם--מהוזם ינהל את
בנוי למן אשר לא יפיצו עמי איש מהוזם ¹⁹ ויביאני
במובא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדרש
אל הכהנים הפונה צפונה והנה שם מקום בירכתם
(בירכתיים) ימה ²⁰ ויאמר אליו--זה המקום אשר
יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטא אשר יאפו
את המנהה לבתיו הוציא אל החצר החיצונה לקדש
את העם ²¹ ויזיאני אל החצר החיצונה ויעברני אל
ארבעת מקטעי החצר והנה חצר במקצע החצר
חצר במקצע החצר ²² בארכעת מקטעות החצר
חצרות קטרות--ארבעים ארך ושלשים רחוב מדה
אחת לארכעתם מהקצעות ²³ וטור סביב בהם סביב
לארכעתם ומஸלות עשו מתחת הטירות סביב ²⁴
ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם
משרתי הבית את זבח העם

47 **וישبني אל** פתח הבית והנה מים יצאים מתחת
מפתח הבית קדרימה כי פניהם הבית קרים והמים ירדים
מתחת מכתף הבית הימנית מנוב למזבח ² וווצאני
דרך שער צפונה ויסبني דרך חוץ אל שער החוץ
דרך הפונה קרים והנה מים מפלים מן החקף הימנית
בצאת האיש קרים וקו בידו ומיד אלפ' באמה
ויעברני במים מי אפסים ⁴ וימד אלפ' ויעברני במים
מים ברכבים וימד אלפ' ויעברני מי מתנים ⁵ וימד אלפ'--
נהל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שהו נחל
אשר לא עבר ⁶ ויאמר אליו הראות בן אדם ווילכני
וישبني שפת הנחל ⁷ בשובני--והנה אל שפת הנחל
עץ רב מאד מזה ומזה ⁸ ויאמר אליו המים האלה
ויצאים אל הגליל הקדמונה וירדו על הערבה ובאו
הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים ⁹ והיה כל
נפש חייה אשר ישרצ אל כל אשר יבו שם נחלים
יחיה והיה הרגה הרבה כי באו שמה המים האלה
וירפאו והיו--כל אשר יבוא שמה הנחל ¹⁰ וויה עמדו
(עמדו) עליו דוגים מעין נדי ועד עין עגלים--משטוח
לחרים יהיי למין תהיה רגנתם כרגנתם הים הנחל
רבה מאד ¹¹ בצתתו ובנאו ולא ירפא למלה נתנו ¹²

ועל הנחל יעלה על שפטו מזה ומזה כל עץ מאכל לא
יבול עלהו ולא יתם פריו לחדריו ייכבר--כי מימי
מן המקדש הנה יוצאים והוא (והיה) פריו למאכל
ועלתו לתרופה ¹³ כה אמר אדני יהוה נה נבול אשר
תתנהלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל--יוסף
חברים ¹⁴ ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי
את ידי לתחה לאבותיכם ונפל הארץ זו זאת לכם--
בנהלה ¹⁵ וזה נבול הארץ לפאת צפונה מן הים
הנורול הדריך חתלן--לבוא צדרה ¹⁶ חמת ברותה
סברים אשר בין נבול دمشق ובין נבול חמת החצר
התיכון אשר אל נבול חורון ¹⁷ וזה נבול היום
חצר ענון נבול دمشق וצפון צפונה ונבול חמת ואת
פאת צפון ¹⁸ ופאת קרים מבין חורון ומבין دمشق
ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן--נובל על
הום הקדרמוני תמדוע ואת פאת קדרימה ¹⁹ ופאת נגב
תימנה מתומר עד מי מריבות קדרש נחליה אל הום
הנורול ואת פאת תימנה נגב ²⁰ ופאת ים הים הנורול
unganbul עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים ²¹ וחקלתם
את הארץ זו את لكم--לשבי ישראל ²² והיה תפלו
אותה בנחליה لكم ולהנירים הנרים בתוככם אשר
הולדו בנים בתוככם והוא לכם כאורה בבני ישראל--
אתכם יפלו בנחליה בחוץ שבטי ישראל ²³ והיה
בשבט אשר גור הנור אתו--שם תחנו נחלתו נאם אדני
יהוה

48 **ואלה** שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך
חתלן לבוא חמת החצר עין נבול دمشق צפונה אל
יד חמת והוא לו פאת קרים ים דן אחד ² ועל נבול
דן מפאת קרים עד פאת ימה--אשר אחד ³ ועל נבול
אשר מפאת קדרימה ועד פאת ימה--נפתלי אחד ⁴
ועל נבול מנשה מפאת קדרמה עד פאת ימה--מנשה
אחד ⁵ ועל נבול מנשה מפאת קדרמה עד פאת ימה--
אפרים אחד ⁶ ועל נבול אפרים מפאת קרים ועד
פאת ימה--ראובן אחד ⁷ ועל נבול ראובן מפאת קרים
עד פאת ימה--יהודה אחד ⁸ ועל נבול יהודה מפאת
קרים עד פאת ימה--תהייה התרומה אשר תרימו
חמשה ועשרים אלף רחוב וארכ' כאחד החלקים

מפתח קדרימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו ⁹
התרומה אשר תרימו ליהוה-ארך חמשה ועשרים
אלף ורחב עשרה אלפיים ¹⁰ וללאה תהיה תרומת
הקדש לכחנים--צפונה חמשה ועשרים אלף ומנה
ארך חמשה ועשרים אלף והוא מקדש יהוה בתוכו ¹¹
לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי--
ארך חמשה ועשרים אלף והוא מקדש יהוה בתוכו ¹²
אשר לא תטו בטעות בני ישראל כאשר תעוז הרים ¹³
ולויה להם תרומה הארץ קדשים-
אל נבול הרים ¹⁴ והרים לעמם נבול הכהנים
חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלפיים כל
ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים ¹⁵ ולא
ימכדו ממננו ולא ימדר ולא עברו (יעביר)-ראשית
הארץ כי קדש ליהוה ¹⁶ וחמשת אלפיים הנורא ברחוב
על פני חמשה ועשרים אלף-חל הוא לעיר למושב
ולמנזר והיתה העיר בתוכה ¹⁶ ואלה מדותיה--
פתח צפון חמש מאות וארבעת אלפיים ופתח נגב
חמש חמש מאות וארבעת אלפיים ומפתח קדרים חמש
מאות וארבעת אלפיים ופתח ימה חמש מאות וארבעת
אלפים ¹⁷ והיה מנגרש לעיר--צפונה חמשים ומאות
ונגב חמשים ומאות קדרימה חמשים ומאות ימה
חמשים ומאותים ¹⁸ והנורא באורך לעמת תרומת
הקדש עשרה אלפיים קדרימה ועשרה אלפיים ימה והיה
לעממת תרומות הקדש והיתה תבואה להם לעבדיו
העיר ¹⁹ והעבר העיר-יעברدو מכל שבטי ישראל
כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים
אלף רבעית תרימו את תרומת הקדש אל אחות
העיר ²¹ והנורא לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש
ולאחות העיר אל פניו חמשה ועשרים אלף תרומה עד
نبול קדרימה ימה על פניו חמשה ועשרים אלף על
_nbول ימה לעממת חלקים לשיא והיתה תרומת הקדש
ומקדש הבית בתוכה ²² ומאות הרים ומאות העיר
בתוך אשר לנשיא היה בין נבול יהודה ובין נבול
בניין-לנשיא היה ²³ וייתר השבטים מפתח קדרימה
עד פתח ימה בניין אחד ²⁴ ועל נבול בניין מפתח
קדרימה עד פתח ימה-شمูן אחד ²⁵ ועל נבול שמעון
מפתח קדרימה עד פתח ימה--יששכר אחד ²⁶ ועל נבול

והצלהי צמרי ופשתו לכסות את ערותה ¹⁰ ועתה
אליה את נבלחה לעיני מהאהבה ואיש לא יצילנה
מידי ¹¹ והשבתי כל משושה חנה חדש ושבתה--
וכל מועדרה ¹² והש망תי גפנה ותאנתה אשר אמרה
אתנה המה ל' איש נתנו ל' מהאהבי ושמהים לעיר
ואכלתם היה השדה ¹³ ופקדתי עלייה את ימי הבעלים
אשר תקטר להם ותעד נומה וחלייה ותלך אחורי
מאהבה ואתי שכחה נאם יהוה ¹⁴ לכן הנה אני
מפתחה והלכתיה המדבר וברוח עלבה ¹⁵ ונתתי
לה את כרמיה שם ואתם עמק עכור לפתח תקווה
ונתנה שמה כימי נערודה וכיוום עלתה הארץ מצריהם
והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישׁ ולא תקראי
¹⁶ ולעדי עמל ¹⁷ והסרתי את שמות הבעלים מפה ולא
לי עוד בעלי ¹⁸ וכרכתי להם ברית ביום ההוא
זיכרו עוד בשם ¹⁹ וכרכתי להם ברית ביום ההוא
עם חות השדה ועם עופ השמיים ורמש האדמה וקשת
וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכתיים לבטה
²⁰ ואראשתייך לי לעולם ואראשתייך לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים ²¹ ואראשתייך לי באמונה וידעת את
יהוה ²² והיה ביום ההוא עננה נאם יהוד--עננה את
השמיים והם יענו את הארץ ²³ והארץ תעננה את הדרן
ואת התירוש ואת היכזר והם יענו את ירושאל ²⁴
וזרעתה לי בארץ ורחתמי את לא רחמה ואמרתי
לא עמי עמי אתה והוא יאמר אליו:

3 ויאמר יהוה אליו עוד לך אהב אשה אהבת רע
ומנאפת אהבת יהוה את בני ישראל וهم פנים אל
אליהם אהרים ואהבי אישׁ ענבים ² ואברה ל'
בחמשה עשר כסף וחומר שעירים ולתק' שעירים ³
ואמר אליה ימים רבים תשבי ל---לא תוני ולא תהי
לאיש וגם אני אליך ⁴ כי ימים רבים ישבו בני ישראל.
אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצביה ואין אפוד
ותרפים ⁵ אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה
אליהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ועל טבו
באחרית הימים

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם
ושבי הארץ--כי אין אמרת ואין חסר ואין דעת אליהם
באرض ² אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצוי ודמים

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה
ויתםacho יחזקיה מלכי יהודה--ובימי ירבעם בן יושע
מלך ישראל ² חללה דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה
אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילד זנונים--כי זנה
zonah הארץ מאחריו יהוה ³ וילך ויקח את גמר בת
דבלים ותהר ותולד לו בן ⁴ ויאמר יהוה אליו קרא
שמו יורעאל כי עוד מעט ופקרתי את דמי יורעאל על
בית יהוד והשבתי ממלכות בית ישראל ⁵ והיה ביום
ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יורעאל ⁶ ותהר
עוד ותולד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא
אוסיף עוד ארham את בית ישראל--כי נשא אשא להם ⁷
ואת בית יהוד ארham ובחרב ובמלחמה בסוטים ובפרשים
אוישים בקשת ובחרב ובמלחמה בסוטים ובפרשים
⁸ ותגמל את לא רחמה ותהר ותולד בן ⁹ ויאמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואני לא אהיה לכם
¹⁰ והיה מספר בני ישראל כל הול הים אשר לא ימד
ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי
אתם יאמר להם בני אל חי ¹¹ ובונקציו בני יהוד ובני
ישראל יהוד ושמו להם ראש אחד ועליו מן הארץ כי
נדול יום יורעאל

2 אמרו לאחים עמי ולאחותיכם רחמה ² ריבו
באמכם ריבבו--כי היא לא אשתי ואני לא אישׁ ותסר
zonoh מפניה ונאפניה מבין שדייה ³ פן אפשיטנה
ערמה--והצניתה כיים הולדה ושותיה כמדבר ושתה
ארץ ציה והמתיה בצמא ⁴ ואת בניה לא ארham כי
בני זנונים המה ⁵ כי זנחה אם הבישה הורותם כי
אמרה אלכה אחרי מהאהבי נתני לחמי ומימי צמרי
ופשתו שמוני וشكוי ⁶ לכן הני לך את דרכך בסורים
ונדרתني את גדרה ונתיבותיה לא תמצא ⁷ ורדפה
את מהאהבה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא
אמרה אלכה ואשובה אל אישׁ הראשון--כי טוב לך
או מעתה ⁸ והיה לא ידעה כי אני נתתי לה הדרן
ותירוש והיכזר וכסף הריבתי לה והב עשו לבעל
⁹ לכן אשוב--ולקחתני דגמי בעתו ותירוש במועדו

בדמים נגעו ³ על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחותה השדה ובכווּת השמיים ונם דני הום יאָסְפַּר ⁴ אֲךָ אִישׁ אֶלְיָהּ וְאֶלְיָהּ כִּי חֹאֵיל הַלְּקָדָח אֶחָד עֲשָׂוק אֶפְרַיִם רְצֹוּן מְשֻׁפֵּט כִּי חֹאֵיל הַלְּקָדָח אֶחָד צו ¹² וְאַנְיָהּ כָּעֵשׂ לְאֶפְרַיִם וְכָרְכָב לְבֵית יְהוָה ¹³ וַיַּרְא אֶפְרַיִם אֶת חָלֵיו וַיַּהֲוֵה אֶת מַזְרוּ וַיַּלְךְ אֶפְרַיִם אֶל אָשָׁר וַיַּשְׁלַח אֶל מֶלֶךְ יְרֵב וְהַתֵּאָלָא יוֹכֵל לְרַפֵּא לְכָם וְלֹא יִגְהַה מִכֶּם מַזְוֹר ¹⁴ כִּי אַנְכִּי כַּשְׁחָל לְאֶפְרַיִם וְכַכְפֵּר לְבֵית יְהוָה אֲנִי אֲנִי אַטְרָף וְאֶלְךְ אַשְׁאָוּ וְאַיִן מַצִּיל ¹⁵ אֶלְךְ אֲשֹׁוֹבָה אֶל מִקְומֵי עַד אֲשֶׁר יַאֲשִׁמוּ וּבְקַשׁוּ פְנֵי בְּצֵר לְהַם יִשְׁחַרְנֵי

6 לְכוּ וְנוֹשַׁבָּה אֶל יְהוָה כִּי הוּא טָרֵף וַיַּרְפְּאֵנוּ יְךָ וַיַּחֲבָשְׂנוּ ² וַיַּחֲנוּ מִימּוֹן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּמְנוּ וְנִיחַה לְפָנָיו ³ וְנִדְעַה נְרַדְּפָה לְדַעַת אֶת יְהוָה כְּשֶׁחָרֵן נִכְונָה מַצָּאוֹ וַיְבָאָוּ כְּנֶשֶׁם לְנוּ כִּמְלֻקּוֹת יוֹרָה אֶרְץ ⁴ מַהְעָשָׂה לְאֶפְרַיִם מַהְעָשָׂה לְאֶלְעָזֶר יְהוָה וְחַסְדָּכֶם כְּעַנְןָ בְּקָר וְכַטְלָמְשָׁכִים הַלְּקָדָח ⁵ עַל כָּן חַצְבָּתִי בְּנָבָיאִים--הַרְנָתִים בְּאָמְרֵי פִּי וּמִשְׁפְּטֵיךְ אָורִי יְצָא ⁶ כִּי חַסְדָּחַפְּצֵתי וְלֹא זָבֵחַ וְדַעַת אֶלְהִים מַעֲלוֹת ⁷ וְהַמָּה כָּאָדָם עַבְרוֹ בְּרִית שֶׁבֶן דָּבָר ⁸ גַּלְעֵד קְרִית פָּעֵלִי אָוֹן--עַקְבָּה מַדְרָם ⁹ וְכַחֲכִי אִישׁ נְדוּרִים חֶבֶר כְּהָנִים דָּרָךְ יַרְצָחוּ שְׁכָמָה כִּי זָמָה עָשָׂו ¹⁰ בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רָאִיתִי שְׁעִירִיה (שְׁעָרָרִיה) שֶׁמָּנוּת לְאֶפְרַיִם נְטָמָא יִשְׂרָאֵל ¹¹ וּנוּ וְהַדָּרָה שֶׁת קָצֵר לְךָ בְּשׁוּבִי שְׁבָות עַמִּי

7 כְּרָפָא לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְנַּה עַוֹּן אֶפְרַיִם וְרוּעָת שְׁמַרוֹן-- כִּי פָעַלְוָה שְׁקָר וְגַנְבָּה יְבוֹא פְּשָׁת נְדוּר בְּחֹזֶן ² וּבְלִיאָמְרוֹ לְלִבְכָּם כָּל רַעַתְמָן זְכַרְתִּי עַתָּה סְבִבּוֹם מְעַלְלִיָּהּ נִנְדַּפֵּן הַיּוֹ ³ בְּרַעַתְמָן יִשְׁמַחְוּ מֶלֶךְ וּבְכַחְשִׁיהם שְׁרִים ⁴ כָּלָם מְנַאֲפִים--כָּנוּ תְּנוּר בְּעָרָה מְאָפָה יִשְׁבּוּתְמָעֵיר מַלְוָשׁ בְּצָק עַד חַמְצָתוֹ ⁵ יּוֹם מְלַכְנָו הַחֲלָוּ שְׁרִים חַמְתָּמָן מִין מַשְׁךְ יְדוֹ אֶת לְצִיצִים ⁶ כִּי קְרַבְוּ תְּנוּר לְכָם בָּאַרְכָּם כָּל הַלִּילָה יִשְׁן אֲפָהָם--בְּקָר הַוָּא בְּעַרְכָּא לְאַשׁ לְהַבָּה ⁷ כָּלָם יִחְמֹו כְּתָנוּר וְאָכְלָו אֶת שְׁפָטוּהָם כָּל מְלַכְיָהָם נִפְלָו אֵין קָרָא בָּהּ אֶלְיָה ⁸ אֶפְרַיִם בְּעַמִּים הָוּ וַיְתַבּוּל אֶפְרַיִם הָוּהָ עַנְהָ בְּלִי הַפּוֹכָה ⁹ אָכְלָו זְרוּים כָּהּ וְהַוָּא לְאַידָּע נִמְשָׁבֵה זְרָקָה בּוֹ וְהַוָּא לְאַידָּע ¹⁰ וְעַנְהָ גָּנוּן יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְלֹא שָׁבָו אֶל יְהוָה אֱלֹהִים וְלֹא בְּקַשְׁהוּ בְּכָל זָאת בְּוֹ וַיְהִי אֶפְרַיִם כְּיוֹנָה פּוֹתָה אֵין

בְּדָמִים נִגְעָו ³ עַל כֵּן תָּאַבֵּל הארץ וְאַמְלָל כָּל יֹשֵׁב בְּהַבָּחָות הַשְּׁדָה וּבְכוּתַּהַשְּׁמִים וְנִם דַּנִּי הָמִים יַאֲסְפַּר ⁴ אֲךָ אִישׁ אֶלְיָהּ וְאֶלְיָהּ כִּי חֹאֵיל הַלְּקָדָח אֶחָד צו ¹² וְאַנְיָהּ כָּעֵשׂ לְאֶפְרַיִם וְכָרְכָב לְבֵית יְהוָה ¹³ וַיַּרְא אֶפְרַיִם אֶת חָלֵיו וַיַּהֲוֵה אֶת מַזְרוּ וַיַּלְךְ אֶפְרַיִם אֶל אָשָׁר וַיַּשְׁלַח אֶל מֶלֶךְ יְרֵב וְהַתֵּאָלָא יוֹכֵל לְרַפֵּא לְכָם וְלֹא יִגְהַה מִכֶּם מַזְוֹר ¹⁴ כִּי אַנְכִּי כַּשְׁחָל לְאֶפְרַיִם וְכַכְפֵּר לְבֵית יְהוָה אֲנִי אֲנִי אַטְרָף וְאֶלְךְ אַשְׁאָוּ וְאַיִן מַצִּיל ¹⁵ אֶלְךְ אֲשֹׁוֹבָה אֶל מִקְומֵי עַד אֲשֶׁר יַאֲשִׁמוּ וּבְקַשְׁוּ פְנֵי בְּצֵר לְהַם יִשְׁחַרְנֵי כְּעַם כְּכָהֵן וְפַקְדָּתִי עַל יְהוָה דָּרְכֵי וְמַעְלָיו אֲשֵׁב לוּ ¹⁰ וְאָכְלָו וְלֹא יִשְׁבְּעוּ הַזָּנוּ וְלֹא יִפְרְצָזוּ כִּי אֶת יְהוָה עָזָבוּ לְשִׁמְרָר ¹¹ בְּזָנוֹת וַיְיַעַן וְתוֹרָשׁ יַקְהֵךְ לְבָב ¹² עַמִּי בְּעַצְוֹ יִשְׁאָל וְמַקְלָוּ יִגְיַד לוּ כִּי רֹוחׁ זְנוּנִים הַתְּהִהָּ וְזָנוּן מִתְחַת אֶלְהִיָּם ¹³ עַל רָאֵשִׁי הַהְרִים יַזְבְּחוּ וְעַל הַגְּבֻעוֹת יַקְטְּרוּ תְּחַת אֶלְעָזֶר וְלִבְנָה וְאֶלְהָ כִּי טָבָב צְלָה עַל כֵּן תְּזִינֵּה בְּנוֹתִיכֶם וְכָלְתִיכֶם תְּגַפְּנֵה ¹⁴ לֹא אָפְקֹוד עַל בְּנוֹתִיכֶם כִּי הַזָּנוֹנִים וְעַל כָּלְתִיכֶם כִּי תְּגַפְּנֵה--כִּי הֵם עַם הַזָּנוֹנִים יִפְרְדוּ וְעַם הַקְּדֹשּׁוֹת יַזְבְּחוּ וְעַם לֹא יִבְנֵן יַלְבַּט ¹⁵ אַם זָנוּנָה אֶת יִשְׂרָאֵל אֶל יְאָשָׁם יְהוָה וְאֶל תָּבָאָו הַגְּלָל וְאֶל תָּעַלְוָ בֵּית אָוֹן וְאֶל תִּשְׁבְּעוּ חַי יְהוָה ¹⁶ כִּי כְּפָרָה סְרָה סְרָה סְרָה כִּי רָעָם יְהוָה כְּכָבֵשׁ בְּמִרְחָב ¹⁷ חַבּוּר עַצְבִּים אֶפְרַיִם הַנָּח לוּ ¹⁸ סְרָה סְבָא הַזָּנוֹנָה אֲהָבוּ הַבּוֹ קְלָוּ מִנְגִּיה ¹⁹ צְרָרָה אַוְתָּה בְּכָנְפִיהָ וְיִבְשְׁוּ מִזְבְּחוֹת

5 שָׁמְעוּ זָאת הַכְּהָנִים וְהַקְשִׁיבוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית המֶלֶךְ הָאָזְנוֹ--כִּי לְכָם הַמְשֻׁפֵּט כִּי פְּה הַיִּהְיֶם לְמִצְפָּה וּרְשָׁתְמִרְשָׁה עַל תְּבוּר ² וְשַׁחַתְמִשְׁתִּים הָעִמִּיקָוּ וְאַנְיָהָ מִוסְרָ לְכָלָם ³ אֲנִי יַדְעַתִּי אֶפְרַיִם וַיִּשְׂרָאֵל לֹא נְכַחֵד מִמְנִי כִּי עַתָּה הַזָּנוֹנִים אֶפְרַיִם נְטָמָא יִשְׂרָאֵל ⁴ לֹא יִתְנוּ מְעַלְלִיָּהָם לְשׁוֹבָב אֶל אֶלְהִיָּהָם כִּי רֹוחׁ זְנוּנִים בְּקָרְבָּם וְאֶת יְהוָה לֹא יִדְעַו ⁵ וְעַזְנָה גָּנוּן יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם יַכְשִׁלוּ בְּעַוּנִים--כְּשַׁלֵּל נִמְשָׁבֵה ⁶ בְּצָאָם וְבְכָרְקָרָם יַלְכִּדוּ לְבַקְשָׁתְמִזְרָחָה ⁷ אֲנִי יַבְנֵל בְּבֵית יְהוָה ⁸ תְּקַעְוּ שְׁוֹפֵר בְּנִבְעָה חַצְרָה בְּרָמָה הַרְיָעָה בְּבֵית אָוֹן אֶחָרִיךְ בְּנוּמִין ⁹ אֶפְרַיִם לְשָׁמָה תְּהִיה בְּיּוֹם תִּוְכְּחָה בְּשַׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הַוּדָעִי נִאמְנָה ¹⁰ הִי

לְבַמִּצְרָיִם קָרָא אֲשׁוֹר הַלְּכֹו ¹² כַּאֲשֶׁר יָלְכוּ אֲפִרְזָה
עַלְיהֶם רְשָׁתִי--כַּעֲזֹב חַשְׁמִים אֲוֹדִים אִיסְרִים כַּשְׁמֵעַ
לְעַדְתָּם ¹³ אוֵיל הַמְּנִינָה מִנְדָּרוֹ שֶׁלְהָם כִּי פְשֻׁעָם
בַּיְּוָנָן אֲפָדָם--וְהַמָּה דָּבָרוּ עַלְיָזְבִּים ¹⁴ וְלֹא זַעֲקָנוּ
אֲלִי בְּלָבָם כִּי יַיְלִילוּ עַלְמַשְׁכָּבָותָם עַלְדָּגָן וְתוֹרָוָשׁ
יַתְנַדרְדוּ יוֹסְרוּ בַּיְּ 15 וְאַנְיִיסְרָתִי חַזְקָתִי וְרוּעָתִים וְאַלְיָ
יַחְשְׁבוּ רְעַ 16 יַשְׁׁוּבָה לְאַל הַוְּקַשְׁתָּרְמִיהָ--יַפְלָלָ
בְּחַרְבָּה שְׁרִיחָם מִזְעָם לְשָׁוֹם וְלְעָם בָּאָרֶץ מִצְרָיִם

8 אל חַכְקָ שְׁפָרְ כַּנְשָׂר עַל בֵּית יְהוָה--יַעֲנֵן עַבְרוֹ
בְּרִיתִי וְעַל תּוֹרָתִי פְשֻׁעָם ² לִי זַעֲקָנוּ אֱלֹהִי יַדְעָנָךְ
יִשְׂרָאֵל ³ זְנִח יִשְׂרָאֵל טֹוב אֹוִיב יַרְדָּפוּ 4 הַמְלִיכָו
וְלֹא מִנְיִ השְׁרוֹ וְלֹא דִּעְתִּי כְּסֶפֶם וְזַהֲבָם עַשְׂוֵה לְהָם
עַצְבָּים לְמַעַן יִכְרֹת ⁵ זְנִח עַנְלָךְ שְׁמַרְוֹן חַרְחָ אֲפִי
בְּמַעַן מַתִּי לֹא וַיְכֹל נְקִינָ 6 כִּי מִישְׂרָאֵל וְהַוָּא--חַרְשָׁ
עַשְׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא כִּי שְׁבָבִים יְהוָה עַנְלָשְׁמַרְוֹן ⁷
כִּי רֹוח יְזֹרְעָוּ וְסוֹפָה יִקְצְרָדוּ קַמָּה אֵין לוֹ צָמָח בְּלֵי
יַעֲשֵׂה קַמָּה--אָוְלִי יַעֲשֵׂה זְדָם וְבַלְעָהוּ 8 נְבָלָעַ יִשְׂרָאֵל
עַתָּה הַיּוּ בְּנָוִים כְּכָלִי אֵין חָפֵץ בַּו ⁹ כִּי המָה עַלְוָה אֲשֶׁר
פָּרָא בּוֹדָד לֹו אֲפָרִים הַתְּנוּ אֲהָבָים ¹⁰ גַּם כִּי יִתְנוּ
בְּנָוִים עַתָּה אֲקַבְּצָם וְיַחֲלוּ מַעַט מִמְשָׁא מֶלֶךְ שְׁרִים
וְכִי הַרְבָּה אֲפָרִים מִזְבְּחוֹת לְחַטָּאת הַיּוּ לוּ מִזְבְּחוֹת
לְחַטָּאת ¹¹ אֲכַתּוֹב (אֲכַתּוֹב) לֹו--רַבּוּ (רַבּוּ) תּוֹרָתִי
כְּמוּ זָרְדָה וְנַחֲשָׁבוּ ¹² זָבְחֵי הַבָּהְבִּי יַזְבְּחוּ בָשָׂר וַיְאַכְלוּ
יְהוָה לֹא רָצַם עַתָּה יִזְכֵּר עָוֹן וַיְפַקֵּד חַטָּאותָם--
הַמָּה מִצְרָיִם יַשְׁׁוּבָה ¹³ וַיְשַׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת עַשְׂהוּ וַיִּבְנֵן
הַכְּלָלוֹת וַיְהִי דָּרְבָּה הַרְבָּה עָרִים בְּצְרוֹת וְשְׁלָחָתִי אֲשֶׁר
בָּעָרְיוֹן וְאַכְלָה אַרְמָנִתִּיה

10 גַּפְן בּוֹקֶק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יְשָׂהָה לוּ כַּרְבָּ לְפְרִיוּ
הַרְבָּה לְמִזְבְּחוֹת--כְּטוּב לְאָרְצָה יְהִיטְבוּ מִצְבָּות ²
חַלְקָ לְבָם עַתָּה יִאָשְׁמוּ הַוָּא יַעֲרֵף מִזְבְּחוֹת יְשָׁדָר
מִצְבָּות ³ כִּי עַתָּה יִאָמְרוּ אֵין מֶלֶךְ לְנוּ כִּי לֹא יַרְאָנוּ
אֶת יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ מַה יַּעֲשֵׂה לְנוּ ⁴ דָּבָרוּ דְבָרִים אַלְוָת
שְׂוָא כְּרָתָ בְּרִית וְפָרָח כְּרָאשׁ מִשְׁפָּט עַל תָּלָמִי שְׁדִי
לְעַלְגָּלוֹת בֵּית אָוֹן גִּנְרוֹ שְׁכַנְן שְׁמַרוֹן כִּי אַבְלָעַלְיוֹ
עַמוּ וּכְמוֹרוּ עַלְיוֹ נִיגְלוּ--עַל כְּבוֹדוּ כִּי גָּלוֹת מִמְנוּ ⁶ נִמְ
אוֹתוֹ לְאָשֶׁר יוֹבֵל מִנְחָה לְמֶלֶךְ יַרְבָּ בְּשֵׁנה אֲפָרִים
יַקְחָ וַיְבּוֹשָׁ יִשְׂרָאֵל מַעֲצָתוֹ ⁷ נַדְמָה שְׁמַרוֹן מֶלֶכָה
כְּקַצְפָּ עַל פְּנֵי מִים ⁸ וּנוֹשְׁמָדוּ בְּמֹות אָוֹן חַטָּאת יִשְׂרָאֵל--
קַיּוֹן וְדַרְדָּר יַעֲלָה עַל מִזְבְּחוֹת וְאָמְרוּ לְהָרִים כְּסֻנוֹ
וְלִוְבָּעוֹת נְפָלוּ עַלְיָנוֹ ⁹ מִימֵי הַנְּגָבָה חַטָּאת יִשְׂרָאֵל
שֶׁם עַמְדוּ לֹא תְשִׁים אֶת חַשְׁמָה עַל בְּנֵי עֹלָה
בְּאֹתוֹת אַסְרָם וְאַסְפָּר עַלְיָהָם עַמִּים בְּאָסְרָם לְשָׁתִי
עַנְתָּם (עֲנוֹתָם) ¹⁰ וְאֲפָרִים עַגְלָה מִלְמָדָה אֲהָבָתִי
לְדוֹשָׁה וְאַנְיִ עֲבָרָתִי עַל טֹוב צֹוָרָה אַרְכִּיב אֲפָרִים
יַחְרֹשָׁ יְהָוָה יְשָׁדָד לוּ יַעֲקָב ¹¹ זְרוּעָוּ לְכָם לְצְדָקָה
קַצְרוּ לְפִי חַסְדָּנוּרָיו לְכָם נִיר וְעַת לְדַרְשָׁ אֶת יְהָוָה

לְבַמִּצְרָיִם קָרָא אֲשׁוֹר הַלְּכֹו ¹² כַּאֲשֶׁר יָלְכוּ אֲפִרְזָה
עַלְיהֶם רְשָׁתִי--כַּעֲזֹב חַשְׁמִים אֲוֹדִים אִיסְרִים כַּשְׁמֵעַ
לְעַדְתָּם ¹³ אוֵיל הַמְּנִינָה מִנְדָּרוֹ שֶׁלְהָם כִּי פְשֻׁעָם
בַּיְּוָנָן אֲפָדָם--וְהַמָּה דָּבָרוּ עַלְיָזְבִּים ¹⁴ וְלֹא זַעֲקָנוּ
אֲלִי בְּלָבָם כִּי יַיְלִילוּ עַלְמַשְׁכָּבָותָם עַלְדָּגָן וְתוֹרָוָשׁ
יַתְנַדרְדוּ יוֹסְרוּ בַּיְּ 15 וְאַנְיִיסְרָתִי חַזְקָתִי וְרוּעָתִים וְאַלְיָ
יַחְשְׁבוּ רְעַ 16 יַשְׁׁוּבָה לְאַל הַוְּקַשְׁתָּרְמִיהָ--יַפְלָלָ
בְּחַרְבָּה שְׁרִיחָם מִזְעָם לְשָׁוֹם וְלְעָם בָּאָרֶץ מִצְרָיִם

9 אל תִּשְׁמַח יִשְׂרָאֵל אֶל נִיל כְּעָמִים כִּי זְנִית מַעַל
אֱלֹהִיךְ אֲהָבָת אַתָּנוּ עַל כָּל גְּנוּנוֹת דָּגָן ² גְּנוּן וַיְקַבֵּל
יְרֻעָם וְתוֹרָוָשׁ יְכַחַשׁ בָּה ³ לֹא יַשְׁׁבַּן בָּאָרֶץ יְהָוָה וְשָׁבָב
אֲפָרִים מִצְרָיִם וּבְאָשָׂר טָמָא יַאֲכִלוּ ⁴ לֹא יִסְכּוּ לִיהְוָה
יַיְן וְלֹא יַעֲרְבוּ לֹו--זָבְחֵי הַלְּחָם אֲוֹנִים לְהָם כָּל
אֲכָלוּ יַטְמָאוּ כִּי לְחָמָם לְנַפְשָׁם לְאַיּוֹב אֶת בֵּית יְהָוָה ⁵
מִהְעָשָׂו לְיּוֹם מוֹעֵד וְלִיּוֹם חִנּוֹן ⁶ כִּי הַנְּהָה הַלְּכֹו
מִשְׁדָּמָים תִּקְבְּצָם מִרְקָבָם מִתְקָבָרָם מִחְמָד לְכְסֶפֶם
קְמוֹשָׁ יִרְשָׁם חֹוח בָּאַהֲלָיָה ⁷ בָּאוּ יְמִי הַפְּקָרָה בָּאָוֹ

עד יבוא וירה צדק לכם 13 חרשתם רשות עולתה קצדרתם אכלתם פרי כחש- כי בשחת בדרכך ברב נבוריך 14 וקאם שאון בעמק וכל מנצחיך יושד כshed שלמן בית ארבל ביום מלחה אם על בני רטהה 15 מכח עשה לכם בית אל מפני רעת רעיכם בשחר נרמה נדמה מלך ישראל

13 דבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם

בבעל ימת 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתובנים עצבים מעשה חרשים כליה להם הם אמרים זבחו אדם ענליים ישkon 3 ולכן היו כען בקר וכטול משכימים הלך כמץ יסער מגנון וכען מארבה 4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי 5 אני ידעתיך במדבר- בארץ תלאות 6 כמרעתות ויבשעו- שבעו וירם لكم על כן שכחוני 7 ואהי להם כמו שלל- כנמר על דרך אשרו 8 אפונם כרב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביה היה השדה התקעם 9 שהתק ישראל כי כי בעוזך 10 אהי מלךך אפוא ויושיך בכל עיריך ושפטיך- אשר אמרת תהני לי מלך ושרים 11 אתן לך מלך באפי ואכח בערתו 12 צדרור עון אפרים צפונה חטאנו 13 הבלתי יולדת יבוא לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמוד במשבר בניים 14 מיד שאל אפדם ממותה אנאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאלול- נחם יסתה מעני (sheol h7585) 15 כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדרבר עליה ויבוש מקורה ויהרב מעינו- הוא ישסה אויצר כל כלי המהה 16 תאשם שמרון כי מורתה באלהיה בחרב יפלו- עליהם ירטשו והריותיו יבקעו

14 שוכה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך

2 קחו עמכם דברים ושבבו אל יהוה אמרו אלו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו 3 אשר לא יושענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו- למשעה ידינו- אשר בך יرحم יתום 4 ארפא משובתם- אהבם נדבה כי שב אפי ממננו 5 אהיה כטול לישראל- יפרח כמושנה ויקח שרשו לבנון 6 ילכו ינקוטו ויהי כוית הודה וריה ללבנון 7 ישבו ישבו בצלם יהוו דן ויפרחו כנפן זכרו כין לבנון 8 אפרים מה לי עוד

הושע

13 חרשתם רשות עולתה קצדרתם אכלתם פרי כחש- כי בשחת בדרכך ברב נבוריך 14 וקאם שאון בעמק וכל מנצחיך יושד כshed שלמן בית ארבל ביום מלחה אם על בני רטהה 15 מכח עשה לכם בית אל מפני רעת רעיכם בשחר נרמה נדמה מלך ישראל

11 כי נעד ישראל ואhabho וממצרים קראתי לבני 2 קראו להם כן הלו מפניהם- לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון 3 ואנכי תרנلتוי לאפרים קחם על רועתו ולא ידעו כי רפואיים 4 בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה ואהיה להם כMRIמי על על לחייהם ואט אליו אוכיל 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור והוא מלכו כי/manו לשוב 6 וחללה חרב בעריו וכלה בדריו ואלה- ממעצתיהם 7 ועמי תלאים למשובתי ואל על יקראהו- יחד לא ירומם 8 איך אתה אפרים אמרנו ישראל- איך אתה כאדמה אשימך כצבאים הנפק על לבי יהוד נכמרו נהמו 9 ולא עשה חרון אף לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש- בקרבר קדוש ולא אבואה בעיר 10 אחריו יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנם מים ע"י חרדו צפוף מצרים וכיונה מארץ אשר והושבטים על בתיהם נאם יהוה 11 סבבני בכח אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן

12 אפרים רעה רוח ורדף קדים- כל היום כוב וشد ירבה ובריותם אשר יכרתו ושמן למצרים יובל 2 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדריכיו ממעללו ישב לו 3 בכתן עקב את אהיו ובאונו שרה את אלהים 4 יוישר אל מלאך ויכל בכיה ויתחנן לו בית אל ימצאו ושם ידבר עמו 5 ויהוה אלהי הצבאות- יהוה זכרו 6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד 7 כען חידו מאוני מרמה- לעשך אהב 8 ויאמר אפרים- אך עשתו מצאתו און לי כל גינוי לא ימצא לי עון אשר חטא 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באלהים כי מי מועד 10 ודברתיך על הנבאים ואני חזון הרבתי ובירד הנבאים אדמה ע"ז אם גלעד און אך

לעכבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן--ממני
פריך נמצא ומי חכם ייבן אלה נבון יידעם כי ישרים
דרך יהוה וצדקים ילכו בהם ופשעים יכשלו בהם

לא הייתה לו 4 כמראות סוסים מראהו וכפרשים כן ירצון 5 וכך מרכבות על ראשי הרים ירדון 6-
כך לhab אשأكلת קש עם עצום ערוך מלחהה 6
מןוי ייחיל עמים כל פנים קבצו פארור 7 כנברים
ירצון 8 Gang מלחמה יעלו חומה ואיש ברכיו ילכו
ולא יעבטן ארחותם 8 ואיש אחיו לא ידחקון נבר
במסלו יילכו ובעד החלח יפלו לא יבצעו 9 בעיר
שקו בחומה ירצון--בבתים יעלו بعد החלונים יבוא
כנבב 10 לפניו רגזה ארץ רעש שמיים ורוח קדרו
וכוכבים אספו נגם 11 בויהה נתן קולו לפני חילו--
כי רב מאד מהנהנו כי עצום עשה דברו כי גודל יומ
יהוה ונורא מאד ומוי יכולנו 12 וגם עתה נאם יהוה
שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובכבי ובמספרד 13
וקרעו לבבכם ואל בנדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם
כי חנון ורחום הוא--ארך אפים ורב חסד ונחם על
הרעה 14 מי יודע ישוב ונחם והשair אחריו ברכה--
מנחה ונסך ליהוה אלהיכם 15 תקעו שופר בציון
קדשו צום קראו עצרה 16 אספו עם קדרשו קהיל קבוץ
זקנים--אספו עולים וינקי שדים יצא חתן מחרדו
וכלה מחפתה 17 בין האלים ולמושב יבכו הכהנים
משרתיו יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ועל תחת
נחלתך להרפה למשל בס נויים--למה יאמרו בעימים
אה אליהם 18 ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו
19 ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הרנן
וחתירוש והיצחר ושבעתם אותו ולא את אתכם עוד
חרפה נויים 20 ואת הצפוני ארוחיק מעליים והדחתיו
אל ארץ ציה ושםמה--את פניו אל הים הקדמוני וספו
אל הים האחרון ועלתה באשו ותעל צנתה--כי הנדייל
לעשה 21 אל תיראי ארמה נולי ושםחו כי הנדייל
יהוה לעשות 22 אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות
מדבר כי עז נשא פריו ana ונפנ' נתנו חילם 23
ובני ציון גילו ושםחו ביהוה אלהיכם כי נתנו לכם
את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש--
בראשון 24 ומלאו הגנות בר והשיקו היקבים תירוש
ויצחר 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה
הילך וחחסיל וחנום חיל תנדול אשר שלחו בכם 26
ואכלתם אכול ושבוע והלחתם את שם יהוה אלהיכם

1 דבר יהוה אשר היה אל יוֹאָל בֶּן פְּתַؤְלִי 2 שמעו
זאת הוקנים והאזורנו כל יושבי הארץ ההיתה זאת
בימיכם ואם בימי אבותיכם 3 עלייה לבניכם ספרו
ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר 4 יותר הגnom אכל
הארבה ויתר הארבה אכל הילך ויתר הילך אכל
החסיל 5 הקייצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין
עצום ואין מספר שני שני אריה וממלעות לביאלו
שם נפני לשמה והאנתי לקצפה חשף השפה והשליך
הלבינו שריגניה 8 אליו כבתולה חנרת שך על בעל
נעורה 9 הכרת מנהה ונסך מבית יהוה אבל הכהנים
משרתי יהוה 10 שדר שדה אבלה ארמה כי שדר דגן
הוביש תירוש אמלל יצחר 11 הבישו אקרים הילילו
כרמים על חטה ועל שעירה כי אבד קציר שדה 12
הגען הובישה והחאנה אמללה רמיון גם תמר ותפוח
כל עצי השדה יבשו--כי הביש שwon מן בני אדם 13
חרגו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח--באו לינו
בשים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנהה
ונסך 14 קדרשו צום קראו עצרה--אספו זקנים כל ישבי
הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה 15 אהה
ליום כי קרוב יום יהוה וכshed משדי יבוא 16 הילא
נד עניינו אכל נכרת מבות אל הינו שמהה וניל 17
עבדו פרדות תחת מוגפתיהם--נסמו אצרות נהרסו
מנגורות כי הביש דגן 18 מה נאגהה בהמה נבכו עדרי
בקר--כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן נאשמו 19
אליך יהוה אקרא כי אש אכלת נאות מדבר ולהבה
להטה כל עצי השדה 20 גם בהמות שדה תערוג אליך
כי יבשו אפיקי מים ואש אכלת נאות המדבר

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי--ירנוו כל
ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב 2 يوم חשך
ואפליה يوم ענן וערפל כשרך פרש על ההרים עם רב
ועצום--כמה לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד
שני דור ודור 3 לפניו אכלת אש ואחריו תלחת להבה
כనן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שמהה גם פליטה

ישראל ¹⁷ וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון
הדר קדשי והיה ירושלים קדש וורדים לא יעמדו בה
עוד ¹⁸ והיה ביום ההוא יטפו הרים עסיס והגבועות
תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומיען מבית
יהוה יצא והשקה את נחל השיטים ¹⁹ מצרים לsummeh
תהייה ואדם למדבר שטמה תהיה מהמס בני יהודה
אשר שפכו דם נקיא בארץם ²⁰ ויהודה לעולם תשב
וירושלם לדור ודור ²¹ ונקיتي דם לא נקיתי יהוה
שכן בציון

אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם ²⁷
VIDUTAM כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
עוד ולא יבשו עמי לעולם ²⁸ והיה אחריו כן אשפוך
את רוחך על כלبشر ונבאנו בניכם ובנותיכם זקנים
חולמות יחלמון--בחוריכם חזיות וראו ²⁹ וגם על
העברים ועל השפחות ביום החמה אשפוך את רוחך
³⁰ ונחתת מופתים בשמיים ובארץ דם ואש ותימרות
עשן ³¹ המשמש יהפך לחשך והירח לדם--לפני בוא
יום יהוה הנדול ותנורא ³² והיה כל אשר יקרא בשם
יהוה--ימלט כי בחר ציון ובירושלם תהיה פליטה
כאשר אמר יהוה ובשידורים אשר יהוה קרא

3 כי הנה ביום החמה--ובעה ההיא אשר אשוב
(אшиб) את שבוט יהודה וירושלם ² ובקצתי את
כל הגנים והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטינו עמם
שם על עמי ונחלתי ישראל אל אשר פורו בנויים ואת
ארציכי חלוקן ³ ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה
והילדת מכרו בין ויישתו ⁴ וגם מה אתם צר וצדון
וכל גלויות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם
نمליים אתם עלי קל מהרה אשיב נמליכם בראשכם ⁵
אשר כספי זהבי לקחתם ומהמורי הטבים הבאתם
להוכלים ⁶ ובני יהודה ובני ירושלים מכרתם לבני
היוונים למען הרחיקם מעל נבלים ⁷ הני מערים--
מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי נמליכם
בראשם ⁸ ומכרתוי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני
יהודה ומכרתום לשבאים אל נוי הרחוק כי יהוה דבר
קראו זאת בנויים קדשו מללחמה העירו הגבורים--
יגשו יעלו כל אנשי המלחמה ¹⁰ כתו אתיכם להרבות
ומומרתיכם לרמחים החלש יאמר גבור אני ¹¹ עשו
وابאו כל הגנים מסביב ונקבצו שם הנהת יהוה
גבוריך ¹² יערו ויעלו הגנים אל עמק יהושפט כי שם
אשר לשפט את כל הגנים--מסביב ¹³ שלחו מגל כי
בshall קציר בא רדו כי מלאה נת--השיקו היקבים כי
רבה רעתם ¹⁴ חמוניהם חמוניהם בעמק חזרון כי קרוב
יום יהוה בעמק חזרון ¹⁵ משמש וירח קדרו וכוכבים
אספו נגהם ¹⁶ ויהוה מציון ישאג ובירושלם יתן קולו
ורעשו שמיים וארץ יהוה מהסה לעמו ומעו לבני

ביהודה ואכלה ארמנויות ירושלים ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואכיוון בעבור געלים ⁷ החשאים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענויים יטו ואיש ואכיוו ילכו אל הנערה למען חל את שם קדשי ⁸ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם ⁹ ואנכי השמדתי את האMRI מפניהם אשר כנבה ארזים נבחו וחסן הוא כאלונים ואשמיד מארץ מצרים ואולך אתם במדבר ארבעים שנה פריו ממעל ושדרשו מתחת ¹⁰ ואנכי העלייתי אתכם לרשעת את ארץ האMRI ¹¹ וואקים מבניכם לנביאים ובבחוריכם לנוראים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה ¹² ותשקו את הנוראים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו ¹³ הנה אנכי מעיך תחתיכם כאשר תשיק העגלה המלאה לה עמור ¹⁴ ואבד מנוס מקל וחוזק לא יאמץ כהו ונBOR לא ימלט נפשו ¹⁵ ותפש הקשת לא יעמוד وكل ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נשפו ¹⁶ ואמץ לבו בנבוריים--ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליהם-בני ישראל על כל המשפה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר ² רך אתם ידעתני מכל משפחות האדמה על כן אפקד عليיכם את כל עונתיכם ³ הילכו שנים ייחדו בלתי אם נודעו ⁴ הייאג ארייה בעיר וטרף אין לו דיתון כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכיד ⁵ חתפל צפוף על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולcold לא ילcold ⁶ אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה כי לא יעשה אדרני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבריו הנביאים ⁸ אריה שאג מי לא ירא אדרני יהוה דבר מי לא ינבא ⁹ השמיינו על ארמנויות באשוד ועל ארמנויות בארץ מצרים ואמרו האספו על הררי שמרון ורא מאחותם רכבות בחוכה ועשוקים בקרבה ולא ידעו עשות נכהה נאם יהוה האוצרים חמס ¹⁰ ושד בארמנותיהם ¹¹ לכן כה אמר אדרני יהוה צר וסבוב הארץ והוריד ממך עזך ונבזו ארמנותיך ¹²

1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתוקע אשר חוזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל--שנתים לפני הרעש ² ואמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל ³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי دمشق ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הבROLAL את הגלעד ⁴ ושלחתי אש בבית חזאל ואכללה ארמנות בן הדר ⁵ ושברתי בריה دمشق והכרתו יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגולו עם ארם קיריה אמר יהוה ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלוות גלות שלמה להסיגר לאדום ⁷ ושלחתי אש בחומות עזה שבט מאשקלון והшибוטי יידי על עקרון ואבדו שאירית פלשתים--אמר אדרני יהוה ⁹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסנירים גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחיהם ¹⁰ ושלחתי אש בחומות צר ואכללה ארמנותיה ¹¹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו וחתת רחמייו ווטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח ¹² ושלחתי אש בתינן ואכללה ארמנות בצרה ¹³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמן ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את נבולם ¹⁴ והצתי אש בחומת רבה ואכללה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה ¹⁵ והלך מלכם בנולח הוא ושריו יחdro אמר יהוה

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מוואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד ² ושלחתי אש במואב ואכללה ארמנות הקריות ומota בשאון מואב בתרועה בקהל שופר ³ והכרתי שופט מקרבה וכל שירה אהרגו עמו אמר יהוה ⁴ כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאשם את תורה יהוה וחקיו לא שמרו ויתעומם כוביהם אשר הילכו אבותם אחרים ⁵ ושלחתי אש

כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארץ שתי כרעים או בدل און-כן ניצלו בני ישראל היישבים בשמרון בפתח מטה ובძמיש ערש ¹³ שםנו והעידו בבית יעקב--נאם אדני יהוה אלהי הצבאות ¹⁴ כי ביום פקדיו פשעי ישראל--עליו ופקדרתו על מזבחות בית אל וננדשו קרנות המזבח ונפלו לארץ ¹⁵ והכיתו בית החרפ על בית הקץ ואבדו בתיה השן וספו בתים רבים--נאם יהוה

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצחות אבויונים האמורת לאדנייהם הביאה ונשתה ² נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליהם וושא אהכם בצדנות ואחריתיכם בסירות דונה ³ וופרצים תצאנא אשה ננדחה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה ⁴ באו בית אל ופשעו הגלגול הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלתה ימים מעשרתיכם ⁵ וקטר מהמצ תודה וקראו נדבות המשיעו כי בן אהבתם בני ישראל נאמן נאם אדני יהוה ⁶ ונם אני נתמי לכם נקיון שנים בכל ערים וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא שבתם עדין נאם יהוה ⁷ וכן אנכי מנערת מכם את הנשם בעוד שלשה חדים לקציר והמתրתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמריך חלקה אחת תමתר וחלקה אשר לא תמתר עליה תיבש ⁸ וגעו שותם שלוש ערים אל עיר אחת לשותם מים--ולא ישבעו ולא שבחתם עדין נאם יהוה ⁹ היכיתו אהכם בשדרפון ובירקון--הרבות גנותיכם וכרכימיכם ותאניכם וויתיכם יאלכל הנזם ולא שבתם עדין נאם יהוה ¹⁰ שלחתבייכם דבר בדרך מצרים-- הרנית בחרב בחוריכם עם שני סוסיכם ואעללה באש מהניכם ובאפיכם ולא שבתם עדין נאם יהוה ¹¹ הפקתי בכם כמחפה אלהים את סדם ואת עמרה ותהיי כאוד מצל משרפחה ולא שבתם עדין נאם יהוה ¹² לבני כה עשה לך ישראל עקב כי זאת עשה לך הכוון לקראת אלהיך ישראל ¹³ כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שהוא שחר עיפה ודרך על במתו ארץ--יהוה אלהי צבאות שמך

5 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליוكم קינה-כיבית ישראל נפללה לא תוסיף קום בתולית ישראל נטשה על אדמותה אין מקימה ³ כי אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף השAIR מהה והוציאת מהה תשאיר עשרה לבית ישראל ⁴ כי אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו ⁵ ואל תדרשו בית אל והגנلن לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגול נלה גילה ובית אל יהוה לאון ⁶ דרשו את יהוה וחיו פן יצלחakash בית יוסף ואכליה ואין מכבה לבית אל ⁷ וההפרכים לעונה משפט וצדקה לארץ הניחו ⁸ עשה כימה וכסיל ותקף לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הימ ושפכם על פני הארץ--יהוה שמו ⁹ המבליג שד על עז וشد על מבצר יבוא ¹⁰ שנאו בשער מוכיח ודבר הימים יתעבו ¹¹ לכן יען בוושכם על דל ומשאת בר תקחו ממננו--בתי נזות בניהם ולא השבו גם כרמי חמד נטעות ולא תשטו את יינם ¹² כי ירעתי רבים פשעיכם ועצמים חטאיכם צררי צדיק ל��וי כפר ואבויונים בשער הטו ¹³ לכן המשכilih בעת ההיא--ידם כי עת רעה היא ¹⁴ דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויחי בן יהוה אלהי צבאות אתחם--כאשר אמרתם ¹⁵ שואו רע ואתבו טוב והצעינו בשער משפט אולי יהנן יהוה אלהי צבאות--שארית יוסף ¹⁶ לכן כי אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות אמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי ¹⁷ ובכל כרמיים מספד כי עבר בקרבך אמר יהוה ¹⁸ הוי המתאים את יום יהוה לממה זה לכם יום יהוה הוא חזק ולא אור ¹⁹ כאשר ניוס איש מפני הארץ ופצעו הדבר ובא הבית--וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש ²⁰ הלא חזק יום יהוה ולא אור ואפל ולא ננה לו ²¹ שנאותי מסתו חניכם ולא אריך בעצתיכם כי אם תعلו לי עלות ומנתותיכם לא ארצתה ושלם מריאיכם לא אבית ²³ הסר מעלי המון שריך זומרת נבליך לא אשמע ²⁴ ווינל מימים משפט וצדקה כנהל איתן ²⁵ הובחים ומנהה הנחתם לי במדבר ארבעים שנה--בית ישראל ²⁶ ונשאתם את סכות מליכם ואת כין צלמייכם--כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם ²⁷

והנגייתי אתם מהלאה לדמך אמר יהוה אלהי
צבאות שמו

ישחק ומקדרשי ישראל יחרבו וכמותי על בית ריבעם
בחרב ¹⁰ ווישלח אמץיה כהן בית אל אל ירבעם מלך
ישראל לאמר קשר עלייך עמוס בקרב בית ישראל-
לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו ¹¹ כי כה אמר
עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל-גלה גילה מעל
אדמתו ¹² ויאמר אמץיה אל עמוס חזך לך בירח לך
אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא ¹³ ובית
אל לא תוסיף עוד לタンבא כי מקדש מלך הוא ובית
מלךה הוא ¹⁴ ויען עמוס ויאמר אל אמץיה לנבי
אנכי ולא בנבאי אנכי כי בוקר אני ובולס שקמים
¹⁵ ויקחני יהוה מאחריו הצאן ויאמר אליו יהוה לך
הנבא אל עמי ישראל ¹⁶ ועתה שמע דבר יהוה אתה
אמר לא תנבא על ישראל ולא חתפי על בית ישחק ¹⁷
לכן כה אמר יהוה אשתק בעיר תונגה ובניך ובנותיך
בחרב יפל ואדמתך בחבל החלק ואתה על אדמתה
טמאת המות וישראל גלה גילה מעל אדמתה

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיז ¹⁸ ויאמר מה
אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ויאמר יהוה אליו
בא קיז אל עמי ישראל-לא אוסיף עוד עבר לו ¹⁹
והלילו שירות היכל ביום ההוא-נאם אדני יהוה رب
הפנור בכל מקום השליך הס ²⁰ שמעו זאת השפאים
אבינו ולשביטה עניי (ענוי) אדץ ²¹ לאמר מתי עבר
החדש ונשברה שבר והשבר ונפתחה בר--להקץין
אייפה ולהגדיל שקל ולעotta מאוני מרמה ²² לknotta
בכספי דלים ואבינו בעבור נעלם ומופל בר נשבר ²³
נסבע יהוה בנאנו יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם
²⁴ העל זאת לא תרנו הארץ ואבל כל יוושב בה ועלתה
כארכלה ונגרשה ונשקה (ונשקה) כיאור מצרים
והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי המשמש
בצחרים והחשתוי לארץ ביום אויר ²⁵ והפכתי חניכם
לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתוי על כל מותנים שכך
ועל כל ראש קרחה ושמתויה כאבל יחיד ואחריתה
כיום מор ²⁶ הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחת
רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים-כי אם
לשמע את דברי יהוה ²⁷ ונעו מים עד ים ומצפון ועד
מעי ישראל--לא אוסיף עוד עבר לו ²⁸ ונשמו במוות

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקיי
ראשית הנזירים ובאו להם בית יהודא ²⁹ עברו כלנה
וראו ולכו משם חמת רבה ורדו נת פלשתים הטובים
מן הממלכות האלה--אם רב נבול מגכלם ³⁰
המנדיים ליום רע ותגנון שבת חמס ³¹ החכבים על
מטות שנ וסדרחים על ערשיהם ואכלים כרים מצאן
ונגליים מותוק מרבק ³² הפרטים על פי הנבל כדוד
השבו להם כלוי Shir ³³ השתים במזרקי יין וראשית
שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף ³⁴ לכון עטה
יגלו בראש גלים וסדר מרוזה סרווחים ³⁵ נשבע אדני
יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מטהב אנכי את
נאון יעקב וארמנתו שנאתי והסנרטו עיר ומלאה ³⁶
והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד-ומתו ³⁷
ונשאו דורו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר
לאשר בירכתיה הבית העור ענק ואמר אפס ואמר הס
כى לא להזכיר בשם יהוה ³⁸ כי הנה יהוה מצוחה והכה
הבית הנдол ריסיטום והביה הקטן בקעים ³⁹ הירצון
בסלע סוסים אם יחרוש בברקרים כי הפכתם לראש
משפט ופרי צדקה לעונה ⁴⁰ השמחים ללא דבר
האמרים-הלוא בחזקנו לחתנו לנו קרנים ⁴¹ כי הנה
מקומות עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי צבאות--
גוי ולחציו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערכה

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתקלה
עלות הלקש והנה לקש-אחר גזוי המלך ⁴² והיה אם
כליה לא יכול את עשב הארץ ויאמר אדני יהוה סלה
נא מי יקים יעקב כי קטן הוא ⁴³ נחם יהוה על זאת
לא תהיה אמר יהוה ⁴⁴ כה הראני אדני יהוה והנה
קרא לרב באש אדני יהוה והאבל את תחום רבה
ואכליה את החלק ⁴⁵ ואמר אדני יהוה תדל נא-מי יקים
יעקב כי קטן הוא ⁴⁶ נחם יהוה על זאת נם היא לא
תהייה אמר אדני יהוה ⁴⁷ כה הראני והנה אדני נצב
על חומות אנך ובידו אנך ⁴⁸ ויאמר יהוה אליו מה אתה
ראה עמוס ואמר אנך ובידי הנני שם אנך בקרב
מעי ישראל--לא אוסיף עוד עבר לו ⁴⁹ ונשמו במוות

ביום ההוא תתעלפנה הבתולות היפות והבחורים--
בצמא 14 דנסబעים באשמה שמרון ואמרו זו אליהיך
דן וחוי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד

9 ראייה את אדרנו נצב על המזבח ויאמר לך הכהן
וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב
אהרן לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט ² אם
יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעללו השמיים--
שם אורידם (Sheol h7585) ³ ואם יחבאו בראש הכרמל
שם אהפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עני בקרע
הימים--שם אצוה את הנחש ונשכם ⁴ ואם ילכו בשבי
לפני איביהם שם אצוה את החרב והרגנים ושמתי
עני עליהם לרעיה ולא לטובה ⁵ ואדרני יהוה הצבאות
הנוגע בארץ ותמונה ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיар
כל והשכעה כיар מצרים ⁶ הבונה בשם מעלותו
ואנדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכו על
פני הארץ--יהוה שמו ⁷ הלא כבניCSIם אתם לי בני
ישראל נאם יהוה הלייא את ישראל העליית הארץ
מצרים ופלשתים מכפתור ואדם מקיר ⁸ הנה עני
אדני יהוה במלוכה החטא והשמדתי אתה מעל פני
האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב--
נאם יהוה ⁹ כי הנה אנכי מצוה והגעתי בכל הגנים
את בית ישראל כאשר נוע בכבריה ולא יפול צדור
ארץ ¹⁰ בחרב ימותו כל חטאינו עמי האמורים לא
תניש ותקדים בעדני--הרע ¹¹ ביום ההוא אקים את
סכת דוד הנפלת גדרורי את פרציהן והרסתי אקים
ובניתה כימי עולם ¹² למען יירשו את שארית אדום
וכל הגנים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה
זה ¹³ הנה ימים באים נאם יהוה ונשח חורש בקצר
ודרך ענבים ממשך הזרע והטיפוח החרים עסיס וכל
הגבעות תתמנוננה ¹⁴ ושבתי את שבות עמי ישראל
ובנו ערים נשמות וישבו ונטו כרמים ושתו את יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהם ¹⁵ וננטעתים על אדמתם
ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם--אמר
יהוה אליהיך

1 חzon עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדרום שמוועה
שמענו מאת יהוה וציר בנווים שלח-קומו ונוקמה
עליה למלהמָה **2** דנה קטען נתיך בנווים בזוי אתה
מאד **3** זודן לבך השיאך שכני בחנוו סלע מרים שבתו
אמר בלכט מי יורדני ארץ **4** אם תנביה כנשׁר ואם בין
כוכבים שם קנד--שם אוריידך נאם יהוה **5** אם ננבים
באו לך אם שודדי לילָה--איך נדרmittה הלא יגנבו
דים אם בצרים באו לך הלויא ישארו עללוות **6** איך
נחפשו עשו נבעו מצפינו **7** עד הנbold שלוחך כל אנשי
בריתך--השיאך יכול לך אנשי שלמך לחמק ישימו
מוזר תחיתך--אין תבונה בו **8** הלווא ביום ההוא נאם
יהוה והאבדתי חכמים מאדם ותבונה מהר עשו **9**
וחתו גבורייך תימין למען יכרת איש מהר עשו מקטל
10 מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם
11 ביום עמדך מנדר ביום שבות זרים חילו ונכרים
בא שערו ועל ירושלים ידו גורל--نم אתה כאחד
מהם **12** ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמה
לבני יהודה ביום אבדם ואל תנדר פיך ביום צראה **13**
אל תבאו בשער עמי ביום אידם אל תרא נאם אתה
ברעהו ביום אידם ואל תשלחנה בחילו ביום אידם
14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פלטיו ואל
תשנור שרידייו ביום צראה **15** כי קרוב יום יהוה על
כל הגנים כאשר עשית יעשה לך מלך ישוב בראשך
16 כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישטו כל הגנים
תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היי **17** ובחר ציון תהיה
פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשייהם **18**
והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש
ורלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד בבית עשו כי
יהוה דבר **19** וירשו הנגב את הר עשו והשפלת את
פלשטים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון
ובנימן את הגלעד **20** וגלות החל הזה לבני ישראל
אשר כנענים עד צרפת גלות ירושלים אשר בספרד--
ירשו את ערי הננג **21** ועלו מושעים בהר ציון לשפט
את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה

ימים ונهر יסכני כל משבריך ונליך עלי עברו 4
ואני אמרתנו ננשׂת מנד עיניך אך אוסף להביט אל
היכל קדרש 5 אפּונני מים עד נשׂת תחום יסכני סוף
חבות לראשי 6 ל挹צבי הרם ירדתי הארץ בחרחה
בעדי לעולם ותעל משחת חיה יהוה אלהי 7 בהעתעפּ
על נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל
היכל קדרש 8 ממשדים הבלתי שוא-חסדים יעצבו 9
ואני בקהל תורה אובחה לך אשר נדרתי אשלה
שועתה ליהוה 10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל
היבשה

3 3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר 2 קום לך אל
ニונה העיר הגדולה וקרא אליה את הקראה אשר
אנכי דבר אליך 3 ויקם יונה וילך אל נינה-כדבר
יהוה ונינה היתה עיר גדולה לאלהים-מהלך שלושת
ימים 4 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא
ויאמר עוד ארבעים יום ונינה נהפכה 5 ויאמינו אנשי
ニונה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מנדלים ועד
קטנים 6 ונגע הדבר אל מלך נינה ויקם מכסאו ויעבר
אדרכו מעלייו ויכס שק וישב על האפר 7 ווועק ויאמר
בנינה מטעם המלך גדליו לאמר האדם והבהמה
הבקר והצאן אל יטעמו מאומה-אל ירעו ומום אל
ישתו 8 ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל
אליהם בחוקה וישבו איש מדרך הרעה ומן החמס
אשר בכפיהם 9 מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב
מחזרון אף ולא נאבד 10 וירא דחאלותם את משיחם
シ שבמו מדרכם הרעה ונחם האלהים על הרעה אשר
דבר לעשות להם-ולא עשה

4 4 וירע אל יונה רעה גדולה וחיר לו 2 ויתפלל אל
יהוה ויאמר أنها יהוה הלוֹא זה דבריך עד היותי על
אדמותי-על כן קדמתי לברך תרשisha כי ידרעי כי
אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על
הרעה 3 ועתה יהוה קח נא את נפשי מנני כי טוב
מותי מהי 4 ויאמר יהוה ההייטב חרה לך 5 ויצא
יונה מן העיר וישב מקרם לעיר ויעש לו שם סכה
וישב תחתיו בצל עץ אשר ירא מה יהוה בעיר 6
וימן יהוה אליהם קויקון ויעל מעלה ליוונה להיות צל

1 1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתו לאמר 2 קום לך
אל נינה העיר הגדולה-וקרא עליה כי עלתה רעתם
לפני זוקם יונה לברכ תרשisha מלפני יהוה וירד
יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכחה וירד בה
לבוא עמם תרשisha מלפני יהוה 4 ויהוה השיל רוח
נדולה אל הים ויהי סער גדוֹל בים והאניה חשבה
להשבר 5 ויראו המלחים ווועקו איש אל אלהי
וישלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליים
ויננה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם 6 ויקרב
אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא
אל אלהי-אולו יתעשת האלהים לנו ולא נאבר 7
ויאמרו איש אל רעהו לכט ונטילה גורלות ונדעה
בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל
על יונה 8 ויאמרו אליו-הניתה נא לנו באשר למי
הרעה הזאת לנו מה מלاكتך ומה אין תבוא-מה ארץ
ואי מזה עם אתה 9 ויאמר אליהם עברוי אנכי ואת
יהוה אלהי השם אני ירא אשר עשה את הים ואת
היבשה 10 ויראו האנשים ירא גדולה ויאמרו אליו
מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא
ברח-כי הניד להם 11 ויאמרו אליו מה נעשה לך
וישתק הים מעלינו כי הום הולך וסער 12 ויאמר
אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעלייכם
כי יודע אני כי בשל הسعر הגדול הזה עלייכם 13
ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה-ולא יכול כי הים
הולך וסער עליהם 14 ויקראו אל יהוה ויאמרו ana
יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תנתן לנו
dim נקייא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית 15 ווישאו
את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו 16 ויראו
האנשים ירא גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה
וירדו נדרים 17 וימן יהוה דג נדול לבלו את יונה
ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות

2 2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהי ממעי הדגה 2 ויאמר
קרأتي מצרה לי אל יהוה-ויענני מבטן שאלו שועתי
שמעת קוילי 3 ותשליכני מצולה בלבב

על ראשו להצליל לו מרעתו וישמה יונה על הקיקיון
שמהה גודלה זוימן דאללים הולעת בעלות השחר
למחרת ותך את הקיקיון וייבש ⁸ ויהיו כורה המשמש
וימן אלהים רוח קדמים חרישית ותך המשמש על ראש
יונה ויתעלף ויאשא את נפשו למות ויאמר טוב מות
מהחי ⁹ ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על
הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות ¹⁰ ויאמר יהוה-
אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא נדלתו
שבן לילה היה ובן לילה אבד ט ו אני לא אחוס
על נינהה העיר הנדולה--אשר יש בה הרבה משתחים
עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימיןו לשמאלו
ובכמה רבה

בגורל בקהל יהוה 6 אל הטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסנו כלמות 7 הדאמוד בית יעקב הקצר רוח יהודת- 8 אם אלה מעלייו הלווא דברוי ייטיבו עם היישר הילך 9 ואתמול עמי לאויב יקומו ממול שלמה אדר הפשטו מערבים בטח שובי מלחה 10 נשי עמי תרגשו מבית הענניה מעלה עלליה תקחו הדרי לעולם 11 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה החבל וחבל נמרץ 12 לו איש הילך רוח וشكر כובע אטרף לך ליאן ולשרר והיה מטיף העם הזה 12 אסף אסף יעקב כלך קבוץ אקבי' שאדרית ישראל- יחד אשימנו צאן בצרה כעדר בתוך הדברים תהימנה מادرם 13 עללה הפרץ לפניהם- פרציו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהוה בראשם

3 ואמר שמעו נא ראש יעקב וקצינו בית ישראל הלווא לכם לדעת את המשפט 2 שנאי טוב ואהבי רעה (רע) גזלי עורם מעלייהם ושארם מעלה עצמותם 3 ואשר אכלו שאר עמי יעורם מעלייהם הפשטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וככש ברותך קלחת 4 או יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלייהם 5 כה אמר יהוה על הנביאים המתעניים את עמי--הנסכים רתם המרכבה לרכש וושבת לכיש ראשota חטא היא לבת ציון כי בך נמצא פשעי ישראל 14 לנכון תני שלוחים על מורשת נת בתاي אכזיב לאכזיב למלאכי ישראל 15 עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלים יבוא כבוד ישראל 16 קרחוי וגוי על בני תענוין הרחבי קרחתק נשדר כי גלו מך

4 והיה באחריות-domים יהיה הדר בית יהודת נכו בראש הרים ונsha הוא מגבעות ונהרו עליו עמים 2 תהיה והר הבית לבמות עיר

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטתי ביום יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה--אשר זהה על שמרון וירושלם 2 שמעו עמים כלם הקשיבו ארץ ומלאה ויהו אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדרשו 3 כי הנה יהוה יצא מנוקומו ורדיך ודרך על במותי (במתוי) ארץ 4 ונמסו הרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמיים מגירים במורד 5 בפשע יעקב כל זאת ובחאות בית ישראל מי פשע יעקב הלווא שמרון וממי במות יהודה הלווא ירושלם 6 ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגرتיו לנו אבניה ויסדיה אגלה ו ככל פסילה יכתו וכל אתניתה ישרפו באש וככל עצביה אשים שמנה כי מאגנן זונה קבוצה ועד אتنן זונה ישובו 8 על זאת אספהה ואילילה איללה שליל (שולל) וערום אעשה מספד חתנים ואבל כבנות יענה 9 כי אונשה מכותיה כי באה עד יהודה- גגע עד שער עמי עד ירושלם 10 בנת אל תנידו--בכו אל חבבו בכיה לעפרה עפר התפלשתי (התפלשי) 11 עברי לכם ישבת שפיר עיריה בשת לא יצאה יושבת צאן-- מספד בית האצל יקח מכם עמדתו 12 כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם 13 רתם המרכבה לרכש וושבת לכיש ראשota חטא היא לבת ציון כי בך נמצא פשעי ישראל 14 לנכון תני שלוחים על מורשת נת בתاي אכזיב לאכזיב למלאכי ישראל 15 עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלים יבוא כבוד ישראל 16 קרחוי וגוי על בני תענוין

2 هو חשי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשה כי יש לאל ידים 2 וחמדיו שדרות ונולו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו 3 לנכון כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו מכם צורחיכם ולא תלכו רומה- כי עת רעה היא 4 ביום ההוא ישא עליכם משל וננה נהיו נהיה אמר שדור נשדרנו-- חלק עמי ימיר איך ימוש לישובב שדיןנו יחלק 5 לנכון לא יהיה לך משליך חבל

והיה שארית יעקב בנים בקרב עמים רבים כאריה
בבבאות יער ככפור בעדרי צאן--אשר אם עבר
ורמס ושרף ואין מציל⁹ תרם יך על צרייך וככל
איביך יכרתו¹⁰ והיה ביום ההוא נאם יהוה והברתי
סוציא מקרבך והאבדתי מרכבתיך ¹¹ והברתי ערי
ארץ והרסתי כל מבציך ¹² והברתי כשבים מידך
ומעוגנים לא יהיה לך¹³ והברתי פסיליך ומצבותיך
מרקברך ולא תשתחוה עוד למשה ידיך¹⁴ ונחתתי
אשריך מקרבך והשמדתי עיריך¹⁵ ועשיתי באך
ובחמה נקם--את הגוים אשר לא שמעו

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הנבעות קולך² שמעו הרים את ריב יהוה
והתנינים מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם
ישראל יתמח³ עמי מה עשית לך ומה הלא תיך
ענה כי⁴ העלתיך מארץ מצרים ובבית עבדים
פרתייך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרדים⁵ עמי⁶
וכר נא מה עין בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם
בן בעור--מן השטים עד הגלגל למן דעת צדקות
יהוה⁷ במה אקדם יהוה אכפ' לאלהי מרום האקדמוני
בעולות בעגולים בני שנה⁸ היריצה יהוה באלי⁹
אלים ברבבות נחלי שמן atan בכורי פשי פרי
בטני חטא נפשי¹⁰ הניד לך¹¹ אדם מה טוב ומה יהוה
דורש מנק כי אם עשו משפט ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך⁹ קול יהוה לעיר יקרה ותושיה יראה
שמך שמעו מטה ומי יעדת¹⁰ עוד דاش ביט דשע-
אצרות רשות ואיפת רזון זעומה ¹¹ האזקה במאיוני
רשע ובכיס אبني מרמה¹² אשר עשרה מלא חמס
וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם¹³ וכן אני
החלתי הכותך--השם על חטאתך¹⁴ אתה תאכל
ולא תשבע וייחך בקרבך ותשג ולא תפליט ואשר
תפלט לחרב אתן¹⁵ אתה תורע ולא תקצור אתה
תדרך זית ולא תסוק שמן ותירוש ולא תשתחה יין¹⁶
וישתמר חקות עמרי וככל מעשה בית אהאב ותלכו
במעצחותם--למן תהי אתך לשמה וישביה לשתקה
וחרפת עמי תשא

והלכו גוים רבים ואמרו לכטנו ונעה אל הר יהוה ואל
בית אלדי יעקב ויורנו מדרכיו ונלהה באחרתו כי
מציון יצא תורה ודבר יהוה מירושלם¹⁷ ומשפט בין
עמים רבים והוכיח לגויים עצמים עד רחוק וכתחנו
הרבתיהם לאותים וחניתיהם למזרות--לא ישא
נו אל נוי הרב ולא ילמדון עוד מלחמה⁴ וישבו
איש תחת גגנו ותחת הארץ--ו אין מחריד כי פי יהוה
צבות דבר⁵ כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו
ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו--לעולם ועד⁶ ביום
ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והגדחה אקבהח ואשר
הרעת⁷ ושמתי את הצלעה לשארית והנהלה לנו
עצום ומך יהוה עליהם בהר ציון מעטה ועד עולם
ואתה מנDEL עדך עפל בת ציון--עדיך תהאחה ובאה
המושלה הראשונה ממלכת לבת ירושלם⁹ עתה למה
תריעו רע המלך אין לך אם ויעצץ אבד--כי החזיקך
חיל כiolדה¹⁰ חוליו וגחי בת ציון כiolדה כי עתה
תצא מקריה ושכנתה בשדה ובאה עד בכל שם תנצלי--
שם ינאלך יהוה מכף איביך ¹¹ וועיטה נאSpo עליך
גויים רבים--האמורים תחנפ' ותחז' בציון עניינו¹² והמה
לא ידע מחותות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם
כעמר גננה¹³ קומי ודושי בת ציון כי קרנק אשים
ברזל ופרסטייך אשים נחשוה והדקות עמים רבים
והחרמוני ליהוה בצעם וחילם לארון כל הארץ

5 עתה תתנדדי בת נדור מצור שם עליינו בשבט יכו
על הלהיו את שפט ישראל¹² ואתה בית לחם אפרהה
צעיר להיות באלי יהודה--מך לי יצא להיות מושל
בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם³ لكن יתנמ עד
עת يولדה ילדה יותר אהי יושבון על בני ישראל⁴
ועמד ורעה בעז יהוה--בנאון שם יהוה אלהיו וישבו
כי עתה יגידך עד אפסי ארץ⁵ וזה שלום אשר
כי יבוא בארכנו וכי ידרך בארכנותינו והקנו עליו
שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם⁶ ורעו את ארץ אשר
בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור--כי
יבוא בארכנו וכי ידרך בנבלנו⁷ והיה שארית יעקב
בקרב עמים רבים כתל מאי יהוה כרביכים עלי⁸
עשב--אשר לא יקוה לאיש ולא יהל לבני אדם

7 אללי לוי כי הייתה כאספי קיזע געללה בצייר אין
אשכול לאכול בכורה אותה נפשי ² אבד חסיד מן
הארץ וישראל באדם אין כלם לדמים יארבו איש את
אהיהו יצודו חרם ³ על הרע כפים להיטיב השר שאל
והשפט בשלום והגנול דבר הות נפשו הוא--ויעבתהו
4 טובם בחדרך ישר ממשוכה יומם מצפיר פקדתך באה
עתה תהיה מבוכתם ⁵ אל תאמינו ברע אל תבטחו
באלוף משככת חיקך שמר פתחי פיך ⁶ כי בן מנבל
אב בת כמה באמה כליה בחמתה איבי איש אנשי ביתו
7 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישע ישמיuni
אליהו ⁸ אל תשמחו איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב
בחשך יהוה אור לי ⁹ זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד
אשר יריד ריבוי ועשה משפטני--ויציאני לאור אראה
בצדתו ¹⁰ ותרא איבתי ותכסה בושה--האמורה אליו
אי יהוה אלהיך עני תראינה בה עתה תחיה למרים
כטיט חוצות ¹¹ יומם לבנות גדריך יום ההוא ירחק
חק ¹² יום הוא ועדיך יבוא למני אשור ועריו מצור
ולמנני מצור ועד נהר וים מים והר החר ¹³ והיתה
הארץ לשמה על ישביה מפרי מי מעליהם ¹⁴ רעה
עמך בשפטך צאן נחלתך--שכיו לבדך יער בחור
כרמל ירעו בשן ונלעד כימי עולם ¹⁵ כימי צאתך
מארץ מצרים אראננו נפלאות ¹⁶ יראו גנים ויבשו מכל
גבורתם יישמו ירד על פה אזיניהם חחרשנה ¹⁷ יילחכו
עפר כנחש--כזהלי ארץ ירנוו מסננתיהם אל יהוה
אליהינו יפחו ויראו מנק ¹⁸ מי אל כמוך נשא עון
ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אףו כי
חפץ חסר הוא ¹⁹ ישב ירחמננו יכש עונתינו ותשליך
במצלותם כל חטאיהם ²⁰ תגן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם

בכל מתרנים ופני כלם קבצו פאדור ¹¹ איה מען
אריות ומרעה הוא לכפרים--אשר החל אריה לביא
שם נור אריה ואין מחריד ¹² אריה טרף בדינרותיו
מוחנק לבאותיו וימלא טרפ חרייו ומענתיו טרפה ¹³
הנני אליך נאם יהוה צבאות והברעתה בעשן רכבה
ככפודיך חאכל חרב והברעתיך מארץ טרף ולא ישמע
עוד קול מלאכה

3 הוי עיר דמים כליה כחש פרק מלאה--לא ימוש שרפ' 2 קול שוט וקוול רعش אופן וסוס דחר ומרכבה מרקרדה 3 פרש מעלה ולהב חרב וברך חנית ורב חיל וכבדר פנור ואין קצה לנויו ייכלו (וכשלו) בגינוים 4 מרבי זונוי זונה טובת חן בעלת כספים המכרצה נוים בזונניה ומשפחות בכספייה 5 הני אליך נאם יהוה צבאות גלויות שליך על פניו והראיתי נוים מערך וממלכות קלונך 6 והשליחיו עליך שקצים נבלתייך ושמתייך כראוי 7 והיה כל ראייך ידור ממד אמר שדדה נינה מי יnod לה מאין אבקש מנהחים לך 8 הטעיטבי מנא אמן הישבה ביארים מים סביב לה-אשר חיל ים מים חומתה 9 כוש עצמה ומצרים אין קצה פוט ולובים היו בעורתך 10 גם היא גליה הלכה בשבי--גם עלליה ירתחו בראש כל חוצות ועל כבדיה ידו נורל וכל נדוליה רתקו בזוקים וכן גם את תשכרי תהי נעלמה גם את התבוקשי מעוז מאובי 12 כל מבצרים--תאנים עם בכורים אם ינוועו ונפלו על פי אוכל 13 הנה עמק נשים בקרבך לאיביך פתחו נפתחו שעורי ארץ אכללה אש בריחיך 14 מי מצור שאבי לך חזקי מבצרים באי בטיט ורמשי בחמר החזוקי מלבן 15 שם תאכלך אש-תכrichtך הרב תאכלך כיילך התכבד כיילך התכבדי כארבה 16 הרביה רכליך מכוכבי השמיים ילק פשט ויוף 17 מנזריך כארבה טפעריך כנוב נבי והחונים בנדרות ביום קרה--שמש זורחה ונודד ולא נודע מקומו אים 18 גמו רעדיך מלך אשור ישכנו אדריך נפשו עמק על ההרים ואין מקבץ אין כהה לשברך נחליה מכתך כל שמעי שמעך רבינו רב יולדי, הו יט' יט' יט' יט' יט' יט' יט'

תקשו כף עלייד--כי על מי לא עברה רעהך תמיד

1 **מָשָׁא וַיְנֹהֶה**-ספר חזון נחום האלקשי **2** אל קנוא
ונקם יהוה נקם יהוה ובבעל חמה נקם יהוה לצדrio
ונוטר הווא לאיביו **3** יהוה ארך אפים וגדרו (ונדל)
כח ונקה לא ונקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן
אבק רגליו **4** גוער בים ויבשחו וכל הנחרות החריב
אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל **5** הרים רעשו
מןנו והגבעות התמננו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל
ישובי בה **6** לפני זומו מי יעמוד ומוייקום בחורון אפו
חמותו נתקה באש והצרים נתכו ממנה **7** טוב יהוה
למעוז ביום צירה וידע חסיו **8** וובשפט עבר כליה
יעשה מקומה ואיבינו ירדף חشد **9** מה תהשbon אל
יהוה--כליה הוא עשה לא תקום פעים צירה **10** כי
עד סירום סבכים וכסבאם סבאים אכלו--כקש יבש
מלא **11** ממך יצא חשב על יהוה רעה--יעץ בליעל **12**
כה אמר יהוה אם שלמים וכן רכבים וכן גנוווע וuber
וענטך--לא עניך עוד **13** ועתה אשרב מטהו מעלייך
ומוסרטיך אנטך **14** וצווה עליך יהוה לא יורע משמדך
עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך-
כי קלות **15** הנה על ההרים רגלי מבשר משמייע
שלום-חני יהודה חניך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד
לעbor (לעבר) בר בליעל כליה נכרת

2 עליה מופיע על פניו נצור מצורה צפה
מהנים אמץ כח מאד ² כי שב יהוה את נאנוין
ישראל כי בזמנים בזמנים זומריהם שחתו ³ מ-
מאדים אשיש חיל מטלעים באש פלדת החר
הכינו והברושים הרעללו ⁴ בחוזות ותחול
ישתקשוו ברחבות מראייןן כלפידים-
ירוציו זייכר אדריוו- יכשלו בהלכותם (ב)
ימהרעו חומתה והכון הסכך ⁶ שעריו הנדר
וההיכל נמוג זהצב נלטה העלהה ואמתה
כקהל יונים מתחפה על לבבון ⁸ וניינה כב
ימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה
בזו זהב ואין קצה להכונה--כבד מכל כלוי
בוקה ומובוקה ומבלקה ולוב נמס ופק ברכיב

נשכיך ויקצוו מזועזיך והיית למשסות לנו ⁸ כי אתה שלות ניים רבים ישליך כל יוצר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קריה וככל ישבי בה ⁹ הו בצע בצע רע-- לביתו לשום מרום קנו להנצל מכף רע ¹⁰ יעצת בשת לביתך קצחות עמים ריבים וחוטא נפשך ¹¹ כי ابن מקיר תזעך וככפיס מעז יעננה ¹² הו בניה עיר ברדים ווכונן קרייה בעולה ¹³ הלא הנה מאת יהוה צבאות ויונעו עמים בdry אש ולאםם בdry ריק יעפו ¹⁴ כי ת מלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים ¹⁵ הו משקה רעהו מספה חמקך ואף שבר--למען הבית על מעוריהם ¹⁶ שבעת קלון מכבוד שתה נם אהה והערל הסוב עליך כס ימין יהוה וקיקלון על כבודך ¹⁷ כי חמס לבנון יכסך וشد בהמות יהיתן מдумים אדם וחמס ארץ קריה וככל ישבי בה ¹⁸ מה הוועל פסל כי פסל יצרו--מסכה ומורה שקר כי בטח יציר עליו לעשות אלילים אלמים ¹⁹ הו אמר לעצם הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה--הנה הוא הטעז והב וכסף וכל רוח אין בקרבו ²⁰ ויונה בחילך קדשו הס מפניו כל הארץ

3 תפללה לחבקוק הנביא--על שנינות ² יהוה שמעתי שמעך יראתי--יהוה פעלך בקרב שנים חיוו בקרב שנים תודיע ברגע רחם תזכור ³ אלהו מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמיים הודו ותתלו מלאה הארץ ⁴ ונגה כאור תהיה קדנים מידו לו יושם תבון עזה ⁵ לפניו ילק דבר ויצא רשות לרגליו ⁶ עמד וימדר ארץ ראה יותר נוים ויתפעצטו הררי עד שהוא גבעות עולם הליכות עולם לו ⁷ תחת און ראייתו אליו כוון ירגנון יריעות ארץ מדין ⁸ הבנחים חרחה יהוה--אם בנחרים אפק אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה ⁹ עריה תעוז קשתך שבעות מותה אמר סלה נהרות תבקע ארץ ¹⁰ ראוך יהילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא ¹¹ שימוש ירח עמר זבלה לאור חיציך יהלכו לננה ברק חניתך ¹² בזעם תצעך ארץ באף תודש נוים ¹³ יצאת לישע עמך לישע את משיחך ממחטה ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה ¹⁴ נקבה במתיו ראש פרזו

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא ² עד أنها יהוה שועתו ולא תשמע אזעך אליך חמס ולא תושיע ³ מה תראני און ועמל הבית ושד וחמס לנגיד ויהוד ריב ומדון ישא ⁴ על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשות מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל ⁵ דראו בנוים והביבטו והתמהו תמהו כי פעל פעיל בימים לא תאמינו כי ספר ⁶ כי הנני מקים את ה�建ים הגוי המה והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשות משכנות לא ⁷ אים ונורא הוא ממן משפטו ושאותו יצא ⁸ וקהלו מנמרם סוסיו וחדרו מזאבי ערבי לכול ⁹ כללה לחמס יבוא מגמת פניהם קדרימה ויאסר כחול שב ¹⁰ והוא במלכים יתקלס ורונים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה ¹¹ או חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו ¹² הלא אתה מקדם יהוה אלדי קדש--לא נמות יהוה למשפט שמו וצור להוכיה יסדו ¹³ טהור עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים--תחריש בבלע רשות צדיק ממן ¹⁴ ותעשה אדם כדני הום--כרדmesh לא בשל בו ¹⁵ כללה בחכה העלה--יגרחו בחרמו ויאספהו במכמתתו על כן ישמה וויל ¹⁶ על כן זיבח להרמו ויקטר למכמתתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה ¹⁷ העל כן יירק חרמו ותמיד להרנו נוים לא יחמול

2 על משמרתי לעמודה ואיתצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר بي ומה אשיב על תוכחת ² ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות--למען ירוץ קורא בו ³ כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יcow אם יתמהמה חכה לו--כי בא לאiahר ⁴ הנה עפלה לא ישירה נפשו בו וצדיק באמנותו יהיה ⁵ ואף כי היין בנד נבר היהיר ולא ינוה אשר הרחיב כשאל נפשו והוא כמותה ולא ישבע ויאסף אליו כל הנויים ויקבץ אליו כל העמיים (Sheol h7585) ⁶ הלא אלה כלם עליו משיל ישאו ומלייצה חידות לו ויאמר הו המרבה לא לו--עד מתי ומכביר עליו עבטית ⁷ הלא פתח יקומו

יסערו להפיצני עלי'צטם כמו לאכל עני בMASTER¹⁵
דרכת ביום סוטיך חמר מים רבים¹⁶ שמעדי ותרנו
בטני ל��ול צללו שפתוי--יבוא רקב בעצמי ותחתי
ארגו אשר אנו ליום צרה לעלות לעם יגוננו¹⁷ כי
תאגה לא תפרח ואין יבול בוגנים--כחש מעשה זית
ושדמאות לא עשה אכל נור ממכללה צאן ואין בקר
ברפתים¹⁸ ואני ביהוה אעלזה אגיליה באלהו ישע
י'יהוה אדרני חיל'ו יישם רגלי כאילות ועל במותי
ידרכני למנצח בננותי

בטרם לא יבוא עלייכם יום אף יהוה 3 בקשו את יהוה כל עני הארץ אשר משפטו פועלו בקש צדק בקש ענוּהַיְלָיִת תסתורו ביום אף יהוה 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשמה אשדור בצתרים גירושה ועקרון תuctor 5 והי ישבי חבל הום-גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתו מאיין יושב 6 והיתה חבל הים נורת רעים-ונדרות צאן 7 והיה חבל לשארית בית יהודה--עליהם ירעון בכתיב אשקלון בערך ירכזון-כי יפקدم יהוה אלהיהם ושב שבותם (שביתם) 8 שמעתי חרפה מואב גונפי בני עמוֹן-אשר חרפו את עמי וינדילו על גבולם 9 לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלה ישראל כי מואב כסדר היה ובני עמוֹן כעمرה ממשך חרול ומכרה מלחה ושמה עד עולם שארית עמי יבום ויתר נוי ונחלום 10 זאת להם תחת נאנם כי חרפו וינדלו על עם יהוה צבאות 11 ונרא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל אי הנויים 12 גם אתם כושים חללי חרבי המה 13 ויט ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוּה לשמה ציה כמדבר ורבעו בתוכה עדרים כל חיתו נוי-גס קאת נס 14 ורבעו ככפריה יליינו קול ישorder בחולון חרב בסוף קפדר בככפריה יליינו קול ישorder בחולון חרב בסוף כי ארזה ערדה 15 זאת העיר העליוה היושבת לבטה האמירה בלבבה אני ואפסי עוד איך היה להשמה מרבע לחיה--כל עובר עליה ישדק ניע ידו

3 הוי מראה וננאלת--העיר הינה 2 לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה 3 שריה בקרבה ארויות שאנים שפטיה זאבי ערבי לא נרמו לבקר 4 נבייה פחוזים אנשי בננות כהנינה חללו קדר חדש חמסו תורה 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בברק בברק משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע על בשת 6 הכרתו גוים נשמו פנותם- ההחרבתי חוצותם מבלי עובר נזרו עדריהם מבלי איש מאין ישב 7 אמרתי לך תיראי אותו תקח מוסר ולא יכרצה מוענה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עליילותם 8 لكن חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטיו לאסף גוים לקבצי ממלכות

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן נדליה בן אמריה בן חזקיה--בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה 2 אסף אסף כל מעלה פני הארץ-נאם יהוה 3 אסף אדם ובכמה אסף עופ השמיים ודרני הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני הארץ-נאם יהוה 4 ונטתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתי מן המקומ הזה את שאר הבעל--את שם המכרים עם הכהנים 5 ואת המשתחים על הגנות לצבא השמיים ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנסבעים במלכם 6 ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשوا את יהוה ולא דרכשו 7 ה מסני אדרני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכנין יהוה זבח הקדיש קראי 8 יהוה ביום זבח יהוה ופקדתי על השדים ועל בני המלך--ועל כל הלבשים מלובש נקרי 9 ופקדתי על כל הדולג על המפטן--ביום ההוא הממלאים בית אדריהם חמס ומרמה 10 וזה ביום ההוא נאם יהוה קול צקה משער הרים ויללה מן המשנה ושרב גдол מהגביעות 11 היללו ישבו המכחש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטיל כסף 12 והיה בעת ההיא אחשפ את ירושלים בגורות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמורים בלבכם לא יטיב יהוה ולא ירע 13 והוא חילם למשה ובתיhem לשמה וכבו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישטו את יינם 14 קרוב יום יהוה הנדרול קרוב ומהר מادر קול יום יהוה מר צרה שם גבור 15 يوم עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה يوم שאה ומשואה יום חזק ואפללה יום ענן וערפל 16 يوم שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבחות 17 והצרצרי לadam והלכו כעורים-כי ליהוה החטא ושפך דם כעperf ולחםם נגליים 18 נם כספם נם זהבם לא יוכל להצילים ביום עברת יהוה ובаш קנאתו תאכל כל הארץ כי כליה אך נבלה יעשה את כל ישב הארץ

2 התקוששו וקושו--הנוי לא נכסף 2 בטרם לדתך כמו עבר יום בטרם לא יבוא עלייכם חרון אף יהוה--

לשפק עליהם ועמי כל חרון אפי--כי באש קנאתי
חאכל כל הארץ ⁹ כי או אהפך אל עמיים שפה ברורה
לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד ¹⁰ מעבר
לנהרי כוש--עתרי בת פוצץ יובלן מנהתי ¹¹ ביום
ההוא לא תבושי מכל עליותיך אשר פשעת بي כי
או אסיר מקרבך עליוי נאותך ולא תוספי לנבהה
עוד בהר קדשי ¹² והשארתי בקרבך עם עני ודיל
וחסנו בשם יהוה ¹³ שארית ישראל לא יעשו עליה
ולא ידברו כזוב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי
המה ירעו ורכזו ואין מהריד ¹⁴ רני בת ציון-הရיעו
ישראל שמחוי ועלוי בכל לב בת ירושלם ¹⁵ הסיר
יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך
לא תיראי רע עוד ¹⁶ ביום ההוא יאמר לירושלים אל
תיראי ציון אל ירפו ידיך ¹⁷ יהוה אלהיך בקרבך
גבור וושע וישע עלייך בשמה וחריש באחתה-גוויל
עליך ברנה ¹⁸ גנווי ממועד אספתיך מפק הוי--משאת
עליה חרפה ¹⁹ הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא
והושעתי את הצלעה והנדחה אקבי ושמטים לתהלה
ולשם בכל הארץ בשתם ²⁰ בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבציכם כי אתן אתכם לשם ולתחלה בכל
עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניים אמר יהוה

ראים אותו עתה--**הלווא** כמוهو כאין בעיניכם 4 ועתה חוק זרבבל אם יהודה וחוק יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול וחוק כל עם הארץ נאם יהודה--ועשו כי אני אתכם נאם יהודה צבאות את הדבר אשר כרתי אתכם בצחחים ממצרים ורוחיו עמדת בתוככם--אל תראו כי כה אמר יהודה צבאות עוד אחת מעט הייא ואני 6 מריש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת הרכבה 7 והרעתני את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד--אמר יהודה צבאות 8 לוי הכהן ולוי הוהב--נאם יהודה צבאות 9 נдол יהודה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון--אמר יהודה צבאות ובמקום זהה אתן שלום נאם יהודה צבאות 10 בעשרים וארבעה זהה לחשיי בשנתו שתים לדוריוש--היה דבר יהודה אל חני הנביא לאמר 11 כה אמר יהודה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר 12 הן יש איש בשך קדרש בכנס בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל--היקדש וייענו הכהנים ויאמרו לא 13 ויאמר חני אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא וייענו הכהנים ויאמרו יטמא 14 וייען חני ויאמר כן העם הזה וכון הני הזה לפניו נאם יהודה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא 15 ועתה שימו נא לבככם מן היום הזה ומעליה מתרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה 16 מהותם בא אל ערמת עשרים והוא היה עשרה בא אל היקב לחשוף חמשים פורה והוא היה עשרים 17 הזכיר אתכם בשדרון ובירקון ובברד--את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אליו נאם יהודה 18 שימו נא לבככם מן היום הזה ומעליה מיום עשרים וארבעה לחשיי למנ היום אשר יסיד היכל יהודה--שימו לבככם 19 העוד הורע במגורה ועד הגפן והתана והרמוון וען הזית לא נושא--מן היום הזה אברך 20 ויהי דבר יהודה שנית אל חני בעשרים וארבעה לחדרש לאמר 21 אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מריש את השמים ואת הארץ 22 והפכתי כסא מלכות והשמדתי חיזק מלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכבה וירדו סוסים ורכביים איש בחרב אחיו 23 ביום ההוא נאם יהודה צבאות אחר זרבבל בן שאלויאל עברדי נאם יהודה ושמותיך כחותם כי בר בחרתי נאם יהודה צבאות

1 בשנת שתים לדוריוש המלך בחדרש הששי ביום אחד לחדרש--היה דבר יהודה ביד חני הנביא אל זרבבל בן שאלויאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול לאמר 2 כה אמר יהודה צבאות יהוזדק הכהן העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהודה להבנות 3 ויהי דבר יהודה ביד חני הנביא לאמר 4 העת לכם אתם לשבח בכתיכם ספרונים--והבית הזה חרבות 5 וערתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו 6 אל צרור נקוב 7 כה אמר יהודה צבאות שימו לבככם על דרכיכם 8 עלו ההר והבאתם עץ ובני הבית וארצה בו ואבד (אכבדה) אמר יהודה 9 פנה אל הרבה והגה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהודה צבאות--יען ביתי אשר הוא הרכבתם רצים אש לביתו 10 על כן עליכם כלא שמיום מטל והארץ כלאה יבולה 11 ואקרו חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדן ועל התיריש ועל היizar ועל אשר תוציאו הארץ ועל האדם ועל הבהמה ועל כל גנייע כפים 12 ווישמע זרבבל בן שאלויאל יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול וכל שארית העם בקהל יהודה אלהיהם ועל דבריו חני הנביא כאשר שלחו יהודה אלהיהם וירראו העם מפני יהודה 13 ויאמר חני מלאך יהודה במלאות יהודה--לעם לאמר אני אתכם נאם יהודה 14 ועיר יהודה את רוח זרבבל בן שאלויאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו וייעשו מלאכה בבית יהודה צבאות אלהיהם 15 ביום עשרים וארבעה לחדרש בששי השנה שתים לדוריוש המלך

2 בששיי בעשרים ואחד לחדרש--היה דבר יהודה ביד חני הנביא לאמר 2 אמר נא אל זרבבל בן שאלויאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול--ואל שארית העם לאמר 3 מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשוני ומה אתם

אללה ויאמר אליו--אללה הקرنות אשר זרו את יהודת את ישראל וירושלים ²⁰ ויראני יהוד אדרבעה חרשיהם ²¹ ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לא אמר אלה הקرنות אשר זרו את יהודת כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתכם לירדות את קרנות הגנים הנשאים קרן אל ארץ יהודת לזרותה

2 ואשה עניין וארא והנה איש ובירדו חבל מדה ²² ואמר أنها אתה הילך ויאמר אליו למד את ירושלים לראות מה רחבה וכמה ארכה ³ וונגה המלאך הדבר כי--יצא ומלאך אחר יצא לקראותו ⁴ ויאמר אלו--רץ דבר אל הנער הללו לאמור פרוזות תשב ירושלים מרוב אדם ובכמה בתוכה ⁵ ואני אהיה לך נאם יהוה חומת אש סכיב ולכבוד אהיה בתוכה ⁶ הווי הוינו ונסו מארץ צפון--נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשי תי אתם--נאם יהוה ⁷ הווי ציון המלטי--יושבת בת בבל ⁸ כי אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הנזום השללים אתכם כי הנגע בהם נגע בכתה עינו כי הנני מניף את ידי עליהם והוא שלל לעבדיהם ⁹ וידעתם כי יהוה צבאות שלחני ¹⁰ רני ושמחי בת ציון--כי הנסי בא ושכنتי בתוכך נאם יהוה ¹¹ וכן נוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכنتי בתוכך--VIDעת כי יהוה צבאות שלחני אליך ¹² ונחלה יהוה את יהודת חלקו על ארמות המקדש ובחור עוד ירושלם ¹³ הס כל בשור מפני יהודת--כי נער ממעון קדרשו

3 ויראנו את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשתן עמד על ימינו לשטנו ² ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בר השטן וונער יהוה בר הבהיר בירושלם הלווא זה אווד מצל מאש ³ ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך ⁴ ויען ויאמר אל העמידים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצעאים מעליו ויאמר אליו דאה העברתי מעליך עונך ולהלבש אתך מחלצאות ⁵ ויאמר ישימו צניף טהור על ראשו ויישמו הצניף הטהור על ראשיו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד ⁶ ויעיד מלאך יהוה ביהושע לאמר ⁷ כי אמר ציון ובחור עוד בירושלם ¹⁸ ואשא את עני וארא והנה ארבע קרנות ¹⁹ ויאמר אל המלאך הדבר כי--מה יהוה צבאות אם בדרכי תALK ²⁰ ואם את משמרתי תשמר

1 בחדר השמיינִי בשנת שטים לדריוש--היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא ² לא אמר קצף יהוה על אבותיכם קצף ³ ⁴ ואמרת אליהם מה אמר יהוה צבאות נאם יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות ⁵ אלכם אמר יהוה צבאות ⁶ אל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשונים לאמר מה אמר יהוה צבאות שבו לנו מדריכיכם הרעים ומעליליכם (ומעליליכם) הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו ⁷ נאם יהוה ⁵ אבותיכם איה הם והנביאים--הלוועם יחו ⁶ אך דברי וחיקו אשר צויתו את עבדי הנביאים הללו השינו אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר זם יהוה צבאות לעשות לנו כدرיכינו וכמעלילינו כן עשה אנחנו ⁷ ביום שעדרים וארבעה לעשטו עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שטים לדריוש--היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא ⁸ ראיית הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין הדרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדרומים שركים ולבנים ⁹ ואמר מה אלה אדרני ויאמר אליו המלאך הדבר כי אני אדריך מה מה אלה ¹⁰ ויען האיש העמד בין הדרסים--ויאמר אלה אשר שלח יהוה להטהילך בארץ ¹¹ וועוננו את מלאך יהוה העמד בין הדרסים ואמרנו התהילנו בארץ והנה כל הארץ ישבה ושקטה ¹² ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תرحم את ירושלים ואת ערי יהודת--אשר זעםתה זה שבעים שנה ¹³ ויען יהוה את המלאך הדבר כי דברים טובים בדברים נחמים ¹⁴ ויאמר אליו המלאך הדבר כי קרא לאמר מה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציזון קנאה גroleה ¹⁵ وكצף גודול אני קצף על הגדים השאננים אשר אני קצפתי מעט ומה עזרו לרעה ¹⁶ לכן אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים--ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה (וקו) ניתה על ירושלם ¹⁷ עוד קרא לאמר מה אמר יהוה צבאות עוד תפוצנה ערי מטופ ונחם יהוה עוד את ציון ובחור עוד בירושלם ¹⁸ ואשא את עני וארא והנה ארבע קרנות ¹⁹ ויאמר אל המלאך הדבר כי--מה

ונם אתה תדרין את ביתך וنم תשמר את חצריך--ונתני לך מחלכים בין העמדים האלה ⁸ שמע נא יהושע הכהן הנדול אלה רעהך היישבים לפניך--כי אני מופת מהה כי הני מביא את עברי צמח ⁹ כי הנה האבן אשר נתנו לפניך יהושע--על אבן אחת שבעה עינים הני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות וממשית את עון הארץ היה בא ימים אחד ¹⁰ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו--אל תחת נפן ואל תחת תאננה

4 וישב המלך הדבר כי ויעירני כאיש אשר יעד משנתו ² ויאמר אליו מה אתה ראה והוא אמר (ואהם) ראיות והנה מנורת זהב כללה גוללה על דראשה ושבעה נרתיה עליה--שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על דראשה ³ ושנים זיתים עליה אחד מימיון הנלה ואחד על שמאללה ⁴ ואען ואמר אל המלך הדבר כי לאמר מה אלה אדני ⁵ ויען המלך הדבר כי ויאמר אליו הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני ⁶ ויאמר אליו לאמור זה דבר יהוה אל זרבבל לאמור לא בחיל ולא בכח--כי אם ברוחו אמר יהוה צבאות ⁷ מי אתה הר הנדול לפני זרבבל למשיר והוציא את האבן בראשה--תשאות חן לה ⁸ כי יהו דבר יהוה אליו לאמור ⁹ יידי זרבבל יסדו הבית הזה-- וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם ¹⁰ כי מי בו ליום קטנותו ושמו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עני יהוה המה משוטטים בכל הארץ ¹¹ ואען ואמר אליו מה שני הוויטים האלה על ימיון המנורה ועל שמואלה ¹² ואען שני צנתרות אליו מה שני שלבי הוויטים אשר ביד שני צנתרות הזהב המrikים מעלייהם הוה ¹³ ויאמר אליו לאמר הליא ידעת מה אלה ואמר לא אדני ¹⁴ ויאמר אלה שני בני היצחර העמדים על ארدن כל הארץ

5 ואשב ואשא עני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני החרים והחרים הרי נחת ² במרכבה הראשה סוסים אדרימים ובמרכבה השנייה סוסים לבנים סוסים שחירים ³ ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדיים אמץ ⁴ ואען ואמר אל המלך הדבר כי מה אלה אדני ⁵ ויען המלך ואמר אליו אלה ארץ צפון רוחות השמיים יצאות מהתיצב על ארدن כל הארץ ⁶ אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל הארץ צפון ולהלבים יצאו אל אחריהם והברדים--יצאו אל ארץ התימן ⁷ והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להטהילך בארץ ויאמר לכט החלכו בארץ ותתהלך בארץ ⁸ יוציאו אתו וידבר אליו לאמור ראה היוצאים אל הארץ צפון--הניחו את רוחו בארץ צפון ⁹ וכי דבר יהוה אליו לאמר ¹⁰ לקוח מאה הנולה מהלדי ומאת טוביה ומאת ידועה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאסיה בן צפניה אשר בא מכבול נולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושmeta ברראש יהושע בן יהוץ-הכהן הנדול ¹¹ ואמרת אליו לאמור כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמה שמו ומותחו יצמה ובנה את היכל יהוה ¹² והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הור וישב ומשל על כסאו והוא כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שנייהם ¹³ והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידועה כנוה נקה וכל הנשבע מזה כמווה נקה ⁴ הוצאה

יהוה צבאות 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מורה ומארץ מבוא המשמש 8 והבאתי אתכם ושכנו בתוך ירושלים והוא לי לעם ואני אהיה להם לאלהים--באמות ובצדקה 9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה וידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה--מפני הנבאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות היחיל להבנות 10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהייה ושכר הבינה איננה וליזא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו 11 ועתה לא כמים הראשונים אני לשארית העם הזה--נאם יהוה צבאות 12 כי זרע השלום הגפן תנתן פריה והארץ תנתן את יבוליה והשמי יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה--את כל אלה 13 והיה כאשר הייתם קולחה בנויים בית יהודה ובית ישראל--כן אושיע אתם והיותם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרעד לכם בהקציף אבותיכםatti אמר יהוה צבאות ולא נחמתי 15 כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלים ואת בית יהודה אל תיראו 16 אלה הדברים אשר תעשו בדברו אמת איש רעהו--אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם 17 ואיש את רעת רעהו אל החשבו בלבבכם ושבעת שקר אל אהבו כי את כל אלה אשר שנأتي נאם יהוה 18 וכי דבר יהוה צבאות אליו לאמר 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשורי יהיה לבית יהודה לשנון ולשמה ולمعدים טובים והאמת והשלום אהבו 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבוא עמים וישבי ערים רבות 21 והלכו ושבו אחת אל אחת לאמר נלכה הילך לחולות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה נם אני 22 ובאי עמים רבים וגויים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלים ולחולות את פני יהוה 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחויקו עשרה אנשים מכל לשנות הנויים והחויקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם--כי שמענו אלהים עמכם

ולחן בן צפניה--לזכרון בהיכל יהוה 25 ורחוקים יבואו ובני בהיכל יהוה יודעתם כי יהוה צבאות שלתני אליכם והיה אם שמו תשמעון בקול יהוה אלהיכם 7 ויהי בשנת ארבע לדריווש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארכעה לחדר החשי--בכסלו 2 וישלח בית אל שרוצר ורגם מלך ואנשיו--לחלות את פני יהוה 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנבאים לאמר האבכה בחדר החמשי--הנור כאשר עשיתי זה כמה שנים 4 ויהי דבר יהוה צבאות אל לאמר 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמותם וספוד בחמייש ובשביעי וזה שבעים שנה--הצום צמתני אני 6 וכי האכל וכי תשתו--הלא אתם האכלים ואתם השתים 7 הלא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנבאים הראשונים בהיות ירושלים ישבת ושלוחה ועיריה סביבתיה והגב והפלגה ישב 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר 9 כה אמר יהוה צבאות לאמր משפט אמת שפטו וחסדר וחמים עשו איש את אחיו 10 ואלמנה יותם נר וענין אל תעשוקו ורעת איש אחיו אל תהשבו בלבבכם 11 וימאנו להקשיב ויתנו כהף סדרת ואוניהם הביבדו ממשוער 12 ולבכם שמו שמור משמעו את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנבאים הראשונים ויהי קצף נдол מأت יהוה צבאות 13 וכי אשר קרא ולא שמעו כן יקרו ולא אשמע אמר יהוה צבאות 14 ואסערם על כל הגויים אשר לא ידועם והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה לשם 8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה נדולה ורעה נדולה קנאתי לה 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכنتי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדרש 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים זקנים בדרכבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרבים ימים ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבה 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא עני שארית העם הזה בימים ההם--גם בעני יפלא נאם

9

והבישו רכבי סוסים ⁶ וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אוישע והושווים כי רחמים והיו כאשר לא נחתים כי אני יהוה אלהים-ואונם ⁷ והיו כנור אפרים ושמח להם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגאל להם ביהוה ⁸ אשרקה להם ואקבצם כי פדיותם ורבו כמו רבו ⁹ ואורעם בעמיהם ובמרחיקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו ¹⁰ והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ولבנון אבאים ולא ימצא להם ¹¹ ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר ותורך נאון אשור ושבט מצרים יסור ¹² ונברחים ביהוה ובשמו יתהלך נאם יהוה

11 פחה לבנון דליך והאכל אש באזיך ² הילל ברוש כי נפל ארזו אשר אדרים שדרדו הילילו-alone בשן כי ירד יער הבצור (הכzieir) ³ קול יללה הרעים כי שדרה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדר נאון הירדן ⁴ כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן מירוחם ⁵ אשר קניתן יהרגן ולא יאשם ומכריחן יאמר ברוך יהוה ואעשר וריעיהם לא יחמול עליהם ⁶ כי לא אחמול עוד על ישביה הארץ--נאם יהוה והנה אנכי מציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתחתו את הארץ ולא אציל מידם ⁷ וארעעה את צאן ההרגנה لكن עני הצאן ואakh לישני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעעה את הצאן ⁸ ואחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשם בהם ונם נפשם בחלה ב' ⁹ ואמר לא ארעה אתכם המטה תמות והנכחית תכחד והנשארות תאכלנה אשה אתبشر רעהותה ¹⁰ ואקח את מקלי את נעם ואנדע אותו-

-להפיר את בריתוי אשר כרתי את כל העמים ¹¹ ותפר ביום ההוא וידעו כן עני הצאן השמריהם אתי כי דבר יהוה הוא ¹² ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי--ואם לא חדרו וישקלו את שכרי שלשים כסף ¹³ ויאמר יהוה אליו השליכו אל היוצר אדר דיקר אשר יקרתו מעלייהם ואקחה שלשים חכמי ואשליך אתו בית יהוה אל הוצר ¹⁴ ואנדע את מקלי השני את החבלים--להפיר את האחותה בין יהודה ובין ישראל ¹⁵ ויאמר יהוה אליו עוד קח לך כל רעה

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנהתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל ² וגם חמת תנבל בה צר וצדון כי חכמה מאד ³ ותבן צר מצור לה והצבר כסף כעפר וחזרץ כתיט חוצות ⁴ הנה אדני יורשה והכה בים חילה והיה באש האכל ⁵ תרא אשקלון ותירא ועזה ותחילה מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה האשקלון לא תשב ⁶ וישב מזור באשדור והכרתי נאון פלשטים ⁷ והסתה דמי מפיו וشكציו מבון שניינו ונשאר נם הוא לאלהינו והיה ככל ביהודה ועקרון כיבוסי ⁸ ותנית לי לבתי מצבה מעבר ומשב ולא עבר עליהם עוד נש כי עתה ראייתי בעני ⁹ גiley מייד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלך יבוא לך צדיק וגושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אנתנו ¹⁰ והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרצה קשת מלחה מה ודבר שלום לנוים משלו מים עד ים ומונחר עד אפס ארץ ¹¹ ובנים את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו ¹² שיבנו לבצrown אסירי התקווה נם היום מניד משנה אשיב לך כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים וועරתי נוק ציון על בוק יון ושותיך בחרב גבור ¹³ כי יהוה עליהם יראה ויצא כברק חציו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן ¹⁵ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וככשו אبني קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזור--כצאן מזבח ¹⁶ והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא--כצאן עמו כי אبني נזר מתנוסות על אדמתו כי מה טבו ומה יפיו--דגן בחורים ותירוש יונבב בתלות

10

שאלו מיהוה מטר בעת מלkos יהוה עשה חזיזים ומטר נשים יתן להם לאיש עשב בשדה ² כי התפקידים בדברו און והקסמים חז שקר וחלומות השוא ידברו הבלתי נחמן על כן נסעו כמו צאן ענו כי אין רעה ³ על הרעים חרחה אף ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הדודו במלחמה ⁴ ממנעו פנה ממנה יתד ממנה קשת מלחה ממנה יצא כל גונש ייחדו ⁵ והוא כנברים בוטים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עם

ולא יזכיר עוד גם את הנביאים ואת רוח הטעמה
אעביד מן הארץ ³ וזה כי נבא איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה
ודקרו אביהו ואמו ילדיו בהנbao ⁴ והיה ביום ההוא
יבשו הנביאים איש מחוינו--בנהנאו ולא ילבשו
אדרת שעיר למן כחש ⁵ ואמר לא נביא אני איש
עבד אדמה אני כי אדם הנקני מנערי ⁶ ואמר אלהו
מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכתוב בית
מאחבי ⁷ חרב עורי על רעי ועל נבר עמיי--נאם
יהוה צבאותך את הרעה ותפצין הצאן והשכתי
ידי על הצערים ⁸ והוא בכל הארץ נאם יהוה פי שניים
בזה יכרתו ינווע והשלשית יותר בה ⁹ והbabתי את
השלשית באש וצרפתיים כצרכ' את הכסף ובבחננים
כבחן את הזובב הוא יקרה בשמי ואני עננה אותו--
אמרתינו עמו הוא והוא יאמר יהוה אלהי

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שליך בקרבך ²
אספת את כל הנויים אל ירושלם למלחמה ונלכדה
העיר וננססו הבתים והנשים התשנלה (השכבה) ויצא
חזי העיר בגולה יותר העם לא יכרת מן העיר ³
ויצא יהוה ונלחם בנויים הם כיום הלחמו ביום קרב
ουמדו רגלו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על
פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מהציו מזרחה
וימה ניא גדולה מאד ומשחזי החר צפונה וחזי
נבה ⁶ ונסתם ניא הרוי כי ניעני הרומים אל אצל נסתם
כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא
יהוה אלהי כל קדרשים עמק ⁶ והיה ביום ההוא לא
יהיה אור קירות יקפאון (וקפאון) ⁷ והיה יום אחד
הוא יודע ליהוה--לא יום ולאليل והיה לעת ערבית
יהיה אור ⁸ והוא ביום ההוא יצאו מימים חיים מירושלים
חצים אל הים הקרמוני וחצים אל הים האחנון בקיז
ובחרף היה ⁹ והוא יהוה למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהוה אחד--ושמו אחד ¹⁰ יסוב כל הארץ
ערבה מגבע לרמן נגב ירושלים ורامة וישראל
תחתיה למשער בניין עד מקום שער הראשון עד
שער הפנים ומגדל חנאנאל עד יקבי המלך ¹¹ ווישבו
בה וחרם לא יהיה עוד וישראל לבטה ¹²

אולי ¹³ כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכבדות לא
יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הגזבה לא
יכלכל וברש הבריאותיאל ופריסין יפרק ¹⁴ והי
רעיל עזבי הצאן הרבה על זרווע ועל עין ימינו
ורעעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נתה שמים
ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו ² הנה אנכי שם את
ירושלם ספ רעל לכל העמים--סביב ועם על יהודה
יהיה במצו על ירושלם ³ והיה ביום ההוא אשים
את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים--כל עמשה
שרוט ישרטו ונאפסו עליה כל נוי הארץ ⁴ ביום
ההיא נאם יהוהacha כל סוס בחמהון ורכבו בשגעון
ועל בית יהודה אפקח את עניינו וכל סוס העמיםacha
בעורון ⁵ ואמרו אלף יהודה בלבם מצחה לי ישבי
ירושלם ביהוה צבאות אליהם ⁶ ביום ההוא אשים
את אלף יהודה ככior אש בעצים וכclfid אש בעמיר
ואכלו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם ⁷ וחווש יהוה
את אהלי יהודה בראשונה למען לא תנDEL תפארת
ביה דוד ותפארת ישיב ירושלם--על יהודה ⁸ ביום
ההוא יונ יהוה بعد יוושב ירושלם והיה הנכשל בהם
ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלהים כמלך יהוה
לפניהם ⁹ והוא ביום ההוא אבקש להשמיד את כל
הנוים הבאים על ירושלם ¹⁰ ושפכתי על בית דוד
ועל יוושב ירושלם ספדו עלייו כמספר על הייחיד והמר
עליו כהמר על הבכור ¹¹ ביום ההוא יגדל המספר
בירושלם כמספר הדרדרמן בבקעת מנDON ¹² וספדה
הארץ משפחות משפחות לבר משפחתי בית דוד
לבר ונשיהם לבר משפחתי בית נתן לבר ונשיהם
לבר ¹³ משפחתי בית לוי לבר ונשיהם לבר משפחתי
השמי לבר ונשיהם לבר ¹⁴ כל המשפחות הנשאות--
משפחתי משפחתי לבר ונשיהם לבר

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולisbury
ירושלם--לחטא ונדיה ² והוא ביום ההוא נאם
יהוה צבאות אכricht את שמות העצבים מן הארץ

וזאת תהיה המגפה אשר ינפ' יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המכ בשרו והוא עומד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפייהם ¹³ והיה ביום ההוא תהיה מהומות יהוה רבה בהם והחויקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו ¹⁴ וגם יהודת-תללחם בירושלם ואסף חיל כל הגויים סביב זhab וכסף ובנדים--לרב מאד ¹⁵ וכן יהיה מגפת הסוס הפרדר הנמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במנחות ההמה--כמגפה זו ¹⁶ והיה כל הנוטר מכל הגויים הבאים על ירושלים ועליו מדי שנה בשנה להשתאות למלך יהוה צבאות ולחג את חנ הסוכות ¹⁷ והיה אשר לא עיללה מטהות הארץ אצל ירושלים להשתאות למלך יהוה צבאות--ולא עליהם יהוה הגשם ¹⁸ ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר נnf' יהוה את הגויים אשר לא יעלו לחג את חנ הסוכות ¹⁹ זאת תהיה חטא מצרים וחטא כל הגויים אשר לא יעלו לחג את חנ הסוכות ²⁰ ביום ההוא יהיה על מצליות הסוס קדר ליהוה והיה הסירות בביות יהוה כمزוקים לפני המזבח ²¹ והיה כל סיד בירושלם וביהודה קדר ליהוה צבאות ובאו כל הובחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנען עוד בכון יהוה צבאות ביום ההוא

המצויה הוזאת להיות בריתך את לוי אמר יהוה צבאות
ובבריתך הוזת את חווים והשלום ואתגון לו מורה
ויריאני ומפני שמי נחת הוא ⁶ תורת אמת הוזת בפיחו
ועולח לא נמצא בשפהיו בשלום ובמישור הילךarti
ורבים השיב מעון ⁷ כי שפטיך כהן ישמרו דעת ותורה
יבקשו מפיו כי מלאך יהוה צבאות הוא ⁸ ואתם
סרגתמן הדריך הcessתם ריבים בתורה שחותם ברית
הלו אמר יהוה צבאות ⁹ ונום אני נתתי אתכם נביים
ונשאים פנים בתורה ¹⁰ הילא אב אחד לכלנו הילא
אל אחד בראנו מדורנו נבגד איש באחיו--לחחל בברית
אבותינו ¹¹ בנדה יהודה ותועבה נשתה בישראל
ובירושלם כי חיל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובבעל
בת אל נכר ¹² יכרת יהוה לאיש אשר יעשה עדר וענה
מאהלי יעקב ומגש מנהה ליהודה צבאות ¹³ זו זאת שנית
העשוי--כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין
עוד פנות אל המנהה ולקחת רצון מידכם ¹⁴ ואמרתם
על מה על כי יהוה העיד ביןך ובין אשות נעריך
אשר אתה בנדתת בה והוא חברך ואשות בריתך
ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש
זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעריך אל
יבנד ¹⁶ כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה
חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא תבנדו ¹⁷ הונעתם יהוה בדבריכם ואמרתם בינה
הונענו באמרכם כל עשה רע טוב בעני יהוה וביהם
הוא חפץ או איה אלהי המשפט

3 הנסי שלח מלACHI ופנה דרך לפני ופתחם יבו
אל היכלו הארון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא--אמר יהוה צבאות ²
ומי מככל את יום בוואוומי העמד בהראותיו כי
הוא כאש מצרך וכבריות מכבסים ³ וושב מצרך
ומטהר כסף וטהר את בני לוי ווקק אתם כזהב וככסף
והיו ליהודה מנשי מנהה בצדקה ⁴ וערבה ליהודה
מנחת יהודה וירושלים--כימי עולם וכשנים קדמניות ⁵
וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעסק שקר שכיר

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלachi ² אהבתו
אתכם אמר יהוה ואמרתם בינה אהבתנו הילא אה
עשה ליעקב נאם יהוה ואhab את יעקב ³ ואת עשו
שנאתי ואשים את הריו שמה ואת נחלתו לתנות
מדבר ⁴ כי אמר אדום רשונו ונשוב ובנייה הרבות--
כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אחרים וקראו
לهم גובל רעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם ⁵
ועיניכם הראינה ואתם תאמרו יidel יהוה מעל גובל
ישראל ⁶ בן יכבד אב ועבד אדרני ואם אב אני איה
כבודי ואם אדוניים אני איה מורהי אמר יהוה צבאות
לכם הכהנים בווי שמי ואמרתם בינה בזינו את שמק
מנגנים על מזבחיו להם מגאל ואמרתם בינה נאליך
בامرכם שלחן יהוה נבזה הו ⁸ וכי תנשון עור
לזבח אין רע וכי תניiso פסח וחללה אין רע הקריבו
נא לפתח הירatz' או היישא פניך--אמר יהוה צבאות
וועתה חלו נא פני אל ויהננו מידכם היהת זאת-היישא
מכם פנים אמר יהוה צבאות ¹⁰ מי גם בכם ויסגר
دلטים ולא תאיירו מזבחו חנן איין לי חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנהה לא ארצתה מידכם ¹¹ כי ממורה
שמש ועד מבואו גובל שניים ובכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנהה טהורה כי גובל שניים בוגדים אמר
יהוה צבאות ¹² ואתם מוחלים אותם--בامرכם שלחן
אדני מגאל הוא וניבנו נבזה אכלו ¹³ ואמרתם הנה
מotalה והപחתם אותו אמר יהוה צבאות והbabתם
נוול ואת הפסח ואת החוללה והbabתם את המנהה
הארציה אותה מידכם אמר יהוה ¹⁴ ואדרור נוכל ויש
בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גובל
אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בוגדים

2 וועתה אליכם המצויה הוזת--הכהנים ² אם לא
תשמעו ואם לא תשימו על לב לחת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחת בכם את המאהרה וארותי את
ברכוותיכם וגס ארותיה כי אינכם שמיים על לב ³ הנסי
ונער לכם את הזרע וזרותי פרש על פניכם פרש חניכם
ונשא אתכם אליו ⁴ וידעתם--כי שלחתי אליכם את

אלמנה ויתום ומתי גר ולא יראוני--אמר יהוה צבאות
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליהם
7 למיimi אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם--שבו
אליו ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה
nbsp;8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבאים אליו
ואמרתם במה קבענו המעשר והתרומה 9 במאלה
אתם נארים ואני אתכם קבעם-הני כלו 10 הביאו
את כל המעשר אל בית האוצר וייה טרפ' בכינוי
ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארכיות השמים והרकתי לכם ברכה עד
בלי די 11 ונגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את
פרי הארץ ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
צבאות 12 ואשררו אתכם כל הגנים כי תהיו אתם ארץ
חפץ אמר יהוה צבאות 13 חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדרבנו עלייך 14 אמרתם שוא
עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הילכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות 15 ועתה אנחנו מאשרים
וזדים נם נבנו עשי רשותה גם בחנו אלהים וימלטו 16 אז
נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע
ויכתב ספר זכרון לפניו לראי יהוה ולחשבו שמו 17
והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה
וחמלתי עליהם--כאשר יחמל איש על בנו העבד אותו
18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע--בין عبد אלהים
לאשר לא עברו

4 כי הנה היום בא בעיר כהנור והי כל זדים וכל
עשה רשות קש ולחטאתם היום הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא יעוב להם שם שרש וענף 2 וורחה לכם
יראישמי שמש דרך ומרפא בכנפיו ויצאתם ופשתם
געגלי מרכך 3 ועסוקם רשותם--כי יהיו אפר תחת
כפות רגליך ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות
4 זכרדו תורה משה עבדי אשר צויתו אותו בחרב על
כל ישראל חוקים ומשפטים 5 הנה אני שלח לכם את
אליה הنبيיא--לפניכם בוא יום יהוה הנגדל והנורא 6
והшиб לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם--פנ
אבוא והכיתי את הארץ חרם

תהלים

בקראי אליו 4 רגנוו ואל-תחתאו אמרו בלבבכם על-
משככם ודמו סלה 5 זבחו ובחוי-צדך ובטהוח אל-
יהוה 6 רבים אמרים מי-יראנו-טוב נסה עליינו או ר
פניך יהוה 7 נתה שמחה בלבי מעת דגנס ותירושם
רבו 8 בשלום ייחדו אשכבה ואישן כי-אתה יהוה
לבדר לבטהח תושיבני

5 למנצח אל-הנחיות מזמור לדוד ב אמריו האוניה
יהוה בינה הגני 2 הקייבת לקול שועי-מלך ואלהי
כי-אליך אתחפלל 3 יהוה-בקר תשמע עליון בקר
ערך-לך ואצפה 4 כי לא אל חפץ רשות אתה לא
גירך רע 5 לא-יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנתת כל-
פעלי און 6 החבר דבריו כוב אש-אדמים ומרמה יתעב
יהוה 7 ואני-ברב חסוך אבוא בירתק אשתחווה אל-
היכל-קדשך ביראתך 8 יהוה נהני בצדתק-למען
שורדי הושר (הישר) לפני דרכך 9 כי אין בפייהו
נכונה-קרבם הווות קבר-פתחות גורם לשונם יחלקו
10 האשנים אליהם- פלו ממעצחותם ברב פשעיהם
הידיחמו- כי-מרו בך 11 וישמחו כל-חוסי בך לעולם
ירגנוו- ותסך עליימו ויעלצ'ו בך אהבי שמק 12 כי-אתה
תברך צדיק יהוה-כצנה רצון תעטרנו

6 למנצח בנינויו על-השミニות מזמור לדוד ב יהוה
אל-באפק תוכיחני ואל-בחמתך תיסרני 2 חנני יהוה
כי אמלל-אני רפאני יהוה- כי נבהלו עצמי 3 ונפשי
נבהלה מאר ואת (וاثה) יהוה עד-מתי 4 שובה יהוה
חליצה נפשי הושיעני למען חסוך 5 כי אין במות
זכך בשאול מי יודה-לך (Sheol h7585) 6 יגעתי באנחהתי-
אשחה בכל-לילה מטהי בדמעתי ערשי אמאסה 7
עששה מכעס עני עתקה בכל-צוררו 8 سورו ממנני
כל-פעלי און כי-שמע יהוה קול בכרי 9 שמע יהוה
תחנתי יהוה תפלתי יקח 10 יבשו ויבהלו מאר-כל-
איבי ישבו יבשו רגע

7 שנון לדוד אשר-שר ליהוה-על-דברי-כוש בן-
ימני ב יהוה אלהי בך חסיתוי הושיעני מכל-רדפי
והצילני 2 פן-יטרכ' כאריה נפשי פרך ואין מצליל 3
יהוה אלהי אם-עשיתי זאת אם-יש-על בכפי 4 אם-

1 אשרי איש- אשר לא תלך בעצת רשעים ובדרכ
חטאיהם לא עמד ובמושב לצים לא ישב 2 כי אם
בתורת יהוה חפטו וบทורתו יהנה יומם ולילה 3
והיה- כען שחול על-פלני- מים אשר פריו יתן בעתו-
ועלחו לא-יבול וכל אשר-יעשה יצלה 4 לא-כן-
הרשעים כי אם-כמץ אשר-תרפנו רוח 5 על-כן לא-
יקמו רשעים- במשפט וחטאיהם בעדת צדיקים 6 כי-
יודע יהוה דרך צדיקים ודרך הרשעים האבד

2 למה רגשו גוים ולאמים יהנו-ריק 2 יתיצבו מלכי-
ארץ- ורוזנים נסדו-יחיד על-יהוה ועל-משיחו 3
נתקה את-מוסרותיהם ונשלכה ממן עתיהם 4 יושב
בשמיישחק אדני יען-למו 5 או ידבר אלמו באפו-
ובחרונו יבחלמו 6 ואני נסhti מלכי על-ציוון הר-
קדשי 7 אספרה אל-חך יהוה אמר אליו בני אתה-
אני היום ילדתיק 8 שאל ממני-וathan גוים נחלתק
ואהזותך אפסי-ארץ 9 תרעם בשבט ברזיל כליל יוצר
תנפצט 10 ועתה מלכים השכilio הוסרו שפיטי ארץ 11
עבדו את-יהוה ביראה וונילו בראדה 12 נשקב-בר פן-
יאנף ותאבדו דרך- כי-יבער כמעט אפו אשרי כל-
חוסי בו

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ב יהוה
מה-רבבו צרי ריבים קמים עלי 2ربים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה 3 ואתה יהוה מן בעדי
כבודי ומרומים ראשית 4 קולי אל-יהוה אקרא וווענני
מהר קדשו סלה 5 אני שכחתי ואישנה הקייזותי- כי-
יהוה יסמנני 6 לא-איירא מרביבות עם- אשר סביב
שתו עלי 7 קומה יהוה הושיעני אלהי- כי-הכית את-
כל-איבי להו שני רשעים שבת 8 ליהוה היושעה
על-עמרק ברכתק סלה

4 למנצח בנינויו מזמור לדוד ב בקראי עני אלהי
צדקי- בצער הרחבות לי חנני ושמע חפלתי 2 בני איש
עד- מה כבודי לכלמה- תהאבעון ריק תבקש כוב
סלה 3 ודע- כי-הפללה יהוה חסיד לו יהוה ישמע

למען אספירה כל-תהליכי בשמי בת-צון--אגילה נמלתי שלמי רע ואחלצת צוררי ריקם 5 ירדף אויב נשוי וישן--ירמס לארץ חי וכבודו לעפר ישכן סלה 6 קומה יהוה באפק--הנשא בעברות צוררי וורה אליו משפט צוית 7 ועדת לאמים תסובך ועליה למרום שובה 8 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקו וכתמי עלי 9 יגמר נא רע רשעים--ותכונן צדיק ובחן לבות וכלויות--אליהם צדיק 10 מנגני על-אליהם מושיע ישראל-לב 11 אליהם שופט צדיק ואל זעם בכל-יום 12 אם-לא ישוב חרביו יŁטוש קשתי דרכו וכוננה 13 ولو הcin כל מות חציו לדלקים יפעל 14 הנה יחבל און והרה عمل וילד שקר 15 בור כרה ויחפרהו וופל בשחת יפעל 16 ישובعمالו בראשו ועל קדרתו חמסו ירד 17 אודה יהוה הצדקה ואומרה שם-יהוה עליון

10 למה יהוה לעמוד ברחוק תעלים לעחות בצרה 2 בנאות רשות ידלק עני יתפשו במזומות זו חשבו 3 כי-הلال רשות על-האות נפשו ובצע ערך נאץ יהוה 4 רשות-כנבה אףו בל-ידרש אין אלהים כל-מוזמותיו 5 ייחלו דרכו בכל-עת--מרום משפטיך מנגרו כל-צוריו יפה בהם 6 אמר בלבו בל-אמות לדר ודדר אשר לא-ברע 7 אלה פיהו מל-ומרמות ותקת התה לשונו عمل ואון 8 יש במארב החרדים--במסתריהם יהרג נקי עניינו להלכה צפנו 9 יארב במסתר כאירה בסכה--יארב לחטופ עני יחטא עני במשכו בראשו 10 וודכה (ידכה) ישח ונפל בעצמיו חלכים (חלאים) 11 אמר בלבו שכח אל הסתר פניו בל-ראיה לנצח 12 קומה יהוה--אל נשא ידק אל-תשכח עניים (ענויים) 13 על-מה נאץ רשות אלהים אמר בלבו לא תדרש 14 ראתה כי-אתה عمل וכעס תביט--لتת בידך עלייך יעוז חלכה יתום אתה הייתה עוזר 15 שבר ורוע רשות ורע תדרוש-רשעו בל-המצו 16 יהוה מלך עולם ועד אבדו גנים מארציו 17 האות עניים שמעת יהוה תכין לכם תקשיב אונך 18 לשפט יתום ודק בל-יוסיף עוד--לערץ אונש מן-הארץ

11 למנצח לדוד ביהוה חסיתי--איך תאמרו לנפשי גנו (נודי) הרכם צפ/or 2 כי הנה הרשעים ידרכו קשת כוננו חצם על-יתר--ליירות במו-אפל לישראל-לב 3 כי השתות יהרסון--צדיק מה-פעל 4 יהוה בהיכל קדרשו--יהוה בשמיים כסאו עניין יהוו--עפעריו יבחנו בני אדם 5 יהוה צדיק יבחן וrush ואהבת חמס--שנאה נפשו 6 ימתר על-רשיים פחים אש וגפרית ורוח חנני יהוה--ראה עני מושאי מרומי משעריו מותה 14

8 למנצח על-הנתית מזמור לדוד ביהוה אדניינו- מה-אדיר שמק בכל-הארץ אשר תנה הדך על-הسمים 2 מפי עוללים ונוקים--יסדה-עו למגע צוריך להשבית אויב ומונכם 3 כי-אדרא שמק מעשה אצבעתיך--ירח וכוכבים אשר כונתה 4 מה-אנוש כי-זוכרנו ובן-אדם כי תפקדנו 5 ותחסרו מעת מלאחים וכבוד והדר תעטרחו 6 تمשלחו במעשי יריד כל שתה תחת-rangleיו 7 צנה ואלפים כלם ונוג בהמות שדי 8 צפ/or שמיים ודגני חיים עבר ארחות ימים 9 יהוה אדניינו מה-אדיר שמק בכל-הארץ

9 למנצח על-מות לבן מזמור לדוד באהודה יהוה בכל-לב אספירה כל-נפלוותיך 2 אשמהה ואعلצת ברק אומרה שמק עליון 3 בשוב-אובי אחד יכשלו ויאבדו מפניך 4 כי-עשית משפטיך ודני ישבת לכסא שופט צדיק 5 נערת גוים אבדה רשות שם מוחית לעולם ועד 6 האויב תמו חרבות--לנצח וערם נתשת-אבד זכרם המה 7 ויהוה לעולם ישכון למשפט כסאו 8 והוא ישפט-תבל בצדיק ידין לאמים במישרים וויה יהוה משגב לדך משגב לעות בצרה 10 וייבתו בך יודעי שמק כי לא-עוזת דרישיך יהוה עז זמרו-ליהוה ישב ציוון הגנו בעמים עליילותיו 11 כי-דרש דמים אותם זכר לא-שכח צעה עניים (ענויים) 13 חנני יהוה--ראה עני מושאי מרומי משעריו מותה 14

ולעופות--מנת כוסם 7 כי-צדיק יהוה צדקות אהב ישר
יהוָה פנימו

16 מכחם לדוד שמרני אל כי-חסיתך בך 2 אמרת
ליותה אדרני אתה טובתי בל-עליך 3 לקדושים אשר-
בארץ המה ואדרוי כל-חפצי-בם 4 ירכבו עצובות
אחר מהרו בל-אסיך נסכךם מדם ובבל-אשא את-
שמותם על-שפתי 5 יהוה מנת-חלקי וכוסי- 6 אתה
חומיך גורלי 6 חבלים נפלו-לי בנעמים אפ-נהחלת
שפורה עלי 7 אברך--אתיהוה אשר יעננו אפ-לילות
יסרנו קלויות 8 שווות יהוה לנגיד תמיד כי מימני
בל-אמות 9 וכן שמה לבי-ויגל כבודיו אפ-בשמי ישכן
לבטח 10 כי לא-תעזב נפשו לשאיל לא-תתן חסידך
לראות שתה (Sheol h7585) 11 תודיעני ארוח חיים שבעו
שמחות את-פניך נעמות בימיך נצח

12 למנצח על-השミニית מזמור לדוד בחשעה
יהוה כי-גמර חסיד כי-פסו אמוניים מבני אדם 2 שוא
ירברבו--איש את-רעשו שפט חקלות--בלב ולב ידברו
3 יכרת יהוה כל-שפתי חקלות--לשון מדברת נדלות
4 אשר אמרו לשננו נכיר--שפתינו אנו מי אדון לנו
5 משד עניהם מאנקת אבויונם עתה אקים יאמר יהוה
אשרת בישע יפהה לו 6 אמרות יהוה אמרות טהרות
כסף צרכך בעיליל לא-רץ מזוק שבעתים 7 אתה-יהוה
תשمرם הצרנו מן-הדור ז' לעולם 8 סביב רשעים
ויהלכו כרם זלחת לבני אדם

13 למנצח מזמור לדוד 2 עד-אנה יהוה תשכחני
נצח עד-אנה תסתיר את-פניך ממי 3 עד-אנה אישת
עצות בנפשי--יגון בלבבי יומם עד-אנה ירום איבי
על 4 הבטחה עני יהוה אלהי האירה עני פן-איישן
המות 5 פן-יאמר איבי יכלתו צרי יגילו כי אמות
ואני בחסדר בטחתי--יגל לבי בישועתך אשרה
לייהוה כי גמל עלי

14 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עליליה--אין עשה-טוב 2 יהוה--
משמעות השקוּפ עלי-בני-אדם לראות הייש משכילד--
דרש את-אלחים 3 הכל סר ייחדו נאלחו אין עשה-
טוב-אין נם-אחד 4 הלא ידעו כל-בעל-אין אכלי עמי
אכלו להם יהוה לא קראו 5 שם פחדו פחד כי-אלחים
בדור צדיק 6 עצה-עני תבישו כי יהוה מהסחו 7 מי
יתן מצין ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגאל
יעקב ישmach ישראל

15 מזמור לדוד יהוה מ-יגור באהלך מי-ישכן
בהר קדרש 2 הולך הימים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו 3 לא-רגל עלי-לשנו--לא-עשה לרעה רעה
וחרפה לא-נשא על-קרבו 4 נבזה בעניינו נמאס-- ואת-
יראי יהוה יכבר נשבע להרעד ולא ימר 5 כספו לא-
נתן בנשך-- ושהד על-נקו לא לקח עשה-אללה-- לא
ימוט לעולם

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק-- הקשيبة רנתי
האוינה תפלתי בלא שפטו מרמה 2 מלפניך משפט
יצא עיניך תחזינה מישראלים 3 בחנת לבי פקרת לילה-
צראפתי נבל-חמצא זמתי בל-יעבר-פי 4 לפعلות
אדם ברבר שפטך-- אנו שמרתי ארחות פרץ 5 חמק
אשרי במעגולותיך בל-נמוטו פעמי 6 אני-קראותך כי-
העננו אל-הט-אוןך לי שמע אמרתי 7 הפליה חסידיך
מושיעים חוסים-- מתקוממים בימיך 8 שמרני כאישון
בת-עין בצל כנפיך תהירני 9 מפני רשעים זו שdone
איובי בנפש יקיפו עלי 10 חלבמו סגרנו פימו דברו
בנאות 11 ואשרינו עתה סכבוני (סכבונו) ענייהם ישיתו
לנותות באריין 12 דמיינו--כאריה ייכסוף לטרף וככפיר
ישב במסתרים 13 קומה יהוה-- קדמיה פניו הכריעudo
פלטה נפשי מרשות חרבך 14 ממותים ידריך יהוה ממתים
מחולד-- חלקם בחים וצפינך (צפונך) תملא בתנים
ישבעו בנים-- והניחו יתרם לעוליהם 15 אני-בצדך
אהוזה פניך אשבעה בהקץ תמנתק

18 למנצח לעבד יהוה-- לדוד אשר דבר ליהוה
את-דבריו השירה הזאת-- ביום הצל-יהוה אותו מקפ
כל-איובי ומיד שאל ב ויאמר-- ארחנן יהוה חזק 2
יהוה סלעי ומצודתך-- ומפלטי אליו צורי אحسה-בו
מנני וקרן-ישע משגבי 3 מהלך אklär יהוה ומ-איובי
אושע 4 אפנוני חבל-ימות ונחלי בליעל יבעתוני 5
חבלי שאל סכבוני קדרמוני מוקשי מות (Sheol h7585) 6

וברכוך צורי וירום אלה ישיי ⁴⁷ האל--הנותן נקמות
לי וידבר עמים תחתי ⁴⁸ מפלshi מאיבר אף מן-קמי⁴⁹
תרוממני מאיש חמס תצילני ⁴⁹ על-כן אודך בניהם
יהוה ולשםך אומרה ⁵⁰ מגדל ישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו--לדור ולדור עד-עולם

19 למנצח מזמור לדוד ב השם מספרים כבוד-
אל ומעשה ידיו מניד הרקיע ² يوم ליום יביע אמר
ולילה ללילה יהוה-דעת ³ אין-אמר ואין דברים
בל-נשמע קולם ⁴ בכל-הארץ יצא קום ובכזהה תבל
מליהם לשמש שם-ahl בהם ⁵ והוא--כהtan יצא
מחפתו ישיש כנbor לרוץ ארח ⁶ מקצתה השמים
מושאו-וחקופתו על-קצוותם ואין נסחר מוחמתו ⁷
תורת יהוה תמיינה משבית נשעדרות יהוה נאמנה
מחכימת פתוי ⁸ פקדיו יהוה ישרים משמח-לב מצות
יהוה ברה מארת עינים ⁹ יראת יהוה תהורה--עומדת
לעד משפטיך-יהוה אמת צדקך יהדו ¹⁰ הנחמדים--
מוחב ומפוז רב ומתקומים מדברש ונפה צופים בו נם-
עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב ¹¹ שנאות מי-בין
מנסתרות נקיי ¹² גם מודים חשיך עברך-- אל-ימשלו-
בי או איתם ונקיות מפשע רב ¹⁴ יהיו לדצון אמר-פי
והגינוי לבני לפניך יהוה צורי ונאל-

20 למנצח מזמור לדוד ב יעך יהוה ביום צרה
שגבך שם אלהי יעקב ² ישלה-עורך מקדש ומוציאו
סעדך ³ זיכר כל-מנחך ועלתך ידשנה סלה ⁴ יתן
לק כלבך וככל-עצך ימלא ⁵ נרננה בישועתך--
וכשם-אליהנו נדgel ימלא יהוה כל-משאלותיך ⁶ עטה
ירעתך-- כי הושיע יהוה משיחו עינחו ממשמי קדרשו--
בגבורות ישע ימינו ⁷ אלה ברכב ואלה בסוסים ואנהנו
בשם-יהוה אלהינו נזכיר ⁸ המה כרענו ונפלנו ואנהנו
קמננו ונחעדך ⁹ יהוה הושעה המלך יעננו ביום-
קראננו

21 למנצח מזמור לדוד ב יהוה בעז ישמה מלך
ובישועתך מה-יגיל (יגל) ¹ מאד ² תאות לבו נתחה לו
ואראש שפתינו בל-מנעת סלה ³ כי-תקדמנו ברכות
טוב חשית לראשו עטרה פו ⁴ חיים שאל מנק-נתחה
אצמיות ⁴¹ ישעו ואין-מושיע על-יהוה ולא ענס ⁴²
ואשחכם כעperf על-פני-רוח כתיטת חוצות ארים ⁴³
תפלתני מריבי-עם תשימני לראש גנים עם לא-ידעת
יעבדוני ⁴⁴ לשמע און ישמעו לי בני-נכרכ יחשול-
בני-נכרכ יבלו ויחרגנו ממסגרותיהם ⁴⁶ חי-יהוה

בצ-לי אקרא יהוה-- ולא-אלחי אשוע ישמע מהיכלו
קולוי ושועתי לפני הבוא באוני ⁷ והגעש ותרעש
הארץ-- ומוסדי הרים ירנו ויתגעשו כי-חרה לו ⁸
על-הען באפו-- ואש-מיפוי תאכל נחלים בערו ממןנו
ויט שמים וירד וערפל תחת רגלו ¹⁰ וירכב על-
קרוב ויעף וירא על-כנפי-רוח ¹¹ ישת חזק סתרו-
סביבותיו סכתו חשת-מים עבי שחקים ¹² מננה
נדטו עבי עברו--ברד ונחל-אש ¹³ וירעם בשמים
יהוה-- ועליוון יתן קלו ברד ונחל-אש ¹⁴ וישלח חיזיו
ויפיצם וברקים רב וייחם ¹⁵ ויראו אפקי מים ווילו
מוסדות תבל מנערתק יהוה-- מנשחת רוח אפק ¹⁶
ישלח ממורים יקחני ימשני ממים רבבים ¹⁷ יצילני
מאיבי עז ומשנאי כי-אמצוי ממני ¹⁸ יקדמוני בימים-אידי
ויה-יה להשען ¹⁹ וויצוiani למරחיב וחלצני כי
חפץ כי ²⁰ גמלני יהוהצדקי כבר ידי ישיב ל-²¹
כי-שמרתיך דרכיך יהוה ולא-רשעתך מאליהי ²² כי כל-
משפטיו לנגיד וחקתו לא-אסיר מני ²³ ואהיה תמים
עמו ואשмар מעוני ²⁴ ווישב-יהוה לי הצדקי כבר ידי
לננד עניינו ²⁵ עם-חסיד תתחסד עם-גבר תמים תחתם
לעט ²⁶ עם-NUMBER תחביר ועם-עקס תחפתל ²⁷ כי-אתה עט-
ענוי תושיע וענינים רמות תשפיל ²⁸ כי-אתה תAIR נרי
יהוה אלהי יגינה החשי ²⁹ כי-בר ארץ נדור ובאליהו
אדלא-שור ³⁰ האל תמים דרכו אמרת-יהוה צרופה
מן הוא לכל החסדים בו ³¹ כי מי אלה מבלדי יהוה
ומי צור זולתי אלהינו ³² האל המازוני חיל ויתן
תמים דרכי ³³ משווה רגלי כאילות ועל במתו עמידני
מלמד ידי למלחה ונחתה קשת-נחותה ורוועתי ³⁴
ויתן-לי מגן ישעך ומינך תסעדני וענותך תרבני
תרחוב צעדיך תחתי ולא מעדו קרסלוי ³⁷ ארדוף
אויבי ואשיגים ולא-אשוב עד-כלותם ³⁸ אמהצם ולא-
יכלו קום יפלו תחת רגלי ³⁹ ותאורני חיל למלחה
תכريع קמי תחת ⁴⁰ ואיבי נתחה לי ערך ומשנאי
אצמיות ⁴¹ ישעו ואין-מושיע על-יהוה ולא ענס ⁴²
ואשחכם כעperf על-פני-רוח כתיטת חוצות ארים ⁴³
תפלתני מריבי-עם תשימני לראש גנים עם לא-ידעת
יעבדוני ⁴⁴ לשמע און ישמעו לי בני-נכרכ יחשול-
בני-נכרכ יבלו ויחרגנו ממסגרותיהם ⁴⁶ חי-יהוה

לְאָרָךְ יָמִים עַוְלָם וְעַד גָּדוֹל כְבוֹדוֹ בִישׁוּעָתָה הוּא
וְהַדָּר תְשׂוֹהָ עַלְיוֹ 6 כִי-תְשִׁיחָהוּ בְרֻכּוֹת לְעֵד תְּחִדְחוּ
בְשִׁמָה אַתְ-פְנֵיךְ 7 כִי-הַמֶלֶךְ בְתְחַבְתָּה בֵיתָה וּבְחִסְדָךְ
עַלְיוֹן בְלִימֹות 8 תִמְצָא יַדְךְ לְכָל-אַיִבְיךְ יִמְינָךְ תִמְצָא
שְׁנָאֵיךְ 9 תִשְׁתִּיחַמוּ כְתָנוֹר אַשְׁ-לְעַת פָנֵיךְ יְהוָה בְאָפָו
יִבְלָעֵם וְתַהֲכָלָם אֲשָׁר 10 פְרִימָו מָרָאֵץ תְאַכֵד וּזְרוּעָם
מַבְנֵי אָדָם טָבָן כִי-גָנְטוּ עַלְיִיךְ רָעוֹה חַשְׁבָוּ מָזָה בְלִי-וּכְלָל
12 כִי תִשְׁתִּיחַמוּ שְׁכָם בְמִתְהִרְיךְ תְכֹונֵן עַל-בְּנֵיכֶם 13
רוֹמָה יְהוָה בְעֹז נְשִׁירָה וּנוֹמָרָה נְבוֹרָתָךְ

23 מִזְמָרָה לְדָוד יְהוָה רָעֵי אָחָסָר 2 בְנָאוֹת דְשָׁא
יַרְבִּיצָנִי עַל-מֵי מְנֻחָה יְנַהֲלָנִי 3 נְפָשִׁי יִשְׁוֹבֵב נְחָנִי
בְמַעֲגָלִי-צְדָקָה לְמַעַן שְׁמָוֹן 4 גָם כִי-אַלְךְ בְנֵיאָ צְלָמוֹת
לְאָ-אִירָא רָעֵ- 5 כִי-אַתָּה עַמְדֵי שְׁבָטָךְ וּמְשֻׁנְצָק הַמָּה
נְחַמְנִי 6 תַּעֲרֵךְ לְפִנֵי שְׁלָחָן - נְגַד צְרָרִי דְשָׁנָת בְשָׁמָן
רָאשֵׁי כּוֹסִי רְוִיה 6 אָךְ טָוב וְחָסֵד יַרְדָּפָנוּ - כְל-יִמְיָם
חַיִי וְשַׁבְתֵי בְבִית-יְהוָה לְאָרָךְ יָמִים

24 לְדָוד מִזְמָרָה לְיְהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תְּבָל וְיִשְׁבֵי
בָה 2 כִי-הָאָעָל-יָמִים יִסְדֵה וּעַל-נְהָרוֹת יִכּוֹנֵן 3
מִ-יְעַלְהָ בְּהָר-יְהוָה וּמִ-יְקּוּם בָמְקוֹם קְדָשָׁו 4 נְקִי
כְפִים וּכְדָר-לְבָב אֲשֶׁר לְאָנְשָׂא לְשֹׁאָ נְפָשִׁי וּלְאָנְשָׁבָע
לְמַרְמָה 5 יְשָׁא בְּרָכָה מָאתָ יְהוָה וְצְדָקָה מַאֲלָהָיו יְשָׁעָו
וְזָהָדָר דְרָשָׁו מַבְקָשִׁי פְנֵיךְ עַיְקָב סָלָה 7 שָׁאוּ שְׁעָרִים
רָאשִׁיכֶם וְהַנְשָׂאָו פְתַחְיָה עָולָם וּבְכָאָו מֶלֶךְ הַכָּבָד 8 מֵי
וְזָהָמָלָךְ הַכָּבָד יְהוָה עַזְוָנוּ גָבָור יְהוָה גָבָור מַלְחָמָה
9 שָׁאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶם וְשָׁאוּ פְתַחְיָה עָולָם וּבְכָאָו מֶלֶךְ
הַכָּבָד 10 מֵי הוּא וְזָהָמָלָךְ הַכָּבָד יְהוָה צְבָאות - הָוָא
מֶלֶךְ הַכָּבָד סָלָה

25 לְדָוד אַלְיךְ יְהוָה נְפָשִׁי אַשָּׁא 2 אֱלֹהִי--בְךָ בְתְחִתִּי
אַל-אָבוֹשָׁה אַל-יַעֲלֵצָו אַוְיִבְיָלִי 3 גָם כָל-קְוִיקָר לְאָ
יִבּוֹשׁ יִבּשָׁו הַבּוֹגְדִים רִיקָם 4 דְרִיכִיךְ יְהוָה הַוְדִיעָנִי
אַרְחוֹתִיךְ לְמַדְנִי 5 הַדְרִיכִנִּי בְאַמְתָךְ וּלְמַדְנִי - כִי-
אתָה אֱלֹהִי יִשְׁעֵי אָוֹתָךְ קוֹיִתִי כָל-הַיּוֹם 6 זֶכֶר-רְחִמָּיךְ
יְהוָה וְחִסְדִיךְ כִי מְעוּלָם הַמָּה 7 חַתָּאוֹת נְעוּרִי וּפְשָׁעִי--
אַל-תוֹכֵר כְחִסְדֶךְ וּכְרַלִי-אַתָּה -- לְמַעַן טְובֵךְ יְהוָה 8
טוֹב-וּשְׁרֵיד יְהוָה עַל-כָן יוֹרֵה חַטָּאִים בְדָרְךְ 9 יַדְרֵךְ
עֲנוּיִם בְמִשְׁפָט וּלְמַד עֲנוּיִם דְרָכוֹ 10 כָל-אַרְחוֹת יְהוָה
חַסְדָךְ וְאַמְתָה - לְנִצְרֵי בְרִיתָהוּ וְעַתְדָהוּ טָבָן כִי-
וְסַלְחָתָה לְעֹנוֹי כִי רְבָב-הָוָא 12 מֵי-זָהָה אֲרִישׁ וְרָאֵה יְהוָה--
וְיָרְנוּ בְדָרְךְ יִבְחר 13 נְפָשָׁו בְטָוב תְלִין וְזַרְעָו יִרְשָׁא
אָרֶץ 14 סּוֹד יְהוָה לִירָאֵי וּבְרִיתָהוּ לְהָוְדִיעָם 15 עַנְיִן כִי

לְאָרָךְ יָמִים עַוְלָם וְעַד גָּדוֹל כְבוֹדוֹ בִישׁוּעָתָה הוּא
וְהַדָּר תְשׂוֹהָ עַלְיוֹ 6 כִי-תְשִׁיחָהוּ בְרֻכּוֹת לְעֵד תְּחִדְחוּ
בְשִׁמָה אַתְ-פְנֵיךְ 7 כִי-הַמֶלֶךְ בְתְחַבְתָּה בֵיתָה וּבְחִסְדָךְ
עַלְיוֹן בְלִימֹות 8 תִמְצָא יַדְךְ לְכָל-אַיִבְיךְ יִמְינָךְ תִמְצָא
שְׁנָאֵיךְ 9 תִשְׁתִּיחַמוּ כְתָנוֹר אַשְׁ-לְעַת פָנֵיךְ יְהוָה בְאָפָו
יִבְלָעֵם וְתַהֲכָלָם אֲשָׁר 10 פְרִימָו מָרָאֵץ תְאַכֵד וּזְרוּעָם
מַבְנֵי אָדָם טָבָן כִי-גָנְטוּ עַלְיִיךְ רָעוֹה חַשְׁבָוּ מָזָה בְלִי-וּכְלָל
12 כִי תִשְׁתִּיחַמוּ שְׁכָם בְמִתְהִרְיךְ תְכֹונֵן עַל-בְּנֵיכֶם 13
רוֹמָה יְהוָה בְעֹז נְשִׁירָה וּנוֹמָרָה נְבוֹרָתָךְ

22 לְמַנְצָחָ עַל-אִילָת הַשְׁחָר מִזְמָרָה לְדָוד בְאָלִי
אָלִי לְמַה עֲזַבְתִּי יְהוָה מִשְׁעָטִי דְבָרִי שָׁאָנָתִי 2
אֱלֹהִי-אֲקָרָא יוֹמָם וְלֹא תְעֵנָה וְלֹא-תְלִילָה וְלֹא-דְמִיה לִי 3
וְאַתָּה קְדוּשָׁ-יִשְׁרָאֵל 4 בְךָ בְתְחָוָא אַתְהִינָו
בְשָׁחוֹ וְתַפְלְטָמוֹ 5 אַלְיךְ וְעַקְוָן וְנִמְלָטוֹ בְךָ בְתְחָוָא וְלֹא-
בְוּשָׁו 6 וְאָנְכִי תְולָעָתָו וְלֹא-אִישׁ חָרְפָת אָדָם וּבְזָוִעָם 7
כָל-רָאֵי יַלְעָנוּ לִי יִפְשִׁירְוּ בְשָׁפהּ יִנְעָוּ רָאֵשׁ 8 גָל אַל-
יְהוָה יִפְלְטָחוּ יִצְלָחוּ כִי חַפְצָן בְוּ 9 כִי-אַתָּה גָחֵי מַבְטָן
מַבְטִיחָיו עַל-שְׁדֵי אָמֵי 10 עַלְיךְ הַשְּׁלָכָתִי מַרְחָם מַבְטָן
אָמֵי אָלִי אַתָּה טָבָן כִי-אַל-תְרַחְקָמָנִי כִי-צְרָה קְרוּבָה כִי-
אִין עֹזָר 11 סְבָבָנִי פְרִים רְבִים אֲבִירִי בְשָׁן כְתָרוּנִי 12
פָצָו עַל-פִיהם אֲרִיה טְרֵף וְשָׁאָג 14 כִמִים נְשִׁפְחָתִי--
וְהַפְרָדוּ כָל-עַצְמָוֹתִי הִיא לְבִי כְדָרגָג נְמָס בְתּוֹךְ מַעַי
15 יִבְשָׁ כְחָרֵשׁ כָהָו וְלֹשָׁנוֹ מְדֻבָּק מַלְקוּחוֹ וּלְעַפְר-מוֹתָה
תְשִׁפְתָנִי 16 כִי סְבָבָנוֹ כָלְבָים עַדְתָ מְרֻעִים הַקִּיפָנוֹ
כָאָרִי יִדְיִי וּרְגַנְלִי 17 אֲסָפָר כָל-עַצְמוֹתִי הַמָּה יִבְטָנוֹ
יִרְאֹ-בִי 18 יְחַלְקָו בְגָנְדִי לְהָם וְלֹא-לְבָוָשִׁי וּפְיָלוֹנוֹ גְרָל
וְאַתָּה יְהוָה אַל-תְרַחְקָאֵלִוּתִי לְעֹזָרָתִי חֹשֶׁה 20
הַצִּילָה מַחְרֵב נְפָשִׁי מִיד-כָלְבִי יִחְיִידָתִי 21 וְהַשְׁעִינִי מִפִּי
אֲרִיה וּמִקְרָנִי רְמִים עֲנִיתִנִי 22 אֲסָפָרָה שָׁמֶךְ לְאַחֲי
אֲרִיה וּמִקְרָנִי רְמִים עֲנִיתִנִי 22 אֲסָפָרָה שָׁמֶךְ לְאַחֲי
בְתוֹךְ קָהָל אַהֲלָלְךָ 23 יְרָאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ--כָל-
וְרָעֵעַקְבָּבְכָהוּ וְגָנוּרְמָנוּ כָל-וְרָעֵיְשָׁרָאֵל 24 כִי
לֹא-בָזָה וְלֹא שְׁקַעַנְתָה עַנְיִי--וְלֹא-הַסְתִּירָפְנֵי מִמְנָנוֹ
וּבְשָׁעוֹ אַלְיוֹ שְׁמַעַנְתָה 25 מַאֲתָךְ תְהַלְתִּי בְקָהָל רְבָב-נְדָרִי
אֲשָׁלָמָנִי נְגַד יְהוָה 26 אֲכָלָו עֲנוֹנוֹ וְיִשְׁבָעָו--יְהַלְלָו יְהוָה
דְרָשָׁיו יְחִי לְבָכָם לְעֵד יִזְכְּרוּ וְיִשְׁבָוּ אַל-יְהוָה--
כָל-אָפָסִי-אָרֶץ וְיִשְׁתַּחַוו לְפָנֵיךְ כָל-מִשְׁפָחוֹת נְוִיָּם 28 כִי

28 לדוד אליך יהוה אקרא-- צורי אל-תחרש ממוני
פנ-תחשה ממוני ונמשלתי עם-יורדי בור² שמע קול
חוננו בשועי אליך בנשאי ידי אל-דביר קדרך³
אל-תשמchner עם-רשעים ועם-פעלי-און דבריו שלום
עם-רעיהם ורעה בלבכם⁴ חן-להם כפעלים וככרע
על-עליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם⁵
כי לא יבינו אל-פעלה יהוה-- ואל-מעשה ידיו יהרסם
ולא יבנם⁶ ברוך יהוה כי-שמע קול תחוננו⁷ יהוה
עווי ומוגני-- בו בטח לבי ונוערתו ויעלז לבי ומשידי⁸
אהובנו⁹ יהוה עז-למו ומעוז ישועות משייחו הווא⁹
הושיעה את-עמך-- וברך את-גחלך ורעם ונשאמ
עד-העולם

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבד ועז² הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בחדרת-קדש³ קול יהוה על-הימים אל-הכבוד הרעים
יהוה על-מים רבים⁴ קול-יהוה בכח קול יהוה בהדר
קול יהוה שבר ארויים וישראל יהוה את-ארוי הלבנון⁵
וירקידם כמו-עגל לבנון ושרין כמו בן-ראמים⁷
קול-יהוה חצב להבות אש⁸ קול יהוה ייחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדרש⁹ קול יהוה יחולל אלות-
ויחשף יערות ובהיכלו-- כלו אמר כבוד¹⁰ יהוה
לUMBOL ישב וישב יהוה מלך לעולם¹¹ יהוה-- עז לעמו
יתן יהוה ברכך את-עמו בשלום

30 מזמור Shir-חנכת הבית לדוד בארומך יהוה
כי דליתני ולא-שמחה איבי לי² יהוה אלהי-- שועתי
אליך ותרפאני³ יהוה-- העלית מני-שאל נפשי חיתני
מיורדי. (מירדי). בור^(Sheol h7585) 4 זמרו ליהוה
חסידי ותודו לזכור קדרשו⁵ כי רגע באפו-- חיים
ברצונו בערב ילין בכוי ולברך רנה⁶ ואני אמרתי
בשלוי-- בל-אמוט עלולם⁷ יהוה-- ברצונך העמדתה
להררי-עז הסתרת פניך היתי נבהל⁸ אליך יהוה
אקרא ואל-אדני אתנן⁹ מה-בצע בדמי ברוחתי אל-
שחת היורד עפר היגיד אמתך¹⁰ שמע-יהוה וחנני
יהוה היה-עזר לי¹¹ ובהפכת מספדי למוחל לי פתחת
שקי ותازני שמחה¹² למען יזמך כבוד-- ולא ידם
יהוה אלהי לעולם אורך

תמיד אל-יהוה כי הוא-יוציא מרדשת רגלי¹⁶ פנה-
אליך ותנני כי-אחד וענני אני¹⁷ צדורות לבבי הדריזבו
מצוקותי הוציאני¹⁸ ראה עניי ועמל ושה לכל-
חטאותי¹⁹ ראה-איבי כי-רבו ושנאת חמס שנאוני²⁰
שמרה נפשי והצילני אל-אבוש כי-חסתי בך²¹ תם-
וישר יצורני כי קויתיך²² פרה אליהם את-ישראל-
מכל צratio

26 לדוד שפטני יהוה-- כי-אני בתמי הלכתו וביהוה
בטחתי לאםעד² בחנני יהוה ונסני צדורה (צרפה)
כלותיו ולבי³ כי-חסדר לנדר עניי וחתה לכתו באמצעותך
לא-ישבתי עם-מת-ושא ועם נעלמים לא אבא⁵
שנאתו קהל מרים ועם-רשעים לא אשב⁶ ארץ
בקון כפי ואסבבה את-מזבחך יהוה ולשםע בקהל
תודה ולספר כל-נפלאותיך⁸ יהוה-- אהבתו מעון
ביהך ומקום משכן כבודך⁹ אל-האסף עם-חטאיהם
נפשי ועם-אנשי דמים חי¹⁰ אשר-בידיהם זמה וימינם¹¹
מלאה שחד¹² ואני בתמי אלך פרני וחנני¹² רגלי-
עדרה במישור במקהלים אברך יהוה

27 לדוד יהוה אורו וישעי-- ממי אירא יהוה מעוז-
חיי ממי אפחד² בקרב עלי מרים-- לאכל את-
בשרי צרו ואיבי לי המה כשלו ונפלו³ אם-חננה
על-מחנה-- לא-יידיא לבי אם-תקום עלי מלחמה--
בזאת אני בותח⁴ אחת שאלוו מأت-יהוה-- אותה
אבקש שבתי בבית-יהוה כל-ימי תהי לחזה בنعم-
יהוה ולברך בהיכלו⁵ כי יצפנני בסכה-- ביום רעה
יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני⁶ ועתה ירום
ראשי על איבי סביבותיו ואזבחה באלהלו זבחו תרעה
אשריה ואומרה ליהוה⁷ שמע-יהוה קולי אקרא וחנני
ענני⁸ לך אמר לבי-- בקשנו פנוי את-פניך יהוה אבקש
אל-הסתור פניך מנמי-- אל הט-באפ עבדך עורת⁹
הייתה אל-תשנני ואל-העזני אלהי ישע¹⁰ כי-אבי
ואמי עזבוני ויהוה יאשפנני¹¹ וזהני יהוה דרךך ונחני
בארח מישור-- למען שורדי¹² אל-תתנני בנפש צרי
כי קמו-בי עד-שכר ויפח חמס¹³ לולא-האמנת
לראות בטובי-יהוה בארץ חיים¹⁴ קוה אל-יהוה חוק
ויאמין לך וкова אל-יהוה

31 למנצח מזמור לדוד ב בק-יהוה חסיתי אל-
אבושה לועלם בצדקהך פלמיי ² הטה אליו אונך-
- מהרה החילני היה לי לצורך-מעוז-לבית מצודות
להושענו ³ כי-סלעי ומצדוח אתה ולמען שמקתנהני
ותנהלני ⁴ תוציאני-מרשת זו טמן לי כי-אתה מעוזי ⁵
בידך אפקיד רוחוי פרידת אותי יהוה-אל אמרת ⁶ שנאתה
השמרים הבלתי-ושא ואני אל-יהוה בטחתי ⁷ אגילה
ואשמהה בחסדך אשר ראית את-ענוי ידעת בצרות
נפשי ⁸ ולא הסנרגני ביד-אויב העמדת במרחוב רגלי
חנני יהוה כי צר-לי עשהה בכעס עני נפשי ובטני
⁹ כי כלו ביגון חמיי- ושנותי באנחה כשל בעוניichi
ועצמי שעשו ¹⁰ מכלל-צדורי היזמי חרפה ולשנני מא-
- ופחד למידעך ראי בחוץ- נדרדו ממוני ¹¹ נשכחתי
כמת מלב היזמי ככל-אבך ¹² כי שמעתי דבת רביהם-
- מגור מסביב בהוסדים ייחד עלי לחתת נפש זממו
¹³ ואני עלייך בחתתי יהוה אמרתי אלהי אתה ¹⁴
בידך עתתי היצילני מיד-אויבי ומרדףי ¹⁵ האירה
פניך על-עבדך הושעני בחסדך ¹⁶ יהוה-אל-אבועה
כי קראתיך יבשו רשותם ידמו לשאול ¹⁷ (Sheol h7585)
האלמנה שפתוי-שקר הדברות על-צדיק עתק-בנאוה
ובזו ¹⁸ מה רב-טובך אשר-צפנת ליראיך פעלת
לחסמים בך גנד בני אדם ¹⁹ חסתרם בסתר פניך-
- מרכסי-איש צפנתם בסכה מרוב לשות ²⁰ ברוך
יהוה כי הפליא חסרו לי בעיר מצור ²¹ ואני אמרתי
בחפזוי- נגרותי מנדר עיניך אכן-شمעתו קול התהנווי
בשועי אליך ²² אהבו את-יהוה כל-חסידייו אמוןינו
נצח יהוה ומשלם על-יתר עשה גואה ²³ חזקו ויאמץ
לBBCם- כל-המיוחלים ליהוה

33 רגנו צדיקים ביהוה לישרים נאה תהלה ²
הודו ליהוה בכבודו בנבל עשור זמרו-לו ³ שירו-לו
שיר חדש היטיבנו ננן בתרוועה ⁴ כי-ישראל-יהוה
וכל-מעשוו באמונה ⁵ אהב צדקה ומשפט חסר יהוה
מלאת הארץ ⁶ בדבר יהוה שמים נעשה וברוח פיו
כל-צבאם ⁷ כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות
8 ייראו מיהוה כל-הארץ ממנו יגورو כל-ישבי הצלב
9 כי הוא אמר ויהו הווא-צוה ויעמד ¹⁰ יהוה הפיר
עצת-גויים הגויא מחשבות עמים ¹¹ עצת יהוה לעולם
העמד מחשבות לבו לדרדר ¹² אשרי הגוי אשר-
יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו ¹³ משימים הביט
יהוה ראה את-כל-בני האדם ¹⁴ ממוכן-שבתו השניה-
אל כל-ישבי הארץ ¹⁵ היציר יחד לכם המבין אל-
כל-מעשיהם ¹⁶ אין-מלך נושא ברב-חיל גבור לא-
ינצל ברב-כח ¹⁷ שקר הסוס להשועה וברב חילו לא
ימלט ¹⁸ הנה עין יהוה אל-יראיו למייחלים לחסדו ¹⁹
להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב ²⁰ נפשנו חכתה
לייהו עזרנו ומגנונו הוא ²¹ כי-בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו ²² יהי-חסך יהוה עליינו כאשר יהלנו
לך

34 לדוד- בשנותו את-טעמו לפני אבימלך ויגרשו
וילך באברכה את-יהוה בכל-עת תמיד תהלה בפי
ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענויים וישמחו ³ גנדלו
לייהו אתי ונរומנה שמו יהדו ⁴ דרשתי את-יהוה
וענוי ומכל-מנורתך היצילני ⁵ הביטו אליו ונחרו
ופניהם אל-יחפרו ⁶ זה עני קרא ויהוה שמע ומכל-
צרכותיו הושענו ⁷ חנה מלך-יהוה סביב ליראיכו
ויחלצם ⁸ טumo וראו כי-טוב יהוה אשרי הנבר יחס-
בו ⁹ ייראו את-יהוה קדשו כי-אין מחשור ליראיכו ¹⁰

כפירים רשו ודרשו יהוה לא-יחסרו כל-טוב על לבו-בניים שמעו-לי וידאת יהוה אלמדכם 12 מי-האיש החפש חיים אהב ימים לראות טוב 13 נצර לשונך מרע ושפטיך מדבר מרמה 14 סור מרע ועשה-טוב בקש שלום ורՃפהו 15 עיני יהוה אל-צדיקים ואזני אל-שועתם 16 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם 17 צעקו ויודה שמע ומכל-צורותם הצללים קרוב יהוה לנשבר-לב ואת-דכא-روح יושיע 18 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה 20 שמר כל-עצמאותיו אחת מהנה לא נשברה 21 תמותת רשות ושנאי צדיק יאשמו 22 פדה יהוה נפש עבדיו ולא ישמו כל-החסים בו

ישמו-לי 25 אל-יאמרו כלם האח נפשנו אל-יאמרו בלבונזו 26 יבשו וייחפרו יהודו- שמחיו רעתי ילבשו- בשת וכלהה- המגדילים עלי 27 ירנו וישמו חפציך צרכי וייאמרו תמיד יגדר יהוה החפש שלום עבדו 28 ולשוני תגהנה צדקך כל-היום תחלתק

36 למנצח לעבד-יהוה לדוד ב נאם-פשב לרשע בקרב לבוי אין-פחד אלהים לנגר עינוי 2 כי-החוליק אליו בעינוי למציא עונו לשנא 3 דברי-פיו און ומרמה חדר להשכיל להיטיב 4 און יחשב-על- משכובו יתיצב על-דרך לא-טוב רע לא ימאס 5 יהוה בהשימים חסוך אמןותך עד-שחקים 6 צדקהך כההר-אל- משפטיך תחום רבה אדם ובכמה תשיע יהוה 7 מה-תיקר חסוך אלהים ובני אדם-בצל כנפייך יהיסו 8 ירונו מדשן ביתך ונחל עדיניך תשקם 9 כי-עמך מקור חיים באורך נרא-אור 10 משך חסוך לדודיך וצדקהך לשידי- לב נא אל-תבואני רגל גואה ויד-רשעים אל-הגدني 12 שם נפלו פעלי און דחו ולא-יכלו קום

37 לדוד אל-תתחר במרתעים אל-תקנא בעשי עולה 2 כי כחציר מהירה ימלו וכירק דשא יבולון 3 בטח ביהוה ועשה-טוב שכן-ארץ ורעה אמונה 4 והתענג על-יהוה ויתן לך מshallת לך 5 נול עלה- יהוה דרכך ובטה עליו והוא יעשה 6 והוציא כארך צדקה ומשפטך כצחרים 7 רום ליוהה- והתחולל-לו אל-תתחר במצליה דרכו באיש עשה מזומות 8 הרף מאך ועוז חמה אל-תתחר אך-להרע 9 כי-מרעים יכרתוון וקיי יהוה המה יירשו-ארץ 10 ועוד מעט ואין רשות והתבונת על-מקומו ואינו בו עונאים יירשו-ארץ והתענגנו על-רב שלום 12 זום רשות לצדק וחך עליו שניו 13 אדרני ישחק-לו כי-ראה כי-יבא יומו 14 הרבה פתחו רשעים- ודרכו קשתם להפיל עני ואיבין לטבוח ישר-דרך 15 חרבם תבוא כלם וקשותיהם תשבRNA 16 טוב-מעט לצדק-- מהמון רשעים רכבים כי זרועות רשעים תשבRNA וסומך צדיקים יהוה 17 יודע יהוה ימי תמים ונחלתם לעולם תהיה 19 לא-יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו 20 כי רשעים אבדו ואיבי יהוה כירכרים כלו בעשן כלו 21

35 לדוד ריביה יהוה את-יריבי לחם את-לחמי 2 החזק מנן וצנה וקומה בעורתי 3 והרק חנית וסנור לקראת רדי-פי אמר לנפשי ישעתך אני 4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסנו אחר וייחפרו- חשבי רעמי 5 יהיו כמו לפני-روح ומלאך יהוה דוחה 6 יהי-דרכם השך וחלקלקת ומלאך יהוה רדף 7 כי-חנם טמננו-לי שחת רשותם חنم חפרו לנפשי 8 בתואחות שואה לא-ידע ורשתם אשר-טמן תלכדו בשואה יפל-בנה 9 ונפשו תניל ביהוה תשיש בישועתו 10 כל עצמותיו תאמרנה- יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנה וענוי ואבינו מגלו 11 יקומו עדי חמס אשר לא-ידעתי ישאלוני 12 ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי 13 ואני בחלום לבושי شك- עניתי בחלום נפשי ותפליז על- חיקוי תשוב 14 כרע-כאח ל-התהלך נאבל-אם קדר שחוווי 15 ובצלעיו שמהו ונאספו נאספו עלי- נים ולא ידעתך קרעו ולא-דמו 16 בחנפי עני מעון- חרך עלי שניימו 17 אדרני כמה תראת השיבה נפשי משאיהם מכפרים ייחידי 18 אודך בקהל رب בעם עצום אהלך 19 אל-ישmachו-לי איבי שקר שנאי חنم יקרצו-עין 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי-ארץ- דברי מרמות יחשבון 21 וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינוי 22 ראיתך יהוה אל-תחרש אדרני אל-תרחק ממוני 23 העירה והקיצה למשפטך אלהי ואדרני לריבי 24 שפטני צדקך יהוה אלהי ואל-

ארダン מהחטאתי ¹⁹ ואיבוי חיים עצמו ורבו שנאי שקר-²⁰ ומשלמי רעה תחת טובה--ישטנוני תחת הדופי-²¹ (רדפי) טוב ²¹ אל-תעוזני יהוה אלהי אל-תרחק
ממני ²² חושה לעזרתי אדני תשועתי

39 למנצח לדיותון (ליידוטון) מזמור לדוד ב אמרתי--ASHMOREH DERCHI MACHTOA BLISHONI ASHERMAH LAFI מחסום--בעד רשות לנדי ² נאלמוני דומה החשיתי מטוב וכאבי נUNDER ³ חם-לבּי בקרבי--בנהני תברא- אש דברתי בלשוני ⁴ הודיעני יהוה קצץ--ומדת ימי- מה-הייא אדרעה מה-חרדל אני ⁵ הגנה טפחות נתה ימי-- ותלדי Cain נדרך אך כל-הבל כל-אדם נצב סלה ⁶ אך-בצלם יתהלך איש--אך-הבל יהמונן יצבר ולא- ידע מי-אספסם ⁷ ועתה מה-קויותי אדני--וחולתי לך היא ⁸ מכל-פשעי הצלני חרפתי נבל אל-חישומי ⁹ אלמתתי לא אפתח-פי כי אתה עשית ¹⁰ הסר מעלי נגעך מתגרתך ייך אני קלוי ¹¹ בתוכחות על-עון סרת איש--ותמס כעש חמודך אך הבל כל-אדם סלה ¹² שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה-- אל-דמעתי אל-תחרש כי גור אנסי עמק תושב כל-אבוותי ¹³ השע ממני ואבלינה--בטרם אלך ואני

40 למנצח לדוד מזמור ב קוה קויותי יהוה ויט אליו ושמע שעורי ² ויעלני מבור שאון--משיט היזון ויקם על-סלע רגלי כונן אשרי ³ זויתן בפי שיר חדש--תלהת לאלהינו יראו רבים ויראו ויבתו ביוהה ⁴ אשרי הנבר--אשר-שם יהוה מבטו ולא-פנה אל-רבהים ושתי כוב ⁵ רבות עשית אתה יהוה אלהי--נفالתיך ומהשבחיך אלינו אין ערך אליך--אנידה ואדברה עצמו מספר כתוב עלי ⁶ לעשות-רצונך אלהי חפצתי במגלא-ספר כתוב עלי ⁷ לעשות-רצונך אלהי חפצתי לי עולה וחטאה לא שאלת ⁸ או אמרתי הנה-באתי ותורתך בתוך מי ⁹ בשרתי צדק בקהל רב--הנה שפטוי לא אכלא יהוה אתה ידעת ¹⁰ צדקה לא-כשייתי בתוך לבי--אמונתך והשועתך אמרתי לא-כחתי חסדרך ואמתך לקהיל רב ¹¹ אתה יהוה--לא-תכלא רחמייך ממי חסדרך ואמתך תמיד יצרוני ¹² כי אפפו-

לה רשות ולא ישלם וצדיק חונן ונוטן ²² כי מברכיו יירשו ארץ ומכלליו יברחו ²³ מיהוה מצידני נבר כוננו ודרכו ייחוץ ²⁴ כי-יפל לא-ויטל כי-יהוה סומך ידו ²⁵ נער היהתי--נס-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נשב וזרעו מבקש-לחם ²⁶ כל-הימים חונן ומלחה וזרעו לברכה ²⁷ סור מרע ועשה-טוב ושכן לעולם ²⁸ כי יהוה אהב משפט ולא-יעזוב את-חסידי לעולם נשמר וזרע רשיים נכרת ²⁹ צדיקים יירשו-ארץ ויישכנו עד עלייה ³⁰ פי-צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט ³¹ תורה אלהיו בלבו לא המעד אשריו ³² צופה רשות לצדיק ומבקש להמיתו ³³ יהוה לא-יעזבנו בידיו ולא-ירשענו בהשפטו ³⁴ קוה אל-יהוה ושמר דרכו וירומך לרשות ארץ בהכרת רשיים תראה ³⁵ראייתי רשות ערייך ומתחורה כאורה רענן ³⁶ שמך-הם וראה והנה איננו ואבקשו ולא נמצא ³⁷ ישר כי-אחרית לאיש שלום ³⁸ ופשעים נשמדו יהדו אחריות רשיים נכרתת ³⁹ ותשיעת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה ⁴⁰ ויעוזרם יהוה ויפלטם מרשימים וירושעים--כי-חסו בו

38 מזמור לדוד להזכיר ב יהוה--אל-בקצף תוכיחני ובחמתך תיסרני ² כי-חציך נחתו כי ותנתה עלי ייך ³ אין-מתם בבשורי מפני זעםך אין-שלום בעצמי מפני חטאתי ⁴ כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד ייכבדו ממנה ⁵ הבאשו נמקו חבורתי מפני אולתי נעיויתי שחתי עד-מאד כל-הימים קדר הלכתי ⁷ כי-כסלי מלוא נקלה ואין מתם בבשורי ⁸ נפוגותיו ונרכתי עד-מאד שאנטוי מנהמתה לבי ⁹ אדני ננדך כל-חאותי ואנחתו ממרק לא-נסתרה ¹⁰ לבי סחרחר עובני כחו ואור-עיני נם-הם אין ATI ¹¹ אהבי ורעני- מננד נגעי יעמדו וקרובי מפרק עמדנו ¹² וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הות ומרמות כל-היום יהנו ¹³ ואני כחרש לא-שמע וכאלם לא-יפתח פיו ¹⁴ ואהו--כאיש אשר לא-שמע ואין בפיו תוכחות כי-לך יהוה הוחלתاي אתה הענה אדני אלהי ¹⁶ כי- אמרתי פן-ישמחו-לי במוות רגלי עלי הנדילו ¹⁷ כי- עוני אניד

על רעות עד אין מספר -- השיגוני עונתי ולא-יכלתי
לראות עצמו משערות ראשיו ולבי עוני ¹³ רצח יהוה
להצילני יהוה לעזרתי חושה ¹⁴ יבשו וധפו יחר-
מבקשי נפשי לסתופה יסנו אחר ויכלמו -- חפצי רעתי
לי ישמו על-עקב בשחתם -- האמריהם לי האח האח ¹⁵
יששו וישמחו בך -- כל-מבקשיך יאמרו תמיד ינדל
יהוה -- אהבי תשועתך ¹⁶ ואני עני ואבון -- אני יחשב
לי עורתך ומפלטי אתה אלהי אל-תאחר

43 שפטני אלהים וריבבה ריבבי -- מגני לא-חסיד
מאיש מרמה וועלת הפלטני ² כי-אתה אלהי מעווי --
למה זחתני למה-קדר אתה לך בלחץ אויב ³ שלחה-
אורך ואמתך הנה ינחוני יביאוני אל-הר-קדש ואל-
meshchenotך ⁴ ואבאאה אל-מושבך אלהים -- אל-אל שמחת
נילי ואודך בכור -- אלהים אלהי ⁵ מה-תשוחח
נפשי -- ומה-תחמי עלי הוחילו לאלהים כי-עד אודנו-
ישועת פני ואלהי

44 למנצח לבני-קריח משכילד באלהים באזניינו
משמעות -- אבותינו ספרי-לנו פועל פעלה בימיהם ביום
קדם ² אתה ירך נוים הורותך -- ותעתם תרע לאמים
ותשלחים ³ כי לא בחרכם ירשו ארץ זורעים לא-
הושעה-למו ⁴ כי-ימין וזרעך ואור פניך -- כי רציתם
אתה-הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב ⁵ בך
צרינו ננהה בשמק נבוס קמינו ⁶ כי לא בקשתי אבטח
וחרבוי לא-תויעני ⁷ כי הושענו מצרינו ומשנאינו
הביבות ⁸ באלהים הלאנו כל-הוים ושםך לעולם
נודה סלה ⁹ א-זונהת ותכלינו ולא-חטא בזכאותינו

תשיבנו אחר מני-צד ומשנאינו שסו למו ¹⁰ בזתנו
בצאן מאכל ובגויים זריתנו ¹¹ התמכר-עמך בלא-הון
ולא-רבית במחירותם ¹² תשימנו חרפה לשכניינו לען
וקlös לשבובותינו ¹³ תשימנו מושל בגויים מונד-ראש
בלאים ¹⁵ כל-הוים כלמות נגידי ובשת פני כסני
מקול מהחרף ומגדר מפני אויב ומתקנקם ¹⁷ כל-
זאת באנו ולא שכחנו ולא-שקרנו בכיריך ¹⁸ לא-
נסוג אחר לבנו ות אשירנו מני אדריך ¹⁹ כי דרכינו
במקומות תנים ותכס עלינו בצלמות ²⁰ אם-שכחנו שם
אל-הינו ונפרש כפינו לאל זר ²¹ הלא אלהים יחקר-
זאת כי-הוא ידע תעלומות לב ²² כי-עליך הרגנו כל-
היום נחשבנו צaan טבחה ²³ עורה למה תישן אדני
הקיימה אל-זונה לנצח ²⁴ למה-פניך הסתור השכה
אומרה לה לאל סלעי -- למה שכחתי למה-קדר אל-

41 למנצח מזמור לדוד באשרי משכילד אל-DEL
בימים רעה ימלטה יהוה ² יהוה ישמרתו ויחיהו --
IASHER (ואהש) בארץ ואל-תתנו בנפש איבוי ³ יהוה-
יסענו על-ערש דיו כל-משכיבו הפקת בחליו ⁴ אני-
אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי-חטאתך ⁵ אויבי-
יאמרו רע לי מתי מוות ואבד שמו ⁶ ואם-בא לראות
שוא ידבר -- לבו יקbez-און לו יצא לחוץ ידבר ⁷ ייחד-
על-יתלהש כל-שנא עלי -- ייחשבו רעה לי ⁸ דבר-
בליעל צוק בו ואשר שכבל-יאויסיף לקום ⁹ נם-איש
שלומי אשר-בטחתי בו -- אוכל לחמי הנדייל עלי עקב
ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם ¹⁰ בזאת
ידעת כי-חפצת בי כי לא-יריע אויב עלי ¹² ואני-
בתמי תחמת בי ותציני לפניך לעולם ¹³ ברוך יהוה
אל-הו ישראל-מהעולים ועד העולם אמן ואמן

42 למנצח משכילד לבני-קריח בכאיל תערן על-
אפיקי-מיים -- כן נפשי תערן אליך אלהים ² צמאה
נפש לאלהים -- לאל חוי מתי אבא ואראה פני אלהים
זהותה-לי דמעתי לחים יומם וליליה באמר אל-כל-
היום היא אלהיך ⁴ אלה אוצרה ואשפכה עלי נפשי-
כי עבר בסך ארדם עד-בית אלהים בקול-רנה
ותודה המון חונן ⁵ מה-תשוחח נפשי -- ותחמי עלי
הוחלי לאלהים כי-עד אודנו -- ישועות פניו ⁶ אלהי-
עלי נפשי תשוחח על-כן -- אוצרך מארץ ירדן
וחרמוניים מהר מצער ⁷ והחום-אל-תחים קורא ל科尔
צנוריך כל-משבריך ונליק עלי עברו ⁸ יומם יצווה
יהוה חסדו ובכילה שירה עמי -- תפללה לאל חוי ⁹
אומרה לה לאל סלעי -- למה שכחתי למה-קדר אל-

47 למנצח לבני-קרח מזמור בכל-הימים תקעו-כף
הריעו לאלהים בקול רנה ² כי-יהוה עליון נורא מלך
גדול על-בל-הארץ ³ ידבר עמים תחתינו ולאיים
תחת רגליונו ⁴ יבהיר לנו את-נהלתו אט גאון יעקב
אשר-אהב סלה ⁵ עללה אלהים בתרועה יהוה בקול
שופר ⁶ זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו ⁷ כי
מלך כל-הארץ אלהים-- זמרו משכיל ⁸ מלך אלהים
על-נוים אלהים ישב על-כסא קדשו ⁹ נדרבי עמים
נאספו-- עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני-ארץ--
מאד עללה

48 שיר מזמור לבני-קרח ב גדוֹל יהוה ו מהלָל
מאָד -- בעיְר אלְהינוּ הָר-קָדְשׁוּ ² יִפְהָנוֹף מִשּׁוֹשׁ כָּל-
הָאָרֶץ הָר-צַיּוֹן יְרֵכְתִּי צָפוֹן קָרִית מֶלֶךְ רְבָבָאָלְהִים
בָּאֲרָמָנוֹתִיהָ נָדוֹעַ לְמִשְׁגַּב ⁴ כִּי-הָנָה הַמְלָכִים נָעוֹדוּ
עַבְרוּ יְהֻדוֹ ⁵ כִּי-הָמָה רָאוּ כִּי-תְּמָהָנוּ נְבָהָלָן נְחַפּוּ ⁶ רָעָדָה
אֲחַזּוֹתָם שֵׁם חִילְכִּיּוֹלָדָה ⁷ בְּרוֹחַ קְדִים- -- תְּשִׁבְרָאָנוֹת
תְּרִשְׁוִישָׁ ⁸ כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ כִּי-רְאִינוּ -- בָּעֵיר-יְהוָה צְבָאות
בָּעֵיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכֹונֵה עָר-עוֹלָם סְלָה ⁹ דְמִינֵּנוּ
אֱלֹהִים חַסְדָּךְ -- בְּקָרְבָּהִיכְלָךְ ¹⁰ כְּשַׂמְךָ אֱלֹהִים- -- כִּי
תְּהַלְתָּחֵךְ עַל-קְצִיוֹן צְדָקָ מֶלֶאָה יְמִינֵךְ ¹¹ יִשְׁמָחַ הָר
צַיּוֹן-תְּגִלְנָה בְּנוֹתָיְהוָה לְמַעַן מִשְׁפְּטִיךְ ¹² סְבוּ צַיּוֹן
וְהַקְּיֻופָה סְפָרוּ מְגַדְלִיהָ ¹³ שִׁיחַו לְבָכְם לְחִילָה- -- פְּסָנוּ
אֲרָמָנוֹתָה לְמַעַן הַסְּפָרוּ לְלֹוֹר אָחָרְנוּ ¹⁴ כִּי זֶה אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ-עוֹלָם וְעַד הוּא יְנַהֵּנוּ עַל-מוֹת

49 למנצח לבני-קרח מזמור ב שמעו-זאת כל-
העמים האוינו כל-ישבי חلد 2 נם-בני אדם נם-בני-
איש- ייחד עשיר ואביוון 3 פי ידבר חכמויות והנות לבני
תבונות 4 אתה למשל אוזני אפתח בכנור חידתי 5
למה אירא בומי רע- עון עקבי יסובני 6 הבטחים
על-חילים וברב עשרם יתחללו 7 אח- לא פרדה יפדרה
איש לא-יתן לאלהים כפרו 8 ויקר פרידון נפשם וחדל
לעולם 9 וייחי-עוד לנצח לא יראה השחתה 10 כי יראה
חכמים ימותו- יחד כסיל ובער יאבדו ועוזבו לאחררים
חילים 11 קרבם בתימנו לעולם-- משכנתם לדור ודור
קראו בשמותם על-ארמות 12 ואדם ביקר בל-ילין

ענינו ולחצנו ²⁵ כי שחה לעפר נפשנו דבכה לארץ
בתנו ²⁶ קומה עזרתה לנו ופדרנו לمعן חסך
45 למנצח על-שנים לבני-קרח משכיל שיר
ידית ברחש לבוי דבר טוב -- אמר אני מעשי למלך
לשוני עט סופר מהיר ² יפיפית מבני אדם -- הוצק
חן בשפטותיך על-כן ברוך אלהים לעולם ³ חגורו --
חרברך על-ירך גבורו -- הודך והדרך ⁴ וההדרך צלה
רכב -- על-דבר-אמת ועונה-צדקה ותורך נוראות ימינך
חץ ⁵ שנונים עמים תחתיך יפלו לבב אובי המלך
כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכוותך
אתה בת צדק ותשנא-רשע על-כן משחך אלהים
אליהיך שמן שנון -- מהברך ⁸ מר-ואהלוות קציעות
כל-בנדתיך מן-היכלי יש מנ שמחוך ⁹ בנות מלכים
בירחותיך נזכה שג' לימיינך בכתם אופיר ¹⁰ שמעי-
בת וראי והתי אונך ושכחי עמק ובית אביך ¹¹ ויהיאו
המלך יפיק כי-הוא אדנייך והשתחוי-לו ¹² ויבת-צדר
במנחה פניך יהלו-עשורי עם ¹³ כל-כבודה בת-
מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה ¹⁴ לדקומות
תובל למלך בתולות אחריה רעותיה -- מובאות לך
תובלנה בשמה וניל תבאינה בהיכל מלך ¹⁶
תחת אבותיך יהיו בניק תשימתו לשרים בכל-הארץ
זוכירה שマー בכל-דר ודר על-כן עמים יהודוק ¹⁷

46 למנצח לבני-קרח--על-עלמות שיר באלhim
לנו מחסה ועו' עזרה בצרות נמצא מאר ² על-כן
לא-נרא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים ³
יהםו יחמור מימי' ירעשו הרים בנאותו סלה ⁴ נהר--
פלנו ישמהו עיר-אלhim קדש משכני עליון ⁵ אלhim
בקרבה בל-תמות יעוזה אלhim לפנות בקר ⁶ המו
גויים מטו' מלכוות נתן בקהלו תמון הארץ ⁷ יהוה צבאות
עמננו משגב-לנו אלהי יעקב סלה ⁸ לבו-הוא מפעלות
יהוה--אשר-שם שמות בארץ ⁹ משבית מלחות עד-
קצת הארץ קשת ישבר וכץ חנית עגולות ישרף באש
הרפו ורדו כי-אנכי אלהים אروم בגוים ארום
בארץ ט יהוה צבאות עמננו משגב-לנו אלהי יעקב
סלה

נמשל כבהתנות נדמו ¹³ זה דרכם כסל למו ואחריהם בפחד ירצו סלה ¹⁴ בצען לשאול שתו -- מות ירעם וירדו בס ישרים לבקר -- וצירים (זרים) לבלות שאול מזבל לו ^(Sheol h7585) ¹⁵ אך-אלhim-יפרה נשפי מיד-שאול כי יקחני סלה ^(Sheol h7585) ¹⁶ אל-תורה כי-יעשר איש כי-ירבה כבוד ביתו ¹⁷ כי לא במותו יכח הכל לא-יריד אחריו כבודו ¹⁸ כי-נפשו בחיו יברך וירד כי-תיטיב לך ¹⁹ תבוא עד-דור אבותיו עד-נצח לא יראו-אור ²⁰ אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהתנות נדמו

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה -- דבר ויקרא-ארץ מمزודה-שמש עד-מבאו ² מציון מכלל-יבי -- אלהים הופיע ³ יבא אלינו ואל-יהרשות-אש-לפנוי האכל וסביבינו נשרה מאר ⁴ יקרא אל-השמי מעל ואל-הארץ לדין עמו ⁵ אספו-לי חסידי -- כרתי בratio עלי- זבח ⁶ ויגידו שמיים צדקנו כי-אליהם שפט הוא סלה ⁷ שמעה עמי ואדרבה -- ישראל ואעדיה בר אליהם אלהיך אגבי ⁸ לא על-זבחיך אוכיהך וועלתייך לנדי תמיד ⁹ לא-אקה מביתך פר מכלאתיך עתודים ¹⁰ כי-לי כל-חיות-יער בהתנות בהררי-אלף ¹¹ ידעתו כל-עוף הרים וויז שדי עmedi ¹² אם-ארעב לא-אמר לך-כי-לי תבל ומלאה ¹³ האוכל בשאר אבירים ודם עתודים אשטה ¹⁴ זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך ¹⁵ וקראני ביום צראה אחילץ ותכבדני ¹⁶ ולדרשיך אללהים מה-ליך בספר חקי ותשא בריתך עלי-פייך ¹⁷ ואתה שנתה מוסר ותשליך דבריך אחריך אם-ראית גנב ותרץ עמו עם מנאים חלקך ¹⁸ פיך

52 למנצח משכיל לדוד ב בבואה דואג האדמי-
וינדר לשאול ויאמר לו -- בא דוד אל-בית אחימלך נ-
מה-תתהלך בرعה הנבור חסר אל כל-היום ² הוות
תחשב לשונך כהער מלטש עשה רמיה ³ אהבת רע
מטוב שקר מדבר צדק סלה ⁴ אהבת כל-דברי-בעל
לשון מרמה ⁵ נם-אל יתצהך לנצח יחתך ויסחך מהאל
ושרשך מארץ חיים סלה ⁶ ויראו צדיקים ויראו ועליו
ישחקו ⁷ הנה הנבר -- לא ישים אלהים מעוזו ויבטה
ברב עשרו יע בhortו ⁸ ואני כוית רענן -- בבוח אלהים
בתחתי בחסד-אללהים עולם ועד ⁹ אודך לעולם כי
עשית ואקווה שמק כי-טוב נגד חסידיך

53 למנצח על-מחלה משכיל לדוד ב אמר נבל
בלבו אין אלהים השחותו והתעיבו על -- אין עשה-
טוב ² אלהים -- משימים השקוף על-בני-אדם לראות
הייש משכיל -- דרש את-אללהים ³ כלו שנ יחדו נאלחו
אין עשה-טוב אין נם-אחד ⁴ הלא ידעו פעל-און אכלי
עמי אכללו להם אלהים לא קראו ⁵ שם פחדו פחד --
לא-היה-פחד כי-אללהים -- פיר עצמות חנק הבשתה
כי-אללהים מאסם ⁶ מיתן מציון ישועות ישראל בשוב
אללהים שבות עמו יגיל יעקב ישמח ישראל

51 למנצח מזמור לדוד ב בבואה-אליו נתן הנביה-
כאשר-בא אל-בת-שבע נ חנני אלהים כחסוך כרב
רחמייך מהה פשעי ² הרבה (הרבות) כבוני מעוני
ומחטאתי טהרני ³ כי-פשעי אני ארע וחטאתי נגדי

54

למנצח על-יונת אלם רחיקום--לדור מכתם
באחו אותו פלשתים בנתה ב חנני אלhim כ-שאנו
אנוש כל-היום לחם ילוחצני ² שאפו שורדי כל-היום
כי-רכבים ללחמים לי מרום ³ יומם אירא-- אני אליך
אבטה ⁴ באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא
אירה מה-יעשהبشر לוי ⁵ כל-היום דבריו יעצבו עלי⁶
כל-מחשבותם לרע ⁶ גיגרו צפינו ^(צפונו)--המה
עקביו ישמרו כאשר קוו נפשי ⁷ על-אן פלט-למו באף
עמים הורד אלהים ⁸ נdry ספרתה-אתה שימה דמעתי
בנادرך הלא בספרתק ⁹ או ישבו אובי אחריו ביום
אקרא זה-ידעת כי-אלhim לוי ¹⁰ באלהים אהלל דבר
ביהוה אהלל דבר ¹¹ באלהים בטחתי לא אירא מה-
יעשה אדם לוי ¹² עלי אלהים נדריך אשלם תורה לך
¹³ כי הצלת נפשי מנות- הלא רגלי מודח להתהלך
לפני אלהים-- באור החיים

57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם-- בברחו מפני
שאלול במערה ב חנני אלהים הנני-- כי בך חסיה
נפשו ובצל-כנפייך אחסה-- עד יعبر הוות ² אקרא
לאלהים עליון לאל נמר עלי ³ ישלח משמיים ווישענו-
חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמותו ⁴ נפש
בתוך לבם-- אשכבה להחטים בני-אדם-- שניהם חנית
וחצים ולשונם חרב חרדה ⁵ רומה על-השםים אלהים
על כל-הארץ כבודך ⁶ רשות הכנינו לפעמי-- כפף
נפשי כרו לפני שיחנה נפלו בתוכה סלה ⁷ נכוון לבי
אלhim נכוון לבי אשורה ואומרה ⁸ עורה כבודיך--
עורה הנבל וכנור אערה שחר ⁹ אורך בעמם אדני
אומרך בלאים ¹⁰ כי-גנדל עד-שמיים חסדר ועד-
שחיקים אמרך ¹¹ רומה על-שמות אלהים על כל-
הארץ כבודך

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם ב האמנם--
אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם ² אף-
בלב עולת הפעלון בארץ-- חמץ ידיםם הפלסן ³
זרו רשעים מרחם תעוז מבטן דבריו כוב ⁴ חמת-
למו כדמות חמת-נחש כמו-פתחן חרש יאטם אזנו ⁵
אשר לא-ישמע לקהל מלחשים חובר חברים מהכם

למנצח בונינה משכיל לדוד ב בכא הזיפים
ויאמרו לשאול הלא דור מסתתר עמנון אלהים בשマー
הושעוני ובנבורתך תדיני ² אלהים שמע חפלתי
הזונה לאמרי-פי ³ כי זרים קמו עלי-- ועריצים בקשו
נספי לא שם אלהים לנדרם סלה ⁴ הנה אלהים עז
לי אדני בסמכיו נשפי ⁵ יושב (шиб) הרע לשדריו
באמתך הצימות ⁶ בנדבה אובהה-لد אודה שマー
יהוה כי-טוב ⁷ כי מכל-צירה הצלני ובאיבי ראתה
עינוי

55 למנצח בונינה משכיל לדוד ב האונה אלהים
תפלתי ואל-תתעלם מתחנתוי ² הקשיבה לי וענני
אריד בשיחוי ואימה ³ מוקל איביך-מן עקת רשות
כי-ימיטו עלי און ובאף ישטמוני ⁴ לבי יהיל בקרבי
ואimotoות מות נפלו עלי ⁵ יראה והרעד יבא בי ותכסני
פלציות ⁶ ואמר--מי-יתן-לי אבר כינונה אעופה ואשכנה
, הנה אדרחיק נדר אלין במדבר סלה ⁸ אחים מפלט
לי-- מרוחה שעה מסעד ⁹ בלע אדני פלג לשונם כי-
ראיתי חמס וריב בעיר ¹⁰ יומם וليلה-- יסובבה על-
חותמתיה ואון ועמל בקרבה ¹¹ הוות בקרבה ולא-אימיש
מרחבה תך ומרימה ¹² כי לא-אויב יחרפני ואשא לא-
משנאי עלי הגדיל ואסתה ממנה ¹³ אתה אנוש כערבי
אלופי ומידי עי ¹⁴ אשר יהדו נטיק סוד בבית אלהים
נהלך ברגש ¹⁵ יישומות (יש מות) עלימו--ירדו שאל
חיים כי-דרעות במוגרם בקרכם (Sheol h7585) ¹⁶ אני אל-
אלhim אקרא ויוהו יושענו ¹⁷ ערב ובקר וצחרים
מקרב-לי כי-ברכבים היו עמד ¹⁸ פרה בשלום נפש
אשריה ואימה וישמע קולי ¹⁹ ישמע אל ויענמ-
לbaar שחת-- נשוי דמים ומורה לא-יחזו ימיהם ואני
אבתח-בך

6 אלהים--הרס שניימו בפיימו מלהטעות כפיראים נתן
יהוה 7 ימיאסו כמו-מים ותהלך-למו ידרך חציו כמו
יתמללו 8 כמו שבולול תמס יהלך נפל אשת בל-חו
שמש 9 בטרם יבינו סירחכם אשר כמו-חו כמו-חרון
ישערנו 10 יש מה שצדיק כי-זהה נקם פעמיו ירחץ ברם
הרשע 11 ויאמר אדם אך-פרי לצדיק אך יש-אלhim
יבוס צרינו

שפטים באך

61 למנצח על-גנית לדור בשמעה אלhim רנתי

הקשיבה תפלו 2 מקאה הארץ אליך אקרא--בעטף
לבוי בצד-ירום מנני הגנני 3 כי-היית מוסחה לי
מנדל-עו מפני אויב 4 אגורה באهلך עולם אחים אחסה
בסתור לנפיק סלה 5 כי-אתה אלhim שמעת לנדרי
נתת ירשת יראי שマー 6 ימים על-ימי-מלך חסיף
שנותיו כמו-דרדר 7 ישב עולם לפניו אלhim חסד
ואמת מין נצראהו 8 כן אומרה שマー לעד--לשלי
נדרי יום יומ

62 למנצח על-ידותון--זומר לדור באך אל-
אלhim דומיה נפשי ממנה ישועתי 2 אך-הוא צורי
רישועתי משגבי לא-אמות רבה 3 עד-anna התהותה על-
איש- תרצחו כלכם כקור נטו נדר הדוחהו 4 אך
משאותו יעזו להדריח-- ירצו כוב בפיו יברכו ובקרכם
יקילו-סלה 5 אך לאלהים דומי נפשי כי-מננו תקותי
6 אך-הוא צורי ורישועתי משגבי לא אמות 7 על-אלhim
ישעי וכבוד צור-עו מחשי באלהים 8 בטחו בו בכל-
עתם-- שפכו-לפנוי לבלכם אלhim מוסחה-לנו סלה
9 אך הבלתי בני-אדם-- כובبني-איש במאזנים עלות
המה מהבלתי יחיד 10 אל-תבטחו בעשך ובגול אל-
ת הבלוט חיל-כינוב-- אל-תשיתו לב 11 אחת דבר
אלhim-שותים-זו שמעתי כי עז לאלהים 12 ולך-אדני
חסד כי-אתה תשלם לאייש כמעשה

63 זומר לדור בהיותו במדבר יהודה באלhim
אל-אתה-- אשחרך צמאה לך נפשי-- כמה לך בשדי
בא-ץ-ציה ועיף בל-מים 2 כן בקדש חוויך-- לראות
יעיך וכבודך 3 כי-טוב חסוך מחיים שפטוי ישבחונך 4
כן אברך בחיה בשמק אשה כפי 5 כמו חלב ודשן
תשבע נפשי ושפטוי רננות יהלל-פי 6 אם-זכרתיך על-

59 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלח שאל
וישמרו את-הבית להמיתו בחייב מיובי אלה
ממוחוממי תשגבני 2 החילני מפעלי און ומאנשי דמים
הושעוני 3 כי הנה ארבו לנפשי-- גנרו עלי עזים לא-
פשע ולא-חטאתי יהוה 4 בל-ען ירצהנו ויבננו עורה
לקראתי וראה 5 ואתה יהוה-אלhim צבאות אלה
ישראל-- הקיצה לפקד כל-הגוים אל-תחן כל-בנדי
און סלה 6 ישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר 7
הנה ויביעון בפייהם--חרבות בשפטותיהם כי-מי שמע
8 ואתה יהוה תשחק-למו תלעג לכל-נוים 9 עז אלייך
ашמרה כי-אלhim משגבי 10 אלהי חסדו (חסדי)
יקרמנני אלhim יראני בשערי 11 אל-תחררם פן ישכחו
עמי-הנעמו בחילך והורידמו ממננו אדני 12 חטאאת
פימו דבר-שפתיימו ויליכדו בנאום ומאללה וממחש
יספרו 13 כללה בחמה כללה ואינמו וידעו-- כי-אלhim
משל ביעקב לאפסי הארץ סלה 14 וישבו לערב יהמו
כלב ויסובבו עיר 15 המה ינווען (ינווען) לאכל--
אם-לא ישבעו וילנו 16 ואנו אשר עז-- ואננו לבקר
חסדך כי-הייתה משגב לי ומונס ביום צר-לי 17 עז
אליך אומרה כי-אלhim משגבי אלהי חסדי

60 למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד ללמד ב
בהצחותו את ארם נהרים-- ואת-ארם צובה וויאב
וירק את-אדום בני-א-מלח-- שנים עשר אלף ג' אלhim
ונחתנו פרצטנו אנטפה תשובכ לנו 2 הרעתה הארץ
פצמתה רפה שבריה כי-מטה 3 הראית עמק קשה
הש��ותנו יין תרעלה 4 נתחה ליראיך נס להתנוטס--
מנפי קשת סלה 5 למען יחלצון יידידיך הושעה ימינך
ועננו (וועננו) 6 אלhim דבר בקרשו--עליה אהלקה
שם ועמק סכות אמדך 7 לי גלעד ולי מנשה ואפרים

וראו מפעלות אלהים נורא עליליה על-בני אדם ⁶
הפק ים ליבשה--בנהר יערנו ברgel שם נשמה-בו ⁷
משל בוגרתו עולם--עינו בנוי תצפינה הסורורים
אל-ירימו (ירומו) למו סלה ⁸ ברכו עמם אלהינו
והש銅� קול תחלתו ⁹ השם נשנו בחים ולא-נתן
למומ רגלו ¹⁰ כי-בחנתנו אלהים צרפתנו כזרף-
ספר ¹¹ הבהירנו במצויה שמת מועקה במתינו ¹²
הרכבת אונש לראשו באנו-באש ובמים ותוציאנו
לרויה ¹³ אבוא ביהך בעולות אשלם לך נדרי ¹⁴
אשר-פצז שפטו ודבר-פי בצד-לי ¹⁵ עלות מיהים
עללה-ליך עם-קטרת אילם אעשה בקר עם-עתודים
סלה ¹⁶ לכו-شمעו ואספירה כל-יראי אלהום אשר
עשה לנפשי ¹⁷ אלו-פי-קרatoi ודורם תחת לשוני ¹⁸
און אם-ראייתו בלבבי--לא ישמע אדני ¹⁹ אכן שמע
אליהם הקשב בקול הפלתו ²⁰ ברוך אלהים--אשר
לא-הסיר תפלתי וחסדו מאי

67 למנצח בנגנית מזמור Shir ב אליהם יהננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה ² לדעת בארץ דרכך
בכל-גויים ישועתך ³ יודוך עמי אלהים יודוך עמי
כלם ⁴ ישמו וירנו לאמים כי-תשפט עמי מישר
ולאמים בארץ תנחם סלה ⁵ יודוך עמי אלהים יודוך
עמיים כלם ⁶ ארין נתנה יכולה יברכנו אלהים אלהינו
יברכנו אלהים וייראו אותו כל-אפסי-ארין

68 למנצח לדוד מזמור Shir ב יקום אלהים יפיצו
אויבו וונסו משנאיו מפניו ² כהנרכ עשן תנרכ
כהמס דונג מפני-אש--יאבדו רשעים מפני אלהים ³
ונדרקים--ישמו יעלו לפניו אלהים ויששו בשמה
שירו לאלהים--זמרו שמו סלו לרכב בערבות--
ביה שמו ועלו לפניו ⁵ אבי יתומים ודין אלמנות--
אליהם במעון קדרשו ⁶ אלהים מושיב יהודים ביתה--
מושיא אסירים בכוורתך אך سورדים שכנו צחיחה ⁷
אליהם--בצאתך לפני עמק בצדך בישימון סלה ⁸
ארץ רעשה אפ-שמיינטפו--מפני אלהים זה סיini--
משמעותם אלהי ישראל ⁹ נשם נדבות תניך אלהים
נחלך ונלאה אתה כוונתך ¹⁰ חיתך ישבו-בה תכין
בטובתך לעני אלהים ¹¹ אדני יתן-אמר המبشرות

תהלילים

יצועי-- באשمرות אהגה-ברך ⁷ כי-היית עירטה לי
ובצל כנפי אדנן ⁸ דבקה נשא אחריך כי תמכה
ימינך ⁹ והמה--לשואה יבקשו נשפי יבוא בחתויות
הארץ ¹⁰ יגידrho על-ידי-חרב מנת שעלים יהיו ¹¹
והמלך ישמח באלהים יתחלל כל-הnbsp;בו כי
יסכר פי דובי-שקר

64 למנצח מזמור לדוד ב שמיע-אליהם קולי בשיחו
מפחד אויב תצר חי ² הסתירני מסוד מרעים מרנשת
פעלי און ³ אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר
מר ⁴ לירית במתארים הם פתחם ירחו ולא ייראו ⁵
יזוקו-למו ⁶ יחפשו עלות--ספרו לטמון מוקשים אמרו מי
יראה-למו ⁶ יחפשו עלות--חמננו חפש וקרב
איש ולב עמק ⁷ וירם אלהים חז' פתאות--הייו מכותם
וירראו כל-אדם וינידו فعل אלהים ומשהו השכilo
⁸ ישמח צדיק ביהוה וחשסה בו וויהללו כל-ישראל-לב

65 למנצח מזמור לדוד Shir ב לך דמייה תהלה
אליהם בציון ולך ישלם-נדר ² שמע תפלת--עדיך
כל-בשר יבאו ³ דברי עונת גברנו מני פשעינו אתה
תכפרם ⁴ אשר תבחר ותקרב--ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביהך קדש היכלך ⁵ נוראות בצדך העננו--
אלמי ישנו מבטה כל-קצוי-ארץ וים רחיקם ⁶ מכין
הרין בכחו נאור בגבורה ⁷ משביח שאון ימים-שאון
גליהם והמן לאמים ⁸ וירראו ישבי קצוות-מאוחתיך
מושצאי בקר וערב תרין ⁹ פקחת הארץ ותשකחה רבתה
תعشRNAה--פלג אלהים מלא מים חכין דגנים כי-כין
תכינה ¹⁰ תלמידה רוח נחת גרוודה ברביבים חמננה
צמחה תברך ¹¹ עטרת שנת טובתך ומعلنיך ירעפנו
דשן ¹² ירעפו נאות מדבר וניל' נבעות תחרננה ¹³
לבשו כרים הצאן--ועמוקים יעתפו-בר יתרעעו אף-
ישרו

66 למנצח Shir מזמור הריעו לאלהים כל-הארץ ²
זמרו כבוד-שמו שמו כבוד תחלתו ³ אמרו לאלהים
מה-נורא מעשיך ברב עז' יכחשו לך איביך ⁴ כל-
הארץ ישתחוו לך--ויזמרו לך זמרו שמק סלה ⁵ לכל-

צבא רב 12 מלכי צבאות ירדון ירדון ונotta-בית תחלה
 שלל 13 אם-תשכון בין שפותם כנפי יונה נפה בכסף
 ואברותיה בירקוק חרוץ 14 בפרש שדי מלכים בה-
 - תשלה בצלמון 15 הָרְאַלְהִים הָרְ-בְּשָׁן הָרְגְּבָנִים
 הָרְ-בְּשָׁן 16 למה תרצדונ- הרם גבנום ההר-חמד
 אליהם לשבות א-יהוה ישכן לנצח 17 רכב אליהם
 רבתים אלפי שנאן ארני בס סיינ בקדש 18 עלית
 למרים שבית שני- לקחת מנתנות באדם וא-סורדים
 לשכן יה אלהים 19 ברוך אלהים יום יומ-לנו-
 האל ישענו סלה 20 האל לנו אל למושעה וליהוה
 א-דני- למות הצאות 21 א-ה-ה-ים- ימץ' ראש א-יבוי
 קדרק שער- מטה-לך באשמי 22 אמר א-רני מבען
 אשיב אשיב ממצלות ים 23 למן תמח' רנ-ל-בדם
 לשון כלביך- מאיבים מנהו 24 ראו הליכותך אלהים
 הלכות אל- מלכי בקדש 25 קרנו שרים אחר ננים
 בתוך עלמות חופפות 26 במקהלה ברכו אלהים א-דני
 מנוקוד ישראל 27 שם בנימן צעיר רדם- שרוי יהודה
 רגמתם שרוי זבלון שרני נפתלי 28 צוה אלהיך עז
 עוזה אלהים- זו פעלת לנו 29 מהיכלך על- ירושלים-
 לך יובילו מלכים שי 30 נער היה קנה עדת א-בירים
 בעגלי עמים- מתרפס ברכץ- כסף בור עמים קרבנות
 יחפצו 31 יאתו חמשנים מני מצרים כוש תריין ידיו
 לאלים 32 מלכות הארץ שרו לאלים זמור א-רני
 סלה 33 לרכב בשמי שמי- קדם- הן יtan בקהל קול עז
 תננו עז לאלים על-ישראל גאותו ועו בשחקים
 נורא אלהים מקדשיך אל-ישראל-- הוא נתן עז
 וה עצמות לעם ברוך אלהים

69 למנצח על-שושנים לדוד בחשינו אלהים- כי
 בא מים עד-נפש 2 טבעתי ביון מצולחה- ואין מעמד
 באתי בממעקי-מים ושבلت שפתני 3 געתה בקראי
 נחר גורני כלו עניי- מיחל לאלהי 4 רבו משערות
 ראשי- שנאי חنم עצמו מצמיה איibi שקר- אשר
 לא-גוזלו או אשיב 5 אלהים- אתה ידעת לאולתי
 ואשותה מתק לא-נכחדו 6 אל-יבשו בו קויך- א-רני
 יהוה צבאות אל-יכלמו בי מבקשי- אלהי ישראל
 7 כ- יהוה חסיו אל-אבושה לעולם 2 בצדקה
 צילני ותפלני הטה- אל- א-זנק והושענ- 3 היה לי

נפשם וויקר דםם בעניינו ¹⁵ ויהי-- ויתן-לו מזוהב שבא
 ויחפה לבעדו חמיד כל-היום יברכנו ¹⁶ יהי פסט-
 בר בארכן-- בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו
 מעיר כעשב הארץ ¹⁷ יהי שמו לעולם-- לפניהם-שם
 ינין (ינון) שמו ויתברכו בו כל-גויים יאשרו ¹⁸ כ-
 ברוך יהוה אלהים-- אליה ישראל עשה נפלאות לבדו
¹⁹ וברוך שם כבודו-- לעולם וימלא כבודו את-כל
 הארץ-- Amen ואמן ²⁰ כלו תפנות-- דור בן-ישי

73 מזמור לאסף אך טוב לשדראל אלהים-- לברוי
 לבב ² ואני-- כמעט נתוי (נתיו) רגלי אין שפכה
 (שפכו) אשורי ³ כי-קנأتي בחוללים שלום רשעים
 אראה ⁴ כי אין חרצבות למותם ובידיא אלום ⁵ בעמל
 אנוש אינמו עם-אדם לא יגנו ⁶ لكن ענקתו נואה
 עטף-שיה חמס למו ⁷ יצא מהלב עינמו עברו משכו
 לבב ⁸ ימינו וידברו ברע עש מקром ידברו ⁹
 שתו בשמיים פיהם ולשונם תהלך בארץ ¹⁰ لكن ישיב
 (שבוב) עמו הלם ומלא ימכו למו ¹¹ ואמרו איכה
 ידע-אל ויש דעה בעליון ¹² הנה-אללה רשעים ושלוי
 עולם השנו-חיל ¹³ אך-ריק וכיותי לבבי ואחרץ בנקיון
 כפי ¹⁴ ואיה גנוו כל-הימים ותוכחותי לבקרים ¹⁵ אם-
 אמרתאי אספירה כמו הנה דור בניך בגנדי ¹⁶ ואחשה
 לדעת זאת عمل היא (הוא) בעני ¹⁷ עד-אכיא אל-
 מקדשי-אל אבינה לאחריתם ¹⁸ אך בחלוקת תשיות
 למו הפלתם למשואות ¹⁹ איך היו לשם כרגע ספו
 תמו מן-בלחות ²⁰ כחלום מהקיין-- אדני בעיר צלמים
 תבזה ²¹ כי יתחמץ לבבי וכליות אשتونן ²² ואני-
 בער ולא אדרע בהמות היהתי עמק ²³ ואני תמיד עמק
 אחוזת ביד-ירמני ²⁴ בעתקת תנחני ואחר כבוד תקחני
 מי-לי בשמיים עמוק לא-חפתתי בארץ ²⁵ כללה
 שארוי וללבבי צור-לבבי וחלקי-- אליהם לעולם ²⁷
 כי-הנה רחיקיך יאבדו הצמתה כל-זונה ממק ²⁸ ואני
 קרבת אלהים-- לי-טוב שתי באדרני יהוה מחסוי לספר
 כל-מלאותיך

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחה לנצח יעשן
 אף בצען מרעיתך ² יזכר עדתך קניתם קדם-- נאלת
 ווישתחווו-לו כל-מלכים כל-גויים יעבדו ²² כי-
 יציל אבינו משוע ונען ואני-עוור לו ²³ יהס על-دل
 ואבינו ונפשות אבינו יושיע ²⁴ מותך ומהמס יגאל

לצור מעון לבוא-- תמיד צוית להושענני כי-סלעי
 ומצודתי אתה ⁴ אללה-- בפלני מיד רשות מכה מעול
 וחומץ ⁵ כי-אתה תקותי אדני יהוה מבטהי מנערו ⁶
 עלייך נסמכתי מבטן- ממני אמי אתה גוזי בך תהלי
 תמיד ⁷ כמושת הייתה לרבים אתה מוחשי-עו ⁸ ימלא
 פי תהלהך כל-היום תפארתך ⁹ אל-השליכני לעת
 זקנה בכילות חמי אל-העזני ¹⁰ כי-אמרו אויבי ל-
 ושמרי נפשי נועצו יהדו ¹¹ לאמר אלהים עבו רדף
 והפשחו כי-אין מציל ¹² אלהים אל-תרחק מני
 אללה לעוירתי חישה (חושה) ¹³ יבשו יכולו שטנו נפש
 יעטו חרפה וכלהה-מקשי רעה ¹⁴ ואני תמיד איחל
 והוספה על-כל-תהלך ¹⁵ פי יספר צדקתך-כל-
 היום תשועתך כי לא ידעת ספרות ¹⁶ אבא-בנברות
 אדני יהוה אוכיר צדקתך לבך ¹⁷ אלהים למדתני
 מגנורי ועד-הנה אניד נפלאותיך ¹⁸ וגם עד-זקנה
 ושיבה-- אלהים אל-תעזبني עד-אניד זורעך לדoor
 לכל-יבו נבורתך ¹⁹ וצדקהך אלהים עד-מרום
 אשר-עשית נדלות אלהים מי מכוק ²⁰ אשר הראיתנו
 (הראיתני) צרות רבות-- ורעות תשוב תחינו (תחני)
 ומתהמות הארץ תשוב העלי ²¹ תרב נדלתי ותסב
 תנחמני ²² גם-אני אודך בכל-גבלה-- אמתך אלהי
 אומרה לך בכנור-- קרווש ישראל ²³ תרננה שפט כי
 אומרה- לך- ונפשי אשר פרית ²⁴ גם-לשוני-- כל-היום
 תהנה צדקתך כי-בשו כי-חפרו מבקשי רעה

75 לשלהמה אלהים-- משפטיך למלך תן וצדקהך
 לבן-מלך ² ידין ענק בצדקה ועניך במשפט ³ ישאו
 הרים שלום לעם וגבעות בצדקה ⁴ ישפט עני-עם-
 יושיע לבני אבינו ויידכא עושק ⁵ ייראך עם-شمש
 ולפניך ירח דור דורים ⁶ ירד ממתר על-נו כרביכים
 זרזוף ארץ ⁷ יפרח-כימי צדיק ורב שלום עד-בלוי
 ירח ⁸ יורד מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ ⁹ לפניו
 יכרעו ציים ואבינו עפר ילחכו ¹⁰ מלכי תריש
 ואיים מנהה יшибו מליyi שבא וסבא אשר יקריבו

שבט נחלתך הר-ציוון זה שכנת בו 3 הרים מה פעםיך
למשאות נצח כל-הרע אויב בקדש 4 שאנו צדריך
בקרב מועדך שמו אותם אתות 5 יורע כמביא
למעלה בסבך-עץ קרדמות 6 ועת (ועתה) פתוחיה
יחד -- בכשיל וכילפות יהלמון 7 שלחו באש מקרשך
לאرض חללו משכון-شمך 8 אמרו בכלם נינם יהוד
שרפו כל-מושדי-אל בארכז 9 ואחתינו לא ראיינו אין-
עוד נביא ולא-אתנו ידע עד-מה 10 עד-מתי אלהים
יחרף צר ינאנז אויב שמק לנצח 11 למה תשיב ידר
וימנק מקרב חוקך (חיקך) כליה 12 ואלהים מלכי
ו-era למלכי-ארץ

77 למנצח על-יריתון (יריתון) לאסף מזמור ב
קולי אל-אלחים ואצקה קולי, אל-אלחים והאין אל-
2 ביום צרתוי אדני דרשתי יידי לילה נגנה-ולא תפוג
מאנה הנחם נפשי 3 אזכרה אלחים ואהמיה אשיה
ותתעטף רוחוי סלה 4 אחות שמרות עני נפעמתי
ולא דבר 5 חשבתי ימים מקדם--שותה עלולים 6
אזכרה נגנית בלילה עט-לבבי אשיה ויחפש רוחוי 7
הלוולמים יונח אדני ולא-יסיף לרצות עוד 8 האפס
לנצח חסדו גמר אמר לדר ודדר 9 השכה חנות אל אם-
קפוץ באך-רחמי סלה 10 ואמר חלותו היא- שנות ימיין
עליוו 11 אזכיר (אזכיר) מעלה-יה כי-אזכרה מקדם
פלאך 12 והגיותי בכל-פעליך ובעלילותיך אשיה 13
אלחים בקדש דרכך מי-אל גדור כאלחים 14 אתה
האל עשה פלא הורעת בעמים עז 15 גנאלת בזרוע
עמך בני-יעקב ויוסוף סלה 16 רואוך מים אלהים-ראוך
מים ייחילו אף ירנו תהומות 17 זרמו מים עבותה-kol
נתנו שחקים אט-חצץיך יתהלך 18 קול רעמק בנגלי-
הairoו ברקדים תבל רגזה ותרעש הארץ 19 בים
דרך-ושביליך (ושביליך) במים רבים ועקבותיך
לא נדע 20 נחית כצאן עמק -- ביד-משה ואחרו

78 משכיל לאסף האזינה עמי תורתך הטו אונכם
לאמר-פי 2 אפתחה כמשל פי אביעה חירות מני-קדם
3 אשר שמענו ונדרעם ואבותינו ספרו-לנו 4 לא נכח
מבניהם -- לדור אחרון מספרים תhalbוט יהוה ועוזו
ונפלאתיו אשר עשה 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם
ישראל אשר צוה את-אבותינו -- להודיעם לבניהם

מקדם פעיל ישועות בקרוב הארץ 13 אתה פוררת
בעז ים שבת רاشי תנינם על-הימים 14 אתה רצצת
ראשי לוייתן תחננו מאכל לעם לציים 15 אתה בקעת
מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן 16 לך ים א-לך
ללה אתה הכינות מאור ושםש 17 אתה הצבת כל-
גבולות ארץ קיז' וחרף אתה יצרתם 18 זכר-זאת-אויב
חרף יהוה ועם נבל נצץ שמק 19 אל-תתן לחות נשפ
טורך חית ענייך אל-חשך לנצח 20 הbett לברית כי
מלאו מחשבי-ארץ נאות חמס 21 אל-ישב דך נכלם עני
ואבינו יהללו שמק 22 קומה אלהים ריבך זכר
חרופתך מני-נבל כל-היום 23 אל-תשכח קול צריך
שאון קמיך עליה תמיד

75 לנצח אל-תשחת מזמור לאסף שיר ב הודיינו
לק אלהים -- הודיינו וקרוב שמק ספרו נפלאותיך 2
כי אקח מועד אני מישרים אשפט 3 נמנים ארץ וכל-
ישביה אני חכני עמודיה סלה 4 אמרתוי להולמים
אל-תתלו ולרשעים אל-תרימו קרן 5 אל-תרימו
למרום קרנכם תדברו בצוואר עתק 6 כי לא ממוצא
וממערב ולא מדבר הרים 7 כי-אלחים שפט זה
ישפיל זהה ירים 8 כי כוס ביד-יהוה ויין חמץ מלא
מק -- ויגר מזה אך-שמരיה ימצאו ישטו כל רשי-ארץ
9 ואני אניד לעלם אומרה לאלהי יעקב 10 וכל-קרני
רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק

76 לנצח בננית מזמור לאסף שיר ב נודע ביהודה
אלחים בישראל נдол שמו 2 ויהו בשלם סוכו ומעונתו

6 למן ידעו דור אחרון--בניהם يولדו יקמו ויספרו
 לבנייהם לויישמו באלהים כסלם ולא ישכו מעלי-
 אל וממצותו נצרו 8 ולא היו אבותם -- דור סורס
 וمرة דור לא-הכין לבו ולא-נאמנה את-אל רוחו 9
 בני-אפרים נושקי רומי-קשת הפכו ביום קרב 10 לא
 שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו לכלת 11 ויישכו
 עלילותו ונפלאותיו אשר הראמ 12 גנד אבותם עשה
 פלא בארץ מצרים שדה-צען 13 בקע ים ויעברים
 ויצב-מים כמו-נד 14 וינחם בענן יומם וככל-הלילה
 באור אש 15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות
 הרבה 16 וויצא נזלים מסלע ויורד כנהרות מים 17
 וויסיפו עוד לחטא-לו-- לממדות עליון בציה 18 וינסו-
 אל בלבכם-- לשאל-אכל לנפשם 19 וידברו באלהים
 אמרו הוי יכול אל--לערך שלחן במדבר 20 הן הכה-
 צור ויזבו מים-- ונחלים ישטפו הנם-לחם יוכל תה
 אם-יכין שאר לעמו 21 لكن שמע יהוה-- ויתעבר ואש
 נשקה ביעקב וגם-אף עליה בישראל 22 כי לא האמינו
 באלהים ולא בטחו בישועתו 23 וויצו שקרים ממועל
 ודلتוי שמים פתח 24 וימטר עליהם מן לאכל ודרן-
 שמיים נתן לנו 25 לחם אבירים אכל איש צירה שלח
 להם לשבע 26 יסע קדרים בשמיים וינהג בעוז תימן
 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול מים עוף כנף
 28 ויפל בקרב מהנהו סביב למשכנתיו 29 ויאכלו
 וישבעו מأد ותואתם יבא להם 30 לא-זרו מתהותם
 עוד אכלם בפיים 31 ואף אלהים עליה בהם ויהרגנ
 המשינויים ובחרוי ישראל הכריע 32 בכל-זאת חטא-
 עוד ולא-האמינו בנפלאותיו 33 ויכל-בהבל ימיים
 ושנותם בהלה 34 אם-הרנס ודרשוהו ושבו ושררו-
 אל 35 ויזכרו כי-אלהים צורם ואל עליון נאלם 36
 ויתוחה בפיים ובלשונם יכובו-לו 37 ולכם לא-נכון
 עמו ולא אמנו בבריתו 38 והוא רחום יכפר עון--
 ולא-ישחית והרבה להшиб אףו ולא-יעיר כל-חמתו
 39 כי-בשר המה רוח הולך ולא ישוב 40 כמה
 ימרוחו במדבר יעצייבו בוישימון 41 וישבו וינסו אל
 וקדוש ישראל התו 42 לא-זכרו את-ידי יום אשר-פרד
 מנ-צד 43 אשר-שם במצאים אותן וופתו בשדה-
 צען 44 ויהפוך לדם יאריהם ונזלייהם בל-ישתיון 45

לכולי וישראל לא-אבה לי ¹² ואשלחהו בשרירות
לבם ילכו במעוזותיהם ¹³ לו--עמי שמע לי ישראל
בדרכיו יהלכו ¹⁴ כמעט אובייחם אכנייע ועל צריהם
אשר ידי ¹⁵ משנאי יהוה יכחשו-לו ויהי עתם לעולם
¹⁶ ויאכילהו מחלב חטה ומוצר דבש אשבעיך

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת-אל בקרב
אליהם ישפט ² עד-מתי תשפטו-על ופני רשעים
תשאו-סללה ³ שפטו-دل ויתום עני ורש הצדיקו ⁴
פלטו-دل ובאיון מיד רשעים הצילו ⁵ לא ידרעו ולא
יבינו-- בחשכה יתחלכו ימותו כל-מוסדי ארץ ⁶ אני-
אמרתי אליהם אתם ובני עליון כלכם ⁷ אכן כadam
המושון וכאחד השרים תפלו ⁸ קומה אלהים שפטה
הארץ כי-אתה תנחל בכל-הণויים

83 שיר מזמור לאסף באליהם אל-DMI-ליך אל-
החרש ואל-חשクト אל ² כי-הנה אויביך יהמינו
ומשנאיך נשאו ראש ³ על-עמך יעדימו סוד ויתיעטו
על-צפונייך ⁴ אמרו-- לכלנו וכחידם מנוי ולא-ייכר
שם-ישראל עוד ⁵ כי נועצנו לב ייחדו عليك ברית
יכרתו ⁶ אהלי אדרום וישראלים מואב והרים גובל
עמוון ועמלק פלשת עם-ישבי צור ⁸ גם-אשר נלווה
עם היו זרוע לבני-לוט סלה ⁹ עשה-להם מדין
בסיסרא כיבין בנחל קישון ¹⁰ נשמדו בעין-דאר דיו
דן לאדרמה ¹¹ שיתמו נדיביהם כערוב וכזאב וככובה
וכצלמנע כל-נסיכימיו ¹² אשר אמרו נירשה לנו--
את נאות אלהים ¹³ אלהי שיתמו נגלהן כקש לפני-
روح ¹⁴ כאש תבער-עיר וכלהבה תלהת הרים ¹⁵ כן
הרדם בסערך ובטופתך תבהלים ¹⁶ מלא פניהם
קלון ויבקשו שמק יהוה ¹⁷ יבשו ויבתלו עד-עד
ויחפרו ויאבדו ¹⁸ וירדו-- כי-אתה שמק יהוה לברך
עליוון על-כל-הארץ

84 למנצח על-הנתית לבני-קרח מזמור ב מה-
וידות משכנותיך-- יהוה צבאות ² נספהה ונמ-כללה
נפשי-- לחצרות יהוה לבוי וושרי-- ירנו אל אל-חי
גם-צפור מצאה בית ודדורו כן לה-- אשר-שתה
אפרחה את-מוזחותיך יהוה צבאות-- מלכי ואלהי ⁴

שםך ¹⁰ למה יאמרו ההנים-- אלה אליהם יודע בנים
(בניים) לעינינו נקמתם-ם-עבדיך השפוך ברחובא
לפניך אנקת אסיר גנדול זרועך-- והותר בני תמותה
וזהשכ לשבכינו שבעתים אל-חיקם חרפחים אשר
חרוףך אדני ¹³ ואנתנו עמק וצאן מרעיתך-- נודה לך
לעולם לדר ודר-- נספר תטלתך

80 למנצח אל-שנתיים עדות לאסף מזמור ב רעה
ישראל האזינה-- נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה
לפני אפרים ובנימן ומנסה-- עורה האת-גבורתך
ולכה לשעתה לנו ³ אלהים השיבנו והאר פניך
ונושא ⁴ יהוה אלהים צבאות-- עד-מתי עשת בתפלת
עמך ⁵ האכלתם לחם דמעה ותשקרו בדמעות שליש
תשימנו מדור לשכינו ואביבנו ילענו-למו ⁷ אלהים
צבאות השיבנו והאר פניך ונושא ⁸ גפן מצרים
הסיע הנרש נויים ותטעה ⁹ פנו לפניה ותשרש שרשה
ותהמלא-ארץ ¹⁰ כסו הרים צלה וענפה ארו-אל ¹¹
תשלה קזירה עד-ים ואל-נהר יונקותיה ¹² למה
פרצת נדרידה ואורה כל-עברי דרך ¹³ יכרסמנה חזר
מייר וויז שדי ורעה ¹⁴ אלהים צבאות שוב-נא הבט
משמים וראה ופקד גפן זאת ¹⁵ וכונה אשר-נטעה ימינך
ועל-בן אמצתה לך ¹⁶ שרה באש כסואה מגערת
פניך יאבדו ¹⁷ תה-הי-ידך על-איש ימינך על-בן-אדם
אמצת לך ¹⁸ ולא-נסוג ממך תחינו ובשםך נקרא ¹⁹
יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושא

81 למנצח על-הנתית לאסף ב הרניינו לאלהים
עוזנו הרינו לאלהי יעקב ² שאו-זמרה ותנו-תף כנור
נעים עם-גביל ³ תקעו בחדר שופר בכסה ליום חננו
4 כי חק לשראל הווא משפט לאלהי יעקב ⁵ עדות
bihosof שמנו-- בצדתו על-ארץ מצרים שפת לא-
ירדתי אשמע ⁶ הסתורתי מסבל שכמו כפיו מדוד
תעברנה ⁷ בצרה קראת ואחלץ עאנך בסתר רעם
אבחן על-מי מריבה סלה ⁸ שעמץ עמי ואערדה בר
ישראל אם-חشم-לי ⁹ לא-יהוה בר אל זר ולא
תשתחווה לאל נכר ¹⁰ אנסי יהוה אלהיך-- המעלך
מאץ מצרים הרחוב-פיך ואמלא-הו בולא-שמע עמי

אשריו יושבי ביתה -- עוד יהלוך סלה 5 אשרי אדם
עוולו בך מסלות לבבם 6 עברי בעמק הכא-
מעין ישיותו נם-ברכות יעתה מורה 7 ילכו מהיל
אל-חיליראה אל-אללים בציון 8 יהוה אלהים צבאות
שנאי ויבשו-- כי-אתה יהוה עוזתני ונחמתני

87 לבני-קרח מזמור Shir Yisodato בהרדי-קדש
2 אהב יהוה שער ציון-- מכל משכנות יעקב 3
נכבודות מדברך-- עיר האלים סלה 4 אוצר רחוב
ובבל-- לירעיה הנה פלשת וצר עם-כוש זה ילד-שם 5
ולציוון אמר-- איש ואיש ילד-- בה והוא יכוננה עליון 6
יהוה-- יספר בכתוב עמים זה ילד-שם סלה 7 ושרים
כהללים-- כל-מעין לך

88 Shir מזמור לבני-קרח למנצח על-מחלת לענות
משכיל להמן האורחי ביהוה אלהי ישועתי-- יום-
צעקתי בלילה נדרך 2 תבוא לפיך תפלוי הטה אונך
לرنתי 3 כי-שבעה ברעות נפשי וחוי לשאול הגינו
גנשבותי עס-יורדי בדור היהתי כנבר אין-
אל 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר-- אשר לא
זכרתם עוד והמה מידען מנגרו 6 שני כי בדור החתונות
במחסכים במצלות 7 עלי סמכתה חמתק וככל-משבריך
ענית סלה 8 הרחיקת מידען ממנני שתני תועבות למו
כלא ולא יצא 9 עני דאה מאני-עני קראתיך יהוה
בכל-יום שתחתייך אליך 10 הלחמים תעשה-פלא
אם-רפאים יקומו יודוך סלה 11 הייספר בקשר חסוך
אמונתך באבדון 12 היודע בחשך פלאך וצרכתקד
באرض נשיה 13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלוי
תקדמך 14 למה יהוה תונח נפשי הסתיר פניך ממי 15
עניאני גנווע מנער נשאתי אמיך אפנעה 16 עלי עברו
חרוניך בעותיך צמותני 17 סבוני כמים כל-היום
הקיפו עלייך יחר 18 הרחיקת ממנני אהב ורע מידי
מחשך

89 משכיל לאיתן האורחי בחסדי יהוה עולם
אשרה לדך ודרכ אוידי אמוןך בפי 2 כי-אמרתין-
עולם חסר יבנה שםין תכן אמוןך בהם 3 כרתי
ברית לבחורי נשבעתי לדך עברך 4 עד-עולם אכין
זרעך ובניתך לדך-ודורך בסאך סלה 5 ויוודו שמיים
אליהם זדים קמו-עלוי ועדת עריצים בקשנו נפשי ולא

שמעה הפלתו האזינה אלהי יעקב סלה 9 מנגנו ראה
אליהם והבט פני מישיח 10 כי טוב-יום בחצרים-
מאף בחורת-הסתופף בכיה אלהי מדור באלהי-
רשע 11 כי שם ומגן-- יהוה אלהים חן וכבוד יתן
יהוה לא ימנע-טוב להלכים בתמים 12 יהוה צבאות-
אשרי אדם בטח לך

85 למנצח לבני-קרח מזמור ברצית יהוה ארץ-
שבת שבוחה (שבת) יעקב 2 נשאת עון עמד כסית כל-
חטאיהם סלה 3 אספה כל-עברתק השיבות מהרין
אף 4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמו 5 הלוילים
האנפ-בנו תמשך אף לדך ודר 6 הלא-אתה השוב
תחינו ועמד ישmachו-בך 7 הראנו יהוה חסיך וישעך
תנתנו 8 אשמה-- מה-ידבר האל יהוה כי ידבר
שלום-אל-עמו ואל-חסידייו ואל-ישובו לכסלה 9 אך-
קרוב ליראו ישעו לשכנן כבוד בארץנו 10 חס-
ואמת נפנשו צדק ושולם נשקו 11 אמרת מארץ צמחה
צדקה ממשימים נשקף 12 נם-יהוה יתן הטוב וארכינו תנתן
יבולה 13 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמו

86 הפללה לדוד הטה-יהוה אונך ענני-- כי-עני
ואביוון אני 2 שמרה נפשי כי-חסיד אני הוועע עברך
אתה אלהי-- הבוטח אליך 3 חנני אדרני כי אליך אקרא
כל-היום 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדרני נפשיasha
5 כי-אתה אדרני טוב וسلح ורב-חסיד לכל-קריך 6
הازינה יהוה תפלוי ותקשיבה בקהל תחוננותי 7 ביום
צרכי אקראך כי תענני 8 אין-כמוך באלהים אדרני
ואין כמעשיך 9 כל-נוים אשר עשית-יבואו ווישחו
לפניך אדרני ויכברדו לשמדך 10 כי-נדול אתה ועשה
נפלוות אתה אלהים לברך 11 הורני יהוה דרכך--
אהליך באמתך יחד לבבי ליראה שמדך 12 אודך אדרני
אל-הו-- בכל-לבבי ואכברדה שמק לעולם 13 כי-חסיך
נדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה 14 (Sheol h7585)

פלאך יהוה א-פ-אמונתך בקהל קדשים 6 כי מי בשחק
יערד ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים 7 אל נערץ
בسوء-קדשים רבה ונורא על-כל-סביביו 8 יהוה אלהי
צבאות-מי-כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך 9 אתה
מושל בנאות הים בשוא נלוו אתה תשבחם 10 אתה
דכאת כחלה רהב בדורע עז פורת אובייך 11 לך
שםים א-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדים 12 צפונ
וימין אתה בראשם הבור וחרמו בשמק ירננו 13 לך
ורוע עם-גבורתך תעוז ירך תרומם ימינך 14 צדק ומשפט
מכון כסאך חסד ואמת יקדרמו פניך 15 אשרי העם
ידעי תרועה יהוה באור-פניך יהלכון 16 בשמק יגולון
כל-היום ובצדקהך ירומו 17 כי-חפארת עזמו אתה
וברצונך תרים (תרום) קרנינו 18 כי ליהוה מגנו
ולקדוש ישראל מלכנו 19 או דברת בחזון לחסידיך-
ו-האמיר שווי עוז על-גבור הרימוחו בחור מעם
20 מצאתי דוד עברי בשמן קדשי משחתוי 21 אשר
ידי תכון עמו א-פ-זרועי תאמצנו 22 לא-ישיא אובי בו
ובן-עליה לא יענו 23 וכחותי מפנוי צרי ומשנאיו
างוף 24 ואמוןתי וחסדי עמו ובשמי תרומם קרנו 25
ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו 26 והוא יקר אני אבי
אתה אליו וצור ישועתי 27 א-פ-אני בכור אהנו על-ילון
למלך-ארץ 28 לעולם אשמור- (אשמר-) לו חסדי
ובריתוי נאמנת לו 29 ושמתי לעד זרועי וכסאו כמי
שמות 30 אם-יעזבו בניו תורתו ובמשפטיו לא ילכון 31
אם-חקרתי יחללו ומוצתי לא ישררו 32 ופקדתי בשבט
פשעם ובגענים עונם 33 וחסדי לא-אפיר מעמו ולא-
אשרק באמונתי 34 לא-אחלל בריותי ומוצא שפתוי לא
ашנה 35 אחת נשבעתי בקדשי אם-لدוד אוכב 36 זרוע
לעולם יהיה וכסאו כשמש נגידו 37 כירח יكون עולם
עד בשחק נאמן סלה 38 ואתה נזהת והמאס התעברת
עם-משיחך 39 נארתת ברית עבדך חלلت לארץ נורו
40 פרצת כל-גדרתינו שמת מנצחינו מחתה 41 ששחו
כל-עברי דרך היה חרפה לשכנו 42 הרימות ימינו
צריו השמות כל-אובייך 43 א-תשיב צור חרבו ולא
הקיימות במלחמה 44 השבת מטהרו וכסאו לארץ
mgratot 45 הקצרת ימי על-למי העשית עליו בושה
סללה 46 עד-מה יהוה תסתור לנצח תבער כמו-ash

91 ישב בסתר עליון בצל שדי يتلون 2 אמר-
לי יהוה מה חסוי ומצוותי אלהי אבתח-בו 3 כי הוא יצילך-
מפח יקוש מדבר הות 4 באברתו יסך לך-וותחת-
כנפיו תהסה צנה וסחרה אמתו 5 לא-תירא מפחד
לייה מחץ יעוף יומם 6 מדבר באפל יהלך מקטב
ישוד צהרים 7 ייפל מצדך אלף-ו-ורבה מימינך אליך
לא יגש 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשותם תראה 9
כי אתה יהוה מה חסוי עליון שמת מעונך 10 לא-ת Анаה
אליך רעה ונגע לא-יקרב באهلך 11 כי מלאיין יצוחה-
לק לשמרך בכל-דרךך 12 על-כפים ישאונך פ-תני
באבן רגליך 13 על-shall וופtan תדרך תרמס כפיר

כל-ישראל-לב 16 מי-יקום ל' עם-מרעים מי-יתיצב ל' עם-פָּעֵל און 17 לוֹלִי יהוֹת עֹזֶרֶת ל'-- כ-מעט שכנה דומה נפשי 18 אם-אמרטוי מטה רג'לי חסוך יהוֹת יסעדני 19 ברב שרעפי בקרבי-- תנחומיך ישעשעו נפשי 20 היחברך כסא הות יציר عمل עלי-חק 21 יונדו על-נפש צדיק ודם נקי ירשעו 22 ויהי יהוֹת ל' למשגב ואלחי לצור מוחשי 23 וישב עליהם את אונט- וכברעתם יצמitem יצמitem יהוֹת אלהינו

95 לכ'ו נרננה ליהוֹת נריעה לצור ישענו 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע ל' 3 כי אל גדוֹל יהוֹת ומך גדוֹל על-כל-אלhim 4 אשר בידיו מוחקרי-ארץ ותועפת הרים ל' 5 אשר-לו הים והוא עשה וייבשת דרוֹ יצרוּ 6 באו נשתחווה ונכרצה נברכה לפנ' יהוֹת עשנו 7 כי הוא אללהינו-. ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם-בקלו תשמעו 8 אל-תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוינו נם- ראו פָּעֵל 10 ארבעים שנה אקוט בדור-. ואמר עם תשי ל'בב הם והם לא-ידיעו דרכ' 11 אשר-נסבعتי באפי אם-יבאון אל-מנוחתי

96 שירו ליהוֹת שיר חדש שירו ליהוֹת כל-הארץ 2 שירו ליהוֹת ברכו שמו בשרו מים-ליום ישעתו 3 ספרו בנים כבודו בכל-הימים נפלאותיו 4 כי גדוֹל יהוֹת ומהל' מאד נורא הוא על-כל-אלhim 5 כי כל- אלהי העמים אל-אללים יהוֹת שמי עשה 6 ה'וד-והדר לפניו עז והפארת במקדשו 7 הבו ליהוֹת משפחות עמים הבו ליהוֹת כבוד ועז 8 הבו ליהוֹת כבוד שמו שא-מנחה ובאו לחצרותו 9 השתחוו ליהוֹת בהדרת- קדר חילו מפנוי כל-הארץ 10 אמרנו בנים יהוֹת מלך- - א-פ-תכן תבל כל-תמות ידין עמים במישרים 11 ישמחו השמים ותגלו הארץ ירעם הים ומלאו 12 יעלו שדי וככל-אשר-בו או ירנו כל-עצי-יער 13 לפנ' יהוֹת כי בא- כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל בצדוק ועמים באמנותו

97 יהוֹת מלך תגל הארץ ישמחו أيام רבים 2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסא 3 אש לפניו

ותניין 14 כי ב' חشك ואפלתחו אשגבחו כי-ידעשמי 15 יקראני ואענדנו--עמו-אנכי בצרה אהלצחו ואכבדחו 16 ארך ימים אשבעתו ואראתו בישעתי

92 מזמור שר ליום השבת ב טוב להדרת ליהוֹת ולומר לשםך עליון 2 להניד בברך חסדך ואמנונך בלילות 3 עלי-עשור ועלי-נבל עלי הגינוי בכנור 4 כי שמחתני יהוֹת בפעליך במושיע ירידך ארנן 5 מה-גדלו מעשיך יהוֹת מאד עמקו מחשבתיך 6 איש-בער לא ידע וכיסיל לא-יבין את-וואת 7 בפרח רשותם כמו עשב ייציצו כל-פָּעֵל און להshedם עד-עד 8 אתה מרום- - לעלם יהוֹת 9 כי הנה איביך יהוֹת-- כי-הנה איביך יאבדו יחרדרו כל-פָּעֵל און 10 ותרם בראשי בקמים עלי בלתי בשמן רענן 11 ותבטע עני בשורי בקמים עלי מרעים-- תשמעה אוזני 12 צדיק כתמר יפרח כארז לבנון ישנה 13 שתולים בביות יהוֹת בחזרות אלהינו יפריחו 14 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו 15 להניד כי-ישר יהוֹת צורי ולא-עלחה (עלתה) בו

93 יהוֹת מלך נאות לבש יהוֹת עז התאור א-ה- חכוֹן תבל כל-החותם 2 וכוכן כסאך מאו מעולם אתה 3 נשאו נהרות יהוֹת--נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים 4 מקלות מים רבים-אדירים משברי-ים אדר במרום יהוֹת 5 עדתיך נאמנו מאד--לביקר נאה-קדש יהוֹת לא-רך ימים

94 אל-נקמות יהוֹת אל-נקמות הופיע 2 הנשא שפט הארץ השב גמול על-גנים 3 עד-מתוי רשותם יהוֹת עד- מתי רשותם יעלוזו 4 יביעו ידרבו עתק יתאמרו כל- פָּעֵל און 5 עמד יהוֹת ידכאו ונחלתך ענו 6 אלמנה ונור הדרנו ויתומים ירצחו 7 ויאמרו לא יראה-יה ולא- בין אלהי יעקב 8 בינו בערים בעם וכיסילים מתי תשכilio 9 הנטע און הלא ישמע אם-יצר עין הלא יבית 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת 11 יהוֹת ידע מהשבות אדם כי-המה תבל 12 אשרי הגבר אשר- תיסרנו ייה ומתורתך תלמדנו 13 להשquit לו מימי רע-- עד יכירה לרשות שחת 14 כי לא-יטש יהוֹת עמו ונחלתו לא יעוז 15 כי-עד-צדיק ישוב משפט ואחריו

הוּדוֹ-לוֹ בְּרַכּוֹ שָׁמוֹ 5 כִּי-טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֶסֶד וְעַד-

דר וְדר אַמְנוֹנָה

101 לדוד מזמור חסד-ומשפט אשרה לך יהוה
אומרה 2 אשכילהה בדרך תמים- מתי תבו אליך
אתהלך בתם-לבבי בקרב ביתך 3 לא-אשית לננד
עיני-- דבר-בליעל עשה-סטים שנأتي לאידך כי 4
לבב עקש יסור ממני רע לא אדרע 5 מלושו (מלשנו)
בסתר רעהו-- אותו אצמיות נבה-עיניהם ורחב לבב-
אתו לא אוכל 6 עני בנאמני-ארץ-- לשבת עמדך
הלך בדרך תמים-- הוא ישרחני 7 לא-ישב בקרב
ביתך-- עשה רמייה דבר שקרים-- לא-ICON לננד עני 8
לקרים אצמיות כל-רשע-ארץ להכרית מעיר-יהוה
כל-פעלי און

102 הפללה לעני כי-יעטף-- ולפניו יהוה ישפך שייחו
bihoo שמעה תפלתי ושועתי אליך תבואה 2 אל-תסתה
פניך ממני-- ביום צר-לי הטה-אלי אונך ביום אקרא
מהדר עני 3 כי-כלו בעשן ימי ועצמותי מכודק נחררו
4 הוכחה-כעשב ויבש לביו כי-שכחתי מאכל לחמי 5
מקול אנחתיך-- דבקה עצמי לבשריו 6 דמיית לקאת
מדבר הייחידי כוכס חרבות 7 שקדתי ואהיה-- מצפור
ובודד על-גג 8 כל-היום רפואי אובי מהוללי כי
נסבעו 9 כי-אפר כלום אכלוז ושקוי בבכי מסכתי
10 מפנוי-עמך וקצף-- כי נשאתיו ותשיליכני ט ימי
צצל נטוי ואני כעשב אישב 12 ואתה יהוה לעולם
תשב וכורך לדר ודר 13 אתה תקים תرحم ציון
כי-עת להchnerה כי-בא מועד 14 כי-רציו עבדיך את-
אבניה ואת-עפרה יהננו 15 ויראו נוים את-שם יהוה
וכל-מלכי הארץ את-כבודך 16 כי-בנה יהוה ציון--
נראה בכבודו 17 פנה אל-תפלת העדר ולא-בזה
את-תפלתך 18 חתך זאת לדור אחרון ועם נברא
יהלל-יה 19 כי-הש��וף ממרום קדרו יהוה ממשים אל-
ארץ הביט 20 לשמע אנקת אסיד לפתח בני תמותה 21
לשפר בזכין שם יהוה ותתלו בירושלם 22 בהקבץ
ימים יחדו וממלכות לשבור את-יהוה 23 ענה בדרך
חו (כח) קוצר ימי 24 אמר-- אליו תעלוי בחזקי ימי
בדור דורים שנותיך 25 לפנים הארץ יסדה ומעשה

תלך ותלהת סביב צratio 4 האירוו ברקיו תבל ראתה
וזהל הארץ 5 חרדים--כדונגע נמסו מלפני יהוה מלפני
אדון כל-הארץ 6 הגינוי השמים צדקון וראו כל-הימים
כבודו ייבשו כל-אללים 8 שמעה ותשמה ציוון ותגלנה
השתחו-לו כל-אללים 9 מען משפטיך יהוה 9 כי-אתה יהוה
עליזן על-כל-הארץ מאד נעלית על-כל-אללים 10
אהבי יהוה שנאו-רע שמר נפשות חסידייו מיר רשות
יצילם 11 אור ורע לצדיק ולישראל-לב שמחה 12 שמחו
צדיקים ביהוה והוּדוֹ לזכר קדש

98 מזמור שריו ליהוה שיר חדש-- כי-נפלאות עשה
הושיעה-לו ימינו זורע קדשו 2 הודיע יהוה ישועתו
לעוני הנוי נלה צדקו 3 זכר חסדך ואמונהו-- לבית
ישראל ראו כל-אפסי-ארץ-- את ישועת אלהינו 4
הריעו ליהוה כל-הארץ פצחו ורננו זומרו 5 זמורו
לייהוה בכדור בכנור וקול זמרה 6 בחצירות וקול
שופר-- הריעו לפני המלך יהוה 7 ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה 8 נהרות ימ恰ו-כף ייחד הרים ירנו 9
לפני יהוה-- כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל בצדק
ועמים במושרים

99 יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרובים תנוט הארץ
2 יהוה בציון גדול ורם הוא על-כל-הימים 3 יודו
שםך גדול ונורא קדוש הוּא 4 ועוז מלך משפט אהב
אתה כוננת מישראלים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית
5 רוממו יהוה אלהינו והשתחו להדם רגליו קדוש
הוא 6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמואל קראים
אל-יהוה והוּה יעננו 7 בעמוד ענן ידבר אליום שמו
עדתו וחק נתן-למו 8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל
נשא היהת להם ונתקם על-עלילותם 9 רוממו יהוה
אל-הינו והשתחו להדר קדשו כי-קדוש יהוה אלהינו

100 מזמור לתורה הריעו ליהוה כל-הארץ 2
עבדו את-יהוה בשמה באו לפניו ברנה 3 דעתו-- כי
יהוה הוא אלהים הוּא-עשנו ולא (ולו) אנחנו-- עמו
וצאן מרעינו 4 באו שעורי בתורה-- חצרתו בטהלה

מעשיך תשבע הארץ ¹⁴ מצמיה החצר לבהמה ועשה
לעבדת האדם להוציאו לחם מן-הארץ ¹⁵ ויוין ישמה
לבב-אנוש - להצילה פנים משמן ולחם לבב-אנוש
יסעד ¹⁶ ישבעו עצי יהוה -- ארזי לבנון אשר נטע
¹⁷ אשר-שם צפרים יקנו חסידה ברושים ביתה ¹⁸
הרים הנבקים ליעלים סלעים ממחה לשפנוי ¹⁹ עשה
ירח למועדיםشمיש ידע מבואו ²⁰ תשח-חץ ויידי
לייה -- בו-תרמש כל-חיתו-עיר ²¹ הכהרים שאנו
לטרף ולבקש מל-אכלם ²² תורת המשיח אספונו
ואל-מענותם ירבצון ²³ יצא אדם לפועלו ולעברתו
עד-ערב ²⁴ מה-רבו מעשיך יהוה -- כלם בחכמה
עשית מלאה הארץ קינך ²⁵ זה היום נдол -- ורחב
ירום שם-רמש ואין מספר חיות קפנותם עם-נדלות ²⁶
שם אנות ידליך לווין זה-יצרת לשחק-בו ²⁷ כלם
אליך ישברון -- לחת אכם בעתו ²⁸חתן להם ליקטו
התפתח ירך ישבעון טוב ²⁹ תסתיר פניך יבhallון תשפ
רוחם יגועון ואל-עפרם ישבון ³⁰ תשלה רוחך יבראוון
ותחרש פני אדמה ³¹ יהיו כבוד יהוה לעולם ישמה
יהוה במעשו ³² המביט לארץ ותרעד ונע בהרים
ויעשנו ³³ אישירה ליהוה בחמי אומה לאלהי בעודי
יערב עלייו שייחו אנסי אשמה ביהוה ³⁵ יתמו חטאיהם
מן-הארץ ורשעים עוד אינם -- ברכי נפשי את-יהוה
הלויה

105 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילתו ² שירנו-לו זמור-לו שיחו בכל-גפלאותיו ³
התהלו בשם קדרו ישמח לבר מבקשי יהוה ⁴ דרשו
יהוה ועזז בקשו פניו תמיד ⁵ זרע אברהם עבדו בני
עשה מפתיו ומשפטיו-פיו ⁶ הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו
יעקב בחורייו ⁷ והוא יהוה אלהינו לכל-דור ⁹ אשר
זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור ⁹ אשר
כרת את-אברהם ושבועתו לישחק ¹⁰ ויעמידה ליעקב
לחך לישראל ברית עולם ¹¹ לאמר -- לך אתן את-
ארץ-כגען חבל נחלתכם ¹² בהיותם מתי מספר כמעט
ונרים בה ¹³ ויתהלו מנוויל-גוי ממלכה אל-עם
אחר ¹⁴ לא-תנית אדם לעסקם וויכח עליהם מלכים
אל-תגעו במשיחי ולنبيי אל-תרעו ¹⁶ ויקרא רעב

ידיך שמים ²⁶ הנה יאבדו -- אתה תעמד וכולם כבנד
יבלו לבוש תחליפים ויחלפו ²⁷ אתה הוא ושנווץ
לא יתמו ²⁸ בני-עבריך ישבונו וורעם לפניך יכון

103 לדוד ברכיו נשוי את-יהוה וכל-קרבי אה-
שם קדרו ² ברכיו נשוי את-יהוה ואל-תשכח כל-
גמוליו ³ הسلح לכל-עוני הרפא לכל-תחלואיכי
4 הגנו אל משחת חיכוי המunterci חסד ורוחמים ⁵
המשביע בטוב עדיך תה חדש כנסר נעוריכי ⁶ עשה
צדוקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים ⁷ יודיע דרכיו
למשה לבני ישראל עלילותיו ⁸ רחום וחנן יהוה
ארך אפים ורב-חסד ⁹ לא-לנצח יריד ולא לעולם
ישור ¹⁰ לא-כחטינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עליינו
11 כי כנבה שמים על-הארץ -- גבר חסדו על-יראיו
12 כרחק מזרח ממערב -- הרחיק ממנו את-פשעינו
13 כרחם אב על-בניים -- רחם יהוה על-יראיו ¹⁴ כי-
הוא יידע יצרנו זכרori כי-עפר ארנחנו ¹⁵ אנוש בחצר
ימיו צעץ השדה כן צעץ ¹⁶ כי רוח עברה-בו ואינו
ולא-יכירנו עוד מקומו ¹⁷ והסדר יהוה מעולם ועד-
עולם -- על-יראיו וצדקהו לבני בנים ¹⁸ לשמרי בריתו
ולזカリ פקדיו לעשותם ¹⁹ יהוה -- בשמי הכנן כסאו
ומלכותו בכל משלחה ²⁰ ברכו יהוה מלאכיו גברי
כח עשי דברו לשמע בקהל דברו ²¹ ברכו יהוה כל-
צאיו -- משרתיו עשי רצונו ²² ברכו יהוה כל-מעשיו
- בכל-מקומות ממשלתו ברכיו נשוי את-יהוה

104 ברכיו נשוי את-יהוה יהוה אלהי גדרת מאד
הוד והדר לבשת ² עטה-אור כשלמה נתה שמי
כריעה ³ המקרה בהםים עלייזיו השם-עבים רוכבו
הנהלך על-כנפי-רוח ⁴ עשה מלאכיו רוחות משרתינו
ash להט ⁵ יסיד-ארץ על-מכוניה בכל-תמות עולם ועד-
תהום לבוש כסתו על-הרמים יעדמו מים ⁷ מן-
נערתק ינוסון מן-קהל רעמק יחפזון ⁸ יעלו הרים ירדנו
בקעות -- אל-מקום זה יסדה להם ⁹ נבול-שפת בל-
יעברון בל-ישובן לכוסות הארץ ¹⁰ המשלחה מעינים
בנהלים בין הרים יהלון ¹¹ ישקו כל-חיתו שדי
ישברו פראים צמאם ¹² עליהם עופ-השימים ישובן
מכין עפאים יתנו-קהל ¹³ משקה הרים מעליותיו מרפי

על הארץ כל-מטה. לחם שבר ¹⁷ שלח לפניהם איש לעבד נ麥ך יוסף ¹⁸ ענו בכבל רגלו (רגל) ברול באה נפש ¹⁹ עד-עת בא-דברו -- אמרת יהוה צraftהו ²⁰ שלח מלך ויתירחו משל עמים ויפתחו ²¹ שמו אדרון לביתו ומשל בכל-קנינו ²² לאסר שריו בנפשו זוקני יחכם ²³ ויבא ישראל מצרים ויעקב נר הארץ- ²⁴ חם ויפר את-עמו מאד ויעצמהו מצרייו ²⁵ הפק לבם לשגא עמו להתנצל בעבديו ²⁶ שלח משה עבדו אהרן אשר בחור-בו ²⁷ שמו-בם דברי אהותיו ומפתים הארץ חם ²⁸ שלח חזק ויחשך ולא-מרו את-ברבריו (דברו) ²⁹ הפק את-מיימיהם לדם ומות את-דנתם שרי ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם ³⁰ אמר ויבא ערבי כנים בכל-גבולם ³² נתן נשמייהם ברד אש להבות בארץם ³³ וירק נפם ותאנתם וישראל עץ נבולם אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר ³⁵ ויקאל כל- ³⁴ שעב בארץם ויאכל פרי אדרמתם ³⁶ וירק כל-בכור בארץם בראשית לכל-אונם ³⁷ ויווצאים בכסף וזהב אין שבשבטיו כושל ³⁸ שמח מצרים בצתם כינ-נפל פחרם עליהם ³⁹ פרש ענן למסך ואש להאריך לילה ⁴⁰ שאיל ויבא שלו וללחם שמימי ישבעם ⁴¹ פתח צור ויוזבו מים הילכו בצדות נהר ⁴² כי-זכר את-דבר קדשו את-אברהם עבדו ⁴³ וויצא עמו בשושן ברנה את-בחורייו ⁴⁴ ויתן להם ארחות נים ועמל לאמים יירשו ⁴⁵ בעבר יישמרו חקיו -- ותורתיו ינצרו הלו-יה

106
 הלו-יה היהו ליהוה כי-טוב -- כי לעולם חסדו ² מי-ימל נבורות יהוה ישמע כל-תהלך ³ אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת ⁴ זכרני יהוה ברכzon עמק פקדני בישועך ⁵ לראות בטובה בחוריך -- לשמה בשמחת נירק להתהלך עם-נהליך ⁶ חטאנו עם-אבותינו העינו הרשענו ⁷ אבותינו במצרים לא-השכilio נפלאותיך -- לא זכרו את-רב חסידך ⁸ וירמו על-ים ביום-סוף ווושיעם למען שמו -- להודיע את-גבורתו ⁹ וונער ביום-סוף ויחרב וויליכם בתהמות כמדבר ¹⁰ ווושיעם מיד שנואנו וינאלים מיד אויב ¹¹ ויכס-מים צדרים אחד מהם לא נותר ¹² ויאמין בברבריו ישרו תהלך ¹³ מהרו שכחו מעשו לא-חכו

107
 הדיו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו ² יאמרו כאולי יהוה -- אשר נאלם מיד-צ'ר ³ ומארצות קבצם ממזורה וממערב מצפון ומים ⁴ חטו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו ⁵ רעבים גם-צמאים --

נפשם בהם תחתעטף ⁶ ויצו עקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם ⁷ ויזדריכם בדרך ישרה- לילכת אל-עיר מושב ⁸ ייודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם ⁹ כי-השביע נפש שקה ונפש רעהה מלא-טוב אמר-אל ועצת עליון נאצז ¹⁰ ויכנע בעמלם לבם כשלו אמר-אל ועצת עליון נאצז ¹¹ כי-המרו יושעים ¹² יוציאים מהשך וצלמות ומוסרותיהם יתקין יודהו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם ¹³ כי-שער דלתות נחשת ובכרייחי ברזול גדר ¹⁴ אולמים מדרך מצר וושא תשועת אדם ¹⁵ באלהים נעשה-חיל והוא ימוש צרינו

109 למגנץ לדוד מזמור אלהי תחלתי אל-תחרש כי-ריש ופי-מרמה--על פי פתחו דברו אתי לשון שקר ³ ודבריו שנאה סובוני וילחמוני חنم ⁴ תחת- אהבתני ישטנוני ואני תפללה ⁵ וישמו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתני הפקד עליו ריש ושותן עומד על-ימינו ⁷ בהשפטו יצא רשות וחותמו תדיה לחטאה ⁸ יהיו-ימיו מעתים פקדתו יקח אחר ⁹ יהיו- בניו יתומם ואשתו אלמנה ¹⁰ ונעו ינוו בנוי ושאלו ודרשו מהרבותיהם ¹¹ ניקש נושא לכל-אשר-לו ויבזו זרים יגינו ¹² אל-יה-לו משך חסד ואל-יה חונן ליתומיו ¹³ יהי-אחריתו להכרית בדור אחר ימיה שם ¹⁴ יזכר עון אבתו--אל-יהוה וחטא אמו אל- תהה ¹⁵ יהיו גנד-יהוה תמיד ויכרת הארץ זכרם ¹⁶ ען--אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש-עןوابוון-- וכאה לבב למותה ¹⁷ וואהב קללה ותבואהו ולא- חפץ בברכה ותרחק ממנה ¹⁸ וילבש קללה כמדוע ותבא כמים בקרבו וכשמנן בעצמותיו ¹⁹ תהי-לו כבוד עיטה ולמזהה תמיד יתגננה ²⁰ זאת פעלה שטני מאת יהוה והדרבים רע על-נפשי ²¹ ואתה יהוה אדני-- עשה-אתי למען שמק-כי-טוב חסך הצלני ²² כי-ען- ואביון אנקו ולבוי חלל בקרבי ²³ עצל-כנתו נהלה כתני נערתו כדרכה ²⁴ ברבי כשלו מזום ובשר כי-חש משמן ²⁵ ואני הייתי חרפה להם יראוני יניען ראש עזרני יהוה אלהי השועני כחסך ²⁷ וידעו כי-ידך זאת אתה יהוה עשותה ²⁸ יקללו-המה ואתה תברך

108 שיר מזמור לדוד נכוון לבני אלהים אשירה ואומרה אפ-כבודי ² עורה הנבל וכבודו עירה שחר

יהוה על השמים כבודו ⁵ מי כיהוה אללהנו-- המגביהו
לשbeta ⁶ חמשפלי לדרות-- בשמי ובארץ ⁷ מקימי
מעפר דל מאשפת ירים אבון ⁸ להושיבי עם-נדיבם
עם נדיבי עמו ⁹ מושבי עקרת הבית-- אם-הבנות
נפשו

שמחה הלויה

114 בזאת ישראל מצרים בית יעקב מעם לעז
2 היהת יהודה לקדשו ישראל משלוחיו ³ הם
ראה וינס הירדן יסב לאחרור ⁴ ההרים רקרו כאלים
גבועות כבני-צאן ⁵ מה-לך הים כי תנוט הירדן חסב
לאחור ⁶ ההרים תרקרו כאלים גבעות כבני-צאן ⁷
מלפני אדרון חוליא ארץ מלפני אלה יעקב ⁸ ההפק
הצור אנס מים חלמייש למעין-מים

115 לא לנו יהוה לא-לנו כי-לשמדך תן כבוד--
על-חסוךך על-אמתך ² למה יאמרו הנויים איה-נא
אליהם ³ ואלהינו בשמי-- כל אשר-חפץ עשה ⁴
עצוביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם ⁵ פה-להם ולא
ידברו עיניהם להם ולא יראו ⁶ אונים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחון ⁷ ידיהם ולא יMISSION-רגליהם
ולא יהלכו לא-יהם בנורונם ⁸ כמוהם יהיו עשייהם--
כל אשר-בטח בהם ⁹ ישראל בטח ביהוה עוזם
ומגנם הוא ¹⁰ בית אהרן בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא ¹¹
יראי יהוה בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא ¹² יהוה
זכרנו יברך יברך את-בית ישראל יברך את-בית
אהרן ¹³ יברך יראי יהוה-- הקטנים עם-הנדים ¹⁴
סוף יהוה עליהם עלייכם עלייכם ועל בנייכם ¹⁵ ברוכים אתם
לייהוה-- עשה שמיים ואארץ ¹⁶ השמיים שמיים ליהוה
והארץ נתן לבני-אדם ¹⁷ לא המתוים הלהוויה ולא
כל-ירדי דומה ¹⁸ ואנחנו נברך יה-- מעתה ועד-עולם
הלויה

116 אהבתו כי-ישמע יהוה-- את-קולי תחנוני ² כי-
טה אונו לי ובימי אקרה ³ אפפני חבל-מות-ומצרי
שאלול מצאוני צרה וונון-Amatzia ¹⁴ וכחים-
יהוה אקרה أنها יהוה מלטה נשוי ⁵ חנון יהוה וצדיק
ואלהינו מרחם ⁶ שמר פתאים יהוה דתתי ולי יהושיע
7 שובי נשוי למנוחוכי כי-יהוה גמל עלייכי ⁸ כי

كمו ויבשו-ועברך ישmach ²⁹ ילבשו שוטני כלמה ויעטו
כמיעיל בשham ³⁰ אודה יהוה מאד בפי ובתוכך רבים
אהלינו ³¹ כי-יעמוד לימיין אבון-- להושיע משפט
נפשו

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאני-- שב לימיין עד-
אשית איביך הדם לרנליך ² מטה-עוז-- ישלח יהוה
מציון רדה בקרב איביך ³ עמק נדבת ביום חילך
בהדרי-קדש מרחם משחר לך טל לדתיך ⁴ נשבע
יהוה ולא ינחים-- אתה-כהן לעולם על-דברת מלכי-
ץך ⁵ אדרנו על-ימינך מבחן ביום-אפו מלכים ⁶ ידין
בנויים מלא גינויים מבחן ראש על-ארץ רבה ⁷ מנהל
בדרכך ישתה על-כן ידים ראש

111 הלויה אודה יהוה בכל-לבב בסוד ישרים
ועדה ² גדלים מעשי יהוה דרכיהם לכל-חפציהם
זה-והדר פועלו וצדקו عمדת לעד ⁴ זכר עשה
לנפלוותינו חנון ורחום יהוה ⁵ טרפף נתן ליראו זכר
לעולם בריתתו ⁶ כח מעשיו הניד לעמו-- לחתת להם
נחלת נויים ⁷ מעשי ידיו אמת ומשבט נאמנים כל-
פקודיו ⁸ סמכים לעד לעולם עשוים באמות וישראל
פרדות שלח לעמו-- צוה-לעולם בריתו קדוש ונורא
שמו ¹⁰ ראשית חכמה יראת יהוה-- שכל טוב לכל-
עשיהם תחולתו عمדת לעד

112 הלויה אשורי-איש ירא את-יהוה במצוותו
חפוץ מאר ² נבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך
זה-וועשר בבבוחו וצדקו عمדת לעד ⁴ זורה בחשך
אור לישרים חנון ורחום וצדיק ⁵ טוב-איש חנון ומלה
יכלכל דבריו במשפט ⁶ כי-לעולם לא-ימוט לזכור
עולם יהיה צדיק ⁷ משמעה רעה לא יירא נכוון ליבו
בטח ביהוה ⁸ סמוך ליבו לא יירא עד אשר-יראה
בצratio ⁹ פזר נתן לאבינוים-- צדקתו عمדת לעד קרנו
תרום בכבוד ¹⁰ רשי יראה וכעס-- שני יחרק ונמס
תאות רשיים האבר

113 הלויה הלויה עברי יהוה הלויה את-שם יהוה
2 יהו שם יהוה מביך-- מעתה ועד-עולם ³ מנזרה-
שמש עד-מבואו-- מהלל שם יהוה ⁴ רם על-כל-נים

119 אשרי תמיימי-דרך -- ההלכים בתורת יהוה
 2 אשרי נצרי עדתו בכל-לב ידרשוּו 3 אף לא-
 פעלעו עליה בדרכוּו הלוּו 4 אתה צויתה פקידך --
 לשמר מארד 5 אחלי יכנו דרכיכי -- לשמר חוקיך 6 אז
 לא-אכוש -- בהבטי אל-כל-מצוותיך 7 ואודך בישר
 לבב -- בلمדי משפטיך צדקה 8 את-חוקיך אשמר אל-
 העזבוני עד-מארד 9 במה יזכה-גער את-ארחו -- לשמר
 בדברך 10 בכל-לבך דרשתיך אל-השנני מצוותיך
 11 בלבך צפנתוי אמרתך -- למען לא אהטה לך 12
 ברוך אתה יהוה -- למדני חוקיך 13 בשפטיך ספרתי --
 כל-משפט-פייך 14 בדרך עדותיך שתתי -- בעל
 כל-הון 15 בפקודיך אשיהה ואביתה ארתיך 16
 בחקתוּך אשתחעש לאשכח דברך 17 גמל על-עבדך
 אחיה ואשמרה דברך 18 גל-עוני ואביתה -- נפלאות
 מתורתך 19 גורacci בארץ אל-חסתר ממני מצוותיך
 20 גרסה נפשי להאהבה -- אל-משפטיך בכל-עת 21
 גערת זדים אරוריהם -- השנים ממצוותיך 22 גל מעלי
 חרפה ובו כי עדתיך נחרתי 23 גם ישבו שרים כי
 נדברו -- עבדך ישיח בחקיך 24 גם-עדתיך שעשי --
 אושי עצהו 25 דבקה לעפר נפשי חינוי דברך 26
 דרכיכי ספרתי ותענני למדני חוקיך 27 דרך-פקודיך
 הביני ואשיהה בנפלאותיך 28 דלפה נפשי מתונה
 קימני בדברך 29 דרך-שכר הסר ממני ותורתך חני
 30 דרך-אמונה בהחרתי משפטיך שוויתי 31 דבקתי
 בעדותיך יהוה אל-תבישני 32 דרך-מצויך ארוץ
 כי תרחיב לבבי 33 הורני יהוה דרך חוקיך ואצRNAה
 עקב 34 הביני ואצRNAה תורהך ואשمرנה בכל-לב
 חדיריכני בנתיב מצויך כי-בו הפטצטו 36 הדט --
 לבאי אל-עדותיך ואל-בצע 37 העבר עני מראות
 שאו בדרך חינוי 38 הקם לעבדך אמרתך -- אשר
 ליראך 39 העבר חרפתי אשר יגורי כי משפטיך
 טובים 40 הנה האבותי לפקדיך בצדקה חינוי 41
 ובאני חסך יהוה תשועך אמרתך 42 ואענה חרפתי
 דבר כי-בטחתי בדברך 43 ואל-תצל מפי דבר-אמת
 עד-מארד כי למשפטך יחלתי 44 ואשמרה תורהך
 תמיד -- לעולם ועד 45 ואתהלך ברחבה כי פקידיך
 חלצת נשוי ממות את-עוני מן-דמעה את-רגליך מדחי
 9 אתהך לפני יהוה -- בארצות החיים 10 האמנתי
 כי אדבר אני עניותי מארד כי אני אמרתי בחיפוי כל-
 האדם כוב 12 מה-אшиб ליהוה -- כל-תגמולוּך עלי 13
 כוס-ישועות אשא ובשם יהוה אקרא 14 נדרך לפני יהוה
 אשלם ננדחה-נא לכל-עמו 15 יקר בעני יהוה -- המותה
 לחסידיו 16 אתה יהוה כי-אני עבדך אני-עבדך בן-
 אמתך פחתת למוסרי 17 לך-זוכח זבח תודה ובשם
 יהוה אקרא 18 נדרך ליהוה אשלם ננדחה-נא לכל-עמו
 19 בחצרות בית יהוה -- בחוככי ירושלים הלא-ליה
117 הללו את-יהוה כל-גויים שבחוּכוּ כל-האמים 2
 כי נבר עליינו חסדו -- ואמת-יהוה לעולם הלא-ליה
118 הוודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו 2 יאמר
 נא ישראל כי לעולם חסדו 3 אמרו-נא בית-הארן כי
 לעולם חסדו 4 יאמרו-נא יראי יהוה כי לעולם חסדו
 5 מן-המצד קראתי יהה עני במרחיב יהה 6 יהוה לי לא
 אירא מות-יעשה לי אדם 7 יהוה לי בעזורי ואני אראה
 בשנאי 8 טוב לחסות ביהוה -- מבטח באדם 9 טוב
 לחסוט ביהוה -- מבטח בנדיים 10 כל-גויים סבבוני
 בשם יהוה כי אAMILIM 11 סבבוני גם-סבבוני בשם יהוה
 כי אAMILIM 12 סבבוני כדבורים -- דעכו כאש-קוצים בשם
 יהוה כי אAMILIM 13 דחזה דחיתני לנפל ויהוה עוזני 14
 עזיו זומרת יהה ויהה לוי לישועה 15 קול רנה ויושעה --
 באählיל צדיקים ימין יהוה עשה חיל 16 ימין יהוה
 רוממה ימין יהוה עשה חיל 17 לא-ammoת כי-אחיה
 ואספר מעשי יהה 18 יסר יסני יה ולמות לא נתני 19
 פרתוח-לי שעורי-צדך אבא-בם אוודה יהה 20 זה-השער
 ליהוה צדיקים יבא בו 21 ואודך כי עניtiny ותהי-לי-
 לשועה 22 אבן מסאו הבונים -- הייתה בראש פנה 23
 מאת יהוה היהת ואת הייא נפלאת בעינינו 24 זה-היום
 עשה יהוה נגילה ונשמהה בו 25 אני יהוה הושעה
 נא אנא יהוה הצליחה נא 26 ברוך הבא בשם יהוה
 ברכנוּם מבית יהוה 27 אל-יהוה-ויאר-לנו אסרוי-תג
 בעבותים -- עד קרנות המזבח 28 אליו אתה ואודך אלה
 ארוםך 29 הוודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו

ודר אמוןתק כוננת ארץ והתעמד ⁹¹ למשפטיך עמדו
 דיים כי הכל עבדיך ⁹² לולוי תודרך שעשי - או
 אברדי בעני ⁹³ לעולם לא-אשכח פקדיך כי בם
 חייתי ⁹⁴ לך-אני הושענו כי פקדיך דרשתי ⁹⁵ לוי
 קו רשותם לאבדני עדתיך אתבון ⁹⁶ לכל-חכלה
 ראוי קין רחבה מצוך מאד ⁹⁷ מה-אהבתו תורהך
 כל-היום היא שיחתי ⁹⁸ מאיבי החקנמי מצוך כי
 לעולם היא-לי ⁹⁹ מכל-מלמדיו השכלתו כי עדותיך
 שיחה לי ¹⁰⁰ מוקנים אהבונו כי פקדיך נצרתי ¹⁰¹
 מכל-ארח רע כלאות רגלי - למען אשمر דברך ¹⁰²
 משפטייך לא-סרתי כי-אתה הורתני ¹⁰³ מה-نمלו
 לחכי אמרתך -- מדברש לפִי ¹⁰⁴ מפקודיך אתבון על
 כן שנותי כל-ארח שקר ¹⁰⁵ נר-לרגלי דברך ואור
 לנתיבי ¹⁰⁶ נשבעתי ואקומה -- לשמר משפטייך
 רצח-נא יהוה ומשפטיך למدني ¹⁰⁷ נפשי בכספי תמיד
 ונעניתו עד-מאד יהוה חני כדברך ¹⁰⁸ נדבות פי
 ותורתך לא שכחתי ¹⁰⁹ נתנו רשותם פח לי ומפקודיך
 לא תעינוי ונהלתי עדותיך לעולם כי-שווון לב
 המה ¹¹⁰ נשטיותי לבי לעשותך حقיך -- לעולם עקב ¹¹¹
 סעפים שנוטי ותורתך אהבתו ¹¹² סתריו ומני אתה
 לדברך יחלתי ¹¹³ סורו-מנמי מודעים ואצרא מזכות
 אלהי ¹¹⁴ סמכני כאמרתך ואהיה ואל-תבישני משברי
 כל-שונים מהקיך כי-שקר תרמייתם ¹¹⁵ סגיים -- השבת
 כל-רשוי-ארץ לכן אהבתו עדתיך ¹¹⁶ סמר מפחדך
 בשורי ומשפטיך יראתי ¹¹⁷ עשיותו משפט וצדך בל-
 תניתני לעשקי ¹¹⁸ ערב עברך לטוב אל-יעשנו זדים
 עני כלו לישועך ולאמרתך דרך ¹¹⁹ עשה עם-
 עברך כחסךך והקיך למدني ¹²⁰ עברך אני הבינוי
 ואדרעה עדתיך ¹²¹ עת לעשותות ליהוה -- הפרו תורהך
 על-כן אהבתו מצותיך -- מזוהב ומפו ¹²² על-כן כל-
 פקדוי כל-ישרתי כל-ארח שקר שנוטי ¹²³ פלאות
 עדותיך על-כן נצרתך נפשי ¹²⁴ פתח דבריך יאיר
 מבין פתים ¹²⁵ פ-פערתי ואשאפה כי למצוותיך
 יאבותי ¹²⁶ פנה-אלוי וחונני -- כמשפט כלוני באדרין ואני
 פעמי חכן באמרתך ואל-תשלה-בוי כל-און ¹²⁷ פדני
 מעשך אדם ואשמרה פקדיך ¹²⁸ פניויך האר בעברך
 פיך ¹²⁹ לעולם יהוה -- דברך נצב בשםיכם ¹³⁰ לדך

דרשתי ¹³¹ ואדרברה בעדרתיך גנד מלכים ולא אבושים
 ואשתעש בעמצוץיך אשר אהבתו ¹³² ואשא-כפי-
 אל-מצוותיך אשר אהבתו ואשחה בחיקיך ¹³³ זכר-
 דבר לעברך -- על אשר יחולגנו ¹³⁴ זאת נהמתי בעני
 כי אמרתך חותני ¹³⁵ זדים הליצני עד-מאד מתורתך
 לא נטחי ¹³⁶ זכרתי משפטייך מעולם יהוה ואתנחים ¹³⁷
 ולעפה אהזוני מרשימים -- עובי תורהך ¹³⁸ זמורות היה-
 לי חוקך -- בבית מנורי ¹³⁹ זכרתי בלילה שマー יהוה
 ואשمرة תורהך ¹⁴⁰ זאת היהת-לי כי פקדיך נצרתי ¹⁴¹
 חלקי יהוה אמרתך -- לשמר דבריך ¹⁴² חליתו פיניך
 בכל-לב חני כאמרתך ¹⁴³ חשבתי דרכיו ואשיבה
 רגלי אל-עדתיך ¹⁴⁴ חשתי ולא התחמה מהתני -- לשמר
 מצותיך ¹⁴⁵ חבל רשותים עודני תורהך לא שכחתי ¹⁴⁶
 החזות-ליה -- אקים להודות לך על משפטייך צדקה
 חבר אני לכל-אשר יראوك ולשמורי פקדיך ¹⁴⁷ טוב עשית
 חסוך יהוה מלאה הארץ חיקיך למدني ¹⁴⁸ טוב טעם ודעתה למدني
 עם-עבדך -- יהוה כדברך ¹⁴⁹ טוב טעם ודעתה למدني
 כי במצוותיך האמנתי ¹⁵⁰ טרם עננה אני שנג ועתה
 אמרתך שמרתי ¹⁵¹ טוב-אתה ומטיב למدني חיקיך
 טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב אכזר פקדיך ¹⁵²
 טפש כחלהב לכם אני תורהך שעשתי ¹⁵³ טוב-לי
 כי-عنيתי -- למן אלמד חיקיך ¹⁵⁴ טוב-לי תורה-פיך-
 מאלפי זהב וככסף ¹⁵⁵ ידיך עשוני ווכוננו הבני
 ואלמלה מצותיך ¹⁵⁶ יראיך יראוני וישמו כי לדברך
 יחלתי ¹⁵⁷ ידעתך יהוה כי-צדך משפטייך ואמונה עניתני
 יהי-נא חסוך לנחמוני -- כאמרתך לעברך ¹⁵⁸ יבאוני
 רחמייך ואחיה כי-תורתך שעשי ¹⁵⁹ יבשו זדים כי-
 שקר עותוני אני אשיה בפקודיך ¹⁶⁰ ישבו לי יראיך
 וידעו (וידי) עדתיך ¹⁶¹ יהי-לבך המים בחיקיך --
 למען לא אבוש ¹⁶² כלתה לחשעתך נפשי לדברך
 יחלתי ¹⁶³ כלו עני לאמרתך -- לאמר מתי תנחמוני
 כי-הייתי לנאד בקיוטר -- חיקיך לא שכחתי ¹⁶⁴
 כמה ימי-עבדך מתי תשחה ברדי-משפט ¹⁶⁵ כרו-
 לי זדים שיחות -- אשר לא כתורתך ¹⁶⁶ כל-מצוותיך
 אמונה שקר רדפני עזרני ¹⁶⁷ כמעט כלוני באדרין ואני
 לא-עוזבי פקידיך ¹⁶⁸ כחסוך חוני ואשمرة עדות
 פיך ¹⁶⁹ לעולם יהוה -- דברך נצב בשםיכם ¹⁷⁰ לדך

120 שיר המעלות אל-יהוה בצדתה ל...- קראתי
ויענני 2 יהוה- החילתה נפשי משפט- שקר מלשון רמייה
3 מה- יתען לך- ומה- יסיף לך-- לשון רמייה 4 חצי גיבור
שנונים עם גחל' רתמים 5 אודה- לוי כי- גורת מושך
שכנתעי עם- אהלי קדר 6 רבת שכנה- לה נשפי-- עם
שונה שלום 7 אני- שלום וכי אדבר המה למלחמה
ולמדני את- חוקיך 136 פלני- מים ירדנו עיני-- על לא-
שמרו תורתך 137 צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך
138 צויתך צדק עדתיך ואמונה מאד 139 צמותני קנאתי כי-
שכחו דבריך צרי 140 צורפה אמרתך מאד ועבדך
אהבה 141 צער ענכי ונבואה פקידך לא שכחתי 142
צדתקך צדק לעולם ותורתך אמרתך 143 צד- ומוץוק
מצואני מצותיך שעשי 144 צדק עדותיך לעולם
הבנייה ואחיה 145 קראתי בכל- לב ענני יהוה חוקיך
אצראה 146 קראתיק הושענני ואשمرה עדתיך 147
קדמתי בנשך ואשעה לדברך (לדברך) יהלתי
קדמו ענני אשמרות- לשיח באמרתך 148 קולי
שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חני 150 קרבו רדי-
ומה מתורתך רחקו 151 קרוב אהה יהוה וכל- מצותיך
152 אמרתך קדם ידעתיך כי לעולם יסדרתם
ראה- ענני וחלצני כי- תורתך לא שכחתי 154 ריביה
ריבי ונאלני לאמרתך חני 155 רחוק מירושים ישועה
כי- חוקיך לא דרשו 156 רחמייך רבים יהוה כמשפטיך
חני 157 רבים רדי- וצרי מעדותיך לא נשתי 158
ראיתי בנדים ואתקוטטה-- אשר אמרתך לא שמרו
ראאה כי- פקידיך אהבתך יהוה כחסדך חני 159
ראש- דברך אמרתך ולעולם כל- משפטיך דרך 160 שרים
דרפני חنم ומבריך (ומדברך) פחד לב 162 ש
אנכי על- אמרתך -- כמוצא שלל רב 163 שקר שנאי
אתהבה תורתך אהבתך יהוה כשב בעום הללזיך-- על
משפטיך דרך 165 שלום רב לאחבי תורה ואין- למו
מכשול 166 שברתי לישועתך יהוה ומצויך עשתי 167
שמעה נשפי עדתיך ואהבתם מאד 168 שמרתהי פקידיך
עדתיך כי כל- דבריכי גנדך 169 תקרב רנתו לפנייך
יהוה כדברך הבניי 170 תבוא תחנתוי לפניו אמרתך
הצליני 171 תבענה שפתוי תהלה כי תלמדני חוקיך
תען לשוני אמרתך כי כל- מצויך דרך 173 תה-
ידך לעזוני כי פקידיך בחרתוי 174 האבתוי לישועתך
יהוה ותורתך שעשי 175 תחוי- נפשי ותhalbך ומשפטיך
יעזרני 176 תעתוי-- כשה אבד בקש עבדך כי מצויך
לא שכחתי

121 שיר המעלותasha עני אל-החרים- מאין
יבא עוזרי 2 עזרו מעם יהוה-- עשה שמיים וארץ 3 אל-
יתן למושט רגליך אל- ינום שמרך 4 הנה לא- ינום ולא
ישן-- שומר ישראל 5 יהוה שמרך יהוה צלך על- יד
ימינך 6 יומם המשמש לא- יכחה וירח בלילה 7 יהוה
שמרך מכל- רע ישרם את- נשך 8 יהוה ישמר- צאתקך
וכואך-- מעתה وعد- עולם

122 שיר המעלות לדוד שמחתי אמרתים ל...- בית
יהוה נלך 2 עמדותיו רגליוינו-- בשעריך ירושלים
3 ירושלים הבנוייה-- כעיר שחברה- לה יהדו 4 שם
על שבטים שבטי- יה-- עדות לישראל להודות לשם
יהוה 5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית
דוד 6 שאלו שלום ירושלים ישלו אהביך 7 יה-
שלום בחילך שלוחה בארכמנותיך 8 למען אהוי ורעני-
אדברה- נא שלום בר 9 למען בית- יהוה אלהינו--
אבקשה טוב לך

123 שיר המעלות אליך נשאי את- עני-- הישבי
בשמיים 2 הנה עני עברים אל- יד אדוניהם-- כענוי
שפחה אל- יד גברתה כן עניינו אל- יהוה אלהינו-- עד
שיחנו 3 חננו יהוה חננו כי- רבר שבענו בו 4 רבת
שבעה- לה נשנו הלוען השאננים הבו לנויאנים (לנאי
וינים)

124 שיר המעלות לדוד לויל יהוה שהיה לנו-
- יאמר- נא ישראל 2 לויל יהוה שהיה לנו-- בקום
עלינו אדם 3 איזי חיים בלעונו-- בחרות אפס בנו 4
אוי הימים שטפונו-- נחלה עבר על- נשנו 5 אוי עבר
על- נשנו-- הימים הזורונים 6 ברוך יהוה-- שלא נתנו
טרף לשניהם 7 נשנו-- צפוף נמלטה מפח ווקשים

הפח נשבר ואנחנו נמלטו 8 עוזנו בשם יהוה - עשה
שמות ואין

יהוה

130 שיר המעלות ממעקים קראתיך יהוה 2
אדני שמעה בקול תהיינה אוניך קשבות - ל科尔
תהנוני 3 אם-עונות תשמר-יה - אדני מי יעמוד 4 כי-
עמך הסליחה - למען תורה 5 קויות יהוה קותה נשפי^ו
ולדברו הוחלתי 6 נפשי לאדני - משמרים לבקר
שמרים לבקר 7 ייחל ישראל אל-יהוה כי-עם-יהוה
חחסך והרבה עמו פדות 8 והוא יפדה את-ישראל
כל עונתו

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא-גבה לבי - ולא-
רמו עיני ולא-הлечתי בנדלות ובנפלוות ממי 2 אם-
לא שווית ודורמתתי - נשוי כנמל עלי אמו כנמל עלי
נפשי 3 ייחל ישראל אל-יהוה - מעתה ועד-עולם

132 שיר המעלות זכור יהוה לדוד - אה כל-
ענותו 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביך יעקב 3 אם-
אבא באhalb ביתך אם-על-ערש יצועי 4 אם
אתן שנת לעני לעפפני תנומה 5 עד-אמצא מקום
לייהוה משכנות לאביך יעקב 6 הנה-שמעונה באפרתיה
מצאנוה בשדי-יעדר 7 נבואה למשכנותיו נשתחווה
להדרם רגליו 8 קומה יהוה למנוחך אתה וארון עזק
9 כהניך ילבשו-צדקה וחסידיך ירנוו 10 בעבור דוד
עבדך - אל-חשב פנוי משיחך 11 נשבע-יהוה לדוד
אמתת - לא-ישוב ממנה מפרי בטנך - אשית לכסה-
לק 12 אם-ישמרו בניך בריתך - ועדתיך זו אלמודם גם-
בניהם עד-עד - ישבו לכסא-לק 13 כי-בחירה יהוה
בצינון אה למושב לו 14 זאת-מנוחתיך עד-עד פה-
אשר כי אותה 15 צירה ברך אברך אבינויה אשבי-
לחם 16 וכהנינה אלביש ישע וחסידיה רנן ירנוו 17
שם אצמיה קרן לדוד ערכתי נר למשיחי 18 אויביו
אלביש בשת ועליו יציע נזרו

133 שיר המעלות לדוד הנה מה-טוב ומה-נעימים-
שבת אחיכם נם-יחד 2 כשםן הטוב על-הראש - רדר על-
הזוקן וקן-אהרן שירד על-פי מודתו 3 כטל-חרמון-

הפה נשבר ואנחנו נמלטו 8 עוזנו בשם יהוה - עשה
125 שיר המעלות הבטחים ביהוה - כחר-צyon
לא-ימוט לעולם ישב 2 ירושם - הרים סביב לה
ויהוה סביב לעמו - מעטה وعد-עולם 3 כי לא ינוח
שבט הרשע - על גורל הצדיקים למען לא-ישראל
צדיקים בעולתה יהיהם 4 חיטיבה יהוה לטובים
ולישראלים בכלותם 5 והם מיטים עקלקלותם - يولיכם
יהוה את-פעלי האון שלום על-ישראל

126 שיר המעלות בשוב יהוה את-шибת צyon
הינו כחלמים 2 או ימלא שחוק פינו - ולשונו רנה
או יאמרו בנויים - הנגיד יהוה לעשות עם-אללה 3
הנגיד יהוה לעשות עמו - הינו שמחים 4 שובה יהוה
את-שבותנו (שבותנו) - כאפיקים בנגב 5 הזרעים
ברדעה - ברנה יקצרו 6 הלוך לך ובה - נשא משך-
הזרע בא-יבא ברנה - נשא אלמתיו

127 שיר המעלות לשלהמה אם-יהוה לא-יבנה בית-
שוא עמל בנוivo בו אם-יהוה לא-ישמר-עיר שוא שקד
שומר 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי-שבת -acci
לחם העצבים כן יתן לירידו שנא 3 הנה נחלת יהוה
בנים שדר פרי הבטן 4 כחצים ביד-גבורי - כן בני
הגנורדים 5 אשרי הגבר - אשר מלא את-ашפטו מהם
לא-יבשו - כי-ידברו את-אויבים בשער

128 שיר המעלות אשרי כל-ירא יהוה - ההליך
בדרכיו 2 גיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך
3 אשתק כגן פריה - בירכתך ביתך בניך כשתליך
יזרים - סביב לשלהנק 4 הנה כי-כן יברך גבר - ירא
יהוה 5 יברך יהוה מצין וראה בטוב ירושם - כל
מי חייך 6 וראה-בנים לבניך שלום על-ישראל

129 שיר המעלות רבת צדרוני מנעוורי - יאמר-נא
ישראל 2 רבת צדרוני מנעוורי נם לא-יכלו לי 3 על-
نبي חרשם הארכיכו למענותם (למעניותם) 4
יהוה צדיק קצץ עבות רשותים 5 יבשו ויסנו אחרו-
כל שנאי צyon 6 יהיו כחציר גנות - שקדמת שלף

שירד על-ההררי ציון כי שם צוה יתוה את-הברכה--
חיה עד-העולם

134

שיר המעלות הנה ברכו את-יתוה כל-עבדיו
יתוה-- העמדים בבית-יתוה בלילה 2 שאו-ידכם
קדש וברכו את-יתוה 3 יברך יתוה מצין עשה שמיים
וארץ

135

הלויה הלו א-שם יתוה הלו עברי
יתוה 2 שעמדים בבית-יתוה-- בחזרות בית אלהינו
3 הלויה כי-טוב יתוה זמרו לשמו כי נעים 4 כי-
יעקב בחר לו יה ישראל לנגלו זכי אני רעת כי-
נדול יתוה ואדני מכל-אללים 6 כל אשר-חפץ יתוה
עשה בשמיים ובארץ-- בימים וכל-תהומות 7 מעלה
נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא-רוח
מאוצרותיו 8 שהכה בכורי מצרים-- מادر עד-במה
שלח אותה ומפתחים-- בחוכמי מצרים בפרעה וככל-
עבדיו 10 שהכה גויים רבים והרג מלכים עצומים 11
לטיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל מלכות
כנען 12 ונתן ארצם נחלה-- נחלה לישראל עמו 13
יתוה שמק לעולם יתוה זכרך לדך-דור 14 כי-ידין
יתוה עמו ועל-עבדיו יתנהם 15 עצבי הגויים כסף זהב
מעשה ידי אדם 16 פה-להם ולא ידרבו עיניהם להם
ולא יראו 17 אוניות להם ולא יאוזנו אף אין-יש-רוח
בפיהם 18 כמוות יתהי עשייהם-- כל אשר-בתח בהם
בבית ישראל ברכו את-יתוה בית אהרן ברכו את-
יתוה 20 בית הלו יבורי ברכו את-יתוה יראי יתוה ברכו
את-יתוה 21 ברוך יתוה מצין-- שכן ירושלם הלו--
יה

136

חודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו 2חודו
לאלחי האלים כי לעולם חסדו 3חודו לאדני
האדנים כי לעולם חסדו 4 לעשה נפלאות גדלות
לבדו כי לעולם חסדו 5 לעשה השמים בתבונה כי
לעולם חסדו 6 לركע הארץ על-הימים כי לעולם
חסדו 7 לעשה אורחים נדלים כי לעולם חסדו 8 את-
השמש למלשלות ביום כי לעולם חסדו 9 את-הירח
וכוכבים למלשלות בלילה כי לעולם חסדו 10 למכה

מצרים בכבודיהם כי לעולם חסדו טו יוויצו ישראל
מהוכם כי לעולם חסדו 12 ביד חזק ובורוע נטויה כי
לעולם חסדו 13 לנויר ים-סוף לנוירים כי לעולם חסדו
14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו 15 ונגע
פרעה וחילו בים-סוף כי לעולם חסדו 16 למוליך
עמו במדבר כי לעולם חסדו 17 למכה מלכים נדלים
כי לעולם חסדו 18 ויירג מלכים אדריכים כי לעולם
חסדו 19 לסייעון מלך האמרי כי לעולם חסדו 20
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו 21 וננתן ארצם
לנחלה כי לעולם חסדו 22 נחלה לישראל עבדו כי-
לעולם חסדו 23 שבשפטנו זכר לנו כי לעולם חסדו
24 ויפרנקנו מצינו כי לעולם חסדו 25 נתן לחם לכל-
בשר כי לעולם חסדו 26 והואו לאל השמים כי לעולם
חסדו

137 על נחרות בכל-- שם ישבנו נם-בכינו בוכרנו
את-ציון 2 על-ערבים בתוכה-- תלינו כנרותינו 3 כי שם
שאלונו שוביינו דבורי-שיר-- ותוללינו שמהה שירו לנו
משיר ציון 4 איך-- נשיר את-שיר-יתוה על ארמת נכר
5 אם-אשכחך ירושלם-- תשכח ימיינו 6 תרבך-לשוני
לחכוי-- אם-לא אוכרבי אם-לא עלה את-ירושלם-
על ראש שמחתי 7 זכר יהוה לבני אדים-- את יום
ירושלם האמורים ערו ערו-- עד היסוד בה 8 בת-כל
השודרה אשרי שישלם-ליך-- את-גמולך שנמלת לנו 9
אשרי שיאזו ונפץ את-עליליך-- אל-הסלע

138 לדוד אורך בכל-לבבי נגד אליהם אומרך
2 אשתחווה אל-היכל קדש ואורה את-شمך-- על-
חסך וועל-אמתק כי-הגדלתה על-כל-شمך אמרתך 3
ביום קראתי ותענני תרדבני בנפשי עז 4 יודוך יהוה
כל-מלךי-ארץ כי שמעו אמרוי-פיך 5 ווישרו בדרכי
יתוה כי-גנול כבוד יהוה 6 כי-רמס יהוה ושפל יראה
ונבה מרתק יידע 7 אם-אלך בקרוב צרה-- תהיני
על אף איבי תשלח ידק ותושיעני ימינך 8 יהוה יגמר
בעדי יהוה חסדר לעולם מעשי ידין אל-תרף

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרני ותדע 2
אתה ידעת שבתי וקומי בנטה לרעי מרחוק 3 ארחי

141 מזמור לדוד יהוה קראתו חושה לי האונה
קולי בקראי לך ² תכון תפלו קטרת לפניך משאת
כפי מנהת ערב ³ שיתה יהוה שמרה לפני נצחה על-
dal שפטו ⁴ אל-חת-לבּי לדבר רע להחועל עלות
ברשע- את-אשים פעל-און ובל-אלחים במנעיםיהם
יהלמני צדיק חסד וויכוחני- שמן ראש אל-ני
ראשי כי-עוד והפלוי ברעותיהם ⁶ נשמו בידי-
שלע שפטיהם ושמו אמריו כי נعمו ⁷ כמו פלח ובקע
באرض- נפזרו עצמוני לפי שאל (Sheol h7585) ⁸ כי אליך-
יהוה אדני עני בכה חסתי אל-תער נפשי ⁹ שמרני-
מידי פח יקשו לי ומוקשות פעל-און ¹⁰ יפלו במכratio
רשעים יחד אנכי עד-אבור

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה בקולי
אל-יהוה אעק קולי אל-יהוה אתנן ² אשף לפניו
שיחי צרתי לפניו אניד ³ בחתעטף עלי רוח-י- ואתה
ידעת נתיבתי בארכ-זו אהליך- טמן פח לי ⁴ הביט
מיין וראה- ואין-לי מכיר אבד מנוס מנמי אין דורש
לנפשי ⁵ זעקי תאליך יהוה אמרתי אתה מהשי חלקי
בארץ החיים ⁶ הקשבה אל-רנטה- כי-דלותי-מאד
הצילני מרדי- כי אמצו ממני ⁷ החזאה מסנו
נפשי- להודות את-שמך כי יתרכז צדיקים- כי תنمאל
על-

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפלי-י- האונה אל-
החנוני באמנתך עני בצדקהך ² ואל-תבוא במשפט
את-עבדך כי לא-יצדק לפניך כל-חי ³ כי רדף אויב
נפשי- דכא לארץ חיתי הושבni במחשכים כמו
עולם ⁴ וחתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבּי ⁵
וכרתי ימים מקדם- הניתי בכל-פעלה במעשה ידיך
אשרוחה ⁶ פרשתי ידי אליך נפשי הארץ-עיפה לך סלה
7 מהר עני יהוה- כתה רוחי אל-תסתדר פנוי ממני
ונמשלתי עם-ירדי בור ⁸ השמי עני בבור חסדי- כי-
בר בטהתי הודיעני דרך-זו אליך- כי-אליך נשאתי
נפשי ⁹ הצלילני מאובי יהוה- אליך כסתי ¹⁰ למדני
לעשה רצונך- כי-אתה אלהי רוחך טוביה תנחני
בארץ מישור ¹¹ למען-שמך יהוה החנוי בצדקהך

ורבעי זritis וכל-דרכי הסכתה ⁴ כי אין מלא בלשוני
הן יהוה ידעת כל-ה ⁵ אחדר וקדם צדני ותש עלי-
כפה ⁶ פלאיה (פליה) דעת ממוני נשגה לא-אוכל
לה ⁷ أنها אליך מרותך ואני מפני אברה ⁸ אם
אסך שמים שם אתה ואצעה שאול הנך (Sheol h7585) ⁹
ואה כנפי-שרחר אשכנה באחרית ים ¹⁰ גם-שם ידרך
הגהני ותזהני ימינך ¹¹ ואמר אך-חשך ישופני ולילה
אור בעדני ¹² גם-חשך לא-יחשיך ממרק ולילה כוום
יאיר- כחשיכה כאורה ¹³ כי-אתה קנית כלתי תסני
בבטןامي ¹⁴ אודך- על כי נוראות נפלתי נפלאים
מעשיך ונפשי ידעת מאד ¹⁵ לא-נכחד עצמי ממרק
אשר-עשיתי בסתר רקמתי בחתחות ארץ ¹⁶ גלמי
ראו ענייך ועל-ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא
(ולו) אחד בהם ¹⁷ ולי- מה-יקרו רעדך אל מה עצמו
ראשיהם ¹⁸ אספרם מחול ורבון הקיצו ועודי עמק
אם-תקטל אלוה רשות ואנשי דמים סרו מני ²⁰ אשר
ימרום למזומה נשוא לשוא עריך ²¹ הלווא-משנאיך
יהוה אשנא ובתקוממיך אתកוטט ²² תכלויות שנאה
שנאתים לאויבים היו לי ²³ חקרני אל ודע לבבי
בחני ודע שרעפי ²⁴ וראה אם-דרך-עצוב בי ונחני
ברוך עולם

140 למנצח מזמור לדוד בחלצני יהוה מאדם רע
מאייש חמסים הנצרי ² אשר חשבו רעות בלב כל-יומ
ינגרו מלוחמות ³ שננו לשונם כמו-ונח חמת עכשוב-
תחת שפטינו סלה ⁴ שמרני יהוה מידי רשות- מאיש
חמסים תנצחני אשר חשבו לדוחות פעמי ⁵ טמן נאים
פח לי- ווחבלים פרשו רשות לריד- מגעל מקשימים שתו-
לי סלה ⁶ אמרתי ליהוה אליו אתה האונה יהוה קול
תחנוני ⁷ יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום
נסק ⁸ אל-תתן יהוה מאוי רשות זממו אל-תפק ירומו
סלה ⁹ ראש מסבי- עמל שפטינו יכסומו (יכסימו) ¹⁰
ימיטו (מוטו) עליהם נחלים באש יפלם במהמרות
בל-יקומו ¹¹ איש לשון בל-יכון בארץ איש-חמס רע-
יצודנו למדחפת ¹² ידעת (ידעת)- כי-יעשה יהוה
דין עני משפט אכינוי ¹³ אך-צדיקים ידו לשנק ישבו
ישראלים את-פניך

יעשה ואת-שועתם ישמע ויוישעם ²⁰ שומר יהוה את-
כל-אהביו ואת כל-חרשיהם ישמיד ²¹ תחולת יהודת

ידבר-פי ויברך כל-בשר שם קדרשו-עלולם ועד

146 הלו-יה הלי נפשי את-יהוה ² אהלה יהוה
בחוי אוזמה לאלהו בעודי ³ אל-תבטחו בנדיכים-
בכון-אדם שאין לו תשועה ⁴ תצא רוחו ישב לאדםתו
ביום ההוא אבדו עשתנותיו ⁵ אשרי-שאל יעקב בעזרו
שברו על-יהוה אלהיו ⁶ עשה שמיים וארץ- את-היהם
ואת-כל-אשר-בם השמר אמרת לעולם ⁷ עשה משפט
לעשוקים-נתן לחם לרעבים יהוה מתר אסורים
8 יהוה פכח ערים-יהוה זקף כפופים יהוה אהב
צדיקים ⁹ יהוה שמר את-גרים-יתום ואלמנה יעדד
�דרך רשעים יעתות ¹⁰ ימלך יהוה לעולם- אלהיך
ציון לדר ודר הלי-יה

147 הלו-יה כי-טוב ומורה אלהינו- כי-נעימים נאוה
תહלה ² בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס ³
הרפא לשובורי לב ומחייב לעצבותם ⁴ מונה מספר
לכוכבים לכלם שמות יקרה ⁵ גדור אדונינו ורב-
כח לתבונתו אין מספר ⁶ מעודע לנוים יהוה משפט
רשעים עד-ארץ ⁷ ענו ליהוה בתודה זמור לאלהינו
בכבוד ⁸ המכסה שמיים בעבים- המכין לארץ מטר
המצמיה הרים חציר ⁹ נתן ללחמה לבני ערב
אשר יקרה ¹⁰ לא בנכורת הסוס יחפץ לא-בשוקי
האיש ירצה ¹¹ רוצחה יהוה את-יראי- את-המלחלים
לחסדו ¹² שבхи ירושלם את-יהוה הלי אלהיך ציון
13 כי-חזק בריחי שעריך בך בנים בקרבך ¹⁴ השם-
גובל שלום הלב חתים ישבעיך ¹⁵ השלוח אמרתו
ארץ עד- מהריה ירוץ דברו ¹⁶ הנתן שלג צמර כפור
כאפר יפזר ¹⁷ משליך קרחו כפתים לפני קרתנו מי
יעמוד ¹⁸ ישלח דברו וימסם ישב רוחו יילו-מים ¹⁹
מניד דברו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל ²⁰ לא
עשה כן לכ-גוי- ומשפטים כל-ידי-עם הלי-יה

148 הלו-יה הלי את-יהוה מן-השמות הלי-הו
במרומים ² הלי-הו כל-מלאכיו הלי-הו כל-צבאו ³
הלי-הו שם וירח הלי-הו כל-כוכבי אור ⁴ הלי-הו
כל-קראיו- לכל אשר יקרהו באמת ¹⁹ רצון-יראיו

תוציא מצרה נשפי ²² ובחסוך תצמיה איבי והאבדת
כל-צורי נשפי-כי אני עבדך

144 לדוד ברוך יהוה צורי- המלמד ידי לקרב
אכבעותי למלחמות ² חסדי ומזרחי משבבי ומפלטי-
לי מני ובו חסity הירודע עמי תחת ³ יהוה-מה-
אדם ותדענו בן-אנוש ותחשבו ⁴ אדם להבל דמה
ימיו כצל עבר ⁵ יהוה הט-شمיך ותרד גע בהרים
ויעשנו ⁶ ברוך ברק והפיכם שלח חzik ותהמם ⁷
שלח יידך ממורים פצני והצילני ממיים רבים מיד
בני נכר ⁸ אשר פיהם דבר-ושא וימיין שקר ⁹
אל-היהם- שיר חדש אישירה לך בנבל שעור אומרת-
לך ¹⁰ הנתן תשועה למלאכים הפוצה את-דור עברדו-
מחרב רעה ¹¹ פצני והצילני מיד בני-נכר אשר פיהם
דבר-ושא וימיין ימיין שקר ¹² אשר בניינו כנטעים-
מנגדלים בנוראים בנותינו צוית- מחותבות תבנית
היכל ¹³ מזוניyo מלאים- מפיקים מזן אל-zon צאנו
מאיפות מרבבות- בחוץותינו ¹⁴ אל-ופינו מסבלים
אין-פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבותינו ¹⁵ אשרי
העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיך

145 תhalb לדוד אرومך אליו יהוה המליך ואברכה
שםך לעולם ועד ² בכל-יום אברך ואהלה שמק
לעולם ועד ³ גדור יהוה ומהلال מאד ולנדלטו אין
חקר ⁴ דור לדור ישבח מעשיך ונBORותך יגידו ⁵
הדר כבוד הורד- ודברי נפלאותיך אשיהה ⁶ ועוזו
נוראותיך יאמרו גנדולותיך (גנדולתך) אספרנה ⁷
זכר רב-טובך יביעו וצדקהך ירננו ⁸ טוב-יהוה לכל ורחמי
יהוה אריך אפים גndl-חסד ⁹ טוב-יהוה לכל ורחמי
על-כל-מעשיו ¹⁰ יודוך יהוה כל-מעשיך וחסידיך
יררכוכה ¹¹ כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ירבבו
להוריע לבני האדם- גבוריתו וכבוד הדר מלכותו
¹³ מלכותך מלכות כל-עלמים וממושתך בכל-דור
ודר ¹⁴ סומך יהוה לכל-הנפלים וזוקף לכל-הכופפים
15 עני-כל אליך ישברו אתה נתן-להם את-אכלם
בעתו ¹⁶ פותח את-ידך ומשביע לכל-חי רצון ¹⁷ צדיק
יהוה בכל-דריכיו וחסיד בכל-מעשיו ¹⁸ קרוב יהוה
כל-קראיו- לכל אשר יקרהו באמת ¹⁹ רצון-יראיו

שמי השמיים והמים אשר מעל השמיים 5 יהללו את-שם
יהוה כי הוא צוה ונבראו 6 ויעמידם לעד לשלום حق-
נתן ולא יעבור 7 הילו את-יהוה מן-הארץ--תנינים
וכל-תהמות 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
דברו 9 ההרים וככל-גבאות עז פרי וככל-ארזים 10
החיים וככל-בכמה רמש וצפור כנף 11 מלכי-ארץ וככל-
לאמים שדים וככל-שפט אָרֶץ 12 בחורים וنم-בתולות
זקנים עם-נערים 13 יהללו את-שם יהוה--כי-נסגבשמו
לברו הודו על-ארץ ושמים 14 וירם קרן לעמו תהלה
 לכל-חסידיו-- לבני ישראל עם קרכו הילו-יה

149 הילו-יה שירו ליהוה שיר חדש תהלותו בקהל
חסידים 2 ישמה ישראל בעשו בני-ציון נילו במלכם
3 יהללו שמו במחול בתף ובכמורה יוזרו-לו 4 כי-רוצח
יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה 5 יעלזו חסידים
בכבוד ידרנו על-משכבותם 6 רוממות אל בגרונם
וחרב פיפויות בידם 7 לעשות נקמה בנויים תוכחות
בלאים 8 לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בcabלי-
ברזל 9 לעשות בהם משפט כתוב--הדר הוא לכל-
חסידיו הילו-יה

150 הילו-יה הילו-אל בקדשו הילו-הו ברקיע
עו 2 הילו-הו בנבורתיו הילו-הו כרב גדלו 3 הילו-הו
בתקע שופר הילו-הו בנבל וכמנור 4 הילו-הו בתף
ומחול הילו-הו במנים וענב 5 הילו-הו בצלצלי-שמע
הילו-הו בצלצלי-חרואה 6 כל הנשמה תהלל יה
hiloi-יה

וימתו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ²⁰ ויקם איוב
ויקרע את מעלו וינו את ראשו ויפל ארצה וישתחו ²¹
ויאמר ערם יצח מבטן אמי וערם אשוב שמה--יהוה
נתן ויהוה לקח יהו שם יהוה מברך ²² בכל זאת לא
חטא איוב ולא נתן תפללה לאלhim

2 ויהי היום--ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה
ויבאו נס השטן בתוכם להתייצב על יהוה ² ויאמר יהוה
אל השטן اي מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר
משט בארי ומחה תלך בה ³ ויאמר יהוה אל השטן
השחתת לך אל עבדי איוב--כי אין כמוה בארץ איש
תם וישראל אליהם וסר מרע ועדרנו מוחזק בתמתו
ותסיתני בו לבלו חنم ⁴ ויען השטן את יהוה ויאמר
עדר עדר עדר וככל אשר לאיש--יתן בעד נפשו ⁵ ואולם
שלח נא ירך וגע אל עצמו ואל בשרו--אם לא אל פניך
יברכך ⁶ ויאמר יהוה אל השטן הנה בידך אך אתה נפשו
שמר ⁷ ויצא השטן מאת פנוי יהוה וכי אתה איש בשחין
רע מכך רגלו עד (עד) קדרקי ⁸ ויקח לו חרש
להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר ⁹ ותאמר לו אשתו
עדך מוחזק בחמתך ברך אליהם ומת ¹⁰ ויאמר אליה
כדבר אחת הנבלות דברי--נס את הטוב נקבע מאת
האלים ואת הרע לא נקבע בכל זאת לא חטא איוב
בשבתו ¹¹ וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה
זו את הבאה עליו ויבאו איש מקומו אליפז התימני
ובילד השוחח צופר הנעטני וויעדו יחדו לבוא לנור
לו ולנהמו ¹² וישאו את עיניהם מרחוק ולא היכירו
וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזורך עפר על
ראשיהם השמיימה ¹³ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל
הכאב מאד

3 וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעתليلות ואין
דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹ וישבו
אותו לארץ שבעת ימים ושבעתليلות ואין דבר--כי
דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ³ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעתليلות ואין דבר אליו דבר--כי
ראו כי גדל הכאב מאד ⁴ וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעתليلות ואין דבר אליו דבר--כי ראו

1 איש היה בארץ עז איוב שמו והיה האיש ההוא
שם וישראל וירא אלהים--וסר מרע ² ווילדו לו שבעה
בנים ושלש בנות ³ ויהי מקנהו שבעת אלף צאן
ושלשת אלף גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש
מאה אתנות ועבדה הרבה מד ויהי איש ההוא נDEL
מכל בני קדם ⁴ והלכו בינוי ועשו משתה בית איש
ינו ושלחוו וקראו לששת אחויהם לאכל ולשתות
עמהם ⁵ ויהי כי הקיפו ימי המשתה ושלח איוב
ויקדש והשכים בבקר והעלה עלות מסטר כלם--כי
אמר איוב אولي חטא בני וברכו אליהם בלבבם כה
עשה איוב כל הימים ⁶ ויהי היום--ויבאו בני האלים
להתייצב על יהוה ויבאו נס השטן בתוכם ⁷ ויאמר
יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר
משוט בארי ומחה תלך בה ⁸ ויאמר יהוה אל השטן
השחתת לך אל עבדי איוב כי אין כמוה בארץ איש
תם וישראל אליהם וסר מרע ⁹ ויען השטן את יהוה
ויאמר החنم ירא איוב אליהם ¹⁰ הלא אה (אתה)
שכת בעדרו ובعد ביתו ובعد כל אשר לו--מסביב
מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ ¹¹ ואולם שלח
נא ירך וגע בכל אשר לו--אם לא על פניך יברך
ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך--
רק אליו אל תשלח ירך ויצא השטן מעם פנוי יהוה
¹³ ויהי היום ובינוי ובנותיוأكلים ושתיים יין בבית
אחים הכהן ¹⁴ ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר
היו חרשות והאנות רעות על ידיהם ¹⁵ ותתפל شبא
ותקחם ואת הנעריהם הכו לפוי חרב ואמלטה רק אני
לבדי להגיד לך ¹⁶ עוד זה מדבר זהה בא ויאמר
אשר אליהם נפלה מן השמים ותעביר בצאן ובנעריהם
ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ¹⁷ עוד
זה מדבר זהה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשי
ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפוי
חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ¹⁸ עד זה
מדובר זהה בא ויאמר בניך ובנותיךأكلים ושתיים יין
בבית אחיהם הכהן ¹⁹ והנה רוח גודלה באה מעבר
המדבר ויגע באربع פנות הבית ויפל על הנעריהם

כי גדל הכאב מאד ⁵ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל
הכאב מאד ⁶ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב
מאד ⁷ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
הכאב מאד

4 **ויען אליפזו החתימי** ויאמר ² הנסה דבר אלקיך
תלהה ועוצר במלין מי יוכל ³ הנה יסרת רבים וידים
רפחות חזק ⁴ כושל יקימנו מלך וברכים כרעות
האמץ ⁵ כי עתה תבוא אלקיך ותלא תנע עדיך ותבהל
⁶ הלא יראתך כסלהך תקוטך ותם דרכיך זכר--
נא--מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו ⁸ כאשר
ראיזו חרש און זורע עמל קצדרהו ⁹ מנשחת אלה
יאבדו ומורוח אפו יכלו ¹⁰ שאנת אריה וקול של של
ושי כפירים נתעו ¹¹ ליש אבד מבלי טרפ ובני לביא
יתפרדו ¹² ואלי דבר יגנוב ותקח איני שמע מנהו ¹³
בשעפים מחזינوت לילה בנפל תרדמה על-אנשים ¹⁴
פחד קרני ורעדיה ורב עצמות הפחד ¹⁵ ורוח על-
פני יהלף תסمر שערת בשרי ¹⁶ יעמוד ולא אכיר
מראהו--תמונה לננד עני רממה וקול אשמע ¹⁷ האנוש
מאלה יצדיק אם מעשיהם יטהר-גבר ¹⁸ הן בעבוריו לא
אמין ובמלאכיו ישים תהלה ¹⁹ אף שכני בת-חמר--
אשר-בעפר יסודם ידקאים לפני-עש ²⁰ מבקר לערב
יכתו מבלי משים לנצח יאבדו ²¹ הלא-נסע יתרם בהם
מותו ולא בחכמה

5 **קר-נא היש עונך ואל-מי מקדשים תפנה** ² כי-
לאויל יהרג-כעש ופתח תמיית קנהה ³ אני-ראיתי אויל
משריש ואקוב נהגו בהתאם ⁴ ירחקן בנוי מישע וידכאו
בשער ואין מציל ⁵ אשר קצירו רעב יאכל--ואל-
מצנים יקחחו ושאף צמים חילם ⁶ כי לא-יאצא מעפר
אין ומאדמה לא-יצמח עמל ⁷ כי-אדם לעמל ילד
ובני-רשף יגיבו עופ ⁸ אלום--אני אדרש אל-אל ואל-
אלhim אשים דברתי ⁹ עשה גדלות ואין חקר נפלאות
עד-אין מספר ¹⁰ הנתן מטר על-פני-ארץ ושלוח מים
על-פני חוותות ¹¹ לשום שללים למורום וקדרים שנכו
ישע ¹² מפר מחשבות ערומים ולא-העשה וידיהם
תשיה ¹³ לכדר חכמים בערמים ועתה נפתלים נמהרה

כי גדל הכאב מאד ⁵ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל
הכאב מאד ⁶ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב
מאד ⁷ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
הכאב מאד ⁸ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
דבר אלקיך דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ⁹ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך
דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁰ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי
ראוי נדל הכאב מאד ¹¹ וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי ראו כי
ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי ראו כי
ndl הכאב מאד ¹² וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
שבעת לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי ראו כי גדל
הכאב מאד ¹³ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי ראו כי גדל הכאב
מאד ¹⁴ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אלקיך דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁵ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך
דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁶ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי
ראוי נדל הכאב מאד ¹⁷ וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי ראו כי
ndl הכאב מאד ¹⁸ וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי ראו כי
ndl הכאב מאד ¹⁹ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי ראו כי גדל
הכאב מאד ²⁰ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי ראו כי גדל הכאב
מאד ²¹ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אלקיך דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²² וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך
דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²³ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אלקיך דבר--כי

14 יומם יפנשו-חשך וכלייה ימשו בצדדים 15 ויעש מחרב מפיהם ומיד חזק אביוון 16 ותהי לדל תקהה ועלתה הקפה פיה 17 הנה אשר אני אושׁוּ ויחנו אלה ומוסר שדי אל-תמאס 18 כי הוא יכאיב וייחשב ימחץ וידרו תרפינה 19 בשש צרות יצילך ובשבע לא-ינגע בר רע 20 ברעב פרך ממות ובמלחמה מידי חרב 21 בשוט לשון תחבא ולא-תירא מshed כי יבוा 22 לשד ולכפין תשחק ומהית הארץ אל-תירא 23 כי עם-אבני השדה בריתך והיות השדה השלמה-ליך 24 וידעת כי- שלום אהליך ופקחת נך ולא תחטא 25 וידעת כי-רב זרעך וצאניך כשב הארץ 26 תבווא בכלח אליו- קבר כלות נדריש בעתו 27 הנה-זאת חקרונה כן-חיא שמענה אתה דע-ליך

ריעcum 28 ועתה הויאלו פנו-בי ועל-פניכם אם-אכזוב 29 שבו-נא אל-תהי עלול והשמי (ושבו) עוד צדק-בה 30 הי-בלשוני עללה אם-חכי לא-יבין הווות 7 הלא-צבא לאווש על- (על-) ארץ וכימי שכיר ימיו 2 כעבד ישאף-צל וכ捨יר יקוה פועלו 3 כן הנחלתי לי ירחי-ושא ולילות عمل מנו-לי 4 אם-שכבותי-- ואמרתי מתי אקים וממד-ערוב ושבועת נדרים עד-נשׁ 5 לבש בשרי רמה ונישׁ (ונישׁ) עפר עורי רגנע וימאס 6 ימי קלו-מני-ארוב ויכלו באפס תקהה 7 זכר כי-רוח חי לא- תשוב עני לראות טוב 8 לא-תשורני עין ראי ענייך כי ואיני 9 כלעה ענן וילך בן יורד שאול לא-יעלה Sheol) 10 לא-ישוב עוד לbijתו ולא-יכירנו עוד מקמו 11 h7585

נ-אני לא-אחשך-פי אדרבה בצר רוחו אשיה במר נפשי 12 הום-אני אם-הנין כי-תשים עלי משמר 13 כי- אמרתי נהמני ערשי ישא באשיותו משכבי 14 וחתני בחלומות ומחזונות התבעתני 15 ותבהיר מהנק נפשי מות מעצמותי 16 מאשתי לא-לעלם אהיה חדל ממוני כי- הבל ימי 17 מה-אנוש כי תנדרנו וכי-השיטה אלוי לך- 18 ותפקדנו לבקרים לרוגעים תבחןנו 19 כמה לא- השעה ממי לא-תרפני עד-בלעי רקי 20 חטאתי מה אפעל לך- נזר האדם למה שמתני למפנה לך ואהיה עלי למשא 21 ומה לא-חטא פשעי- ותעביר את-עוני כי-עתה לעפר אשכב ושהרתני ואני

8 ויען בלבד השוחיו ויאמר 2 עד-אן תמלל- אלה ורוח כביר אמרי-פיק 3 האל יעוט משפט ואם-שדי עוות-צדך 4 אם-בניך חטא-לו וישלחם ביך-פשעם 5 אם-אתה תשחר אל-אל ואל-שדי מתנתן 6 אם-זך וישראל-אתה כי-עתה יעיר עלייך ושלם נות צדך 7 והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד 8 כי-שאל-נא לדרכ רישון וכונן לחקר אבותם 9 כי-תמול אנגנו ולא נדע כי צל ימינו עלי-ארץ 10 הלא- הם יורוך יאמרו לך ומלכם יוצאו מללים 11 היגנה-גמא בלא בצתה ישגה-אחו בלי-מים 12 עדנו באבו לא-יקטוף ולפניך כל- החצר ייבש 13 כן--ארחות כל-שכחיה אל ותקות חנפ האבד 14 אשר-יקוט סלו ובית עכבייש מבטו 15 ישען על-bijתו ולא יעד יחזק בו ולא יקום 16 רטב

6 ויען איזוב ויאמר 2 לו- שkol ישקל כushi והוות (והוות) במאזנים ישאו-יחד 3 כי-עתה-מוחול ימים יכבד על-כן דבריו לעו 4 כי חצי שדי עמד-י-אשר חמתם שתה רוחך בעותי אלה יערכוני 5 הונחך-פרא עלי-דשא אם יגעה-שור על-בללו 6 היאכל תפל מבלי-מלח אם-יש-טעם בריר חלומות 7 מאנה לנגווע נשפי המה כדו לחמי 8 מי-יתן תבואה שאלהו ותקותיו יתן אלה 9 ויאאל אלהו וירכאנין יתר ידו וויבצעני 10 ותהי-עוד נחמותי- ואסלדה בחילה לא-יחמול כי-לא- כחרדי אמרי קדוש 11 מה-כח-כי-אייחול ומה-קציז כי-

אאריך נשפי 12 אם-כח אבנים כחו אם-בשרי נחש 13 האם אין עורותי כי ותשיה נדחה ממוני 14 למס מרעהו חסד ויראת שדי יעוזב 15 אחוי בנדרו כמו-נהכל כאפיק נחלים יעברו 16 הקדרים מני-קרח עליימו יתעלם- שלג 17 בעת יזרבו נצמו בחמו נדעכו ממקומם 18 ילפתחו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו 19 הביטו ארחות המא הליכת שבא קו-למו 20 בשו כי-בתה בא עדריה ויחפרו 21 כי-עתה הדיהם לא תראוחתת ותיראו 22 הכה-אמרתוי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי ומולטוני מיר-צד ומיד עדריצים תפודני 24 הורוני ואני אחריש ומה-שניתוי הבינו לי 25 מה-נמרצז אמרי- ISR ומה-יוכיחה הוכחה מכם 26 הלהוכח מלים תהשבי ולרוח אמרי נואש 27 אף-על-יתום תפילו ותכרו על-

10 נקתה נפשי בחוי אעוזה עלי' שחיי אדרבה במר נפשי ² אמר אל-אלוה אל-תרשענין הודיעני על מה-תריבוני ³ החטוב לך כי תעשך-כי-תמאס גנייע כפיך ועל-עצת רשותים הופעתה ⁴ העוניبشر לך אם-כראות אנווש תראה ⁵ המכמי אגוש ימיך אם-שנותיך כימי נבר-כ-כי-תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש ⁷ על-דעתך כי-לא ארושׁ ואין מידך מציל ⁸ יידך עצבוני ויעשוני ייחד סביבת הצלעני ⁹ וכור-נא כי-כחמר עשיתני ואל-עפר תשיבני ¹⁰ הלא כחלב תחיכני וכוננה תקפיאני ¹¹ ווור ובשר תלבישי ובכעמותן וגירדים תשככני ¹² חיים וחסר עשיית עמדוי ופקדרך שמורה רוחית ¹³ ואלה צפנת לבבך יידעי כי-זאת עמק ¹⁴ אם-חטאתי ושמרתני ומעווני לא תנקי ¹⁵ אם רשותי אללי לוי-צדקתו לא-אsha ראש שבע קלון וראה עני ¹⁶ וינאה כshall הצדני ותשב החהפלא-בי ¹⁷ תחרש עדיך נdry ותרב בעשך עמדוי חליות וצבא עמי ¹⁸ ולמה מרחם הצאתי אנווע ועין לא-תראני ¹⁹ כאשר לא-הייתו אהיה מבטן לcker אובל ²⁰ הלא-מעט ימי יהדל (וחדל) ישית (ושית) ממני ואבלינה מעט ²¹ בטראם אלך ולא אשוב--אל-ארץ חשק וצלמות ²² הארץ עפה כמו-אפל-צלמות ולא סדרים ותפע כמו-אפל

11 ויען צפר הנעמי ויאמר ² הרבה דבריהם לא יענה ואם-איש שפטים יצדך ³ בדין מותים יחרישו ותלען ואני מצלם ⁴ ותאמר לך לך ובר הייטי בעניך ⁵ ואולם-מי יתן אלה דבר וויפח שפטיו עמק ⁶ וינגד-לך תעלמות חכמה--כי-כפלים לתושיה ודעת--כי-ישה לך אלה מעונך ⁷ החקירה אלה תמצא אם עד-תכלית שדי תמצא ⁸ גנבי שמים מה-חפהעל עמקה משאול מה-תדע ⁹ אם-יחלף ינסיר ויקהיל ומישבנו ורבחה מנויים ¹⁰ אם-יחלף ינסיר ויקהיל ומישבנו כי-הוא ידע מתי-שווא וירא-און ולא יתבונן ¹¹ ואיש נוכב ילכט ועיר פרא אדם يولד ¹³ אם-אתה הכינות לבך ופרשת אלו כפיך ¹⁴ אם-אוון בידך הרחיקתו ואל-חשכן באחלהיך עולה ¹⁵ כי-או תשא פניך מ мом והיות מצק ולא תירא ¹⁶ כי-אתה עמל תשכח כמים עברו תוצר ¹⁷ ומצחרים יקום חלד תעפה בכקר

הוא לפני-שםש ועל גנתו ינקטו תצא ¹⁷ על-גָל שratio יסבכו בית אבנים יוזה ¹⁸ אם-יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראייך ¹⁹ הэн-הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו ²⁰ הэн-אל לא ימאס-תם ולא-יחזוק ביד-מרעים עד-ימלה שחוק פיך ושפתק תרואה ²² שנאייך ילבשו-בשת ואهل רשותים איינו

9 ויען איוב ויאמר ² אמן ידעת כי-כון ומה-צדך אנווש עם-אל ³ אם-יחחפץ לריב עמו-- לא-יעננו אחת מניא-אלף ⁴ חכם לבב ואמיין כח-- מי-הקשה אליו וישלם ⁵ המעתיק הרים ולא ידעו-- אשר הפקם באפו המרניין ארץ ממקומה ועמדויה יתפלצון ⁷ ההאמר להרס ולא יירח ובעד כוכבים יחתם ⁸ נתה שנים לבדו ודורך על-במתיים ⁹ עשה-עש כסיל וכימה וחרדי תמן ¹⁰ עשה נדלות עד-אין חקר ונפלאות עד- אין מספר ¹¹ הэн יעבר עלי ולא אראה ויחלוף ולא-אבין לו ¹² הэн יחתף מי ישבנו מי-יאמר אליו מה-העשה ¹³ אלה לא-ישיב אבוי תחתו שהחו עזרו רחוב ¹⁴ אף כי-אנכי עננו אבחורה דבריו עמו ¹⁵ אשר אם-צדקה לא עננה למשפט אתהן ¹⁶ אם-קרأتي וייענני-- לא-אמאיין כי-יאזון קולי ¹⁷ אשר-בשערה יושפנוי והרבה פצעי חנס ¹⁸ לא-יתנני השב רוחיו כי ישבני ממרדים אם-לכח אמיין הנה ואם-למשפט מי יועידני ²⁰ אם-צדך פי ירשענני תם-אני ויעקשוי ²¹ תם-אני לא-אדע נשפי אמאס הי ²² אחת הייא על-בן אמרתיה-תם ורשע הוא מכללה ²³ אם-שות ימיה פתאם-- למסת נקים ילען ארץ נתנה ביד-רשע-- פני-שפיטה יכסה אם-לא אפוא מי-הוא ²⁵ וימי קלו מני-רץ ברחו לא-ראו טוביה חלפו עם-אניות אלה כנשך יטוש עלי-אלל ²⁷ אם- אמרוי אשכח שיחי אעוזה פנו ואבלינה ²⁸ יגרתי כל-עצבתי ידעתי כי-לא תנקנו ²⁹ אגבי ארוש למה-זה הבל איגע ³⁰ אם-התחרחצתי במו- (במי-) שלג והזוכותי בכר כפי ³¹ אז בשחת הצלעני ותעבוני שלמותי ³² לא-יש כי-לא-איש כמוני עננו נבוא ייחדו במשפט ³³ לא-יש בינוינו מוכיה-- ישת ידו על-שנינו ³⁴ יסר מעלי שבטו ואמתו אל-תבעתני ³⁵ אדרבה ולא-יראנו כי לא-כן-Anכי עמדי

תהייה 18 ובטהת כי-יש תקופה וחפרת לבטה תשככ
ורבצתה אין מהריד והלו פניך רבים 20 ועדי רשיים
תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח-נפש

אני וייעבר על מוה 14 על-מה איש באשרו בשני ונפש
אשימים בכספי 15 הון יקשלני לא (לו) איחל אך-דרכי
אל-פנוו אוכיה 16 נם-הוא-לי לישועה כי-לא לפני
חנף יבוא 17 שמעו שמו מלתי ואחותי באזנים 18
הנה-נא ערכתי משפט רעתני כי-אני אצדק 19 מי-הוא
יריב עמדרי כי-עתה אחריש ואנווע 20 אך-שתיים אל-
העש עמדוי או מפניך לא אסתה 21 כפיך מעלי הרחק
ואמתך אל-תבעתני 22 וקרא ואנכי עננה או-אדבר
והшибנו 23 כמה לי עונות וחטאות--פשעי וחטאתי
הודיעני 24 למה-פניך התסתר ותחשבני לאויב לך 25
העללה נדף הערוץ ואת-קש יבש הרדף 26 כי-כתב
על-מררות ותורישנו עונות נערוי 27 ותחשם בסד רגלי-
ותשמור כל-ארחתוי על-שרשי רגלי תתחקה 28 והוא
רכך יבליה כבנד אכלו עש

14 אדם יLOOR אשה- קצר ימים ושבע-רנו 2 כצין
יצא וימל וירברח כצל ולא יעמוד 3 אפ-על-זה פקחת
עינך ואתי ה比亚 במשפט עמד 4 מי-יתן תזהו מטמא-
לא אחד 5 אם חרוצים ימו--מספר-חרשוו אתך חקו
עשית ולא יעבר 6 שעה מעלייו ויחדל--עד-ירצתה
כשכיר יומו 7 כי יש לעז תקופה אם-יכרת ועוד יחליף
וינקתו לא תחדל 8 אם-יוקין בארץ שרצו ובכפר ימות
נווע 9 מריח מום יפרחה ועשה קציר כמו-נטע 10 ונבר
ימות ויחלש וינווע אדם ואיו 11 אזול-מים מנויים ונחר
יחרב ויבש 12 ואיש שכוב ולא-יקום עד-בלתי שמיט
לא יקיצו ולא-יעדרו משותם 13 מי יتون בשאלת צפנני-
תשטרני עד-שוב אפק תשית לי חק ותוכרני (Sheol)

14 14 אם-ימות נבר היהיה כל-ימי צבאי איחל-
ה7585 עד-בווא חלייפות 15 תקרה ואנכי ענק למשעה יידך
חכוף 16 כי-עתה צערדי בספר לא-השמר על-חטאתי
17 חתם בצדורה פשעי והתפלל על-עוני 18 ואולם הר-
נופל יבול וצור יעתק ממוקמו 19 אבני שחקו מים-
-תשפ-ספיה עפר-ארץ ותקות אנות האבדת 20
תקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחחו 21 יכבדו
בינוי ולא ידע ויצערו ולא-יבין למוה 22 אך-בשרו עליו
יכאַב וnofשׁו עליו האבל

12 יoon איוב ויאמר 2 אמרנו כי אתה-עם ועםכם
תמוטח כמנה 3 נם-לי לבב כמוכם-לא-נפל אנסי
מכם ואת-מי-אין כמו-אללה 4 שחק לרעהו אהיה--
קרא לאליה וווענהו שחוק צדיק תנאים 5 לפיד בו
עשנותה שאנן-- נכון למועד רגלה 6 ישליו אלהים
לשדרים ובטהות למרנייא אל-- לאשר הביא אלה
בידיו 7 ואולם--שאל-נא בהמות ותרך ועופ השמיים
ויגד-ליך 8 או שיש לאرض ותרך ויספרו לך דני הים 9
מי לא-ידע בכל-אללה כי-יהה עשתה זאת 10 אשר
בידיו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש 11 הלא-און מלין
תבחן וחך אכל יטעם-לו 12 ביששים חכמה וארך
ימים הובנה 13 עמו חכמה ובוראה לו עצה ותבונה 14
הן יהרוס ולא יבנה יסגר על-איש ולא יפתח 15 הן
יעזר במים ויבשו ווישלם ויהפכו ארץ 16 עמו עז
ותושיה לו שנג ומנסה 17 מוליך ועצים שלול ושפטים
יהולל 18 מוסר מלכים פתח ויאסר אзор במתניתם
19 מוליך כהנים שלול ואתנים יסילף 20 מסיר שפה
לאמנים וטעם זקנים יקח 21 שופך בו על-נדיבים
ומזוח אפיקים רפה 22 מגלה עמוקות מנין-חשך ויצא
לאור צלמות 23 משגיא לנויים ויאבדם שטח לנויים
וינחים 24 מסיר--לב הראשי עם-הארץ ויתעם בתהו לא-
דרך 25 ימושש-חשך ולא-אור ויתעם כשבור

13 הן-כל ראתה עני שמעה אוני ותבן לה 2
בדעתם ידעתו נם-אני לא-נפל אנסי מכם 3 אולם-
אני אל-שי אדרב והווח אל-אל אחפץ 4 ואולם
אתם טפלי-שכר רפואי איל כלכם 5 מי-יתן החרש
תחרישון ותהי לכם לחכמה 6 שמעו-נא תוכחתי
ורבות שפתוי הקשיבו 7 הלאל תדברו עולה ולו
תדברו רמיה 8 הפנוו תשואן אם-לאל תריבון 9 הטוב
כי-יחקר אתכם אם-כחתל באנווע התהלו בו 10 הווח
יוכיח אתכם-- אם-בستر פנים תשואן 11 הלא שאתו
תבעת אתכם ופחדו יפל עלייכם 12 זכרניםכם משלוי-
אפר לגבי-חמור גביבים 13 ההרישיו ממני ואדרבה-

אדרכה לא-יחסך כאבי ואחדלה מה-מני יהלך ⁷ אך-
עה הלאני השמות כל-עדתי ⁸ ותקמטעי לעד הדת
ויקם כי כחשי בפני עינה ⁹ אףו טרפ וישטמני-חרק
על-בשנו צרי ליטש עינוי לי ¹⁰ פערו עלי בפיהם-
בחרפה הכו לחוי יחד עלי והמלואן ¹¹ יסינרני אל אל
עויל ועל-ידי רשותים ירתמי ¹² שלו היהתו ויפרפרני-
ואחו בערפי ויפצנצני ויקמנி לו למטרה ¹³ ייסבו
על-רכיו- יפלח כליווי ולא יחמל ישפך לא-ארץ
מררתי ¹⁴ יפרצני פרץ עלי-בני-פרץ ירע עלי כנbor
שך תפרחיו עלי גלדי וועלתו בעperf קרני ¹⁵ פנו
חמרמה (חמרמו) מני-בכי ועל עפפני צלמות ¹⁷
על לא-חמס בכפי ותפלתי זכה ¹⁸ ארץ אל-תכסיס דמי
ואל-יהי מקום לזעקה ¹⁹ גם-עתה הנה-בשים עדי
ושחרדי במרמים ²⁰ מלצוי רעי אל-אלוה דלה עני
וירכה לנבר עם-אלוה ובן-אדם לרעהו ²² כי-שנות
מספר יאתיו וארח לא-אשוב אהליך

17 רוחի חבלת ימי נזעכו קברים לי ² אם-לא
התלים עמודו ובחמרותם תלון עני ³ שימה-נא ערבי
עמרק מי הוא לידי יתקע ⁴ כי-לבם צפנת משכל על-
כן לא-תרם ⁵ לחלק ייד רעים וענין בנוי חכלנה
וzechני למשל עמים ותפת לפנים אהוה ⁷ ותכה
מכעש עני ויצרי צצל כלם ⁸ ישםו ישרים על-זאת
ונקי על-חנף יתרדר ⁹ ויאחו צדיק דרכו וטהר-ידים
סיף אמן ¹⁰ ואולם-כלם תשבו ובאו נא ולא-אמצא
בכם חכם ¹¹ ימי עברו זמתו נתקו-- מורשו לבבי ¹²
לייה ליום ישימו אוור קרוב מפני-חשך ¹³ אם-אקוּה
שאל ביתי בחשך רפרתי יצועי ¹⁴ (Sheol h7585) לשחת
קרأتي אבי אתה אמי ואחותי לרמה ¹⁵ ואיה אףו תקוטתי
ותקוטתי מי ישורנה ¹⁶ בדי שאל תרדנה אם-יחד על-
עperf נחת (Sheol h7585)

18 ויען בלדר השחי ויאמר ² עד-אנה תשימונן נציז
למלין התבינו ואחר נדרבר ³ מדוע נחשבנו כבחמה
נטמיינו בעיניכם ⁴ טרפ נפשו באפו הלמעך תעוז
ארץ ויעתק-צור ממקמו ⁵ גם אוור רשותים ירדך ולא-
ייה שביב אשו ⁶ אוור חשך באחלו ונרו עליו ידעך ⁷
צראו צערדי אונו ותשליכתו עצתו ⁸ כי-שלח בראשת

רוח ומלא קדים בטנו ³ הוכח בדבר לא-יסכון
ומלים לא-יוועלם ⁴ אף-אתה חפר יראה ותגרע
שicha לפני-אל ⁵ כי יאלף עונך פיך ותבהר לשון
ערומים ⁶ ירשיעך פיך ולא-אני ושפטיך יענו-בר ⁷
הראשון אדם תולד ולפנינו נבות חוללה ⁸ הבסוד
אלוה תשמע ותגרע אליך הכמה ⁹ מה-דעת ולא-נדע
תבין ולא-עמנו הוא ¹⁰ גם-שב גם-ישיש בנו-- כביר
מאביך ימים ¹¹ המעת מנך תנחות אל ודבר לאט
עמך ¹² מה-ייקח לךך ומזה-ירומון ענייך ¹³ כי-תשיב
אל-אל רוחך והצתת מפיק מלין ¹⁴ מה-אנוש כי-
יזכה וכי-צדק ילודasha ¹⁵ חן בקדשו לא-יאמין
ושמים לא-זכו בעינויו ¹⁶ אף כי-נתבע ונאלח איש-
שתה כמים עולה ¹⁷ אחוך שמע-לוּי-זה-חוית ואספра
אשר-חכמים יגידו ולא-כחדו מאבותם ¹⁸ להם
לבדם נתגה הארץ ולא-עבר זר בתוכם ²⁰ כל-ימי
רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפו לערין ²¹ קול-
פחדים באוני בשלום שודר יובאו ²² לא-יאמין שוב
מני-חשך וצפו (צפוי) הוא אליו-חרב ²³ נדר הוא
ללחם איה ידע כי-ונoon ביהלו יוס-חשך ²⁴ יבעהו צר
ומצוקה תתקפהו מלך עתיד לכידור ²⁵ כי-נטה אל-
אל ידו ואל-שרי ותגבר ²⁶ ירוץ אליו בצוואר בעבי
גבוי מגנו ²⁷ כי-כסה פניו בחלבו ויוש פימה עלי-
כסל ²⁸ וישכון ערums נCHEDOT--בתים לא-ישבו למו
אשר התעתדו לגלים ²⁹ לא-יעשר ולא-יקום חילו
ולא-יטה לארץ מוגלים ³⁰ לא-יסור מני-חשך--ינקטו
תיבש שלhabit ויסור ברוח פיו ³¹ אל-יאמן בשו נתעה
כי-ושא תהיה תמורתו ³² בל-יאנו תמלא וכפתו לא-
רעננה ³³ יחמס כנפם בסרו וישך ³⁴ כוית נצחו ³⁴ כי-
עדת חנף גלמוד ואש אכללה אהלי-shed ³⁵ הרה عمل
וילד און ובטנם תכין מרמה

16 ויען איוב ויאמר ² שמעתי כאלה רבota מנהמי
עמל כלכם ³ הקץ לדברי-רוח או מה-ימרי-ץ כי
תענה ⁴ גם אנסי-- ככם אדרבה לו יש נפשכם תחת
נפשי-- אהבירה עליכם במלים ואנעה עליכם במו
ראשי ⁵ אמאצכם במנו-פי וניד שפטוי יחשך ⁶ אם-

ברגלו ועל-שבכה יתהלך ⁹ יאחו בעקב פח יחזק
עליו צמים ¹⁰ טמון בארץ חבלו ומלבדו על נזיב
ע סבב בעתחו בלחות והפיצו לרוגלו ¹² יהי-

רעב אנו ואיד נכון לצלעו ¹³ יאל בדי ערו יאל
ברדי בכור מות ¹⁴ נתק מהללו מבתו ותצדדו
מלך בלחות ¹⁵ תשכון באהלו מבלילו זורה על-
נו הוגperfית ¹⁶ מתח שרשיו יבשו וממעיל מלקיירו
זכרו-אבן מני-ארץ ולא-שם לו על-פני-חוין ¹⁸
ירדפה מאור אל-חשך ומתבל נירהו ¹⁹ לא נין לו
ולא-נכד בעמו ואין שריד במוגריו ²⁰ על-יומו נשמו
אחרנים וקדמנים אהוו שער ²¹ אך-אללה משכנות על
זה מקום לא-ידע-אל

19 ² ויען איוב ויאמר עד-אניה תונינו נפשי ותרכונו
במלים ³ זה עשר פעמים תכלימיוני לא-תבשו תחכרו-
לי ⁴ ואף-אם נגיתוי אתי תלין משונתי ⁵ אם-אם נם
על-תנדילו ותוכיחו עלי חרפתוי ⁶ דעו-אפו כי-אלוהים
עוותני ומצדדו עלי הקופ ⁷ חן אצחק חמס ולא עננה
אשרו ואין משפט ⁸ אדרחי גדר ולא עבור ועל נתיבותיו
חשך ישים ⁹ כבודי מעלי הפשיט ויסר עתרת הראש
יתחננו סביב ואלך ויסעצע תקוטי טויחר עלי ¹⁰
אפו ויחשבי לו כצורי ¹¹ יחד יבוא גדוריו-ויסלו
על-דרכם ויחנו סביב לאהלי ¹² אחים מעלי הרחיק
VIDUE אך-זרו ממוני ¹⁴ חדלו קרובוי ומידעי שכחוני ¹⁵
נרי ביתוי ואמהתי לזר תחשבני נקרי הייתי בעיניהם
לעברי קראתי ולא עננה במז-פי אהנן-לו ¹⁷ רוח
זורה לאשתי וחנתוי לבני בתני ¹⁸ נס-עוילים מסוא כי
אكومה וידברו-בי ¹⁹ תעבוני כל-מתי סודי זה-אהבתוי
נהפכו-בי ²⁰ בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמנטה
בעור שני ²¹ חנני חנני אתם רשי כי-יד-אלוהים גנעה בי
למה תרדפני כמו-אל וymbshri לא תשבעו ²³ מי-
יתן אפו ויכתבון ملي מי-יתן בספר ויחקו ²⁴ בעט-
ברזל ועפרה- לעדר בצור יחצבון ²⁵ ואני ידעת נאל
חי ואחרון על-עפר יקום ²⁶ ואחר עורי נקפו-זאת
ומבשרי אהזה אלה ²⁷ אשר אני אהזה-לי-וועני ראו
ולא-זוד כלו כליתוי בחקי ²⁸ כי אמרו מה-נרדף-לו

21 ² ויען איוב ויאמר שמו שמו מלתי ותהי-זאת
הנחותיכם ³ שאוני ואנכי אדרבר ואחר דברי תלעיג
האנכי לאדם שיחוי ואם-מדוע לא-תקצר רוחי ⁵ פנו-
אלי והשמו ושימו יד על-פה ⁶ ואם-זכרתי ונבהלה
ואחו בשורי פלצות ⁷ מדרוע רשותם יחו עתקו נ-גרבו
חיל ⁸ זורעם נכוון לפניהם עם וצאתיהם לעיניהם ⁹
בתיהם שלום מפחד ולא שבת אלה עליהם ¹⁰ שורו
עבר ולא גען חפלט פרתו ולא תשלל ¹¹ ישחו
צאן עויליהם וילידיהם יركdon ¹² ישאו כתף וכנור
איוב

רחקה מני ¹⁹ יראו צדיקים וישמו נקי ילען-למו ²⁰
 אם-לא נכח קימנו ויודם אכלת אש ²¹ חסכו-נא עמו
 ושלם בהם תבאותך טובה ²² קח-נא מפיו תורה ושים
 אמריו בלבך ²³ אם-חשוב עד-שרדי תבנה תרחיך
 עללה מאהلك ²⁴ ושית-על-עפר בצריך ובצורך נחלים
 אופיר ²⁵ והיה שרדי בצריך וכסף תועפות לך ²⁶ כי-או
 על-שרדי התענגן ותשא-אל-אלוה פניך ²⁷ העתיר אליו
 וישמעך ונדריך תשלם ²⁸ ותנזר-אמר ויקם לך ועל-
 דרכיך נגה אור ²⁹ כי-השפילו ותאמר גנה ושח עיניהם
 יושע ³⁰ ימלט אין-קי נמלט בכר כפיך

23 **ויען איוב ויאמר** ² נם-היום מרוי שחי ירי כבדה
 על-אנחתי ³ מי-יתן ידעתי ואמצאהו אבא עד-חכנותיו
 4 אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות ⁵ אדרעה
 מלים יעננו ובינה מה-יאמר לי ⁶ הברב-כח יריב
 עמדרי לא אך-הוא שם כי ⁷ שם-ישראל נוכח עמו
 ואפלטה לנצח משפטיו ⁸ הן קדם אהליך ואינו ואחרו
 ולא-אבין לו ⁹ שמואול בעשותו ולא-אחו יעטף ימין
 ולא-אראה ¹⁰ כי-ידעך דרך עmedi בחנני כזהב אצא ¹¹
 באשרו אחזוה רגלי דרכו שמרתיו ולא-אט ¹² מצות
 שפתיו ולא אמש מחק צפנתי אמר-פי ¹³ והוא
 באחד ומוי ישיבנו ונפשו אותה ויעש ¹⁴ כי ישלים
 חקי וכנה רבות עמו ¹⁵ על-כן מפני אבהל אתבון
 ואחד ממנה ¹⁶ ואל הרך לבי ושרדי הבהילני ¹⁷ כי-
 לא נצמתי מפני-חך ומפני כסא-אפל

24 **מודע--משדי לא-נצחנו** עתים וידעו לא-חו
 ימי ² נבלות ישינו עד רגלו וירעו ³ חמור יתומים
 יהנו יחבלו שור אלמנה ⁴ יטו אבינים מדרך יהוד
 חבאו עניי-ארץ ⁵ הן פראים במדבר--יצאו בעעלם
 משחררי לטרף ערבה לו לחם לנערם ⁶ בשדה בלילה
 יקצירו (יקצרו) וכרכ רשב ילקשו ⁷ ערום ילינו
 מבלי לבוש ואין כסות בקריה ⁸ מוזרם הרים יرتبطו
 ומבלי ממחה חבקו-צור ⁹ ייגלו מושד יתום ועל-ענוי
 תחבלו ¹⁰ ערום הלו כלוי לבוש ורעים נשוא עמר
 בין-שורותם יצחירו יקברים דרכו ויצמאו ¹² מעיר
 מתים ינקו--ונפש-חללים תשוע ואלה לא-ישים

וישמו לקול עוגב ¹³ יבלו (יכלו) בטוב ימיהם
 וברגע שאל יחתו (Sheol h7585) ¹⁴ ויאמרוلال סוד
 ומנו וduration דרכיך לא חפצנו ¹⁵ מה-שרדי כי-נעבדנו
 ומה-נוועל כי נפצע-בו ¹⁶ הן לא בידם טובם עצה
 רשיים רחקה מני ¹⁷ כמו נר-רשימים ידריך--ויבא
 עלימו אדם חבלים ייחלק באפו ¹⁸ יהיו כתבן לפני-
 רוח וכמץ ננתטו סופה ¹⁹ אלהו יצפן-לבניינו אונו ישלים
 אליו וידע ²⁰ יראו עינו כידו ומהמת שרדי ישתה ²¹ כי
 מה-חפצנו בכיתו אחריו ומספר חדשיו חצצנו ²² הללו
 לימד-דעת והוא רמים ישפטו ²³ זה--ימותם בעצם תמו
 כלו שלגן ושליו ²⁴ עטינו מלאו חלב ומה עצמותיו
 ישקה ²⁵ וזה-ימותם בנפש מרה ולא-אכל בטובה ²⁶
 יחד על-עפר ישכבו ורמה חכסה עליהם ²⁷ הן ידעת
 מחשבותיכם ומזומות עלי תחמסו ²⁸ כי האמרו איה
 בית-נדיב ואיה אהל משכנות רשיים ²⁹ הללו שאלתם
 עובי רך ואתם לא תנקרו ³⁰ כי ליום איד יחש
 רע ליום עברות יובלו ³¹ מי-גיניד על-פנוי דרכו והוא-
 עשה מי ישלם-לו ³² והוא לקבורות יובל ועל-גדייש
 ישקו ³³ מתקו-לו רגבי-נהל ואחריו כל-אדם ימושך
 ולפנינו אין מספר ³⁴ ואיך תנחמוני הבל והשובתיכם
 נשאר-מעל

22 **ויען אליפזו התמני ויאמר** ² הללו יסכן-גבר--
 כי-יסכן עלימו משליכל ³ החפץ לשדי כי הצדק ואם-
 בצע כי-תתם דרכיך ⁴ המיראתך כי-יחיך יבוא עמק-
 במשפט ⁵ הללו רעתך רבה ואין-קץ לעונזיך ⁶ כי-
 תחבל איךך חנס ובגדי ערוםם תפישת ⁷ לא-מים
 עיף תשקה ומרעב תמנע-לחם ⁸ ואיש זרע לו הארץ
 ונשוא פנים ישב בה ⁹ אלמנות שלחת ריקם וזרעות
 יתמים ידכא ¹⁰ על-כן סביבותיך פחים ויבחלה פחד
 פתאם ¹¹ או-חך לא-תראה ושפעת-מים חכסך ¹²
 הללו אלה נבה שמים וראה ראש כוכבים כי-רמו
 13 ואמרת מה-ידע על הبعد ערפל ישפטו ¹⁴ עבטים
 סתר-לו ולא יראה וחוג שמים יתחל ¹⁵ הדרכך עולם
 תשמור--אשר דרכו מתי-און ¹⁶ אשר-קמטו ולא-עת-
 נהר יוצק יסודם ¹⁷ האמרם לאל סוד ממנו ומה-
 יפעל שרדי למם ¹⁸ והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשיים

תפללה ¹³ הימה היו--במרדי-אור לא-הכירו דרכיו ולא
ישבו בותיבתו ¹⁴ לא-אור יקום רזח--יקטול-ענין ואבון
ובليلת יהי כנגב ¹⁵ ועין נאף שמה נשף לאמר--לא-
תשורי עין וסתר פנים ישים ¹⁶ חתר בחשך בתים
יוםם החתו-למוא לא-ידעו אור ¹⁷ כי-יחדו בקר למו
צלמות כי-יכיר בלחות צלמות ¹⁸ קל-הוא על-פני
מים--תקל חלקתם בארץ לא-יפנה דרך כרמים ¹⁹
齊יה נם-חם יגולו מימי-שלג שאל חטא (Sheol h7585) ²⁰
ישכחהו רחם מתקו רמה--עד לא-זוכר והשבר בעץ
עליה ²¹ רעה עקרה לא תילד ואלמנה לא יטיב ²²
ושחק אבירים בכחו יקום ולא-יאמין בחיזון ²³ יתן-לו
לבטה וושען ועיניו על-דרכיהם ²⁴ רומו מעט ואינו
והמכו כל-יקפצון וכראש שלת ימלו ²⁵ ואם-לא
אפו מי יקובני וישם לאל מלתי

25 ויען בלדר השחי ויאמר ² המשל ופחד עמו
עשה שלום במרומיו ³ הייש מספר לנורדי ועל-מי
לא-יקום אורחו ⁴ וומה-יצדק אנווש עם-אל-ומה-יזכה
ילוד אשה ⁵ חן עד-ירח ולאiahil וכוכבים לא-זכו
בעינוי ⁶ אף כי-אנוש רמה ובן-אדם תולעה

26 ויען איוב ויאמר ² מה-עורת לא-כח הושעת
זרוע לא-עז ³ מה-יעצת לא חכמה ותשיה לרב
הודעת ⁴ את-מי הנגדת מלין ונשמת-מי יצאה ממד ⁵
הרפאים יחוללו-- מתחת מים ושכניהם ⁶ ערום שאל
נדנו ואין כסות לאבדון (Sheol h7585) ⁷ נתה צפון על-
תהו תלה ארץ על-בלימה ⁸ צדר-מים בעבויל וא-
נקע ענן תחתם ⁹ מאוז פני-כסה פרשו עליו עננו
10 חק-חג על-פני-מים-- עד-חכלית אור עם-חשך ¹¹
עמודי שמים ירופפו ויתהמו מגערתו ¹² בכח רגע
הימים ובתוונתו (בתהונתו) מבחן רב ¹³ ברוחו שמים
שפירה חללה ידו נחש ברח ¹⁴ חן-אללה קצות דרכו--
ומה-שמץ דבר נשמע-בו ורעם גבורתו מי יתבונן

27 ויסוף איוב שאת משלו ויאמר ² כי-אל הסיר
משפטו ושדי המר נפשי ³ כי-כל-עד נשמי כי ורוח
אלוה באפי ⁴ אם-תדברנה שפתוי עליה ולשוני אם-
יתנה רמה ⁵ חילילה לי אם-אצדיק אתכם עד-אנוע--

לקצות-הארץ יבית תחת כל-השמיים יראה 25 לעשה
לروح משקל ונימס תכן במדת 26 בעשותו למטר דק
ודרך להזיז קלות 27 או ראה ויספירה הכהינה וגם-
חקרה 28 ויאמר לאדם-הן יראת אדני היא חכמה
וסור מרע בינה

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר 2 מי-יתנני כירחי-
קדם כימי אלה ישمرני 3 בהלו נרו עלי ראשיו לאורי
אלך חזק 4 כאשר הייתה ביימי חרפי בסוד אלה
על-اهלי 5 בעוד שדי סביבותינו ערי 6 ברוח
הליכי בחמה וצורך יצוק עמדוי פלגי-שמן 7 בצדאי
שער עלי-קרת ברכוב אכין מושבי 8 ראנוי נעדים
ונחבא וייששים כמו עמדו 9 שרדים עצדו במלים וכ-
ישמו לפיהם 10 קול-גנידים נחבאו ולשונות לחכם
דבקה 11 וכי און שמה ותאשנוי ועין ראתה ותעדני
12 וכי-אם-אלט עני משוע ויתום ולא-ערז לו 13 ברכת
אבר עלי הבא ולב אלמנה ארנן 14 צדק לבשתי
וילבשני כמעיל וצניף משפטו 15 עיניהם הייתי לעור
ורוגלים לפסח אני 16 אב אנכי לאביווים ורב לא-
ידעתו אחקrhoו 17 ואשברה מחלעות על ומשינוי
אשריך טרכ 18 ואמר עם-קנו אגוע וכחול ארבה ימים
19 בראשו פתוח אליו-מים וטל לילין בקצורי 20 כבודיו
חדש עמדוי וקשתיו בידי תחליף 21 לי-شمעו ויחלו
וירדו למו עצתי 22 אחריו דבריו לא ישנו ועלימו תפ-
מלתי 23 ויחלו כמטר לוי ופיהם פערו למלקוש 24
ашחק אליהם לא יאמינו ואור פנוי לא יפלון 25 אבחור
درכם ואשב רב לראשו אושכו כמלך בגדור כאשר אבלם
ינחם

31 ברית כרתוי לעני ומה אתבונו על-בתולה 2 ומה
חلك אלה ממעל ונחלת שדי ממרמים 3 הלא-eid
לועל ונכר לפعلى און 4 הלא-הוא יראה דרכי וככל-
צדעי יספרו 5 אם-הлечתי עם-ושא ותחש על-מרמה
rangleי 6 ישקלני במאוני-צדק וידע אלה תמתה 7 אם
תטה אשדי מני הדרך ואחר עני הלק לבי ובכפי
דבק מאום 8 אורעה ואחר יאל' וצצאי ישרשו 9 אם-
נפתח לבי על-אשה ועל-פתח רע ארבתי 10 תשחן
לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין 11 כי-הוא (היא)
זמה והיא (הוא) עון פלילים 12 כי אש הוא עד-אבdom
האכל ובכל-תבאותי תשרש 13 אם-אםאס-משפט
עבדיו ואמתי ברכם עמדוי 14 ומה עשה כי-יקום אל
וכי-יפקד מה אשיבנו 15 הלא-בכטן עשי עשו ויכנו
ברחם אחד 16 אם-אםנע מהפץ דלים ועני אלמנה
אכללה 17 ואכל פתי לבדי ולא-אכל יתום ממנה 18
מנוערי גדרני כאב ומבטן אמי אנהנה 19 אם-אראה
אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביוון 20 אם-לא ברכינו
בכיהם

30 ועתה שחקו עלי- צעירים ממני לימים אשר-
מאסתוי אבותם- לשית עם-כלבי צאני 2 נם-כח ידיםם
למה לי עליימו אבר כלה 3 בחסר ובכפן גלמוד
הערקים ציה- אם-שואה ומשאה 4 הקטפים מלוח
על- שיח ושרש רתמים לחםם 5 מן-גו יגרשו יריעו
על-ימו כנגב 6 בערזון נחלים לשכנן חרוי עפר וכפifs 7
בין-שיחסים ניהקו תחת חROL יספחו 8 בני-נכבל גם-بني
בל-שם- נכאו מן-הארץ 9 ועתה נניתם היותו ואהוי
לهم למללה 10 תעבוני רחקו מני ומפני לא-חשכו רק

מהם מלים ¹⁶ והוחלתי כי-לא ידברו כי עמדו לא-ענו
עוד ¹⁷ אענדה אף-אני חלקי אחזה דעת אף-אני ¹⁸ כי
מלתי מלים הציקתני רוח בטני ¹⁹ הנה-בטני-כין
לא-יפתח CABOT חדים יבקע ²⁰ אדרבה וירוח-לי
אפתח שפטו ואעננה ²¹ אל-נא אשה פני-איש ואל-אדם
לא-אכנה ²² כי לא-ידעתך אכנה כמעט ישני עני

33 ואולם--שמע-נא איוב מלוי וככל-דברי האזינה
הנה-נא פתחתי פי דברה לשוני בחci ³ ישראל-לבci
אמריו ודעת שפטיך ברור מללו ⁴ רוח-אל עשנגי ונשות
שדי תחני ⁵ אם-תוכל השיבני ערכך לפני התיצבה ⁶
הן-אני כפיך לאל מהמר קרצתי נם-אני ⁷ הנה אמרתי
לא-תבעתק ואכפי עליך לא-יכבר ⁸ אך אמרת באוני
וקול מלין אשמע ⁹ זך אני בלי-פשע חר-Anchi ולא עון
לי ¹⁰ הנה תנאות עלי ימצא יחשבי לאויב לו ¹¹ ישם
בסדר רגלי ישרם כל-ארחתי ¹² הן-זאת לא-צדקה
ענק כי-ירבה אלה מאנוש ¹³ מדווע אליו ריבות כי
כל-דבריו לא ענה ¹⁴ כי-באחת ידבר אל ובשתים
לא-ישורנה ¹⁵ בחלום חזיוון לילה-בנפל תרדמה על-
אנשים בתנומות עלי משכוב ¹⁶ אז גילה און אנשים
ובמסרם יחתם ¹⁷ להסיר אדם מעשה ונוה מגבר
יכסה ¹⁸ יחשך נפשו מנ-שחת וחיתו מעבר בשלח
והווכח במקאוב על-משכבו וריב (وروוב) עצמוני
אתן ¹⁹ זהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאوة ²¹ יכל
בשערו מרדי ושפוי (ופשו) עצמותיו לא דאו ²² ותקרב
לשחת נפשו וחיתו למתחים ²³ אם-יש עליו מלאך-
מלץ אחר מנ-אלף להניד לאדם ישרו ²⁴ ויחננו-
ויאמר פרעהו מרדת שחת מצטי כפר ²⁵ רטפש
בשערו מנער ישוב לימי עולםיו ²⁶ יעדר אל-אלוהים
וירצחו וירא פניו בחרועה וישב לאנוש צדקתו ²⁷ ישר
על-אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתו ולא-שה לי ²⁸
פדה נפשי (נפשו) מעבר בשחת וחיתו (וחיתו) באור
חראה ²⁹ הן-כל-אללה יפעל-אל-- פעמים שלוש עם-
נבר ³⁰ להשיב נפשו מנ-שחת-- לאור באור החיים ³¹
הקשב איוב שמע-לי החרש ואנכי אדרבר ³² אם-יש-
מלין השיבני דבר כ-חפץ צדך ³³ אם-אין אתה

חולצו ומנו כבשי יתחמס ²¹ אם-הניפו עלי-יתום ידי
כי-אדראה בשער עוזה ²² כחפי משכמתה חפה ואושע
מקנה תשבר ²³ כי פחד אליו איד אל ומשאות לא
אוכל ²⁴ אם-שמתי זהב כסלי ולכחים אמרתי מבטה
אם-אשכח כי-רב חולוי וכי-כבר מזאה ידי ²⁶ אם-
אראה אוור כי יהל וירח יקר הלך ²⁷ וויפת בסתר לבי
ותשך ידי לפי ²⁸ נם-הוא עון פלילי כי-כחתי לאל
ממעל ²⁹ אם-אשכח בפיך משנאי והתעררתי כי-מצאו
רע ³⁰ ולא-נתהי לחטא חci-- לשאל באלה נפשו ³¹
אם-לא אמרו מתי אהלי מי-יתן מבשרו לא-נסבע ³²
בחוץ לא-ילין נר דלו לארח אפתח ³³ אם-כסייתו
academ פשעי-- לטמן בחבי עוני ³⁴ כי אערוץ המן
רכבה-- ובזו-משפחות יחתני ואדם לא-אצא פחה ³⁵ מי
יתן-לי שמע לעי-- הונ-תוי שדי ענני וספר כתוב איש
ריבוי ³⁶ אם-לא על-שבמי אשאנו אענדנו עתרות ל-
מספר צעדי אינדו כמו-גניד אקרבנו ³⁸ אם-על-
אדמותי תזעק וייחד תלמידה יבכין ³⁹ אם-כחה אכלתי
בלי-כסף ונפש בעליה הפחתי ⁴⁰ תחת חטה יצא חות-
וותחת-שערה באשה תמו דברי איוב

32 ושבתו שלושת האנשים האלה-- מענות את-איוב
כי הוא צדיק בעינו ² ויחדר אף אליהו בן-ברכאל
הbowoi-- משפחת-רטם באויב חרחה אפו-- על-צדקו
נפשו מאלהים ³ ובשלשת רעוי חרחה אפו על אשר
לא-מצאו מענה-- וירשעו את-איוב ⁴ ואליהו-חכה
את-איוב בדברים כי זקנים-המה ממנו למים ⁵ וירא
אליהו-- כי אין מענה בפי שלושת האנשים ויחדר אפו
ויען אליהו בן ברכאל הבwooi-- ויאמר צעיר אני
לימים ואתם יששים על-כן זחלתי ואירה מחות דעת
אתכם ⁷ אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה ⁸
אכן רוח-היא באנוש ונשمت שדי תבנים ⁹ לא-רבבים
יחכמו זקנים יבינו משפט ¹⁰ لكن אמרתי שמעה-לי
אהווה עיי אף-אני ¹¹ הן הוחלתי לדבריכם-אוין עד-
תבונתיכם עד-תחקرون מלין ¹² וудיכם אठבון והנה
אין לאיוב מוכיח-עונה אמריו מכם ¹³ פן-תאמרו
מצאו חכמה אל-ידפנו לא-איש ¹⁴ ולא-ערך אליו מלין
ובאמריכם לא אשיבו ¹⁵ חתו לא-ענו עוד העתיקו

שמע-לי החרש ואלפיך חכמה

34

מוחטאתי 4 אני אשיבך מלין-- ואת-רעיך עמק 5 הbett
 שמים וראה ושור שחקים נבזו ממד' 6 אם-חטאתי מה-
 הפעל-בו ורבו פשיעיך מה-תשעה-לו 7 אם-צדקה מה-
 תחן-לו או מה-מידך יקח 8 לאיש-כמוך רשעך ולבן-
 אדם צדקהך 9 מרבי שעוקים יזעיקו ישועו מזורע
 רבים 10 ולא- אמר-- איה אלה עשי נתן זמרות בלילה
 11 מלפננו מבהמות ארץ ומעוף השמים ייחמנו 12 שם
 יצעקו ולא יענה-- מפני גאון רעים 13 אך-שווא לא-
 שמע אל ושדי לא ישורנה 14 אף כי-האמיר לא תשרנו
 דין לפניו ותחולל לו 15 ועתה-- כי-אין פקד אפוי ולא-
 ידע בפש מדא 16 ואיוב הכל יפיצה-פיהו בבל-דעת
 מלין יכבר

36 ויסף אליו耗ו ויאמר 2 כתר-לי זעיר ואחוך כי
 עוד לאלה מלדים 3 אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן-
 צדק 4 כי-אמנים לא-שקר ملي תמים דעתה עמק 5 הэн-
 אל כביר ולא ימאס כביר כח לב 6 לא-יהיה רשע
 ומשפט עניים יתן 7 לא-גירע מצדק עניין אתה-מלכים
 לכסא וישיכם לנצח ויגבחו 8 ואם-אסורים בזוקים
 ילבדון בחבל-ענין 9 ויגיד להם פעלם ופשעיהם כי
 ותגברו 10 וניגל אונם למוסר ויאמר כי-ישובון מאון 11
 אם-ישמעו ויעבדו יכלו ימייהם בטוח ושניהם בנסיבות
 12 ואם-לא ישמעו בשלח יעברו ויגנוו בבל-דעת
 והחני-לב ישימו אף לא ישועו כי אסרים 14 התמה
 בנער נפשם וחיתם בקדושים 15 ייחלץ עני בעניין ויגל
 בלחש אונם 16 ואך הרטך מפי-צרא -- רחוב לא-מושק
 החתיה ונחת שלחנק מלא דשן 17 ודין-רשע מלאת-
 דין ומשפט יתמכו 18 כי-חמה פן-יסיתך בספק ורב-
 כפר אל-יטך 19 היערכ שועך לא בצר וככל מאמצי-
 כח 20 אל-תשאף הלילה-- לעולות עמים תחתם 21
 השמר אל-חפן-אוון כי-על-זה בחורת מעני 22 הэн-
 אל ישגב בכחו מי כמוה מורה 23 מי-פקד עליו דרכו
 ומי-אמר פעלת עולה 24 ذכר כי-תשניא פעלו-- אשר
 שררו אגושים 25 כל-אדם חז-בו אונש יביט מרחוק 26
 הэн-אל שניא ולא נדע מספר שני ולא-חקר 27 כי-ונרע
 נטפי-מים יקו מטר לאדו 28 אשר-יולו שחקים ירעפו
 עלי אדם רב 29 אף אם-יבין מפרש-עב תשאות סכתו

ויען אליו耗ו ויאמר 2 שמו חכמים מלוי יודעים
 האזינו ל 3 כי-און מלין תבחן וחך יטעם לאכל 4
 משפט נבחרה-לנו נדעה בינוינו מה-טוב 5 כי-אמר
 איוב צדקי ואל הסיר משפטו 6 על-משפטו אכזב
 אונש חצוי בל-פשע 7 מי-גבר כאיוב ישטה-לעג כמים
 8 ואראח לחברה עם-פעלי און ולכתח עם-אנשי-רישע
 9 כי-אמר לא-יסכן-גבר -- ברצחיהם עם-אליהם 10 לבן
 אנשי לבב-- שמעו-לי חלילה לאל מרוש וshediy מעול
 11 כי פועל אדם ישלם-לו וכארח איש ימצאנו 12 אף-
 ammen אל לא-ירושע ושדי לא-יעות משפט 13 מי-פרק
 עליו ארצתה ומוי שם תבל כלה 14 אם-ישים אליו ליבו
 רוחו ונשנתו אליו יאסף 15 יגוע כל-בשר יחד ואדם
 על-UPER יושוב 16 ואם-בינה שמעה-זאת האזינה לקול
 ملي 17 האנך שונא משפט ייחובש ואם-צדיק כביר
 תרשיע 18 האמר למלך בליעל -- רשות אל-נדיבים 19
 אשר לא-נסנא פני שרים ולא נכר-ושאע לפני-דרל כי-
 מעשה ידיו כלם 20 רגע ימתו -- וחצות לילה יגעו שום
 ויעברו ויסירו אביר לא ביד 21 כי-עינוי על-דרך-איש
 וכל-צדדי יראה 22 אין-חיך ואין צלמות -- להסתהר
 שם פעלי און 23 כי לא על-איש ישים עוד -- להליך אל-
 אל במשפט 24 וידע כבירים לא-חקר ויעמד אחריהם
 תחתם 25 לבן -- יכיר מעבריהם והפק לילה וידיכאו
 תחת-רשעים ספקם -- במקום ראים 27 להבייא
 כן סרו מאחוריו וככל-דרךו לא השכilio 28 להבייא
 עליו צעקה-DEL וצעקה עניים ישמע 29 והוא ישקט ומוי
 ירשע -- ויסטה פנים ומוי ישורנו ועל-גוי ועל-אדם יחד
 מלך אדם חנפ- 30 ממוקשי עם 31 כי-אל-אל האמר
 נשאתי -- לא אחבל 32 בלעדיו איזה אתה הרני אם-
 עול פועלתי לא אסיף 33 המעמך ישלמנה כי-מאסת-
 כי-אתה תבחר ולא-אני ומה-ידעת דבר 34 אנשי לבב
 יאמרו לי וגבר חכם שמע לי 35 איוב לא-ברעת ידבר
 ודבריו לא בהשכיל 36 אבי -- יבחן איוב עד-נצח על-
 תשבת באנשי-און 37 כי-יסיף על-חטאתו פשע בינוינו
 יספיק וירב אמריו לאל

35

ויען אליו耗ו ויאמר 2 זו את חשבת למשפט
 אמרת צדקי מאל 3 כי-האמיר מה-יסכן-ליך מה-על

ולא תסיפ ופא-ישית בגאון גליך ¹² המימיך צוית
בקיר ידעתה شهر (ידעתה השחר) מקומו ¹³ לאחזה
בכוננות הארץ יונגרו רשותם ממנה ¹⁴ תתחזך כחמר
חותם ויתיצבו כמו לבוש ¹⁵ וימנע מרשעים אולם
וירוע רמה תשבר ¹⁶ היבאת עד-נכביים ובחקר תחום
התחלת ¹⁷ הנגלו לך שער-מות ושער צלמות
תראה ¹⁸ התבוננה עד-רחבי-ארץ הגן אם-ידעת כליה
אי-זה הדרך ישכנ-אור וחשך אי-זה מקומו ²⁰ כי
תקחנו אל-גבלו וכי-תבין נתיבות ביתו ²¹ ידעת כי-
או תולד ומספר ימיך רבים ²² היבאת אל-אזורות שלן
ואוצרות ברד תראה ²³ אשר-חשכתי לעת-צර ליום
קרב ומלחמה ²⁴ אי-זה הדרך יתלק אור יפיז קרים
על-ארץ ²⁵ מי-פלג לשטף תעללה ודרך לחווין קלות
להמתיר על-ארץ לא-איש- מדבר לא-אדם בו ²⁷
להשביע שאה ומנשאה ולהצמיח מצא דשא ²⁸ דוש-
למטר אב או מי-הולד אגלי-טל ²⁹ מבטן מי-יצא
הקרח וכפר שמים מי-ילדו ³⁰ כאבן מים יתחבאו ובפני
ההום يتלבדו ³¹ התקשר מעדנות כימה או-משוכות
בסיל חפתח ³² התציג אמורות בעתו ועיש על-בנייה
תנחים ³³ הידעת חוקות שמים אם-תשים משטרו בארץ
התרים לעב קולך ושפעת-מים תקסך ³⁵ ההשלחה
ברקים וילכו ויאמרו לך הננו ³⁶ מי-שת בתחוות חכמה
או מי-נתן לשבי בינה ³⁷ מי-ספר שחיקים בחכמה
ונבלוי שמים מי-ישכיב ³⁸ בצתת עפר למוץך ורגנים
ודבקו ³⁹ התצדוד ללביא טרכ' והיות כפירים תملא ⁴⁰
כי-ישחו במונות ישבו בסכה למו-ארב ⁴¹ מי-יכין
לערב צידו כי-ילדו אל-אל ישועו יתעו לבלי-אלל

37 אין-עליו אורו ושרשו היום כסה ³¹ כי-בם ידין
עםם יון-אכל למכביר ³² על-כפים כסה-אור ויצו
עליה במפניו ³³ גינד עלייו רעו מקנה אף על-עליה
ברנו קלוי והנה מפיו יצא ³ תחת-כל-השמי ושרדו
ואورو על-כוננות הארץ ⁴ אחריו ישאג-קול- ירעם אל
בקול נגנו ולא יעקבם כי-ישמע קולו ⁵ ירעם אל
בקולו נפלאות עשה נדלות ולא נדע ⁶ כי לשגן יאמור-
הוא-ארץ וגשם מטר ונשם מטרות עז ⁷ ביד-כל-
אדם יתחזום- לדעת כל-אנשי מעשהו ⁸ ותובוא היה
במו-ארב ובמעונתיה תשכן ⁹ מן-החרדר תבואה סופה
וממזורים קרה ¹⁰ מנשנת-אל יון-קרח ורחב מים
במושק ¹¹ אף-בר-יטריה עבר יפין ענן אורו ¹² והוא
מסבות מתחזך בתחבולתו לפעלים כל אשר יצום
על-פני הבל ארצה ¹³ אם-לשפט אם-לארכזו-- אם-
לחסר ימצאהו ¹⁴ האזינה זאת איוב עמד והתבונן
ונפלאות אל ¹⁵ התרע בשום-אלוה עלייהם והփיע אור
עננו ¹⁶ התרע על-מפלשי-עב מפלאות הימים דעים ¹⁷
אשר-בנדייך חמים-- בהשקט ארץ מדרום ¹⁸ תركיע
עמו לשחקים כראוי מוצק ¹⁹ הודיענו מה-נאמר
לו לא-נערכ מפני-חשך ²⁰ הייספר-לו כי אדרבר אם-
אמר איש כי יבלע ²¹ ועתה לא רוא אור -- בהיר הוא
בשחקים ורוח עברה ותתהרם ²² מצפון זהב יאתה
על-אללה נורא הוד ²³ שדי לא-מצאנהו שניא-כח
ומשפט ורב-צדקה לא עינה ²⁴ לבן יראוהו אנשים
לא-יראה כל-חכמי-לב

38 ויען-יהוה את-איוב מנהסערה (מן הסערה)
ויאמר ² מי זה מהشيخ עצה במלין-- בלי-ידעת ³
אור-נא כנבר חלציך ואשאלאך והודיעני ⁴ איפה הייתה
ביסדי-ארץ הגן אם-ידעת בינה ⁵ מי-שם ממדיה כי
תרע או מי-נטה עלייה קו ⁶ על-מה ארנית הטענו או
מי-יראה אבן פנתה ⁷ ברכז-יחד כוכבי בקר ויריעו כל-
בני אללים ⁸ ויסך בדלותים ים בנינו מרחם יצא
בשמי ענן לבשו וערפל חתלו ¹⁰ ואשבר עליו
חקי ואשים בריח ודלותים ¹¹ ואמר- עד-פה תבוא

**יבחפו יבטה כי-גינה ירדן אל-פִּידָהו 24 בעינויו יקחנו
במקומות ימ נקב-אף**

בו כי-רב כחו ותעוזב אליו יגיעך ¹² התאמין בו כי-
ישוב (шиб) זרעך ונורוך יאסר ¹³ כנף-רננים נעלסה
אם-אברה חסידה ונזכה ¹⁴ כי-תעזוב לאرض בציה ועל-
עפר החםם ¹⁵ ותשכח כי-רגל תזרעה והיות השדה
תదושה ¹⁶ הקשיה בניה ללא-לה לריק יגעה בלי-
פחד ¹⁷ כי-השה אלוה חכמה ולא-חלק לה בבנייה
כעת במרום תMRIא תשחק לסוס ולרכבו ¹⁹ התנתן
לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה ²⁰ התערישנו
כאربבה הוד נהרו אימה ²¹ יחפרו בעמק ווישיש בכה
יצא לקראת-נסך ²² ישחק לפחד ולא-יתח ולא-ישוב
מן-פני-חרב ²³ עליו תרנה אשפה להב חניתה וכידון
ברעש ורגע יגמא-ארץ ולא-יאמין כי-קול שופר
בדי שפר יאמר האה-- ומרחוק ירידח מלכמתה ²⁵
רעם שרדים ותרועה ²⁶ המבינתך יאבר-נון יפרש כנפו
לתימן ²⁷ אם-על-פיך יגיביה נשר וכי ירים קנו ²⁸ סלע
ישכן ויתלנן-- על שן-סלע ומצדקה ²⁹ שם שפר-אכל
למרחוק עינוי יביתו ³⁰ ואפרחו יעלעו-דם ובאשר
חוללים שם הנו

40 ויען יהוה את-אַיּוֹב ויאמֶר 2 הָרַב עַמְּדֵי יִסְׁרָאֵל
מוֹכִיחַ אֱלֹהִים יְעַנֵּה 3 וַיְעַנֵּן אַיּוֹב אֶת-יְהוָה ויאמֶר 4 הַנְּ
קָלְתִּי מִתְּהִשְׁכִּיב יְהִי שְׁמָתִי לְמַוְּפִי 5 אַחֲת דְּבָרָתִי וְלֹא
אַעֲנֵה וְשָׁהִים וְלֹא אָוְסִיף 6 וַיַּעֲנֵן יְהוָה אֶת-אַיּוֹב מִנְסָעָרָה
(מן סערה) ויאמֶר 7 אָז-נָא כָּנְבָר חַלְצִיךְ אֲשֶׁר-לְךָ
וְהַוְדִּיעַנִּי 8 הַאֲפָכְתְּפֵר מִשְׁפְּטֵי תְּרִשְׁיָנִי לְמַעַן תְּצִדָּקָ 9
וְאַז-זָרוּעַ כָּאֵל לְךָ וּבְכָלְכָל מִמְּהוּ תְּרֻעָם 10 עֲרֵה נָא גָּנוֹן
וְגַבְּהָ וְחוֹדָה וְחוֹדָר תְּלַבֵּשׂ 11 חַפְץ עֲבוֹרוֹת אָפָךְ וְרָאָה
כָּל-גָּנָה וְהַשְּׁפִילָהוּ 12 רָאָה כָּל-גָּנָה הַכְּנִיעָהוּ וְהַדָּךְ
רְשָׁעִים תְּחַתְּ 13 טָמֵנָם בְּעַפְרֵר יְחִיד פְּנֵיהם חַבֵּשׂ בְּטָמֵן
14 וּנְם-אָנָי אָוְדֵךְ כִּי-חֹשֵׁעַ לְךָ יְמִינָךְ 15 הַנָּה-נָא בְּהָמוֹת
אֲשֶׁר-עֲשִׂיתִי עַמְּךָ חַצִּיר כְּבָקֵר יְאַכֵּל 16 הַנָּה-נָא כָּהוּ
בְּמַתְנוֹיו וְאוֹנוֹ בְּשְׁרִירֵי בְּטָנוֹ 17 יְחַפֵּץ זָנוּבָה כָּמוֹ-אָרוֹן
נְיִדי פְּחָדוֹ יְשָׁרְגוּ 18 עַצְמָיו אֲפִיקֵי נְחַשָּׁה נְרֻמָּיו כְּמַטִּיל
בְּבָרוֹל 19 הָוּ רָאשֵׁת דְּרָכֵי-אֶל הָעָשָׂו גַּשׁ חַרְבוֹ
כִּי-בּוֹל הָרִים יְשָׁא-לוּ וְכָל-חַיָּת הַשְׁדָה יְשַׁחַקְוּ-שָׁם
21 תְּחַת-צָאָלִים יְשַׁכֵּב--בְּסַתֵּר קְנָה וּבְכָחָ 22 יְסַכְּהוּ
צָאָלִים צָלָלוּ יְסַבּוּ עַרְבִּי-נְחַל 23 הַנְּעַשֵּׂק נְהַר לְאָ

42 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם עֲלֵיכָן שׂוֹר
כִּי-כֵל תָּחִיל וְלֹא-בָצֶר מִמֶּךָּ מִזְמָה 3 מֵזָה מַעֲלִים
עַצָּה--בְּלִי-דִּיעָת לְכָן הַנְּדוּתִי וְלֹא אָבִין נְפָלָות מִמֶּנִּי
וְלֹא אָדָע 4 שְׁמַע-נָא וְאַנְכִּי אָדַבָּר אֲשָׁאָלָךְ וְהַזְדִּיעָנִי 5
לְשָׁמֶע-אָזֶן שְׁמַעְתִּיךְ וְעַתָּה עַנִּי רָאָתֶךָ

וכמתמוניים תחפשה 5 או--תבין יראת יהוה ודעota אליהם המצא 6 כי יהוה יין חכמה מפיו דעת ותבונת זופן (צפן) לישרים תושיה מן להלכייהם 8 לניצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר 9 או--תבין צדק ומשפט ומישרים כל-געניל-טוב 10 כי-תבוא חכמה בלבד ודעota לנפשך יنعم 11 מזומה תשמר עלייך בחונה הנצרכה 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תחפכות 13 העזובים ארחות ישר--ללכת בדרכיו- השך 14 המשחמים לעשות רע ינוילו בתהפכות רע 15 אשר ארתותיהם עקשם ונלוים בעגנוןיהם 16 להצילך מאשה זורה מנכrichtה אמריה החלקה 17 העזובת אלף נعروיה ואת-ברית אלהיה שכחה 18 כי שחה אל-מות ביתה ואל-רפאים מענתיה 19 כל- באיה לא ישבון ולא-ישינו ארחות חיים 20 למען- תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר 21 כי- ישרים ישכנו-ארץ ותמיימים יותרו בה 22 ורשעים הארץ ייכרתו ובוגדים יסחו ממנה

3 בני תורה אל-תשכח ומצוות יציר לך 2 כי ארך ימים וشنנות חיים--ושלום יוסיפו לך 3 חסד ואמות אל-יעזבך קשרם על-גנגורותיך כתbam על-ליך לך 4 ומצא-חן ושכל-טוב--בעני אליהם ואדם 5 בטח אל-יהוה בכל-ליך ואל-בינתך אל-תשען 6 בכל-דריכיך דעהו והוא ישר ארחתיך 7 אל-תהי חכם בעיניך ירא את-יהוה וסור מרע 8 רפואיותה לשך וشكוי לעצמותיך 9 כבד את-יהוה מהונך ומראשית כל-תבואתך 10 וימלאו אסמייך שבע ותירוש יקניך יפרציו 11 מוסר יהוה בני אל-תמאס ואל-תקין בתוכחתו 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את-בן רצחה 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק התבונה 14 כי טוב סחרה מסחר-כספי ומרתין הבואתך 15 קראה היא מאפניים (מןנים) וכל-חפציך לא ישוע-בה 16 ארך ימים בימינה בשماءלה עשר וכבוד 17 דרכיה דרכי-نعم וכל-נתיבותה שלום 18 עז-חיים היא למחזוקים בה ותמכיה מאשר 19 יהוה--בחכמה יסד-ארץ כון שמיים בתבונת 20 בדעתו התהומות נבקעו ושהקם ירפא-טלבני אל-ילו מעיניך נצתר תשיה ומזומה 22 וייהיו חיים 21 בני קולך

1 משלו שלמה בן-דוד--מלך ישראל 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמריו בינה 3 לקחת מוסר השכל צדק ומוסר ומשירים 4 לחות לפתאים ערמה לנער דעת ומזומה 5 ישמע חכם וויסוף לך ובונן תחכבות יקינה 6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו 8 שמע בני מוסר אביך ואל-תש תורה אמריך 9 כי לווית חן הם לדاش וענקיים לנגרתך 10بني--אם-יפתוח חטאיהם אל-תבא 11 אם-יאמרו לך אנתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנים 12 נבלעם כשאלול חיים ותמיימים כירדי בור (Sheol 17585) 13 כל-הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו 15 בני--אל-תליך בדרךך אתם מגע רגליך מונתיכתם כי רגליהם לרע ירויצו וימחרו לשפק-דים 17 כי- חנים מורה הרשת--בעני כל-בעל כנף 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשם 19 כן--ארחות כל-בצע בצע את-נפש בעליו יכח 20 חכמוות בחוץ תרנה ברחבותה תתן קולך 21 בראש המיות תקרה בפתחי שעריהם בעיר- אמריה התאמך 22 עד-מתי פתיהם--תאהבו-פתוי ולצדים--לצון חמדו להם וכיסילים ישנאו-דעota תשובו לתוכחתו הנה אביהה לכם רוחו או דעה דברי אתכם 24 יען קראתי ותמאנו נתתי ידי ואני מקשיב 25 ותפרעו כל-עצמי ותוכחתו לא אביהם 26 נם-אני באידכם אשחק אל-ענג בבא פחדכם 27 בבא כshawah (כshawah) פחדכם--ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה 28 אז יקראנני ולא עננה ישחרני ולא ימצאנני 29 תחת כי-שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו 30 לא-אבו לעצמי נאצו כל-תוכחתו 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתייהם ישבעו 32 כי מושבת פתיהם תחרונם ושלוט כסילים תאבדם 33 ושם לעיiscן-בצח וshanen מפחד רעה

2 בני אם-תקח אמריו ומצוות צפן אתך 2 להקשיב לחכמה אונך תהה לך לתבונה 3 כי אם לבינה תקרה ל התבונה תתן קולך 4 אם-תבקשה כסוף

לנפש וחן לרגרנרטיק²³ או תלך לבטח דרכך ונגלך לא גנו²⁴ אם-תשכב לא-תפחד ושבבת וערבה שנתך²⁵ אל-תירא מפחד פתאם ומשתת רשותים כי Tab²⁶ כי-יהוה יהיה בכסלך ושמר רגליך מלכדר אל-המנע-טוב מבעליו--בஹות לאל-ידיך (ידך) לעשות²⁷ אל-האמר לרידיך (לרידיך) לך ושוב--ומחר אתן וייש אתק²⁸ אל-תחרש על-רעך רעה והוא-יושב לבטח אתק²⁹ אל-תירוב (תיריב) עם-אדם חכם--אם-לא נמלך רעה³⁰ אל-תקנא באיש חכם ואל-תבחור בכל-דריכיו³¹ כי תועבת יהוה נלוו ואת-ישראל סודו מארת יהוה בבית רשות ונונה צדיקים יברך³² אם-ללציהם הוא-ילץ ולעניהם (ולעניהם) יtan-chan³³ כבוד חכמים ונחלו וכסילים מרומים קלוין

4 4 שמעו בניים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה² כי ללח טוב נתתי לכם תורה אל-תעזבו³ כי-בן היהתי לאביך ויחיד לפניו אמי⁴ וירני--ואמר לי יתמדך-דבריו לך שמר מצוחז ויהיה⁵ קנה חכמה קנה בינה אל-השכח ואל-תט מאMRI-פי⁶ אל-תזבזה ותשمرך אהבה ותצרך⁷ רראשית חכמה קנה חכמה ובכל-קניך קנה בינה⁸ סללה ותרומך תכבד כי תחבקנה⁹ תתן לראשך לוית-chan עטרת תפארת המגנק¹⁰ שמע בני וקח אמרויו וירבו לך שנות חיים וברך חכמה הריתיך הדרכתיך במעגלי-ישראל¹¹ בלבך לא-יצר צערך ואם-תרוץ לא תכשל¹² החזק במוסר אל-תירף נצירה כי-הוא חייך¹³ באלה רשותים אל-תבא ואל-תאשר בריך רעים¹⁴ פרעהו אל-חעבר-בו שטה מעליו ו עבר¹⁵ כי לא ישנו אם-לא ירעו ונוללה שנותם אם-לא יכשלו (כשילו)¹⁶ כי לחמו ללחם רשות ויין חמסים ישתו¹⁷ ואראח צדיקים כואר נגה הولد ואור עד-נכון הימים¹⁸ דרך רשותים כאפלה לא ידעו במה יכשלו¹⁹ בני לדרבי הקשיבה לאמרי הט-אונך²⁰ אל-יליזו מעניך שמרם בתוכך לבבך²¹ כי-חיים הם למצויהם ולכל-בשרו מרפא מכל-משמר נצץ לך כי-מננו תוכזאות חיים²² הסר מנק עקשות פה ולזות שפטים הרחק ממק²³ ענייך לנכח יבטו ועפיפיך יישרו גנדך²⁴ פלס מענגל

רגליך וככל-דרךיך יכנו²⁵ אל-הת-ימין ושמאל הסר רגליך מרע²⁶

5 5 בני לחכמתך הקשيبة להבונתי הט-אונך² לשמר מזומות ודרעת שפטיך ינצח³ כי נפת תפנה שפת זורה וחלק משמן חכה⁴ ואחריתה מריה כלענה חרדה כחרב פיות⁵ רגליה ירדות מות שאל צעריה יתמכו (Sheol h7585) ארחה חיים פן-חפלס נעו מענלהיה לא תדע⁶ ועתה בניים שמעו-לי ואל-חסורו מאMRI-פי⁷ הרחך מעלהיה דרכך ואל-תקרב אל-פתח ביתה⁸ פן-תתן לאחריים הורך ושנתיך לאוצריך⁹ פן-ישבעו זרים כחך ועצביך בביה נכרוי¹⁰ ונחמת באחריתך בכילות בשרך ושארך¹¹ ואמרת-איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי¹² ולא-شماعتיך בקהל מורי ולמלמדיך לא-הטוטוי אוני¹³ כמעט הייתי בכל-רע--בתוך קהל ועדיה¹⁴ שתה-מים מבורך ונולמים מותוק בארכך¹⁵ יפוצו מעניתיך חוצה ברחבות פלגי-מים¹⁶ יהו- לך לברך ואני לזרים אתק¹⁷ יהי-מרקך ברוך ושם מהאת נעורך¹⁸ אילית אהבים ויעלת-chan דרייה ירוד בכל-עת באהבתה תנשה תמיד¹⁹ ולמה תנשה בני בזורה ותחבק חק נכricht²⁰ כי נכח עני יהוה-- דרכיך-איש וככל-מעnalתיו מפלס²¹ עונתוינו--ילכדנו את-הרשע ובחבל הטהתו יתמק²² הווא-ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה

6 6 בני אם-ערבת לרעך תקעת לזר כפיק² נוקשת באMRI-פיק³ נלכדה באMRI-פיק⁴ עשה זהאת אפוא בני והנצל-- כי באת בכה-רעך לך התרפס ורחה רעדיך⁵ הנצל כצבי אל-תתן שנה לענייך ותונמה לעפיפיך⁶ לך-על ראה מיד וכצפור מיד יקווש⁷ לך-על-גמליה עצל דרכיה וחותם⁸ אשר אין-לה קצין-- שטר ומשל⁹ חכין בקיין ללחמה אנדרה בקציד מאכליה¹⁰ מעט שנות מעת תנומות תשכוב מתי תקים משנתך¹¹ איש און הולך עקשות פה¹² מעט חבק ידיים לשכוב¹³ בו-בא-כמלהך ראש ומחדרך איש מן¹⁴ אדם בלייל איש און הולך עקשות פה¹⁵ קרץ בעינו מלל ברגלו מריה באצבעתו¹⁶ תהפקות בלבו--חרש רע בכל-עת מדרנים (מדרנים) ישלח¹⁷ על-כן--פתהם יבוא אידך פתח ישבר ואין מרפה¹⁸

ביהו ²¹ התחנו ברב לkerja בחלוקת שפתה תדיחנו ²²
הילך אחריה פתא מס' כשור אל-טהה יבא וכעכט אל-
מוסר אויל ²³ עד יפלח חן כבדו - כמהר צפור אל-
פח ולא-ידע כי-בנפשו הוא ²⁴ ועתה בניים שמעו-לי
והקשיבו לאמרי-פי ²⁵ אל-ישט אל-דרך לבך אל-
תעה בנתיבותה ²⁶ כי-רבם חללים הפללה ועצמים
כל-הrinaה ²⁷ דרכי שאלו ביתה ירדות אל-חרדי-מותה

(Sheol h7585)

8 הלא-חכמה תקרה ותבונה תתן קולה ² בראש-
מרמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה ³ לוי-שערים
לפי-קרת מבוֹא פתחום תרנה ⁴ אליכם אישים אקרים
וקולי-אל-בני אדם ⁵ הביבוּ פתא מס' ערמה וכסילים
הביבוּ לב ⁶ שמעוּ כי-גנידים אדרבר ומפתח שפתי רشع
מישרים ⁷ כי-אמת יהנה חci ותוועת שפתי רشع
בצדך כל-אמרי-פי אין בהם נפתל ועקש ⁹ כלם
נכחים למבון וישראלים למצוֹר דעה ¹⁰ קחו-מוסרי ואל-
קסף ורעת מהרוֹץ נבחר ¹¹ כי-טובה חכמה מפניהם
וככל-חפצים לא-ישוּ-בה ¹² אני-חכמה שכנתה ערמה
ודעת מזומות אמצעי ¹³ ידראת יהוה שנאת-רע נאה וגאון
ודרך רע ופי תהיפות שנאיי ¹⁴ ל-יע-צח ותוועה אני
בינה לי גבורה ¹⁵ בי מלכים ימלכו ורוזנים יחזקקו
צדך ¹⁶ בי שרים ישרוּ ונדיבים כל-שפתי צדק ¹⁷
אני אהביה (אהבי) אהב ומשחררי ימצאנני ¹⁸ עשר-
וכבוד אתי והן עתק וצדרקה ¹⁹ טוב פרדי מהרוֹץ ומפוֹ
ותבאותי מסוף נבחר ²⁰ בארכ-צדקה אהילך בתוך
נתיבות משפט ²¹ להנחייל אהבי יש ואוצרתיהם אמלא
י-יהוה-קנני ראיית דרכו קדם מפעלי מוא ²³
mundom נסhti מראש- מקדמי-ארץ ²⁴ באין-תהומות
חולתי באין מעינות נכבד-מים ²⁵ בטרם הרום
הטבעו לפניו גבעות חולתי ²⁶ עד-לא עשה הארץ
וחוצות וראש עפרות תבל ²⁷ בהכינו שמיים שם אני
בחקו חוג על-פני תהום ²⁸ באמצעות שחקים ממעל
בעוזו עיניות תהום ²⁹ בשומו לים חקו ומום לא יעברו-
פי בחוקו מוסדי ארץ ³⁰ ואהייה אצלו אמון ואהייה
עשועים יום משחתת לפניו בכל-עת ³¹ משחתת
מרחוק ²⁰ צור-הכסף לך בידו ליום הכסא יבא

שש-הנה שנא יהוה ושבע תועבות (תוועת) נפשו ¹⁷
עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם-נקי ¹⁸ לב-
חרש מהשבות און רגלים מהדרות לרוץ לרעה ¹⁹
יפיח כובים עד שקר ומשלח מדינים בין אחים ²⁰ נצר-
בני מצות אביך ואל-תחש תורה אמר ²¹ קשרם על-
לבך תמיד ענדם על-גרנרטך ²² בהתהלך תנחה
אתק-- בשכבך תשמר עלייך והקיצות היא תשיחך ²³
כינר מצות ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר ²⁴
לשمرך מאות רע מחלקת לשון נכריה ²⁵ אל-תחמד
יפיה בלבך ואל-תקחך בעפיפה ²⁶ כי بعد-asha
זונה עד-ככר-לחם ואשת איש-- נש' יקרה הצד ²⁷
היחתה איש אש בחיקו ובנדיו לא תשרפנה ²⁸ אם-
ילך איש על-הגחלים ורנלוּ לא חכוניה ²⁹ כן-הבא
אל-אשת רעהו לא-ינקה כל-הגענו בה ³⁰ לא-יבחו
לנגב כי גנוב. למלא נששו כי רעב ³¹ ונמצא ישלם
שבעתים את-כל-הון ביהו יתן ³² נאף אש חסר-לב
משחיתת נפשו הוא יעשה ³³ נגע-וקלון ימצא וחרפתו
לא תמהה ³⁴ כי-קנאה חמת-גבר ולא-יהםול ביום נקם
לא-ישא פni כל-כperf ולא-יאבה כי תרבה-שחר ³⁵

7 בני שמר אמריו ומצותיו תצפן אתק ² שמר מצותיו
והיה ותורתו כאישון ענייך ³ קשרם על-אצבעתיך
כתכם על-לוח לבך ⁴ אמר לחכמה אהתי את ומדע
לבינה תקרה ⁵ לשמרך מאשה זורה מנכירה אמרה
החליקה ⁶ כי בחלוּ ביתו-- بعد אשנבי נקפתה ⁷
וארא בפהאים אבינה בבניים-- נער חסר-לב ⁸ עבר
בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד ⁹ בנסף-בערב יום
באיישון לילה ואפלה ¹⁰ והנה אשה לקראתו שית זונה
ונצרת לב ¹¹ המיה היא וסדרת בכיתה לא-ישכנו
רגליה ¹² פעם בחוץ-- פעם ברחבות ואצל כל-פנה
תארב ¹³ והחויקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר
לו ¹⁴ זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי ¹⁵ על-כן
יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצעך ¹⁶ מרבדים
רבדי עריש חתבות אטון מצרדים ¹⁷ נפתחי משכבי-
- מר אהלים וקמנון ¹⁸ לכיה נרוה דרים עד-הבקר
נתעלסה באביכים ¹⁹ כי אין האיש בכיתו הילך בדרכך
מרחוק ²⁰ צור-הכסף לך בידו ליום הכסא יבא

שנהא שפתוי-שקר ומוצא דבה הוא כסיל¹⁹ ברב דברים לא יהדרל-פשע וחושך שפטיו משכיל²⁰ בכפי נבהיר לשון צדיק ללב רשיים כמעט²¹ שפתוי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר-לב ימותו²² ברכת יהוה היא העשיר ולא-יוסף עצב עמה²³ כשחוק לכיסיל עשות זמה והכנה לאיש התבונה²⁴ מנורת רשע היא הבונו ותאות צדיקים יתן²⁵ כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם²⁶ כחמי לשנים-וכעشن לעוניים כן העצל לשלחו²⁷ יראת יהוה תוסף ימים ושנות רשיים תקצרנה²⁸ תחולת צדיקים שמהה ותקות רשיים האבד²⁹ מעוזם לתוכם דרך יהוה ומהתא לפועל און³⁰ צדיק לעולם כל-ימוט ורשיים לא-ישכנו-ארץ פ-צדיק ינוב חכמה ולשון ההפכות תכרת³² שפתוי צדיק ידוען רצון ופי רשיים ההפכות

11 מאוני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו² בא-זדון ויבא קלון ואת-צנוועם חכמה³ תמת ישרים תנחם וסלפ' בנדים וshedim (ישדם)⁴ לא-יעויל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות⁵ צדקה תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע⁶ צדקה ישרים תצלם ובחות בנדים ילכדו⁷ במתות אדם רשע האבד תקווה ותחולת אונים אבדה⁸ צדיק מצחה נחלץ ויבא רשע תחתיו⁹ בפה-חנן ישחת רעהו ובבדעת צדיקים יחלצו¹⁰ בטוב צדיקים תעליין קרייה ובאבד רשיים רנה¹¹ בברכת ישרים תרום קורת ובפי רשיים תהרס בז-לרעחו חסר-לב ואיש התבונת יהריש¹³ הולך רכליל מגלה-סוד ונאמן-روح מכסה דבר¹⁴ באין תחבלות יפל-עם ותשועה ברב יוועץ¹⁵ רע-ירוע כ-ערב זור שנא תקים בותח¹⁶ אשת-חן תתמק כבוד ועריצים יתמכו-עשר¹⁷ גמל נפשו איש חסר ועכבר שארו אכורי¹⁸ רשע-עsha פעלת-שקר וזרע צדקה שכר אמרת¹⁹ כן-צדקה לחיים ומרדף רעה למותו תועבת יהוה עקש-לב ורצונו תמיימי דרך²¹ יד ליד לא-ינקה רע וזרע צדיקים נמלט²² נום זhab באך-חויר- אשה יפה וסרת טעם²³ התאות צדיקים אך-טוב תקות רשיים עברה²⁴ יש מפזר ונוסף עוד וחשך מישר אך-למחסור²⁵ נפש-ברכה תדרשן ומרוחה

שמעו-לי ואשרי דרכי ישמרו³³ שמעו מוסר וחכמו ואל-תפרעו³⁴ אשרי אדם שמע-לי לשקד על-דלחתו יום יום-לשمر מזות פתחים³⁵ כי מצאי מצאי (מצא) חיים וויפק רצון מיהוה³⁶ והחטא חמס נפשו כל-משנאי אהבו מות

9 חכמאות בנתה ביתה חכבה עמודיה שבעה² טבחה טבחה מסכה יינה אפ' ערכה שלנה³ שלחה נערתיה תקרא-- על-גפי מרמי קרת⁴ מי-פתוי יסר הנה חסר- לב אמרה לו⁵ לכו לחמו בלחמי ושתו בין מסכתי⁶ עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה⁷ יסר לץ--לקח לו קלון ומוכיח לדרש מומו⁸ אל-תוכח לץ פ-ישנאך הוכח לחכם ויאחבק⁹ ותן לחכם ויחכם-עוד הודיע לצדיק וויפק לך¹⁰ תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה¹¹ כי-בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים¹² אם-חכמתה חכמתך לך ולצאת בדרך תשא¹³ אשת כסילות המיה פתיות ובל-ירעה מה¹⁴ ווישבה לפתח ביתה-- על-כסא מרמי קרת¹⁵ לקרה לעברי- דרך המישרים ארחותם¹⁶ מי-פתוי יסר הנה וחסר- לב ואמרה לו¹⁷ מים-גנובים ימתקו ולהם סתרים נums¹⁸ ולא-ידע כי-רפאים שם בעמקי שאל קראיה

(Sheol h7585)

10 משלו שלמה בן חכם ישמה-אב ובן כסיל תונת אמו² לא-יעוילו אוצירות רשע וצדקה תציל ממות³ לא-ירעיב יהוה נשפ' צדיק והות רשיים יהדר⁴ ראש-עשה כפ-רמיה וירחוץים העשיר⁵ אגר בקיע בן משכילד נרדם בקציר בן מביש⁶ ברוכות לראש צדיק ופי רשיים יכסה הנם⁷ זכר צדיק לברכה שם רשיים יركב⁸ חכם-לב יקח מכות ואויל שפתים ילבט⁹ הולך בתם ילק' בטח ומעקש דרכיו יודע¹⁰ קרע עין יtan עצבת ואויל שפתים ילבט¹¹ מקור חיים פי צדיק ופי רשיים יכסה חנס¹² שנאה תעדר מדינים ועל כל-פשעים חכסה אהבה¹³ בשפתי נבון תמאח חכמה ושבט לנו חסר-לב¹⁴ חכמים יצפנו-דעתה ופי-אייל מחתה קרביה¹⁵ הון עשר קריית עוז מחתה דלים רישם¹⁶ פעלת צדיק לחיים תבאות רשע להחטא¹⁷ ארוח לחיים שומר מוסר ועוז תוכחת מותעה¹⁸ מכסה

יבאייש ויחפיר ⁶ צדקה תוצר תם-דרך ורשותה הслפ' חטא ⁷ ליש מעהשר ואין כל מתרושש והון רב ⁸ כפר נפש-איש עשרו ורש ל-א-شمג גערה ⁹ אוור-צדיקום ישמה ונור רשותים ידעך ¹⁰ רק-בזדון יתן מצה ואת-נוועצים חכמה ¹¹ הוון מהבל ימעט וקבע עלי-יר יתרבה ¹² הוחלת מומחה מחלת-לב וען חיים הואה באה ¹³ בז לדבר יהבל לו וירא מצוה הוא ישלים ¹⁴ תורה חכם מקור חיים--לסור ממוקשי מוות ¹⁵ שככל-טוב יתן-חן ודרך בנדים איתן ¹⁶ כל-עדום יעשה בדעת וכיסיל יפרש אולת ¹⁷ מלאך רשות יפל ברע וציר אמוניים מרפא ¹⁸ רישי וקלון פודע מוסר ושמר תוכחת יכבד תאזה נהיה תערב לנפש ותוועת כסילים סור מרע ¹⁹ הלוך (הולך) את-חכמים וחכם (יחכם) ורעה כסילים ירווע ²¹ חטאיהם תרדף רעה ואת-צדיקום חוטא ²³ רב-אכל ניר ראשיהם ויש נספה بلا משפט חושך שבטו שונא בנו ואהבו שהרו מוסר ²⁵ צדיק-²⁴ אלל לשבע נפשו ובطن רשותים תחסר

14 חכמת נשים בנתה בביתה ואולת בידיה תחרסנו ² הולך בישרו ירא יהוה ונלו דרכיו בווזו ³ בפי-אoil חטר נאה ושבתי חכמים תשמורם ⁴ באין אלפים אבוס בר ורב-תבאות בכח שור ⁵ עד אמוניים לא יכוב ויפיח כובים עד שקר ⁶ בקש-לען חכמה ואין ודרעת לבנון נקל ⁷ לך מנדר לאיש כסיל ובבל-ידעת שפת-ידעת ⁸ חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרימה ⁹ אוילים יליעץ אשם ובון ישרים רצון ¹⁰ לב-יודע מרת נפשו ובשמחתו לא-יתערב זר ¹¹ בית רשותים ישמד ואهل ישרים יפריה ¹² יש דרך יש לפני-איש ואחריתה דרכיכי-מוות ¹³ נס-בשחק ייכאב-לב ואחריתה שמחה תונה ¹⁴ מדרכיו ישבע Song לב ומעליו איש טוב ¹⁵ פתי יאמין לכל-דבר וערום יבין לאשרו ¹⁶ חכם יראוסר מרע וכיסיל מהעביר ובוטח ¹⁷ קצדר-אפיקים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא ¹⁸ נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת ¹⁹ שחו רעים לפני טוביים ורשותים על-שעריך צדיק ²⁰ נס-ldrעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים ²¹ בז-לרעחו חוטא ומבחן עניים

נ-הוא יורא ²⁶ מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר ²⁷ שחר טוב יבקש רצון ודדרעה חבונו בוטח בעשרו הוא יפול וכעלא צדיקים יפרחו ²⁹ עכבר ביהו ינהל-רוח ועבד אויל לחכם-לב ³⁰ פרוי-צדיק עין חיים ולקח נפשות חכם ³¹ הון צדיק בארץ ישלם אף כי-רשע וחוטא

12 אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער ² טוב-יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירישע ³ לא-יין אדם ברשות ושרש צדיקים בל-ימוט ⁴ אשת-חיל עתרת בעלה וכרכ Kub בעצמותיו מביש ⁵ מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשותים מרמה ⁶ דברי רשותים ארבע-דם ופי ישרים יצילם ⁷ הפוך רשותים ואינס ובית צדיקים יעד ⁸ לפ-שפלו יהלל-איש גנעה-לב יהיה לבזו ⁹ טוב נקלה ועבד לו--מחביב וחשר-לחם יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשותים אכזרי ¹¹ עבר אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקים חסר-לב ¹² חמד רשות מצד רעים ושרש צדיקים יtan ¹³ בפשע שפותים מוקש רע ויצא מצחה צדיק ¹⁴ מפרי-פי-איש ישבע-טוב ונמול ידי-אדם ישב (ישיב) לו ¹⁵ דרך אויל ישר בעינוי ושמע לעצה חכם ¹⁶ אויל-בימים יודע כעס וכסה קלון ערום ¹⁷ יפיה אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה ¹⁸ יש בוטח כמדרקיות חרב ולשון חכמים מרפא ¹⁹ שפת-אמת תכון לעד ועד-ארניעה לשון שקר ²⁰ מרמה בלב-חרשי רע וליעצי שלום שמחה ²¹ לא-יאגה לצדיק כל-און ורשותים מלאו רע חותמה יהוה שפת-שקר ועשוי אמונה רצונו ²³ אדם ערום כתה דעת ולב כסילים יקרה אולת ייד-רשעים התעם ²⁷ לא-יתרכ רמיה צידו והון-אדם יקר חרוץ ²⁸ בארכ-צדקה חיים ודרך נתיבה אל-מוות

13 בן חכם מוסר אב ולען לא-שמע גערה ² מפרי-פי-איש יאלל טוב ונפש בנדים חמס ³ נצרא פיו שמר נפשו פשך שפתיו מהטה-לו ⁴ מתחאה ואין נפשו עצל ונפש חריצים תדרשן ⁵ דבר-שקר ישנא צדיק ורשע

(ענויים) אשריו ²² הלו-א-יתעו חרשי רע וחסד ואמתה חרשי טוב ²³ בכל-נצח יהוה מותח ודבר-שפתיהם שחררים אמרו-נעם ²⁷ עבר ביהו בוצע בצע וושונא מהנתן יהוה ²⁸ לב צדיק יהנה לעונתו ופי רשותם יביע רעות ²⁹ רחוק יהוה מרשותם ותפלת צדיקים ישמע עז-ענויים ישמה-לב שמועה טובה תדרשן-עצמ ³¹ מאריך-ענויים ישמה-לב שמועה טובה תדרשן-עצמ ³¹ אולת ²⁵ מציל נפשות עד אמת ויפח כזובים מרמה ²⁶ ביראת יהוה מבטח-עז ולבנינו יהיה מחסנה ²⁷ יראת יהוה מקור חיים--לסוד ממקשי מות ²⁸ ברב-עם הדרת-מלך ובאפס לאם מחחת רוזן ²⁹ ארך אפים רב-תבונה וקצר-רוח מרים אולת ³⁰ חי בשרים לב מרפאה ורקב עצמות קנאה ³¹ עشك דל חרב שעשו וככברנו חנן אבינו ³² ברעתו ידהה רשות וחסה במותו צדיק ³³ בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע צדקה תרומות-גנו וחוchar לאמים חטא ³⁵ רצון- מלך לעבר משכילה ועברתו תהיה מביש

16 לאות מערבי-לב ומיהוה מענה לשון ² כל- דרכי-איש זך בעינוי ותכן רוחות יהוה ³ גל אל-יהוה מעשיך ויכנו מוחשבתיק ⁴ כל פעול יהוה למונחיהם ונס- רשות ליום רעה ⁵ תועבת יהוה כל-גבה-לב ידי לדיד לא ינקה ⁶ בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע ⁷ בברכות יהוה דרכי-איש נם-אויביו ישלם אתו ⁸ טוב-מעט בצדקה-- מרוב התבאות בלבד מאשפט ⁹ לב אדם יחשך דרכו ויהוה יכנן צעדו ¹⁰ כסם על-שפתי- מלך במשפט לא ימעל-פיו ¹¹ פלסל ומאנזני משפט- ליהוה מעשהו כל-אנבי-כיס ¹² תועבת מלכים עשות רשות כי בצדקה יכנן כסא ¹³ רצון מלכים שפט-צדך ודבר ישריםiah ¹⁴ חמת-מלך מלacci-מות ואיש חכם יכפרנה ¹⁵ באור-פני-מלך חיים ורצוינו כעב מלוקש ¹⁶ קגנה-חכמה-מה-טוב מהחרוץ וקנות בינה נבחר מוכסף ¹⁷ מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצדר דרכו ¹⁸ לפני-שבך נאון ולפנינו כשלון גבה רוח טוב שפל-רוח את-ענויים (ענויים) מחלוקת שלל את-

נאים ²⁰ משכילד על-דבר ימץ-טוב ובוטח ביהוה אשריו ²¹ להכם-לב יקרה נבון ומתק שפטים יסיף לך ²² מקור חיים שלב עלייו ומוסר אוליט אולת לב חכם ישכיל פיהו ועל-שפתיו יסיף לך ²⁴ צוף-דבש אמרו-نعم מותוק לנפש ומרפא לעצם ²⁵ יש דרך ישר לפני-איש ואחריותה דרכי-מות ²⁶ נפש عمل עלמה לו כי-אכף עליו פיהו ²⁷ איש בליעל כרה רעה ועל-שפתיו (שפתיו) כאשר צרבת ²⁸ איש ההפקות ישלח מדון ונרגן מפריד אלף ²⁹ איש חמס יפתח רעהו והוליכו בדרך לא-טוב ³⁰ עצה עניין לחשב תהפקות קרי שפטיו כליה רעה ³¹ עתרת תפארת

מענה-רך ישיב חמה ודבר-עצב יעללה-א-פ ² לשון חכמים תיטיב דעתה ופי כסילים יבע אולת ³ בכל-מקום עני יהוה צפות רעים וטובים ⁴ מרפאה לשון עז חיים וסלף בה שבר ברוח ⁵ אויל-נאי מוסר אביו ושמר תוכחת יערום ⁶ בית צדיק חסן רב ובתבותא רשות נערת ⁷ שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא-כן ⁸ זבח רשותים יתעב יהוה ותפלת ישרים רצונו ⁹ תועבת יהוה רך רשות ומרדף צדקה יהאב ¹⁰ מוסר רע לעזוב ארוח שונה תוכחת ימות ¹¹ שואל ואבדון גנד יהוה אף כי-לבות בני-אדם (Sheol ¹²) לאiah-לץ הוכח לו אל-חכמים לאיל ¹³ לב שמח ייטב פנים ובעצבת-לב רוח נכאח ¹⁴ לב נבון יבקש-דעת ופני (ופי) כסילים ירעא אולת כל-ימי עני רעים וטוב-לב משתה תמיד ¹⁶ טוב מעת ביראת יהוה-- מאוצר רב ומהומה בו ¹⁷ טוב אדרת ריך ואהבה-שם-- משור אבוס ושנאה-בו ¹⁸ איש חמה נירה מרdon וארכ אפים ישקיט ריב ¹⁹ דרכך עצל מנשכת חדק וארכ ישרים סללה ²⁰ בן חכם ישמה- אב וכסיל אדם בווה אמו ²¹ אולת שמחה להסר- לב ואיש תבונה יישר-לכת ²² הperf מתחבות באין סוד וברב יועצים תקום ²³ שמחה לאיש במענה-פיו ודבר בעתו מה-טוב ²⁴ ארוח חיים למללה למשכילה- ²⁵ ביה נאים יסח למען סור משאול מטה (Sheol h7585)

מוקש נפשו ⁸ דברי נרנן כמתלהמים והם ירדו חדרי-
בطن ⁹ גם מותרפה במלאכتو -- אחד הוא לבעל משיחות
¹⁰ מגדל-עוז שם יהוה בו-ירוץ צדיק ונשגב ¹¹ הון
עשיר קריית עוז וכחומה נשגה במשכו ¹² לפניו-שער
גבהה לב-איש ולפנֵי כבוד ענוה ¹³ משיב דבר בתרם
ישמע -- אולת היא-לו וכלהה ¹⁴ רוח-איש כלכל
מחלהו ורוח נאה מי ישאה ¹⁵ לב נבון יקנה-דעת
ואין חכמים תבקש-דעת ¹⁶ מתן אדם ורחיב לו ולפנֵי
נדלים ינחנו ¹⁷ צדיק הראשון בריבו יבא- (ובא-)
רעהו וחקרו ¹⁸ מדיניות ישבית הנורול ובין עצומים
יפריד ¹⁹ אח-נפשש מקרית-עוז ומדונים (ומדינים)
כבריה ארמן ²⁰ מפרי פ-איש תשבע בתנו תבואה
שפטיו ישבי ²¹ מות וחווים ביד-לשון ואהבה יאלל
פריה ²² מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה ²³
ההננים ידבר-רש וועשיר יענה עזות ²⁴ איש רעים
להתרעע ויש אהב דבק מהא

19 טוב-רש הולך בתומו -- מעקש שפטיו והוא כסיל
2 גם בלא-דעת נפש לא-טוב ואץ ברגלים חוטא ³
אולת אדם הצלף דרכו ועל-יהוה יוועף לבו ⁴ הון-
יסיף רעים רבים ודיל מרעהו יفرد ⁵ עד שקרים
לא נינה ויפיה כובים לא-ימלט ⁶ רבים יהלו פני-
נדיב וכל-הרע לאיש מתן ⁷ כלachi-רש שנאהו--
אף כי מרעשו רחקו ממנה מרדף אמרים לא- (לו-)
המה ⁸ קנה-לב האב נפשו שמר תבונה למצא-טוב
עד שקרים לא נינה ויפיה כובים יאביד ¹⁰ לא-
נאוה לכיסיל תעונג אף כי-על-עבד משיל בשרים ¹¹ שלל
אדם האריך אפו ותפארתו עבר על-פשע ¹² נהם
ככיפר זעף מלך וכטול על-עשב רצונו ¹³ הות לאביו
בן כסיל ודרלף טרד מדיני אשה ¹⁴ בית והון נחלת
אבות ומיהוה אשה משכלה ¹⁵ עצלה תפיל תדרמה
ונפש רמיה תרעב ¹⁶ שמר מצוה שמר נפשו בזווה
דרכו יומת (ימות) ¹⁷ מלוה יהוה חונן דל וגמלו
שלם-לו ¹⁸ יסיד בנך כייש תקוה ואל-המיינו אל-
תשא נפשך ¹⁹ גREL- (גREL-) חמיה נשא ענש כי אם-
חציל וודיל תוסף ²⁰ שמע עצה וקבל מוסר-- למען
חכם באחריתך ²¹ רבות מחשבות לב-איש ועצת

шибה בדרך דרך תמצא ³² טוב ארך אפים מגבור
ומשל ברוחזו מלבד עיר ³³ בחזק יוטל את-הגובל
ומיהוה כל-משפטו

17 טוב פת חרבה ושלחה-בה -- מבית מלא זבח-
רב ² עבד-משכיל- ימשל בבן מביש ובתוכו אחיהם
יחלק נחלה ³ מצרף לכסף וכור לזהב ובחון לבות
יהוה ⁴ מושע מוקשייב על-שפת-און שקר מזין על-לשון
הות ⁵ לעג לרש חרפ' עשו שמח לאיד לא נינה ⁶
עתרת זקנים בני בנים ותפארת בנימ אבותם ⁷ לא-
נאהו לנבל שפת-יתר אף כי-לNDERIB שפת-שקר ⁸ אבן-
חן השחר בעני עליו אל-כל-אשר יפנה ישכיל ⁹
מכסה-פושע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף
10 תחת גערה במבין- מיהוחה כסיל מאה ¹¹ אך-
מרי יבקש-רע ומלאך אכזרי ישלח-בו ¹² פנוש דב
שכל באיש וכל-כסיל באלותו ¹³ משיב רעה תחת
טובה-- לא-תמייש (המוש) רעה מביתו ¹⁴ פוטר מים
ראשית מדון ולפנֵי התגלו הריב נטווש ¹⁵ מצדייק רשות
ומרשיע צדיק -- תועבת יהוה נם-שניהם ¹⁶ למא-זה
מחור ביד-כסיל --ikenot חכמה וללב-אין ¹⁷ בכל-עת
אהב הרע ואח לצדקה يولד ¹⁸ אדם חסר-לב תוקע
כף ערבי ערבה לפני רעהו ¹⁹ אהב פושע אהב מצה
מנביה פתחו מבקש-שבר ²⁰ עקש-לב לא ימצא-טוב
ונהפק בלשונו יפול ברעיה ²¹ ילד כסיל לתוגה לו
וא-ישמה אבי נבל ²² לב שמח ייטיב נגה ורוח נאה
תיבש-גרם ²³ שחדר מחק רשות יקח -- להטות ארחות
משפט גרים ²⁴ את-פני מבין חכמה וענין כסיל בקצת-ארץ
25 כעס לאבי בן כסיל וממר לוילדרתו ²⁶ נם ענווש
לצדיק לא-טוב -- להקטות נדריבים על-ישראל ²⁷ חושך
אמרו יודע דעתך וקר- (יקר-) רוח איש התבונה ²⁸ נם
אייל מהריש חכם יחשב אתם שפטיו נבו

18 לתאה יבקש נפרד בכל-תושיה יתגלו ² לא-
יחסין כסיל בתבונה כי אם-בהתגולות לבו ³ בבו-
רשע בא-בזו ועם-קלון חרפה ⁴ מים עמוקים דבריו
פי-איש נחלה נבע מקור חכמה ⁵ שאת פני-רשע לא-
טוב -- להטאות צדיק במשפט ⁶ שפטו כסיל יבוא בריב
ופיו למחלמות יקרה ⁷ פי-כסיל מותחה-לו ושפתי

21 פלני-מים לב-מלך ביד-יהוה על-כל-אשר יחפץ
יטנו ² כל-דרך-איש יש בעינויו ותכן לבודה יהוה ³
עשה צדקה ומשפט- נבחר ליהוה מזבח ⁴ רום-עינים
ורחב-לב- נר רשות חטא ⁵ מהשבות חרוץ אך-
ל모תר וככל-אץ אך-למחסור ⁶ פעל אוצרות בלשון
שקר -- הבל נדף מבקשי-מוות ⁷ שד-רשותים גורם
כי מאנו לעשותות משפט ⁸ הफכוף דרכ איש וזר זוך
ישר פועלו ⁹ טוב לשבה על-פנת-גנ- מأشת מדיניות

ובית חבר ¹⁰ נפש רשע אותה-רע לא-יחן בעינויו רעהו
¹¹ בענש-לץ ייחכם-פתוי ובהשכיל לחכם יקה-דעת
¹² משכיל צדיק לבית רשות מסלף רשותים לרע ¹³
אטם אוננו מזעקה-דל- נם-הוא יקרה ולא יענה ¹⁴
מתן בסתר יכפה-אף ושחרד בחק חמה עזה ¹⁵ שמחה
לצדיק עשות משפטי ומתחת להפער לי ¹⁶ אדם--
תושה מדרך השכל בקהל רפואי יוניה ¹⁷ איש מהSOR
אהב שמחה אהב יין-ושמן לא夷ישיר ¹⁸ כפר לצדיק
רשע ותחת ישרים בוגר ¹⁹ טוב שבת בארץ-מדבר--
מאשת מדיניות (מדיניות) וכעס ²⁰ אוצר נחמד ושמן--
בונה חכם וכסיל אדם יבלענו ²¹ רדרף צדקה וחסד--
ימצא חיים צדקה וכבוד ²² עיר וכברים על החם
וירד עז מבטחה ²³ שמר פיו ולשונו-- שמר מצרות
נפשו ²⁴ זד הייר לץ שמו-- עושה בעברת זדון ²⁵ תאות
על תמיינות כי-מאנו ידיו לעשותות ²⁶ כל-היום התואה
הואה וצדיק יtan ולא יחש ²⁷ זבח רשותים תועבה
אף כי-בזומה ייביאנו ²⁸ עד-קובים יאבד ואיש שומע
לנצח ידבר ²⁹ העז איש רשות בפניו וישראל הוא יcin
דרכו (יבין דרכו) ³⁰ אין חכמה ואין תבונה-- ואין
עזה לנגד יהוה ³¹ סוס-- מוכן ליום מלחמה ולייהוה
התשועה

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב ²
עויר ורש נפנשו עשה כלם יהוה ³ ערום ראה רעה
ויסטר (ונסתר) ופתאים עברו ונענשו ⁴ עקב ענוה
יראת יהוה עשר וכבוד וחיים ⁵ צנים פחים בדרכ
עקש שומר נפשו ירחק מהם ⁶ חנק לעדר על-פי דרכו-
نم-כי-יזקן לא-יסור ממנה ⁷ עשיר בראשים ימושל-
ועבר לוה לאיש מלאה ⁸ זורע עליה יקצור- (יקצר-

יהוה היא תקים ²² תאות אדם חסדו וטווב-רש מאיש
כב ²³ יראת יהוה להדים ושבע ילין בל-פקד רע
טמן עציל ידו בצלחת נם-אל-פיקוח לא ישינה
לץ חכה ופטוי יערם והוכיח לבונן בין דעת ²⁶
משדר-אך יבריח אם-- בן מביש ומchapir ²⁷ חדרל-בני
לשמע מוסר לשנות מאמרי-דעת ²⁸ עד בלעלiley
משפט ופי רשותים יבלע-און ²⁹ נכנו ליצים שפטים
ומחלמות לנו כסילים

20 לץ היין המה שכר וככל-שנה בו לא ייחכם ² נהם
ככפר ארימת מלך מטהברו חוטא נפשו ³ כבוד לאיש
שבת מריב וככל-אול יתגלו ⁴ מחרף עצל לא-יחרש
ישראל (ישראל) בקצידר ואין ⁵ מים עמוקים עזה בלב-
איש ואיש תבונה ידרנה ⁶ רב-אדם-יקרא איש חסדו
ואיש אמוניים מי ימצא ⁷ מתחלה בתוכו צדיק אשריו
בוני אחריו ⁸ מלך יושב על-כסא-דין-- מורה בעינויו
כל-רע ⁹ מי-יאמר זכתי לבי טהרתי מהטהתי ¹⁰
אבן ואבן איפה ואיפה-- הוועבת יהוה נם-שניהם ¹¹ נם
במעלilio יתנכר-גער-- אם-זך ואם-ישר פועלו ¹² און
שמעת ועין ראה-- יהוה עשה נם-שניהם ¹³ אל-תאהב
שנה פן-תהורש פכח עיניך شب-על-לחם ¹⁴ רע יאמר
הكونה ואל לו או יתהלך ¹⁵ יש זהב ורב-פנינים וככל
יקר שפת-דעת ¹⁶ לך-בגדי-כי-עדב זר ובעד נקרים
(נכירה) חבלחו ¹⁷ ערב לאיש לחם שקר ואחר
ימלא-פירחו חץ ¹⁸ מהשבות בעצה תוכן ובתחבלות
עשה מלחמה ¹⁹ גולחה-סוד הולך רכיביל ולפתה שפטו
לא תחררב ²⁰ מקהל אל אביו ואמו-- ידעם נרו באישון
(באשון) חזק ²¹ גחללה מבהלה (מבהלה) בראשונה
ואחריתה לא תברך ²² אל-חאמור אשלמה-רע קווה
לייהוה וישע לך ²³ הוועבת יהוה אבן ואבן ומאזני
מרמה לא-טוב ²⁴ מיהוה מצער-נבר ואדם מה-יבין
דרכו ²⁵ מוקש אדם ילוע קדרש ואחר נדרים לבקר ²⁶
מוריה רשותים מלך חכם וישב עליהם אופן ²⁷ נר יהוה
נסמתה אדם חפש כל-חדרי-בטן ²⁸ חסד ואמת יצרו-
מלך וسعد בחסדר כסאו ²⁹ תפארת בחורים כח
והדר זקנים שיבה ³⁰ חברות פצע תמריק (תמריק)
ברע ומכות חדרי-בטן

שפטיך מישרים ¹⁷ אל-תקנא לברך בחטאיהם כי אם- ביראת-יהוה כל-היום ¹⁸ כי אם-יש אחירות ותקורת לא תכרת ¹⁹ שמע- אתה בני וחכם ואשר בדרכך לברך ²⁰ אל-תהי בסבאי-ין-. בזולליبشر למו ²¹ כי-סבא זוללי יודש וקרעים תלבייש נומה ²² שמע לאביך זה ילדר ואל-תבבו כי-זונה אמרך ²³ אמות קנה ואל-תמכר חכמה ומוסר ובינה ²⁴ גול (גיל) ניל אביך צדיק יולד (וילוד) חכם וישמה- (ישמה-) בו ²⁵ ישמה-אביך ואמר ותגלו יולדתך ²⁶ תננה-בני לברך לי ועיניך דרכיך תרצהנה (חדרנה) ²⁷ כי-שicha עמקה זונה ובאר צרה נכירה ²⁸ אף-הייא כחתקה הארבע וכובדים באדם תוסף למי אווי למי אבוי למי מדונים (מדינים) למי שיח- למי פצעים חنم למי חכללות עניים ³⁰ למאחרים על-הירין- לבאים לחקיר מנסך ³¹ אל-תרא יין כי רואים רואם כירון בכיס (בכיס) עינו יתהלך במישרים אחריתו כנחש ישך וכצפוני יפרש ³³ עיניך יראו זרות ולברך ידבר ההפכות ³⁴ והיית כשבב בלב-ים וכשבב בראש חבל ³⁵ הכווי בלבד-חליטי- הלמוני בלבד- ידעתו מתי אקיין אסיף אבקשנו עוד

24 אל-תקנא באנשי רעה ואל-תתאו להיוות אתם כי-شد יהגה לכם וعمل שפתיהם תדברנה ³ בחכמה יבנה בית ובתבונה יתוכנן ⁴ ובבדעת חדרים ימלאו-- כל-הוון יקר ונעים גובר-חכם בעוזו ואיש-דעת מאmix- כח ⁶ כי בתחלחות העשה- לך מלומזה ותשועה ברב יועץ ⁷ רדאמות לאויל חכמתם בשער לא יפתח-פיהו מחשב להרע--- לו בעל-מזומות יקראו ⁹ זמתהอลת חטא ותוועת לאדם ליעז ¹⁰ התרפיה ביום צראה- צר כחכח ¹¹ החצל לקחים למota ומיטים להרגן אם-תחשוך כי-האמар-- הן לא-ידענו-זה הלא-תacen לבות הווא- כה ¹² יבין ונצר נפשך הוא ידע והшиб לאדם כפלו ¹³ אכל-בני דבש כי-טוב ונפה מתוק על-חכך ¹⁴ כן דעה אל-תבא ¹⁵ כי-גאלם חזק הווא-יריב את-ריבם אתך ¹⁶ כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה בנפל אויביך (אויבך) אל-תשמה ובכשלו אל- גול לך ¹⁸ פן-יראה יהוה ורע בעינוי והшиб מעליו

אונ ושבט עברתו יכללה ⁹ טוב-עין הוא יברך כי נתן מליחמו לדל ¹⁰ גדרש לך ויצא מדן וישבת דין וקלון ¹¹ אהב טהור- (טהר) לבר- חן שפטיו רעהו מלך ¹² עני יהוה נצרו בחוק רחבות ארץך ¹³ שוחה אמר עצל ארי בחוץ בחוק רעת ויסלף דברי בנד ¹⁴ אולת עמקה פי זרות זעם יהוה יפול- (יפל-) שם ¹⁵ אולת קשורה בלב-גער שבט מוסר יריחקה ממנו ¹⁶ עשק דל להרבות לו-- נתן לעשר אך-למחסור ¹⁷ הטazel לא כתבתי לך שלשות (שלשים)-- במעצות ודעתה גזע-ושמע דברי חכמים ולברך תשית לדעתך ¹⁸ כי- נעים כי-תשمرם בבטך יכנו יהדו על-שפטיך ¹⁹ להיות ביהוה מבטחך -- הודיעתיך היום אף-אתה ²⁰ הלא כתבתי לך שלשות (שלשים)-- במעצות ודעתה להודיעך-קשת אמרו אמת להסביר אמרים אמת ²¹ לשלחיך ²² אל-תגול-دل כי דל-הוא ואל-תדכא עני בשער ²³ כי-יהוה וריב ריבם וקבע את-קביעיהם نفس ²⁴ אל-תתרע את-בעל אף-את-איש חמוט לא תבואה פן-תאלף ארחותו ולקחת מוקש לנפשך ²⁶ אל-תהי בתקע-כף בערבים משאות ²⁷ אם-אין- לך לשלים- למה יקח משבך מתחתיך ²⁸ אל-תנס גובל עולם- אשר עשו אבותיך ²⁹ חוות איש מהיר במלאתו- לפניו-מלחים יתיצב בל-יתיצב לפני חסכים

23 כי-תשב ללחום את-מושל-- בין תבין את-אשר לפניך ² ושםת שכין בlude-- אם-בעל نفس אתה ³ אל-תתאו למטעותיו והוא לחם כובים ⁴ אל-תינע להעшир מבינך חדל ⁵ התעוף (התעוף) עיניך בו ⁶ ואיננו כי עשה יעשה-לו כנפים כנש ועיף (יעוף) השמים ⁶ אל-תלחם-את-לחם רע עין ואל-תתאו למטעותיו ⁷ כי כמו שעיר בענשו-- כן-הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו בלבד-עמיך ⁸ פתק-אכלת תקיאנה ושותה דבריך התנאים ⁹ באוני כסיל אל-תדבר כי-יבו לשכל מליך ¹⁰ אל-תנס גובל עולם ובשדי יתומים אל-תבא ¹¹ כי-גאלם חזק הווא-יריב את-ריבם אתך ¹² הביאה למוסר לך ואנך לאמרי-דעת ¹³ אל-תמנע מגער מוסר כי-תכנו בשבט לא ימות ¹⁴ אתה בשבט תכנו ונפשו משאול חצייל (Sheol h7585) ¹⁵ בני אם-חכם לך-- ישמה לבי נם-אני ¹⁶ והעלזונה כליזותי-- בדבר

רעב שנאך האכלחו לחם ואם-צמא השקהו מים 22 כי
 נחלם--אותה חתמה על-דרכו ויוהוה יישלם-לך 23 רוח
 צפון תחולל גשם ופנים נזעים לשון סתר 24 טוב
 שבת על-פנת-גנ--מאות מרדונים (מדינים) ובית חבר
 25 מים קרים על-נפש עיפה וشمועה טובה מארץ
 מרחק 26 מעין נרפש ומקור משחת- צדיק מט לפני-
 רشع 27 אכל דבש הרבות לא-טוב וחקר כבדם כבוד
 עיר פרוציה אין חומה- איש אשר אין מעצר לרוותו
26 שלג בקיז'-וכמטר בקצרן לא-נאוה לכיסיל
 כבוד 2 צפוף לנוד כדורי לעוף- כן קללה חنم לא
 (לו) תבא 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לנו כסילים
 4 אל-תען כסיל כאולתו פן-תשווה-לו נם-אתה 5 ענה
 כסיל כאולתו פן-יהיה חכם בעניינו 6 מקצתה רגלים
 חמס שתה- שלח דברים ביד-כסיל 7 דלו שקים
 מפסח ומשל בפי כסילים 8 כזרור ابن במרגמה--
 כן-נותן לכיסיל כבוד 9 בחוח עליה ביד-שchor ומשל
 בפי כסילים 10 רב מהollow-כל ושרכ כסיל ושרכ
 עברים 11 ככלב שב על-קאו-- כסיל שונה באולתו 12
 ראיות-איש חכם בעניינו תקופה לכיסיל ממנעו 13 אמר
 עצל שלח בדרך ארוי בין הרחבות 14 הדלת תסוב
 על-צירה ועצל על-מטטו 15 טמן עצל ידו בצלחת
 נלאה להשיבה אל-פיו 16 חכם עצל בעניינו-- משבעה
 מшибיו טעם 17ழוק באזני-בלב-- עבר מטהבר על-
 ריב לא-לו 18 כמתלהלה הירוה זיקם-- חצים ומota
 19 כן-איש רמה את-רעזה ואמר הלא-משחק אני
 באפס עצים תכבה-אש ובאיין נרנן ישתק מדון 21 פח
 לנחלים ועצים לאש ואיש מרדונים (מדינים) להחרה-
 ריב 22 דבריו נרנן כמתלהלים והם ירידו חרדי-בטן
 23 כסף סיינים מצפה על-חרש-- שפותם דלקים ולב-
 רע 24 בשפטו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה 25
 כי-ייחנן קולו אל-האמן-בו כי שבע תועבות בלבדו 26
 חסה שנאה במושאון תנלה רעה בקהל 27 כרה-
 שחת בה יפול ונולל ابن אליו תשוב 28 לשון-שקר
 ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה

27 אל-תתהלך ביום מהר כי לא-תדע מה-ילד יום
 יהלוך זר ולא-פיק נקרי ולא-שפתייך 3 כבד-אבן

upo 19 אל-תתחר במורעים אל-תקנא ברשעים 20 כי
 לא-תהיוה אחריות לודע נר דשעים ידיע 21 יודא-את-
 יהוה בני ומלך עם-שונים אל-תתערב 22 כי-פתה
 יקום אדם ופיר שוניהם מי יודע 23 נם-אללה להחכמים
 הכר-פניהם במשפט בל-טוב 24 אמר לרשות-צדיק
 אתה יקבחו עמים יזעמותו לאמים 25 ולמורים
 ינעם ועליהם תבוא ברכת-טוב 26 שפותם ישק משיב
 דבריהם נחים 27 הכן בחוץ מלacaktır-ועתדה בשדרה
 לך אחר ובנית ביתך 28 אל-תהי עד-חנן בראעך
 והפתה במשפטיך 29 אל-תאמר--כאשר עשה-לי כן
 עשה-לו אשיב לאיש כפועלו 30 על-שרה איש-עצמ
 עברתי ועל-כרם אדם חסר-לב 31 והנה עליה כלו
 קמשנים-כסו פניו חקלים ונדר אבני נהרסה 32
 ואזה אמי אשית לבי ראוי לחתוי מוסר 33 מעט
 שונות מעט תנותות מעט תבק ידים לשכב 34 ובא-
 מטהליך רישך ומחסיך כאיש מנן

25 נם-אל המשלי שלמה-- אשר העתיקו אנשי חזקה
 מלך-יהודיה 2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים
 חקר דבר 3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין
 חקר 4 הגו סיינס מסוף ויצא לזרף כלוי 5 הנה רשות
 לפני-מלך ויכון בצדק כסאו 6 אל-תתחר לפני-מלך
 ובמוקום גדלים אל-ת לעמוד 7 כי טוב אמר-ליך עליה-
 הנה מהשפילך לפני נדייב-אשר ראו עיניך 8 אל-
 תצא לרוב מהר פן מה-תעשה באחריותה--בחכלים
 אתך רעד 9 ריבך ריב את-רעד סוד אחר אל-תגנול
 10 פן-יחסך שמע ודברתך לא תשוב 11 תפוחוי זהב
 במשכיות כסף-- דבר דבר על-אפניו 12 נום זהב
 וחלי-כתם-- מוכיח חכם על-און שמעת 13 כצנת שלג
 ביום קציך--ציר נאמין לשלהיו ונפש אדניו ישיב 14
 נשים ורוח וונש אין-- איש מטהלל במתה-שקר 15
 בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה תשבר-גרם 16
 דבש מצאת אלך דיך פן-תשבענו והקאו 17 הker
 גלך מבית רעד פן-ישבעך ושנאך 18 מפיז וחרב
 וחן שנון-- איש ענה ברכשו עד שקר 19 שנ רעה ורנגל
 מוערת-- מבטה בונד ביום צרה 20 מעדת-בנד ביום
 קרחה--חמצ על-נתר ושר בשרים על-לב-רע 21 אם-

מכסה פשעיו לא יצלה ומודה ועובד ירחם ¹⁴ אשרי-
אדם מפחד תמיד ומנסה ללבו יפול בדעה ¹⁵ אידי-
ניהם ורב שוקק--מושל רשות על עם-דל ¹⁶ נגיד--חסר
tabunot ורב מעשיות שנאי (שנא) בצעיריך ימים
17 אדם עשק בדם-נפש--עד-בור ינוס אל-יתמכו-בו
18 הולך תמים יושע ונעקש דרכיהם יפול באחת ¹⁹
עבד אדמתו ישב-על-לחם ומרדף ריקום ישבע-ריש
20 איש אמונה רב-ברכות ואין להעшир לא ינקה ²¹
הכר-פניהם לא-טוב ועל-פת-לחם יפשע-NUMBER ²² נבhall
להונן-איש רע עין ולא-ידע כי-חסר יבאו ²³ מוכיה
אדם אחריו חן ימצא--מחליק לשון ²⁴ גוזל אביו
ואמו--ואמר אין-פושח חבר הוא לאיש משוחות ²⁵ רחב-
נפש ינירה מדון ובטה עלי-יהוה יידשן ²⁶ בותח בלבו
הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט ²⁷ נתן לרשות אין
מחסור ומעלים עניינו רב-מארות ²⁸ בקום רשותים
יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים

29 איש תוכחות מקשה-ערף-- פהע ישבר ואין
מרפיא ² ברבות צדיקים ישמה העם ובמשל רשע
יאנה עם ³ איש-אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות
יאבד-חון ⁴ מלך--במשפט עמיד ארץ ואיש חרומות
יהרסנה ⁵ גבר מחליק על-רעעו רשות פורש על-
פעמיו ⁶ בפושח איש רע מוקש וצדיק יIRON ושם ⁷ יידע
צדיק דין דלים רשות לא-יבין דעת ⁸ אנשי לצון יפיקו
קריה וחכמים ישיבו אף ⁹ איש-חכם--nbspט את-איש
אוריל ורונו ושהק ואון נהת ¹⁰ אנשי דמות ישנא-הם
וישרים יבקשו נפשו ¹¹ כל-רווחו יוציא כסיל וחכם
באחור ישבחנה ¹² משל מקшиб על-דבר-שער -- כל-
משרתיו רשותים ¹³ ראש ואיש חכמים נפשנו-- מאיר עני
שניהם יהוה ¹⁴ מלך שופט באמת דלים-- כסאו לעד
יכון ¹⁵ שבט ותוכחתית יתן חכמה וגער משליח מביש
אמו ¹⁶ ברבות רשותים ירבה-פושח וצדיקים במפלתם
יראו ¹⁷ יסר בנד וייניח ויתן מעדרנים לנפשך ¹⁸ באין
חוון יפרע עם ושמר תורה אשדרו ¹⁹ בדברים לא-
יוסר עבר כי-יבין ואין מענה ²⁰ חווית-איש בברביו
תקווה לכסיל ממנו ²¹ מפנק מגער עבדו ואחריתו יהיה
מנון ²² איש-אפ ינירה מדון ובבעל חמה רב-פושע ²³

ונטל החול וכעס אויל כבד משניות ⁴ אכזריות חמה
ושטף אףומי עמד לפני קנאה ⁵ טובה הזכחה מנהלה-
- מהאהבה מסתרת ⁶ נאמנים פצעי אהוב ונעתרות
נשיקות שנא ⁷ נפש שבעה תבוס נפה ונפש רעה
כל-מר מותק ⁸ צצפור נודרת מו-קנה-- כנ-איש נודר
מן מקומו ⁹ שמן וקתרת ישמה-לב ומתק רעהו מעצת-
נפש ¹⁰ רעך ורעה (וועז) אביר אל-תזוב-- ובית אחיך
אל-תבואה ביום אידך טוב שכון קרוב מאח רחוק ¹¹
חכם בני ושם לבו ואשכה חרפיך דבר ¹² ערומים ראה
רעעה נסתה פתאים עברו ונעשו ¹³ קח-בנדוי כי-ערב
וז ובعد נCKERה חבלחו ¹⁴ מביך רעהו בקהל גдолו--
בבקר השכים קללה תהשיך לו ¹⁵ דלף טורד ביום
סניריך ואשת מדינים (מדינים) נשתוה ¹⁶ צפניה צפן-
רוח ושמן ימינו יקרא ¹⁷ ברזול בברזול ייחד ואיש יחיד
פני-רעעה ¹⁸ נוצר האנה ואכל פריה ושמר ארניו יכבד
19 כמהם הפנים לפנים-- כן לב-האדם לאדם ²⁰ שאל
ואבדה לא תשבענה ועינוי האדם לא תשבענה (Sheol)
21 מצרכ לכסף וכור לזהב איש לפי מהלו ²² ah7585
אם תכתוש-את-ה AOL במכחשת בתוך הריפורות-- בעלי
לא-הסור מעליו ואלתו ²³ יידע תדע פנוי צאנך שית
לברק לעדרים ²⁴ כי לא לעולם חسن ואם-נזר לדור
דור (דור) ²⁵ גלה חציר ונרא-DSA-נספו עשות
הרים ²⁶ כבשים ללבושך ומחרור שדה עתודים ²⁷ ודי
חלב עזם--ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערותיך

28 נסו ואין-רדף רשות וצדיקים ככפר יבטה ²
בפושח ארץ רכבים שריה ובאדם מבין ידע כנ-אריך ³
גבר-רש ועשק דלים-- מטר סחף ואין להם ⁴ עובי
תורה יהלו רשות ושמרי תורה יתגנו בם ⁵ אנשי-רע
לא-יבינו משפט ומקשי יהוה יבינו כל ⁶ טוב-רש
הולך בתמו-- מעקש דרכים והוא עשיר ⁷ נוצר תורה
בן מבין ורעה זוללים יכללים אבוי ⁸ מרבה הונו בנשך
ובתרבות (ותרבית)-- לחונן דלים יקבצנו ⁹ מסיר
ازנו משמע תורה-- גם חפלתו תועבה ¹⁰ משגה ישרים
בדרך רע-- בשחוותו הוא-יפול ותמיימים ינהלו-טוב ¹¹
חכם בעינו איש עשיר ודל מבין יחקרנו ¹² בעל-
צדיקים רבה תפארת ובקום רשותים יחשוף אדם ¹³

המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת ³⁰ ליש גבור
בבחמה ולא-ישוב מפני-כל ³¹ וזריר מותנים או-תש
ומליך אלוקום עמו ³² אם-נבלת בהתגשה ואם-זמות יד
לפיה ³³ כי מין חלב יוציא חמאה -- ומין-אף יוציא דם
מושל ומיהוה משפט-איש ²⁷ תועבת צדיקים איש על
ותועבת רשות-ישראל-דרך

31 דברי לМОאל מלך -- משא אשר-ישראל אמו ²
מה-ברוי מה-בר-בטני ומה בר-גדורי ³ אל-תתן נשים
חילך ודרך למחות מלכין ⁴ אל למלכים לМОאל-
אל למלכים שתו-ין ולרוזנים או (אי) שכר ⁵ פן-
ישתה וישכה מחקק ויושנה דין כל-בני-ענין ⁶ תננו-שכר
לאובד ויין למרי נפש ⁷ ישתה וישכה רישו ועמלו לא
יזכר-עד ⁸ פתח-פיק לאלים אל-דין כל-בני חלוף ⁹
פתח-פיק שפט-צדק ודין עני ואביוון ¹⁰ אשת-חיל מי
ימצא ורחק מפנינים מכרה ¹¹ בטח בה לב בעלה
ושלל לא יחסר ¹² גמלתחו טוב ולא-רע -- כל ימי
חיה ¹³ דרשה צמר ופשתים ותעש בחף כפיה ¹⁴
היתה כאניות סוחר מරחיק תבآل לחמה ¹⁵ ותקם
בעור ליל-ה-ותתן טרפ לביתה וחק לנערתיה ¹⁶
זמנה שדה ותקחו מפרי כפיה נתע (נטעה) כרם ¹⁷
חנרה בעו מתניתה ותאמץ זרועיתה ¹⁸ טעםה כי-טוב
סחרה לא-יכבה בליל (בלילה) נרה ¹⁹ ידיה שלחה
בכישור וכפיה תמכו פלק ²⁰ כפה פרשה לעני וידיה
שלחה לאביוון ²¹ לא-תרא לביתה משלגן כי כל-ביתה
לבש שנים ²² מרבדים עשתה-לה שׂ וארכמן לבושה
ונודע בשעריהם בעלה בשבתו עם-זקנין-ארץ ²⁴ סדין
עתה ותמכר וחגור נתנה לכגעני ²⁵ עז-והדר לבושה
ותשחק ליום אחרון ²⁶ פיה פתחה בחכמה ותורת
חסד על-לשנה ²⁷ צופיה הילכות (הלכות) ביתה
ולחם עצמות לא האכל ²⁸ קמו בניה ויאשרו בעלה
ויהללה ²⁹ רבות בנות עשו חיל ואת עליית על-כלנה
שקר החן והבל היפי איש יראת-יהוה היא תתחלל
³¹ תננו-לה מפרי ידיה ויהללה בשעריהם מעשיה

נאות אדם תשפילנו ושפלו-רוח יהמק כבוד ²⁴ חולק
עם-גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא-גינז ²⁵ חרדה אדם
יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב ²⁶ רבים מבקשים פni-
מושל ומיהוה משפט-איש ²⁷ תועבת צדיקים איש על
30 דברי אונד בן-יקה-המשא נאם הנבר לאויתיאל
לאויתיאל ואכל ² כי עבר ארכי מאיש ולא-בנית אדם
לי ³ ולא-למדתי חכמה ודעת קדשים אדע ⁴ מי
על-שמות וירד מי אסף-רוח בחפניו מי צרר-מים
בשמלה-. מי הקים כל-אפסי-ארץ מה-שם ומזה-שם-
בנו כי תדע ⁵ כל-אמרת אלה צרופה מגן הווא לחסם
בו ⁶ אל-חוסף על-דבריו פנ-יוכיה בך ונכזבת ⁷
שתיים שאלתה מאתך אל-תמנע ממני בטרם אמות ⁸
שוא ודבר-קוב הרחק ממני -- ראש ועشر אל-תתן-
לי הטריפני להם חקי ⁹ פן אשבע וכחשיי- ואמרתו
מי יהוה ופן-אורש ונגנתה ותפשתי שם אלהי ¹⁰ אל-
תלשן עבר אל-אדנו פן-יקילך ואשחת ¹¹ דור אביו
יקיל ואות-אמו לא יברך ¹² דור טהור בעינויו ומצאו ¹⁴
לא רחץ ¹³ דור מה-רמו עניינו ועפכיו ינשאו
דור הרבנות שניו -- ומאלות מתלעתו לאכל עניים
מארץ ואביוונים מادرם ¹⁵ לעליה שתו בנות- הב
הכ שלוש הנה לא-שבענה ארבע לא-אמרו הון ¹⁶
שאלול ועצר-رحم ארץ לא-שבעה מים ואש לא-אמירה
הון ¹⁷ עין תלעוג לא-ב- -- ותבו ליקחת- אם
יקrhoה ערבי-נהל ויאכלוה בני-נשר ¹⁸ שלשה המה
נפלאו ממוני וארכע (וארבעה) לא-ידעתם ¹⁹ דרך
הנשר בשמיים -- דרך נחש עלי-צור דרך-אניה בלב-
ים -- ודרך גבר בעלהה ²⁰ כן דרךasha -- מנאהפת
أكلיה ומחתה פיה ואמרה לא-פעלתוי און ²¹ תחת
שלוש רגזה ארץ ותחאת ארבע לא-תוכל שאת ²² תחת-
עבר כי יملוך ונבל כי ישבע-לחם ²³ תחת שנואה
כי תבעל ושפחה כי תירש נברתה ²⁴ ארבעה הם
קמי-ארץ ותמה חכמים מהכמים ²⁵ הנמלם עם לא-
עו ויכינו בקץ לחים ²⁶ שפניהם עם לא-עצום וישמו
בסלע ביהם ²⁷ מלך אין לארכה ויצא חוץ כלו ²⁸
שממית בידים תחפש והיא בהיכלי מלך ²⁹ שלשה

תקראנה לִי נָעַמְיוֹ וַיהוָה עֲנֵה בַּי וְשָׁדֵי הָרֶעֶל²² וְתַשְׁבַּת
נָעַמְיוֹ וְרוֹת הַמוֹאֲבִיה כְּלַתָּה עַמָּה הַשְּׁבָה מָשְׁדֵי מוֹאָב
וְהַמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחְלַת קַצְרִיר שֻׁעָרִים

2 וְלַנָּעַמְיוֹ מִידָּע (מוֹדָע) לְאִישָּׁה אִישׁ גָּבוֹר חִילָּן-
מַמְשָׁפְתָה אַלְיָמָלָךְ וּשְׁמוֹ בַּעַז² וְהַאמֵּר רֹת הַמוֹאֲבִיה
אֶל נָעַמְיוֹ אֶלְכָה נָא הַשְּׁדָה וְאֶלְקָטָה בְּשִׁבְלִים--אַחֲר
אֲשֶׁר אִמְצָא חֹן בְּעִינֵינוֹ וְתַאֲמֵר לְהָלְכִי בַּתִּי³ וְתַלְכֵל
וְתַבּוֹא וְתַלְקַט בְּשְׁדָה אַחֲרֵי הַקְצָרִים וַיַּקְרֵר מִקְרָה--
חַלְקַת הַשְּׁדָה לְבַעַז אֲשֶׁר מַמְשָׁפְתָה אַלְיָמָלָךְ⁴ וְהַנָּהָה
בַּעַז בָּא מַבִּית לָחֶם וַיֹּאמֶר לְקֹצְרִים יְהוָה עַמְּכֶם⁵
וַיֹּאמֶר לוֹ יִבְרָכֵךְ יְהוָה⁶ וַיֹּאמֶר בַּעַז לְנָעַרְוֹ הַנְּצָבָעָל
הַקְצָרִים--וַיֹּאמֶר נָעַרְתָה מוֹאֲבִיה הַיָּא הַשְּׁבָה עַמָּה נָעַמְיוֹ
מָשְׁדֵי מוֹאָב⁷ וְהַאמֵּר אֶלְקָטָה נָא וְאֶסְפָּתִי בְּעַמְּרִים
אַחֲרֵי הַקְצָרִים וְתַבּוֹא וְתַעֲמֹד מָאוֹ הַבָּקָר וְעַד עַתָּה--
זֹה שְׁבָתָה הַבִּית מִעֵט⁸ וַיֹּאמֶר בַּעַז אֶל רֹת הַלוֹא
שְׁמַעַת בְּחִי אֶל תַּלְכֵי לְלַקְטָה בְּשְׁדָה אֶחָר וּנוּמָה לֹא
תַּעֲבֹרְיוּ מָהָה וְכָה תַּדְבִּקְנָה עַמְּנָעֵץ⁹ עַנִּינָּךְ בְּשְׁדָה
אֲשֶׁר יִקְצְרָן וְהַלְכָתָה אַחֲרֵיהֶן--הָלָא צִוְיתָה אֶת הַנְּעָרִים
לְבַלְתִּי נָגָעָךְ וְצִמְתָה וְהַלְכָתָה אֶל הַכְּלִים וְשִׁתְיוֹתָה מִאֲשֶׁר
שָׁאַבּוּן הַנְּעָרִים¹⁰ וְתַפְלֵל עַל פְּנֵיה וְתַשְׁתַחוּ אֶרְצָה
וְתַאֲמֵר אַלְיוֹ מִדּוֹעַ מִצְאָתֵי חֹן בְּעִינֵיךְ לְהַכְּרִינִי--וְאַנְכִי
נְכִרְיוֹת¹¹ בְּעַז וַיַּעֲנֵן בַּעַז וַיֹּאמֶר לְהָהָן הַגָּד לִי כֵּל אֲשֶׁר
עָשָׂית אֶת חִמּוֹתְךָ אַחֲרֵי מוֹתָא אִישָּׁךְ וְתַעֲזִיבָא אַיִלָּךְ וְאַמְּךָ
וְאַרְצָן מָוֹלְדָתְךָ וְתַלְכֵי אֶל עַם אֲשֶׁר לֹא יִדְעַת תִּמְוֹלָה
שְׁלַ�וּם¹² יְשָׁלָם יְהוָה פָּעָלָךְ וְתַהֲרֵךְ שְׁלָמָה
מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לְחַסּוֹת תְּחַת כְּנָפָיו¹³
וְהַאמֵּר אֶלְמָצָא חֹן בְּעִינֵיךְ אֲדֹנִי כִּי נְחַמְתָּנוּ וְכִי דְבָרָת
עַל לְבָב שְׁפָחָתְךָ וְאַנְכִי לֹא אֲהִיא כְּאֶחָת שְׁפָחָתֵיךְ¹⁴
וַיֹּאמֶר לְהָבָעַז לְעֵת האֶלְכָה נְשִׁי הַלְמָם וְאֶכְלָתָה מִן הַלְמָם
וְטַבְלַת פְּתָקָה בְּחִמְץ וְתַשְׁבַּת מִצְדָּה הַקְצָרִים וְיִצְבְּטָה לָהּ
קְלִי וְתַאֲכֵל וְתַשְׁבַּע וְתַהֲרֵךְ¹⁵ וְתַקְרֵב לְלַקְטָה וַיַּצְוּ בַעַז אֶת
עַרְיוֹן לְאָמֵר נָם בֵּין הַעֲמָרִים תַּלְקַט--וְלֹא חַכְלִימָה¹⁶
וְגַם שְׁלַתְשָׁלוּ לְהָהָן מִן הַצְבָּתִים וְעוֹבְתָם וְלַקְטָה וְלֹא
תַּגְעַרְוּ בָהּ¹⁷ וְתַלְקַט בְּשְׁדָה עַד הָעָרָב וְתַחֲבַט אֶת
אֲשֶׁר לַקְטָה וְיָדוֹ כְּאִיפָּה שֻׁעָרִים¹⁸ וְתַשְׁא וְתַבּוֹא הָעָר
מִאָד²¹ אֲנִי מְלָא הַלְכָתִי וּרוּקִים הַשִּׁבְנִי יְהוָה לְמָה

1 וַיְהִי בִּימֵי שְׁפָט הַשְׁפָטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיַּלֵּד
אִישׁ מַבִּית לָחֶם יְהוָה לְגֹר בָּשָׁר מִזְבֵּחַ מוֹאָב--הָוָא וְאַשְׁתָּוֹ
וְשִׁנִּי בְּנֵיו² וְשִׁמְשׁוֹמֵד אֶלְיָמָלָךְ וְשִׁמְשׁוֹאשָׁתוֹ
שְׁנִי בְּנֵיו מַחְלוֹן וּכְלִיּוֹן אֲפְרַתִּים--מַבִּית לָחֶם יְהוָה
וַיַּבְאֵשׁ שְׁדֵי מוֹאָב וַיֹּהֵי שִׁמְשׁוֹמֵד אֶלְיָמָלָךְ אִישׁ נָעַמְיוֹ
וְתַשְׁאֵר הָוָא וְשִׁנִּי בְּנֵיהֶן⁴ וַיַּשְׁאֵל לְהָמָں נְשִׁים מַאֲבִוֹת--
שִׁמְשָׁה אֶת עֲרָפָה וְשִׁמְשָׁה הַשְׁנִיתָה רֹת וְיִשְׁבּוּ שִׁמְשָׁה כְּעֶשֶׂר
שִׁנִּים⁵ וַיָּמָתוּ נָם שְׁנִיהם מַחְלוֹן וּכְלִיּוֹן וְתַשְׁאֵר הָאֲשָׁה
מַשְׁדֵי מוֹאָב כִּי שְׁמָעָה בְּשְׁדָה מוֹאָב--כִּי פָקֵד יְהוָה
אֶת עַמּוֹ לְתַחַת לָחֶם⁷ וְתַצְאֵ מִן הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר
הִוָּתַחַת שְׁמָה וְשִׁתְיוֹתָה עַמְּנָעֵץ וְתַלְכֵנָה בְּדַרְךָ לְשֻׁבָּה
אַל אָרֶץ יְהוָה⁸ וְהַאמֵּר נָעַמְיוֹ לְשִׁתְיוֹתָה כְּלַתָּה לְכָנָה
שְׁבָנָה אֲשֶׁר לְבִתָּה אָמָה יִعָּשֶׂה (יעש) יְהוָה עַמְּכֶם חָסֵד
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָם עַמְּמִתִּים וְעַמְּדִי⁹ וַיַּתְן יְהוָה לְכֶם
וּמְצָאן מְנוֹחָה אֲשֶׁר בֵּית אִישָּׁה וְתַשְׁקֵח לְהָן וְתַשְׁאֵנָה
קוֹלָן וְתַבְכִּינה¹⁰ וְהַאמְרָנָה לָהּ כִּי אַתָּךְ נְשֻׁבָּה לְעַמְּךָ
בְּנִים בְּמַעַי וְהַיּוּ לְכֶם לְאָנָשִׁים¹² שְׁבָנָה בְּנָתוּ לְכֶן כִּי
וְקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ כִּי אָמָרָתִי יִשְׁלַי תְּקֹהָה--נִמְהִי
הַלִּילָה לְאִישׁ וְנִמְהִי לְדָתוֹ בְּנִים¹³ כִּי הַלִּהְנָה תְּשִׁבְרָנָה
עַד אֲשֶׁר יִנְדְּלֹו הַלִּהְנָה תְּעִנָּה לְבַלְתִּי הַיּוֹתָה לְאִישׁ אֶל
בְּנָתוֹי כִּי מָר לִי מָדָר מִכֶּם--כִּי יִצְאָה בַּיּוֹד יְהוָה¹⁴
וְתַשְׁנָה קוֹלָן וְתַבְכִּינה עַד וְתַשְׁקֵח לְבַלְתִּי הַיּוֹתָה וְרֹת
דְּבָקָה בָּהּ¹⁵ וְהַאמֵּר הַגָּהָה שְׁבָה יִבְמַתְךָ אֶל עַמָּה וְאֶל
אֱלֹהָה שָׁבוֹי אַחֲרֵי יִבְמַתְךָ¹⁶ וְהַאמֵּר רֹת אֶל תִּפְנַעַי
בַּי לְעַזְבֵּךְ לְשֻׁבָּה מַאֲחָרִיךְ כִּי אֶל אֲשֶׁר תַּלְכֵי אֶלְךָ
וּבְאַשְׁר תַּלְכֵי אַלְיָן--עַמְּךָ עַמְּיָן וְאַלְהָיךְ אַלְיָה¹⁷ בְּאַשְׁר
תִּמְוֹתִי אַמְּותָה וְשִׁמְשׁוֹמֵד אַמְּתִי¹⁸ וְתַהֲרֵךְ כִּי מִזְבְּחָה הִיא
לְלַכְתָּה אֶתְּתָה וְתַחֲדַל לְדָבָר אַלְיָהָן¹⁹ וְתַלְכֵנָה שְׁתִיָּה
עַד בָּוֹאָה בֵּית לָחֶם וְיִהְיֶה כְּבוֹאָה בֵּית לָחֶם וְתַהֲמֵם כָּל
הָעִיר עַלְיָהָן וְתַהֲרֵךְ הַזָּהָר נָעַמְיוֹ²⁰ וְתַהֲרֵךְ אַלְיָהָן
אֶל תִּקְרָאָה לִי נָעַמְיוֹ קְרָאָן לִי מָרָא כִּי הַמָּר שְׁדֵי לִי
מִאָד²¹ אֲנִי מְלָא הַלְכָתִי וּרוּקִים הַשִּׁבְנִי יְהוָה לְמָה

הגרן ¹⁵ ויאמר הבוי המטפחת אשר עליך ואחוי בה-
וְזַאֲחֹז בְּהָ וַיִּמְדֵּשׁ שְׁעָרִים וַיִּשְׁתַּחַז עַלְיהָ וַיִּבְאֶה עָרָיו
¹⁶ וְתוּבוֹ אֶל חִמּוֹתָה וְתֹאמֶר מֵיָּא תְּבִי וְתַדְּלֵה לְהָ-
את כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לְהָ האיש ¹⁷ וְתֹאמֶר שְׁשַׁ שְׁעָרִים
הַאֲלָה נָתַן לִי כִּי אָמַר (אַלְיָ) אֶל תֻּבוֹא רִיקָם אֶל
חִמּוֹתָךְ ¹⁸ וְתֹאמֶר שְׁבִי בְּתַי עַד אֲשֶׁר תְּדַעַּן אֵיךְ יִפְלֶ-
דבר כִּי לֹא יִשְׁקַט הָאִישׁ כִּי אֶם כָּל הַדָּבָר הַיּוֹם

4 וּבְעַזּוֹ עַלְהָ השָׁעָר וַיִּשְׁבַּת שְׁמָ וְהַנְּגָאֵל עַבְרָ אֲשֶׁר
דָּבָר בְּעַזּוֹ וְיֹאמֶר סָורָה שְׁבָה פֶּה פָּלְנִי אַלְמָנוֹ וִיסְרָ
וַיִּשְׁבַּ² וַיִּקְחֵחַ עַשְׁרָה אֲנָשִׁים מִזְקַנֵּי הָעִיר--וַיֹּאמֶר שְׁבָוּ
פֶּה וַיִּשְׁבַּ³ וַיֹּאמֶר לְגַאלְלָתָה הַשְׁדָה אֲשֶׁר לְאַחֲנוּ
לְאַלְימָלָךְ מִכְרָה נָעֵמִי דְּשָׁבָה מִשְׁדָה מוֹאָב ⁴ וְאַנְיִ
אַמְרָתִי אַגְּלָה אַזְנָקָ לְאָמַר קְנָה נָגֵן הַיּוֹשְׁבִים וְנָגֵן וְקַנְיִ
עַמִּי--אָמַת תְּגַאל גַּאל וְאָמַת לֹא גַּאל חַנִּידָה לִי וְאָדָעָ
(וְאָדָעָה) כִּי אֵין זָוְלָתָךְ לְגַאל וְאַנְכִי אַחֲרִיךְ וְיֹאמֶר
אַנְכִי גַּאל ⁵ וַיֹּאמֶר בְּעַזּוֹ בְּיּוֹם קְנוֹתָךְ הַשְׁדָה מִיד נָעֵמִי
וּמְאַת רֹתָה מוֹאָבָהָה אַשְׁתָּה הַמֶּתֶן קְנִיטִי (קְנִיטִי)--לְהַקִּים
שְׁמָהָה עַל נְחַלְתָּו ⁶ וַיֹּאמֶר הַגַּאל לֹא אָוכֵל לְגַאל
(לְגַאל) לִי--פָּן אַשְׁחוֹת אַת נְחַלְתִּי גַּאל לְךָ אַתָּה אֲתָּה
אָלָתוֹ כִּי לֹא אָוכֵל לְגַאל ⁷ וְזֹאת לְפָנָים בִּישראל עַל
הַגַּאלָה וְעַל הַתְּמוּרוֹת לְקִים כָּל דָּבָר שְׁלָף אִישׁ נָעָלוּ
וְנָתַן לְרֹעָהוּ וְזֹאת הַתְּעוֹדָה בִּישראל ⁸ וַיֹּאמֶר הַגַּאל
לְבָעַזּוֹ קְנָה לְךָ וְיִשְׁלָף נָעָלוּ ⁹ וַיֹּאמֶר בְּעַזּוֹ לְזֹקְנִים וְכָל
הָעָם עַדְים אֶתְּ הַיּוֹם כִּי קְנִיטִי אֶתְּ כָּל אֲשֶׁר לְאַלְמָלָךְ
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לְכָלְיוֹן וּמַהְלָוֹן--מוֹד נָעֵמִי ¹⁰ וְנָסַת
רוֹת הַמְּאָבָהָה אַשְׁתָּה מַחְלָוֹן קְנִיטִי לִי לְאָשָׁה לְהַקִּים שָׁמָם
הַמְּתָעָה עַל נְחַלְתָּו וְלֹא יִכְרֹת שָׁמָם אֲחָיו וְמַשְׁעָר
מִקְמוֹן עַדְים אֶתְּ הַיּוֹם ¹¹ וַיֹּאמֶר כָּל הָעָם אֲשֶׁר
בָּשָׁעָר וְהַזְּקִינִים--עַדְים יִתְּן יְהוָה תִּמְרָר לִי יְהוָה--מִן הַזְּרוּעָ
בִּיתְךָ כְּרָחֵל וְכָלָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתִוְתָּם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַשָּׂה חִיל בְּאַפְרָתָה וְקָרָא שְׁמָ בְּבֵית לְחֵם ¹² וַיֹּהֵי
בִּיתְךָ כְּבִית פְּרָצָן אֲשֶׁר לִילָּה תִּמְרָר לִי יְהוָה--מִן הַזְּרוּעָ
אֲשֶׁר יִתְּן יְהוָה לְךָ מִן הַגְּנַעַרְתָּה ¹³ וַיִּקְחֵחַ בְּעַזּוֹ אֲתָּה
רוֹת וְתַהְיוּ לֹא אָשָׁה וְיַבָּא אֲלָהָה וַיִּתְּן יְהוָה לְהָהָרִון
וְתַלְדֵּן ¹⁴ וְתֹאמְרָה הַנְּשִׁים אֶל נָעֵמִי בְּרֹוק יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא הַשְׁבִּית לְךָ גַּאל הַיּוֹם וַיִּקְרֹא שְׁמָוֹ בִּישראל ¹⁵

וְתַרְא חִמּוֹתָה אֲשֶׁר לְקַטָּה וְתוֹצֵא וְתַהְנוּ לְהָ אֲתָּה
חִוְתָּה מִשְׁבָּעָה ¹⁶ וְתֹאמֶר לְהָ חִמּוֹתָה אֲפָה לְקַטָּה
הַיּוֹם וְאֵת עַשְׂתָּה--יְהִי מִכְירָךְ בְּרוּךְ וְתַגְדֵּל חִמּוֹתָה אֲתָּה
אֲשֶׁר עָשָׂתָה עָמוֹ וְתֹאמֶר שֶׁמְהִיא אֲשֶׁר עָשָׂתִי עָמוֹ
הַיּוֹם בְּעַזּוֹ ¹⁷ וְתֹאמֶר נָעֵמִי לְכָלְתָה בְּרוּךְ הוּא לְהַוָּה
אֲשֶׁר לֹא עַזְבָּה חִסְדָוָת הָאִישׁ--מְגַאַלְנוּ ¹⁸ וְתֹאמֶר
לְהָ נָעֵמִי קָרוּב לְנוּ הָאִישׁ--מְגַאַלְנוּ ¹⁹ וְתֹאמֶר
רוֹת הַמוֹאָבִיה נָמֵם כִּי אָמַר אַלְיָ עַם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי
תַּדְבִּקְנָן עַד אָמַת כָּל הַקְּצִיר אֲשֶׁר לִי ²⁰ וְתֹאמֶר
נָעֵמִי אֶל רֹת כָּלָתָה טֹב בְּתִי צְאֵי עַם נְעוּרוֹתָיו
וְלֹא יִפְנְטוּ בְּךָ בְּשְׁדָה אַחֲרָךְ ²¹ וְתַדְבֵּק בְּנְעוּרוֹתָבָן
לְקַטָּת--עַד כָּלָתָה קְצִיר הַשְּׁעָרִים וּקְצִיר הַחַטִּים וְתַשְּׁ
אַת חִמּוֹתָה

3 וְתֹאמֶר לְהָ נָעֵמִי חִמּוֹתָה בְּתַי הַלָּא אַבְקֵשׁ לְךָ מְנוֹהָ
אֲשֶׁר יִוְתַּבֵּל ²² וְעַתָּה הַלָּא בְּעַזּוֹ מְדֻעָתָנוּ אֲשֶׁר הִיָּתָ
אַת נְעוּרוֹתָיו הָנָה וְרָה אֲתָּה נָרָן הַשְּׁעָרִים--הַלִּילָה
וְרֹחֶצֶת וְסִכְתָּה וְשִׁמְתָּחָד (שְׁמַלְתִּיךְ) עַלְיָךְ--
וַיֹּרְדֵּת (וַיֹּרְדָת) הַגְּרָן אֶל תּוֹדָעָה לְאִישׁ עַד כָּלָתוֹ
לְאַכְל וְלִשְׁתּוֹת ²⁴ וַיֹּהֵי בְּשַׁכְבָוּ וַיֹּדַעַת אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יַשְׁכֵב שָׁם וּבָאת וְגַלְתָה מִרְגָּלָתָיו וְשַׁכְבָתָיו (וְשַׁכְבָתָה)
וְהַוָּא יִנְידֵר לְךָ אֲתָּה תְּעַשֵּׂין ⁵ וְתֹאמֶר אַלְיָה כָּל
אֲשֶׁר צָוָתָה חִמּוֹתָה ⁷ וַיִּאָכֵל בְּעַזּוֹ וַיִּשְׁתַּבְכֵב לְבוֹ
וַיַּבָּא לְשַׁכְבָב בְּקַצְחָה הַעֲרָמָה וְתַבָּא בְּלָט וְתַגְלִל מִרְגָּלָתָיו
וְתַשְּׁכַב ⁸ וַיֹּהֵי בְּחַצִּי הַלִּילָה יוֹחֶד הָאִישׁ וַיָּלֶפֶת וְתַהֲנָה
אֲשֶׁר שַׁכְבָתָמְרָגְלָתָיו ⁹ וַיֹּאמֶר מַיְ אַתָּה וְתֹאמֶר אַנְכִי
רוֹת אַמְתָּךְ וְפִרְשַׁת כְּנֶפֶק עַל אַמְתָּךְ כִּי גַּאל אַתָּה ¹⁰
וַיֹּאמֶר בְּרוֹכָה אֲתָּה לְיְהוָה בְּתִי--הַוְתַּבְתָּה סְדָךְ הַאַחֲרִון
מִן הַרְאָשָׁון לְבָלְתָו לְכָת אַחֲרֵי הַבְּחֹורִים--אָמַד דָּל וְאָמַד
עִשְׁר ¹¹ וְעַתָּה בְּתִי אַל תִּירְאֵי כָּל אֲשֶׁר תֹּאמֶר עֲשָׂה
לְךָ כִּי יָודַע כָּל שְׁעָר עָמֵי כִּי אַשְׁתָּה חִיל אַת ¹² וְעַתָּה
כִּי אָמַנָּם כִּי אָמַת גַּאל אַנְכִי וְנָסַת יִשְׁלָף מִמְנִי ¹³
לְנִי הַלִּילָה וְהִיא בְּבָקָר אֲמַת יִגְלֵךְ טֹב יִגְלֵל וְאָמַת
יְחִיפָּע לְגַאל וְגַאל תִּזְקַדֵּךְ אַנְכִי חִי יְהוָה שַׁכְבֵּי עַד הַבָּקָר
וְתַשְּׁכַב מִרְגָּלָתָו עַד הַבָּקָר וְתַקְמֵם בְּטַרוּם (בְּטַרוּם)
יְכִיר אִישׁ אֶת רֹעָהוּ וַיֹּאמֶר אַל יָדַע כִּי בָּאָה הָאִישׁ

והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך
אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה
בניהם ¹⁶ ותקח נעמי את הילד ותשתחוו בחיקה ותהי לו
לאמנת ¹⁷ ותקראננה לו השכנות שם לאמר ילד בן
לנעמי ותקראננה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד ¹⁸
ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון ¹⁹ וחצרון
הוליד את רם ורם הוליד את עמנינדב ²⁰ ועמנינדב
הוליד את נחשות ונחשות הוליד את שלמה ²¹ ושלמון
הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד ²² ועובד הוליד
את ישי וישי הוליד את דוד

שיר השירים

נתנו ריח קומי לכיו (לך) רעמי יפתח ולכי לך¹⁴
יוננו בחנו הسلح בסתר המדרגה הדראני את מראיך
הشمיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נואה¹⁵
אהזו לנו שעלים-שעלים קטנים מחייבים כרמים
וכרמינו סמדר¹⁶ דורי לי, ואני לו הרעה בשושנים
¹⁷ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דורי
לצבי או לעפר האילים-על הרוי בתר

3 על משכבי בלילות בקשתי את אהבה נפשי
בקשתיו ולא מצאתיו² אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות-אבקשה את אהבה נפשי בקשתיו
ולא מצאתיו³ מצאוני השמורים הסביבים בעיר את
אהבה נפשי ראותם⁴ כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתיו את אהבה נפשי אחוזתו ולא ארפונו-עד
שהביאתיו אל בית amo ואל חדר הורותי⁵ השבעתי
אתכם בנות ירושלים בצדאות או באילות השדה אם
העירו ואם תעוררו את אהבה עד שתתחפץ⁶ מי זאת
עליה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מרד לבונה
מכל אבקת רוכל⁷ הנה מטהו שלשלמה-שים
גברים סביב לה מנכרי ישראל⁸ כלם אחוי חרבי
מלמדים מלחה איש חרבו על ירכו מפחר בלילהות
⁹ אפריוון עשה לו המלך שלמה-מעזיז הלבנון¹⁰
עמדוון עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגןן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלים¹¹ צאננה וראינה בנות
ציוון במלך שלמה-בעטרה שעטרכה לו amo ביים
התנו ובוים שמחת לבו

4 הנך יפה רעמי הנך יפה-עיניך יונים מבעד
לצמוך שערך עד ר העוזים שנלו מהר גלעד
² שנייך עד ר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם
מתאימות ושבלה אין בהם³ כחות השני שפתותיך
ומברך נואה כפלח הרים רתקת מبعد לצמוך⁴
כמנגד רoid צוארך בניו לתלפיות אלף המן תלוי
עליו כל שלטי הגברים⁵ שני שידיך כשי עפרים
האומי צביה הרועים בשושנים⁶ עד שיפוח היום ונסו
הצללים-אלך לך אל הר המור ואל גבעת הלבונה
וכלך יפה רעמי ומום אין לך⁸ אתי מלבנון כליה
את מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר

1 שיר השירים אשר לשלה² ישני מנשיקות פיהו
כי טובים-DDיך מיין³ לריה שמניך טובים שמן תורק
שםך על כן עלמות אהבוק⁴ משכני אחיך נרוצה
הביאני המלך הדריו נגילה ונשמהה בר-nocירה
דריך מיין מישרים אהבוק⁵ שחורה אני ונואה בנות
ירושלם כאחלי קדר כיריעות שלמה⁶ אל תראוני
שאני שחחררת ששפוטני המשמש בניامي נחרו בי
שמני נטלה את הכרמים-ברמי של לי לא נטהתי⁷
הנידה לי שאהבה נפשי איכה תרעעה איכה תרביץ⁸
בצחרים שלמה אהיה כתעה על עדרי חבריך⁹
אם לא תדרעי לך היפה בנשים צאי לך בעקביו הצאן
ורשי את גדייך על משכנות הרעים⁹ לסתה ברכבי
פרעה דמייך רעמי¹⁰ נאו לחיך בתרים צוארך
בחרוים¹¹ תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף¹²
עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו¹³ צרור המר
דורי לי בין שדי אילון¹⁴ אשכל הכפר דורי לי ברכמי¹⁵
עין גדי¹⁵ הנך יפה רעמי הנך יפה עיניך יונים¹⁶
הנק יפה דורי אף נעים אפ' ערשו רעננה¹⁷ קרויות
בתינו אرؤים רחיתנו (רחיתנו) ברותים

2 אני חבצלת השרון שושנת העמקים² כשותנה
בין החוחים כן רעמי בין הבנות³ כתפוח בעצי
העיר כן רודי בין הבנים בצלו חמודתי ישבתי ופרוי
מתוק לחci⁴ היביאי אל בית היין ודנלו עלי אהבה⁵
סמכוני באשיות-רפדי בחופחים כי חולת אהבה
אני⁶ שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני⁷ השבעתי
אתכם בנות ירושלים בצדאות או באילות השדה
אם העירו ואם תעוררו את אהבה עד שתתחפץ⁸
קול דורי הנה זה בא מדלג על ההרים-מקף על
הגבעות⁹ דומה דורי לצבי או לעפר האילים הנה
זה עומד אחר כתלנו-משגיח מן החלנות מצין מן
החרכים¹⁰ ענה דורי ואמר לי קומי לך רעמי יפה
ולכי לך¹¹ כי הנה הסתו עבר הנשム חלף הlk לך¹²
הנצנים נראו בארץ עת הזמירות הגיעה וקיים התור
נשמע בארץנו¹³ התאנה חנטה פניה והגפנדים סמדר

בנים וללקט>Showנים³ אני לדודי ודודי לי הרעה
 בשושנים⁴ יפה את רשותי כהרצה נאה כירושלם
 אימה כנדגולות⁵حسب ענייך מנדי שם הרהיבני
 שערך כעד הרזים שלוש מג'ן הגלעד⁶ שניך כעד
 הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות וقلלה
 אין בהם⁷ כפלח הרמוני רקטך מבעד ל'צומך'⁸
 שם המה מלכות ושמנים פילשים וועלמות אין
 מספר⁹ אחת היא יונתי תמיי--אחד היא לאמה
 ברה היא לולדתה ראה בנות ויאשרוה מלכות
 ופילשים ויהלולה¹⁰ מי זאת הנשכה כמו שחר
 יפה כלבנה ברה כחמה--אימה כנדגולות¹¹ ואל נתה
 אנו ירדה לראות באבי הנהל לראות הפרחה הנפן
 הנצו הרמוניים¹² לא ידעתה--נפשי שמתני מרכבות
 עמי נדי¹³ שובי השולמות שובי ונזהה
 בך מה תהזו בשולמות כמחלת המהנים

7 מה יפו פעמיך בנעלים בתנדיב חמויק ירכיך--כמו
 הלאים מעשה ידי אמן² שרדך און הסדר אל יהסר
 המזוג בטנק ערמות חטפים סונה בשושנים³ שני שידיך
 שני עפרים האמי צביה⁴ צוארך מנגדל השן ענייך
 ברכות בחשבון על שער בת רביבים--אפק מגנאל
 הלבנון צופה פני דמשק⁵ ראש עלייך הכרמל
 ודלת ראש ארגמן מלך אסור ברהטים⁶ מה ייפה
 ומה נעמת--אהבה בתעוגנים⁷ זאת קומתך דמתה
 להמר ושידיך לאשכולות⁸ אמרתוי אعلاה בתמר אהזה
 בסנסינו ויהיו נא שידיך לאשכולות הנפן וריה אפק
 כתפוחים⁹ וחחק כיין הטוב הולך לדורי למשרים
 דוכב שפתוי ישנים¹⁰ אני לדורי ועלי תשוקתו¹¹ לכה
 דורוי נצא השרה נלייה בכפרים¹² נשכימה לכרמים--
 נראה אם פרחה הנפן פתח הסמדר הנצו הרמוניים
 שם און את דרי לך¹³ ההודאים נתנו ריה ועל פתחוינו
 כל מגדים--חדשים נם ישנים דורוי צפנוי לך

8 מי יתנק כאח לי יונק שדי אמי אמץיך בחוץ אשקל
 נם לא יבו לי² אנחנוך אביאך אל בית אמי--תלמודני
 אשקל מיין הרקה מעסים רמוני³ שמאלו תחת ראש
 וימינו תחבקני⁴ השבעתי אתכם בנות ירושלם מה

וחרמו ממענות ארויות מהררי נמרים⁹ לבכתי¹
 אחוי כלה לבכתי באחד (באחת) מעיניך באחד
 ענק מצורנייך¹⁰ מה יפו דידיך אחוי כלה מה טבו
 דידיך מיין וריה שמניך מכל בשמיים¹¹ נפת חטפנה
 כריה לבנון¹² גן געול אחוי כלה גן געול מעין חתום
 שלוחך פרדס רמוניים עם פרוי מנדים כפרים עם
 נדרים¹⁴ נרד וכרכם קנה וקמנון עם כל עזיז לבונה
 מר ואהלוות עם כל הראשי בשמיים¹⁵ מעין גנים באיר
 מים חיים ונולדים מן לבנון¹⁶ עורי צפון ובואי תימן
 הפיחו נני זילו בשמיו יבא דודי לנו ויאכל פרי מנדיו

5 באתי לנני אחוי כלה--אריתוי מורי עם בשמי¹
 אכלתי יעריך עם דבשי שתוי ייני עם חלבך אכלו
 רעים שטו ושכו דודים² אני ישנה ולבי עיר קול
 דורוי דופק פתחי ל' אחוי רועתי יונתי תמיי--שראי
 נמלא טל קווצותי ריסוי לילה³ פשטיות איה כתנת¹--
 איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם⁴
 דורוי שליח ידו מן החר ומעי המו עליו⁵ קמותי אני
 לפתח לדורי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על
 כפות המנעל⁶ פתחתי אני לדורי ודורי חמק עבר
 נשפי יצאה ברברו--בקשתיהם ולא מצאתיהם קראתו
 ולא עניי⁷ מצאני השמירים הסביבים בעיר הconi
 פצעוני נשאו את דורי מעליהם שMRI החומות⁸ השבעתי
 אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי--מה תנידו
 לו שהולת אהבה אני⁹ מה דורך מדור היפה בנשים
 מה דורך מדור שכחה השבעתנו¹⁰ דורוי צח ואדם
 דגול מרביבה¹¹ ראשו כהן פו קווצותיו תלתלים
 שחרות כעורב¹² עניינו כוונים על אפיקן מים רחצתו
 בחלב--ישבות על מלאת¹³ לחייו כערונות הבשם
 מגילות מרקחים שפתחתו שונאים--נטפות מור עבר
 ידיו גלילי זהב מלאים בתדריש מעיו עשת¹⁴ שנ
 מעלה ספרים¹⁵ שוקו עמודי יש מיסדים על אדרני
 פו מראחו לבנון--בחור כארזים¹⁶ חכו ממתקים
 וכלו מחמדים זה דורוי וזה רעוי בנות ירושלים

6 أنها هلך דורך היפה בנשים أنها פנה פנה דורך
 ונבקשנו עמק² דורוי ירד לנו לערגנות הבשם--לרעות

תעירו ומה תערדו את האהבה עד שתתחפץ ⁵ מי זהה
עליה מן המדבר מחרפקת על דודת תחת החבוח
עורرتיך--שמה חבלתך אמן שמה חבלתךILDATC
6 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך--כי עזה
כמאות אהבה קשה כאול קנאה רשפהה--רשפי אש
שלhabtah (Sheol h7585) ⁷ מים רבים לא יוכלו לכבות
את אהבה ונחרות לא ישטפו אם יתן איש את כל
הוּן בינו באהבה--ביו יבוזו לו ⁸ אחות לנו קטנה
ושדרים אין לה מה נעשה לאחנתנו ביום שידבר בה ⁹
אם חומה היא נבנה עליה טירח כסף ואם דלת היא
נצור עליה לוח ארו ¹⁰ אני חומה ושדי כמנדרות או
הייתי בעינוי כמושאת שלום ¹¹ כרם היה לשלהמה
בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפרי
אלף כסף ¹² כרמי שלוי לפני האלף לך שלמה ומאתים
לנטרים את פרי ¹³ הוושבת בננים חברי מקשיבים
לקולך--השמיuni ¹⁴ ברחה דורי ודינה לך לצבי או
לעפר האילים--על הריו בשמות

ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שעשו לפני בירושלים ⁸ נסחו לי גם כספי וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשו לי שרים ושרות ותענוגות בני הארץ--שרה ושרות ⁹ גונדרתי וחותמתי מכל שהיה לפני בירושלים אף חכמו עמדה לי ¹⁰ וכל אשר שאלו עני לא אצלתו מהם לא מנעתי את לבם מכל שמה כי לבי שמה מכל עלי וזה היה חלקו מכל עלי ¹¹ ופנוי אני בכל מעשי שעשו ידי ובפועל שעתלי לעשות והנה הכל הבעל רעות רוח ואני יתרון תחת המשמך ¹² ופנוי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה adam שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשו ¹³ וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות--כיתרונו האור מן החשך ¹⁴ החכם עניינו בראשו והכסיל בחשך הולך יודעתי נם אני שמקירה אחד קירה את כלם ¹⁵ ואמרתי אני בלבי במקירה הכסיל נם אני יקרני ולמה חכמי או יתר וברתי בלביו שגם וה הבל ¹⁶ כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבהיר הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל ¹⁷ ושנאי את החיים--כי רע עלי המשעה שנעשה תחת המשמך כי הכל הבעל רעות רוח ושנאי אני את כל עלי אני عمل תחת המשמך שאחינו לאדם שיהיה אחרי ¹⁹ ומיו יודע החכם יהיה או סכל ויישלט בכל עלי שעמלות ושהחכמה תחת המשמך נם זה הבל ²⁰ וסבירותי אני ליאש את לב-י--על כל העמל שעמלתי תחת המשמך ²¹ כי יש אדם שעמלו בחכמה ובבדעת--ובכשرون ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו--نم זה הבל ורעה רבה ²² כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיו לבו--שהוא عمل תחת המשמך ²³ כי כל ימיו מכבים וכעס עניינו--نم בלילה לא שכבל בו נם וה הבל הוא ²⁴ אין טוב באדם שיאכל ושתה ותראה את נפשו טוב בעמלו נם זה ראיتي אני כי מיר האלהים היא ²⁵ כי מי יאכל ומיו יהוש חוץ ממי ²⁶ כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושםחה ולהוציא נון עניין לאסף ולכנוס לחת לטוב לפניו האלהים--نم זה הבל ורעות רוח

דברי קהילת בן דוד מלך בירושלים ² הכל הבלים אמר קהילת הכל הבלים הכל הבלתי ³ מה יתרון לאדם בכל עמלו--שייעלם תחת המשמך ⁴ דור הלק ודור בא הארץ לעולם עמדת ⁵ זורה השמש ובא השמש ואל מקומו--שואף זורה הוא שם ⁶ הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבתו שב הרוח ⁷ כל הנחלים הלאים אל חיים והם איננו מלא אל מקום שהנהלים הלאים--שם הם שביהם ללבת ⁸ כל הדברים יגעים לא יכול איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא און משמע ⁹ מה שהוא הוא שיחיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת המשמך ¹⁰ יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמיים אשר היה מלפניו ¹¹ אין זכרון לראשנים וגם לאחרים שייהיו לא יהיה להם זכרון--עם שייהיו לאחרנה ¹² אני קהילת היינו מלך על ישראל--בירושלים ¹³ נתתי את לבי לדרוש ולثور בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא עניין רע נתן אלהים לבני adam--לענות בו ¹⁴ ראייתי את כל המעשים שנעשו תחת המשמך והנה הכל הבעל רעות רוח ¹⁵ מועות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות ¹⁶ דברתי אני עם לבוי לאמר--אני הגה הנדלתי והוספה חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלים ולבי ראה הרבה חכמה ודעת ¹⁷ ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושלכות ידעת שן וזה הואר עיון רוח ¹⁸ כי ברב חכמה רב כעס וויסיף דעת יוסף מכאב

אמרתי אני בלבי לכח נא אנסכה בשמה וראה בטוב והנה נם הוא הבל ² לשחוק אמרתי מהollow ולשםחה מה זה עשה ³ תרתי לבוי למשוך בין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחו בסכלות--עד אשר אראה אי זה טוב לבני adam אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם ⁴ הנדלתי מעשי בניתו לי בתום נתעתי לי כרמים ⁵ עשית לי גנות ופרדסים נתעתי בהם עז כל פרי ⁶ עשית לי ברכות מים--להשקות מהם יער צומח עצים ⁷ קניתי עבדים

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השם ² עת לldata
עת למות עת לטעת ועת לעקור נטו ³ עת להרין
עת לרפוא עת לפזר ועת לבנות ⁴ עת לבכות ועת
לשחוק עת ספוד ועת רקו ⁵ עת להשליך אבני ועת
ynos אבני עת לחבק ועת לרחק מהבק ⁶ עת לבקש
עת לאבר עת לשמר ועת להשליך ⁷ עת לקרווע ועת
לתפור עת לחשות ועת לדבר ⁸ עת לאחוב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום ⁹ מה יתרון העשוה באשר
הוא عمل ¹⁰ ראייתי את העניין אשר נתן אלהים לבני
האדם--לענות בו ¹¹ את הכל עשה יפה בעתו נם את
העלם נתן בלבם--מבל' אשר לא ימצא האדם את
המעשה אשר עשה האלים מראש ועד סוף ¹² יידעתי
כי אין טוב בם--כי אם לשם ולעשות טוב בחיו ¹³
ונם כל האדם שיאכל ושתה וראת טוב בכל עמלו--
מתה אלהים היא ¹⁴ יידעתי כי כל אשר יעשה האלים
הוא יהיה לעולם--עליו אין להסיף וממנו אין לנרע
והאלהים עשה שיראו מ לפני ¹⁵ מה שהיה כבר הוא
ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף ¹⁶
ועוד ראייתי תחת השם מקום המשפט שמה הרשע
ומקום הצדק שמה הרשע ¹⁷ אמרתי אני בלב--את
הצדיק ואת הרשע ישבט האלים כי עת לכל חפץ
ועל כל המעשה שם ¹⁸ אמרתי אני בלב--על דברת
בני האדם לברם האלים ולראות שהם בהמה מה
לهم ¹⁹ מי מקרה בני האדם ומקרה הבבנה ומקרה
אחד להם--כמו זה ורוח אחד לכל ומותר
האדם מן הבבנה אין כי הכל הולך אל
מקום אחד הכל היה מן העperf והכל שב אל העperf ²¹
מי יודע רוח בני האדם--העליה היא למעלה ורוח
הבהמה--הירדת היא למטה לארץ ²² וראייתי כי אין
טוב מאשר ישmach האדם במעשהיו--כי הוא חלקו כי מי
יביאנו לראות במה שהוא אחריו

4 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים
תחת השם והנה דמעת העשקים ואין להם מנוח
ומייד עשקיים כח ואין להם מנוח ² ושבה אני את
המותים שכבר מתו--מן החיים אשר המה חיים עדנה
וטוב משניהם--את אשר עדן לא היה אשר לא ראה
ירא ⁸ אם עשק רשות נזול משפט וצדקה תראה במדינה--
אל תתחמה על החפץ כי נבה מעלה נבה שמר ונבה
עליהם ⁹ יותרון ארץ בכל היא (הוא)--מלך לשדה
נעדר ¹⁰ אהב כסף לא ישבע כסף ומיל אהב בהמון לא
taboah נם זה הבעל ¹¹ ברבות הטובה רבבו אוכליה ומה

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו 2 טוב ללבת אל בית אבל מלכת אל בית משתה--באשר הוא סוף כל האדם והחי יתון אל לבו 3 טוב כעס משוחק כי ברע פנים ייטב לב 4 לב חכמים בכיה אבל ולב כסילים בביית שמהה 5 טוב לשמע גערת הכם--מאייש שמע שיר כסילים 6 כי��ול היסירים תחת הסידר כן שחק הכסיל ונום זה הבעל 7 כי העשך ויהולל הכם ויאבד את לב מותנה 8 טוב אחירות דבר מראשו טוב ארך רוח מגבה רוח 9 אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח 10 אל תאמר מה היה-- שהימים הראשונים היו טובים מלאה כי לא מהכממה שאלת על זה נטובה חכמה עם נחלה יותר לדאי המשמש 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרונו דעתה החכמה תהיה בעלייה 13 ראה את מעשה האלים כי מי יוכל לתקן את אשר עתו 14 ביום טוביה היה בטוב וביום רעה ראה נם את זה לעמota זה עשה האלים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה 15 את הכל ראיyi בימי הבעל יש צדיק אבד בצדקו וייש רשות מריך בראתו 16 אל תהי צדיק הרבה ואל החכם יודהר למא תשומם 17 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למא תמותה בלא עתק 18 טוב אשר תאהזו בזה ונום מזה אל תנח את ידך כי ירא אליהם יצא את כלם 19 החכמה תעוז לחכם--מעשרה שליטים אשר היו בעיר 20 כי אדם אין צדיק בארץ--אשר יעשה טוב ולא יחטא 21 נם לכל הדברים אשר ידברו אל תtan לך אשר לא תשמע את עברך מקהלך 22 כי נם פעמים רבות ידע לך אשר נם את (אתה) קללת אחרים 23 ככל הנטויה בחכמה אמרזרי אהכבה והיא רחוקה ממי 24 רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו סבוטי אני ולבוי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשות כסל והסכלות הוללות 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים להה-- אסורים יידה טוב לפני האלים ימלט ממנה וחותא ילכד בה 27 ראה זה מצאתי אמרה קhalbת אחת לאחת למציא חשבון 28 אשר עוד בקשה נשוי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי--ואשה בכלל אלה לא מצאתי

שרון לבעליה כי אם ראית (ראות) עניינו זו מתחקה שנתה העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לשוויה-- איןנו מניח לו לישון 23 יש רעה חוליה ראייתו המשמש עשר שמור לבעליו לרעותו 24 ואבד העשר ההוא בענין רע והולד בן ואין בידו מואמה 25 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללבת כשבא ומואמה לא ישא בעמלו שילך בידו 26 וגם זה רעה חוליה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שייעמל לרוח 27 גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחלייו וקצף 18 הנה אשר ראייתו אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שייעמל תחת המשמש מספרימי היי אשר נתן לו האלים עשר ונכסים והשליטו האדם אשר נתן לו האלים עשר ונכסים והשליטו לאכלי ממננו ולשתאת את חלקו ולשם מה מתה אלדים הוא 20 כי לא הרבה יזכיר את מי היי כי האלים מענה בשמחת לבו

6 יש רעה אשר ראייתו תחת המשמש ורבה היא על האדם 2 איש אשר יתן לו האלים עשר ונכסים וכבוד וAINNO חסר לנפשו מכל אשר יתאה ולא ישלייטנו האלים לאכל ממננו--כי איש נカリ יאלנו זה הבעל וחלי רע הוא 3 אם יולד איש מאה ושנים ריבות יחיה ורב שיהיו ימי שנינו ונפשו לא תשבע מן הטובה ונום קבועה לא הייתה לו--אמרתי טוב ממננו הנפל 4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו ייכסה 5 גם שמש לא ראה ולא ידע נתה ליה מזה 6 ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה--הלא אל מקום אחד הכל הולך 7 כל עמל האדם לפניו ונום הנפש לא תמלא 8 כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגר החיים 9 טוב מראה ענים מהלך נפש גם זה הבעל ורוות רוח 10 מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יכול לדין עם שהתקיף (שתקיף) ממננו 20 כי יש דברים הרבה הרבה הבעל מה יתר לאדם 12 כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חי הבעל--וישם עצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת המשמש

ישר ודמה בקשו חשבונות רבים

כasher לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולתהור
ולטמא ולזבח ולאשר איןנו זבח כתוב כחטא-הנשבע
כאשר שבועה ירא 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת
השמש- כי מקרה אחד לכל גומ לב בני האדם מלא
רע והוללות לבכם בחיהם ואחריו אל המתים 4
כי מי אשר יבחר (יחבר) אל כל החיים יש בטהון
כי לכלה חי הוא טוב מן הארץ המת 5 כי החיים
ירדעים שימתו והמתים אינם יודעים מואמה ואין עוד
לهم שכר- כי נשכח זכרם 6 גם אהבתם נס שנאתם
נס קנותם כבר אבדה ותליך אין להם עוד לעלם
בכל אשר נעשה תחת الشمس 7 לך אכל בשמה
לחמק ותהה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלים
את מעשיך 8 בכל עת יהיו בנדיך לבנים ושמן על
ראשך אל יחסר 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבה
כל ימו חי הבלך אשר נתן לך תחת השימוש כל ימו
הבלך כי הוא חלק בחיים ובועלך אשר אתה עמל
תחת השימוש 10 כל אשר נמצא יידך לעשות בכחך-
עשה כי אין מעשה וחשובן ורעת וחכמה בשאול אשר
אתה הלק שמה (Sheol h7585) 11 שבתי וראה תחת השימוש
כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא
לחכמים ללחם וגם לא לנבלים עשר וגם לא לדיעים חן
כי עת ופגע יקרה את כלם 12 כי נס לא ידע האדם את
עתו כדינם שנאותים ממצוודה רעה וכצפרים האחות
בפח כהם ויקשים בני האדם לעת רעה כשתפקיד
עליהם פתאם 13 גם זה ראוי חכמה תחת השימוש
נדלים 15 ומוצא בה איש מסכן חכם ומילט הוא את
אליה מלך גדול וסביר אתה ובנה עליה מצודים
ונדרלה היא אליו 14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא
העיר בחכמו ואדם לא זכר את האיש המסקן ההוא
16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמה המסקן
בזיה ודבריו אינם נשמעים 17 דברי חכמים בנחת
נשמעים--מוזעקת מושל בכסילים 18 טובה חכמה
מכלי קרב וחוטא אחד יאביד טובה הרבה

10 זובבי מות יבאиш יביע שמן רוקח יקר מהכמה
מכבוד סכלות מעט 2 לב חכם לימיינו ולב כסיל
לשMAILו 3 וגם בדרך כההסל (כהסל) הלק

8 מי כהכם וממי יודע פשר דבר חכמה אדם תair
פני וצע פניו ישנא 2 אני פי מלך שמר ועל דברת
שבועת אלהים 3 אל תבהל מפני תלך אל תעמד
ברבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה 4 באשר דבר מלך
שלטן וממי אמר לו מה העשה 5 שומר מצוה לא ידע
דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם 6 כי לכל חפין יש
עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו 7 כי איןנו ידע
מה שיהוה כי כאשר יהיה מי גינד לו 8 אין אדם שליט
ברוח לכלא את הרוח ואין שלטן ביום המות ואין
משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו 9 את
כל זה ראייתי ונتون את לביו לכל מעשה אשר נעשה
תחת השימוש עת אשר שלט האדם באדם- לדע לו
10 ובכן ראוי רשותים קברים ובאו ומוקום קדוש
יהלכו וייתחכו בעיר אשר כן עשו נס זה הבל 10
אשר אין נעשה פתגמ מעשה הרעה מהרהה על כן
מלא לב בני האדם בהם- לעשות רע 12 אשר חטא
עשה רע מטה- ומאריך לו כי נס יודע אני אשר היה
טוב ליראי האלים אשר ייראו מלפניו 13 טוב לא
יהיה לרשות ולא יאריך ימים כצל- אשר איןנו ירא
מלפני אליהם 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר
יש צדיקים אשר מניע אליהם כמעשה הרשעים ויש
רשעים שמניע אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי שם
זה הבל 15 ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב
לאדם תחת השימוש כי אם לאכל ולשתות ולשםוח
והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלים--
תחת השימוש 16 כאשר נתתי את לביו לדעת חכמה
ולראות את העניין אשר נעשה על הארץ כי נס ביום
ובכללה- שנה בעינוי איןנו איננו דאה 17 וראיתי את כל
מעשה האלים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה
אשר נעשה תחת השימוש בשל אשר יימל האדם לבקש
ולא ימצא ונס אם יאמר חכם לדעת לא יוכל למציא

9 כי את כל זה נתתי אל לביו ולבור את כל זה
אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלים נס
אהבה נס שנאה אין יודע האדם- הכל לפניהם 2 הכל

יביאך האלים במשפט ¹⁰ והסר כעס מלכך וה עבר
רעה מבשיך כי הילודות והሻירות הベル

12 זכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא
יבאו ימי הרעה והניעו שנים אשר אמר אין ל' בהם
חפץ ² עד אשר לא תחשך השם והאור והירח
והכוכבים ושבו העברים אחר הנשים ³ ביום שיוציאו
שרמי הבית והתעוותו אגשי החיל ובטלו הטהנות כי
מעטו וחשכו הראות בארכות ⁴ וסגרו דלתיהם בשוק
בשפלה קול הטהנה ויקום לקול הצפור וישחו כל
בנות השיר ⁵ גם מונבה יראו וחתחותם בדרך יונאי
השקר ויסתבל החגב ותפר האבונה כי היל' האדם
אל בית עולם וסבבו בשוק הסופרים ⁶ עד אשר לא
ירחיק (ירתק) חבל הכסף ותרוץ נلت הזאב והשבר
cord על המבouce ונרץ הנלגל אל הבור ⁷ ווישב העפר
על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלים אשר
נתנה ⁸ הベル הבלתיים אמר הקוחלת הכל הベル ⁹ וויתר
שהיה קhalbת חכם עוד למד דעת העם ואין וחקר
תקן משלים הרבה ¹⁰ בקש קhalbת למצא דברי חפץ
וכותוב ישר דברי אמת ¹¹ בדברי חכמים הכרבות
וכmeshmarot נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד ¹²
ויתר מהמה בני הזhor עשות ספרים הרבה אין קז
ולהנ' הרבה יגעתبشر ¹³ סוף דבר הכל נשמע את
האלים ירא ואת מצוחיו שמור כי זה כל האדם ¹⁴ כי
את כל מעשה האלים יבא במשפט על כל נעלם אם
טוב ואם רע

לבו חסר ואמר לכל סכל הוא ⁴ אם רוח המושל
תעללה עליך מקוםך אל גנזה כי מרפא נינה חטאיהם
נדולים ⁵ יש רעה ראוי תהת המשמש-כשנה שיצא
מלפני השליט ⁶ נתן הסכל במרומים רבים ועשירים
בעבדים על הארץ ⁷ חפר גומץ בו יפול ופרץ נדר
ישכנו נחש ⁹ מסיע אבניים יעצב בהם בוקע עצים יסכן
בם ¹⁰ אם קחה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילם
יגבר ויתרונו הכספי חכמה ¹¹ אם ישך הנחש בלוא
לחש ואין יתרון לבעל הלשון ¹² דבורי פי חכם חן
ושפטות כסיל תבעלנו ¹³ תחלת דברי פיהו סכלות
ואחריות פיהו הוללות רעה ¹⁴ והסכל ירבה דברים
לא ידע האדם מה שייהווה ואשר יהיה מאחריו מי
ניד לו ¹⁵عمال הכספיים תינגענו-אשר לא ידע ללכטה
אל עיר ¹⁶ או לך ארץ שלמלך נער ושיריך בברק
יאכלו ¹⁷ אשיריך ארץ שלמלך בן חורים ושיריך בעת
יאכלו בגבורה ולא בשתי ¹⁸ בעצalthים ימך המקרה
ובשפלהות ידים ידלך הבית ¹⁹ לשוחק עשים לחם ויין
ישמח חיים והכסף יענה את הכל ²⁰ גם במדע מלך
אל תקלל ובחדרי משכברך אל תקלל עשר כי עוף
השימים يولיך את הקול ובבעל הכנפים (כנפים) נידר
דבר

11 שלח לחמק על פני הימים כי ברב הימים תמצאו
2 תן חלק לשבעה וنم לשמונה כי לא תדע מה יהיה
רעה על הארץ ³ אם יملאו העבים נשם על הארץ
יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון-מקום שיפול
העץ שם יהוא ⁴ שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא
יקצור ⁵ כאשר איןך יודע מה דרך העוז כעצמים
ביבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלים אשר
עשה את הכל ⁶ בברק ורעד את זרעך ולערב אל תה
ידך כי איןך יודע כי זה יקשר הזה או זה ואם שניהם
אחד טובים ⁷ ומתקן האור וטוב לעיניהם לדאות את
השימוש ⁸ כי אם שניהם הרבה ייחיה האדם בכלם ישמה
ויזכר את ימי החשך כי הרבה היה כל שבא הベル ⁹
שמח בחור בילדותיך ויטיבך לך בימי בחורתיך
והילך בדרכך לבך ובמראי ענייך ודע כי על כל אלה

בתוכתי ובחורי הלו כשבו ¹⁹ קראתי למאהבי המה רמוני כחני זוקני בעיר נועו כי בקש אכל למו וישיבו את נפשם ²⁰ ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו-נהפק לבי בקרבי כי מרנו מריתי מוחוץ שכלה חרב בבית כמות ²¹ שמעו כיナンחה אני אין מנוח לי--כל איבי שמעו רעתינו ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת יהיו מכני ²² תבא כל רעתם לפניך וועלך למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתו ולבוי דוי

2 **איכה** ישב באפו אדני את בת ציון--השליך משמי ארץ הפלאות ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אףו ² בלע אדני לא (ולא) חמל את כל נאות יעקב--הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל מלכיה ושရית ³ גנדע בחורי אף כל קרון ישראל--הшиб אחריו ימינו מפני אויב ויבער בי יעקב כאש להבה אכליה סביב ⁴ דרך קשתו כאובי נצב ימינו כזר ויהרגן כל מהמודיע עין באهل בת ציון שפרק באש חמתו ⁵ היה אדני כאובי בלע ישראל--בלע כל ארמנותיה שחתה מבצרו וירוב בכת יהודה תאניה ואניה ⁶ וחמס כנן שכו שחת מעדיו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאייז בזעם אףו מלך וכחן ⁷ גזה אדני מוחחו נאר מקדרשו-- הסניר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבירות יהוה כיום מועד ⁸ חשב יהוה להשחית חומת בת ציון-- גנטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יתדו אמללו ⁹ טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריתותה לא מלכה ושရית בנים אין תורה--נס נביאה לא מצאו חzon מיהוה ¹⁰ ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון--העלן עperf על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשון בתולית ירושלים ¹¹ כלו בדמעות עני חמרמרו מעי-- נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל יונק ברחבות קרייה ¹² לאלהם יאמרו איה דנן ויין בהחטף כחלל ברחבות עיר--בהתהתק נפשם ירושלם--מה אשוה לך ¹³ ואנחנו בתוכה בת ציון כי נדול כים שברך מי ירפא לך ¹⁴ נביאיך חזך לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להшиб שביתך (שבותך) ויהזו לך משאות שוא ומדוחים ¹⁵ ספקו عليك כפים

1 **איכה** ישבה בדרך העיר רבתי עם--היתה calamna רבתינו בנים שרתינו מדינות--היתה למס ² בכו תבהה בלילה ודמעתה על לחה--אין לה מנחם מלך אהבה כל רעה בנדו בה היו לה לאיבים ³ גلتה יהודה מעני ומרב עבדה--היא ישבה בנים לא מצאה מנוח כל רדפה ההשינה בין המצרים ⁴ דרכיו ציון אבלות מבלי אבי מועד--כל שעירה שוממין כהינה אנחים בתוכה נגות והיא מר לה זהו צדקה לראש אביה שלו כי יהוה הונה על רב פשעה עליליה הלו כ שבי לפניו צר ⁶ ויצא מן בת (מבת) ציון כל הדרה היו שרה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפניו רודף ⁷ זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה--כל מהמודיה אשר הוא מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוז לה--ראוה צרים שחקו על משבתה ⁸ חטא חטאה ירושלים על כן לנידה הייתה כל מכבריה הזולות כי דאו ערotta נם היא אנחה ותשב אחריו ⁹ טמאת בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מהם לה ראה יהוה את עני כי הנדייל אויב ¹⁰ ידו פרש צר על כל מהמודיה כי ראתה גוים באו מקדשה-- אשר צויתה לא יבוא בקהל לך ¹¹ וכל עמה אנחים מבקשים להם נתנו מתמודיהם (מהמודיהם) באכל להшиб נפש יהוה והבטה כי הייתה זוללה לא אליכם כל עברי דרך--הביטו וראו אם יש מכואב כמכאבי אשר עוללי אשר הונה יהוה ביום חרין אףו ¹³ ממורים שלח אש בעצמי וירדנה פרש רשת לדרגני השיבני אחר--נתני שמהם כל היום דוה ¹⁴ נשקד על פשעי בידיו ישתרגו על צוארי-- הכספי כחוי נתני אדני בידיו לא אוכל קום ¹⁵ סלה כל אבידי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נת דרך אדני לתוכה בת יהודה ¹⁶ על אלה אני בוכיה עני עני ירדה מים--כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי נבר אויב ¹⁷ פרשה ציון בידיה אין מנחם לה--צוה יהוה לעקב סביביו צריו היה רושלים לנדה בינוים ¹⁸ צדיק הוא יהוה כי פיהו מריותו שמעו נא כל עמים (העמים) וראו מכאבי--

כל עברי דרך--שרקו ויינטו ראשם על בית ירושלים האות העיר שיאמרו כל ליל תייפי--משוש לכל הארץ ¹⁶ פזו עליך פיהם כל אייבך--שרקו וייחרקו שנ אמרו בלבנון אף זה היום שקייםתו מצאנו ראיינו ¹⁷ עשה יהוה אשר זמת בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם--הרס ולא חמל וישמח عليك אויב הרום קרן צרך ¹⁸ צעק לבם אל אדני חומת בת ציון חורדי כנhal דמעה יומם ולילה--אל תתני פונת לך אל תדרם בת עינך ¹⁹ קומי רני בליל (בלילה) לראש אשמרות--שפכי כמים לך נכח פנו אדני שא אליו כפיך על נפש עלולייך--העתופים ברעב בראש כל חוצות ²⁰ ראה יהוה והביטה למיעולתך כה אם תאכלנה נשים פרדים עלי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא ²¹ שכבו לארץ חוצות נער וזקן בחולתי ובחרוי נפלו בחרב הרנות ביום אף טבחת לא חמלת ²² תקרה ביום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פלט ושריד אשר טפחתי ורבייתי אייבי כלם

3 אני הנבר ראה עני בשבט עברתו ² אותו נהג וילך חשק ולא אור ³ אך כי ישב יהפק ידו כל היום בלה בשידי וועורי שבר עצמוני ⁵ בנה עלי ויקף ראש ותלאה ⁶ במחשבים הוшибני ממתי עולם ⁷ גדר שעדי ולא יצא הכביד נשחתי ⁸ גם כי אזעך ואושע שתם תפלי ⁹ גדר דרכי בנזית נתיבתי עזה ¹⁰ דב ארבע הוא לי אריה (אר) במסתרים ¹¹ דרכי סורר יופשנני שמנני שם ¹² דרך קשתו וייציבני ממטרא לחץ ¹³ הביא בכליתני בני אשפטו ¹⁴ הייתה שחק לכל עמי ננינתם כל היום ¹⁵ השביעני במרודרים הרוני לענה ¹⁶ וינרס בחץ שני הכהפיני באפר ¹⁷ ותונזה משלים נפשי נשיתו טובה ¹⁸ ואמר אבר נצחו ותוחלתו מיהוה ¹⁹ זכר עניי ומרווי לענה וראש ²⁰ זכור תוכור ותשיח (ותשוח) עלי נפשי ²¹ זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל ²² חסדי יהוה כי לא תמן כי לא כלו רחמייו ²³ חדשים לברקים רבה אמונהך ²⁴ חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו ²⁵ טוב יהוה לקו לנפש תדרשו ²⁶ טוב ויחיל ודומים לתשועת יהוה ²⁷ טוב לנבר כי ישא על בנעורייו ²⁸ ישב בדור וידם כי

תרדף באפ והשמידם מתחתשמי יהוה

4 איך יועם זהב ישנא הכתם הטוב התהפכונה אבני קדרש בראש כל חוצות ² בני ציון היקרים המסלאים בפז--איך נחשבו לנכלי חרש מעשה ידי ווצר ³ נם תנין (תנים) חלציו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים (כינעים) במדבר ⁴ דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו להם פרש אין להם ⁵ האכלים לمعدנים נשמו בחוצות האמנים על תולע חבקו אשפותו ⁶ וינדל עון בת עמי מחתאת סדרם ההופוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים ⁷ זכו נויריה

ראשנו אוֹרֵן אֶלְעָזָר כִּי חֲטָאָנוּ¹⁷ עַל זֶה הָיָה דָוָה לְבָנָנוּ--
 עַל אֱלֹהִים חָשָׁבוּ עִינֵינוּ¹⁸ עַל הָר צִיּוֹן שְׁמָם שְׂעוּלִים
 הַלְכָה בּוּ¹⁹ אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תָּשִׁב כְּסָאךְ לְדָוָר וְדָוָר
 לְמַה לְנַצְחָה תְשַׁחַנּוּ תְעַזְבָּנוּ לְאָרֶךְ יָמִים²⁰ הַשִּׁבְנוּ
 יְהוָה אֱלֹיךְ וְנִשְׁׁוּבָה (ונשובה) חַדְשָׁ יְמִינָנוּ כַּקָּדָם²² כִּי
 אִם מָאָס מַאָסָנוּ קַצְפָּת עַלְינוּ עַד מָאָד

מִשְׁלָגָן צָחוֹר מַחְלָב אֲדָמוֹ עַצְמָם מִפְנִינִים סְפִיר גּוֹרָתָם⁸
 חַשְׁךְ מִשְׁחָרָה תָּאָרֶם לְאַנְכָרוּ בְּחֻזְקָותָה צְפָד עֹורֶם עַל
 עַצְמָם יִבְשֶׁה הִיא כְּעֵץ⁹ טְבוּבִים הֵyo חַלְלִי חַרְבָּמִיחָלְלִי
 רֻעָב שָׁם יִזְבּוּ מַרְקָרִים מַתְנוּבָת שְׁדֵי¹⁰ יְדִי נְשִׁים
 רְחַמְנִיּוֹת--בְּשָׁלוֹן יְלִדְיהָן הַיּוֹ לְבָרוֹת לְמוֹ בְּשָׁבֵר בָּת
 עַמִּי¹¹ כִּלְלָה יְהוָה אֶת חֲמִתוֹ שְׁפָךְ חָרוֹן אֲפֹו וַיַּצֵּת אָש
 בְּצִיּוֹן וְתַאֲכֵל יִסְדְּתִיה¹² לְאַהֲמִינָנוּ מַלְכֵי אָרֶץ וְכָל
 (כָּל) יִשְׁבֵּי תָּבֵל כִּי יִבָּא צָרָ וְאוֹבֵב בַּשְּׁעָרֵי יְרוּשָׁלָם¹³
 מַחְטָאות נְבִיאִיה עֲוֹנָת כְּהַנִּיה הַשְּׁפָכִים בְּקַרְבָּה דָם
 צְדִיקִים¹⁴ נָעוּ עֲוֹרִים בְּחֻזְקָותָנוּ נָגָלָוּ בְּדָם בְּלָא יוּכָלָו
 יִגְעַו בְּלְבָשָׁיהם¹⁵ סָרוּרָ טָמָא קָרָא לְמוֹ סָרוּרָ סָרוּרָ אֶל
 תְּגָעוּ--כִּי נָצַר נָם נָעוּ אָמְרוּ בְּנוּיִים לְאַיּוֹסְפוּ לְגֹנָר¹⁶ פְנֵי
 יְהוָה חַלְקָם לְאַיּוֹסְפֵה לְהַבִּיטָם פְנֵי כְּהַנִּים לְאַנְשָׁאָו
 וְקָנִים (וּקְנִים) לְאַנְגָנוּ¹⁷ עוֹדִינָה (עוֹדִינוּ) תְּכִלָּנָה
 עַיְנָנוּ אֶל עַזְרָתָנוּ הַבָּל בְּצִפְתָּנוּ צְפִינָנוּ אֶל נָמָוּ לְאַוְשָׁע
 18 צָדוֹ צָעָדִינוּ מֶלֶכֶת בְּרַחַבְתָינוּ קָרְבָּ קָרְבָּןָנוּ מַלְאָוּ
 יְמִינָנוּ כִּי בְּאַקְצָנוּ¹⁹ קָלִים הֵyo רַדְפִינוּ מַנְשָׁרִי שְׁמִים
 עַל הַהָרִים דְלַקְנוּ בְּמַדְבָּר אַרְבָּוּ לָנוּ²⁰ רֹוח אָפִינוּ
 מַשִּׁיחָ יְהוָה נְלָכֵד בְּשִׁחוּתָם אֲשֶׁר אָמְרָנוּ בְּצָלָוּ נְחִיה
 בְּנוּיִים²¹ שִׁישִׁי וְשָׁמָחוּ בָת אֲדָרָם יוֹשְׁבָתִי (יוֹשָׁבָתִ)
 בָּאָרֶץ עֹזֶן גָּמָע עַלְיָךְ הַעֲבָרָ כּוֹס--תְּשִׁכְרִי וְתְּחִיעָרִי²²
 תִּם עֲונֵךְ בָת צִיּוֹן--לְאַיּוֹסְפֵה לְהַגְלוֹתָךְ פְּקָד עֲונֵךְ בָת
 אֲדָום גָּלָה עַל חַטָּאתֶיךָ

5 זֶכְרָ יְהוָה מָה הָיָה לְנוּ הַבָּיִת (הַבִּיתָה) וַרְאָה
 אֶת חַרְפָתָנוּ² נְהַלְתָנוּ נְהַפְכָה לְזָרִים בְּתִינוּ לְנִכְרִים
 3 יִתְוּמִים הַיִינְנוּ אֵין (וְאֵין) אֶבֶן מַתִּינוּ כָּלְמָנוֹת⁴
 מִימִינָנוּ בְּכָסֶף שְׁתִינוּ עַצְינוּ בְּמַחְדֵר יִבָּאוּ⁵ עַל צָוָרָנוּ
 נְרַדְפָנוּ יִגְעַנוּ לְאָ (לִילָא) הַוּנָה לָנוּ⁶ מַצְרִים נְתָנוּ יְדָ
 אֲשֶׁר לְשָׁבָע לְחַמָּם⁷ אַבְתִינוּ חֲטָאוֹ אַיִן (וְאַיִן) אֲנָחָנוּ
 (וְאֲנָחָנוּ) עֲוֹנָתָהָם סְכָלָנוּ⁸ עֲבָדִים מַשְׁלָוּ בְּנוּ פֶּרֶק
 אֵין מִידָם⁹ בְּנִפְשָׁנוּ נְבִיא לְחַמָּנוּ מִפְנֵי חַרְבָּ המְדָבָר
 10 עֲוֹרָנוּ כְתָנוֹר נְכָמָרוּ מִפְנֵי זְלָעָפָות רֻעָב¹⁰ וְנְשִׁים
 בְּצִיּוֹן עָנוּ בְתַלְתָה בָּעֵרִי יְהוָה¹² שְׁרִים בַּיָּדָם נְתָלוּ
 פְנֵי זְקִנִּים לְאַנְהָרוּ¹³ בְּחָורִים טְהוֹן נְשָׁאָוּ וּנוּעָרִים
 בְּעֵץ כְּשָׁלָוּ¹⁴ זְקִנִּים מִשְׁעָר שְׁבָתוֹ בְּחָורִים מְגַנְנִיחָם¹⁵
 שְׁבָתָ מְשֻׁשָּׁ לְבָנָנוּ נְהַפֵּךְ לְאַכְלָ מַחְלָנוּ¹⁶ נְפָלָה עַטְרָתָ

ושתי המלכה לפניו- ולא באה¹⁸ והיום זהה התאמRNA
שירות פרס ומודי אשר שמעו את דבר המלכה לבן
שרי המלך וכדי בזון וקצף¹⁹ אם על המלך טוב
יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתו פרס ומודי ולא
יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אהשורי
ומלכותה יתן המלך לרעotta הטובה ממנה²⁰ ונשמע
פתגמ המלך אשר יעשה בכל מלכו כי רבה היא
וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן--למנدول ועד קטן²¹
ויטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך בדבר
ממון²² ושלוח ספרים אל כל מדינות המלך--אל
מדינה ומדינה כתבה ואל עם עם כלשונו להיות
כל איש שדר ביבו ומדבר כלשון עמו

2 אחר הדברים האלה כשחמת המלך אהשורי-
זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נזר עליה
ויאמרו עערי המלך משרתו יבקשו למלך נערות
בחולות טבות מראה²³ ופקד המלך פקידים בכל
מדינות מלכו ויקבצו את כל נערה בחולה טובה
מראה אל שושן הכירה אל בית הנשים אל יד הנא
סריס המלך שמר הנשים ונتون תמרקיהן²⁴ והגערה
אשר תיבט בעיני המלך--תמלך תחת ושתי ויטיב
הדבר בעיני המלך ויעש כן⁵ איש יהודי היה בשושן
הכירה ושמו מרדכי בן יair בן שמעי בן קיש--איש
ימני⁶ אשר הגללה מירושלים עם הגללה אשר הגללה
עם יכינה מלך יהודה--אשר הגללה נובודנצר מלך
בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דרכ--כי אין
לה אב ואם והגערה יפתח תאר וטובת מראה ובמות
אביה ואמה לקחה מרדכי לו לbett⁸ ויהי בהשמע
דבר המלך ורתו ובקבץ נערות רבות אל שושן
הכירה אל יד הני ותליך אסתר אל בית המלך אל
יד הני שמר הנשים⁹ ותיטב הנערה בעיניו ותשא
חסר לפניו ויבחល את תמורוקיה ואת מנotta לחת לה
את שבע הנערות הראות לחת לה מבית המלך
וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים¹⁰ לא הנידה
אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה
אשר לא תניד¹¹ ובכל يوم ויום--מרדכי מתחלק
לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה

1 1 ויהי ביום אהשורי השו אחשורי המלך מהרו
ועד כוש-שבע ועשרים ומאה מדינה² ביוםיהם ההם-
כשבת המלך אהשורי על כסא מלכו אשר
בשושן הכירה³ בשנת שלוש למלכו עשה משטה
לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומודי הפרתמים ושרי
המדינות--לפניו⁴ בהראותו את עשר כבוד מלכו
ואת יקר תפארת גודלו ימים רבים שמונים ומאת
יום⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הכירה למנدول ועד קטן משטה-
שבעת ימים בחצר נת ביתן המלך⁶ חור כרפס
וחכלת אהזו בחבלי בוץ וארוגמן על ניליי כסף
ועמודי שיש מנות זהב וכסף על רצפת בהט וSSH-
ודר וסחרת⁷ והשקות בכל זיה וכליים מכלים
שונים ויין מלכות רב כיד המלך⁸ והשתיה כרת
אין אנס כי אין יסוד המלך על כל רב ביתו--לעתות
כרצין איש ואיש⁹ גם ושתי המלכה עשה משטה
נשים--בית המלכות אשר למלך אהשורי¹⁰ ביום
השביעי כטוב לב המלך בינו--אמר למהומן בזאת
הרבעונא בנחא ואבנתא זתר וכרכס שבעת הסרים
המשרתים את פני המלך אהשורי¹¹ להביא את
שתו המלכה לפני המלך--בכתר מלכות להראות
העמים והשרים את יפה כי טובה מראה היא¹²
ותמאן המלכה ושתי לובא בדבר המלך אשר ביד
הסרים ויקצף המלך מאד וחמו בערה בו¹³
ויאמר המלך לחכמים ידע העתים כי אין דבר המלך
לפני המלכה כרשותה¹⁴ ותקרב אליו כרשנא שתר
אדמותא תריש מרס מרסנא ממוכן--שבעת שריו פרס
ומודי ראי פני המלך היישבים ראשנה במלכות¹⁵
כרת מה לעשות במלכה ושתי--על אשר לא עשתה
את מאמר המלך אהשורי ביד הסרים¹⁶ ויאמר
מומכן (ממוכן) לפני המלך והשרים לא על המלך
לברדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל
העמים אשר בכל מדינות המלך אהשורי¹⁷ כי
יצא דבר המלכה על כל הנשים להבוזות בעליהן
בעיניהם אמרם המלך אהשורי אמר להביא את

ולא שמע אליויהם ויגידו להמן לראות הייעמדו דברי מרדכי--כי הnid לתוכם אשר הוא יהודי ווירא חמן--כי אין מרדכי כרע ומשתוחה לו יומלא המן מהה ⁶ ויבז בעיניו לשלח יד במרדי לברו--כי הnid לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש--עם מרדכי ⁷ בחדר השער הראשון והוא חדש נסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הנורל לפני המן מיום ליום ומחרesh לחדר שנים עשר--הוא חדש אדר ⁸ ויאמר המן למלך אחשורוש--ישנו עם אחד מפזר ומفرد בין העמים בכל מדינות מלכוות ותריהם שונות מכל עם ואת דתיו המלך אינם עושים ולמלך אין שוה להניהם ⁹ אם על המלך טוב יכתוב לאבדם ועשרה אלפיים הכר כספי אשקלול על יידי עשי המלאכה להביא אל גני המלך ¹⁰ ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדרתא האנגי--צדר היהודים ¹¹ ויאמר המלך להמן בן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך ¹² ויקראו ספרי המלך בחדר הראשון בשלושה עשר יום בו יכתוב ככל אשר צוה המן אל אחדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה כתבה ועם ועם קלשונו בשם המלך ¹³ אשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר גשלוח ספרדים ביד הרצים אל כל מדינות המלך-- להשميد להרגן ולאבד את כל היהודים מנעם ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש ושללים לבוז ¹⁴ פתשנן הכתב להנתן דת לכל מדינה ומדינה גלו לכל העמים--להיות עדדים ליום זה ¹⁵ הרצים יצאו דחויפים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשותה והעיר שושן נבוכה

4 ומרדי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעך עקה נдолה ומרה ² ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלובש שק ³ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מניע--אבל נдол ליהודים וצום ובכוי ומספר שק ואפר יצע לרבים ⁴

עשה בה ¹² ובהניע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אהשורוש מזמן דיוות לה כדת הנשים שנים עשר חדש- כי כן ימלאו ימי מרוקיון שהה חדשים בשמן המר וששה חדשים בכםים ובתמרקוי הנשים ¹³ ובזה הנערה באה אל המלך--את כל אשר אמר ננת לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך ¹⁴ בערב היא באה ובבקיר היא שבת אל בית הנשים שני אל יד שעשנו סריס המלך שמר הפליגנים לא תבו אוור אל המלך כי אם חפץ בה המלך נקראה בשם ¹⁵ ובהניע תר אסתה בת אביחיל דד מרדכי אשר לחק לו לכת לבוא אל המלך לא בקשה דבר--כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתה נשאת חן בעני כל ראייה ¹⁶ ותלקח אסתה אל המלך אחשורוש אל בית מלכוות בחדר העשורי הוא חדש טבת--בשנת שבע למלכותו ¹⁷ וויאב המלך את אסתה מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליך תחת ושתי ¹⁸ ויעש המלך משתה נдол לכל שריו ועבדיו-- את משתה אסתה ותנחה למדיינות עשה ויתן משאת כיד המלך ¹⁹ ובבקבץ בתולות שנית ומרדי ישב בשער המלך ²⁰ אין אסתה מגנת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר הייתה באמנה אותו ²¹ ביום הדם ומרדי יושב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני סריסי המלך שמרי הסק ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש ²² ו יודע הדבר למרדי יונד לאסתה המלכה ותאמר אסתה למלך בשם מרדכי ²³ ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים--לפני המלך

3 אחר הדברים האלה נdal המלך אחשורוש את המן בן המדרתא האנגי--וינשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו ² וככל עבד המלך אשר בשער המלך כרעם ומשתחווים לאמן--כי כן צוה לו המלך ומרדי--לא יכרע ולא ישתחווה ³ ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך--למרדי מודיע אתה עבר את מצות המלך ⁴ ויהי באמרם (כאמרם) אליו יום ויום

ותבואהינה (ותכובאה) נערות אסתר וסרייסיה וייגדו לה ותחילה המלכה מאד והשלחה בגדים להלביש את מרדיי ולהסיר שקו מעליו-ולא קבל וtotkara אסתר לחתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה וצוחו על מרדיי--לדעת מה זה ועל מה זה וויצא התק אל מרדיי--אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך זינד לו מרדיי את כל אשר קrho ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשוקול על נזוי המלך ביהודים (bihorim)--לאבדם 8 ואת פתשון כתוב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו--להראות את אסתר ולהניד לה וצחות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו--על עמה 9 ויבוא התק זינד לאסתר את דברי מרדיי 10 ותאמר אסתר לחתך ותצדחו אל מרדיי 11 כל עבדי המלך ועם מדיניות המלך ידיעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרה אחת דתו להמויות בלבד אשר יושיט לו המלך אך את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראות לבוא אל המלך--זה שלושים יום 12 וייגדו למרדכי את דברי אסתר 13 ויאמר מרדיי להסביר למלך את כבודו בנפשך להמלט בית המלך מכל אסתר אל תדמי תחרישי בעת הזאת-רוח היהודים 14 כי אם החרש תחרישי בעת הזאת-רוח והצלה יעמוד ליודים ממוקם אחר ואת ובית אביך האבדו מי יודע--אם לעת כזאת הגעת למלכות 15 ותאמר אסתר להסביר אל מרדיי 16 לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל חאכלו ואל תשטו שלשת ימים לילו ויום--نم אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי 17 ויעבר מרדיי ויעש ככל אשר צותה עלי אסתר

6 בלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקרים לפני המלך 2 וימצא כתוב אשר הגיד מרדיי על בנתנא ותרש שני סריסי המלך--משMRI הסקפ אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש 3 ויאמר המלך--מה נעשה יקר ונדרלה למרדיי על זה ויאמרו נעררי המלך משratio לא נעשה עמו דבר 4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיזונה לאמר למלך לתלו את מרדיי על העץ אשר הכנין לו 5 ויאמרו נערי המלך אליו--הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חף ביקרו ויאמר המן בלבדו למי ייחוץ המלך

5 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית 2 ויהיו כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר--נשאה חן בעניינו ווישט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט 3 ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה

מפני המלך ובפני המן חפו ⁹ וויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפניו המלך גם הנה העז אשר עשה מהן לмерדיי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן-- נבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו ¹⁰ ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדיי וחמת המלך שככה

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתור המלוכה את בית המן צרר היהודים (היהודים) ומרדיי בא לפני המלך--כי גנודה אסתר מה הוא לה ² ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן ³ ותוסוף אסתור ותדבר לפניו המלך ותפל לפניו רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעה המן האני ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים ⁴ ווושט המלך לאסתור את שרביט הזהב ותקם אסתור ותעמד לפניו המלך ⁵ וויאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפניו המלך וטובה אני בעניינו-- יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדרתא האני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדיניות המלך ⁶ כי אייכחה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואייכחה אוכל וראיתי באבדן מולדתי ⁷ ויאמר המלך אחשורוש לאסתור המלוכה ולמרדיי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתור והוא תלו על העץ--על אשר שליח ידו ביהודים (bihorim) ⁸ ואתם תהבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך וחתום בטבעת המלך--אין להшиб ⁹ וויראו ספרי המלך בעת ההיא בחדר השלישי הוא חדש סיון בשלושה עשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדיי אל היהודים ואל האשדרפנים והփחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה כתבה עם עם כלשנו ואל היהודים-- כתובם וככלשונם ¹⁰ ויכתב בשם המלך אחשורוש וחתום בטבעת המלך ווילח ספרים ביד הרצים בסוסיים רכבי הרכש האחשתרנים--בני הרמיכים ¹¹ אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר

לעשות יקר יותר ממוני ⁷ וויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו ⁸ יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו ⁹ וננתן הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישי את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבו על הסוס ברחוב העיר וקרו לאפנוי ככה יעשה איש אשר המלך חפץ ביקרו ¹⁰ וויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן לмерדיי היהודי היושב בשער המלך אל הפל דבר מכל אשר דברת בויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי ווירכיבו ברחוב העיר ויקרא לאפנוי ככה יעשה איש אשר המלך חפץ ביקרו ¹¹ ווישב מרדיי אל שער המלך והמן נדחק אל ביתו אבל וחיפוי ראש ¹² ווספר המן לירש אשתו ולכל אהבו את כל אשר קrho ויאמרו לו חכמו וזרש אשתו אם מזועה היהודים מרדיי אשר החולות לנפל לפניו לא תוכל לו--כי נפול חפול לפניו

14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר

7 ויבא המלך והמן לשותה עם אסתר המלכה ² ויאמר המלך לאסתור גם ביום השני במשתה הין-- מה שאליך אסתור המלוכה ותנתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות ותעש ³ ותען אסתור המלכה ותאמר-- אם מצאתי חן בעניך המלך ואמ על המלך טוב נתן לי נשוי בשאלתו ועמי בבקשתו ⁴ כי נמכרנו אני ועמי להשמד להרגנו ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי--כי אין חצר שוה בנזוק המלך ⁵ ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתור המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן ⁶ ותאמר אסתור--איש צר וויב המן הרע זהה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה ⁷ והמלך קם בחמתו ממשתה הין אל גנט הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מסתור המלכה--כי ראה כי כלתא אליו הרעה מאת המלך ⁸ והמלך שב מנוגת הביתן אל בית משתה הין והמן נפל על המטה אשר אסתור עלה ויאמר המלך הנם לככוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא

מאות איש ואת עשרה בני המן--בשאר מדיניות המלך מה עשו ומה שאלתך ויתן לך ומה בקשך עוד ותעש ¹³ ותאמר אסתר אם על המלך טוב--יינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כרת היום ואת עשרה בני המן יתלו על העץ ¹⁴ ויאמר המלך להעשות כן וננתן דת בשושן ואת עשרה בני המן תלו ¹⁵ ויקחלו היהודים (היהודים) אשר בשושן נם ביום ארבעה עשר לחדר אדר ויהרגנו בשושן שלש מאות איש ובכזה--לא שלחו את ידים ¹⁶ ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקחלו ועמדו על נפשם ונוח מאיביהם והרגו בשניהם חמשה ושבעים אלף ובכזה--לא שלחו את ידים ¹⁷ ביום שלושה עשר לחדר אדר ונוח באربعה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה ¹⁸ והיהודים (היהודים) אשר בשושן נקחלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו يوم משתה ושמחה ¹⁹ על כן היהודים הפרוזים (הפרוזים) היישבים בעיר הפרוזות--עשים את יום ארבעה עשר לחדר אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנוט איש לרעהו ²⁰ ויכתב מרדכי את הדרורים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחشورוש--הקרובים והרחוקים בכל מדינות המלך אחשורוש--להיות עשים את יום ארבעה עשר ²¹ לקים עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדר אדר ואת יום חמזה עשר בו בכל שנה ושנה ²² כיימים אשר נחנו בהם היהודים מאיביהם והחדר שאר נחפק להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנוט איש לרעהו ומתנות לאבינים ²³ וקובל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתוב מרדכי אליהם ²⁴ כי המן בן המדחת האגוי צרר כל היהודים--חשב על היהודים לאבדם והפלו פור הוא הנורל להם ולאבדם ²⁵ ובכאה לפניו המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ²⁶ על כן קראו למים האלה פורים על שם הפור--על כן על כל דברי האנרגת הזאת ומה ראו על כהה ומה הניגע אליהם ²⁷ קימו וקבעו (קבעו) היהודים עליהם ועל זורעם ועל כל גנליים עליהם ולא יעבור--להיות עשים את שני הימים האלה לתקהל ולעמד על נפשם--להשמיד ולהרגן ולאבד את כל חילם ומדינה הצרים אתם טף נשים ושללים לבוז ²⁸ ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש-- בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר ²⁹ בתשנין הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויה לכל העמים ולהיות היהודים (היהודים) עתודים (עתודים) ליום זהה להנקם מאיביהם ³⁰ הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ותחופים ברבר המלך ודרת נתנה בשושן הבירה ³¹ ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות הכלת וחדור ועתרת זהב נדוללה ותכרייך בז' וארכמנן והעיר שושן צהלה ושמחה ³² ליהודים היהת אורה ושמחה וששון ויקר ³³ ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודרתו מגיע שמה וsshon ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתהדרים--כיו נפל פחד היהודים עליהם

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודרתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוות בהם ונחפהו הוא אשר ישלו היהודים מהם בשנאותם ² נקחלו היהודים בעיריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלה יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים ³ וכל שדי המדינות והאחשדרפנס והפחות וushi המלאכה אשר למילך-- מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עלייהם ⁴ כי גדול מרדכי בביה המלך ושמו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך ונגדל ⁵ ויצו היהודים בכל איביהם מכת הרב והרגן ואבדן ויעשו בשנאים קרצונם ⁶ ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד-- חמיש מאות איש ⁷ ואת פרשנדה ואת דלפון ואת אספהא ⁸ ואת פורטה ואת אדרלא ואת ארידטה ⁹ ואת פרmeshטה ואת אריסי ואת ארידי ואת זויטה ¹⁰ עשרה בני המן בן המורתא צרר היהודים--הרגו ובכזה-- לא שלחו את ידים ¹¹ ביום ההוא בא מספר ההרונים בשושן הבירה--לפני המלך ¹² ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמיש

כתבם וכומנם בכל שנה ושנה ²⁸ והימים האלה נוכרים ונעים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה עיר ועיר וימי הפורים האלה לא עברו מותך היהודים זכרם לא יסוף מזורים ²⁹ וכתב אסתר המלכה בת אביהיל ומרדי הירושי את כל תקף לקים את אנרגת הפורים הזאת-השנית ³⁰ וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה-מלכות אהשורש דבריו שלום ואמת ³¹ לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם בדברי הצומות וועתקתם ³² ומאמר אסתר-קיים דברי הפורים האלה ונכתב בספר

10 ושם המלך אהשורש (אהשורש) מס על הארץ ואי חיים ² וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדרת מרדכי אשר גדרו המלך--הלווא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס ³ כי מרדכי היהודי משנה למך אהשורש ונadol ליהודים ורצו הרבה אהיו--דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרע

מושאל ועוריה ויעדתו לפני המלך²⁰ וכל דבר חכמתו
בינה אשר בקש מהם המלך--וימצאים עשר יודות על
כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו ²¹ ויהי
דניאל עד שנת אחת לכורש המלך

2 ובשנת שתים למלכות נבדנצר חלם נבדנצר
חלומות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו² ויאמר
המלך לקרא לאחרטמים ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגינן למלך חלומותיו ייבאו ויעדתו לפני
המלך³ ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותתפעם רוחוי
לדרעת את החלום⁴ וידברו הכשדים למלך ארמיה
מלך לעלמין כי--אמר חלמא לעבדיך (לעבדך)
ופשרא נחוא⁵ ענה מלכא ואמר לכשדי (לכשדי)
מלתה מני אודא הן לא תחוודעוני חלמא ופשראה
הדרמן תתכבדון ובתיוכון נולוי יתשמעון⁶ והן חלמא
ופשראה תהווון מתנון ונובובה ויקר שנייא תקבלון מן
קדמי להן חלמא ופשראה החוני⁷ ענו תנינות ואמרין
מלך חלמא אמר לעבדוחיו ופשראה נהחה⁸ ענה
מלך ואמר--מן יציב ידע ana דיבנא אנתזון זבין
כל קבל דיב חייתון דיב אודא מני מלטא⁹ דיב הן חלמא
לא תחוודעוני חדה היא רתקון ומלה כדבה ושותה
זהמנתון (זהמנתון) למאמר קדמי עד דיב עדנא
ישתגא להן חלמא אמרו לי ואנדע דיב פשרה תחחוני¹⁰
ענו כshedיא (shedai) קדם מלכא ואמרין--לא איתי
אנש על יבשthead דיל מלכא יכול להחויה כל קבל
די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל
חרטם ואשפ' וכשדי צו ומלטה דיב מלכה שאל יקירה
ואחרן לא איתי דיב חיונה קדם מלכא להן אלהין--
די מדרהון עם בשרא לא איזוחוי¹¹ כל קבל דנה--
מלך באנס וקצף שנייא ואמר להובדה לכל חכימי
מלך נפקת וחכימיא מהתקטלן ובעו דניאל
ובבל¹² ודרה נפקת וחכימיא מהתקטלן ובעו דניאל
וחברותו להתקטללה¹³ באדין דניאל התיב עטה
וטעם לאירועך רב טבחיא דיב מלכא--דיב נפק להתקטללה
לחכימי בבל¹⁴ ענה ואמר לאירועך שליטה דיב מלכא
על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלטה
הודע אריך לדניאל¹⁵ ודניאל על ובעה מן מלכא דיב
זמן ינתן לה ופטרה להחויה למלך¹⁶ אדין דניאל

1 בשתה שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה--בא
נכודנןצר מלך בבב' ירושלים ויצר עלייה² ויתן
אדני בידו את יהוקים מלך יהודה ומקצת כל' בית
האלחים ויבאים ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים
הביא בית אוצר אלהיו³ ויאמר המלך לאשפנו רב
סריiso להביא מבני ישראל וمزרע המלוכה--ומן
הפרתמים⁴ ילדים אשר אין בהם כל מואם וטובי
מראה ומשכלים בכל חכמה וידע עיטה ומבני מדע
ואשר כה בהם לעמוד בהיכל המלך ולמלמד ספר
ולשון כשדים⁵ וימין להם המלך דבר יום ביום מפת
בן המלך ומיין משתיו ונולדם שנים שלוש ומקצתם--
יעמדו לפני המלך⁶ ויהי בהם מבני יהודה--דניאל
הנניה מישאל ועזריה יושם להם שר הסריסים שמות
וישם לדניאל בלטשאצ'ר ולהנניה שדרך ולמישאל
משיך ולעזריה עבר גנו⁸ וושם דניאל על לבו אשר
לא יתגאל בפת בן המלך ובין משתיו ויבקש משך
הסריסים אשר לא יתגאל⁹ ויתן האלים את דניאל
לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים¹⁰ ויאמר שר
הסריסים לדניאל--ירא אני את אדני המלך אשר
מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה וראה את
פניכם זעפים מן הילדים אשר כנילכם וחיבתם את
ראשי למלך¹¹ בו יואמר דניאל אל המלצר--אשר מנה
שר הסריסים על דניאל הנניה מישאל ועזריה¹²
נס נא את עבדיך ימים שעשרה ויתנו לנו מן הזרעים
ונאכלה--וימים ונשתה¹³ ויראו לפניו מראנינו ומראה
הילדים האכלים את פת בן המלך וכאשר תרא
הילדים האכלים את פת בן המלך ומעשיהם
עשה עם עבדיך¹⁴ וישמע להם לדבר זהה וינסם
ימים שעשרה¹⁵ ומקצת ימים שעשרה נראת מראנינו
טוב ובריאיبشر מן כל הילדים--הילדים את פת בן
המלך¹⁶ ויהי המלצר נשא את פת בנם ווין משתיכם
ונתן להם זרעים¹⁷ וזה ילדים הала ארבעתם נתן
לهم האלים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל
הבין בכל חזון וחלומות¹⁸ ולמקצת הימים אשר אמר
המלך להבאים ויבאים שר הסריסים לפני נבדנצר
ויאמר אתם המלך ולא נמצא מכם כדניאל הנניה¹⁹

חספה נחשא כספה ודרהבא והוא כעורמן אדרי קויט
 ונשא המון רוחא וכל אשר לא השתכח להן ואבנה די
 מהתצלמא הות לטור רב-ומלאת כל ארעה³⁶
 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא³⁷ אתה (אנת)
 מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכוא חסנא
 ותקפא ויקרא יהב לך³⁸ ובכל די דארין (דריין)
 בני אנשה היהות ברא ועופ שמייה יהב בידך והשלטך
 בכלחון אתה (אנת) הוא ראשיה די דרבא³⁹ ובתרך
 תקים מלכו אחריה-ארעה (ארע) מנך ומילכו תליתא
 (תליתא) אחרדי נחשא די תשלט בכל ארעה⁴⁰
 ומילכו רביעיה (רביעאה) תהוא תקיפה כפרולא כל
 קבל די פרולא מהדק וחשל כלא וכפרולא די מרעע
 כל אלן תדק ותרע⁴¹ ודי חזיתה רגליה ואצבעתא
 מההון (מנהן) חספ די פחר ומנהון (ומנהן) פרול-
 מלכו פלינה תהוה לנו נצבהא די פרילא להוא בה כל
 קבל די חזיתה פרולא מערב בחספ טינא⁴² ואצבעתא
 רגליה מההון (מנהן) פרול ומנהון (ומנהן) חספ-מן
 קצת מלכואת תהוא תקיפה ומהנה תהוא תבירה⁴³
 די (ודי) חזית פרולא מערב בחספ טינא-מתרבעין
 להון בזועאנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא
 כדי פרולא לא מתרבע עם חספה⁴⁴ ובו מיהון די
 מלכיא אונן יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא
 תחבל ומלכואה לעם אחרן לא תשתקח תדק ותסיף
 כל אלין מלכותה והיא תקים לעלמייא⁴⁵ כל קבל די
 חזית די מטורה אנתורת אבן די לא בידין וחרקת
 פרולא נחשא חספה כספה ודרהבא-אללה רב הודיע
 למילכה מה די להוא אחרדי דנה ויציב חלמא ומהימן
 פשרה⁴⁶ באדרין מלכא נובוכדנצר נפל על אבוחוי
 ולדנייאל סנד ומנהה וניחין אמר לנסהה לה⁴⁷ ענה
 מלכא לדנייאל ואמר מן קשת די אלחכון הו אלה
 אליהן וمرا מלכין-ונהלה ריזן די ייכלה למגלא רזא
 דנה⁴⁸ באדרין מלכא לדנייאל רבוי ומתגן רברבן שנייאן
 יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סנני-
 על כל חכמי בבל⁴⁹ ודנייאל בעא מן מלכא ומני
 על עבירתא די מידנית בבל לשדרך מישך ועבד ננו
 ודנייאל בתרע מלכא

לביתה אויל ולחנניה מיישאל ועורייה חברוחוי מלחה
 הודיע⁵⁰ ורוחמן למבוא מא קדם אלה שמיא על רזא
 דנה-די לא יהובדן דנייאל וחברוחוי עם שאר חכמי
 בבל⁵¹ אדרין לדנייאל בחזוֹא די ליליא-רזא גלי-
 להוא שםה די אלה מביך מן עלמא ועד עלמא די
 חכמתא ונבורתא די לה היא⁵² והוא מהשנא עדニア
 זומニア מהעדה מלכין ומהקיים מלכין יהב חכמתא
 לחכימין ומנדעא לידעו בינה⁵³ הוּא נלא עמייקתא
 ומסחרתא ידע מה בחשoca ונהיירא (ונהורא) עמה
 שרא⁵⁴ לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די
 חכמתא ונבורתא יהבת לי וכען הודיע עבינה
 מנך די מלחת מלכאה הודיע עבינה⁵⁵ כל קבל דנה דנייאל
 על על ארייך די מילכא להובדה לחכמי בבל
 אזול וכון אמר לה להכימי בבל אל החוּבר-העלני
 קדם מלכא ופשרה למילכא אחים⁵⁶ אדרין ארייך
 בהתבהלה הנעל לדנייאל קדם מלכא וכון אמר לה
 די השכחת גבר מן בני גלוותא די יהוד די פשרה
 למילכא יהודע⁵⁷ ענה מלכא ואמר לדנייאל די שמה
 בלטשאצער האיתיך (האיתיך) כהה להורעתני חלמא
 די חזית-ופשרה⁵⁸ ענה דנייאל קדם מלכא ואמר
 רזא די מלכא שאל-לא חכימין אשפין חרטמין גורין
 יכלין להחיה למילכא⁵⁹ ברם איתי אלה בשמייא נלא
 רזין והודיע למילכא נובוכדנצר מה די להוא באחרית
 יומייא חלמק וחוויו ראשך על משכבר דנה הוּא⁶⁰
 אנהה (אנת) מלכא רעיווך על משכבר סלקו מה די
 להוא אחרדי דנה ונלא רזיא הודיע מילכא יהודען
 ונלי לי להן על דברת די פשרה למילכא יהודען
 וריעינו לבכך תנדע⁶¹ אתה (אנת) מלכא חזזה היהת
 ואלו צלים חד שנייא-צ'למא דכון רב ויזה יתיר קאם
 לקבילך ורזה דחיל⁶² הוּא צלמא ראשיה די דהוב
 טב חרוויה ודרעהיה די כסף מעוזה וירכתה די נחש
 וקהודי די פרול רגלה-ההון (מנהן) די פרול
 אבן די לא בידין ומתח צלמא על רגלה-הוּא די פרול
 וחספה והדרקת המון⁶³ באדרין דקו כחרה פרולא

הפלון ותסנדרון לצלם אדי עבדת והן לא תסנדרון בה שעה את התרמן לנו אthon נורא יקרתא ומון הווא אללה די ישיזובנכוון מן ידיי ¹⁶ ענו שדרכ מישך ועבדנו ואמרין למלא נבוכדנצר--לא חשהין אנחנו על דנה בתגמ להתחזות ¹⁷ הן איתוי אלהנא די אנחנו פלחין-- יכול לשיזובתנון מן אthon נורא יקרתא ומון ירך מלכא ישיזוב ¹⁸ והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך (לאלהיך) לא איתינו (איתנו) פלחין ולצלם דהבא די הקיטמת לא נסנד ¹⁹ באדין נבוכדנצר התמל' חמא וצלם אונפודי אשטענו (אשרני) על שדרכ מישך ועבדנו ענה ואמר לווזא לאthon חד שבעה על די חזה למזיה ²⁰ ולגברין גבריא חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרכ מישך ועבדנו--למרמא לאthon נורא יקרתא באדין גבריא אליך כפתה בסרבלייחון פטישיון (פטישיון) וכרבלההון ולבשיהון ורמו לנו אthon נורא יקרתא ²² כל קבל דנה מן די מלחת מלכא מהצפה ואthon אזהה יתירה גבריא אליך די הסקו לשדרכ מישך ועבדנו קטל המון שביבא די נורא ²³ וגבריא אליך תלתהון שדרכ מישך ועבדנו--נפלו לנו אthon נורא יקרתא מכפתה ²⁴ באדין נבוכדנצר מלכא תורה וקם בהתחלה ענה ואמר להדרוהי מלכא תורה וקם בהתחלה רמניא לנו נורא מכפתין עניין הלא גברין תלתה רמניא לנו נורא מכפתין עניין ואמרין למלא יציבא מלכא ²⁵ ענה ואמר הא אנה חזזה גברין ארבעה שרין מהלכין בנו נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא (רביעאה) דמה לבר אלהון ²⁶ באדין קרב נבוכדנצר להרע אthon נורא יקרתא ענה ואמר שדרכ מישך ועבדנו עבדהו די אללה עלא (עלאה) פקו ואתו באדין נפקון שדרכ אללה עלא שמו עלייך (עלך) מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקיטמת לא (לאלהיך) לא פלחין ולצלם דהבא די הקיטמת לא סנדין ²³ באדין נבוכדנצר ברנו וחמא אמר להותיה לשדרכ מישך ועבדנו באדין גבריא אליך התיוקדם מלכא ¹⁴ ענה נבוכדנצר ואמר להוん הצידא שדרכ מישך ועבדנו לא אלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקיטמת לא סנדין ²⁵ כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משrokיה קיתרס (קתרס) שככא פסנתרין סומפניה וכל צ'ו זمرا-

שין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורה במדינתה בכל ² ונבוכדנצר מלכא שלח למכןש לאחדרפניא סגניה ופחotta אדרגנזריא נדרביריא דתביברא הפתיה וכל שלטני מדינה-למה לא חנכת צלמא די הקיטם נבוכדנצר מלכא ³ באדין מתכשין אחשדרפניא סגניה ופחotta אדרגנזריא נדרביריא דתביברא הפתיה וכל שלטני מדינה לא חנכת צלמא די הקיטם מלכא וקאמין (וקימין) לקבל צלמא די הקיטם נבוכדנצר ⁴ וככרוא קרא בחיל לכון אמרין עממייא אמייאולשניא ⁵ בעדנא די תשמעון קל קרנא משrokיה קיתרס (קתרס) שככא פסנתרין סומפניה וכל צ'ו זمرا- זני זمرا-הפלון ותסנדרון לצלם דהבא די הקיטם נבוכדנצר מלכא ⁶ ומון די לא יפל ויסנד--בה שעטה יתרמא לנו אthon נורא יקרתא ⁷ כל קבל דנה בה זמןנו כדי שמעין כל עממייא אמייא ולשניא סנדין לצלם דהבא נפלין כל עממייא אמייא ולשניא סנדין לצלם דהבא די הקיטם נבוכדנצר מלכא ⁸ כל קבל דנה בה זמןנו קרבו גברין כshedאין ואכלו קרציהון די יהודיא ⁹ ענו ואמרין לגבוכדנצר מלכא מלכא לעלמיין חיי ¹⁰ אתה (אנת) מלכא שמת טעם די כל איש די ישמע כל קרנא משrokיה קיתרס (קתרס) שככא פסנתרין סיפניה (סופניה) וכל צ'ו זمرا-יפל ויסנד לצלם דהבא ¹¹ ומון די לא יפל ויסנד--יתרמא לנו אthon נורא יקרתא ¹² איתי גברין יהודאיין די מניתיתהון על עבידת מדינתה בכל שדרכ מישך ועבדנו גבריא אליך לא שמו עלייך (עלך) מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקיטמת לא סנדין ¹³ באדין נבוכדנצר ברנו וחמא אמר להותיה לשדרכ מישך ועבדנו באדין גבריא אליך התיוקדם מלכא ¹⁴ ענה נבוכדנצר ואמר להון הצידא שדרכ מישך ועבדנו לא אלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקיטמת לא סנדין ¹⁵ כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משrokיה קיתרס (קתרס) שככא פסנתרין סומפניה וכל צ'ו זمرا-

(שלו) על אלהון די שדרך מישך ועבד נגוא הדמיין
ויעבד וביתה נולי ישתח כל קבל די לא איתוי אלה
אחרן די ייכל להצלחה כבנה ^ז באידין מלכא הצלחה
לשדרך מישך ועבד נגו-במדינת בבל

4 נוכדנצר מלכא לכל עממי אמיה ולשניה די
דאידן (דיירין) בכל ארעה--שלמכון ישנא ^א אתייא
ותמהיא די עבד עמי אלה עלייא (^{עלאה})--ספר
קדמי להחוויה ^ב אהוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה
תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר ^ג
אהנה נוכדנצר שלה חווית בבתיו ורענן בהיכלי ^ד
חלם חווית וידחלהני וחרהון על משכבי וחוויו ראש
יבחלי ^ה ומני שים טעם להגעלה קדמי לכל חכמי
בכל די פשר חלמא יהודעננו ^ו באידין עליין (^{עלין})
חרטמייא אשפייא כשייא (כשייא) וגורייא וחלמא אמר
אהנה קדרמיהון ופשרה לא מהודעין לי ^ז ועד אחרין
על קדרמי דנייאל די שמה בלטשאצער שם אלהו ודי
רוח אלהון קדרישין בה וחלמא קדרמודו אמרת ^ט
בלטשאצער רב חרטמייא--די אהנה ידעת די רוח אלהין
קדרישין בר וככל רוי לא אנס לך חזוי חלמי די חווית
ופשרה אמר ^ו וחוווי ראש עיל משכבי חווית
ואלו אילן בנו ארדעא ורומה שניא ^ז ברבה איילנא ותקף
ורומה ימطا לשמייא וחוותה לסוף כל אראע ^ט עפיה
שפיר ואנבה שניא ומוון לכלא בה תחתוויה תטלל
חוית ברא ובנעפויה ידרון (^{ידרון}) צפרי שמייא ומנה
יתוין כל בשרא ^ט חזה חווית בחוווי ראש עיל משכבי
ואלו עיר וקידיש מן שמייא נחת ^ט קרא בחיל וכן אמר
נדו איילנא וקצטו ענפויה אתרו עפיה וכברדו אנבה
תנד חוויא מן תחתוווי צפרייא מן ענפויה ^ט ברם
עקר שרשווי באראע שבקו ובאסור די פרזול ונחשת
ברתאא די ברא ובטל של שמייא יצטבע ועם חוויא חלקה
בעשב אראע ^ט לבבה מן אנושא (^{אנשא}) ישנון ולכבר
חויה ותיהב לה ושבעה עדניין יהלפון עלהו ^ט בנורת
עירין התגמא ומאמיר קדרישין שאלהא עד דברת די
ינדען חיריא די שלט עלייא (^{עלאה}) במלכות אנושא
(אנשא) ולמן די יצבא יתרהנה ושפל אנשיס יקים עליה
(עליה) ^ט דנה חלמא חווית אהנה מלכא נוכדנצר

אליהן קדישין בה ובכינוי אבוק נהירו ושבכלתו וחכמתה כחכמת אלדין השתחבה בה ומלא נבכנתץ אבוק –
רב חרטמן אשפין כשראין נירין הקימה אבוק מלכא ¹² כל קבל די רוח יתרה ומנדע ושכלתנו מפער חלמין ואחותה אחידן ומשרא קטרין השתחבה בה בדניאל די מלכא שם שמה בלטשאצ'ר כען דניאל יתקרי ופשרה יהוה ¹³ באדרין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אתה (אנט) הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היה מלכא אבי מן יהוד ¹⁴ ושמעת עלייך (עלך) די רוח אלדין בעך וגיהרו ושכלתנו וחכמה יתרה השתחבה בעך ¹⁵ וכען העלו קדרמי חכימיא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתי ולא כהילין פשר מלטא להחויה ¹⁶ ואנה שמעת עלייך (עלך) די תוכל (תכל) פשרין למפער וקתרין למשרה כען הון תוכל (תכל) כתבא למקרה ופשרה להודעתני – ארונגנא תלבש והמנוכה (והמניכא) די דהבא על צוארך ותלה במלכותא שלט ¹⁷ באדרין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין ונגבויתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרה אהודענה ¹⁸ אתה (אנט) מלכא אלהא עלייא (עלאה) מלכותא ורבותא ויקרא והדרא יהב לנבדנץ אבוק ¹⁹ ומן רבותא די יהב לה – כל עמייא אמייא ולשニア הו זעיין (זיעין) ורחילין מן קדרומו די הו צבא הוה קשל ודי הו צבא הוה מהא ודי הו צבא הוה מראים ודי הו צבא הוא משפל ²⁰ וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להודה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרא העדיו מנה ²¹ ומן בני אנשא טריד ולבבה עם היotta שי (שיין) ועם ערדי מדרה עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמייא נשמה צטבע עד די ידע די שלט אלהא עלייא (עלאה) ²² במלכות אגשה ולמן די יצבא יהקים עלייה (עליה) ואנתה (אנט) ברה בלשאצ'ר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת ²³ ועל מרא שמייא התורומת ולמאニア די ביתה היהטו קדרמיך (קדמך) ואנטה (אנט) ורברבניך (רברבנק) שגולתך ולתנתך חמרא שתוין בהוין ולאידי כספא ודהבא נחשה פרזילא ואua ואבנה די לא חזין ולא שמעין ולא ידען שבחתה

דניאל

די שעה כנשרין הרבה וטפרוחי צפדרין ³⁴ ולקצת יומייא ana נבוכנתץ עני לשמייא נטלה ומנדי עלי יתוב ולעליא (ולעלאה) ברכת ולהי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר ³⁵ וכל דاري (דררי) ארעה כל החשיבן וכמצבי עבר בחיל שמייא ודארוי (ודורי) ארעה ולא איתוי די ימיה בידה ויאמר לה מה עברת ³⁶ בה זמנה מנדע יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי זיווי יתוב עלי ולוי הדרבי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתרה הוספה לי ³⁷ כען ana נבוכנתץ משבח ומרומם ומהדר למלך שמייא די כל מעבדותי קשת וארתת הדין ודי מהלכין בונה יכול להשפלה

5 בלשאצ'ר מלכא עבד לחם רב לרברבנוי אלף ולקבל אלף חمرا שתה ² בלשאצ'ר אמר בטעם חمرا להיתה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכנתץ אבויי מן היכלא די בירושלם וישtron בהון מלכא ורברבנוה שגלהחה ולחנתה ³ באדרין היהטו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוה שגלהחה ולהנתה ⁴ אשתיו חمرا ושבחו לאלהו דהבא וכספא נחשא פרזילא – אעה ואבנה ⁵ בה שעטה נפקו (נפקה) אצבען די יד איש וכותבן לקבב נברשתא על נירא די כתל היכלא די מלכא ומלא חזזה פס ידא די כתבה ⁶ אדרין מלכא זיווי שנווי ורעינהי יבהלונה וקתרין הרצה משתירין וארכבה דא לדא נקשן ז קרוא מלכא בחיל להעללה לאשפיא כshedיא (כשדי) זנויריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקירה כתבה והשרה יהונני ארונגנא ילש והמנוכא (והמניכא) די דהבא על צוארכ' ותלה במלכותא ישולט ⁸ אדרין עלין (עלן) כל חכימי מלכא ולא כהילין כתבא למקרה ופשרה (ופשרה) להודעה למלך ⁹ אדרין מלכא בלשאצ'ר שניא מתבהל זיווי שני עליוה ורברבנוה משחbatchן ¹⁰ מלכחא – לקבב ملي מלכא ורברבנוה לבית משחbatch עלה (עללה) ענה מלכתא ואמרת מלכא לעלמיין חי – אל יבהליך רעיניך זיויך (זיויך) אל ישתנו ט אוית נבר במלכותך די רוח

ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא-הלא אסר רשותם די כל איש ר' יבאה מן כל אלה ואש עד יומין תלזין להן מנק מלכא יתרמא לנוּב ארויותה ענה מלכא ואמר יציבא מלטה כדת מדי ופרס-ר' לא تعدא ¹³ באידין ענו ואמרין קדם מלכא-ר' דניאל די מן בני גלותא די ענו רשותם ומניין תלטה ביוםא בעא בעזה ¹⁴ באידין יהוד לא שם עלייך (עלך) מלכא טעם ועל אסרה מלכא כד רשותם ומניין תלטה ביוםא בעא בעזה ¹⁴ באידין מלכא כרוי מלטה שמע שנייה באש עלהוי ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי שמשה הוא משתדר להצלה ¹⁵ באידין נבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא ר' דת למדי ופרס די כל אסר וקיטם די מלכא יהקים לא להשניה ¹⁶ באידין מלכא אמר והויתו לדניאל ורמו לנבא די ארויותה ענה מלכא אמר לדניאל אלך ר' אנטה (אנט) פלח לה בהדריא הוא ישיבנך ¹⁷ והויתות אבן חרדה ושותה על פס נבא וחמתה מלכא בעזקתה ובעוזקת רבנןוה די לא תשנא צבו בדניאל ¹⁸ באידין אויל מלכא להיכלה ובת טות ודווחן לא הנעל קדמוני ושותה נרת עלהוי באידין מלכא בשפרפרא יקום בננה ובחתבלה-¹⁹ לגבא די ארויותה אויל ²⁰ וכמקרבה לנבא-לדניאל بكل עזיב יעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבר אללה חיא-אלתך ר' אנטה (אנט) פלח לה בתדריא היכל לשיזבותך מן ארויותה ²¹ ואידין דניאל עם מלכא עבדת ²² אלחי שלח מלאה סנור מלל מלכא לעלמיין חי ²² אלחי שלח מלאה סנור פס ארויותה-ולא חבלוני כל קובל די קדמוני זכו השתקחת לי אף קדריך (קדמך) מלכא חבלה לא עבדת ²³ באידין מלכא שניּא טאב עלהוי ולדניאל אמר להנסקה מן נבא והסק דניאל מן נבא וכח חבל לא השתכח בה-ר' יומיןabalha ²⁴ ואמר מלכא והויתו נבריא אלך ר' אכלי קרצוחוי ר' דניאל ולנוּב ארויותה רמו אנון בניהון ונישיכון ולא מטו לארעית נבא עד די שלטו בהון ארויותה וככל גרמייהון הדקו ²⁵ באידין דרייש מלכא כחוב לכל עממייא אמייא ולשניא די דарין (דרין) בכל ארעה-שלמכון ישנא ²⁶ מן קדרמי שים טעם-ר' בככל שלטן מלכותי להון זעין (זעין) ורחליין מן קדם אלה ר' דניאל די הוא אלה חיא וקיטם לעלמיין וממלוכה די לא תתחבל

ולאלה דינשטעך בידה וכל ארחתך לה-לא הדרת ²⁴ באידין מן קדרמוּדי שליח פסא די יוד ואוכתבא דינה רשים ²⁵ ודינה כתבא די ראשים מנא מא תקל ופרשין ²⁶ דינה פשר מלטה מנא-מנה אלה מלכותך והשלמה ²⁷ תקל-תקילת במאזニア והשתכח חסיר ²⁸ פרס-פרישת מלכותך וייחיבת למדי ופרס ²⁹ באידין אמר בלשatz והלבשו לדניאל ארונגנא והמניכא (והמניכא) די דהבא על צוארה והכרזו עליה די להוא שליט תלתא במלכותא ³⁰ בה בליליא קטיל כל אשיך מלכא כשריא (כשדאה) ³¹ ודריווש מדיא (מדאה) קבל מלכותא-כבר שניין שתין ותרתין **6** שFER קדם דריוש והקיטם על מלחותא לאחדרפניא מהה וערשין-די להוּן בכל מלכותא ² וועל מאהון סרכין תלטה דידניאל חד מנהון די להוּן אחדרפניא אלין יהבין להוּן טעמא ומלא לא להוא נוק ³ באידין דינה הוא מתנצח על סרכיא ואחדרפניא דניאל די רוח יתירה בה ומלא עשית להקמותה כל קובל די רוח יתירה בה ומלא עשית להקמותה על כל מלכותא ⁴ באידין סרכיא ואחדרפניא הוּן בעין עליה להשכחה לדניאל-מצד מלכותא וככל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קובל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השכחת עלהוי ⁵ באידין נבריא אלך אמרין די לא נחשכח לדניאל דינה כל על לא להן השכחנא עלהוי בדת אלה ⁶ באידין סרכיא ואחדרפניא אלין הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמיין חי ⁷ אתיעטו כל סרכיא מלחותה מלכא ולתקפה אסר די כל די יבua בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנק מלכא-יתרמא לנב ארויותה ⁸ כען מלכא תקים אסר ותרשם כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא تعدא ⁹ כל קובל דינה- מלכא דריוש רשם כתבא ואסרה ¹⁰ ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליה ננד ירושלים זומניין תלטה ביוםא הוא ברך על ברכותיו ומצלא ומודא קדם אלה כל קובל די הוא עבר מן קדרמת דינה ¹¹ ואידין נבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל-בעה ומתחנן קדם אלה ¹² באידין קרבו

הקרבוחי ¹⁴ ולה יhab שלטן ויקר ומלווה וכל עממיא אמייא ולשניא לה יפלחוון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומילכותה די לא תתחבל ¹⁵ אתכritis רוחו ana דנייאל בנו נדנה וחוזי ראשיב יהלני ¹⁶ קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבעאמנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני ¹⁷ אלין חיותא רברבתא די אין ארבע- ארבעה מלכין יקומוון מן ארבעא ¹⁸ ויקבלוון מלכותא קדריש夷 עליוניון ויחסונן מלכותא עד עלמא ועד עלם עולם ¹⁹ אידין צביה לצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלחן (כלחן) דיחילה יותרה שניה (שנה) די פרזול וטפריה (וטפרה) די נחש אכליה מדרקה ושארא ברגליה (ברגלה) רפסה ²⁰ ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו (ונפלה) מן קדרמה (קדמה) תלת וקרנא דכנן וענין לה ופם ממיל רברבן וחוזה רב מן חברתה ²¹ חזה היית- וקרנא דכנן עברדא קרבעם קדרישין ויכלה להן עד די אתה עתיק יומיא ודרינה יהב לקדריש夷 עליוניון ²² ומנא מטה ומילכותה החסנו קדרישן ²³ כן אמר חיותא רביעיתא מלכוו רביעיה (רביעאה) תהוא באדרעה די תשנאמן כל מלכותא ותאכל כל ארעה ותודשנה ותדקנה ²⁴ וקרניא עשר-- מגה מלכותא עשרה מלכין יקמוני ואחרן יקום אחריהן והוא ישנאמן קדרמייא ותלהה מלכין יהspell ²⁵ ומילן לצד עלייא (עלאה) ימלל ולקדיש夷 עליוניין יבלא ויסבר להשניה זמניון ודתו יותהבעון בידה עד עדן ועדנן ופלג עדן ²⁶ ודרינה יתב ושלטנה יהעdon להשמדה ולהובדה עד סופה ²⁷ ומילכותא ושלטנא ורכותא די מלכות החות כל שמיא יהיבת לעם קדריש夷 עליוניון מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחוון ווישטמעון ²⁸ עד כה סופה די מלחתא ana דנייאל שנייא רעונייב יהלני זויי שתנוון עלי ומלהא בלבי נתרת

8 בשנה שלוש למלכות בלאצער המלך- חזון נראה אליו אני דנייאל אחריו גנראה אליו בתחלה ² ואראה בחזון ויהי ברаратי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדרינה ואראה בחזון ואני התייר עלי אובל אל ³ ואsha עניי ואראה והנה אייל אחד עמד לפני האבל

שלטנה עד סופה ²⁷ משיזב ומצל- ועבד אהין ותמהין בשמייא ובארעא די שיזב לדנייאל מן יד ארויה ²⁸ ודנייאל דנה הצלח במלכות דרייש ובמלכות כורש פרסיא (פרסאה)

7 בשנת חדה לבלאצער מלך בבל דנייאל חלם חזה וחוזי ראה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר ² ענה דנייאל ואמר חזה היהות בחזוי עםليلיא וארו ארבע רוחו שמיא מגיחן לימה רבא ³ וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שניין דא מן די מריטו נפה (נפה) ונטילה מן ארעה ועל רגלייןigan הקימת ולבב אש ידיב לה ⁵ וארו חזיה אחריו תנינה דמיה לדב ולשטר חרד הקמת ותלה על עליון בפמה בין שנייה (שנה) וכן אמרין לה קומי אכל בשדר שנייא ⁶ באתר דנה חזה היהות וארו אחרי כנמר ולה נפין ארבע די עוף על גביה (גביה) וארבעה הראשין לחיזיא ושלטן ידיב לה ⁷ באתר דנה חזה הייתה בחזוי ליליא וארו חזיה רביעיה (רביעאה) דיחילה ואמותני ותקיפא יתרה ושנין די פROL לה רברבן אכליה ומדקה ושארא ברגליה (ברגלה) רפסה והיא משנה מן כל חיota די קדרמה (קדמה) וקרנין עשר לה ⁸ משבכל היהות בקרניא ואלו קרנו אחרי ועריה סלקת ביניון (ביניין) ותלה מן קרניא קדרמתא אתעקרו (אתעקרה) מן קדרמה (קדמה) ואלו עניין עניין אישא בקרנא דא ופם ממיל רברבן חזה היהות עד די כרסון רמייו ועתיק יומין יתב לבושה כתלון חור ושער הראש כעمر נקא כרסיה שבכין די נור גלגולחו נור דליך ¹⁰ נהר די נור גנד ונפק מן קדרמווי אלף אלףים (אלפין) ימשונה ורבו רבון (רבבן) קדרמווי יקומוון דינא יתב וספרין פתחיו טחזה היהות עד די קטילת חיota די קרנא ממלה חזה היהות עד די קטילת חיota והובד נשמה וייהיבת ליקדת אשא ¹² ושאר רוחות העדיו שלטנהון וארכיה בחזין יהיבת להן עד זמן ועדן ¹³ חזה היהות בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא מטה וקדמווי

ובשלוחה ישחית רביים ועל שר שריהם יעדם ובאפס ייד ישבר²⁶ ומוראה העARB והבקר אשר נאמר אמתה הו ואתה סתם החזון כי למים רביים²⁷ ואני דניאל נהייתי ונחלתיו ימים וקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין

9 בשנה אחת לדדריווש בן אחשורוש--מורע מדי אשר המלך על מלכות כבדים² בשנת אחת למלךו אני דניאל בניתו בספרים מספר השנהים אשר היה דבר יהוה אל רימיה הנביא למלאות להרבות ירושלים שבעים שנה³ ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלת והתחנונים--בצום וشك ואפר⁴ ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהבו ולשרמי מצותיו⁵ חטאנו ועינו והרשענו (הרשענו) ומרדנו וסור ממוצותך וממשפטיך⁶ ולא שמענו אל עבדיך הנבאים אשר דברו בשמק אל מלכינו שרים ואבותינו--ואל כל עם הארץ⁷ לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום זהה לאייש יהודה ולישבי ירושלים ולכל ישראל הקרים והרחיקם בכל הארץות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו לך⁸ יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשדרינו ולאבותינו אשר חטאנו לך⁹ לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו¹⁰ ולא שמענו בקהל יהוה אלהינו--ללכת בתורתינו אשר נתן לפניו ביד עבדיו הנבאים בו וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבליו שמווע בקלך ותתק עליינו האלה ושבעה אשר כתובה בתורת משה עבר האלים--כי חטאנו לו¹¹ ויקם את דבריו (דברו) אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו--להביא עליינו רעה גנדלה אשר נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם לא נעשתה כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת¹² כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עליינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעינו ולהשכיל באמותך¹³ וישקיד יהוה על הרעה יביהה עליינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקהלו¹⁴ ועתה אדני אלהינו אשר הוצאה את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום זהה חטאנו רשותנו¹⁵ אדני ככל צדקהך

ולו קרנים והקרנים נבהות והאתה נבהה מן השניה והגביה עלה באחרונה¹⁶ דראייז את האיל מניחימה צפונה ונגהה וככל חיות לא יעדמו לפני האבל וירץ מאיל מידו ועשה כרצנו והנדיל¹⁷ ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פניו כל הארץ ואין גונע בארץ והצפיר--קרן חוזה בין עינוי¹⁸ ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיינו עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו¹⁹ וראיתו מניע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניינו ולא היה כח באיל לעמוד לפני וישליך ארצה וירמסחו ולא היה מציל לאיל מידי²⁰ וצפיר העזים הנדליל עד מארך וכ עצמו נשברה הקרן הנדליל ותעלנה חוזה ארבע החתיה לארבע רוחות השמים²¹ ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותנדיל יותר אל הנבב ואל המזרחה ואל הצעבי ותנדיל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא וכן²² הכוכבים ותרמסם בו ועד שר הצבא הנדליל וממנו הרים (הורם) החמיד והשלך מכוון מקדשו²³ וצבא והצלילה²⁴ ואשמה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מות החזון התמיד והפשע שמים--תת וקדש וצבא מרמס²⁵ ויאמר אל--עד ערבית בקר אלףים ושלם מאות ונצדק קדש²⁶ ויהי ברatoi אני דניאל--את החזון ואבקשה ביה והנה עומד לנגיד כمراה גבר²⁷ ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא יאמר נגיד ריאל הבן להלו את המראה²⁸ ויבא אצל עmedi ובבאו נבعتו ואפללה על פנו ויאמר אל--הבן בון אדם כי לעת קץ החזון²⁹ ובדברו עמי נרדמתי על בני ארצה וונגע بي--ויעמידני על עmedi³⁰ ואמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחריות הזעם כי למועד קץ³¹ האיל אשר ראיות בעל הקרנים--מלכי מדי ופרס³² והצפיר השער מלך יון והקרן הנדליל אשר בין עינויו הוא המלך הראשון³³ והנסברת--ותעמדנה ארבע החתיה ארבע מלכויות מגני יעמדנה ולא בכחו ובאחריות מלכותם כחתם הפשעים--יעמד מלך עז³⁴ פנים ומבין חירות³⁵ ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים³⁶ ועל שכלו והצליל מרמה בידו ובלבבו גידיל

איש אחד לבוש בדים ומתניו חגורים בכתם אופו⁶ וניזנו כתריש ופנו כמראה ברק ועינוי כלפדי אש ורעתו ומרגנלותי כעין נשחת קלול וקול דבריו קול המון זוראיתו אני דניאל לברית המתה אבל והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המתה אבל חרדה נדלה נפלת עליהם ויברכו בהחבא⁸ ואני נשארתי לברית ואראה את המתה הנדלה הזאת ולא נשאר כי כה והודי נהפרק עלי למשחית ולא עצרתי כה⁹ ואשמע את קול דבריו וכשמי עית קול דבריו ואני היהתי נרדם על פניו ופני הארץ¹⁰ והנה יד נעה בי ותונענו על ברכי וכפות ידי¹¹ ויאמר אליו דניאל איש חמורות הבן בדברים אשר אגצייך ועמד על עמדך-כי עתה שלחתי לך ובדבורי עמי אתה הדבר הזה עמדתי מרים¹² ויאמר אליו אל תירא דניאל-כיו דום הראשו אשר נתת לך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך¹³ ושר מלכות פרס עמד לנגיד עשרים לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס¹⁴ ובאותה להבינך את אשר יקרה לך עמד באחריות הימים כי עוד חזון לימים¹⁵ ובדברו עמי בדברים האלה--נתתי פני ארצתה ונאלמתי¹⁶ והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדרבה ואמרה אל העמד לנגיד אדני במראה נהפק צירוי עלי ולא עצרתי כה זוהיך יכול עבר אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמוד כי כה ונשמה לא נשארה כי¹⁸ יוסף ויונע כי מראה אדם וחזקי¹⁹ ויאמר אל תירא איש חמורות שלום לך-חוק וחוק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידריך אדני כי חזקתי²⁰ ויאמר הידועת למה באתי לך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא²¹ אבל אניך לך את הרשות בכתב אמרת ואני אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

11 ואני בשנה אחת לדריש המדי--עמד לי מהזוק ולמעוז לו² ועתה אמרת אניך לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי ישביר עשר גודל מכל וכחזקתו בעשרו יער הכל את מלכות יון³ ועמד

ישב נא אפק וחמתך מעירך ירושלים הר קדש כי בחטאינו ובעונות אבינו ירושלים ועניך להרפה לכל סביתינו⁷ ועתה שמע אלהינו אל תפלה עבדך ואל תחננו והאר פניך על מקדש השם--למען אדני¹⁸ החטה אלהי אונך ושמע-פקחה (פקח) עיניך וראה שמנתינו והעיר אשר נקרא שמק עלייה כי לא על צדקהינו אנחנו מפילים החנינו לפניך--כי על רחמייך הרבים¹⁹ אדני שמעה אדני סלהה אדני הקשيبة ועשה אל תאחר למען אלהי--כי שמק נקרא על עירך ועל עמך²⁰ ועוד אני מדבר ומתפלל מתודה החטאתי וחתאת עמי ישראל ומפלת תחננו לפניו יהוה אלהי--על הר קדש אלהי²¹ ועוד אני מדבר בתפלה והאיש נבריאל אשר ראיתי בחzon בתחלה מעף ביעף נגע אליו כתה מנהת ערבי²² ויבן יוניך עמי ויאמר--דניאל עתה נצאתו להשכילד בינה²³ בתחילת תחנוןיך יצא דבר ואני באתי להניד--כי חמורות אתה ובין בדבר והבן במראה²⁴ שבעים שבעים נחתק על עמק ועל עיר קדש לכלא הפצע ולחתם (ולחתם) חמאות (חטא) ולכפר עון ולהביא צדקعلوم ולחתם חזון ונביא ולמשח קדרשים²⁵ ותדע והשכל מן מצא דבר להшиб ולבנות ירושלים עד משיח נגיד--שבעה ושבעים שנים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחדרין ובצוק העזים²⁶ ואחריו השבעים שנים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקרש ישחות עם נגיד הבא וקציו בשטרף ועד קץ מלחמה נחרצתה שמות²⁷ והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבע ישובות זבח ומנוחה ועל כנף שקווצים ממשם ועד כליה ונחרצתה תתק עלי שם

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטאטצ'ר ואמות הדבר וצבא גודל ובין את הדבר ובונה לו במראה² בימים ההם-אני דניאל היהתי מתאבל שלשה שבעים ימים³ לחם חמודות לא אכלהי ובשר ויין לא בא אל פי--וסוך לא סכתי עד מלאת שלשה שבעים ימים⁴ ובוים עשרים וארבעה לחדרש הראשון ואני היהתי על יד הנהר הנגול--הוא הדקל⁵ ואשא את עני וארא והנה

מלך גבור ומשל רב ועשה כרצונו 4 וכעמדו
 תשבר מלכותו ותחץ לאربع רוחות השמים ולא
 לאחריתו ולא כמשל אשר משל – כי תנש מלכותו
 ולאחרים מלבד אלה זיווחזק מלך הנגב ומן שריו
 ויזחזק עלייו ומשל רב ממשלו 6 ולקץ שנים
 יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות
 מישרים ולא תעצר כוח הזרע ולא יעד וזרעו ותנתן
 היא ו מביאיה והילדה ומחזקה בעתים 7 ועמד מנצר
 שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון
 ועשה בהם והזוויק 8 וגם אלהים עם נסיכיהם עם
 כל המדתם כסף וזהב בשבי – יבא מצרים והוא שניים
 יעמד מלך הצפון 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב
 אל אדמתו 10 ובנו יתגנו ואספו המון חילם רבים
 ובאו ואשטף ו עבר וישב ויתגנו (ויתגנה) עד מעוז
 הצפון והעמיד המון רב וננתן ההמון בירוי 12 ונשא
 ההמון ירום (ורם) לבבו והפיל רכבות ולא יעווז 13
 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הרראשון ולקץ
 העתים שניים יבאו בא בחיל נдол וברכוש רב 14
 ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי
 עמק ינשאו להעמיד חזון – ונכשלו 15 ויבא מלך הצפון
 ושיפך סוללה ולכדר עיר מבצורות וזרעות הנגב לא
 יעמדו ועם מהחריו ואין כה לעמד 16 ויישם הבא אליו
 כרצונו ואין עמד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה
 בידו 17 וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישראלים
 עמו – ועשה ובת הנשים יתן לו להשחתה ולא העמד
 לאלו תהיה 18 ווישב (וישם) פניו לאיים ולכדר רכבים
 והשבית קצין הרפתו לו בלחו הרפתו ישיב לו 19
 וישב פניו למעוזו ארציו ונכשל ונפל ולא ימצא 20
 עמד על כנו מעבר נונש הדר מלכות ובאים אחדים
 ישרב ולא באפים ולא במלחמה 21 ועמד על כנו נזבה
 ולא נתנו עלייו הדר מלכות ובא בשלה והזיק מלכות
 בחילקנות 22 וזרעות השטף ישתפו מלפניו וישברו
 ונגניד ברית 23 ומן התהברות אליו יעשה מורה
 ועליהם עצם במעט גוי 24 בשלחה ובמשמי מדינה יבוא
 ועשה אשר לא עשו אבתו ואבות אבתו בזה וshall
 ורכוש להם יבזר ועל מבצרים ייחס מחשבתו ועד

קציו אין עוזר לו

12 ובעה ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמר והיתה עת צרכה אשר לא נחיתה מהיותנו עד העת ההיא ובעה ההיא ימלט עמר כל הנמצא כחוב בספר ² ורבבים מישני ארמתה עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה להחרפות לדראון עולם ³ ומהiscalים-- יהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבאים ככוכבים לעולם ועד ⁴ אתה דניאל סתם הדברים וחותם הספר-- עד עת קץ ישטו רבים ותרבה הדעת ⁵ וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדוים אחד הנה לשפתה היאר ואחד הנה לשפתה היאר ⁶ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות ⁷ ואשמעו את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמיים וישבע בחוי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש-תכלינה כל אלה ⁸ ואני שמעתי ולא אבין ואמרה-אדני מה אחרית אלה ⁹ ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ ¹⁰ יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים וחרשינו רשעים ולא יבינו כל רשעים ומהiscalים יבינו ¹¹ ומעט חוסר התמיד ולחת שקוין שם--ימים אלף מאות וחתעים ¹² אשורי המכחיה וונגע לימים--אלף שלש מאות שלשים וחמשה ¹³ ואתה לך לQUIT ותגוע ותעמד לנקלך לQUIT הימין

מאות ושים 10 בני בני שש מאות ארבעים ושנים 11 בני בני שיש ששים עשרים ושלשה 12 בני עזנד-אל-^י מאתיים עשרים ושנים 13 בני אדרניקס-ש מאות שים ושהה 14 בני בני אלפים חמשים ושהה 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה 16 בני אטר ליזוקה תשעים ומנה 17 בני בצי שלוש מאות עשרים ושלשה 18 בני יורה מאה ושנים עשר 19 בני חם מאתיים עשרים ושלשה 20 בני נבר תשעים וחמשה 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה 22 אגשי נטפה חמשים ושהה 23 אנס ענתות מאה עשרים ומנה 24 בני עומות ארבעים ושנים 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה 26 בני הרמה ונגב ש שבע מאות וארבעים ואחד 27 אגשי מכם מאה עשרים ושנים 28 בני בית אל והען מאתיים עשרים ושלשה 29 בני נבו חמשים ושתים 30 בני מגביש מאה חמשים ושהה 31 בני עילם אחר-אלף מאתיים חמשים וארבעה 32 בני חרם שלש מאות ועשרים 33 בני לוד חידיד ואנו שבע מאות עשרים וחמשה 34 בני ירדה לבית ישוע תשע ארבעים וחמשה 35 בני סנהה-שלשת אלפיים ושה מאות ושלשים 36 הכהנים בני ירדה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה 37 בני אמר אלף חמשים ושנים בני פשורו-אלף מאתיים ארבעים ושבעה 39 בני חרם אלף ושבעה עשר 40 הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הדריה שבעים וארבעה 41 המשררים-בני אסף מאה עשרים ומנה 42 בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני יעקב בני חטיא בני שבי-הכל מאה שלשים ותשעה 43 הנתינים בני ציהא בני החופא בני טבעות 44 בני קרס בני סיעה בני פרדו 45 בני לבנה בני חנבה בני יעקב 46 בני חנכ בני שמלי (שלמי) בני חנן 47 בני גדל בני נהר בני ראייה 48 בני רצין בני נקודה בני גומ 49 בני עזא בני פסח בני בסי 50 בני אסנה בני מעוניים בני נפיסים (נפוסים) בני 51 בקבוק בני חוקפא בני חרחות 52 בני בצלות בני מיחידה בני חרשה 53 בני ברקeos בני סיסרא בני תמח 54 בני נציח בני חטיא 55 בני עברי שלמה בני שניים עשר 56 בני ספרת בני פרודא בני עלה בני דרכון בני גדל 57 בני שפטיה בני חטיל בני פcritה הצבים.

1 וכשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיהה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו גם במכתב לאמר 2 כי אמר כרש מלך פרס-כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה 3 מי בכם מכל עמו יהו אלהיו עמו וועל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל-הוא האלים אשר בירושלם 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא נר שם- נשאחו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובכבה מה עם הנדבה-לבית האלים אשר בירושלם 5 ויקומו ראש האבות ליהודה ובנימן וכהנים והלוים לכל העיר האלים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם 6 וכל סביבתם חזקן ביריהם בכל כסף בזיהב ברכוש ובכבה מה ובמננות-לבד על כל התנדב 7 והמלך כורש יצא את כל בית יהוה אשר הוציא נוכדנצר מירושלם ויתנם בכית אלהי 8 וויצוים כורש מלך פרס על יד מתרדת הגובר וספרם לשבחצ'ר נשיא ליהודה 9 ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים 10 כפורי זהב שלשים- כפורי כסף משנים ארבע מאות ושרה כלים אחרים אלף 11 כל קלים זהב ולכסף חמשת אלפיים וארבע מאות הכל העלה שהבחצ'ר עם העלות הנולדה- מבבל לירושלם

2 ואלה בני המדרינה העלים משבי הנולדה אשר הגלה נוכדנצר (nocdencr) מלך בכל לבבלי וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו 2 אשר בא עם זרבבל ישוע נחמייה שרים רעליה מרדיי בלשון מספר בניו- רחום בענה מספר אנשי עם ישראל 3 בני פרעש- אלפיים מאה שבעים ושנים 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ותשנים 5 בני ארחה שבע מאות חמשה ושבעים 6 בני פחת מואב לבני ישוע יואב-אלפים שמנה מאות 8 בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה 9 בני זכי שביע

בורש מלך פרס עליהם ⁸ ובשנה השניה לבואם אל בית דאלידיום לירושלים בחודש השני--חילהו ורבבל בן שאלהיאל ויושע בן יזדק ושרар אחיהם הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבוי ירושלם ויעמידו את הלוים מבן עשרים שנה ומעליה לנצח על מלאתה בית יהוה ⁹ ויעמיד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלים בני חנדר בניםם ואחים הלוים ¹⁰ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבושים בחצירות והלוים בני אסף במצולחות--להלל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל ¹¹ וווענו בהלל ובחרות ליהוה כי טוב--כי לעולם חסרו על ישראל וכל העם הריעו תרואה נדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה ¹² ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הוקנים אשר ראו את הבית הראשון בסיסו--זה הבית בעיניהם בזמנים בקהל נדול ורבים בתרואה בשמחה להרים קול ¹³ ואין העם מכיריים קול תרועת השמהה לקול וכי העם מריעים תרואה נדולה והקול נשמע עד למרחוק

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולדה בוניהם היכל ליהוה אלהי ישראל ² וווגש אל זרבבל ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם--כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא (ולו) אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעליה אתנו פה ³ ויאמר להם זרבבל ויושע ושרר הראשי האבות לישראל--לא لكم ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך בורש מלך פרס ⁴ ויהי עם הארץ--מרפים ידי עם יהודה ומבליהם (מבhalbיהם) אותם לבנות ⁵ וסקרים עליהם יועצים להפר עצמן--כל ימי בורש מלך פרס ועד מלכות דריש מלך פרס ⁶ ובמלכות אחשורוש בתקלה מלכותו--כתבו שטנה על ישי יהודה וירושלם ⁷ ובימי ארתחששתא כתוב בשלום מהדרת טבא' ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכותב הנשותו כתוב ארמית ומתרגם ארמית ⁸ רחום בעל טעם ומשמעות ספרא כתבו אנרה חרדה על ירושלם--לארתחששתא

- בני אמר ⁵⁸ כל הנתונים--ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים ⁵⁹ ואלה העליים מחל מליח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכול להניד בית אבותם וזרעם--אם מישראל הם ⁶⁰ בני דליה בני טוביה בני נקודה--ש מאות החמש וחמש ⁶¹ ומבני הכהנים--בני חביבה בני הקוץ בני ברזלי אשר לך מבנות ברזלי הגלעד אש והקרא על שםם ⁶² אלה בקש כתbam המתוחשים--ולא נמצא וינאלו מן הכהנה ⁶³ ויאמר התרשתא להם אשר לא יכול מקדש הקדשים--עד עמד כהן לאורם ולהם ⁶⁴ כל הקהל כאחד--ארבעה רבועים אלף ששים ⁶⁵ בלבד עבוריהם ואמהותם אלה--שבעה אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולهم משרדים ומשרדיות מאותם ⁶⁶ סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדריהם מאותם ארבעים וחמשה ⁶⁷ גמליהם--ארבעה מאות שלשים וחמשה חמרים--שבעה אלפיים שבע מאות ועשרים ⁶⁸ ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם--התנדבו לבית האלים להעמידו על מכונו ⁶⁹ ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמנונים שש רבעאות ואלף וכף מנים חמישת אלפיים וכחנתה חנים מאה ⁷⁰ וישבו הכהנים והלוים ומן העם והמשדרים והשוערים והנתונים--בעריםם וכל ישראל בעיריהם

3 ויגע החידש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם ² ויקם ישוע בן יזדק ואחיו הכהנים ורבבל בן שאלהיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל--להעלות עליו עלות כתוב בתורת משה איש האלים ³ וויכין המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארץ וועל (ויעלו) עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערוב ⁴ ויעשו את חג הסוכות כחחוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביום ⁵ ואחריו כן עלת תמיד ולהחדרים ולכל מועדין יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה ⁶ מיום אחד לחידש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד ⁷ וויתנו כסף--לחצבים ולהחרשים ומאל ומשתה ושמן לצדנים ולצדדים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפו אכשווין

5 והתנבי חני נביה ווכריה בר עדוֹ נבייא
 על יהודיא די בייחוד ובירושלם--בשם אלה ישראל
 עליהן ² באדין קמו ורבבל בר שאלהיא וישוע
 בר יצדיק ושדריו למבנה בית אלהא די בירושלם
 ועמהן נבייאה די אלהא מסעדין להון ³ בה זמא
 אחת עליהן תני פחת עבר נהרה ושתר בזוני--
 וכנותהן ובן אמרין להם--מן שם לכם טעם ביהא
 דנה לבנא ואשרנה דנה לשכלה ⁴ אדין כנמא אמרנה
 להם מן אנו שמחת נבריא די דנה בנינה בון ⁵ מעין
 אלהם הוות על שבוי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא
 לדריוש ייך ואדין יתיבונ נשתונא על דנה ⁶ פרשנ
 אגרתא די שלח תני פחת עבר נהרה ושתר בזוני
 וכנותה אפרסcia די בעבר נהרה--על דריוש מלכא ⁷
 פתגמא שלחו עלוּוה וכדנה כתוב בונה לדריוש מלכא
 שלמא כלא ⁸ ידיע להוא למלכא די אולנא לייחוד
 מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל
 ועתהש בכתליה ועבידתא דך אספרנה מתעבדא
 ומצלח בידיהם ⁹ אדין שאלנא לשבייא אלך כנמא
 אמרנה להם מן שם لكم טעם ביהא דנה لمבניה
 אשרנה דנה לשכלה ¹⁰ ואף שמחתם שאלנא להם
 להודוּתך--די נכתב שם נבריא די בראשיהם ¹¹
 וכנמא פתגמא התיבונא לממר אנחנו המו עבדוה די
 דנה שניין שניין ומילך לישראל רב בנהו ושכלה ¹²
 להן מן די הרנו אבחתנא לאלה שמיא--יהב המו ביד
 נוכדנץר מלך בבל כסדא (כסדא) וביתה דנה
 סתרה ועמה הנגי לבבל ¹³ ברם בשנת חדה לכורש
 מלכא די בבל--כווש מלכא שם טעם בית אלהא דנה
 לבנא ¹⁴ ואף מאニア די בית אלהא די דהבה וכספה
 די נוכדנץר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל
 המו להיכלא די בבל--הנפק המו כורש מלכא מן
 היכלא די בבל ויהיבו לשਬצ'ר שמה די פחה שמה
¹⁵ ואמר להה--אללה (אל) מאニア שא אוֹל אתה המו
 בחיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנה על אתרה
¹⁶ אדין ששבצ'ר דך אתה יהב אשיא די בית אלהא
 די בירושלם ומון אדין ועד כען מתבנא ולא שלם ¹⁷

מלכא כנמא ⁹ אדין רחום בעל טעם ומשמי ספרא
 ושאר כנותהן--דיניא אפראטיכא טרפליא אפראטיא
 ארכוי (ארכויא) בבליא שונכיא דהווא (דיהיא)
 עלמייא ¹⁰ ושאר אמייא די הנגי אסנפר רבא ויקירא
 והות המו בקריה די שמרין--ושאר עבר נהרה
 וכענטה ¹¹ דנה פרשנ אגרתא די שלחו עלוּהוּ על
 ארתחשאה מלכא--עבידיך (עביך)אנש עבר נהרה
 וכענטה ¹² ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן
 לותך עליינו אתו לירושלם קרייתא מרחתא ובאישתא
 בניו ושורוי אשכללו (ושורי אשכללו) ואשייא יהיטו
¹³ כען ידיע להוא למלכא די הן קרייתא דך תבנה
 ושורייא ישתכללוּן--מנדה בלו והלך לא יתנוּן ואפתם
 מלכים הנק ¹⁴ כען כל קבל די מלך היכלא מלתנא
 וערות מלכא לא אריך לנא למחוזה על דנה--שלתנא
 והודענא למלכא ¹⁵ די יבקר בספר דכרניא די
 אבחתך ותחשכה בספר דכרניא ותנדע די קרייתא דך
 קרייא מרדא ומהנוקת מלכין ומודן ואשתדור עבדין
 בונה מן יומת עלמא על דנה--קרייתא דך החרבת ¹⁶
 מהודען אנחנו למלכא די הן קרייתא דך תבנה
 ושורייא ישתכללוּן לקלבל דנה--חלק בעבר נהרא לא
 איתי לך ¹⁷ פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם
 ומשמי ספרא ושאר כנותהן די יתבין בשמרין--ושאר
 עבר נהרה שלם וכעט ¹⁸ נשתונא די שלחחון עליינו--
 מפרש קרי קרמי ¹⁹ ומני שים טעם ובקרו והשכחו
 די קרייתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשהה
 ומרד ואשתדור מתעבד בה ²⁰ ומילcin תקייפון הוו על
 ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומהה בלו והלך
 מתייב להון ²¹ כען שמו טעם לבטלא נבריא אלך
 וקרייתא דך לא תבנה עד מני טמא יתשם ²² זהירין
 הוו שלו לمعد על דנה למה ישנא חבלא להנוקת
 מלכין ²³ אדין מן די פרשנ נשתונא די ארתחשאה
 מלכא קרי קדם רחום ומשמי ספרא וכנותהן אוֹלוּ
 בכיהלוּ לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע
 וחיל ²⁴ באדין בטלה עבידת בית אלהא די בירושלם
 והות בטלא עד שנות תרתין למלכות דריוש מלך

וארתחתשתא מלך פרס ¹⁵ ושיציא ביתה דנה עד יומ התלה לירח אדר--די דיא שנתה למלכות דריש מלכא ¹⁶ ועבדו בני ישראל כהניא ולוייא ושרар בני נלווא חנכת בית אללה דנה--בחורה ¹⁷ והקרבו לחנכת בית אללה דנה תורין מהא דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא (לחטאה) על כל ישראל תרי עשר--למנין שבטי ישראל ¹⁸ והקימו כהניא בפלגתון ולוייא במחלקתתון על עבידת אלהא די בירושלם כתוב ספר משה ¹⁹ וייעשו בני הנולא את הפסה-בארכעה עשר לחדש הראשון כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד--כלם טהורים רישחו הפסח לכל בני הנולא ולאחיהם הכהנים ולהם ²¹ ויאכלו בני ישראל השבים מהנולא וכל הנבדל מטהמתנו נוי הארץ אליהם--לדרש ליהוה אלהי ישראל ²² וייעשו בג מצות שבעת ימים בשםיה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עלייהם-לחזק יידיהם במלאת בית האלים אלהי ישראל

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשתא מלך פרס--עוראן בן שורייה בן עורייה בן חלקה ² בן שלום בן צדוק בן אחיטוב ³ בן אמריה בן עורייה בן מריוות ⁴ בן זרחהה בן עזיז בן בכיר ⁵ בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש ⁶ הוועזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך CID יהוה אלהיו עלייו--כל בקשתו ⁷ ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשררים והשערים והנתינים--אל ירושלם בשבע שבע לארתחשתא המלך ⁸ ויבא ירושלם בחדר החמיישי היא שנת השבעית למלך ⁹ CID באחד לחדר הראשון--הוא יסוד המעללה מבבל ובאחד לחדר החמיישי בא אל ירושלם CID אלהיו הטובה עליו ¹⁰ כי עורא הכנין לבבו לדרש את תורה יהוה ולעשת וללמוד בישראל חוק ומשפט ¹¹ וזה פרשנין נשחטן אשר נתן המלך ארתחשתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיון--על ישראל CID ארתחשתא--מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא גמיך--וכענטה ¹³ מני שם טעם--ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריש

וכען חן על מלכא טב יתבקר בבית גנויא די מלכא מהה די בבל חן איתו די מן כדרש מלכא שם טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עליינה

6 באדין דריש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנויא מהחטין תמה--BBCBL ² והשתכח באחמתא בבירתא די במדרי מרדנטא--מגלה חדה וכן כתיב בונה דרכוניה ³ בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם--בית אלהא בירושלם ביתא יתבנה אחר די דבחין דבחין ואשוחוי מסובלין רומה אמין שני פתיה אמין שני ⁴ נדכין די אבן גלל תלה נדכ די עץ חדת ונפקתא--מן בית מלכא תיתיב ⁵ ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספה די נבוכדנצר הנפק מהיכלא די בירושלם והוביל לבבל--יהתיובן ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בית אלהא ⁶ כען תנוי פחת עבר נהרה שתר בזוני וכנותהן אפרסכיא די עבר נהרה--רחיקין הוו מן המה ⁷ שכקו לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבוי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה ⁸ ומני שם טעם--למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מרת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיחבא לגבריא אלך די לא לבטלא ⁹ וומה חשהן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיאנן מלח חמץ ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתייב להם יום ביום--די לא שלו די להוון מהקרביין ניחוחין לאלה שמיא ומצלין ¹⁰ לחמי מלכא ובנווה גו ומני שם טעם--די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח עז מן ביתה ווקף יתמא עלהי וביתה נלו יתעדר על דנה ¹¹ ואלהא די שכן שמה תמה ימנר כל מלך ועם די ישלח יהה להשניה לחבלה בית אלהא דך--די בירושלם ana דריש שמת טעם אספרנא יתעדר ¹² אדין תנוי פחת עבר נהרה שתר בזוני--וכנותהן לקבל CID שלח דריש מלכא כנמא--אספרנא עבדו ¹⁴ ושבוי יהודיא בנין ומצלחין בנבאות חני נבאה זכריה בר ערוא ובנו

8 ואלה ראשי אבותיהם והתייחסם העלים עמי
 במלכות ארתחשתא המלך--מבבל ² מבני פינחס
 גרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש ³ מבני
 שכניה מבני פרעש זכירה ועמו התייחס לזכרים מאה
 וחמשים ⁴ מבני פחת מוואב אליהווני בן זרחה ועמו
 מאות הזכרים ⁵ מבני שכניה בן זחיאל ועמו שלש
 מאות הזכרים ⁶ ומבני עדרין עבד בן יונתן ועמו חמישים
 הזכרים ⁷ ומבני עילם ישעה בן עתליה ועמו שבעים
 הזכרים ⁸ ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו ששים
 הזכרים ⁹ ומבני יוואב עבדיה בן יהיאל ועמו מאות
 עשר הזכרים ¹⁰ ומבני שלומית בן יוסף ועמו
 מאה וששים הזכרים ¹¹ ומבני בכז זכירה בן בכז ועמו
 עשרים ושמנה הזכרים ¹² ומבני עזגד יהנן בן הקטן
 ומאה ועשרה הזכרים ¹³ ומבני אדרנים אחראים--
 ואלה שמוחם אליפלט יעאל ושמעה ועמהם ששים
 הזכרים ¹⁴ ומבני בניו עותי וחבוד (זוכור) ועמו
 שבעים הזכרים ¹⁵ ואקבצם אל הנهر הבא אל
 והוא ונחנה שם ימים שלשה ואכינה בעם ובכהנים
 ומבני לי לא מצאתי שם ¹⁶ ואשלחה לאלייעור
 לאריאל לשמעיה ולאלנתן ולירוב ולאלנוח ולנטן
 ולזכירה ולמשלים--ראשים ולירוב ולאלנתן מבנים
¹⁷ ואוצאה (ואצוה) אותם על אדו הראש בכספיא
 המקום ואשימה בפיים דברים לרבר אל אדו אחיו
 הנתוונים (הנתוניים) בכספיא המקום--להביא לנו
 משרותים לבית אלהינו ¹⁸ ויביאו לנו כיד אלהינו
 הטובה עליינו איש שקל--מבני מחל' בן לי בן ישראל
 ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר ¹⁹ ואת חשביה--ואהו
 ישעה מבני מרדי אחיו ובניהם עשרים ²⁰ ומן הנתוונים
 שנתן דויד והשרים לעבדת הלוים--נתוניים מאות
 עשרים כלם נקבעו בשמות ²¹ ווקררא שם צום על
 הנهر הוא להתענות לפני אלהינו--לבקש מננו דרך
 ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו ²² כי בשתי לשאול מן
 המלך חיל ופרשימים--לעזרנו מאיבך בדרך כי אמרנו
 למלך לאמור יד אלהינו על כל מבקשו לטובה ועו
 ואפו על כל עזבו ²³ ונצומה ונבקשה מאלהינו על
 זאת וייתר לנו ²⁴ ואבדילה משרי הכהנים שנים

ד- כל מתנדב במלכותי מן עמא ישראל וכהנוהי
 ולוייא למחרק לירושלים עמד ייח' ²⁵ וכל קבל די מן
 קדם מלכא ושבעת יעתה שליח לבקרה על יהוד
 ולירושלים--ברוח אללהך ר' בידך ²⁶ ולהיבלה כסף
 ורחה-די מלכא ויעתווי התנדבו לאלה ישראל די
 בירושלים משכנה ²⁷ וכל כסף ורחה די תהשח בכל
 מדינתה בבל--עם המתנדבות עמא וכחניא מונדרבן
 לבית אלהם ר' בירושלם ²⁸ כל קבל דנה אספרנה
 תקנא בכספיא דנה תוריון דקרין אמרין ומונתתון
 ונסחיהון ותקרב המו--על מדברה די בית אלהם ר'
 בירושלם ²⁹ ומה ר' עלייך (עלך) ועל אחיך (אחר)
 ייטב בשאר כספאו ורחהה-למ עבר כרעות אלהם
 תעבורון ³⁰ ורמאニア די מתייבין לך לפלחן בית אללה-
 השלם קדם אלה ירושלם ³¹ ושאר החשות בית
 אללה די יפל לך למנתו-תנתן מון בית גנו מלכא ³²
 ומני安娜 ארתחשתא מלכא שים טעם--לכל גובリア
 די בעבר נהרה ר' כל ר' ישאלנכון עוזרא כהנא ספר
 דתא די אלה שמייא-אספרנה יתעבר ³³ עד כספ
 ככرين מאה ועד חנtinyן כורין מאה ועד חמר בתין
 מה ועד בתין משה מאה ומלהך די לא כתוב ³⁴ כל
 די מן טעם אלה שמייא יתעבר אדרוזא לבית אלה
 שמייא די למא להוא קצף על מלכות מלכא ובנווה
 ולכם מהודעין די כל כהניא ולוייא זמריא תרעיא
 נתニア ופלחי בית אלהא דנה-מנדה בלוי והליך לא
 שליט למראם עליהם ³⁵ ואנת עוזרא חכמת אללה
 די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין (דינין)
 לכל עמא די בעבר נהרה לכל יידי ר' דתא אללה ודי
 לא יידע תהודעון ³⁶ וכל די לא להוא עבר דתא די
 אללהך ודתא די מלכא-אספרנה דינה להוא מתעבר
 מנה hon למותה hon לשרשו (לשရשׁו) hon לענש נכסין
 ולאסורה ³⁷ ברוך יהוה אלהי אבותינו-אשר נתן כזאת
 בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם ³⁸
 עלי הטה חסר לפני המלך ויעשוו ולכל שריו המלך
 הגברים ואני התחזקתי כדי יהוה אלהי עלי ואקבצת
 מישראל ראשים לעלות עמי

מתקבלי הרים ובקני שמי ובעיר ירושלים וכבר עלה ברכיו
ואפרשה כבפי אל יהוה אלהי ⁶ ואמרה אלהי בשתי
ונכל מטי- להרים אלהי פני אלהי כי עונתינו רבבו
למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים ⁷ מימי
אבותינו אנחנו באשמה גדלה- עד היום הזה ובעונתינו
נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארץ בחרב
שבוי ובחזקה ובבשת פנים--כהיום הזה ⁸ ועתה כמעט
רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו
פליטה ולחתת לנו יתר במקום קדשו--להאריך עינינו
אליהינו ולחתנו מהיה מעט בעבדתנו ⁹ כי עבדים
אנו- ובעבדתנו לא עזבנו אליהינו וית עלינו חסד
לפניהם מלכי פרס לחתת לנו מהיה לרוםם את בית
אליהינו ולהעמיד את הרבתינו ולחתת לנו נדר ביהודה
ובירושלם ¹⁰ ועתה מה נאמר אליהינו אחריו וכי
עזבנו מצותיך ¹¹ אשר צוית ביד עבדיך הנביאים
לאמר-- הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה
היא בנדת עמי הארץ בתועבתיהם אשר מלאה
מפה אל פה--בטמתם ¹² ועתה בנותיכם אל תנתנו
לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו
שלמים וטובתם עד עולם--למען החזוק ואכלתם את
טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם ¹³ ואחרי
כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאשمتנו הנדרלה
כי אתה אליהינו חשבת למטה מעוננו ונתה לנו
פליטה כזאת ¹⁴ הנשוב להפר מצותיך ולהתחנן
בעמי התעבות האלה הלוא תנאנך בנו עד כליה לאין
שארית ופליטה כזאת יהוה אלהי ישראל צדיק אתה-- כי
נסארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניו באשמתינו כי
אין לעמוד לפניו על זאת

10 וכחתפלל ערוא וכחתודתו בכיה ומתרגף לפני
בית האלהים נקבעו אליו מישראל קהיל רב מאד
אנשים ונשים וילדים- כי בכו העם הרבה בכיה ²
ויען שכוניה בן יחיאל מבני עולם (עלים) ויאמר
לעוזרא-- אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות
מעמי הארץ ועתה יש מוקה לישראל על זאת ³ ועתה
נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם
מושומים עד למנהיגת העرب ⁵ ובמנהיגת הערב קמתו

שר- לשרכיה חשיבות ועמהם מאחיהם עשרה ²⁵
ואהסקולה (ואשקלח) לדם את חכמתו ואת הזחה ואת
הכלים- תרומות בית אלהינו ההרימו המליך ויעצמו
ושרו וכל ישראל הנמצאים ²⁶ ואשקלח על ידם כסף
ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים
זהב מאה ככר ²⁷ וככפרי זהב עשרים לאדריכלים
אלף וכלי נחות מצחב טובה שנים-- חמורות כזהב ²⁸
ואמרה להם אתם קדר ליהוה והכלים קדר והכסף
והזחה נדרה ליהוה אלהי אבותיכם ²⁹ שקדוו ושמרו
עד תשלו לפני שרי הכהנים והלוים ושורי האבות
ליישראל--בירושלם הלשכות בית יהוה ³⁰ ובבלו
הכהנים והלוים משקל הכסף והזחה והכלים-- להביא
לירושלים לבית אלהינו ³¹ ונסהה מנהר אהוא בשנים
עשר לחדר הראשון-- ללבית ירושלם ויד אלהינו
הזהה עליינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדריך ³²
ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה ³³ ובימים הרביעי
נסקל הכסף והזחה והכלים בבית אלהינו על יד
מרימות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם
יוזבד בן ישוע ונועדייה בן בניי-- הלוים ³⁴ במספר
במשקל לכל יוכתב כל המשקל בעת ההיא ³⁵ הבאים
מהשביבי בני הגוללה הקריבו עלות לאלהי ישראל
פרים שניים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה
כבששים שבעים ושבעה צפירי החטא שניים עשר הכל
עליה ליהוה ³⁶ וירגנו את רתוי המלך לאחדרפנוי
מלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית
האלים

9 וככלות אלה נגשו אליו השרים לאמר-- לא
نبדרו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארץ
כתעבותיהם לכינוי החתי הפלזי היובשי העמני
המאבי המצרי והאמרי ² כי נשאו מבנותיהם להם
ולבניהם והתערבו זרע הקדר בעמי הארץ ויד
השרים והסננים הייתה במעלה הזה-- ראשונה ³ וככשמי
את הדבר הזה קרעתי את בנדי ומעלי ואמרתה
משער ראשי זוקני ואשבה משומם ⁴ ואליIASFO כל
חרד בדרכו אלהי ישראל-- על מעלה הגוללה ואני ישב
מושומים עד למנהיגת הערב ⁵ ובמנהיגת הערב קמתו

4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמק חזק ועשה 5 ויקם
עוֹרָא וישבע את שדי הכהנים הלוים וכל ישראל
לעשות כדבר הזה--וישבעו 6 ויקם עוזרא מלפני בית
האלים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך
שם לחם לא אכל ומים לא שתה--כי מתאבל על
מעל הנולה 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל
בני הנולה--להקץ ירושלים 8 וכל אשר לא יבוא
לששיות הימים עצצת השרים והזקנים--יחרם כל
רכשו והוא יבדל מקהל הנולה 9 ויקבצו כל אנשי
יהודה ובנימן ירושלים לששיות הימים הוא חדש
התשיעי--בעשרים בחודש ושבו כל העם ברחוב בית
האלים מרעדדים על הדבר ומהגשים 10 ויקם
עורא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים
נכריות--להוסיף על אשמת ישראל בו ועתה תננו תודה
להוה אלהו אבותיכם--ונעשו רצונו והבדלו מעמו
הארץ ומן הנשים הנכריות 11 ויענו כל הקהיל ויאמרו
קול גדול כן כדבריך (כדברך) עליינו לשות 13
אבל העם רב והעת נשים ואין כה לעמוד בחוץ
וממלאתה לא ליום אחד ולא לשנים--כי הרבינו
לפשע בדבר הזה 14 יעדמו נא שרינו לכל הקהיל
וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריותiba לעתים
מזמינים ועםם זקנין עיר ועיר ושפטיה עד להשיב
חרון אף אלהינו ממן--עד לדבר הזה 15 אך יונתן בן
עשהו ויזוחה בן תקווה עמדו על זאת ומשלם ושבתי
הלי עוזם 16 ויעשנו כן בני הנולה ויבדלו עוזרא
הכהן אנשים ראשיו האבות לבית אבותם וכולם בשמות
וישבו ביום אחד לחדש העשורי לדרכו של הדבר 17
ויכלו בכלל--נשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד
לחידש הראשון 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו
נשים נכריות מבני ישוע בן י הצדקה ואחיו--משעה
ואלייעזר ויריב ונדרליה 19 ויתנו ידם להוציא נשים
ואשימים איל צאן על אשמתם 20 ומבני חנני
ובבדיה 21 ומבני חרם--משעה ואליה ושמעה ויחיאל
ונחנא ליזבד ואלעsha 23 ומן הלוים--יזובד ושמעי
וקליה הוא קליטה פתחיה יהודה ואלייעזר 24 ומן
המשדרים אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי

עיר קברות אבותי--ואבנה ⁶ ויאמר ל' המלך והשנל
ושבחת אצלו עד מות יהיה מהלך--ומתו תשוב וייטב
לפני המלך יישלחני ואתנה לו זמן ⁷ ויאמר למלך--
אם על המלך טוב אגרות יתרנו ל' על פחות עבר
הנהר אשר יעבורוני עד אשר אבוא אל יהודה ⁸
ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי
עצים לקרות את שער הירבה אשר לבית ולחמת
העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן ל' המלך כדי
אליהו הטובה עלי ⁹ ואבוא אל פחוות עבר הנהר
ואתנה להם את אגרות המלך יישלח עמי המלך שרי
חיל ופרשימים ¹⁰ וישמע סנבלת החרני וטוביה העבד
העמני וירע להם רעה נדלה אשר בא אדם לבקש
טובה לבני ישראל ¹¹ ואבוא אל ירושלים ואתי שם
מיים שלשה ¹² ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא
הנדתי לאדם מה אלה נתן אל לבו לעשות לירושלים
ובכמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה ¹³
ואצאה בשער הניא ללילה ואל לפני עין התנין ואל שער
האשפת ואתי שבר בחומת ירושלים אשר המפוזרים
(הם פרוצים) ושעריה אכלו באש ¹⁴ ואעבר אל שער
הعين ואל ברכת המלך ואין מקום להבהמה לעבר
תחתיו ¹⁵ ואתי עלה בנחל ללילה ואתי שבר בחומה
ואשוב ואבוא בשער הניא--ואשוב ¹⁶ והנסנים לא ידעו
אניה החלחו ומה אני עשה ולי יהודים ולכניתם ולחרדים
ולנסנים וליתר עשה המלאכה--עד כן לא הנדתי ¹⁷
ואומר אליהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר
ירושלם חרבה ושעריה נצחו באש לכוי ונבנה את
חומה ירושלים ולא נהיה עוד חרפה ¹⁸ ואגיד להם את
יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר
אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויזקנו ידיהם לטובה
וישמע סנבלת החרני וטוביה העבד העמוני ונשם
הערבי וילענו לנו ויבנו עליינו ויאמרו מה הדבר הזה
אשר אתם עושים--העל המלך אתם מרדדים ²⁰ ואшиб
אתם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליה
לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה
וכורון--בירושלים

1 דברי נחמה בן חכיה ויהי בחדר חדש כסלו שנה
עשרים ואני היהי בשושן הבירה ² ובא תני אחד
מאחיו הו ואנשים--מיוחדה ואשלם על היהודים
הפליטה אשר נשארו מן השבי--ועל ירושלים ³ ויאמרו
לי--הנשאים אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה
נדלה ובחרפה וחומת ירושלים מפרצת ושעריה נצחו
באש ⁴ ויהי כשמי את הדברים האלה ישבתו ואבכה
ואתאבלה נמים ואדי צם ומתחפל לפני אלהי השמים
ויאמר אני יהוה אלהי השמים--האל הנדול והנורא
שמר הברית וחסד לאחבי ולשמרי מצתו ⁶ תהי נא
זונך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך
אשר אני מתחפל לפניך היום יום ולילה--על בני
ישראל עבדיך ומתחודה על חטאota בני ישראל אשר
חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו ⁷ חבל חבלנו לך
ולא שمرנו את המצוות ואת החקים ואת המשפטים
אשר צוית את משה עבדך ⁸ זכר נא את הדבר אשר
צווית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו--אני אףיך
אתכם בעימים ⁹ ושבתם אליו--ושמרתם מצוות ועשיתם
אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים ממש אקbezם
ובבאותם (והבאותם) אל המוקם אשר בחרתי
לשכנ את שמי שם ¹⁰ והם עבדיך ועמך--אשר פרית
בכח הנדול ובידך החזקה ¹¹ ואני תני תני אונך
קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים
לראיה את שמק והצלחה נא לעבדך היום ותנתנו
לרחמים לפני האיש זה ואני היהי משקה למלך

2 ויהי בחදשים שנות עשרים לארתחשסתה המלך--
יין לפני ואשא את הין ואתנה למלך ולא היהי רע
לפניו ² ויאמר לי המלך מודיע פניך דעים ואתה אינך
חולה--אין זה כי אם רע לך ואירא הרבהה מאד ³ ויאמר
למלך המלך לעולם ייחיה מדורע לא ירע פנוי אשר
העיר בית קברות אבותי חרבה ושעריה אכלו באש
ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל
אל אלהי השמים ⁵ ויאמר למלך--אם על המלך טוב
ואם ייטב עבדך לפני אשר תשלחני אל יהודה אל

3 ויקם אלישיב הכהן הנדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן--המה קדרשו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדרשו עד מגדל חננאל²¹ ועל ידו בנו אנשי ירכחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי²² ואות שער הדנים בנו בני הסנהה המה קרווהו--ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו²³ ועל ידם החזק מרגמות בן אוריה בן הকוץ ועל ידם החזק משלם בן ברכיה בן משיזובאל ועל ידם החזק צדוק בן בענא²⁴ ועל ידם החזקו התקועים ואדריהם לא הביאו צורם בעבדת אדריהם²⁵ ואות שער הדינה החזקו ויידע בן פסה ומשלם בן בסודיה המה קרווהו--ויעמידו דלתתיו ומגעליו ובריחיו²⁶ ועל ידם החזק מלטיה הנבעני וידון המרנתאי אנשי נבעון והמצפה--לכسا פחת עבר הנהר²⁷ על ידו החזק עזיאל בן חריה צורפים ועל ידו החזק חנניה בן הרקחים ויעצבו ירושלים עד לmourח והמנדל היוצא²⁸ אחריו החזקו התקעים מדה שניות מנדר המנדל הנדול היוצא ועד חומת העפל²⁹ מעל שער הסוסים החזקו הכהנים--איש לנו ביתו³⁰ אחריו החזק צדוק בן אמר ננד ביתו ואחריו החזק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרחה אחורי (אחריו) החזק חנניה בן שלמיה וחנון בן צלף הששי--מדה שני אחריו החזק משלם בן ברכיה--נד נשבתו³¹ אחריו (אחריו) החזק מלכיה בן הצרפין--עד בית הגתינאים והרכלים ננד שער המפקד ועד עליית הפנה³² ובין עליית הפנה לשער הצאן החזקו הצלפים והרכלים

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילען על היהודים² ויאמר לפני אחיו וויל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היוצבו להם היובחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערכות העפר והמה שרופות³ וטובייה העמוני אצלו ויאמר נס אשר הם בונים--אם יעלה שועל ופרק חומת אביהם⁴ שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב הרפתם אל ראשם והתנס לבזה בארץ שביה⁵ ועל תכס על עונם וחתאתם מלפניך אל תמחה כי הצעיסו לנדר הבונים⁶ ובננה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה יהיו לב לעם לעשות⁷ ויהי כאשר שמע סנבלט וטובייה והערבים והעמנים והאשודדים כי עלה ארוכה לחומות ירושלים--כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד⁸ וויקשרו כלם

וכרמינו ⁵ וועתה כבשרא אחינו בשרכו בכניהם בינו
 והנה אנחנו כבשים את בניינו ואת בנינו לעבדים
 ויש מבנינו נכבות ואין לאיל דין ושדרתינו וכרמינו
 לאחרים ⁶ ויחר לי מארך אשר שמעתו את עתקם
 ואת הדברים האלה ⁷ וימליך לבי עלי ואירבה את
 החרים ואת הסנים ואמרה להם משא איש באחינו
 אתם נשאים (נשים) ואתן עליהם קלה נדולה ⁸
 ואמרה להם אנחנו קניינו את אחינו היהודים הנמכרים
 לנוים כדי בנו ונם אתם המכרים את אחיכם ונמכרו לנו
 ויחרשו ולא מצאו דבר ⁹ ויאמר (ואמר) לא טוב
 הדבר אשר אתם עושים הלא ביראת אלהינו תלכו
 מהרפת הנויים אויבינו ¹⁰ ונם אני אחינו ונער נשים בהם
 כסף ודנן נעובה נא את המשא זהה ¹¹ והשיבו נא להם
 כהוים שדרתיהם כרמייהם וויתיהם-ובתייהם ומאת
 הכסף והרגן התירוש והוצהר אשר אתם נשים בהם
 זהה ¹² ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש-כן נעשה כאשר אתה
 אומר וAKER את הכהנים ואמרה כהה ינער האלים את
 זהה ¹³ גם חצני נערתי ואמרה כהה ינער אמן ומיניעו
 כל איש אשר לא יקיים את הדבר הזה מbijuto ומיניעו
 וככה יהיה נערו ורק ואמרו כל הקהן אמן ויהללו
 את יהוה ויעש העם לדבר הזה ¹⁴ גם מיום אשר צוה
 atoi להיות פחים בארץ יהודה משות שעדרים ועד
 שנת שלשים ושתיים לארתחשטה המלך שנים שתים
 עשרה--אני אחיך לחם הפחה לא אכלתי ¹⁵ והפחות
 הראשנים אשר לפניו הכבידו על העם ויקחו מהם
 בלחם ווין אחר כסף שקלים ארבעים-גם נעריהם
 שלטו על העם ואני לא עשייתי כן מפני יראת אלהים
¹⁶ וגם במלאת החומה הזאת החזקתי ושרה לא קניינו
 וכל נער-קבוצים שם על המלאה ¹⁷ והיהודים
 והסנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגויים
 אשר סביבתינו-על שלתני ¹⁸ ואשר היה נעשה ליום
 אחד שור אחד צאן שיש ברורות וצפרים נעשו לי ובין
 עשרת ימים בכל יין להרבה עם זה לחם הפחה לא
 בקשתי--כי כבדה העברה על העם זהה ¹⁹ זכרה לי
 אלהי לטובה--כל אשר עשית על העם זהה

יהדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה ⁹
 ונתקבל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יום ולילה
 מפניהם ¹⁰ ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר
 הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה בויאמרו צרינו
 לא יידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנים
 והשבתו את המלאכה ¹¹ ויהי כאשר באו היהודים
 היישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות
 אשר תשבו עליינו ¹² ועמיד מתחתיות למקומות
 מאחורי לחומה--בצחחים (בצחחים) ועמיד את
 העם למשפחות עם חרבתים רמהיהם וקשתיהם
¹⁴ וארא ואוקום ואמר אל החרים ועל הסנים ועל
 יתר העם--אל תיראו מפניהם את אידי הנadol והנורא
 זכרו והלחמו על אחיכם בנייכם ובנותיכם נשים
 ובתיכם ¹⁵ ויהי כאשר שמעו אויבינו כי-node לנו ויפר
 האלים את עצם נושא (ונשב) כלו אל החומה
 איש אל מלאתו ¹⁶ ויהי מן היום החזי נער
 עשים במלאה וחצים מחזיקים והרמחים המגנימים
 והקשות והשרינים והשרים--אחרי כל בית יהודה
¹⁷ הבונים בחומה והנשאים בסבל עמישם באחת
 ידו עשה במלאה ואות מהזקת השלח ¹⁸ והבונים--
 איש הרבה אסורים על מתני ובונים והתוקע בשופר
 אצל ¹⁹ ומאר אל החרים ועל הסנים ואיל יתר העם--
 המלאכה הרבה ורחה ואנחנו נפרדים על החומה
 רוחקים איש מהאי ²⁰ במקום אשר נשמעו את קול
 השופר שמה תקמצו אלינו אלהינו ילחם לנו ²¹ ואנחנו
 עשים במלאה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות
 השחר עד צאת הכוכבים ²² גם בעת ההיא אמרתי
 לעם--איש ונערו ילנו בתוך ירושלים והוא לנו הלילה
 משמר והווים מלאכה ²³ ואין אני אחיך ונער ואנשי
 המשמר אשר אחרי--אין אנחנו פשטים בנדינו איש
 שלחו הימים

5 ותהי צעתה העם ונשיהם נדולה אל אחיהם
 היהודים ²⁴ אשר אמרים בניינו ובנותינו אנחנו רבים
 ונתקחה דגן ונאכלת ונחיה ³ ויש אשר אמרים שדרתינו
 וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונתקחה דגן ברעב ⁴
 ויש אשר אמרים לנו כף למדת המלך שדרתינו

6 ויהי כאשר נשמע לسنבלט וטוביה ולנסם הערבי
וליתר איבינו כי בינוי את החומה ולא נותר בה פרץ-
בנム עד העת היא דלתות לא העמדתו בשערים 2
וישלח סנבלט ונשם אליו לאמר לך ונועדה ייחדו
בכפרים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה
3 ואשלחה עליהם מלכים לאמר-מלךה גדרלה
אני עשה ולא אוכל לרדת מה השבת המלאכה
כאשר ארפה וירדתי אליכם 4 וישלחו אליו לדבר
זהו ארבע פעמים ואשיב אותם לדבר זהו 5 וישלח
אל סנבלט לדבר זהו פעם חמישית-את נטרו ואנרגת
פתחה בידיו 6 כתוב בה בנויים נשמע ונשמו אמר
אתה והיהודים חשבים לмерוד על כן אתה בונה
החומה ואתה הוה להם למלך--דברים האלה 7
ונם נבאים העמדת לקרא עלייך בירושלם לאמר
מלך ביהודה ועתה ישמע למלך דברים האלה
ועתה לך ונועצה ייחדו 8 ואשלחה אליו לאמר--לא
נহיה בדברים האלה אשר אתה אומר כי מלך אתה
בוראים 9 כי כלם מיראים אותך לאמר ירפא יידיהם
מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי 10 ואני
באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבל-והוא עצור
ויאמר נועד אל בית האלים אל תוך ההיכל ונסגרה
דלתות ההיכל--כי באים להרנכ וליליה באים להרנכ
11 ואמרה האיש כמוון יברח וממי כמוני אשר יבא אל
ההיכל וחוי לא אבואה 12 ואכירה והנה לא אלהים
שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו
13 למן שכור הוא למן אין אירא ואעשה כן וחטאתי
והיה להם לשם רע למן יחרפוני 14 וכරח אלהי
לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה ונם לנעדיה הנבואה
וליתר הנבאים אשר היו מיראים אותו 15 ותשלם
החומה בעשרים וחמשה לאלו--לחמשים ושנים יום
16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגויים אשר
סביתינו ויפלו מאד בעיניהם יידעו--כי מאת אלהינו
נעשתה המלאכה הזאת 17 גם ביוםיהם הם מרבים חרוי
יהודה אנרגתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה
באות אליהם 18 כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו--
כי חתן הוא לשכינה בן ארח ויהוחנן בנו--לקח את
מכמס מאה ועשרים ושנים 32 אנשי בית אל והען מאה
בנה משלם בן ברכיה 19 גם טובתו היו אמרים לפני
וזבריו היו מוצאים לו אנדרות שלח טוביה לידני
7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות
ויפקדו השוערים והמשרדים והלוים 2 ואצוה את
חנני אחיו ואת חנניה שר הבירה--על ירושלם כי הוא
כאיש אמת וירא את האלים מרבים 3 ויאמר (ואמר)
לهم לא יפתחו שעריו ירושלם עד חם השמש ועד
הם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות
шибו ירושלם-איש במשמרו איש ננד ביתו 4 והעיר
רחבת ידים גדרלה והעם מעט בתוכה ואין בתום
בנוי 5 ויתן אלהי אל לבי ואקבצתה את החרים
ואת הסוגנים ואת העם להתריחס ואמצא ספר היחס
העולם בראשונה ואמצא כתוב בו 6 אלה בני המדיינה
העלים משבי הנולדה אשר הנולדה נבוכדנצר מלך
בכל וישבו לירושלים וליהודה איש לעירו 7 הבאים
עם ורבבב לישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי
בלשן מסורת בניי-נחום בענה מספר אנשי עם
ישראל 8 בני פרעוש-אלפים מאה ושבעים ושנים 9
בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים 10 בני ארחה
שש מאות חמשים ושנים 11 בני פחת מואב לבני ישוע
ויאב-אלפים ושמנה מאות שמנה עשר 12 בני עילם--
אלף מאות חמשים וארבעה 13 בני זטוא שמנה מאות
ארבעים וחמשה 14 בני וכי שבע מאות וששים 15 בני
בני שש מאות ארבעים ושמנה 16 בני בכיו שיש מאות
עשרים ושמנה 17 בני עזונ--אלפים שלש מאות עשרים
ושנים 18 בני ארנוקם-שש מאות ששים ושבעה 19
בני בניו אלפיים ששים ושבעה 20 בני עדין שיש מאות
חמשים וחמשה 21 בני אטר לחזקה התשעים ושמנה 22
בני חם שלש מאות עשרים ושמנה 23 בני בצי שלש
מאות עשרים וארבעה 24 בני חירף מאה שניים עשר
בני נבעון תשעים וחמשה 25 אנשי בית לחם ונטפה
מאה שמנים ושמנה 26 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה
28 אנשי בית עזומות ארבעים ושנים 29 אנשי קריית
יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה
30 אנשי הרמה ונבע שעש מאות עשרים ואחד 31 אנשי
מכמס מאה ועשרים ושנים 32 אנשי בית אל והען מאה

ושממשת דashi האבות נתנו למלאכה--התרשתא נתן לאוצר זהב וذهب דרכמנים אלף מזוקות חמישים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות ¹⁰ ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה--זהב דרכמנים שתי רבות וכסף מנים אלף ומאותים ¹¹ ואשר נתנו שאירית העם--זהב דרכמנים שתי רבועות וכטנת כהנים ששים ושבצה ¹² ווישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשרדים ומון העם והנתינום וכל ירושאל--בעיריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעיריהם

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעוזרא הספר--להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ירושאל ² ויביא עוזרא הכהן את התורה לפניו הקהיל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע--ביום אחד לחידש השביעי ³ ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום--גנדי האנשים והנשים והמבינים ואוני כל העם אל ספר התורה ⁴ ויונמד עוזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתחתיה ושמוע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פריה ומישאל ומלכיה וחשם וחשברנה--זכריה משלם ⁵ ויפתח עוזרא הספר לעניי כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם ⁶ ויברך עוזרא את יהוה האלים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו ווישתו ליהוה אפים ארצתה ⁷ וירושע ובני שרביבה ימין עקוב שבתי הודיה משיחת קלייטה עזריה וזובע זם מישראל הם ⁸ בני דליה בני טובייה בני נקדא--שש מאות וארבעים ושנים ⁶³ ומון הכהנים בני נקדא עשה ויקרא על שםם ⁶⁴ אלה בקשו כתbam המתיחשים--ולא נמצא וינו אלו מן הכהנה ⁶⁵ ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים-- עד עמד הכהן לאורים ותמים ⁶⁶ כל הקהיל כאחד-- ארבע רבעות אלפיים שלש מאות וששים ⁶⁷ מלבד עבדיהם ואמותיהם אלה--שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים ומארחות--מאותים ארבעים וחמשה ⁶⁸ גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים--ששת אלפיים שבע מאות וארבעים ⁶⁹

עתרים ושלשה ³³ אנשי נבו אחר חמישים ושנים ³⁴ בני עילם אחר--אלף מאות חמישים וארבעה בני חרם שלש מאות וארבעים ³⁵ בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה ³⁷ בני לד חדריך ואנו שבע מאות וששים ³⁸ בני סנהה--שלשה אלפיים תשע מאות וששים ³⁹ הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה ⁴⁰ בני אמר אלף חמישים ושנים ⁴¹ בני פשchor--אלף מאותים ארבעים ושבעה ⁴² בני חרם אלף שבעה עשר ⁴³ הלוים בני ישוע לקרמיאל לבני להודוה שבעים וארבעה ⁴⁴ המשדרים--בני אסףמאה ארבעים ושמנה ⁴⁵ השערדים בני שלם בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי--מאה שלשים ושמנה ⁴⁶ הנתינום בני צחא בני חשפא בני טבעות ⁴⁷ בני קירס בני סייע בני פדרון ⁴⁸ בני לבנה בני הנבא בני שלמי ⁴⁹ בני חנן בני גדר בני נהר ⁵⁰ בני ראה בני רצין בני נקדא ⁵¹ בני גומם בני עזא בני פסח ⁵² בני בסי בני מעונים בני נפושים (נפישים) בני בקבוק בני חקופא בני חרחור ⁵⁴ בני בצלית בני מחרידא בני חרשא ⁵⁵ בני ברקוס בני סיסרא בני תמכה ⁵⁶ בני נציה בני חטיפא ⁵⁷ בני עברי שלמה בני סוטרי בני ספרת בני פרידא ⁵⁸ בני יעלא בני דרכון בני גדר ⁵⁹ בני שפטיה בני חטיל בני פכרת האכבים-- בני אמוון ⁶⁰ כל הנתינום--ובני עברי שלמה שלש מאות תשעים ושנים ⁶¹ ואלה העולים מثال מלך תל חרשא כרוב ארון ואמר ולא יכולו להגird בית אבתם וזרעם--אם מישראל הם ⁶² בני דליה בני טובייה בני נקדא--שש מאות וארבעים ושנים ⁶³ ומון הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבונה ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שםם ⁶⁴ אלה בקשו כתbam המתיחשים--ולא נמצא וינו אלו מן הכהנה ⁶⁵ ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים-- עד עמד הכהן לאורים ותמים ⁶⁶ כל הקהיל כאחד-- ארבע רבעות אלפיים שלש מאות וששים ⁶⁷ מלבד עבדיהם ואמותיהם אלה--שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים ומארחות--מאותים ארבעים וחמשה ⁶⁸ גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים--ששת אלפיים שבע מאות וארבעים ⁶⁹

על ים סוף 10 ותתן אתה מופתים בפרעה ובכל עבדיו
 ובכל עם ארצו- כי ידעת כי חיזרו עליהם ותעש לך
 שם כהוים הוה וזהם בקעת לפניהם ויברו בתוך
 הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן-
 במים עזום 11 ובעמור ענן הנהיות יומם ובכמוד
 אש לילה להאריך להם את הדרך אשר ילכו בה 12
 ועל הרים סיני ירדת ודבר עמהם משימים והתו ליהם
 משפטים ישרים ותורות אמת- חוקים ומצוות טובים 13
 ואת שבת קדש הודיעת להם ומצוות חוקים ותורה
 צוית להם ביד משה עבדך 15 וללחם משימים נתה
 להם לרעבים וממים מסלע הוצאה להם לצמאם ותאמר
 להם לבוא לדרשת הארץ אשר נשאת את ידך
 לחת להם 16 והם ואבתינו חיזרו ויקשו את ערפם ולא
 שמעו אל מצותיך 17 ויימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך
 אשר עשית עמם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב
 לעברתם במרים ואתה אלה סליחות חנוך ורחום
 ארך אפים ורב וחסד (חסד)-- ולא עזבתם 18 אף
 כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר
 העליך מצדים ויעשו נצחות נדלות 19 ואתה ברחמיך
 הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר
 מעלייהם ביום להנחותם בהדרך ואת עמוד האש
 בלילה להאריך להם ואת הדרכך אשר ילכו בה 20
 ורוחך הטובה נת להשכים ונתק לא מנעה מפחדם
 ומיט נתה להם לצמאם 21 וארבעים שנה כלכלתם
 במדבר לא חסרו שלמותם לא בלו ורוניהם לא
 בצקו 22 ותתן להם מלכות ועמים ותחלם לפאה
 וירשו את ארץ סיכון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ
 עוג מלך הבשן 23 ובניהם הרביה ככבי השמיים
 ותביבם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לדרשת
 ויבאו הבנים וירשו את הארץ ותכנס לפניהם
 את ישבי הארץ המכunnelים ותתגמ בידם ואת מלכייהם
 ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם 25 ויליכדו
 ערים בצרות ואדרמה שמנה וירשו בתים מלאים כל
 שוב ברות חצובים כרמיים וויתרים וען מאכל לרabb
 ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הנדרול 26
 יימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרינום ואת
 נבייך הרנו אשר העידו בם להשיכם אליך ויעשו

מנות ולעשות שמחה גדרולה כי הבינו בדברים אשר
 הודיעו להם 23 ובוים השני נאספו דashi האבות לכל
 העם הכהנים והלויים אל עוזרא הספר- ולהשליל אל
 דברי התורה 24 וימצא כתוב בתורה אשר צוה יהוה
 ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסוכות בחג חדש
 השבעי 25 ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל ערים
 ובירושלם לאמר- צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עז
 שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עז עבת לעשת סכת
 ככתוב 26 ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סוכות איש על
 גנו ובחרתיהם ובחרות בית האלים- וברחוב
 שער המים וברחוב שער אפרים 27 ויעשו כל הקhal
 השבטים מן השבי סוכות וישבו בסוכות- כי לא עשו
 מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי
 שמחה גדרולה מادر 28 ויקרא בספר תורה האלים
 יום בום- מן הימים הראשונים עד היום האחרון ויעשו
 חג שבת ימים ובוים השינוי עצרת כמשפט

9 ובוים עשרים וארבעה לחדרש זהה נאספו בני
 ישראל בצום ובشكם ואדרמה עליהם 2 ויבידלו זרע
 ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאיהם
 וענות אבותיהם 3 ויקומו על עמדם ויקראו בספר
 תורה יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים
 ומשתחים ליהוה אלהיהם 4 ויקם על מעלה הלויים
 ישוע ובני קדרmiaל שבניה בני שרבה- בני כני ויזעקו
 בקהל נдол אל יהוה אלהיהם 5 ויאמרו הלויים ישוע
 וקדמיאל בני השבניה שרבה הדריה שבניה פתיחה
 קומו ברכו את יהוה אלהיהם מן העולם עד העולם
 ויברכו שם כברך ומרומם על כל ברכה ותלה 6
 אתה יהוה לבך- את (אתה) עשית את השמיים
 שני השמיים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים
 וכל אשר בהם ואתה מחייב את כלם וצבא השמיים
 לך משתחים 7 אתה יהוה אלהים אשר בחרת
 באברם והוציאתו מאור כבדים ושמנת שמנו אברם
 8 ומצאת את לבבו נאמן לנפיק וכדרות עמו הברית
 לתה את ארץ המכunnel החתי האמרי והפרזי והיבוסי
 והגרנדי לחת לזרעו ותקם את דרכיך כי צדיק אתה
 9 ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת

פחת מואב עילם זהוא בני 15 בני עזגד בכוי 16 אדרניה
 בני עדין 17 אטר חזקה עוזר 18 הדריה חשם בצי 19
 חריף ענתות נובי (ניבי) 20 מגעיש משלם חוויר 21
 משיזבאל צדוק ידווע 22 פלטיה חנן עניה 23 הוועש
 חנניה חשוב 24 הלווח פלאחא שובק 25 רחום חשבנה
 מעשיה 26 ואחיה חנן ענן 27 מלוך حرם בענה 28 וואר
 העם הכהנים הלוים השוערים המשדרים הנתינימ
 וכל הנבדל מעמי הארץ אל תורה האלים נשיהם
 בניהם ובנותיהם כל יודע מכין 29 מהזוקים על אחיהם
 אדריריהם ובאים באלה ובשבועה לילכת בתורת
 האלים אשר נתנה ביד משה עבר האלים ולשמור
 ולעשות את כל מצות יהוה אדרניינו ומושפטיו וחקיו
 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם
 לא נכח לבניינו 31 ועמי הארץ המבאים את המקוחות
 וכל שבר ביום השבת למכוור--לא נכח מהם בשבת
 וביום קדרש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד
 והעמדנו עליינו מצות לחת עליינו שלישות השקל
 בשנה לעברת בית אלהינו 33 לחם המעדת ומנהת
 התמיד ולעולות התמיד השבות החדים למועדדים
 ולקרים ולחותאות--לכפר על ישראל וכל מלאת
 בית אלהינו 34 והג��ות הפלנו על קרבן העצים
 הכהנים הלוים והעם--להביא לבית אלהינו לבית
 אבותינו לעתים מזמינים שנה בשנה לעבר על מזבח
 יהוה אלהינו ככתוב בתורה 35 ולהביא את בכורי
 ארמתינו ובכורי כל פרי כל עץ-- שנה בשנה לבית
 יהוה 36 ואת בכרות בניינו וכמתנו ככתוב בתורה ואת
 בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים
 המשרתים בבית אלהינו 37 ואת ראשית עריסתינו
 ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצחר נבייא לכהנים
 אל לשכות בית אלהינו ומעשר ארמתינו ללוים והם
 הלוים המערשים בכל ערי עבדתנו 38 וזה הכהן בן
 אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר
 המשער לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר 39 כי
 אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלווי את תרומות
 הדרון התירוש והצחרר שם כל המקדש והכהנים
 המשרתים והשוערים והמשדרים ולא נעזב את בית
 אלהינו

נחמייה 27 ותתנים ביד צרייהם ויצרו להם ובעה
 צדחים יצעקו אליך זאתה ממשיים המשמע וברחמייך
 הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צרייהם 28
 וכונח להם--ישבו לעשות רע לפניך ותעיזם ביד
 איביהם וירדו בהם ויישבו ויזעקוך זאתה ממשיים
 המשמע והצילים ברחמייך רבות עתים 29 ותעד בהם
 להשכם אל תורתך והטה היודו ולא שמעו למצותיך
 ובמושפטיך חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם
 ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו 30 ותמשך
 עליהם שנים רבות ותעד כם ברוחך ביד נביאיך ולא
 האוינו ותתנס ביד עמי הארץ 31 וברחמייך הרבים
 לא עשיתם כללה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה
 32 ועתה אלהינו האל הנдол הגבור והנורא שומר
 הברית והחסד--אל ימעט לפניך את כל התלאה
 אשר מצאתנו למלכינו לשדרינו ולכהנינו ולנביאינו
 לאבתינו ולכל עמק מיימי מלכי אישור עד היום הזה
 33 ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית
 ואנחנו הרשענו 34 ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו
 לא עשו תורה לך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך
 אשר העידת בהם 35 והם במלכותם ובטוכך הרב
 אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת
 לפניהם--לא עבדך ולא שבו ממעליהם הדרעים 36
 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת לאבתינו
 לאכל את פריה ואת טובה--הנה אנחנו עבדים עליה
 37 ותבואה מרבה למלכים אשר נתת עליינו--
 בחטאותינו ועל גוינו משלים ובכחהנתנו כרצונם
 ובכרצה נדלה אנחנו 38 ובכל זאת אנחנו כרתוים אמונה
 וכתחבים ועל החתום שרינו לינו כהנינו

10 ועל החתום נחמייה התרשתא בן חכליה
 וצרקיה 2 שריה עזריה ירמיה 3 פשchor אמריה
 מלכיה 4 חטוש שבניה מלוך 5 حرם מרמות עבדיה
 6 דניאל נתון ברוך 7 משלם אביה מימן 8 מעוזיה
 בלני שמייה אלה הכהנים 9 והלוים וישוע בן אזניה
 בני מבני חנדר קדרmiael 10 ואחיהם--שבניה הדריה
 קליטה פלאיה חנן 11 מיכא רחוב חשביה 12 זכור
 שרכיה שבניה 13 הדריה בניו בניו 14 ראשיה העם פרעוש

כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשדרים דבר יום ביוומו²⁴ וPATCHOHIA בן משיזבאל מבני זורה בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם²⁵ ואל החצרים בשדרתם- מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובוניה ובריבון ובוניה ובקבצאל וחצריה²⁶ ובכישוע ובמלדה ובכיבת פלט²⁷ ובכחצרא שועל ובכкар שבע ובוניה²⁸ ובצקלו ובקבנה ובוניה²⁹ ובכען רמון ובצראעה ובירמות זונה עדלם וחצריהם לכיש ושדרתיה עזקה ובוניה³⁰ וייחנו מבאר שבעד ניא הנם³¹ ובנין בנימן מנבע מכם ועה ובהיכ אל ובוניה³² ענתות נב ענניה³³ חצור רמה נתים³⁴ חדיד צבעים נבלט³⁵ לד ואנו ני החרשים³⁶ ומון הלוים--מחלקות יהודה לבנימין

12 ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שאלהתיאל וישוע שריה ירמיה עוזרא² אמריה מלך חטוש³ שכניה רחם מרמת⁴ עדרא גנטוי אביה⁵ מיטין מערידה בלנה⁶ שמעיה וויריב ידועה⁷ סלו' עמוק חלקיה ידועה אלה ראשי הכהנים ואחיםם בימי ישוע⁸ והלוים ישוע בני קדרmiael שרביבה--יהודה מתניתה על היהודות הוא ואחיו⁹ ובקבקיה וענו (ענוי) אחיהם לנגדם למשמרות¹⁰ ויישוע הוליד את יוקים וויקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יודע¹² ובכימי וויקים היו את יונתן ווינתן הוליד את יודע¹² ובכימי וויקים היו כהנים ראשי האבות לשירה מרים לירמיה חנניה¹³ לעוזרא משלם לאמריה יהוחנן¹⁴ למילוכי (למלכו)¹⁵ יונתן לשבנייה יוסף¹⁶ לחדרם עדנא למרתאות חלקי לעדיא¹⁷ (לעדיא) זכריה לננתן משלם¹⁷ לאביה זכריו למניימין--למועדיה פלטי¹⁸ לבנה שמוע לשמעיה יהונתן¹⁹ ולויויריב מתני לידועה עז²⁰ לסלוי קלוי לעומק עבר²¹ לחלקיה חשביה לידועה נתנאל²² הלויים בימי אלישיב יודיע ויהונן וידוע--כתובים ראשיה אבות והכהנים על מלכות דריש הפרסי²³ בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דבריו הימים-- ועד ימי יהונן בן אלישיב²⁴ וראשיה הלויים חשביה שרביבה וישוע בן קדרmiael ואחיםם לנגדם להלל להודות במצוות דוד איש האלים--משמר לעmeta משמר²⁵ מתניה ובקבקיה עבדיה משלם טלמן

נורלות להבאי אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדר ותשע הדורות בערים² ויבורכו העם-- לכל האגושים המתנרכבים לשבת בירושלם³ ואלה ראשיה המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחוזה בעיריהם ישראל הכהנים והלוים והנתנים ובנין מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל--מבני פרץ ומעשיה בן ברוך בן כל חזיה בן עזיה בן עריה בן יורייב בן זכריה--בן השלני⁶ כל בני פרץ הישבים בירושלם--ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל⁷ ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פריה בן קוליה בן מעשה בן איתייאל--בן ישעה⁸ ואחריו נבי סלי--תשע מאות עשרים ושמנה⁹ וויאול בן זכריו פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה¹⁰ מן הכהנים ידועה בן יורייב יכנין ט שרים בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב--נד ביה האלים¹¹ ואחים עשה המלאה לבית--שמונה מאות עשרים וששים ועריה בן ירחם בן פלליה בן אמץ בן זכריה בן פשchor בן מלכיה¹³ ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשי בן עזראל בן אחוי בן משלמות בן אמר¹⁴ ואחים נבריה חול מאה עשרים ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגנולום¹⁵ ומון הלוים שמעיה בן חשוב בן עזראים בן חשביה בן בני¹⁶ ושבתי ויזובד על המלאה החיצינה לבית האלים מראשי הלוים¹⁷ ומנתניה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפללה ובקבקיה נשנה מהיו ועובד בן שמען בן גלל בן יידיתון (ידיתון)¹⁸ כל הלוים בעיר הקדר מאתים שמנים וארבעה¹⁹ והשוערים עקוב טלמן ואחים השמורים בשערים-- מאה שבעים ושנים²⁰ ושור ישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו²¹ והנתנים ישבים בעופל וציהא ונשפא על הנתינים²² ופקיד הלוים בירושלם--עוזי בן בני חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשדרים לננד מלאה בית האלים²³

בנו 46 כי ביום דודיד ואסף מקדם--ראש (ראשי)
המשדרים ושור תלה והחרות לאלהדים 47 וכל ישראל
בימי זרכבל ובימי נחמייה נתנים מנויות המשדרים
והשערם--דבר יום ביומו ומקדשים לליום והלויים
מקדשים לבני אהרן

13 ביום ההוא נקרא בספר משה--באזני העם
ונמצא כחוב בו אשר לא יבוא עמנוי ומואבי בקהל
האלחים עד עולם 2 כי לא קדרמו את בני ישראל
בלחם ובמום וישכר עלייו את בלעם לקללו ויחפה
אלחינו הקלה לברכה 3 ויהי כשםעם את התורה
ויבידלו כל ערד מישראל 4 ולפניהם מודה--אלישיב
הכהן נזון בלשכת בית אלחינו קרוב לטוביה 5 ויעש
לו לשגה גודלה ושם היו לפנים נתנים את המנחה
הלבונה והכללים ומעשר הדגן התירוש והיזחה--
מצות הלויים והמשדרים והשוערים ותרומות הכהנים
ובכל זה לא הייתה בירושלים כי בשנת שלשים ושתיים
לארתחשטא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים
נשאלתי מן המלך 7 ואבא לירושלים ואבינה ברעה
אשר עשה אלישיב לטוביה--לעשות לו נשכה בחצריו
בית האלחים 8 וירעד לי מאור ואשליכה את כל כל בית
טובייה החוץ--מן הלשכה 9 ואמרה ויטהרו הלשכות
ואשכבה שם כלבי בית האלחים את המנחה והלבונה
10 ואדעתה כי מנויות הלויים לא נתנה ויבורחו איש
לשדרהו הלויים והמשדרים עשי המלאכה 11 ואריבבה
את הסגננים ואמרה מדורע נזוב בית האלחים ואקבצם
ואעמדם על עמדם 12 וככל יהודה הביאו מעשר הדגן
והתירוש והיזחה--לאוצרות 13 ואוצרה על אוצרות
שלמיה הכהן וצדוק הeosoper ופדריה מן הלויים ועל
ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם
לחקל לאלהיהם 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל מה
חסדי אשר עשית בבית אלהי--ובמשמריו 15 ביום
המנה ראיתי ביהודה דרכיהם גתו בשבת ומביבאים
הערמות ועמסים על החמריהם ואף יין ענבים ותאנים
וכל משא ומכיאים ירושלם ביום השבת ואעד ביום
מכרם ציד 16 והऋים ישכו בה מביאים דאג וכל
מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם 17

עקוב--שמרים שוערים משמר באספי השערם 26
אליה ביום ויקום בן ישוע בן י הצדיק ובימי נחמייה
הפהה ועורא הכהן הsofar 27 ובחנכת חומת ירושלם
בקשו את הלויים מכל מקומם להביאם לירושלים--
לעתה חנכה ושמחה ובטודות ובשר מצלתים נבלים
ובכננות 28 ויאספו בני המשדרים ומין הכהר סביבות
ירושלם ומן חצר נטפת 29 ומביתה הנגלן ומשדות
גבו ועוזמות כי חצריהם בנו להם המשדרים סביבות
ירושלם 30 ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את העם
ואת השערם ואת החומה 31 ואعلاה את שרי יהודה
מעל לחומה ואעמידה שתי תורות גדרות ותתכלת
ליימין מעל לחומה לשער האשפות 32 וילך אחריהם
הושעה וחייב שרי יהודה 33 ועוזרה ערוא ומשלם
34 יהודה ובנימן ושמעה וירמיה 35 ובבני הכהנים
בחצרות--זכירה בן ונתן בן שמעה בן מניה בן
מייכיה בן זכור בן אסף 36 ואחיו שמעה ועזראל
מללי נללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכל שיר דוד
אריש האלחים ועזרא הsofar לפניהם 37 ועל שער
הعين וננדם עלו על מעלות עיר דוד במעלה לחומה
על לבית דוד ועד שער המים מזרחה 38 והתודה
השניתה הולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל
לחומה מעל למגדל התגוררים ועד החומה הרחבה
39 ומעל לשער אפרדים ועל שער היונה ועל שער
הדרנים ומגדל חנאל ומגדל המאה ועד שער הצאן
ועמדרו בשער המטרה 40 ותעמדנה שתי התות
ביבית האלחים ואני וחצי הסוגנים עמי 41 והכהנים
אליקים משעה מנימים מייכיה אליויעני זכירה חנני--
בחצרות 42 ומשעה ושמעה ואלעזר ועוזי יהונן
ומלכיה--ועילם ועזר וישמיעו המשדרים ויזריה
הפקיד 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו
כי האלחים שמחה גודלה ונם הנשים והילדים
שמעו ותשמע שמחה ירושלם מרוחק 44 ויפקדו ביום
ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית
ולמעשרות--לכнос בהם לשדי הערים מנאות התורה
לכהנים וללויים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל
הלויים העמדים 45 וישמרו משמרת אליהם ושמרת
הטהרה והמשדרים והשערם--כמצות דוד שלמה

ואריבת את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע
זהה אשר אתם עושים ומהללים את יום השבת¹⁸
הלווא כה עשו אבתריכם--ויבא אלהינו עליינו את כל
הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרוץ
על ישראל לחלא את השבת¹⁹ ויהי כאשר צללו
שעריו ירושלם לפניו השבת ואמרה ויסגרו הדרלתות
ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומגעדי
העמדתי על השעריהם--לא יבוא משה ביום השבת²⁰
וילינו הרכלים ומכו כי מכל מחוץ לירושלים--
פעם ושתים²¹ ואעידה בהם ואמרה אלהים מודע
אתם לנו ננד החומה--אם תשנו יד אשלה בכם מן
העת ההיא לא באו בשבת²² ואמרה לליים אשר
יהיו מטהרים ובאים שמרדים השעריהם--לקדש את יום
השבת נס זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסך
23 גם ביוםיהם ההם ראותי את היהודים השיבו נשים
אשרודיות (אשרדיות) עמוניות (עמוניות) מואניות
ובניהם חצי מדבר אשרודית ואינם מכירין לדבר
יהודית--וכלשון עם ועם²⁵ ואրיב עמם ואקללים
ואכה מהם אנשים ואמרתם ואשביעם באלהים אם
תתנו בנתיכם לבניהם ואם תשאו מבניהם לבנייכם
ולכם²⁶ הלווא על אלה חטא שלמה מלך ישראל
ובנויים הרבה לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהי היה
ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל נס אותו החטיאו
הנשים הנכריות²⁷ ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה
הגדולה הזאת--למעל באלהינו להסביר נשים נכריות
28 ובני יודע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לسنבלט
החרני ואבריחו מעלי²⁹ זכרה להם אלהי על נאל
הכהנה וברית הכהנה והלויים וטהרותם מכל נכר
ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאתו³⁰
ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה ל'
אלהי לטובה

דברי הימים א

ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרכן⁴²
בני אצדר בלחן וזעון יעקן בני דישון עזיז ואראן⁴³
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל בעל בן בעור שם עירו דנהבה⁴⁴
וימת בלו ומלך תחתיו יובב בן זרח ממצהה⁴⁵
וימת יובב ומלך תחתיו חושם הארץ התימני⁴⁶ וימת
חושם ומלך תחתיו הדר בן בוד המכה את מדין
בשדה מואב שם עירו עיות (עווית)⁴⁷ וימת הדר
ומלך תחתיו שלמה ממשרקה⁴⁸ וימת שלמה ומלך
תחתיו שאול מרחבות הנהר⁴⁹ וימת שאול ומלך
תחתיו בעל חנן בן עכבר⁵⁰ וימת בעל חנן ומלך
תחתיו הדר שם עירו פעי שם אשתו מהיטבאל בת
טטרד בת מי זהב⁵¹ וימת הדר והואו אלופי אדום
אלוף תמנע אלוף עלייה (עלוה) אלוף יתת⁵² אלוף
אליבנמה אלוף אלה אלוף פינן⁵³ אלוף קני אלוף
תימן אלוף מבצר⁵⁴ אלוף מנדייאל אלוף ערים אלה
אלופי אדום

2 אלה בני ישראל ראוון שמעון לוי ויהודה יששכר
ובבלון² דן יוסף ובנימן נפתלי נד ואשר³ בני יהודה
ער ואנון ושלחה--שלושה נולד לו מבת שוע המכוניות
ויהי עיר בכור יהודה רע בעני יהוה--וימתהו⁴
ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה
חמשה⁵ בני פרץ חזרון וחמול⁶ ובני זרח זמרי ואיתן
והימן וככלל ודרע--כלם חמשה⁷ ובני כרמי--עכבר
עוכר ישראל אשר מעלה בחרם⁸ ובנו איתן עזירה⁹
ובני חזרון אשר נולד לו--את ירחה מאל ואת רם ואת
כלובי¹⁰ ורם הוליד את עמנידב ועמנידב הוליד את
נחשון נשיא בני יהודה¹¹ ונחשון הוליד את שלמא
ושלמא הוליד את בעו¹² ובעו הוליד את עופר ועובד
הולד את ישי¹³ ואיש הוליד את בכרו את אל-אב--
אBINOB השני ושמעא השלשי¹⁴ נתגאל הרביעי רדי¹⁵
ה חמישי¹⁵ אכם הששי דויד השבעי¹⁶ ואחותיהם
צדריה ואביניגיל ובני צדריה אבשי ויוואב ושבהאל--
שלשה¹⁷ ואביניגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר
ה ישמעאלי¹⁸ וככלב בן חזרון הוליד את עזובהasha--
ו-את יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון¹⁹ ותמתה
ו-מנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה⁴¹ בני

1 אדם שת אנוש² קין מהללאל ירד³ חנוך
מוחשלחה למך⁴ נה שם חם ויפת⁵ בני יפת-גנמר ומגנו
ומדי ווון ותבל ומשך ותירס⁶ ובני גנמר--אשכנז ודריפת
ותונרפה⁷ ובני יון אלישא ותרשisha כתים ורורדנים
8 בני חם--כוש ומצרים פוט וכנען⁹ ובני כוש--סבא
וחוילה וסבתא ורעה וסבתכא ובני רעמא שבא ודרין
10 וכוש ילד את נמורוד הוא החל להיות נבור בארץ
בומצרים ילד את לודים (lodim) ואת ענמים ואת
להבים--ו-את נפתחים¹¹ ואת פרטסיס ואת כסלהים
אשר יצאו שם פלשטים--ו-את כפתרים¹² וכנען ילד
את צידון בכרכו--ו-את חת¹⁴ ואת היובוס ואת האמרי
ו-את הגרגנשי¹⁵ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני¹⁶ ו-את
הארודי ואת הצמרי ו-את החמותי¹⁷ בני שם--עילים
ואשור וארכפ cedar ולוד וארכם ועוז וחול וגנתר ומשך¹⁸
וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר¹⁹ ולעابر
ילד שני בנים שם האחד פלגי כי בימי נפלגה הארץ
שם אחיו יקטן²⁰ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף
ו-את חצרים ו-את ירחה²¹ ו-את הדורות ואת אוזול ו-את
דקלה²² ו-את עיבל ו-את אבימאל ו-את שבא²³ ו-את
אופיר ו-את חווילה ו-את יובב כל אלה בני יקטן²⁴ שם
ארפכשד שלח²⁵ עבר פלגי רעו²⁶ שרגון נהר תרה²⁷
אברם הו אברם²⁸ בני אברם--יצחק וישראל
אללה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר וארכאל
ומבשים³⁰ ממשוע ודרומה משא חדד ותימא³¹ יטור
נפיש וקרמה אלה הם בני ישמעאל³² ובני קטורה
פילגש אברם ילדה את זמרן ויקשן ומדין--
וישבק ושות ובני יקשן שבא ודרין³³ ובני מדין עיפה
ועפר וחנוך ואבירע ואלעדעה כל אלה בני קטורה
וילולד אברם את יצחק בני יצחק עשו וישראל
בני עשו--אליפז רעואל ויושע ויעלם וקרח³⁶ בני
אליפז--תימן ואומר צפי וגעתם קנו ותמנע ועמלק
בני רעואל--נחת זרח שמה ומזה³⁸ ובני שער
לוטן ושובל וצבעון וענה ודישון ואצער ודישון³⁹ ובני
לוטן חרוי והומם ואחות לוטן תמנע⁴⁰ בני שובל עלין
ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה⁴¹ בני

52 ויהיו בנים לשובל אבי קריית ערים הראה חזי
המנחות 53 וממשפחות קריית ערים--חזרתי והפוצי
והשטי והמשרعي מלאה יצאו הצערתי--והאשתאלי
54 בני שלמא בית לחם ונוטפת עתרות בית יואב וחצי
המנחתי הצרע 55 וממשפחות ספרים ישבו (ישבי)
יעבען תרעותם שמעתיהם שכותם מה הakinim הבאים
מחמת אביה בית רכב

3 אלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור
אםנן לאחיהם היוראלית שני דניאל לאביגיל
הכרמלית 2 השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי
מלך נשור הרביעי אדריה בן חנית 3 החמישי שפטיה
לאביטל השישי ותדעם לעגלת אשתו 4 ששנה נולד
לו בחברון ומלך שם שבע שנים וששה חדשים
ושלש שנים מלך בירושלים 5 ואלה נולדו לו
בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת
שוע בת עמיאל 6 ויבחר ואלישמע ואליפלט 7 ונגה
ונונג ויפוי 8 ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה 9 כל
בני דוד--מלבד בני פילנשימים ותמר אחותם 10 ובן
שלמה רחבעם אביה בן אסא בן יהושפט בן נז
ירם בן אהיהו בן יוаш בן אמציהו בן עזירה
בן יותם בן 13 אחיו בן חזקיהו בן מנשה בן 14
אמנון בן אישיהו בן 15 ובני אישיהו--הבכור יהונן
השני יהוקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום 16 ובני
יהוקים--יכניה בן צדקיה בן 17 ובני יכניה אסר
שאלחיאל בן 18 ומילכרים ופדייה ושנאצר יקמיה
הושמע ונדרביה 19 ובני פדייה זרבבל ושמעיה ובן
זרבבל משלם וחנניה ושלמיות אחותם 20 וחשה
ואهل וברכיה וחסדיה יושב חסר--חמש 21 ובן חנניה
פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני
שכניה 22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש וניאל
ובריה ונעריה ושפט--ששה 23 ובן נעריה אליעני
וחזקיה ועוזרים--שלשה 24 ובני אליעני הודיוהו
(הודיוהו) ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני-
שבעה

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרכמי וחוור ושובל 2
וראייה בן שובל הליד את יחת ויהת הליד את אחומי
עירם 5 שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר

עוזבה ויקח לו כלב את אפרה ותلد לו את חור 20
חוור הוליד את אורוי ואורי הוליד את בצלאל 21
ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה
והוא בן ששים שנה ותلد לו את שנוב 22 ושגב הוליד
את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הנלעד
23 ויקח נשור וארכם את חות יאיר מאמת את קנת ואת
בנתיה--ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד 24
ואחר מות חצרון בכלב אפרהה ואשת חצרון אביה
ותلد לו את אשוחר אבי תקוע 25 ויהיו בני ירHAMAL
בכור חצרון הבכור רם ובונה וארון ואצם אחיה 26
ותהי אשה אחרת לירHAMAL ושם עטרה היא אם
אונם 27 ויהיו בני אונםשמי וידע ובנישמי נדב ואבישור 28
ושם אשת אבישור אביהיל ותلد לו את אחנן ואת
مولיד 30 ובנו נדב סלד ואפיקים וימת סלד לא בנים
ובני אפים ישע ובני ישע שען ובני שען אחלי 31
ובני ידע אחוישמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים 33
ובני יונתן פلت וזוא אלה היו בני ירHAMAL 34 ולא היה
לשון בניים כי אם בנות ולשון עבד מצרי ושמו ירחע
ויתן שען את בתו לירחע עבדו לאשה ותلد לו
את עתי 36 ועתה הליד את נתן וננתן הוליד את זבר
37 ועובד הוליד את אפלול ואפלול הוליד את עבד
ועבד הוליד את יהוא ויהוא הליד את עזריה 39
ואלעשה הוליד את חלץ וחלץ הוליד את אלעשה 40
ואלעשה הוליד את ססמי וססמי הוליד את שלום 41
ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הוליד את אלישמע
ובני קלב אחוי ירHAMAL מישע בכרו הוא אבי זיף
ובני מרשה אבי חברון 43 ובני חברון--קרח ותפה
ורקם ושםע 44 ושםע הוליד את רחם אבי ירקעם
ורקם הוליד אתשמי 45 ובןשמי מעון ומעון אבי בית
צור 46 ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא
ואת גז וחרן הוליד את גז 47 ובני יהדי--רجم וויתם
ונישן ופלט ועיפה ושעף 48 פילגש כלב מעכה ילד
שבר ואת תרנהה 49 ותולד שעף אבי מדרנה את שוא
אבי מכונה ואבי נבעה ובת כלב עכסה 50 אלה היו
بني כלב בן חור בכור אפרהה--שובל אבי קריית
דברי הימים א

מרכבות ובחצר סוסים ובכית בראי ובשערם אלה
 עדריהם עד מלך דוד ³² והצריהם עיטם וען רמון
 ותכן ועשן ערומים המש ³³ וכל הצריהם אשר שכבות
 הערים האלה--עד בעל זאת מושבתם והתייחסם להם
 ומשובב וימלך יוושה בן אמץיה ³⁵ ויוואל והוא
 בן יוושביה בן שריה בן עשייאל ³⁶ ואלוועני ועקבה
 וירושיה ועשה ועדיאל וישמאל--ובניהם ³⁷ יויאן בן
 שפעי בן אלון בן ידיה בן שMRI בן שמעיה ³⁸ אלה
 הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובויה אבותיהם
 פרציו לרוב ³⁹ וילכו למבוא נדר עד למורה הגיא
 לבקש מרעה לצאנים ⁴⁰ וימצא מרעה שמן וטוב
 והארץ רחבה ידים ושקתת ושלוחה כי מן חם הישבים
 שם לפנים ⁴¹ ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי
 יוחוקיו מלך יהודה ויכו את אהיליהם ואת המעניינים
 (המעוניינים) אשר נמצאו שם וויהרים עד היום הזה
 וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנים שם ⁴² ומהם מן בני
 שמעון הלויכו להר שער אגשים חמיש מאות ופליטה
 ונעריה ורפהה וועיאן בני ישעיה--בראשם ⁴³ ויכו את
 שארית הפלטה לעמלק ויבשו שם עד היום הזה

5 ובני רואבן בכור ישראל כי הוא הבכור--ובחלתו
 יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא
 להתייחס לבירה ² כי יהודה נבר באחיו ולנגיד
 ממנו והבירה לירושלים ³ בני רואבן בכור ישראל חנו^ק
 ופלוא חצרון וכרכמי ⁴ בני יואל--שמעיה בנו גנו בנו
 שמעי בנו ⁵ מיכה בנו ראייה בנו בעל בנו ⁶ בארא
 בני--אשר הרגלה תלנת פלאנסר מלך אשר הוא נשיא
 לרואבני ⁷ ואחיו למשפחותיו בהתייחס לתולדותם--
 בראש ייעיאל זוכרייה ⁸ ובעל בן עז בן שמע בן
 יואל הוא ישב בעדר ועד נבו ובעל מעון ⁹ ולמורחה
 ישב עד לבוא מדברה למנ הנחר פרת כי מקניהם
 רבו בארץ גלעד ¹⁰ ובימי שאול עשו מלחמה עם
 ההגראים ויפלו בידם וישבו באחלהם על כל פני
 מורה לנעלם ¹¹ ובני נד לגדם ישבו בארץ הבשן--עד
 סלכה ¹² יואל הראש ושפט המשנה ויענו ושפט בכסון
 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע
 ווורי ויעכן וויע ועבר--שבעה ¹⁴ אלה בני אביהיל
 ואת להדר אלה משפחות הצרעת ¹³ ואלה אביו עיתם
 יודעאל וישראל וידבושם אהוזם הצללפני ¹⁴ ובונאל
 אביו נדר וודר אביו חושא אלה בני חור בכור אפרהה
 אביו בית ללחם ¹⁶ וולאשחור אביו תקוע היו שתי נשים
 הלאה ונערה ¹⁶ ותולד לו נערה את אהום ואת חפר ואת
 תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה ¹⁷ ובני הלאה-
 צרת יצחר (וצחר) ¹⁸ וatanן ⁸ וקוץ הוליד את ענוב
 ואת הצבבה ומשפתה אחרhalb בן הרום ⁹ וויהי יעבץ
 נכבד מהיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי
 בעצב ¹⁰ ויקרא יעבץ לאלה ישראל לא אמר אם ברך
 תברכני והרביה את נבולי והויה ידק עמי ועשית
 מרעה לבתי עצביו--ויבא אלהים את אשר שאל ¹¹
 וככלוב אחיו שואה הוליד את מהיר הוא אביו אשthon
¹² ואשthon הוליד את בית רפואי ואת פסח ואת תחנה
 אביו עיר נחש אלה אנשי רכה ¹³ ובני קנו עתניאל
 ושירה ובני עתניאל חחת ¹⁴ ומעונטי הוליד את עפרה
 ושירה הוליד את יואב אביו ניא חרשים--כי חרשים
 היו ¹⁵ ובוניقلب בן יפנה עיררו אלה ונבע אלה
 וקנו ¹⁶ ובוני יהללאל--זוף ויזפה תיריא ואשראל ¹⁷
 ובן עורה--יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת
 שני ואת ישבח אביו אשתחם ¹⁸ ואשתו היהודיה ילדה
 את ירד אביו נדור ואת חבר אביו שוכו ואת יקוטיאל
 אבוי זונה ואלה בני ביתה בת פרעה אשר לך מרד
 ובני אשת הודיה--אחות נחם אבוי קעליה הגרמי
 ואשתחם המעתבי ²⁰ ובוני שימון--אמנון ורנה בן חנן
 ותולון (ותולון) ובוני ישען זחתה ובן שללה
 בן יהודה--עד אבוי לכיה ולעדה אבוי מרשה ומשפחות
 בית עבדת הבץ לבית אשבע ²² ויוקים ואנשי כזבא
 ויואש ושרף אשר בעלו לМОאב--וישבי לחם והדברים
 עתיקים ²³ מה הוציאים וישבי נטעים ונדרה עם
 המלך במלאתו ישבו שם ²⁴ בני שמעון נמואל יימין
 יריב זרח שאול ²⁵ שלם בן מכם בנו ממשע בנו
²⁶ ובוני משמע--חמואל בנו זכרו בנו שמעי בנו ²⁷
 ולשמי בנים שששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים
 רבים וכל משפחותם לא הרבו עד בני יהודה ²⁸ וישבו
 בכאר שבע ומולדה וחצר שועל ²⁹ ובבלחה ובעצם
 ובתולד ³⁰ ובבתואל ובחרמונה ובציקלגן ³¹ ובכיתה

בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן
 יהודו-בן בו 15 אדו בן עבדיאל בן גוני ראש לבית
 אבותם 16 וישבו בגלעד בכסן ובכניתה ובכל מנשי
 שرون על תוצאותם 17 כלם התיחסו ביום יותם מלך
 יהודה-ובימי ירבעם מלך ישראל 18 בני ראובן
 ונדי והצבי שבת מנשה מן בני חיל אנשים נשאי ממן
 וחרב ודריכי קשת ולמודי מלחה- ארבעים וארבעה
 אלף ושבע מאות וששים יצאו צבא 19 וייעשו מלחמה
 עם ההגריאים יותר ונפיש ונודב 20 ויעדרו עליהם-
 יונתנו בידם ההגריאים וכל שעמם כי לאלהים
 זעקו במלחמה ונעטור להם כי בטחו בו 21 וישבו
 מקיניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים
 אלף וחמורים אלף ונפש אדם מאה אלף כי
 חללים רבים נפלו כי מהאלדים המלחמה וישבו
 תחתיהם עד הגללה 23 ובני חציו שבת מנשה ישבו
 בארץ מבשן עד בעל חרמן ושניר והר חרמון-ההה
 רבו 24 ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישע ואלי אל-
 ועויאל וירמיה והודיה ויחדיאל אנשים גבורי חיל-
 אנשי שמות ראשים לבית אבותם 25 וימעלו באלהי
 אבותיהם ויונו אחרי אלה עמי הארץ אשר השמיד
 אליהם מפניםם 26 ויעיר אלהי ישראל את רוח פול
 מלך אשור ואת רוח תלנה פלנסר מלך אשור ויגלם
 לדאובי ולנדוי ולהצבי שבת מנשה ויבאים ללחלה
 וחברו והרא ונחר גזען עד היום הזה

6 בני לוי גרשון קהת ומורי 2 ובני קהת- ערמרם
 יצחר וחברון ועיזיאל 3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים
 ובני אהרן- נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר 4 אלעזר
 הוליד את פינחס פינחס היליד את אבישוע 5 ואבישוע
 הוליד את בקיו ובקי הוליד את עזיו 6 ועוזי הוליד את
 זרחיה וזרחה הוליד את מרויות 7 מרויות הוליד את
 אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב 8 ואחיטוב הוליד
 את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ 9 ואחימעץ הוליד
 את ערירה וערירה הוליד את יוחנן 10 ויוחנן הוליד את
 ערירה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם
 ווילוד ערירה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב
 12 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום
 בנם אמריה בן אחיטוב בן צדוק בן אחימעץ בן

54 ואלה מושבותם לטיירותם בגבולם--לבני אהרן את בצר במדבר ואת מנישיה ואת יהצ'ה ואת מנישיה 55 למשחת הכהנו כי להם היה הנורל וויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מנישיה סביתה 56 ואת שדה העיר ואת חצריה--נתנו לכלב בן יפנה 57 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט--את חברון ואת לבנה ואת מנישיה ואת יתר ואת אשטעס ואת מנישיה 58 ואת חילז' ואת מנישיה את דבר ואות מנישיה 59 ואת עשן ואת מנישיה ואת בית שם ואת מנישיה 60 וממטה בנימן את גבע ואת מנישיה ואת עלמת ואת מנישיה ואת ענתות ואת מנישיה כל עיריהם של עשרה עיר במשפחותיהם 61 ולבני קהת הנוטרים משפחთ המתה מהחיצ'י מנשה בנורל-- עדרים עשר 62 ולבני נרשום למשפחותם מתה ישכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשנ-- ערמים של של עשרה 63 לבני מררי למשפחותם מתה ראובן וממטה נד וממטה זבלון בנורל--ערמים שתים עשרה 64 ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת בני שמעון וממטה בנימן את הערים האלה אשר מגישיהם 65 ויתנו בני בנימן את יהוד'ה וממטה לבני מרדכי מטה חצי מנטה בבני קהת--ויהי יקראו אתהם בשמות 66 וממפחחות בני קהת--ערוי גבולם ממטה אפרים 67 ויתנו להם את ערי המקלט את שם ואת מנישיה--כחאר אפרים ואת נור ואת מנישיה 68 ואת יקעם ואת מנישיה ואת בית חורון ואת מנישיה 69 ואת אילון ואת מנישיה ואת נת רימון ואת מנישיה 70 וממחיצת מטה מנשה את ענף ואת מנישיה ואת בלעם ואת מנישיה--למשחת לבני קהת הנוטרים 71 לבני גרשום--משפחת מתה מנשה את גת נולן בבשנ' ואת מנישיה ואת מנישיה ואת דברת ואת מנישיה 72 ואת דאמות ואת מנישיה ואת ענם ואת מנישיה 73 וממטה אשר את משל ואת מגישיה ואת עברון ואת מנישיה 74 וממטה אשר את משל ואת מגישיה ואת חוקק ואת מגישיה 75 ואת חוקק ואת מגישיה ואת רחוב ואת מנישיה 76 וממטה נפתלי את קדרון בגוליל ואת מנישיה ואת חמון ואת מנישיה ואת קדרון ואת מנישיה 77 לבני מררי הנוטרים--ממטה קדרתים ואת מנישיה 78 זבלון את רימון ואת מנישיה את תבור ואת מנישיה ומעבר לירדן ירחו למוריה הירדן--ממטה ראובן

יעזיר ואת מנישיה 7 ולבני יששכר חולע ופואה ישיב (ישוב) ושמרוון-- ארבעה 2 ובני חולע עוז ורפהה ויריאאל וחמי וייבש ושמואל דאסים לבית אבותם לתולע נבורי חיל לתלוזם--מספרם בימי דוד עשרים ושנים אלף ושש מאות 3 ובני עוז יירחיה ובני יירחיה מיכאל ועדריה וויאל ישיה חמשה--ראשים כלם 4 ועליהם תלוזם לבית אבותם גודויז צבא מלחה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים 5 ואחיהם לכל משפחות יששכר נבורי חילים שונים ושבעה אלף התיחסם לכל 6 בנימן חולע ובכר ודייעאל--שלשה 7 ובני בלע אצבען ועוז ועוזיאל וירימות וערוי חמזה הראשי בית אבות נבורי חילים והתיחסם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה 8 ובני בכר זמירה ווועש ואליעזר ואלוועני ועמרי וירימות ואביה וענותות ועלמת כל אלה בני בכר 9 והתייחסם לתלוזם בני ראישי בית אבותם נבורי חיל--עשרים אלף ומאותם בני ידיעאל בלחן ובני בלחן יعيش (יעוש) ובנימן ואחד וכנעה וויתן ותרשיש ואחישחר 10 וכל אלה בני ידיעאל לראשי האבות נבורי חילים--שבעה עשר אלף ומאותים יצאי צבא למלהנה 11 וושפט והפס בני עיר חם בני אחר 12 בני נפתלי יחציאל וגינוי יציר ושלום--בני בלחה 13 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי נלעד 15 ומכיר לך אשה לחפים ולשלפחים ונש Achto מעכה ושם השני צלפחד ותהיינה לצלפחד בנות 16 ותולד מעכה אשא מכיר בן ותקרה שמו פרש ושם אחוי שרש ובניו אילם ורकם 17 ובני אלול בדן אלה בני נלעד בן מכיר בן מנשה 18 ואחותו המלכת--ילדת את אישhood ואת אביעזר ואת מחלה 19 וייחיו בני שמידע--அהין ושם ולקחו ואניעם 20 ובני אפרים שותלח וברד בני ותחת בני ואלעדת בני ותחת בני 21 וזבד בני ושותלח בני

וברעה ושמע--המה ראשיה האבות לושבי אילון המה
הבריחו את יושבנת¹⁴ ואחו שק וידמות¹⁵ זובדרית
וערד וערד¹⁶ ומיכאל וישפה ויוחא בני ברעה¹⁷
זובדריה ומשלים וחוקי וחבר¹⁸ וישMRI ויזליה ויובב
בני אלפְּעָל¹⁹ ויקום זכרוי זובדי²⁰ ואלייעני וצלי²¹
ויליאל²² وعدיה ובראה ושמרת בני שמעי²² וישפן
ועבר ואליאל²³ ועברון זכרוי והנן²⁴ והנן וועלם
ונחתיה²⁵ ויפריה ובניאל (ופנואל) בני שק²⁶
ושמשריו ושהדריה ועתליה²⁷ ווירשיה ואליה זכרוי
בני ירחם²⁸ אלה ראשיה אבות לתולדותם ראשם אלה
ישבו בירושלם²⁹ ובגבעון ישבו אבוי גבעון ושם אשותו
מעכה³⁰ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונרכ³¹
ונדרו ואחיו זכר³² ומוקלות הוליד את שמאה ואף
המה ננד אחותם ישבו בירושלם--עם אחים³³ ונור
הוליד את קיש וקוש הוליד את שאל ושאל הוליד
את יהונתן ואת מלכישע ואת אבינרכ ואת אשבעל³⁴
ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה³⁵
ובני מיכה--פיתון מלך ותארע ואחו³⁶ ואחו הוליד
את יהודעה ויהודעה הוליד את מלמת ואת עצמות
ואת זמרי זמרי הוליד את מוצא³⁷ ומוצא הוליד את
בנעה רפה בנו אלעשה בנו אצל³⁸ ולאצל ששה
בנים--וללה שמותם עזיריקם בכרכו וישראל ושוריה
זובדריה והנן כל אלה בני אצל³⁹ ובני עשך אחיו
אולם בכרכו--יעש החני ואילפלט השלישי⁴⁰ וייחיו בני
אולם אנשים נבורין חיל דרכי קשת ומכבים בניים ובני
בנים--מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן

9 וכל ישראל התיחסו והנמ כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודיה הנלו לבבל במעלם² והוישבים
הראשונים אשר באחותם בערים ישראל הכהנים
הלוים והנתינום³ ובירושלם ישבו מן בני יהודה וכן
בני בנימן--ומן בני אפרים ומנסה⁴ עותי בן עמידוד
בן עמרי בן אמרי בן בנימן (בני מנ) בני פרץ בן
יהודיה⁵ ומן השילוני עשייה הבכור ובניו⁶ ומן בני
זרח יעואל ואחים⁷ שיש מאות ותשעים⁷ ומן בני
בנימן--סלוא בן משלם בן הודיעה בן הסנאה⁸ ויבנינה
בן ירחם אלה בן עז בן מכריו ומשלים בן שפטיה

ועוז ואלעד והרנוו אנשי נת הנולדים בארץ כי ירדו
לקחת את מקניותם²² וירטאבל אפרים אביהם ימים
רבים ויבאו אחים להחמו²³ ויבא אל אשתו ותהר ותلد
בן ויקרא את שמו ברעה כי ברעה הייתה בيتها²⁴
ובתו שאירה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון
וاث און שאירה²⁵ ורופא בנו ורשף ותלח בנו--ותחן
בנו²⁶ לעדן בנו עמייחוד בנו אלישמע בנו²⁷ בנו
יהושע בנו²⁸ ואחותם ומשבוחם--בית אל ובנתייה
ולמורח נערן--ולמערב נור ובנתייה ושכם ובנתייה עד
עה ובנתייה²⁹ ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתייה
תענך ובנתייה מגדו ובנתייה דור ובנתייה באלה ישבו
בני יוסף בן ישראל³⁰ בני אשר ימנה וישוה וישו
וברעה--ושרה אחותם³¹ ובני ברעה חבר ומלךיאל
הוא אבי בריות³² וחבר הוליד את יפלט
את שומר ואת חותם ואת שענא אחותם³³ ובני יפלט
פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט³⁴ ובני שמר--
ACHI ורוהגה (ורוהגה) יחה (יחה) ואדם³⁵ ובן
הלם אחיו צופח וימנע ושלש וعمل³⁶ בני צופח--
סוח וחרנפר וושאול וברוי וימרה³⁷ בצד והוד וsuma
ושלה ויתרן--ובארא³⁸ ובני יתרן--יפנה ופספה וארא
ובני על-א--ארח וחניאל ורציא⁴⁰ כל אלה בני
אשר ראשיה אבותה ברורים נבורי חילים ראש
הגשאים והתייחסם בצבא במלחמה מספרם אנשים
עשרים ושה אלף

8 ובנימן--הוליד את בלע בכרכו אשבל השמי ואחרה
השלישי² נוחה הרביעי ורפא החמישי³ ויהיו בנים
לבלו--אדר וגרא ואביהוד⁴ ואבישוע ונעמן ואחות
ונרא ושפונ וחורם⁶ ואלה בני אחד אלה הם
ראשי אבות לושבי נבע ויגלום אל מנהת⁷ ונעמן
ואהיה ונרא הוא הגלם והוליד את עזיא ואת אחיחיד⁸
ושחרדים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם-חושים
את עריא נשיו⁹ ווילד מן חדש אשתו--את יובב
 ואת צביא ואת מישא ואת מלכים¹⁰ ואת יעוז ואת
שכיה ואת מרמה אלה בנוו הראשי אבות בו ומחשים
הוליד את אביטוב ואת אלפְּעָל¹² ובני אלפְּעָל עבר
ומשעם וshed הרוא בנה את אונו ואת לד ובנתייה¹³

בנְרֻעָל בֶן יְבִנָה⁹ וַאֲחִיהֶם לְתַלְדוֹתָם תְשׁוּ מְאוֹת
חוּמְשִׁים וְשֵׁה כָל אֶלְהָ אֱנֹשִׁים רָאשֵׁי אֲבוֹת לְבִתָּה
אֲבֹתֵיכֶם¹⁰ וּמִן הַכֹּהֲנִים יִדְעָה וַיְהִירִיב וַיַּכְנֵן¹¹
וְעֹזְרִיהֶם בֶן חַלְקִיהֶם בֶן מְשָׁלֵם בֶן צְדּוֹק בֶן מְרוּוֹת בֶן
אֲחִיטּוֹב נְגִיד בֵית הַאֱלֹהִים¹² וְעֹדִיה בֶן יְרָחָם בֶן
פְּשָׁחָור בֶן מֶלֶכְיהֶם וְמַעַשִׁי בֶן עֲדִיאָל בֶן יְהוֹרָה בֶן
מְשָׁלֵם בֶן מְשָׁלִמִתָּה בֶן אָמֵר¹³ וְאֲחִיהֶם רָאשִׁים לְבִתָּה
אֲכוֹתָם אֱלֹף וְשֶׁבַע מְאוֹת וָשָׁנִים--גְּבוּרִי חִיל מְלָאָכָת
עֲבוֹדָת בֵית הַאֱלֹהִים¹⁴ וּמִן הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה בֶן חַשּׁוֹב
בֶן עֹזְרִיקָם בֶן חַשְׁבָּה מִן חַשְׁבָּה מִן בְּנֵי מְרָדִי¹⁵ וּבְקִבְרֵקְרֵךְ
וְגַלְלֵ וְמַתְנִיהֶם בֶן מִיכָא בֶן זְכִירִי בֶן אַסְף¹⁶ וְעַבְדִּיה
בֶן שְׁמַעְיָה בֶן גַלְלֵ בֶן יְדּוֹתָן וּבְרִכִיהֶם בֶן אַסְאָה בֶן
אַלְקָנָה הַיּוֹשֵׁב בְּחַצְרֵי נְטוֹפְתֵי¹⁷ וְהַשְׁעָרִים שְׁלוּם
וְעַקְוּב וְטַלְמָן וְאַחִימָן וְאֲחִיהֶם שְׁלוּם הַרְאָש¹⁸ וְעַד
הַנְּהָה בְשֻׁעָר הַמֶּלֶךְ מִזְרָחָה הַמָּה הַשְׁעָרִים לְמִהְנוֹתָם
לְיוֹ¹⁹ וְשְׁלוּם בֶן קוֹרָא בֶן אַבִיסְפָּה בֶן קָרָח וְאֲחִיו לְבִתָּה
אֲבִיו הַקְרָחִים עַל מְלָאָכָת הַעֲבוֹדָה שְׁמָרִי הַסְּפִים
לְאֶלְהָ וְאֲבֹתֵיכֶם עַל מְחַנָּה יְהָה שְׁמָרִי הַמְבָוא²⁰
וּפְנִיחָס בֶן אַלְעֹזֶר נְגִיד הַיּוֹה עַלְיָהָם לְפָנָם--יְהָה עָמוֹ²¹
זְכִירִיה בֶן מְשָׁלְמִיה שָׁעַר פָּתָח לְאֶלְהָ מְוֹעֵד²²
כָּלְם הַבְּרוּרִים לְשָׁעָרִים בְּסָפִים מֵאַתִים וְשָׁנִים עָשָׂר
הַמָּה בְּחַצְרִיהם הַתִּיחַשְׁם הַמָּה יִסְדֵּר דּוֹיד וְשָׁמוֹאָל
הַרְאָה בְּאַמְנוֹתָם²³ וְהָם וּבְנֵיהם עַל הַשְׁעָרִים לְבִתָּה
יְהָה לְבִתָּהָהָל--לְמִשְׁמָרוֹת²⁴ לְאַרְבָּעָ רֹוחָות
יְהָיו הַשְׁעָרִים מִזְרָח יְמָה צְפֹנָה וּנְגַבָּה²⁵ וְאֲחִיהֶם
בְּחַצְרִיהם לְבּוֹא לְשָׁבַע הַיּוֹמִים מַעַת אֶל עַת--עַם
אֲלָה²⁶ כִּי בְּאַמְנוֹה הַמָּה אַרְבָּעָת וּבְרִי הַשְׁעָרִים--הָם
הַלְוִיִּים וְהַיוּ עַל הַלְשׁוֹתָם וְעַל האֲצָרוֹת בֵית הַאֱלֹהִים
וְסִכְבּוֹתָם בֵית הַאֱלֹהִים וְלִיןָוִי כִּי עַלְיָהָם מִשְׁמָרָת²⁷
וְהָם עַל הַמְפָתָח וְלִבְקָרְלִבְקָר²⁸ וְמָהָם עַל כָּל
הַעֲבוֹדָה כִּי בְּמִסְפֵּר יְבִיאָם וּבְמִסְפֵּר יוֹצִיאָם²⁹ וְמָהָם
מִמְנִינָם עַל הַכְלִים וְעַל כָּל כָּל הַקְרָדָשׁ וְעַל הַסְלָת וְהַיִן
וְהַשְּׁמַן וְהַלְבּוֹנָה וְהַבְשָׁמִים³⁰ וּמִן בְּנֵי הַכֹּהֲנִים רַקְחִי
הַמְרֻקְחָת לְבָשָׁמִים³¹ וּמִתְתִּיהָ מִן הַלְוִיִּים הוּא הַבְּכָר
לְשָׁלֵם הַקְרָחִי--בְּאַמְנוֹה עַל מִשְׁעָה הַחֲבָתִים³² וּמִן
בְּנֵי הַקְרָחִי מִן אֲחִיהֶם עַל לִחְם הַמְעָרָכָת לְהַכִּין שְׁבָת
שְׁבָת³³ וְאֲלָה הַמְשָׁרִירִים רָאשִׁים אֲבוֹת לְלִוִים בְּלִשְׁכָת-

10 וְפָלְשִׁתִים נְלַחֲמוּ בִּישְׁרָאֵל וַיָּנַס אִישׁ יִשְׁرָאֵל מִפְנֵי
פָלְשִׁתִים וַיַּפְלוּ חַלְלִים בְּהָר גַּלְבָע² וַיַּדְבְּקָוּ פָלְשִׁתִים
אַחֲרֵי שָׁאָל וְאַחֲרֵי בְנֵיו וְיַכְוֹן פָלְשִׁתִים אֶת יְוָנָתָן וְאֶת
אַבְנִידָב וְאֶת מְלָכִישָׁע-בְּנֵי שָׁאָל³ וַיַּכְבְּדָ הַמְלָחָמָה
עַל שָׁאָל וַיַּמְצָא הַמְוֹרִים בְקַשְׁת וַיְחַל מִן הַיּוֹרִים⁴
וַיֹּאמֶר שָׁאָל אֶל נְשָׁא כָּלְיוֹ שְׁלָף חַרְבָּךְ וַדְקָרְנִי בְּהַפְּנֵן
בַּאֲוֹ הַעֲרָלִים הַאֲלָה וְהַתְּعַלְלָוּ בָּי וְלֹא אַבְהָנָשָׁא כָּלְיוֹ
כִּי יְרָא מָאֵד וַיַּקְהֵל שָׁאָל אֶת הַחֲרָב וַיַּפְלֵל עַלְיהָ וַיַּרְא
נְשָׁא כָּלְיוֹ כִּי מֵת שָׁאָל וַיַּפְלֵל נֵם הַוָּעָל הַחֲרָב וְיָמָה⁶
וַיָּמַת שָׁאָל וְשֶׁלֶשׁ בְנֵיו וְכָל בִּיתוֹ יָחְדוּ מַתוֹ וַיַּרְא
כָל אִישׁ יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר בְּעֵמֶק כִּי נְסָוָה מַתוֹ שָׁאָל וּבְנֵיו
וַיַּעֲזֹב עַרְיָה וַיַּנְסֹן וַיַּבְאֶוּ פָלְשִׁתִים וַיִּשְׁבֹּן בָּהָם⁸ וַיַּהַי
מִמְחָרֶת וַיַּבְאֶוּ פָלְשִׁתִים לְפִשְׁתָת הַחַלְלִים וַיַּמְצָא
אֶת שָׁאָל וְאֶת בְנֵי נְפָלִים בְּהָר גַּלְבָע⁹ וַיַּפְשִׁיטָהוּ
וַיַּשְׁאַל אֶת רָאשׁוֹ וְאֶת כָּלְיוֹ וַיַּשְׁלַחְוּ בָּאָרֶץ פָלְשִׁתִים
סְכִיבָה לְבִשְׁרָאֵת עַצְבִּים--וְאֶת הָעָם¹⁰ וַיַּשְׁיַמְנוּ אֶת
כָּלְיוֹ בֵית אֲלֹהֵיכֶם וְאֶת נְגָלָתוֹ תַּקְעוּ בֵית דְגַן¹¹ וְ
וַיַּשְׁמַעַו כָל יְבִשָּׁה גַּלְעָד אֶת כָל אֲשֶׁר עָשָׂו שְׁלִשִׁתִים
לְשָׁאָל¹² וַיָּקְמוּ כָל אִישׁ חִיל וַיַּשְׁאַל אֶת נְוֹפָת שָׁאָל
וְאֶת נְוֹפָת בְנֵיו וַיַּבְאֶוּ יְבִשָּׁה וַיַּקְרְבוּ אֶת עַצְמוֹתֵיכֶם

דוויד לשותיהם ווינסך אתם ליהוה ¹⁹ ויאמר חלילה
לי מאלדי מעשות זאת הדר האנשים דאללה אשתה
בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשותם
אללה עשו שלשת הגבורים ²⁰ ואבשי אחיו יואב הוא
היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש
מאות חלל ולא (ולו) שם בשלושה ²¹ מן השלושה
בשנים נכבב ויהי להם לשׂר ועד השלשה לא בא ²²
בניה בן יהודע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל
הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את
הארי בחוך הבוד ביום השלג ²³ והוא הכה את האיש
המצרי איש מדחה חמש באמה וביד המצרי חנית
כמנור ארנים וירד אליו בשפט וונזול את החנית מיד
המצרי ויחרנהו בחניתו ²⁴ אללה עשה בנינו בן יהודע
ולו שם בשלושה הגברים מן השלושים הננו נכבב
הוא ואל השלשה לא בא וישמעו דוד על משפטו
²⁶ ונבורי החילים עשה אל אחיו יואב אלחנן בן דודו
מכיתה לחם ²⁷ שמות ההרורי חלץ הפלוני ²⁸ עירא בן
עקש התקוע אבעזר הענתומי ²⁹ סבכי החשטי עילוי
האחווי ³⁰ מהדרי הנטפי חلد בן בענה הנטפי ³¹
אייטי בן ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעוני ³²
חוורי מנהלי געש אbial הערבי ³³ עומות הבהירומי^י
אליחבא השעלבני ³⁴ בני השם היזוני יונתן בן שנה
ההררי ³⁵ אהיאם בן שכר ההררי אליפל בן אור ³⁶
חפר המכתרי אהיה הפלני ³⁷ חצרו הכרמלני נערן בן
אובי ³⁸ يول אהיה נתן מבחר בן הגרי ³⁹ צלק העמוני
נחרי הברתו נשא כלוי יואב בן צרויה ⁴⁰ עירא היתרי
נרכז היתרי ⁴¹ אוריה החתי זבד בן אחלי ⁴² עדינא בן
שייא הרובני ראש לרובני--ועלוי שלשים ⁴³ חנן בן
מעכה ווישפט המתני ⁴⁴ עזיא העשתרתי שמע ויעוואל
(ויעיאל) בני חותם הערברי ⁴⁵ ירידאל בן שמרי
ויחא אחיו התייצי ⁴⁶ אליאל המחוים ויריבי וושוויה
בני אלנעם ויתמה המואבי ⁴⁷ אליאל ועובד ויעשיאל
המצביה

12 ואלה הבאים אל דוד לציקלן עוד עצור מפני
שאלול בן קיש והמה בגבורים עוזי המלחמה ² נשקי
קשת מימיינים ומשמאלים באבני ובחצים בקשת-
בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה

תחת האלהביב ויצומו שבעת ימים ¹³ וימת שאל
במעלן אשר מעל ביהוח על דבר יהוה אשר לא שمر
ונם לשאול באוב לדודוש ¹⁴ ולא אדרש ביהוה וימיתהו
ויסב את המלוכה לדוד בון ישע

11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר
הנה עצמן ובשרך אנחנו ² גם תמול גם שלשים גם
בஹות שאל מלך--אתה המוציא וה מביא את ישראל
ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעא את עמי את
ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל ³ ויבאו כל
זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד
בריה בחברון לפני יהוה וימשוח את דוד למלך על
ישראל כדבר יהוה ביד שמואל ⁴ וילך דוד וכל
ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישב הארץ
ויאמרו ישבו יבוס לדוד לא תבוא הנה וילך
דוד את מצדה ציון היא עיר דוד ⁶ ויאמר דוד-
כל מכחה יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל
בראשונה יואב בן צוריה ויהי לראש ⁷ ווישב דוד
במצד על כן קראו לו עיר דוד ⁸ ויבן העיר מסביב
מן המלויא ועד הסביב ויואב יהיה את שאר העיר ⁹
וילך דוד הלוך וגדור ויהזה צבאות עמו ¹⁰ ואלה
ראשי הגברים אשר לדוד המתוחקים עמו במלחמות
עם כל ישראל להמלחיכו--cdrבר יהוה על ישראל ¹¹
ואלה מספר הגברים אשר לדוד ישבעם בן חכמוני
ראש השלושים (השלשים)--הוא עורר את חניתו
על שלוש מאות חלל בפעם אחת ¹² ואחריו אלעזר
בן דודו האחווי הוא בשלושה הגברים ¹³ הוא היה
עם דוד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה
ותהי חילכת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני
פלשתים ¹⁴ וויתיצבו בחוך החקקה ויצילוה ויכו את
פלשתים ווישע יהוה תשועה גדולה ¹⁵ וירדו שלושה
מן השלושים ראש על הצר אל דוד--אל מערה
עדלים ומחנה פלשתים תננה בעמק רפאים ¹⁶ ודוד אוד
במצודה ונציב פלשתים או בבית לחם ¹⁷ ויתאוד דוד
ויאמר מי יש��ני מים מבור בית לחם אשר בשער ¹⁸
ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור

ושש מאות ²⁷ וייחידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות ²⁸ וצדוק נגיד גבור חיל ובית אביו שרים שעירים ושנים ²⁹ וממן בני בנימן אחיו שאול שלשת אלפיים ועד הנה מרביתם שמורים משמרת בית שאול ³⁰ וממן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות--גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם ³¹ וממחצית מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא להמלך את דוד ³² ומבני יששכר יודיע בינה לעתים לדעת מה夷עשה רשותם מעתים וככל אחיהם על פיהם ³³ מזבולון יוצאי צבא ערבי מלחמה בכל צלי מלחמה--חמשים אלף ולעדר בלא לב ולוב ³⁴ ומנתלי שרים אלף ועמהם בכנע והנויות שלשים ושבעה אלף ³⁵ וממן הדני ערבי מלחמה מבני עשתי עשר ³⁶ אלה מבני נדראשי הצבא אחד צבא לערק מלחמה--ארבעים אלף ³⁷ ומעבר לירדן מן הראווני והנדי וחצי שבת מנשה בכל צלי צבא מלחמה--מאה ועשרים אלף ³⁸ כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו ברוננה להמלך את דוד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אח--להמלך את דוד ³⁹ וייהיו שם עם דוד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם ⁴⁰ וגם הקרובים אליהם עד יששכר וובלון ונפתלי מביבאים לחם בחמוריהם ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל כמה דברלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן--לרבי שמחה בישראל

13 ווועץ דוד עם שרי אלפיים ומאות--לכל נגיד ² ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב ומה זה אלהינו נפרצה נשלה על אהינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועםם הכהנים והלוים בעיר מגרשים ויקבצו אליו ³ ונסבה את ארון אלהינו אליו כי לא דרשנו בימי שאל ⁴ ויאמרו כל הקהל העשווה כן כי ישר הדבר בעניין כל העם ⁵ ויקהיל דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמתה להביא את ארון האלים מקרתית יערם ⁶ ויעיל דוד וכל ישראל בעלחה אל קריית יערם אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלים יהוה יושב הכרובים.

מאחר שאל שאל ³ הרראש אחיעזר ויושב בני השמעה והגבועו ויוזאל (ויזיאל) ופלט בני עומות וברכה והוא העתמי ⁴ ויישמעה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים ה וירמיה ויוזיאל ויוחנן ויובד הגדרתי ⁵ אלעוזי וירימות ובבעליה ושמരיה ושפטיהם החרפי (החרפי) ⁶ אלקנה וישראל וישראל ויועזר וישראל--הקרים ⁷ ויועצאלה וברדיה בני ירחים מן הגדור ⁸ וממן הנדי נבדלו אל דוד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה--ערבי צנה ורמחה פמי אריה פניהם וכצבים על החרדים מהר ⁹ עוז הרראש עבדיה השני אלאב השלשי ¹⁰ משמונה הרביעי ירמיה החמשי ¹¹ עתי הששי אלאל השבעי יונתן השמוני אלזובד התשיעי ¹² ירמיהו העשורי מכינוי עשתי עשר ¹³ אלה מבני נדראשי הצבא אחד למאה הקטן והנדול לאלאף ¹⁴ אלה הם אשר עברו את הירדן בחדר הראשון והוא מלאן על כל גדיתו (נדותיו) ויבריחו את כל העמקים למורח ולمغرب ויבאו מן בני בנימן ויהודיה עד למצד לדוד ¹⁵ ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשולם באתם אליו לעזרני היה לי עלייכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרכי בלי חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח ¹⁶ ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים (השלשים) לך דוד ועמך בן יש שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דוד ויתנים בראשי הנדור וממנשה נפלו על דוד בבא עם פלשתים על שאל למלחמה--ולא עוזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל אנינו שאל ¹⁷ בכלתו אל ציקלון נפלו עליו ממנשה עדנה ויובד וידיעאל ומיכאל ויובד ואליהוא וצלאי ראש אלפיים אשר למנשה ¹⁸ ומה עזרו עם דוד על הנדור כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא ¹⁹ כי לעת יום יבוא על דוד לעזרו--עד למונגה גדור כמחנה אלהים על דוד מספרי ראש החולץ לצבא בא על דוד חברונה להסב מלכות שאל אלו--כפי יהוה ²⁰ בני יהודה נשי צנה ורמחה--ששת אלפיים ושמונה מאות חולצוי צבא ²¹ מן בני שמעון גבורי חיל לצבא--שבעת אלפיים ומאה ²² מן בני הלווי--ארבעת אלפיים

אשר נקרא שם ⁷ וירכיבו את ארון האלים על עגלת חדשה מבית אבנידב וועוא ואחיו נגנים בעגלת ⁸ ודודיד וכל ישראל משחיקים לפניו האלים--בכל עזובשרים ובכנורות ובנכליים ובתפים ובמצלחות ובಚצרות ⁹ ויבאו עד גראן כדיין וישלח עזא את ידו לאחן את הארון--כי שמו הבקר ¹⁰ ויחר אף יהוה בעזא ויכחו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפניו אליהם בויחר לדודיד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויראה למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה ¹¹ ווירא דודיד את האלים ביום ההוא לאמר היך אביה אליו את ארון האלים ¹² ולא הסיר דודיד את הארון אליו כל עיר דודיד וויתהו אל בית עבד אדם בכיוו--שלשה ארון האלים עם בית עבד אדם בכיוו--שלשה חדש וויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו,

14 וישלח חירם (הורם) מלך צר מלכים אל דודיד ועצי ארזים וחדרי קיר וחדרי עצים--לבנותו לבית ² וידע דודיד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלת מלכותו בעבר עמו ישראל ³ ויקח דודיד עוד נשים בירושלם וולד דודיד עוד בנימ ובנותו ⁴ ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלים שמווע ונגה ונגה ויפוי ⁵ ואלישמע ובעלידע ואליפלט ⁶ ושוכב נתן ושלמה ⁷ ואלישמע ובעלידע ואליפלט ⁸ וישמעו פלשתים כי נמשח דודיד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתום לבקש את דודיד וישמע דודיד ויצא לפניהם ⁹ ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים ¹⁰ וישאל דודיד באלים לאמר--העללה על פלשתים (פלשתים) ונתחם בורי ויאמר לו יהוה עליה נתחים בידך ¹¹ ויעלו בבעל פרצים וכם שם דודיד ויאמר דודיד פרץ האלים את אויביו בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא--בעל פרצים ¹² ויעזו שם את אלהיהם ויאמר דודיד וישרפו באש ¹³ ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק ¹⁴ וישאל עוד דודיד באלים ובאות להם ממול הרכאים ¹⁵ ויהי כשמייך את קול הצעדה בראשי הרכאים--או תצא במלחמה כי יצא

האללים לפניך להוכיח את מהנה פלשטים ¹⁶ ויעש דויד כאשר צוחה האלים ויכוח את מהנה פלשטים מגבעון ועד נורה ¹⁷ וויצא שם דויד בכל הארץות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים

15 ויעש לו בתים בעיר דויד ויכוח מקום לארון האלים ויט לו אהל ² אז אמר דויד לא לשאת את ארון האלים כי אם הלויים כי בסחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו--עד עולם ³ ויקחלו דויד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכנין לו ⁴ ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלויים ⁵ לבני קהת--אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים ⁶ לבני מרדי--עשיה השר ואחיו מאה ועשרים ⁷ לבני גרשום--יואל השר ואחיו מאה ושלשים ⁸ לבני אליצפן--שמעיה השר ואחיו מאהים ⁹ לבני חברון--אליאל השר ואחיו שמונים ¹⁰ לבני עזאל

ליצחק ¹⁷ ויעמידה ליעקב לחך-- לישראל ברית
 עלם ¹⁸ לאמר לך אתן ארץ כנען-- חבל נחלאות ¹⁹
 בהיותכם מתי מספר-- כמעט ונדרים בה ²⁰ וויהת אלכו
 מגוי אל גוי-- וממלכה אל עם אחר ²¹ לא הניח לאיש
 לעשkom-- ויוכח עליהם מלכים ²² אל תנעו במישיחי--
 ובנבייאי אל תרעו ²³ שירו ליהוה כל הארץ-- בשרו
 מיום אל يوم ישועתו ²⁴ ספרו בנים את כבודו--
 בכל העמים נפלאתיו ²⁵ כי נדול יהוה ומהל מאד--
 - ונורא הוא על כל אלחים ²⁶ כי כל אלה העמים
 אלילים-- ויהוה שמים עשה ²⁷ הדר והדר לפניו-- עז
 וחרודה במקמו ²⁸ הבו ליהוה משפחות עמים-- הבו
 ליהוה כבוד ועוז ²⁹ הבו ליהוה כבוד שמו שא מנהה
 ובאו לפניו-- השתחוו ליהוה בחזרת קדש ³⁰ חילו
 מלפניו כל הארץ-- אף תכון תבל כל המוט ³¹ ישבחו
 השמים ותגל הארץ-- ויאמרו בניים יהוה מלך ³² או
 ירעם הים ומלואו-- יעוץ השדה וככל אשר בו ³³ או
 ירננו עצי העיר מלפני יהוה-- כי בא לשפט את הארץ
³⁴ והודו ליהוה כי טוב-- כי לעולם חסדו ³⁵ ואמרו--
 והשענו אליו ישענו וocabנו והצילנו מן הגויים להדות
 לשם קדש להשתבח בתהלה ³⁶ ברוך יהוה אלהי
 ישראל-- מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן--
 ותהל ליהוה ³⁷ ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה
 לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד-- לדבר יום
 ביום ³⁸ ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד
 אדם בן דודיתון וחסה לשעריהם ³⁹ ואת צדוק הכהן
 ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה-- בבמה אשר נקבעו
⁴⁰ להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד--
 לבקר ולערב ולכל כתוב בחורת יהוה אשר צוה
 על ישראל ⁴¹ ועםם הימן וידותון ושאר הבורורים
 אשר נקבעו בשמות-- להדרות ליהוה כי לעולם חסדו ⁴²
 וכל שיר האלים ובני יdoton לשער ⁴³ וילכו כל
 העם איש לבתו ויסב רoid לבך את ביתו

17 ויהי כאשר ישב דוד בቤתו ויאמר דוד אל
 נתן הנביא הנה אני יושב בቤת הארים וארון ברית
 יהוה תחת יdoton ² ויאמר נתן אל דוד כל אשר

השמינית לנצח ²² וככינויו שר הלויים במשא--يسر
 במשא כי מבין הוא ²³ וברכיה ואלקנה שעירים לארון
²⁴ ושבניינו ווישפט ונתנא אל עמשי זוכrho ובנינו
 ואלייזר הכהנים מחצצרים (מחצרים) בחצרות
 לפניו ארון האלים ועבד אדם ויהיה שערם לארון
²⁵ ויהי דוד וזקנינו ישראל ושרי האלפים ההלכים
 להעלות את ארון ברית יהוה מן בית عبد אדם--
 בשמה ²⁶ ויהי בעור האלים את הלויים נשאי ארון
 ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים ²⁷
 ודוד מכרבל מעיל בז' וכל הלויים המשדרים ועל
 הארון והמשדרים וככינוי השר המשדרים ועל
 דוד אפוד בד ²⁸ וכל ישראל מעלים את ארון ברית
 יהוה בתרועה ובקהל שופר ובחצצרות ובמצלחות
 משמעים בנבלם וככורות ²⁹ ויהי ארון ברית יהוה בא
 עד עיר דוד ומיכל בת שאל נשקפה بعد החלון
 ותרא את המלך דוד מركך ומשחק ותבו לו בלבבה

16 ויביאו את ארון האלים ויצינו אותו בתוך
 האهل אשר נתה לו דוד ויקריבו עלות ושלמים
 לפניו האלים ² ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים
 ויברך את העם בשם יהוה ³ ויהלך לכל איש ישראל
 מאיש ועד אשה-- לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה ⁴
 ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים-- משרותם ולהזכיר
 ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל ⁵ אסף הראש
 ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות ויהיאל ומתניה
 ואליאב ובניהם ועבד אדם ויעיאל בכל נבלם
 ובכורות ואסף במצלחות ממשיע ⁶ ובנינו ויזיאאל
 הכהנים-- בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלים
⁷ ביום ההוא או נתן דוד בראש להדרות ליהוה--
 ביד אסף ואחיו ⁸ הדרו ליהוה קראו בשמו-- הודיעו
 בעימים עלייתיו ⁹ שירו לו זמור לו-- שיחו בכל
 נפלאתיו ¹⁰ התהלהלו בשם קדשו-- ישמח לב מבקשי
 יהוה ¹¹ ודרשו יהוה ועוזו-- בקש פניו תמיד ¹² זכרו
 נפלאתיו אשר עשה-- מפטיו ומשפטיו פיהו ¹³ זרע
 ישראל עבדו-- בני יעקב בחיריו ¹⁴ הוא יהוה אלהינו--
¹⁵ בכל הארץ משפטיו זכרו לעולם בריתו-- דבר
 צוה לאלף דור ¹⁶ אשר כרת את אברהם-- ושבועתו

בלבך עשה כי האלים עמק זיויה בלילה ההוא
ויזה דבר אלהים אל נתן לאמר 4 לך ואמרת אל דוד
עבדיך כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבות
כי לא ישתי בבית מון היום אשר העליות את ישראל
עד היום הזה ואהייה מאהל אל אהיל וממשכן 6 בכל
אשר התהלך בו כל ישראל הדבר דברת את אחד
שפיטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמור למה
לא בניהם לי בית ארזים 7 ועתה כה תאמר לעבדיך
לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לחתיך מן הנוה
מן אחרי הארץ--להיות נגיד על עמי ישראל 8 ואהייה
עמק בכל אשר הלכת ואכricht את כל אויביך מפנייך
וששיתיו לך שם כשם הגודלים אשר בארץ 9 ושמתי
מקום לעמי ישראל ונטעתו ושכן חתתו ולא ירנו
עוד ולא יוסיפו בני עוללה לבתתו כאשר בראשונה 10
ולמימים אשר צוית שפטים על עמי ישראל והכונת
את כל אויביך ואנד לך ובית יבנה לך יהוה בזה
כי מלאו ימיך ללבת עם אבתיך והקימוטי את זרעך
אחריך אשר היה מבנייך והכינוטי את מלכותו 12 הוא
יבנה לי בית וכונתني את כסאו עד עולם 13 אני אהיה לך
לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לך אסיר מעמו כאשר
הסירותי מאשר היה לפניך 14 והעמדתיהו בביות
ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכוון עד עולם 15
כל הדברים האלה וככל החזוון הזה--כן דבר נתן
אל דוד 16 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר
מי אני יהוה אלהים וממי ביתוי כי הביאתני עד הלם
17 ותקנן זאת בענייך אלהים ותדבר על בית עבדיך
למרחוק וראיינו כתור adam המעללה--יהוה אלהים
18 מה יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את עבדך ואתה
את עבדך ידעת 19 יהוה--בעבור עבדך וככלך עשית
את כל הנדוליה הזאת להודיע את כל הנדרות 20
יהוה אין כמוך ואני אלהים זולך בכל אשר שמענו
באזינו 21 וממי כעמך ישראל נוי אחד בארץ אשר הלק
האלים לפדות לו עם לשם לך כל גדרות ונראות--
לגרש מפני עמק אשר פרדים ממצדים גנים 22 ותתן
את עמק ישראל לך לעם--עד עולם אתה יהוה היהת
לهم לאלים 23 ועתה יהוה--החבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת

הכרתי והפלתי ובני דוד הראשיים ליד המלך

וישלימו עם דוד ויעבדתו ולא אבה ארם להושיע את בני עמו נודע

20 ויהי לעת תשובה השנה לעת זאת המלכים יונגה יואב את חיל הצבא ושבחת את ארץ בני עמו ויבא יוצר את רבה ודוד ויבא ישב בירושלים ויקי יואב את רבה ויהרסה ² ויקח דוד את עתרת מלכם מעל ראשו וימצא מקהל ככר זהב וכבה אבן קירה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד ³ ואת העם אשר בה הוציאו ויישר במגירה ובחריציו הברזל ובמנורות וכן יעשה דוד לכל ערי בני עמו נו ויבש דוד וכל העם ירושלים ⁴ ויהי אחורי כן ותעמד מלכמתה בנוור עם פלשתים או הכה שכבי החשטי את ספי מילידי הראפים-וינכנו ⁵ ותהי עוד מלכמתה את פלשתים ויק אלחנן בן יער (עיר) את לחמי אחוי נלית הנתי-ויען חניתו כמנור ארנים ⁶ ותהי עוד מלכמתה בתה ויהי איש מדה ואצבעתו שש וששרים וארבב וגום הוא נולד להרפאה ⁷ ויהרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעא אחוי דוד ⁸ אל נולדו להרפאה בתה ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למנות את ישראל ² ויאמר דוד אל יואב ואל שרי העם לכטרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אליו ואדעה את מספרם ³ ויאמר יואב יוסוף יהוה על עמו כהמ פעים-הלא אדרני המלך כלם לאדרני לעבדים למה יבקש זאת אדרני למה יהיה לאשמה לישראל ⁴ ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלים ⁵ ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף ירושלים ⁶ ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב ⁶ ולוי ובניהם לא פקר בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב ⁷ וירע בעני האלים על הדבר הזה ויקי את ישראל ⁸ ויאמר דוד אל האלים חטאתי מאד אשר עשתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עזון עבדך כי בסכלתי מאד ⁹ וידבר יהוה אל ג' זהה דוד לאמור לך ודברת אל דוד לאמור מה אמר יהוה שלוש

בנו תחתיו ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנוון בן נש כי עשה אביו עמי חסド וישראל דוד מלאים לנחמו על אביו ויבאו עבדיו דוד אל ארץ בני עמו אל חנון- להחמו ³ ויאמרו שרי בני עמו לחנון המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנהמים הללו בעבור לחקר ולהפוך ולרגל הארץ בא עבדיו אלק ⁴ ויקח חנון את עבדיו דוד ויגלחם ויכרת את מדויוקם בחצי עד המפשעה וישלחם ⁵ וילכו וינידו לדוד על האנשים וישלח לקריםם כי היו האנשים נכלמים ז肯כם ושבתם ⁶ המלך שבו בירחו עד אשר יצמח ז肯כם ובני ויראו בני עמו כי התבאו עם דוד וישלח חנון ובני עמו אלף ככר כסף לשבר להם מן ארם נהרים ומארם מעכה ומזכובה רכב ופרשים ⁷ וישכרו להם שניים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפניו מירבא ובני עמו נאספו מעריהם ויבאו למלכמתה ⁸ ווישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים ⁹ ויצאו בני עמו ויערכו מלכמת פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה ¹⁰ וירא יואב כי היה פוי המלחמה אליו- פנים ואחרו ויבחר מכל בחור בישראל ווירך לקראת ארם ¹¹ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחוי ויערכו לקראת בני עמו ¹² ויאמר אם תחזק מני ארם- והיות לי לתשועה ואם בני עמו יחזק מך והושעתי ¹³ חזק ונתחזקה بعد עמו ובعد ערי אלהינו ויהוה הטוב בעינוי יעשה ¹⁴ ווינש יואב והעם אשר עמו לפני ארם- למלחמה ווינסו מפניו ¹⁵ ובני עמו כי נס ארם ווינסוגם הם מפני אבשי אחוי ויבאו העירה ויבא יואב רכבם ¹⁶ וירא אדם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאים וויצויאו את ארם אשר מעבר הנהר ושפוך ארם מלפני ישראל ויהרגן דוד מארם שבעת אלפיים רכב וארכבים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית ¹⁷ ויראו עבדיו הדרדר לפניהם ¹⁷ וינגד לדוד ווירך אליהם וירך דוד לקראת ארם מלכמתו וילחמו עמו ¹⁸ וינס ארם מלפני ישראל ויהרגן דוד מארם שבעת אלפיים רכב וארכבים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית ¹⁹ ויראו עבדיו הדרדר כני נגפו לפני ישראל

עשה משה במדבר וモזבח העולה--בעת ההיא בכמוה
בגבעון ³⁰ ולא יכול דוד ללבת לפניו לדרש אליהם
כי נבעת--מןפני חרב מלאך יהוה

22 ויאמר דוד--זה הוא בית יהוה האללים וזה
모זבח לעלה לישראל ² ויאמר דוד--לכнос את
הנרים אשר בארץ ישראל ויעמוד חצבים לחצוב אבני
נויות לבנות בית האללים ³ ובזרול לרבות למסמרים
לדלתות השערים ולמחברות--הכין דוד ונחשת
לרבות אין משקל ⁴ ועצי ארויים לאין מספר כי הביאו
הצדינים והצרים עצי ארויים לרְבָבּ-لدוד ⁵ ויאמר
דוד שלמה בניינער ורוך והבית לבנות ליהוה להגדיל
למעלה לשם ולהתפארת לכל הארץ אכינה נא
לו ויכן דוד לרבות פנוי מותו ⁶ ויקררא לשלהם בנו
ויצווח לבנות בית ליהוה אלהי ישראל ⁷ ויאמר דוד
לשלהם בנו (בני)--אני היה עט לבבי לבנות בית
לשלהם היה אלהי ⁸ ויהיו עלי דבר יהוה לאמר רם לרבות
שפח ומלחמות נדלות עשו לא תבנה בית לשמי--
כי דמים רבים שפכת ארצה לפני ⁹ הנה בן נולד
לך הוא יהוה איש מנוחה והניחות לו מכל אובייו
מסביב כי שלמה היה שם ושלום ושקט אתן על
ישראל ביוםיו ¹⁰ והוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי
בן ואני לו לאב והכינוי כסא מלכותו על ישראל--
עד עולם ג' עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית
בבית יהוה אלהיך כאשר דבר עלייך ¹² אך יתן לך
יהוה שלב ובניה ויזוק על ישראל ולשמור את תורה
יהוה אלהיך ¹³ או צליח--אם תשמר לעשות את
החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על
ישראל חזק ואמצץ אל תירא ואת התחת ¹⁴ והנה בעני
הכינוי לבית יהוה זהב כקרים מאה אלף וכסף אלף
אלפים כקרים ולמחשת ולבזרול אין משקל כי לרבות
יה ועצים ובנים הכינויו ועליהם תוסיף ¹⁵ ועמק
לרבות עשי מלאכה--חצבים וחירוש אבן ועץ וכל חכם
בכל מלאכה ¹⁶ לזהב לכסף ולמחשת ולבזרול אין
מספר קום ועשה יהיו יהוה עמך ¹⁷ ויצזו דוד לכל
שרוי ישראל לעזר לשלהם בנו ¹⁸ הלא יהוה אלהיכם
עםכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ

אני נתה עלייך בחור לך אחת מהנה ואעשה לך ¹⁹
ויבא לך אל דוד ויאמר לו כי אמר יהוה קבל לך ²⁰
אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני
צידיך וחרב אויביך לשנת ואם שלשת ימים חרב
יהוה ורבר בארץ ומלאך יהוה משחת בכל גבול
ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר ²¹ ויאמר
דוד אל נד צר לי מאד אפללה נא ביד יהוה כי רבים
רחמי מאד וביד אדם אל אפל ²² ויתן יהוה דבר
בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש ²³ וישלח
האללים מלאך לירושלים להשחיטה וכחשתה ראה
יהוה ונחם על הרעה ויאמר למלאך המשחיטה רב
עתה הרף יידך ומלאך יהוה עמד עם נラン ארנן היבוסי
¹⁶ וישא דוד את עינויו וירא את מלאך יהוה עמד
בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה
על ירושלים ויפל דוד והזקנים מכסים בשקים על
פניהם ¹⁷ ויאמר דוד אל האללים הלא אני אמרתי
למנתו בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעות
ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהニア יידך כי ובכיתה
אבי ובעמך לא למגפה ¹⁸ ומלאך יהוה אמר אל נד
לאמר לדוד כי יעלה דוד להקים מזבח ליהוה
בנラン היבוסי ¹⁹ ויעל דוד בדבר נד אשר דבר
בשם יהוה ²⁰ ויבש ארנן וירא את המלאך וארכעת
ארנן ויבט אラン וירא את דוד ויוצא מן הנרגן ווישתחו
לדוד אפיקים ארצה ²² ויאמר דוד אל ארנן תננה לי
מקום הנרגן ואבנה בו מזבח ליהוה בכיסף מלא תנחו
לי והעוצר המגפה מעל העם ²³ ויאמר ארנן אל דוד
כח לך ויעש ארני המלך הטוב בעינוי ראה נתהי
הבקר לעלות והמורנים לעצים והחטים למנה--
הכל נתהי ²⁴ ויאמר המלך דוד לאラン לא כי קנה
אקנה בכיסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות
עליה הנרגן ²⁵ ויתן דוד לאラン במקום שקל לי זהב
משקל שיש מאות ²⁶ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים
על מזבח העלה ²⁷ ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו
אל נרנה ²⁸ בעת החיה--בראות דוד כי ענהו יהוה
בנラン ארנן היבוסי ויזבח שם ²⁹ ומשכן יהוה אשר

ונכבהה הארץ לפני יהוה ולפני עמו ¹⁹ עתה תננו לubbככם ונפשכם לדודוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלים להביא את ארון ברית יהוה ליד בני אהרן לעברת בית יהוה על החצרות ועל הלבשות ועל טהרתת כל קדרש-ומעשה עברת בית האלים ²⁹ וללחם המערכת ולסלת למנחה ולדקקי המצוות ולמחבת ולמרכבת ולכל משורה ומהדה ³⁰ ולעמד בבקר בבקר להודות ולהלל ליהוה וכן לערב ולכל העלות עלות ליהוה לשבותות לחדים ³¹ ולمعدים-במספר כמשפט עליהם חמיד לפני יהוה ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ³² ומשמרת בני אהרן אחיהם-לעברת בית יהוה

24 ¹ ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן--נרב ואביהו אלעזר ואיתמר ² וימת נרב ואביהו לפני אביהם ובנים לא היו להם וכחטו אלעזר ואיתמר ³ ויחלוקם דוד-וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקריהם בעבדתם ⁴ יומצאו בני אלעזר רבים לראשי הגבריםמן בני איתמר-ויחלוקם לבני אלעזר ראשיהם לבית אבותה ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שנונה ⁵ ויחלוקם בגבורות אלה עם אלה כי היו שרי קדרש ושרי האלים מבני אלעזר ובבני איתמר ⁶ ויכתבם שמעיה בן נתגאל הסופר מן הלו יפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן אביהר וראשי האבות לכהנים וללויים--בית אב אחדacho לאלעזר ואחו אהו לאיתמר ⁷ ויצא הנורל הראשון ליהויריב לידעיה השני ⁸ לחרם השלישי לשעריהם הרביעי ⁹ למלכיה החמישי למיון הששי ¹⁰ להקוץ השבעי לאביה השמנינו ¹¹ לישוע התשעי לשכנייו העשרי ¹² לאליישיב עשתי עשר ליקום שנים עשר ¹³ להפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר ¹⁴ לבנה חמשה עשר לאמר ששה עשר ¹⁵ להזיר שבעה עשר לחפץ שמנה עשר ¹⁶ לפתוחה השעה עשר ליזוקאל העשרים ¹⁷ לכין אחד ושרים לגמול שנים ועשרים ¹⁸ לדליהו שלשה ועשרים למזויהו ארבעה ועשרים ¹⁹ אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צויה יהוה אלהי

ונכבהה הארץ לפני יהוה ולפני עמו ¹⁹ עתה תננו לubbככם ונפשכם לדודוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלים להביא את ארון ברית יהוה וכל קדר האלים לבית הנבנה לשם יהוה

23 ¹ וודיעיך ז肯 ושבע ימים וימליך את שלמה בנו על ישראל ² ויאסף את כל שריה ישראל והכהנים והלויים ³ ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעליה והוא מספרם לנגליהם לנברים שלשים ושמונה אלף ⁴ מלאה לנצח על מלאת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושמרים ושפטים ששת אלפיים ⁵ וארבעה אלפיים שערים וארבעה אלפיים מהללים ליהוה בכלים אשר עשויהם להלל ⁶ וויתלקם דוד מחלקות לבני לוי לנרשון קחת ומරדי ⁷ לנרשוני לעדן ושמי ⁸ בני לעדן הראש חזיאול וותם וויאל--שלשה ⁹ בנישמי שלמות (שלמית) וחזיאול והרין--שלשה אלה ראשי האבות לעדן ¹⁰ ובנישמי--יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בנישמי ארבעה נוויה יחת הראש והזיה השמי ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקרה אחת ¹¹ בני קחת עמדם יצחר חברון ועזיאל--ארבעה ¹² בני עמדם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדר קדשים הוא ובניו עד עולם-- אהרן להקדישו קדר קדשים הוא ובניו עד עולם-- והקטיר לפני יהוה לשratio ולברך בשם עד עולם ¹⁴ ומשה איש האלים--בנוי יקדראו על שבט הלוי ¹⁵ בני משה גרשום ואלייעזר ¹⁶ בני גרשום שבואל הראש ¹⁷ ויהיו בני אליעזר רחבה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחבה רבו למעלה ¹⁸ בני יצחר שלמות הראש ¹⁹ בני תברון--יריחו הראש אמריה השני חזיאול השלישי ויקמעם הרביעי ²⁰ בני עזיאל--מיכה הראש וישראל השני ²¹ בני מרדי מהלי ומושי בני מהלי אלעזר וקיש ²² וימת אלעזר ולא היו בנים כי אם בנות וישואם בני קיש אחיהם ²³ בני מושי מהלי ועדר וירמות--שלשה ²⁴ אלה בני לוי לבית אבותיהם הראשי הראות לפקדיהם במספר שמota לנגליהם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה--מן עשרים שנה ומעליה ²⁵ כי אמר דוד היניה יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם

ישראל ²⁰ ולבני לוי הנוטרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יהודיו ²¹ לדרכיהן--לבני רחבייה הרראש ישיה ²² ליצדרי שלמות לבני שלמות יחת ובבני יריהו אמר ריחו השני יהוזיאל השלישי יקמעם הרבעי ²³ בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור (שמיר) אחיו מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו ²⁴ בני מרדי מחל' ומשי בני יעיזיה בנו ²⁵ בני מרדי--לייעיזיה בנו והם זוכור ועברי ²⁶ למחל' אלעזר ולא היה לו בנים ²⁷ לקיש בני קיש ירחה מאל ²⁸ ובני משה מחל' ועדר וורימות אלה בני הלוים לבית אבתיהם ²⁹ ויפילו נם הם גורלות לעממת אחיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכחנים וללויים--אבות הראש לעממת אחיו הקטן

25 ויבדל דוד ושורי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנכאים (הנכאים) בכנרות בנבלים ובמצתלים וייה מספרם אנשי מלאכה לעבדתם ² לבני אסף יכור וויסף ונתניה ואשר אלה--בני אסף על יד אסף הנבנא על ידי המלך ³ לידותון--בני יdoton גדריהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתחתיו שהוא על ידי אביהם יdoton בכנור הנבנא על הדורות והלל להוה ⁴ להימן--בני הימן בקיוחו מתניהו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אלאתה גדרתי ורממתי עוז ישבקשה מלותי הותיר מהזיאת ⁵ כל אלה בנים להימן חזוה המלך בדברי האלהים--להרים קרן ויתן האלדים להימן בנים ארבעה עשר--ובנות שלוש ⁶ כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצתלים נבלים וכנורות לעבדת בית האלהים--על ידי המלך אסף יdoton והימן ⁷ ויהי מספרם עם אחיהם מלמדיו שיר להוה כל המבין--מאתים שמונים ושמונה ⁸ ויפילו נורלות משמרת לעמכת קטן כנדול--מכין עם תלמיד 9 ויצא הגורל הראשון לאסף--לייסף גדריהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר ¹⁰ השלישי זכור בניו ואחיו שנים עשר ¹¹ הרביעי ליצרי--בניו ואחיו שנים עשר ¹² החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר ¹³ השישי בקיוחו בניו ואחיו שנים עשר ¹⁴ השביעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר ¹⁵ השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר

26 למחקות לשערים--לקרחים משלמייהו בן קרא מן בני אסף ² ולמשלמייהו בנים--זכריהו הבכור יריעאל השני זבריהו השלישי ותניאל הרביעי ³ עילם החמישי יהוונתן הששי אליהו עני השביעי ⁴ ולעבד אדם בנים--שמעיה הבכור יהובד השני יואה השלשי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי ⁵ עמיאל הששי ישכר השביעי פטלתי השמיני כי ברכו אליהם ⁶ ולשמעיה בני נולד בנים המשללים לבית אביהם כי גברוי חיל ⁷ המה ⁷ בני שמעיה עתנייר רפאל ועובד אלזבר אחיו-- בני חיל אליוו וסמכיו ⁸ כל אלה מבני עבר אדם מה ובניהם ואחים איש חיל בכח לעברה--שים ושנים לעבד אדם ⁹ ולמשלמייהו בנים ואחים בני חיל-- שנים עשר ¹⁰ ולחש מהן בני מרדי בנים--שמר הרראש כי לא היה בכור וישימחו אביהם לרראש ¹¹ חלקו הוה השני טבליהו השלשי זכרייהו הרביעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר ¹² לאלה מלחקות השערדים לראשי הגברים משמרות--לעממת אחיהם לשרת בכיתה יהוה ¹³ ויפילו גורלות קטן כנדול לבית אבותם--לשער ושער ¹⁴ וופל הגורל מזרחה לשלמייהו זכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה ¹⁵ לעבד אדם גנבה ولבניו בית

שר הצבא השלישי לחדר השלישי בניהו בן יהוידע
 הכהן ראש ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף ⁶
 והוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים ומחלקו
 עמיובד בנו ⁷ הרביעי לחדר הרביעי עשהאל אחיו
 יואב וזריהו בנו אחריו ועל מחלקו עשרים וארבעה
 אלף ⁸ החמישי לחדר החמישי השר שמהות היוזרת
 ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף ⁹ החשי לחדר
 החשי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקו עשרים
 וארבעה אלף ¹⁰ החשי חלץ הפלוני
 מן בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף
 יג השמנוי לחדר השמנוי סבci החשתי לזרחי ועל
 מחלקו עשרים וארבעה אלף ¹¹ התשעי לחדר
 החשי אביעזר הענתומי לבניוני (לבן ימוני) ועל
 מחלקו עשרים וארבעה אלף ¹² העשרי לחדר
 העשרי מהרי הנוטפי לזרחי ועל מחלקו עשרים
 וארבעה אלף ¹³ עשתי עשר לשתי עשר החדר
 בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקו עשרים
 וארבעה אלף ¹⁴ החשנים עשר לשנים עשר החדר
 הנוטפי לעתניאל ועל מחלקו עשרים וארבעה
 אלף ¹⁵ שבתי ישראל--לרובני נגיד אליעזר בן
 צורי לשמעוני--שפטיהם בן מעכה ¹⁶ ללי חשביה בן
 קמואל לאחנן צדוק ¹⁷ ליהודה אליו מאדי דוד
 ליששכר--עמרי בן מיכאל ¹⁸ לזבולון שמעיתו בן
 עבריתו לנפתלי--ירימות בן עזרא ¹⁹ לבני אפרים
 הווע בן עוזיהו לחזי שבט מנשה יואל בן פרידו
 יושיאל בן אבניר ²⁰ לדן עזראל בן ירחם אלה
 שר שבט ישראל ²¹ ולא נשא דוד מספרם למן
 עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל
 ככוכבי השמים ²² יואב בן צרויה החל למנות ולא
 כליה וייחי בזאת קצף על ישראל ולא עללה המספר
 במספר דבריו הימים למלך דוד ²³ ועל אוצרות
 המלך עזמות בן עדיאל ועל האוצרות בשדה בערים
 ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן עזיהו ²⁴ ועל עשי
 מלאות השדה לעברת הארץ--ערוי בן קלוב ²⁵
 ועל חרכמים--שמי הרים ועל שכרכמים לאוצרות
 הין זבדי השפמי ²⁶ ועל הזיתים והשקמים אשר

האספים ¹⁶ לשפים ולחשה למערב עם שער שלכת
 בממלכה הצעלה משמר לעמת משמר גולמו רוח הלוים
 שהה לצפונה ליום ארבעה לנגב ליום ארבעה
 ולאספים שנים שניים ¹⁸ לפרט למערב-ארבעה
 למסלה שנים לפברבר ¹⁹ אלה מחלקות השערים לבני
 הקרחי ולבני מררי ²⁰ והלוים--אהיה על אוצרות
 בית האלים ולאוצרות הקדשים ²¹ בני לודן בני
 הנרשי לlodן ראשי האבות לlodן הנרשי--יהיאלי
 בני יהיאלי--זאת וויאל אהיה על אוצרות בית יהוה
 לערממי לצחרי לחברוני לעזיאלי ²⁴ ושבאל בן
 גרשום בן משה נגיד על האוצרות ²⁵ ואהיה לאליעזר--
 רחבייה בנו ווישעהו בנו וירם בנו וזכריה בנו ושלהמות
 (ושלימות) בנו ²⁶ הוא שלמות ואהיה על כל אוצרות
 הקדשים אשר הקדיש דוד המלך וראשי האבות
 לשתי אלפיים והמאה--ושרי הצבאה ²⁷ מן המלחמות
 ומן החלל הקדישו--לחזק לבית יהוה ²⁸ וכל ההקדיש
 שמואל הראה ושאלול בן קיש ואבניר בן נר ויואב בן
 צריה--כל המקדש על יד שלמות ואהיה בני ישראל--לשטרים
 כנינו ובניו למלאה החיצונה על ישראל--ובניהם
 ולשפטים ³⁰ לחברוני חשביהו ואהיה בני חיל אלף
 ושבע מאות על פקחת ישראל מעבר לירדן מערבה--
 לכל מלאת יהוה ולעבדה המלך ³¹ לחברוני יריה
 הראש לחברוני להלדרתו לאבות--בשנת הארבעים
 למלכות דוד נדרשו וימצא בהם נבורי חיל ביעזר
 גלעד ³² ואהיה בני חיל אלפיים ושבע מאות--ראשי
 האבות ויפקדים דוד המלך על הרואני והנדי וחזי
 שבט המנשי לכל דבר האלים ודבר המלך

27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי
 אלפיים והמאה ושטריהם המשרתים את המלך
 לכל דבר המחלקות הבאה והזאת חדש בחדר לכל
 חדש השנה המחלקה האחת--עשרים וארבעה אלף
 על המחלקה הראשונה לחדר הראשון--ישבעם
 בן זבדיאל ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף ³ מן
 בני פרץ הראש לכל שר הצבאות--לחדר הראשון
 ועל מחלקת החדר השני דורי האחווי ומחלקו
 ומיקלות הנגיד ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף ⁵

בשפלה בעל הנדרי ועל אוצרות השמן יושע 29
ועל הבקר הרעים בשדון שטרו (شرط) השדרוני ועל
הבקר בעמקים שפט בן עדלי 30 ועל הנמלים-אובייל
היישמעלי ועל האתנות יהודיה המרתני 31 ועל הצאן
יזיו ההנרי כל אלה שרוי הרכוש אשר למלך דוד 32
ויהונתן דוד דוד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל
בן חכמוני עם בני המלך 33 ואחיתופל יועץ למלך
וחושי הארבי רע המלך 34 ואחריו אחיתופל יהודע בן
בניו ואביהר ושר צבא למלך יואב

28 ויקhal דוד את כל שרי ישראל שרי השבטים
ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים
ושרי המאות ושורי כל רכוש ומקנה למלך לבניו עם
הסדרים והגבורים ולכל נבור חיל- אל ירושלים 2
ויקם דוד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחיו ועמי
אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה
ולהדים רגלי אלהינו והכינותו לבנות 3 וזהאלhim
אמר לוי לא תבנה בית לשמי כי איש מלכות אתה
ורמים שפכת 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל כי מכל
בית אבי להוות למלך על ישראל לעולם- כי ביהודה
בחר לנגיד ובביה יהודה בית אבי ובבני אבי- כי
רצה להמלך על כל ישראל 5 ומכל בני- כי רבים
בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני- לשבה על כסא
מלכות יהוה על ישראל 6 ויאמר לוי- שלמה בנק הוא
יבנה ביתו וחתרו כי בחזרתי בו לוי לבן ואני אהיה
לו LAB ז והכינו את מלכו עד לעולם אם יחוק
לעשות מצותי ומשפט- כיום זהזה 8 ועתה לעני כל
ישראל קהיל יהוה ובאוני אלהינו שמרו ודרשו כל
מצות יהוה אלהיכם- למען תירשו את הארץ הטובה
 והנחלתם לבנים אחרים עד עולם 9 ועתה שלמה
בני דע את אלהי אביך ועבדיו בכל שלם ובנפש
חפצה- כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות
מבין אם תדרשו ימצע לך ז ואם תעוזנו יזניך לעד 10
ראה עתה כי יהוה בחר לך לבנות בית למקדש- חזק
ועשה ז ויתן דוד לשלמה בנו את תבנית האלים ואת
בתינו ונציו ועליתו וחדריו הפנימיים- ובית הכפרה
ולשרי מלצת המלך ז ויתנתנו לעבודת בית האלים
ז והבנית כל אשר היה ברוח עמו לחרצות בית

יהוה ولכל הלשכות סביב- לאוצרות בית האלים
ולאוצרות המקדשים 13 ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כל עבורה ועובדת בית
יהוה 14 לזהב במשקל לזהב לכל כל עבורה ועובדת 15
כל כל הכסף במשקל לכל כל עבורה ועובדת 15
ומשוקל למנורות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה
ומנורה ונרתיה ולמנורת הכסף במשקל למנורה
ונרתיה עבודת מנורה ומנורה 16 ואת הזהב משקל
לשלהנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלהנות
הכסף 17 והמולגות והמורקות והקשות והב טהור
ולכפורי הזהב במשקל לכפורה וכפורה ולכפורי הכסף
במשקל לכפורה וכפורה 18 ולמזבח הקטורת זהב מזוקק
במשקל ולtabnit המרכבה הכרובים זהב לפרשיהם
וסככים על ארון ברית יהוה 19 הכל בכתב מיד יהוה
עלי השכיל- כל מלאכות התבנית 20 ויאמר דוד
לשלהנה בנו חוק ואמן ועשה- אל תירא ואל תחת
כי יהוה אלהים אלהי עמק- לא ירפא ולא יעוזך
עד לככלות כל מלאכת עבודת בית יהוה 21 ותנה
מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלים
ועמק בכל מלאכה לכל נדייב בחכמה לכל עבודה
והשרים וכל העם לכל דבריך

29 ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני
אחד בחר בו אלהים נעד ורך והמלאכה גدولה.
כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים 2 וככל
חי הכנותו לבית אלהי הזהב להב והכסף לכפי
ווחנחת לנחתת הברזל לרברז ולהעצים לעצם אبني
שם ומלאים אبني פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני
שיש- לרב 3 ועוד ברצחותי בבית אלהי יש לי סגלה
זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכנותו
לבית הקדש 4 שלשת אלפיים ככר כי זהב מופיר
ושבעת אלפיים ככר כסף מזוקק לטוח קירות הבתים 5
לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד הראשונים
ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה 6 ויתנדבו שרי
האבות ושריו שבטי ישראל ושרי אלפיים והמאות
ולשרי מלצת המלך 7 ויתנתנו לעבודת בית האלים
ז והבנית כל אשר היה ברוח עמו לחרצות בית

ככרים עשרה אלף וגהש רבו ושםונת אלף ככרים וברזל מהה אלף ככרים ⁸ והמנזא איזו אבניהם נתנו לאוצר בית יהוה--על יד ייחיאל הגרשני ⁹ וושםחו מלך שלשים ושלוש ²⁸ וימת בשיבת טוביה שבע שנים העם על התנדבות כי בלב שלם התנדבו ליהוה ונם דוד ימלך שמה נדולה ¹⁰ ויברך דוד את יהוה לעיני כל הקהיל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה מלך הארץ ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החזה ³⁰ עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו אלהי ישראל ועל כל מלכות הארץ

הנדלה והגבורה והתפארת והנצח וההור כי כל בשמי ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל בראש ¹² והעשר והכבד מלפנייך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לנDEL ולחזק לכל ¹³ ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ¹⁴ וכי מי אינוומי עמי כי נעצר כח להנדב כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך ¹⁵ כי גרים אנחנו לפניו ותושבים ככל אהינו צל ימינו על הארץ ואין מוקה ¹⁶ יהוה אלהינו--כל ההמון הזה אשר הכנינו לבנות לך בית לשם קדשיך מידך היא (הוא) ולך הכל ¹⁷ וידעתי אלהי--כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אמי בישר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראוי בשםחה להנדב לך ¹⁸ יהוה אלהי אברהם יצחק ויישראל אהינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך ¹⁹ ולשלמה בני חן לבב שלם לשמר מצוותיך עדותיך וחקיך ולבשות הכל וללבנות היבירה אשר הכנוטי ²⁰ ויאמר דוד לכל הקהיל ברכו נא את יהוה אלהיכם וברכו כל הקהיל ליהוה אלהי אהיהם ויקדו וישתחו ליהוה ולמלך ²¹ ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא--פרים אלף אלף כבשים אלף ונסכים זבחים לרב לכל ישראל ²² ויאכלו ושיתו לפניו יהוה ביום ההוא--בשמה נדולה וימליך שנית לשלמה בן דוד וימשוח ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן ²³ וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דוד אביו--ויצלח וישמעו אליו כל ישראל ²⁴ וכל השרים והגבורים ונם כל בני המלך דוד--נתנו יד תחת שלמה המלך ²⁵ ויגדל יהוה את שלמה למלוכה לעני כל ישראל ויתן עליו הור מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל ²⁶ ודוד בן ישי מלך

דברי הימים ב

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו
2 ווספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונם אלף
איש חצב בהר וממצחים עליהם שלשת אלפיים ושמונם אלף
מאות **3** וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר
כאשר עשית עם דודיך אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו
בית לשbeta בו **4** הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי
להקדיש לו להקтир לפני קתרת סמים ומערכת
המיד ועלות לבקר ולערב לשבותות ולהחדרים
ולמועדיו יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל **5**
והביה אשר אני בונה נדול כי גודל אלהינו מכל
האללים **6** ומוייעצר כח לבנות לו בית כי השמים
ושמי השמים לא יכללויהם ומוייא אשר אבנה לו
בית כי אם להקтир לפני **7** ועתה שלח לי איש
חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחתת ובברזל ובארון
וכרמייל ותכלת וידע לפתח פתחים עם החכמים
אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר היכין דודיך אבי **8**
ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון--
כי אני ידעתך אשר עברך יודעים לכנות עצי לבנון
וינה עברך עם עברך **9** ולחכין לי עצים לרבי כי
הבית אשר אויבונה נדול והפלא **10** והנה לחכמים
לכרתו העצים נתתי חטים מכות לעבדך כרים
עשרים אלף ושערדים כרים עשרים אלף **11** ויאמר חורם
עשרים אלף ושמשן בתים עשרים אלף **12** ויאמר אלהי
מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את
עמו ונתקע עליהם מלך **13** ויאמר חורם--ברוך יהוה
אליהו ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר
נתן לדודיך המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה
בית ליהוה ובית למלכוותו **14** ועתה שלחו איש חכם
ירודע בינה--חורם אבי **15** בן אישמן בנות דן ואביו
איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחתת בברזל
באבניים ובעצים ברגמן בתכלת ובבזבז ובכרמייל
ולפתח כל פתח ולחשב כל מחשבת--אשר נתן לו
עם חכמיך וחכמי אדרני דודיך אביך **16** ועתה החטים
והשערדים המשמן והיין אשר אמר אדרני--ישלח לעבדך
ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונכאים
17 לך רפסדות על ים יפו אתה תעלתיהם ירושלם

1 ויהוחק שלמה בן דוד על מלכותו יהוה אלהיו
עמו וינדרלו למעלה **2** ויאמר שלמה לכל ישראל
לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל
ישראל-ראשי האבות **3** וילכו שלמה וכל הקהל עמו
לבמה אשר בגבעון כי שם היה האהל מועד האלהים
אשר עשה משה עבור יהוה במדבר **4** אבל ארון
האלים העלה דודיך מקרית יערם בהכין לו דוד
כי נתה לו האهل בירושלים **5** ומובה הנחתת אשר
עשה בצלאל בן אוריה בן חור--שם לפניו משכן יהוה
וידרשחו שלמה והקהל **6** ויעל שלמה שם על מובה
הנחתת לפני יהוה אשר לאهل מועד ויעל עליו עלות
אלף **7** בלילה ההוא נרא אלהים לשמה ויאמר
לו שאל מה אתה לך **8** ויאמר שלמה לאלהים אתה
עשה עם דודיך אבי חסד נדול והמלכתני תחתיו **9**
עתה יהוה אלהים--יאמן דברך עם דודיך אבי כי אתה
המלךתני על עם רב כעפר הארץ **10** עתה חכמה
ומדוע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי
ישפט את עמק הזה הגדול **11** ויאמר אלהים לשמה
יען אשר הותה זאת עם לבך ולא שאלת עשר נכסים
ובכבוד ואת נפש שנאיך ונום ימים רבים לא שאלת
והשאל לך חכמה ומדוע אשר השפטת את עמי אשר
המלךתיך עליו **12** החכמה והמדוע נתנו לך ועשר
ונכסים וכבוד אתך לך--אשר לא היה כן למלכים
אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן **13** ויבא שלמה לבמה
אשר בגביעון ירושלם מלפני האهل מועד ומלך על
ישראל **14** ויאסף שלמה רכב ופרשים והוא לו אלף
וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הררכב עם המלך בירושלם **15** ויתן המלך את
הכסף ואת הזהב בירושלם--כאבניים ואת הארץ נתן
ఈילים אשר בשפלה--רב **16** ומוצא הסוסים אשר
לשלה ממצרים ומוקוא--סחרי המלך מוקוא יקחו
במחירות **17** ויעלו וויצו ממצרים מרכבה בשש מאות
כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החטים
ומלכי ארם--בידם יוציאו

4 ויעש מזבח נחשת-עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו ² ויעש את הימ מוצק עשר באמה משפטו אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב ³ ודומות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אותו עשר באמה מקיפים את הים סביב שניים טוריים הבקר יצוקים במקתו ⁴ עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים גנבה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה ⁵ ובעבו טפח-ושפטו כמעשה שפת כס פרחה ישונה מוחזק בתים שלשת אלפיים יכיל ⁶ ויעש סיורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם את מעשה העולה ידיוו בם והם לרחצה לכנתים בו ⁷ ויעש את מנורות הזהב עשר-⁸ כמשפטם ויתן בהיכל חמיש מימין וחמש משמאול ⁹ ויעש שלחנות עשרה ויינה בהיכל חמישה מימין וחמשה משמאול ויעש מזוקי זהב מאה ¹⁰ ויעש חצר הכהנים ונבה ¹¹ ויעש חורם-את הסירות ואת הייעם ואת המזוקות וכייל חירם (הורם) לעשות את המלאכה-¹² ממול נחשת ¹³ ואთ הים נתן מכתף הימנית קדרמה- ממלול השבכות שנים טוריים רמוניים לשבחה האחת-¹⁴ אשר עשה למלך שלמה בבית האלוהים ¹⁵ עמודים שנים והגמלות והכתרות על ראש העמודים שתים והשבכות שתים-לכסות את שתי נלות הכתרות אשר על ראש העמודים ¹⁶ ואת הרמוניים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טוריים רמוניים לשבחה האחת-¹⁷ את שתי גמלות הכתרות אשר על פני העמודים ¹⁸ ואת המנכנות עשה ואת הכתרות עשה על דמונאות ¹⁹ את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו ²⁰ ואת הסירות ואת הייעם ואת המזולגות ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבייה יהוה-נחשת מרוק ²¹ בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדרמה בין סכות ובין צרדהה ²² ויעש שלמה כל הכלים האלה לרבות מאר כי לא נחקר משקל הנחשת ²³ ויעש שלמה-את כל הכלים אשר בית האלוהים ואת מזבח הזהב ואת השלוחנות ועליהם לחם הפנים ²⁴ ואת יוספר שלמה כל הגברים הנגידים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דוד אביו יימצא מאה וחמשים אלף ושלשת אלףים ושש מאות ²⁵ ויעש שבעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפיים ושש מאות מנחים להעיבד את העם

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו-אשר הכנין במקום דוד אבנן ארנן היבוסי ²⁶ ויחל לבנות בחדר השני בשני בשנה ארבע למלוכותו ²⁷ ואלה הוסף שלמה לבנות את בית האלוהים הארץ אמות במדרה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים ²⁸ והאולם אשר על בני הארץ על פני רחוב הבית אמות עשרים והגבנה מאה ועשרים ויצפו מפניה מהריה זהב טהור ²⁹ ואת הבית הנגדל חפה עץ ברושים ויחפה זהב טוב וועל עליון תמרים ושדרת ³⁰ ויזוף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרומים ³¹ ויזוף את הבית הקורות הספרים וקירותיו ודלתותיו-זהב והעליות קרוביים על הקירות וויעש את בית קדרש הקדשים-ארכו על פני רחוב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זהב טוב לכבדים שש מאות ³² ומשקל למסמרות לשקלים חמשים וזהב והעליות חפה זהב ³³ ויעש בבית קדרש הקדשים קרוביים שניים-מעשה עצעים ויצפו אתם וזהב ³⁴ ובכני הקרים-ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמיש מגעת לקיר הבית והכנף الآخرת האחד אמות חמיש מגע לכנף הקרב الآخر ³⁵ ובכני הקרב אמות חמיש-מניע לכנף הקרב الآخرת האחד דבקה לכנף הקרב الآخر ³⁶ כנפי הקרים הללו פרשים אמות עשרים והם עמידים על רגליים פניהם לבית ³⁷ ויעש את הפרכת תכלת אורגןן וכרכמי ובועז וועל עליון קרוביים ³⁸ ויעש לפניו הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראש אמות חמיש ³⁹ ויעש שרשרות בדבריו ויתן על ראש העמודים ויעש רמוניים מאה ויתן בשרשנות ⁴⁰ ויקם את העמודים על פני ההייל אחד מימין ואחד מהشمאל ויקרא שם הימני (הימני) יcin ושם השמאלי בעז

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל² ואני בינוי בית זבל לך ומכוון לשיכון עולים³ ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל קהיל ישראל עומד⁴ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אביו ובידיו מלא לאמר⁵ מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחരתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להוותשמי שם ולא בחרתי באיש להוות נגיד על עמי ישראל⁶ ואבחר בירושלם להוותשמי שם ואבהיר בדוד להוות על עמי ישראל⁷ ויהיו עם לבך דוד אבוי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל⁸ ויאמר יהוה אל דוד אבוי יען אשר היה עם לבך⁹ רך אתה לא תבנה הבית כי בנק כי היה עם לבך¹⁰ רך אתה לא תבנה הבית לשם יהוה היוצא מהלציך הוא יבנה הבית לשם¹¹ ויקם יהוה אל דברו אשר דבר ואקום תחת דוד אבוי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל¹² וואשים שם את אהרון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל ויעמד לפני מזבח¹³ כי עשה יהוה ננד כל קהיל ישראל ויפרש לפיו¹⁴ כי עשה שלמה כיר נחשת ויתנהו בחור העוזה - חמיש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עלייו ויברך על ברכיו ננד כל קהיל ישראל ויפרש לפיו השמימה¹⁵ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמו לך אליהם - בשמים ובארץ שמר הברית והחסדר לעבדך ההלכים לפניך בכל לכם¹⁶ אשר שמרת לעבדך דוד אבוי אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כוים זה¹⁷ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבוי אשר דברת לו לאמור לא יברת לך איש מלפני ישוב על כסא ישראל רק אם ישמרו ב尼克 את דרכם ללכת בתורתך כאשר הלכת לפניך¹⁸ ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדוד¹⁹ כי האמן ישב אליהם את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא ייכלך - אף כי הבית הזה אשר בינוי²⁰ ופניה אל הפלת עבדך ואל תחנתו - יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל החפלה אשר עבדך מהפלל לפניך²¹ להוות עיניך פתחות אל

המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדריך - וזה סגור²² והפרה והגירות והמלחים והבזבזות והמחות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ורلتוי הבית להיכל - וזה

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים - נתן באוצרות בית האלהים² או יקהל שלמה את זקנין ישראל ואת כל ראשי המטהות נשיאי האבות לבני ישראל - אל ירושלם להעלות את אהרון ברית יהוה מעיר דוד - והוא ציון³ ויקחלו אל המלך כל איש ישראל בהג הוא חדש השבעי⁴ ויבאו כל זקנין ישראל ויישאו תלויים את אהרון⁵ ויעלו את אהרון ואת אהל מועד ואת כל כל הkadש אשר באهل העלו אתם הכהנים הללו⁶ והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנודדים עליו - לפני אהרון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי⁷ הכהנים את אהרון ברית יהוה אל מקומו אל דבר הבית - אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים⁸ וייחיו הכרובים פרושים כנפים על מקום אהרון ויכסו הכרובים על אהרון ועל בדיו מלמעלה⁹ ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן אהרון על פני הדבר ולא יראו החוצה והוא שם עד היום זה¹⁰ אין באIRON - רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצתם ממצרים בו וידי בצתה הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו - אין לשמור למלחוקות¹¹ ולהלויים המשדרים לכלם לאסף להימן לידthon ולבניהם ולחיזם מלבשים בזעם במצלטים ובנכבים וכונרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מهزדרים (מחזרים) בחצרות¹² ויהיו אחד למחזרים (למחזרים) ולמשדרים להשמי קול אחד להלל ולהודות להוות וכחרים קול בחצרות ובמצלטים ובכלי השיר ובחליל להוות כי טוב כי לעולם חסדו והביה מלא ענן בית יהוה¹³ ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה אתה בית האלהים

משפטם ³⁶ כי יחתאו לך כי אין אדם אשר לא יחתא
ואנפתם בם ונחתם לפני אויב ושבום שוביהם אל הארץ
רשותה או קרובותה ³⁷ והשיבו אל לבכם הארץ אשר
נסבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמור
חטאנו העוני ורעשנו ³⁸ ושבו אליך בכל לבם ובכל
נפשם בארץ שביהם אשר שבו אותם והתפללו דרך
ארצם אשר נתה לאביהם והעיר אשר בחורת ולבית
אשר בניתי לשמך ³⁹ ושמעתם מן השמים ממכון שבתק
את תפלתם ואת תחנתיהם ועשיתם משפטם וסלחת
לעمرك אשר חטאנו לך ⁴⁰ עתה אלהי יהו נא ענייך
פתחות ואוניך קשבות-להתפלת המוקם הזה ⁴¹ ועתה
קומה יהוה אלהים לנויך-אתה וארון עזךahan
יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב ⁴²
ויהה אלהים אל תשב פנוי משיחך וכירה לחסידי דוד

עבדך

7 וככלות שלמה להחפלו והasher ירדת מהשמי
והיכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית
ולא יכולו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה ³ וכל בני ישראל ראים
ברדת האש וכבוד יהוה על הבית וירכעו אפים
ארצה על הרצפה וישתחוו והדרות ליהוה כי טוב כי
על עולם חסדו ⁴ והמלך וכל העם זבחים זבח להפני
יהוה זיווח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית
האללים המלך וכל העם ⁶ והכהנים על מושמורותם
עמדים והלויים בכל שיר יהוה אשר עשה דוד מלך
להדרות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דוד בידם
והכהנים מחצריהם (מחצרים) נגדם וכל ישראל
עמדים ⁷ וקידש שלמה את תוק החצר אשר לפני
בית יהוה כי עשה שם העלות ואת תלבי השלמים
כי מזבח הנחתת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל
את העלה ואת המנחה ואת החלבים ⁸ ויעש שלמה
את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו-
קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים ⁹ ויעשו
ביום השmini עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים
והחג שבעת ימים ¹⁰ ובוים עשרים ושלשה לחדר

הבית הזה יומם וליליה-אל המקום אשר אמרת לשום
שםך שם לשמעו אל הצלחה אשר יתפלל עבדך
אל המקום הזה ²¹ ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה אתה תשמע
מקום שבתק מן השמים-ושמעת וסלחת ²² אם יחתא
איש לרעהו ונsha בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
mobach-ביבת הזה ²³ אתה תשמע מן השמים ועשית
שפטעת את עבדיך להшиб לרשותה תחת דרכו בראשו
ולחציך צדיק לחתת לו כזרקתו ²⁴ ואם ינתק עמרק
ישראל לפני אויב-כי יחתאו לך ושבו והודו את שמך
והתפללו והתחננו לפניו בביבת הזה ²⁵ ואתה תשמע
מן השמים וסלחת להחטאת עמרק ישראל והשיבותם
אל האדמה אשר נתה להם ולאביהם ²⁶ בהעذر
הימים ולא היה מטר כי יחתאו לך והתפללו אל
המקום הזה והודו את שמך-מחטאיהם ישבו כי
תענם ²⁷ ואתה תשמע מן השמים וסלחת להחטאת עבדיך
ועמרק ישראל-כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו
בה ונחתה מטהר על ארץ אשר נתה לעמרק לנחלה
²⁸ רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון
ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו איביז בארץ שערו
כל נגע וכל מחלת ²⁹ כל תפללה כל תחנה אשר יהיה
 לכל האדם ולכל עמרק ישראל-אשר ידעו איש נגע
ומכך ופרש כפיו אל הבית הזה ³⁰ ואתה תשמע
מן השמים ממכון שבתק וסלחת ונתה לאיש כל
דרך אשר תדע את לבבו כי אתה לברך ידעת את
לבב בני האדם ³¹ למען ייראך לכת בדרכיך כל
הימים אשר הם חיים על פני האדמה-אשר נתה
לאבתינו ³² וגם אל הנכרי אשר לא מעמרק ישראל הוא
ובא מארץ רשותה למען שマー הדול וידך החזקה
וירעך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה ³³ ואתה
תשמע מן השמים ממכון שבתק ועשית ככל אשר
יקרא לך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך
וליראה אתך כעמרק ישראל ולדעת כי שמך נקרא
על הבית הזה אשר בניתי ³⁴ כי יצא עמרק למלחמה
על איביז בדרך אשר תשלחים והתפללו אליך דרך
העיר הזאת אשר בחרת בה והביה אשר בניתי לשמך
ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית

חשק לבנות בירושלים ובלבנון ובכל הארץ ממשלתו **9** ומלכת שבא שנעה את שמע שלמה ותבוא לנסota את שלמה בחידות בירושלים בחיל כבד מادر ונמלים נשים בשםיהם והב לדרב ואבן יקריה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה **2** ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלה מה אשר לא הגיד לה **3** ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה- והביה אשר בנה **4** ומאל שלחה שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבושיםם ומשקיו ומלבושיםם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח **5**

והשייע שלח את העם לאלהיהם--شمחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לזריך ולשלמה ולישראל עמו נו יכול שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובכיתה- הצליל **12** וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתו את חפליך ובחרתי במקום הזה לי לבייה זבח **13** זה אעוצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוח על חנפ לאכול הארץ ואמ אשלה דבר בעמי **14** ויכנע עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקש פני וישבו מדרכייהם הרעים- ואני אשמע מן השמים ואשלח לחטאתם וארפא את ארצם **15** עתה עינו יהו פרחות ואוני קשיבות- לתפלת המקום הזה **16** ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להוותשמי שם עד עולם והיו עני ולבי שם כל הימים **17** ועתה אם תלך לפני כאשר הلك דוד אביך ולעתות ככל אשר צויתך ותקו ומשפט תשמור **18** והקימו את כסא מלכותך כאשר כרתי לדוד אביך לא אמר לא יכרת לך איש מושל בישראל **19** ואם תשובון אתם- ועובדתם חקוטי ומצתוי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחותם להם **20** ונחתתים מעל אדמיטי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדתי לשמי אשליך מעל פני ואתנו למשול ולשנינה בכל העמים **21** והבית הזה אשר היה לעליון לכל עבר עליו ישם ואמר بما עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולቤת הזה **22** ואמרנו על אשר עוכבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזקו באליהם אחרים וויתחו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת

8 ויהיו מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה- ואת ביתו **2** והערים אשר נתן חורם ושלמה- בנה שלמה אתכם ויושב שם את בני ישראל **3** וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה **4** ויבן את תדمر במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת **5** ויבן את בית חרון העליון ואת בית חרון התתון- ערי מצור חומות דלתים וברית **6** ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלה ותאכל כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חזק שלמה אשר

שהלמה--לשמע את חכמתו אשר נתן האלים בלבו ²⁴ והם מביאים איש מנהמו כל' כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשים סוסים ופרדים--דבר שנה ²⁵ ויהי לשלהי ארבעת אלף אריות סוסים ומכובות שנים עשר אלף פרשים ויניחם בעיר הרכבת עם המלך בירושלים ²⁶ ויהי מושל בכל המלכים--מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים ²⁷ ויתן המלך את הכסף בירושלים לבנים ואת הארזים נתן שקלים אשר בשפלת--לרבות ²⁸ ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארץות ²⁹ ושאר דבריו שלמה הראשנים והאחרוניים--הלאם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות עדי (יעד) החזה על ירבעם בן נבט ³⁰ ומלך שלמה בירושלים על כל ישראל ארבעים שנה ³¹ ושכב שלמה עם אביו וקברתו בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם בא כל ישראל להמלך אותו ² ויהי כשמיירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברוח מפני שלמה המלך--וישב ירבעם ממצרים ³ וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר ⁴ אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן לנוינו--ונעבדך ⁵ ויאמר אלהם עוד שלשת ימים--ושובו אליו וילך העם ⁶ ויועץ המלך רחבעם את הוקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמיריך נועצים להשיב לעם הזה דבר ⁷ וידברו אליו לאמיר אם היה לטוב להעם הזה ורציהם ודברת אלהם דברים טובים--והו לך עבדים כל הימים ⁸ ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצהו ויעוץ את הילדים אשר נדל ⁹ או העמדים לפניו ¹⁰ ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמיר הקל מן העל ¹¹ נתן אביך לנוינו ¹⁰ וידברו אותו הילדים אשר נדל ¹² או לאמיר מה אמר לך עם אשר דברו אליו ¹³ לאמר אביך הכבד את עלנו ¹⁴ אתה הקל מעלינו מה אמר אלהם קטע עבה ממתני אבי ¹⁵ ועתה אבי העמים

והאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארץיך--על דבריך ועל חכמتك ⁶ ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עני והנה לא הגדר לי חצי מרבית חכמتك יספת על השמואה אשר שמעתי ⁷ אשרי אנשיך ואשרי עבריך אלה--העמדים לפניך תמיד ושמיעים את חכמتك ⁸ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לחתק על כסאו למך ליהוה אלהיך באחבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנק עליהם למלך לעשו משפט וצדקה ⁹ ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשימים לרבי מאד--وابן יקרה ולא היה כבש ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה ¹⁰ וגם עברדי חירם (הורם) ועובדיו שלמה אשר הביאו זהב מאופיר--הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה בוועש המלך את עצי האלגומים מסלת בית יהוה ולביטת המלך וככרות ונבלים לשרים ולא נראו כהן לפנים בארץ יהודה ¹¹ והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלת מלבד אשר הביאה אל המלך ותחפק ותלך לארצה היא ועבדיה ¹² ויהי משקל הזהב אשר בא לשלהי שנה אחת--ש מאות ותשעים ושש ככריו זהב ¹³ בלבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות שלמה מأتים צנה זהב שחוט ש מאות זהב שחוט שלמה על הצנה האחת ¹⁴ ושלש מאות מננים זהב שחוט--שלש מאות זהב יعلا על המן האחת ויתננו המלך בבית יער הלבנון ¹⁵ ויעש המלך כסא שנadol ויצפהו זהב טהור ¹⁶ ושש מעלות לכיסא וככש בזבב לכיסא מהוזים וירות מהוזה על מקום השbeta ושנים ארויות עמדים אצל הידות ¹⁹ ושנים עשר ארויות עמדים שם על שש המעלות--מהוזה ומהוזה לא נעשה כן לכל מלוכה ²⁰ וכל כל משקה המלך לשלהי זהב וכל כל בית יער הלבנון זהב סנור אין כסף נחשב בימי שלמה--למאומה ²¹ כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עברדי חורם אחת לשוש שנים תבואה אניות תרשיש נשאות זהב וכיסף שנחים ו קופים ותוכיים ²² ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ-- לעשר וחכמה ²³ וכל מלכי הארץ מבקשים את פני

עליכם על כבד ואני אסיף על כלכם אבי יסר אתכם בשותים ואני בעקבם ¹² ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אליו ביום השלישי ¹³ ויענעם המלך קשה וייעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים ¹⁴ וידבר אליהם עצת הילדיים לאמיר אכבר את עלכם ואני אסיף עליי אבי יסר אתכם בשותים ואני בעקבם ¹⁵ ולא שמע המלך אל העם כי היה נסבה מעם האלים- למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אהיה השלוני אליו ירבעם בן נבט ¹⁶ וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוריך ולא נחלה בבן ישע איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתה דוד וילך כל ישראל לאהליו ¹⁷ ובני ישראל היישבים בעיר יהודה- ומלך עלייהם רחבעם ¹⁸ ווישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המש וירגמו בו בני ישראל ابن וימת והמלך רחבעם התאמן עלות במרכבה לנוס ירושלם ¹⁹ ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה

את מגרשייהם ואחוותם וילכו ליהודה ולירושלים כי הוניהם ירבעם ובנו מכחן ליהוה ²⁰ ויעמד לו כהנים לבמות ולשעריהם ולעגילים אשר עשה ²¹ ואחריהם מכל שבטי ישראל-- באיו ירושלם לזבח ליהוה אלהי יהוה אלהי ישראל-- באיו ירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותיהם ²² ויהזקו את מלכות יהודה ויאמכו את רחבעם בן שלמה לשני שלוש כי הילכו בדרך דוד ושלמה-- לשני שלוש ²³ ויקח לו רחבעםasha-- את מחלת בן (בת) ירים בן דוד אביהיל בת אליאב בן ישע ²⁴ ותולד לו בנימ- את יושע ואת שמריה ואת זהם ²⁵ ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותולד לו את אביה ואת עתיה ואת זיזא ואת שלמיות ויאב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשוי ²⁶ ויאב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשוי ופילגשו-- נשים שמנוה עשרה נשא ופילגשיהם שנים וולד עשרים ושמנוה בנים- נששים בנות ²⁷ ויעמד בראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו-- כי להמליכו ²⁸ ויבן ויפרץ מכל בנינו לכל ארצאות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון

לרב וישראל המון נשים

12 **ויהי כהcin מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורה יהוה וככל ישראל עמו** ² **ויהי בשנה החמשית למלך רחבעם עליה שיקש מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה** ³ **באלף ומאותים רכב ובשיטים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים- לובים סכינים וכושים** ⁴ **וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם** ⁵ **ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שיקש ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתני ואני עזבתי אתכם ביד שיקש** ⁶ **ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה** ⁷ **ובבראות יהוה כי נכנע היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנע לא אשיחתם ונתתי להם כמעט לפלייה ולא תתקח חמתי בירושלם ביד שיקש** ⁸ **כי יהו לועבדים וידעו עובdot ועובדות מלכות הארץות** ⁹ **ויעיל שיקש מלך מצרים על ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לzech ויקח את מנני הזהב**

11 **ויבא רחבעם ירושלם ויקח לאת בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה-- להלחם עם ישראל להשב את הממלכה לרחבעם ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלים לאמר 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה- ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר 4 כי אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שבו איש לביתו- כי מأتي נהייה הדרבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם ⁵ ווישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למוצר ביהודה ⁶ ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע ⁷ ואת בית צור ואת שוכן ואת עדלים ⁸ ואת נת ואת מרשה ואת זיף ⁹ ואת אדרורים ואת לכיש ואת עזקה ¹⁰ ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובנימן ערי מצירות טוויהזק את המצירות ייתן בהם נגידים ואצורות מאכל ושם ויין ¹¹ ובכל עיר ועיר צנות ורמחות ויחוקם להרבה מאד ויהו לו יהודה ובנימן ¹² והכהנים והלוים אשר בכל ישראל-- התיצבו עליו מכל נבולם ¹³ כי עזבו הלוים**

בבקר ובערוב בערוב וקטרת סמים ומערכת לחם על השולץ התהדור ומונורת זהב ונורתייה לבער בערב בערב--כי שמרים אנחנו את משמרתי יהוה אלהינו ואתם עזובתם אותו ¹² והנה עמנו בראש האלים וכחינו וחצירות התtruעה--להריע עליהם בני ישראל אל תלחותו עם יהוה אלהי אבותיכם--כי לא תצליחו ¹³ וירבעם הסב את המארב לבוא מאהרים ויהיו לפניו יהודה והמארב מאחריהם ¹⁴ ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכתנים מהצרים (מחזרים) בחצרות ¹⁵ ויריעו איש יהודה ויהיו בהריע איש יהודה והאללים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה יהודה ¹⁶ וינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנמ אליהם בידם ¹⁷ ויכו בהם אביה ועמו מכיה רבבה ויפלו חללים מישראל חמיש מאות אלף איש בחור ¹⁸ ויכנעו בני ישראל בעת ההייא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את ¹⁹ בית אל ואת בנוטיה ואת ישנה ואת בנוטיה ואת עפנון (עפרין) ובנוטיה ²⁰ ולא עצר כה ירבעם עוד ביום אביה ובין ירבעם ²¹ ויתחזק אביהו--וישאלו נשים ארבע עשרה ווילך עשרים ושנים בניים ושת עשרה בתונות ²² יותר דברי אביה ודרכו ודבריו--
חתובים במדרש הנביא עדו

14 וישכב אביה עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימליך אסא בנו תחתיו בימי שקטה הארץ עשר שנים ויעש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהיו ³ ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המזבחות וינדע את האנשים ⁴ ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם--ולעתשות התורה והמצוות ⁵ ויסר מכל ערי יהודת את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו ⁶ ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ זיין עמו מלכמת בשנים האלה--כי הניה יהוה לו ⁷ ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתיהם וברוחיהם עודנו הארץ לפניינו כי דרשנו את יהוה אלהינו ודרשו לנו מסביב ויבנו ויצליחו ⁸ והוא לאסא חיל נשא צנה ורמלה מיהודה שלוש מאות והלויים במלאתה ⁹ ומתקדרים ליהוה עלות בברק

אשר עשה שלמה ¹⁰ וייש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקוד על יד שריו הרצים השמורים פתח בית המלך ¹¹ בו יהוי מדי בוא המלך בית יהוה בא הרצים ונשואם והשווים אל תא הרצים ¹² ובכחכונו שבמננו אף יהוה ולא להשחתה לכלה גם ביהודה היה דברים טובים ¹³ ויתחזק המלך רחבעם בירושלם--וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושל אמו עמה העמניה ¹⁴ וייש הרע כי לא הכנין לבו לדrhoש את יהוה ¹⁵ ודברי רחבעם הראשונים והאחרונים-- הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו הזה להתייחס ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים ¹⁶ וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו

13 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם ומלך אביה על יהודה ² שלוש שנים מלך בירושלים ושל אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמות היהה בין אביה ובין ירבעם ³ ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור נבור חיל ⁴ ויקם אביה מעל להדר צמרים אשר בחר אפרדים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל ⁵ הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלך ⁶ ויקם ירבעם בן נבט עבר שלמה בן דוד וימרד על אדרנו ⁷ ויקבצו עליו אנשים רקים בני ביליל ותחאמזו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורק לבב ולא התהוק לפניהם ⁸ ועתה אתם אמרים לחתזק לפני ממלכת יהוה ביד בני אהרן רך לבב ונעל זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים ⁹ הלא החרתם את כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותעשו לכם כהנים עמי הארץ--כל הבא למלא ידו בperf בן בקר ואילים שבעה והוא כהן לא אלהים ¹⁰ ואנחנו יהוה אלהינו ולא עובנהו וכחנים משרותים ליהוה בני אהרן והלוים במלאתה ¹¹ ומתקדרים ליהוה עלות בברק

לא היה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא

ועוד גדול למאיש ועד אשה ¹⁴ ויישבו ליהוה בקהל
גדול ובתורעה--ובחצירות ובשופרות ¹⁵ ווישמו
כל יהודה על השבעה כי בכל לבבם נשבעו ובכל
רצונם בקשו וימצא להם וינה יהוה להם מסביב
¹⁶ וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגיברה אשר
עשה לאשרה מפלצות וכי רת אסא את מפלצתה וידק
וישרף בנחל קדרון ¹⁷ והבמות--לא סרו מישראל רק
לבב אסא היהسلم כל ימיו ¹⁸ ויבא את קדשי אביו
וקדשו--בית האלים כסף זהב וכליים ¹⁹ ומלחמה
מלך אסא יושב בדרכש לאמר ³ ברית בני ובין

ובין אביו ובין אביך הנה שלחתי לך כסף זהב--לך
הפר בricht את בעשא מלך ישראל ועליה מעלי
⁴ וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שריו
החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת
דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי ⁵ ויהי
שמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את
מלאתכו ⁶ ואסא המלך לך את כל יהודה ויאנו את
בני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם
את גבע ואת המצפה ⁷ ובעת ההיא בא חנני הראת
אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשעך על מלך
ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל
מלך אرم מיד ⁸ הלא הכושים והלוויים היו לחיל
לרבות לרכוב ולפרשימים--להרבה מaad ובהשעך על
יהוה נתגמ בידך ⁹ כי יהוה עינו משפטות בכל הארץ
להתחזק עם לבבם שלם אליו--נסכלת על זאת כי
מעתה יש עמק מלחמות ¹⁰ ויכעס אסא אל הראת
ויתנהו בית המהפקת--כי בזעף עמו על זאת וירצץ
אסא מן העם בעת ההיא ¹¹ והנה דבריו אסא הראנים
והאחרונים--הנום כתובים על ספר המלכים ליהודה
וישראל ¹² ויהלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכו
ברגליו עד למעלה חיליו וגם בחיליו לא דרש את

אלפ' ומבניין נשאי מגן ודרבי קשת מאותים ושמונים
אלפ' כל אלה גבורי חיל ⁹ ויצא אליהם זღה החוש
בחיל אלף' ומרקבות שלש מאות ויבא עד
מרשה ¹⁰ ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בניא צפתה
למרשה בו ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה
אין עמק לעזר בין רב לאין כה עוזני יהוה אלהינו כי
עליך נשענו ובשמדך בגיןו על ההמון הזה יהוה אלהינו
אתה אל יעוצר עמק אנוש ¹² וינפ' יהוה את הכושים
לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים ¹³ וירדפן אסא
והעם אשר עמו עד לנדר ויפל מוכשים לאין להם
מוחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מהנהו וישאו שלל
הרבה מאד ¹⁴ ויכו את כל הערים סביבות נדר--כי
יהיה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי בזה
רבה היהת בהם ¹⁵ וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן
לרב ונמלם ושבו ירושלם

15 ועריהו בן עוד היהת עליו רוח אלהים ² ויצא
לפני אסא ויאמר לו שמענו אסא וכל יהודה ובנימן
יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשו ימצא לכם
ואם תעוזבו יעוז אתכם ³ וימים רבים לשראל ללא
אליה אמרת ולא כהן מורה--וללא תורה ⁴ ויבש בצר
לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשו וימצא להם ⁵
ובעתים ההם אין שלום לייצא ולבא כי מוותם רבתות
על כל ישי הארץ ⁶ וכחתו גוי בני ועיר בעיר
כי אליהם המממ בככל צרה ⁷ ואתם חוקו ואל ירפא
ידיכם כי יש שכר לפעלתכם ⁸ וכשמע אסא הדברים
האהלה והגבואה عدد הגביה התחזק וי אברה השקו⁹
מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכל מהר
אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה ⁹
ויקבץ אה כל יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים
ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרבותם
כי יהוה אלהיו עמו ¹⁰ ויקבצו ירושלים בחදש השלישי
לשנת חמיש עשרה למלכות אסא ¹¹ ויזבחו ליהוה
ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן
שבע אלפים ¹² ויבאו בברית--לדורש את יהוה
אליה אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם ¹³ וככל
אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת--מן קטן

המלך מלבד אשר נתן המלך בעיר המבצר--בכל יהודת

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרבות ויתחנן לאחאב
וירד לך שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב
צאן ובקר לרבות ולעם אשר עמו ויסיתחו לעלות אל
רמת גלעד ³ ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט
מלך יהודה התליך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני
מקום וכעמק עמי--ועמד במלחמה ⁴ ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה ⁵
ויקבע מלך ישראל את הנכאים ארבע מאות איש
ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם
אחדלו ויאמרו אלהו ויתן האלים ביד המלך ⁶ ויאמר
יהושפט אין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד
לדרושים את יהוה מאותו ואני שנאתיה כי איננו מתנבא
על לטובה כי כל ימי לרדעה--הוא מכיחו בן ימלא
ויאמר יהושפט אל יאמր המלך כן ⁸ ויקרא מלך
ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מכיחו (מכיחו)
בן ימלא ⁹ וממלך ישראל ליהושפט מלך יהודה ושבים
איש על כסאו מלבושים בנדרים ושבים בגרן--פתח
שער שמרון וכל הנכאים--מתנבאם לפניהם ¹⁰ ויעש
לו צדקהו בן כנעה קרני ברזיל ויאמר כה אמר יהוה
באללה תנח אה ארם עד כלותם ¹¹ וככל הנכאים--
נכאים כן לאמר עליה רמת גלעד והצלה ונתן יהוה
ביד המלך ¹² והמלך אשר הילך לקרא למיכיחו
דבר אליו לאמר הנה דברי הנכאים פה אחד טוב
אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב ¹³
ויאמר מכיחו חוי יהוה--כי את אשר יאמר אלהי אותו
אדבר ¹⁴ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה
הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדלו ויאמר עליו
והצילחו וינתנו בידכם ¹⁵ ויאמר אלו המלך עד כמה
פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אליו רק אםת--
בשם יהוה ¹⁶ ויאמר דיוית אין להן רעה ויאמר יהוה לא
ההרים--צאנן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא
ארנים לאלה ישבו איש לבתו בשלום ¹⁷ ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליו לא יתנבא עלי

יהוה כי ברפאים ¹⁸ ווישכב אסא עם אבתיו וימת בשנה
ארבעים וחתה למלכו ¹⁹ וויקברדו בקברתו אשר
כרה לו בעיר דוד וישכיבו במקצתה מעשה וישראל
בשמות זונם מרקחים במרקחת מעשה וישראל לו
שרפה גורלה עד למאר

17 וימליך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל
ויתן חיל--בכל ערי יהודה הבצורות ויתן נציבות
בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכדר אסא אביו ³
ויהי יהוה עם יהושפט כי הילך בדרכי דוד אביו
הרשנים ולא דרש לבעלים ⁴ כי לאלהי אביו דרש
ובמצותיו הילך ולא כמעשה ישראל ⁵ וויכן יהוה
את חמלכה בידו וויתנו כל יהודה מנהה ליהושפט
ויהי לו עשר וכבוד לרבות ⁶ וויגבה לבו בדרכי יהוה
ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים--מיודה ⁷
ובשנת שלוש למלך שלח לשדיו לבן חיל ולעבדיה
ולזקירה ולנטנאל ולמיכיחו--ללם בערי יהודה
ועםיהם הלוים שמעיהו ונתניהו וזריחו ועשהאל
ושמרימות (ושמרמות) ויהונתן ואדרנייה וטובייה
וטובי אדרניה--הלוים ועםם אלישע ויהורם הכהנים
וילמדו ביהודה וילמדו בעם ¹⁰ ויהי פחד יהוה על כל
עיר יהודה וילמדו רב ¹¹ ויהי פחד יהוה על כל
מלכות הארץ אשר סביבות יהודה ולא נלחמו
עם יהושפט ¹² וממן פלשתים מבאים ליהושפט מנהה--
וכסף נשא נם הערביאים מבאים לו צאן אלפיים
שבעת אלפיים ושבע מאות ותשעים שבעת אלפיים ושבע
מאות ¹³ ויהי יהושפט הילך ונגדל עד למלחה ויבן
ביהודה בירניות ועררי מסכנות ¹⁴ ומלאכה רבה היה
לו בערי יהודה ואנשי מלחתה גבורי חיל בירושלם ¹⁴
ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפיים--
עדנה השר וגבור חיל שלש מאות אלף ¹⁵
ועל ידו יהונתן השר ועמו מאותים ושמוניים אלף ¹⁶
ועל ידו עמשיה בן זכריו המוגנדב ליהודה ועמו מאותים
אלף גבורי חיל ¹⁷ וממן בנימן--גבורי חיל אלידע ועמו
נסקו קשת וממן מאותים אלף ¹⁸ ועל ידו יהובד ועמו
מאה ושמוניים אלף חלוצי צבא ¹⁹ אלה המשרתים את

טוב כי אם לרע¹⁸ ויאמר לכן שמו דבר יהוה ראוי
את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עומדים על
ימינו ושמאלו¹⁹ ויאמר יהוה מי פתח את אהאב מלך
ישראל ויעל ויפל בرمות גלעד ויאמר זה אמר כה
זה אמר כה²⁰ ויצא הרוח ויעמוד לפני יהוה ויאמר
אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו بما²¹ ויאמר אז והיינו
לروح שקר בפי כל נביינו ויאמר תפהה ונם תוכל-
צא ועשה כן²² ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי
نبيיך אלה ויהוה דבר עלייך רעה²³ וונש צדקתו
בן כנענה ויך את מיכיתו על הלחוי ויאמר איה הדרכ
עבר רוח יהוה מأتي- לדבר אתך²⁴ ויאמר מיכיתו
הנץ ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר לחבאת
ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיתו והשיבו אל
אמון שר העיר- Noel יושב בן המלך²⁵ ואמרתם כה
אמר המלך שמו זה בית הכלא והאכללו להם לחץ
ומים לחץ עד שובי בשלום²⁷ ויאמר מיכיתו- אם
שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמו
עמים כלם²⁸ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
אל רמת גלעד²⁹ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחשפ ובוא במלחמה ואתה לבש בנדיך ויתחשפ
מלך ישראל ויבאו במלחמה³⁰ וממלך ארם צוחה את
שר הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את
הגדול כי אם את מלך ישראל לבדך³¹ ויהי כראות
שר הרכב את יהושפט ומה מאמרו מלך ישראל
הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט והוא ערו
ויסיחם אלהים ממנה³² ויהי כראות שר הרכב כי
לא היה מלך ישראל- וישובו אחורי³³ ואיש משך
בקשת לתמו וירק את מלך ישראל בין הרכבים ובין
השרין ויאמר לרכב הפק ידיך (ידך) והזאתני מן
המחנה- כי החלתי³⁴ ותעל המלחמה ביום ההוא
וממלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד
הערב וימת לעת בוא המשמש

20 ויהי אחריו כן באו בני מוואב ובני עמן ועמהם
מהעמוניים על יהושפט- למלחמה² ויבאו ויגידו
לייהודים לאמר בא עלייך המון רב מעבר לים מארם
והנם בחצצון תמר היא עין גדי³ וירא ויתן יהושפט
את פניו לדרשו ליהוה ויקרא צום על כל יהודה
ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה
באו לבקש את יהוה ויעמך יהושפט בקהל יהודה
וירושלים- בבני יהוה לפני החצר החדש⁶ ויאמר
יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הווא אליהם בשמיים
ו אתה מושל בכל ממלכות הגנים ובידך כח וגבורת
איין עמק לחתיכב⁷ הלא אתה אלהינו הורשת את
שבוי הארץ הזאת מלפני עמק ישראל ותנה לזרע
אברהם אהבך- לעולם⁸ וישבו בה ויבנו לך בה
מקדש לשמך לאמר⁹ אם תבוא עליינו רעה הרכב
שפוט ודבר רועב ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי
שםך בבית הזה ונזעך אליך מצרנתנו ותשמע ותושיע
ועתה הנה בני עמן ומואב והר שער אשר לא

19 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום-
ליירושלם² ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר
אל המלך יהושפט הראש לעוז ולשנאי יהוה תאהב
ובזאת עלייך קצף מלפני יהוה³ אבל דברים טובים

נתה לישראל לובא בהם בכאם הארץ מצרים כי סרו מעלייהם ולא השמידו כוחנה הם-גמלים עליינו לבוא לנרשנו מירשתך אשר הורשתנו ²² אל הניון הלא תשפט בס כי אין לנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עליינו ואנחנו לא נדע מה עשה-.כי עלך עניינו ²³ וכל יהודה-עמדים לפני יהוה נם תפנשיהם ובניהם ויזחיאל בן זכריהו בן בניה בן ייעיאל בן מתניה הלווי--מן בני אסף היהת עליו רוח יהוה בתוך הקhal ²⁴ ויאמר הקשייבו כל יהודה וישבי ירושלים והמלך הושפט כל אהיה ²⁵ מהר רדו עליהם הנם עלים במעלה כי לאלהים ²⁶ מהר צאו לפניהם יהוה עמכם ²⁷ ויקד יושפט אפים ארץך וככל יהודה וישבי ירושלים נפלו לפני יהוה להשתחוות ליהוה ²⁸ ויקמו הליים מן בני הקהילות ומן בני הקרחים-להלך ליהוה אלהי ישראל בקהל גדרול למטה ²⁹ וישכימו בברך ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלים-האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנבאיו והצליחו ³⁰ ווועץ אל העם ויעמד משרדים ליהוה ומחללים להדרת קרש-בצאת לפני החלוץ ואמרם הדרו ליהוה כי לעולם חסדו ³¹ ובעת החלוץ ברנה ותלהה נתן יהוה מארכבים על בני עמון מואב והר שער הבאים ליהודה-וינפנו ³² ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שער-להחרים ולהשמדיך וככלותם בושבו שער עוזרו איש ברעשו למשחית ³³ ויהודה בא על המצחפה למדבר ויפנו אל ההמון והנס פנרים נפלים ארצתך ואני פליטה ³⁴ ויבא יושפט ועמו לבי את שללם וימצאו בהם לרבות ורכוש פנרים וכל' בזויים את השלל-כי רב הוא ³⁵ ובזויים הרביעי נקהל לעמק ברכה-כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום הזה עמק ברכה-עד היום ³⁶ וישבו כל איש יהודה וירושלם יושפט בראשם לשוב

21 וישכב יושפט עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דיר ומלך יהודם בנו תחתיו ² ולו אחיהם בני יושפט עורייה ויהיאל וככרייה וודריה ומיכאל ושפתייה כל אלה בני יושפט מלך ישראל ³ ויתן להם אביהם מתחנות רבות לכסף ולזהב ולמנדרות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהודם כי הוא הבכור ⁴ ויקם יהודם על מלכת אביו ויתחזק ויתרגן את כל אחיו בחרב ונם משרדי ישראל ⁵ בן שלשים ותשעים שנה יהודם במלךו ושמונה שנים מלך בירושלים ⁶ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אהאב-כי בת אהאב הייתה לו אשה וייש הרע בעני יהוה ⁷ ולא אהה יהוה להשוו את בית דודיך-למען הברית אשר כרת לדודיך וכאשר אמר לחת לו ניר ולבניו-כל הימים ⁸ בימי פשע אדום מתחת ייד יהודה ומלךם עליהם מלך ⁹ ויעבר יהודם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם ליליה ויך את אדום הסובב אליו ואת שריו הרכב ¹⁰ ויפשע אדום מתחת ייד יהודה עד היום הזה-או תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את

אהאב 8 ויהי כהשפט יהוא עם בית אהאב וימצא את שרי יהודה ובני אדו אחיזתו משרדים לאחיזתו- ויהרגם 9 ויבקש את אחיזתו וילכרכחו והוא מתחבא בשמרון ויבאתו אל יהוא וימיתחו ויקברחו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבייה אחיזתו לעצר כח לממלכה 10 ועתליהו אם אחיזתו גומת אחיך בית אחיך הרים מנק הרנות 14 הנה יהוה נגה מגפה נדולה-בעמק ובבניך ובנשיך ובכל רכושך 15 ואתה בחלים רכבים במלח מעיך עד יצאו מעיך מן החלי מים על ימים 16 ויעיר יהוה על יהודם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים 17 ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך גומת בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואה קתן בניו 18 ואחריו כל זאת-גנו יהוה במעיו לחלי לאן מרפא 19 וויהו למם מימים וכעת צאת הקץ לימים שניים יצאו ממעיו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אכתיו 20 בן שלשים ושתיים היה במלךו ומשונה שנים מלך בירושלים וילך בלא חמורה ויקברחו בעיר דוד שניהם ועתליהו מלכת על הארץ

23 ובשנה השביעית התחזק יהודע ויקח את שרי המאות לעזיריו בן ירחם ולישמעאל בן יוחנן ולעזריו בן עבד ואת משיחו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכריה-עמו בבריות 2 ויסכו ביהודה ויקבצו את הרים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם 3 וזכיר כל הקhal ברית בכיה האלים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד 4 זה הדבר אשר העש השלשות מכם בא יהשבת לכהנים וללויים לשערי הספרים 5 והשלשות בכיה המלך והשלשות בשער היסוד וכל העם-בחצרות בית יהוה 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים לילום-המה יבוא כי קדרה מה וככל העם-ישמרו משמרת יהוה 7 ותקיפו הרים את המלך סביב איש וכלייו בידיו והבא אל הבית יומת והוא את המלך בבאו ובצאתו 8 ויעש הרים וככל יהורה ככל אשר צוה יהודע הכהן ויקחו הרים את אנשיו בא יהשבת עם יווצאי יהשבת כי לא פטר יהודע הכהן את המחלקות 9 ויתן יהודע הכהן לשרי המאות את הנקודות ואת המגנות ואת השליטים אשר למלך דוד-אשר בית האלים 10 ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכחFB הרים היהונית עד כתף יהוא בן נמי שמשו יהוה להכricht את בית

יהוה אלהי אכתיו ובשם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלים ויהชา את יהודה 12 ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כי אמר יהוה אלהי דוד אביך-תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה 13 ותולך בדרכ מלכי ישראל ותוניה את יהודה ואת ישבי ירושלים כהונות בית אחאב וגומת אחיך בית אחיך הרים מנק הרנות 14 הנה יהוה נגה מגפה נדולה-בעמק ובבניך ובנשיך ובכל רכושך 15 ואתה בחלים רכבים במלח מעיך עד יצאו מעיך מן החלי מים על ימים 16 ויעיר יהוה על יהודם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים 17 ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך גומת בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואה קtan בניו 18 ואחריו כל זאת-גנו יהוה במעיו לחלי לאן מרפא 19 וויהו למם מימים וכעת צאת הקץ לימים שניים יצאו ממעיו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אכתיו 20 בן שלשים ושתיים היה במלךו ומשונה שנים מלך בירושלים וילך בלא חמורה ויקברחו בעיר דוד ולא בקבורות המלכים

22 וימליך יושבי ירושלם את אחיזתו בנו הקטן תחתיו-כי כל הראשונים הרג נדור הבא בערכבים למחנה וממלך אחיזתו בן יהודם מלך יהודה 2 בן ארבעים ושתיים שנה אחיזתו במלךו ונסה אחת מלך בירושלים ושם אמרו עתליהו בת עמרי 3 גם הוא הלק בדרכי בית אהאב כי אמו היהוה ווועצחו להרשיע 4 ויעש הרע בעני יהוה כביה אהאב כי מה הוא לו וועצחים אחריו מות אביו-למשחית לו 5 גם בעצתם הלק וילך את יהודם בן אהאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך אדרם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם ווישב להתרפא בירעאל כי המכבים אשר הכהנו ברמה בלחמו את חזאל מלך אדרם ווועריהו בן יהודם מלך יהודה ירד לדראות את יהודם בן אהאב בירושעאל-כי חלה הוא 7 ומאלחים היהת תבוסת אחיזתו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהודם אל יהוא בן נמי אשר משחו יהוה להכricht את בית

כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלים
 ונם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים ⁸ ויאמר המלך
 ויעשו ארון אחד ותנהו בשער בית יהוה חוצה ⁹ ויתנו
 קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה
 עבר האלים על ישראל--במדבר ¹⁰ וישמו כל
 השרים וכל העם יוביאו וישליך לארון עד לכלה
 ט ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד
 הלוים וכראותם כי רב הכהן ובא סופר המלך
 ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאטו וישיבו
 אל מקמו כה עשו ליום ביום ואספו כסף לרבי ¹²
 ויתנהו המלך ויהודיע אל עוזה מלאכת עבדות בית
 יהוה ויהיו שרים הצבים וחרדים לחדר בית יהוה
 ונם לחרשי ברזול ונחשת לחזק את בית יהוה ¹³
 ויעשו עשו המלאכה ותעל ארכוה למלאכה בידם
 ויעמידו את בית האלים על מתחנותו--ואמץאו ¹⁴
 וככלותם הביאו לפני המלך ויהודיע את שר הכהן
 ויעשהו כלים לבית יהוה כדי שרת והעלות וכפות
 וכלי זהב וכסף והוא מועלם עלות בבית יהוה תמיד
 כל ימי יהודע ¹⁵ ויזקן יהודע וישבע ימים וימת--
 בן מאה ושלשים שנה במותו ¹⁶ ויקברתו בעיר דוד
 עם המלכים כי עשה טוביה בישראל ועם האלים
 וביתו ¹⁷ ואחרי מות יהודע בא שר יהודה ותשחו
 למלך או שמע המלך אליהם ¹⁸ ויעשו את בית יהוה
 אליו אבותיהם ויעבדו את האנשים ואת העצבים
 יהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת ¹⁹ וישלח
 בהם נבים לחשיכם אל יהוה ויעידו בהם ולא האוינו
 ורוח אליהם לבשה את כירה בן יהודע הכהן ²⁰
 ויעמד מעליהם כבש את כירה מה אמר האלים למה
 אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו--כי עזתם
 את יהוה ויעזב אחכם ²¹ ויקשרו עליו וירגמו אבן
 במצות המלך בחצר בית יהוה ²² ולא זכר יהוא
 המלך החסד אשר עשה יהודע אביו עמו ויהרגן את
 בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש ²³ ויהי לתקופת
 השנה עליה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם
 וישחוו את כל שריהם מעם וככל שללם שלחו
 למלך דרמשק ²⁴ כי במצער אנשים באו חיל ארם
 יהוה נתן בידם חיל לרבי מאד--כי עזבו את יהוה
 העדות וימליךו אותו ומשחחו יהידע ובנו ויאמרו
 יהי המלך ²⁵ ותשמע עתליהו את קול העם הרצים
 ומהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה ²⁶
 והחצרות והמשוררים בכל השר ומודיעים להלל
 ותקרע עתליהו את בנדיה ותאמר קשר ²⁷ וויצו
 יהודע הכהן את שריה המאות פקדוי החיל ויאמר
 אלהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה
 יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיותה בית יהוה ²⁸
 וישמו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית
 המלך ומיותה שם ²⁹ ויכרת יהודע ברית--בינו ובין
 כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ³⁰ ויבאו כל
 העם בית הבעל ויהנדו את מזבחתו ואת צלמי
 שברו ואת מתן הכהן הרגנו לפני המזבחות ³¹
 וישם יהודע פקדות בית יהוה ביד הכהנים הלוים
 אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה
 כתוב בתורת משה בשמחה ובשר--על ידי דוד ³²
 ויעמד השוערים על שער בית יהוה ולא יבוא טמא
 לכל דבר ³³ ויקח את שריה המאות ואת האדרירים ואת
 המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורד את המלך
 מבית יהוה ויבאו בתוכך שער העליון בית המלך
 וישבו את המלך על כס המלוכה ³⁴ ווישמו כל
 עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המייתו בחרב

24 בן שבע שנים יש בא מלכו וארבעים שנה מלך
 בירושלים ושם אמר צביה מבאר שבע ² ויעש יואש
 היישר בעני יהוה כל ימי יהודע הכהן ³ ויאש לו
 יהודע נשים שתים ווילד בנים ובנות ⁴ ויהי אחורי בן
 היה עם לב וואש לחדר את בית יהוה ⁵ ויקבץ את
 הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לעיר יהודה וקבצו
 מכל ישראל כסף לחזק את בית אליהם מידי שנה
 בשנה ואתם ת מהרו לדבר ולא מהרו הלוים ⁶ ויקרא
 המלך ליהודע הרש ואמר לו מדרוע לא דרשת
 על הלוים להביא מיהודה ומירושלים את משאת
 משה עבר יהוה והקהל לישראל--לאهل העדות ⁷

את אדומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לאללים ולפניהם ישחוח ולחם יקטר ²⁵ ויהר אפי יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא חצלו את עם מידך ²⁶ ויהי ברכבו אליו ויאמר לו הליין למלך נתנו -- חRELיך למה יכו ויחREL הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך -- כי עשית זאת ולא שמעת לעצמי ²⁷ ווועץ אמץיהו מלך יהודה וישלח אל יוושן יהואchen בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים ²⁸ וישלח יוаш מלך ישראל אל אמץיהו מלך יהודה לאמר החוח אשר לבבונו שלח אל הארץ אשר לבבונו לאמר תנה את בתק לבני לאשה והעביר היהת השדה אשר לבבונו ותרמס את החוח ²⁹ אמרת הנה היכית את אדרום ונשאך לבך להכביר עתה שבה בביוק -- למה תחרה ברעיה ונפלת אתה ויהודת ענק ³⁰ ולא שמע אמץיהו -- כי מהאלחים היא למן תחת ביד כי דרשו את אלהי אדרום ³¹ ויעל יוаш מלך ישראל ויתראו פנים הווא ואמץיהו מלך יהודה בבית יהואchen תפש יוаш מלך ישראל -- בבית שם ויביאו יהואchen בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה ³² וכל הזוב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלחים עם עבר אדרום ואת אוצרות בית המלך ואת בני החצרות ישב שמרון ³³ ויהי אמץיהו בן יוаш מלך יהודה אחרי מות יוаш בן יהואchen מלך ישראל -- חמיש עשרה שנה ³⁴ ויהר דברי אמץיהו הראנסים והאחרונים -- הלא הנם כחובים על ספר מלכי יהודה וישראל ³⁵ ומעת אשר סר אמץיהו מאחריו יהוה ויקשו עליו קשר בירושלם וניס לכיש וישלחו אחריו לכיש רומיותהו שם ³⁶ וישאהו על הסוסים ויקברו אותו עם אבתו בעיר יהודה

26 ויהו כל עם יהודה את עזיוו והוא בן ש שערה שנה וימליךו אותו תחת אביו אמץיהו ² הוא בנה את אילות וישבה ליהודה אחרי שכט המלך עם אבתו ³ ויבזו בזה רבבה ¹⁴ וחורי אחרי בוא אמץיהו מהכו

אלהי אבותיהם ואת יוash עשו שפטים ²⁵ ובכלכתם ממננו כי עבו אותו במחליים רבים התקשו עליו עבריו בדרמי בני יהודע הכהן ויירגנו על מטהו וימת ויקברחו בעיר דוד ולא קברחו בקברות המלכים ²⁶ ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת העמוני ויהובד בן שמריota המואבית ²⁷ ובנוו ורב (ירב) המשא עליו ויסוד בית האלחים -- הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמץיהו בנו תחתיו

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיהו ועשרים והשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהודן מירושלים ² וייש הריש בעני יהוה רק לא בלבב שלם ³ ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהר את עבדיו המכים את המלך אביו ⁴ ואת בניהם לא חמיה כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות -- כי איש בחטא ימותו ⁵ ויקבץ אמץיהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל הדורה ובנימן ויפקדם למכן עשרים שנה ומעלה וימצאים שלש מאות אלף בחור ויצא צבא אחז רמח וצנה ⁶ וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל -- במאה ככר כסף צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים ⁸ כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה -- יכשילד האלחים לפניו אויב כי יש כח באלהים לעוזר ולהכשיל ⁹ ויאמר אמץיהו לאיש האלחים ומה לעשות למאית הכהר אשר נתנו לנו רד ישראל ויאמר איש האלחים יש ליהוה לחתת לך הרבה מזה ¹⁰ ויבידלים אמץיהו להנדור אשר בא אליו מאפרים לлечת למקומות ויהר אף מאד ביהודה וישבו למקומם בחורי אף ¹¹ ואמץיהו תחיזק וינגן את עמו וילך גיא המלהח ויר את בני שער עשרת אלפיים ¹² ועשרה אלפיים חיים שבו בני יהודה ויביאו לראש הסלע וישליךם בראש הסלע וכולם נבקעו ¹³ ובני הנדור אשר השיב אמץיהו מלכה עמו למלחמה ויפשטו בעיר יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפיים ויבזו בזה רבבה ¹⁴ וחורי אחרי בוא אמץיהו מהכו

כי נגנו יהוה ²¹ ויהו עזיווון המלך מצרע עד יומם מותו
ושב בית החופשיות (החופש) מצדיע--כני גנור מבית
יהוה וייתם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ ²²
ויתר דברי עזיווון הראשנים והאחרנים--כתב ישעיו
בן אמוץ הנביא ²³ וישכב עזיווון עם אבתו ויקברו אותו
עם אבתו בshade הקבורה אשר למלכים--כני אמרו
מצרע הוא וימלך יותם בן תחתיו

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלךו ושש עשרה
שנה מלך בירושלים שם אמו יורשה בת צדוק ²⁴ ויעש
הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיווון אביו--רק לא
בא אל היכל יהוה ועוד העם משיחיתם ³ הווא בנה
את שער בית יהוה--העליזון ובחוות העפל בנה לרבות
ווערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירנית
ומגדלים ⁵ והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק
עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה החיא מאה ככר כסף
ועשרה אלפיים כרים חטים ושורדים עשרה אלפיים
זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השניה והשלישית ⁶
ויחזק יותם כי הכנין דרכיו לפני יהוה אלהיו ⁷ ויתר
דבריו יותם וכל מלחתתו ודרכיו--הנס כתובים על
ספר מלכי ישראל ויהודה ⁸ בן עשרים וחמש שנה
היה במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלים ⁹ וישכב
עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אחיו
בנו תחתיו

28 בן עשרים שנה אחיו במלךו ושש עשרה שנה
מלך בירושלים ולא עשה הושר בעיני יהוה כדורי
אביו ² וילך בדרכיו מלכי ישראל וגם מסכות עשה
לבעלים ³ והוא הקטיר בניא בן הנם ויבער את
בניו באש כתובות הנויים אשר הריש יהוה מפני בני
ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בכבודות ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן ⁵ ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם
ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם
ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכיה גדולה ⁶ ויהרגנ
פקח בן רמלה בו יהודה מאה ועשרים אלף ביום
אחר--הכל בני חיל בעזובם את יהוה אלהי אבותיהם ⁷
ויהרג זכריו נבור אפרים את מעשיהם בין המלך ואת
עריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך ⁸ וישבו

בן ש ש עשרה שנה עזיווון במלךו וחמשים ושתיים שנה
מלך בירושלים שם אמו יכילה (יכליה) מן ירושלים
ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמרץיהו
אביו זיווינו לדרש אלהים בימי זריהו המבין בראות
האלחים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלחים
ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומות נת ואת
חוות יבנה ואת חומות אשדור ויבנה ערים באשדור
ובפלשתים ⁹ ויעזרו האלחים על פלשתים ועל
הערבים (הערבים) היישבים בנור בעל-וחמונאים
ויתנו העמונים מנהה לעזיווון וילך שמו עד לבוא
מצרים כי החזיק עד למעללה ¹⁰ ויבן עזיווון מגדלים
בירושלים על שער הפנה ועל שער הניא ועל המקצוע
ויחזקם ¹⁰ ויבן מגדלים בדבר ויחצב ברות רבבים-
כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמיושר אקרים
ורכמים בהרים ובכרמל--כוי אהב אדמה היה ¹¹
ויהיו לעזיווון חיל עשה מלחה מלחמה ויצאי צבא לנדור
במספר פרקתרם ביד יוואל (יעיאל) הספר ומעשיו
השוטר--על יד חנניאו משרי המלך ¹² כל מספר
ראשי האבות לנ góרוי חיל--אלפיים וש מאות ¹³ ועל
ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפיים וחמש
מאות עשיי מלחה בכח חיל--לעזר למלך על האויב
ווכן להם עזיווון לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים
ושדרינות וקשות--ולאבני קלעים ¹⁴ ויעש בירושלים
חשובות מחשבת הושב להוות על המגדלים ועל
הפנות לירוא בחצים ובאבני גדרות ויצא שמו עד
למרחוק כי הפליא להזעך עד כי חזק ¹⁵ וכחקותו
נבה לבו עד להשחתה וימעל ביהוה אלהיו ויבא
אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטורת ¹⁶ ויבא
אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים--
בני חיל ¹⁸ ויעמדו על עזיווון המלך ויאמרו לו לא
לך עזיווון להקטיר ליהוה--כוי לכהנים בני אהרן
המקדשים להקטיר צאמן המקדש כי מעלה ולא לך
לכבוד מיהוה אליהם ¹⁹ ויעוף עזיווון ובידו מקטרת
להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו
לפני הכהנים בבית יהוה מעלה למזבח הקטורת ²⁰
ויפן אליו עזריהו כהן הראשון וכל הכהנים והנה הוא
מצרע במצחו ויבהלחו ממש ונוגה נדחף לצאת

את יהוה אלהי אבותיו ²⁶ ויתר דבריו וכל דרכיו
הראשונים והאחרונים- הנם כתובים על ספר מלכי
ישראל והרודה ²⁷ וישכב אוחז עם אבותיו ויקבררו
בעיר בירושלם- כי לא הביאו לקברי מלכי ישראל
וימליך יחזקיהו בנו תחתיו

29 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמר אביה בת זכריה
ויעש הישר בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו
וז הוא בשנה הראשונה למלכו בחידש השנה הראשון
את דלתות בית יהוה- ויחזקם ⁴ ויבא את הכהנים
ואת הלויים ויאספם לרוחוב המזרחה ⁵ ויאמר להם
משמעות הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה
אליה אבותיכם והוציאו את הנדרה מן המקדש ⁶ כי מעלו
אבתינו ועשו הרע בעני יהוה אלהינו-- ויעזבונו יוסבו
פניהם ממשclin יהוה וויתנו ערך ⁷ גם שנרו דלתות
האולם ויכבו את הנרות וקתרת לא הקטירו ועלה
לא העלו בקדש לאליה ישראלי ⁸ ויהי קצף יהוה
על יהודה וירושלם וויתם לזועה (לזועה) לשמה
ולשקרה כאשר אתם ראים בעיניכם ⁹ ותנה נפלו
אבותינו בחרב ובכינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת ¹⁰
עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל
וישב ממוני חരון אף ¹¹ בני עתה אל תשלו כי בכם
בחור יהוה לעמוד לפני לשרתו ולהיות לו משרות
ומקטרים ¹² ויקמו הלויים מהת בן עמי וויאל בן
עויריהו מן בני הקהתו וממן בני מדריך קיש בן עברי
ועזיריהו בן יהלאל וממן הנרשני-- יהאך בן זמה ועדן
בן יהאך ¹³ וממן בני אליצפן שמרי ויעוואל (יעיאל)
וממן בני אסף זכריהו ומתניהו ¹⁴ וממן בני הימן יחואל
(יחיאל) ושמי ומן בני יdotzon שמעיה ועזיאל ¹⁵
ויאספו את אהיהם ויתקדרשו ויבאו למצות המלך
בדבורי יהוה לטהר בית יהוה ¹⁶ ויבאו הכהנים
לפנימה בית יהוה לטהר וויצויאו את כל הטמאה
אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו
הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה ¹⁷ ויחלו באחד
לחידש השנה ראשון לקדש וכיום שמונה לחידש באו
לאולם יהוה ויקדרשו את בית יהוה לימים שמונה

בני ישראל מאחיהם אלף נשים בניים ובנות
ונם שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשמرون ⁹
ושם היה נביא ליהוה עדד שם ויצא לפני הצבא הבא
לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם
על יהודה נתגמ בידכם ותחרנו גם בזעף עד לשמים
הניע ¹⁰ ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכਬש
לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשומות
לייהוה אלהיכם ¹¹ ועתה שמעוני- והשיבו השביה
אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליהם ¹²
ויקמו אנשים מראש בני אפרים עזיריהו בן יהונן
ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן
חדרלי- על הרים מן הצבא ¹³ ויאמרו להם לא תביאו
את השביה הנה- כי לאשחתנו ועל אשמתנו כי רבה אשמה לנו
והרòn אף על ישראל ¹⁴ ויעזב החלוץ את השביה
ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל ¹⁵ ויקמו האנשים
אשר נקבעו בשמות ויחזקו בשביה וכל מערמיהם
הלבישו מן השלל וילבשם וינעלום ויאכלום ויסקום
ויסכום וויהלום בחמרם לכל כושל ויביאום ירחו
עיר התמירים אצל אלהים וישבו שמרון ¹⁶ בעת ההיא
שלח המלך אוחז על מלכי אשדר- לעזר לו ¹⁷ ו עוד
ארומים בא ויכו ביהודה וישבו שבי ¹⁸ ופלשתים
פשטו עיר הפללה והנגב ליהודה ולכלדי את בית
שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שוכן ובנותיה ואת
תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתייה וישבו שם ¹⁹ כי
הכינוי יהוה את יהודה בעבר אוחז מלך ישראל כי
הפריע ביהודה ומעל מעל ביהוה ²⁰ ויבא עליו תלנת
פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזק ²¹ כי חלק אוחז
את בית יהוה ואת בית המלך והשרים וויתן למלך
אשר ולא לעזרה לו ²² ובעת הצר לו וויסוף למעול
ביהוה הוא המלך אוחז ²³ ויובח לאלהי דרמשק
המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעוזרים
אתם להם אוחז ויעזרוני והם היו לחשילו ולכל
ישראל ²⁴ ויאסף אוחז את כל בית האלים ויקצץ את
כל בית האלים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש
לו מזבחות בכל פנה בירושלים ²⁵ ובכל עיר ועיר
לייהודה עשה במאות לקטר לאלהים אחרים ויכעס

לעללה ותכוון עובדות בית יהוה ³⁶ ווישמה יחזקיהו וככל העם על הכהין האלדים לעם כי ב彷האמ היה והדבר כתוב על אפרים ומנסה לבוא לבית יהוה ונום אנגורות **30** וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודיה וגמ אנגורות לעשנות פסח ליהוה אלהי ישראל ² ויוועץ המלך ושוריין וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדרש השני ³ כי לא יכולו לעשותו בעת ההיא כי הכתנים לא התקדשו למדרי והעם לא נאספו לירושלם ⁴ ווישר הדבר בעני המלך ובעניי כל הקהל ⁵ וועמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן--לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרבי עשו ככחוב ⁶ וילכו הרצחים בגיןנות מיד המלך ושוריין בכל ישראל ויהודיה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל ישב אל הפליטה הנשארת לכם מכך מלכי אשר וואל תהיו כאבותיכם וכאחיםכם אשר מעלו ביהוה אליהו אבותיהם ויתגנמ לשמה כאשר אתם ראים ⁸ עתה אל תקשׁו ערפכם כאבותיכם תננו יד ליהוה ובאו למקדרשו אשר הקדריש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרוץ ⁹ כי בשובכם על יהוה זאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פניהם מכם אם תשוכבו אליו ¹⁰ וויהיו הרצחים עברים מעד לעיר בארץ אפרים ומנסה--ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלוונים ¹¹ אך אנשים מאשר ומנסה מזבלון--נכנענו ויבאו לירושלם ¹² גם ביהודה היתה יד האללים تحت להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים--בדבר יהוה ¹³ ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חן המצוות בחדרש השני--קהל לרבי מאד ¹⁴ ויקמו--ויסירו את המצוות אשר בירושלם ואთ כל המקטרות הסירו וישליך נחאל קדרון ¹⁵ ווישחטו הפסח בארכבה עשר לחדרש השני והכהנים והלויים נכללו וויקדשו ייביאו עלות בית יהוה ¹⁶ וויעמדו על עמדם כמשפטם כתורה משה איש האלדים הכהנים ורקים את הדם מיד הלויים ¹⁷ כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור-

וביום שהה עשר לחדש הראשון כלו ¹⁸ ויובאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלוחן המעדרת ואת כל כליו ¹⁹ ואת כל הכלים אשר הוניח המלך אח' במלכותו במעלו--הכנו והקדשו והנום לפני מזבח יהוה ²⁰ וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרוי העיר וככבים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטא את הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה ²² ווישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה ווישחטו האלים ויזרקו הדם המזבחה ווישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה ²³ ווינוישו את שעיריו החטא את פני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם ²⁴ ווישחטו הכהנים ויחטאו את דם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטא את 25 ויעמד את הלויים בית יהוה במצלטים בנכליים ובכינורות במצות דודיד וננד חזקה הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו ²⁶ ויעמד הלוים בכל רoid והכהנים בחצרות ²⁷ ויאמר חזקיהו להעלוות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצרות ועל ידי כל דוד מלך ישראל 28 וכל הקהל משתחים והשיר משורר והחצרות מחצרים (מחצרים) הכל עד לכליות העלה ²⁹ וככלות להעלוות כרעו המלך וכל הנמצאים אותו- ווישחתו ³⁰ ויאמר יחזקיהו המלך ואסף החזה וויהללו עד להלל ליהוה בדברי דודיד ואסף החזה וויהללו עד לשמהה ויקדו ווישחו ³¹ וויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ירכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל יבחים ותודות וכל נדייב לב עלות 32 וויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל--בקר שביעים אילים מאה כבשים מאותם לעלה ליהוה כל אלה ותקדים--בקר שיש מאות וצאן שלשה אלףם ³³ רק הכהנים היו למעט ולא יכולו להפשיט את כל העלוות וויחוקם אחיהם הלוים עד כלות המלאה وعد ותקדשו הכהנים--כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים ³⁵ וגם עלה לרבי השלמים ובנסכים-

נִמְהָם מַעֲשֵׂר בְּקָר וַצָּאן וּמַעֲשֵׂר קָדְשִׁים הַמִּקְדְּשִׁים לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַבָּיָא וַיַּגְּנוּ עֲדָמוֹת 7 בְּחַדְשָׁה הַשְׁלִישִׁי הַחַלּוּ הַעֲרָמוֹת לִיסּוֹד וּבְחַדְשָׁה הַשְׁבִּיעִי כָּלוּ 8 וַיַּבְאֻוּ יְחֹקִיחוּ וְהַשְׁרִים וַיַּרְאוּ אֶת הַעֲרָמוֹת וַיַּבְרְכוּ אֶת יְהוָה וְאֶת עַמּוּ יִשְׂרָאֵל 9 וַיַּדְרֵשׁ יְחֹקִיחוּ עַל הַכֹּהֲנִים וְהַלּוּם--עַל הַעֲרָמוֹת 10 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹעֶזְרִיהוּ הַכֹּהֵן הַרְאֵשׁ--לְבֵית צְדָקָה וַיֹּאמֶר מִזְחָלָה לְבֵית בֵּית יְהוָה אֲכָל וְשִׁבּוּ וְחוֹתֵר עַד לְרוֹב--כִּי יְהוָה בָּרֵךְ אֶת עַמּוּ וְתַנוּתָר אֶת הַחֲמֹן הַזֶּה 11 וַיַּבְאֻוּ אֶת הַתְּרוּמָה לְשָׁכֹות בְּבֵית יְהוָה--וַיַּכְּנִוו 12 וַיַּבְאֻוּ אֶת כְּנִינִיהוּ וְהַמְּעָשָׂר וְהַקְדְּשִׁים בְּאֶמְנוֹת וְעַלְיָהָם גְּנוּיד כְּנִינִיהוּ (כְּנִינִיהוּ) הַלְוִי וְשָׁמְעִי אֲחִיהוּ מִשְׁנָה 13 וַיַּחֲיאֵל וַיַּזְהֵה וַנְחַת וַעֲשָׂה אֶל יְרִימֹת וַיַּזְבֵּד וְאֶלְיאָל וַיַּסְמֵיכֵהוּ וְמַהְתָּבוֹן וְכְנִינִיהוּ--פְּקִידִים מִיד כְּנִינִיהוּ (כְּנִינִיהוּ) וְשָׁמְעִי אֲחִיהוּ בְּמַפְקֵד יְחֹקִיחוּ הַמֶּלֶךְ וְעַזְרִיהוּ גְּנוּיד בֵּית הָאֱלֹהִים 14 וַיַּקְרֵא בְּן יִמְנָה הַלְוִי הַשּׁוּעֵר לְמִזְרָחָה עַל נְדֹבות הָאֱלֹהִים--לְתָת תְּרוּמָת יְהוָה וְקָדְשִׁים 15 וְעַל יְדוּ עַדְן וְמִנְמָן וַיְשֻׁועַ וַשְׁמַעְיוֹה אָמְרִיהוּ וְשְׁכִנִּיהוּ בְּעָרֵי הַכֹּהֲנִים--בְּאֶמְנוֹת לְתָת לְאַחִיהם בְּמַחְלֻקּוֹת גְּנוּיד כְּקַטֵּן 16 מִלְבָד הַתִּיחְשָׁם לְכָרִים מִבּן שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְלִמְעָלָה לְכָל הַבָּא לְבֵית יְהוָה לְדִבְרֵי יּוֹם בִּיּוֹמוֹ--לְעִובָּדָתָם בְּנִשְׁמְרוֹתָם כְּמַחְלֻקּוֹתָם 17 וְאֶת הַתִּיחְשָׁח הַכֹּהֲנִים לְבֵית אֲבוֹתֵיכֶם וְהַלּוּם מִבּן עֲשֵׂרִים שָׁנָה וְלִמְעָלָה--בְּמִשְׁמְרוֹתֵיכֶם כְּמַחְלֻקּוֹתָם 18 וְלְהַתִּיחְשָׁבָכְלָטָם נִשְׁיָּהָם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם--לְכָל קָהֵל כִּי בְּאֶמְנוֹתֵיכֶם יַתְקִדְשׁוּ קָדֵשׁ 19 וְלַבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים בְּשָׁדֵי מְגֻשָּׁש עֲרֵיכֶם בְּכָל עִיר וְעִיר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְבְּנוּ בְשִׁמְוֹת--לְתָת מִנוֹת לְכָל בְּכֹהֲנִים וְלְכָל הַתִּיחְשָׁבָכְלָטָם בְּלִוּם 20 וַיַּעֲשֵׂה כֹּאֲתָה יְחֹקִיחוּ בְּכָל יְהֹוָה וַיַּעֲשֵׂה הַטּוֹב וְהַיְשֵׁר וְהַאֲמָת לְפָנֵי יְהֹוָה אלְיוֹ 21 וּבְכָל מִעֵשָׂה אֲשֶׁר חַל בְּעִובָּדָת בֵּית הָאֱלֹהִים וּבְתּוֹרָה וּבְמִצְוָה לְדִרְשָׁאָלְהִיו--בְּכָל לְבָבוֹ עֲשָׂה וְהַצְלִיחָה

32 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהַאֲמָת הָאֱלָה בָּא סְנַחֲרִיב מֶלֶךְ אֲשֶׁר וַיַּבְאֵא בְּיְהֹוָה וַיַּחַנֵּן עַל הָעִירִים הַבָּצְרוֹת וַיֹּאמֶר לְבָקָעֵם אֶלְיוֹ 22 וַיֹּרֶא יְחֹקִיחוּ כִּי בָּא סְנַחֲרִיב וְפָנָיו לְמַלְחָמָה עַל יְרוּשָׁלָם 23 וַיּוֹעַץ עַם שְׁרוּוּ וְגַבְרִיו לְסֻתוּם הַבָּיָא 24 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְיְהֹוָה הַוּשְׁבִּים בְּעָרֵי יְהֹוָה--

לְהַקְדִּישׁ לִיהְוָה 18 כִּי מִרְבִּיּוֹת הָעָם רַבְתָּה מְאָפָרִים וּמִנְשָׁה יִשְׁכַּר וּזְבָלָן לְאַחֲתָה--כִּי אָכְלָוּ אֶת הַפְּסָחָה בְּלֹא כְּכֹתֶב כִּי הַתְּפִלָּה יְחֹזְקוּוּ עַל יְהֹוָה לְאַמְرֵם הַטּוֹב יַכְפֵּר בְּعַד 19 כָּל לְבָבוֹ הַכִּין לְדַרְושׁ הַאלָהִים יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת הַמִּצְוֹת שְׁבָעַת יְמִים-- הַנִּמְצָאים בִּירוּשָׁלָם אֶת חָג הַמִּצְוֹת שְׁבָעַת יְמִים-- בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה וּמְהֻלָּלִים לִיהְוָה יוֹם בַּיּוֹם הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים בְּכָלְיָעָד--לִיהְוָה 22 וַיֹּדְכֵר יְחֹקִיחוּ עַל לְבָבֵל הַלְוִיִּם שְׁבָעַת הַיּוֹם מִזְבְּחָה זְבָחִים זְבָחִים שְׁלָמִים וּמְתּוֹדִים הַמּוֹעֵד שְׁבָעַת הַיּוֹם מִזְבְּחָה זְבָחִים זְבָחִים שְׁלָמִים וּמְתּוֹדִים לִיהְוָה אֱלֹהֵיכֶם 23 וַיּוֹעַצְוּ כָל הַקָּהֵל לְעֹשָׂה שְׁבָעַת יְמִים אַחֲרִים וַיַּעֲשׂוּ שְׁבָעַת יְמִים שְׁמָחָה 24 כִּי חֹזְקוּוּ מֶלֶךְ יְהֹוָה הַרְמִים לְקָהֵל אַלְפִּים פְּרִים וְשְׁבָעַת אֲלָפִים צָאן וְהַשְׁרִים הַרְמִינוּ לְקָהֵל פְּרִים אַלְפִּים וְצָאן עַשְׂרָת אֲלָפִים וְיַתְקִדְשׁוּ כְּהַנִּים לְרַב 25 וַיַּשְׁמַחְוּ כָל קָהֵל יְהֹוָה וְהַכֹּהֲנִים וְהַלּוּם וְכָל הַקָּהֵל הַבָּאִים מִיְשְׁרָאֵל וְהַגְּרִים הַבָּאִים מִארְצֵי יִשְׂרָאֵל וְהַוּשְׁבִּים בִּיהְוָה 26 וְתוֹהֵי שְׁמָחָה גְּדוּלָה בִּירוּשָׁלָם כִּי מִימֵי שלמה בֶּן דָּוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאַכְזָאת בִּירוּשָׁלָם 27 וַיַּקְרֵמוּ הַכֹּהֲנִים הַלּוּם וַיַּבְרְכוּ אֶת הָעָם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם וְתִבְאָוּ תִּפְלְתָם לְמַעַן קָדְשׁוּ לְשָׁמִים

31 וְכָלְלָתָם כָּל זֹאת יָצָא כָּל יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאים לְעָרֵי יְהֹוָה וְיִשְׁבְּרוּ הַמִּצְבּוֹת וַיַּגְּדִעּוּ הַאֲשֶׁרְיוֹת וַיִּנְתְּצִוּ אֶת הַבּוֹמֹת וְאֶת הַמִּזְבְּחֹת מִכָּל יְהֹוָה וּבְנִימָן וּבְאָפָרִים וּמִנְשָׁה עַד לְכָלָה וַיַּשְׁבוּ כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶלְיאָלָה לְאַחֲזָתוֹ--לְעָרֵיהֶם 2 וַיַּעֲמֵד יְחֹקִיחוּ אֶת מַחְלֻקּוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלּוּם עַל מַחְלֻקּוֹת אִישׁ כִּפְרַעַב דָּתָו לְכֹהֲנִים וְלְלֹוִים עַל עַלְלָה וְלְשָׁלְמִים--לְשָׁרֶת וְלְהַדּוֹת וְלְהַלֵּל בְּשִׁעְרֵי מִתְחָנוֹת יְהֹוָה 3 וְמִנְתָּהָה המלֶךְ מִן רְכּוּשׁוּ עַל עַלְוָת הַבְּקָר וְהַעֲרָבָה וְהַעַלְוָת לְשָׁבָחוֹת וְלְחַדְשִׁים וּלְמַעְדִּים--כְּכֹתֶב בְּתוֹרָת יְהֹוָה 4 וַיֹּאמֶר לְעַם לְיֿוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם לְתָת מִנְתָּהָה הַכֹּהֲנִים וְהַלּוּם וְלְמַעַן יְחֹזְקוּוּ בְּתוֹרָת יְהֹוָה 5 וְכָפְרֵץ הַדָּבָר הַרְבּוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַאשְׁית דָּנָן תִּרְוֹשׁ וַיַּצְהַר וְדַבֵּשׁ וְכָל תִּבְואָת שְׁדָה וּמַעֲשֵׂר הַכָּל לְרַב הַבָּיָא 6 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְיְהֹוָה הַוּשְׁבִּים בְּעָרֵי יְהֹוָה--

וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושד
במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ייבא
בית אלהיו ומיציאו (ומיציאי) מעיו שם הפילוח
בחרב ²² ויושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי ירושלים
מיד שנחריב מלך אשור--ומייד כל ירושלים מסביב
²³ וربים מבאים מנהה ליהוה לירושלים ומגדנות
ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעני כל הגנים מאחריו
כן ²⁴ ביוםיהם ההם חלה יחזקיהו עד למות ויחפכל
אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו ²⁵ ולא כנמל עליו
הшиб יחזקיהו כי נבה לבו והוא עליו קצף ועל יהודה
ירושלים ²⁶ וככנע יחזקיהו נבנה לבו הוא ווושבי
ירושלים ולא בא עליהם קצף יהוה ביום יחזקיהו
²⁷ ויהיו ליחסו עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות
עשה לו לכסף ולזהב ולאבן קרחה ולבשימים ולמנונים
ולכל כלי חמדה ²⁸ ומוכנות--להבות דגון ותירוש
ויצוחר וארות לכל בהמה ובבהמה ועדרים לאורת
²⁹ וערדים עשה לו ומגנה צאן ובקר לרבע כי נתן לו
אליהם רכוש רב מאד ³⁰ והוא יחזקיהו סתום את
מוצא מימי ניחון העליון ויישרם למטה מערבה לעיר
דויד ויצלח יחזקיהו בכל מעשיו ³¹ וכן במליציו שרי
בכל המשלחות עליו לדרש המופת אשר היה בארץ
עצבו האלים--לנסותו לדעת כל בלבבו ³² ויתר
דברי יחזקיהו וחסדייו--הנמ כתובים בחזון ישעיהו בן
אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל ³³ וישכב
חזקיהו עם אבתו ויקבריו במעלה קבריו בני דויד
וכבוד עשו לו במותו לכל יהודה וישבי ירושלים וימליך
מנשה בנו תחתיו

33 בן שיתים עשרה שנה מנשה במלךו וחמשים
וחמש שנה מלך בירושלם ² וויש הרע בעני יהוה
חתובות הגנים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ³
וישב ויבן את הבמות אשר נתץ יחזקיהו אבייו ויקם
מוזבחות לבעלים ויעש אשרות ווישתחו לכל צבא
השמי ויעבד אותם ⁴ ובונה מזבחות בבתי יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם ⁵ ויבן מזבחות
לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה ⁶ והוא
העיר את בניו באש בני בן הנם ועונן ונחש וכשוף

את מימי העונות אשר מהווין לעיר ויעזרוهو ⁴ ויקבצו
עם רב--ויסתמו את כל המ unintות ואת הנהגת הדשוף
בתוך הארץ לאמר למה יבאו מלכי אשור ומצאו
ימים רבים ⁶ ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה
ויעל על המנדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את
המלוא עיר דויד וויש שלח לרוב ומגנום ⁶ ויתן שריו
מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר
וירבר על לבכם לאמר ⁷ חזקו ואמצו--אל תיראו ואל
תחתו מפני מלך אשור ומפני כל ההמון אשר עמו כי
עמו רב מעמו ⁸ עמו זרווע בשר ועמו יהוה אלהינו
לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דבורי
חזקיהו מלך יהודה ⁹ ואחר זה שלח שנחריב מלך
אשור עבדיו ירושלים והוא על לכיש וכל ממשלו
עמו--על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר על
בירושלים לאמר ¹⁰ כה אמר שנחריב מלך אשור על
מה אתם בטחים וישבים במצב בירושלם ¹¹ הללו
חזקיהו מסית אתכם לחתת אתכם למות ברעב ובצמא
לאמר יהוה אלהינו--יצילנו מך מלך אשור ¹² הלא
הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתו ויאמר
לי יהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו
ועליו תקתריו ¹³ הלא תדרעו מה עשיתו אני ואבוטי
לכל עמי הארץ יכול יכלו אלהני נוי הארץ
להציג את ארצם מידי ¹⁴ מי בכל אלה הנויים האלה
אשר החרימו אבותי אשר יכול להציג את עמו מידי
כי יוכל אלהיכם להציג אתכם כזאת ועל חמיינו
ישיא אחכם חזקיהו ואליסתה אתכם כזאת ועל חמיינו
לו--כי לא יוכל כל אלה כל נוי וממלכה להציג עמו
מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם
מידי ¹⁶ ועוד דברו עבדיו על יהוה האלים ועל
חזקיהו עבדו ¹⁷ וسفرים כתוב--להרף ליהוה אלה
ישראל ולאמור עליו לאמר כאלה נוי הארץ אשר
לא הצלו עם מידי--כן לא יציל אלהי חזקיהו עמו
מידי ¹⁸ ויקראו בקהל גדול יהודית על עם ירושלים
אשר על החומה ליראים ולבהלם--למען ילכדו את
העיר ¹⁹ וידברו אל אלהי ירושלים כעל אלהי עמי
הארץ--מעשה ידי האדם ²⁰ ויחפכל יחזקיהו מלך
וישעיהו בן אמוץ הנביא--על זאת ויזעקו השמים ²¹

בכיתו ²⁵ ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך
 אמון וימליךו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו
34 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת
 שנה מלך בירושלים ² ויושב הישראל בעני יהוה וילך
 בדרכיו רודף אביו ולא סר ימין ושמאול ³ ובשמונה
 שנים למלךו והוא עודנו נער החל לדרשו לאלהי
 דוד אביו ובתקיים עשרה שנה החל לטהר את יהודה
 וירושלים מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות
⁴ ונחתכו לפני את מזבחות הבעלים והחמנים אשר
 למעלה מעלייהם גدع והאשרים והפסלים והמסכות
 שבר והדק ויזרק על פניו הקברים הזובעים להם
⁵ ועצמות כהנים שרף על מזבחותם (מזבחותם)
 ויתחר את יהודה ואת ירושלים ⁶ ובעריו מנשה ואפרים
 ושמעו ועד נפתלי בחור בתיהם (בחרכתים) סביב
 ונחת את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתה
 להדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב
 לירושלים ⁸ ובשנת שמונה עשרה למלךו לטהר הארץ
 והביה---שלח את שפן בן אצליחו ואת מעשינו שר
 העיר ואת יואח בן יואחו המזcur לחוק את בית יהוה
 אליו ⁹ ויבאו אל חלקייחו הכהן הנדול ויתנו את
 הסוף המובה ביה אליהם אשר אספו הלוים שMRI
 הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל
 יהודה ובנימין וישבי (ושב) ירושלים ¹⁰ ויתנו על
 יד עשה המלאכה המפקדים בכיה יהוה ויתנו אותו
 עשי המלאכה אשר עשים בכיה יהוה לבhook ולחזק
 הבית וויתנו לחרשים ולבנויים לknوت בני מחצב
 ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו
 מלכי יהודה ¹² והאנשים עשים באמונה במלאכה
 עליהם מפקדים יחת ועבדתו הלוים מן בני מרדי
 וזכריה ומשלים מן בני הקהדים לנצח והלוים---כל
 מבין בכלי שיר ¹³ ועל הסבלים ומגנחים לכל עשה
 מלאכה לעובדה ועובדיה ומHALIM סופרים וטריטים
 ושודדים ¹⁴ ובחזיאם את הסוף המובה בית יהוה---
 מצא חלקייחו הכהן את ספר תורה יהוה ביד משה
¹⁵ וייען חלקייחו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה
 מצאי בבית יהוה ויתן חלקייחו את הספר אל שפן ¹⁶
 ועשה אוכן יידעוני הרבה לעשות הרע בעני יהוה---
 להכיסו ⁷ וישם את פסל הסמל אשר עשה---בבית
 האלhim אשר אלהים אל רoid ואל שלמה בנו
 בבית יהוה ובירושלם אשר בחרתו מכל שבטי ישראל
 אשים את שמי לעליום ⁸ ולא אסוף להסיר את רג'ל
 ישראל מלען האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רק
 אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתם לכל התורה
 והחקים והמשפטים ביד משה ⁹ וויתע מנשה את יהודה
 ושבו ירושלים לעשות רע---מן הגנים אשר השמיד
 יהוה מפניהם בני ישראל ¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל
 עמו ולא הקשיבו בו בא יהוה עליהם את שרי הצבא
 אשר למלך אשר ולכדו את מנשה בחחים ויאסרהו
 בנחשתים וויליכו בבליה ¹² וכחצר לו---חלה את
 פניו יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבותיו ¹³
 ויתפלל אליו וידע מנשה כי יהוה הוא האלhim ¹⁴ ואחריו
 למיכחותו ויבוא בשער הדנים וסבב לעפלה וינגיהה מאד
 בנחל ולבוא בנה חומת חיצינה לעיר דוד מערבה לגיהון
 וישם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה ¹⁵
 ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וככל
 המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישליך
 הוצאה לעיר ¹⁶ ויכן (ויבן) את מזבח יהוה ויזבח
 עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר לייהודה לעבד את
 יהוה אלהי ישראל ¹⁷ אבל עוד העם זבחים בבמות
 רק ליהוה אלהיהם ¹⁸ יותר דברי מנשה וחפהלו
 אל אלהי ודברי החזום המדברים אליו בשם יהוה
 אלהי ישראל---הנム על דברי מלכי ישראל ¹⁹ ויתפלטו
 והעתר לו וככל חטאתו ומועלו והמקומות אשר בנה
 בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנוע---
 הנם כתובים על דברי חזוי ²⁰ ווישכב מנשה עם אבותיו
 ויקברחו ביהו וימלך אמון במלך ובנו תחתיו ²¹ בן עשרים
 ושתיים שנה אמון במלך ושתים שנים מלך בירושלם
²² ויעש הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל
 הפסלים אשר עשה מנשה אביו---זבח אמון ויעבדם
 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא
 אמון חרבה אשמה ²⁴ ויקשרו לעליו עבדיו וימיתחו

נפשו--לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר זהה³² ויעמד את כל הנמצא בירושלים ובנימין ויעשו יושבי ירושלים כברית אליהם אלהי אבותיהם³³ ויסיר יאשיהו את כל התעבות מכל הארץ אשר לבני ישראל ויעבר את כל הנמצא בישראל לעבור את יהוה אלהיהם כל ימיו--לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם

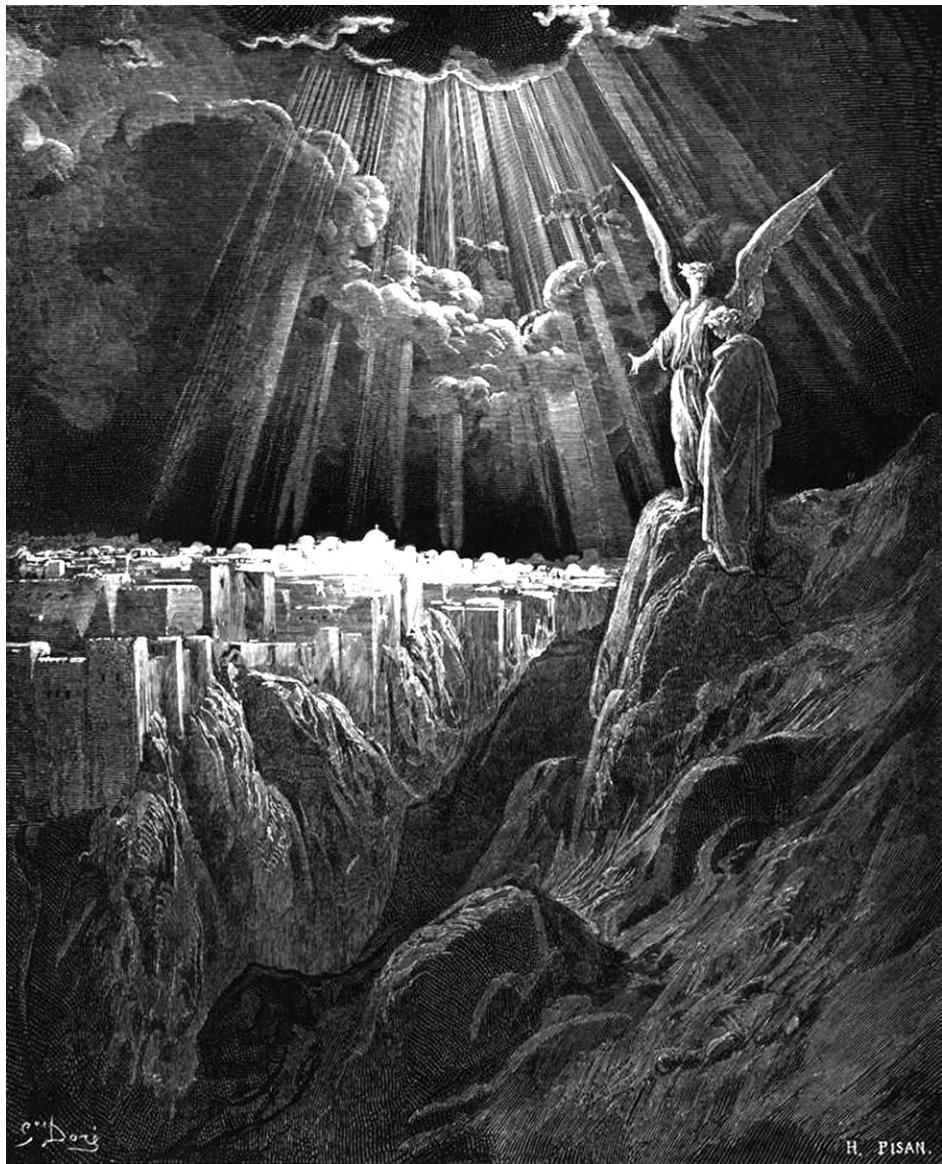
35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארכעה עשר לחדר הראשן² ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה³ ויאמר לילוים המבונים (המבינים) לכל ישראל הקודושים ליהוה תנו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל--אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל⁴ והכינו (והכינו) לבית אבותיכם כמחלקותיכם--בכתב דוד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו⁵ ועמדו בקדש לפולנות בית האבות לאחים בני העם--וחילקה בית אב לילוים⁶ ושהתו הפסח והתקדשו והכינו לאחיםם לעשות הדבר יehוה ביד משה⁷ וירם יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים חכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלף אלהי מרכוש המלך⁸ ושריו לנדה לעם לכהנים וללוים--הרימו חילקה וכיריהו ויהיאל נגידי בית האלים לכהנים נתנו לפסחים אלפיים וש מאות ובקר שלש מאות⁹ וכונינו (וכנינו) ושמיעדו וננתאל אליו וחשביו ריעיאל ויזובד--שריו הלויים הרימו ללוים לפסחים חמישת אלפיים ובקר חמיש מאות¹⁰ ותكون העבודה ייעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלקותם מכחות המלך¹¹ וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטם¹² ויסירו העלה מתחת למפלנות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה כתוב בספר משה וכן לבקר¹³ ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובבדים ובצלהות ויריצו לכל בני העם¹⁴ ואחר הכינו להם ולכהנים--כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכינו להם ולכהנים בני אהרן¹⁵

ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים¹⁷ ויתכו את הכסף הנמצא בבית יהוה וירונחו על יד המפקדים ועל יד עoshi המלאה¹⁸ ויגד שפן הספר למלך לאמר--ספר נתן לי חיליקיה הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך¹⁹ ויהי כשם המלך את דברי הברית--ויקרע את בנדיו²⁰ ויצו המלך את חיליקיו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הספר ואת עשרה עבד המלך--לאמר²¹ לכדרשו את יהוה בעדי ובכד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי נדולה חמתה יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר זהה²² וילך חיליקיו ואשר המלך אל חילדה הנביאה אשת שלם בן חילקה (חקחת) בן חסירה שומר הבנדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליו כזואת ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו²⁴ כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל ישביו את כל הලאות הכתובות על הספר אשר קראו לפני יהורה²⁵ תחת אשר עיבוני ויקטרו (ויקטרו) לאליהם אחרים-- למען הкусיני בכל מעשי ידיהם ותתקח חמתה במקום זהה ולא תכבה²⁶ ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרשו ביהוה--כה אמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת²⁷ יען לך לבך ותכנס לפני אליהם בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל ישביו ותכנס לפני ותקרוע את בנדייך ותברך לפני גומ אני שמעתי נאם יהוה²⁸ הנהו אספך אל אביך ונאספה אל קברותיך בשלום ולא תרנינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל ישביו וישבו את המלך דבר²⁹ וישראל המלך ויאסף את כל זקניהם יהודה וירושלם³⁰ ויעיל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושם והכהנים והלוים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה³¹ ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללבת אחריה יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל

וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ויעש הרע בעני יהוה אלהיו ⁶ עליו עלה נבוכדנאצ'r מלך בבל ויאסרהו בנחשים להליכו בבל ⁷ ומכל' בית יהוה הביא נבוכדנאצ'r לבל יתגמ' בהיכלו בבל ⁸ יותר דברי יהויקים והעתהו אשר עשה והנמצא עליו- הנם כתובים על ספר מלכי יהודא ויהודה יומך יהויכין בנו תחתיו ⁹ בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלים ויעש הרע בעני יהוה ¹⁰ ולהשובה השנה שלח המלך נבוכדנאצ'r ויבאהו בבל עם כל' חמדת בית יהוה וימלך את צדקו יהו אלהיו על יהודא וירושלם ¹¹ בן עשרים ואחת שנה צדקו יהו במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ¹² ויעש הרע בעני יהוה אלהיו לא נגע מ לפני ירמיהו הנבאי- מפי יהוה ¹³ וגונם במלך נבוכדנאצ'r מרד אשר השבעו באלהים ויקש את ערפו ויאמן את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל ¹⁴ גונם כל שדי הכהנים והעם הרבו למעול (למעל) מעל כל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם ¹⁵ וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו--השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו ¹⁶ ויהיו מלעבים במלacci האלהים ובזווים דבריו ומתעתעים בנכאיו עד עלות חמאת יהוה בעמו--עד לאין מרפא ¹⁷ ויעל עליהם את מלך כשרדים (כשרדים) ויהרגן בחוריהם בחרב בבירות מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זון וייש הכל נתן בידו ¹⁸ וכל kali בית האלהים הנדרלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושריו-- הכל הביא בבל ¹⁹ וישרפו את בית האלהים וינצטו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל kali מהמידה להשחות ²⁰ ויגל השארית מן החרב אל כל יהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס מלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ ²¹ את שבתויה כלימי המשמה שבטה למלאות שביעים שנה ²² ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו--העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכוותיהם גם במכהב לאמר כה אמר כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן והמשדרים בני אסף על מעמדם כמצות דוד ואסף והימן וידחון חזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם--כי אחיהם הלוים הכנינו להם ²³ ותכן כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשו הפסח וההעלות עלות על מזבח יהוה--כמצות המלך יאשיהו ²⁴ ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חנ המצאות שבעת ימים ²⁵ ולא נעשה פסח כמו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו וכל מלוי והלויים וכל יהודא וישראל הנמצאים יוושבי ירושלם ²⁶ בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו-נעשה הפסח זהה ²⁷ אחריו כל זאת אשר הכנין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמייש על פרת יצא לקראותו יאשיהו ²⁸ וישלח אליו מלכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא לך אתה היום כי אל בית מלחתני ואלהים אמר לבהלני חදל לך מלאהיהם אשר עמי ואל ישחיתך ²⁹ ולא הסב יאשיהו פניו ממנה כי להלחם בו התחשף ולא שמע אל דבריו נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו ³⁰ וירדו הרים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבריוני כי החליתי מאד ³¹ ויעבירו עבדיו מן המרכבה וירכיבו על רכב המשנה אשר לו וויליכו ירושלים יימת ויקבר בקברות אבותיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו ³² ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרוט בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתגנום לחק על ישראל והنم כתובים על סוף מלכי ישראל ויהודיה כהוב בתורת הקינות ³³ יותר דברי יאשיהו וחסדיו--ככהוב בתורת יהוה ³⁴ ודבריו הראשנים והאחרנים--הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודיה

36 ויקחו עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וימליכו תחת אביו בירושלם ² בן שלוש ועשרים שנה יהואחו במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם ³ ויסיררו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה כדכ כסף וככר זהב ⁴ וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו לקח נכו ויביאו מצרימה ⁵ בן עשרים

לֵי יְהוָה אֱלֹהִי הַשּׁמִים וְהוּא פָּקֵד עַלְיָ לְבָנוֹת לו בֵּית
בֵּירוּשָׁלָם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מֵי בְּכָם מִכֶּל עַמוּ יְהוָה אֱלֹהִי
עַמוּ-וַיַּעַל

H. PISAN.

רָאִיתִי אֶת שָׁעַר הַקּוֹדֶשׁ יְרוּשָׁלָם הַחֲדָשָׁה יוֹרַדָת מִן הַשָּׁמָיִם מֵאַת הַאֱלֹהִים מִזְבֵּחַ בְּכָלָה מִקְשָׁתָה לְבָעֵלָה וְשִׁמְעָתִי קֹול גָּדוֹל מִן הַפֶּסֶא אָוָם הַנָּה מִשְׁבֵּן הַאֱלֹהִים עַם בְּנֵי אָדָם וַיַּשְׁכַּן עֲמָם הַמָּה יְהִיוּ לֹא לְעַם וְהוּא הַאֱלֹהִים וְהִיא עֲמָם .
(ההתרגולות 21:2-3 HRNT)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מַילּוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

+ מילון

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Hebrew-Aleppo-Codex/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply eternal or Hell. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

- לֹקֶט
 אַל־הַרְזָמִים 10
 חֹזֵן יְוָתֵן 1:9
 חֹזֵן יְוָתֵן 2:9
 חֹזֵן יְוָתֵן 11:9
 חֹזֵן יְוָתֵן 7:11
 חֹזֵן יְוָתֵן 8:17
 חֹזֵן יְוָתֵן 1:20
 חֹזֵן יְוָתֵן 3:20

aiidios

- אל-הַרְמִים 20:1
יְהוָה 6:1

aiōn

- מבחן

17:2	הַרְאָשָׁהּ כִּי־יְהוָה֙
2:1	הַשְׁנִיתָ לֵאמֹר
13:1	הַזָּקָנָה
25:1	הַחֲזָקָה
6:1	הַזָּוֹן יְהוָה֙
18:1	הַזָּוֹן יְהוָה֙
9:4	הַזָּוֹן יְהוָה֙
10:4	הַזָּוֹן יְהוָה֙
13:5	הַזָּוֹן יְהוָה֙
12:7	הַזָּוֹן יְהוָה֙
6:10	הַזָּוֹן יְהוָה֙
15:11	הַזָּוֹן יְהֹוָה֙
11:14	הַזָּוֹן יְהֹוָה֙
7:15	הַזָּוֹן יְהוָה֙
3:19	הַזָּוֹן יְהוָה֙
10:20	הַזָּוֹן יְהוָה֙
5:22	הַזָּוֹן יְהוָה֙

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

48:13 אֶל־הָרֹמִים

21:5 אֶל־קָרְנוּבִּים

22:6 אֶל־קָרְנוּבִּים

23:6 אֶל־קָרְנוּבִּים

25:16 אֶל־הָרֹמִים

26:16 אֶל־הָרֹמִים

17:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

18:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

1:5 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

8:6 אֶל־הָרְבָּתִים

9:1 סָלְנוֹס 2

16:2 סָלְנוֹס 2

16:1 טִימּוֹת 1

12:6 טִימּוֹת 1

16:6 טִימּוֹת 1

19:6 טִימּוֹת 1

9:1 טִימּוֹת 2

10:2 טִימּוֹת 2

2:1 אֶל־שְׁטוֹטָס

7:3 אֶל־שְׁטוֹטָס

15:1 אֶל־פָּלְמוֹן

9:5 אֶל־הַנְּבָרִים

2:6 אֶל־הַעֲבָרִים

12:9 אֶל־הַעֲבָרִים

14:9 אֶל־הַעֲבָרִים

15:9 אֶל־הַעֲבָרִים

20:13 אֶל־הַעֲבָרִים

10:5 הַרְאָשָׁנָה לְפָטָרָס

11:1 הַשְׁנִית לְפָטָרָס

2:1 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

25:2 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

15:3 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

11:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

13:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

20:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

7:1 חַזְׁקָה

21:1 חַזְׁקָה

6:14 חַזְׁקָה

Geenna

22:5 מִתְּיוֹ

29:5 מִתְּיוֹ

30:5 מִתְּיוֹ

28:10 מִתְּיוֹ

9:18 מִתְּיוֹ

15:23 מִתְּיוֹ

33:23 מִתְּיוֹ

43:9 מָארָק

45:9 מָארָק

47:9 מָארָק

5:12 לְקָס

6:3 יְצָקֵב

Hadēs

23:11 מִתְּיוֹ

18:16 מוֹיָה

15:10 לוֹקָס

23:16 לוֹקָס

27:2 מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

הַרְאָשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים

18:1 חַזְׁן יוֹחָנָן

8:6 חַזְׁן יוֹחָנָן

13:20 חַזְׁן יוֹחָנָן

14:20 חַזְׁן יוֹחָנָן

Limnē Pyr

חוֹן יוֹחָנָן 20:19

חוֹן יוֹחָנָן 10:20

חוֹן יוֹחָנָן 14:20

חוֹן יוֹחָנָן 15:20

חוֹן יוֹחָנָן 8:21

Sheol

בְּרָאָשָׁה 35:37

בְּרָאָשָׁה 38:42

בְּרָאָשָׁה 29:44

בְּרָאָשָׁה 31:44

בְּמֻדְבָּר 30:16

בְּמֻדְבָּר 33:16

דְּבָרִים 22:32

שְׁמוֹאֵל 6:2

שְׁמוֹאֵל בְּ 6:22

מְלָכִים אֶ 6:2

מְלָכִים אֶ 9:2

אַיָּוֹב 9:7

אַיָּוֹב 8:11

אַיָּוֹב 13:14

אַיָּוֹב 13:17

אַיָּוֹב 16:17

אַיָּוֹב 13:21

אַיָּוֹב 19:24

אַיָּוֹב 6:26

תְּהִלִּים 5:6

תְּהִלִּים 17:9

תְּהִלִּים 10:16

תְּהִלִּים 5:18

תְּהִלִּים 3:30

תְּהִלִּים 17:31

תְּהִלִּים 14:49

תְּהִלִּים 15:49

תְּהִלִּים 15:55

תְּהִלִּים 13:86

תְּהִלִּים 3:88

תְּהִלִּים 48:89

תְּהִלִּים 3:116

תְּהִלִּים 8:139

תְּהִלִּים 7:141

מְשֻׁלָּי 12:1

מְשֻׁלָּי 5:5

מְשֻׁלָּי 27:7

מְשֻׁלָּי 18:9

מְשֻׁלָּי 11:15

מְשֻׁלָּי 24:15

מְשֻׁלָּי 14:23

מְשֻׁלָּי 20:27

מְשֻׁלָּי 16:30

קְהֻלָּת 10:9

שִׁיר הַשְׁרִירִים 6:8

יִשְׁעָה 14:5

יִשְׁעָה 9:14

יִשְׁעָה 11:14

יִשְׁעָה 15:14

יִשְׁעָה 15:28

יִשְׁעָה 18:28

יִשְׁעָה 10:38

יִשְׁעָה 18:38

יִשְׁעָה 9:57

יִזְׁקָאֵל 15:31

יִזְׁקָאֵל 16:31

יִזְׁקָאֵל 17:31

יִזְׁקָאֵל 21:32

יִזְׁקָאֵל 27:32

יִזְׁקָאֵל 14:13

עֲמֹס 2:9

יוֹנָה 2:2

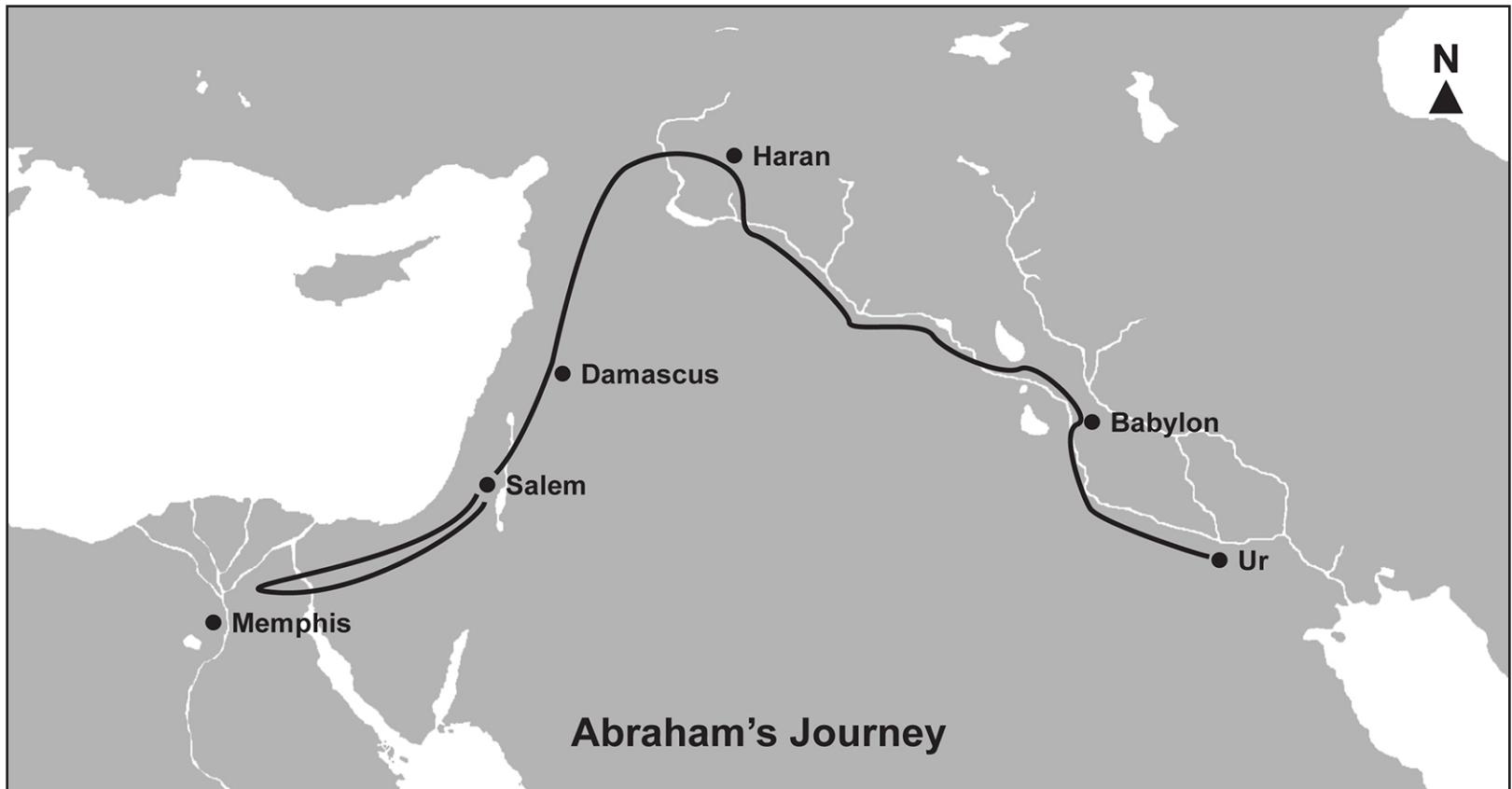
הַבְּקוּךְ 5:2

Tartaroō

הַשְׁגִּית לְקָטָרִים 4:2

Questioned

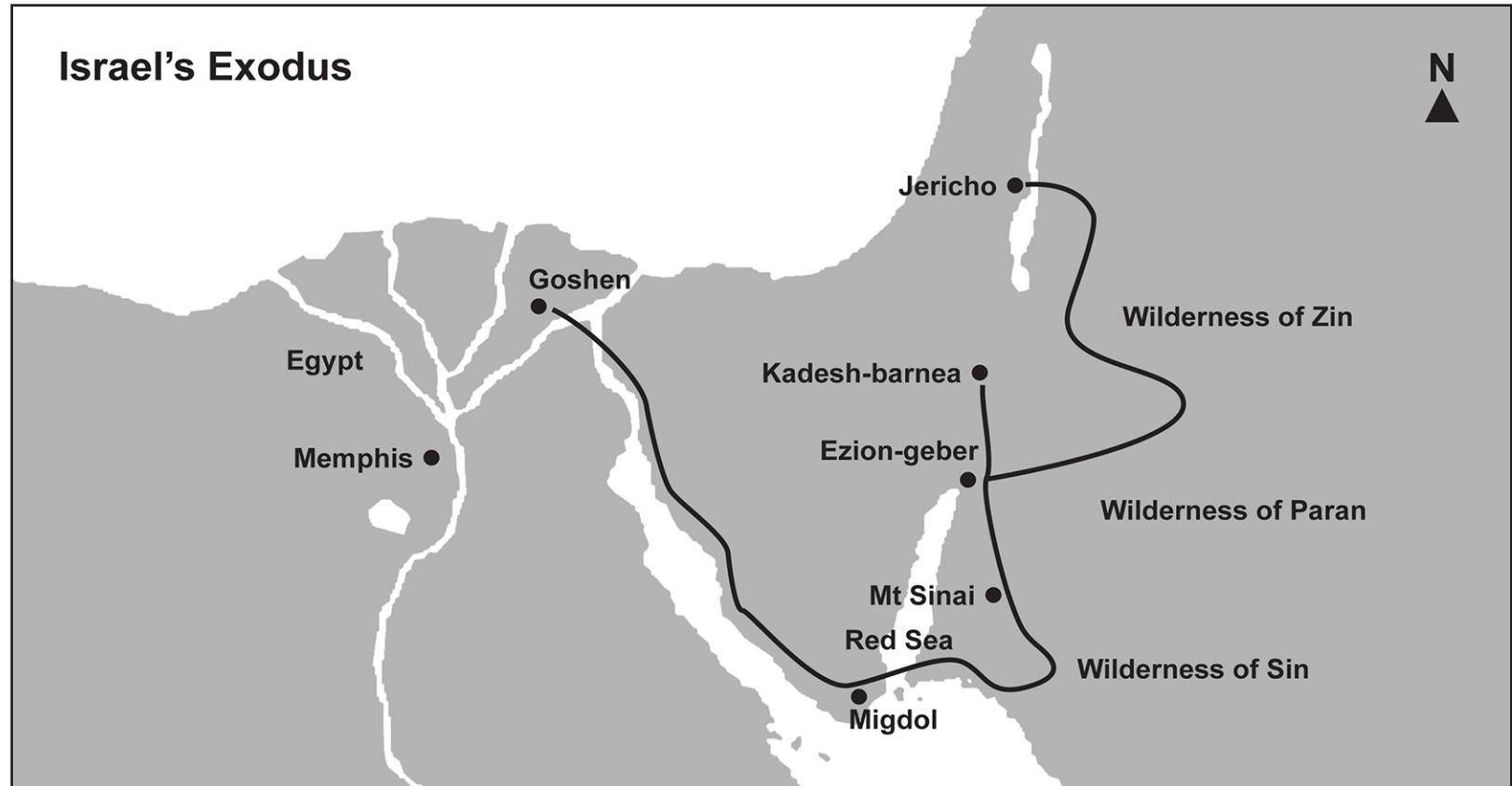
None yet noted

מזהן אמונה צית אברהם בתקראו לארת אל קומ שהייה עיר לקבל לנחלת. והוא יבא מבל לידע לאן ילה. - (אל העברים 11:8 HRNT)

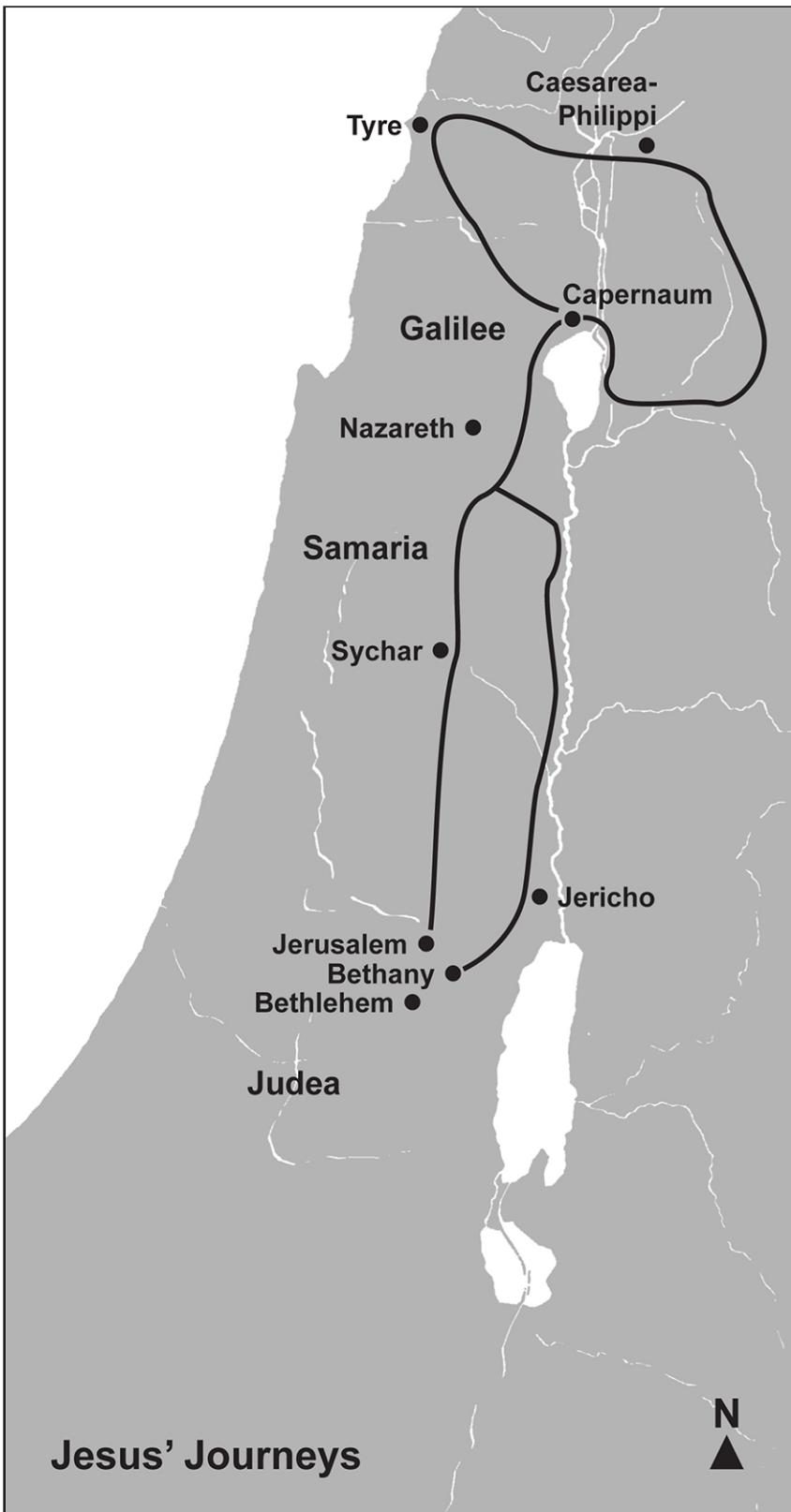
Israel's Exodus

N

יְהוָה בָּשַׁלֵּחַ פֶּרֶת אֶת הָעֵם וְלֹא נִחְמַם אֱלֹהִים דָּרְךָ אֶרְצָ פְּלֶשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פָּנָי יְהֻם הָעֵם בְּרָאָתָם מִלְחָמָה - וְשָׁבוּ מִצְרַיִם - (שָׁמוֹת 13:17)

הַיְלָדֶן אֲבָבָרָהָן כִּי שְׁמֵרוֹתָיו אֲלֵיכָךְ לְשָׁרֶת לְלָתָתָה אֲתָּה נִפְשֵׁחַ כְּפָר בְּעָרָבִים . (מרכז 10:45)

מאת שאיל עבד הפסיח ישוע אשר נקרא להיות שליח ניחר לבשורה אליהם - (אל הרומיים 1:1 HRNT 1:1)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

World Nations

על כל נצוח את כל הנazioni לתלמידים. הטבilo אותם לשם האב ותבן ורוח הקדש - (מתיו 28:19 HRNT)